杨幂 · 神音
dtv-ebook.com
Tước Tích
Quách Kính Minh
爵迹 · CONCEPT ART ·
L.O.R.D
Legend of Ravaging Dynasties
@芒果捞小丸子

Mục lục

Chương 1: Dẫn Truyện: Gặp Thần
Chương 1+1: Ba Đốm Sáng Đỏ (1)
Chương 1+2: Ba Đốm Sáng Đỏ (2)
Chương 1+3: Ba Đốm Sáng Đỏ (3)
Chương 2+1: Ban Ấn (1)
Chương 2+2: Ban Ấn (2)
Chương 2+3: Ban Ấn (3)
Chương 2+4: Ban Ấn (4)
Chương 3+1: Tâm Linh Tương Thông (1)
Chương 3+2: Tâm Linh Tương Thông (2)
Chương 3+3: Tâm Linh Tương Thông (3)
Chương 4+1: Sinh Hồn (1)
Chương 4+2: Sinh Hồn (2)
Chương 4+3: Sinh Hồn (3)
Chương 5: Hồn Vụ Hoàn Kim
Chương 6: Đại Thiên Sứ
Chương 7: Di Tích Eutours
Chương 8: Tai Ương Xa Xôi
Chương 9: Kẻ Gặm Nhấm
Chương 10: Thú Phệ Hồn
Chương 11: Sứ Đồ Vong Linh
Chương 12: Nghê Hồng
Chương 13+1: Giới Thiệu Quyển 2
Chương 13+2: Ngoại Truyện: Vương Tước Cấp Không
Chương 13+3: Cách Tụ Hồn
Chương 14: Vạt Váy Nữ Thần
Chương 15: Nhân Ngục
Chương 16: Viễn Thế
Chương 17: Viễn Thế
Chương 18: Kỵ Sĩ Bóng Tối
Chương 19: Tia Chớp Thần Săn
Chương 20: Linh Trần Quyết
Chương 21: Đồng Tử Đen Của Người Chết
Chương 22: Địa Ngục Màu Trắng
Chương 23: Tương Chi
Chương 24: Hiệp Định Bí Mật
Chương 25: Chương Kết: Vương Tước Cấp Không
Chương 26: Cảm Nhận Biên Tập

https://thuviensach.vn

Chương 1: U Linh Thiếu Niên Mỉm Cười
Chương 2: Đêm Trước Giông Bão
Chương 3: Khế Ước Vĩnh Sinh
Chương 4: Vẩy Rồng Trên Tay Trái
Chương 5: Tuyết Yêu Thiểm Quang
Chương 6: Phùng Ma
Chương 7: Nhung Hoa Quan Miện
Chương 8+99 Thợ Săn Phong Tân
Chương 9: A Khắc Lưu Khắc Bị Giam Cầm
Chương 10: Hoàng Kim Kỵ Thừa Thương Trận
Chương 11: Dây Cung Nguyệt Thần
Chương 12: Lời Than Khóc Của Kẻ Thức Tỉnh
Chương 0+1: 1: Tóm Tắt
Chương 0+1: 2: Lời Tựa (Trích Dẫn)
Chương 0+1: 3: Thao Thiết* (1)
Chương 0+1: 4: Thao Thiết (2)
Chương 0+1: 5: Thao Thiết (3)
Chương 0+1: 6: Đính Chính
Chương 0+2: 1: Nụ Hôn Thần Chết (1)
Chương 0+2: 2: Nụ Hôn Thần Chết (2)
Chương 0+2: 3: Nụ Hôn Thần Chết (3)
Chương 0+2: 4: Nụ Hôn Thần Chết (4)
Chương 0+2: 5: [Đặc Điển] Phong Tân Đạo Biệt Chương: Quyền Trượng Của Vương Gia (1/2)
Chương 0+2: 6: [Đặc Điển] Phong Tân Đạo Biệt Chương: Quyền Trượng Của Vương Gia (2/2)
Chương 0+3: 1: Tiên Tri (1)
Chương 0+3: 2: Tiên Tri (2)
Chương 0+4: Đồng Tử Hoàng Kim Của Đại Thiên Sứ (Phụ Chương)
Chương 0+4: 1: Đồng Tử Hoàng Kim Của Đại Thiên Sứ (1/2)
Chương 0+4: 2: Đồng Tử Hoàng Kim Của Đại Thiên Sứ (2/3)
Chương 0+4: 3: Đồng Tử Hoàng Kim Của Đại Thiên Sứ (3/3)
Chương 0+5: 1: Ảnh Chi Tử Thị (1/3)
Chương 0+5: 2: Ảnh Chi Tử Thị (2/3)
Chương 0+5: 3: Ảnh Chi Tử Thị (3/3)
Chương 0+6: 1: Vong Linh Đạo (1/3)
Chương 0+6: 2: Vong Linh Đạo (2/3)
Chương 0+6: 3: Vong Linh Đạo (3/3)
Chương 0+7: 1: Sám Hồn Khúc (1/2)
Chương 0+7: 2: Sám Hồn Khúc (2/2) (Kết P1)
Chương 0+7: 3: Tóm Tắt P2 +Thông Báo Quan Trọng
Chương 0+7: 4: [Ngoài Lề] Giải Mã Phong Tân Đạo + Luyện Hồn Ngục

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Dẫn Truyện: Gặp Thần

Bảng chú thích tên tiếng Anh cho nhân vật:

Đại lục Áo Đinh - Odin

Đế quốc Á Tư Lam - Aslan

Kỳ Linh - Zeroy

Ngân Trần - Soulver

Thần Âm - Voiccy

Quỷ Sơn Liên Tuyền - Springel Guii

Quỷ Sơn Phùng Hồn - Forman Guii

Thiên Thúc U Hoa - Flowerry Silen

Đặc Lôi Á - Terria

Nghê Hồng - Lessense

U Minh - Kiming

Tất Lạp - Tranler

Ngải Âu Tư - Iops

https://thuviensach.vn

Bạc Y Ti - Pois

Bạch Ngân Tư Tế - Silver Priest

Cát Nhĩ Ca Mỹ Thập - Geogamaster

....

(Lưu ý, bảng tên mang tính chất tham khảo, do các Fan TQ nghĩ ra, không hoàn toàn chính xác đâu nhé ^^)

Dẫn truyện:

Những mảnh tuyết vụn cứ xoắt xuýt đầy trời hệt như đám lông tơ của một con thú khổng lồ đang giũ cánh, bay lả tả che khuất cả tầm mắt.

Mùa đông đã đến với lục địa này.

Khi nhiệt độ ở Phương Nam chỉ mới bắt đầu hạ thấp, tản sáng trên những khung cửa sổ còn nhìn thấy hơi sương phủ mờ, thì tại nơi này - lục địa tiếp giáp với nơi tận cùng của cực Bắc - đã là một mảnh tiêu điều, mênh mông. Từng ngọn núi băng thật lớn bồng bềnh trên mặt biển thi thoảng lại va vào nhau gây nên những tiếng động ầm ĩ khắp trời đất, vài tảng băng sụp đổ trôi tuột xuống mặt nước làm dấy lên những đợt sóng bạc đầu. Vùng đất lạnh bao la đen kịt sau mấy ngày tuyết rơi dày liên tiếp đã hóa thành một cánh đồng mịt mù tuyết trắng. Tại vùng cực Bắc, những dòng sông băng liên tục nối liền trông hệt như chiếc răng nhọn của một loài quái thú đang nuốt trọn lấy chốn cùng tận này, còn đường chân trời thì dường như biến mất dưới lớp băng trắng xóa.

Bầu trời bị tầng mây dày đặc che phủ, ánh sáng như bị lấp đi bởi một lớp bụi mờ, chiếu rải rắc xuống đại địa một cách hỗn độn.

https://thuviensach.vn

Gió tuyết lẫn lộn trong không gian trống trải, từng trận lại từng trận rít lên nghe hệt như tiếng sói tru thảm thiết. Giữa màn tuyết rơi hỗn loạn ấy, bóng hình một chàng thiếu niên trẻ tuổi và gầy nhỏ đang từng bước từng bước tiến về phía nơi tận cùng sâu xa nhất của dòng sông băng.

Thật ra hắn cũng không biết mình đang tìm kiếm điều gì, chỉ là trong lòng rõ ràng nghe thấy một giọng nói đang không ngừng thôi thúc bản thân, giống như tiếng gọi của linh hồn trong sâu thẳm tiềm thức, vang mãi chẳng dứt.

Cơn gió lạnh thấu thổi bay chiếc mũ trùm màu bạc trắng trên đầu của hắn, khiến cho chiếc áo choàng lam sẫm ngoài viền được nạm bạc quý giá bị thổi tung phần phật. Dưới làn mi rậm như lông vũ của hắn là đôi đồng tử màu hổ phách lóe lên thứ ánh sáng ngắn ngủi, gió như dao cắt quét qua làn da trắng nõn, gương mặt của hắn đáng lý phải hồng hào như một chàng trai hai mươi ba tuổi nên có, nhưng giờ phút này chỉ mang một màu tái nhợt, còn sâu trong đôi mắt là nỗi hoang mang, run rẩy vô bờ vô bến.

Vách đá hai bên dòng sông băng dần dần thu hẹp lại về phía trước rồi biến thành một hẻm núi càng đi càng chật chội. Chốn cùng tận xa xăm đằng trước, nơi sông băng và vách đá cùng nhau hợp lại, bỗng hiện ra một huyệt động tối tăm không thấy đáy, chẳng biết là thông về nơi nào.

Hoa tuyết lăn tròn giữa đất trời như thể bị một sức mạnh bí ẩn cực lớn hấp dẫn, cuồng bạo xoay tít rồi hút vào trong huyệt động đen ngòm kia, sau đó biến mất giữa bức màn yên tĩnh đến chết người.

Tựa như bị một thứ gì đấy nuốt chửng...

"Grrrúuuuuu…"

"Réeeeeeeeetttt…"

Thanh âm vọng ra từ sâu trong huyệt động ấy.

https://thuviensach.vn

Giống như tiếng rít của một loài côn trùng nào đó đến từ địa ngục, mỗi một tiếng kêu thảm thiết lướt qua màng nhĩ đều làm cho người ta phải sởn cả gai ốc.

Thứ âm thanh này mới nghe qua thì y như tiếng rít trước khi chết của một con nhện lớn bị thiêu cháy, thế nhưng nghe lâu hơn thì lại tạo ra một sự khoái cảm lạ kỳ, tựa như tiếng thét của một cô gái nhỏ, hòa lẫn cả sự đau đớn kịch liệt cùng niềm sung sướng mê ảo đến điên cuồng.

Chàng trai trẻ ấy đã đứng trước cửa huyệt động.

Tiếng gió tuyết cuồng bạo ngoài kia đã mất hút tại nơi này.

Tất cả âm thanh dường như đều bị cửa động khổng lồ nuốt chửng, trong không gian tĩnh lặng rộng lớn này chỉ còn sót lại tiếng rống rít như kim khí va chạm nhau chốc chốc cứ vang vọng. Đôi mắt chàng trai trẻ ánh lên một vẻ rối loạn, gương mặt của hắn thoạt nhìn thì vô cùng sợ hãi nhưng lại ẩn hiện một nỗi ngơ ngẩn mong chờ, làm cho người nhìn phải lạnh cả sống lưng. Hai tròng mắt của hắn vẫn không ngừng run rẩy, hệt như hai mảnh sơn mài nung mãi không tan.

Chàng thiếu niên mở trừng mắt, đôi đồng tử màu hổ phách của hắn phản chiếu sắc đen ngòm trong động huyệt sâu không thấy đáy.

Trong sự lặng yên đầy kìm nén ấy đột nhiên trỗi lên một tràng âm thanh tuy nặng nề nhưng lại rất nhỏ, hệt như tiếng máu chảy òng ọc trong huyết quản chật hẹp.

Chàng trai trẻ cúi đầu nhìn xuống, trên mặt băng trắng tinh là một thứ gì đó màu xanh đen dài ngoằn ngoèo, khúc khuỷu trông như tĩnh mạch từ trong hang động lan về phía hắn một cách không nhanh không chậm, giống như dưới lớp băng nhỏ là một dòng máu đen đang vặn vẹo chảy về trước. Hắn cúi đầu ngồi thụp xuống, hệt như có một sức hấp dẫn khó cưỡng, bắt ép cả thân thể hắn phải tiến gần dòng máu đen ấy. Hắn vùi mặt xuống như

https://thuviensach.vn

muốn nhìn rõ hơn thứ kỳ lạ kia, gương mặt từng tấc một áp sát vào mặt băng, thân thể nhỏ bé phô ra tư thế uốn éo. Tuy nhiên hắn lại không hề hay biết trên gương mặt thanh tú trắng trẻo của mình cũng đang dần hiện ra những mạch máu rối rắm như một đám giun, càng lúc càng nhiều, càng ngày càng dày đặc, mỗi lúc một rõ ràng hơn. Trong quá trình đôi đồng tử màu hổ phách của hắn tiến sát dần đến mặt băng, nó cũng đồng thời dần chuyển thành một màu đen hỗn loạn, trông cứ như mấy con cá vàng đuôi đen đang chuyển động trong đôi mắt hắn vậy.

"Thình thịch..."

Bất chợt vang lên một âm thanh nghe như mạch đập, cái thứ trông như tĩnh mạch mỏng manh bên dưới mặt băng kia ngay lập tức từ sâu trong hang động bành trướng lan rộng đến vị trí mặt băng dưới chân chàng thiếu niên đang đứng, hóa thành một vật thể hình ống màu đen giống như một cánh tay lực lưỡng. Trước mắt chàng trai đột ngột tối đen như mực, còn chưa kịp xem rõ thì trước mắt đã hoa lên, một luồng khí vun vút lao tới cuốn lấy hắn, thoáng chốc đã kéo hắn rời khỏi huyệt động. Chàng thiếu niên chỉ nghe tiếng gió lùng bùng bên tai, hoàn toàn không biết trước mặt xảy ra chuyện gì, chỉ có vô số luồng khí trong suốt như mũi kiếm sắc nhọn bắn ra, "loạc xoạc" xẻ đôi không khí hệt như cắt vải.

- Ngươi có biết là vừa rồi suýt tí nữa thì ngươi đã mất mạng rồi hay không?

Trong luồng khí vùn vụt lao nhanh ấy vọng đến tiếng người nghe không ra cảm xúc, thậm chí không đoán được cả tuổi tác, âm điệu trong vắt như thể không khí và nước, chính là giọng nói nhẹ nhàng của một người con trai, nhưng vì trong đó lại lộ ra một vẻ lạnh lùng mơ hồ khó diễn tả, nên có cảm giác tuổi của y chừng rất lớn.

Chàng trai áo lam ngẩng gương mặt vẫn còn chưa hết bàng hoàng lên, đôi đồng tử của hắn dần ngưng tụ từ sắc đen hỗn loạn về lại màu hổ phách

https://thuviensach.vn

lấp lánh. Sau khi tầm mắt một lần nữa tập trung lại, hắn phát hiện trong luồng khí tán loạn đang dần tan đi trước mắt là một người thiếu niên tóc bạc thoạt trông cũng trạc tuổi mình đang lạnh lùng nhìn về phía hắn. Trên trán người nọ phất phơ vài sợi tóc rối, gió làm cho chòm tóc ngắn loe hoe của y thấp thoáng lộ ra băng cài màu đen có nạm kim cương lấp lánh đeo trước trán, vừa nhìn thì đã biết giá trị liên thành, thân phận tôn quý. Trong màn tuyết giá rét như vậy mà người thiếu niên tóc bạc này chỉ mặc độc một chiếc áo khoác bằng lụa dài màu trắng tựa như không hề sợ hãi với cái lạnh, chiếc áo trắng trên người y hệt như một đám mây không trọng lực, tung bay chấp chới về bốn phía, không hề bị ảnh hưởng bởi sức tàn phá của gió lốc xung quanh.

Người thiếu niên tóc bạc xoay người hướng lưng về phía chàng trai áo lam. Chàng trai theo bóng lưng của y nhìn về phía lối vào hang động đằng trước, mặt đất nơi chính hắn vừa hiện diện ban nãy giờ đây chỉ còn lại một cánh tay bị cháy sạm đen vừa phá băng thoát ra, đông cứng trong gió tuyết bằng một tư thế kinh khủng hệt như đến từ địa ngục. Nếu như lúc nãy hắn không được người thiếu niên này ứng cứu thì giờ phút này cánh tay cháy xém kia đã nghiến đứt cổ họng của hắn mất rồi.

Nhìn kỹ lại thì cánh tay ấy không giống như tay của loài người. Nó chỉ có bốn ngón, mỗi ngón đều có bộ móng đen sắc nhọn, méo mó. Trên làn da cháy xém có vô số u nhọt màu đỏ tựa như mụn bọc, nhớp nhúa dịch thể nhìn như máu và mủ đặc sệt.

- Chẳng lẽ 'kế hoạch ấy' đã bắt đầu rồi sao?... Nhưng tại sao lại xảy ra sớm như vậy chứ...

Người thiếu niên tóc bạc nhìn vào cửa động tăm tối, chẳng biết là đang lẩm nhẩm với chính mình hay là đang khẽ nói với một ai đó còn chưa hiện thân. Từ bóng lưng không thể đoán biết được nét mặt của y nhưng trong giọng nói dịu nhẹ vẫn thấp thoáng lộ ra sự ngạc nhiên cùng nỗi lo lắng khó kìm nén.

https://thuviensach.vn

Người thiếu niên tóc bạc xoay người, bước đến trước mặt của chàng trai áo lam rồi ngồi xuống, nhìn vào gương mặt thanh tú trắng trẻo cùng đôi tròng mắt màu hổ phách của hắn, khe khẽ mỉm cười. Gương mặt của thiếu niên tóc bạc được nụ cười đầy khí khái ấy tô điểm đến mức bừng sáng tuyệt đẹp như màu thủy tinh, ánh dương quang soi rọi lên mái tóc bạc của y làm thấp thoáng hiện ra viên kim cương đen trên băng cài tóc, phản chiếu ra vô số vầng sáng cầu vồng, soi sáng đôi mắt như mộng ảo, giữa đôi đồng tử ấy dường như được lấp đầy bằng vô số viên kim cương lớn nhỏ. Mái tóc của y bạc trắng như băng tuyết, thoạt trông giống hệt một vị thiên sứ thuần khiết.

Chàng trai áo lam hỏi:

- Ngươi là ai?

Thiếu niên tóc bạc vươn tay kéo hắn từ mặt đất đứng dậy, đáp:

- Tên ta là Bạc Y Ti.

Gió xung quanh như ngừng cả lại, mùi vị trên người thiếu niên tóc bạc ấy truyền đến phảng phất như hương liệu trong sạch từ xứ cảng A Lộc Tư, thanh nhã và cao quý. Loại hương liệu này chắc chắn là loại vô giá.

- Người là ai? Vì sao lại đến nơi cực Bắc này?

Bạc Y Ti trẻ trung đứng trên mặt băng trắng hệt như một vị thiên sứ mười lăm, mười sáu tuổi. Thân thể của y tựa như được sinh ra cho thế giới băng tuyết này, trong sạch và thuần khiết, cả người lấp lánh thứ ánh sáng li ti của kim cương.

- Ta là Ngải Âu Tư...

Chàng trai áo lam nhỏ giọng trả lời. Một cơn gió nhẹ từ đằng sau Bạc Y Ti thổi đến làm cho lỗ mũi của hắn giờ đây tràn ngập thứ hương liệu cao cấp trên người của y.

https://thuviensach.vn

Trong không khí đầy ắp mùi vị của hoa tuyết và hương liệu, vầng dương vĩ đại và thiêng liêng chênh chếch chiếu xuống dường như đang bao phủ lấy một trường vận mệnh to lớn.

Ngải Âu Tư nhìn thiếu niên tóc bạc trước mặt, sau lưng y là hang động đen ngòm thật lớn, con quái thú như đến từ địa ngục kia thoạt trông như sắp nuốt chửng lấy y. Nụ cười của y vừa ấm áp vừa tuyệt đẹp, lại như vì sự dịu dàng mà lộ ra nét sầu bi thấp thoáng - cũng như mùi thơm dịu ngọt của hương liệu cảng A Lộc Tư trên người y đang ngập đầy trong gió vậy.

Nhiều năm về sau, mỗi lần Ngải Âu Tư nhớ lại cảnh tượng này đều cảm thấy giống hệt như một lời tiên tri u ám, một viễn cảnh tối tăm.

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 1+1: Ba Đốm Sáng Đỏ (1)

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

"Con ngươi của Kỳ Linh trời sinh đã long lanh, hợp cùng hàng mi đen nhánh sắc lẹm tựa như một thanh chủy thủ mỏng dài, đôi mắt gã sáng như sao còn nụ cười thì chẳng khác trăng rằm trắng tinh trên bầu trời"

Trấn Phúc Trạch - Đế quốc phương tây Á Tư Lam

Lúc Kim Tư bước vào đại sảnh của dịch trạm thì trời đã xế bóng.

Vầng tịch dương bên ngoài cửa sổ khiến cho tòa dịch trạm tọa lạc tại nơi cửa khẩu của trấn Phúc Trạch này được bao phủ trong một sắc cam ấm áp và tuyệt đẹp. Từ cửa dịch trạm nhìn ra ngoài là một con đường nhỏ thẳng tắp được lát bằng đá nham thạch màu xám trắng, con đường thoạt trông có tuổi đời rất xa xưa, bề mặt đã bị gió mưa và thời gian bào mòn đến bóng lưỡng. Thỉnh thoảng lại có vài vị khách lưng gùi các loại hành lý lớn nhỏ khác nhau lướt qua dưới ánh chiều tà, nhìn thì biết không phải dân địa phương. Đôi khi ngẫu nhiên cũng có vài chuyến xe ngựa chở theo hương liệu đặc sản và da thuộc được may thủ công của Phúc Trạch trấn rời khỏi phố thị nhỏ bé này. Bao đời nay, thứ hương liệu chế từ rễ cây hòe và cây phong mà Phúc Trạch Trấn sản xuất nhờ vào ưu thế hàng tốt giá rẻ nên bán đắt như tôm tươi tại bến cảng phương Nam.

https://thuviensach.vn

Hai bên đường thuở trước mọc đầy những luống cỏ xanh mượt um tùm nhưng giờ đây tiết trời sắp sửa vào đông, bãi cỏ đã trở nên vàng úa, gió cuốn những vụn cỏ khô héo phe phất trong không khí, được ánh sáng mặt trời chiếu sáng trông hệt như những hạt bụi màu vàng nổi trôi bồng bềnh.

Toàn bộ Phúc Trạch như một thị trấn nhỏ ấm áp sau khi quét lên một lớp bột phấn màu vàng tươi, tràn ngập hương thơm của trà trái cây và rượu mật ong.

Tuy nhiên, Kim Tư không hề để tâm đến phong cảnh bên ngoài cửa, trong mắt hắn giờ phút này chỉ có những người đang hiện diện tại đại sảnh của dịch trạm.

Đang quan sát các vị khách bên trong dịch trạm như hắn lúc này còn có một kẻ cũng đang thoăn thoắt qua lại giữa các dãy bàn để châm nước bưng trà, đó chính là Kỳ Linh.

Nếu muốn dùng lời để miêu tả Kỳ Linh thì có rất nhiều từ ngữ hình dung. Lúc gã còn bé thì những từ thường nghe nhất chính là: lanh lợi, kháo khỉnh, tinh khôn, dễ thương... Sau khi lớn lên thì nghe đâu gã còn đẹp trai, cao lớn và tinh anh hơn nhiều. Con ngươi của Kỳ Linh trời sinh đã long lanh, hợp cùng hàng mi đen nhánh sắc lẹm tựa như một thanh chủy thủ mỏng dài, đôi mắt gã sáng như sao còn nụ cười thì chẳng khác trăng rằm trắng tinh trên bầu trời. Mỗi ngày đều có rất nhiều thiếu nữ của Phúc Trạch trấn cố tình đi lướt ngang qua cửa dịch trạm chỉ để ngắm nhìn gã, các cô quấn khăn trùm đầu và dây buột tóc sặc sỡ, vừa huyên náo lướt qua cửa dịch trạm vừa liếc mắt nhìn vào bên trong…

…Ngắm gã dùng một miếng da dê nhỏ quấn lấy mái tóc đen nhánh khỏe khoắn của mình về sau gáy, sau đó xắn nửa ống tay áo lên lau bàn ghế, rửa chén đĩa. Cánh tay nhỏ nhưng rắn chắc tỏa ra sức sống riêng biệt của một vị thiếu niên đương tuổi trưởng thành, đường nét cơ thể rõ ràng, hấp dẫn, mang theo sức sống dào dạt, không hề giống với lão đại thúc đang ngồi bên

https://thuviensach.vn

quầy đằng kia nhấm nháp rượu sữa dê, cảm giác như cả thân thể lão được bao phủ trong một lớp pho-mát mềm ẽo.

…Hoặc ngắm gã trèo lên cây ở sau vườn hái quả ăn, hay đứng trên nóc nhà quét dọn đám lá phong rụng đầy vào mùa thu. Thân thể thon dài và cường tráng của gã thấp thoáng như một con báo.

Cũng có khi gã đứng trong sân đình vào một chiều thu, trong ánh hoàng hôn đỏ như máu, trời thấp thoáng nổi gió thổi phớt lên bờ mi của gã, nhìn gã thấp thoáng như một kẻ hát rong vừa đa tình vừa sầu đời, ai ngờ thật ra trong bụng gã có lẽ đang ngẫm nghĩ: "Thôi rồi, tháng này làm vỡ mất ba cái đĩa, bà chủ chắc chắn sẽ trừ của mình rất nhiều tiền đây".

Đương nhiên, Kỳ Linh cũng thường xuyên liếc mắt đưa tình với bọn con gái. Nam nhi vào độ tuổi này thì việc trêu ghẹo nữ nhi là bản chất trời sinh của họ. Mặt mũi của gã vốn đã tuấn tú, vóc dáng trổ mã lại thêm thon dài nhanh nhẹn, mặc dù chỉ là một gã điếm tiểu nhị khoác trên mình bộ y phục giặt đến cũ mèm nhưng thân thể của gã vẫn phảng phất khí chất quý tộc được phủ lên một tầng tinh quang.

Những ai ở thị trấn đã từng đi qua đế đô Các Lan Nhĩ Đặc đều bảo rằng Kỳ Linh giống hệt như người của đế đô từ hàng lông mày sắc lẹm đến đôi tròng mắt lấp lánh ánh sáng. Thế nhưng từ thuở cha sinh mẹ đẻ đến bây giờ đã là mười bảy năm, Kỳ Linh có lần nào rời khỏi Phúc Trạch trấn hơn nửa bước đâu? Thật ra gã lúc nào cũng muốn được đến Các Lan Nhĩ Đặc, hiềm nỗi trước nay gã chưa từng đi khỏi thị trấn nhỏ nằm sâu trong khu rừng rậm này bao giờ.

Tuy nhiên hôm nay, trong tòa dịch trạm ở tại vị trí cổng vào của Phúc Trạch trấn này lại có đến năm người đến từ đế đô Các Lan Nhĩ Đặc.

Mục tiêu của bọn họ đều là hồn thú Băng Hạc mà đêm nay sẽ xuất hiện tại Phúc Trạch.

https://thuviensach.vn

Kỳ Linh mấy hôm nay vẫn luôn nghe người trong trấn nhắc đi nhắc lại về chuyện này, có điều đối với mấy loại danh từ như “hồn thú”, “hồn thuật sư” gì đó từ miệng bọn họ, Kỳ Linh thật sự quá sức lạ lẫm. Mặc dù gã biết cả đại lục Áo Đinh này đều được xây dựng trên cơ sở của Hồn Lực nhưng mối liên hệ duy nhất mà gã từng tiếp xúc với Hồn Lực chính là một bà lão ngoài tám mươi tuổi ở trong trấn suốt ngày cứ gàn dở. Người trong trấn đều đồn rằng lúc còn trẻ, bà là tỳ nữ trong một gia đình quyền thế ở đế đô, sau khi lén học được chút ít Hồn Thuật, bà bèn trở về trấn Phúc Trạch. Nhưng lần duy nhất mà Kỳ Linh chứng kiến bà sử dụng Hồn Thuật thì gần như chỉ có thể khiến cho nước từ miệng giếng phun vọt lên cao rồi rót đầy vào chum nước, hơn nữa chỉ với một động tác đơn giản như thế nhưng lại khiến cho cái mạng già nua của bà thở hổn ha hổn hển, bộ dáng như chực chầu trời đến nơi.

Kỳ Linh vô cùng thất vọng, vì gã đã nghe nói rất nhiều chuyện về những Hồn thuật sư vĩ đại. Trong truyền thuyết, họ có thể lên trời xuống đất, hươ tay tạo ra những vệt sáng đầy trời, phất tay có thể làm cho biển gầm dữ dội, cảm giác giống như sự tồn tại của thần linh vậy.

Gã thi thoảng có hỏi thăm khách qua đường về những chuyên liên quan đến đế đô và Hồn Thuật Sư ở đế đô, nhưng những lữ khách đến với Phúc Trạch trấn quá nửa đều chẳng phải nhân vật lợi hại, đối với Hồn Thuật luôn được nắm giữ bởi huyết thống hoàng thất tại đế đô, họ gần như chỉ được truyền miệng kể lại mà thôi.

Thế nên, khi dịch trạm bất ngờ xuất hiện năm vị Hồn Thuật Sư đến từ Các Lan Nhĩ Đặc, cả người gã hệt như một cái ấm nước bị đun đến sôi trào, trống ngực "thình thịch" đập loạn không thể bình tĩnh được.

Kim Tư ngắm nghía xung quanh, sau đó chọn một bàn ngồi xuống. Hắn còn chưa ngồi ổn thì người phụ nữ ở đối diện hắn đã cất tiếng:

- Bàn này đã có người rồi, ông không nhận ra à?

https://thuviensach.vn

Kim Tư ngẩng đầu lên, lộ ra một nụ cười cởi mở.

Kim Tư đã ngoài ba mươi tuổi, là một Hồn Thuật Sư có danh tiếng ở đế đô, gia tộc Kim Thị trước nay đều dựa vào tài nghệ chế ngự Hồn Lực xuất sắc mà trở nên nổi tiếng, cũng được xem như danh môn thế gia. Hắn nhướng hàng mi được cắt tỉa kỹ lưỡng lên, hướng về phía người phụ nữ mặc bộ y phục màu xanh thẫm đáp:

- Thấy chứ!

Nói xong, hắn nhấc tay rót một chén trà, nước trà chậm rãi theo một dòng mỏng manh chảy xuống chén, qua một lúc lâu sau mới châm đầy, hắn đặt bình trà xuống:

- Thì sao nào?

Nhướng ánh mắt sâu xa lên, hắn nửa cười nửa không nhìn người phụ nữ nọ.

Kim Tư cầm lấy chén vừa định đưa lên miệng uống thì thân chén đột nhiên kêu "rắc" một tiếng vỡ vụn.

Chất lỏng đang văng đi tứ tán bỗng gom lại thành một giọt nước to như hột trân châu, nảy lên lộn xộn trên mặt bàn, mặt bàn bị khua tạo ra tiếng gỗ kêu "lốc cốc" bất định. Nhưng giọt nước này lại không kết băng mà như bị một nguồn sức mạnh nào đó khống chế, tựa như một chất rắn không tan kết lại thành hình cầu rồi nảy đi tứ tung.

Kỳ Linh đứng ở kế bên nhìn đến mức đôi tròng mắt muốn lọt ra ngoài.

Kim Tư cúi đầu mỉm cười, nhẹ nhàng xòe tay ra, trong nháy mắt tất cả giọt nước bị kéo trở ngược vào lòng bàn tay hắn như thể bị một lực hút hấp dẫn. Kỳ Linh còn chưa kịp nhìn rõ thì một chiếc chén băng trong suốt lấp lánh tỏa ra hơi lạnh dày đặc đã xuất hiện trong tay Kim Tư. Kim Tư nhấc

https://thuviensach.vn

bình trà bên cạnh lên, rót nước trà nóng hổi vào chén băng này, trong hơi nóng cuồn cuộn tỏa ra lại chẳng hề trông thấy bất cứ sự tan chảy nào của chén băng.

Gương mặt người phụ nữ đối diện như bao phủ một lớp sương lạnh. Ả vừa định đứng lên thì Kim Tư đã giơ tay ra hiệu cho ả ngồi trở lại. Kim Tư hớp một ngụm trà, nói giọng sâu xa:

- Cô nên giữ lại Hồn Lực mà bắt Băng Hạc thì hơn, hoặc là chừa chút Hồn Lực để còn chạy tháo thân.

Nụ cười của Kim Tư vừa sáng rỡ vừa đầy tự tin:

- Cô nói có đúng không, Lộ Nhã?

Người phụ nữ mặc y phục màu xanh thẫm được gọi là Lộ Nhã này không lên tiếng nữa, ngược lại người đàn ông trung niên ở bàn bên cạnh lại cất lời:

- Dù sao thì Băng Hạc chỉ có một con, sớm muộn gì cũng phải đoạt, đánh nhanh hay chậm thì đều phải đánh, bây giờ chết bớt đi một mạng cũng chẳng có gì đáng tiếc, ngược lại còn thoải mái hơn.

Kim Tư quay đầu nhìn sang, trên mặt lộ ra vẻ căm ghét. Kẻ mà hắn không muốn gặp gỡ nhất - Thác Tạp - lúc này đây lại ngồi ở chiếc bàn sát bên cạnh. Kim Tư vuốt lấy ngón tay út bị cụt mất một lóng của mình, nhìn Thác Tạp bằng ánh mắt căm hận. Ba năm trước, vào lúc săn bắt hồn thú Lưu Vân, trong khi cùng Thác Tạp tranh chấp, Thác Tạp đã dùng băng kiếm chém đứt tiệt ngón út của hắn, nhưng sau cùng Thác Tạp cũng không tóm được Lưu Vân mà người cuối cùng thu phục được nó lại chính là một tiểu quận chúa ở đế đô năm đó chỉ mới tám tuổi.

Giờ phút này, sau ba năm gặp lại, Thác Tạp chợt nở một nụ cười cuồng vọng về phía Kim Tư, để lộ ra hàm răng bẩn thỉu gớm ghiếc.

https://thuviensach.vn

- Tranh đoạt Băng Hạc thì đâu nhất thiết phải chết, nói như vậy là làm mất lòng nhau lắm đấy.

Một người phụ nữ thoạt trông vô cùng xinh đẹp ngồi ở một bàn khác cũng lên tiếng. Cô ăn mặc hệt như một ả vũ nữ hay biểu diễn lưu động từ trấn này sang trấn khác, cả người đeo đầy lục lạc và các loại đá ngũ sắc rẻ tiền. Có điều, thân phận của cô thì có lẽ không thấp chút nào:

- Chỉ cần biết được thời điểm thích hợp để ra tay chuẩn xác, sau đó thì mau chóng rời khỏi, thế là không phải uổng mạng, tránh cái lúc đánh nhau máu thịt be bét rồi mà còn chẳng được lợi lộc gì. Vậy mới nói, làm người cần phải chừng mực và biết lượng sức mình.

Lúc nói chuyện, cô nhẹ nhàng đong đưa búi tóc bồng bềnh của mình, vẻ mặt cực kỳ hài lòng, tựa như vừa uống xong một loại rượu ngon gì đó, tuy nhiên không biết những lời vừa rồi là cô nói với ai vì cô cứ nhìn đăm đăm vào không khí, ánh mắt hầu như không hề tập trung lên bất kỳ người nào.

Kim Tư sau khi trông thấy cô xong thì hít sâu vào một hơi, giọng nói pha lẫn nửa phần sợ hãi và nửa phần căm ghét:

- Lưu Na, không phải cô đã có Hồng Nhật rồi hay sao, cô còn tới đây làm gì.

Lưu Na mỉm cười như hờn như dỗi, cô quay sang nói với khoảng không khí cạnh bên mình:

- Nhưng mà Hồng Nhật ở một mình lâu quá rồi, cũng sẽ cô đơn lắm chứ. Mi nói có phải không, Hồng Nhật?

Vừa dứt lời, khoảng không bên cạnh Lưu Na đột nhiên uốn vặn như chất lỏng, hiện ra một vòng xoáy trong suốt rồi sau đó nổ vang, một chú sư tử đỏ hùng tráng cao bằng hai người bình thường bất ngờ hiện thân bên cạnh Lưu Na, không ngừng gầm gừ. Trên trán nó là bốn con mắt to tướng màu đỏ

https://thuviensach.vn

ngầu, mỗi một con trông như một quả cầu sắt bị nung đỏ, cái miệng rộng như chậu máu của nó ngoác to, phun ra luồng khí nóng hừng hực làm cho không khí nhộn nhạo, lan tỏa vô số những đường cong méo mó, vô hình. Vóc dáng của Lưu Na vốn đã cao lớn nhưng giờ đây đứng bên cạnh con thú khổng lồ này khiến cho cô ả chỉ như một thiếu nữ nhỏ nhắn, yếu đuối.

Đám cư dân tiểu trấn vốn đang rì rầm bàn tán trong đại sảnh của dịch trạm giờ phút này đều thi nhau la hét bỏ chạy tán loạn. Bởi vì bọn họ từ trước tới nay đều chưa bao giờ trông thấy qua hồn thú thật sự - hồn thú trong tưởng tượng của bọn họ hẳn nhiên không khác gì sư tử hay cọp già.

- Với lại, Băng Hạc cũng không dễ đối phó đâu, đến thời khắc quan trọng, còn phải dựa vào bảo bối của ta, để cho nó xông lên trước... - Lưu Na vừa vuốt ve con quái thú kinh khủng bên cạnh mình vừa êm ái nói, nhìn thoáng qua cứ như một người mẹ hiền đang dịu dàng nựng nịu đứa con cưng của mình vậy.

- Nói hay nhỉ... - Kim Tư hừ một tiếng: - Để nó lên trước à? Chắc là để cho nó lên chịu chết trước chứ gì. Ai cũng biết là Hồn thuật sư bình thường chỉ có thể sở hữu một hồn thú, cô muốn bắt Băng Hạc thì chắc chắn phải hy sinh Hồng Nhật của mình trước.

- Đúng vậy... - Ánh mắt của Lưu Na dịu dàng như nước, tay cô vuốt ve lên ngấn thịt thừa màu đen bên cạnh chiếc miệng to như chậu máu của con quái thú nọ, không hề quay đầu lại: - Nhưng chuyện đó liên quan gì đến ông nhỉ?

Thác Tạp và Lộ Nhã đều hừ khẽ nhưng không ai lên tiếng.

Kim Tư thấy vậy, cảm giác cũng không thoải mái gì, nhưng hắn lại không thể phác tác được. Cho dù Lưu Na không gọi hồn thú ra, chỉ dựa vào bản thân của cô thì Kim Tư cũng không thể sánh được về hồn lực. Kim Tư

https://thuviensach.vn

hít sâu một hơi, quay đầu nhìn về phía sắc trời đang dần sẫm tối bên ngoài dịch trạm.

Bên trong đại sảnh đã trở nên trống vắng, chỉ còn lại bốn người bọn họ cùng với gã Kỳ Linh sợ đến điếng hồn đang đứng nép một bên bưng trà.

- Tinh tang...

Trong không gian tĩnh mịch, tiếng chuông kim loại ngân lên hệt như mặt hồ đột nhiên bị hạt mưa rơi xuống làm lan tỏa những vòng sóng gợn, khuếch tán trong không khí. Gian đại sảnh nhá nhem lúc chiều hôm tràn ngập một thứ cảm giác ớn lạnh, trong bóng tối lờ mờ như đang ẩn giấu một thứ quái dị lạnh lẽo nào đó. Tất cả mọi người đều nhạy bén cảm giác được nhiệt độ xung quanh đang giảm xuống bằng một tốc độ khó nhận biết, hơi nước trong không khí cũng dần dần ngưng đọng lại.

- Ôi chao... - Một giọng nói non nớt nhưng lại lộ ra sự ma mị khó tả vang lên từ trong bóng tối: - Sao lại còn nhiều người thế chứ?

Trên bậc thang của dịch trạm, hình ảnh một cô gái nhỏ thấp thoáng hiện ra trong bóng tối, dáng dấp chừng mười hai mười ba tuổi, khoác áo choàng dài chấm gối màu tím, chân trần đứng trên bậc thang, trên mỗi cánh tay và chân đều đeo một chiếc vòng kim loại màu bạc trắng. Âm thanh "Tinh tang" lạnh lẽo xa xăm ban nãy ắt hẳn là từ nơi này vọng lại.

- Việc này khiến cho ta hơi... mất hứng rồi.

Giọng nói xa xăm hệt như một đầm nước đen chết chóc hợp cùng gương mặt vô hồn và cứng đơ của cô, thoạt nhìn những lời trên không phải do chính cô nói ra mà giống như đến từ một nơi quái dị nào đó ẩn sâu trong bóng tối. Bầu không khí trở nên kỳ dị và khác thường, hệt như mùi tanh hôi nồng nặc thổi đến từ một vùng đầm lầy chết chóc.

https://thuviensach.vn

Cô bé chậm rãi từng bước một tiến đến, lúc đi qua bên người Lộ Nhã, cô nhẹ nhàng quay lại, mặt không đổi sắc nhìn Lộ Nhã, đầu khẽ lệch sang bên:

- Vậy, trước hết loại đi bớt một người vậy.

Kế đó, đầu của Lộ Nhã chẳng hiểu làm sao, rơi "bộp" một tiếng xuống mặt đất.

Cơ thể mất đi phần đầu của Lộ Nhã vẫn ngồi thẳng tắp ngay trước bàn, thậm chí động tác rót trà trên tay vẫn còn được giữ nguyên, có điều lỗ máu to như miệng bát trên cổ của Lộ Nhã thì hệt như một con suối, ào ạt phún ra dòng máu nóng đặc sệt.

Bình trà trong tay Kỳ Linh rơi "xoảng" một tiếng vỡ nát trên mặt đất. Gã nhìn thi thể không đầu ngồi sừng sững ở mặt bàn phía trước, toàn thân như bị bàn tay vô hình của tử thần siết lấy, không tài nào cử động được. Lý trí đang kêu gọi gã bỏ chạy nhưng thân thể vì sợ hãi quá độ mà không tạo ra được bất cứ động tác nào.

Cô gái nhỏ lướt qua thi thể của Lộ Nhã, khoen kim loại trên cổ chân phát ra âm thanh "tinh tang" đáng sợ trong không gian yên tĩnh của đại sảnh. Cô chầm chậm đi về phía Kỳ Linh, mỗi một bước đi đều làm cho những vòng khoen trắng bạc trên người khua vang, nghe qua thật là quái dị không sao tả xiết.

Cô bước qua Kỳ Linh mà không mảy may liếc mắt, thậm chí cả con ngươi cũng không hề chuyển động, giống như Kỳ Linh không hề tồn tại trên đời này vậy. Cô đi thẳng đến trước mặt Lưu Na, quay đầu nhìn sang chú sư tử màu đỏ, trong ánh mắt là vẻ tò mò của một bé gái khờ khạo, cô dùng giọng điệu giòn tan thắc mắc:

- Sao mi lại ở chốn này nhỉ? Mi không biết Băng Hạc sẽ đến ngay lập tức hay sao?

https://thuviensach.vn

Thân thể nhỏ nhắn của cô đứng trước mặt chú sư tử lớn đỏ rực như lửa, ngẩng đầu ngây thơ nhìn nó:

- Có phải mi muốn chết hay không?

Giọng của cô nhỏ nhẹ, vô cùng bình tĩnh, hệt như đang hỏi người khác đã ăn sáng hay chưa vậy.

Hồng Nhật dưới ánh mắt săm soi của cô hệt như trông thấy quái vật, càng lúc càng thụt lùi, lúc trước dáng vẻ của nó kiêu ngạo, bệ vệ bao nhiêu thì giờ phút này đã mất sạch, run rẩy như một chú cún con sợ sệt. Lưu Na đứng dậy vẫy vẫy tay, Hồng Nhật liền tan thành một làn khói đỏ rồi biến mất.

Cô gái nhỏ tuổi nọ nghiêng đầu, chậm rãi đi đến trước một chiếc ghế trong góc nhà, sau đó xoay người ngồi xuống, hai chân rút lên, tay cắp lấy gối, thân mình nhỏ nhắn thu lại trong không gian giữa hai tay vịn của thân ghế. Cô ngẩng khuôn mặt bầu bĩnh lên, dùng ánh mắt long lanh của mình lướt qua từng gương mặt nơi đây hệt như nhìn một đám người chết.

Lưu Na áp chế nỗi sợ hãi trong lòng, đứng dậy nói với cô gái nhỏ nọ:

- Nếu như cô cũng vì tranh đoạt Băng Hạc với chúng tôi mà đến, vậy thì tôi nhận thua, tôi rời khỏi nơi đây.

Cô gái nhỏ nhíu mày rồi lắc đầu, dùng một thứ giọng điệu xa xăm như vọng đến từ một không gian nào đó, nghiêm túc nói:

- Không đâu, ta không đến tranh đoạt Băng Hạc cùng mấy người.

Cô nói xong liền dời ánh mắt ra cửa sổ, ngoài song lúc này đã tối mịt mờ, vầng tịch dương đỏ như máu đã hoàn toàn chìm sâu xuống đại địa, bóng đêm dày đặc đang phủ nhòa từng tấc đất trên thị trấn nhỏ bé này. Trên

https://thuviensach.vn

mặt đất đen kịt chỉ còn lại những ánh lửa lác đác hắt ra từ cửa sổ của mỗi căn nhà. Cô ngừng một chút rồi đáp:

- Ta đến, là để tranh Băng Hạc với bọn họ.

Thác Tạp bên kia hừ một tiếng, hỏi:

- Bọn họ là ai?

Cô gái nhỏ nghiêng đầu nhìn Thác Tạp như thể đang xem xét vấn đề của hắn. Ánh mắt trống rỗng, cô đáp:

- Bọn họ chính là bọn họ đó.

Sau đó ngừng một chút, cô tiếp:

- Bọn họ không phải là ngươi.

Nói xong cô liền quay đầu lại, nhìn chăm chú về phía cuối con đường bên ngoài cửa, không mảy may cử động.

Còn Thác Tạp ngồi ở trước bàn cũng chẳng còn nhúc nhích nữa.

Kỳ Linh lúc này đang đứng gần Thác Tạp không thể nhịn được nữa, gã gập người nôn thốc nôn tháo.

Từ mặt đất bên dưới hai chân của Thác Tạp không biết tự bao giờ đã mọc lên những mũi tinh thể băng sắc nhọn, giống như một loài dây leo sinh trưởng với tốc độ cực nhanh, xuyên qua lòng bàn chân rồi len dọc theo nội thể của Thác Tạp, liên tiếp từ cẳng chân, bắp đùi đâm thẳng lên trên, cuối cùng từ lồng ngực tua tủa xuyên ra ngoài, mọc đầy trong không khí, hệt như có một con nhím biển màu trắng nổ tung trong ngực của hắn vậy. Vô số mũi băng sắc bén như đá thủy tinh tô điểm cho thi thể của Thác Tạp hệt như một pho tượng điêu khắc. Nội tạng cùng ruột gan nóng hôi hổi của hắn nhễu nhệ

https://thuviensach.vn

máu tươi móc lủng lẳng trên những tinh thể băng trắng bạc, được bao phủ trong một lớp khói trắng đang cuồn cuộn bốc lên.

Bóng đêm chết chóc phủ chụp xuống từ đỉnh đầu không ngừng làm dậy lên làn không khí lạnh lẽo xoay tròn trong đại sảnh dịch trạm. Lưu Na đứng dậy nhìn cô gái nhỏ, trên mặt đầy vẻ sợ hãi:

- ...Cô rốt cuộc là ai?

Cô gái nhỏ tuổi nọ không hề liếc mắt đến Lưu Na mà chỉ ngồi bó gối, ngẩng đầu nhìn lên trần nhà, chẳng biết ngóng về nơi nào. Ánh mắt của cô vừa vô hồn vừa nhợt nhạt như có thể xuyên qua mái nhà mà trực tiếp nhìn ra bầu trời càng lúc càng đen thui thủi bên ngoài.

Vòm trời trên đỉnh đầu dày đặc mây đen, hệt như một dòng khí lưu to lớn đang xé nát tầng mây ra thành những mảnh vải bông dài hẹp, cơn gió rét mướt của đêm đông cuốn lấy những vụn băng lẻ tẻ từ ngoài song cửa thổi lùa vào trong nhà.

- Ngay cả ta mà ngươi cũng không nhận ra à... - Cô gái nhỏ tuổi hướng ánh mắt xuống, tỏ vẻ tiếc nuối.

- Cô ta là Cốt Điệp - Lị Cát Nhĩ... - Cổ họng run rẩy của Kim Tư khàn khàn thốt ra những lời này.

- Ồ?... Ngươi nhận ra ta à? - Lị Cát Nhĩ nhìn Kim Tư vẻ xa xăm, đột nhiên mỉm cười, gương mặt tựa như một đóa hoa đẹp trong sương mờ: - Hay là... Ngươi đã trông thấy nó rồi?

Cô gái nhỏ thu người trong góc tối của chiếc ghế nhưng thân thể của cô được bao phủ trong vầng sáng xanh lục lập lòe không biết đến từ đâu. Lúc này, tại một góc đại sảnh phía sau lưng cô, giữa không gian rộng lớn nhưng lại bị choáng đầy bởi một thứ sinh vật không biết phải hình dung thế nào, đại loại là trông giống như một con bướm. Vì nó quá mức khổng lồ nên chỉ

https://thuviensach.vn

có thể gấp cánh lại dồn vào một góc sau lưng Lị Cát Nhĩ, vẻ như sắp phá sập nóc nhà tới nơi. Trên thân nó được phủ một lớp vảy màu dày kín và sắc bén, mỗi một chiếc vảy đều lấp lánh ánh sáng xanh biếc mờ ảo, bộ khung tạo thành đôi cánh của nó toàn bộ đều là những đoạn xương trắng lạnh lẽo trông như thủy tinh, nối liền giữa những đoạn xương cánh này là một thứ màng mềm dẻo vừa nhìn đã gây cảm giác khó chịu. Viền cánh của nó mọc đầy những thứ nhầy nhụa trông như xúc tu bạch tuột lúc này đang ngọ nguậy lung tung. Cả một con bướm khổng lồ đầy u ám, nhìn qua thật sự giống như một chú dơi sặc sỡ và nhớp nhúa đang gập mình bất động sau lưng Lị Cát Nhĩ.

- Nó mới đẹp làm sao... - Một thứ gì đó ẩm ướt hình dạng như con lươn từ trần nhà rũ xuống, Lị Cát Nhĩ vươn tay ra vuốt ve một nhánh xúc tu nhầy nhụa của Cốt Điệp, nhìn kỹ sẽ nhận ra trên đỉnh xúc tu có một con mắt đang khép hờ.

Kim Tư cùng Lưu Na đứng phắt dậy làm bật tung cả ghế. Bọn họ vội vã chạy ra khỏi dịch trạm, không ai muốn tranh đoạt gì với loại quái vật như thế nữa.

Kỳ Linh rút vào một góc của dịch trạm, gã cũng muốn bỏ chạy nhưng khắp thân thể từ da đầu đến ngón chân đều tê dại. Gã nhìn cô gái nhỏ với ánh mắt vô hồn trước mắt, lại nhìn về phía Kim Tư và Lưu Na vừa rời khỏi dịch trạm với vẻ kinh hoàng, gã hoàn toàn bị choáng váng, càng không nói đến cái thứ chẳng biết là quái quỷ gì trong góc đại sảnh đằng kia.

Nếu như trước đây đối với thế giới hồn lực đầy ắp mơ ước bao nhiêu thì bây giờ Kỳ Linh chỉ muốn mau chóng thoát khỏi cơn ác mộng này bấy nhiêu.

Lị Cát Nhĩ bấy giờ bỗng quay đầu lại nhìn Kỳ Linh:

- Ta đói bụng.

https://thuviensach.vn

Cốt Điệp sau lưng cô "bụp" một tiếng hóa thành một đống nước bầy nhầy màu xanh biếc, ròng ròng từ vách tường chảy xuôi xuống mặt đất, tụ lại phía sau ghế rồi theo tấm lưng của Lị Cát Nhĩ trôi vào cơ thể cô.

- Ngươi đi tìm thứ gì đó ăn được cho ta mau.

Kỳ Linh gật đầu, hàm trên hàm dưới sợ đến mức run lạch cạch. Gã vừa gật đầu vừa lảo đảo chạy vào nhà sau.

- Này! - Kỳ Linh vừa định bước ra khỏi cửa sau thì Lị Cát Nhĩ bỗng gọi giật gã lại: - Ngươi tốt nhất nên đi nhanh một chút nhé, với cả nếu ngươi mà định bỏ trốn thì ta sẽ không vui chút nào đâu.

Sau khi Kỳ Linh rời khỏi đại sảnh rồi, Lị Cát Nhĩ quay đầu lại, ánh mắt chăm chú hướng ra ngoài cửa dịch trạm:

- Ôi chao, bọn chúng đến rồi. Kim Tư và Lưu Na muốn chạy làm gì cơ chứ, cứ như ta đây là quái vật đáng sợ không bằng, bọn họ không biết rằng chạy ra ngoài kia mới thực sự đụng độ với một đám quái vật...

Gương mặt thiếu nữ của cô phủ lên một vẻ buồn buồn, như thể đang thật sự thương tiếc cho bọn họ.

Giờ phút này, mây đen trên bầu trời bị gió thổi hé ra một khoảng trống, ánh trăng từ trên cao chiếu xuống, soi lên con đường lớn bên ngoài dịch trạm. Nơi nhánh đường cách dịch trạm hai trăm thước lúc này đang phơi bày thi thể của hai người Kim Tư và Lưu Na. Ánh trăng sáng trong rải rắc lên thi thể của bọn họ một lớp sương mỏng mảnh.

Một khắc trước, trong đại sảnh của dịch trạm chỉ có mỗi mình Lị Cát Nhĩ mà lúc này bỗng nhiên náo nhiệt trở lại. Thêm vào Lị Cát Nhĩ và Kỳ Linh, tổng cộng có mười người tất cả.

https://thuviensach.vn

Tám người mới đến đều mặc chung một kiểu áo choàng bạc, sạch sẽ và cao quý giống hệt nhau. Đàn ông thì mang trên đầu trang sức vừa nhìn đã biết thân phận hiển hách, bên hông giắt theo một thanh bội kiếm bằng vàng. Còn phụ nữ thì mặc quần lụa phiêu dật như sương như tuyết, loại quần lụa này không cần gió vẫn tung bay chấp chới tùy theo cử động đi lại của bọn họ, nhè nhẹ, bồng bềnh tựa như làn sương mù chầm chậm biến ảo, trông cứ như người của Thần giới vậy. Trên cổ tay của các cô gái đều có một vòng xuyến màu xanh thẫm, nhìn tựa như một giọt nước mắt trong suốt của biển khơi.

Tám người bọn họ ngồi ở một phía của đại sảnh, còn đối diện vẫn là Lị Cát Nhĩ đang uể oải thu mình trong chiếc ghế, trông quỷ dị cứ như linh hồn thoát xác vậy.

Hai bầu không khí rõ ràng là khác biệt nhau đang tràn ngập trong đại sảnh.

- Người của gia tộc Thần Thị các ngươi sao cũng đến dự cuộc vui này? - Lị Cát Nhĩ nhìn tám người áo trắng như tuyết phía đối diện, lạnh lùng nói: - Hồn thú của các ngươi còn chưa đủ nhiều hay sao?

Tám người đối diện nhìn Lị Cát Nhĩ, tuy không lộ ra vẻ sợ hãi nhưng ít nhiều cũng có chút kiêng dè. Ngay từ khi vừa đặt chân bước vào dịch trạm, lúc trông thấy một mình Lị Cát Nhĩ thu mình trong góc nhà, bọn họ rõ ràng đã lộ ra vẻ giật mình hoảng hốt.

Một người đàn ông chừng ba mươi tuổi ngồi giữa tám người nọ trông ra chiều thủ lĩnh, hắn vừa nhấm nháp tách trà Kỳ Linh mới châm, vừa trầm giọng nói:

- Người có năng lực chiếm được Băng Hạc không nhiều, cho nên gia tộc Thần Thị chúng ta tự nhiên sẽ đến, hơn nữa Băng Hạc là Hồn thú có thuộc

https://thuviensach.vn

tính Thủy cấp cao, trăm năm mới gặp một lần, gia tộc chúng ta tất nhiên là muốn có thêm nhiều loại Hồn thú có đẳng cấp cao như vậy.

Hắn đặt chén trà xuống nhìn Lị Cát Nhĩ:

- Còn cô, làm càn ở đế đô Các Lan Nhĩ Đặc chưa đủ hay sao, còn muốn đến đây nữa?

- Ối chà ối chà... - Lị Cát Nhĩ rút chân xuống, vươn vai đáp: - Như ngươi vừa nói đó, ở đế đô Các Lan Nhĩ Đặc mà ta còn càn rỡ như vậy thì tại cái thị trấn nhỏ bé này ta còn nghịch phá cỡ nào.

Cô thong thả đứng lên, thân thể nhẹ nhàng đong đưa về hai bên, vòng tay và vòng chân trên người tinh tang khua vang:

- Nhưng mà các ngươi phút chốc lại đến đông như vậy, chỉ một mình ta muốn tranh đoạt với các ngươi, chắc phải gắng hết sức rồi...

Cô dùng một động tác cực kỳ quái lạ để thư giãn cơ thể đã cứng đờ vì ngồi quá lâu, thân mình nhỏ nhắn của cô liên tục phát ra những tiếng kêu "răng rắc" khiến cho người ta phải khiếp hãi:

- Các ngươi có thấy xấu hổ lắm không, nhiều người như vậy lại đi tranh giành với một cô gái nhỏ...

- Ngươi mà còn nhỏ khỉ mốc! Ngươi đáng lý phải là một bà già rồi mới đúng... - Giữa đám người áo trắng, một chàng trai còn trẻ tuổi hạ giọng châm chọc.

Gương mặt Lị Cát Nhĩ đột ngột sa sầm, trông như một tử thi phủ đầy sương giá:

-Ngươi lặp lại một lần nữa xem.

https://thuviensach.vn

Trên mái nhà bất chợt sà xuống hai mũi băng linh hoạt như một cặp rắn, vừa cứng vừa bén, lại mềm mại và nhanh nhẹn. Hai mũi băng lạnh chầm chậm hạ xuống nhắm vào hai tròng mắt của chàng trai trẻ tuổi nọ, tựa như thời khắc loài rắn hổ mang chuẩn bị đột kích con mồi.

Sắc mặt của chàng trai nhỏ tuổi nọ tái nhợt, hắn hiển nhiên gặp phải sự sỉ nhục rất lớn nhưng cũng không dám đem mạng sống mình ra đùa giỡn, thế nên hắn chỉ đành nuốt nước bọt, cắn chặt răng.

Vẻ mặt Lị Cát Nhĩ lại trở nên hiền hòa tựa như làn gió xuân thổi phớt qua. Hai mũi băng kia cũng tiêu tan trong không khí hệt như sương khói.

Người đàn ông trung niên quay đầu lại, hạ giọng nghiêm nghị trách mắng chàng trai nhỏ tuổi ấy:

- Đừng gây chuyện nữa!

Lị Cát Nhĩ ngồi xuống ghế một lần nữa, ánh mắt lại trở nên vô hồn và quái dị.

Kỳ Linh vốn định sau khi mang thức ăn cho Lị Cát Nhĩ cũng như rót trà cho những vị khách mới đến xong thì sửa soạn chuồn đi. Nói thật, mặc cho gã đối với mấy vị Hồn thuật sư thần bí đến từ đế đô này có tò mò cỡ nào thì sau khi liên tiếp chứng kiến nhiều người chết như vậy, hầu như gã không muốn nấn ná lại đây thêm một giây một phút nào nữa.

Đúng vào lúc gã đang định bưng bình trà lẻn đi từ phía cửa sau thì bên dưới chân chẳng biết bị thứ gì đó quấn lấy, cả người mất đà ngã nhoài ra trước.

Gã vốn đã nhắm chặt mắt chuẩn bị ụp xuống đất thì đột nhiên một cảm giác mềm mại truyền đến giống như vừa ngã lên một chiếc giường êm ái.

https://thuviensach.vn

Kỳ Linh mở mắt ra, trước mắt gã hiện lên một gương mặt xinh đẹp đến mức khiến cho người ta liên tưởng ngay đến nữ thần. Gã cúi đầu nhận ra mình đang ngã trên một tấm lưới màu trắng bạc, những sợi tơ trắng trông như mạng nhện này đan xen chằn chịt trong không khí đỡ lấy toàn bộ bình trà, chén trà cũng như bản thân gã lên bề mặt.

Kỳ Linh mau chóng cựa quậy ngồi dậy, sau đó nghe thấy cô gái vừa nhìn mình ban nãy cất tiếng:

- Anh không sao chứ?

Nói rồi cô vung tay lên, mấy sợi tơ nhện trắng bạc loát xoát thu vào lòng bàn tay cô nhanh như sương khói.

- Tôi... không sao. - Mặt Kỳ Linh nhanh chóng nóng rần lên. Gã nhìn cô gái trạc tuổi trước mắt trong tấm áo choàng bằng lụa màu trắng tinh đang tung bay chấp chới, mái tóc của cô đen nhánh và bóng mượt như mực tàu được nhẹ nhàng vấn cao trên đầu. Đôi mắt to tròn lay láy, hàng mi mảnh dài đẹp tựa sương mai tô điểm cho dung mạo của cô thêm phần lung linh thanh khiết. Khuôn mặt cô nhỏ nhắn thon gọn, làn da trơn mịn trắng noãn như tuyết, cả người cô nom hệt như một nàng công chúa trẻ tuổi và cao quý.

- Tôi là Thần Âm đến từ đế đô Các Lan Nhĩ Đặc. - Cô nhìn Kỳ Linh, khe khẽ mỉm cười.

- Tôi là Kỳ Linh... - Kỳ Linh vốn định bỏ chạy giờ đây lại bị sức hấp dẫn giữ chân lại. Nếu như vừa rồi gã còn cảm giác cảnh tượng ban nãy giống như một cơn ác mộng khiến cho người ta sợ hãi thì giờ đây gã thật sự cảm thấy mình đang ở trong một giấc mơ đẹp đẽ nhất. Gã cẩn thận đứng bên cạnh Thần Âm, trong lồng ngực cuộn trào huyết khí trẻ trung của thiếu niên. Gã trước nay chưa từng trông thấy ở trong thị trấn nhỏ của mình có cô gái nào xinh đẹp đến như vậy, gã hận bản thân mình thiếu tiến bộ, ngay cả hít thở cũng không sao bình thường được.

https://thuviensach.vn

- Anh ngồi xuống đi, đừng đứng nữa. - Thần Âm khoác khoác tay về phía gã.

Kỳ Linh ngồi xuống, vừa sợ hãi vừa phấn khích. Gã nhìn gương mặt đẹp đến mức như thuộc về một thế giới khác của Thần Âm, nỗi sợ ban nãy đã sớm quên khuấy đi đâu mất, giờ dẫu cho có xe trâu đến kéo có lẽ cũng không đẩy được gã đi.

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 1+2: Ba Đốm Sáng Đỏ (2)

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

"Gã nhìn cô gái trạc tuổi trước mắt trong tấm áo choàng bằng lụa màu trắng tinh đang tung bay chấp chới, mái tóc của cô đen nhánh và bóng mượt như mực tàu được nhẹ nhàng vấn cao trên đầu. Đôi mắt to tròn lay láy, hàng mi mảnh dài đẹp tựa sương mai tô điểm cho dung mạo của cô thêm phần lung linh thanh khiết. Khuôn mặt cô nhỏ nhắn thon gọn, làn da trơn mịn trắng noãn như tuyết, cả người cô nom hệt như một nàng công chúa trẻ tuổi và cao quý"

- Cô... cô cũng là Hồn thuật sư à? - Kỳ Linh mở đôi mắt to dưới hàng lông mày rậm lên, chăm chú nhìn cô.

- Ừ, đúng vậy, tất cả chúng tôi đều là Hồn thuật sư. - Thần Âm đặt tay trên bàn, trên cổ tay là chuỗi vòng kiền bằng đá quý màu lam trong suốt. - Gia tộc của chúng tôi ở đế đô cũng là một gia tộc danh tiếng lẫy lừng, mọi người trong nhà đều là Hồn thuật sư, họ là người thân của tôi cả. Anh xem, người vừa lên tiếng cũng là người đứng ở chính giữa đó...

Thần Âm ghé đầu đến cạnh bên Kỳ Linh, nhỏ giọng nói:

- Huynh ấy là ca ca của tôi - Thần Tư - gương mặt lúc nào cũng trơ như gỗ khiến cho người ta phát khiếp.

https://thuviensach.vn

Kỳ Linh nhìn gương mặt của Thần Âm đang tiến sát đến bên mình, cảm giác hơi thở đều trở nên dồn dập hơn rất nhiều. Từ chóp mũi trên người Thần Âm phơn phớt tỏa ra từng trận hương hoa ngọc lan, như có như không, chẳng nồng nhưng lại vô cùng rõ ràng, hệt như một đóa hoa hé nở tại nơi không trông thấy được trong bóng tối.

- Ôi, vậy các người chính là Hồn thuật sư lợi hại nhất trong đế đô rồi? - Ánh mắt Kỳ Linh trở nên lấp lánh, sự tò mò đối với thế giới Hồn Thuật của gã lại bắt đầu trỗi lên.

- Anh nói bọn tôi à? Nếu bảo gia tộc của bọn tôi trong phạm vi Hồn thuật sư thì cũng không sai, nhưng nếu tính toàn bộ thế giới Hồn Lực thì nhân vật lợi hại nhất không còn gọi là Hồn thuật sư nữa, họ chính là Vương Tước, là đỉnh cao của cả thế giới Hồn Lực này.

Thần Âm nhìn Kỳ Linh đang tò mò trước mặt, vừa cười khúc khích vừa giải thích cho gã. Dù sao thì cách thời điểm Băng Hạc xuất hiện cũng còn đôi chút thời gian, cùng chờ đợi với những con người nghiêm trang, kín tiếng trong gia tộc không bằng phím chuyện với vị thiếu niên tuấn tú trước mắt còn thú vị hơn.

- Ồ? Vậy thì ca ca của cô là Vương Tước phải không? - Kỳ Linh hỏi.

- Ca ca của tôi à? - Thần Âm nhìn vị thiếu niên chẳng biết ất giáp gì về thế giới Hồn Thuật trước mặt, che miệng cười bảo: - Khả năng là một trăm vị ca ca của tôi đều có thể bị Vương Tước thuấn sát đấy.

- Thuấn sát?

- Ừ... giống như vừa rồi Cốt Điệp Lỵ Cát Nhĩ giết chết Lộ Nhã và Thác Tạp vậy. Trong thế giới của Hồn thuật sư, nếu như cấp bậc Hồn Lực của hai người cách nhau quá xa, gần như vượt trội đến mức áp đảo, vậy thì bên mạnh hơn có thể hoàn toàn dồn ép Hồn Lực của đối phương khiến cho đối

https://thuviensach.vn

phương không tài nào giải phóng ra sức mạnh được, và gần như trong nháy mắt có thể giết chết địch thủ.

- Vương Tước lợi hại như vậy sao?! - Kỳ Linh tròn xoe đôi mắt.

- Đương nhiên rồi, đối với thế giới của bọn tôi, chắc anh còn có điều chưa biết. Bọn tôi từ nhỏ đến lớn đều hầu như không có cơ hội được nhìn thấy Vương Tước, người trong đế đô từng gặp gỡ Vương Tước cũng chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay. Vương Tước đối với những người học tập Hồn Thuật từ bé như chúng tôi mà nói, giống như là thiên thần ở trên trời cao vậy, rất hiếm khi xuất hiện trong tầm mắt mọi người, đã từ lâu bọn họ tồn tại như một dạng truyền thuyết.

- Có bao nhiêu vị Vương Tước nhỉ? - Kỳ Linh không kìm nén được thắc mắc.

- Bảy người. - Khuôn mặt Thần Âm dưới ánh đèn trông hệt như được tạc ra từ một viên mỹ ngọc hoàn hảo, không có bất kỳ một tì vết nào: - Kể từ khi đế quốc chúng ta có sử sách ghi chép lại, thì Vương Tước chỉ có bảy và chỉ duy nhất bảy người mà thôi. Vương Tước già và chết đi thì mới có người thừa kế trở thành Vương Tước kế nhiệm. Vương Tước sẽ không nhiều thêm và sẽ không ít đi, mãi mãi cũng chỉ có bảy vị. Người thừa kế Vương Tước được gọi là Sứ Đồ, mỗi vị Vương Tước đều có một Sứ Đồ cho riêng mình.

- Mỗi người trong bọn họ đều lợi hại như vậy ư?

- Không phải đâu, nhầm to rồi. Vương Tước dựa theo Hồn Lực mà phân chia, từ Thất Độ Vương Tước đến Nhất Độ Vương Tước, Hồn Lực càng lúc càng lợi hại. Trong đó, ba vị Vương Tước đứng đầu, kể cả trước và sau khi bọn họ trở thành Vương Tước, hầu như tất cả mọi người đều không hề hay biết họ là ai, dáng vẻ như thế nào. Họ cũng gần như không công khai xuất hiện trong quốc gia chúng ta. Hồi tôi còn chưa chào đời, có một năm tại khe

https://thuviensach.vn

núi phía Bắc, hàng trăm ngàn hồn thú chẳng rõ vì nguyên nhân gì mà đồng loạt mất kiểm soát, vào lúc ấy mẹ tôi đã trông thấy Ngũ Độ Vương Tước ra mặt trấn áp đám hồn thú nọ. Đó cũng là lần duy nhất trong lịch sử của gia tộc tôi được trông thấy một vị Vương Tước có cấp bậc cao như vậy. Không ai biết Hồn Lực của những vị Vương Tước lớn đến nhường nào, cũng không ai rõ Hồn Thú của họ có hình dạng ra sao.

- Sao lại không ai nhìn thấy vậy? Cả tôi mà còn trông thấy những hai Hồn Thú cơ mà: một con sư tử và một con bươm bướm... hay dơi gì đó... tôi cũng không rõ lắm. Nói chung tôi không dám nhìn kỹ vì nó thật đáng sợ, cái thứ ấy mọc lên rất nhiều xúc tu nhớp nhúa trông tởm chết đi được.

Kỳ Linh nhỏ giọng thầm thì với Thần Âm, đồng thời len lén liếc về phía Lị Cát Nhĩ như sợ bị cô ta nghe được.

- Hồn thú của một Hồn thuật sư bình thường đương nhiên là dễ trông thấy hơn rồi, Hồn Thú của tôi cũng thường xuyên được thả ra, tuy nhiên Vương Tước thì khác. Thứ nhất, bản thân họ rất hiếm khi đi lại trong thế gian, thường thì chúng ta không có cơ hội trông thấy họ; thứ hai, hồn lực của họ cao đến mức đáng sợ, gần như không bao giờ gặp phải chuyện gì nguy cấp đến mức phải thả Hồn Thú ra mới giải quyết được cả.

Lúc Thần Âm nhắc đến từ "Vương Tước", nét mặt cô thể hiện một sự tôn kính và sùng bái vô hạn.

Kỳ Linh nhìn khuôn mặt đẹp tựa thiên tiên của cô cũng không khỏi mơ màng suy nghĩ rốt cuộc Vương Tước là loại người như thế nào. Ngẫm nghĩ một hồi, Kỳ Linh đột nhiên sực nhớ ra bèn hỏi Thần Âm:

- Hồn thú của cô là gì vậy?

Thần Âm che miệng cười bảo:

- Hay là không nói cho anh biết thì hơn, kẻo lại dọa anh sợ.

https://thuviensach.vn

Dứt lời, cô chỉ về nơi vừa kết dính thành một mạng nhện trắng xóa, Kỳ Linh chợt như nhớ ra điều gì đó, mặt mũi tái nhợt nói:

- Ê, đừng thả nó ra... Tôi sợ cái loài vật ấy lắm rồi...

Ngừng một chút, gã tiếp:

- Vậy họ chính là bảy người giỏi nhất trên đời này đúng không? Tài thật!

- Ừm, nói đúng hơn là bảy người lợi hại nhất của đế quốc Á Tư Lam chúng ta thôi. Vì lục địa Áo Đinh này được phân thành bốn quốc gia ở đông, tây, nam, bắc. Chúng ta là nước Á Tư Lam thuộc nguyên tố Thủy ở phía tây, ngoài ra còn có đế quốc Phất Lí Ngải Nhĩ thuộc nguyên tố Hỏa ở phía đông, đế quốc Nhân Đức nguyên tố Phong ở phía Bắc cùng đế quốc Ai Nhĩ Tư nguyên tố Địa có diện tích lớn nhất và cũng thần bí nhất ở phía Nam. Mỗi quốc gia đều có bảy vị Vương Tước. Phải nói rằng hai mươi tám người bọn họ chính là đỉnh tối cao của Hồn Lực trên lục địa này.

- Đúng rồi, các người có nói về con Băng Hạc ấy, nó rốt cuộc là thứ gì vậy?

- Nó chính là Hồn thú đấy. Nếu như anh có thể tóm được nó thì có thể biến nó trở thành Hồn thú bị thao túng bởi Hồn Lực của cậu, bất kể là đối địch tác chiến hay sai phái nó đi làm việc khác đều rất hữu ích. Hơn nữa Hồn Lực của Hồn Thú thông thường còn cao hơn cả Hồn Lực loài người. Nói đơn giản là anh có thể biến Hồn Thú làm vũ khí cho mình. Còn về Băng Hạc lần này, vì nó là Hồn Thú mang Hồn Lực thuộc về nguyên tố Thủy cấp cao, đối với những người sinh ra ở đế quốc Á Tư Lam như chúng ta mà nói là một Hồn Thú tốt phi thường. Vì lĩnh vực của đại lục nơi chúng ta sinh ra thuộc về tính Thủy cho nên Hồn Lực bẩm sinh của chúng ta khi khống chế nước cũng là mạnh nhất. Thế nên rất nhiều người đều muốn có được nó, tuy nhiên với những kẻ có đẳng cấp thấp thì đơn giản là đi tìm cái chết.

https://thuviensach.vn

- Nhưng cô chẳng phải đã có Hồn thú rồi ư, sao còn đến đây?

- Tôi có muốn Băng Hạc đâu cơ chứ, là ca ca Thần Tư của tôi kia.

Thần Âm khẽ le lưỡi khiến cho Kỳ Linh nhìn đến ngẩn ngơ.

- Vậy các người đến đông như thế làm gì?

- Băng Hạc cũng được xem là một Hồn Thú rất lợi hại đấy nhé, dù không bằng Chức Mộng Giả của tôi thôi, hi hi... - Thần Âm âm thầm ghé sát Kỳ Linh: - Đừng mách với ca ca của tôi kẻo anh ấy lại nổi giận đấy. Bắt Hồn Thú là một chuyện cực kỳ nguy hiểm, bởi vì phải giải phóng tất cả Hồn Lực của mình để nuốt lấy Hồn Lực của đối phương. Để tôi nói đơn giản chút nhé, việc này tựa như mang linh hồn trần trụi giải phóng ra khỏi thân thể anh, sau đó đi chiếm lấy linh hồn của đối phương, quá trình này nếu không cẩn thận thì có thể bị đối phương dễ dàng chiếm ngược lại, lúc đó thì chắc chắn là không vui rồi... Cho nên thường thì chúng ta sẽ tập trung công kích Hồn Thú đến trạng thái gần chết trước, rồi nhân lúc Hồn Lực của nó yếu nhất sẽ chiếm lấy nó, bắt nó trở thành Hồn Thú của mình. Vì vậy, hôm nay chúng tôi đến làm thợ săn vây bắt trợ giúp cho ca ca, chúng tôi phụ trách tấn công đến khi nó hấp hối, sau đó ca ca sẽ bước ra thu phục nó.

- À, hóa ra là như vậy... - Kỳ Linh gật đầu, nửa hiểu nửa không.

Trong màn đêm đen kịt ngập tràn một thứ cảm giác lạnh lẽo tựa như hồ nước.

Khu rừng phía cuối đường giữa đêm đen lộ ra một sự im ắng khiến cho người ta phát hãi. Trong bóng tối sâu hun hút, từng tiếng bước chân khổng lồ hệt như nhịp trống to lớn càng lúc càng vọng đến gần.

Trời lất phất đổ tuyết nhẹ, ban đầu chỉ là một vài hoa tuyết vụn vặt phản chiếu ánh sáng trong bóng đêm như những đốm sao, rồi chớp mắt nhiệt độ trong không khí nhanh chóng hạ thấp, cả thị trấn nhỏ như bị kéo sâu xuống

https://thuviensach.vn

một dòng sông băng trong hẻm núi, một giây trước mặt đất còn xốp mềm thì một giây sau đã đông cứng thành băng.

Trong bóng đêm của rừng rậm, băng tuyết dày đặc với tốc độ có thể cuốn phăng mọi thứ trên đường đi đang ào ạt lan tỏa về phía trước, nuốt chửng và đông cứng mọi thứ trong trời đất.

Mối tai họa hiểm nguy ấy đang lao nhanh như chớp về phía dịch trạm nhưng dường như những người bên trong không hề hay biết gì về điều này, họ vẫn như chú sóc ngủ yên trong hốc cây, không cảm nhận được trận tuyết lớn bên ngoài.

- Cô còn muốn dùng nước không? Để tôi mang đến cho cô. - Kỳ Linh rùng mình nhìn ra ngoài cửa sổ, dường như trời vừa nổi gió. Gã đứng dậy đóng chặt song cửa đang mở rồi xoay người rút ra một thanh củi đang cháy dở từ trong bếp lửa, bước đến bên cạnh thành lò sưởi, nhóm vào chút lửa cho đám than củi bên trong. Nhiệt độ trong phòng đã khiến cho mọi người không chịu đựng nổi.

- Sao lại đột ngột lạnh như thế nhỉ? Lúc này chỉ mới là đầu đông thôi mà! - Kỳ Linh vừa khơi than lửa vừa túm chặt cổ áo lại.

Lị Cát Nhĩ nãy giờ vẫn thu mình trong lòng ghế cách mọi người đằng xa, giờ phút này bỗng nhẹ nhàng đứng dậy. Cô phủi phủi tay làm cho vòng kiềng trên tay chạm nhau phát ra những tiếng "tinh tang" như tiếng nhạc. Đôi đồng tử của cô phát ra thứ ánh sáng màu lam khiến cho người ta phải sợ hãi, trên mặt vẫn là nụ cười vừa thơ ngây vừa quái dị:

- Ôi chao, hình như nó đến rồi thì phải.

Nói xong, cô nhẹ nhàng bước thong thả từng bước về phía cổng lớn. Trong góc đại sảnh, một quầng sáng màu xanh biếc dày đặc và mơ hồ dần dần hiện ra, trong quầng sáng ấy là một bóng đen đang dập dờn chuyển

https://thuviensach.vn

động lòng vòng, hỗn loạn. Lúc Lị Cát Nhĩ đi qua Thần Tư, cô nhìn hắn rồi mỉm cười:

- Ta đi trước đây...

Vừa nói xong, cô bỗng vung tay lên, toàn thân uốn éo thành một tư thế vô cùng cổ quái, hệt như loài chim giương cánh trước khi bay, rồi tích tắc sau, một tiếng "uỳnh" thật lớn vang lên...

Giữa quầng sáng màu xanh sẫm thật lớn trong góc nhà, con Cốt Điệp không lồ nọ đột nhiên hiện hình trong không khí, thân mình bằng xương trắng lạnh lẽo vươn dài phát ra những tiếng "cọt kẹt" đáng sợ. Trong nháy mắt nó dùng toàn lực dang rộng đôi cánh của mình, "vụt" một tiếng bay tít lên không trung, sau khi sải cánh được mở ra hoàn toàn, nó giống như một âm hồn khổng lồ che lấp cả bầu trời. Vô số chất lỏng nhầy nhụa màu xanh từ trên cánh của nó vẫy tung tóe ra hệt như mưa rào. Mái nhà bị tông thủng một lỗ hổng to tướng, xà nhà và mái ngói đổ vỡ tạo nên vô số mảnh gỗ và vụn ngói rơi tán loạn khắp nơi. Kỳ Linh vừa định chạy trốn thì Thần Âm đã nhấc tay lên, ngón tay thoăn thoắt tạo nên những động tác phức tạp, trên đầu bọn họ "phụt" một tiếng giăng ra một tấm mạng tơ màu bạc, tất cả mảnh vỡ đều dội lên trên mành lưới ấy.

Lị Cát Nhĩ nhìn Thần Tư, miệng không hề hé mở nhưng vẫn có âm thanh lạnh như băng thoát ra từ trên gương mặt tươi cười quái dị kia:

- Ôi, xem kìa, ta đúng là không may mắn mà, gặp phải đối thủ mạnh như vậy muốn tranh đoạt Băng Hạc với ta, ta đành phải tiên hạ thủ vi cường mà thôi.

Thần Tư mỉm cười lạnh đáp:

- Ngươi biết vậy là được rồi.

https://thuviensach.vn

Lị Cát Nhĩ nghiêng đầu khúc khích cười, trong ánh mắt đầy vẻ phức tạp như có điều muốn nói. Cô thong thả bước khỏi dịch trạm, lúc ra khỏi cửa, cô quay đầu lại nhìn về phía bóng lưng bên trong dịch trạm của Thần Tư, miệng nhỏ giọng lẩm bẩm như thể nói mê: "Đối thủ mà ta nói đâu phải là ngươi, người ta nói đây chính là kẻ đang ở đằng kia huyên thuyên với anh bạn nhỏ kìa. So với ta thì kẻ xứng đáng là quái vật phải là cô ta mới đúng...”

Bên trong phòng, Thần Âm đang tủm tỉm kể chuyện cho Kỳ Linh dường như cảm nhận được điều gì đó, cô khẽ quay mặt lại nhìn về phía Lị Cát Nhĩ bên ngoài cửa, nở ra một nụ cười đẹp mê đắm.

Sau khi Cốt Điệp Lị Cát Nhĩ rời khỏi, trong phòng chỉ còn lại người của gia tộc Thần Thị và Kỳ Linh.

Một người phụ nữ ngồi bên cạnh Thần Tư, tuổi trông khá lớn nói với hắn:

- Chúng ta thật sự để ả đi vậy à?

Thần Tư nói:

- Yên tâm đi, chỉ dựa vào mình ả thì không thể nào chiếm được Băng Hạc đâu. Cứ để cho ả làm tiêu hao sức mạnh của Băng Hạc trước cũng tốt.

Kỳ Linh nghe đến đây, vốn trong lòng không hề có hảo cảm với Lị Cát Nhĩ nhưng lúc này gã chợt cảm thấy cô ta có phần đáng thương, ngoài ra đối với Thần Tư đang đứng trước mặt cũng sinh ra một chút ấn tượng xấu. Một nhóm người lớn chẳng ngờ lại muốn một cô bé đi chịu chết trước, dù thế nào cũng có phần thiếu đạo đức. Kỳ Linh nhìn bóng dáng của cô bé áng chừng mười hai mười ba tuổi khuất dần nơi cuối con đường, trong lòng thầm cảm thấy không nỡ... Tất nhiên nếu lúc này gã ngẩng đầu lên mà nhìn thấy con cốt điệp như một âm hồn khổng lồ đang đập cánh luẩn quẩn trên

https://thuviensach.vn

đỉnh đầu của Lị Cát Nhĩ, chầm chậm bay theo cô, thì ắt hẳn gã sẽ có cảm giác khác.

Chẳng bao lâu sau, Kỳ Linh đã thật sự không chịu nổi không khí yên tĩnh trong phòng. Có lẽ là vì mọi người đều đang chuẩn bị chờ đơi cho một cuộc săn bắt, cho nên ngay cả Thần Âm cũng không lên tiếng nói chuyện nữa.

Kỳ Linh vừa định bỏ đi, đột nhiên một cơn lạnh buốt xương đột ngột lan tỏa ra từ lồng ngực gã. Hai chân của gã tựa như mất hết sức lực ngã phịch xuống ghế.

Trong nháy mắt, cả căn phòng bị luồng ánh sáng trắng bao trùm, trên mặt đất phủ lên một lớp băng mỏng chầm chậm lan vào từ ngoài cửa, nhanh chóng đóng băng cả bề mặt dịch trạm.

Khung cửa bất ngờ phát ra một tiếng "Cạch", bị gió ầm ập xô mở bung, Lị Cát Nhĩ chẳng biết từ khi nào đã đứng án ngay trước cửa, trên mặt cô lúc này là một nụ cười theo kiểu vì hưng phấn tột độ mà biến thành méo lệch, khiến cho người nhìn phải sởn gai ốc.

Trong không trung lúc này văng vẳng một loại âm thanh ma quái như xen lẫn giữa tiếng gió rít cùng tiếng tơ đàn, làm cho màng nhĩ nghe vào phải đau nhói. Chẳng ai biết loại âm thanh này đến từ đâu, thấp thoáng cứ như lời réo gọi vọng ra từ địa ngục đang dẫn dụ linh hồn con người. Ánh sáng ngoài song cửa càng lúc càng trắng xóa, hệt như ngày đau buồn tận thế đã đến vậy.

Cô tựa như lúc vừa đi khỏi, từng bước từng bước đi vào, nhẹ nhàng giơ tay trái lên che lấy nửa bên miệng:

- Hi hi, thật là vui quá đi mất, hôm nay...

https://thuviensach.vn

Ánh mắt của cô lướt qua từng gương mặt mỗi người có mặt trong phòng.

Lòng dạ Thần Tư chợt trở nên nặng trĩu, hắn nghiến chặt răng:

- Xem ra ta vẫn còn đánh giá quá thấp Hồn Lực của ngươi... Hôm nay coi như xong, ta không cần Băng Hạc nữa!

Hắn đứng phắt dậy, đè nén cơn phẫn nộ, chuẩn bị bỏ đi.

- Ôi chao... - Lị Cát Nhĩ mỉm cười ma quái: - Ta còn chưa nói xong cơ mà.

Lúc Thần Tư quay đầu lại nhìn cô ta, hắn tựa như trông thấy một cơn ác mộng đáng sợ nhất, sững sờ đến mức phải thụt lùi hai bước.

Còn Kỳ Linh thì lúc này ngồi trên ghế cũng không còn cử động nổi nữa.

Từ bả vai bên phải của Cốt Điệp Lị Cát Nhĩ kéo dài cho đến khoang bụng hệt như bị một thanh đao vô hình đột ngột xẻ toạc, giống như núi lở sau cơn mưa, máu thịt từ cánh tay phải đến vị trí bộ ngực nhỏ nhắn của cô bất chợt chảy òng ọc xuống, nội tạng nửa phần bụng bên phải cùng dây ruột cũng theo đó đổ tràn ra đất. Ánh mắt của cô mờ đục, rõ ràng là sức sống đang tiêu tan đi một cách nhanh chóng nhưng cô vẫn tươi cười như trước, mặt mũi thảm đạm như giấy vàng:

- Ta vui là bởi, hi hi... hi hi hi...

Trong ổ bụng của cô lại lòi ra hai mảnh nội tạng, không nhìn rõ là bộ phận gì, "lộp bộp" rơi xuống mặt đất bị kết băng, trong không khí tràn ngập mùi máu tươi khiến người ta không thở nổi: - Ta vui là bởi vì... Hôm nay, tất cả mọi người đều phải chết tại nơi này.

https://thuviensach.vn

Hai chân của cô bất chợt lại gãy gập thành bốn năm phần, trong không khí bỗng hiện lên mấy luồng ánh sáng vừa nhanh vừa mỏng, tích tắc sau cả thân mình Lị Cát Nhĩ tựa như một khối bầy nhầy đổ đống trên mặt đất. Mái tóc dài của cô ngâm trong vũng máu và nội tạng của chính mình, đầu cô giờ phút này nằm lăn lóc trên những mảnh vụn thi thể, chẳng ngờ vẫn còn đang nói chuyện, nhìn qua thật là kinh khủng không tả xiết:

- Thứ đang đến không phải Băng Hạc... mà là Thương Tuyết Chi Nha, tin tức tình báo mà chúng ta nhận được đều sai bét cả rồi...

Dứt lời, đầu của cô từ chính giữa toét ra làm hai mảnh, đôi tròng mắt lụp bụp nổ vang tạo thành hai đóa hoa băng lóng lánh.

Trong cơn sợ hãi, Thần Âm và Kỳ Linh đờ đẫn quay đầu lại. Chẳng biết tự khi nào, ngực của Thần Tư cũng đã nổ tung và nhô ra một cột băng to lớn sáng lấp lánh, trông hệt như một đóa hoa ăn thịt đang nở rộ, cánh hoa sắc bén và cứng rắn chen nhau mọc ra từ khuôn ngực ấy. Ruột và nội tạng của hắn treo trên khối băng tuyết trông như kim cương tỏa ra hơi nóng cuồn cuộn nhưng chốc lát sau đã bị kết thành băng.

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 1+3: Ba Đốm Sáng Đỏ (3)

Đế quốc phương tây Á Tư Lam - cung điện Tâm Hồn

Lần đầu tiên Ngân Trần bước vào tòa cung điện to lớn tên gọi Tâm Hồn này là vào ba năm trước.

Ba năm đã qua, nơi này vẫn như cũ không hề có sự thay đổi nào. Đỉnh chóp ngút ngàn chạm đến mây xanh, khuôn viên bao la bát ngát, tường viện cao ngất như một vách núi khổng lồ bao bọc lấy cả cung điện vào trong. Cả tòa kiến trúc được xây dựng trên một ngọn núi thật lớn, nhìn lên đỉnh tháp bên trên như sắp chọc thủng cả bầu trời, dẫn theo nguồn từ trường vô tận của Hồn Lực tựa như một cơn bão đầy sấm chớp đang ẩn mình.

Tòa kiến trúc này được gọi là Tâm Hồn của đế đô Các Lan Nhĩ Đặc. Nó vừa khổng lồ lại vừa kỳ quái, hiên ngang đứng trên ngọn núi ngay chính giữa đế đô.

Trong chu vi một cây số của tòa cung điện gần như không có bất cứ bá tánh bình dân nào hiện diện.

Mọi người đều sinh sống dọc theo chân núi, cả thành thị lấy điện Tâm Hồn làm trung tâm rồi sinh sôi nhân rộng ra xung quanh.

Nó là trung tâm của hoàng tộc và đế vương cư ngụ. Nó đại diện cho độ cao tối thượng của Các Lan Nhĩ Đặc, những đỉnh nhọn màu bạc của nó mãi

https://thuviensach.vn

mãi được che phủ trong biển mây mù. Thỉnh thoảng lại có vài cánh chim lớn bay lướt ngang qua nó, tiếng nhạc thần lảnh lót cũng vọng ra từ lầu chuông trên gác mái của Tâm Hồn. Cứ mỗi sớm, những giai điệu trầm bổng như lời thánh ca ấy lại bao phủ lấy toàn bộ Các Lan Nhĩ Đặc.

Nhưng cũng chỉ có rất ít người biết rằng, trung tâm thật sự của đế đô lại nằm ở bên dưới mặt đất của tòa cung điện Tâm Hồn này. Lấy mặt đất làm trục đối xứng, lòng đất tít sâu bên dưới cũng có một tòa cung điện giống hệt được thiết kế đảo ngược lại.

Lúc này, Ngân Trần đang ở tại nơi sâu nhất của tòa kiến trúc ngược ấy.

Nơi sâu thẳm nhất được gọi là Nguồn Tiên Tri.

Ngân Trần đứng giữa đại điện trống trải, xung quanh là những tường vách lớn nhập nhoạng ánh sáng, bề mặt chi chít những hoa văn điêu khắc vừa phức tạp vừa khéo léo, trên đỉnh là mái vòm to cao... Tuy được xây ngược ở sâu trong lòng đất nhưng nó vẫn có ánh sáng rực rỡ từ trên đầu chiếu xuống, đây chính là nguồn Hồn Lực khổng lồ được ngưng tụ bên trong điện Tâm Hồn.

Ngân Trần bước đi trong đại điện, không gian quá sức rộng lớn, tiếng chân y nghe như vọng lại xa xăm từ một miệng hang sâu và hẹp. Trong không gian tĩnh mịch đến khôn cùng ấy, có một thứ cảm giác trang nghiêm đến diệu kỳ khiến cho người ta không tài nào hít thở nổi.

Thế nhưng điều phi thường thật sự lúc này lại nằm ngay bên dưới mặt đất mà Ngân Trần đang đứng.

Toàn bộ mặt đất đều là một khối thủy tinh nguyên chất liền lạc không hề có điểm nối, không gian bao la của đại điện chính là do cả khối thủy tinh khổng lồ như vậy tạo nên, không ai nghi ngờ đây chính là sức mạnh của thần linh, bởi vì đơn giản chẳng sức người nào có thể đào bới và tạo nên một mặt đất bằng thủy tinh to lớn và hoàn chỉnh như thế cả.

https://thuviensach.vn

Nếu nhìn kỹ hơn sẽ phát hiện ra từ lớp ngoài của mặt thủy tinh cho đến chỗ sâu xa có thể nhìn thấy được bên trong đều được chạm trổ những hoa văn phát sáng, đây đều là những bí mật về Hồn Lực được lưu truyền lại từ thời thượng cổ.

Và người biết được bí mật này chính là ba vị Bạch Ngân Tư Tế duy nhất của quốc gia.

Dường như ba người bọn họ từ khi xây dựng nên đại điện thì đã luôn ở tại chốn này... Sinh mạng của họ là một bí ẩn không lời đáp, chẳng ai rõ họ đã sống được bao lâu, ở tại nơi đây từ bao giờ, cũng không ai biết vì sao họ lại bị nhốt trong khối thủy tinh nọ. Họ dùng cách thức khiến cho người ta cảm thấy sợ hãi mà tồn tại qua ngàn vạn năm.

Ba người bọn họ nằm ngẩng mặt thật sâu bên trong lớp thủy tinh ngay tại vị trí chính giữa của đại điện, đầu hướng vào nhau tạo thành một hình thù có ba cạnh. Bản thân họ cũng chính là một thứ hoa văn chạm khắc trên khối thủy tinh to lớn này... Thân thể họ bị lớp thủy tinh khổng lồ bao bọc vào trong, trên người vận một loại trang phục độc đáo tựa như giáp chiến đấu nhưng lại hoàn toàn không giống với phong cách ăn mặc ở Á Tư Lam. Lộ ra khỏi y phục của họ chỉ có tay và đầu, tuy nhiên có lẽ trải qua khoảng thời gian đã quá lâu, khuôn mặt họ nhìn qua cứ như là một bộ phận của thủy tinh, trong suốt và không một tì vết. Ba gương mặt giống hệt nhau như được tạo thành từ thủy tinh, hai mắt nhắm nghiền không có bất cứ biểu cảm nào, họ nằm sâu trong khối thủy tinh mà say ngủ. Chẳng ai rõ khối thủy tinh này sâu dày bao nhiêu, từ thân thể họ nhìn xuống xa hơn, ánh sáng dần dần mờ nhạt đi rồi cuối cùng hóa thành một vực sâu đen thẫm.

Hai người tư tế nam, một vị tư tế nữ.

Trang phục mà họ mặc vừa cao quý vừa phức tạp, mang theo dung mạo tựa thiên thần, muôn đời bị đông cứng trong khối thủy tinh Hồn Lực khổng lồ này.

https://thuviensach.vn

Ngân Trần bước đến trước mặt họ rồi quỳ xuống.

Thanh âm chẳng biết vọng đến từ đâu, văng vẳng ngập tràn cả đại điện.

Ngân Trần cúi đầu lắng nghe, y biết giọng nói diệu kỳ này đến từ hồn phách chung của ba vị Bạch Ngân Tư Tế.

- Ngân Trần, bản đồ lúc này đang hiện ra dưới chân ngươi chính là một thị trấn nhỏ tên gọi Phúc Trạch ở phía tây đế quốc Á Tư Lam.

Ngân Trần cúi đầu nhìn khối thủy tinh to lớn bên dưới chân mình, mặt dưới lớp thủy tinh xuất hiện một tấm bản đồ được vẽ nên từ những tia sáng lấp lánh, bên trên hiện ra vài đốm sáng màu lam cùng ba đốm sáng đỏ.

- Ngân Trần, chúng ta muốn ngươi đến thị trấn nhỏ này để tìm một vị thiếu niên tên là Kỳ Linh. Hắn chính là Sứ Đồ mới nhất.

- Vâng, tôi sẽ đi ngay bây giờ. - Ngân Trần ngẩng đầu nhìn ba vị tư tế ngủ say trong khối thủy tinh rồi lại nhìn lên ba đóm sáng đang phát ra màu đỏ lập lòe trên tấm bản đồ nọ, gương mặt như băng tuyết vừa lạnh lùng vừa hoàn mỹ của y lộ ra vẻ phức tạp. Y khẽ động đậy bờ môi mỏng như lưỡi đao, cất tiếng: - Nhưng thưa tư tế đại nhân, vì sao lại có đến ba vị Vương Tước cùng xuất hiện ở thị trấn nhỏ này?

Đôi tròng mắt của Ngân Trần tựa như màu bạc trắng.

- Sai rồi! Ngân Trần, ngươi đến nơi đó, ở đó chỉ có mình ngươi là Vương Tước mà thôi. Ba đóm sáng đỏ ấy nhìn thì có cấp bậc Hồn Lực của Vương Tước, nhưng bọn họ một là Hồn thú Thương Tuyết Chi Nha, một là Sứ Đồ Kỳ Linh của ngươi.

- Vẫn còn một cái nữa, đóm sáng đỏ kia... - Ngân Trần nhìn ba vị tư tế ngủ say trong khối thủy tinh, từng chữ một thốt ra: - Nó là thứ gì vậy?

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 2+1: Ban Ấn (1)

Đế quốc phương tây Á Tư Lam - rừng rậm bên ngoài Phúc Trạch trấn

Ánh trăng như thủy ngân rót xuống mặt đất trấn Phúc Trạch.

Có điều, con đường trước kia được lát bằng đá nham thạch vàng vỏ thô ráp giờ đây đã trở thành một mặt băng trắng bạc cứng rắn. Thi thể của Lưu Na và Kim Tư được từng mảnh tinh thể băng đẹp như san hô bao bọc, gương mặt bọn họ hệt như đông đặc lại trong lớp hổ phách, lộ ra vẻ đẹp của cái chết vây bủa.

Còn dịch trạm vốn huyên náo trước đây, giờ phút này cũng chìm trong một mảnh im lìm chết chóc. Mặt đất, bờ tường, hành lang, sân viện... tất cả bị nhấn chìm trong một thế giới ngập tràn băng tuyết. Khắp nơi vương vãi máu tanh cùng những mảnh vụn thi thể, phả ra hơi nóng của nội tạng, ruột gan và máu tươi... Nhưng lúc này chúng cũng đã sớm đông đặc thành băng.

Vô số mảnh vụn thi thể văng tứ tán xung quanh như thể bị nổ tung.

Không có ánh sáng! Sức sống và nhịp thở của cả thị trấn nhỏ bé này dường như đã bị ma quỷ đoạt đi mất. Ngôi làng được rừng rậm bao quanh kia giờ đây cũng tối tăm mịt mùng, không một ánh đèn, chẳng chút hơi ấm. Trong bóng tối giá rét chỉ có bão tuyết thét gào.

https://thuviensach.vn

Tri giác của Kỳ Linh gần như chỉ còn sót lại vài phần. Bên tai gã là tiếng gió sắc bén rống rít, hoặc có lẽ cũng không còn là tiếng gió đơn giản như vậy nữa, vô số tiếng gió tựa tiếng tơ đàn sắc lẹm ở âm vực cao nhanh chóng lướt qua màng nhĩ truyền thẳng vào trong não, biến thành một cảm giác tê buốt. Các bộ phận trên cơ thể đều truyền đến những cơn đau, giống như cả thân mình và tứ chi đều bị thật nhiều lưỡi đao cứa rách. Mọi cảnh tượng trước mắt gã đều lung lay hóa thành những dải sáng dài mông lung, thị giác của Kỳ Linh dưới tốc độ nhanh tựa gió lốc này như tan rã đi, không kịp nhìn rõ bất cứ thứ gì, trước mắt chỉ còn một vầng sáng mờ đục.

Gã có cảm giác bản thân hẳn đang bị thứ gì đó kẹp lấy và di chuyển với tốc độ cao, chắc chắn là một loại quái vật nào đó chứ không phải con người, bởi vì con người không thể có tốc độ nhanh như thế được.

Hình ảnh còn lưu lại trong trí nhớ của gã chính là hình ảnh của dịch trạm ban nãy - cho dù giờ đây dịch trạm đã biến thành một quỷ vực âm u dưới sự phủ vây của băng tuyết. Vào lúc Thần Âm dùng sợi tơ bạc bọc lấy chính mình rồi kéo gã ra khỏi dịch trạm bỏ chạy trối chết, Kỳ Linh vừa kịp trông thấy trên mặt đất bị kết băng bên trong dịch trạm đột nhiên điên cuồng trồi lên mấy chục sợi dây leo tạo thành từ những tinh thể băng sắc nhọn như lưỡi đao, chúng mặc sức xâm chiếm lấy thân thể của đám Hồn thuật sư này, hệt như loài rắn luồn lách vào bên trong tóc họ rồi xé toạc ra. Mấy chục con băng xà lớn kia hệt như một loài quái vật khổng lồ có sinh mệnh, quấn chặt lấy toàn bộ gia tộc Thần Thị, dùng mũi băng bén ngót đâm vào và cuốn họ xuống đáy vực sâu đáng sợ như một cơn ác mộng.

Gia tộc lấp lánh ánh bạc ấy vài giây trước còn hào quang rực rỡ như thần, nhưng mấy giây sau lại biến thành một đống thịt bầy nhầy không sức chống trả, tiếng kêu xé ruột xé gan hòa cùng mùi máu tanh nồng nặc theo nhau khuếch tán trong không khí, từ đằng sau cuốn lại.

Kỳ Linh không nhịn được cảm giác phát nôn mửa.

https://thuviensach.vn

Thị giác của gã dần rõ ràng lại, gã thấy mình đang nằm áp trên lưng của Thần Âm, còn Thần Âm thì đang dùng một tốc độ không thể tin nổi chạy về phía âm u trong rừng rậm, gương mặt sắc sảo và xinh đẹp của cô lúc này hoàn toàn phủ trùm vẻ sợ hãi, sắc môi tái nhợt, đồng tử thu lại thành một đường mỏng.

- Cô không muốn cứu bọn họ ư... - Kỳ Linh phát ra tiếng nói từ cổ họng.

Thần Âm không hề quay đầu, lạnh lùng đáp:

- Không cứu được nữa, bọn họ nhất định sẽ chết...

Sau khi Kỳ Linh quen dần với cảnh vật đang vùn vụt thay đổi trước mắt, gã mới nhìn rõ mình đang được Thần Âm dùng sợi tơ bạc màu trắng quấn chặt trên người, bỏ chạy trối chết về phía trước, cảm giác như là đang bay vậy. Sắc mặt Thần Âm nhợt nhạt, cô nghiến răng dùng sức vẫy tay phải, vô số luồng hào quang trắng tựa như những tia sáng tán lạc từ lòng bàn tay của cô tuôn ra, bay cuốn về phía trước, quấn lên những cành cổ thụ to bản, sau đó cô dùng lực kéo, sức mạnh to lớn liền mang họ bay vút về phía trước. Mặt đất dưới chân bị nghiền nát dưới luồng khí lưu khổng lồ cuốn xẹt qua, để lại một khe rãnh sâu hoắm, âm thanh rền rĩ không dứt cứ vang vọng suốt dọc đường như xé tan khu rừng rậm, tiến vào nơi sâu xa heo hút ánh sáng.

Thế nhưng cho dù đang di chuyển với tốc độ như gió bão thế này thì cảm giác sợ hãi khiến cho người ta nghẹn thở ở phía sau vẫn không thể thoát khỏi, ngược lại còn ngày một gần hơn. Kỳ Linh quay đầu nhìn lại, xa xa mịt mờ một màn gió tuyết, hoa tuyết như lông ngỗng mặc sức bay lượn trong trời đất, mặt đất đóng băng với một tốc độ khó tin, càng lúc càng tiến sát đến bọn họ, bên tai là âm thanh "lốp cốp" liên tục vang lên của mặt băng bị đông đặc, bên trong màn tuyết trắng xóa đang không ngừng truy đuổi kia là một bóng đen vô cùng to lớn.

https://thuviensach.vn

Nhiệt độ xung quanh nhanh chóng hạ thấp, giống như thần chết băng giá đang liên tục tiến đến gần bọn họ vậy. Kỳ Linh lạnh cóng cả tay chân, gã định há miệng thì chợt nhận ra mình không còn cách nào khống chế đầu lưỡi để lên tiếng nữa. Gã gắng sức ép cổ họng nói chuyện với Thần Âm nhưng chỉ phát ra những tiếng ú ớ khàn khàn vô nghĩa. Tiếng gió tuyết gào rít xung quanh nhanh chóng nuốt trọn lấy âm thanh của gã. Suy nghĩ của gã dần trở nên lộn xộn, cái lạnh như đông cứng mọi thứ đang bòn rút sinh mệnh ra khỏi thân thể của gã rồi nghiến ra thành từng mảnh. Hai mắt Kỳ Linh dần khép lại, gã sắp mất đi tri giác một lần nữa.

- Nhanh hơn nữa, nhanh hơn nữa đi, ta không muốn chết đâu...

Gã nghe thấy giọng nói Thần Âm vọng đến như thể bị ai đó bóp lấy cổ họng, tràn ngập sự sợ hãi.

Thần Âm có thể cảm nhận được chính xác nguồn Hồn lực khổng lồ đang phát ra từ Hồn thú đằng sau mình, đó chính là Thương Tuyết Chi Nha, Hồn thú đã dễ dàng giết chết Lị Cát Nhĩ cùng tất cả mọi người trong gia tộc của cô. Hồn lực như sóng biển áp đảo đang ùn ùn đổ ập đến từ sau lưng, cô biết bản thân mình không tài nào thắng được nó, chỉ có thể bỏ trốn mà thôi.

Hồn lực giải phóng đến mức cực hạn, vô số sợi tơ trắng như lụa đào từng sợi từng sợi bắn ra khỏi thân thể cô dưới dạng ánh sáng, điên cuồng phóng như chớp về phía trước, kéo bọn họ bay vút đi. Vào lúc trong lòng cô vẫn còn đang khấp khởi hy vọng, trông chờ có thể tìm ra lối thoát khỏi tình huống hiểm nguy này, thì cô bỗng trông thấy ở nơi tận cùng của khu rừng chợt dựng lên một tòa núi cao.

- Không...

Cô tuyệt vọng đứng thừ ra tại chỗ, nhìn đường cùng trước mắt, còn sau lưng là con quái vật đã đuổi đến gần.

https://thuviensach.vn

Thần Âm sợ hãi và đờ đẫn quay người lại, cô nhìn Kỳ Linh đã ngã nhoài xuống khỏi lưng mình, giờ phút này đang nằm ngửa mê mang trên mặt đất. Trên gương mặt anh tuấn của gã là một lớp sương trắng mỏng mảnh, hàng mi cao vút đã kết đầy nhũ băng, thoạt trông gã gần như đang cận kề bờ vực của cái chết.

Thần Âm trợn mắt nhìn về phía cơn gió tuyết xoáy tròn hỗn loạn đang dần dần tiến đến gần từ phía rừng sâu, cô nghiến chặt răng.

- Nếu nhất định phải như vậy...

Mây đen trên bầu trời cuồn cuộn kéo qua, tiếng sấm rền rĩ không ngừng nổ lớn khuất sau những đám mây dày đặc tít trên cao.

Nếu như giờ phút này từ trên bầu trời đêm màu lam sẫm nhìn vọng xuống khu rừng già bị màn gió tuyết bao phủ bên dưới, sẽ thấy giữa các tán đại thụ rợp trời xuất hiện dày đặc những sợi tơ trắng chắc chắn to cỡ cổ tay quấn lên một cách rối rắm và phức tạp, khiến cho cả khu rừng u ám được bện thành một tấm lưới ăn thịt người, toát ra làn hơi tử vong, hệt như một con nhện to để lại trên mặt đất một chiếc bẫy chết chóc màu trắng.

Trong bóng cây rậm rạp chốc chốc lại có những đốm sáng âm u thi nhau lóe lên ở các nơi, sau đó thì biến mất một cách thần bí, giống như vô số tròng mắt thật lớn lẩn khuất trong bóng tối.

Thần Âm đè nén cảm giác sợ hãi lúc này như một con quái thú đang muốn thoát ra khỏi lồng ngực mình. Cô dùng ánh mắt run rẩy đang mở to, nhìn về phía cơn gió tuyết đang dần dần tiến đến gần.

... Đừng sợ, chỉ cần điều động Hồn lực toàn thân, cảm ứng được tốc độ của đối phương thì sẽ không chết...

... Mỗi một sợi tơ đều có thể giúp ta cảm ứng chính xác được sự chuyển động và thay đổi của Hồn lực nơi đối phương, chỉ cần bình tĩnh lại mà cảm

https://thuviensach.vn

ứng thì có thể sớm biết được đòn tấn công của đối phương...

... Không muốn chết... Không được chết... Không việc gì đâu...

... Không việc gì đâu, quả thật đến lúc vạn bất đắc dĩ ta còn có thể...

Thần Âm chầm chậm kìm chế nỗi sợ hãi trong lòng, chầm chậm nhắm mắt lại. Cô giải phóng Hồn Lực ra khỏi thân thể, tựa như nước chảy ồ ạt trôi dọc theo những sợi tơ trắng, để cho Hồn Lực đều đặn bám trên từng tấc lưới chằn chịt đan xen nhau. Trong bóng đêm, tất cả những biến hóa nhỏ nhất, những ý đồ tấn công, những chuyển động của Hồn Lực đều thông qua sợi tơ nhện này mà truyền về thân thể của cô. Cô như chợt hóa thành một con quái vật khổng lồ, giăng đầy những dây thần kinh màu trắng khắp khu rừng, cả khu rừng bấy giờ đều trở thành cơ thể to lớn của cô.

- Đến rồi! - Mắt của cô đột ngột mở ra.

Trong tích tắc còn chưa kịp tạo ra bất cứ phản ứng Hồn Lực nào, cô chỉ có thể nhìn năm chiếc vuốt sắc nhọn to lớn lao đến như tia chớp, hệt như một lưỡi dao bén ngót có thể giãn ra đến vô hạn, xuyên thủng qua thân thể của mình. Cả người cô bị lực chấn cực mạnh đâm đến, đẩy dội vào vách núi phía sau. Một tiếng nổ lớn vang lên, nham thạch bắn lên tung tóe xung quanh, bụi mờ tỏa đầy khắp một khoảng.

... Rõ ràng là đã sớm cảm nhận được nhưng tốc độ thì không thể né tránh...

Đất trời lại khôi phục sự tĩnh lặng.

Bụi mờ dần tan hết đi, mặt núi dốc đứng bị thân thể của Thần Âm phá thủng ra một hang động sâu hoắm. Nơi cửa hang, mái tóc đen nhánh như lụa của cô lấp ló treo ngược ra ngoài. Tiếng băng rạn vỡ vang lên liên tiếp trong không khí. Vô số dây leo bằng băng tuyết sắc nhọn như mũi đao chầm chậm uốn éo mọc dài lên, lấp đầy cả hang động, nhìn cứ như bọn

https://thuviensach.vn

chúng đang tranh nhau xuyên ra khỏi vách núi, đội vỡ nham thạch, để cho những mũi nhọn bén ngót như thủy tinh lộ ra ngoài không khí. Giữa đám tinh thể băng ấy là mái tóc của Thần Âm bị máu thấm ướt bê bết, dậy lên mùi tử khí nồng nặc.

Kỳ Linh nằm trên mặt đất, dùng ánh mắt rã rời nhìn cảnh tượng đảo ngược ở đằng sau, nhìn Thần Âm bị những sợi dây leo bằng băng ấy điên cuồng nuốt chửng rồi chôn chặt, nhìn hang động kia cuối cùng bị vô số lớp băng lấp đầy.

Cùng lúc đó, hàng hà sa số mũi băng nhọn trồi lên khỏi mặt đất xung quanh thân thể Kỳ Linh với một tốc độ khoan thai, thấp thoáng cả tư thế ngạo mạn, từng chút một xuyên vào thân thể của gã, quấn lấy gã một vòng rồi lại một vòng, sau đó dần dần siết chặt, trên mỗi một mũi băng lại bộc phát ra thêm vô khối mũi băng khác sắc nhọn hơn. Mắt cá, bắp đùi, cánh tay, lồng ngực, bụng dưới bị mũi băng bén ngót ấy xé toạc, truyền cái lạnh cực độ như chất độc vào cơ thể gã, cơn đau trở thành một thứ cảm giác khiếp đảm, máu mất đi hơi ấm chảy khắp lồng ngực, trái tim bị bức ép đến mức không thở được, còn trong miệng là huyết dịch phun trào ra.

Hình ảnh cuối cùng mà trước khi mất đi ý thức Kỳ Linh còn trông thấy được chính là bộ móng vuốt của một con quái thú lông lá bù xù thật lớn ở trước mặt gã, phần trên đầm đìa máu tươi, bị ánh trăng chiếu ra sắc xanh thăm thẳm.

Nó hướng về phía gã nhấc cao bộ vuốt, những chiếc móng nhọn hoắc thật lớn che lấp cả ánh trăng trắng ngà. Trong bóng khuất ấy, một luồng sáng nhanh như chớp phủ chụp xuống.

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 2+2: Ban Ấn (2)

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

"Phải, ta chính là Quỷ Sơn Liên Tuyền, Sứ Đồ Thứ Năm"

Đế quốc phương tây Á Tư Lam - thành phố cảng Lôi Ân

Lúc Liên Tuyền tiến vào thành phố Lôi Ân thì trời đang vào giữa trưa. Nền trời xanh trong văn vắt không một gợn mây, thuần khiết như một mặt biển mênh mông tĩnh lặng. Đôi lúc lại có vài cánh chim biển bay vắt ngang qua bầu trời kêu lên lảnh lót, được gió đưa đi xa hơn.

Trong không khí là mùi vị biển khơi đặc trưng của thành phố cảng, hương muối mặn hòa cùng ánh mặt trời rực rỡ khiến cho tâm tình người ta thêm phần thoải mái. Lôi Ân nằm ở mé Tây Nam của đất nước Á Tư Lam. Trong thời tiết này, hầu hết các khu vực ở Á Tư Lam đều đã vào đầu đông thế nhưng riêng Lôi Ân thì dường như vẫn được bao bọc trong tiết trời ấm áp của mùa xuân.

Sống trong một thành phố như vậy, tâm trạng của mỗi người hình như cũng vui vẻ hơn nhiều, bất kể là người ngư phủ dong buồm ra khơi hay trở về, hoặc người thợ thủ công miệt mài trong những xưởng rèn, trên mặt ai nấy đều nở một nụ cười tươi sáng như bầu trời, thế nhưng trên mặt Liên Tuyền thì lại không chứa nét vui vẻ đó. Từ nhỏ đến lớn, dường như cô chưa

https://thuviensach.vn

hề biết mỉm cười, mọi người đều có cảm giác cô quá mức nghiêm túc, sống một cuộc sống không biết đến thú vị.

Là thành phố lớn thứ tư cả đế quốc Á Tư Lam, Lôi Ân luôn sắm vai là cảng biển xuất khẩu chủ chốt của đế quốc. Rất nhiều tàu thuyền vận chuyển đều đi qua hải cảng này, bốc hàng, dỡ hàng rồi lại một lần nữa ra khơi.

Dân cư trong thành phố này lúc nào cũng an cư lạc nghiệp, hơn nữa còn có cuộc sống sung túc. Nghề đánh bắt và vận chuyển chính là nghề chủ đạo của thành phố này.

Thế nhưng Lôi Ân vẫn ẩn chứa một bí mật.

Bí mật này là chuyện ai nấy đều biết trong giới Hồn Thuật Sư. Đó chính là: nơi đây là lối vào của Hồn Mộ.

Liên Tuyền cũng là vì Hồn Mộ mà đến.

Cô vừa đi qua khỏi cổng thành cao lớn không lâu thì nghe thấy xa xa bên ngoài thành vọng đến tiếng huyên náo. Cô nhíu mày xoay người lại, dưới ánh nắng chói chang, một đội xe ngựa từ trên con đường màu trắng ào ào phi đến. Hàng gánh, người đi đường ở hai bên đều dạt cả ra, ai nấy đều dè dặt cúi đầu ngầm hiểu lẫn nhau.

Ắt hẳn là một vị quý tộc nào đó trong thành.

Liên Tuyền phủ khăn lụa che lấy một nửa gương mặt rồi đứng sang ven đường.

Đội xe nhanh chóng lướt đến từ phía xa, vó ngựa giẫm lên con đường đá cẩm thạch màu trắng làm phát ra âm thanh lộc cộc. Giữa đường, một bà lão cao tuổi với động tác chậm chạp đang lom khom nhặt lấy những chiếc rổ mà bà vừa đánh rơi vì giật mình, còn đội xe thì đang phi cật lực về phía bà.

https://thuviensach.vn

Mọi người xung quanh còn chưa kịp giúp đỡ, thậm chí bà lão vẫn còn đang giữ nguyên tư thế lom khom thì nháy mắt sau một tiếng động lớn đã vang lên, thân mình của bà lão giống hệt như một chiếc lá khô lìa cành, không trọng lực bay khỏi mặt đất, sau đó nhẹ nhàng văng ra xa, dội vào bức tường thành ở ven đường, máu tươi tuôn ướt đẫm dưới ánh nắng gay gắt nhanh chóng khô đặc lại.

Ánh mắt của Liên Tuyền lộ ra từ phần trên của mạng che mặt, cô chau mày nhìn thi thể không còn cựa quậy của bà lão nằm dựa vào góc tường cùng đội xe đang nhanh chóng bỏ đi... Bọn chúng chẳng có vẻ gì là lưỡng lự hay ngừng lại như thể thứ vừa đụng vào chỉ là một cái sọt hay một cái ghế. Vài hình ảnh xưa cũ từ sâu trong ký ức của cô chợt hiển hiện chồng lên bóng dáng ở trước mặt.

Đội xe ngừng lại cách đó chừng hai trăm thước.

Trước cổng lớn của tòa cung điện được xây từ đá nham thạch trắng to lớn đã đứng đầy những người hộ vệ và tỳ nữ để đón tiếp đội xe.

Liên Tuyền dịch bước chân, thân thể lay động vài lần dưới ánh nắng chói chang, khoảnh khắc sau đã đứng chắn trước mặt đội xe.

Khi người bên trong cổ xe ngựa vén tấm rèm quý giá nặng trịch sang bên, y nhìn Liên Tuyền đứng trước ngựa. Người đàn ông từ trên xe bước xuống dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn cô, kế đó khinh miệt dời tầm mắt đi, trong miệng phun ra hai chữ tỏ vẻ xem thường:

- Cút ngay!

Liên Tuyền không cử động, dường như chẳng hề trông thấy một tên võ sĩ cường tráng, tay cầm gậy đầu gai nặng nề đang tiến đến sau lưng cô.

Người đàn ông trong xe nheo mắt lại, một khắc sau, tên võ sĩ sau lưng Liên Tuyền bèn dùng sức vung cây gậy đầu gai được rèn từ sắt đen kia lên,

https://thuviensach.vn

hệt như dã thú nện một đòn chí mạng vào phần cổ Liên Tuyền.

Tiếng khớp xương vỡ vụn hòa cùng tiếng gai nhọn đâm vào máu thịt vang lên lẫn lộn.

Thân thể Liên Tuyền "bốp" một tiếng văng ra ngoài, té xuống mặt đất cách đó hơn mười thước, tiếp tục xoay tròn và ma sát trên nền nham thạch rồi dội đi rất xa.

Tất cả dân chúng xung quanh đều cúi đầu không ai dám lên tiếng. Mọi người đều he hé lén nhìn về phía Liên Tuyền đang nằm im bất động ở giữa đường.

Người đàn ông trên xe chầm chậm bước xuống, tấm áo choàng hào nhoáng của y được tô điểm bằng những đóa hoa màu bạc nhỏ khảm trên bờ vai và viền áo, phản chiếu ánh sáng trắng lấp lánh dưới mặt trời chói chang.

Y không nhanh không chậm bước đến bên Liên Tuyền, nhấc chân lên, dùng lòng bàn chân đẩy mặt của cô quay về phía y. Y bảo với Liên Tuyền:

- Có ai nói với ngươi rằng bọn ta chính là dòng họ đứng đầu về Hồn Thuật ở Lôi Ân này chưa nhỉ?

- Dòng họ đứng đầu về Hồn Thuật à... Vậy thì đúng là may mắn rồi...

Liên Tuyền chậm rãi đứng dậy từ mặt đất, vì một đòn nặng nề cùng cú ngã vừa rồi đã khiến cho cần cổ, cột sống, khớp xương của cô đều bị biến dạng. Cô đứng thẳng dậy, thong thả uốn vặn cần cổ, cánh tay, thắt lưng, hệt như đang lắp ráp lại thân thể tan nát vụn vỡ của mình. Các khớp xương vặn vẹo một cách ma quái, phát ra âm thanh "lách cách" làm cho cảnh tượng trước mắt trở nên kỳ dị không tả xiết.

Ánh mắt người đàn ông hiện lên một vẻ nghi hoặc:

https://thuviensach.vn

- Ngươi nói gì?

- Tôi nói... - Liên Tuyền cuối cùng vặn mạnh cần cổ của mình tựa như đóng một cây đinh lớn vào thân gỗ mềm: - Ngài học Hồn Thuật đúng là may mắn, bởi vì tôi từng thề rằng, nhất định sẽ không giết những ai không biết Hồn Thuật.

- Thật là nhảm nhí! - Đôi đồng tử của người đàn ông nọ tức thì se lại, sát khí bừng bừng khiến cho tấm áo choàng của y bốc lên cao.

Thế nhưng ngay cả cơ hội ra tay Liên Tuyền cũng không trao cho y. Đôi tay cô chống lên trời, thân thể của người đàn ông nọ như bị hai bàn tay vô hình khổng lồ túm lấy, vứt lên không trung. Cùng lúc ấy, Liên Tuyền thanh thoát và từ tốn, vươn tay về phía một hồ nước xa xa ven đường, nhẹ nhàng co bàn tay lại, và rồi, vô số giọt nước tròn vạnh từ mặt hồ bốc lên không, bay về phía cô. Cô lật úp bàn tay, năm ngón chĩa về phía người đàn ông trên bầu trời rồi dùng sức vẫy mạnh...

Những giọt nước lớn nhỏ như viên trân châu với một vận tốc như chớp giật bắn về phía người đàn ông ấy, hàng loạt âm thanh "bụp bụp bụp" liên tục vang lên, chính là tiếng bọt nước xuyên qua thân thể của y. Rất nhiều giọt nước tròn vạnh cứng rắn như sắt xoay tròn vòng quanh thân thể, xuyên qua bắn lại như một đám côn trùng điên cuồng, vây kín hết lớp này đến lớp khác, khiến cho cả người y bị bắn thủng lổ chổ. Màn sương máu đỏ thẫm bay tứ tán khắp trời, hệt như một đám bụi đỏ nhuộm khắp trên dãy tường đá trắng cao lớn xung quanh.

Một tiếng nổ lớn vang lên, thi thể của y rơi xuống mặt đất. Những bọt nước chứa đầy máu tươi kia vào lúc này đã hóa thành vô số hột gạo màu đỏ sậm, giống như từng con trùng đã hút no máu, nổi lơ lửng bên trên thân mình y chừng vài thước. Liên Tuyền tuy vẫn không lộ ra cảm xúc nhưng trong vẻ lạnh nhạt nơi ánh mắt thoạt trông có phần nào đó thỏa mãn. Cô

https://thuviensach.vn

phất nhẹ tay làm cho đám huyết châu kia vỡ vụn ra, hóa thành những giọt mưa lớn nhỏ, "rào rào" rơi xuống người y.

Trong thân thể có hàng ngàn vạn lỗ thủng của y, máu tươi càng lúc càng òng ọc chảy trào ra.

Liên Tuyền bước đến đứng bên cạnh y rồi ngồi xuống, nhẹ nhàng vén mạng che mặt lên. Ánh mắt của người đàn ông nọ hệt như trông thấy một con quái vật đáng sợ.

Gió biển thổi phất mái tóc của Liên Tuyền, dưới ánh mặt trời, dấu ấn nằm trên phần cổ bên dưới lỗ tai của cô có thể rành rành trông thấy.

- Tước ấn... thứ năm! - Trong khuông miệng ngập đầy máu tươi của người đàn ông phát ra những âm thanh mơ hồ: - Ngươi là...

Trên nét mặt của Liên Tuyền vẫn không có bất cứ biểu cảm nào. Cô gật đầu, nhìn người đàn ông sắp chết trước mặt, nghiêm nghị nói:"Phải, ta chính là Quỷ Sơn Liên Tuyền, Sứ Đồ Thứ Năm"

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 2+3: Ban Ấn (3)

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

"Khuôn mặt y trong luồng sáng rực rỡ ấy trông tinh xảo như được tạc ra từ băng tuyết nhưng đồng thời cũng toát ra một vẻ lạnh lùng băng giá. Tấm áo choàng trên người y bằng một phương thức chậm rãi và thần kỳ, cứ bay phập phồng trong không khí, càng làm cho y thêm phần bí ẩn và cuốn hút"

"Y khẽ mỉm cười, mi mắt giãn ra trông vô cùng anh tuấn. Lộ ra hàm răng thẳng tắp trắng tinh, y hạ giọng dịu dàng nói với Kỳ Linh: - Không đâu, yên tâm đi, ta không giết cậu mà sẽ bảo vệ cho cậu"

Đế quốc phương tây Á Tư Lam - bên ngoài trấn Phúc Trạch

Lúc Kỳ Linh mở mắt ra thì trời đã sáng rõ. Mây trắng như những sợi tơ nhung trắng noãn, từng cụm từng cụm dán chặt trên khắp nền trời xanh thẳm. Ánh mặt trời từ khe hở của những vòm cây xanh tốt lắt lay chiếu xuống, tạo thành từng vệt nắng đong đưa bên người. Gió mang theo hương thơm tươi mới của lá cây, phe phớt trong không khí như được vầng thái dương sưởi ấm thêm. Mùa đông giá rét như đã lùi thật sâu vào trong rừng, giờ phút này, thị trấn Phúc Trạch dường đang bước vào ngày xuân ấm áp sau đợt tuyết tan.

https://thuviensach.vn

Mọi thứ đều thật tốt đẹp, và cuộc giết chóc như cơn ác mộng vào đêm qua hệt như chưa bao giờ xảy ra.

Kỳ Linh bị ánh sáng chói chang ập vào mắt đau nhói thì lập tức ngồi bật dậy, theo ý thức ấn vào ngực mình. Điều kỳ lạ là lồng ngực vào tối qua bị những mũi băng sắc bén đâm thủng lại hoàn toàn không có cảm giác đau đớn. Gã vén tay áo và ống quần lên xem cũng phát hiện ra tay chân chẳng hề có vết thương nào.

Còn Thần Âm...

Gã đột nhiên quay đầu lại, nhìn về phía vách núi dốc đứng. Hang động bị phá thủng vẫn còn đó, nhưng những mũi băng sinh sôi đến điên cuồng kia đã biến mất không dấu vết. Kỳ Linh đứng dậy, nhanh nhẹn trèo lên vách núi, vừa leo gã vừa cảm nhận được biến hóa của cơ thể, chẳng những không giống một kẻ vừa vũng vẫy trở về từ cõi chết mà ngược lại như có sức lực dùng mãi không hết. Thế rồi, sau khi gã leo được đến đỉnh, lại phát hiện ra bên trong hang động trống rỗng chẳng có thứ gì.

Nhưng rõ ràng hôm qua chính gã đã trông thấy Thần Âm bị mấy tia chớp sáng rỡ đánh trúng, phá thủng ra cái hang động này, vả lại bên trong còn lấp đầy những mũi tinh thể băng sắc nhọn như dao, vậy mà bây giờ chỉ còn lại một miệng hang trống rỗng. Kỳ Linh vuốt lên khối đá kề bên hang động, phát hiện ra vệt xây xát hãy còn mới, chứng tỏ hôm qua bản thân không hề bị ảo giác, hang động này quả là vừa bị phá vỡ mà ra.

Sau khi thất vọng trở lại mặt đất, Kỳ Linh bỗng ngẩng đầu lên, phát hiện ra Ngân Trần nãy giờ đang ngồi cách chỗ gã không xa.

Ngân Trần ngồi trên bộ rễ trồi lên khỏi mặt đất của một gốc cổ thụ cao to, bộ rễ đen thủi ấy nổi lên không trung và kéo dài một đoạn rồi lại chui xuống đất, trông như một nhịp cầu kiều cong cong, kích cỡ vừa đúng một vòng tay người ôm.

https://thuviensach.vn

Những vệt sáng li ti từ trên tàng cây xanh mướt to lớn rải rắc chiếu xuống, soi lên khuôn mặt của y. Khuôn mặt y trong luồng sáng rực rỡ ấy trông tinh xảo như được tạc ra từ băng tuyết nhưng đồng thời cũng toát ra một vẻ lạnh lùng băng giá. Tấm áo choàng trên người y bằng một phương thức chậm rãi và thần kỳ, cứ bay phập phồng trong không khí, càng làm cho y thêm phần bí ẩn và cuốn hút. Y gấp quyển sách cổ bằng da dê trong tay lại, kế đó ngẩng đầu nhìn thoáng qua Kỳ Linh rồi lạnh lùng bảo:

- Đi nào!

- Đi? Ủa mà đi đâu chứ? - Kỳ Linh đưa tay đặt lên sau gáy, hoàn toàn không biết y đang nói gì. - Thưa ngài, tôi vừa mới tỉnh dậy, đến mặt còn chưa rửa đấy!

Ngân Trần nói: - Cứ đi theo ta! Từ từ ta sẽ nói với cậu sau, bây giờ trong một chốc thì không thể kể rõ hết được.

- Vậy là ngài đã cứu tôi đúng không? Hôm qua tôi còn nhớ rõ bản thân như bị mấy lưỡi đao băm nát ra... - Kỳ Linh gãi gãi đầu, dường như cũng cảm thấy miêu tả của mình có phần kỳ lạ. - Ngài là thầy thuốc à?

- ... Ta không phải là thầy thuốc. - Ngân Trần cúi thấp đầu, nhíu mày, gương mặt thoạt trông có vẻ phật ý: - Lúc ta đến thì cậu đang nằm ngủ ở đây.

Ngân Trần hít một hơi sâu, khôi phục lại vẻ mặt lạnh lùng vô cảm.

- Thưa ngài, trước đó đúng là tôi sắp chết đến nơi đấy..... - Kỳ Linh ngẫm nghĩ một lúc, chẳng biết phải giải thích với y như thế nào. Dù sao, không phải ai cũng tin những câu chuyện về Hồn thú hay Hồn thuật sư, thế nên gã thay đổi đề tài: - Lúc đến đây, ngài có trông thấy bên trong cái hang động ở đằng kia có cô gái nào không? Đại loại là lớn hơn tôi chừng hai-ba tuổi, dung mạo vô cùng xinh đẹp, ngài đã gặp cô ấy chứ?

https://thuviensach.vn

Ngân Trần nhìn chàng trai trước mắt, ánh mắt tĩnh lặng như một vùng nước chết:

- Ta không thấy!

Ngân Trần đứng lên, bước về phía Kỳ Linh:

- Theo ta đi đến Các Lan Nhĩ Đặc nào.

- Các... Các Lan Nhĩ Đặc? - Kỳ Linh hốt hoảng: - Ngài muốn dẫn tôi đến Các Lan Nhĩ Đặc à? Vì sao vậy? Tôi còn phải trở về dịch trạm, không biết ở đó như thế nào nữa, nếu như tôi không về thì chắc chắn sẽ bị bà chủ mắng chết đấy, vả lại từ nhỏ đến lớn tôi đều sống ở đây, cả đời chưa từng...

Kỳ Linh còn chưa kịp nói xong bỗng cảm giác cả khoang miệng của mình đều lấp đầy những vụn băng lạnh đến thấu xương. Gã oai oái phun ra ra mấy ngụm, đầu lưỡi tê dại cả đi.

- Ồn chết đi được. - Ngân Trần nheo mắt lại, vuốt vuốt lỗ tai, bày ra một vẻ mặt hài lòng như đang hưởng thụ phút giây yên lặng vào lúc này vậy. Y quay đầu lại, đôi tròng mắt trong suốt dưới ánh sáng trông như một viên bảo thạch, y nói với Kỳ Linh:

- Kể từ ngày hôm nay cậu sẽ trở thành Sứ Đồ của ta, cuộc sống trước kia của cậu chẳng còn bất cứ ý nghĩa gì nữa.

- Thế nào... là... Sứ Đồ vậy? - Kỳ Linh ngọng nghịu hỏi bằng cái lưỡi bị đông đặc không điều khiển được của mình.

Đôi đồng tử của Ngân Trần dần thu hẹp lại, y từ từ bước đến bên cạnh Kỳ Linh, những thân cây ở xung quanh đột ngột kết đầy sương lạnh, trong không trung là luồng khí xoáy rét căm đang mặc sức xoay chuyển:

- Cậu hỏi ta, thế nào là Sứ Đồ à?

https://thuviensach.vn

Ngân Trần đứng trước mặt Kỳ Linh, nhìn lom lom vào ánh mắt của gã.

- Rốt cuộc cậu là ai?

- Tôi... - Kỳ Linh nhìn Ngân Trần mặt phủ đầy hơi lạnh đằng trước, nỗi sợ hãi đến thấu xương lại một lần nữa kéo đến.

- Chẳng lẽ từ trước tới nay cậu chưa từng nghe qua Sứ Đồ là gì hay sao?

- Chưa từng nghe...

- Vậy cậu có học Hồn Thuật chứ?

- Chưa hề học...

Ngân Trần nhìn vị thiếu niên khí khái anh hùng nhưng vẫn chưa hoàn toàn rũ bỏ sự ngây thơ trước mắt, gương mặt của gã đầy sợ hãi nhưng lại không có vẻ gì là hoảng hốt chột dạ. Rõ ràng những thứ gã vừa nói đều là sự thật.

Đôi đồng tử của Ngân Trần lại một lần nữa giãn ra, băng sương đọng trên những thân cây bên cạnh cũng hóa thành khói trắng, tan biến đi trong ánh nắng ấm áp. Y thở dài, không biết Bạch Ngân Tư Tế rốt cuộc đang suy nghĩ điều gì, có cảm giác như bọn họ đang đùa cợt với y vậy. Giờ y đành phải mang Kỳ Linh trở về Các Lan Nhĩ Đặc để đích thân hỏi Bạch Ngân Tư Tế cho ra lẽ mà thôi.

- Ngài... Ngài sẽ giết tôi à...? - Kỳ Linh nửa người lấp ló, trốn sau một gốc cây, tay ôm lấy thân cây hồi hộp hỏi.

Một thứ cảm giác dịu dàng và tinh tinh khiết như dòng suối trôi qua ngực của Ngân Trần, cảm giác ấy vừa xa xôi nhưng lại vô vàn quen thuộc. Y khẽ mỉm cười, mi mắt giãn ra trông vô cùng anh tuấn. Lộ ra hàm răng thẳng tắp trắng tinh, y hạ giọng dịu dàng nói với Kỳ Linh:

https://thuviensach.vn

- Không đâu, yên tâm đi, ta không giết cậu mà sẽ bảo vệ cho cậu.

Đế quốc phương tây Á Tư Lam - thành phố cảng Lôi Ân

Liên Tuyền tìm một lữ quán để trọ lại. Cô ngồi trên giường, nhắm mắt lại trầm ngâm trong bóng tối.

Đầu giường là chiếc đèn được đúc bằng đồng do chủ quán bày trí, nhưng cô không buồn thắp sáng nó lên, gương mặt trong bóng tối vẫn trơ trơ chẳng biểu lộ cảm xúc.

Ánh trăng tròn vạnh treo xa tít nơi đại dương bao la bên ngoài cửa sổ, từ song vọng ra, mặt biển trong màn đêm lung linh bóng nước.

Một sự rung động rất khẽ ngân lên trong không khí.

Như cảm ứng được điều gì đó, Liên Tuyền trong bóng tối mở mắt ra, thân thể cô chợt lặng lẽ tỏa ra một màn sương mù màu xanh sẫm, như được gió thổi đưa, chúng nhanh chóng tản mác đi nơi bóng tối bên ngoài song cửa.

Thời gian cứ chầm chậm trôi qua trong màn đêm tịch mịch.

- Xem ra kẻ đến lần này... - Liên Tuyền thì thầm nói: - ... Là một thứ quái vật khủng khiếp đây...

Ánh trăng bàng bạc soi xuống con đường lớn thông qua cổng thành Lôi Ân, hai bên đường là những trụ đá lớn được điêu khắc hình thù các loại thần thú xen lẫn những bồn hoa lát đá cẩm thạch màu trắng chen chúc nở đầy những khóm hoa, lác đác dọc theo lối đi còn được tô điểm bằng các đài phun nước, những thứ này đều tượng trưng cho sự giàu có và phồn thịnh của Lôi Ân.

https://thuviensach.vn

Vào lúc này, vài tiếng "đinh đang" trong trẻo vang lên giữa màn đêm sâu thẳm nghe thật thánh thót du dương, âm thanh truyền từ ngoài thành dần dần tiến về phía thành phố Lôi Ân.

Đế quốc phương tây Á Tư Lam - bên ngoài trấn Phúc Trạch

- Chúng ta không cần phải về trấn Phúc Trạch nữa, nơi đó đã... - Ngân Trần khựng lại một chút rồi tiếp tục: - Chúng ta xuất phát trực tiếp từ đây, đến thành phố cảng Lôi Ân rồi đi tiếp bằng thuyền, đó là cách nhanh và đơn giản nhất để đến Các Lan Nhĩ Đặc.

Kỳ Linh theo sau Ngân Trần, ngơ ngẩn gật đầu. Gã ngẩng đầu nhìn về phía thôn làng, nơi ấy là một mảnh đen kịt, chẳng thể trông thấy được gì trong bóng đêm, rồi gã nhớ đến tình cảnh lúc mình trốn thoát ra khỏi dịch trạm, xung quanh là máu tươi tung tóe, nội tạng bấy nhầy... Nghĩ đến đây, trên gương mặt gã hiện lên một nét buồn bã.

Ngân Trần nhìn Kỳ Linh phía đối diện, khe khẽ thở dài.

Lúc Ngân Trần vừa đến trấn Phúc Trạch, thậm chí y còn ngỡ mình đã đến muộn. Suốt từ cửa thôn chỗ dịch trạm cho đến xóm làng bên trong, khắp nơi đều những cột băng to nhỏ nhọn hoắc phá đất chui lên. Trên vài cột băng còn trực tiếp đâm xuyên qua một thi thể người, lại có vài cột băng treo lủng lẳng nội tạng dầm dề máu tươi, cả thị trấn trông hệt như chốn địa ngục khủng khiếp bị ác ma giày xéo. Y cảm ứng quỹ đạo của Hồn lực còn sót lại trong không khí, đuổi thẳng vào sâu trong khu rừng bên ngoài trấn, sau đó nhìn thấy Kỳ Linh đang bình yên ngủ ngon lành trên mặt đất.

Y nhắm mắt lại, thứ duy nhất có thể cảm ứng được chỉ còn mỗi Hồn lực truyền lại từ thân thể của Kỳ Linh ở đằng trước. Ba đốm sáng đỏ mà y nhìn thấy trước đây tại Nguồn Tiên Tri sao giờ đây chỉ còn lại một mình Kỳ Linh, y thật không sao hiểu được.

https://thuviensach.vn

Ngân Trần nhìn Kỳ Linh đang cơn buồn bã, y chầm chậm tiến về phía gã, sau đó vươn tay ra.

Kỳ Linh không nói gì nhưng đôi đồng tử run run, rõ ràng là cảm giác được sự sợ hãi.

Ngân Trần nhẹ bước đến bên gã, trấn an:

- Đừng sợ, ta không làm cậu bị thương đâu.

Ngân Trần giơ tay chạm lên mặt của gã, đầu ngón tay khẽ nhích đến phần lỗ tai đằng sau gáy.

- Có thể sẽ có chút ít cảm giác đau nhưng chẳng sao cả, cậu hãy cố chịu đựng một lúc.

Đầu ngón tay của Ngân Trần bóp chặt vào vùng da sau gáy Kỳ Linh, vài luồng lực đạo lạnh căm tựa như những mũi kim châm sắc bén đâm vào cơ thể Kỳ Linh nhanh như chớp, cảm giác giá rét điên cuồng đổ tràn vào sau gáy khiến cho trái tim của gã trong tích tắc đã bị nỗi sợ hãi quấn chặt.

Thế nhưng người thật sự sợ hãi lại chính là Ngân Trần.

Lúc y thử truyền vài tia Hồn lực thăm dò vào trong cơ thể của Kỳ Linh thì phát hiện ra Hồn lực ngay khi vừa giải phóng, trong khoảnh khắc tiến vào thân thể Kỳ Linh bỗng nhiên biến mất không tăm tích. Mà so ra, Hồn lực ẩn chứa trong thân thể Kỳ Linh lại giống hệt một vùng biển mênh mông, cuồn cuộn sóng lớn dâng đến ngút trời.

Ngân Trần sau cùng cũng đoan chắc Kỳ Linh chính là Sứ Đồ mà Bạch Ngân Tư Tế bảo y tìm kiếm.

Ngân Trần thở dài, nhìn Kỳ Linh tựa như một tờ giấy trắng trước mặt, trong đôi mắt y là tâm trạng không ai đoán biết được.

https://thuviensach.vn

Nhưng như vậy cũng tốt, so với việc thay đổi lại một kẻ đã từng học qua Hồn thuật không bài bản thì với người như Kỳ Linh, ngược lại có thể bắt đầu từ xuất phát điểm đơn giản nhất.

Ngân Trần vừa định thả tay ra, bất chợt, hình như cảm giác được thứ gì đó, ngón tay y lại một lần nữa truyền thêm xung lực mạnh hơn.

- Đừng cử động!

Ngân Trần nhẹ giọng gắt. Kỳ Linh vốn đã sợ chết khiếp, nhìn thấy vẻ mặt Ngân Trần đột nhiên nghiêm trọng như thể trông thấy ác ma thì trong lòng gã càng thêm rụng rời.

Ngân Trần hoảng hốt rụt tay lại, nét mặt nghiêm trọng và trắng bệch. Y khó mà tin được chuyện vừa xảy ra trong khoảnh khắc mấy giây trước. Nếu nói một cách chuẩn xác thì Hồn lực của bản thân y tựa như bị một con quái thú không thể đoán được thể tích nuốt chửng, hơn nữa việc đó chỉ xảy ra trong nháy mắt. Đáng sợ hơn nữa, nếu Ngân Trần có ý định dùng một lượng lớn Hồn lực gây tổn thương cho thân thể Kỳ Linh hoặc không kịp thu hồi lại, thì có lẽ giờ này Hồn lực trong thân thể không hề phòng bị của y đã bị chiếm hữu hơn phân nửa trong nháy mắt rồi.

- Trong người của cậu... rốt cuộc có thứ quái vật gì vậy...?

Sắc mặt Kỳ Linh tái nhợt, gã hoàn toàn không hiểu Ngân Trần đang nói gì, thế nhưng từ nỗi sợ hãi trên gương mặt Ngân Trần, gã cũng biết đã xảy ra một chuyện vô cùng đáng sợ.

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 2+4: Ban Ấn (4)

Đế quốc phương tây Á Tư Lam - thành phố cảng Lôi Ân

Liên Tuyền đứng dậy, đi đến bên cửa sổ, tiếp đó dùng sức bật nhảy ra ngoài, cả người hệt như một con diệc đen lao vút lên bầu trời đêm. Tấm áo choàng đen kịt của cô dưới ánh trăng phản chiếu ra một thứ ánh sáng ma mị, nổi bật giữa vầng trăng sáng ngời trên nền trời cùng mặt biển đen sẫm lấp loáng sóng nước dưới chân, thoạt trông như một bóng âm hồn giữa đêm lướt xẹt qua không trung.

Một bóng trắng lờ mờ trên bầu trời lặng lẽ từ phía sau cô bay vụt qua.

Liên Tuyền chuyển hướng giữa không trung, sau đó "vút" một tiếng đuổi theo bóng trắng nọ.

Đại dương mênh mông tráng lệ bị bỏ lại xa tít đằng sau, hai bóng hình một đen một trắng động tác nhanh như sao xẹt, kéo theo một vệt sáng lờ mờ xuyên qua đỉnh chóp của vô số giáo đường và cung điện.

- Ngươi muốn chết thì ta giúp cho ngươi...

Trên vùng da cổ và tay lộ ra khỏi áo choàng của Quỷ Sơn Liên Tuyền hiện lên rất nhiều hoa văn hình chữ thập màu vàng kim phát sáng đan xen lẫn nhau, nguồn Hồn lực khổng lồ cuộn trào thành sóng lớn, trên bầu trời vang lên tiếng nổ rền rĩ, một vật to kềnh càng chớp mắt hiện hình giữa thinh

https://thuviensach.vn

không. Bóng hình đảo ngược to lớn nhanh chóng phủ trùm lấy cả thành phố bên dưới. Đó là một đôi cánh chim khổng lồ hệt như tòa núi, vô số sợi lông vũ màu bạc phát ra ánh sáng trắng chói lọi trong màn đêm, tiếng kêu lảnh lót của nó hệt như một thanh kiếm sắc nhọn xé toang cả bầu trời.

Quỷ Sơn Liên Tuyền đứng trên tấm lưng ở giữa đôi cánh chắc nịch không hề cử động. Gió không ngừng thổi tấm áo choàng tung bay phần phật, Hồn thú Sí của Liên Tuyền chở cô lặng lẽ bay về phía bóng trắng đằng trước. Từ mặt đất nhìn lên, trên bầu trời như có một hòn đảo băng tuyết lơ lửng khổng lồ đang di chuyển thật nhanh.

Đế quốc phương tây Á Tư Lam - bên ngoài trấn Phúc Trạch

- Đừng cử động. - Ngân Trần giữ Kỳ Linh lại cho gã đứng thẳng không nhúc nhích.

Ngân Trần vươn tay ra cởi bỏ y phục của Kỳ Linh xuống làm lộ ra khuôn ngực rắn chắc của thiếu niên.

- Ngài muốn... muốn gì chứ? - Gương mặt Kỳ Linh tỏ vẻ xấu hổ.

Ngân Trần không thèm để ý đến gã, chỉ nhè nhẹ đặt ngón tay thon dài trước ngực Kỳ Linh. Ngân Trần nhắm mắt lại, dồn thật nhiều Hồn Lực vào trong thân thể Kỳ Linh, vì y vừa cảm giác được thứ gì đó bên trong thân thể Kỳ Linh khiến y hoàn toàn không thể tin được điều đó là sự thật. Nếu không phải là ảo giác của y, vậy thì bên trong thân thể của vị thiếu niên này rốt cuộc ẩn giấu bao nhiêu bí mật đây?

Rất nhanh ngay sau đó, Ngân Trần rõ rệt cảm nhận được năm luồng Hồn Lực theo năm đầu ngón tay tiến vào bên trong thân thể của Kỳ Linh hệt như bị sức hút cực lớn của một hang động đen ngòm nuốt chửng, mang y xuống một vực sâu không đáy mà xé toạc ra. Y vừa định dời tay khỏi ngực Kỳ Linh thì chợt cảm giác được năm luồng Hồn Lực nhanh như điện xẹt, uốn

https://thuviensach.vn

lượn như rắn quấn vòng lấy nguồn Hồn Lực ban đầu của mình, từ sâu trong cơ thể Kỳ Linh đột ngột điên cuồng hướng về phía y mà đáp trả lại.

"Uỳnh" một tiếng, Ngân Trần bắn ngược về phía sau, cả thân thể hệt như một chú chim im lìm đáp vội lên một cành cổ thụ trên cao, sau đó lộn mình trong không trung rồi rơi đánh huỵch xuống mặt đất cách Kỳ Linh chừng trăm thước. Âm thanh vang to như tiếng nổ, bụi mù bốc cao, giữa màn khói bụi ấy, Ngân Trần khuỵu một chân quỳ trên mặt đất, nền đất bên dưới đầu gối của y nứt ra vô số khe hở.

Y ngẩng đầu, trông thấy Kỳ Linh ở đằng xa cũng đang ngã nhoài ra phía sau.

Khí huyết trong lồng ngực nhộn nhạo hệt như nước đang sôi trào rồi chuyển sang lạnh đến cực độ, thật khó có thể hình dung được cảm giác hoang đường này. Đúng vậy, chính là cái lạnh không ngừng sôi sục hệt như vô số lưỡi đao nhọn sắc bén đang nhanh chóng lướt trong thân thể mà cắt xẻo, tất cả kinh mạch và tứ chi đều nằm dưới những lưỡi đao này, bị xắt nhỏ rồi tách rời ra thành những vụn nhỏ, thành bột phấn và cuối cùng hóa thành không khí. Toàn bộ thân thể đều không còn tồn tại nữa.

Ý thức của Kỳ Linh vô cùng hỗn độn, rất nhiều nguồn sức mạnh bám riết trong cơ thể gã đang tự do chuyển động, giống như đại địa thuở hồng hoang, vô số dòng nước từ bốn phía hội tụ rồi lại phân tán đi. Trong ánh mắt bị ảo giác bủa vây của gã là thật nhiều những dòng sông ánh sáng màu vàng đang lưu động, dày đặc như một bộ rễ khổng lồ, còn tất cả những động mạch, tĩnh mạch thậm chí là những mạch máu li ti trong thân thể đều bị thứ ánh sáng màu vàng ấy lấp đầy đến căng phồng lên.

- Tôi muốn chết... - Kỳ Linh đau đớn phát ra âm thanh yếu ớt từ cổ họng.

https://thuviensach.vn

Lúc Kỳ Linh tỉnh dậy lần nữa thì xung quanh đã tối đen, chỉ có những đóm sáng vàng nhập nhoạng giữa những tàng cây chẳng biết là thứ chi, có lẽ là đom đóm đang bay lượn.

Gã cục cựa gượng dậy, thứ cảm giác thân thể như nổ tung thành từng mảnh nhỏ vừa rồi đã biến mất không còn dấu vết, nỗi đau đớn như chưa từng tồn tại.

Gã quay đầu lại, trông thấy Ngân Trần sắc mặt tái nhợt đang ngồi đằng sau mình, dáng vẻ chừng kiệt sức đến nơi.

- Ngài... không sao chứ? - Kỳ Linh chạy đến, dè dặt ngồi xuống trước mặt y.

- Không sao! - Gương mặt nhợt nhạt dưới ánh trăng của Ngân Trần thoạt trông như một viên ngọc mỏng manh dễ vỡ, hoàn mỹ không chút tỳ vết. - Vốn định mang cậu trở về Các Lan Nhĩ Đặc mới tiến hành Ban Ấn, thế nhưng lúc nãy nếu ta không làm như vậy thì cậu đã mất mạng rồi...

Nói xong một câu dài như vậy, Ngân Trần liền ngưng lại, mặt mũi càng thêm trắng bệch.

Kỳ Linh loáng thoáng có thể nhìn thấy da thịt từ quai hàm dọc xuống phần cổ lộ ra ngoài áo của y hiển hiện những đoạn mạch màu vàng trông giống hệt như dòng sông ánh sáng mà khoảnh khắc mất đi ý thức gã đã trông thấy. Chẳng hiểu tại sao, phần da thịt được những mạch vàng soi sáng ở giữa cổ Ngân Trần lại ngập tràn một thứ cảm giác hấp dẫn, như có một sức mạnh to lớn hay một nét đẹp kỳ lạ đến vô cùng nào đó đang mời gọi Kỳ Linh phải đến gần, phải sở hữu... Một loại cảm giác mê ảo và hỗn loạn, khí huyết Kỳ Linh trở nên nhộn nhạo, gã đè nén hơi thở dồn dập đang trào lên từ lồng ngực, lắc đầu thật mạnh.

Ngân Trần nhìn Kỳ Linh ở phía trước, dường như đều hiểu rõ tất cả. Y xua xua tay, yếu ớt bảo Kỳ Linh:

https://thuviensach.vn

- Cậu lúc này vừa được Ban Ấn xong, cần phải... cách ly ta xa xa một chút...

- Tại sao vậy? - Kỳ Linh nhìn Ngân Trần mặt mày đỏ ửng.

- Bởi vì... Bây giờ cậu sẽ cảm thấy ta... Nói sao nhỉ, rất quyến rũ! - Ngân Trần nghệch đầu sang bên dường như cũng hết sức đau khổ mới tìm được từ hình dung như vậy.

- Há?... Ngài? Quyến rũ? - Kỳ Linh trong bóng tối trợn tròn mắt, sau đó lùi về sau hai bước, ngồi sụp xuống, chắp tay vái: - Thưa ngài, tin tôi đi, ngài thật sự suy nghĩ nhiều quá rồi!

Ngân Trần nhắm mắt lại, chả buồn cùng gã tranh luận.

Kỳ Linh nhìn Ngân Trần yếu ớt trước mặt, cũng chẳng hề nhắc lại, thậm chí còn không dám thở mạnh. Gã yên lặng ngồi phía trước Ngân Trần, nhìn y và đợi chờ một lúc lâu đến khi trông thấy mặt mũi y khôi phục lại khí sắc bình thường mới kéo kéo tay áo Ngân Trần, nhỏ giọng hỏi.

- Ban Ấn là gì vậy? - Kỳ Linh gãi gãi đầu.

- Trên người của mỗi Hồn Thuật Sư đều sẽ có một Ấn Ký, Ấn Ký này căn cứ theo đường mạch hồn thuật khác nhau của từng người mà sẽ xuất hiện trên thân thể ở những vị trí bất đồng và cũng không cùng hình dạng. Còn Ấn Ký trên người của Vương Tước và Sứ Đồ được gọi là Tước Ấn, Tước Ấn trên thân thể Vương Tước và Sứ Đồ của mình giống nhau như tạc và có cùng vị trí với nhau. Sau khi Vương Tước tìm ra Sứ Đồ của mình thì mang về đế đô Các Lan Nhĩ Đặc, ban cho Sứ Đồ đường mạch linh hồn tương đồng với mình, từ đó khiến cho Sứ Đồ sở hữu Tước Ấn giống hệt như mình, nghi thức đó gọi là Ban Ấn.

- Ồ... - Kỳ Linh nghe nửa hiểu nửa không, gã bắt lấy lọn tóc phớt trên trán làm lộ ra những sợi tóc mảnh mai xinh đẹp, gương mặt có phần khó

https://thuviensach.vn

hiểu: - Nhưng mà tại sao vừa nãy ngài bảo rằng nếu như lúc này không Ban Ấn cho tôi thì tôi sẽ mất mạng vậy?

- Tước Ấn không đơn giản chỉ là một Ấn Ký như vậy thôi đâu. Nó chính là trung tâm Hồn Lực của chúng ta, cũng là nơi chúng ta yếu nhất, và là xuất phát điểm mỗi khi chúng ta vận dụng Hồn Lực. Hơn nữa, quan trọng nhất đó là nơi thường ngày Hồn Thú của chúng ta cư ngụ. Cậu có biết bên trong Tước Ấn trên người cậu, Thương Tuyết Chi Nha đang ngoan ngoãn nằm đợi ở đấy hay không? Nếu như vừa rồi ta không Ban Ấn cho cậu, nó không tìm được chỗ ở bên trong thân thể cậu, Hồn lực của nó và cậu sẽ không có cách nào cùng tồn tại, kết quả cuối cùng nếu không phải cậu chết thì là nó chết.

- ... Khiếp quá! - Kỳ Linh ngồi bệt dưới đất nói: - Ý tôi là, con quái vật mới vừa rồi còn đuổi giết tôi, bây giờ lại ở trong thân thể của tôi ư?! Khiếp quá đi mất!

- Nó sẽ không đuổi giết cậu nữa đâu, nó bây giờ chỉ nghe lệnh của mình cậu mà thôi. Cậu bảo nó làm gì nó sẽ làm tất cả, chỉ có hai loại mệnh lệnh cậu không thể truyền đạt cho Hồn thú, một là sai nó tấn công Hồn Thuật Sư chính mình, hai là bảo nó tự sát... - Ngân Trần nhìn Kỳ Linh đang sợ đến ngây người trước mặt: - ... Nếu không tin thì cậu có thể thả nó ra bây giờ thử.

- Không, không, không, không, không, không, không!!! - Kỳ Linh vội vàng xua tay, chợt như nhớ ra điều gì đó lại trở người ngồi dậy, nhìn chàng trai so ra không lớn hơn mình bao nhiêu tuổi ở trước mặt, gương mặt nhợt nhạt của y dưới ánh trăng thoạt trông còn tuấn tú hơn bản thân mình vài phần. - Hồi nãy ngài nói tôi là Sứ Đồ của ngài, vậy ngài là... Ngài là Vương Tước? Ngài chính là một trong bảy người lợi hại nhất quốc gia chúng ta trong truyền thuyết có đúng không?

https://thuviensach.vn

Ngân Trần đảo mắt, chẳng thèm để ý đến gã. Nhưng Kỳ Linh thì cứ một mực chằm chằm nhìn vào y chờ đợi câu trả lời, Ngân Trần bị ánh mắt hừng hực mong chờ của chàng thanh niên trước mắt làm cho mất tự nhiên, thế nên đành phải miễn cưỡng gật gật đầu.

- Ối giời ơi! - Kỳ Linh ngạc nhiên đứng dậy: - Không ngờ tôi lại gặp được Vương Tước! Lại còn được làm Sứ Đồ của Vương Tước! Chuyện này thật quá sức tuyệt vời!

Kỳ Linh lại một lần nữa ngồi xuống, nhìn mãi sợ gây phiền nên gã dứt khoát ngồi bệt xuống, hai cẳng chân uể oải duỗi rộng ra: - Vương Tước, ngài muốn tôi làm gì đây? Tôi có thể giúp ngài nấu cơm này, tài nấu ăn của tôi ngon vô cùng, nức tiếng khắp cả trấn! Tôi cũng có thể giúp ngài giặt quần áo nữa, ngài xem ngài mặc đồ trắng thế này sẽ dễ vấy bẩn lắm, mưa xuống một trận mà đi trong rừng thì chớp mắt sẽ lắm hết bùn đất cho xem! Tôi còn biết đấm lưng, bóp vai, chải tóc cũng lợi hại lắm. Ngài xem tóc ngài dài như vậy, còn có cả bím nhỏ nữa, mỗi buổi sáng chải sẽ vất vả lắm đây, có cần tôi giúp ngài chải tóc hay không? Tôi sẽ vấn cho ngài bím tóc còn đẹp hơn cả lúc này, giống như cái trên đầu tôi vậy, ngài nhìn mà xem có thích không? Ngoài ra, tôi còn có thể...

Ngân Trần nhắm mắt lại, ngoáy ngoáy lỗ tai, Kỳ Linh "ọe ọe" phun đầy vụn băng khỏi miệng. Kỳ Linh vừa nôn vừa tỏ dáng vẻ "tôi đã hiểu rồi" với Ngân Trần. Mặc dù gã nhăn mày nhíu mặt thè chiếc lưỡi bị đông đến tê cứng ra nhưng Ngân Trần vẫn có thể qua đáy mắt của gã mà nhìn ra được nỗi khao khát cùng niềm sung sướng phát xuất từ cõi lòng. Ngân Trần bất giác khẽ mỉm cười. Đến khi y phát hiện ra nụ cười của mình thì chính y cũng phải giật mình.

- Vương Tước đại nhân, vậy ngài sẽ dạy Hồn thuật cho tôi chứ? - Kỳ Linh rục rịch ngồi nhích lại gần Ngân Trần.

- Dĩ nhiên. - Ngân Trần đáp, mặt không đổi sắc.

https://thuviensach.vn

- Thật ư? Tốt quá rồi! - Kỳ Linh nhanh chóng bật dậy khoa chân múa tay: - Đại nhân ngài muốn đấm lưng không, để Sứ Đồ đấm cho ngài vài cái nhé? Tấm áo choàng ấy của ngài mỏng quá, có lạnh không, có lạnh không? Thân thể tôi khỏe mạnh, hay tôi nhường áo cho ngài nhé? Ngài muốn uống nước không, để tôi tìm nước đến cho ngài...

Gã còn chưa nói xong, Ngân Trần lại giơ tay lên.

Kỳ Linh vội vàng bụm miệng lại, giơ hai tay lên đầu hàng. Tuy nhiên lần này Ngân Trần không làm cho gã miệng mồm nhét đầy vụn băng nữa mà chỉ nhẹ nhàng hướng về phía bầu trời trên đỉnh đầu hờ hững phất tay làm rộ lên một tràng âm thanh nhè nhẹ của tiếng lá cây sột soạt. Kỳ Linh ngẩng đầu lên, vô số giọt sương giữa những vòm lá lóe lên ánh sáng trong vắt, hệt như đom đóm bay tụ về phía Ngân Trần, bồng bềnh trước mặt y rồi đông lại thành một khối nước lớn cỡ nắm tay. Ngân Trần vươn tay đón lấy nó hệt như hái một trái táo:

- Đúng là ta hơi khát nước rồi!

Y duyên dáng bỏ quả cầu nước ấy vào trong miệng khiến cho Kỳ Linh nhìn đến ngây phỗng:

- Vương Tước đại nhân à, ngài thật là lợi hại quá đi mất...

- Đừng có luôn miệng gọi ta là Vương Tước, tên của ta là Ngân Trần.

- Ngân Trần... Tên thật hay... Tôi nghe Thần Âm nói, Vương Tước được phân ra nhiều cấp độ. Ngân Trần, ngài là Vương Tước cấp độ mấy thế? Lợi hại như vậy, ít nhất cũng phải ở ba hạng đầu nhỉ? - Kỳ Linh khoa tay múa chân, tỏ vẻ kích động vô cùng.

- Ừm, đúng vậy, Vương Tước chia làm bảy cấp bậc, từ thứ bảy đến thứ nhất, số càng nhỏ càng lợi hại. Ta là Vương Tước Thứ Bảy!

https://thuviensach.vn

- Cái gì chứ... - Giọng Kỳ Linh lộ rõ sự thất vọng: - Ngài xếp bét trong bảy người á!

Gã buông thỏng tay, vừa dứt lời thì "xoạc" một tiếng, bùn đất giữa hai chân đột nhiên nứt toác ra, một mũi băng sắc nhọn như măng tre rẽ đất chui lên kề ngay yết hầu của gã.

- "Tôi sai rồi... - Kỳ Linh nhướng nhướng cằm van nài.

- Hừm! - Ngân Trần hừ lạnh một tiếng, nhắm mắt dưỡng thần, hoàn toàn không muốn đáp lời gã nữa.

Mũi băng "xoạc" một tiếng lại rút trở về mặt đất. Kỳ Linh xấu hổ cười nhạt hai tiếng, gãi gãi đầu.

- Có điều, trong bảy người chúng ta, Vương Tước ở vị trí thứ hai là kẻ tồn tại tương đối đặc biệt so với các vị Vương Tước còn lại. Sau này nếu cậu có gặp hắn ta, tốt nhất hãy tìm đường vòng mà tránh. - Ngân Trần mở mắt, nói với vị thiếu niên trước mặt.

- Sao thế? Hắn chẳng phải chỉ xếp thứ hai thôi ư, chẳng lẽ còn lợi hại hơn cả người xếp thứ nhất à? - Kỳ Linh hỏi.

- Vì Vương Tước Thứ Hai chính là vị Vương Tước chuyên trách xử lí những kẻ phản bội quốc gia hoặc Bạch Ngân Tư Tế, cho nên hắn còn được gọi là Vương Tước Tàn Sát, nói một cách đơn giản chính là Vương Tước chuyên giết Vương Tước. Sứ Đồ của hắn cũng giống như vậy, được gọi là Sứ Đồ Tàn Sát. Còn về Vương Tước Thứ Nhất... cậu không cần phải lo đâu, có khi cả đời này cậu cũng khó mà gặp ông ta được một lần. Vị Vương Tước Thứ Nhất này, hiện tại trong chúng ta chưa từng có ai trông thấy ông ấy cả. Nghe nói ông ấy luôn ở nơi sâu thẳm nhất của cung điện Tâm Hồn tại đế đô Các Lan Nhĩ Đặc và chưa bao giờ rời khỏi nơi đó cả.

- Thế à... - Kỳ Linh gật gù như thể hiểu được đôi chút.

https://thuviensach.vn

- Ta mệt lắm, muốn nghỉ ngơi một lát. Nếu không có chuyện quan trọng thì đừng đánh thức ta dậy. - Ngân Trần lại một lần nữa nhắm mắt, dựa vào thân cây bên cạnh ngủ thiếp đi.

Ánh trăng soi sáng lên khuôn mặt tuấn tú của Ngân Trần, khiến cho mặt y tinh tế và trắng loang loáng như đồ vật bằng sứ. Kỳ Linh nhích lại rất gần, trong không khí bềnh bồng thổi đến hương vị trên người y, phảng phất như hương thơm của một loại cây mát lạnh, làm cho người ta cảm thấy dễ chịu mê mẩn, thứ mùi này thật là quyến rũ... Quyến rũ?

Kỳ Linh đột nhiên lắc đầu, vội vàng dịch xa khỏi Ngân Trần một chút. Gã giơ tay vỗ lên huyệt Thái Dương của mình:

- Đừng nói ta có bệnh chứ?

Gã quay lại ngắm nghía Ngân Trần, quả là ngũ quan hoàn hảo đến không tỳ vết, mày mắt thoáng rộng rõ ràng, dưới chiếc mũi cao cao là cặp môi phớt hồng đầy đặn. Nhưng cũng không đến nỗi khiến cho người ta sinh ra cảm giác "quyến rũ" nhỉ? Xem ra đợi khi y tỉnh lại phải hỏi về chuyện này cho ra lẽ mới được, nếu không sẽ nghiêm trọng đây.

Kỳ Linh âm thầm lấy lại bình tĩnh, chớt nhớ ra Ngân Trần lúc nãy có nói trên người mình sẽ có một Tước Ấn, thế nên gã vạch áo của mình lên... Trên ngực, trước bụng đều không có, gã lại cởi áo ra, ngoẹo đầu nhìn qua bả vai phải xuống đến eo lưng, cũng chẳng phát hiện thấy.

- Chẹp, vậy chắc là nó nằm trên đùi rồi!

Kỳ Linh liếc mắt nhìn sang Ngân Trần, thấy dáng vẻ y như đang say ngủ nên gã dứt khoác cởi tuột luôn cả quần mình xuống.

- Ồ, hóa ra là ở trên mông! - Kỳ Linh gật gù vẻ nghĩ ngợi: - Chẳng phải Ngân Trần đã nói Tước Ấn của Vương Tước và Sứ Đồ bất kể hình dạng thế

https://thuviensach.vn

nào thì vị trí cũng giống hệt nhau hay sao? Vậy trên mông của Ngân Trần chắc hẳn cũng...

Gã còn chưa nói dứt câu thì lại gập người nôn thốc nôn tháo vụn băng. Lần này vụn băng ra hàng hà sa số, Kỳ Linh nhăn mày nhíu mặt cũng nôn mãi không xong.

- Nơi Tước Ấn của chúng ta xuất hiện là vị trí đốt cuối của xương cụt, không phải là mông!

Ngân Trần nãy giờ vẫn nhắm mắt chậm rãi đi từ đám rễ cây về phía Kỳ Linh, y dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn Kỳ Linh bảo:

- Nếu cậu đã cởi hết quần áo như vậy thì cũng vừa đúng lúc...

Nói xong, y từ từ tháo mở chiếc cúc bạc tinh xảo trên cổ áo, cởi bỏ áo khoác của mình xuống.

- Ngài muốn làm gì... - Mặt Kỳ Linh chợt đỏ rần lên. - Không phải ngài nói buồn ngủ hay sao? Ngài đừng có tới đây... Tôi cảnh cáo ngài đấy...

Ngân Trần nhìn gã không nói, vẫn tiếp tục cởi quần áo bên trong ra, tiếp đó y mở đến thắt lưng. Dưới ánh trăng, thân thể của Ngân Trần vừa thon dài vừa rắn rỏi, lồng ngực nở nang cùng cơ bụng chắc nịch như được tạc ra từ cơ thể màu lúa mạch. Ánh trăng mềm mại bao phủ lấy cả người y trong một vầng sáng ngọc ngà.

- Tôi... - Kỳ Linh bí bách đến mặt mũi đỏ bừng, quả tim trong ngực không hiểu sao lại đập cực nhanh, cuối cùng cũng không chịu nỗi mà hét toáng lên một câu: - Tôi thích phụ nữ cơ mà!!

Kết quả ngoài dự liệu này khiến cho Ngân Trần trực tiếp á khẩu luôn, trong lúc khom người ho khan, Ngân Trần tức giận phất tay trong không

https://thuviensach.vn

khí, mặt đất giữa chân Kỳ Linh lại trồi lên một mũi băng chĩa thẳng vào dưới đũng quần của gã.

Kỳ Linh mặt đỏ đến mang tai, gã cắn môi trông như vừa hạ một quyết tâm cực lớn, hai mắt nhắm chặt lại:

- Tôi thật sự chỉ thích phụ nữ mà thôi! Ngài đừng ép tôi!

Ngân Trần đảo tròn mắt, thầm mệt mỏi tựa vào thân cây bên cạnh.

- Xem cho kỹ đi, đồ ngốc!

Ngân Trần xoay người đi, vén mái tóc mềm mại xõa sau lưng lên, làm lộ ra vị trí khe mông của y.

Kỳ Linh mở to mắt, đang định cãi lại vài câu thì bị sự việc tiếp theo làm cho kinh ngạc đến không thốt nổi nên lời. Gã nhìn cảnh tượng hệt như mộng ảo trước mắt, bất động đứng ngẩn ra tại chỗ.

Thân thể trần trụi của Ngân Trần trước mắt hiện ra một hình dáng thần kỳ mà trước nay gã chưa bao giờ trông thấy qua.

- Đây... Đây là...

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 3+1: Tâm Linh Tương Thông (1)

Ánh trăng bị mây đen cuồn cuộn che phủ, chỉ tỏa ra một quầng sáng lờ mờ đằng sau những tầng mây dày đặc. Gió đong đưa trên những ngọn cây cao, phát ra từng tiếng rì rào vi vút, nhẹ nhàng bất tận như một hoang mạc đang di động trên đỉnh đầu, tô điểm thêm cho màn đêm tịch mịch.

Trong gió, có thể cảm nhận hàm ý rõ rệt rằng mùa đông sắp sửa bắt đầu, thông qua những hạt tí hon bồng bềnh trong không khí, là giọt sương hay vụn băng cũng không rõ, chỉ là lúc chạm vào da tay sẽ làm sởn lên một cơn ớn lạnh nho nhỏ.

Kỳ Linh trợn mắt, hơi thở trở nên dồn dập vì lo lắng. Gã nhìn Ngân Trần đang lõa thể đứng quay lưng về phía mình, chẳng thể thốt được thành lời.

Trong bóng đêm, trừ gương mặt ra, thịt da trên toàn bộ thân thể như lưng, đùi, cánh tay, cổ... của Ngân Trần đều hiện ra những mạch máu màu vàng rõ rệt, vô số đóm sáng vàng chầm chậm di chuyển dọc theo những đường dẫn trông như gân lá, sau đó không ngừng hội tụ tại vị trí Tước Ấn ở đốt xương cụt. Phảng phất như lưu vực của một dòng sông khổng lồ, nhánh rẽ chằng chịt, phân bố khắp toàn thân Ngân Trần.

Tước Ấn ấy giống như một trái tim mạnh mẽ, thình thịch đập mạnh, chất lỏng màu vàng thông qua nó không ngừng tuần hoàn chảy khắp thân thể.

https://thuviensach.vn

Trong luồng sáng vàng lung linh mờ ảo, phập phồng như hơi thở ấy, Ngân Trần xoay người lại, gương mặt của y dưới làn hào quang xinh đẹp đến mức khiến người ta phải nghẹn thở, y hướng về phía Kỳ Linh nói:

- Bản chất của Hồn Thuật chính là vận dụng Hồn Lực ẩn giấu trong cơ thể. Mỗi người khi sinh ra đều sở hữu Hồn Lực, tuy nhiên sở hữu bao nhiêu thì khác nhau tùy người. Có vài người học được cách vận dụng Hồn Lực nên bọn họ trở thành Hồn Thuật Sư. Có vài kẻ lại không biết cách sử dụng, như cậu trước đây, đó chính là những kẻ bình thường. Trên đời này có hàng ngàn hàng vạn phương cách vận hành Hồn Lực khác nhau mà trước mắt, thuật vận hồn của bảy vị Vương Tước sử dụng chính là bảy loại phương thức vận hồn mạnh nhất trong đất nước chúng ta, và cũng là độc nhất vô nhị, không hề giống nhau. Thứ mà ta ban cho thân thể của cậu chính là đường mạch linh hồn giống hệt với phương thức Hồn Thuật của bản thân ta, cậu có thể đơn giản tưởng tượng toàn bộ dây thần kinh, mạch máu, huyết quản trong thân thể mình là ống dẫn, tiếp theo thử tưởng tượng Hồn Lực của cậu là nước, cho nó di chuyển trong những đường mạch Hồn Lực tựa như ống dẫn ấy, từ đó phối hợp nhịp nhàng với các loại nguyên tố bên ngoài như nước, gió, đất, lửa mà sản sinh ra nguồn sức mạnh to lớn.

Trong bóng tối, Kỳ Linh nhìn thân thể tràn đầy những đường mỏng màu vàng đang di chuyển của Ngân Trần mà quên cả nói năng. Trong lỗ tai gã chỉ còn lại giọng nói trầm thấp đầy thu hút của Ngân Trần, tựa như một cú đấm không nặng không nhẹ liên tục gõ vào ngực mình.

- Còn cách thức sử dụng Hồn Thú cũng là dùng Hồn Lực tác động mà thành. Lúc cậu giải phóng Hồn Thú trong lúc đang chiến đấu thì sức mạnh của Hồn Thú lớn hay nhỏ được quyết định bởi hai yếu tố, một mặt là mức độ Hồn Lực của bản thân Hồn Thú ấy, mặt khác là cách sử dụng của cậu đối với Hồn Thú. Chúng ta thông qua nguồn Hồn Lực liên tục vận hành của bản thân mà tác động vào Tước Ấn, mỗi lần tác động, sức mạnh của cả ta và Hồn Thú đều sẽ tăng lên, giống như gõ chuông vậy, Tước Ấn của cậu chính

https://thuviensach.vn

là chiếc chuông còn Hồn Lực là thanh gõ, va chạm vào Tước Ấn càng nhiều lần thì sức mạnh càng lớn, như vậy tiếng chuông lại càng vang rền.

Kỳ Linh trông có vẻ ngơ ngơ ngác ngác, miệng gã mấp máy chẳng biết đang nói gì, theo ý thức bước vài bước về phía Ngân Trần, tựa như bị luồng sáng vàng chói lọi trước mắt làm cho mê dại...

- Cứ thong thả, sau này ta sẽ dạy hết cho cậu, dù sao chúng ta... - Ngân Trần đột nhiên như nhớ ra điều gì liền không nói tiếp nữa. Y chầm chậm mặc lại y phục, khoác vào tấm áo choàng màu trắng, sau đó xoay người nói với Kỳ Linh: - Còn một chuyện nữa không thể không nhắc cậu...

- Chuyện gì vậy... - Kỳ Linh mở to hai mắt, lặng yên nhìn vào đôi đồng tử của Ngân Trần, hơi thở thấp trầm nhưng lại dồn dập.

- Đó chính là, những người có đường mạch linh hồn giống nhau, giữa họ sẽ bị đối phương... nói thế nào nhỉ… thu hút! - Ngân Trần mặc lại quần áo, vươn tay về phía gương mặt Kỳ Linh phất nhẹ, một lớp sương giá lạnh như băng chớp mắt ngưng tụ lại trên mặt gã. Kỳ Linh bị cái rét ập đến đột ngột này khiến cho gã hít vào một hơi lạnh, tinh thần lập tức tỉnh táo trở lại.

Kỳ Linh nhăn mày:

- Ngài nói sao? Sẽ bị đối phương hấp dẫn à? Đừng có đùa chứ, hai người đàn ông với nhau, thật là kỳ quặc quá đi…

Kỳ Linh vừa nói vừa không nhịn được phải nhíu mày ngắm nghía Ngân Trần, trong lòng nghĩ thầm: "Cho dù có bị hấp dẫn thì cũng do ngài quá sức thanh tú, trắng gì mà còn trắng hơn cả con gái ở trấn Phúc Trạch, chắc vì ngài không phải phơi nắng cày ruộng như họ đây mà!"

- Đó là vì những người sở hữu đường mạch linh hồn giống nhau mà cụ thể ở đây là quan hệ Sứ Đồ - Vương Tước. Bản thân giữa Sứ Đồ và Vương Tước có một mối quan hệ tin tưởng trung thành sống chết, tình cảm này so

https://thuviensach.vn

với tình yêu của nhân loại cũng không khác biệt lắm, người này xem người kia là duy nhất, hy sinh tất cả vì nhau.

Ngân Trần nhìn Kỳ Linh đang trợn mắt há mồm, thở dài tiếp tục:

- Hơn nữa dựa theo Hồn Lực mà nói, bản thân Hồn Thuật Sư sẽ sinh ra dục vọng chiếm hữu đối với nguồn Hồn Lực mạnh mẽ, Hồn Lực mãnh liệt nhất đại diện cho mỹ cảm tối cao nhất, sức hấp dẫn chết người nhất. Còn đối với người có đường mạch linh hồn giống mình, sức hấp dẫn này sẽ càng mạnh mẽ hơn, chí mạng hơn, so với tình dục của nhân loại cũng không khác mấy...

- Giết tôi đi...

- Đừng lo lắng, cảm giác này chỉ là lúc ban đầu thôi. Đợi khi cậu dần quen với loại tình cảm này, sự mê luyến do Hồn Lực đồng nhất từ đường mạch linh hồn giống nhau sản sinh ra sẽ từ từ biến mất, hơn nữa thứ tình cảm ban đầu tương tự như tình dục hay yêu thương ấy sẽ dần chuyển hóa thành một loại tình cảm chân chính ẩn sâu bên trong linh hồn. Đến lúc ấy, loài người các cậu có thể phân tách thứ tình cảm này ra khỏi tính dục, thoạt nhìn thì rất giống nhau nhưng trên thực tế thì hoàn toàn khác biệt... Có điều trong giai đoạn này, loài người các cậu rất dễ lẫn lộn hai sự khác biệt ấy...

- Được rồi, được rồi, ngài đừng có một câu loài người các cậu, hai câu loài người các cậu nữa... Cứ như thể ngài không phải là con người vậy... - Kỳ Linh vò lấy tóc, gương mặt tỏ vẻ khó chấp nhận.

- Trước đây quả thật ta là con người... - Ngân Trần cười nhạt, trên mặt tỏa ra một quầng sáng trắng nhè nhẹ, thoạt trông vô cùng xinh đẹp.

- Ngài nói trước đây ngài là con người... - Tóc gáy Kỳ Linh dựng hết cả lên, giật lùi về sau một bước: - Vậy còn bây giờ?!

https://thuviensach.vn

- Ta cũng không biết chúng ta được xem là gì nữa. Có người nghĩ chúng ta là thần, có người lại xem chúng ta là ác ma, cũng có kẻ cho rằng chúng ta thật ra không tồn tại, có kẻ lại cảm giác chúng ta là quái vật... - Ngân Trần nhìn Kỳ Linh, mặt không lộ cảm xúc, thản nhiên nói lên mấy câu này.

Trái tim Kỳ Linh nhẹ nhõm lại, gã nhìn Ngân Trần trước mắt, trên gương mặt lạnh lùng và anh tuấn của y chẳng ngờ lại toát lên một nét buồn thương chất chứa. Chẳng lẽ một Vương Tước tựa như thần linh cũng có chuyện ưu phiền hay sao? Kỳ Linh lắc lắc đầu, nghĩ mãi không ra.

- Vậy sau này tôi không phải chỉ thích mỗi đàn ông chứ? Tôi không muốn thế đâu... Mẹ tôi còn chờ ẵm đứa cháu bụ bẫm mà tôi dẫn về đấy... - Kỳ Linh ho khan hai tiếng, xấu hổ nhỏ giọng nói tiếp: - Mặc dù mẹ tôi đã qua đời rồi...

- Không phải là cậu thích đàn ông, mà là cậu thích ta. - Đôi mày sắc lẹm của Ngân Trần lo lắng nhướng lên, trong lòng y nghi ngờ chỉ số thông minh của chàng trai đang đứng trước mặt này, nhìn tướng mạo cũng tuấn tú lịch sự mà đầu óc không phải bị chạm mạch chứ?

- Vậy thì có khác gì đâu! - Kỳ Linh khổ sở quỳ mọp xuống đất, giơ tay hét lớn: - Tôi đã làm điều ác gì cơ chứ...

- Cậu cũng không hẳn là thích ta, ta chỉ mượn thứ tình cảm như vậy để cho cậu dễ hình dung mà thôi! - Ngân Trần nhấc tay lên, tiếng la hét của Kỳ Linh ngay lập tức im bặt, thay vào đó miệng gã ngốn đầy vụn băng nhưng đôi mắt vẫn nhướng qua nhướng lại tỏ vẻ "bất hạnh".

- Tình cảm giữa Vương Tước và Sứ Đồ hết sức phức tạp, không giống tình thân cũng không giống tình bạn. Nói trắng ra, người ban đầu tiếp xúc sẽ cảm nhận được một loại tình cảm có tính chất chiếm hữu, hủy diệt, đến chết không đổi kiểu như tình yêu vậy. Thứ tình cảm này trước nay chưa hề tồn tại trong cảm xúc loài người nên ta cũng chỉ có thể mượn tình yêu và

https://thuviensach.vn

tình dục để làm ví dụ cho cậu... Tóm lại, nói chính xác có thể gọi thứ tình cảm này là "đồng điệu tâm hồn" thì hợp lý hơn, giống như suy nghĩ tương thông hay cảm xúc hòa hợp vậy.

Ngân Trần nhìn cái miệng bị lấp đầy băng không tài nào nói chuyện được nhưng mặt mày vẫn đang nhăn nhó của Kỳ Linh, y thở dài ngồi xuống giơ tay vuốt lên môi Kỳ Linh, băng trong miệng gã liền hóa thành dòng nước suối ấm áp. Sau khi Kỳ Linh nuốt ực một hơi xong, câu đầu tiên thoát ra khỏi miệng gã là:

- Vậy tôi có phải kết hôn với ngài không?!

Ngân Trần mặt không biến sắc đứng phắt dậy, liếc mắt phất tay, trong miệng Kỳ Linh lại bị cả đống vụn băng lấp kín.

Ngân Trần xoay người, đầu không ngoảnh lại, đi về phía một gốc cây có tán xòe rợp trời, tìm lấy một hốc cây phủ rêu dày đặc được những chùm rễ to lớn quấn quanh mà nằm xuống. Rêu vào tiết đầu đông đều đã héo úa, hóa thành một lớp thảm khô lù xù, lót bên dưới người hệt như một tấm đệm nhung ấm áp và thoải mái.

Kỳ Linh rung rung đầu lưỡi cứng đơ của mình, trong lòng oán hận nghĩ: "Đi ngủ thôi mà cũng phải chọn một chỗ thoải mái như vậy mới chịu, đồ điệu đà!"

Gã sảng khoái lăn kềnh ra đất, tùy tiện nằm hướng lên bầu trời, bày ra tư thế chữ "Đại" (大).

Bóng đêm trập trùng hệt như một dòng thủy triều lạnh lẽo, rì rào khe khẽ lay động khu rừng rậm rạp yên tĩnh này. Thị trấn nhỏ Phúc Trạch đương vào buổi đầu đông, cảm giác như tuyết sắp rơi vậy.

Kỳ Linh nằm trên mặt đất cứng lạnh như băng mà cắn chặt răng, qua một hồi sau gã cuối cùng cũng hết chịu nổi cái lạnh buốt xương này bèn hét

https://thuviensach.vn

với về phía Ngân Trần:

- Tôi có thể đến cạnh ngài ngủ được không? Lạnh quá xá rồi!

- Không được! - Ngân Trần vẫn nhắm nghiền mắt không cử động, đáp khẽ trả lời.

- Vì sao? - Kỳ Linh ngồi dậy, mái tóc đen khỏe mượt mà trở nên rối tung trên đầu gã.

- Bởi vì ta bây giờ, với cậu mà nói... - Ngân Trần nhẹ nhàng lắc đầu, bộ dáng như đang tỏ vẻ vô cùng nuối tiếc: - ...là vô cùng cám dỗ.

- ... Ngài có biết xấu hổ hay không vậy! - Kỳ Linh đột nhiên nổi giận, trở người ngã về phía sau, vừa nằm xuống thì lại bật dậy: - Vậy ngài đưa cái áo khoác kia cho tôi làm chăn đi!

- Cũng không được!

- Tại sao?! - Hai mắt Kỳ Linh xếch lên, hàm răng trắng tinh nghiến chặt, - Chẳng lẽ cái áo khoác bỏ đi ấy của ngài cũng cực kỳ cám dỗ nữa à?!

- Áo khoác thì không cám dỗ… - Ngân Trần đổi sang một tư thế thoải mái hơn, rút người vào trong áo khoác của mình, nhìn qua cứ như y đang nằm trong một chiếc túi ngủ dễ chịu: - Nhưng trên áo khoác có mùi của ta, mà mùi của ta lúc này đối với cậu mà nói, là hết sức cám dỗ.

- ...Ngài có biết xấu hổ là gì không chứ! - Kỳ Linh phẫn nộ trở người nằm xuống.

Gã vừa đặt người xuống chợt nghe vang lên một trận âm thanh rì rầm. Từ lòng đất sâu thẳm bên dưới người gã, một bức tường băng mỏng manh nhưng vững chải trồi lên khỏi mặt đất, hệt như một cái kén tằm, giăng lên trên vùng trời của gã một tấm lều bạt. Căn phòng băng nho nhỏ bao phủ lấy

https://thuviensach.vn

gã, khiến cho gió lạnh xung quanh không tài nào thổi vào được, còn nhiệt độ trong toàn bộ không gian nhỏ hẹp này cũng được nhiệt độ cơ thể của gã làm cho ấm dần lên.

Kỳ Linh nằm trong căn phòng nhỏ do Ngân Trần tạo ra cho mình, trong lòng mang một cảm giác ấm áp.Từ nhỏ đến lớn, bản thân luôn là cô nhi, mình đã quen với việc không ai thèm quan tâm đếm xỉa, tuy Ngân Trần và mình chỉ mới quen biết nhau được một ngày nhưng đã có một thứ cảm giác vô cùng thân thuộc. Mặc cho y đối xử với mình có vẻ vô cùng lạnh lùng, nói chuyện cũng hết sức nghiêm nghị, nhưng ẩn bên dưới khuôn mặt lạnh như băng ấy vẫn có thể nhận ra sự lo lắng của y dành cho mình. Là ấm áp! Có lẽ đúng như Ngân Trần nói, giữa Vương Tước và Sứ Đồ thật sự tồn tại một thứ tình cảm không thể phân định, giống như giờ đây y dựng nên căn phòng băng này cho mình, dẫu cho là hàn băng lạnh lẽo nhưng lại có thể mang đến một đêm ấm áp... Mình đã yêu y rồi sao?

- Ngân Trần, tôi xin ngài! Chừa cho tôi một khe hở để thở với! Ngài tạo ra căn phòng hay là quan tài vậy!? Ngài có còn nhân tính hay không!

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 3+2: Tâm Linh Tương Thông (2)

Đế quốc phương tây Á Tư Lam - Thành phố cảng Lôi Ân

Tiếng chim đương lảnh lót trên bầu trời đột nhiên vọng xuống mặt đất nhanh như chớp, vô số sợi lông xoay tít tung bay, sau đó biến mất trong nháy mắt.

Sau khi những sợi lông chim hóa thành sương khói tan đi, Liên Tuyền liền xuất hiện trên mặt đất. Đối diện cô, bóng người màu trắng kia cũng không thể chạy thoát được nữa. Bóng người màu trắng u ám đứng trong bóng tối, đưa lưng về phía Liên Tuyền, chẳng nói một lời, cũng không cử động, trông tựa như một u hồn trắng toát hiện lên trong màn đêm lạnh lẽo.

Đó là một con đường dài lê thê. Nói đúng ra là khu vực ngăn cách giữa hai cung điện, bên ngoài bờ tường của hai tòa kiến trúc cao không thấy đỉnh này, khoảng ngăn ở giữa chừa ra một lối đi dài và hẹp, miễn cưỡng có thể để lọt một chiếc xe ngựa đi qua.

Liên Tuyền đứng bất động, cô lạnh lùng nhìn bóng người màu trắng ở phía trước đang từ từ quay đầu lại. Đó là một cô gái xinh đẹp tuyệt trần, vóc dáng thanh mảnh cùng gương mặt thoáng nhìn dưới ánh trăng thôi cũng đã nghiêng nước nghiêng thành, tỏa ra một thứ ánh sáng mê đắm.

- Ngươi muốn gì? - Liên Tuyền hướng về phía cô gái, lạnh lùng hỏi.

https://thuviensach.vn

- Ta á, hi hi... - Cô gái nhẹ nhàng nhấc tay lên, như thể ngượng ngùng che miệng, ở giữa làn môi mềm mại là hàm răng trắng ngời. Ánh mắt của cô dịu dàng hướng về phía Liên Tuyền, nét mặt đầy vẻ ân hận: - Ta đến để giết ngươi đó mà.

- Giết ta? Ngươi có biết ta là ai hay không? - Đôi đồng tử của Liên Tuyền dần co lại, gương mặt toát ra khí lạnh dưới bóng trăng.

- Ta biết chứ, ngươi là Quỷ Sơn Liên Tuyền, Sứ Đồ Thứ Năm lợi hại chứ gì. - Áo lụa trắng mỏng manh như mộng ảo của cô gái khẽ bay phất phơ trong gió, vừa như mây lại như sương khói, bao bọc lấy thân thể uyển chuyển của cô: - Ca ca của ngươi, Quỷ Sơn Phùng Hồn, còn lợi hại hơn, là Vương Tước Thứ Năm cơ đấy! Nhưng nói đi thì cũng phải nói lại, tình cảm giữa Vương Tước và Sứ Đồ chẳng phải đều rất mờ ám hay sao? Hai anh em các ngươi... Chẳng lẽ không sợ người khác đồn đoán? Như “loạn luân” gì đó chẳng hạn... Nghe không hay lắm đâu.

Cô gái tỏ vẻ thẹn thùng như thể mình vừa nói gì đó khiến cho người ta khó mở miệng, tuy nhiên một mặt cô cúi đầu, mặt khác lại nhẹ nhàng giương ánh mắt quyến rũ của mình lên, dùng sóng mắt dập dờn quét qua Quỷ Sơn Liên Tuyền, trong tròng mắt tràn ngập vẻ bỡn cợt.

- Ngươi muốn chết!

- Ta đương nhiên là không muốn chết rồi! - Gương mặt tỏ ra nghiêm túc, cô gái xòe tay ra bảo: - Thế nên ta mới dẫn ngươi đến nơi này, bộ ngươi tưởng bay ở trên trời cả nửa ngày như vậy không mệt hay sao, lại còn tiêu hao rất nhiều hồn lực nữa đó. Ngươi nghĩ ai cũng giống ngươi, đều có một con súc sinh biết bay chắc?

- Ngươi! - Huyệt thái dương trên đầu Quỷ Sơn Liên Tuyền thoáng phập phồng, cô có thể nghe thấy âm thanh sùng sục của tiếng máu đang chảy trong huyết quản.

https://thuviensach.vn

Cô gái nọ hoàn toàn không để tâm tới Liên Tuyền, tiếp tục thao thao: - Nếu như lúc nãy mà động thủ với ngươi ngoài bờ biển, lỡ ngươi thả ra đệ nhất Hồn Thú Hải Ngân, để con quái ấy chui từ dưới biển lên thì nguy to, ta có khả năng sẽ thất bại mất!

- Hừ! - Liên Tuyền cười lạnh: - Bằng vào ngươi, ta vốn không cần dùng đến đệ nhất Hồn thú, thậm chí ngay cả Sí cũng không cần phải thả ra.

- Đừng nói như thế chứ! - Vẻ mặt cô gái có chút tức tối: - Mặc dù ta biết ngươi là Sứ Đồ Thứ Năm vô cùng lợi hại, nhưng người ta cũng không hề yếu đâu nhé. Ngươi nhất định phải chú ý ra tay với ta, nếu không sẽ mất cả thú vị đấy!

- Ngươi đã muốn chết như vậy, ta nhất định sẽ toại nguyện cho ngươi. - Trên tay Quỷ Sơn Liên Tuyền thấp thoáng hiện ra vô số sắc màu hoàng kim cùng hoa văn thập tự lấp lánh ánh sáng. Mặt đất dưới chân cô đột nhiên nổi lên gió lớn cuồn cuộn, thổi tấm áo choàng màu đen của cô phần phật tung bay, khiến cho cô trong bóng đêm nom hệt như một loài quỷ mị đang chuẩn bị nuốt chửng người.

- Gấp động thủ như vậy sao? Đều là con gái với nhau, ngươi nên tao nhã một chút chứ! Còn nữa, trước khi ra tay, nhân tiện nói cho ngươi biết một chuyện… - Cô gái nhẹ nhàng nghịch ngợm lọn tóc bên tai: - Ta cũng là Sứ Đồ, hơn nữa ta còn có một cái tên đặc biệt mà bản thân ta rất thích, đó là Sứ Đồ Giết Chóc đấy.

Cô gái nọ run run cổ tay của mình, một chuỗi đá quý màu xanh thẫm thuần khiết như biển khơi phát ra âm thanh "tinh tang" êm tai. Dưới ánh trăng, nét cười của cô như một bức tranh tươi đẹp nhất, tà váy lụa trắng tinh không gió vẫn tự động bám riết lấy những đường cong trên thân thể khiến cô chẳng khác nào một nữ thần khiết bạch.

https://thuviensach.vn

Trái tim của Quỷ Sơn Liên Tuyền đột ngột chìm sâu vào một vực biển lạnh buốt.

- Ôi chao, ngươi xem ta này, thật không lễ phép chút nào, chỉ lo nói với ngươi danh xưng mà quên nói cho ngươi biết tên của ta rồi, ta tên gọi Thần Âm.

Gió thổi tan mây đen, nhanh chóng quét sạch chúng trên bầu trời. Ánh trăng theo khe hở của vòm mây chiếu xuống, soi sáng cả con đường dài hẹp.

Tiếng vòng đá quý chạm nhau vừa thánh thót vừa du dương vang lên trong màn đêm yên tĩnh.

Trên người Quỷ Sơn Liên Tuyền không ngừng tuôn tràn ra hoa văn thập tự màu hoàng kim, trong đêm tối phát ra ánh sáng lập lòe chớp tắt hệt như đang hít vào thở ra. Hồn lực to lớn trong thân thể cô ngày càng mãnh liệt. Bên dưới bề mặt con đường được lát bằng đá Đại Lí rắn chắc mơ hồ truyền đến tiếng gầm gừ nặng nề hệt như có một vật khổng lồ nào đó đang sắp thức tỉnh từ lòng đất.

Thần Âm giơ tay che miệng, yêu kiều mỉm cười, sau đó nhướng ánh mắt như một mặt hồ mê hoặc nhìn Liên Tuyền, bảo:

- Ôi dào, ta nói cho ngươi biết, ngươi đừng có suy nghĩ nữa, bằng không sẽ chết càng nhanh hơn.

- Ta hỏi ngươi, tại sao lại muốn giết ta? - Gương mặt của Quỷ Sơn Liên Tuyền bao phủ trong một tầng sát khí đầy âu lo.

- Ôi dao, Sứ Đồ đương nhiên là nghe lời của Vương Tước rồi, Vương Tước Giết Chóc sai ta giết ai thì ta giết kẻ ấy. Ngài ấy thì ngươi cũng thừa biết rồi, có bao giờ ngươi thấy ngài ấy giết người mà nói cho họ biết lý do chưa? Ngoại trừ ngài và Bạch Ngân Tư Tế ra thì chẳng ai biết cả.

https://thuviensach.vn

Thần Âm nói với Liên Tuyền với chút trách móc, cô khẽ khàng dùng tay phe phẩy lọn tóc vương bên thái dương.

- Được... - Đôi đồng tử của Liên Tuyền se lại thành một đường mảnh: - Vậy ta hỏi ngươi, các ngươi truy sát chỉ mỗi mình ta hay còn có cả ca ca của ta Vương Tước Thứ Năm Quỷ Sơn Phùng Hồn?

- Ta cũng không biết nữa! - Thần Âm lay động cổ tay, trên bầu trời nhanh chóng tụ lại vô số đám mây đen cuồn cuộn: - Có điều lúc ta ra đi, vị Vương Tước khát máu nhà ta cũng vội vàng xuất phát, vẻ mặt của ngài rất nghiêm trang, à không, phải nói đây là loại thần sắc vui sướng, giống như là đi giết một nhân vật xuất chúng vậy.

Nói đến đây Thần Âm cúi đầu ra chiều tư lự: - Nhưng cũng tuyệt vời mà nhỉ? Nhiều năm qua, trừ mối họa hơn bốn năm về trước, rất lâu rồi chưa được chứng kiến cảnh Vương Tước đánh Vương Tước, thật là đáng mong chờ mà.

- Sứ Đồ đánh Sứ Đồ chẳng phải cũng đáng chờ mong hay sao? - Quỷ Sơn Liên Tuyền lạnh lùng nói.

- Phải, cho nên ngươi cần phải dốc toàn lực đấy, nếu không mới hai ba chiêu đã bị ta giết chết thì đúng là vô nghĩa. - Trên gương mặt tuyệt trần của Thần Âm, khóe miệng cô cong về bên dưới tạo ra một nét trách móc động lòng người.

- Loáccccc... Nhoáccc...

Tiếng động vang lên như có thứ gì đó chui ra từ cơ thể, âm thanh bị xé toạc của máu thịt, âm thanh của chất nhầy hoạt động.

Thần Âm nhìn Quỷ Sơn Liên Tuyền mặt mũi tái nhợt phía đối diện, tươi cười bảo:

https://thuviensach.vn

- Ôi chao, cuối cùng cũng xuất Hồn Khí ra rồi, tuyệt vời quá đi mất.

Quỷ Sơn Liên Tuyền trở tay hướng ra sau lưng, nắm lấy chuôi kiếm đang trồi lên, xẻ toạc da thịt trên xương sống của mình, sau đó dùng sức rút thanh trường kiếm to lớn ấy ra khỏi cơ thể, toàn bộ mặt lưng của cô bị toác ra một lỗ máu to hoắm. Cô trở tay hất xuống dưới, vệt máu dính trên lưỡi kiếm vãi ra mặt đất. Thịt da bị mở toạc đằng sau lưng từ từ cùng khép miệng lại, một lần nữa bao bọc lấy phần xương sống trắng hếu vừa lộ ra.

Liên Tuyền tay phải cầm trường kiếm, thân kiếm chênh chếch dần hạ thẳng xuống mặt đất, vô số hơi nước đều thi nhau tích tụ thành hoa tuyết sắc mảnh trong không khí xung quanh, chúng nhanh chóng cuộn thành từng dòng khí lưu, hệt như những mảnh lụa lờ mờ thổi lên thân kiếm. Ánh trăng trên bầu trời hệt như một dòng nước róc rách đổ dồn thành nguồn sáng chảy vào bên trong thân kiếm, cả thân kiếm ngập tràn một màu trắng ngà của ánh trăng, trong không khí là tiếng kiếm ngân vang "ong... ong..." lên xuống hệt như nhịp thở.

- Hồn Khí tốt lắm, đã như vậy... - Thần Âm nhẹ nhàng đặt một tay ra sau gáy, động tác thanh nhã như tháo trâm cài đầu, cô cầm lấy một chiếc chuôi nhỏ mảnh khảnh trên đốt sống cổ của mình. - ... Ta cũng sẽ cùng chơi với ngươi vậy.

Nói xong, hệt như moi lấy tủy sống mềm mại óng ánh của bản thân, cô chầm chậm rút một sợi dây trắng bạc kích cỡ như ngón tay ra khỏi gáy. Ánh mắt cô khép hờ, vẻ mặt quyến rũ động lòng người, tựa như một nàng công chúa cao quý đang gỡ trâm cài tóc.

Cô nhẹ nhàng quấn chiếc roi bạc này lên tay, sau đó giơ tay vuốt lên đằng sau cổ. Vết thương kia tức tốc khép miệng, để lại một vùng da trắng phao như tuyết, hoàn toàn không có bất cứ dấu vết nào.

https://thuviensach.vn

- Vậy, ta đến đây! - Nét cười trên mặt Thần Âm nhanh chóng thu lại, màu trắng bệch như sương giá phủ lấy khuôn mặt cô tạo thành một lớp khói trắng. Cô hướng sợi roi mảnh màu bạc xuống đất, dùng sức vụt mạnh, đầu roi sắc nhọn "vụt" một tiếng phá vỡ mặt nham thạch bên dưới chân.

Quỷ Sơn Liên Tuyền đột nhiên cảm giác thấy một luồng hồn lực nhanh như chớp xuyên đến từ bên dưới mặt nham thạch. "Tới rồi!" Cô đâm thanh kiếm lớn xuống bề mặt nham thạch, một tiếng nổ rền rĩ vang lên, đá vụn bắn tung tóe khắp bốn phía, sâu trong lòng đất phát ra một tiếng kêu quỷ dị thảm thiết, như thể có thứ gì đấy bị đâm trúng. Bỗng nhiên hai mắt hoa lên, Quỷ Sơn Liên Tuyền còn chưa kịp phản ứng gì, một ngụm máu tươi đã từ miệng cô phun ra, trong tích tắc không kịp nhìn rõ, ngọn roi trắng bạc hệt như một con bạch xà linh động nhanh như chớp luồn ra khỏi mặt đất bên cạnh thanh kiếm, xuyên thủng bả vai Liên Tuyền. Đầu ngọn roi sau khi đâm qua xương vai sau lưng liền chẽ ra thành năm ngạnh nhỏ hệt như hoa ăn thịt người, găm chặt vào máu thịt trên vai Liên Tuyền, cắm sâu vào xương cốt, chất nhầy màu trắng tiết ra nơi đầu ngọn roi hệt như dịch độc trên nanh rắn. Đằng xa, Thần Âm cùng lúc hé ra hàm răng trắng lạnh, nụ cười của cô kỳ dị và kinh khủng.

- Lại đây nào!

Thần Âm dùng sức bung mạnh nắm tay ra, Quỷ Sơn Liên Tuyền "ầm" một tiếng đổ gục xuống đất, cả người nện mạnh lên nền nham thạch làm bề mặt rạn nứt bắn ra vô số đá vụn rồi nổ tung trong không khí, bốc lên đám bụi mù mịt.

Đế quốc phương tây Á Tư Lam - rừng rậm bên ngoài trấn Phúc Trạch

Trong giấc mộng là cuồng phong đang rống rít trên bầu trời, cuồng phong vô cùng vô tận thổi tan tác không còn một gợn mây.

https://thuviensach.vn

Ánh trăng tròn vạnh cao cao treo trên đỉnh đầu, soi rọi thứ ánh sáng vằng vặc nhưng lạnh lẽo xuống khắp cả đại lục. Khu rừng im ắng như thể ngủ say được ánh trăng như nước thấm đẫm toàn bộ. Đột nhiên từ sâu thẳm trong bóng tối nơi chân trời vọng đến một âm thanh trầm trầm như tiếng trống lớn. Sau đó, tiếng trống cành lúc càng nhanh, dày đặc như mưa lớn. "Uỳnh uỳnh uỳnh uỳnh", âm thanh nặng nề và dồn dập truyền đến từ đường chân trời tối đen kìn kịt.

Kỳ Linh chính là bị nhịp trống như vậy đánh thức.

Gã mở mắt ra, vừa mới thích ứng với ánh trăng trắng ngà trên đỉnh đầu thì chớp mắt sau đã bị một bóng đen đè xuống người mình. Kỳ Linh đang định hét lên, miệng đã bị bịt kín. Gã mở to đôi mắt kinh hãi, sau khi nhìn rõ người đang đè chặt mình chính là Ngân Trần mới thở phào một hơi. Nhưng ngay lập tức, mặt gã đỏ bừng, nhiệt độ cả người tức khắc nóng lên rần rần.

- Ngài... định làm gì vậy?

Miệng mồm Kỳ Linh bị Ngân Trần dùng sức bịt chặt, phát ra âm thanh ú ớ. Đôi đồng tử của Ngân Trần cách chóp mũi của gã chỉ vài tấc trông hệt như một đại dương đen tuyền đang dậy sóng mãnh liệt.

- Ngài... muốn gì chứ?

Vào lúc Kỳ Linh phát hiện ra ngón tay thon dài và lạnh lẽo của Ngân Trần chẳng biết từ khi nào đã vén quần áo của gã lên để lần vào trong, cả người gã đỏ lựng như một con tôm, vùng vẫy nhảy dựng lên, nhưng lại bị Ngân Trần đè cứng không thể nhúc nhích được.

- Không được lên tiếng... - Khuôn mặt Ngân Trần lạnh lùng hệt như tuyết đọng trên sông băng.

- ... Ngài? Gặp ma à! - Bàn tay Ngân Trần đã vòng qua eo Kỳ Linh, từ sau lưng luồn vào đũng quần của gã...

https://thuviensach.vn

- Ngài bị điên ư!... Mẹ nhà ngài, sờ chỗ nào vậy hả!! - Kỳ Linh mặt đỏ đến tận mang tai, vừa hét lên một tiếng, trên đốt sống cụt liền truyền đến một cơn lạnh buốt xương, nhanh như chớp xâm nhập vào cơ thể. Hai mắt gã tức thì tối sầm, mất đi tri giác.

Ngân Trần mang Kỳ Linh đã bị đóng băng toàn thân đến đặt xuống đằng sau một khối nham thạch lớn. Y nhìn thoáng qua Kỳ Linh trước mắt như được tạc thành từ băng tuyết rồi ngồi tựa lưng vào tảng đá ấy.

Tiếng trống dồn dập đằng xa càng ngày càng lớn. Xen giữa màn âm thanh ấy không ngừng vang lên tiếng kêu răng rắc của cây cối bị gãy đoạn.

Ngân Trần đè nén nỗi sợ hãi điên cuồng đang nhộn nhạo trong lòng cùng nguồn Hồn Lực không ngừng bị tiếng trống kích động trong mạch máu. Y nhắm mắt lại, tiêu trừ Hồn Lực toàn thân, tất cả hoa văn màu vàng rực trên người y dần dần biến mất. "Ẩn giấu hồn lực... Không được để bị phát hiện... Nếu không..."

Bên tai là tiếng trống dồn dập tựa tiếng nổ lớn, như thể một thanh chùy sắt khổng lồ đang nện vào ngực, vô số gốc cổ thụ rợp trời ngả rạp xuống dọc đường, trên bầu trời là âm thanh rin rít như tiếng côn trùng từng trận nối tiếp nhau vang lên, chẳng khác tiếng kim khí va chạm mà thành, lại mang theo sức mạnh có thể hủy diệt tất cả. Cứ mỗi lần âm thanh phát ra, trong không khí lại có một sự rung động vô hình. Ngân Trần dựa vào tảng đá, ánh mắt rã rời, khóe miệng liên tục ứa ra máu tươi, nhuộm thắm cả vạt áo trắng phía trước ngực, thân thể y không ngừng co quắp lại: "Phì —— Phì ——" Gương mặt anh tuấn của Ngân Trần vặn vẹo một cách kinh khủng... Máu trong mỗi tấc da thịt, trong từng đoạn huyết quản đều bị tiếng kêu âm u kỳ quái ấy kích động đến mức cuộn trào như nước đun sôi, hồn lực ẩn giấu sâu bên trong thân thể dường như cũng khó cưỡng lại được sức hấp dẫn của tiếng kêu ấy mà thi nhau muốn thoát ra khỏi thân thể, giống như một ngọn núi lửa không thể kiềm nén được nữa đang chực chờ trào phun...

https://thuviensach.vn

Ngân Trần đờ đẫn chuyển động cổ, quay lại nhìn Kỳ Linh bị bao phủ trong lớp băng đang ngủ yên. Y lập tức ngẩng đầu, dùng ánh mắt cuối cùng còn tỉnh táo của mình quan sát thứ sinh vật khổng lồ đang chầm chậm trườn qua... Bóng đen đồ sộ ấy có thân hình to lớn đến mức không nhìn thấy đầu... Vô số chân xúc tu khổng lồ trông như những cột đá sắc bén di chuyển đan xen nhau, mỗi khi một chân xúc tua lớn nện lên mặt đất đều phát ra một loại âm thanh ầm ĩ như tiếng trống vang sấm gầm...

- Vì sao... Chư Thần Hoàng Hôn... Vì sao nó lại ở nơi này... Không thể nào... - Ánh mắt của Ngân Trần cuối cùng cũng mất đi sự lấp lánh dưới ánh trăng sáng trong, chỉ còn lại một sắc màu u ám.

Vạt áo trắng tinh trước ngực y bị máu tươi ứa ra từ miệng nhuộm đỏ.

Trên bầu trời xa xăm, ánh trăng một mảnh sáng ngời, từ bầu trời không một gợn mây nhìn xuống bên dưới, giữa khu rừng nguyên sơ im lìm, một con rết đen khổng lồ như một dãy núi hùng vĩ đang chầm chậm lướt qua, đi đến đâu cây cối lần lượt ngả rạp đến đấy, giống như dấu vết để lại của một con rắn to sau khi trườn qua bãi cỏ... Đất đá dọc theo nơi nó đi ngang đều bắn tung tóe ra xung quanh, hàng ngàn hàng vạn chân rết xen kẽ nhấp nhô nện xuống mặt đất, kẽ nứt trên mặt đất cũng lần lượt lan tràn ra hệt như vết rạn trên khắp mặt băng...

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 3+3: Tâm Linh Tương Thông (3)

Đế quốc phương tây Á Tư Lam - thành phố cảng Lôi Ân

Ánh trăng lay lắt chiếu rọi, phảng phất như cũng bị máu nhuộm thẫm, tỏa ra quầng sáng màu đỏ tươi.

Trên bức tường cao lớn bên ngoài cung điện phía phải con đường bày ra một hàng tượng nữ thần đầu rắn. Dưới ánh trăng, mỗi một hốc mắt trống rỗng của tượng thần đều tỏa ra ánh sáng âm u.

Máu, tựa như một thứ chất nhầy màu đỏ, đặc sệt, vương vãi khắp mặt đất và bờ tường xung quanh. Trên mặt đường lát đá nham thạch loang lỗ từng rãnh nông sâu do chặt chém mà thành, còn vách tường ngập tràn những lỗ thủng do kiếm roi tàn phá, bụi bậm và đá vụn bốc lên mù mịt trong không khí.

Quỷ Sơn Liên Tuyền quỳ trên mặt đất, thanh trường kiếm to lớn kia cắm ngập một phần ba vào lòng đất. Cô dùng kiếm để gượng chống cả thân mình, vận hết sức tàn để khống chế cơ thể không cho bản thân đổ ập xuống đất, khí huyết nhộn nhạo trong lồng ngực hệt như một cơn hồng thủy tràn bờ đang càn quét trong thân thể. Ý thức của cô trở nên mơ hồ, nỗi sợ hãi to lớn đang áp đảo lấy thần trí.

- Cô ta đúng là... đúng là một con quái vật mà...

https://thuviensach.vn

Liên Tuyền nhướng ánh mắt đã bị máu tươi che mờ nhìn về phía Thần Âm, cả người trước sau không nhiễm một hạt bụi trần trên con đường nhỏ đằng kia. Dưới bóng trăng, áo lụa của Thần Âm vẫn khiết bạch tựa tuyết đầu mùa, phiêu phất hóa thành mây mù trong bóng đêm. Còn Liên Tuyền giờ đây toàn thân ngập trong máu tươi, sau lưng cô là hai vết thương sâu hoắm tận xương, lúc này cũng chẳng còn Hồn Lực dư thừa mà khép miệng, chúng cứ nhói lên từng cơn đau nhức như thể có móng vuốt của một con chim khổng lồ đang quắp sâu vào đốt sống.

Thế nhưng kẻ thực sự sợ hãi vào giờ phút này lại chính là người có nét mặt trước sau luôn điềm tĩnh - Thần Âm. Cõi lòng của cô hoảng loạn còn nhiều hơn cả Liên Tuyền. Ở vào vị thế Sứ Đồ Thứ Hai như cô, thực lực hẳn nhiên phải áp đảo hoàn toàn Sứ Đồ Thứ Năm. Ai cũng biết trong chuyện Vương Tước và Sứ Đồ, khoảng cách giữa người thứ ba và người thứ tư là rất rõ ràng, bất kỳ ai trong ba vị Vương Tước đầu tiên đều có thể đủ sức một mình khiêu chiến với cả bốn vị Vương Tước còn lại liên thủ với nhau. Nhưng giờ đây, hồn lực của cô đã phóng thích mạnh mẽ đến mức truy sát như thế rồi mà Quỷ Sơn Liên Tuyền thoạt trông vẫn còn đầy đủ sinh lực. Lẽ nào phải thật sự thả hồn thú ra thì mới có thể giết chết ả hay sao... Mà thế thì đối với bản thân cô quả là một sự sỉ nhục...

Thần Âm nhìn Liên Tuyền đang quỳ phía đối diện, u uất nói:

- Này, ta hỏi, có phải ngươi muốn chết sớm hay không? Nếu còn đánh được, vậy thì ta đành phải thực sự ra tay vậy... Ghét ghê, làm cho ta phải phí sức...

Dưới ánh trăng, nét mặt Thần Âm tỏ vẻ sốt ruột, cảm giác giống như đang bàn về chuyện ăn cơm uống nước bình thường chứ không phải về tính mạng bản thân. Liên Tuyền nhìn con quái vật xinh đẹp vô ngần trước mặt đang từng bước nhẹ nhàng di chuyển đến gần mình, hệt như một bóng ma trắng đương mỉm cười.

https://thuviensach.vn

Liên Tuyền đứng phắt dậy, dùng sức nhổ bật thanh kiếm lớn khỏi mặt nham thạch rồi nện mạnh vào vách tường bên cạnh. "Uỳnh..." - Tiếng kiếm chát chúa xé toạt không khí, vô số luồng sáng xoay tròn từ thân kiếm phát ra, không trung nổ vang một tiếng thật lớn, một con chim dữ to lớn màu trắng như tuyết xuất hiện phía sau Liên Tuyền, tiếng chim sắc nhọn vang vọng hòa lẫn khắp không gian. Thần Âm bị tràng âm thanh inh ỏi ấy ép cho lồng ngực nhộn nhạo. Con chim ưng trắng khổng lồ nhanh chóng hóa lớn, hệt như gặp gió thì to ra, nháy mắt đã choáng đầy cả con đường, hai bên trán nó nhú ra bốn chiếc gai kiếm dài thượt sắc bén, lấp lánh trông như mũ giáp đầy hào quang oai vệ. Quỷ Sơn Liên Tuyền yếu ớt dựa vào một bên chân của Sí, bộ vuốt kềnh càng của nó so ra còn lớn hơn cả thanh kiếm của cô. Cô nhìn Thần Âm đang hoảng sợ, trên mặt hiện lên nụ cười nhợt nhạt và kỳ bí:

- Ha ha... Ha ha... Hôm nay cho dù không thể sống sót ra khỏi đây, thì ta cũng phải kéo nhà ngươi cùng xuống địa ngục...

Trên đỉnh đầu truyền đến tiếng trống dồn dập, uỳnh uỳnh uỳnh uỳnh, giống như ở nơi xa xôi nào đó có kẻ đang nện một chiếc trống trận thật lớn. Thần Âm nghiêng đầu nhìn lên bầu trời chật hẹp, sắc mặt khẽ biến đổi, cô lùi về sau vài bước, thu lại nét hoảng sợ trên khuôn mặt thay bằng nụ cười điềm nhiên xinh đẹp như trước. Cô nhè nhẹ tháo chuỗi vòng đá quý màu xanh lam ra khỏi tay, móng tay gạt khẽ, mười sáu viên đá quý rơi vào lòng bàn tay cô. Cô dùng tay nhặt lấy, nhẹ nhàng hất bỏ từng viên từng viên:

- Một, hai, ba...

Hệt như đang chơi trò chơi, cô tùy ý vứt mười sáu viên đá quý xuống mặt đất:

- ... Mười lăm, mười sáu.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Thần Âm lạnh lẽo, một lớp sương lạnh phút chốc bao phủ lấy gương mặt cô, đôi đồng tử sắc lẹm nhấp nháy:

- Không còn thời giờ đùa với ngươi nữa, đánh thật đi!

Mười sáu viên đá quý rơi trên mặt đất, đột nhiên leng keng chuyển động, sau đó chúng bắt đầu uốn éo biến hình như sương như khói trong không khí, hóa thành một loài thực vật... Giữa không gian văng vẳng phát ra vô số tiếng kêu khóc như của trẻ con, lại như tiếng ma quỷ vọng đến khiến cho người ta toàn thân phát đau nhức...

- Chuyện này không thể nào... Chuyện này... Quái vật... Ngươi là thứ quái vật gì vậy...?

Yết hầu của Quỷ Sơn Liên Tuyền dần dần thu lại, nỗi sợ hãi như con quái thú từ biển sâu đang bóp chặt lấy trái tim cô.

Trên khắp bề mặt con đường ngoằn nghèo lúc này được đan xen chằng chịt bởi loài dây leo đang vặn vẹo ấy, chúng tạo thành xương cốt, uốn khúc thành máu thịt... Dưới trăng, mười bảy Thần Âm miệng cười sáng trong, đứng trên mặt đất hệt như mươi bảy đám mây đang mịt mờ khuếch tán, lần lượt phân bổ trong lối đi hẹp dài.

Mười bảy khuôn mặt giống nhau như đúc đang cùng nhau nở nụ cười mê đắm và quỷ dị dưới ánh trăng.

Mười bảy giọng nói như chuông bạc, vừa dịu dàng vừa toát ra hơi lạnh xuyên thấu thân thể cùng lúc cất tiếng:

- Đến đây nào, ngươi sợ gì chứ...

Tiếng gió phần phật, trong không gian lúc này tiếng kêu gào the thé vang lên triền miên bất tuyệt.

https://thuviensach.vn

Những chiếc lông vũ bạc tung bay đầy trời, mười bảy bóng người chấp chới thi nhau lướt đến nhanh như sao xẹt, tiếng chim lảnh lót, tiếng roi vun vút xé toạc màn đêm, cả con đường nhỏ bị kẹp giữa hai nguồn Hồn Lực như dời non lấp bể này tựa như bị một bàn tay nhào nặn cấu xé thành bốn năm phần. Một tiếng nổ lớn vang lên làm cho cung điện to lớn hai bên lung lay chực đổ.

Quỷ sơn Liên Tuyền ngã ngửa trên nền đất, máu tuôn khắp mặt. Sí che chở cho cô bên dưới thân mình đồng thời vỗ mạnh đôi cánh, dùng những chiếc lông sắc bén như dao trên cánh miễn cưỡng ứng phó với mười bảy bóng trắng đang bay lượn vòng quanh tấn công chớp nhoáng.

Trên thân hình to lớn của Sí chằn chịt vết thương, nơi ngực là một vết thương cực lớn, máu tuôn òng ọc ra ngoài. Khóe mắt Liên Tuyền không ngừng ứa ra dòng nước mắt nóng hổi nhưng cô đã không còn chút sức lực nào để cử động nữa... Cô trơ mắt nhìn ngọn roi của Thần Âm từ không trung vùn vụt quất xuống, xé toạc lớp lông cứng rắn của Sí làm lộ ra cả da thịt. Tiếng chim thê thiết vẳng trong không trung tựa như một bài hùng ca bi tráng.

Một tiếng hót thê lương cất lên xuyên thủng màn đêm, toàn thân Sí bị sợi roi bạc trói gô lại hệt như bị một con trăn nhỏ cuộn chặt. Mười bảy bóng người dần dần tụ lại thành một, vào lúc hai thân thể Thần Âm cuối cùng nhập vào nhau, cô nở một nụ cười hài lòng, tay nhẹ nắm lấy chuôi roi, nhìn Liên Tuyền ngã dưới chân cùng Hồn Thú Sí khổng lồ đang bị trói chặt không cách nào cử động được.

- Coi kìa, ta còn chưa thả Hồn Thú ra thì cũng đủ chấm dứt được tính mạng của ngươi rồi! Xem ra, Sứ đồ cấp thấp mãi mãi là Sứ đồ cấp thấp.

Dứt lời, cô khẽ giơ tay lên, bắt đầu từ chuôi, một chuỗi ngạnh sắc nhọn từ thân roi xoàn xoạc tuôn ra truyền thẳng đến nơi trói Sí, cùng với đó là âm thanh máu thịt bị nghiền xé mơ hồ vang lên. Trong ánh mắt Sí là nỗi đau

https://thuviensach.vn

đớn không thể chịu đựng nổi nhưng cổ họng nó chỉ vẻn vẹn phát ra những tiếng rên rỉ nghèn nghẹn.

- Đồ súc sinh nhà ngươi... - Nước mắt Quỷ Sơn Liên Tuyền rơi xuống đất, ngón tay của cô dùng lực quá mạnh đã cắm sâu vào nền đá nham thạch.

Ngọn roi bạc như những con rắn nước dần dần dịch chuyển khỏi thân thể Sí, thả lỏng con hồn thú khổng lồ đã không còn cử động này ra.

Thần Âm bước về phía Liên Tuyền, nhẹ nhàng vun roi nện đánh "chát" lên đùi Liên Tuyền, một lỗ máu tức thì hiện ra trên đùi cô. Thần Âm như đang thưởng thức trò tiêu khiển, trên mặt vẫn giữ nét hoàn mỹ và thanh nhã.

Quỷ Sơn Liên Tuyền lật người lại, nằm rạp bất động trên mặt đất. Hồi lâu sau, cổ họng cô bắt đầu phát ra một tràng cười trầm trầm và quái lạ:

- Ha ha... Ha ha...

Năm ngón tay cô bấu chặt vào nền nham thạch ngợp ngụa máu.

- Ngươi cười cái gì? - Thần Âm đầy vẻ hứng thú, cúi đầu nhìn cô.

Quỷ sơn Liên Tuyền không đáp, Thần Âm đang muốn hỏi tiếp, bất chợt ngầm cảm giác mặt đất bắt đầu rung chuyển. Vùng biển xa xôi ngoài kia vang lên một tiếng gầm chấn động cả đất trời, âm thanh rền rĩ từ lòng đất xa xa truyền đến gần.

- Cái... Cái gì... - Lúc Thần Âm nhận ra được một nguồn Hồn Lực khổng lồ đột ngột phun trào từ lòng đất, toàn thân cô chợt bùng phát ra vô số hào quang trắng, kéo tuột cô về phía sau, dọc theo mặt đất, những trụ băng bén nhọn to lớn không ngừng "uỳnh, uỳnh" phá đất nhô lên, đâm tua tủa lên trời cao. Nếu Thần Âm thoái lui chậm một chút thôi thì giờ đây đã sớm bị trụ băng này xuyên thủng thân thể rồi.

https://thuviensach.vn

- ... Đây chính là đệ nhất hồn thú Hải Ngân của ngươi sao? Không thể nào... Sao nó lại có thể rời biển để đến nơi này...

Lợi dụng khoảnh khắc mà Thần Âm đang hoảng hốt, Quỷ Sơn Liên Tuyền đột nhiên phát ra phần Hồn Lực duy nhất còn giữ lại, xông đến bên Sí đang ngã một bên, cô nện mạnh thanh kiếm lên mặt đất, trong tiếng ngân chói tai vang lên ấy, Sí vùng vẫy giương cánh lên, hóa thành một làn khói cuốn nhập vào thân kiếm. Chớp mắt sau, Liên Tuyền bất chợt lao về phía pho tượng thần thứ mười bảy trên vách tường, giây phút hai tay cô tiếp xúc đến tượng thần thì toàn bộ khí lực của cô đều biến mất.

Đó là cách duy nhất mà cô có thể trốn thoát.

Thần Âm nhìn Quỷ Sơn Liên Tuyền biến mất trước mặt mình, trên mặt là vẻ giận dữ không thể kiềm nén, liền sau đó lại chuyển thành nét nghi hoặc:

- Không thể nào... Ả đã có Hồn Khí cho riêng mình, sao còn có thể thông qua Kỳ Tử để tiến vào Hồn Mộ lần nữa chứ?

Cô đứng nguyên tại chỗ, bên cạnh là vô số trụ băng to lớn. Cô nheo hai mắt, vun ngọn roi lên, tất cả trụ băng trong nháy mắt nổ tung thành nhiều mảnh nhỏ, bắn ra tứ tán xung quanh. Vụn băng li ti trôi nổi ngợp trời, phản chiếu ánh sáng lóng lánh, soi rọi lên vẻ mặt chết chóc của Thần Âm.

Đế quốc phương Tây Á Tư Lam - Vùng biển Lôi Ân - Hồn Mộ

Ánh sáng rực rỡ xoay vòng bốn phía khiến cho hang động sâu thẳm rộng lớn được soi chiếu thành một vùng sáng riêng biệt.

Quỷ Sơn Liên Tuyền mình mẩy đầy máu ngã lên một phiến đá, thanh kiếm vắt sang bên cạnh.

https://thuviensach.vn

Ý thức như tan chảy đi, đồng tử dần mất đi tiêu cự, ngực của cô phập phồng đập mạnh, cổ họng thấp thoáng có vị máu sệt sụa, giống như cảm giác nghẹt thở đang dần dần tước đi sinh mạng.

Vách núi sừng sững dựng lên xung quanh đã hợp thành hệ thống hang động khổng lồ như di tích thời viễn cổ này.

Trên vách núi, hàng ngàn hàng vạn Hồn Khí phát sáng cắm lớp lớp dày đặc như kim thép khắp bốn phía.

Vô số loại Hồn Khí mạnh mẽ cảm ứng lẫn nhau, cùng phát ra âm thanh cộng hưởng dữ dội, hệt như móng vuốt sắc bén xé nát phần ý thức sau cùng của Quỷ Sơn Liên Tuyền.

Trong tầm mắt đang dần mờ đi của cô hiện lên khuôn mặt kiên nghị và tràn đầy bất khuất trong gió tuyết ấy, dưới hàng mi rậm sắc bén là đôi đồng tử màu xanh thẫm với ánh mắt vĩnh viễn hoang vu lặng lẽ như màn tuyết mịt mờ.

- Phùng Hồn...

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 4+1: Sinh Hồn (1)

Đế quốc phương tây Á Tư Lam - rừng rậm bên ngoài trấn Phúc Trạch

Màn đêm tịch mịch trong khu rừng rậm dần bị hừng đông xua tan, ánh bình minh trên ngọn cây phết lên nền trời một lớp ráng hồng lấp lánh. Từng tia sáng thẳng tấp len xuyên qua cành lá rậm rạp vào sâu trong khu rừng, soi chiếu lên lớp thảm rêu dày trên mặt đất.

Kỳ Linh tỉnh lại trong ánh nắng vàng ấm áp ấy. Gã ngồi dậy nhìn ra đằng xa, ngoài kia Ngân Trần đang đứng bên khe suối rửa tay, cạnh chân y có bày vài thứ hoa quả sạch sẽ, trông có vẻ tươi ngon.

Ngân Trần nghe tiếng bèn xoay người lại, nhìn Kỳ Linh một thoáng rồi ném trái cây cho gã.

Kỳ Linh chụp lấy, cắn ngay một miếng, chất lỏng ngòn ngọt nhanh chóng làm cổ họng của gã dịu đi. Cơn đói cồn cào khiến gã sực nhớ ra hơn một ngày rồi chưa có gì vào bụng. Sau khi ăn xong, gã dùng tay áo quệt quệt miệng, ngẩng đầu lên nhìn Ngân Trần, phát hiện ra y cũng vừa ăn xong nhưng lại đang dùng một chiếc khăn lụa trắng tinh để lau tay. Kỳ Linh so bản thân, lại nhìn sang Ngân Trần sạch sẽ như tuyết đầu mùa trước mặt, tức tối nói:

- Bà chủ của tụi tôi từng bảo, đàn ông thì phải bẩn bựa một chút, gần nhà có ả Liễu Sương Hoa thích nhất là dùng khăn lụa, chẳng ngờ ngài

https://thuviensach.vn

cũng...

Nói được nửa câu, gã bỗng gập người nôn thốc tháo vụn băng.

Ngân Trần vẫn ung dung lau tay, hoàn toàn không để ý tới gã. Khe suối phản chiếu ánh nước lăn tăn, dập dờn in trên mặt y. Y hít thở làn không khí buổi sớm trong khu rừng, nét mặt dường rất vui vẻ như chẳng hề bị Kỳ Linh ảnh hưởng.

- Ngân Trần, tôi nhất định phải nói cho ngài biết, ngài làm thế là vô cùng thiếu đạo đức! - Kỳ Linh nôn xong vụn băng cuối cùng trong miệng, đôi môi tê cứng run run, phẫn nộ nói: - Có bản lĩnh thì ngài cũng dạy tôi cái trò này đi, để những lúc tôi không muốn nghe ngài nói chuyện cũng có thể bịt mõm ngài lại, ngài tưởng ngài kiệm lời lắm à? Miệng mồm ngài so với bà chủ trước đây của tôi còn lợi hại hơn, bô lô ba la giảng đủ thứ chuyện mặc cho người khác nghe có hiểu hay không!

- Dạy cho cậu cũng vô dụng thôi. - Ngân Trần thu lại mảnh khăn lụa trắng như tuyết, bảo: - Cậu không có cách nào dùng Hồn Thuật kiểu đó với ta được.

- Tại sao? - Kỳ Linh liếc xéo y với ánh mắt đầy gây hấn.

Ngân Trần nhìn Kỳ Linh, mi mắt nheo lại vẻ thâm sâu, cố gắng khống chế tâm trạng của mình, khiến cho giọng nói của y vẫn dìu dịu và bình tĩnh như cũ:

- Bởi vì thân thể của Hồn Thuật Sư tràn ngập đường mạch linh hồn, chẳng khác nào một lá chắn thiên nhiên mạnh mẽ nhất, trừ khi Hồn Lực của cậu cao hơn đối phương rất rất nhiều lần, bằng không, cậu không thể nào đột phá qua được lớp ngoài cùng chứ đừng nói vào trong thân thể họ mà thi triển Hồn Thuật. Lấy ví dụ, giống như Hồn Thuật Sư ở Á Tư Lam chúng ta, trời sinh đã có lực khống chế nước rất mạnh, mà thân thể con người thì có hơn bảy mươi phần trăm là nước, giả sử chúng ta thuận lợi vượt qua lá chắn

https://thuviensach.vn

của thân thể đối phương, vậy thì có thể thoải mái biến nước trong nội tạng của họ thành băng, thoải mái tạo ra vài thanh kiếm băng trong bụng của họ, vậy không phải là quá dễ dàng hay sao?

Kỳ Linh trở nên trầm mặc.

- Có phải cậu lại như vịt nghe sấm hay không? - Ngân Trần áp chế cơn giận, nhỏ giọng hỏi.

Kỳ Linh gật đầu:

- Phải đó, sư phụ.

Ngân Trần xoay lưng đi, đối diện về phía con suối xinh đẹp, không ngừng hít thật sâu, siết chặt nắm tay, cố gắng không cho cái kẻ gặp vấn đề về trí tuệ trước mặt ảnh hưởng đến tâm trạng, để y có thể thỏa sức hưởng thụ buổi sớm tươi đẹp này.

Kỳ Linh thấy Ngân Trần không lý đến mình nữa, tự bản thân cũng cảm thấy cụt hứng, vì vậy gã ngồi xuống dưới một tàng cây rồi cởi áo ngoài ra, tay phải chà xát lên vải, hỗn hợp bùn và máu bết trên mặt áo lúc này đã trở nên khô cứng, dưới sự lau cọ của Kỳ Linh liền biến thành một lớp bột màu đỏ sẫm bay lả tả xuống mặt đất.

Nhìn quần áo mình nhuốm đủ vệt máu, đóm bẩn chi chít, Kỳ Linh cảm giác hai ngày vừa qua cứ như một giấc mơ, bản thân từ một gã hầu dịch trạm tầm thường đột nhiên lại trở thành một Sứ Đồ trong truyền thuyết, có thể thăng thiên độn thổ. Hai tay gã máy móc vò y phục nhưng ánh mắt rõ ràng đã chìm vào dòng suy nghĩ sâu xa, cho đến khi ánh sáng trước mắt đột nhiên tối lại gã mới sực tỉnh, trông thấy Ngân Trần chẳng biết tự khi nào đã đứng chắn trước mặt mình.

- Cởi quần áo ra đi. - Ngân Trần nói, mặt không đổi sắc, tựa như từng chữ được y đọc ra từ trang sách.

https://thuviensach.vn

- Hả?! - Kỳ Linh không tin vào lỗ tai của mình.

- Cởi quần áo ra, cứ như vậy thì cậu không thể sạch được đâu, không phải cậu vẫn luôn thắc mắc vì sao y phục của ta luôn sạch sẽ và tinh tươm như vậy hay sao? Cậu cởi ra đi, ta dạy cậu.

Lần này, Ngân Trần ngược lại vô cùng kiên nhẫn, ánh mắt không hề tỏ ra vẻ cáu bẳn, thậm chí trong ánh ban mai rực rỡ buổi sớm, khuôn mặt y thoạt trông còn có vẻ rất dễ chịu.

Kỳ Linh hậm hực đưa áo ngoài cho y rồi lại cởi lớp áo lót bên trong, ánh nắng soi lên làn da màu lúa mạch của gã làm bừng sáng lên thân hình thiếu niên mười bảy tuổi tràn trề sức mạnh. Vì từ thuở nhỏ phải ở trong dịch trạm khiêng rượu, vác ghế, đốn củi mỗi ngày nên Kỳ Linh luyện được cho mình một cơ thể vô cùng khỏe đẹp.

- Cả quần nữa. - Ngân Trần mỉm cười nhìn gã bảo.

“...” - Kỳ Linh nghiến răng kéo tuột thắt lưng của mình.

Tuy trấn Phúc Trạch không thuộc về phương Bắc nhưng tiết trời đầu đông vẫn mang theo hơi lạnh se sắt, đặc biệt trời vừa chớm sáng chưa lâu, ánh dương còn chưa kịp phủ hơi ấm lên cả khu rừng rậm âm u bị bóng tối che lấp này.

Kỳ Linh quấn khúc vải trắng mà Ngân Trần đưa cho mình ở quanh eo, hào hứng đứng bên cạnh khe suối nhìn Ngân Trần giặt quần áo... Ừm, "Giặt quần áo"... cứ miễn cưỡng gọi như vậy đi.

Có điều so với Kỳ Linh ở dịch trạm lúc trước, mỗi ngày phải giặt giũ một lượng lớn y phục của khách nhân giao phó, Ngân Trần quả thực là làm dễ dàng hơn rất nhiều. Y hoàn toàn không giống như Kỳ Linh, đầu tiên phải gánh mấy thùng nước nặng trịch đổ vào chậu giặt, cũng không cần rót thứ hỗn hợp ép ra từ quả bồ kết để tẩy vết ố bẩn trên quần áo, càng không cần

https://thuviensach.vn

bắt chước như một con ngựa dùng chân giậm tới giậm lui cật lực trên mớ y phục dày cộp.

Ngân Trần thoạt trông cứ như một kẻ rỗi rảnh trong vườn đang đứng khoanh tay thưởng hoa. Một khối nước suối trong veo vắt vẻo trước mặt y, trông hệt như một quả cầu nước to lớn đang lơ lửng cuộn tròn, quần áo của Kỳ Linh quay cuồng bên trong đó, vô số bọt nước lớn nhỏ trông tựa tựa như một đàn cá quấn quýt đan nhau bằng một tốc độ chuyển động cực nhanh, phát ra tiếng nước òng ọc. Trong lúc Kỳ Linh còn đang nhìn đến há hốc mồm, Ngân Trần đã xoay người lặng im đi vào rừng, một lát sau thì trở ra, trên tay cầm theo một loại cỏ màu vàng sạm, thoạt nhìn như cỏ sậy. Y phất tay, ngọn cỏ ấy liền hòa vào trong khối cầu nước kia, cùng nhau xoay tròn.

- Ngài ném cỏ vào làm gì thế? - Kỳ Linh gãi gãi đầu lấy làm lạ.

- Đây là Thiên Hương Bách, là đặc sản phía tây nam của các cậu. Trong các loại hương liệu đến từ trấn Phúc Trạch của cậu được buôn bán ngoài cửa cảng thì có loại hương liệu thực vật này, cậu không biết hay sao? - Ngân Trần khoanh tay nhìn quần áo của Kỳ Linh lăn qua trộn lại trong khối cầu nước.

- Biết chết liền... Mà ngài ném hương liệu vào làm gì? Có phải nấu thức ăn đâu chứ!

- Bởi vì cậu bốc mùi quá rồi.

- ... Ngài có nhân tính không vậy! Tôi bị một con quái vật đánh cho máu me đầm đìa, lại còn chui ra từ đống bùn lầy tuyết nhão thì sao còn sạch sẽ được chỗ nào? - Kỳ Linh từ lỗ mũi thở "phì" ra một tiếng nhưng vẫn không nhịn được, len lén giơ cánh tay mình lên ngửi ngửi. - Đám con gái hàng xóm ai cũng bảo tôi thơm, bọn họ còn nói lúc tôi đốn củi ngay cả mồ hôi cũng thơm nức đấy!

https://thuviensach.vn

- Phải rồi, cậu xem khối nước suối này... đều biến thành nước tương cả rồi. - Ngân Trần vui vẻ mỉm cười.

Kỳ Linh xoay đầu lại nhìn quả cầu nước đang chuyển động, từ màu trong suốt tinh khiết lúc ban đầu giờ đã mau chóng biến thành một khối bùn. Gã thở dài, vẻ mặt thảm hại, sụp đổ.

Vầng dương càng lúc càng nhô cao, góc chiếu càng thêm thẳng đứng, độ sáng so với lúc tờ mờ cũng chói chang hơn, khu rừng rậm dưới ánh nắng bao trùm cuối cùng cũng thoái khỏi lớp vỏ lạnh lẽo ướt đẫm sương đêm, trở nên ấm áp dễ chịu.

Quả là một buổi sáng đầu đông khiến cho người ta thoải mái.

Lúc này mặt của Ngân Trần chỉ cách chóp mũi Kỳ Linh có vài tấc. Mũ trùm trên áo choàng của y buông xuống ôm sát vào khuôn mặt, khuôn mặt đẹp như băng tuyết ấy giờ phút này phần lớn được che dưới bóng cây, khe suối lấp lánh phản xạ lại ánh mặt trời sáng rỡ soi chiếu lên đôi tròng mắt trong suốt như bảo thạch nom hệt như hai vì sao lập lòe trong bóng đêm.

Y nhìn Kỳ Linh phía trước đang khoác lên thân thể thiếu niên của mình bộ áo quần vừa được giặt sạch. Y phục vừa rồi còn ẩm ướt, bị y vẩy tay liền rào rào kết thành băng, sau đó lại vẩy tay thêm lần nữa, toàn bộ khối băng đều vỡ thành bụi phấn lả tả rơi xuống, trên tay chỉ còn lại bộ y phục khô ráo và thơm tho.

Kỳ Linh vừa thắt đai lưng vừa nhìn Ngân Trần mặt mày nghiêm túc ở phía trước, y đang giúp gã chỉnh trang y phục, lại sẵn tay vén lấy lọn tóc vướng quanh cổ Kỳ Linh ra ngoài. Nếu như lúc này ở trước mặt Kỳ Linh có một tấm gương thì gã có thể phát hiện ra mặt mình đỏ đến nhường nào. Bởi trong đầu gã giờ phút này không ngừng hiện ra hình ảnh còn lưu lại trong trí nhớ tối đêm qua. Ký ức sau cùng chính là bàn tay của Ngân Trần luồn vào đũng quần, sau đó thì gã hôn mê đi... Thế này chẳng phải đúng chuẩn

https://thuviensach.vn

của cái trò gọi là 'xếp hình' hay sao? Kỳ Linh đỏ bừng mặt mũi, trong lòng vừa thẹn vừa giận nhưng lại không dám hỏi Ngân Trần, vạn nhất là gã nằm mơ thì sao... Vậy thì mất mặt chết đi được...

Ngân Trần nhìn biểu hiện của Kỳ Linh, trong lòng đại khái cũng hiểu rõ gã đang nghĩ điều gì. Mặc dù quan hệ Vương Tước - Sứ Đồ giữa họ mới chỉ kéo dài hai ngày nhưng đối với tâm tình và suy nghĩ của đối phương cũng ít nhiều có thể nắm bắt được. Loại tâm linh tương thông này phảng phất như đang dần hình thành. Có điều, Ngân Trần nhờ đó cũng đồng thời cảm nhận được một vài chuyện khác, chuyện trong đầu của gã thanh niên đang độ tràn trề sinh lực này khiến y không khỏi đỏ mặt nhưng lại không tiện khơi mào, vì vậy y chỉ có thể tiếp tục giả bộ điềm tĩnh giúp Kỳ Linh chỉnh sửa y phục.

Hai kẻ lòng đầy tạp niệm đứng trầm mặc đối diện nhau, ai cũng giả bộ đang bận rộn...

Kỳ Linh đương nhiên hoàn toàn không biết, đêm qua hai người gần như đã lướt đến sát mép vực tử vong. Ngân Trần tự nhiên cũng không muốn nói cho gã về chuyện của Chư Thần Hoàng Hôn bởi ngay cả chính bản thân y cũng khó mà tin được nó sẽ xuất hiện tại nơi này, thậm chí rốt cuộc có phải là Chư Thần Hoàng Hôn hay không Ngân Trần cũng không dám nắm chắc.

Nếu như không phải đêm qua loại bỏ đi toàn bộ Hồn lực thì nhất định đã bị Chư Thần Hoàng Hôn phát hiện ra rồi. Dẫu có ba Ngân Trần thì có lẽ cũng chỉ là thịt cá dưới miệng của nó mà thôi. Bất quá bản thân y sau khi loại bỏ đi hồn lực lại thành ra một thân thể không có bất cứ sức phòng ngự nào, trong tiếng kêu gào tràn đầy hồn lực của nó mà còn sống sót cũng xem là kỳ tích rồi.

Kỳ Linh mặc xong quần áo bèn nhảy lên bật xuống vài cái, có lẽ nhờ được ngủ đẫy giấc, lại ăn thêm hoa quả tươi ngon, gã cảm giác trong thân thể tràn trề sức mạnh như dùng mãi chẳng hết. Đương nhiên gã cũng không quên cúi đầu ngửi ngửi trước ngực mình: "Đúng là thơm nức... Thật muốn

https://thuviensach.vn

để cho mấy cô gái trong thôn ấy ngửi được..." Gã cúi đầu nhỏ giọng lẩm bẩm, mặt mũi tỏ vẻ "đáng tiếc".

- Phải rồi, cậu bây giờ đã không sao nữa, hãy thả Thương Tuyết Chi Nha ra thử xem. - Ngân Trần tìm một cành cây thâm thấp mọc ngang rồi ngồi lên phía trên, vô cùng nhàn nhã giống như đang chờ xem trò vui.

- Thương Tuyết Chi Nha á? Không không không không không không... Không! Không! Không! Ngàn vạn lần không! - Kỳ Linh cả người giật nảy, vội vàng xua tay lia lịa. - Chân của nó thôi cũng đã to hơn cành cây mà ngài ngồi, còn bộ móng vuốt thì y như mấy thanh đao thép to bản vậy!

Ngân Trần khẽ liếc mắt, vẻ mặt xem thường. (động tác liếc mắt của y rất kín cho nên thoạt nhìn chỉ thấy dáng vẻ lạnh lùng bất cần, trong lòng Kỳ Linh thầm nghĩ, "Lúc nào cũng chú ý đến hình tượng của mình, ngài có thấy mệt không vậy!") Thấy Ngân Trần không để ý đến mình, Kỳ Linh bèn nghiêng đầu ngẫm nghĩ ra đề tài khác, hỏi:

- Ngân Trần, hồn thú của ngài là gì vậy? Tôi nghe người ta nói hồn thú của Vương Tước đều hết sức lợi hại, hay là ngài thả ra xem thử?

- Cậu đang nói đến Tuyết Thứ? - Ngân Trần hỏi.

- Hồn thú của ngài tên là Tuyết Thứ à? Nó ra sao vậy?

Ngân Trần quay mặt sang nhìn gã, hai mắt nheo lại, đồng tử tích tắc co lại thành một đường mảnh.

- Ối? - Kỳ Linh ngẩng đầu nhìn bầu trời, bốn bề bỗng chốc đen kịt, là mây đen hay sao? Nhưng cho dù là mây đen cũng không thể tối đến mức hoàn toàn, giơ tay không thấy ngón như vậy được. Kỳ Linh quan sát xung quanh, phát hiện chỉ còn lại mỗi Ngân Trần đang đứng trước mặt mình, áo choàng trắng trên người y vẫn đang ngầm phát ra chút ánh sáng lờ mờ, còn chung quanh tối đen như mực. Gã vừa cục cựa thân mình thì phát hiện tay

https://thuviensach.vn

trái chạm phải thứ gì đó vừa cứng rắn vừa lạnh lẽo, trên bề mặt là chất lỏng lầy nhầy, sờ kỹ lại thì nhận ra một cái gai lớn bén ngót. Kỳ Linh cẩn thận mò mẫm một vòng, phát hiện lúc này trên đầu dưới chân của gã đều là loại gai sắc nhọn trông như thủy tinh đen như thế.

- Đây là nơi nào vậy?

- Cậu không phải muốn thấy hồn thú của ta ư? - Ngân Trần mặt không đổi sắc nói: - Hiện giờ chúng ta đang ở trong miệng của nó đấy.

Kỳ Linh mặt mũi sợ đến trắng bệch, nhắm chặt mắt lại:

- ... Ngài có nhân tính hay không hả? Mau thu hồi nó lại ngay!

Kỳ Linh kêu la oai oái một lúc, khi mở mắt ra lần nữa thì xung quanh lại là cây cối bao phủ, rừng xanh suối sâu ngập trong sắc nắng rực rỡ.

Kỳ Linh nhẹ nhỏm thở phào, giơ tay lau mồ hôi trên trán.

- Của ta thì cậu đã xem rồi, giờ đến phiên của cậu đấy. - Ngân Trần nói một cách bâng quơ, dáng vẻ ung dung tự nhiên.

- Cái gì của tôi? - Kỳ Linh giả ngốc, không dám đối diện.

- Hồn thú của cậu! - Ngân Trần nghiến răng, gân xanh trên thái dương thấp thoáng nổi lên nhưng y vẫn duy trì được phong thái cao quý và thản nhiên của một Vương Tước băng tuyết.

- Đáng sợ lắm đấy... - Đôi mắt to của Kỳ Linh trợn lên đảo tròn xung quanh.

- Bớt nhảm đi, mau mau thả Thương Tuyết Chi Nha ra, bằng không ta đi ngủ, để cho Thứ Tuyết chơi với cậu. - Ngân Trần nhếch mắt lên nhìn gã, tỏ dáng vẻ "ta sẽ làm thật đấy".

https://thuviensach.vn

- Làm sao thả đây... - Kỳ Linh sắp mếu đến nơi.

- Thử dùng Hồn Lực của cậu tác động vào Tước Ấn đi.

Kỳ Linh nhắm mắt lại, trong lòng thầm nghĩ, chết thì chết vậy.

Song, Kỳ Linh chẳng những không chết mà ngược lại còn như trông thấy bảo vật, mồm miệng không ngừng tấm tắc. Sau một tiếng nổ "bụp" từ không khí, gã hầu như liên tục xúm quanh một chú sư tử to cao hơn gã cả một cái đầu, vừa lượn lờ vừa xuýt xoa:

- Đẹp quá đi mất! Phen này đúng là nở mặt nở mày rồi!

Còn chú sư tử cao lớn toàn thân màu trắng bạc kia dường như cũng có thể nghe được những lời vừa rồi của Kỳ Linh, nó ngẩng đầu, ưỡn ngực, vẻ mặt dương dương tự đắc, thậm chí cả thân mình nó run lên một cách ảo diệu, kèm theo tiếng rống đinh tai nhức óc, một đôi cánh bạc khổng lồ từ hai bên vai của nó giang rộng ra, hệt như thần thú mà thiên thần hay cưỡi trong thần thoại tỏa ra hào quang khắp vạn trượng.

Thương Tuyết Chi Nha khép mắt lại, ngẩng cao đầu, chìa bộ móng vuốt to bè đằng trước của nó về phía Kỳ Linh trông hệt như một vị vương tử kiêu ngạo. Kỳ Linh vội vàng bắt lấy bộ vuốt dày cộp đầy lông lá của nó lắc lên lắc xuống:

- Hân hạnh được gặp nhà mi!

- Mà Hồn thú có phân biệt đực cái không nhỉ? - Kỳ Linh quay đầu nghi hoặc nhìn Ngân Trần, sau đó lại quay đầu nhìn sang Thương Tuyết Chi Nha: - Mi là đực hay là cái... Đại ca! Tôi sai rồi, có gì từ từ nói, đừng có động móng vuốt...

Kỳ Linh nhướng cằm lên, mắt nhìn xuống chiếc móng kề trên yết hầu mình trông như một con dao nhỏ vừa đột nhiên mọc dài ra từ cẳng trước

https://thuviensach.vn

của Thương Tuyết Chi Nha.

Thương Tuyết Chi Nha thu móng vuốt lại, bực bội gừ một tiếng, xoay người bỏ đi rồi nhẹ nhàng nhảy lên một mõm đá cao. Dưới ánh trăng, nó nhìn lên trời, hống lên một tiếng hùng hồn vang vọng, sau đó quay đầu lại dùng ánh mắt khinh miệt và xem thường nhìn Kỳ Linh, tỏ vẻ "Ngươi biết đại gia ta là đực hay cái rồi chứ gì".

Kỳ Linh xoa xoa yết hầu, nhỏ giọng thầm thì: “Đại gia nhà mi làm sao so được với con người, còn dám ra vẻ khinh miệt?!" Nói xong gã quay lại lớn giọng nói với Ngân Trần:

- Nó có tật xấu giống y chang ngài, hở một chút là thích kề mấy thứ sắc bén vào yết hầu người khác.

Thương Tuyết Chi Nha nhảy xuống, lại đứng ở bên cạnh Kỳ Linh. Kỳ Linh vuốt ve chiếc bờm trắng bạc oai phong lẫm liệt trên cổ nó rồi quay lại hỏi Ngân Trần:

- Lúc trước tôi gặp nó lớn hơn bây giờ nhiều, cẳng chân to bè như thân cây vậy, sao hiện tại lại có dáng vẻ này?

- Lúc cậu thấy chính là trạng thái chiến đấu của nó, mỗi Hồn Thú khi chiến đấu đều sẽ biến thành một hình dáng có uy lực nhất.

- Ồ... - Kỳ Linh gật đầu: - Vậy Tuyết Thứ của ngài ở trạng thái bình thường có bộ dạng gì?... Ngài đừng thả ra, tôi không muốn trông thấy hình dáng ở trạng thái chiến đấu vừa ban nãy của nó đâu, đáng sợ lắm! Tôi chỉ muốn xem dáng vẻ bình thường là được rồi...

Ngân Trần "ừm" một tiếng, sau đó xòe tay ra, duỗi đến trước mặt Kỳ Linh. Trong lòng bàn tay y lúc này là một con bọ cạp nhỏ xíu màu bạc đang huơ huơ chiếc càng bé tẹo của nó về phía Kỳ Linh như đang chào hỏi...

https://thuviensach.vn

- Chúng ta chờ một lúc rồi hẵng xuất phát. Trong khoảng thời gian này ta muốn đến một chỗ xử lý vài chuyện trước, cậu ở nơi này đợi ta, cậu có muốn trở về Phúc Trạch trong chốc lát không? Nhưng mà ở đó... cũng chẳng còn gì nữa đâu.

- Vậy tôi trở về trấn Phúc Trạch một lúc... Tôi vẫn muốn đi xem thử... Ngài bao giờ thì trở lại?

Kỳ Linh nhìn Ngân Trần, trong lòng chẳng ngờ lại nảy sinh một thứ tình cảm không nỡ lìa xa. Gã bất chợt bị thứ tình cảm này làm cho phát buồn nôn, phải tức tốc ói thốc ói tháo một lúc.

Ngân Trần đương nhiên biết gã đang suy nghĩ điều gì, y hoàn toàn không thèm để ý đến gã, xoay người bỏ đi.

- Nhanh thôi, xế chiều ta sẽ trở lại. Cậu ở trấn Phúc Trạch đợi ta, đừng có chạy lung tung.

Chữ "lung tung" còn lãng đãng trong không khí, thân ảnh Ngân Trần đã không thấy đâu nữa, chỉ để lại một cơn gió xoay tròn làm thổi bay vô số chiếc lá vàng từ tàng cây rụng xuống.

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 4+2: Sinh Hồn (2)

Đế quốc phương tây Á Tư Lam - Pháo đài Thiên Các phía tây nam

Thủ đô Các Lan Nhĩ Đặc bố trí trên khắp lãnh thổ đế quốc Á Tư Lam rất nhiều pháo đài lớn nhỏ nhằm cung cấp cho Vương Tước, Sứ Đồ cùng nhóm Hồn thuật sư của hoàng gia những tin tức tình báo thu thập được. Tất cả pháo đài như vậy khiến cho cả đế quốc được bao phủ trong một hệ thống mạng lưới, và mạng lưới tình báo khổng lồ này được gọi là Thiên Các.

Đây chính là pháo đài Thiên Các gần trấn Phúc Trạch nhất.

Ngân Trần từ một cửa động cũ kỹ nom như bia mộ bước xuống bên dưới, dần dần tiến về nơi sâu thẳm trong lòng đất. Thềm đá dưới chân y đã mòn nhẵn nhụi, vừa nhìn đã biết công trình được xây cất từ xa xưa. Hai bên con đường hầm ngoằn ngoèo dẫn thông trong lòng đất này cứ cách mỗi đoạn ngắn đều có đặt một ngọn đèn trong hốc đá, không phải dùng ánh lửa thắp sáng mà dùng độ sáng của Hồn Lực để duy trì. Tuy nhiên mỗi ngọn đèn cũng không quá sáng nên chỉ có thể lờ mờ nhìn thấy tình trạng trong đường hầm. Phía cuối con đường vẫn được bao bọc trong một bức màn tối tăm chết chóc, Ngân Trần vừa đi vừa có cảm giác mình đang tiến vào một hầm mộ, thật chẳng hiểu vì sao tòa pháo đài này lại được thiết kế u ám đến vậy.

Vách tường hai bên đường hầm dần xuất hiện những hình thù hoa văn được điêu khắc chi chít loại họa tiết trang trí rất điển hình từ lâu đời của Á

https://thuviensach.vn

Tư Lam.

Đi một lúc nữa thì đến bậc thang cuối. Một căn phòng đá trống trãi thấp thoáng hiện ra, bên trong không bày biện gì nhiều, chỉ có một bệ đá lớn ở phía trước. Phía sau bệ đá là một vị hồn thuật sư khoác áo choàng đen, đầu trùm mũ đen. Gương mặt của hắn ẩn trong bóng mũ trùm nên chỉ trông thấy được phần miệng. Môi của hắn mỏng và nhợt nhạt, nhìn cứ như một bệnh nhân mất quá nhiều máu.

- Vương Tước Thứ Bảy - Ngân Trần. Ta đến thu thập một ít tin tình báo, hy vọng ngươi có thể cung cấp cho ta.

Ngân Trần hướng về phía kẻ mặc áo choàng đen, lạnh nhạt nói.

- Vương Tước, xin nguyện cống hiến sức lực cho ngài. - Giọng nói kẻ mặc áo choàng đen trong huyệt động u ám vang lên khàn đặc, khiến người nghe không hề thoải mái, cảm giác như phía sau lưng có một con rắn lạnh lẽo đang trườn lên.

- Tối hôm qua ở khu rừng rậm bên ngoài trấn Phúc Trạch có xuất hiện Hồn Thú bậc cao cấp hay không? Ta nói bậc cao cấp ở đây là ám chỉ... loại cấp bậc của tứ đại Hồn Thú thượng cổ...

- “..." Kẻ mặc áo choàng đen trầm ngâm, hiển nhiên là không ngờ Ngân Trần lại đưa ra một vấn đề như vậy.

- Là Chư Thần Hoàng Hôn phải không? - Đôi đồng tử của Ngân Trần hệt như đóng băng, tóe ra sắc lạnh.

- Đêm qua ngoài trấn Phúc Trạch, đúng là có xuất hiện Hồn thú bậc cao cấp, dựa theo hồn lực mà suy đoán, chí ít cũng hơn Vương Tước mấy lần, cho nên án theo tiêu chuẩn mà nói, có thể nhận định là một trong tứ đại Hồn Thú thời thượng cổ... Nhưng có phải là Chư Thần Hoàng Hôn hay không

https://thuviensach.vn

thì không dám chắc chắn... - Kẻ mặc áo choàng đen tiếp tục dùng thanh âm khàn khàn lạnh lùng trả lời câu hỏi của Ngân Trần.

- Ta có thể khẳng định, không một Hồn Thú nào có thể phát ra tiếng kêu khiến cho toàn bộ Hồn Lực trong thân thể người ta bị kích động đến mức sôi trào như vậy được. Trong tiếng kêu ấy, bất kể là ai, chỉ cần khẽ vận một ít Hồn Lực hoặc bị phát hiện ra được đôi chút Hồn Lực thì đều có thể bị nó dùng âm thanh ấy kích cho tan rã toàn bộ Hồn Lực, giống như những đợt thủy triều mất đi khống chế chảy cuồn cuộn trong cơ thể, đến cuối cùng sẽ công kích vào tất cả đường mạch linh hồn đến mức tán loạn, khiến cho Hồn Thuật Sư chịu thương tổn cực nặng... - Ngân Trần vừa nói một cách đều đều vừa quan sát vẻ mặt của kẻ mặc áo choàng đen.

Hắn đối với những lời nói của Ngân Trần không hề lộ ra cảm xúc. Gương mặt của hắn bị bóng áo choàng che lấp, không tài nào phán đoán ra được hắn đang nghĩ gì vào lúc này.

Ngân Trần lạnh lùng nhếch mép cười:

- Ta hỏi một chuyện sau cùng, ở gần đây còn có Vương Tước khác hay không? Nếu có, bọn họ đang chấp hành nhiệm vụ gì?

- Gần đây có Vương Tước khác, họ đang chấp hành nhiệm vụ riêng.

- Là ai? Đang làm gì? - Ngân Trần nhìn chằm chằm vào mặt người nọ.

- Thứ lỗi, quyền hạn biết được tin tình báo này dựa trên cấp bậc của ngài là không đủ để thu thập. - Kẻ mặc áo choàng đen lễ phép trả lời nhưng vẫn giữ nguyên vẻ lạnh lùng.

Đế quốc phương Tây Á Tư Lam - rừng rậm bên ngoài trấn Phúc Trạch

Màn đêm dần trở nên dày đặc, bao phủ cả khu rừng mênh mang trong bóng tối màu xám tro, khung cảnh lúc này vừa êm đềm vừa tĩnh lặng.

https://thuviensach.vn

Kỳ Linh chờ đợi hồi lâu, lúc này mới nhận ra sắc trời đã sụp tối. Gã ngẩng đầu, vẫn chẳng trông thấy bóng dáng Ngân Trần đâu. Xung quanh là rừng rậm bạt ngàn, ngoài chính mình ra thì không có bất cứ hình bóng ai khác. Vô số thân cổ thụ chọc trời thấp thoáng như những tên khổng lồ màu đen, sừng sững đứng xung quanh, chúng đang cúi đầu xót thương sự cô độc của gã.

Thời khắc ấy, Kỳ Linh cảm nhận được sự lẻ loi mà trước nay gã chưa từng có.

Ở trấn Phúc Trạch không còn một ai, cả tòa dịch trạm đã bị phá hủy, hóa thành một đống gỗ vụn hoang tàn ngổn ngang. Những khu vực khác của thị trấn cũng bị phá hủy, rất nhiều người đã bỏ trấn ra đi, chỉ còn sót lại vài cụ già neo đơn vì không biết về đâu nên đành ở lại.

Cả thị trấn như vừa trải qua một biến cố lớn, giờ phút này chỉ còn lại sự đổ nát và im lìm khiến người ta hít thở không nổi.

- Ta về rồi đây! - Giọng nói của Ngân Trần đột nhiên vang lên trước mặt gã.

Kỳ Linh nhảy dựng, không nhịn được giơ tay nhấc bổng Ngân Trần lên, nụ cười trên gương mặt gã rất chân thật, có thể nhận ra vẻ cao hứng phát xuất từ nội tâm.

- Tôi còn lo là ngài... - Kỳ Linh đang nói dở thì lắc lắc đầu, ngừng lại.

- Lo rằng ta bỏ cậu mà đi à? - Ngân Trần hỏi.

- Cứ xem là vậy đi...

- Vậy cậu có thể an tâm, một khi Vương Tước đã ban ấn cho Sứ Đồ thì không thể nào đảo ngược sự thật này, vả lại cũng không thể ban ấn cho một

https://thuviensach.vn

người khác được nữa, ta chỉ có một Sứ Đồ là cậu, cho nên ta sẽ không bỏ lại cậu đâu. - Ngân Trần nghiêm túc giải thích.

Kỳ Linh gật đầu thật mạnh, sau đó mỉm cười.

- Đói bụng chưa? Cậu nhóm một đống lửa rồi tự tìm lấy thức ăn đi, sẵn tiện để sưởi ấm luôn. Đêm về khuya sẽ lạnh đấy, ta chẳng muốn phải xây phòng cho cậu rồi cả đêm phải giữ một ít Hồn Lực duy trì đâu, mệt lắm.

Sau khi trời hoàn toàn tối mịt, ánh trăng cũng hé khỏi rặng mây.

Khu rừng rậm dưới ánh trăng vừa nồng nàn vừa tĩnh lặng hệt như một nàng thiếu nữ e ấp.

Thương Tuyết Chi Nha vẫn ngẩng đầu ưỡn ngực thong dong bước xung quanh Kỳ Linh, còn Kỳ Linh cũng phối hợp theo bằng cách tán dương nó không ngớt miệng. Nó giơ bàn chân đầy lông lá lên.

Kỳ Linh:

- Ôi chao, bộ móng vuốt này sắc lẹm như bảo kiếm, đẹp tuyệt vời!

Nó "phụt" một tiếng, giang đôi cánh rộng thùng thình của mình ra khỏi vai.

Kỳ Linh:

- Chu choa, đây đúng là cánh của thiên sứ mà!

Nó quẩy đuôi, ba mũi nhọn sắc như dao phai trên chiếc đuôi của nó nhẹ nhàng cắt tiệt một cành cây to cỡ vòng eo chắn ngang đường.

Kỳ Linh:

https://thuviensach.vn

- Trời ạ, đây có phải là bảo kiếm trảm yêu trừ ma trong thuyền thuyết không vậy?

Hai chủ tớ kẻ xướng người họa liên tu bất tận, tự biên tự diễn...

Ngân Trần khinh khỉnh liếc mắt, quay đầu đi không nhìn bọn họ nữa. Y ngồi trên tảng đá dưới tàng cây, bẻ bánh mì trên tay ra thành những mẫu nhỏ rồi đút cho Tuyết Thứ. Cái miệng nhỏ xíu của Tuyết Thứ cứ mãi miết nhai "xoành xoạch" không khép lại, hai mắt đen láy trên đầu cứ mong chờ ngước lên còn đôi càng thì huơ trái huơ phải, thoạt trông giống hệt một chú cún con đang rung mình lắc cổ vô cùng đắc ý.

- Chi chi chi... - Tuyết Thứ ăn xong, đứng trên vai Ngân Trần réo gọi.

- Ta không đói mà. - Ngân Trần dịu dàng lắc đầu, dùng ngón tay nhẹ nhàng gõ lên lớp vỏ trên lưng nó.

Tuyết Thứ xoay người nhảy khỏi vai y, bún một cái đã biến mất trong bụi cỏ rậm rạp.

- Ngài nghe được nó nói à? - Kỳ Linh từ xa đi đến, nghi hoặc hỏi.

- Tất nhiên, ở chung lâu ngày tự nhiên là hiểu được. - Ngân Trần nhìn Kỳ Linh nói với vẻ điềm nhiên.

Kỳ Linh định nói gì đó thì một trận "rào rào" vang lên, kế đó vài chục thứ quả dại từ bóng râm của bụi cỏ ngoài xa bỗng đâu bay đến, rơi xuống chân Ngân Trần lộp bộp như mưa rào, rồi trông thấy Tuyết Thứ bé nhỏ chạy một mạch đến bên cạnh, nhảy lên bờ vai Ngân Trần huơ huơ đôi càng tí tẹo mà ríu rít.

Ngân Trần nhặt lấy một quả dại, cắn một miếng rồi mỉm cười với Tuyết Thứ.

https://thuviensach.vn

Kỳ Linh cúi người nhặt lên một trái cho vào miệng, nước quả ngọt ngọt chua chua hợp vị ngấm vào miệng gã.

- Tuyết Thứ, mi thật tuyệt...

Còn chưa dứt lời, gã nghe sau lưng mình vang lên tiếng gừ hậm hực, quay người lại trông thấy Thương Tuyết Chi Nha ngoắc đuôi vài cái biến mất trong bóng tối rừng già, mấy giây sau liền nghe thấy một tiếng gầm kinh thiên động địa. Kỳ Linh bị tức thở, vừa lấy tay xoa ngực vừa nhìn Thương Tuyết Chi Nha bước ra từ bóng râm tàng cây, chiếc bóng màu bạc của nó lấp lánh ánh sáng trong màn đêm, nó dùng sức giương cánh lên cao vỗ phành phạch, vô số con chim trên bầu trời rớt bình bịch xuống bên chân Kỳ Linh, con nào con nấy đều hộc máu mồm, rõ ràng là bị tiếng gầm vừa rồi làm cho chết điếng.

Thương Tuyết Chi Nha ngẩng đầu, bộ dáng vênh vênh váo váo, nhưng đồng thời lại len lén dùng khóe mắt đang khép hờ của mình liếc nhìn Kỳ Linh, vẻ mặt khoe khoang nhưng đồng thời cũng mong chờ được tán dương. Kỳ Linh vội chạy đến, vừa sờ đầu nó vừa nói:

- Ngươi tuyệt nhất, ngươi siêu giỏi, ngươi lợi hại số một...

Nó đắc ý liền vẫy đuôi qua lại, Kỳ Linh nhìn ba thanh dao phai phía cuối đuôi của nó, trong lòng ơn ớn:

- Coi chừng nhà mi vẫy trúng ta bây giờ...

Tuyết Thứ trên bả vai Ngân Trần lúc này quay đầu đi, hoàn toàn không để ý đến nó. Một lúc sau, Tuyết Thứ nhảy vụt xuống khỏi vai Ngân Trần, loăng quăng chạy đến bên cạnh bàn chân dày cộp của Thương Tuyết Chi Nha rồi ngừng lại, ngẩng đầu lên nhìn con vật to kềnh càng trước mặt.

Thương Tuyết Chi Nha nheo mắt lại, nhìn Tuyết Thứ nhỏ như cái móng tay của mình, mặt tỏ vẻ khinh thường.

https://thuviensach.vn

Tuyết Thứ bèn chầm chậm uốn người, cái đuôi nhếch lên, châm một phát vào bàn chân Thương Tuyết Chi Nha...

Thương Tuyết Chi Nha phóng vút lên cao, nhảy tít đến ngọn cây nằm rạp xuống, mặt lộ vẻ kinh hoàng, lưỡi lè ra ngoài hơn phân nửa, tròng mắt trợn trừng thật to.

Còn Tuyết Thứ nhỏ nhắn dưới tàng cây lúc này, một chiếc càng cắm xuống đất giữ lấy thân thể bé tẹo của mình, một chiếc khác đỡ lấy ngực, gập người run run, nom bộ dáng của nó có lẽ đang cười to đến mức sốc cả hông...

Ngân Trần và Kỳ Linh nhìn nhau, mặt ai nấy đều xấu hổ.

Kỳ Linh nhìn xác chim rơi đầy đất, vừa lúc đói bụng, gã bèn đi vào rừng nhặt nhạnh một ít cành khô, kế đó lấy đá lửa ra khỏi người rồi nhóm lên một đống lửa, gã nhổ sạch lông lũ chim nọ, dùng cành cây xiên thành chuỗi nướng trên ngọn lửa. Nướng một lúc lại thấy thiêu thiếu, gã liền xoay người đi vào rừng, sục sạo bốn phía nhổ được vài loại cỏ mùi, lại hái thêm mấy thứ quả dại mới quay trở lại. Gã nghiền nát đám cỏ này, phết dịch ngọt của cỏ lên bề mặt thịt, lại mang mấy thứ quả dại dùng làm gia vị nhét vào trong bụng chim đã được làm sạch rồi mới đem nướng trên lửa một lần nữa. Chẳng bao lâu sau, trên bề mặt lớp thịt chim ánh lên màu lấp lánh, hương thơm sực nức mê người dần dần tỏa ra.

Ánh lửa trong màn đêm vừa ấm áp vừa sáng rỡ.

Củi không ngừng cháy đỏ phát ra tiếng kêu lách tách, liên tục bắn ra những đốm lửa nom hệt như bầy đom đóm bị gió thổi bay lập lờ trong bóng tối giữa rừng cây.

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 4+3: Sinh Hồn (3)

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

"U Minh cúi người nhẹ nhàng cởi bỏ mũ trùm trên đầu mình xuống, hẻm núi bị sương mờ che lấp trong vầng sáng màu trắng ngà dịu nhẹ, bao phủ lấy khuôn mặt trẻ trung xinh đẹp tột cùng. Nụ cười đầy tà khí hệt như ánh nước chợt lóe chợt tắt giữa biển sâu, hốc mắt hắn tựa một sơn cốc hẹp dài, đầu mày cao cao nhô lên trên vầng trán hợp cùng sống mũi thẳng tắp, đôi đồng tử màu xanh biếc khác nào một đại dương mênh mông vô tận. Bộ áo choàng màu đen quanh người U Minh được nguồn Hồn Lực lay chuyển, nhẹ nhàng bay chấp chới trong không khí như thể sương khói, phủ lấy tấm thân cao lớn và tràn ngập sức mạnh"

Sau khi đống lửa được nhóm lên, Tuyết Thứ lại trở về trong Tước Ấn của Ngân Trần, còn Thương Tuyết Chi Nha cũng nhảy lên một mỏm đá cách xa ánh lửa mà lừ đừ nằm rạp xuống.

Ngân Trần nói với Kỳ Linh:

- Cậu hãy thu hồi nó về trong Tước Ấn của mình đi.

Kỳ Linh nghệch đầu ra ngẫm nghĩ:

https://thuviensach.vn

- Ừm... Phải rồi, vì sao bình thường ngài đều giữ Tuyết Thứ tại Tước Ấn bên trong thân thể vậy? Thả nó ra không phải rất tốt hay sao? Tôi cảm thấy có một con sư tử cao lớn như vậy đi theo bên cạnh mình thì thật là oai phong biết bao.

- Một khi Hồn Thú đã bị thu phục thì chúng không còn tự do như lúc trước, có thể nhờ săn mồi và nghỉ ngơi mà khôi phục lại Hồn Lực. Bọn chúng bắt buộc phải ở trong Tước Ấn của chúng ta mới có thể phục hồi được Hồn Lực. Nếu cứ ở bên ngoài thân thể chúng ta mà duy trì hình dạng thực thể hoặc chiến đấu thì Hồn Lực của chúng sẽ liên tục trong trạng thái bị hao mòn. - Ngân Trần giơ tay lên chỉ: - Đấy, cậu xem Thương Tuyết Chi Nha kìa, cậu mà không để nó trở về Tước Ấn thì đoán chừng sáng sớm ngày mai nó sẽ đi đường không nổi cho xem.

Kỳ Linh hoảng hốt vội đứng dậy, chạy một mạch đến trước mặt Thương Tuyết Chi Nha, vẫy vẫy tay với nó rồi lại chỉ chỉ vào mông của mình. Thương Tuyết Chi Nha nhướng đôi mắt lèm nhèm rồi ngồi dậy, đi vòng ra phía sau Kỳ Linh, nó đứng đực ra đó cúi đầu nhìn gã.

Kỳ Linh quay đầu lại, hỏi Ngân Trần:

- Tôi làm sao để thu nó trở về Tước Ấn đây?

- Gom Hồn Lực của cậu tập trung ở Tước Ấn, sau đó hình thành cảm ứng với Hồn Lực của nó, rất đơn giản!

Kỳ Linh hoàn toàn không hiểu, thế nhưng Ngân Trần đã nhắm mắt lại dưỡng thần, gã đành phải nghiến răng, nhìn Thương Tuyết Chi Nha đằng sau mệt mỏi đến mức sắp ngủ thiếp đi, hai mắt gã nhắm lại, cảm nhận nguồn Hồn Lực của mình đang chuyển động trong cơ thể.

Một tiếng nổ vang trong không khí, chú sư tử bạc cao lớn hệt như một làn sương khói màu trắng, cuồn cuộn tuôn chảy vào thân người của Kỳ Linh.

https://thuviensach.vn

Kỳ Linh trợn mắt há mồm:

- Chuyện này thật là... thần kỳ quá sức!

Kỳ Linh trở lại bên cạnh Ngân Trần, ngồi xuống sát người của y, đẩy đẩy chân gọi:

- Ngân Trần, kể cho tôi nghe tiếp câu chuyện về thế giới của ngài đi. Hồi còn nhỏ trước khi ngủ, tôi thích nhất là được nghe chuyện ngày xửa ngày xưa đấy...

Ngân Trần nheo mắt lại, vẻ mặt không thèm chấp:

- Ai thèm kể chuyện ngày xưa với ngươi, ta nói đều là chuyện thật.

Kỳ Linh vội vã gật đầu:

- Phải phải, ngài kể nhiều hơn đi, tôi muốn được nghe. Ngài nghĩ mà xem, tôi tốt xấu gì cũng là Sứ Đồ của ngài, sau này gặp các vị Vương Tước khác, dù sao cũng không thể làm một kẻ ngốc chẳng biết trời trăng mây gió được, tôi phải cho ngài nở mày nở mặt, dù ngài chỉ là một Thất Độ Vương Tước cỏn con.... Đại nhân! Xin ngài thu mũi băng lại đi, tôi không có ý đó đâu! Đúng rồi, tôi nói là, ít nhất sau này mọi người gặp mặt liên lạc, tôi cũng có dáng dấp của một Sứ Đồ, tránh để ngài mất thể diện...

Ngân Trần nhìn vẻ mặt nghiêm túc của Kỳ Linh, dưới ánh lửa, gã vẫn còn đầy vẻ trẻ con ngây ngô, nhưng thông qua gương mặt ấy có thể thấy được vóc dáng điển trai mạnh mẽ trong tương lai. Ngân Trần dịch chuyển tư thế, đối mặt với Kỳ Linh bảo:

- Giữa Vương Tước và Vương Tước rất hiếm khi qua lại với nhau. Vương Tước từ xưa tới nay luôn một thân một mình, bên cạnh chỉ có Sứ Đồ đi theo. Trừ khi Bạch Ngân Tư Tế truyền ra nhiệm vụ rất quan trọng, cần được các Vương Tước cùng hợp lực hoàn thành, bằng không bình thường

https://thuviensach.vn

các Vương Tước không hề gặp mặt nhau. Bởi bản thân Hồn Lực của một vị Vương Tước cũng đã rất khủng khiếp rồi cho nên rất ít khi xảy ra chuyện gì phải cần mời ra vài vị Vương Tước mới xử lí được...

Ngân Trần ngã người về phía sau dựa vào tảng đá:

- Hơn nữa, cậu cũng sẽ không làm cho ta mất mặt đâu.

Y nhớ lại ban đầu lúc thăm dò Hồn Lực trong thân thể Kỳ Linh đã cảm ứng được một nguồn Hồn Lực cuồn cuộn như biển khơi.

- Thật á? Nhưng mà tôi mọi chuyện đều không biết! Ngân Trần, vậy những Sứ Đồ khác của ngài chắc đều lợi hại cả?

Kỳ Linh có chút thất vọng cúi mặt, chốc chốc lại nhướng mắt lên nhìn Ngân Trần.

- Nói cho cậu biết, mỗi vị Vương Tước chỉ có một Sứ Đồ, trừ khi Sứ Đồ chết đi, nếu không Vương Tước không thể ban ấn cho người thứ hai được! Mà trước khi gặp cậu, ta chưa từng có Sứ Đồ nào khác. - Ngân Trần nhắm mắt lại, thấp giọng nói.

- Ra là vậy... Hóa ra tôi là người đầu tiên của ngài... - Kỳ Linh giang rộng hai tay, thở phào một hơi.

Ngân Trần vẫn giữ tư thế ngủ yên tĩnh và cao quý nhưng khó mà che dấu được gân xanh đang phập phồng giận dữ trên huyệt thái dương.

Kỳ Linh gãi đầu, trong lòng chẳng hiểu vì sao trở nên cao hứng:

- Mà rốt cuộc Sứ Đồ để làm gì vậy? Hầu hạ Vương Tước hay sao, hay nói cách khác, là người hầu của các ngài?

Ngân Trần mở mắt nhìn Kỳ Linh, ánh trăng soi sáng lên gương mặt trẻ trung và khí khái của gã, ánh mắt của gã tựa như biển đen mênh mông,

https://thuviensach.vn

hàng mi sắc như kiếm càng làm tôn thêm vẻ tuấn tú:

- Sứ Đồ... Chính là Vương Tước tương lai, sau khi ta chết, cậu sẽ là Vương Tước Thứ Bảy.

- Hả ả ả ả ả ả! - Kỳ Linh sau ba giây sửng sờ liền vò đầu thét ầm lên, kêu được một nửa, miệng mồm lại ngậm đầy vụn băng, bắt đầu nôn thốc nôn tháo.

Nôn hết băng trong miệng rồi, Kỳ Linh vẫn không chịu thôi:

- Ngân Trần, Hồn Thuật của các ngài đều cực kỳ lợi hại, tôi phải luyện mất bao nhiêu năm mới có thể giống được như ngài? Ngài hãy dạy tôi cách dẫn mũi băng xuyên toạc lòng đất trồi lên đi! Quá sức lợi hại luôn! Hay là ít nhất cũng dạy tôi cách giặt quần áo nhé? Như vậy kẻ tùy tùng như tôi luôn luôn sạch sẽ, ngài cũng sẽ nở mày nở mặt đó!

- Mấy thứ này không cách nào truyền dạy, chỉ có thể trong quá trình không ngừng chiến đấu và luyện tập mới học được. Vương Tước truyền thụ cho Sứ Đồ gần như cũng chỉ là phương pháp vận hồn riêng biệt của họ mà thôi, còn việc có thể sản sinh ra bao nhiêu năng lượng hoàn toàn phụ thuộc vào tu vi của mỗi người. Nếu nói một cách giản đơn thì bản chất của Hồn Thuật chính là vận dụng Hồn Lực trong thân thể mình sản sinh cảm ứng với các loại nguyên tố bên ngoài, từ đó đạt đến "kỳ tích" mà thể xác người bình thường không cách nào với tới được. Thêm vào Hồn Thuật Sư trong lãnh thổ đế quốc Á Tư Lam được trời phú cho Hồn Lực trong cơ thể là thuộc tính Thủy, cho nên đối với các vật chất như nước, băng, sương, khí... đều có sẵn năng lực khống chế xuất sắc. Thêm nữa, lực khống chế nguyên tố với Hồn Thuật Sư mà nói cũng giống như mấy động tác uống nước, chớp mắt, ngẩng đầu… gần như là một loại bản năng sinh tồn, cũng giống như sau khi cậu chào đời, không ai dạy cậu chớp mắt ra sao, nhảy nhót thế nào, nhưng sinh ra thì cậu đã tự biết. Hồn thuật cũng vậy, cậu dần dần sẽ hiểu được.

https://thuviensach.vn

Kỳ Linh cúi đầu tư lự.

- Vả lại, vì Hồn Lực trong cơ thể Hồn Thuật Sư không ngừng thao túng, tuần hoàn, kích động, thế nên cơ thể cũng có tiềm năng to lớn hơn người bình thường. Giống như sức mạnh, tốc độ, khả năng tái sinh của chúng ta đều vượt xa nhân loại rất nhiều, chính vì vậy... thịt chim của cậu cũng đã khét nghẹt cả rồi.

Ngân Trần nhìn Kỳ Linh từ phía sau, mặt tỉnh bơ nói một cách lạnh lùng.

- Cái gì?... Ối!! - Kỳ Linh vọt đến nhấc xiên thịt lên, tuy nhiên vì trời đã tối, gã nhìn cái thứ trông như hòn than trên tay, mặt mếu xệch muốn khóc...

Đế quốc phương tây Á Tư Lam - Cung đường vực thẳm

Hai dãy núi đen sì sì cao lớn dựng lên khiến cho bầu trời xanh bị thu lại chỉ còn là một khe hở chật hẹp.

Lối vào hẻm núi tràn ngập màn sương dày màu trắng. Chốn sâu xa bên trong bị sương mờ che lấp, không thể trông thấy gì, thi thoảng lại truyền ra một tiếng rống quái dị mơ hồ vang vọng trong không khí.

Xung quanh, từng vũng máu tươi loang tung tóe, tay lìa chân gãy, rất nhiều đầu lâu hình thù kỳ lạ, có cái vỡ vụn phân nửa, não tương nhầy nhụa bắn đầy lên vách núi đen, có cái chỉ còn là phần xác rỗng, não tương chẳng biết đã về đâu. Trên mặt đất là đủ loại tròng mắt to có nhỏ có đủ màu sắc nằm la liệt, thoảng như ánh mắt của vô số oan hồn ma quỷ không cam tâm đang trừng trợn nhìn thế gian.

Hằng hà sa số nội tạng và ruột gan đầm đìa máu tươi đang móc lủng lẳng trên khắp vách núi, cành cây, ghềnh đá trong khe suối. Trên mặt nước chốc chốc lại bồng bềnh trôi ngang một bộ đồ lòng, toàn thể sơn cốc bị làn hơi tanh tưởi nhơ nhớp ấy bao phủ.

https://thuviensach.vn

Nơi đây lặng im phăn phắt như chốn địa ngục trần gian.

Vùng nội địa sơn cốc mênh mông bát ngát bị sương mù giăng kín.

Không biết nơi đây đã xảy ra chuyện gì đến nỗi khiến cho thung lũng yên bình này biến thành chốn địa ngục trần gian kinh khủng như vậy.

Trên mặt đất rộng lớn ngổn ngang thi hài, hai bóng người bé nhỏ chầm chậm bước ra từ màn máu tanh ấy.

Quỷ Sơn Phùng Hồn nhìn gương mặt trong suốt tưởng như chạm nhẹ sẽ vỡ tan đang say ngủ trên lưng mình, trong lồng ngực nhộn nhạo một thứ cảm giác khó tả.

- Chúng ta... Sống sót trở ra rồi... - Quỷ Sơn Phùng Hồn mặt mày chi chít vệt máu, cuối cùng cũng hiện ra nụ cười, trong ánh mắt sáng như sao của y lóe lên ánh lệ lấp lánh.

Chàng trai mặc trường bào màu bạc sau lưng ấy hé mở đôi mắt như hổ phách đẹp đến nao lòng, hàng mi mềm mại, mỏng dài khiến cho cậu hệt như một thiên thần nhỏ tuổi. Ngũ quan hoàn mỹ, da thịt không chút tì vết, gương mặt yếu ớt của cậu thoạt trông tái nhợt như sương, ẻo lã không chút sức sống.

Trong lúc đang vội vã rời khỏi Cung Đường Vực Thẳm, ánh mắt chàng thiếu niên bỗng hiện lên một bóng hình hệt như âm hồn.

Quỷ Sơn Phùng Hồn nhìn bóng người lặng thinh như quỷ mị trong màn sương dày phía xa, bước chân khựng lại. Trên gương mặt cương nghị của y bao phủ một tầng sát khí mạnh mẽ.

Y nhẹ nhàng đặt chàng thiếu niên xuống bên vách núi, để cậu dựa vào mặt đá nghỉ ngơi. Gương mặt tái mét của chàng trai ánh lên vẻ sợ hãi như

https://thuviensach.vn

thể một trận gió thổi qua cũng có thể giáng đòn chí mạng lên tấm thân yếu đuối của cậu.

- Ngũ Độ Vương Tước - Quỷ Sơn Phùng Hồn là ngươi phải không? - Âm hồn trong màn sương dày cất tiếng hỏi.

- Ngươi là ai? - Trên thân thể Phùng Hồn, vô số văn tự chữ thập màu hoàng kim đang âm thầm lấp lóe như hơi thở.

Trong màn sương dày đặc, âm hồn chầm chậm tiến ra, bóng ảnh từ lớp sương ẩm ướt dần hình thành đường nét, phảng phất như hồn ma bóng quế nổi lên trong làn nước. Áo bào đen nhánh, mũ trùm che khuất cả khuôn mặt, trên thân thể băng lạnh của hắn hoàn toàn không cảm thụ được bất cứ mùi vị của sự sống nào.

- Ta là U Minh. - Bóng người màu đen nói.

- U Minh?... Vương Tước Thứ Hai.... Vương Tước Thứ Hai - U Minh?... - Trong giọng nói của Quỷ Sơn Phùng Hồn tràn ngập một thứ âm thanh the thé khiến người ta sởn gai ốc, chính y cũng không ý thức được giọng nói của mình vì sợ hãi mà trở nên nghèn nghẹn, chói tai như vậy.

Nỗi sợ hãi hệt như một đàn kiến đông đúc lan ra từ ngực Phùng hồn. Đến khi y muốn tung Hồn Khí ra khỏi thân thể thì mới phát hiện ra cả người mình hoàn toàn không tài nào cử động được.

- Đừng lãng phí sức lực nữa. - Thanh âm trầm bổng hoàn toàn không chứa chút tình cảm nào vang lên trong màn sương dày hệt như vọng đến từ miệng quỷ: - Trước khi ta thuấn sát, ngươi có muốn trăn trối gì hay không?

- Đây chính là thực lực của Vương Tước Thứ Hai hay sao... - Mặc dù ban nãy khi y cứu chàng thiếu niên ra khỏi Cung Đường Vực Thẳm, phần lớn sức mạnh đã bị hao mòn nên giờ đây mới lâm vào tình huống không thể sử dụng được Hồn Lực, đủ để bị thuấn sát... Tuy nhiên cho dù bản thân y có

https://thuviensach.vn

ở trạng thái không tổn hao Hồn Lực thì U Minh phía đối diện vẫn là một con quái vật cao thâm khó lường. Phùng Hồn cảm ứng nguồn Hồn Lực trong thân thể đã bị đối phương áp chế đến không thể lưu động, nhìn cái kẻ ma quái chẳng thể cảm thụ một chút hơi khí Hồn Lực trước mặt, trong ánh mắt y là nỗi tuyệt vọng đang bao trùm. Y đờ đẫn xoay đầu, nhìn đôi mắt trong veo đang mở to ở phía xa của chàng thiếu niên đang vọng lại, từ hốc mắt ứa ra một dòng lệ thống khổ.

- U Minh... Ngài hãy nghe ta nói... Ngài có thể giết ta, nhưng không thể giết cậu ta được... Cậu ta... Cậu ta là... - Câu nói của Phùng Hồn đột ngột bị ngắt quãng trong không khí, hệt như một cành cây bị bẻ gẫy phát ra âm thanh giòn giã.

Một trụ băng nhỏ tinh xảo từ cổ họng Phùng Hồn đâm toạc ra.

Ngay sau đó, từ bả vai, lồng ngực, bụng dưới... Từng mũi băng sắc nhọn có ngạnh dài liên tiếp nổ tung xuyên ra khỏi thân thể y. Máu tươi ròng ròng tuôn đầy mặt đất.

- Không thể nào... Ngài làm sao có thể khống chế được nước trong cơ thể ta chứ... Không ngờ Hồn Lực của ngài lại mạnh đến mức có thể đột phá qua khỏi lá chắn của thân thể ta... Việc này không thể nào...

U Minh vươn ngón tay thon dài tái nhợt ra khỏi lớp áo choàng đen, nhẹ nhàng vẫy vẫy. Thân thể Phùng Hồn chợt bay lên không rồi đập mạnh vào vách núi đánh rầm một tiếng, rơi phịch xuống đất.

Thân thể U Minh như thể luôn bồng bềnh trong không khí, không có bất cứ trọng lượng nào, thậm chí cũng không có cả độ dày, bóng hình màu đen như ma quỷ ấy của hắn thoắt cái đã bất chợt xuất hiện ở ngay trước mặt chàng thiếu niên.

U Minh gập người, vươn bàn tay hoàn mỹ không chút tì vết, dùng ngón tay thon dài lạnh lẽo của mình khẽ nâng cằm chàng thiếu niên lên. Gương

https://thuviensach.vn

mặt sắc sảo như thiên thần nhỏ tuổi của chàng thiếu niên thời khắc này tràn ngập sợ hãi, đôi đồng tử lay động mãnh liệt, hơi thở càng lúc càng dồn dập.

U Minh cúi người nhẹ nhàng cởi bỏ mũ trùm trên đầu mình xuống, hẻm núi bị sương mờ che lấp trong vầng sáng màu trắng ngà dịu nhẹ, bao phủ lấy khuôn mặt trẻ trung xinh đẹp tột cùng. Nụ cười đầy tà khí hệt như ánh nước chợt lóe chợt tắt giữa biển sâu, hốc mắt hắn tựa một sơn cốc hẹp dài, đầu mày cao cao nhô lên trên vầng trán hợp cùng sống mũi thẳng tắp, đôi đồng tử màu xanh biếc khác nào một đại dương mênh mông vô tận. Bộ áo choàng màu đen quanh người U Minh được nguồn Hồn Lực lay chuyển, nhẹ nhàng bay chấp chới trong không khí như thể sương khói, phủ lấy tấm thân cao lớn và tràn ngập sức mạnh.

- Tốt nhất hãy cho ta biết... Ngươi là ai... - U Minh áp sát chàng thiếu niên yếu ớt ngồi dưới đất, nhìn gương mặt tái nhợt của cậu, hỏi bằng giọng trầm ấm thu hút, ngón tay mạnh mẽ của hắn khẽ khàng ve vuốt trên khuôn mặt trắng nõn của chàng trai hệt như đang vuốt ve một đóa hoa vừa chớm nở.

Chàng thiếu niên chầm chậm giơ tay lên vẻ khiếp đảm, ngón tay tinh tế máu tái nhợt của cậu nhẹ nhàng đặt lên cánh tay U Minh, vẻ như đang run rẩy không dám chạm vào.

- Ta là... - Giọng nói thều thào của chàng thiếu niên trong sương mờ khó mà nghe được, cái miệng khép mở một cách trống không như đã đánh mất sức lực.

Vào khoảnh khắc U Minh còn chưa kịp phản ứng, năm ngón tay lạnh lẽo của chàng thiếu niên trong nháy mắt biến thành năm mũi băng sắc bén đan xen vào nhau bằng một tốc độ nhanh như chớp không thể chống cự, hệt như một thứ dây leo bằng sắt thép điên cuồng quấn dọc theo cánh tay của U Minh.

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt, tay phải U Minh kèm theo một nửa bả vai của hắn đều hóa thành vụn phấn bay lả tả trong không khí.

Bọt máu bắn tung tóe khắp xung quanh, trong màn sương dày bốc lên một mùi vị tanh nồng.

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 5: Hồn Vụ Hoàn Kim

Thành phốcảng Rannes, đếquốc Aslan phía Tây.

Vừa thức dậy, Kỳ Linh nhanh chóng theo Ngân Trần đi một mạch đến đây. Trông Ngân Trần nhàn nhã, nhẹ tênh như tản bộ nhưng thực tế tốc độ lại nhanh như vũ bão, Kỳ Linh phải cố hết sức mới đuổi kịp anh. Rời khỏi khu rừng rậm bên ngoài trấn Phúc Trạch, Ngân Trần dẫn Kỳ Linh đi thẳng về hướng Tây. Mặc dù có chút nghi ngờ nhưng Kỳ Linh lại nghĩ chắc Ngân Trần biết đường tắt nên không hỏi nhiều. Cho đến khi một thành phố cảng trắng xoá chói mắt hiện ra trước mặt, cậu không khỏi bất ngờ và xuýt xoa trước vẻ đẹp của nó. Tới lúc này, không thể nhịn được nữa, Kỳ Linh nhanh chóng đuổi theo và hỏi: “Ngân Trần, chẳng phải chúng ta đến đế đô Granlt sao? Granlt hẳn phải ở vùng lục địa phía Bắc chứ nhỉ? Chúng ta đến thành phố cảng này làm gì?”

“Tôi dẫn cậu đến đây để lấy hồn khí thuộc về cậu.” Ngân Trần vừa trả lời vừa bước tiếp về phía trước, không ngoảnh đầu lại.

“Hồn khí? Đó là gì?” Kỳ Linh lại hoang mang. Cậu thở dài, phát hiện mình mãi mãi không tài nào hiểu rõ được thế giới hồn thuật này. Mới vừa biết một thức, chớp mặt lại thêm một thứ mới. Hôm qua mới vừa biết hồn thú của mình,bây giờ thì hay rồi, lại xuất hiện hồn khí. Không biết này mai có xuất hiện thêm hồn áo, hồn giày hay hồn dây lưng gì đó không nữa…

https://thuviensach.vn

“Là một binh khí độc nhất thuộc về cậu, hồn khí không phải binh khí bình thường, nó chỉ sinh ra ở Đồi Hồn thôi…”

“Xin hỏi Đồi Hồn lại là…” Kỳ Linh cảm giác đầu óc mụ mị.

“Đồi Hồn là một hang động dưới biển sâu thuộc hải phận Rannes. Hang động khổng lồ này đã có từ thời viễn cổ, ngang bằng với sự tồn tại của tư tế Bạch Ngân ở đế đô Granlt, không ai biết nó xuất hiện từ lúc nào. Đồi Hồn giống như cơ thể người mẹ thai nghén hồn khí, vô số hồn khí mạnh mẽ giống như thực vật có sinh mệnh, sinh trưởng từ vách hang động. Khác với binh khí bình thường, hồn khí giống như thân thể nhà Hồn thuật, có mạch linh hồn, hồn lực lưu chuyển men theo hoa văn khắc trên hồn khí, có thể sinh ra sức mạnh khổng lồ, đồng thời hồn khí cũng có chức năng chứa hồn thú.

Thật ra, người có hồn khí đồng nghĩa với việc có hai hồn thú. Nhưng chỉ Sứ đồ mới có tư cách đi vào Đồi Hồn lấy hồn khí của mình, vì vậy cũng chỉ có Vương tước với Sứ đồ là có hai hồn thú mà thôi. Hơn nữa, một khi Sứ đồ đi vào Đồi Hồn, dù có thành công lấy được hồn khí hùng mạnh hay không thì suốt đời họ mãi mãi không thể đi vào Đồi Hồn lần nữa.”

“Lợi hại thế á? Vậy so sánh với Nanh Thương Tuyết hiện tại của tôi thì sao?”

“Dung lượng của những hồn khí khác nhau sẽ đem lại kết quả không giống nhau. Hồn khí càng mạnh thì có thể thu nhận hồn thú càng lợi hại. Nhưng hồn khí cũng cần sống nhờ trong cơ thể nhà Hồn thuật. Giống như hồn thú đầu tiên cần ký sinh trong tước ấn mới có thể khôi phục hồn lực thì hồn khí cũng cần thể xác của nhà Hồn thuật mới khôi phục được hồn lực của nó.”

“Anh nói… vũ khí… nằng trong thân thể ư?” Da đầu Kỳ Linh rờn rợn.

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy! Cậu muốn xem hồn khí của tôi không?” Ngân Trần quay đầu lại, thản nhiên nhìn Kỳ Linh.

“Không cần, không cần đâu, cảm ơn ngài!” Dạ dày Kỳ Linh trào dâng cơn buồn nôn. “Mới vừa rồi anh nói là nó ở dưới đáy biển à? Vậy chúng ta đi thế nào? Còn phải chuẩn bị thuyền lớn sao? Tôi nói trước nhé, tôi không có tiền…”

Ngân Trần hít sâu vào một hơi, quay người sải bước, nhanh chóng bỏ đi…

“Này… xảy ra chuyện gì vậy hả?” Kỳ Linh đứng ở cửa lối hành lang hẹp dài, nhìn khe nứt, hố vỡ, đá vụn tung toé xung quanh, vô cùng bừa bộn.

Ngân Trần im lặng đứng nguyên đó, đôi mắt hẹp dài của anh bị bao phủ trong bóng râm. Xung quanh có thể loáng thoáng cảm ứng được chút hồn lực còn sót lại, chứng minh thời điểm đánh nhau cách đó chưa lâu. Mà căn cứ theo độ thuần khiết của hồn lực lượn lờ trong không khi, có thể phán đoán đây không phải của những nhà Hồn thuật bình thường, mức độ tinh thuần này ít nhất thuộc về Sứ đồ, thậm chí là Vương tước.

Ánh nắng trên đỉnh đầu soi chiếu lối hành lang rõ mồn một, bụi bặm và mảnh đá vụn li ti lơ lửng trong ánh sáng giống như màn sương màu vàng.

“Không phải anh bảo chúng ta xuống đáy biển sao? Đến đây làm gì?” Kỳ Linh hỏi.

“Bắt đầu đến từ chỗ này đến tượng thần thức mười bảy chính là quân cờ đến Đồi Hồn.”

Kỳ Linh day day huyệt thái dương, vẻ mặt đau khổ, “Tôi nói này quý ngài Ngân Trần… Xin hỏi quân cờ này lại là…”

https://thuviensach.vn

Ngân Trần lườm Kỳ Linh, “Quân cờ thật ra là một kiểu trận pháp truyền gửi tạo nên từ hồn lực, thông qua vật thể phong ấn nối liền hai không gian. Theo lý thuyết thì bề ngoài quân cờ có thể là bất kỳ đồ vật gì, một tảng đá, một thân cây, một cánh cửa, một món vũ khí, hay tượng điêu khắc đều có thể trở thành quân cờ. Quân cờ được phân bố khắp nơi trên đại lục Odin. Mà quân cờ ở Rannes là đi thông đến Đồi Hồn.”

“Ơ…” Kỳ Linh nhìn hàng tượng vu nữ tóc rắn không có tròng mắt trên vách tường, rất khó tưởng tượng có thể thông qua nó để đến một không gian khác.

“Cậu đi đi! Chạm vào bức tượng thứ mười bảy.” Ngân Trần nói với Kỳ Linh.

“Tôi? Đi một mình á?” Kỳ Linh lắc đầu như trống bỏi. “Không, không, không, không! Tôi không dám đâu…”

“Dĩ nhiên cậu đi một mình. Lúc còn là Sứ đồ, tôi đã từng đến đó rồi, không vào đó được nữa đâu.” Ngân Trần nhìn lối hành lang chật hẹp, ánh mắt chìm trong bóng tối.

***

Thành phốcảng Rannes, đếquốc Aslan phía Tây.

Kỳ Linh không ngừng tặc lưỡi, nhìn chằm chằm dãy tượng vu nữ tóc rắn trước mặt, không thể có động thái chuẩn bị rời khỏi. Ngân Trần phải bước tới kéo cổ áo cậu lôi đi mới xong. Dù cố hết sức để vùng vẫy nhưng Kỳ Linh không tài nào thoát thân được, đành chuyển sang đấu võ mồm:

“Thả tôi xuống, anh lôi tôi đi như vậy giống như bắt nạt trẻ con hỉ mũi chưa sạch, thật mất mặt tôi quá đi!”

https://thuviensach.vn

“Nói cho anh biết, tôi chỉ mới mười bảy tuổi, sẽ còn cao lớn nữa. Anh đừng ỷ cao hơn tôi nửa cái đầu mà xách tôi đi như vậy nhé!”

“Tôi cho anh biết, tôi… khu, khụ, khụ…”

Dĩ nhiên hậu quả là Kỳ Linh phải khạc băng vụn suốt quãng đường đi, bị lôi vào lối hành lang chật hẹp, đến trước một trạm dịch nhỏ nhưng sang trọng. Cửa trạm dịch treo hai lá cờ trắng và hai chiếc đèn đồng điêu khắc tinh tế. Từ cánh cổng mở có thể nhìn thấy một vài người trông địa vị khá cao đang ngồi bên trong uống trà tán gẫu.

Ngân Trần buông cổ áo Kỳ Linh ra, sau đó đi vào đại sảnh trạm dịch.

“Không phải vừa rồi anh bảo tôi đi Đồi Hồn à? Sao lại chạy đến đây ở trọ?” Kỳ Linh hỏi với theo Ngân Trần trong lúc anh đang hỏi xem còn phòng trống không.

“Không được, hai phòng.” Mặt Kỳ Linh đỏ bừng khi thấy góc mặt rắn rỏi và lạnh lùng như núi tuyết của Ngân Trần. Cậu úp mở yêu cầu ông chủ, “Nhất định phải hai phòng.”

Ngân Trần cầm thẻ phòng bằng đồng của ông chủ đưa cho, sau đó quay người đi lên cầu thang. Anh không ngoái đầu lạnh lùng nói với Kỳ Linh phía sau, “Lên tầng, nếu không, tôi xách cậu lên.”

Kỳ Linh ủ rũ chạy một mạch lên theo. Lúc đi vào phòng Kỳ Linh thấy Ngân Trần cởi trường bào treo lên giá bên cạnh giường. Sau đó, anh lấy hai quả vàng óng nho nhỏ trông giống quả anh đào màu vàng từ ngực áo ra.

“Đây là gì?” Kỳ Linh đi đến, nhìn quả màu vàng trong tay Ngân Trần, thắc mắc.

“Đây là quả Cecila, được đặt theo tên nữ thần ánh sáng của Aslan. Trong truyền thuyết, nó là mắt của nữ thần.”

https://thuviensach.vn

“Ồ… Có phải ăn vào thì hồn lực bất chợt tăng vọt, thoắt cái có thể đạt đến cảnh giới lợi hại giống như bọn anh không? Lúc bé, tôi có nghe kể chuyện thấy nhắc đến thứ quả thần kỳ này hoặc một loại thuốc nào đó.” Hai mắt Kỳ Linh sáng quắc, vẻ mặt thật thà và nghiêm túc nhìn chằm chằm quả màu vàng trong tay Ngân Trần, ba chữ “Mau cho tôi” viết rõ trên gương mặt.

Gương mặt Ngân Trần lạnh lẽo tựa sương giá, trở tay vỗ lên đầu Kỳ Linh, “Cậu nghe chuyện cổ tích nhiều quá rồi đấy!”

Nói xong, anh đi đến đưa tay nắm lấy cằm Kỳ Linh, kéo mặt cậu đến gần, “Cậu nhắm mắt làm gì? Bệnh à?” Ngân Trần liếc mắt, nhìn Kỳ Linh đang đổ mặt tía tai, nhắm nghiền mắt, bèn thở dài.

“Phản xạ có điều kiện mà! Hơn nữa, tôi đâu biết anh định làm gì cơ chứ?” Kỳ Linh he hé mắt, lông mi kích động chớp chớp giống như hai mảnh lông vũ màu đen mềm mại.

Ngân Trần đờ đẫn nhìn gương mặt Kỳ Linh chỉ cách mình vài li, thầm nghĩ trong lòng, không biết sau này cậu lớn lên sẽ có bao nhiêu thiếu nữ chết mê chết mệt vì gương mặt anh tuấn này nữa chứ! Vẻ mặt anh hoà hoãn lại, nói với Kỳ Linh: “Mở to mắt cậu ra, đừng nhúc nhích!”

Nói xong, Ngân Trần nắm lấy một quả cecila đưa về phía Kỳ Linh, nhỏ vài giọt vàng óng vào hai bên mắt cậu. Một cảm giác mát lạnh thoải mái như nước suối thấm vào hốc mắt, Kỳ Linh dụi dụi mắt, lúc mở ra thì Ngân Trần áo trắng như tuyết trước mặt giờ phút này toàn thân đều được bao phủ bởi lớp bụi mù màu vàng.

“Đây… đây là…” Kỳ Linh giơ tay lên, xua về phía thân thể Ngân Trần bị bao vây trong lớp bụi màu vàng lơ lủng đang từ từ lượn lờ tản mát trông vô cùng mộng ảo.

https://thuviensach.vn

“Đây là Hồn Vụ Hoàng Kim, thực thể hồn lực của chúng ta.” Vẻ mặt Ngân Trần thoáng căng thẳng, thình lình, như thể có một vụ nổ không thành tiếng, một lớp sương mù ánh vàng tựa sóng biển cuộn trào khuếch tán từ thân thể anh, nháy mắt tràn ngập cả căn phòng.

Kỳ Linh đứng ngây ra như phỗng, nhìn sóng cả màu vàng không ngừng cuồn cuộn tuần hoàn lưu chuyển khắp phòng.

Ngân Trần đẩy cửa sổ, chỉ ra ngoài nói với Kỳ Linh: “Cậu nhìn ngoài cửa đi!”

Ngân Trần Kỳ Linh dụi mắt đi đến bên cửa sổ nhìn ra ngoài. Cậu trợn tròn mắt, hoàn toàn không dám tin đây là thế giới mình vẫn sinh sống bấy lâu nay. từng luồng sương mù màu vàng mỏng manh chậm chạp lơ lửng trong thành phố hối hả, như tơ lụa trong suốt quấn quanh bầu trời. Thỉnh thoảng thấy được rõ ràng trên thân thể vài người khuếch tán ra Hồn Vụ Hoàng Kim. Một cung điện đỉnh nhọn màu trắng có hồn vụ rất dày, giống như hơi nước ẩm ướt bao quanh cả cung điện.

Đại dương xa xa cuồn cuộn sóng lớn, chốc chốc có vài luồng sương mù vàng óng bốc lên từ đấy biển, tựa như cột nước do cá kình khổng lồ phun ra, vô số sương mù lơ lửng khắp không gian.

Kỳ Linh sững sờ quay đầu lại, Ngân Trần ngồi xuống giường, ngước mắt nói với cậu: “Ngồi xuống đi, tôi nói cho cậu nghe.”

Kỳ Linh ngoan ngoãn đi đến, ngồi xuống sàn nhà, đôi chân dài duỗi thẳng trước mặt. Cậu ngẩng đầu, trong ánh mắt đầy vẻ khát vọng. Mỗi khi nói về thế giới hồn thuật, cậu đều như trẻ sơ sinh, tràn ngập tò mò với tất cả mọi thứ.

“Những Hồn Vụ Hoàng Kim mà cậu thấy thật ra chính là hồn lực của chúng ta. Hồn lực bao phủ mỗi ngóc ngách trên thế giới này, chỉ khác nhau ở độ dày mà thôi. Lúc sử dụng hồn thuật, những hoa văn màu vàng trên

https://thuviensach.vn

thân thể chúng ta thực tế là do hiệu quả lúc Hồn Vụ Hoàng Kim lưu chuyển trong cơ thể sinh ra. Vì chúng có độ dày cực cao cùng với thân thể chúng ta vận hành sinh ra năng lượng nên có thể thấy được bằng mắt thường. Lúc bình thường không nhìn thấy hồn vụ, chỉ khi dùng nước quả cecila nhỏ vào mắt mới thấy được."

"Hồn Vụ Hoàng Kim là tự nhiên sinh ra sao?" Kỳ Linh hỏi.

"Không ai biết nó bắt nguồn từ đâu. Chúng ta chỉ biết được nơi nào có Hồn Vụ Hoàng Kim đậm đặc, nơi nào mỏng manh. Còn nguồn gốc của nó thì chỉ tư tế Bạch Ngân biết thôi. Bởi vì nó liên quan đến toàn bộ nền tảng hồn lực của đại lục. Không có những Hồn Vụ Hoàng Kim này sẽ không có Vương tước và Sứ đồ, thậm chí cả hồn thú và nhà Hồn thuật cũng không có."

"Đúng rồi, Ngân Trần, tôi còn chưa hỏi anh sao lại có loài động vật hồn thú này vậy? Chúng nó là do tự nhiên sinh ra sao? Hồn lực lợi hại như thế là bẩm sinh đã có à?"

"Đây chính là điều tôi vừa nói. Không có Hồn Vụ Hoàng Kim sẽ không có hồn thú. Thật ra thì dù là con người hay loài thú nào, nếu được bao phủ trong hồn vụ nồng độ cao lâu dài nhất định sẽ phát sinh biến dị. Loại biến dị này sẽ theo hồn vụ thông qua hô hấp bám vào da thịt, thẩm thấu sâu trong thân thể khiến càng ngày càng phát sinh thay đổi. Hồn vụ không ngừng lưu chuyển trong người sẽ từ từ tạo thành mạch hồn lực, cũng chính là những hoa văn màu vàng trên người chúng ta. Dòng mạch càng phức tạp, càng dày đặc thì có thể thay đổi sinh ra hồn lực càng lớn, cách thức vận hành càng nhiều. Ngoại trừ cách tự nhiên này, còn có một cách khác sinh ra mạch hồn lực, đó là Vương tước ban ấn cho Sứ đồ. Đây là cách tạo mạch hồn lực trong thân thể Sứ đồ giống với Vương tước trong nháy mắt.

Cả vương quốc này có một nơi tập trung vô số hồn thú cao cấp, đó chính là Hành Lang Vực Thẳm. Đó cũng là một trong những vùng đất mà Hồn Vụ

https://thuviensach.vn

Hoàng Kim có độ dày cao nhất. Có điều rất ít người có thể đến được nơi sâu nhất của Hành Lang Vực Thẳm. Tương truyền nơi đó có một cái hồ màu vàng hoàn toàn do Hồn Vụ Hoàng Kim ngưng tụ tạo thành, độ dày của nó cao đến mức khiến vô số hồn lực cuồn cuộn tồn tại ở thể lỏng tập trung lại với nhau. Vì vậy, trong khe núi khổng lồ u tối quy hàng ngàn hàng vạn hồn thú cao cấp không tài nào tưởng tượng nổi. Ngoài ra còn một nơi có Hồn Vụ Hoàng Kim nồng độ cao nữa chính là nơi cậu sắp đi lấy hồn khí: Đồi Hồn dưới đáy biển. Cũng bởi vì thế nó mới có thể sinh sản ra vô số hồn khí hùng mạnh"

"À… hoá ra hồn thú sinh ra như vậy." Kỳ Linh gãi đầu, cậu cười, "thì ra Nanh Thương Tuyết là một con sư tử nhỏ, có một ngày không hiểu vì sao rơi xuống hồ Hoàng Kim tắm rửa, đến khi lên bờ thì đã mọc cánh, còn trong thoáng chốc trở nên to bự vô cùng. Ngân Trần, hôm nào chúng ta cũng tìm một cái hồ tập trung Hồn Vụ Hoàng Kim như vậy tắm xem. Đến lúc lên bờ, chúng ta chắc chắn biến thành Vương tước và Sứ đồ cấp Một rồi. Lúc đó oai phong biết bao!"

Ngân Trần nhìn vẻ mặt Kỳ Linh tràn ngập hưng phấn nhưng vẫn giội thùng nước lạnh, "Không đơn giản thế đâu. Tạo thành mạch hồn lực là một quá trình vô cùng phức tạp, hơn nữa tác dụng giữa nồng độ Hồn Vụ Hoàng Kim và con người vô cùng kỳ diệu. Có vài động vật sức sống yếu ớt không chịu được hồn vụ đậm đặc, đừng nói là biến thành hồn thú, ngay cả sinh mạng cũng không giữ được, lập tức chết trong hồn vụ. Nếu hồn vụ có nồng độ quá thấp thì không tài nào biến thành hồn thú cao cấp được. Cho nên những hồn thú cao cấp tồn tại trên đại lục này đều vô cùng đặc biệt, hơn nữa còn sống sót sau khi trải qua hàng ngàn hàng vạn năm lịch sử. Vì vậy, tạm thời hãy quên ý tưởng của cậu đi!"

Kỳ Linh trố mắt kinh ngạc.

"Có điều, nếu lúc chúng ta bị thương hoặc hồn lực tiêu hao quá lớn mà được vây trong hồn vụ đậm đặc thìhồn lực sẽ nhanh chóng khôi phục, thậm

https://thuviensach.vn

chí có thể chữa lành vết thương trên cơ thể. Năng lực tự phục hồi của da thịt và xương cốt cũng sẽ tăng nhanh theo độ dày của hồn vụ. Do đó trong người nhà Hồn thuật bình thường nào cũng có một vài quả cecila để lúc bị thương thì có thể nhanh chóng tìm được chỗ có hồn vụ đậm đặc để nghỉ ngơi dưỡng sức."

Kỳ Linh vuốt ve quả màu vàng óng Ngân Trần vừa cho mình, dụi mắt, phát hiện Hồn Vụ Hoàng Kim trước mặt đã không còn nữa.

"Nước quả này chỉ có hiệu quả trong chốc lát thôi." Ngân Trần nói với cậu.

Lúc này, bên ngoài truyền đến tiếng hoan hô và hát ca, Kỳ Linh đi đến bên cửa sổ thoáng nhìn, sau đó quay đầu nói với Ngân Trần:"Ngoài đó có nhiều người lắm, hình như sắp tổ chức lễ mừng gì đấy!"

"Hôm nay là lễ Việt Thành, là lễ tế vua đại dương Sainz trong thần thoại. Bởi vì Rannes là thành phố cảng, đời sống mọi người phần lớn liên quan đến nghề đánh cá, cho nên Sainz trông coi đại dương là một vị thần quan trọng trong lòng họ."

"Thật sao? Tôi có thể đi xem thử không?" Mắt Kỳ Linh sáng rỡ, "Từ nhỏ đến giờ, tôi chưa từng rời khỏi trấn Phúc Trạch. Chỉ đến Tết, mọi người ở trấn chúng tôi mới mặc quần áo mới, một số ít hộ quây quần ca hát… Nên chưa bao giờ tôi thấy một lễ mừng long trọng như vậy."

Nhìn cậu thiếu niên ánh mắt đen láy trước mặt, Ngân Trần khẽ cười, như cơn gió ấm áp khẽ hoà tan băng tuyết trên mặt, "Vậy cậu đi chơi đi! Trễ một chút tôi sẽ nhắc nhở cậu chuyện cần chú ý khi tiến vào Đồi Hồn. Ngày mai chúng ta lên đường, sau đó tự cậu đi vào lấy hồn khí thuộc về mình."

"Tốt quá!" Kỳ Linh kích động xông ra cửa, mới vừa đi được hai bước thì cậu dừng lại, quay đầu đi về phía Ngân Trần, ngồi xổm xuống, ngẩng

https://thuviensach.vn

đầu nhìn anh, nói: “Anh không đi chung với tôi sao? Một mình ở đây chán lắm đấy!”

“Không đâu. Nhiều năm như vậy, tôi đã quen rồi.” Ngân Trần mỉm cười đưa tay chạm lên mái tóc dày của cậu.

“Ôi, đi thôi!” Kỳ Linh đứng lên, nắm tay Ngân Trần kéo ra ngoài.

“Ha ha, tôi nói với cậu rồi, tôi không đi đâu.” Ngân Trần nở nụ cười khiến mặt anh rạng rỡ như hoa đào. Nhưng đồng thời chú bò cạp nhỏ cũng sột soạt trong quần áo anh rồi nhảy phốc lên tay, chạy đến mu bàn tay Kỳ Linh đang nắm tay Ngân Trần, sau đó vẻnh đuôi đâm cậu một phát.

“Aaaaa! Anh có xấu hổ không vậy, thả hồn thú ra đánh Sứ đồ của mình.” Kỳ Linh rút tay về, trợn mắt nhìn Tuyết Thích đang nhảy nhót trên vai Ngân Trần.

Nhưng Tuyết Thích không hề sợ hãi, khua chiếc càng nhỏ, kêu “két” thật lớn rồi kiêu căng giơ hai cái càng tạo thành tư thế đứng tấn khiêu khích Kỳ Linh, ra vẻ “có ngon nhào vô”…

Kỳ Linh ôm trán, vẻ mặt bất đắc dĩ xua tay, “Thôi đi…”

Cậu kéo cửa phòng đi ra ngoài, nhưng lại ngoái đầu nói với Ngân Trần: “Nếu có việc gì, anh cứ đứng ở cửa sổ gọi tôi, tôi rất thính tai, sẽ lập tức trở lại.”

“Nếu thật sự có việc gì mà tôi không thể đối phó được thì cậu có trở lại cũng vô ích thôi.” Ngân Trần vừa cầm lấy miếng táo nhỏ đút cho Tuyết Thích vừa chế nhạo Kỳ Linh.

“Vậy cũng chưa chắc. Dù sao trong người tôi còn có một con sư tử mà.” Kỳ Linh nhướng mày không phục, lườm Ngân Trần, “Tôi đi trước đây!”

https://thuviensach.vn

Ngân Trần gật đầu, “Trên người cậu có tước ấn giống tôi, cho nên nếu thật sự xảy ra chuyện, ví dụ như tôi chết đi, hoặc đột nhiên rời khỏi cậu quá xa, tước ấn của cậu sẽ cảm ứng được.”

“Vậy thì tốt rồi.” Kỳ Linh mỉm cười, đóng cửa lại.

Tiếng bước chân đi xuống cầu thang dần dần biến mất. Ngân Trần đứng dậy đóng cửa sổ lại, tiếng reo mừng bên ngoài bỗng trở nên mơ hồ. Ánh trăng xuyên qua ô cửa sổ rắc ánh vàng êm dịu lên gương mặt lãnh đạm của anh.

Anh đã quen cô đơn như thế bao nhiêu năm rồi nhỉ? Hình như không nhớ ra được nữa. Những năm gần đây, anh lặn lội qua rừng rậm viễn cổ xanh tươi, ẩn hiện qua đầm lầy vô biên vô hạn, băng qua đồng tuyết, lướt qua sa mạc, từng thấy vô số di tích phủ bụi thời gian, đã quen chỉ có hồn thú làm bạn, trong những tháng năm này, gần như anh không hề trò chuyện với ai. Niềm vui sướng và huyên náo trong cuộc sống đã rời xa anh. Không có lễ lộc, cũng không có trần tục bình thường.

Ngân Trần ngoảnh đầu nhìn trường bào màu bạc treo trên giá đầu giường. Anh nhớ đến lời khen lúc trước của Kỳ Linh khi thấy trang phục mình: “Trang phục Vương tước bọn anh thật đẹp! Từ nhỏ đến lớn, tôi chưa từng được mặc trang phục tốt đến vậy. Đẹp quá đi mất!”

Anh nhớ lúc đó, vẻ mặt Kỳ Linh toát lên sự hâm mộ chân thành, lông mi dày rậm che phủ đôi mắt giống như lông vũ màu đen bao trùm hai viên đá quý.

“Sau này, tôi cũng được mặc trang phục đẹp như thế chứ? Quần áo Sứ đồ có anh tuấn như Vương tước bọn anh không?”

Ngay lúc đó, anh đã nói với Kỳ Linh: “Dĩ nhiên là được! Lúc nào đến chỗ bán quần áo ở thành trấn, tôi sẽ mua cho cậu. Tuy nhiên nếu cậu vẫn

https://thuviensach.vn

nhảy nhót lung tung như bây giờ, vừa leo cây vừa đào hố, trang phục tốt gì mặc vào người cậu cũng sẽ hỏng thôi.”

Kỳ Linh xua xua tay, “Không bao giờ. Tôi đâu nỡ, quần áo tốt thế kia mà.”

Có lẽ ngày mai, trước khi Kỳ Linh đi Đồi Hồn, anh sẽ mua cho cậu một bộ trường bào hồn thuật đàng hoàng. Dù sao cậu cũng là Sứ đồ tôn quý của vương quốc này mà. Có lẽ thằng nhóc con kia cũng không ý thức được vận mạng của mình đã hoàn toàn thay đổi.

Ngân Trần nhẹ nhàng nằm xuống giường, mỉm cười nhắm mắt lại. Chính anh cũng không phát hiện ra rằng, mấy ngày qua, mình đã cười nhiều hơn những năm trước. Trong lòng anh cũng càng lúc càng quan tâm đến cậu thiếu niên Kỳ Linh đơn thuần như tờ giấy trắng này. Có lẽ đây chính là ràng buộc giữa Vương tước và Sứ đồ, tình cảm còn thắm thiết hơn cả máu mủ, đồng cảm linh hồn còn thuần tuý hơn cả bầu bạn, vô số cảm xúc ấm áp từ từ lưu chuyển trong lồng ngực anh.

Trong đầu Ngân Trần hiện ra rất nhiều cảnh tượng đã bị anh cố ý phong toả trong tiềm thức. Giống như mùa mưa kéo dài bao phủ linh hồn, dưới cơn mưa xối xả chính là miền kí ức khiến người ta không dám chạm đến. Khuôn mặt những người đó giờ phút này dịu dàng hiện lên trên không trung, ánh mắt họ bi thương và rung động vuốt ve khuôn mặt anh.

Đáy mắt Ngân Trần long lanh ánh nước.

***

Hàng Lang Vực Thẳm, đếquốc Aslan phía Tây.

Tước ấn trên thân thể vẫn liên tục truyền đến từng cơn đau nhói như bị kim châm, tập kích đầu óc. Tín hiệu truyền đến từ thân thể đang nói với cô: U Minh đang ráo riết tìm cô. Điều này chứng tỏ hiện tại, gã đang gặp phải

https://thuviensach.vn

nguy hiểm trí mạng. Trong quá khứ, kiểu tình huống như vậy chưa từng xuất hiện, xem ra U Minh…

Thần Âm băng qua màn sương mù dày đặc âm u, giờ phút này, chiếc lắc tay thạch anh đang toả ra thứ ánh sáng xanh thẳm nhưng chỉ có thể soi sáng cự ly rất gần. Xung quanh văng vẳng âm thanh tựa như tiếng gào thét kinh hoàng của gió lốc quét qua cây cối. Các tán cây rậm rạp ngăn cản ánh sáng, để lại một màn đêm tăm tối.

Trong sương mù u ám, thỉnh thoảng có một vài hồn thú lao đến nhanh như ánh chớp, Thần Âm lại phất chiếc rơi đầy gai sắc xé toạc con quái vật đang gầm thét kia khiến máu thịt văng tung toé khắp nơi. Sứ đồ cấp trên vốn có thực lực áp đảo hồn thú bình thường, cho dù không thể giết chết ngay lập tức thì cũng có thể kết thúc tính mạng nó trong vài chiêu, huống chi là Thần Âm mang biệt danh Sứ đồ Tàn sát.

Nhưng suốt quãng đường chém giết đến đây, mày ngài của Thần Âm cũng dần dần cau chặt. Càng đi sâu vào Hành Lang Vực Thẳm, cô càng cảm giác được hồn thú hung ác và tàn khốc hơn. Lúc mới vào. Thần Âm chỉ cần xác định mục tiêu để phóng hồn lực, không cần ra tay đã khiến vài hồn thú tan xương nát thịt trong phút chốc, vậy mà hiện giờ lại phải rút hồn khí từ thân thể mình ra mới có thể giữ vững tốc độ không bị trì hoãn. Thậm chí lần gần nhất giết chết con thằn lằn toàn thân đầy vảy với góc cạnh sắc bén cũng làm mu bàn tay cô bị thương. Có thể thấy, mức độ nguy hiểm đang ngày càng tăng cao. Hay nói chính xác, lúc trước, cứ cách một ngàn bước thì hồn lực của hồn thú liền tăng thêm một bậc, hiện tại, chỉ mới cách một trăm bước mà hồn lực của hồn thú đã nhảy vọt một bậc rõ ràng. Trong khi đó cô cảm ứng được tước ấn của U Minh còn ở sâu hút tận bên trong.

Trong lòng Thần Âm chợt nảy sinh nỗi sợ hãi, như thể bóng tối sương mù âm u lạnh lẽo quấn chặt lấy trái tim mình. Từ trước đến nay, cô chưa hề tiến vào nơi sâu hun hút như vậy trong Hành Lang Vực Thẳm. Hồi mới trở

https://thuviensach.vn

thành Sứ đồ, cô chỉ săn giết hồn thú ở phía ngoài để luyện tập hồn thuật mà thôi.

Tước ấn truyền đến cơn đau nhói mỗi lúc mỗi kịch liệt hơn, nhưng cảm ứng hơi thở của U Minh càng lúc càng yếu ớt, Thần Âm không khỏi bồn chồn vội bước nhanh hơn.

Mùi máu tanh nồng nặc, Thần Âm dừng bước dưới vách núi màu đen khổng lồ. Trong khe hẹp ở đằng xa có một hang động giống con thú khổng lồ há cái miệng to như chậu máu. Trên khoảng đất trống trước cửa hang động vương vãi vô số mảnh thi thể nát vụn của hồn thú, nội tạng và đầu lâu xen kẽ chồng chất, tựa như thi thể bị ném mạnh từ trên cao xuống nát bấy. Ở cửa huyệt động là một khúc xương trắng to lớn vắt ngang, phía trên còn sót lại vài mảnh máu thịt rữa nát đang biến thành lớp bọt máu màu nâu.

Dạ dày Thần Âm co bóp mạnh. Chiếc váy mỏng trắng tinh như tuyết của cô giờ đây đã bị máu đặc và thịt vụn nhuộm thành một tấm chiến bào màu đỏ chết chóc, toả ra mùi vị của địa ngục. Không gian tĩnh lặng giống như có một vị thần chết bay ngang qua bầu trời, để lại mảnh đất địa ngục này.

Cô cất từng bước nặng nề đi về phía hang động tối đen kia, tước ấn trên cơ thể phát ra tiếng kêu vo ve theo hơi thở lên xuống. Vừa mới đặt chân đến của hang động, bất chợt cô cảm nhận được không khí xung quanh lưu chuyển theo quỹ tích hồn lực khác thường. Nhưng Thần Âm còn chưa kịp phản ứng thì từ dưới mặt đất đột ngột trồi lên vô số chông băng sắc bén, đâm xuyên bả vai của cô.

“U Minh, là tôi!”

Cô há miệng gọi với vào hang, máu tươi sền sệt chảy xuống từ khoé miệng, giọng nói của cô bị bóp méo vì đau đớn. Tiếng “soạt” vang lên, tất cả chông băng rút xuống đất.

https://thuviensach.vn

Thần Âm vận hành hồn lực men theo dòng mạch trong cơ thể một vòng, khiến vết thương vừa bị đâm toạc liền lành lại. Sau đó, cô nghe thấy tiếng nói truyền ra từ hang động như tiếng hồn ma thì thào: “Vào đi!”

Ánh sáng xanh thẳm từ cổ tay Thần Âm soi sáng hang động tối đen như mực. Cuối hàng, đôi mắt hẹp dài của U Minh lộ ra dưới mái tóc dày rũ xuống trước trán, tròng mắt xanh biếc khiến gã trông như một con quái thú hung hãn. Cánh tay và hơn phân nửa bả vai bên phải của gã đã biến mất, kể cả vị trí xương quai xanh đều dập nát. Mấy chiếc xương sườn đâm xuyên ra từ những máu thịt nát vụn, phơi bày trong không khí. Từng mảng máu đen lớn trên lồng ngực đã khô lại, cách một lớp da thịt vẫn có thể thấy được hình dáng trái tim đang đập thình thịch. Nếu vết thương sâu hơn chút nữa thì chắc tất cả nội tạng từ lồng ngực đến ổ bụng đều sẽ ào ạt rơi ra đất rồi.

Cả hang động nồng nặc mùi hôi thối của vết thương bị rữa nát.

Thần Âm run rẩy, kinh hoàng hỏi: “Ai khiến anh … trở thành như thế này? Không thể nào…”

“Đưa tôi đến cuối Hành Lang Vực Thẳm, đến hồ nước Hoàng Kim.” Giọng U Minh vang vọng trong hang nghe như ác ma đang hấp hối, “Tôi muốn tái tạo cánh tay của mình, nhưng Hồn Vụ Hoàng Kim xung quanh đây có độ dày quá thấp.”

“Được …” Thần Âm đè nén nỗi sợ hãi trong lòng, đáp lời. “Có điều, tôi không chắc mình có thể đi bao xa. Mới vừa rồi, những hồn thú tôi gặp trên đường đã sắp vượt xa cấp bậc hồn lực của tôi…”

“Chỉ dựa vào em đương nhiên là không được.” U Minh lạnh lùng ngắt lời Thần Âm. “Nếu không phải tôi tiêu diệt hết hai phần ba số hồn thú trên đường… ha ha ha… thì ngay cả hang động này em cũng không đến được chứ nói gì đến việc chạm trán mấy con khi nãy vẫn quanh quẩn nơi cửa

https://thuviensach.vn

động… Ha ha … Em thấy khúc xương trắng khổng lồ kia không? Đó chỉ là xương bắp chân của một con hồn thú trong số đó mà thôi.”

Thần Âm nhìn nét mặt kiêu ngạo của U Minh, trong lòng kinh ngạc với sợ hãi khôn thôi. Cho đến tận giờ, cô luôn cảm thấy với thân phận Sứ đồ Tàn sát của mình, dù không lợi hại bằng U Minh nhưng cũng không chênh lệch quá nhiều với Vương tước. Nhưng lúc này đây, U Minh dù bị thương hết sức nghiêm trọng vẫn có thể tiêu diệt sạch sẽ nhiều hồn thú đến như vậy… Đống thi thể nát nhừ trắng hếu ngoài hang động kia như huy chương chứng minh thực lực của gã.

“Vậy tôi…” Thần Âm nhìn U Minh, không biết đến cùng gã định làm gì. Nếu dựa vào thực lực của cô thì không thể đi vào Hành Lang Vực Thẳm sâu hơn nữa, như vậy…

U Minh ngẩng đầu, ngồi thẳng người lại. Gã nhìn Thần Âm, nở nụ cười nham hiểm, đột nhiên cắm thẳng ngón tay thon dài của mình vào cổ họng. Máu tươi chảy dọc theo ngón tay nhỏ xuống nhưng gã vẫn giữ nụ cười anh tuấn và gian tà kỳ lạ, ngón tay liên tục tìm kiếm gì đó trong cổ họng phát ra tiếng máu thịt ma sát vô cùng quái dị.

“Cầm lấy!”

Gió luồn vào cổ họng từ lỗ máu to tướng của U Minh khiến cho giọng gã khàn đặc rất khó nghe. Gã lấy một mảnh đá quý xanh thẳm to cỡ vỏ sò ra vứt vào tay Thần Âm, rồi híp mắt lại, các hồn lực màu vàng óng men theo đường mạch thân thể tụ lại nơi vết thương. Cơ gân và da thịt hở ra kia co lại như cánh hoa đang khép vào nhau.

“Hồn khí … của anh ư?” Thần Âm nâng mảnh đá quý tỏa ra tia sáng xanh thẳm mờ ảo trên tay, run run hỏi.

“Đúng vậy, ha ha!” U Minh kiệt sức dựa vào vách đá phía sau. “Đây chính là Mặt Kính Tử Linh, dù đặt chung với đám hồn khí từng xuất hiện

https://thuviensach.vn

vẫn có thể xếp vào hạng phi thường. Tôi nghĩ chắc chắn em đã từng nghe rồi đúng không … Em rót thử hồn lực vào nó xem.”

Thần Âm đè nén nỗi kích động trong lòng, hoa văn vàng rực dưới lớp áo bào mỏng manh như ẩn như hiện. Vài tiếng tí tách từ cánh tay cô chớp nhoáng theo hồn lực màu vàng rót vào mảnh đá quý xanh thẳm này. Một âm thanh sắc bén thật lớn giống như tiếng chim vang lên trong hang động, cùng lúc đó, một tấm chắn trong suốt màu xanh biếc khổng lồ như u hồn lơ lửng trước mặt Thần Âm.

Tấm chắn như được chế tạo từ một khối đá quý xanh biếc hoàn chỉnh, nếu nhìn kỹ sẽ phát hiện bên trong là vô số hoa văn màu trắng phức tạp và tinh xảo.

“Tuy Mặt Kính Tử Linh là loại hồn khí thuộc về kiểu phòng ngự, nhưng nó khác với mấy loại hồn khí có lực phòng ngự siêu cao như Thuẫn Chiến Thần hay Thuẫn Long Uyên. Thật ra nó là vũ khí phòng ngự có tính tấn công, có thể theo hồn lực cao thấp của người sử dụng mà chiếu ra một bản sao giống hệt với kẻ địch. Dù đối phương là nhà Hồn thuật, hồn thú, thậm chí là Vương tước, chỉ cần hồn lực đối phương thấp hơn em, em có thể chiếu ra Tử Linh giống như đúc để chiến đấu thay em. Điểm mạnh nhất của Mặt Kính Tử Linh, nói theo lý thuyết là chỉ cần hồn lực của em không gián đoạn, như vậy nó có thể tạo ra hình chiếu vô hạn. Cũng chính là sau khi một Tử Linh khác sẽ được chiếu ra. Đối phương chẳng khác nào chiến đấu với vô số ảo ảnh của bản thân, đến cuối cùng khí cùng lực kiệt, ôm nhau chết chung với Tử Linh cuối cùng.”

Thần Âm nhìn U Minh trước mặt ma quỷ hùng mạnh đến mức khó tin. Kể từ khi trở thành Sứ đồ, đây là lần đầu tiên cô biết được hồn khí của gã, không ngờ lại mạnh mẽ đến vậy. Không hổ là kẻ tàn sát chỉ xếp sau Vương tước cấp Một. Giờ phút này, U Minh nằm trong một vùng máu đen, toàn thân vẫn được bao phủ trong tầng khí không thể lại gần như đến từ địa ngục, tựa như một thanh kiếm nhuốm máu, uy nghiêm và sắc bén.

https://thuviensach.vn

“Cầm lấy Mặt Kính Tử Linh mở đường đi, gặp thần giết thần, gặp quỷ giết quỷ.” U Minh cựa quậy đứng lên, nửa bên người của gã chao đảo, máu thịt không ngừng rơi xuống. “Có điều, nếu không phải tôi ở trong tình trạng gay go đến mức không đủ hồn lực khống chế hồn thú, thì làm sao lại cần dựa vào Sứ đồ tầm thường như em đến cứu cơ chứ!”

U Minh từ từ bước đến, gương mặt anh tuấn, tà ác tiến gần Thần Âm. Gã dùng bàn tay còn lại nâng cằm cô lên, kéo khuôn mặt xinh đẹp đang nhuốm đầy vẻ sợ hãi về phía mình. Đôi mắt hiền hiện nét cười như hai hồ nước xanh thẳm, đôi môi mỏng của gã ngậm lấy môi Thần Âm dịu dàng ve vuốt, như thể hôn lên cánh hoa mềm mại. Gã khẽ khàng thì thầm với chất giọng trầm thấp: “Cho dù có phải dùng trạng thái Hắc Ám, em cũng phải bảo vệ tôi thuận lợi đến hồ Hoàng Kim, em cũng biết em không thoát khỏi tôi được mà…”

***

Thành phốcảng Rannes, đếquốc Aslan phía Tây.

Cả thành thị từ phố lớn đến các ngõ nhỏ người đông nghìn nghịt. Kỳ Linh đã dạo trên phố hết cả buổi chiều. Giờ phút này, hoàng hôn đang dần buông xuống, gió biển ban ngày ấm áp từ từ trở nên lạnh lẽo. Các quán rượu trên đường đều đông đúc người tụ tập quây quần nhấm nháp các món ăn ngon trong ngày lễ.

Cảm giác dường như tất cả cư dân ở đây đều ra khỏi nhà, ai nấy đều vui mừng sung sướng tham gia lễ tế thần biển Sainz. Dù là người lớn hay trẻ con đều ăn mặc rất xinh đẹp. Các cửa hàng và quán ăn đồng loạt đặt bảng mời chào bên ngoài, chỗ thì có người da đen bóng đứng ở cửa quán ăn thơm phức, cao giọng đọc tên món ăn mời chào người đi đường, chỗ thì có các cô vũ nữ diện những trang phục sặc sỡ, xinh đẹp đứng trước cửa trạm dịch sang trọng khiêu vũ đón khách. Trông tất cả như đã chuẩn bị sẵn sàng để ăn chơi thâu đêm suốt sáng.

https://thuviensach.vn

Dù là bản nhạc chúc mừng vang vọng trên bầu trời thành phố hay là đèn đồng, đèn bạc treo sáng khắp nơi, sân khấu hát mừng được dựng lên xung quanh, những người ngâm thơ biểu diễn thổi sáo trên quảng trường cũng như trẻ con cầm đèn đồng soi sáng chạy giỡn vòng quanh… Tất cả mọi thứ ở khắp nơi đều chứng tỏ thành phố cảng Rannes này giàu có, phồn thịnh với mọi người đều an cư lạc nghiệp.

Kỳ Linh chen chúc trong dòng người chật kín, dọc đường nhìn ngắm khắp nơi. Trên trời thỉnh thoảng có pháo hoa phát sáng phản chiếu xuống mặt biển xanh biếc phẳng lặng, trông như dải ngân hà lấp lánh rực rỡ từ bầu trời trút xuống hải dương trong veo như mặt gương tuỳ ý lưu chuyển. Vô số tàu hàng neo đậu trên hải cảng, mỗi tàu đều hạ cánh buồm khổng lồ, chiếc neo nặng trịch chìm xuống đáy biển. Thuỷ thủ và thuyền viên cất tiếng hát vang bài ca ngư dân trên mạn thuyền, uống rượu rhum làm từ đường cây phong.

Những hoàng tộc thành phố Rannes giăng cờ xí khổng lô đại biểu cho đế quốc Aslan quanh bờ biển, ngọn cờ mang dấu hiệu nguồn nước bắt mắt tung bay phấp phới trong gió.

Kỳ Linh chưa từng thấy qua những cảnh tượng này ở trấn Phúc Trạch. Có rất nhiều quý tộc ăn mặc sang trong xung quanh, nhiều người vừa nhìn đã biết là cao thủ hồn thuật, thậm chí có người còn không kiêng dè thả hồn thú của mình ra đi theo bên cạnh họ. Báo săn màu bạc, sói tuyết chín đuôi đi lại trên đường… Còn có một vài loài chim kỳ lạ bay lượn trên không trung. Mà người dân Rannes có lẽ đã sớm quen với những nhà Hồn thuật quý tộc huyết thống thuần khiết kia,nên trong ánh mắt họ ngập tràn niềm hâm mộ và lòng kính ngưỡng khi nhìn thấy hồn thú.

Trong mắt Kỳ Linh cũng là niềm hâm mộ, song thứ cậu ngưỡng mộ chính là trường bào hồn thuật xinh đẹp hoặc là chiến giáp trắng bạc trên người những chàng trai trẻ tuổi kia. Mà cậu thì chỉ mặc bộ quần áo vải thô vừa nhìn đã biết là dân tỉnh lẻ. Kỳ Linh thở dài, nhưng chỉ chốc lát, tinh

https://thuviensach.vn

thân đã phấn chấn ngay. Cậu thầm nghĩ: “Không sao, mình đã là Sứ đồ của Ngân Trân rồi. Những người này đâu lợi hại bằng mình.” Kỳ Linh thầm nghĩ sau khi trở về đế đô, mình sẽ đẹp trai hơn bây giờ gấp mười lần.

Nghĩ đến đây, cậu bỗng nhớ đến Nanh Thương Tuyết trong thân thể mình. Bất chợt có cảm giác hưng phấn, cậu lặng lẽ vận hành hồn lực, sau đó “đùng” một tiếng thật lớn, mọi người xung quanh đều bàng hoàng. Bụi bặm bay mờ mịt, mặt đường nứt ra vài khe hở. Sau khi bụi bặm bị gió biển thổi tan, tất cả mọi người đều ngước nhìn con sư tử bạc khổng lồ trên vai có đôi cánh trắng tinh trước mặt. Kỳ Linh bước đến kề tai Nanh Thương Tuyết, khe khẽ bảo: “Lớn thêm chút nữa đi, bây giờ còn chưa đủ oai phong.”

Nanh Thương Tuyết liếc nhìn Kỳ Linh, ra vẻ khinh thường nhưng vẫn ngoan ngoãn vâng lời gầm lên, chỉ phút chốc, toàn bộ thân hình nó đã bành trướng gấp đôi. Đôi cánh trắng ngần khổng lồ giang rộng, có biên độ năm mét. Không khí xung quanh bị đôi cánh này cuộn xoáy tạo nên một trận gió lốc nho nhỏ, Nanh Thương Tuyết khuya hai chân trước xuống đất, thuần phục cúi đầu, Kỳ Linh đè nén nỗi vui sướng, quay người bỏ lên.

Tất cả mọi người đều ngước nhìn thiếu niên anh tuấn cưỡi trên lưng con sư tử cao lớn. Sư tử gầm lên giận dữ kèm theo luồng gió biến xoáy động, thổi mái tóc đen dày óng ả của Kỳ Linh bay múa cuồng dã, dây cột tóc tung bay trong gió, cả người cậu được bao phủ trong luồng ánh sáng bạc như một vị thần trẻ tuổi.

Ngân Trần nằm trên giường nhắm mắt nghỉ ngơi tại nơi xa, nhẹ nhàng nở nụ cười,”Thằng nhóc con này không nhịn được lại đi khoe mẽ rồi.”

Cư dân thành phố không ngừng xuýt xoa thán phục, có vài đứa bé liên tục vỗ tay khen ngợi Kỳ Linh cưỡi trên lưng sư tử cao lớn. Trong lòng cậu vô cùng mừng rỡ, vẻ mặt đắc ý như đang toả sáng.

https://thuviensach.vn

Cậu cưỡi Nanh Thương Tuyết chậm chạp đi lại trên phố diễu võ dương oa. Những nơi cậu đi ngang qua, đám đông đều không ngớt dành tặng những lời khen ngợi cho hồn thú chói lọi hào quang này. Đột nhiên, Kỳ Linh nhìn thấy một người mặc áo giáp bạc phía trước trông như kiếm sĩ đang đi về phía mình. Người này cỡ chừng ba mươi, bốn mươi tuổi, trên cằm mọc đầy râu xanh, vô cùng oai phong.

"Cậu em, cậu có một hồn thú rất cừ. Cậu đến từ đế đô à?" Hắn đi về phía Kỳ Linh.

Tuy nhiên, người này vừa mới tiến đến gần Kỳ Linh vài bước đã đột nhiên cảm ứng được hồn lực lưu chuyển dưới chân. Cách mũi chân hắn một tấc, thình lình một chông băng nhọn hoắt đâm lên khỏi mặt đất. Hắn sợ đến mức vội vàng lui về sau một bước, tiếp theo lại phát ra mấy tiếng nổ đùng đùng, cứng rắn kéo hắn lùi lại mười mấy bước, đến khi hắn đứng cách Kỳ Linh rất xa mới dừng lại.

Người kia nhìn ánh mắt lạnh lùng và sắc bén của Nanh Thương Tuyết, ái ngại mỉm cười. Kỳ Linh ngại ngùng vỗ vỗ tai sư tử, "Ngoan nào, đừng ra tay, còn chưa biết hắn muốn làm gì mà." Rồi cậu chắp tay ra hiệu "xin lỗi" hắn ta.

"Tôi không có ác ý. Tôi là thủ lĩnh hộ vệ của gia tộc Thiên Thúc – thế gia hàng đầu của Rannes. Mấy ngày nay, gia tộc Thiên Thúc đang xem xét ý trung nhân cho tiểu thư nhà chúng tôi, cũng là đương kim tiểu quận chúa Thiên Thúc U Hoa của đế đô. Mới vừa rồi được chứng kiến phong thái hiên ngang của cậu nên có nhã ý muốn mời cậu đến phủ, để chúng tôi tiếp đãi khách quý trẻ tuổi đầy hứa hẹn như cậu đây."

"Hả? Tính việc cưới xin à? Không được, không được… Tôi mới có tí tuổi đầu, vừa mới mười bảy thôi." Kỳ Linh đỏ mặt vội vàng xua tay.

https://thuviensach.vn

“Ha ha, tiểu quận chúa của chúng tôi năm nay mười sáu, rất xứng đôi với cậu. Cũng đâu nhất định chính là cậu, còn rất nhiều quý tộc trẻ tuổi đều đến cầu hôn đấy! Cậu em ơi, coi như đến làm khách thôi.”

“Vậy cũng không được, ngày mai tôi còn phải…” Kỳ Linh nói đến đây thì im bặt, chắc chắn không thể lấy lý do ngày mai phải đi Đồi Hồn, như vậy chẳng khác nào công bố thân phận Sứ đồ của mình, nên tiếp lời, “Ngày mai, tôi còn phải đưa mẹ đi xem bệnh. Tôi đi trước đây.”

Nói xong, Kỳ Linh cúi người vuốt vuốt chiếc cổ lông xù của Nanh Thương Tuyết, chuẩn bị bỏ đi.

Ngay giây phút ấy, sống lưng Kỳ Linh bỗng cảm thấy lạnh ngắt. Một luồng hồn lực xoáy về phía cậu như dời núi lấp biển. Nanh Thương Tuyết vỗ đôi cánh làm trời long đất lở, dòng khí cực lớn khiến đất đá xung quanh bay mù mịt, nó bay lên không trung rồi quay ngoắt người lại, Kỳ Linh vừa mới tập trung tầm nhìn đã thấy mười mấy tia sáng lao về phía mình, cậu sợ hãi đến mức nhắm chặt hai mắt. trong tích tắc, Nanh Thương Tuyết thình lình gầm lên thịnh nộ, vút lên trời cao bành trướng gấp ba lần, cơ thể khổng lồ như thân thủ trong truyền thuyết. Mà trong hồn lực sóng to gió lớn này, những vật thể di động sáng loá kia bị chấn động bay tứ tán, va vào vách tường hai bên đường phố. Sau khi rơi xuống đất mới phát hiện đó là mấy con chim ưng lông trắng muốt.

Kỳ Linh còn chưa kịp hoàn hồn thì đã bị một bóng dáng yêu kiều như mây trắng từ phía xa tập kích nhanh như chớp. Rất nhiều lưỡi dao băng sắc bén bắn về phía cậu như sao băng. Thân thể Kỳ Linh chấn động, tước ấn nơi xương cụt đột ngột nóng lên, đôi đồng tử co chặt. Những vật thể bay đến bị hồn lực quanh thân cậu khuấy động ầm ầm vỡ thành bụi cát. Bóng dáng mây trắng kia mang theo âm thanh leng keng dễ nghe chợt tiến đến gần trước mặt cậu. Nanh Thương Tuyết giơ bàn chân khổng lồ lên, móng vuốt sắc bén như lưỡi dao bỗng nhiên dài ra, vạch về phía sau, vẽ nên một đường cong màu nhạt trên bầu trời, sau đó rơi ầm xuống mặt đường.

https://thuviensach.vn

Kỳ Linh giật mình thảng thốt. Cậu vội vàng vỗ vỗ đầu Nanh Thương Tuyết, quay người bay ra phía sau toà nhà bên cạnh. Nếu để Ngân Trần biết mình gây hoạ lớn như vậy chắc chắn sẽ bị trói lại, không được ăn cơm ba ngày ba đêm. Bóng dáng Nanh Thương Tuyết loé lên rồi biến mất trong bầu trời đêm, tất cả mọi người đều bị tốc độ này của nó hù doạ.

Người đàn ông trung niên vừa rồi vội vàng chạy đến. Bóng dáng màu trắng rơi xuống đất kia lúc này đang đứng trên phố với vẻ mặt lạnh lùng. Cô vung tay, mười mấy con chim ưng khổng lồ khi nãy bị Kỳ Linh đánh bại đi rối rít bay trở về, đậu sau lưng cô.

Người đàn ông trung niên khom lưng cúi chào, kính cẩn nói: “Cung nghênh quận chúa U Hoa.”

Thiên Thúc U Hoa nhướn mắt nhìn về phía Kỳ Linh biến mất, ánh mắt tràn ngập lạnh lẽo như hồ nước đóng băng dày ba thước, lanh lảnh cất giọng lạnh lùng: “Người mới vừa bỏ chạy là ai? Lật cả thành phố Rannes cũng phải tìm bằng được hắn cho ta. Dám cản đường ta, không muốn sống nữa hả?”

***

Hành Lang Vực Thẳm, đếquốc Aslan phía Tây.

Trời đất yên tĩnh sau khi trãi qua trận hỗn độn. Khắp khe núi to lớn tràn ngập mùi máu tanh nồng nặc không sao xua đi được,màu vàng tung tóe nhuộm cây cối, bụi gai, nham thạchmàu đỏ thẫm khủng khiếp. Cứ như trời cao trútmáu xuống đất suốt một tháng, tất cả đều ướt rượtmột màu đỏ.

Rất nhiều đầu quái vật bị chém đứt như từng viên vẫnthạch* khổng lồ rơi xuống khe núi. Thần Âm yếu ớt ngãxuống trong đống thi thể, hài cốt. Ngực cô phập phồng kịchliệt. Trải qua màn chiến đấu thảm thiết vừa rồi, hiện cô chỉcòn lại thể xác mệt mỏi, suy kiệt. Bên cạnh cô, Kẻ Dệt Mộngđã ngã ầm xuống như một gò núi nhỏ. Cô quay người, miễncưỡng lê thân thể

https://thuviensach.vn

tàn tạ trên mặt đất vài bước, sau đó vuốtmột trong năm chân còn sót lại của Kẻ Dệt Mộng. Nhữngchiếc lông xù xì của nó đâm vào tay nhưng cô chẳng hề cảmthấy đau đớn. Cô dịu dàng và đau lòng vuốt ve lớp vỏ thôcứng như nham thạch của nó, giống như mơn trớn làn danon mềm của trẻ con. Thần Âm ngẩng đầu, nhìn con ngươi xanhbiếc rung động và xúc tu giương ra chảy máu đầm đìa củaKẻ Dệt Mộng, nước mắt chảy xuống. Cô vận dụng chúthồn lực còn sót lại cuối cùng hóa nó thành làn sương, thuvào thân thể mình.

*Vẫn thạch: Phần còn lại của thiên thạch đến từ vùng không gian giữa các hành tinh bay vào khí quyển, bị cháy mất một phần và rơi xuống bề mặt Trái Đất. Vẫn thạch còn được tìm thấy trên bề mặt của Mặt Trăng và Sao Hỏa.

Chỉ cần hôn thú không chết thì có thể sống lại và khôi phục trong tước ấn. Nhưng trong khoảng thời gian ngắn, KẻDệt Mộng cũng không thể chiến đấu được nữa.

Thần Âm nhìn vùng hoang dã chất đống thi thể lộn xộn xung quanh, dường như trận chém giết thê thảm kia chỉ là một cơn ác mộng. Nếu không phải dựa vào Mặt Kính Tử Linh trong tay, bất kỳ hồn thú nào như đến từ địa ngục khi nãy đều có thể giết chết cô mà chẳng tốn chút công sức. May mà U Minh không ngừng truyền hồn lực của gã vào thân thể cô, cho nên mới có thể chiếu ra Tử Linh lợi hai đối kháng với chúng.

Nhìn trận chiến đấu đảm máu của những hồn thú như ma quỷ và Tử Linh mang dáng vẻ của chính chúng, cô duy trì chiếu hình liên tục, thậm chí phải thả Kẻ Dệt Mộng ra bảo vệ U Minh vừa tái sinh vừa chuyển vận hồn lực trong hồ.

Cảm giác như mới vừa lang thang một vòng biên giới địa ngục quay về vậy.

https://thuviensach.vn

Thần Âm ngã xuống đất, quay đầu lại nhìn hồ Hoàng Kim cuối tầm mắt. Một lát sau, tai cô áp sát mặt đất nghe thấy tiếng nổ vang sâu tận bên dưới, một trận chấn động từ nhẹ đến mạnh. Mặt hồ vàng óng đột ngột phá vỡ sự yên lặng, từng vòng sóng gợn lóe lên rồi biến mất. Giây phút tiếp theo, mặt hồ bất chợt sôi sùng sục, những bong bóng nước to lớn nổ tung. Màn mưa vàng óng ánh giăng kín không trung, hiện lên trong khung cảnh rực rỡ đó là U Minh tái sinh từ đáy hồ.

Thân thể gã trần trụi, toàn thân được bao phủ trong ánh sáng vàng óng ả, da thịt trơn nhẵn như được mạ vàng lấp lánh. Cơ thể thon dài, bả vai và lồng ngực rộng lớn, dưới cơ bắp rắn chắc nơi hai chân và cánh tay là sức mạnh cuồn cuộn không ngừng. Người bị thương nặng hấp hối ban nãy đã hoàn toàn biến mất. Gương mặt anh tuấn và gian ác nở nụ cười hờ hững chế nhạo, hàng mày rậm nhếch lên chạy đến tận thái dương, che phủ đôi mắt xanh biếc hẹp dài dưới bóng râm. Toàn thân gã bao trùm luồng sức mạnh không tài nào kháng cự, nó tượng trưng cho tính dục, sức sống, tà ác và giết chóc.

Gã từ từ đi về phía Thần Âm, sương mù màu đen như tơ lụa dần dần quấn quanh cơ thể trần truồng, sau đó chậm chạp hoá thành chiến bào màu đen tượng trưng cho giết chóc và tử thần của gã. Toàn bộ thân hình một lần nữa bao bọc trong chiếc áo choàng được nhuộm từ địa ngục đen tối.

U Minh đi đến trước mặt Thần Âm, ngồi xổm xuống, nhẹ nhàng cởi mũ trùm đầu. Đường nét khuôn mặt dần hiện ra trong màn sương màu vàng, giống như một thiên thần hoàn mỹ. Gã vươn tay, nói với Thần Âm: “Bây giờ, trả lại Mặt Kính Tử Linh cho tôi.”

Thần Âm nắm mảnh đá quý xanh biếc trong tay, không nói lời nào, cũng không đưa cho U Minh. Chẳng ai biết cô đang nghĩ gì.

Nhưng ngay khoảnh khắc tiếp theo, đột nhiên cô thấy con ngươi trong mắt U Minh nhanh chóng co lại thành một đường thẳng. Sau đó, trong

https://thuviensach.vn

không khí vang lên tiếng xé gió sắc nhọn khiến màng nhĩ cô đau buốt. Cô thấy thời gian dường như trở nên chậm lại, vô số giọt máu bay trong không trung như cảnh quay chậm rãi, cô còn thấy mảnh đá xanh biếc kia và cả bàn tay phải của mình đang nắm lấy nó cùng bay lên.

"Cái… Cái gì?" Thần Âm cúi đầu, nhìn thấy vết cắt gọn ghẽ nơi cổ tay đang không ngừng tuôn máu xói xả. Tay cô vừa bị hồn lực vô hình của U Minh chặt đứt trong nháy mắt.

U Minh nhẹ nhàng đón lấy mảnh đá quý kia trên không trung, sau đó dùng ngón tay thon dài mở cổ họng ra, bỏ nó vào trong máu thịt của mình, động tác tao nhã như thể vừa đeo một chiếc nơ. Tóc Thần Âm bị U Minh nắm lấy, gã nhấc bổng cô lên ném vào hồ Hoàng Kim. Theo làn nước tràn vào cổ họng, hồn lực mênh mông vô tận cuộn xoáy vào thân thể Thần Âm. Cô nhắm mắt lại, nước mắt chảy xuống, cắn răng bắt đầu tái sinh bàn tay mình.

Lách tách… Lách tách…

Cổ tay bị chặt đứt lần nữa mọc lên xương năm ngón tay, trên xương trắng bắt đầu ào ạt sinh trưởng mạch máu, gân cơ. Cảm giác đau đớn kịch liệt phá vỡ đầu óc từng cơn từng cơn một. Tuy nhiên, dường như Thần Âm lại vô cảm, không thấy đau. Nước mắt cô hoà lẫn với nước hồ màu vàng, toả ra ánh sáng nhàn nhạt trong suốt.

Có ướt đẫm bò lên bờ hồ, ngẩng đầu nhìn U Minh đangkhoác trường bào màu đen đứng trước mặt. Cô chống hai tay xuống, tay phải vừa mọc lại trắng nõn láng mịn, không chút tùy vết. Đỉnhđầu vang lên giọng nói của U Minh, khàn khàn độnglòng người "Em nên biết, nếu em muốn báo thù thì vẫn cònxa lắm, chưa phải lúc đâu."

Thần Âm cúi đầu, không nói lời nào. U Minh quay ngườibỏ đi, bóng dáng gã dần khuất trong màn sương mù dày đặc.

https://thuviensach.vn

“Nhanh lên đi, nếu không chờ những quái vật khác đến,em chỉ có thể chết ở đây thôi.”

Thần Âm đứng lên đuổi theo gã, lau đi những giọt nướckhông biết là lệ hay nước hồ còn đọng lại trên mặt.

“Hơn nữa, chúng ta còn có chuyện quan trọng phải làm.Bây giờ tôi phải đến tìm kẻ đập nát một cánh tay tôi đòi lạichút nợ. Ngoại trừ một cánh tay, những bộ phận khác củahắn đều phải nát nhừ thành tro bụi.”

***

Thành phố cảng Rannes, đế quốc Asian phía Tây.

Kỳ Linh rẽ ngoặt nhiều lần trong khe hở chật hẹp giữacác tòa nhà, xác định không có người đuổi theo nữa mới thở phào nhẹ nhõm. Cậu đã thu lại Nanh Thương Tuyết, nếumang theo một con sư tử trắng muốt rêu rao như vậy thì dù trốn chui trốn nhủi thế nào cũng không núp được. Kỳ Linh lượn vòng vèo rất nhiều ngã rẽ mới dần an tâm.

Đám người đông nghịt xung quanh đang ăn mừng ngày lễ. Kỳ Linh ngẩng đầu nhìn chợt phát hiện mình đã đi đến chỗ tượng thần thứ mười bảy. Cậu tò mò tiến tới đứng dưới tượng thần quân cờ đi thông đến Đồi Hồn, nhìn chằm chằm tượng vu nữ không có con ngươi trước mặt.

Đang nhìn xuất thần thì đầu lối đi truyền đến vô số tiếng động ồn ào. Hàng loạt cư dân vui vẻ chen chúc đi vào, loáng thoáng nghe thấy họ nói hình như nghi thức tế lễ ở quảng trường trung tâm sắp chính thức bắt đầu. Cho nên đa số đều chọn đi qua con đường tắt này để nhanh chóng đến nơi.

Kỳ Linh tránh sang một bên để mọi người đi qua, đám người đông đúc khua tay múa chân, hát vang nhạc mừng. Cậu dần dần vui vẻ trở lại, quên béng tình cảnh kinh hồn bạt vía vừa này.

https://thuviensach.vn

Lúc cậu đang chuẩn bị đi cùng đám người đến quảng trường trung tâm, thình lình không biết bị ai đó đẩy, cả người cậu ngã ngửa ra sau. Trong khoảnh khắc tay cậu vừa chạm vào quân cờ tượng thần kia, không khí đột ngột thay đổi, mọi thứ trong tầm mắt cậu hoàn toàn biến mất, như có người vươn một tay ra tóm ngang bụng cậu, sau đó kéo mạnh vào bóng tối. Cả người cậu như bị ném vào vực sâu không đáy, trước mắt chợt lóe lên rồi mất hết tất cả thị giác.

Ngân Trần đang nằm trên giường bỗng cảm giác được vị trí tước ấn đau thấu xương, chỉ tích tắc sau đó, cảm ứng liền biến mất. Trái tim anh nặng trĩu, "Lẽ nào cậu ấy vào Đồi Hồn rồi sao?"

Anh trở mình rời giường, hình ảnh chợt loé lên, thân thể thon dài đã bay ra ngoài cửa sổ, nhảy vào màn đêm.

Còn chưa nói cho cậuấy biết sau khi vào Đồi Hồn rốt cuộc phải lấy hồn khí gì.

Cũng chưa cảnh báo cậuấy sau khi lấy được hồn khí thì nơi nào mới là cửa ra. Mà ngay lối ra có hai quân cờ, một cái trong đó có thểđi ra ngoài, đến Hàng Lang Vực Thẳm, cái còn lại thì dẫnđến tửvong.

Quan trọng nhất là bên dưới Đồi Hồn nhốt hồn thú tà ác nhất lãnh thổAslan. Chỉcần hơi đến gần…

Những chuyện này đều chưa kịp nói cho Kỳ Linh biết, tim Ngân Trần đau đớn, cảm giác sợ hãi quen thuộc này lại lấp kín lồng ngực anh lần nữa.

"Tôi không muốn… mất đi lần nữa…"

Bầu trời Rannes bỗng vang vọng tiếng kêu đau buốt cả màng nhĩ, tiếng sau còn kinh khiếp hơn tiếng trước. Tất cả mọi người đều đau đớn bịt tai lại. Họ ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, thấy một bóng dáng như ngôi sao băng bay vút đến tượng thần thứ mười bảy. Họ không biết đó là Ngân Trần, chỉ thấy

https://thuviensach.vn

được trường bào màu bạc của anh toả ra ánh sáng chói mắt trên bầu trời đêm vời vợi.

Trong tiếng nổ tung ngợp trời này. Thiên Thúc U Hoa đột ngột bay lên khỏi cung điện của gia tộc Thiên Thúc, vội xông đến tượng thần thứ mười bảy.

Tất cả cư dân Rannes đều hoảng sợ như nhìn thấy thiên tai, họ bịt tai, chịu đựng đau đớn do sóng hồn lực khổng lồ mang lại. Dòng khí xông xáo và tiếng nổ đùng đoàng như sóng thần từ trên cao giáng xuống, xoáy động cả bầu trời Rannes.

Giờ phút này, ngoại trừ Ngân Trần và Thiên Thúc U Hoa, tại đường chân trời xa xôi còn có một bóng dáng trắng bạc cũng nhanh chóng bay đến tượng thần thứ mười bảy như sao băng, đáp xuống Rannes như vẫn thạch rơi từ trời cao.

Không ai biết bóng dáng đó là ai. Nhưng dường như trong cõi u minh đã định sẵn, càng ngày càng nhiều người như bị bàn tay vận mệnh dẫn dắt tụ họp tại vùng biển thần kỳ này.

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 6: Đại Thiên Sứ

Đồi Hồn, vùng biển Rannes, đế quốc Aslan phía Tây.

Khi Kỳ Linh tỉnh lại, cảm giác khó thở bao trùm, lồng ngực như bị một tảng đá lớn nện vào. Trong khoảng khắc vừa chạm vào tượng thần quân cờ, không khí vặn vẹo kịch liệt, dòng khí lưu như muốn xé cậu ra thành từng mảnh nhỏ. Bóng đêm ập đến, rồi cậu rơi tọt vào chỗ này.

Kỳ Linh lồm cồm đứng dậy, lau máu bên khóe miệng, nuốt xuống mùi máu tanh còn sót lại trong cổ họng. Cậu nheo mắt, sợ sệt nhìn thế giới xa lạ tăm tối xung quanh.

Nơi cậu đang đứng là tảng nham thạch bằng phẳng nhô ra khỏi vách núi, bên dưới là khe núi sâu hun hút, đối diện phía xa xa là dãy núi nham thạch đen sì trồi lên khỏi mặt đất, vươn thẳng lên cao. Không gian hiện tại là hang động hẹp dài giữa khe núi đồ sộ. Cậu ngẩng đầu lên nhìn đỉnh cao vời vợi, vầng sáng màu xanh lam lưu chuyển, liên tục biến ảo trông như bầu trời xanh thẳm. Đột nhiên cậu nhớ đến lời Ngân Trần đã nói: Đồi Hồn ở đáy biển hải phận Rannes… Lẽ nào vầng sáng xanh trên đỉnh đầu là nước biển sao?

“Sẽ không sụp xuống dìm mình chết đuối đấy chứ…”Kỳ Linh sởn gai ốc khi nghĩ đến điều đó.

https://thuviensach.vn

Sau khi mắt bắt đầu thích ứng với cảnh mờ tối xung quanh, cậu kinh ngạc nhìn các điểm sáng chi chít trên vách núi trông giống như vì sao trên bầu trời đêm. Cậu như một con kiến bé nhỏ trong không gian đầy huyền ảo trước mắt này. Các hồn khí lấp la lấp lánh bay lượn xung quanh Kỳ Linh, như thể cậu đang bay cùng với dải ngân hà. Nhìn từ xa, binh khí đủ mọi hình dáng như kim thép dày đặc cắm vào vách núi. Mà thần kì là những hồn khí này đều hô hấp như có sinh mệnh, chúng đong đưa chầm chậm như hải tảo, san hô dập dờn theo dòng hải lưu, bồng bềnh đan xen vào nhau rồi biến mất, sau đó lại mọc trên vách núi xa xa khác. Chúng tương tác lẫn nhau, phát ra tiếng ong ong chói tai như kim loại, cả khe núi khổng lồ như có vô số vật sống đang không ngừng rít gào…

Kỳ Linh sững sờ nhìn thế giới thần kì này. Cậu nhìn chằm chằm vào hồn khí gần mình nhất: cây kích vàng kim sắc bén được điêu khắc hoa văn phức tạp. Đột nhiên cậu nhớ ra rằng Ngân Trần chưa kịp nói với cậu phải chọn hồn khí gì. Nhiều hồn khí như vậy, lẽ nào lấy bừa một cái sao? Lấy nhầm không sao chứ?…Kỳ Linh nhớ đến vẻ mặt vô cảm như tượng đá cuả Ngân Trần, bất giác thở dài.

“Lấy nhầm chắc chắn sẽ bị anh ấy châm chọc.”

Cậu gãi gãi tai, suy nghĩ mông lung mà quên mất một vấn đề cực kỳ quan trọng : Cậu sẽ ra khỏi đây thế nào?

Cứ mãi đăm chiêu trong dòng suy nghĩ, Kỳ Linh không cảm nhận được có một bóng dáng như ma mị lặng lẽ hiện ra trong bóng tối phủ đầy sương mù phía sau lưng mình.

***

Thành phố cảng Rannes, đế quốc Aslan phía Tây.

Như sao băng trên bầu trời rơi xuống mặt đất, khi những tia sáng chói lòa tan đi theo làn gió, Ngân Trần từ từ bước ra. Ngay khi đáp chân xuống

https://thuviensach.vn

đất, anh liền chạy đến chỗ tượng thần thứ mười bảy, bước chân vội vã tiến về phía trước mà không hề ngoái đầu lại, chỉ khẽ vung tay lên, “keng”, vách tường băng chui lên từ mặt đất, phong kín cửa vào lối đi.

Anh đứng yên trước quân cờ đi thông đến Đồi Hồn, khuôn mặt tái nhợt trầm mặc, giơ tay lên vuốt bề mặt tượng đá xù xì nhưng nó không hề phản ứng. Rất nhiều năm trước khi còn là Sứ đồ, anh đã vào Đồi Hồn để lấy hồn khí của mình rồi. Hiện tại, quân cờ này đã không còn bất kì tác dụng nào với anh nữa.

Cảm giác ngột ngạt khó thở đè nặng lên tâm trí Ngân Trần. Anh đứng lặng im, khuôn mặt tái nhợt chẳng có bất cứ biểu cảm nào.

Tường băng nơi lối vào nổ “ầm” một tiếng rồi vỡ vụn. Băng vụn bay đầy trời, Thiên Thúc U Hoa ung dung đi về phía Ngân Trần, bước đi uyển chuyển và kiêu ngạo, lạnh lùng như băng tuyết.

Cô ta hất khuôn mặt thiếu nữ rất đỗi yêu kiều nhìn Ngân Trần, làn da láng mịn xinh đẹp như cánh hoa thấm đẫm sương mai, vẻ mặt vô cùng kiêu căng. Cô ta lườm mắt nhìn Ngân Trần từ trên xuống dưới, lãnh đảm hỏi: “Mới vừa rồi có người vào lối đi này phải không? Sau đó thông qua tượng thần này biến mất à?”

Ngân Trần không trả lời, thậm chí cả thân thể cũng không cử động, như thể Thiên Thúc U Hoa không hề tồn tại. Sắc mặt anh đầy đau thương, thảng thốt nhìn xoáy sâu vào tượng đá.

Thiên Thúc U Hoa được nuông chiều từ bé, đã quen với việc một gọi trăm thưa chưa từng có ai dám phớt lờ lời nói của mình, nên sự im lặng của anh làm lửa giận trong cô ta bùng phát, “Tôi hỏi anh đấy!”

Nói xong liền vung tay, một cơn gió cuốn đầy băng vụn sắc bén cuộn lên từ tay cô ta tạt về phía Ngân Trần. Cơn gió thốc này chưa kịp chạm đến người anh thì đã đột ngột đụng phải vách chắn trong suốt rồi bật ngược lại.

https://thuviensach.vn

Thân thể Thiên Thúc U Hoa bị lực xung kích dội ngược trở lại đánh lùi về sau nhiều bước.

Ngân Trần từ từ quay mặt lại, nhìn thiếu nữ đang ngó mình với ánh mắt đầy phẫn uất không cam lòng, thậm chí có chút thù hằn. Đôi môi lạnh lùng của anh mấp máy, hỏi lại:"Cô là Sứ đồ à?"

Thiên Thúc U Hoa cắn chặt môi, nỗi ấm ức dâng lên trong lòng, cô ta khẽ gằn từng chữ: "Không liên quan đến anh."

Thật ra dù cô ta vẫn tỏ vẻ mạnh miệng nhưng mới vừa rồi, Ngân Trần gần như không hề cử động mà đã phóng ra hồn lực mạnh kinh người , khiến trong lòng cô ta sớm hiểu, cấp bậc hồn lực của người đứng trước mặt cao hơn mình rất nhiều.

"Vương tước của cô lẽ nào không dạy cô lễ nghi cơ bản sao? Sứ đồ gặp Vương tước khác tuy không cần ngoan ngoãn như đối với Vương tước của mình, nhưng ít nhất cũng phải biết kính cẩn chào hỏi."

Thiên Thúc U Hoa hừ mũi thờ ơ, vẫn đứng bất động.

Ngân Trần khẽ híp mắt, gương mặt lạnh lùng như băng tuyết thoáng ôn hòa. Anh nghĩ, có lẽ cô bé này chưa hề gặp mình, "Tôi là Vương tước cấp Bảy, Ngân Trần."

"Chỉ là Vương tước hạng bét thôi, có gì ghê gớm đâu. Chờ mấy năm sau tôi trở thành Vương tước, anh cũng chỉ là lâu la xếp hạng dưới tôi mà thôi. Anh nên thừa dịp bây giờ còn có thể thì tranh thủ mà lớn lối vài năm đi!" Thiên Thúc U Hoa kiêu căng cười khẩy.

"Soàn soạt!" hai tiếng ma sát lanh lảnh vang lên, đồng tử Ngân Trần phóng nhãn lực, Thiên Thúc U Hoa bỗng khuỵu gối xuống đất. Đôi chân lập tức bị các tinh thể băng bám chặt và đông cực lại, đầu gối hoàn toàn mất tri giác, cả người cô ta quỳ sụp xuống.

https://thuviensach.vn

Ngay lúc đó, một ý nghĩ bất chợt xuất hiện trong đầu Ngân Trần, anh nhanh chóng lao về phía Thiên Thúc U Hoa. Anh ngồi xổm xuống, giữ lấy bả vai cô ta, gương mặt ánh lên nỗi vui mừng như vừa phát hiện ra một điều gì đó rất trọng đại, Vẻ hứng khởi khó có thể che giấu trên khuôn mặt, anh trịnh trọng hỏi: “Cô đã từng vào Đồi Hồn lấy hồn khí chưa?”

Thiên Thúc U hoa cắn chặt răng, đôi mắt màu hổ phách long lên sòng sọc nhìn anh đầy căm phẫn và hoài nghi. Tại sao anh ta lại hỏi cô về vấn đề này?

Ngân Trần vung tay, băng trên đầu gối cô ta vỡ vụn. Thiên Thúc U Hoa đứng bật dậy vận khí công bay ngược về phía sau, đồng thời vung tay xuất chiêu. Trong không khí xuất hiện một đám mưa đan xen thành tấm màn, bay vun vút về phía Ngân Trần. Ngân Trần vung tay áo lên, tất cả giọt mưa bị đánh sang hướng khác, toàn bộ đều tạt vào vách tường. Trong nháy mắt, vách tường lập tức bị những giọt mưa ấy ăn mòn, chi chít lỗ hổng hiện ra, khói trắng có mùi chua bốc lên nghi ngút.

Ngân Trần cau mày, anh hoàn toàn không ngờ một cô gái xinh đẹp còn nhỏ tuổi nhường này lại ra tay độc ác như thế. Nhưng Ngân Trần không có thời gian quan tâm những thứ này. Anh đưa tay về phía Thiên Thúc U Hoa đang quay người chạy trốn về phía cửa, năm ngón tay xòe ra, tường băng đột ngột được dựng lên. Như ngọn núi sừng sững chắn đường lui của cô ta, băng thể rắn chắc nhanh chóng khóa kín lối đi chật hẹp, ma sát vào hai bên tường vang lên âm thanh sắc nhọn.

Mặt mũi cô ta trắng bệch nhìn Ngân Trần, “Anh muốn làm gì? Tôi là quận chúa của đế đô, cũng là Sứ đồ của Vương tước cấp Sáu. Nếu anh dám làm hại tôi, Vương tước cấp Sáu sẽ băm vằm anh thành vạn mảnh.”

Ngân Trần nhìn cô bé đang cố giả bộ trấn tĩnh nhưng thật ra gương mặt đã không thể che giấu được nỗi sợ hãi, trong lòng bất giác thở dài. Là Sứ đồ duy nhất có huyết thống hoàng thất, cô ta có tính cách ngang ngược, khinh

https://thuviensach.vn

thường tất cả mọi người như vậy cũng chẳng có gì lạ. Có lẽ cô ta được nuông chiều từ bé, bản thân sinh trưởng trong gia đình đế vương, không hề biết rõ thế giới hồn thuật thật sự phức tạp đến cỡ nào, cũng không hề biết thế gian lòng người hiểm ác ra sao.

Tuy nhiên, Vương tước của cô ta sẽ dạy cô ta tất cả những điều này. Nói cách khác là, có một ngày, cô ta sẽ phải chịu đau khổ, cho nên không đến lượt Ngân Trần quan tâm.

“Tôi sẽ không làm hại cô, tôi chỉ hỏi…” Ngân Trần đến gần nhìn thẳng vào mặt cô ta. Thiên Thúc U Hoa tỏ ra vô cùng gượng gạo trước ánh mắt nhìn xoáy thẳng và sâu hun hút của Ngân Trần. “Cô đã vào Đồi Hồn chưa? Cô có thể đi vào lần nữa không?”

Thiên Thúc U Hoa cắn chặt môi, không trả lời.

“Cô có thể đi vào lần nữa không?” Đôi mắt nóng bỏng sáng quắc trên gương mặt anh tuấn lạnh lùng của Ngân Trần giống như hai ngôi sao lấp lánh trên bầu trời đêm rét mướt.

***

Đồi Hồn, vùng biển Rannes, đế quốc Aslan phía Tây

Kỳ Linh bước từng bước chầm chậm, quan sát các loại hồn khí trên vách núi, quả là muôn hình vạn trạng, không biết nên chọn cái nào. Cậu đang nhìn một thanh kiếm bóng loáng như thủy ngân, bỗng nhiên sau lưng xuất hiện một luồng hồn lực sát khí áp người. Cậu giật mình quay người lại, bóng đen đổ ập đến, dây thần kinh cảm giác chưa kịp phản ứng thì một thanh kiếm to lớn từ trong bóng tối vung lên một nhát chém rất ngọt.

Kỳ Linh thét lên kinh hoàng rồi nhảy lùi về phía sau. Cậu quên mất rằng phía sau là vực thẳm không đáy, thế là hụt chân, cả người rơi xuống khoảng không đen ngòm.

https://thuviensach.vn

Giữa không trung vang lên một tiếng nổ lớn, Nanh Thương Tuyết xuất hiện! Đôi cánh khổng lồ của nó chao liệng, dùng lưng đón lấy Kỳ Linh, nghiêng cánh bay vút lên rồi đáp xuống tảng đá chìa ra giữa không trung.

Kỳ Linh nhìn thấy một cô gái trẻ tuổi cầm thanh kiếm to đứng trước mặt mình. Bất chợt cậu nghĩ đến chỉ có Sứ đồ mới có thể vào đây, vì vậy cậu lớn tiếng nói với đối phương: “Đừng ra tay, tôi cũng là Sứ đồ, không phải kẻ địch.”

Vẻ mặt đối phương vẫn đằng đằng sát khí nhưng đã khẽ hạ thấp thanh kiếm xuống.

Kỳ Linh thở phào, nằm vật xuống lưng Nanh Thương Tuyết, giọng nói vẫn còn run run: “Tôi tên là Kỳ Linh, là Sứ đồ của Ngân Trần – Vương tước cấp Bảy. Thật đấy! Tôi có tước ấn, có điều…không tiện cho cô xem…”

Chợt nhớ đến vị trí tước ấn của mình, mặt cậu chợt đỏ bừng. Đối phương cũng không hề đáp lại.

Kỳ Linh gãi gãi đầu, lúng túng nói: “Tôi thật sự không có ác ý. Tôi không cẩn thận xông vào đây, đang buồn rầu đây này.”

Trong bóng tối, đối phương từ từ đi về phía cậu. Ánh sáng bằng bạc trên người Nanh Thương Tuyết soi chiếu lên gương mặt cô ta. Thấy rõ là một gương mặt xinh đẹp và sắc sảo, nhưng vẻ mặt quá nghiêm nghị và lãnh đạm khiến người khác cảm thấy khó gần. Nếu như phải miêu tả vẻ đẹp ấy bằng lời thì cô chính là đóa hoa sen nở rộ trên đỉnh núi tuyết, một vẻ đẹp nguyên sơ không cách nào chạm đến.

“Cậu không cần cho tôi xem tước ấn, tôi biết cậu là Sứ đồ, nếu không thì hoàn toàn không thể vào được đây. Tôi là Quỷ Sơn Liên Tuyền, Sứ đồ của Vương tước thứ Năm.” Áo choàng giáp và áo choàng sang trọng, xinh đẹp của cô đều loang lổ vết máu.

https://thuviensach.vn

“Cô bị thương à?” Kỳ Linh leo xuống khỏi lưng Nang Thương Tuyết, nhìn cô hỏi.

“Nơi này hồn vụ rất đậm đặc, tôi đã khôi phục nhiều rồi.” Liên Tuyền trả lời.

“Ồ, cô cũng biết Hồn Vụ Hoàng Kim ư? Thần kỳ quá!” Kỳ Linh chân thành cảm thán, hoàn toàn không ý thức được mình vừa hỏi một câu chẳng khác nào “Ồ, cô cũng biết mặt trời mọc từ phía Đông à?”

Liên Tuyền nhìn cậu trai tuấn tú trước mặt, dường như cậu ta hoàn toàn không nhận ra được bản thân đã hỏi một câu hỏi ngu xuẩn đến cỡ nào. Cô cười khẽ, sự đề phòng dần dần được buông lơi.

Có thể Kỳ Linh cũng không biết được rằng, bẩm sinh con người cậu đã toát lên thần thái ôn hòa, bác ái, giống như một mùi hương thoang thoảng khiến người ta dễ dàng thân cận.

“Câu nói vừa rồi do không cẩn thận bị rơi vào đây là sao?” Liên Tuyền hỏi cậu.

“Vốn là Ngân Trần, à, Vương tước của tôi, tên là Ngân Trần, anh ấy nói với tôi là khoan hãy vào Đồi Hồn vì còn có rất nhiều chuyện chưa dặn dò tôi cho kỹ. Nhưng tôi bị một cô gái rất hung dữ đuổi theo, lúc chạy trốn đến quân cờ, sơ ý chạm vào… Sau đó thì ở đây. Ôi , ngay cả phải lấy hồn khí gì, tôi cũng chẳng biết nữa.” Kỳ Linh chán nản vuốt ve đám lông dài mềm mượt trên cổ Nanh Thương Tuyết, sực nhớ ra điều gì đó, “À đúng rồi, Vương tước của cô có nói cho cô biết khi đi vào thì nên lấy hồn khí gì không? Hay là nói Sứ đồ có thể tự mình tùy tiện chọn một cái là được? Nếu vậy, dù chọn sai tôi cũng sẽ không bị Ngân Trần mắng.”

“Dĩ nhiên không thể chọn tùy tiện. Tôi nhận được tin trắng bảo tôi vào Đồi Hồn lấy Sợi Xích Hồi Sinh.” Liên Tuyền nói.

https://thuviensach.vn

“Tin trắng.. là gì?” Kỳ Linh xấu hổ hỏi.

Liên Tuyền nhìn chàng trai cao lớn đứng trước mặt mình. Cậu cứ như một người bình thường hoàn toàn không biết gì về thế giới hồn thuật cả, “Tất cả thông tin về thế giới hồn thuật trên lãnh thổ Aslan đều do tư tế Bạch Ngân ban bố. Ví dụ như ở đâu, khi nào sẽ xuất hiện hồn thú cao cấp; hoặc là nơi nào xuất hiện hồn thú lớn bạo loạn, vân vân… Tất cả tin tức đều thông qua Vương tước cấp Bốn truyền khắp cả nước. Dưới Vương tước cấp Bốn có vô số người đưa tin và rất nhiều cứ điểm rải khắp lãnh thổ tạo nên mạng lưới tên là Thiên Cách. Các cứ điểm lớn nhỏ phân bố rải rác trên toàn lãnh thổ Aslan là nơi mà Vương tước, Sứ đồ hay các nhà Hồn thuật thuộc hoàng tộc liên lạc và nhận tin tức.

Các tin tức cũng được phân chia cấp bậc. Tin tức mà các nhà Hồn thuật đều có thể biết được gọi là tin xanh. Còn tin tức có nội dung khai tử, như trừng phạt các thế gia hồn thuật làm phản, hay săn giết những nhà Hồn thuật nước khác có ác ý với lãnh thổ Aslan đều gọi là tin đỏ. Và cấp bậc cao nhất trong tất cả các tin tức chỉ truyền đạt cho Vương tước và Sứ đồ là tin trắng. Quỷ Sơn Phùng Hồn – Vương tước của tôi – nhận được tin trắng nói cho chúng tôi biết cần đến Đồi Hồn lấy hồn khí Sợi Xích Hồi Sinh mới ra đời.” Liên Tuyền nói đến đây thì ngừng lại, cau mày như đang suy tư điều gì đó, “Có điều gần đây, Vương tước cấp Bốn truyền tin có phần không chính xác cho lắm. Có những tin vừa mới nhận được không bao lâu thì lại truyền đến tin khác có nội dung hoàn toàn ngược lại. Hoặc là thỉnh thoảng sau khi nhận được một tin thì lại đột nhiên nói cho chúng tôi biết tin này mất hiệu lực. Chúng tôi cũng không hiểu dạo gần đây thế nào nữa…”

Kỳ Linh nửa hiểu nửa không nhưng cũng gật đầu, “À… Tôi hiểu rồi. Ôi, vậy là Ngân Trần còn chưa kịp nói cho tôi biết tin trắng thì tôi đã xông vào đây… Lần này thì tiêu đời rồi. Tôi hoàn toàn không biết mình phải lấy hồn khí gì.”

https://thuviensach.vn

Liên Tuyền nhìn Kỳ Linh đang ủ rũ bằng vẻ mặt ôn hòa, cô hỏi: “Trên người cậu có quả cecila không?”

“Có!” Mắt Kỳ Linh sáng lên.

“Vậy cậu có thể nhỏ vào mắt, xem thử hồn khí nào ngưng tụ Hồn Vụ Hoàng Kim nhiều nhất thì chọn cái đó. Khi bản thân không biết rốt cuộc phải lấy cái nào thì ít nhất cứ chọn thứ mạnh nhất thôi.”

“Cách này hay đấy! Hì hì” Kỳ Linh phấn chấn hẳn lên.

“Vậy cậu hãy cưỡi hồn thú của mình đi theo tôi.” Sau lưng Liên Tuyền bỗng nổ tung ánh sáng trắng bạc, lông vũ bay lượn khắp xung quanh. Hồn thú Ám Sí cao lớn xuất hiện ngay sau cô giống như có một đôi cánh vừa được mọc ra từ đằng lưng, “May mà hồn thú của cậu biết bay, nếu không thật là bất tiện nếu muốn cùng nhau tác chiến.”

Kỳ Linh cưỡi lên lưng Nanh Thương Tuyết, ôm cứng chiếc cổ tráng kiện của nó, ra lệnh cho nó cất cánh. Hai hồn thú nhanh chóng bay lên, vẽ nên hai đường cong xinh đẹp màu trắng rồi mới bay vút về phía xa. Lông vũ trắng bay lả tả như tuyết rơi, từng tia sáng đan xen soi tỏ cả khe núi tối tăm.

Trong không gian tĩnh mịch mênh mông, hai hồn thú như hai ngọc đèn trời lơ lửng trong đêm đen, chậm chạp tiến về phía trước.

***

Thành phố cảng Rannes, đế quốc Aslan phía Tây

Lối hành lang sâu hun hút giờ này chỉ còn lại một mình Ngân Trần. Anh chậm rãi đi từng bước một ra ngoài. Dù vừa rồi anh đã làm một việc nhục nhã nhất từ trước đến nay, nhưng đó là cái giá cho việc Thiên Thúc U Hoa tiến vào Đồi Hồn tìm Kỳ Linh, nói cho cậu biết cách chính xác để rời khỏi nơi đó, anh cam tâm tình nguyện. Vì thế, không những chẳng hề tức giận ,

https://thuviensach.vn

anh còn cảm thấy vui sướng khi hi vọng được thắp sáng. Những cảm xúc trên khuôn mặt anh làm cho người ta liên tưởng đến đỉnh núi tuyết dưới nắng trời rực rỡ, chẳng thể ngăn được dòng lệ vì xúc cảm. Thậm chí anh còn nhẹ nhàng siết chặt lòng bàn tay, khẽ mỉm cười.

Khi anh sắp sửa ra khỏi lối đi hẹp, trên bầu trời xanh lam ngay phía sau bất chợt rơi xuống vài giọt nước màu đen, sau đó một màn sương u ám biến thành gió xoáy, xoay tròn rồi hạ xuống. Một thân hình cao lớn trong áo choàng đen đứng ngay sau lưng anh.

“Mới vừa rồi, anh hoàn toàn không cần phải làm đến mức như thế. Đối với một Vương tước, thật vô cùng nhục nhã.” Bóng đen nói với anh, giọng nói hồn hậu như tiếng kim loại.

Ngân Trần quay người lại, trước mắt anh là một người có vóc dáng cao lớn, cường tráng như một pho tượng chiến thần từ thời viễn cổ tràn đầy sức mạnh. Người kia khẽ cởi mũ trùm đầu xuống, để lộ ra gương mặt kiên nghị như đã trải qua nghìn năm gió tuyết nhưng sắc mặt lại tái nhợt một cách không hài hòa.

“Tôi là Vương tước cấp Năm, Quỷ Sơn Phùng Hồn. Quỷ Sơn Liên Tuyền Sứ đồ của tôi cũng ở trong Đồi Hồn. Nếu như may mắn, Kỳ Linh Sứ đồ của anh sẽ gặp được nó. Liên Tuyền là một người tốt bụng, nó nhất định sẽ giúp cậu ta.”

Ngân Trần gật đầu, hờ hững, “Nếu có thể gặp được thì càng tốt.”

Quỷ Sơn Phùng Hồn nói: “Cho nên hành động vừa rồi của anh hoàn toàn không cần thiết.”

Ngân Trần nhẹ cười, nét mặt như hồ thu lăn tăn gợn sóng dưới ánh mặt trời, “Đổi lại là Sứ đồ của mình, anh cũng sẽ làm vậy.”

https://thuviensach.vn

“Quả thật tôi sẽ làm vậy.” Quỷ Sơn Phùng Hồn gật đầu, “Nhưng đó là vì Sứ đồ của tôi cũng chính là em gái ruột của tôi. Chúng tôi có quan hệ máu mủ.”

“Tôi không quan tâm Kỳ Linh có quan hệ máu mủ với tôi hay không hoặc là tôi quen biết cậu ấy bao lâu.” Vẻ mặt Ngân Trần hết sức nghiêm túc, “Chỉ cần cậu ấy là Sứ đồ của tôi, tôi là Vương tước của cậu ấy thì tôi có thể làm tất cả mọi thứ vì cậu ấy.” Anh nhìn Quỷ Sơn Phùng Hồn, “Cũng là Vương tước, lẽ nào anh còn không hiểu tình cảm giữa Vương tước và Sứ đồ sao?”

Nói xong, Ngân Trần quay người bỏ đi. Tính cách anh từ xưa đến nay không thích giao du nhiều với người khác cũng như không muốn chung đường với họ.

“Hiện tại, anh muốn đi đến Hành Lang Vực Thẳm sao?” Quỷ Sơn Phùng Hồn hỏi.

“Ừ, đến đó chờ Kỳ Linh ra khỏi Đồi Hồn.” Ngân Trần dừng bước nhưng không ngoảnh lại.

“Anh đã nói với cậu ta phải lấy hồn khí gì chưa?” Quỷ Sơn Phùng Hồn hỏi.

“Vẫn chưa.”

“Cho nên cậu ta không biết mình phải lấy Sợi Xích Hồi Sinh sao?”

Ngân Trần đứng yên bất động dưới ánh nắng, thật lâu sau mới chậm chạp quay người lại với tư thế rất quái dị. Ánh sáng rọi lên rìa áo choàng màu trắng sắc bén như lưỡi dao của anh, ánh lên sát khí, “Sao anh biết hồn khí của Kỳ Linh là Sợi Xích Hồi Sinh?”

https://thuviensach.vn

Ngân Trần khép hờ mắt, gắn từng chữ. Tia sáng vàng óng như ẩn như hiện theo hoa văn mạch hồn toàn thân dần dần lan đến cổ anh.

“Thu hồi địch ý của anh đi, tôi không phải đến đây đối địch với anh. Tôi dẫn anh đi gặp một người thì anh sẽ biết tất cả chân tướng.”

“Chân tướng gì?” Ngân Trần hỏi.

“Chân tướng vì sao một tin trắng lấy Sợi Xích Hồi Sinh lại đồng thời gửi cho các Vương tước và Sứ đồ khác nhau.” Quỷ Sơn Phùng Hồn nhìn Ngân Trần không chớp mắt. “Cũng như chân tướng việc tôi và Sứ đồ của mình bị gã Vương tước Giết chóc U Minh truy sát.”

“U Minh?” Ngân Trần gật đầu trịnh trọng. “Nếu U Minh muốn giết anh, sao anh có thể sống đến bây giờ?”

“Tin rằng anh cũng có thể nhìn ra từ sắc mặt tôi, hiện giờ tình trạng thân thể tôi rất tệ, mất máu quá nhiều và nội thương trầm trọng. Đương nhiên những điều này đều là do gã U Minh ban tặng. Nếu không phải gã đó gặp một người khác lợi hại hơn, hiện tại tôi đã là người chết rồi.”

“Đừng nói đùa!” Đồng tử của Ngân Trần trở nên càng lúc càng nhỏ. “Người lợi hại hơn U Minh chỉ có đương kim Vương tước cấp Một mà thôi. Nhưng chúng ta đều biết từ lúc được phong Vương tước cấp Một, anh ta chưa từng rời khỏi Khởi Nguồn Tiên Tri, rời khỏi Tư tế Bạch Ngân dù chỉ một bước.”

“Cho nên tôi mới bảo anh đi với tôi gặp một người. Gặp được người đó thì anh sẽ biết cả thôi. Người này cũng đang ở Hành Lang Vực Thẳm. Dù sao anh cũng định đến đó không phải sao? Coi như là thuận đường đi, anh cũng đâu mất mát. Có đến hay không thì tùy anh.” Nói xong, Quỷ Sơn Phùng Hồn quay người bay vút lên trời.

https://thuviensach.vn

Ngân Trần cúi đầu trầm tư chốc lát, sau đó nhảy phất lên tường cao hai bên, ánh sáng trắng cuộn xoáy nhanh chóng đuổi theo ánh sáng đen trên bầu trời.

***

Đồi Hồn, vùng biển Rannes, đế quốc Aslan phía Tây.

Sau khi Quỷ Sơn Liên Tuyền gọi, Ám Sí kêu lên một tiếng the thé liền lượn vòng đáp xuống mặt đất bằng phẳng trên vách đá. Kỳ Linh vỗ cổ Nanh Thương Tuyết, đuổi theo cô. Bóng dáng Quỷ Sơn Liên Tuyền bay vào một hang động trên vách núi. Kỳ Linh chui vào theo.

Rốt cuộc đến hang động ẩn sâu trong vách núi này, Kỳ Linh mới biết Đồi Hồn rộng mênh mông hơn cậu tưởng tượng rất nhiều. Vừa rồi bay lâu như vậy vẫn không thấy được đầu cuối của khe núi đâu cả. Quỷ Sơn Liên Tuyền tìm được sợi dây xích trên đỉnh hang bị ánh sáng vàng óng bao phủ xung quanh, khẽ nói: “Chính là nó.”

Sau đó, cô nhảy lên trần hang động, nắm chặt sợi xích, kéo mạnh ra khỏi vách đá. Trong khoảnh khắc sợi xích bị rút ra, cả khe núi rung lên một trận cộng hưởng cực lớn. thậm chí lòng bàn chân có thể cảm giác được chấn động mơ hồ. Một lát sau, những thứ này đều biến mất , chỉ còn hồn khí Dây Xích Hồi Sinh lập lòe tỏa sáng trên tay Liên Tuyền.

Lúc này, Kỳ Linh sực nhớ ra điều gì đó, bèn hỏi: “Liên Tuyền, khi nãy tôi bị cô tập kích, tôi nhớ cô cầm mộ thanh kiếm to, thanh kiếm đó không phải hồn khí của cô sao? Sao đã có hồn khí rồi mà cô còn vào đây lấy hồn khí được nữa?”

Quỷ Sơn Liên Tuyền nhìn Kỳ Linh, tuy bề ngoài có vẻ ngây ngô chẳng biết gì cả nhưng vẫn thấy được tư chất cậu khá thông minh, có thể vừa nhìn đã nhận ra vấn đề.

https://thuviensach.vn

Cô gật đầu nói: “Cậu hỏi rất đúng, Thanh kiếm kia là hồn khí của Vương tước cấp Năm, Quỷ Sơn Phùng Hồn là anh ruột của tôi. Không biết do nhân tố đặc biệt gì, có lẽ là do cùng huyết thống, hai năm trước, tình cờ anh em tôi phát hiện ra tôi có thể khống chế hồn thú của anh ấy, thậm chí có thể sử dụng hồn khí của anh ấy nữa. Cậu biết đấy, tuy mọi người lấy được hồn khí đều có thể sử dụng, nhưng chỉ có chủ nhân của nó mới có thể bỏ nó vào cơ thể mình, cho nó khôi phục lại hồn lực trong tước ấn. Cũng giống với hồn thú, hồn khí ở bên ngoài quá lâu sẽ dần dần mất đi sức mạnh. Nếu không quay trở lại tước ấn của chủ nhân, hồn khí sẽ trở thành vũ khí thường, không có hồn lực , cũng không có khả năng chứa đựng hồn thú được nữa. Nhưng tôi và Quỷ Sơn Phùng Hồn có thể trao đổi hồn thú và hồn khí cho nhau. Hồn thú Hải Ngân đầu tiên của tôi thật ra là hồn thú của Phùng Hồn. Thanh kiếm của tôi cũng là hồn khí của Phùng Hồn, đồng thời cũng là chỗ ở của Ám Sí tôi vừa cưỡi. Tôi có thể thuận lợi thu Hải Ngân vào cơ thể, cũng có thể sử dụng thanh kiếm và hồn thú Ám Sí nằm bên trong một cách dễ dàng. Riêng bản thân tôi vẫn chưa bắt được hồn thú và cũng chưa lấy được hồn khí của mình.”

Kỳ Linh nghe đến sững sờ.

Liên Tuyền nhìn cậu, bảo: “Cậu lùi về sau một chút, hiện tại tôi phải thu sợi dây xích này vào cơ thể mình, trong quá trình này, cậu tuyệt đối đừng chạm vào tôi.”

Kỳ Linh nửa hiểu nửa không gật đầu , lui về sau vài bước.

Qủy Sơn Liên Tuyền rung sợi xích, sợi xích dài khổng lồ tựa một con rắn sống uốn lượn trong không khí như không có trọng lượng, rồi bất thình lình chui vào tước ấn trên có Quỷ Sơn Liên Tuyền nhanh như chớp. Theo đó là hàng loạt âm thanh leng keng vang lên, sợi xích dài mười mấy mét ào ào rút vào thân thể cô như rắn chui về ổ. Vị trí tước ấn trên cổ bị đâm thủng một lỗ to, máu chảy xuống tí tách, Liên Tuyền như bị một nguồn năng lượng vô hình đổ ập lên người làm cô ngã xuống đất, sắc mặt tái nhợt, đồng

https://thuviensach.vn

tử co giật dữ dội, miệng rên rỉ khản đặc, đau đớn khôn xiết. Gương mặt xinh đẹp lạnh lùng giờ phút này bị bóp méo biến dạng theo trường lực xấu xí kinh người. Cơn gió xoáy thổi thốc khiến tóc cô bay múa cuồng dã trông tựa như một hồn ma. Bao trùm lên cả hang động là âm thanh sắc nhọn của hồn lực đang hòa quyện trong máu thịt tạo ra sóng âm ma mị đánh lên tử huyệt. Kỳ Linh hoảng loạn lùi về phía sau, dựa người vào vách đá, trợn mắt nhìn cảnh tượng kinh khủng chỉ có thể có ở địa ngục đang diễn ra trước mắt mình.

Vô số luồng khí xoáy chui lên từ mặt đất, điên cuồng càn quét giữa không trung. Ở chính giữa cơn lốc xoáy là Qủy Sơn Liên Tuyền sắc mặt xám ngoét, khuôn mặt hoàn toàn biến dạng . Trong lúc Kỳ Linh đang hồn xiêu phách tán, từ cửa hang đột nhiên truyền đến tiếng thét lanh lảnh: “Dừng tay lại cho tôi!”

Một cô gái mặc váy lộng lẫy lao vút vào trong hang, kinh ngạc nhìn Sợi Xích Hồi Sinh không ngừng chui vào thân thể Quỷ Sơn Liên Tuyền.

“Cô là thứ ti tiện nào? Rõ ràng nội dung trong tin trắng bảo rằng người lấy Sợi Xích Hồi Sinh phải là tôi. Cô có tư cách gì?”

Nói xong, Thiên Thúc U Hoa liền vung tay xuất chiêu, hai chồng băng xanh thẳm sắc nhọn vùn vụt lao về phía Quỷ Sơn Liên Tuyền, trong khi cô đang vận khí chẳng thể nào đánh trả được.

“Cô đừng động đến cô ấy.” Kỳ Linh xông ra, giơ tay chụp lấy hai chông băng đang lao nhanh như chớp về phía Liên Tuyền. Thật thần kì, từ tay Kỳ Linh phóng ra hồn lực có tính sát thương cao, nhanh chóng đánh vỡ hai chông băng. Bản thân Kỳ Linh cũng giật mình, cậu quay đầu lại nhìn cô gái vừa đi vào. Sau khi thấy rõ mặt, cậu gào lên: “Mẹ ơi, sao lại là cô?”

Thiên Thúc U Hoa nhìn thấy Kỳ Linh thì sửng sốt, sau đó, vẻ mặt cô ta trở nên nghiêm túc, cất giọng hỏi: “Anh là Kỳ Linh sao? Ngân Trần lo lắng

https://thuviensach.vn

cho anh chết được, anh ta cũng đi vào đây, đang ở ngoài cửa. Nhưng anh ta bị thương, bị chặt đứt một cánh tay, anh mau đi xem anh ta đi!”

Kỳ Linh vừa nghe thấy thế, sắc mặt lập tức trắng bệch, vội vã chạy ra ngoài hang động. Nhưng cậu nhanh chóng đứng khựng lại, Ngân Trần không thể nào vào Đồi Hồn.

“Hỏng bét, mắc lừa rồi!”

Khi cậu vừa quay lại liền nhìn thấy Thiên THúc U Hoa vẻ mặt đằng đằng sát khí đang lao về phía Quỷ Sơn Liên Tuyền. Một vòng nước màu xanh thẳm bao trùm toàn thân cô ta, tỏa ra mùi khí độc chua và sương trắng.

Kỳ Linh hét lớn: “Đừng giết cô ấy!”

***

Hành Lang Vực Thẳm, đế quốc Aslan phía Tây.

Bóng đen bay đến gần khu vực Hành Lang Vực Thẳm thì hạ xuống đất, Ngân Trần bay phía sau cũng đáp xuống theo. Sau khi chạm đất, anh vẫn bám sát Quỷ Sơn Phùng Hồn đang di chuyển rất nhanh đằng trước. Hai người một trước một sau tiến sâu vào bên trong. Đột ngột bóng đen phía trước dừng lại, sau đó quay đầu, nhỏ giọng nói với Ngân Tần: “Anh cứ đi trước, lát nữa tôi đến tìm anh.”

Nói xong liền quay người biến mất trong cánh rừng rậm rạp, ngay lập tức, hồn lực của anh ta cũng biến mất. Rõ ràng anh ta đã ẩn giấu hồn lực đi rồi. Cùng lúc đó, trong màn sương dày đặc phía trước có một luồng hồn lực ngông cuồng hung ác như quái vật nhanh chóng tạt về phiá Ngân Trần.

Bóng dáng U Minh cao lớn nhanh nhẹn đứng trước Ngân Trần như một vị thần gian ác.

https://thuviensach.vn

“Ồ… Thật là khéo, cậu ở đây làm gì?” Đôi mắt xanh biếc của U Minh nhìn chằm chằm Ngân Trần, vẻ mặt mang theo kiểu khôi hài quái ác.

“Đón Sứ đồ của tôi, cậu ấy ra khỏi Đồi Hồn.” Ngân Trần thản nhiên. “Còn anh đến đây làm gì?”

“Tôi là Vương tước Giết chóc mà, đương nhiên phải chịu trách nhiệm tiễn một vài kẻ vô dụng về địa ngục.” Khuôn mặt U Minh trong ánh sáng mờ ảo toát lên vẻ mê hoặc tàn độc. Gã nhẹ nhàng đưa tay nâng khuôn mặt điển trai của Ngân Trần lên, đôi mắt sâu hút như dã thú kề gần mặt anh, “Có điều cậu đừng sợ, tôi không đến để giết cậu. Tôi đâu nỡ giết cậu cơ chứ!”

“Tại sao lúc trước anh lại thả Chư Thần Hoàng Hồn ra? Lẽ nào anh không biết sẽ có chuyện xảy ra với các Vương tước hay sao?” Ngân Trần gạt tay U Minh, lạnh lùng nói.

“Ha ha ha ha, thật thú vị…” U Minh cười lớn, vẻ mặt âm u. “Sao cậu biết tôi là chủ nhân của món đồ chơi đó? Tôi còn chưa kịp nói cho mọi người biết, ha ha ha ha!”

“Không cần anh nói, trên người nó mang theo một mùi giống anh, chính là mùi vị vừa đến gần đã khiến tôi tởm lợm.” Ngân Trần lạnh nhạt nhìn khuôn mặt anh tuấn và gian tà của U Minh, gằn giọng trả lời.

“Hà hà, cậu bị nó hù dọa à? Hay là nói, đã lâu như vậy rồi mà cậu vẫn bị ám ảnh bởi ‘hồn thú’? Vẫn chưa quên được ‘hắn’ sao?”

Hồn lực nổ tung thổi thốc trường bào màu trắng của Ngân Trần bay phần phật, khuôn mặt anh đậm sát khí lạnh lẽo.

“Cậu kích động cái gì?” U Minh uể oải nói. “Nếu tôi là cậu thì đã sớm từ bỏ rồi, không đợi đến bây giờ đâu. Tìm nhiều năm như vậy, cậu không thấy mệt sao? Hắn đã chết rồi. Cho dù không chết thì giờ hắn cũng đã thành quái vật. Ha ha, tôi hiểu rồi, thảo nào cậu cứ không muốn bắt hồn thú hạng

https://thuviensach.vn

nhất lần nữa. Là sợ mình cũng biến thành quái vật sao? Nếu không với hồn lực thâm hậu đến mức biến thái của cậu, cộng thêm sức mạnh của hồn thú hạng nhất, làm sao lại cam chịu làm Vương tước cấp Bảy vị trí thấp kém như kiến thế này?"

Ngân Trần giơ tay chỉ vào U Minh, hoa văn màu vàng chi chít trên mu bàn tay rọi sáng gương mặt đầy ngông cuồng của gã, "Những thứ này không liên quan đến anh. Tôi không muốn xung đột. Anh đi làm chuyện của mình đi, đừng xen vào chuyện của tôi."

Nói xong, anh thoáng dừng lại, sau đó cười khẩy, "Huống chi, anh cũng không xen vào nổi."

U Minh thôi ra vẻ ngông cuồng, đăm đăm nhìn Ngân Trần với ánh mắt đầy ẩn ý. Gã khom thân hình cao lớn xuống, kề sát vào tai Ngân Trần. cất giọng thầm thì: "Nếu một ngày kia nhận được tin đỏ giết cậu thì đó chính là niềm vui lớn nhất cả đời tôi. Tôi sẽ nhấm nháp máu tươi của cậu từng giọt từng giọt một, đại thiên sứ tôi yêu nhất!"

***

Đồi Hồn, vùng biển Rannes, đế quốc Aslan phía tây.

Trong hang động tối tăm, không gian thật yên tĩnh, máu tươi chảy trên đất từ từ đông lại. Quỷ Sơn Liên Tuyền lẳng lặng đứng đó, khôi phục vẻ mặt lạnh lùng. Kỳ Linh thở phào đứng bên cạnh, nhìn vết thương trên cổ cô nhanh chóng khép lại như kỳ tích.

Thiên Thúc U Hoa nằm trên đất trước mặt họ, khóe miệng đang chảy máu. Mới vừa rồi, lúc lao vào đánh Quỷ Sơn Liên Tuyền không có sức chống trả, vì quá khinh địch nên cô ta hoàn toàn không hề phòng ngự. Kết quả Liên Tuyền bỗng nhiên thả Ám Sí ra, đánh bật cô ta va vào vách hang động.

https://thuviensach.vn

Giờ phút này, thanh kiếm to bản trong tay Quỷ Sơn Liên Tuyền đang gác trên cổ cô ta, “Cô không biết, ngoại trừ Sứ đồ Tàn sát, thân là Sứ đồ mà có ý sát hại một Sứ đồ khác là tội ác nghiêm trọng nhất sao? Vương tước của cô không dạy cô à?”

Đôi mắt Thiên Túc U Hoa long lên một cách cao ngạo độc ác, khiến gương mặt xinh đẹp động lòng người trông méo mó dữ tợn, “Tôi muốn giết ai thì giết.”

Quỷ Sơn Liên Tuyền nhìn cô gái trước mắt, “Cô không còn thuốc chữa nữa rồi. Cứ tiếp tục như thế đi, sẽ có ngày Sứ đồ Tàn sát đến tìm cô. Nếu cô biết cô ta là người thế nào thì sẽ không dám ngang ngược như với tôi nữa đâu.”

Nói xong, cô thu kiếm lại, tiếp tục nói với Thiên Thúc U Hoa: “Cô nói mình cũng đi vào lấy Sợi Xích Hồi Sinh, tuy tôi không biết đến cùng chuyện này đã xảy ra sai lầm gì, nhưng hiện tại nó đã trở thành hồn khí của tôi rồi, đây đã là chuyện không thay đổi được. Bây giờ, chúng ta phải đi ra ngoài. Trước khi đi, tốt nhất cô nên tìm một món hồn khí cho mình. Phải biết rằng sau khi đi ra ngoài, cô sẽ không quay vào được nữa. Về phần tại sao xảy ra chuyện tin trắng truyền sai thì tốt nhất cô nên về hỏi Vương tước của cô.”

Nói xong, Quỷ Sơn Liên Tuyền quay người nói với Kỳ Linh phía sau mình: “Bây giờ, tôi sẽ giúp cậu tìm một món hồn khí lợi hại, sau đó liền rời khỏi đây.”

Kỳ Linh nhìn Thiên Thúc U Hoa bị thương ngã trên mặt đất, không nhẫn tâm quay đi. Dù sao cũng là cô bé còn trẻ người non dạ, chắc chắn từ nhỏ đến lớn luôn được cha mẹ cưng chiều, không giống như cậu sinh ra đã bạc mệnh, từ nhỏ đã lăn lộn với cuộc đời, tự học các phép tắc cơ bản khi giao du với người ngoài, thậm chí cả cách nịnh hót.

https://thuviensach.vn

Cậu đi đến bên cạnh U Hoa, ngồi xuống, nói với cô: “Liên Tuyền không phải người xấu, hai cô hiểu lầm nhau rồi. Cô nhanh đi tìm nơi có Hồn Vụ Hoàng Kim dày đặc chữa thương đi!”

Thiên Thúc U Hoa cười khẩy, đứng bật dậy, toàn thân đột nhiên phủ đầy hoa văn màu vàng. Trong phút chốc, cả người cô ta đều bao trùm một nguồn năng lượng có khả năng trị thương như hồn vụ, vết thương ngay lập tức biến mất hoàn toàn.

Kỳ Linh sững sờ kinh ngạc. Quỷ Sơn Liên Tuyền quay người lại, nói với cậu: “Không cần kinh ngạc, đó là thiên phú của Vương tước và Sứ đồ thứ Sáu.”

Kỳ Linh không hiểu, hỏi lại: “Thiên phú là gì?”

“Vương tước và Sứ đồ có mạch linh hồn giống nhau, nhưng theo cấp bậc thì khác nhau. Mỗi cấp bậc, mạch linh hồn sẽ có những hoa văn đặc biệt riêng tạo ra sự khác nhau của hồn lực giữa các Vương tước, Sứ đồ các cấp. Ngoài ra, mạch linh hồn của mỗi cấp bậc đều có một năng lực đặc biệt được gọi là thiên phú. Theo như tôi biết, thiên phú của mạch linh hồn Vương tước cấp Sáu chính là tự chữa lành vết thương ngay lập tức. Dù ở nơi hồn vụ rất thấp, tốc độ tái sinh và hồi phục của họ gần như đạt đến cực hạn khiến người ta phải kinh hãi. Ngoài ra, tôi biết Vương tước cấp Bốn chịu trách nhiệm lãnh đạo Thiên Cách truyền tin, thiên phú cô ta và Sứ đồ là cảm nhận hồn lực cực kỳ chuẩn xác. Loại năng lực cảm nhận này hoàn toàn khác biệt một trời một vực với năng lực cảm nhận của chúng ta. Thậm chí họ có thể từ hồn lực nhỏ bé nhất lưu chuyển trong người cậu biết được nhược điểm và ưu thế của cậu; cũng có thể cảm ứng được hồn lực biến hóa của người khác từ ngoài ngàn dặm. Năng lực dự báo này khiến người khác rất kinh ngạc.”

“Lợi… Lợi hại… vậy… sao!” Kỳ Linh lắp bắp, những điều này Ngân Trần vẫn chưa kịp nói với cậu. “Vậy thiên phú của cô và Vương tước cô là

https://thuviensach.vn

gì?”

Quỷ Sơn Liên Tuyền cười cười, nói với Kỳ Linh đang nhìn cô đầy háo hức: “Lẽ nào cậu không phát hiện hồn thú Nanh Thương Tuyết thích tấn công người, không để bất cứ ai đến gần của cậu có thái độ rất ôn hòa với tôi sao? Thiên phú của tôi là khống chế hồn thú, nếu nói cừ khôi hơn chính là khống chế hồn thú trong diện tích lớn. Nói cách khác, tôi có thể thôi miên, mê hoặc hết tất cả hồn thú trong khu vực.”

“…” Kỳ Linh gần như nín thở. “Vậy tôi thì sao? Cô biết thiên phú của tôi và Ngân Trần không? Sao tôi cảm thấy bản thân chẳng có chút thiên phú nào cả?”

“Xin lỗi!” Liên Tuyền lắc đầu. “Ngoại trừ ba vị Vương tước đầu, thiên phú của họ đều là bí ẩn thì người duy nhất còn lại không bị ai khám phá ra thiên phú chính là Ngân Trần, Vương tước của cậu.”

Liên Tuyền gọi Kỳ Linh đi ra ngoài hang động. Kỳ Linh quay đầu lại, không nhẫn tâm nhìn Thiên Thúc U Hoa đã lành lặn ngồi cô đơn dưới đất, cậu nói với cô bằng chất giọng rất dễ nghe: “Cô cũng nhanh chóng chọn một hồn khí đi, sau đó hãy rời khỏi đây ngay. Tôi luôn có cảm giác nơi này không an toàn, nhất là với một cô gái còn trẻ như cô. Đúng rồi, tôi có quả cecial, nếu cô cần, tôi có thể cho cô…”

Trong ánh sáng yếu ớt, lời nói của Kỳ Linh mang theo sự ấm áp khiến người ta cảm thấy dễ gần. Cậu thiếu niên anh tuấn cau hàng mày rậm khiến khuôn mặt giống như một chú báo săn ôn hòa. Ánh mắt cậu xuyên qua hàng mi đen dày ánh lên sự quan tâm chân thành. Thiên Thúc U Hoa bỗng thấy tim mình lạc nhịp.

Lúc Kỳ Linh quay người, đôi mắt to trong veo nhìn cô. Mặt cô khẽ ửng đỏ trong bóng tối, “Thật ra, tôi vào đây không chỉ vì lấy Sợi Xích Hồi Sinh mà là Ngân Trần nhờ tôi vào nói cho hai người biết…”

https://thuviensach.vn

Bất chợt từ sâu trong đầu cô ta lóe lên một vầng sáng màu lam như hoa anh túc, một ý niệm nảy sinh: “Anh ta bảo tôi vào nói cho hai người biết, quân cờ đi ra ngoài đã bị người ta tráo đổi vị trí. Quân cờ dẫn đến đường từ lúc trước hiện tại mới là cửa ra thông đến Hành Lang Vực Thẳm.”

Liên Tuyền nghe đến đó cũng quay đầu lại, nhìn Thiên Thúc U Hoa với vẻ nghiêm trọng. Kỳ Linh nhìn Liên Tuyền trầm tư, lại nhìn Thiên Thúc U Hoa trông rất thành khẩn, sau đó hỏi: “Cô nói thật sao? Thật sự là Ngân Trần nhờ cô à?”

“Dĩ nhiên, nếu không sao tôi lại đi vào tìm anh, còn biết anh là Sứ đồ của Ngân Trần chứ?” Bỗng chốc, cô ta thay đổi vẻ mặt, lạnh lùng cười. “Không những vậy, nếu anh không tin tôi, chẳng phải đã phụ lòng Ngân Trần đau khổ quỳ xuống cầu xin tôi sao?”

Thiên Thúc U Hoa nói xong, vẻ mặt vô cùng đắc ý, thậm chí trong đầu cô ta hiện lên dáng vẻ thấp hèn của Ngân Trần như vị thần băng tuyết quỳ trước mặt mình lúc nãy, hoàn toàn không phát hiện gương mặt Kỳ Linh đã đỏ gay, hai bàn tay siết chặt.

“Mới vừa rồi, cô nói Ngân Trần làm gì?” Vẻ đáng sợ chưa từng có chợt bao chùm khuôn mặt Kỳ Linh. Cậu đi đến, túm lấy cổ áo Thiên Thúc U Hoa nhấc lên, “Cô lặp lại lần nữa xem!”

Thiên Thúc U Hoa hoảng sợ trước sự thay đổi bất ngờ của cậu, liền giơ tay lên theo bản năng, một thanh dao băng đâm vào cánh tay Kỳ Linh. Nhưng mặc cho máu tươi theo lưỡi dao chảy xuống, Kỳ Linh vẫn bất động như mất cảm giác, chỉ tiếp tục nhìn cô ta chằm chằm.

Thiên Thúc U Hoa bị chọc giận, phẫn nộ quát lên: “Chỉ là Vương tước của anh thôi mà? Có cần thiết phải kích động vì anh ta thế không? Vả lại, chính bản thân anh ta cầu xin tôi chứ đâu phải tôi ép anh ta. Anh trút giận lên người tôi làm gì? Muốn trách thì trách bản thân anh ta thấp hèn. dễ dàng

https://thuviensach.vn

quỳ xuống như vậy. Hơn nữa, người khiến anh ta làm thế không phải là anh hay sao? Ai kêu anh đầu óc ngu si xông bừa vào Đồi Hồn, cho rằng đây là chỗ ai cũng có thể vào rong chơi tùy thích à?"

Kỳ Linh nghiến răng, sự áy náy và cảm giác có lỗi với Ngân Trần cuồn cuộn trong lồng ngực cậu như đang xé toạc tâm can. Cậu đẩy Thiên Thúc U Hoa ra, quay mặt đi, đôi mắt đỏ hoe được bóng tối che giấu giúp. Trước mắt cậu hiện ra bóng dáng Ngân Trần quỳ trên mặt đất, nỗi ân hận hóa thành giọt lệ long lanh ngân ngấn trên đôi bờ mi. Cậu cảm thấy ngại ngùng nếu Liên Tuyền thấy được nên cố lòng kiếm nén.

Liên Tuyền tế nhị quay mặt đi không nhìn cậu, tránh làm cậu cảm thấy ngượng ngùng.

Thiên Thúc U Hoa nhìn thấy khuôn mặt điển trai của Kỳ Linh vừa nãy tươi cười nay trở nên tối sầm đầy u uất, lòng cũng không nỡ, đành kiên trì nói: "Cuối cùng có tin tôi không? Tin tôi thì đi cùng tôi."

Bước đến cửa hang động, họ đứng nhìn khe núi khổng lồ chi chít hồn khí xung quanh đang lấp lánh tỏa sáng. Liên Tuyền nhìn Thiên Thúc U Hoa , hỏi cô ta: "Hồn thú của cô biết bay không?"

Mặt Thiên Thúc U Hoa bỗng ửng đỏ. Liên Tuyền thấy cô ta im lặng không trả lời liền hiểu, "Cô còn chưa có hồn thú đúng không?"

Thiên Thúc U Hoa cười khẩy khinh thường, không muốn trả lời, vẻ mặt khinh khỉnh, : "Vừa rồi, tôi nhảy một mạch từ vách núi đến dây, quãng đường còn lại không làm khó được tôi đâu."

"Hiện tại, nếu chờ cô nhảy tới nơi chúng ta phải đến thì không biết phải nhảy mất bao lâu. Không có hồn thú tuyệt đối không được, cô đi chung với tôi thôi." Đôi cách trắng của Ám Sí sau lưng Liên Tuyền giương lên như đám mây khổng lồ. Nanh Thương Tuyết lập tức xuất hiện, bay vút lên cao, cất tiếng gầm đinh tai nhức óc.

https://thuviensach.vn

“Ai muốn đi với cô chứ? Tôi muốn đi với Kỳ Linh.” Thiên Thúc U Hoa lạnh lùng nói. Ngay lập tức, cô ta nhảy lên lưng Nanh Thương Tuyết. Chân vừa chạm lên lưng nó, Nanh Thương Tuyết liền gầm lên khiến U Hoa bất giác hoảng sợ, giật mình rơi xuống đất. Nanh Thương Tuyết khinh thường nhìn cô ta bằng ánh mắt kiêu ngạo, không mấy thân thiện. Thiên Thúc U Hoa oán hận khẽ mắng: “Một con súc sinh mà ra oai cái gì.”

Kỳ Linh không nghe rõ cô ta lẩm bẩm gì, cậu nhẹ nhàng vỗ bờm Nanh Thương Tuyết, vuốt đôi tai khổng lồ của nó, ôn hòa nói: “Mày đường đường là đàn ông con trai, bắt nạt một cô bé như thế thì mất mặt quá! Cô ấy cũng là Sứ đồ, là bạn của chúng ta. Cô ấy vào để cứu chúng ta ra ngoài đấy!”

Tuy Nanh Thương Tuyết tỏ vẻ miễn cưỡng nhưng cũng vâng lời cúi đầu. Thiên Thúc U Hoa bò dậy, đắc ý nhìn nó. Cô ta giẫm mạnh gót giày khảm mảnh kim loại sắc bén lên chân Nanh Thương Tuyết rồi mới xoay mình cưỡi lên lưng nó.

“Thật ra thì nó rất ngoan, chỉ hơi có ý thù địch với người lạ thôi. Lát nữa, cô ôm chặt tôi, đừng để ngã. Yên tâm đi, không có gì đâu!” Kỳ Linh quay đầu lại, nói bên tai Thiên Thúc U Hoa.

Thiên Thúc U Hoa nhìn cậu thiếu niên trước mặt, hàng mày như bảo kiếm sắc bén chếch về phía thái dương, hốc mắt sâu, đôi mắt trong veo tinh khiết như mắt nai con đang nhìn cô. Bất giác cô vòng tay ôm eo cậu. Cách lớp vải, nhiệt độ cơ thể nóng ấm của Kỳ Linh truyền đến tay cô. Dưới lớp áo là đường nét cơ bụng tráng kiện, đồng thời từ làn da trên cổ mặt cậu còn truyền đến hương vị đàn ông căng đầy nhựa sống. Mặt Thiên Thúc U Hoa như cánh hoa bị phơi dưới ánh mặt trời, xinh tươi diễm lệ.

***

Hành Lanh Vực Thẳm, đế quốc Aslan phía Tây.

https://thuviensach.vn

Sương mù đậm đặc phủ kín khắp nơi, tựa như chất lỏng trắng ngà đặc quánh bồng bềnh trên khe núi xanh thẫm. Ánh sáng không thể xuyên qua rọi xuống khe núi, chỉ có vài tia sáng như ánh kiếm le lói qua khe hở tán cây, soi thẳng xuống các màng rêu mọc đầy trên bùn.

Bấy giờ, Quỷ Sơn Phùng Hồn và Ngân Trần đang dừng trước mặt thiếu niên trắng bệch trông vô cùng yếu ớt ngồi dưới tàng cây đó.

“Tôi đưa Ngân Trần đến rồi.”Quỷ Sơn Phùng Hồn nói với cậu.

Cậu thiếu niên từ từ mở mắt ra, đôi mắt trong veo đầy tia sáng như mặt hồ trong cơn mưa. Giọng cậu thều thào không có sinh khí, nghe như cơn gió lay động qua bãi cỏ mềm.

“Anh biết tại sao tôi phải tìm bằng được anh ta không?” Thiếu niên khẽ nói với Quỷ Sơn Phùng hồn, gương mặt trắng trẻo chìm trong ánh sáng xanh biếc xung quanh, trông như gốm sứ vừa chạm vào sẽ vỡ nát.

“Tôi không biết.” Quỷ Sơn Phùng Hồn quỳ một chân xuống đất, cúi đầu cung kính đáp.

“Anh biết những Vương tước bọn anh có gì khác với Vương tước cấp Một không?”

“Cho đến nay, Vương tước cấp Một chưa từng xuất hiện trước mặt mọi người, chẳng người nào biết anh ta là ai. Trong truyền thuyết, anh ta gần như là một vị thần chuyển thế, vì vậy, không ai trong chúng tôi có cơ hội tiếp xúc.” Quỷ Sơn Phùng Hồn tiếp tục trả lời.

“Chỗ khác nhau của Vương tước cấp Một và bọn anh là, ngoại trừ có mạch linh hồn đặc biệt đủ để xưng bá thiên hạ, anh ta còn đồng thời có ba Sứ đồ. Sứ đồ nào cũng kế thừa mạch linh hồn có tính áp đảo chúng sinh linh vạn vật và thiên phú trước nay vẫn chưa bị ai phát hiện của anh ta. Hơn nữa, không ai biết Sứ đồ là người kế thừa chức vị. Chưa đến khoảnh khắc

https://thuviensach.vn

cuối cùng Vương tước cấp Một tử vong, hoặc là khoảnh khắc anh ta chủ động thoái vị, không một ai biết được Vương tước cấp Một kế tiếp là ai. Ba Sứ đồ của anh ta đều được đặt theo tên của thiên sứ. Theo thứ tự là Sứ đồ Hải Raphael, Sứ đồ Địa Michael và Sứ đồ Thiên Lucifer.” Dứt lời, thiếu niên ngẩng đầu, nhìn Ngân Trần với đôi mắt trong vắt như thủy tinh, “Thật vui mừng lại gặp anh lần nữa, Sứ đồ Thiên đời trước, Lucifer Ngân Trần.”

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 7: Di Tích Eutours

Đồi Hồn, vùng biển Rannes, đếquốc Aslan phía Tây.

Hai bên khe núi, vách đá màu đen cao chọc trời và kéo dài miên man, vô số hồn khí trên đó đang khẽ phát ra tiếng kêu ong ong. Sương trắng dày đặc che kín vực thẳm phía dưới, trông như một đại dương mênh mông cuồn cuộn.

Ngẩng đầu, màn trời xanh thẳm hẹp dài và cao vời vợi, nói chính xác là nước biển, bởi Đồi Hồn nằm ở tận sâu đáy biển Rannes.

Nhìn từ dưới lên, Ám Sí trắng muốt như một hòn đảo lông vũ đang trôi lơ lửng, lặng lẽ lướt đi trong khe núi, khi nhìn từ trên cao xuống, tựa như bông tuyết nho nhỏ bay phất phơ theo gió trong thung lũng thâm sâu. Khe núi đen này thực sự quá rộng lớn. Hiện giờ, nhóm Kỳ Linh đang bay về phía Bắc, Ám Sí và Nanh Thương Tuyết miệt mài vỗ đôi cánh khổng lồ, tia sáng của lông vũ màu trắng đan xen soi con đường phía trước, tiến về phía cuối Đồi Hồn.

Mắt Kỳ Linh và Thiên Thúc U Hoa đều nhỏ nước quả cecila, hai người tập trung cao độ, không chớp mắt nhìn chằm chằm vào các loại hồn khi đang lay động giống như vô số thực vật mọc chi chít trên vách đá đen cao vút. Có những hồn khí có hồn vụ thật mỏng như tơ nhện quấn quanh. Lại có vài món ngưng tụ hồn vụ dày đặc không ngừng tuôn trào ra ngoài như dòng suối vàng, Kỳ Linh nhìn hoa cả mắt.

https://thuviensach.vn

“Dừng lại!” Thiên Thúc U Hoa bỗng hô lên, Kỳ Linh lập tức kéo cổ Nanh Thương Tuyết dừng lại. Hai hồn thú lớn lơ lửng giữa không trung, chậm chạm phe phẩy đôi cánh trắng.

“ Qủy Sơn Liên Tuyền, cô xem giúp tôi hồn khí trong đám hồn vụ kia là gì.” Thiên Thúc U Hoa giơ tay chỉ vào một góc nhô ra khỏi vách đá, cất tiếng ra lệnh mà không hề ngoái lại.

Kỳ Linh ngẩng đầu, bởi vì mắt cậu cũng được nhỏ nước quả nên đương nhiên thấy rõ đám sương mù vàng óng dày đặc như dòng nham thạch đang chảy kia, nhưng không thấy rõ bên trong rốt cuộc là hồn khí gì, “Lợi hại quá…”

Việc Thiên Thúc U Hoa dùng thái độ bề trên gọi tên mình khiến trong lòng Liên Tuyền trào lên nỗi bực tức, chán ghét len lỏi trong đáy mắt. Nhưng cô không muốn so đo với cô bé này mà chỉ muốn nhanh chóng rời khỏi đây, bởi cô còn có chuyện quan trọng hơn phải làm. Mắt không nhỏ nước quả cecila, Liên Tuyền nhìn theo tay Thiên Thúc U Hoa chỉ, thấy một nửa cây cung bằng bạc nhô ra khỏi vách núi.

“Là một cây cung, dài ba thước rưỡi, hai đầu cung điêu khắc đôi cánh, dây cung màu xanh lam trong suốt, không có túi đựng tên, cũng không có tên. Nếu tôi nhìn không lầm, hẳn phải dùng hồn lực tạo ra tên băng hoặc là trực tiếp bắn hồn lực để chiến đấu.” Liên Tuyền đứng trên lưng Ám Sí, gió thổi trường bào cô bay phất phơ, tôn lên vẻ đẹp vừa lý trí vừa lạnh lùng.

“Vậy thì lấy nó đi.” Khuôn mặt yêu kiều của Thiên Thúc U Hoa không giấu nổi niềm hưng phấn.

Kỳ Linh ôm cổ Nanh Thương Tuyết, vừa định bay lên đã nghe thấy tiếng Thiên Thúc U Hoa quát mắng “Không cần anh giúp!”

Hai chân Thiên Thúc U Hoa giẫm mạnh lên lưng Nanh Thương Tuyết, dựa vào lực đàn hồi, cô ta nhanh chóng lao đến vách đá đen, cô ta mượn

https://thuviensach.vn

những hồn khí cắm đầy trên vách đá làm điểm tựa, mũi chân nhẹ nhàng lên xuống, giẫm vài cái leng keng đã đến cho cao mười mấy trượng. Chiếc váy lụa trắng tao nhã trên người bị gió thổi bay phất phơ mơ hồ phát sáng trong bóng tối.

Sau cú nhảy cuối cùng, Thiên Thúc U Hoa đã đến bên cạnh cây cung đang được sóng nước màu vàng cuộn tròn. Cô ta vung cánh tay có mạch linh hồn thoắt ẩn thoắt hiện, đánh mạnh hồn lực vào tảng đá khiến nó nổ ầm, cả khối nham thạch vỡ vụn thành các mảnh nhỏ. Cây cung và cả người cô đều rơi xuống. U Hoa nhanh tay lẹ mắt chụp lấy thân cung nhưng vẫn không ngăn được đà rơi.

Kỳ Linh thấy Thiên Thúc U Hoa đột nhiên rơi xuống, trong lòng cuống quýt, cậu cưỡi Nanh Thương Tuyết bay lên. Thân thể cao lớn của hồn thú vừa di chuyển trong không trung, vừa thu cánh lại, Thiên Thúc U Hoa vững vàng rơi xuống tấm lưng mềm mại, rộng rãi của nó.

“ May mà cô không sao, vừa nãy thấy cô rơi xuống thật đáng sợ.” Kỳ Linh xoa xoa gáy cười cười, lộ ra hàm răng trắng tinh, đôi mắt lấp lánh tựa ánh sao nhìn thẳng vào Thiên Thúc U Hoa, ánh mắt cương trực đầy nhiệt huyết.

Trong con mắt của Kỳ Linh phản chiếu khuôn mặt đỏ ửng của Thiên Thúc U Hoa. Cô nghiến răng, khinh thường nói “ Ai bảo anh đến cứu tôi, anh cho rằng tôi không đối phó được à?”

Kỳ Linh lúng túng ngượng ngùng, Nanh Thương Tuyết thì gầm lên giận dữ, thân thể chấn động, Thiên Thúc U Hoa lảo đảo “ Đồ súc sinh này muốn làm gì?” Cô ta giận dữ xanh cả mặt “ Hồn thú của anh mà cũng không dạy bảo cho ngoan ngoãn được à?”

“Nó là bạn của tôi, cô không thể nói với nó như vậy.” Vẻ mặt Kỳ Linh chân thành và nghiêm túc.

https://thuviensach.vn

“Hừ, hồn thú là hồn thú, chỉ là một con súc sinh thì có gì hay để làm bạn chứ?” Thiên Thúc U Hoa cất giọng mỉa mai.

“Có lẽ đến lúc có hồn thú thì cô sẽ biết.” Qủy Sơn Liên Tuyền cười Ám Sĩ bay đến bên cạnh họ “ Thứ mà cô gọi là súc sinh đó, sau này khi cô vào sinh ra tử chỉ có nó bên cạnh. Và trong bất cứ trường hợp nào cũng sẵn sàng chết vì cô, chính là con súc sinh kia đấy.”

“Tôi không quan tâm.” Thiên Thúc U Hoa cười lạnh, trong giọng nói non nớt chứa đầy sự kiêu ngạo “ Chỉ cần một câu nói của tôi, đừng nói là súc sinh, dù là người hay nhà Hồn thuật đều có thể chết vì tôi bất cứ lúc nào.”

Qủy Sơn Liên Tuyền nhìn Thiên Thúc U Hoa ra vẻ trời đất đều xoay quanh mình, cau chặt đôi mày, quay đầu đi, chỉ để lại cho cô ta bóng lưng im lặng.

Thiên Thúc U Hoa cười khẩy, cắm mạnh cây cung vừa lấy được vào vai phải của mình. Tiếng máu thịt vang lên sồn sột, cây cung bạc to lớn chui tọt vào thân thể cô ta. Trong toàn bộ quá trình, gương mặt Thiên Thúc U Hoa không hề tỏ ra đau đớn, còn mang theo nụ cười nhạt khinh khinh như đang chế giễu Liên Tuyền đã tỏ ra đau đớn khi lần đầu bỏ hồn khí vào người.

Kỳ Linh không hiểu nhìn Liên Tuyền, cô nhẹ nhàng giải thích với cậu “ Đó là thiên phú của cô ta, người khác không so bì được. Tốc độ chữa lành vết thương trên thân thể họ quá nhanh, thế nên cảm giác đau đớn cũng ít hơn mình rất nhiều. Lần đầu tiên hồn khí tách rời máu thịt chúng ta tiến vào tước ấn, quá trình đối với chúng ta mà nói là đau đến không muốn sống nữa, nhưng đối với họ thì chẳng là gì. Thật ra U Hoa cũng chẳng có gì ghê gớm. Vương tước của cô ta, người đàn ông có danh xưng là Vương tước Vinh Sinh, Vương tước cấp sáu Cyril mới là một quái vật trong các Vương tước.”

https://thuviensach.vn

“Thiên phú của bọn tôi các người có thèm cũng không được.” Không biết từ lúc nào, Thiên Thúc U Hoa đã hoàn tất quá trình lần đầu bỏ hồn khí vào tước ấn. Cô ta xinh đẹp đứng trên lưng Nanh Thương Tuyết, lấy cung bạc ra khỏi thân thể lần nữa, cầm trong tay. Trên mu bàn tay trắng nõn, hiện tại phủ kín hoa văn màu vàng.

“Cô định làm gì?” Qủy Sơn Liên Tuyền cảnh giác nhìn cô.

Thiên Thúc U Hoa không trả lời, một luồng gió đột ngột thổi thốc từ dưới chân khiến tóc và váy lụa của cô ta bay phất phơ. Cô ta đưa tay về phía vực sâu không đáy bên dưới, phút chốc hóa thành ba mũi tên băng to bằng cổ tay nằm trong lòng bàn tay cô ta. Thiên Thúc U Hoa kéo căng dây cung, chĩa về phía vách đá màu đen bên cạnh rồi bắn tên xé gió bay đi “ Vút! Vút! Vút!”

Ba mũi tên băng màu bạc nháy mắt đã bắn vào vách đá đen phát ra tiếng nổ “đùng đùng”, bụi và đá vụn bay mù mịt trong khe núi. Ba lỗ hỏng to cỡ miệng bát sâu hun hút, hơn nữa một khe núi dọc theo vách núi khổng lồ rung chuyển ầm ầm xa mấy chục trượng. Tiếng nham thạch vỡ răng rắc truyền đi văng vẳng trong bóng tối.

Thiên Thúc U Hoa hài lòng nhìn chiếc cung bạc trong tay mình, vẻ mặt đắc ý không che giấu nổi “Cô căng thẳng làm gì, tôi chỉ xem thử có thuận tay không thôi.”

Kỳ Linh đứng sau lưng cô, nhìn đến sững sờ.

Vẻ mặt Liên Tuyền trở nên u ám, cô lo lắng. Với lứa tuổi và tính tình hợm hĩnh của Thiên Thúc U Hoa, hồn khí này rơi vào tay cô ta quả thật quá mức nguy hiểm. Có điều cô không nói gì, cất giọng gọi Kỳ Linh “ Chúng ta tiếp tục đi thôi! Cậu để ý hồn khí xuất hiện xung quanh đi.”

Kỳ Linh gật đầu, quay người nói với U Hoa “ Vậy cô ngồi vững nhé, chúng ta xuất phát đây.”

https://thuviensach.vn

Cánh chim rộng lớn rẽ màn sương mù dày đặc bên dưới, nhanh chóng xuyên qua mặt biển trắng ngà, tiến về phía trước. Có điều cả ba người bọn họ đều không hề hay biết, nơi sâu thẳm ở khe núi dưới chân bọn họ bị khuất sau màn sương dày này, một tia sáng đỏ đậm thoáng lay động, ngay lập tức bị sương mù che lại.

Hành lang Vực Thẳm, đếquốc Aslan phía Tây.

Ngân Trần và Qủy Sơn Phùng Hồn đều im lặng, đứng yên bất động trước mặt cậu thiếu niên mà sắc mặt mỗi lúc một tái nhợt đi. Tia nắng vàng chiếu xuyên qua tán cây rậm rạp trên đỉnh đầu và sương mù đặc quánh trong không khí, rọi lên gương mặt trắng bệch của cậu, khiến cậu trông càng yếu ớt hơn, cả người toát lên phong thái mỹ nam mong manh vừa chạm đã vỡ.

Qủy Sơn Phùng Hồn định nói gì đó nhưng vẫn kìm nén không lên tiếng. Cậu thiếu niên nhìn Phùng Hồn với đôi mắt màu hổ phách " Có phải anh định hỏi tôi điều gì không?"

Phùng Hồn thoáng do dự, sau đó cúi đầu, nhỏ giọng "Nếu Ngân Trần là Sứ đồ Thiên Lucifer đời trước, như vậy mạch linh hồn của anh ta phải giống hệt với Vương tước cấp Một đời trước, suy ra hồn lực của anh ta phải vượt xa chúng tôi mới đúng. Nhưng tôi cảm ứng được hồn lực và cách vận hành hồn lực trong thân thể anh ta không có tính áp đảo vượt trội…"

"Anh ta không giống với các người." Tiếng nói của cậu thiếu niên nhẹ nhàng như gió thổi qua " Thứ anh cảm ứng được là mạch linh hồn tầng thứ nhất mà thôi, cũng chính là dòng mạch Vương tước cấp Bảy dành cho anh ta. Nhưng đồng thời ẩn sâu trong thân thể này còn có mạch linh hồn của Vương tước cấp Một đời trước bị phong ấn nữa. Chỉ cần anh ta muốn thì có thể khôi phục lại sức mạnh Sứ đồ thứ Nhất bất cứ lúc nào.

https://thuviensach.vn

“Anh ta… Trong thân thể anh ta có hai bộ mạch linh hồn ư?” Giọng Qủy Sơn Phùng Hồn không giấu nổi kinh ngạc.

“Phải, hơn nữa đồng thời còn có hai loại thiên phú.” Cậu thiếu niên dời mắt sang nhìn Ngân Trần đang lặng im và lạnh lùng như ngọn núi tuyết trước mặt. Đôi mắt anh u sầu tựa gió rét quét qua dãy núi, trong đáy mắt chỉ có gió bão cuồn cuộn.

“Hai loại…thiên phú…” Giọng Qủy Sơn Phùng Hồn run rẩy.

“Tại sao cậu lại biết những điều này?” Da thịt lộ ra trên áo Ngân Trần đã ẩn hiện hoa văn vàng óng.

Qủy Sơn Phùng Hồn bình tĩnh di chuyển vài bước, đứng chắn trước mặt cậu thiếu niên tái nhợt, giằng co với Ngân Trần.

“Bởi vì ba năm trước đây, khi gân cốt toàn thân anh nát vụn, thân thể bất lực nằm trên mặt đất Trái Tim, là chúng tôi phong ấn mạch linh hồn Sứ đồ cấp Một của anh, đồng thời ban cho anh mạch linh hồn mà trước nay chưa từng có, để anh trở thành Vương tước cấp Bảy…Anh không nhớ sao?”

Đồng tử của Ngân Trần co rút kịch liệt, vẻ mặt kinh hoàng như thấy ma quỷ “ Cậu…cậu là…” Anh lùi về phía sau theo bản năng, sợ hãi với ý nghĩ vừa vụt qua tâm trí. Suy nghĩ đáng sợ này dường như là sự thật…

“Anh nghĩ không sai, tôi chính là một trong ba tư tế Bạch Ngân.”

Tiếng nói yếu ớt của cậu thiếu niên vang vọng trong Hành Lang Vực Thẳm trống trải. Nơi xa xa văng vẳng tiếng hồn thú gào thét như âm thanh được truyền đến từ địa ngục.

Đồi Hồn, vùng biển Rannes, đếquốc Aslan phía Tây.

https://thuviensach.vn

Giờ phút này, Kỳ Linh đứng trên vách đá thẳng đứng, Nanh Thương Tuyết vỗ cánh bay lơ lửng bên cạnh cậu trong không trung, bảo vệ chủ nhân bất cứ lúc nào.

Phía trên đầu Kỳ Linh, Thiên Thúc U Hoa và Qủy Sơn Liên Tuyền đang đứng trên lưng Ám Sí. Đôi mắt U Hoa đầy đố kị. Nhìn từ phía cô ta, Kỳ Linh đang đến gần thánh giáo dài của kỵ sĩ như được điêu khắc từ băng tuyết, những con sóng lớn màu vàng cuồn cuộn xung quanh nó, như cỏ dại không ngừng lay động trong gió bão. Thanh giáo như đang ở giữa trung tâm của cơn bão, liên tục khuếch tán sấm chớp vàng óng. Bay suốt quãng đường từ đầu đến giờ, họ chưa từng thấy hồn khí nào cuồng bạo đến thế!

“Kỳ Linh, cậu cẩn thận, đừng đến gần bên dưới quá!” Liên Tuyền nói với Kỳ Linh, đồng thời cũng thả Sợi Xích Hồi Sinh ra. Sợi xích màu bạc linh động như rắn lượn lờ xung quanh cơ thể cô, chuẩn bị phóng ra bất cứ lúc nào. Bởi vì Liên Tuyền mơ hồ cảm thấy vị trí hồn khí kia thực sự quá gần đáy vực. Trước khi cô vào đây, Phùng Hồn lặp đi lặp lại cảnh báo rằng, cô tuyệt đối không được đến gần đáy Đồi Hồn.

Nhìn từ vị trí của Ám Sĩ, Kỳ Linh đã bị sương mù dày đặc không ngừng cuồn cuộn nuốt chửng. Bóng dáng cậu thoắt ẩn thoắt hiện trong màn sương, sau đó lại nhanh chóng bị từng lớp sóng trắng che khuất mất.

Kỳ Linh ngẩng đầu, trong không khí ẩm ướt, bên tai là tiếng gió rít gào, giọng nói của Liên Tuyền truyền đến từ đỉnh đầu bị gió đánh tan và sương mù dày đặc cản trở, hoàn toàn không nghe thấy rõ. Cậu vất vả trèo xuống gần thanh giáo kị kia, Nanh Thương Tuyết cũng bị dòng khí xoáy do hồn vụ không ngừng nổ tung làm chấn động, miễn cưỡng duy trì khoảng cách với Kỳ Linh. Cậu nắm chặt từng món hồn khí nằm trên vách đá, nhích từng bước tới gần thanh giáo đang gầm thét. Nước quả cecila đang dần mất đi hiệu lực, Hồn Vụ Hoàng Kim xung quanh từ từ biến mất, những hồn khí chỉ còn lại hình dáng ban đầu. Vì thế, dòng khí cuộn xoáy xung quanh dần trở

https://thuviensach.vn

nên không phân biệt được thỉnh thoảng đụng phải một dòng khí khiến cậu suýt chút nữa ngã xuống vách núi.

Cuối cùng, khi Kỳ Linh cầm lấy chuôi giáo, Nanh Thương Tuyết gầm lên vui sướng. Kỳ Linh quay người ngẩng đầu, vẫy vẫy tay với Liên Tuyền và U Hoa trên không, ra hiệu đã lấy được.

Liên Tuyền điều khiển Ám Sĩ bay xuống, chuẩn bị tiếp ứng Kỳ Linh. Tay cậu vận dụng hồn lực, sau đó đánh mạnh vào vị trí mắt giáo. Cùng lúc đã vụn nổ tung tóe, thanh giáo như được chạm khắc từ băng ngọc này đột nhiên biến mất.

Cả người Kỳ Linh đang ở tư thế nắm thanh giáo rút ra, biến hóa bất thình lình khiến cậu ngã về phía sau rồi rơi xuống, nháy mắt đã bị sương mù nuốt chửng, tiếng gào thét của cậu cũng bị tiếng gió xung quanh nhấn chìm.

U Hoa đứng trên lưng Ám Sĩ khiếp sợ với biến cố trước mắt, còn chưa kịp phản ứng thì Ám Sĩ đã vỗ cánh lao xuống vực sâu. Hồn lực toàn thân Liên Tuyền nổ tung, vô số sợi xích bạc xé gió đâm xuyên qua màn sương, cả khe núi vang dội tiếng sợi xích ma sát leng keng. Cô cảm nhận được cuối đầu dây truyền đến tất cả những hồn lực đang di chuyển, nhưng hoàn toàn không hề có hồn lực của Kỳ Linh.

Đợi khi Thiên Thúc U Hoa hoàn hồn trở lại, cô ta nghĩ ngợi chốc lát, sau đó vung hai tay lên. Chiếc váy mỏng vừa tung bay thì đột ngột xuất hiện mấy con điêu tuyết khổng lồ trong không khí, bay thẳng xuống đáy vực sương mà lượn lờ giống như vô số sao băng rơi xuống, kêu gào chói tai. Tiếp theo, chúng lại song song bay lượn lên, những cánh chim kéo theo gió lốc thổi tan sương mù.

“Những con điêu tuyết này là hồn thú của cô à?” Liên Tuyền nghi ngờ nhìn U Hoa.

https://thuviensach.vn

“Tất nhiên không phải, chúng chỉ là những con thú bị hồn thuật phong ấn thôi. Bình thường có thể bỏ vào trong túi, tồn tại với hình thức bùa chú” U Hoa mỉa mai nhìn Liên Tuyền “ Cô chưa từng thấy ai có mười mấy con hồn thú sao?”

Liên Tuyền không nhiều lời với U Hoa, tiếp tục lao sâu xuống. Cùng lúc Nanh Thương Tuyết cũng gào thét bay nhanh xuống dưới, thoắt cái đã vượt qua hai cô gái. Sau khi sương mù tan đi, họ nhìn thấy dưới khe núi sâu, Kỳ Linh đang cầm một chuôi kiếm, thân thể vắt vẻo trong không trung, lảo đảo chuẩn bị rơi xuống.

“Nắm chặt lấy!” Liên Tuyền hét lớn với cậu rồi điều khiển Ám Sĩ cấp tốc bay xuống.

Kỳ Linh nắm chặt chuôi kiếm chỉ lộ ra một phần trên vách núi, lẩm bẩm trong lòng “ Nguy hiểm quá!”, nhưng đồng thời lại nghĩ đến hồn khí vừa biến mất vừa rồi không khỏi tiếc nuối. Cậu ngẩng đầu gọi ta với hai cô gái “ Tôi không sao!” sau đó đợi Nanh Thương Tuyết bay đến tiếp ứng.

Và biến cố lại xảy ra ngay khoảnh khắc này.

Liên Tuyền bất chợt cảm ứng được một luồng hồn lực kì lạ đang di chuyển, cô nhìn thấy trong màn sương dày đặc bên dưới Kỳ Linh có một thứ như xúc tu bỗng quấn ngang hông cậu với tốc độ nhanh đến khó tin, giống như con giun khổng lồ đỏ lòm đang ngọ nguậy. Kỳ Linh còn chưa kịp phản ứng thì thứ xúc tu kia thình lình siết chặt, kéo cậu xuống vực sau với sức mạnh không thể khống chế được. Kỳ Linh vắt vẻo trên vách đá, chỉ còn tay vẫn nắm chặt chuôi kiếm, khổ sở chống đỡ.

Sau lưng Thiên Thúc U Hoa đột ngột nổ tung, cây cung bạc bay lên từ bả vai phải của cô, xuất hiện trong không khí. Cô ta nhanh chóng hấp thụ vài luồng sương, ba mũi tên lao đi với tốc độ sét đánh xuống phía dưới vực sâu chỗ có Kỳ Linh. Nhưng ba mũi tên nhanh chóng biến mất trong mây

https://thuviensach.vn

mù, không hề có bất cứ âm thanh nào vọng lại, như thể rơi xuống đại dương sâu hút, thoáng chốc đã chìm nghỉm. Ngay lúc Thiên Thúc U Hoa chưa kịp phản ứng gì, ba mũi tên bỗng từ bay ngược trở lại với tốc độ nhanh hơn, âm thanh vun vút mơ hồ, hai bả vai và bụng cô ta bị bắn thủng ba lỗ to như quả đấm. Ánh mắt cô ta dại ra trống rỗng, ngã thẳng xuống lưng Ám Sĩ, máu tươi ào ạt chảy ra nhuộm đẫm một mảng lông trắng.

Qủy Sơn Liền Tuyền chẳng kịp quan tâm đến U Hoa, nỗi sợ hãi như tấm áo choàng tử thần bủa vây trong lòng cô. Cô nhìn Kỳ Linh bị xúc tu đột đỏ lòm trói nghiến, lại nhìn Thiên Thúc U Hoa ngã bên cạnh mình, toàn thân run rẩy.

“Cô mau đi đi, mặc kệ tôi!”Kỳ Linh nhìn thứ quái vật nào đó còn chưa rõ phía dưới màn sương dày đặc, hô to với Liên Tuyền.

QuỷSơn Liền Tuyền nghiến răng, đôi tay vun lên trước, hai sợi xích leng keng lao về phía Kỳ Linh, cũng trói ngang hông cậu. Hai luồng sức mạnh lôi kéo, hồn lực đối kháng gây ra những tiếng nổ liên tục trong không gian khiến vô số cát đá bay loạn xạ.

“Kỳ Linh, bảo Nanh Thương Tuyết dùng móng vuốt cắt đứt thứ đang trói cậu đi, sau đó cậu nắm chặt sợi dây xích, tôi kéo cậu bay lên!”

“Thanh kiếm gãy này chính là hồn khí của tôi sao?”Kỳ Linh bất thình lình nghiêng đầu, hỏi.

“Tên ngốc, cậu giữ tính mạng trước đi, nhanh lên nào!”

“Được!”

Kỳ Linh ngẩng đầu, vừa nói xong thì đấm mạnh vào vách đá. Trong tíc tắc, cát đá văng tung tóe khiến Kỳ Linh mất đi điểm tựa, rơi thẳng xuống dưới. Nháy mắt, sức nặng trên sợi xích cuả Liên Tuyền bỗng chốc tăng lên gấp bội, cả Ám Sí cũng bị xúc tu quái vật kéo theo rơi xuống đáy vực. Bấy

https://thuviensach.vn

giờ Nanh Thương Tuyết phẫn nộ gầm thét, lông trắng toàn thân dựng đứng trong gió lốc. Thân hình trở nên to lớn gấp mấy lần dưới hồn lực cường đại, đôi cánh trắng đáp cuống từ không trung. Móng vuốt sắc nhọn ở hai bàn chân trước chớp nhoáng mọc ra, hóa thành những lưỡi dao bén ngọt, vươn ra cào xé xúc tu màu đỏ. Cùng lúc với móng vuốt cứng như thép cào vào xúc tu, từ nơi bị cào rách đột nhiên mọc lên vô số sợi dây đỏ như mao mạch, đua nhau vươn lên quấn lấy móng vuốt Nanh Thương Tuyết. Rất nhiều xúc tu giống dây thường xuân bám rễ cắm sâu vào móng vuốt, tiếp theo là tiếng vỡ vụn giòn tan. Móng vuốt của Nanh Thương Tuyết bỗng chốc bị vỡ nát thành hàng nghìn mảnh kim loại bay lả tả. Nó gào lên thảm thiết, máu tươi phun trào từ hai bàn chân khổng lồ, một cơn mưa đỏ ối ngập trời.

“Thương Tuyết!” Kỳ Linh gầm lên, hồn lực trên tay không ngừng truyền vào thanh kiếm vừa lấy được. Đến lúc thấy thanh kiếm này đã gãy chỉ còn phân nửa thì không còn kịp nữa. Kỳ Linh nghiến răng, vung mạnh thanh kiếm lên chém xuống xúc tu đỏ lòm đang quấn lấy mình, tiếng đứt lìa vang vọng.

Dây xích trong tay Liền Tuyền rung lên từng đợt, cô cố gắng giữ lấy nó, Kỳ Linh nhanh chóng nhảy vọt lên, Ám Sĩ nghiêng mình đón lấy cậu. Kỳ Linh vừa trở mình bò lên tấm lưng rộng rãi của Ám Sĩ, còn chưa kịp đứng vững thì thanh âm phầm phập vang lên liên tiếp. Mười mấy xúc tu to khỏe xuyên thẳng thân thể Ám Sĩ từ bên dưới, xông lên bầu trời. Sau đó, đám xúc tu màu đỏ như con rắn khổng lồ độtngột quay lại, đan nhanh vào nhau thành một tấm lưới máu phủ xuống từ không trung.

Liên Tuyền đành thu hồi Ám Sĩ đã bị thương trầm trọng vào người, sau một tiếng nổ lớn, Ám Sĩ hóa thành đám khói trắng chui tọt vào người cô. Mất đi vật cưỡi, ba người nhanh chóng rơi xuống dưới, nháy mắt lọt thỏm trong biển sương mù cuồn cuộn dày đặc.

https://thuviensach.vn

Cả ba đều đang rơi xuống với tốc độ cực nhanh, bất chợt cảm giác như rơi xuống một tấm lưng mềm mại mà chắc chắn. Mở mắt ra thì thấy Nanh Thương Tuyết đã lao xuống từ trên không, vững vàng đón được ba người họ. Kỳ Linh trợn mắt, cảnh tượng trước mặt khiến cậu kinh hoàng không tài nào cử động được. Cậu cứng đờ quay đầu lại, thấy vẻ mặt Liên Tuyền và U Hoa còn hoảng sợ hơn, khuôn mặt tái nhợt không còn giọt máu như bị tử thần bóp chặt cổ họng.

Họ đã xuyên qua màn sương mù dày đặc, hoảng hốt phát hiện dưới tầng tầng lớp lớp dày đặc màu trắng không phải là đáy vực tăm tối hay là những tảng đá kì quái lởm chởm như trong tưởng tượng, mà là một biển máu đỏ tươi. Tận sâu dưới đáy khe núi là vô sô xúc tu đỏ lòm khổng lồ như những con giun đang bò lúc nhúc, quấn quýt lấy nhau. Trên mũi xúc tu đều có rất nhiều giác mút hình tròn, những giác mút kia trông như những khuôn mặt người vậy. Toàn bộ đáy Đồi Hồn bị hàng vạn hàng ngàn xúc tu đỏ lòm này lấp kín, chúng đẫm máu, sền sệt, ngọ nguậy giống như hằng hà sa số giun đũa to lớn trong hố máu khổng lồ…

“Chúng là vật gì? Sao lại nhiều như thế?” Kỳ Linh mặt trắng bệch, hỏi.

“Không phải “chúng”… mà là “nó”…”Tiếng Liên Tuyền tràn ngập sợ hãi.

“Nó? Cô nói hàng vạn hàng ngàn thứ đang ngọ nguậy kia là một ư!”Thiên Thúc U Hoa chợt nắm chặt vạt áo Kỳ Linh, mặt tái nhợt.

“Thương Tuyết!”

Kỳ Linh hô to, Nanh Thương Tuyết gầm lên, vỗ đôi cánh nhuốm máu chờ họ nhanh chóng bay lên. Ngay lúc này, trong hồ máu dưới vực sâu loáng thoáng hiện ra một thân thể khổng lồ trong hàng vạn xúc tu quấn quanh nhau, giống như hải quỳ dưới đáy biển nhả ra vài sợi tơ đỏ. Trong nháy mắt, chi chít xúc tu đỏ bay về phía Nanh Thương Tuyết, quấn lấy nó

https://thuviensach.vn

rồi siết lại, kéo ghì xuống dưới. Thương Tuyết như một con thú rơi vào bẫy thợ săn, nó ra sức vùng vẫy mong thoát khỏi tấm lưới kia. Kỳ Linh nghe thấy tiếng xương vỡ vụn trong thân thể và tiếng gầm thét đến mức không muốn sống nữa của Nanh Thương Tuyết. Nhưng nó vẫn cố sức bay lên, những xúc tu kia lại càng xiết chặt da thịt nó hơn, hàng loạt vết thương đẫm máu bị xé toạc ra trong không khí.

"Đi chết đi!" Hốc mắt Kỳ Linh ngân ngấn nước, xung quanh đột ngột vang lên tiếng nổ mạnh. Hồn lực cuồn cuộn ngợp trời khiến tầm nhìn của Liên Tuyền và U Hoa trở nên mơ hồ. Trong cảnh tượng mờ ảo, như có một thanh kiếm vạn trượng đánh xuống từ trên cao, giống như cơn thịnh nộ của vị thần. Tia sáng vô song rọi thẳng xuống đáy vực, đâm sâu vào đống máu thịt bên dưới. Tiếng gầm giận dữ đinh tai nhức óc trấn động cả khe núi. Thoáng chốc, xúc tu đỏ buông thân thể Nanh Thương Tuyết ra, nhưng nó đã không còn sức lực bay lên nữa. Tiếng gầm giận dữ ấy khiến lồng ngực mọi người cuộn trào khí huyết, ánh mắt trở nên mơ hồ, ngay cả hít thở cũng khó khăn. Ba người họ và cả Nanh Thương Tuyết đều rơi xuống, giữa lưng chừng vang lên tiếng nổ lớn, nó hóa thành làn khói trắng cuộng vào thân thể Kỳ Linh.

Liên Tuyền vung sợi dây xích trong tay, quấn ba người lại với nhau. Sau đó, cô dùng hết sức lực dồn vào tay phải đánh mạnh lên trên, sợi dây xích đâm rách màn sương dày đặc trên đỉnh đầu phát ra tiếng đùng đùng đinh tai, ghim vào vách núi phía xa. Liên Tuyền kéo mạnh sợi dây xích, ba người nhanh chóng bay vút lên trên, xuyên qua màn sương, thoát khỏi địa ngục như hố máu ở bên dưới mây mù.

Ba người họ dừng lại trên mảnh đất trống nho nhỏ chìa ra trên vách núi, Liên Tuyền dựa vào vách, bên cạnh là Thiên Thúc U Hoa đã bất tỉnh, nhưng vết thương đầm đìa máu trên người cô ta đang nhanh chóng lành lại, tốc độ kia thật là thiên phú khiến người ta sợ hãi. Còn Kỳ Linh thì ngã về bên

https://thuviensach.vn

khác, tuy vẫn hôn mê nhưng hô hấp vững vàng, chắc chắn không bị thương nặng.

Qủy Sơn Liên Tuyền thắc mắc, thanh kiếm sắc bén khi nãy đến từ đâu? Trong Đồi Hồn chỉ có ba người Sứ đồ bọn họ thôi, cho dù có người khác đi vào thì cũng chỉ có thể là Sứ đồ. Cô chưa từng nghe thấy có Sứ đồ lợi hại như vậy tồn tại. Lẽ nào là Sứ đồ cấp Một sao?

Liên Tuyền quay đầu nhìn thanh kiếm gãy nằm bên chân Kỳ Linh. Thân và chuôi kiếm đều khắc hoa văn tinh xảo cổ xưa, cô có cảm giác không giống đồ của Aslan cho lắm. Hình dáng và chất liệu thanh kiếm đều khác một trời một vực với binh khí trong lãnh thổ nước họ. Liên Tuyền còn có một ảo giác rằng, đường kiếm khổng lồ ban nãy dường như chính là thanh kiếm này. Nhưng rõ ràng nó rất ngắn và chỉ còn một nửa, sao có thể là nó được?

Nhưng dù thế nào cũng phải dời khỏi đây trước đã. Cô cựa quậy đứng dậy, đánh thức Kỳ Linh và U Hoa còn đang hôn mê.

“Chúng ta phải dời khỏi đây trước đã, bây giờ đi thôi.”

Nanh Thương Tuyết bị thương quá nặng nên Liên Tuyền bảo Kỳ Linh tiếp tục để nó trong người để khôi phục hồn lực. Ba người đều ngồi trên lưng Ám Sĩ bay về phía cuối Đồi Hồn.

Bay chừng hai giờ, cuối cùng đã đến cuối khe núi. Suốt quãng đường, Liên Tuyền luôn lo lắng bảo Ám Sĩ bay cao, cố gắng cách xa biển sương mù bên dưới. Cảnh tượng vừa rồi vẫn còn ngay trước mặt, những hình ảnh như địa ngục vẫn không ngừng quay cuồng trong đầu. Còn Kỳ Linh vừa lành vết thương đã vội quên ngay, mới vượt qua Qủy Môn Quan nhưng hiện tại cậu chẳng có ý niệm nào về mối nguy hiểm vừa rồi, cả quãng đường đều lải nhải oán trách vì sao mình lại lấy phải một thanh kiếm gãy, lần này thì

https://thuviensach.vn

hay rồi, ra ngoài thể nào cũng bị Ngân Trần chế nhạo chết mất. Nghĩ đến khuôn mặt lạnh lùng của Ngân Trần, cậu lại buông thõng tay, thở dài.

Cuối khe núi, hai bên vách đã hợp lại làm một. Đây chính là lối ra. Từ xa đã trông thấy khoảng sân bằng phẳng to lớn trải dài từ vách núi, Ám Sĩ từ từ đáp xuống, ba người bước xuống, Liên Tuyền thu hồi Ám Sĩ vào người.

Trước mặt họ là vách đá cao lớn. Khác với vách đá khi nãy, nó bằng phẳng, bóng loáng như đá huyền vũ được mài tỉ mỉ, nhẵn thín, phía trên điêu khắc hoa văn có phong cách tương tự như ở đế đô Granlt. Một hình cánh cửa được điêu khắc lên vách núi khổng lồ.

“Đây là cửa ra, còn đây là đường chết à ?” Kỳ Linh đi đến trước vách đá to lớn, gõ gõ vách đã rắn chắc, nghi ngờ hoi Liên Tuyền.

“Đây không phải cửa ra vào mang ý nghĩa bình thường. Cậu thông qua quân cờ vào Đồi Hồn thì nhất định phải thông qua quân cờ ra ngoài. Có thấy hai cánh cổng được điêu khắc không? Hai vòng đồng trên cổng chính là hai quân cờ. Có điều trước đó, Vương tước của tôi đã nói cho biết bên trái chính là quân cờ đi ra ngoài, thông đến cửa vào Hành Lang Vực Thẳm, quân cờ bên phải đại biểu cho tử vong, tuyệt đối không thể chạm vào.” Nói xong, Liên Tuyền quay đầu lại, vẻ mặt nghiêm túc nhìn U Hoa “Tôi hỏi lần cuối, cô nói vị trí quân cờ bị thay đổi, có thật hay không?”

“Không có…”

Thiêc Thúc U Hoa cúi đầu. Ban đầu, cô quả thật định lừa Qủy Sơn Liên Tuyền để đẩy cô ta vào chỗ chết. Nhưng trải qua màn sống chết vừa rồi, cô phát hiện lúc mình hôn mê, Liên Tuyền và Kỳ Linh cũng không loại bỏ cô. Tuy hoàn cảnh cô sinh trưởng từ bé đến lớn chưa có ai dám bỏ mặc cô, nhưng dù sao cô cũng mang huyết thống hoàng thất, những kẻ đó đều là nô tài khuất phục uy nghiêm của hoàng gia. Còn Kỳ Linh và Liên Tuyền chẳng

https://thuviensach.vn

có chút quan hệ gì với cô cả, họ bảo vệ như vậy ít nhiều cũng khiến cô cảm động. Mặc dù không đến nỗi khiến cô thay đổi gì nhiều, nhưng ít ra cô chẳng thể nào trơ mắt nhìn Liên Tuyền đi chết được.

"Quân cờ không có gì thay đổi, vẫn giống trước kia, bên trái là cửa ra chính xác, bên phải là cửa tử vong."

"Vậy sao vừa rồi cô lại gạt chúng tôi?" Ánh mắt Liên Tuyền sáng quắc, giọng nói lạnh lùng.

"Tôi…" Thiên Thúc U Hoa bị chất vấn nghẹn họng không trả lời được. Cảm giác nhục nhã dâng trào trong lòng cô, lòng biết ơn đối với Liên Tuyền vừa tích lũy được một chút liền bay mất. "Tôi thích đấy! Tôi thích thế nào thì nói thế đó. Dù sao hiện tại chỉ có mình tôi biết cửa ra chính xác thôi. Các người thích tin hay không thì tùy."

"Vậy sao?" Tia sáng lạnh lẽo trong mắt Liên Tuyền bùng nổ. Cô vừa cử động đã nắm lấy Thiên Thúc U Hoa, đẩy cô ta về phía quân cờ tử vong. Thiên Thúc U Hoa không kịp phản ứng, chỉ có thể kêu gào ầm ĩ.

"Đừng như vậy mà!" Kỳ Linh hô lớn. Dù cậu không thích tính cách của U Hoa nhưng dùng cô ta làm chuột bạch thử nhiệm có phần quá tàn nhẫn.

"Đừng! Buông tôi ra!" Thiên Thúc U Hoa kêu gào giãy dụa, nhưng Liên Tuyền làm sao để cô ta cử động được.

Trong khoảng khắc sắp đến gần quân cờ bên phải, Liên Tuyền dừng lại. Cô nhìn vẻ mặt trắng bệch của Thiên Thúc U Hoa, nói "Cô sợ như vậy, chắc chắn không phải nói dối rồi. Quân cờ vẫn chưa hề bị thay đổi, bên phải là con đường tử." Nói xong, Liên Tuyền thả cô ta ra.

Nỗi lòng thấp thỏm của Kỳ Linh cuối cùng đã nhẹ nhõm "Tôi còn tưởng…"

https://thuviensach.vn

“Cậu cho rằng tôi thực sự sẽ để cô ta đi chết sao?” Liên Tuyền trừng mắt nhìn Kỳ Linh

“Dĩ nhiên không phải rồi, chị à, chị xinh đẹp như vậy, dĩ nhiên lòng dạ phải hiền lành rồi.” Kỳ Linh nhe hàm răng trắng muốt nở nụ cười, trông vô cùng khoái khí.

Liên Tuyền quay đầu, vẻ mặt khó tin nhìn Kỳ Linh “ Cậu dám trêu tôi.”

Kỳ Linh tái mặt “ Chị… đừng lúc nào cũng nghiêm túc mà….”

Liên Tuyền vừa định cất lời thì một luồng hồn lực cực lớn dội đến, đẩy cô về phía sau. Cô chỉ kịp nhìn thấy ánh mắt ác độc của Thiêc Thúc U Hoa và vẻ mặt kinh hoàng của Kỳ Linh thì lưng đã chạm vào quân cờ tử vong. Trong nháy mắt trời đất quay cuồng, bóng tối bao trùm lên tất thảy, cả người cô biến mất trong không khí.

Kỳ Linh thấy Liên Tuyền biến mất vào quân cờ tử vong, trong lòng sợ hãi vô cùng. Cậu vô cùng tức giận, đẩy U Hoa ngã xuống đất, vụt gác thanh kiếm gãy lên cổ họng U Hoa, đôi mắt đỏ lên “ Sao cô ác độc vậy? Cô vừa giết chị ấy rồi!”

“Tại sao anh không nói cô ta ác độc? Là cô ta muốn giết tôi trước.” Thiêc Thúc U Hoa nhìn Kỳ Linh đang chĩa kiếm vào mặt mình, trong lòng đau như dao cắt. Chàng trai anh tuấn khi nãy còn ôn hòa nói chuyện, lúc này vì một cô gái khác mà vung kiếm lên với cô.

“Vừa rồi, chị ấy không phải muốn giết cô!” Nói xong, Kỳ Linh thu hồi thanh kiếm vào cơ thể ngay tức khắc. Cậu lao về phía quân cờ tử vong chẳng ngoảnh đầu lại, không chút do dự chạm tay vào vòng đồng, phút chốc biến mất trong không khí.

Thiêc Thúc U Hoa chết lặng nhìn vách đá trống trải trước mặt, hoàn toàn mất đi năng lực suy nghĩ. Cô không tài nào tưởng tượng được dù biết rõ là

https://thuviensach.vn

đường chết mà Kỳ Linh vẫn lao vào vì Liên Tuyền như thế. Nước mắt lặng lẽ chảy xuống, ngay cả chính cô cũng hoàn toàn không biết. Qua một hồi lâu, cô lặng lẽ đứng lên, ánh mắt tràn đầy oán hận.

“Anh đã muốn chết như vậy thì hai người chết chung với nhau đi. Tôi không có thời gian chơi đùa với hai người.” Nói xong, đôi mắt đỏ hoe, cô quay người đi về phía quân cờ bên trái thông đến Hành Lang Vực Thẳm, giơ tay chạm vào.

Khi tầm mắt khôi phục lại lần nữa, cô dần dần nhìn thấy khung cảnh trước mặt. Ánh sáng mờ tối, kiến trúc xung quanh hoang tàn như thành cổ. Cô đang mải suy nghĩ sao Hanh Lang Vực Thẳm lại có một nơi như vậy, quay đầu lại đã nhìn thấy Kỳ Linh và Liên Tuyền đứng ngay sau lưng mình, mặt mày xám ngoét.

“Đây là sao…” Tim Thiêc Thúc U Hoa thít chặt.

Hành Lang Vực Thẳm, đếquốc Aslan phía Tây.

“Nếu như chuyện cậu nói là thật, bao gầm cả trận tai kiếp bốn năm trước… Vậy thì cậu nên cùng tôi trở về Trái Tim đế đô, tôi sẽ đứng về phía cậu.”

“Tôi không thể quay về.” Tiếng nói của cậu thiếu niên càng mỏng manh “Tư thế Bạch Ngân hoàn toàn khác với các người. Khi các người bị trọng thương, tự do tìm một nơi có hồn vụ là có thể hồi phục, còn chúng tôi phải ở trong khối thủy tinh ở Trái Tim đế đô mới đô mới có khả năng điều trị và hồi phục. Một khi đã rời khỏi đó, mỗi lần sử dụng hồn lực sẽ bị tiêu hao dần dần và cạn kiệt, đến lúc đó, sinh mệnh của chúng tôi cũng sẽ biến mất, trước khi gặp cậu, tôi đã đi với Qủy Sơn Phùng Hồn rời khỏi Hành Lang Vực Thẳm, hơn nữa còn chiến đấu với U Minh, đã tổn hao phần lớn hồn lực. Vì vừa cứu Qủy Sơn Phùng Hồn nên hồn lực của tôi cũng chẳng còn là

https://thuviensach.vn

mấy… Lucifer Ngân Trần, có thể tìm được anh trước khi chết, tôi đã vui mừng lắm rồi.”

“Làm sao tôi có thể tin những điều cậu nói là sự thật.” Ngân Trần nhìn cậu thiếu niên trắng đến mức như hòa lẫn vào không khí, giọng nói dịu đi.

“Anh không cần tin những điều tôi nói ngay bây giờ, chỉ cần anh quay về đế đô, từ từ để ý những gì thay đổi xung quanh thì sẽ phát hiện ra thôi. Khi đó, anh sẽ hiểu rõ tất cả…”

“Nếu quả thật như lời cậu nói. Mạch linh hồn ban cho Vương tước cấp Một là linh mạch kinh khủng chưa từng có trong lịch sử Aslan, như vậy thì tôi hoàn toàn không có năng lực thay đổi tất cả. Cậu phải biết rằng, đối với chúng tôi, Vương tước cấp Một hiện tại Tu Xuyên Địa Tạng là thần thánh. Đừng nói đến Tu Xuyên Địa Tạng, kể cả ba Sứ đồ Thiên, Địa, Hải bên cạnh anh ta cũng vượt xa tất cả Vương tước bọn tôi rồi.”

“Ngân Trần, tất cả đều có thể thay đổi. Tôi và anh đều biết Vương tước cấp Một đời trước… cũng là Vương tước của anh…Gilgamesh, anh ta vẫn còn sống. Điều này anh rõ ràng hơn tôi, cho nên tất cả mọi chuyện tương lại vẫn còn là ẩn số.”

“Được, tôi hứa với cậu, sẽ trở về đế đô để làm rõ chuyện này. Tôi cũng hứa với cậu, sẽ dốc hết sức lực bảo vệ cậu.”

“Cuối cùng, tôi chỉ hỏi anh một câu, thời gian của tôi không còn nhiều nữa.” Cậu thiếu niên khẽ lau vết máu chảy trên khóe miệng “Tôi biết anh đã có Sứ đồ của mình, nhưng lúc anh ban mạch linh hồn cho cậu ta, là ban mạch linh hồn tầng thứ nhất của Vương tước cấp Bảy hay là mạch linh hồn của Vương tước cấp Một đời trước được phong ấn sâu trong thân thể anh?”

Vẻ mặt của Ngân Trần trở nên lạnh lẽo. Anh không trả lời, chỉ trầm mặc đứng yên trong ánh sáng lơ lửng tro bụi, sương thẫm đẫm trên những cành cây cổ thụ cao xung quanh.

https://thuviensach.vn

Di tích Eutours, đếquốc Aslan phía Tây.

Tòa thành cổ lớn như một phần mộ khổng lồ. Di tích này không biết đã trải qua bao nhiêu năm niên đại, suốt chiều dài lịch sử Aslan chưa từng nghe nhắc đến một tòa thành cổ khổng lồ như vậy tồn tại. Dưới chân là con đường lát kín đá cẩm thạch, thời gian hàng vạn năm đã để lại vô số dấu vết trên bề mặt của nó. Dõi mắt nhìn quần thể kiến trúc đứng sừng sững, tuy đã đổ nát tan hoang nhưng vẫn có thể tưởng tượng ra được cảnh phồn vinh trước đây của di tích này.

Trong thành cổ không hề có bất cứ âm thanh nào, bốn bề vắng lặng như tờ, sự im lặng mang đến một áp lực khiến người ta hoảng sợ, huyệt thái dương như muốn căng ra. Luôn có cảm giác trong bóng tối có một thứ gì đó nơi xa xăm đang đi đến, hoặc là ngay bên cạnh họ có một ai đó đang ẩn mình lặng lẽ nhìn họ.

Kỳ Linh sởn gai ốc.

“Đây rốt cuộc là đâu?” Thiên Thúc U Hoa nhìn Kỳ Linh và Liên Tuyền, lại nhìn tòa thành cổ vĩ đại như lăng mộ này, tiếng nói như bị gió rét rứt lìa cành.

“Đây chính là “tử vong” cô đẩy tôi đến.” Liên Tuyền lạnh lùng nói.

“Nhưng rõ ràng tôi đã chạm vào quân cờ còn lại…” Nói đến đây, U Hoa ngừng lại, không dám nói tiếp nữa.

Liên Tuyền không thèm để ý cô, quay người nhìn xung quanh. “Có lẽ “tử vong” mà Ngân Trần và Phùng Hồn nói không phải là chạm vào quân cờ thì sẽ chết, mà là quân cờ này thông đến một vùng đất tà ác chẳng khác nào đi đến tử vong. Dù sao quân cờ chỉ có thể đưa người ta đến không gian khác, chứ không trực tiếp lấy tính mạng người ta.”

https://thuviensach.vn

“Vậy cũng chưa chắc. Nếu đặt một lò lửa ở cửa ra quân cờ, thì chạm vào cũng tương đương với chết đi ngay lập tức đúng không?” Kỳ Linh nghiêng đầu, ra vẻ nghiêm túc suy nghĩ.

Liên Tuyền im thin thít hồi lâu, rốt cuộc mới thốt ra ba chữ qua kẽ răng “Cảm ơn cậu.”

Kỳ Linh hoàn toàn không nghe thấy Liên Tuyền đang mỉa mai mình, hai tay vung lên, khách sáo nói “Hì, khách sáo quá!”

Liên Tuyền hít thật sâu, kìm nén ý niệm muốn quất cậu ta vài cái.

“Đi về phía trước, đứng ở đây mãi cũng không phải cách hay” Liên Tuyền nói với Kỳ Linh, sau đó quay đầu nhìn Thiên Thúc U Hoa mặt mày tái nhợt “Nếu không muốn chết thì đi theo chúng tôi.”

Con đường dài hun hút, Thiên Thúc U Hoa thả mười mấy con điêu tuyết bay trước mở đường. Ánh sáng trắng trên người chúng dẫn dắt họ đi về phía trước. Dưới ánh sáng le lói, di tích đồ sộ trở nên thật đẹp đẽ và bớt đi vẻ hoang vu. Rất nhiều cột đá khổng lồ nằm ngã trên mặt đất, trong vài cái mơ hồ thấy được xương trắng. Khắp nơi là cổng vòm và bậc thang rộng lớn điêu khắc bằng vật liệu xa xỉ đã đổ nát. Chúng nói lên rằng tòa nhà này đã từng là một nơi phồn hoa và cao quý không đâu sánh kịp.

“Phù!”

“Phù! Phù! Phù! Phù! Phù!”

Tiếng động liên tiếp vang lên như âm thanh thổi tắt nến, mười mấy con điêu tuyết bay mở đường biến mất tăm, giống như đèn lồng trắng bị gió thổi tắt. Bóng tối như từ trên cao đổ ập xuống, bao trùm lên ba người bọn họ. Trong bóng tối đen ngòm, chỉ còn tiếng thở gấp gáp của ba người. Trước mắt là cảnh tăm tối rợn người, không biết thứ gì đó từ chốn vô định lao đến.

https://thuviensach.vn

“U Hoa, cô đừng chạy lung tung.” Kỳ Linh quay đầu nói với U Hoa

“Tôi đâu có chạy, tôi vẫn ở bên phải anh mà.” U Hoa nhỏ giọng trả lời.

“Vậy mới đây…” Nói đến đây, Kỳ Linh đột nhiên sợ hãi im bặt, không tài nào tiếp tục được. Nếu U Hoa vẫn ở bên phải cậu, thì thứ vừa chạy qua bên trái cậu là gì đây?

“Haizz…”

Tiếng thở yếu ớt vang lên, ba người nín thở không dám nói lời nào.

“Thật là tiếc quá!” Trong bóng tối, một giọng nói của bé gái văng vẳng truyền tới, không nghe ra cảm xúc, thanh âm rên rỉ như đánh vần từng tiếng vậy.

Trong tầm mắt Kỳ Linh đột ngột xuất hiện một quả cầu ánh sáng màu trắng. Khi ánh sáng càng lúc càng rõ, Kỳ Linh nhìn ra đó là một chiếc kèn khổng lồ lơ lửng giữa không trung, âm thanh dường như phát ra từ đó.

“Đáng tiếc cái gì?” Liên Tuyền khẽ di chuyển hai bước, che trước mặt Kỳ Linh và U Hoa, “Cô là ai?”

Thiên Thúc U Hoa nhìn bóng dáng Liên Tuyền che trước mặt mình và Kỳ Linh, trong lòng lướt qua một tia áy náy.

Một tràng âm thanh như tiếng vải bị xé rách, chiếc kèn bóng loáng chợt mở ra một cái lỗ, sau đó, một cánh tay trắng bệch vươn ra. Tiếp theo là tiếng soàn soạt vang lên liên tiếp, một người dãy dụa chui ra, mái tóc dài đổ xuống như thác nước, phủ kín cả khuôn mặt. Cô bé chậm chạp bò ra khỏi kén, với tư thế uốn éo một cách quái dị, tiếng xương cốt răng rắc vang vọng trong bóng tối khiến người ta sởn gai ốc. Cô ta từ từ cong hai chân, ngồi trên kén, qua hồi lâu rốt cuộc mới giương đôi mắt mông lung, yếu ớt nói với ba người họ “Đáng tiếc, các người sắp chết hết rồi.”

https://thuviensach.vn

Trong mắt Kỳ Linh phút chốc co chặt “Lợi… Lợi Cát Nhĩ?”

“Ơ hay, cậu nhận ra tôi à?” Cô bé giương đôi mắt màu tím đục ngầu nhưng không nhìn về phía Kỳ Linh mà nhìn về một nơi nào đấy, cất lên âm thanh lanh lảnh như ma quỷ “Như vậy nhất định cậu cũng nhận ra nó rồi chứ?”

Dãy kiến trúc hoang tàn sau lưng cô ta bỗng lòe lên quầng sáng trắng, một con bướm khổng lồ ngọ nguậy cựa mình giữa vách đá, trên đôi cánh là xúc tu nhớp nháp tua tủa, chất nhầy xanh xám rơi tí tách trên tảng đá như tiếng máu nhỏ từng giọt từng giọt. Mùi hôi thối trong không khí theo cánh nó lên xuống. Kích thước nó lớn hơn lúc ở thị trấn Phúc Trạch không biết bao nhiêu lần.

“Cốt Điệp Lợi Cát Nhĩ… Tại sao cô lại ở đây… Không phải cô…” Kỳ Linh kinh ngạc đến tột độ không thốt nên lời.

“Tôi ở đây đương nhiên là vì nơi này có bí mật…” Lợi Cát Nhĩ cười quái gở, nói “ Nhưng các người đã đi vào khu vực bí mật, nên phải chết.”

Nói xong, cô ta lại nhìn mông lung vào một nơi nào đó rồi nhẹ nhàng giơ tay lên, che miệng cười.

“Chúng tôi không muốn ra tay với cô. Lúc trước cô đánh không lại Nanh Thương Tuyết, hiện tại nó đã là hồn thú của tôi rồi. Tôi cũng không muốn làm cô bị thương. Cô nói cho chúng tôi biết làm sao để ra ngoài, chúng tôi sẽ không đụng vào bí mật của cô.”

“Trước kia tôi không đánh lại nó, nhưng bây giờ thì có thể đấy.” Lợi Cát Nhĩ thay đổi tư thế, giơ tay vuốt ve một nhánh xúc tu đặc quánh rũ xuống của Cốt Điệp.

“Trước kia? Cô nói trước kia nào?” Kỳ Linh nghe không hiểu

https://thuviensach.vn

“Trước kia… đương nhiên là trước khi tôi chết ây!” Lợi Cát Nhĩ hơi cau mày, mất kiên nhẫn trả lời. Nói xong, cô ta vẫy nhẹ tay, Cốt Điệp phía sau nặng nề lảo đảo bay lên từ đống phế tích, hồn lực khiến dòng khí xung quanh cuộn xoáy mãnh liệt.

“Đây… đây quả thật không phải hồn lực của nhà Hồn thuật bình thường…Đây quả thật… gần tương đương với hồn lực của Vương tước…” Liên Tuyền kinh ngạc tột độ, cô hoàn toàn không dám tin vào sức mạnh cô đang cảm nhận được từ cô bé đối diện.

Liên Tuyền vung tay lên, hai sợi xích sắc bén leng keng phóng thẳng về phía Cốt Điệp khổng lồ đang bay đến. Song lại như đánh vào không khí, sợi dây xích xuyên qua người nó như xuyên qua ánh sáng và sương mù, không hề tạo ra thương tích gì.

Lợi Cát Nhĩ ngồi trên kén đồng thời đưa tay chộp lấy U Hoa phía sau Kỳ Linh, cánh tay cô ta đột nhiên vươn dài ra như vô hạn nhưng không thể nhìn thấy được, tiến vào thân thể U Hoa. Kỳ Linh quay người, thấy lồng ngực U Hoa thình lình xuất hiện một lỗ máu, sau đó nghe thấy bên trong như bị siết chặt, vẻ mặt U Hoa đau đớn vặn vẹo. Kỳ Linh lấy thanh kiếm gãy ra, chém vào khoảng không trước mặt U Hoa như thể chém vào một cánh tay trong suốt, hàng loạt tia sáng lé lên.

Lợi Cát Nhĩ rút tay về, tròng mắt thoáng chốc biến thành màu vàng óng.

Sau đó, Lợi Cát Nhĩ như nhìn thấy ma quỷ, sắc mặt thay đổi hẳn. Cô ta nhẹ nhàng vẫy tay, Cốt Điệp khổng lồ bay trở lại phía sau. Ngồi trên kén, ánh mắt cô ta sợ hãi và run rẩy như thấy quỷ. Không gian vẫn im ắng như tờ.

U Hoa vịn tường đá, đau đớn thở hổn hển. Kỳ Linh và Liên Tuyền quay đầu lại, nhìn thấy một bóng dáng mặc áo choàng đen phía sau lưng họ.

https://thuviensach.vn

“Cô không đánh lại tôi đâu, đi nhanh đi!” Bóng dáng áo choàng đen nhẹ nhàng nói, âm thanh nghe có chút sắc bén.

“Anh…” Lợi Cát Nhĩ vẻ mặt không cam lòng “Anh đến đây làm gì?”

“Tôi đến dẫn họ đi”

Lợi Cát Nhĩ giương đôi mắt to trống rỗng nhìn người đó thật lâu, cuối cùng không can tâm, cô ta gào lên, cả người biến mất trong bóng tối.

Người kia cởi mũ trùm xuống, lộ ra một khuôn mặt tuấn tú không sao kể siết, Kỳ Linh nhìn đến sững sờ. Tuy cậu và Ngân Trần cũng được xem như vô cùng anh tuấn, nhưng người trước mặt này dường như có gương mặt và ngũ quan còn đẹp hơn cả phụ nữ. Đôi mắt lay láy như đá quý, bờ mi mảnh mai và làn da trắng như tuyết, nhưng giọng của anh ta lại trầm thấp và hùng hậu đầy nam tính.

“Tôi đến dẫn các người ra ngoài”

“Anh là…” Liên Tuyền cảnh giác hỏi

“Vương tước cấp Ba, Tất Lạp” Người mặc trường bào đen đứng trong bóng tối, thản nhiên trả lời.

Ba người nghe xong đều bàng hoàng.

Bốn người quay lại trở về cửa vào. U Hoa, Kỳ Linh và Liên Tuyền đều không dám nói chuyện. Đối với họ, cơ hội được gặp Vương tước hàng trên quả thật quá ít, mà đứng trước mặt họ lại là Vương tước cấp Ba, điều này thật sự khiến người ta không dám tin. Trong suy nghĩ của họ, ba vị Vương tước hàng đầu là một bí ẩn vô cùng to lớn, là thần viên cổ rất hiếm khi xuất hiện, không qua lại với người khác, thậm chí chẳng ai biết thiên phú của họ là gì.

https://thuviensach.vn

“Chỗ này không phải là nơi các người nên tới, sớm đi ra ngoài thôi.” Tất Lạp nhìn Kỳ Linh, bình tĩnh nói

“Vâng ạ, nơi này không đến nỗi nào chẳng qua gặp Lợi Cát Nhĩ thôi.” Kỳ Linh thấy Tất Lạp rất hòa nhã, năng khiếu làm thân của cậu bắt đầu phát huy.

“ Mới vừa rồi, bọn tôi gặp phải con quái vật giống như con giun đỏ lòm bên ngoài mới kinh hoàng ấy”

“Đó là một trong bốn hồn thú hung ác nhất bị phong ấn dưới đáy Đồi Hồn, tên nó là Chúc Phúc.”

“Chúc…Phúc? Tôi phải cảm ơn mẹ nó đã đặt cho nó cái tên này. Nó cứ gọi là Dễ Thương hay hơn, à không, Yểu Điệu mới hợp!” Kỳ Linh tức giận.

“Cái tên này là chúng tôi đặt cho nó để tiện gọi.” Tất Lạp thoáng nhìn Kỳ Linh, lạnh lẽo trả lời

“Ồ…” Kỳ Linh ngại ngùng gật đầu “Vậy những con còn lại thì sao?”

“Cùng cấp bậc hồn lực với Chúc Phúc còn có Tự Do, Khoan Dung và hồn thú Chư Thần Hoàng Hôn của U Minh Vương tước cấp Hai.” Tất Lạp nói

“Ồ, vậy nơi này thì sao? Đây là nơi nào? Trông giống như một phần mộ vậy.” Kỳ Linh quay đầu lại, nhìn đường nét kiến trúc cao lớn trong bóng tối dày đặc.

“Nơi này tên là di tích Eutours.”

“Anh nói anh là Vương tước, nhưng Vương tước chắc chắn không đi vào đây được. Sao anh có thể đi vào Đồi Hồn?” Kỳ Linh thắc mắc.

“Tôi có cách đưa các người ra ngoài thì đương nhiên có cách đi vào.”

https://thuviensach.vn

“Vậy khi nãy, Lợi Cát Nhĩ bảo bọn tôi tới gần khu vực bí mật, bí mật này là gì vậy?”

“Tôi đến đây không phải để trả lời câu hỏi của các người, nếu muốn ra ngoài thì đứng yên đó, tôi sẽ đưa các người ra.”

Liên Tuyền và U Hoa gật đầu, quay đầu lườm Kỳ Linh.

Tất Lạp cũng quay đầu nhìn Kỳ Linh, đôi mắt đẹp như thần thánh trên trời, ánh mắt rung động lòng người lưu chuyển trong bóng tối.

Di tích Eutours, đếquốc Aslan phía Tây.

Âm thanh sột soạt vang lên trong bóng tối như ma quỷ lặng lẽ trốn khỏi địa ngục. Trong không khí tĩnh mịch lại hiện ra vầng sáng trắng. Lợi Cát Nhĩ vẫn ngồi trên chiếc kén với tư thế kì dị, mái tóc xõa tung.

“Lại đến nữa à?” Cô mơ màng đảo tròng mắt trống rỗng “Lần này là ai?”

Không gian tối đen bỗng bị vầng sáng xanh lục soi chiếu một vùng rộng lớn. Giữa vùng sáng là một cậu bé mặc áo choàng xanh lá, đầu đội mão bạc cẩn đầu kim cương màu đen. Trông dáng vẻ chừng tám, chín tuổi, ánh mắt sắc bén như lưỡi dao, cậu đi qua đến đâu tiếng leng keng vang lên đến đó.

“Lẽ nào cô trông thấy ba người đứng sau tôi còn không biết tôi là ai ư?”

Lợi Cát Nhĩ ngẩng đầu, ba người đàn ông ăn mặc giống nhau lẳng lặng xuất hiện sau lưng cậu bé. Họ đều mặc áo choàng dài chấm đất, màu sắc phân biệt theo thứ tự.Thân hình họ cũng cường tráng và cao lớn giống hệt nhau, dù áo choàng bọc kín đến gió cũng không thổi lọt nhưng vẫn có thể cảm ứng được hồn lực mênh mông trong thân thể họ.

https://thuviensach.vn

Cậu bé khẽ ngồi xổm xuống, nhắm mắt lại, cẩn thận vỗ về mặt đất như đang tìm kiếm thứ gì đó.

“Cậu muốn làm gì? “Lợi Cát Nhĩ mở đôi mắt mông lung, mặt mày sa sầm nhìn cậu

Cậu bé hoàn toàn không trả lời cô ta. Lợi Cát Nhĩ cười khẩy, vươn bàn tay gầy trơ, tái xanh chộp vào khoảng không trước mặt nhưng không bắt được cổ của cậu như dự tính của cô ta. Ngược lại trong nháy mắt, cánh tay đã đứt lìa khỏi bả vai, cô ta nghi ngờ nghiêng đầu nhìn lại xác nhận. Lúc quay đầu lại đã thấy một trong ba người đàn ông đứng sau lưng cậu bé nhẹ nhàng tiến lên hai bước, anh ta vươn tay ra khỏi áo khoác, làm một tư thế kì lạ. Giây tiếp theo, Lợi Cát Nhĩ đã thấy trước mặt mình lên xuống, qua lại, xoay tròn điên đảo. Cô cẩn thận suy nghĩ, đến lúc hiểu ra thì đầu đã rời khỏi cổ, cô định cất tiếng kêu nhưng cổ họng chỉ có gió thổi vù vù. Đôi mắt to mông lung của cô ta cũng không khép lại được nữa.

Dường như cậu bé chẳng hề để ý đến chuyện xảy ra trước mặt, cậu ngừng vỗ, xong rồi đặt năm đầu ngón tay lên một đống đất nhô lên, tiếp theo vô số tia sáng xanh biếc hừng hực xoay tròn thoát ra khỏi bàn tay cậu. Trên mặt đất nhanh chóng lan rộng một Trận ma pháp to lớn, hằng hà sa số đường hoa văn phức tạp thoắt cái hiện đầy cả mặt đất di tích Eutours.

“Như vậy, bắt đầu thôi.” Cậu khẽ khàng thốt ra câu này, sau đó năm ngón tay cắm xuống đất, nham thạch vỡ vụn trong nháy mắt.

————————-Ta là đường phân cách đáng yêu ~.~ ————————

Tất Lạp quay đầu lại, trận nổ vang như động đất cực mạnh truyền đến từ nơi xa khiến anh khẽ cau đôi mày.

“Xảy ra chuyện gì vậy?” Kỳ Linh cũng cảm giác được hồn lực lạ lùng nổ tung phía xa.

https://thuviensach.vn

“Không liên quan đến các ngươi” Tất Lạp bỏ đi không hề ngoảnh lại.

Giờ phút này, theo trận ma pháp xanh biếc thăm thẳm không ngừng cuồn cuộn, mỗi một tấc đất trên di tích Eutours như có vô số con trăn lục chui ra khỏi nền đất. Trong không khí, hàng vạn vong linh như Lợi Cát Nhĩ thoáng chốc biến thành mây khói, rất nhiều linh thể vỡ thành mảnh nhỏ, rất nhiều hồn thú nổ tung tóe…

Tiếng gào khóc thảm thiết vang vọng cả bầu trời di tích như muốn trấn động làm sụp đổ không gian. Chỉ chốc lát sau, cả di tích trở thành phế tích sạch bong, im lặng như tờ.

Cậu bé đứng lên, khẽ phủi tay, giết chết hàng vạn u linh như Lợi Cát Nhĩ như thể chỉ là trò chơi nho nhỏ, nhìn ba Sứ đồ phía sau với đôi mắt xanh biếc, ra lệnh, “Như vậy, chuyện kế tiếp giao cho ba người. Hãy tìm ra nó!”

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 8: Tai Ương Xa Xôi

Hành lang Vực Thẳm, đế quốc Aslan phía Tây.

Sương mù như từng con bạch xà chậm chạp trườn lên trên mặt đất. Không gian trắng đục, trông như vùng hoang vu không có ban ngày.

Ngân Trần ngẩng đầu, trên cao vời vợi là những tán cây đan xen kéo dài, ánh sáng chiếu xuyên qua kẽ lá bị màn sương chắn lại làm mờ đi, trở thành tia sáng lạnh lẽo âm u mơ hồ trước mặt. Toàn thân anh lạnh ngắt, cảm giác tựa như có một con dao găm sắc bén đâm vào tim, nỗi sợ hãi dâng trào trong lòng như biển đen cuộn sóng dưới ánh trăng. Bên cạnh anh, Quỷ Sơn Phùng Hồn ngồi bệt hẳn xuống đất, khuôn mặt anh ta tái nhợt chết lặng, đôi môi xám ngoét run run như đã nhìn thấy một cảnh tượng vô cùng kinh khủng của nhân gian.

Trước mặt họ là xác chết của Tư tế Bạch Ngân, trong suốt như xác ve, tất cả trống rỗng hoàn toàn. Đôi mắt non nớt xinh đẹp ôn hòa như hổ phách vẫn còn hiện hữu khi nãy lúc này chỉ còn lại hai hốc mắt rỗng tuếch, đen sì. Chỗ sâu nơi hốc mắt vốn là nhãn cầu giờ đây chỉ còn là lỗ trống thăm thẳm, đang bốc khói trắng lạnh lẽo từ bên trong.

“ Bọn họ… thật ra là thứ gì?” Quỷ Sơn Phùng Hồn sợ hãi hỏi. “Hai Tư tế Bạch Ngân còn lại ở trong Trái Tim đế đô… cũng… cũng là thứ này sao…”

https://thuviensach.vn

Ngân Trần không sao trả lời được. Tất cả những chuyện xảy ra vừa rồi chẳng khác nào những cảnh tượng kinh hoàng chỉ có thể có ở địa ngục. Tuy anh vẫn giữ được sự tỉnh táo và tư thế vững vàng, nhưng thật ra trong lòng đã không nhịn được muốn khom người xuống nôn ọe. Cảm giác kinh tởm sôi trào, giày xéo trong dạ dày. Anh không thể tin được tư tế Bạch Ngân lại là vật như vậy… Rốt cuộc bọn họ đến từ đâu? Cuối cùng bọn họ là thứ gì?

Không ai có thể trả lời anh. Ngân Trần cảm thấy cả Aslan đều bao phủ dưới tầng mây đen kịt đầy bí mật. Hết bí mật này đến bí mật khác chồng chéo lên nhau tạo thành những đám mây mù mịt, điên cuồng nuốt chửng tất cả ánh sáng. Trên đỉnh đầu đùng đoàng những tia sấm chớp liên tục kéo đến báo hiệu sự diệt vong.

***

Hành Lang Vực Thẳm, đế quốc Aslan phía Tây.

Tất Lạp đi đầu, bóng lưng anh cao lớn nhưng đồng thời tỏa ra khí chất ma mị. Kỳ Linh ngầm so sánh anh với Ngân Trần, cảm thấy Tất Lạp trước mắt giống như thầy phù thủy thần bí trong bóng tối, còn Ngân Trần thì lại giống như thánh kỵ sĩ có huyết thống cao quý hơn. Cậu quay đầu định nói suy nghĩ này với Liên Tuyền, nhưng thấy vẻ mặt cô cực kỳ căng thẳng như đang suy tư điều gì đó, thế nên cậu cũng không dám tùy tiện lên tiếng. Trong khu rừng rậm rạp chỉ còn tiếng bước chân đang giẫm lên lá sột soạt của họ.

Một cảm giác hơi tê dại đột nhiên ùa đến tay Liên Tuyền, cô bất chợt đưa tay lên cản trước mặt Kỳ Linh. Vừa định lên tiếng đã nghe thấy Thiên Thúc U Hoa bên cạnh nói: “Dừng lại!”

“ Phía trước có người, khoan đi tiếp đã!” Liên Tuyền quay người nhìn Thiên Thúc U Hoa. “Cô thu hồn lực lại trước, không biết đối phương là người thế nào, đừng chủ động trêu chọc họ.”

https://thuviensach.vn

Tất Lạp đi đầu quay lại, khuôn mặt tuấn tú vô song của anh trong ánh sáng êm dịu này tựa như thiên thần đến từ thiên giới. Anh cất lời với giọng trầm thấp vô cùng không tương xứng với dáng vẻ bề ngoài đầy khí phách của mình "Không cần phòng bị, phía trước là Vương tước của các người, Ngân Trần và Quỷ Sơn Phùng Hồn."

***

Đế đô Granlt, đế quốc Aslan phía Tây.

Kỳ Linh ngồi ở mép chiếc giường lớn bằng gỗ đàn đen được điêu khắc hoa văn rất tinh xảo, nhìn Ngân Trần đang ngồi bên bàn uống nước, trong đầu vẫn là cảnh Hàng Lang Vực Thẳm đầy sương mù và vô số hồn thú đẳng cấp cao khiến người ta sợ hãi vài phút trước, song chỉ trong giây lát, họ đã ở nơi phồn thịnh và vô cùng cao sang ở đế quốc này: đế đô Granlt.

" Anh ta… làm sao làm được thế này?" Đến bây giờ, Kỳ Linh vẫn chưa hiểu khi cậu vừa mới gặp lại Ngân Trần, chưa kịp nói chuyện, trong không khí liền xuất hiện một trận cuồng phong. Tất cả như rơi vào một không gian kỳ diệu, ngay sau đó họ đã đứng trước cổng tòa nhà cao lớn như cung điện.

Khi Ngân Trần nói với Kỳ Linh họ đã đến Granlt rồi, cậu sợ đến mức mặt mày trắng bệch.

" Đây là thiên phú của Tất Lạp." Ngân Trần nhìn Kỳ Linh, vài ngày không gặp, mặt Kỳ Linh đã gầy đi, có điều không hề có vẻ bệnh tật, ngược lại bớt đi nét thiếu niên, thêm vào chút khí khái đàn ông và cường tráng. "Cậu biết thiên phú là gì không? Thiên phú là…"

" Tôi biết, tôi biết." Kỳ Linh nhảy ngay ra khỏi giường, đi đến trước mặt Ngân Trần, kéo băng ghế ngồi đối diện anh. "Thiên phú chính là năng lực đặc biệt vốn có của mỗi chúng ta. Loại năng lực này do mạch linh hồn tạo nên. Mạch linh hồn khác nhau sẽ quyết định thiên phú khác nhau." Kỳ Linh

https://thuviensach.vn

nhìn vẻ mặt Ngân Trần đầy hứng thú, gãi gãi đầu, ngại ngùng bổ sung. “Tôi nghe Liên Tuyền nói.”

“ Ừ… Thiên phú của Vương tước cấp Ba Tất Lạp khiến anh ta lâu nay là người chế tạo quân cờ của Aslan. Khi nãy lúc mấy người chúng ta đứng yên trên mặt đất, tất cả mọi người còn chưa kịp phản ứng thì Tất Lạp đã chế tạo một quân cờ mở ra không gian liên thông tới Granlt. Vì thế chỉ trong nháy mắt, chúng ta đã đến được nơi này.”

“ Trời ạ… thiên phú của anh ta là chế tạo quân cờ!” Kỳ Linh đặt phịch cằm lên bàn.

“ Không đúng, không thể nói vậy. Chế tạo quân cờ chỉ là một phần trong khả năng thiên phú của anh ta thôi. Nói một cách chính xác, thiên phú của anh ta là điều khiển không gian và thời gian…” Ngân Trần nhìn gương mặt ngơ ngơ của Kỳ Linh, dường như không đành lòng đả kích cậu nhưng vẫn nói tiếp, “Nói theo ý khác là tốc độ của anh ta không có giới hạn. Anh ta có thể di chuyển với tốc độ ánh sáng để đi từ không gian này đến không gian khác. Dĩ nhiên việc này cần phải hao tốn hồn lực rất lớn. Thiên phú này đã giúp anh ta trở thành Vương tước duy nhất có thể tạo ra Trận ở bất kỳ nơi nào trong phạm vi lãnh thổ Aslan.”

“ Trận là gì ạ?” Kỳ Linh cau mày hỏi Ngân Trần, mỗi ngày dường như lại có một điều mới mẻ. Nghĩ đến đây, Kỳ Linh lại cảm thấy chán nản. Cậu cứ nghĩ rằng khi trở thành Sứ đồ, cậu có thể nhanh chóng trở nên lợi hại như anh, nhưng thực tế cho thấy những gì cậu biết về thế giới này thật quá ít ỏi, chưa đến một phần trăm. Trước đây, cậu nghĩ rằng, thế giới hồn thuật hoàn toàn không tồn tại, nhưng nay cậu đã trở thành một phần của thế giới đó, hơn nữa còn là phần vô cùng quan trọng.

“ Thật ra, Trận là mạch linh hồn trong thân thể chúng ta được tạo ra ở bên ngoài cơ thể. Lúc chiến đấu hoặc lúc cần tiêu hao phần lớn hồn lực, chúng ta tạo ra Trận xung quanh mình. Theo lý thuyết là phục chế một

https://thuviensach.vn

mạch linh hồn khác bên ngoài thân thể. Khi chúng ta ở trong tâm của Trận, hồn lực chúng ta lưu chuyển trùng với mạch Trận, vì thế hồn lực và thiên phú cũng sẽ mạnh lên gấp nhiều lần. Nhưng sử dụng Trận khó vô cùng, nó đòi hỏi rất nhiều yếu tố, đại loại cần phải có rất nhiều chất xúc tác phù hợp với thuộc tính hồn lực của cậu mới có thể chế tạo thành công."

" Khoan đã, khoan đã, Ngân Trần, tôi nghe không hiểu… Phức tạp quá!" Kỳ Linh khẩn thiết nhìn Ngân Trần.

Ngân Trần hít sâu một hơi, cố gắng nhẫn nại. Anh nhìn vách tường đối diện, không nhìn Kỳ Linh nằm nhoài trên bàn nữa, tâm trạng bình ổn nhưng hai tay âm thầm siết lại, nói tiếp: "Có thể nói như thế này, thuộc tính hồn lực của chúng ta là nước, nên chúng ta nhất định phải ở trong khu vực có lượng nước lớn mới thuận lợi tạo ra Trận, ví như ở mặt biển, mặt hồ. Vương tước với hồn lực cao siêu có thể tạo ra Trận trên mặt đất ẩm ướt sau khi mưa, nhưng loại Trận này thường rất yếu, không kéo dài được lâu. Với lại, các Vương tước cấp bậc khác nhau sẽ tạo ra những Trận khác nhau, hiệu quả mang lại thường liên quan đến thiên phú của người đó. Chẳng hạn Vương tước cấp Sáu Cyril được xưng tụng là Vương tước Vĩnh Sinh. Trận do ông ta chế tạo có thể khiến người ở bên trong có năng lực hồi sinh và trị liệu trong tức thời. Từng có truyền thuyết kể rằng, không thể nào giết được Cyril ở trên biển, khi ông ta ở trong Trận Hồi Sinh của mình, tốc độ khôi phục chỉ có thể miêu tả bằng từ "kinh khủng". Đây cũng là nguyên nhân ông ta được gọi là Vương tước Vĩnh Sinh.

Kỳ Linh nhắm mắt lại, mặt ủ mày ê gác cằm lên bàn, không biết đang suy nghĩ gì. Ngân Trần cũng không để ý đến cậu, nói tiếp: "Trong bốn đế quốc trên lục địa Odin, nhà Hồn thuật của Aslan phía Tây thật ra nằm ở thế yếu trong việc bày Trận, bởi vì thuộc tính hồn lực của chúng ta là nước, nên chúng ta không thể lúc nào cũng bày Trận để hỗ trợ cho sức mạnh của mình được. Trong bốn đế quốc, đế quốc Friere thuộc lửa phía Đông sử dụng Trận yếu nhất, họ chỉ tạo được Trận trong hoàn cảnh xung quanh đầy lửa, nham

https://thuviensach.vn

thạch nóng chảy. Giỏi sử dụng Trận nhất là đế quốc Inde thuộc gió ở phía Bắc và đế quốc Elles thuộc đất ở phía Nam, họ có thể tạo ra Trận ở bất cứ nơi nào có gió và đất.”

“ Vậy nhà Hồn thuật Friere thuộc lửa chẳng phải rất đáng thương sao, gặp nhà Hồn thuật quốc gia khác chỉ có thể trơ mặt ra bị đánh. Thật không công bằng.”

Ngân Trần lắc đầu, “Mạch hồn và sức mạnh của nhà Hồn thuật đế quốc Friere không giống như cậu tưởng tượng đâu. Sau này, cậu gặp họ vẫn nên tránh đi là hơn. Vương tước và Sơ đồ nào của họ cũng không trêu vào nổi, cách vận hồn của họ có sức mạnh tấn công nhất trên lục địa Odin đấy!”

“ Được rồi, dù không phải người thuộc lửa… tôi cũng không thể trêu vào được… Tôi chỉ là Sứ đồ cấp Bảy nho nhỏ mà thôi… Ngoài đường tùy tiện xuất hiện một Sứ đồ nào cũng lợi hại hơn tôi.” Kỳ Linh trề môi, thổi tóc trên trán mình bay bay.

“ Cảm ơn cậu, cả đế quốc Aslan, Sứ đồ có thể ‘tùy tiện xuất hiện’ trên đường cũng chỉ có sáu người mà thôi.” Ngân Trần lườm cậu, nhẫn nhịn không nhét băng vụn vào cái miệng đang lải nhải kia.

“ Có điều dù sao cũng là nói đến đây rồi, Ngân Trần, thiên phú của chúng ta rốt cuộc là gì vậy?” Kỳ Linh đến gần Ngân Trần, gác cằm lên tay anh đang đặt trên bàn, ngửa mặt lên nhìn khuôn mặt anh tuấn tú tựa như được điêu khắc từ đá quý của anh gần trong gang tấc.

“ Cậu định làm gì?” Ngân Trần cúi xuống, nhìn Kỳ Linh đang cọ cọ cằm trên cánh tay mình, “Cậu là cún sao? Còn muốn làm nũng trước mặt chủ nhân của mình?”

“ Anh xem lại mình đi, nói lời này mếch lòng nhau lắm đấy!” Kỳ Linh nhắm mắt, tiếp tục gác cằm lên cánh tay Ngân Trần, ra vẻ hưởng thụ. “Bàn cứng quá, tôi đặt cằm lên đó rất khó chịu.”

https://thuviensach.vn

Ngân Trần vung tay, đẩy cả người Kỳ Linh thẳng dậy, “Vậy thì cậu ngồi thẳng lên cho tôi.”

“ Vậy tôi nằm lên giường đây. Tôi thật sự quá mệt mỏi rồi.” Kỳ Linh lê mình đi đến giường, giang rộng tay chân ngã xuống, vùi mặt vào chăn, “Anh nói tiếp đi, tôi vẫn nghe đây, thiên phú của chúng ta là gì?”

Mặt Ngân Trần trắng bệch, anh hít thở thật sâu, sau đó nhìn thanh kiếm gãy còn phân nửa đặt ở góc phòng của Kỳ Linh, bình tĩnh nói: “Lẽ nào cậu không phát hiện lúc cậu lấy được hồn khí này không hề phải bỏ nó vào dung hòa với cơ thể mình, để nó tích tụ sức mạnh trong tước ấn rồi mới có thể sử dụng như Quỷ Sơn Liên Tuyền và Thiên Thúc U Hoa sao?”

“ Ơ, ơ, đúng vậy!” Kỳ Linh bật dậy khỏi giường, đi đến góc tường cầm lấy thanh kiếm gãy lên, xem xét hết lần này đến lần khác, vận dụng hồn lực trên tay thả vào, thế là những hoa văn trên thân kiếm cũng tỏa sáng theo.”

Nhưng sau phút chốc kinh ngạc, nỗi thất vọng to lớn cũng theo đó mà đến, Kỳ Linh vứt kiếm xuống đất vang lên một tiếng, “Gì đây chứ! Thiên phú của Vương tước cấp Bảy chỉ là không cần dung hợp hồn khí vào cơ thể mình mà có thể trực tiếp sử dụng thôi sao? Đây là cái thiên phú chết giẫm gì vậy?”

“ Răng rắc”, hai tiếng vang giòn giã, đầu gối Kỳ Linh đau nhức như bị hai con dao găm đâm vào, gối mềm nhũn ra, quỳ phịch xuống sàn nhà. Ngân Trần rút tay về, hòa vào hồn lực tỏa sáng trên đầu ngón tay biến mất, “Lần sau cậu còn không có tôn ti trật tự như vậy, tôi sẽ chém đứt hai chân cậu.”

Kỳ Linh tức tối quỳ trên mặt đất, đôi mắt ngấn nước ấm ức, cậu cố kiềm chế không để nước mắt chảy ra,nhưng chẳng thể nào kìm được, hốc mắt mỗi lúc một đỏ hoe.Cậu quay đầu đi không nhìn Ngân Trần, mím chặt môi ngó đăm đăm vào góc tường.

https://thuviensach.vn

“ Cậu không phục phải không?” Ngân Trần nhìn Kỳ Linh đang rất ấm ức, hỏi.

“ Không phải là tôi không tôn kính anh.” Kỳ Linh ngẩng đầu lên, hai giọt nước mắt lăn xuống. Khuôn mặt thiếu niên tuấn tú rơi lệ khiến người ta vô cùng đau lòng. “Từ bé tôi đã là tiểu nhị ở trạm dịch, luôn bị người ta xem thường, bị người ta bắt nạt. Lúc tôi còn bé xíu cha tôi đã chết rồi, lên núi săn thú bị sói cắn chết. Mẹ ôm tôi khóc ba ngày, đến ngày thứ tư, thừa dịp sáng sớm tôi còn ngủ thì nhảy xuống sông tự vẫn. Năm đó tôi mới chín tuổi thôi. Tôi cứ ở nhà khóc mãi, không ăn không uống, đến khi đói meo liền đi ra ngoài, vừa đi vừa khóc. Sau đó đến cửa trạm dịch, thấy người bên trong đều đang ăn cơm, tôi đi vào cũng muốn ăn nhưng bà chủ đuổi tôi ra ngoài vì tôi không có tiền. Tôi ngồi trước cửa trạm dịch, cũng không biết đi đâu. Người qua kẻ lại, về sau tôi đói đến ngất xỉu, bà chủ dẫn tôi vào cho ăn cơm rồi hỏi han tình cảnh của tôi, mới chứa chấp cho tôi ở lại trạm dịch làm tiểu nhị. Sau này, tôi vẫn chạy việc ở đó cho đến khi lớn lên. Tôi luôn hi vọng mình có thể tài ba một chút. Nếu như ban đầu tôi có thể như hiện tại thì cha tôi sẽ không bị sói cắn chết, mẹ tôi cũng không tự vẫn.”

Lòng Ngân Trần xót xa, anh vung tay lên, hai khối băng trên đầu gối Kỳ Linh vỡ tan, “Cậu đứng lên đi, sau này không được thiếu lễ phép với bất kì Vương tước nào.”

Kỳ Linh vẫn bất động, quỳ trên mặt đất như cũ. Cậu giơ tay lên lau nước mắt chảy trên mặt, mặt đỏ hoe nói tiếp: “Từ ngày anh thu nhận tôi thì tôi đã quyết tâm đi theo anh. Tuy anh đối xử với tôi rất lạnh nhạt nhưng tôi biết anh tốt với tôi. Tôi không ngốc, có thể cảm nhận được mà. Chuyện gì anh cũng dạy tôi, nói cho tôi biết, tôi cũng cảm giác được anh đặt kỳ vọng rất cao. Sứ đồ khác từ bé đều lớn lên trong thế giới hồn thuật này, nhưng tôi thì chẳng hiểu gì cả, chắc chắn trong lòng anh ít nhiều cũng ghét bỏ. Đổi lại là tôi, tôi cũng muốn có một Sứ đồ cừ khôi chứ không phải là kẻ mà ngay cả hồn thú là gì, thiên phú là gì cũng không biết. Nhưng anh cũng không hề vì

https://thuviensach.vn

vậy mà xem thường tôi, không cần tôi. Kỳ Linh tôi không có gì khác, chỉ cần người khác tốt với tôi thì tôi sẽ tốt lại với họ gấp bội. Cho nên tôi muốn trở thành người lợi hại, để anh không thấy mất thể diện. Mà sau này có Vương tước khác bắt nạt anh, hoặc hồn thú muốn làm hại anh, tôi có thể giúp anh đối phó với bọn họ. Khi anh gặp nguy hiểm, tôi cũng có thể bảo vệ anh. Tôi không muốn làm một kẻ vô dụng. Tôi không có ý gì khác, chỉ nhiêu đó thôi."

Ngân Trần nhìn Kỳ Linh quỳ trước mặt, tuy trong mắt anh cậu vẫn còn là một đứa trẻ, nhưng gương mặt đã được năm tháng phong trần dần dà điêu khắc nên diện mạo của một chàng trai trưởng thành, bả vai và lồng ngực ngày một nở nang, đôi chân thon dài hơn. Những thứ này đều là dấu hiệu cho thấy cậu đang từ từ trở thành một người đàn ông. Lòng Ngân Trần dấy lên nỗi xót xa. Anh phát hiện mình luôn coi cậu là một đứa bé, chưa từng muốn tìm hiểu cậu.

Anh quay đầu, trong mắt hiện lên vô số đường vân màu xám, ký ức quay cuồng trong đầu như sợi xích sắc bén bị kéo càng khiến anh đau nhức, "Cậu nói không sai, tôi chỉ là Vương tước cấp Bảy, bất cứ Vương tước nào cũng xếp trên tôi, bất cứ Sứ đồ nào cũng xếp trên cậu. Cậu đi theo tôi thật ra chịu rất nhiều uất ức."

Kỳ Linh đứng lên, đi đến trước mặt Ngân Trần rồi quỳ xuống, tì má lên đùi anh, hốc mắt vẫn còn vương lệ. Cậu nhỏ giọng nhưng nghiêm túc nói: "Ngân Trần, tôi chưa bao giờ nghĩ như vậy. Tôi có thể gặp anh, hơn nữa, còn được làm Sứ đồ của anh, chuyện này đối với tôi mà nói là may mắn từ trên trời rơi xuống. Buổi tối tỉnh giấc, tôi thường rời giường xem anh có còn đó hay không. Tôi cảm thấy bản thân như đang nằm mơ, sợ tỉnh giấc sẽ không còn thấy anh nữa. Từ nhỏ đến lớn, ngoại trừ cha mẹ, chưa từng có ai tốt với tôi cả. Trong lòng tôi, anh chính là người thân duy nhất, cảm giác như là anh trai tôi, thậm chí là cha tôi vậy. Cho nên tôi đã quyết tâm đi theo anh. Hơn nữa, nếu không nhờ anh thì tôi chả biết gì cả. Đừng nói là Vương

https://thuviensach.vn

tước và Sứ đồ, cho dù là bất cứ nhà Hồn thuật nào, thậm chí là người đàn ông vạm vỡ nào khác cũng có thể dễ dàng đánh chết tôi như trở bàn tay. Vì vậy hiện tại, tất cả đều là anh cho tôi. Tuy anh chỉ là Vương tước cấp Ba nhưng tôi cũng nguyện làm Sứ đồ cấp Bảy. Cho dù Vương tước cấp Một quỳ xuống van xin tôi làm Sứ đồ của anh ta, tôi cũng không làm."

Ngân Trần nhìn Kỳ Linh gục đầu trên chân mình, dáng vẻ thiếu niên non nớt, chung quy vẫn là đứa trẻ chưa chín chắn. Anh nở nụ cười hiếm hoi, nói: "Cậu nghĩ hay quá, Sứ đồ của Vương tước cấp Một không dễ làm vậy đâu. Cậu đứng lên đi, đừng quỳ nữa."

" Không cần, như vậy thoải mái." Kỳ Linh duỗi thẳng chân, ngồi trên mặt đất, mặt vẫn đặt trên đùi Ngân Trần. "Ngân Trần, thiên phú của chúng ta rốt cuộc cũng chỉ có vậy thôi hả?"

" Dĩ nhiên không phải! Bình thường không phải cậu rất thông minh ư, sao bây giờ ngốc thế? Cậu xem cho rõ đi!" Nói xong, Ngân Trần giơ tay lên, trên cánh tay hiện chi chít hoa văn vàng óng, nháy mắt tiếp theo nghe thấy hàng loạt tiếng leng keng, trong không khí nổ ra rất nhiều sợi tơ mềm mại xoay tròn, sau đó rối rít bắn vào vách tường đối diện.

Kỳ Linh quay đầu, sau khi thấy rõ hình ảnh trước mắt liền há hốc mồm không thốt nên lời. Giờ phút này, cả vách tường đều cắm đầy đủ loại hồn khí. Từ thanh giáo kỵ sĩ đến kiếm bằng bạc, từ cái thuẫn bằng vàng đến thanh mâu cán dài… Trong thoáng chốc, vách tường căn phòng như biến thành vách đá trong Đồi Hồn vậy.

" Đây… đây đều là… hồn khí của anh hả?" Kỳ Linh kinh ngạc đến nỗi nói chuyện lắp bắp.

" Đúng vậy, cho nên thiên phú của chúng ta, không phải là không cần hòa nhập vào hồn khí vào cơ thể như cậu hiểu. Ngược lại, chúng ta có thể hòa nhập hằng hà sa số hồn khí vào cơ thể. Không những thế, chúng ta còn

https://thuviensach.vn

không cần thu hồi nó vào trong tước ấn mà vẫn giữ được sức mạnh của hồn khí. Thậm chí có thể biến hồn khí của người khác thành của mình. Nếu hình dung chính xác thiên phú của chúng ta thì phải là Đồng Điệu Vô Hạn Hồn Khí?"

" Đồng Điệu Vô Hạn Hồn Khí ?"

" Đúng vậy, tức là chúng ta dùng hồn lực của mình tác dụng lên những hồn khí khác, khiến chúng có thể để chúng ta tự do sử dụng. Tương tự với việc đưa một mảnh sắt đến gần nam châm, mảnh sắt này sẽ bị từ tính hút lấy. Chúng ta giống như nam châm, có thể biến bất kỳ hồn khí nào thành vũ khí bị hồn lực chúng ta điều khiển."

" Tôi biết mà! Ngân Trần anh chắc chắn lợi hại nhất." Kỳ Linh bật dậy khỏi mặt đất, đôi mắt hưng phấn tỏa sáng.

" Thật ra thì đó cũng không phải chỗ lợi hại nhất của chúng ta…"

" Thật sao? Còn gì nữa ? Còn gì nữa ?" Kỳ Linh kích động hỏi.

Ngân Trần nhìn Kỳ Linh, không nói cho cậu biết, ánh mắt như thể đang khảo sát cậu. Kỳ Linh thoáng trầm tư, vẻ mặt đột nhiên pha lẫn kinh ngạc và mừng rỡ, "Lẽ nào… Lẽ nào là…"

Ngân Trần dùng ánh mắt khích lệ Kỳ Linh nói tiếp.

" Thiên phú thật sự của chúng ta còn… là… Vô Hạn Hồn Thú?" Kỳ Linh đè nén niềm hân hoan trong lòng, thử hỏi dò.

Ngân Trần nhìn Kỳ Linh, gương mặt hiện lên nụ cười tán dương. Mắt anh sáng ngời như sao lấp lánh, "Cậu đoán đúng rồi, hồn khí là nơi hồn thú thứ hai ký sinh. Nếu chúng ta có thể điều khiển vô hạn hồn khí, trên lý thuyết tương đương với chúng ta có vô hạn hồn thú."

https://thuviensach.vn

“ Trời ạ! Đây… Đây quả thật… Ngân Trần, anh phải là Vương tước cấp Một mới đúng. Lợi hại quá đi mất.” Kỳ Linh xông đến, ôm cổ Ngân Trần, kích động quá đỗi.

Ánh mắt Ngân Trần trở nên ảm đạm, nhưng ngay lập tức biến mất vào nơi sâu thẳm trong đáy mắt, nhanh đến nỗi Kỳ Linh không kịp nhìn thấy.

“ Đừng ôm chặt như vậy. Người cậu hôi quá, mấy ngày không tắm vậy hả? Mau cút đi tắm đi!”

“ Vâng, tuân lệnh Vương tước!” Kỳ Linh vừa cười ha ha đi ra ngoài vừa nói. “ Nhưng mà Ngân Trần, tôi chẳng cảm thấy người mình hôi chút nào cả. Thật ra, tôi rất sạch sẽ đấy! Chỉ là vì người anh thơm quá nên thấy người tôi hôi thôi. Nhưng nói gì thì nói, có phải anh tắm một ngày ba lần không vậy? Quần áo trắng anh mặc cũng không thấy bẩn. Lần đầu tiên tôi thấy đàn ông sạch sẽ như anh, còn sạch hơn mấy cô gái trong trấn Phúc Trạch của tôi nữa…”

Còn chưa nói xong thì mặt đất đột ngột đâm vụt lên một núi dao băng sắc bén, chĩa ngay giữa đũng quần cậu, “Vậy để tôi cũng biến cậu thành con gái, để cậu luôn sạch sẽ nhé!”

“ Không cần! Thật không cần! Sau này, tôi sẽ tắm tám lần một ngày.” Kỳ Linh nói xong bèn chạy nhanh như chớp.

***

Một đêm không mộng mị.

Có lẽ do hai ngày nay quá lao lực, thân thể mệt mỏi đến mức cực hạn cho nên lúc Kỳ Linh nằm xuống, đầu vừa chạm vào gối đã ngủ mất. Khi tỉnh lại, Ngân Trần đã mặc quần áo chỉnh tề đứng thẳng trước cửa sổ như một thanh kiếm tuốt ra khỏi vỏ. Mặt trời lên cao chiếu vào cửa sổ, ánh nắng óng ánh trên tóc Ngân Trần tỏa sáng xung quanh. Ánh sáng soi chiếu gương

https://thuviensach.vn

mặt lạnh lẽo của anh tựa như ngọn núi tuyết dưới ánh mặt trời khiến người ta cảm thấy thần thánh và cao quý. Hàng mày sắc nét và rậm rạp như hai thanh dao găm mạ vàng trong sắc nắng.

Kỳ Linh thầm thở dài, con người không thể so bì với nhau, Sứ đồ thì càng không thể so bì với Vương tước được. “Không biết một ngày nào đó trở thành Vương tước, mình có được một nửa khí chất cao quý này của Ngân Trần hay không nhỉ? Có điều nếu mình thành Vương tước, vậy Ngân Trần thì sao? Thôi vẫn nên làm Sứ đồ thì hơn, chạy việc cho anh ấy, săn thú xung quanh, cuộc sống như vậy cũng không tệ.” Kỳ Linh suy nghĩ trong lòng, không khỏi cười ha ha.

Ngân Trần nghe thấy tiếng cười liền quay lại, trông thấy Kỳ Linh mới ngủ dậy đầu tóc rối bù như tên tâm thần. Kỳ Linh cũng ngại ngùng, lúng túng đứng dậy, nhanh chóng mặc quần áo tử tế.

“ Ngân Trần, tối qua sau khi tôi ngủ rồi mới nhớ đến chuyện này.” Kỳ Linh vừa mặc đồ vừa nói.

“ Cậu có thể mặc quần xong rồi hẵng nói với tôi được không?” Ngân Trần quay mặt đi, không thể chịu nổi.

“ Dĩ nhiên có thể.” Soạt, Kỳ Linh siết đai lưng lại. “Tối hôm qua, tôi nhớ đến thiên phú của chúng ta là Đồng Điệu Vô Hạn Hồn Khí, vậy tôi có thể lấy hàng trăm đao kiếm trong Đồi Hồn mang ra, chỉ lấy có một thanh thật đáng tiếc. Sau này, tôi không vào đó được nữa rồi. Lúc trước, anh nên nói cho tôi biết mới phải.” Vẻ mặt Kỳ Linh rất ấm ức.

“ Thứ nhất, cậu đột ngột xông vào Đồi Hồn, tôi còn chưa kịp dặn dò cậu nên lấy hồn khí nào và làm sao để đi ra ngoài thì cậu đã đâm đầu vào rồi. Trách ai nữa hả? Quả thật cậu như dựng một sân khấu trước cửa địa ngục hát cho đám tử thần nghe, sau đó đi một vòng vậy. Xem như cậu may mắn quay trở về được.” Ngân Trần lạnh mặt, quở trách Kỳ Linh.

https://thuviensach.vn

“ Thứ hai, cho dù cậu muốn lấy thêm cũng không thể được. Trong Đồi Hồn, một khi cậu lấy được một món hồn khí thì không thể nào lấy được hồn khí khác nữa. Dù cho cậu dùng hết sức lực cũng không thể.”

“ Vậy không đúng.” Kỳ Linh nghiêng đầu. “Thế hôm qua, anh đùng đùng vứt ra nhiều hồn khí như vậy, ở đâu ra thế?”

“ Đồi Hồn không ngừng sản sinh hồn khí mà cũng không ngừng có Sứ đồ vào đó lấy nó ra. Sau khi họ trở thành Vương tước, lại có Sứ đồ mới bước vào Đồi Hồn. Người sẽ chết đi, người sẽ biết mất, nhưng hồn khí thì không, chúng sẽ rơi lạc ở các ngóc ngách nào đó trên thế giới này. Rất nhiều lúc, Vương tước biết rõ sinh mệnh của mình sắp kết thúc nên sẽ lặng lẽ tìm một nơi hoang vu không ai ở để chờ đợi cái chết của mình. Cho nên Aslan trải qua lịch sử dài đằng đẵng không biết bao nhiêu năm, trên lục địa này thật ra rơi lại rất nhiều, rất nhiều hồn khí trước đây Vương tước từng sử dụng.

Tuy nhiên, những hồn khí này từng bị họ hòa nhập vào cơ thể, đồng điệu với cách vận hồn đặc biệt của họ, dù người khác có lấy được cũng không thể sử dụng. Đối với họ, đó chỉ là một phế vật xinh đẹp song vô dụng mà thôi. Nhưng với người có thiên phú Đồng Điệu Vô Hạn Hồn Khí như chúng ta mà nó, những hồn khí này là tài sản quý báu.”

“ Những hồn khí này đều do anh tìm được ạ? Siêu quá…” Hai mắt Kỳ Linh tỏa sáng.

“ Ừ, lúc chưa ban ấn cho cậu, tôi không có Sứ đồ, cho nên một mình tiêu dao tự tại. Trong vài năm, tôi đi lang thang khắp lãnh thổ này, góp nhặt rất nhiều hồn khí lợi hại.” Ngân Trần gật đầu nói.

“ Òa, vậy có thể lấy ra cho tôi xem được không? Hôm qua, vì quá kinh ngạc nên tôi còn chưa kịp xem kỹ.” Kỳ Linh khua tay múa chân, vô cùng hưng phấn.

https://thuviensach.vn

“ Đó đương nhiên…” Đôi mắt Ngân Trần nheo lại “…là không được.”

Kỳ Linh nghẹn họng, câu “Bố khỉ nhà anh!” sôi sục vài vòng trong cổ họng nhưng vẫn không dám thốt ra. Đúng lúc này, cửa bị đẩy ra, Tất Lạp đứng ngay bên ngoài. Bộ trường bào ôm gọn thân người anh tràn ngập cảm giác bí ẩn. Anh im lặng mỉm cười giống như một con báo săn màu đen huyền bí.

“ Ngân Trần, Kỳ Linh, hai người đến phòng tôi một chút. Quỷ Sơn Phùng Hồn, Quỷ Sơn Liên Tuyền và cả Thiên Thúc U Hoa đều ở đó. Tôi có một số việc nói với các người.”

“ Được!” Ngân Trần gật đầu.

Tất Lạp nhẹ nhàng nở nụ cười trên gương mặt anh tuấn, giống như mưa bụi ngày xuân bay xuống mặt hồ tạo ra từng vòng sóng lăn tăn, tràn ngập sự mê hoặc khiến lòng người xao động.

Sau khi Tất Lạp quay người đi, Kỳ Linh khoác tay lên vai Ngân Trần, thở dài nói: “Ngân Trần, anh có thấy dáng vẻ Tất Lạp đẹp quá mức cho phép không? Một người đàn ông có khuôn mặt như vậy thật là yêu nghiệt mà. Tuy anh cũng rất điển trai nhưng đứng bên cạnh anh ta… anh lại thua…”

“ Tôi thấy cậu đấy!” Ngân Trần thở dài gạt tay Kỳ Linh khỏi vai mình. “Luôn có vấn đề.”

“ Hử, tôi có vấn đề gì?” Kỳ Linh nhếch môi, khinh thường nói. “Bởi vì dáng vẻ anh ta có vấn đề.”

Ngân Trần không thèm ngoái lại, đi thẳng.

Kỳ Linh đuổi đến phòng Tất Lạp, đẩy cửa ra đã thấy ngoại trừ Tất Lạp đứng cạnh cửa sổ, còn lại mọi người đã yên vị rồi. Họ ngồi vây quanh chiếc

https://thuviensach.vn

bàn lớn, vẻ mặt rất nghiêm túc. Vì vậy Kỳ Linh không đùa giỡn nữa, nhẹ nhàng quay người đóng cửa lại, sau đó ngoan ngoãn đi đến ngồi xuống bên cạnh Ngân Trần, hệt như con cún con.

Tất Lạp quay người, khuôn mặt tuấn mỹ liền chìm vào vầng sáng nhàn nhạt, “Các người nhất định có rất nhiều vấn đề muốn hỏi tôi. Bây giờ hỏi đi!”

“ Tất Lạp, tôi hỏi trước: nếu quân cờ cả Aslan đều do anh chế tạo, vậy sao hai quân cờ trong Đồi Hồn đều đi đến di tích Eutours? Quân cờ vốn nên đi đến Hành Lang Vực Thẳm để sau khi Sứ đồ lấy được hồn khí thuận lợi rời đi là do anh đổi sao?” Ngân Trần mở đầu.

Không khí trong phòng nhanh chóng lạnh xuống, cảm giác căng thẳng vô hình tràn ngập.

“ Anh nói gì?” Kỳ Linh đột ngột quay đầu lại nhìn Ngân Trần, “Sao anh biết chúng tôi đã đến nơi tên là di tích Eutours? Tôi nhớ tôi chưa nói với anh mà?”

“ Tối hôm qua, sau khi cậu ngủ, tôi đã gặp Tất Lạp trong hành lang, hỏi chuyện của các người khi ở trong Đồi Hồn.” Ngân Trần không vui khi bị Kỳ Linh ngắt lời, nhưng cũng dằn lòng trả lời vấn đề không hề quan trọng này của cậu.

“ Ơ! Vậy là hai người thừa dịp tôi ngủ lén gặp nhau hả?” Kỳ Linh nhướng mày. “Ôi, may là Tất Lạp không phải nữ, nếu không hai người sẽ bị đồn thổi mất thôi. Nhưng dáng vẻ Tất Lạp như vậy cũng không biết chừng… Haiz!” Cậu thở dài, bất đắc dĩ cầm cốc nước rót nước uống, hoàn toàn không nhìn đến khuôn mặt xanh mét của năm người còn lại.

Lúc này đây, mặt Ngân Trần đang viết rõ dòng chữ “Kỳ Linh, tôi muốn giết cậu!” Tất Lạp ngượng ngùng hắng giọng, lúng túng nói với Ngân Trần: “Tôi đưa Sứ đồ của cậu ra khỏi di tích Eutours, cậu không cần cảm thấy

https://thuviensach.vn

thiếu nợ tôi, cũng không cần suy nghĩ tại sao tôi phải làm như vậy. Cậu chỉ cần biết lí do hoàn toàn bởi vì liên quan đến Gil-gamesh- Vương tước cấp Một đời trước thôi. Tôi nợ anh ta quá nhiều… Chắc hẳn đời này cũng không trả xong. Vì vậy, tôi trả nợ đó cho cậu – người từng là Sứ đồ Thiên Lucifer của anh ta. Như thế tôi và Gilgamesh không còn liên quan gì nữa hết."

" Tôi và Liên Tuyền cũng nợ anh." Quỷ Sơn Phùng Hồn đột nhiên nghiêm túc nói. "Anh không để Liên Tuyền ờ lại đó, phần ân tình này tôi và Liên Tuyền đều nhớ rõ. Mạng của Liên Tuyền cũng do anh cho. Ngày nào đó anh cần, chỉ cần nói một tiếng, chúng tôi sẽ lập tức trả lại."

Liên Tuyền nhìn khuôn mặt kiên định của anh trai mình, trong đôi mắt tràn đầy ý cười kính nể.

Thiên Thúc U Hoa ngồi bên cạnh nghiến răng im lặng. Cô không muốn giao mạng mình cho Tất Lạp, dù anh là Vương tước cấp trên nhưng huyết thống của cô cao quý hơn họ. Thế là cô ngồi yên ở đấy không nói lời nào.

Song, Tất Lạp hoàn toàn không để tâm đến cô. Anh quay đầu nhìn hai anh em Quỷ Sơn, chỉ khẽ gật đầu, không nhìn ra được ý của anh là gì.

Còn Kỳ Linh thì hoàn toàn u mê, "Anh nói Ngân Trần là… Sứ đồ của Vương tước cấp Một đời trước? Vậy anh ấy không phải là… Nhưng anh ấy lại là Vương tước cấp Bảy. Như vậy rốt cuộc anh ấy là…" Cậu bối rối quay đầu nhìn Ngân Trần. Ngân Trần lườm cậu xem như trả lời.

" Trên lãnh thổ Aslan có mấy quân cờ nguyên thủy nhất cũng là quan trọng nhất đều do Tư tế Bạch Ngân thiết lập lúc Aslan ra đời. Sau này, rất nhiều Vương tước chịu trách nhiệm chế tạo quân cờ liên tục gìn giữ và bảo vệ chúng. Hai quân cờ trong Đồi Hồn là hai trong mấy quân cờ nguyên thủy đó. Lúc trước, một cái đi thông đến Hành Lang Vực Thẳm, một cái đi thông đến di tích Eutours. Tuyên bố viết bên ngoài cái đi thông đến Hành Lang

https://thuviensach.vn

Vực Thẳm là lối ra, còn cái kia là tử vong. Tuy lời này không miêu tả chính xác nhưng thật ra cũng xem như chuẩn xác. Bởi vì người vào di tích Eutours không có nhiều cơ hội sống sót rời đi. Nhưng mấy ngày trước, tôi cảm ứng được có ba Sứ đồ đồng thời thông qua quân cờ vào di tích. Khi đó, tôi liền cảm thấy kỳ lạ. Tiếp theo, tôi hỏi thăm, biết được gần đây vào Đồi Hồn có Sứ đồ cấp Bảy, cũng chính là Sứ đồ của Ngân Trần cậu, cho nên mới quyết định đi vào mang cậu ấy ra khỏi "tử vong".

" Vậy anh biết tại sao chúng tôi đều đi vào di tích Eutours không? Đó là vì quân cờ có vấn đề. Hai quân cờ đều đi thông đến di tích, đây không phải là muốn hại chết chúng tôi sao? Quân cờ do anh chịu trách nhiệm, dĩ nhiên phải do anh đi vào cứu người chứ, nói cứ như anh đã giúp chúng tôi một chuyện to lớn vậy. Chúng tôi không trách tội anh đã là khoan hồng độ lượng lắm rồi." Thiên Thúc U Hoa đột nhiên mặt đỏ gay gắt, nổi giận đùng đùng.

" Nếu không phải vì tôi nợ ân tình của Gilgamesh, cho dù có vấn đề, tôi cũng sẽ không đi vào cứu các người. Sứ đồ chết thì có Sứ đồ mới, cho dù là Vương tước chết cũng sẽ có Vương tước mới. Chuyện này vốn không quan trọng." Tất Lạp nở nụ cười tuyệt đẹp của mình, dịu dàng nhìn Thiên Thúc U Hoa, nhưng ánh mắt lại như băng tuyết, tỏa ra khí lạnh nghi ngút. Thiên Thúc U Hoa bị anh nhìn như thế toàn thân rét run, không dám lỗ mãng, thế nên im lặng ngồi ờ đó, không nói thêm gì nữa.

" Vậy bây giờ anh đã biết rõ vì sao quân cờ bỗng xảy ra vấn đề chưa?" Ngân Trần nhìn chằm chằm vào đôi mắt hút hồn của Tất Lạp.

" Chuyện này tôi thực sự không biết." Tất Lạp nở nụ cười nhàn nhạt trên gương mặt, trông thâm sâu khó lường, " Cả Aslan chỉ có tôi biết chế tạo quân cờ. Nếu muốn thay đổi hướng đi của nó, trừ phi là Vương tước quốc gia khác, nếu không thì không thể nào. Nhưng còn có một khả năng… Có điều khả năng này gần như bằng không."

" Là gì ạ?" Liên Tuyền hỏi.

https://thuviensach.vn

“ Đó chính là Tư tế Bạch Ngân tự mình thay đổi quân cờ.” Tất Lạp thôi cười, nghiêm túc trả lời.

“ Chuyện này không thể nào. Nếu Tư tế Bạch Ngân muốn mấy vị Sứ đồ đi chết, họ có thể trực tiếp ra lệnh Vương tước cấp Bốn truyền tin đó cho U Minh, không cần thiết phiền phức như vậy.” Quỷ Sơn Phùng Hồn lắc đầu, không thể tiếp nhận suy đoán này. Lúc nói xong, trong đầu anh lại hiện ra cảnh tượng khủng khiếp khi sinh mạng Tư tế Bạch Ngân tiêu tan trong Hành Lang Vực Thẳm. Anh ngẩng đầu, trùng hợp giao nhau với ánh mắt Ngân Trần, anh thấy được nỗi sợ hãi giống vậy trong đôi mắt anh ta. Thật sự dù là kẻ nào trên đời, chỉ cần nhìn thấy cảnh tượng đó một lần, sẽ vĩnh viễn không thể nào xua đi được cơn ác mộng trong đầu.

“ Nói đến tin, tôi liền nhớ ra, thật ra ngoại trừ quân cờ xảy ra vấn đề, tin tức cũng vậy. Cùng một tin trắng lấy Sợi Xích Hồi Sinh nhưng lại đồng thời truyền đạt cho ba Sứ đồ là tôi, Kỳ Linh và U Hoa. Lẽ nào muốn chúng tôi tự giết lẫn nhau trong Đồi Hồn ư?” Quỷ Sơn Liên Tuyền nghi vấn.

“ Tin là Thiên Cách chịu trách nhiệm, vấn đề này xem ra các người phải đi hỏi Đặc Lôi Á Vương tước cấp Bốn.”

“ Đặc Lôi Á? Phụ nữ? Nữ tước?” Kỳ Linh đứng vụt dậy, bị sặc nước ho sù sụ.

Quỷ Sơn Liên Tuyền cau mày, nói với cậu bằng giọng trách cứ pha chút buồn cười: “ Nữ Vương tước lạ lắm sao? Ngồi trước mặt cậu chẳng phải hai vị nữ Vương tước tương lai còn gì. Sao lúc biết chúng tôi, cậu lại không kinh ngạc đứng phắt dậy nhỉ?”

“ Ồ, cũng đúng!” Kỳ Linh gãi đầu, đăm chiêu ngồi xuống. “Lần đầu tiên tôi nghe thấy nữ Vương tước tồn tại nên khó tránh khỏi kích động ấy mà.”

Ngân Trần ngồi bên cạnh cậu, hai tay đặt trên bàn nắm lại, nhẫn nhịn.

https://thuviensach.vn

“ Vậy di tích Eutours thì sao? Đó rốt cuộc là nơi nào? Từ trước đến nay chưa nghe nói đến.” Quỷ Sơn Phùng Hồn hỏi Tất Lạp.

“ Chuyện này cậu đừng hỏi. Trên lãnh thổ Aslan có rất nhiều bí mật. Có vài bí mật Sứ độ không được biết, có vài điều thậm chí còn là bí mật ngay cả với Vương tước cấp dưới. Dĩ nhiên có những bí mật chúng tôi cũng không được biết. Chắc hẳn trong tất cả các Vương tước, người biết nhiều nhất là Đặc Lôi Á Vương tước cấp Bốn. Có lẽ các người thật sự nên đi Thiên Cách một chuyến…” Tất Lạp nhìn Ngân Trần và anh em Quỷ Sơn, nhếch mép cười bí hiểm, rất nhạt rất nhẹ, như thể gió sẽ thổi tan.

Anh em Quỷ Sơn và Thiên Thúc U Hoa đều trở về phòng, chỉ có Ngân Trần và Kỳ Linh còn ở lại. Ngân Trần đứng lên, đi đến trước mặt Tất Lạp, nhìn vào đôi mắt mà trong đáy mắt đang lăn tăn hàng nghìn con sóng nhỏ, hỏi anh ta: “Anh nói anh và Vương tước Gilgamesh không còn liên quan gì đến nhau nữa, anh thật sự nghĩ vậy sao?”

“ Nếu không thì sao?” Tất Lạp như cười như không nhìn Ngân Trần, ánh mắt tựa ngọn đèn trong đêm mưa gió, lập lòe nhấp nháy.

“ Vậy những ngày tháng quá khứ của hai người thì sao? Anh đều quên hết rồi à? Khi đó, trong suy nghĩ của tôi, Glanz, Đông Hách- ba Sứ đồ Thiên, Địa, Hải – đều xem anh và Vương tước như là thần thánh. Những ngày tháng đó anh chắc chắn vẫn còn nhớ.”

“ Nhớ thì sao? Đã nhiều năm trôi qua như vậy, anh ta có từng xuất hiện nữa đâu. Có lẽ anh ta đã chết rồi. Ai mà biết được.” Tất Lạp nói.

“ Đương nhiên anh biết rõ chắc chắn anh ấy chưa chết. Tôi đang đứng trước mặt anh, vẫn là Vương tước cấp Bảy, sự thật này đã đủ chứng minh rằng anh ấy tuyệt đối chưa chết.”

“ Ngân Trần, cậu là một người rất giỏi che giấu tài năng của mình. Cậu thông minh hơn ai hết, cũng biết giả ngốc hơn bất cứ kẻ nào. Cậu biết

https://thuviensach.vn

không, tôi vẫn nghi ngờ thật ra Gilgamesh đã chết rồi, và cậu đã sớm kế thừa toàn bộ mạch linh hồn của Vương tước cấp Một đời trước. Bởi vì Glanz và Đông Hách cũng đã chết trong trận tai kiếp năm đó. Người duy nhất có thể thừa kế toàn bộ mạch linh hồn "thiên phú không nên tồn tại" kia của Gilgamesh cũng chỉ còn lại một mình cậu mà thôi." Tất Lạp nhìn vào mắt Ngân Trần, ánh mắt sắc bén như dao dăm cắm vào linh hồn anh, "Cậu thấy tôi nói có đúng không, Lucifer?"

***

Không khí trong phòng nặng nề áp lực và lạnh lẽo. Từ phòng Tất Lạp trở về, Ngân Trần và Kỳ Linh không nói gì với nhau. Một mình anh ngồi trên ghế, ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm bộ tách trà trên bàn, không nhúc nhích.

Kỳ Linh hắng giọng, khẽ hỏi Ngân Trần: "Ngân Trần, mới vừa rồi anh nói anh vẫn là Vương tước cấp Bảy, sự thật này đã đủ chứng minh Vương tước cấp Một đời trước Gilgamesh chưa chết là có ý gì? Tôi nghe không hiểu lắm!"

Ngân Trần thoát khỏi dòng suy tư, đôi mắt khôi phục vẻ ấm áp, nét mặt cũng ôn hòa hơn. Anh nhìn Kỳ Linh, dịu giọng: "Cậu biết hồn lực giữa Vương tước và Sứ đồ cách biệt một trời một vực rồi đấy!"

Kỳ Linh gật đầu.

" Nguyên nhân tạo nên sự khác biệt này không phải do kinh nghiệm tích lũy và hồn khí khác nhau mà chính là vì khi Vương tước chủ động thoái vị, hoặc là tử vong, trong khoảnh khắc đó, mạch linh hồn trên người Sứ đồ sẽ cấp tốc gia tăng gấp đôi. Nói cách khác, mạch hồn trong người Sứ đồ sẽ được tái tạo lại lần nữa, hòa lẫn với mạch hồn ban đầu một cách đối xứng, hồn lực đột biến như vậy không chỉ đơn giản là tăng gấp đôi mà là sức mạnh tăng vọt gấp mấy lần. Vương tước cấp Một lại có cách truyền thừa

https://thuviensach.vn

khác hẳn với tất cả các Vương tước còn lại, Vương tước cấp Một có ba Sứ đồ, được gọi là Thiên, Địa, Hải. Trước khi Vương tước cấp Một tử vong hoặc thoái vị, không ai biết Sứ đồ nào có quyền thừa kế. Đúng vào khoảnh khắc Vương tước cấp Một chết đi, hai trong số ba Sứ đồ cũng sẽ chết theo ngay tức khắc. Mạch linh hồn trên người hai Sứ đồ đã chết cũng sẽ nháy mắt tái sinh trong cơ thể Sứ đồ thứ ba còn sống sót. Nói cách khác, trong người Sứ đồ cuối cùng đồng thời có bốn bộ mạch linh hồn, và hồn lực hắn cũng sẽ tích tắc tăng vọt đến cực điểm, cao không thể với tới. Cho nên có thể nói, đây cũng là lý do tại sao từ trước đến nay Vương tước cấp Một mãi mãi vượt xa tất cả các Vương tước còn lại.” Ngân Trần nhìn Kỳ Linh, khuôn mặt anh như mặt hồ yên tĩnh lúc hoàng hôn, mờ ảo và tràn ngập nỗi bi thương. Đời trước, tôi là Sứ đồ Thiên Lucifer, mà hai Sứ đồ cùng đời với tôi là Glanz Sứ đồ Địa và Đông Hách Sứ đồ Hải, hai người họ đều chết rồi.”

Cả căn phòng yên lặng như tờ, Kỳ Linh không biết nói gì, chỉ lặng lẽ ngồi bên cạnh anh.

“ Hiện tại, tôi vẫn là Vương tước cấp Bảy, không trở thành Vương tước cấp Một đã đủ chứng minh Gilgamesh còn sống trên thế gian này. Mặc dù tôi không tìm được anh ấy ròng rã bốn năm qua…”

Ngân Trần đứng lên, bỏ đi không nói một lời.

“ Anh thật sự không thừa kế mạch linh hồn gấp bốn lần sao? Có phải mạch hồn Vương tước cấp Bảy mới đã đè ép mạch hồn lúc trước, vì vậy anh không cảm nhận được mình đã thừa kế hay không?” Kỳ Linh nhìn bóng lưng Ngân Trần khẽ khàng hỏi.

Bước chân Ngân Trần khựng lại, bóng lưng anh dưới ánh sáng mờ tối chợt cứng đờ. Thật lâu sau đó, anh mới cất giọng khàn khàn chậm rãi trả lời: “Tôi đã nói rồi.” Đôi mắt anh tối đen như mực. “Gilgamesh còn sống.”

Nội bộ Thiên Cách, đế quốc Aslan phía Tây.

https://thuviensach.vn

Nội điện trống trải không có bất cứ cửa sổ nào tựa như một thạch thất dưới lòng đất. Xung quanh, hàng ngàn cây nến màu trắng đang cháy, ngọn lửa vàng óng ánh tỏa ra ánh sáng chập chờn, soi rọi cả vùng không gian tối tăm, khiến tất cả đều trở nên mông lung và kì dị. Sương mù lạnh ngắt không biết từ đâu kéo đến phủ kín bởi lớp lông thú mềm mại, xa hoa. Giờ phút này, có hai người đang nằm trên đó, rèm buông rủ xung quanh che phủ tất cả, mờ mờ ảo ảo.

“ Em nói là Tư tế Bạch Ngân truyền đạt tín đồ một lúc thanh trừ hết sáu người Ngân Trần,Tất Lạp, Quỷ Sơn Phùng Hồn, Quỷ Sơn Liên Tuyền, Kỳ Linh và Thiên Thúc U Hoa à?” U Minh nhìn Đặc Lôi Á Vương tức cấp Bốn đang nằm nghiêng đối diện mình, ngả ngớn cười. “Em không nói đùa đấy chứ?”

“ Chuyện kiểu này ai mà lại nói đùa hả?” Đặc Lôi Á nhìn U Minh. “Không tin thì anh có thể đến thẳng Trái Tim hỏi Tư tế Bạch Ngân đấy, nếu anh không sợ làm họ mất vui. Còn nếu không phải họ ra lệnh, tôi truyền sai tin cho anh, sau này họ sẽ trực tiếp bảo anh đến giết tôi thôi. Ha ha ha!”

“ Cho dù là thật, chuyện này cũng không đơn giản đâu.” U Minh nheo mắt, đôi mắt hẹp dài đầy hoang dã và cám dỗ dưới ánh nến le lói. “Đầu tiên là Ngân Trần – Sứ đồ Thiên Lucifer đời trước – cấp bậc hồn lực của cậu ta em rõ hơn ai hết còn gì. Nếu cậu ta ban ấn cho Kỳ Linh cũng là mạch hồn Vương tước cấp Một đời trước, như vậy tương đương với việc tôi song song khiêu chiến hai Sứ đồ Thiên, chuyện này khá đau đầu đấy!”

Đặc Lôi Á im lặng nhìn U Minh, chỉ khẽ cười. Cô ta hiểu U Minh, cũng vì hiểu rõ nên cô ta biết thật ra gã chẳng hề để tâm đến việc này. Họ bắt tay hợp tác đã nhiều năm, săn giết vô số hồn thú khổng lồ khiến người ta kinh hoàng trong Hành Lang Vực Thẳm, hồn lực của U Minh có thể nói là thay đổi từng ngày. Đến cùng, hồn lực của gã đã đạt đến cấp bậc cao cấp bao nhiêu, ngay cả Vương tước cấp Bốn giỏi về cảm ứng hồn lực như cô cũng không rõ.

https://thuviensach.vn

“ Huống chi Ngân Trần không chỉ là đại thiên sứ Lucifer đời trước mà còn là Vương tước cấp Bảy đời này. Chẳng những vậy, chúng ta cũng không biết bây giờ cậu ta đã trở thành một Vương tước cấp Một trên ý nghĩa khác không. Em cũng biết Gilgamesh là thể loại gì rồi, ngoại trừ Tu Xuyên Địa Tạng có thể đối đầu trực tiếp với hắn, những người khác, hắn chẳng buồn động mí mắt.”

Đặc Lôi Á vẫn mỉm cười nhìn U Minh, không hề lo lắng, cô quá biết thực lực của gã.

“ Ừ quên mất, điểm quan trọng nhất.” Nụ cười của U Minh biến mất, cuối cùng cũng hóa thành bóng đêm đậm đặc bao phủ mi tâm và hốc mắt gã. “Tin đó đồng thời cũng có Tất Lạp, đối với anh ta, em không nhức đầu nhưng tôi thì có đấy. Năm đó, lúc anh ta và Gilgamesh đánh nhau long trời lở đất, hai người chúng ta còn chưa bắt được hồn thú thứ nhất nữa kia.”

U Minh nhìn khuôn mặt Đặc Lôi Á dần dần tái nhợt, khinh thường cười, “Em tự nghĩ biện pháp đi. Ngoại trừ Tất Lạp ra, những người khác, tôi chịu trách nhiệm giải quyết.”

“ Được rồi, vậy tôi sẽ chịu trách nhiệm về Tất Lạp vậy. Thật đau đầu, nếu không phải bảy năm trước nhặt được bảo bối thú vị kia, tôi thật sự chẳng có cách nào với anh ta cả…” Đặc Lôi Á cuộn người trên tấm lông thú mềm mại như mèo, làn da mịn màng của cô ta chậm rãi ma sát với lớp lông thú, dáng vẻ khiêu khích quyến rũ.

“ Vật kia còn không phải tôi giúp em lấy à?” Mắt U Minh lóe sáng mỉa mai, “Có điều nói gì thì nói, đã nhiều năm như vậy, “vật kia” đã hoàn toàn thay đổi rồi nhỉ? Đoán chừng tôi cũng không nhận ra nữa…”

“ Bảo bối kia, bây giờ xinh đẹp hẳn…” Đôi mắt Đặc Lôi Á mơ màng, trong thạch thất trống trải không biết từ đâu thổi đến một cơn gió, tất cả ánh nến lay động. Bóng cô ta in lên vách đá trong như một nữ quỷ diễm lệ.

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 9: Kẻ Gặm Nhấm

Mười hai năm trước,

Hành Lang Vực Thẳm, đế quốc Aslan phía Tây.

Bầu trời đêm cao vời vợi, sao sáng lấp lánh, gió thu se se lạnh trong không gian tĩnh mịch, hoang vu. Hành Lang Vực Thẳm dưới ánh sáng của sao và trăng trở nên huyền bí ma mị.

Trong bóng đêm, mọi âm thanh đều im bặt, chỉ thỉnh thoảng vang lên vài tiếng soàn soạt phá vỡ sự yên tĩnh khẽ lướt bên tai. Vô số ánh sáng vàng óng đan xen liên tiếp lóe lên trong các lùm cây tối đen. Một đàn Cáo Điện đang ẩn mình rình rập mồi trong những bụi gai rậm rạp, to lớn.

Lộc Giác như một con báo săn màu đen sung mãn, mạnh mẽ ngồi xổm trong bóng tối. Năm ngón tay nhẹ nhàng đặt trên mặt đất, dè dặt, dịu dàng và đa tình như chàng trai mơn trớn làn da của cô gái. Cậu khẽ nhắm mắt, bờ mi dày và mềm mại bao phủ đôi mắt màu xanh biển, khóe môi hơi nhếch lên vì căng thẳng. Xung quanh có rất nhiều tia chớp màu vàng, lóe lên rồi biến mất trong bóng tối. Đột ngột cậu ngước mắt lên, trên đầu năm ngón tay thon dài là những dòng điện phát ra âm thanh xèn xẹt, ngay sau đó giống như những tia chớp nhỏ màu trắng, bắn thẳng vào bùn đất.

“Vút…”

https://thuviensach.vn

Tiếng bắn xé gió sắc bén rền rĩ vang lên, mặt đất bỗng xoay tròn tạo thành một Trận màu bạc tỏa sáng. Các dòng khí cuồn cuộn bốc lên từ mặt đất, thổi chiến bào đen kịt của Lộc Giác bay phất phới. Trong tích tắc, hàng loạt tiếng rít đột ngột im lặng, tất cả như bị bóng đêm nuốt chửng, im lặng như tờ. Thậm chí cả cây cối bị gió thổi lắc lư cũng trở nên chậm chạp, như rong dập dờn dưới đáy biển.

Giữa những chạc cây sắc nhọn, bầy Cáo Điện vàng óng hiện ra hình thái thật sự của chúng. Những tia sáng nhấp nháy như tia chớp khi nãy giờ đây đã bị chậm lại, khẽ lướt qua như đang chao liệng. Đôi mắt lay láy màu hổ phách, bộ lông màu trắng mềm mượt, móng vuốt sắc bén, chiếc đuôi dài xù lông phe phẩy và bao quanh toàn thân là những tia chớp màu vàng.

“Bắt đầu nuốt đi…” Trong bóng tối phía sau Lộc Giác truyền đến tiếng nói đàn ông đầy lôi cuốn.

Lộc Giác bình tĩnh, từ từ đứng lên, cong lưng lại, toàn thân nổi đầy hoa văn vàng óng chói lóa, làm nổi bật thân thể cường tráng như một món đồ sứ được điêu khắc tuyệt mĩ. Trong không khí vang lên một tiếng nổ lớn, một đám sương mù pha lẫn ánh sáng màu bạc mang hình người dãy dụa hiện ra từ tấm lưng rộng và rắn chắc của cậu, sau đó thoáng chốc chia thành vô số dòng khí bạc li ti, bay xoáy đến từng con Cáo Điện, hệt như cách thức bắt mồi của loài sứa.

Trên khuôn mặt trẻ trung của Lộc Giác bất giác hiện lên một nụ cười. Lúc cậu định tiến hành nuốt chửng thì đột nhiên cảm giác giác được cơn tê dại như điện giật truyền đến từ dưới chân. Cậu cúi đầu nhìn xuống, không biết Trận của mình đã có bao nhiêu nơi bị đứt đoạn, không còn hoàn chỉnh từ lúc nào. Ngay sau đó, những con Cáo Điện chậm chạp vùng vẫy như bơi lội, một con, hai con,… Liên tiếp vang lên những tiếng nổ đùng đoàng, mấy trăm con Cáo Điện vùng vẫy xé rách dòng khí màu trắng bao vây xung quanh. Chúng khôi phục tốc độ nhanh như tia chớp, rồi điên cuồng phóng điện về phía Lộc Giác đã cứng đờ và không thể cử động. Cơn đau buốt nổ

https://thuviensach.vn

tung từ xương tủy, trong nháy mắt, Lộc Giác mất ý thức, cảnh tượng cuối cùng trước mặt là những tia chớp màu vàng kéo về phía mình.

Khi Lộc Giác lấy lại ý thức thì trời đã gần rạng sáng. Sương đọng trên mặt đất tỏa ra cái rét thấu xương của trời đất đang vào độ cuối thu, cảm giác từng bộ phận của thân thể cũng nhanh chóng hồi phục. Lộc Giác mở mắt, phát hiện mình nằm trên mặt đất, trên người khoác một trường bào màu đen được dệt từ lông vũ và sợi tơ. Tất Lạp ngồi bên cạnh cậu, đang nhìn về phía bầu trời đêm cao vời vợi. Ánh sáng từ từ gặm nhấm tấm màn đen tối rộng lớn, xé rách sự yên tĩnh từng phút một, để lộ không gian đang chuyển sang màu xanh thẫm tờ mờ. Sắc trời đang hừng sáng.

Ánh sao lác đác còn sót lại chiếu lên khuôn mặt tuấn tú của Tất Lạp, hiện lên một vẻ đẹp như thần thánh. Trong lòng Lộc Giác, anh vẫn luôn tồn tại như một vị thần, không giống người phàm chốn nhân gian. Năm ấy, khi Tất Lạp tìm được Lộc Giác, cậu mới mười hai tuổi, đang giãy giụa giữa rìa sự sống và cái chết ở một nơi hoang vu hẻo lánh trong sa mạc. Khi đó, Tất Lạp khôi ngô, tao nhã, không vương chút bụi trần hiện ra trước mặt cậu, đẹp tựa ảo ảnh.

Kể từ ngày đó, Lộc Giác đã trở thành Sứ đồ của Tất Lạp, theo anh vào sinh ra tử, viễn du qua rất nhiều nơi như hoang địa cực Bắc hay miền biên thùy của Vương quốc Inde, chiến đấu hăng say với những hồn thú tồn tại từ thời viễn cổ, tìm được đường sống trong đường tơ kẽ tóc, cũng đã đến dòng suối ngầm của đế quốc Elles ở phương Nam, tìm kiếm lục bình kim cương có năng lực chữa linh thần diệu. Giờ đây, từ một thiếu niên ngây ngô, cậu đã trở thành một Sứ đồ có tương lai sáng lạng, thiên phú bậc nhất trong lòng những nhà Hồn thuật của đế đô Granlt. Thời gian thấm thoắt thoi đưa, cậu đã không còn nhớ nổi dáng vẻ của mình lúc đấy, có đôi khi soi bóng mình trên mặt hồ, chỉ thấy một người đàn ông vạm vỡ, chẳng còn lại chút gì của bộ dáng trẻ thơ ngày xưa, nhưng Tất Lạp thì vẫn anh tuấn hút hồn như chưa hề già đi.

https://thuviensach.vn

Lộc Giác cựa quậy ngồi dậy, trên mặt đất là một ma trận vàng rực khổng lồ chậm rãi quay vòng, trong phạm vi của trận này, vài trăm con Cáo Điện lông trắng muốt ngưng đọng trong không trung như bị giam cầm trong vùng thời gian đứng yên, bao gồm bụi và lá cây trôi nổi trong không khí, đều bất động giống như các tiểu hành tinh lơ lửng trong vũ trụ. Tia sáng lấp lánh phản chiếu từ Trận trên mặt đất tôn lên vẻ đẹp thần thánh của Tất Lạp.

Lộc Giác trở mình ngồi dậy, cởi trường bào màu đen dính lông phượng hoàng xuống, nhẹ nhàng khoác lên người Tất Lạp, sau đó cung kính cúi đầu, quỳ gối trước mặt anh.

“Vừa rồi, bầy Cáo Điện suýt nữa xé nát linh hồn cậu biết không?” Giọng nói êm đềm và dịu dàng nhưng lại như ngấm sương sớm lạnh lẽo khiến người ta sợ hãi. Bờ môi anh hồng hào như cánh hoa mềm mại.

“Xin lỗi, do tôi quá sơ ý.” Lộc Giác quỳ trên mặt đất, những vết thương trên vai, trên mặt khi nãy bị tia chớp vàngđánh trúng đang dần dần lành lại.

“Thời điểm khi nhà Hồn thuật vây bắt hồn thú đều tuân theo nguyên tắc là đợi đến lúc hồn thú bị thương nặng hấp hối, hồn lực của nó gần như bị triệt tiêu hoàn toàn mới thả hồn lực của mình ra nuốt lấy nó. Bởi vì việc nuốt hồn thú là một quá trình vô cùng nguy hiểm. Trong lịch sử Aslan, các nhà Hồn thuật bị hồn thú cắn trả nhiều không đếm xuể. Là một Sứ đồ, sao cậu lại tự phụ đến mức này, trong điều kiện hoàn toàn chưa lường trước được hồn lực của hồn thú đã tùy tiện thả hồn lực của mình ra?”

“Là lỗi của tôi, nhưng Vương tước Tất Lạp, tôi có thể hỏi một câu không?” Lộc Giác nhìn Tất Lạp đăm đăm trong bóng tối, chờ đợi anh gật đầu rồi mới cất lời “ Tại sao ngài lại muốn tôi bắt hồn thú Cáo Điện ạ? Trong lãnh thổ Aslan, đặc biệt là trong Hành Lang Vực Thẳm có vô số hồn thú cấp bậc cao hơn, sao lại không bắt chúng?”

https://thuviensach.vn

Tất Lạp quay đầu, nhìn Lộc Giác trẻ tuổi anh tuấn trước mặt, thấm thoắt đã vài năm trôi qua, cậu cũng vứt bỏ nét thiếu niên đầy hoang dã khi anh tìm được cậu trong hoang mạc để trở thành Sứ đồ điển trai cao lớn, giờ đây được rất nhiều thiếu nữ yêu mến. Thậm chí các nữ Hồn thuật đều gọi cậu là Sứ đồ hấp dẫn nhất Aslan. Trong thân thể cao lớn và rắn chắc của cậu là nguồn năng lực tràn trề sinh lực, ngũ quan như sao sáng được năm tháng điêu tạc tạo nên một vẻ đẹp đàn ông mang sự cuốn hút và áp chế vốn có của bậc đế vương.

Tất Lạp đưa tay lên, vuốt mái tóc mai dày rậm của cậu, “Lộc Giác, năng lực của nhà Hồn thuật gồm hai phần. Một là hồn lực của bản thân, hai là năng lực của hồn thú. Nhưng hai phần này không hề độc lập mà đan xen, hòa quyện và cộng hưởng lẫn nhau. Cậu thừa kế hồn mạch của tôi nên thiên phú của cậu sẽ là điều khiển không gian và thời gian. Còn hồn thú Cáo Điện này tuy hồn lực không kinh người như mấy con quái vật to lớn kia, nhưng chúng có tốc độ vượt đại đa số hồn thú khác. Ngoại trừ bốn hồn thú thượng cổ, Cáo Điện là hồn thú có tốc độ nhanh nhất từ trước đến giờ tôi từng thấy. Điều đó phù hợp với thiên phú và đặc tính Trận của cậu nhất. Vả lại, Cáo Điện là một trong số ít hồn thú sống theo bầy đàn trên lãnh thổ Aslan, nếu cậu bắt được chúng làm hồn thú, như vậy hồn thú của cậu sẽ không chỉ có một con, mà là một bầy. Hơn nữa, năng lực sinh sôi của chúng vô cùng kinh khủng, chỉ cần ít nhất một con còn sống, như vậy chúng có thể nhanh chóng sinh sản trở lại, khôi phục thực lực chiến đấu đầy đủ ban đầu” Ngón tay Tất Lạp lướt ngang qua hàng mày rậm của Lộc Giác, “Đây chính là nguyên nhân tôi muốn cậu bắt chúng trở thành hồn thú đầu tiên của mình.”

Lộc Giác gật đầu “ Thật xin lỗi Vương tước, đã khiến người thất vọng rồi.”

“Không sao, Cáo Điện có thể bắt lần sau, số lượng bầy Cáo Điện không phải đông nhất. Nơi sâu trong Hành Lang Vực Thẳm có bầy Cáo Điện đông hơn nữa đang sinh sống quần cư với nhau.”

https://thuviensach.vn

Tất Lạp đứng lên, khoác trường bào màu đen vào người, ngẩng đầu nhìn bầu trời xanh thẳm. Mấy ngôi sao sáng nơi chân trời như bị màn mực đen đặc che khuất, mất hút trên bầu trời xanh.

“Nó đã tỉnh… chúng ta lên đường thôi…” Khuôn mặt Tất Lạp khuất trong bóng tối, chỉ còn sót lại đường nét lập thể.

“Thứ gì… tỉnh rồi ạ?” Lộc Giác đứng lên, nhìn Tất Lạp hỏi

“Đồng tước, đó là hồn thú thứ hai tôi muốn cậu bắt, đi thôi!” Tất Lạp vươn tay, đầu ngón tay trắng ngần thoáng đặt lên thân cây bên cạnh, hàng loạt sợi tơ trắng như mạng nhện chi chít quấn lấy thân cây, đan xen bện thành một tấm lưới sáng ngời. Chỉ trong chốc lát, một quân cờ đã ra đời.

Lộc Giác đi đến, trước khi chạm bàn tay quân cờ thì chợt nhớ ra điều gì đó, quay đầu lại nói với Tất Lạp “Vương tước, mấy ngày qua, tôi không thấy hai anh em Thúc Hải và Tang Hà, họ đang làm gì vậy?”

“Mấy hôm trước, hai người họ đã đến vùng biển Rannes rồi. Cách truyền tin nói là Vương tước cấp Sáu Cyril mất tích ở đó. Vì vậy họ phải lên đường tìm kiếm.”

Lộc Giác gật đầu, “ Cyril được xưng tụng là Vương tước Vĩnh Sinh, nếu còn lại ở ngay trên biển Rannes thì có gì bất trắc xảy ra với ông ấy được chứ?”

Tất Lạp khép hờ đôi mắt, không trả lời. Một lát sau, anh quay đầu, nói với Lộc Giác “Lo chuyện của mình trước đi! Đứng ở vị trí Sứ đồ Thiên cao nhất trong thế hệ Sứ đồ hiện tại mà giờ cậu vẫn còn chưa điều khiển được hồn lực tối ưu, đừng nói là so với tôi, ngay cả Sứ đồ Địa Tang Hà và Sứ đồ Hải Thúc Hải đều điều khiển hồn lực giỏi hơn cậu, lẽ ra cậu phải xứng với danh hiệu Thiên sứ tối cao trong ba Sứ đồ Thiên, Địa, Hải mới đúng.”

https://thuviensach.vn

Lộc Giác quỳ xuống " Sứ đồ xin ghi nhớ. Tôi nhất định sẽ cố gắng hết sức, hi vọng có một ngày sẽ trở thành Vương tước cấp Một ngự trị chúng sinh như Tất Lạp ngài.

Tất Lạp cúi đầu, nhìn Lộc Giác khôi ngô và khiêm tốn trước mặt, nói với giọng trầm thấp "Không phải hi vọng, mà là cậu nhất định có thể trở thành Vương tước cấp Một vượt xa tôi, trở thành đỉnh cao hồn thuật mới của Aslan."

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~Ta là đường phân cách đáng yêu ~~~~~~~~~~~~~~~~~~

Cánh rừng phía Bắc Hành Lang Vực Thẳm, đế quốc Aslan phía Tây.

Đôi mắt trong ra cả cánh rừng to lớn bị tuyết đọng nặng nề phủ kín, nơi này là vùng đất cực Bắc của Hành Lang Vực Thẳm, gần biên giới phía Bắc Aslan. Xa hơn nữa là lãnh thổ đế quốc Inde thuộc gió. Không ai dám bước qua lãnh thổ nước khác, huống chi đó là vùng cực Bắc ẩn chứa vô sốhồn thú thần bí có thể nuốt chửng con người ta ngay tức khắc.

Đường chân trời là rừng cây lá kim trùng điệp, um tùm rậm rạp, mỗi một chiếc lá đều bị tuyết đóng băng tạo thành một cây gai. Vô số cây cổ thụ sừng sững cao trọc trời như những trụ tuyết khổng lồ. Băng tuyết bao phủ tất cả đường nét của chúng, chẳng nhìn thấy chút màu xanh nào. Mùa đông giá rét đã ùa về từ hai tháng trước, từng cơn gió tuyết cuộn xoáy rít gào giữa những thân cây cao ngút trời. Bông tuyết như lông ngỗng bay lả tả, khiến tầm nhìn trở nên mông lung.

Không khí rét buốt đóng băng tất cả âm thanh. Ngoại trừ tiếng gió rít chói tai như tiếng gào của ma quỷ khi có khi không thì cả khu rừng tuyệt nhiên im lặng.

Khung cảnh tuyết đọng rợn ngợp như mây từ trên trời xà xuống bao kín cả vùng đất. Bỗng có tiếng bước chân dồn dập càng lúc càng vang dội. Từ

https://thuviensach.vn
~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

tiếng động nghe ra được là hai người, họ cất bước nhẹ nhàng và nhanh chóng, như thể đang bay vút đến đây.

“Nơi này sắp đến ranh giới của Hành Lang Vực Thẳm rồi, xa hơn nữa về phía Bắc sẽ ra khỏi biên giới của Aslan, cô chắc chắn là nơi này sao? Hồn thú Đồng Tước cấp bậc cao như vậy hẳn phải ở trung tâm Hành Lang Vực Thẳm mới hợp lý chứ?” Tiếng nói thiếu niên vang lên trong khung cảnh tĩnh lặng.

“Cậu đi theo tôi là được. Ngay cả phán đoán của tôi mà cậu cũng không tin sao. Đừng quên thiên phú của tôi là gì nhé, hihi!” Giọng thiếu nữ ngọt ngào vang lên như tơ lụa phất phơ trong không khí.

Ánh nắng mai vừa hiện lên từ khu rừng tuyết phủ gió, hai cô cậu thiếu niên nhanh chóng lao về phía cuối khu rừng với tốc độ khó tin. Bóng dáng bé nhỏ của hai người họ biến thành hai tia chớp trong tuyết.

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~Sắp có biến a~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

“Vương tước Tất Lạp, nơi này gần đến biên giới phía Bắc của Hành Lang Vực Thẳm, Đồng Tước thật sự sẽ xuất hiện ở quanh khu vực này sao?” Lộc Giác đứng ở lối vào khu rừng, nhìn bão tuyết đang vần vũ, nheo mắt hỏi. Trên lông mày cậu bám đầy bông tuyết li ti, trông như tượng thần hiên ngang được băng tuyết tô điểm.

“Nơi này là cánh rừng phía Bắc, là cực Bắc của Hành Lang Vực Thẳm, cũng là vùng cực Bắc của lãnh thổ Aslan. Nhưng thật ra, đi xa hơn về phía Bắc, trên lãnh thổ thuộc gió không có gió tuyết càn quét và giá rét như vậy. Bốn mùa trong năm ở đây đều là bão tuyết tàn khốc kéo dài, nguyên nhân lớn nhất là vì đây là nơi cư trú của Đồng Tước. Đồng Tước là hồn thú hiếm có vô cùng của Aslan, nó có thể tạo ra gió tuyết trong phạm vi diện tích vô cùng lớn, đối với các nhà Hồn thuật Aslan dùng nước làm nguyên tố chiến

https://thuviensach.vn
~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

đấu thì nó vô cùng quý hiếm. Vì gió tuyết cũng thuộc về nguyên tố nước, điều này có thể giúp chúng ta bày Trận nhanh chóng hơn."

"Nhưng mà thiên phú của chúng ta chẳng phải có thể bày Trận ở bất cứ nơi nào sao? Loại hồn thú này dường như không có ý nghĩa lắm với chúng ta thì phải?"

"Mục đích của việc thu phục Đồng Tước làm hồn thú không phải dùng vào việc cậu chiến đấu trên lãnh thổ Aslan chúng ta, cũng không phải để giúp cậu dễ dàng bày Trận mà chính là thay đổi thuộc tính hoàn cảnh, ngăn cản được Trận do Phong Tước và Địa Tước tạo ra trong không khí và đất đai. Trong điều kiện trời băng tuyết, Thủy Tước tuyệt đối chiếm ưu thế áp đảo, Phong Tước và Địa Tước sẽ không dễ đánh bại được chúng ta trong phạm vi nguyên tố nước được."

"Tôi hiểu rồi…" Lộc Giác nhìn gương mặt bị băng tuyết điểm xuyết của Tất Lạp, trong mắt là hình ảnh tuyết rơi toán loạn.

"Vả lại, đây cũng chỉ là một trong những năng lực của Đồng Tước mà thôi. Cậu biết tiếng kèn của Đồng Tước được mệnh danh là gì không? Tiếng kêu lảnh lót của nó được xưng là Kèn Lệnh Chiến Đấu. Nhà Hồn thuật có được Đồng Tước sẽ được tiếng kêu này kích động hồn lực trong cơ thể đánh sâu vào tước ấn, từ đó khiến sức mạnh hồn thú và hồn lực của họ nhanh chóng tăng vọt đến cực đại, tuy chỉ mang tính tạm thời, nhưng trong tình trạng chiến đấu phải tranh thủ từng giây từng phút thì điều đó thật sự quý báu."

Tất Lạp kéo kín trường bào, nhanh chóng cùng Lộc Giác tiến vào khu rừng tràn đầy gió tuyết.

~~~~~~~~~~~~~~~~~~Đừng hỏi vì sao ta xuất hiện nhiều a~~~~~~~~~~~~~~~~~

https://thuviensach.vn
~~~~~~~~~~~~~~~~~~

Thiếu nữ nhìn các mảnh xác hồn thú rải rác xung quanh, trên khuôn mặt là nụ cười ngây thơ pha lẫn tà ác. Mắt cô to tròn và sáng long lanh như rượu ngon màu hổ phách, cô gái nhỏ khoảng chừng mười một tuổi, mười hai tuổi này đang ở ranh giới ngây thơ và trưởng thành. Thân thể vẫn mảnh khảnh, cao ráo, chưa nảy nở duyên dáng như phụ nữ thành thục, bộ ngực nhỏ nhắn vừa mới nhú lên giống như nụ hoa xinh xắn. Nhưng khuôn mặt cô lại tỏa ra phong vận của phụ nữ trưởng thành, đôi mắt sáng ngời tuyệt đối có thể kích thích dục vọng nguyên thủy của đàn ông, kết hợp với thân thể nhỏ nhắn non nớt và làn da trắng nõn lại càng khiến người ta sinh ra loại dục vọng tà ác.

Thiếu nữ cầm lấy một khối băng trong suốt óng ánh, nhẹ nhàng chà đi vết máu vừa dính vào khi nãy. Băng tan thành nước rửa sạch vết máu, từng giọt tí tách rơi xuống đất tuyết như những viên đá quý.

Cậu thiếu niên trông còn trẻ hơn cô một, hai tuổi đang tựa vào một thân cây, chân giẫm lên một cái đầu lâu khổng lồ của hồn thú. Sáu con mắt to mọc trên trán nó đã bị móc ra hết, nằm vung vãi xung quanh. Cậu nhìn tay mình dính đầy máu rồi lại nhìn mấy thi thể hồn thú đã bị băng tuyết đông cứng. Khuôn mặt ngây thơ đáng yêu hiện lên một nụ cười ngả ngớn ngang ngạnh.

“Ôi, thật là phiền phức!” Thiếu nữ khẽ gật đầu, nhìn về phía khác, nhẹ nhàng nở nụ cười “Lại đến nữa rồi!”

Đôi mắt đen láy giờ phút này hoàn toàn mất đi màu sắc, hốc mắt chỉ còn một màu trắng xoáy tròn như bão tuyết mịt mù.

“Cái gì lại tới hả?” Thiếu niên ngẩng đầu, nhìn cô với đôi mắt hồn nhiên nhưng đầy bỡn cợt.

“Đương nhiên là…” Thiếu nữ đột nhiên né mình, nơi cô vừa đứng bất ngờ nổ ầm, sau đó đâm lên vô số cánh tay xù xì như nhánh cây to lớn. Cô

https://thuviensach.vn

quay người nhanh như chớp, đưa tay quặp xuống đất "…thứ muốn tìm đường chết lại đến nữa."

Sau tiếng nổ tung vang cả góc trời, một con quái vật vừa như nhền nhện lại như bọ cạp to lớn bị thiếu nữ lôi ra khỏi đất. Nó vùng vẫy cất lên tiếng kêu quái gở nhưng vẻ mặt thiếu nữ vô cùng nhàn hạ, tựa như xách lông chim hoàng yến đi dạo trong lồng hoa.

Cô xoay eo, cánh tay dao động, trong nháy mắt, quái vật kia đã bị cô quật vào gốc cây khổng lồ phía trước, vang lên tiếng xương cốt vỡ vụn, tiếng rít của nó như đến địa ngục "Giữa chân thứ ba và chân thứ tư bên trái là vị trí hồn ấn." Cô phủi tuyết trên tay, khẽ nói với cậu thiếu niên.

Cậu thiếu niên đứng bên cạnh cô bất thình lình xông đến, giơ tay lên, cắm phập năm ngón tay vào chân thứ ba và thứ tư của quái vật. Cậu thoáng nhếch mép, tựa như tiếng thủy tinh vỡ, vô số tia chớp chạy ngang dọc theo ngón tay cậu, hàng nghìn hoa văn màu vàng thoáng chốc hiện đầy cả người quái vật như tấm lưới với tốc độ kinh hoàng. Sau đó, tấm lưới vàng rực này càng lúc càng thu nhỏ, co rút lại trong lòng bàn tay thiếu niên. Tiếng con quái vật gào lên một cách thảm thiết cũng dần im ắng theo các hoa văn rút vào tay cậu, khi tia sáng cuối cùng biến mất, nó hóa thành một khối băng rào rạt vỡ vụn trên đất. Thiếu niên ngẩng đầu, khuôn mặt đắm chìm trong khoái cảm lẳng lặng khiến người ta cảm thấy kinh sợ đến khó hiểu.

Thiếu nữ từ từ đi đến bên cạnh cậu, giương mắt lên, không biết đang nhìn vào đâu trong không khí, ánh mắt cô vừa mông lung vừa biến hóa kì lạ. Chỉ trong chốc lát, ánh mắt cô thanh tỉnh lại, cô giơ tay che miệng, ra vẻ cười một cách ngượng ngùng, nói "Ừ, xung quanh đều sạch sẽ hết rồi!"

"Vậy thì chờ Đồng Tước thôi!" Cậu thiếu niên dựa vào thân cây cao trọc trời, tuyết đóng trên đó khi nãy bị quái vật nệm vào giờ đây đang xào xạc rơi xuống đất. Hai cô cậu đứng trong màn tuyết bay lả tả như lông ngỗng, trông như hai thiên sứ giết chóc trên thiên giới giáng trần.

https://thuviensach.vn

“Ơ…” Thiếu nữ bất chợt ngẩng đầu, đôi mắt thoắt cái biến thành một màu trắng đục ngầu như gió tuyết và sương mù bắt đầu cuồn cuộn. “Hình có kẻ rất ghê gớm đã đến. Ồ không, là một kẻ rất ghê gớm và một quái vật siêu cường không thể tưởng tượng nổi mới đúng.”

Thiếu niên đứng lên, từ từ đến bên cạnh thiếu nữ.

“Có điều không sao, họ vẫn còn cách nơi này rất xa, chờ họ đến đây chắc hẳn cũng hai, ba giờ sau.” Đôi mắt cô lại trong veo, lấp lánh biến hóa như đá quý.

Thiếu niên nhìn cô, khóe miệng nhếch lên “Hai, ba giờ? Ở khoảng cách xa như vậy cũng có thể cảm ứng được hồn lực của họ, cô mới là quái vật đáng sợ đấy!”

Thiếu nữ giơ tay che miệng, đỏ mặt xấu hổ nói “Sao cậu lại nói người ta như vậy?” Cô giương đôi mắt sáng ngời “Không phải cậu cũng là quái vật như tôi sao?”

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~Ta là phân cách đáng yêu ~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

Tuyết càng lúc càng lớn, tầm nhìn ngoài mười mấy mét hoàn toàn bị bão tuyết che phủ. Tuyết lúc rơi lúc ngừng, không theo bất kì quy luật nào cả.

Lộc Giác đi bên cạnh Tất Lạp, hơi chếch phía sau một chút, thỉnh thoảng lại nghiêng đầu nhìn anh. Nhiều năm trôi qua, cậu bé năm xưa nay đã là một người đàn ông trưởng thành, nhưng Tất Lạp vẫn mang dáng vẻ khi ấy, thời điểm gặp cậu đầu tiêng trong sa mạc, dung nhanh như băng tuyết không hề già đi theo thời gian. Tất Lạp đến mức giống như không hề tồn tại trên thế giới này.

Lộc Giác đang nhìn mê mẩn thì bỗng Tất Lạp ngừng lại. Vì vẫn còn cất bước nên theo quán tính, cậu va vào người Tất Lạp, thoáng chốc đỏ mặt lên.

https://thuviensach.vn
~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

“Nó đến rồi!” Tất Lạp nhìn nơi xa.

“Đồng Tước à?” Lộc Giác che giấu vẻ chật vật, điềm tĩnh hỏi.

“Ừ, đúng vậy. Bây giờ, chúng ta đi qua đó. Cậu cố mà đuổi kịp tốc độ của tôi.” Tất Lạp không hề ngoảnh lại.

“Vậy… ngài đừng nhanh quá, nếu không tôi theo không kịp…” Mặt Lộc Giác lại đỏ lên.

Như băng tuyết hòa tan, Tất Lạp không nhìn được nở nụ cười hiếm có giống như một đóa hoa đỏ tươi trong thung lũng mùa đông, đẹp không gì sánh nổi. Lộc Giác nhìn đến ngây dại, quên cả nói năng.

“Tôi sẽ chờ cậu, yên tâm đi!” Tất Lạp mỉm cười nhìn Lộc Giác

Lộc Giác gật đầu, phút chốc toàn thân hiện đầy mạch hoa văn vàng óng. Cậu quay đầu nhìn Tất Lạp, làn da anh vẫn trắng ngần. Thậm chí còn chưa sử dụng nhiều hồn lực, bóng dáng của anh đã lay động trong không khí, tức thời biến mất trước mặt Lộc Giác. Bất giác thở dài, cậu luôn biết được sự chênh lệch giữa mình và Tất Lạp nên đành nhanh chóng bám đuôi, “ầm”, cũng biến mất trong gió tuyết.

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~Phảng phất mùi đam mỹ
~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

Từng tiếng kêu như kim loại mài vào nhau làm buốt cả tai thiếu niên và thiếu nữ, chấn động lồng ngực khiến máu huyết sôi sùng sục tưởng chừng như hai người sắp bất tỉnh.

Họ gồng người chịu đựng đau đớn, nhưng tốc độ vẫn không hề bị ảnh hưởng. Bóng dáng cả hai di chuyển như tia chớp lóe lên giữa những hàng cây. Trên đỉnh đầu họ là một bóng dáng màu trắng như ngọn núi khổng lồ.

https://thuviensach.vn

Đồng Tước vỗ đôi cánh cứng rắn rộng dài của mình trên ngọn cây, vô vàn tuyết đọng rơi xuống quay cuồng trong màu trắng hỗn độn.

Vô số cây cối bị từng sợi lông vũ tựa như những thanh kiếm to của Đồng Tước chém gãy ngã xuống ầm ầm. Hòa trong tiếng nổ rền trời là giọng thiếu nữ nhỏ nhẹ, thong thả và trấn tĩnh.

“Tấn công đến từ phía Đông, đánh từ bên dưới. Lần tấn công tiếp theo sau mười giây nữa, không xác định phương hướng.”

“Tấn công chính diện là giả, né sang trái.”

“Đừng đỡ cú này, chống đỡ sẽ bị thương nặng hơn.”

“Tấn công đan chéo hình chữ thập ngay phía trước, lực đánh trung bình, có thể dùng hồn lực chống đỡ.”

“Hồn ấn của nó ở dưới cánh.”

Nhờ mỗi lần nhắc nhở của cô, thiếu niên thong dong, bình tĩnh né tránh từng đợt tấn công như vũ bão của Đồng Tước.

“Mười giây sau, hồn lực của nó sẽ bị gián đoạn và tích tụ ngắn ngủi.”

“Ngay bây giờ!”

Thiếu nữ bỗng gào to lên, trong nháy mắt, cô và thiếu niên bỗng phóng vút lên tán cây trọc trời. Tuyết đọng bay tán loạn, họ đứng tận trên cao, băng tuyết bất chợt biến thành chông băng đan xen và dày đặc bay vọt về phía Đồng Tước. Tuy không thể đâm vào thân thể cứng như tường đồng vách sắt của nó nhưng có thể vây hãm nó giữa đám cây cối, như thể một ổ chim thoáng chốc được xây dựng trên tán cây, nhốt nó bên trong.

“Đến phiên tôi rồi!” Thiếu niên cười khinh khỉnh, sau đó bay vút đến vị trí dưới cánh Đồng Tước.

https://thuviensach.vn

Ngay lúc cậu định vươn bàn tay của mình đánh vào thân thể nó thì khoảng không trước mặt đột ngột chấn động kịch liệt tạo ra một vòng sóng trong suốt. Cậu thấy mắt mình hoa lên, một chàng trai dáng vẻ oai phong đứng đón gió, đối phương phất tay lên, cậu thiếu niên lập tức bị dòng khí lưu tạt đến hất văng ra ngoài.

“Hai người chẳng phải đang cách mấy vạn mét, sao lại có thể đến nhanh như vậy?” Thiếu nữ chạy đến , đón lấy thiếu niên rơi xuống từ không trung.

“Hai người?” Lộc Giác đứng trên chạc cây cao cao, phía sau cậu là Đồng Tước bị tầng tầng lớp lớp băng tuyết bao vây. Giờ phút này, nó nhìn cậy kêu gào bi ai, đôi mắt thê lương vô hạn.

“Không phải phía sau còn một người nữa sau?” Thiếu nữ quay người, nhìn về phía gió tuyết mênh mông phía sau, khinh thường nói, “ Anh cho rằng tôi không biết sao? Là người hay ma thì mau ra đây, cần gì phải lén lút. Tôi là con gái còn chưa xấu hổ nữa kìa!”

Khuôn mặt cô hiện vẻ tùy tiện, nét mặt thành thực ấy không nên xuất hiện ở lứa tuổi này, nhưng không thể phủ nhận, điều đó khiến cô trông khiến cô trông quyến rũ hơn gấp hàng vạn nghìn lần.

Tất Lạp bước ra khỏi màn bão tuyết mịt mù phía sau lưng cô, đôi mắt đen láy sắc bén, anh nhìn thiếu nữ, hỏi, “ Cô nói cách đây mấy vạn mét đã cảm ứng được hai chúng tôi à?”

Thiếu nữ mỉm cười “Phải! Chẳng qua không ngờ hai người lại đến nhanh như vậy.” Cô đè nén nỗi sợ hãi trong lòng, bởi vì trong thời gian ngắn có thể vượt qua khoảng cách lớn như thế, hiện nay ở Aslan không có mấy người làm được.

Nhưng thật ra, người thực sự cảm thấy đáng sợ giờ phút này là Tất Lạp. Cô ta cảm ứng được anh và Lộc Giác ngay từ lúc còn cách đây mấy vạn mét, khoảng cách này đối với việc cảm ứng hồn lực gần như là điều không

https://thuviensach.vn

thể thực hiện được. Huống chi trong lúc đó, bão tuyết gào thét mù trời mịt đất, vô số hồn lực của hồn thú cũng đang quấy nhiễu… Hơn thế, khi ấy anh hoàn toàn không sử dụng nhiều hồn lực, dù cô bé trước mặt có nhạy cảm đến thế nào đi chăng nữa, tối đa cũng chỉ bắt được hồn lực của Lộc Giác mà thôi. Mà mới vừa rồi, hồn lực chiến đấu khổng lồ của Đồng Tước vừa bộc phát cuồng loạn, cùng lúc Lộc Giác cũng vận dụng hồn lực rất lớn của bản thân, trong tình cảnh có nhiều hồn mạnh quẫy nhiễu như vậy nhưng cô ta vẫn cảm ứng được hồn lực ẩn núp gần như yếu ớt đến cực hạn của anh ở sau lưng. Rốt cuộc, cô bé này là ai?

“Hai người đến bắt Đồng Tước sao?” Thiếu nữ nhìn Tất Lạp cao lớn trước mặt.

“Phải! Thế nhưng xem ra, hai cô cậu đã đến trước chúng tôi rồi.” Tất Lạp nhìn Đồng Tước bị vây khốn không tài nào cử động trên tán cây ở đỉnh đầu.

Thiếu nữ bỗng nhiên cười khẽ, cô nhìn Tất Lạp rồi lại nhìn Lộc Giác phía sau, khuôn mặt ngây thơ hiện lên vẻ xinh đẹp mềm mại như nụ hoa nở rộ, “Nếu đoán không lầm thì hai người là Vương tước và Sứ đồ đúng không?”

Tất Lạp không nói gì, chỉ nheo mắt lại.

“Vậy hai người cũng nên biết, trừ phi nhận được tin đỏ của Tư tế Bạch Ngân, nếu không thì ra tay với nhà Hồn thuật phải có lý do chính đáng mới được.”

Cậu thiếu niên đứng sau thiếu nữ cười khinh khỉnh, vẻ mặt xem thường.

“Cô cậu đến trước nên theo lý phải là của cô cậu rồi.” Tất Lạp nhìn hai người trước mặt, thản nhiên nói.

https://thuviensach.vn

Tất Lạp nói xong, ra hiệu bằng ánh mắt với Lộc Giác, thân hình Lộc Giác vừa chợt lóe lên trong không khí đã cung kính đứng bên cạnh Tất Lạp.

Thiếu niên nhìn Tất Lạp và Lộc Giác, khóe môi vẫn mang nụ cười khinh khủng. Cậu quay người bay vút về phía Đồng Tước, vươn hai tay ra đánh vào hồn ấn bên dưới cánh nó. Chi chít hoa văn vàng rực hiện ra trên thân thể Đồng Tước, sau đó kèm theo tiếng vỡ vụn, hoa văn không ngừng biến mất, hóa thành hàng loạt tia sáng vàng óng lưu chuyển về phía bàn tay thiếu niên. Trong khoảng khắc khi tia sáng cuối cùng biến mất, thi thể Đồng Tước khổng lồ trở thành đống băng tuyết vỡ tan tành, từ tán cây rơi ào ào xuống đất. Thiếu niên đứng trên tán cây, đôi mắt sáng quắc lạnh lẽo không nhìn thấy đáy. Cậu ngẩng đầu lên thân hình uốn lượn, âm thanh của xương cốt đang vặn vẹo vang lên quái gở. Khuôn mặt hiện ra vẻ khoái cảm lâng lâng khó bề kiềm chế. Khóe môi cậu nở một nụ cười pha tạp giữa hai trạng thái cực đoan đau đớn và vui sướng.

“Đây là gì…”Trong lòng Tất Lạp nảy sinh nỗi sợ hãi.

“Cô cậu không phải bắt nó làm hồn thú…” Gai ốc toàn thân Lộc Giác chợt dựng đứng, như thể hai người trước mặt là nma quỷ đến từ địa ngục.

“Hì hì, ai nói với hai anh chúng tôi muốn bắt nó làm hồn thú…” Thiếu nữ quay đầu lại, đôi mắt trắng đã mịt màng, giọng cười khúc khích khiến người ta cảm thấy u ám vô hạn.

“Cô cậu là Sứ đồ của ai?” Gương mặt Lộc Giác thoáng chốc hiện ra sát khí.

“Tôi nói anh này, sao anh thích suy diễn thế hả?…” Thiếu nữ đỏ mặt, giả vờ lắc đầu thẹn thùng. “Ai nói với anh chúng tôi là Sứ đồ? Chúng tôi không phải. Nói chính xác, chúng tôi có một tên gọi chung là Kẻ Gặm Nhấm đấy!”

https://thuviensach.vn

“Kẻ Gặm Nhấm?” Lộc Giác quay đầu nhìn Tất Lạp, bởi vì cậu chưa từng nghe thấy cái tên này bao giờ.

“Eo ôi…” Thiếu nữ lè lưỡi, giống như đã làm sai chuyện gì vậy, “Hình như không cẩn thận đã nói ra bí mật rồi. Vậy phải làm sao đây?” Cô quay đầu hỏi thiếu niên bên cạnh.

“Giết họ chứ sao!” Thiếu niên khinh thường nhìn vai, cơ bắp cuồn cuộn căng lên dưới lớp quần áo.

“Hừ, giọng điệu thật ngông cuồng. Tuy bình thường tôi ít xuất hiện trong giới hồn thuật, không biết rõ lắm thế giới hồn thuật hiện tại đã phát triển đến mức nào, nhưng hôm nay, tôi phải xem thử rốt cuộc hai người là loại người gì… Sứ đồ cũng được, Kẻ Gặm Nhấm cũng được, đừng hòng bỏ đi!” Nét mặt Tất Lạp lạnh lùng, thân thể anh không hề di động nhưng trong nháy mắt, dưới chân đã hiện ra một Trận sáng rực cấp tốc xoay tròn. Bông tuyết trong không khí tích đọng lại.

“Gì đây…” Thiếu niên bị cảnh tượng trước mặt này làm bàng hoàng, nhưng cậu còn chưa kịp phản ứng thì động tác và vẻ mặt đã giống như gió tuyết bị cố định trong không khí.

Lúc Lộc Giác chuẩn bị đến bắt hai người họ, cô bé trước mặt đột nhiên nở nụ cười tựa như ma quỷ địa ngục. Gương mặt cô ta chợt bị cắt rách, vô số lưỡi dao dài thượt bóng loáng từ cơ thể đâm toạclànda trắng nõn nà. Hàng loạt lưỡi dao thép cắm xuống đất, sau đó đẩy mạnh thân thể nhỏ bé kia lên không trung, trong nháy mắt biến thành một con côn trùng khổng lồ vừa như nhền nhện lại vừa như bọ ngựa. Càng ngày càng nhiều lưỡi dao đâm ra khỏi cơ thể cô, như từng chiếc chân của con côn trùng khổng lồ cắm phập lên mặt đất. Hai bên người cô bỗng tập trung hàng chục mũi dao sắc lạnh điên cuồng xoáy tròn. Rất nhiều cây cao trọc trời bị cắt ầm ầm ngã xuống, bông tuyết bay mù mịt che khuất tầm nhìn.

https://thuviensach.vn

Trong không khí chợt nổ tung vô số luồng hồn lực như những vòi rồng cuồn cuộn, gió tuyết ngợp trời làm nhòe tầm mắt. Tất Lạp biết đây là mê trận và ảo ảnh mà thiếu nữ kia tạo ra. Hồn lực xung quanh đều bị nhiễu loạn, anh cũng không biết họ đã chạy trốn về phía nào.

Đến lúc Lộc Giác dùng hồn lực thổi tan gió tuyết, tầm nhìn trở nên rõ ràng hơn, xung quanh chỉ còn lại khung cảnh trống trải tựa phế tích. Hàng loạt cây cối bị chém gãy, nằm ngang dọc khắp nơi. Mặt đất có rất nhiều khe nứt, đất lạnh màu đen pha lẫn băng vụn hiện lên trên bề mặt như từng vết sẹo.

Tất Lạp và Lộc Giác đừng trên mặt đất trống trải.

“Đến cùng, Aslan đã xuất hiện thứ quái vật gì đây…”

Hồn lực gào thét quay cuồng như cơn lốccuộnxoáy đống tuyết đọng trên mặt đất, bông tuyết bay tán loạn trong không khí. Chỉ nghe thấy tiếng cây cối không ngừng gãy lìa răng rắc, cùng vô số âm thanh lưỡi dao mài vào nhau như muốn xé toạc màng nhĩ người ta.

Khuôn mặt luôn đầy kiêu căng và khinh khỉnh của cậu thiếu niên lần đầu xuất hiện vẻ kinh hoàng, luống cuống tay chân, đứng đó nhìn thiếu nữ trước mặt. Đôi mắt cô bây giờ đã khôi phục kích cỡ bình thường, nhưng vẫn không thu vào người, Nó vẫn xoay cắt xung quanh, cơ thể cô không ngừng vùng vẫy, cổ họng cô cất lên từng tiếng kêu thảm thiết, đau đến mức không muốn sống nữa. Những lưỡi dao như chân côn trùng khiến cả người cô trông tựa một con nhền nhện đang gào thét vì bị lửa thiêu.

“Cứu tôi…” Tiếng nói khản đặc và the thé của thiếu nữ vang lên.

“Tôi… tôi phải làm sao…” Mắt cậu tuôn chảy hai hàng lệ, khuôn mặt vĩnh viễn lạnh lùng giờ phút này tràn ngập bi thương, Cậu nhìn thiếu nữ hấp hối trước mặt, hai bàn tay siết chặt, móng tay cắm sâu vào da thịt không biết đau đớn là gì.

https://thuviensach.vn

“Hồn lực không đủ… không khống chế được… Cậu cho tôi hồn lực… tước ấn của tôi ở…” Thiếu nữ còn chưa nói xong thì một lưỡi dao sắc bén đã đâm toạc sống mũi cô, sau đó cắt nát khuôn mặt, cô kêu thét lên.

“Ở đâu? Ở đâu?” Thiếu niên mắt đỏ hoe, gào lên.

“Ở phía trong… bắp đùi bên trái của tôi…” Giọng cô dần yếu ớt, ánh sáng trong đôi mắt như ngọn nến bị gió thổi tắt lịm.

Cậu thiếu niên định đến gần cô, nhưng những lưỡi dao vung vẩy điên cuồng kia khiến cậu không tài nào đến gần được, chứ đừng nói đến việc truyền hồn lực vào tước ấn cho cô. Cậu nghiến răng, ánh mắt đầy căng thẳng, liều mình nhào đến. Những lưỡi dao soàn soạt liên tiếp đâm vào da thịt, cậu chẳng hề cau mày, ngồi xổm xuống trước mặt thiếu nữ, kéo váy cô lên. Trong nháy mắt, mặt cậu đỏ gay, nhưng không có thời gian suy nghĩ nhiều, cậu vươn tay lần mò giữa hai đùi thiếu nữ.

Hồn lực như biển cả mênh mông nổ tung từ lòng bàn tay thiếu niên. Những lưỡi dao tựa quái vật mất đi sinh mạng, chúng ngừng lại, vang lên âm thanh leng keng, toàn bộ rũ xuống.

Thiếu niên rút một lưỡi dao đâm vào bụng mình vứt xuống đất. Trên mặt, trên cổ, trên bả vai cậu đều có vết dao cắt, chúng nhanh chóng lành lại. Làn da non đỏ hồng chậm chạp kéo liền, giống như đóa hoa đang khép cánh.

“Này, này, tỉnh lại nào!” Thiếu niên lay lay thiếu nữ không còn hô hấp mặt vàng hệt như tờ giấy ố.

Nước mắt cậu rớt xuống mu bàn tay, vừa định cất giọng gào lên thì thiếu nữ đột ngột bật dậy. Tiếng hít thở rít lên từ cổ họng, cô như người ngạt nước thình lình được hít thở luồng không khí mới mẻ.

https://thuviensach.vn

Nhìn tròng mắt dần dần hồi tình của thiếu nữ, rốt cuộc khuôn mặt thiếu niên cũng lộ ra nụ cười.

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~Té ra cũng có ngôn tình
~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

Hành Lang Vực Thẳm, đế quốc Aslan phía Tây.

“Hai đứa trẻ kia rốt cuộc là…” Lộc Giác nhìn Tất Lạp mang vẻ mặt nghiêm trọng, khẽ hỏi.

“Tôi cũng không biết.” Đây là lần đầu tiên Lộc Giác thấy được vẻ căng thẳng như thế trên khuôn mặt luôn vô cảm của Tất Lạp.

Gió tuyết đã yếu đi, Tất Lạp và Lộc Giác đã rời khỏi khu rừng phía Bắc. Hành Lang Vực Thẳm vẫn ẩn mình trong sương mù lạnh lẽo ẩm ướt, nhưng so ra có vẻ ôn hòa hơn thế giới gió tuyết khi nãy nhiều.

Tuy nhiên, trong lòng Tất Lạp vẫn lạnh lẽo, cơn lạnh này đến từ nỗi sợ hãi của anh. Mới vừa rồi, rõ ràng anh đã hoàn toàn mở ra Trận Thời Gian. Nói theo lý thuyết, cô bé kia không thể nào đủ nhanh nhạy để vận dụng loại hồn lực cấm kị này, trừ phi là lúc anh phóng hồn lực, cô ta đã cảm ứng được biến hóa trước đó. Nhưng quá trình này chỉ ngắn ngủi trong giây lát, không đáng kể, sao cô bé kia có thể làm được như thế? Thật là quá đáng sợ…! Hơn nữa, cô ta còn nhỏ tuổi như vậy đã vận dụng hồn lực thông thạo đến mức khiến người khác phải sửng sốt. Khoan hẵng kể đến độ tuổi của cô ta, dù là Lộc Giác hiện tại cũng không tài nào khống chế được hồn thuật hắc ám kia. Cô ta… rốt cuộc là ai? Hay nói… rốt cuộc là vật gì?

“Vương tước, hai đứa trẻ vừa rồi cũng là Sứ đồ sao?” Lộc Giác đi sau lưng Tất Lạp, im lặng thật lâu mới cất tiếng hỏi khẽ. Thật ra vừa rồi cậu cũng ngầm hiểu, hai đứa trẻ kia tuy trông chỉ chừng hơn mười tuổi, nhưng hồn lực tàng trữ trong thân thể bọn họ, cùng với cách điều khiển hồn lực thông thạo còn vượt xa cả cậu, tuyệt đối không chỉ là những nhà hồn thuật

https://thuviensach.vn

đơn giản… Nhưng dù bọn họ là Sứ đồ, đối với cậu mà nói cũng là một sự sỉ nhục. Bởi vì cậu là Sứ đồ cấp Một có địa vị cao quý nhất trong các Sứ đồ, hơn nữa cậu còn là Sứ đồ Thiên có tiềm lực nhất trong ba Sứ đồ Thiên, Địa, Hải, đáng lẽ cậu phải cừ khôi nhất, vậy mà còn kém cạnh hơn cả Sứ đồ cấp dưới.

“Tôi cũng không rõ… Nhưng phán đoán dựa theo hồn lực của hai người họ, là hai mạch hồn vô cùng lạ thường, không giống kế thừa từ Vương tước hiện tại nào…” Tất Lạp tiếp tục bước đi không ngoái đầu lại. Thật ra thì không chỉ có Lộc Giác, trong lòng Tất Lạp cũng đầu nghi vấn. ” Có điều bây giờ chúng ta nên đến bụi cây khu hồ phía Đông Hành Lang Vực Thẳm trước đã, dù thế nào cũng phải bắt được hồn thú đầu tiên. Đối với cậu, sức chiến đấu có thể tăng vọt cũng là chuyện tốt.”

Lộc Giác gật đầu, vẻ mặt nghiêm trang, trong lòng cậu hiểu Tất Lạp đã thất vọng vì thực lực của chính cậu hiện giờ, ngay cả hai đứa trẻ cũng có thể dễ dàng thắng cậu, đành dựa vào hồn thú chiến đấu mà thôi. Mắt Lộc Giác hơi đỏ, cậu dụi mắt, rảo bước nhanh hơn đuổi theo Tất Lạp.

“Bầy Cáo Điệc ở bụi cây bên khu hồ kia là bầy lớn nhất trong Hành Lang Vực Thẳm. Nếu bắt được chúng, sức chiến đấu của cậu sẽ tăng lên bội phần.

“Tôi hiểu!” Lộc Giác gật đầu.

~~~~~~~~~~Chúng ta cùng quay trở lại với hai bạn trẻ kia thôi nào~~~~~~~~

Cánh rừng phía Bắc Hành Lang Vực Thẳm, đế quốc Aslan phía Tây.

“Cô đỡ hơn chưa?” Cậu thiếu niên ngồi trước mặt thiếu nữ, lòng bàn tay vẫn liên tục truyền hồn lực vào người cô.

https://thuviensach.vn
~~~~~~~~~~

Thiếu nữ gạt tay thiếu niên ra, khuôn mặt tái nhợt rốt cuộc đã có chút hồng hào trở lại. Mặt cô ửng đỏ, dáng vẻ khá xấu hổ. Thiếu niên đột nhiên hiểu ra gì đó, vội vàng rút tay về nhanh chớp giật.

“Người vừa rồi là ai? Tôi còn chưa kịp ra tay đã bị cô lôi đi.” Thiếu niên hắng giọng, phá vỡ bầu không khí lúng túng, sau đó quay đầu lại nhìn thiếu nữ đang ngồi trên mặt đất, nghiêm túc hỏi. Khuôn mặt cậu đã khôi phục vẻ lạnh lùng ban nãy.

“Haha…” Thiếu nữ thoáng cử động thân thể, tiếng nói vẫn vô cùng yếu ớt. “Ở trước mặt hắn. cậu mãi mãi đừng nghĩ đến chuyện ra tay kịp thời, tốc độ của hắn rất nhanh…”

“Gì cơ?”

“Tự bản thân cậu không ý thức được đâu. Bởi vì tốc độ cả người cậu sẽ trở nên chậm chạp theo Trận mà hắn bày ra. Không chỉ là tốc độ của chúng ta, tất cả những thứ trong không gian đó đều sẽ chậm lại. Như gió, tuyết, không khí, vv… đều gần như là ngừng lại. Nếu không phải tôi cảm nhận được sự lưu chuyển hồn lực của hắn trước, biết được cách tấn công và tốc độ của hắn, tôi cũng giống như cậu, còn chưa kịp phóng hồn lực đã bị vây trong Trận của hắn rồi.” Thiếu nữ từ từ hít thở, tự trị liệu những vết thương trên thân thể.

“Vậy cô cũng đâu nhất thiết phải sử dụng… loại hồn thuật này chứ… Lỡ như không quay lại được…” Trong đôi mắt cậu hiện lên vẻ lo lắng.

“Nếu như không sử dụng hồn thuật này, chúng ta chẳng có lấy cơ hội chạy trốn đâu.” Thiếu nữ nghiến răng cười lạnh, lại như chế giễu. “Song, chỉ cần có đủ hồn lực kết hợp với thiên phú cảm ứng của mình, tôi có thể nắm chắc được tốc độ của hắn.”

Thiếu nữ vịn thân cây, từ từ đứng lên. Quần áo của cô bị cắt tả tơi, làn da trắng nõn lộ ra khỏi áo choàng rách nát đầy khiêu gợi. Thiếu niên nhìn

https://thuviensach.vn

hai đùi trắng nõn của cô, yết hầu lên xuống.

“Xem ra, chúng ta chọc phải một nhân vật khó chơi… Ít nhất là một trong ba Vương tước hàng đầu. Đời này, trừ phi vạn bất đắc dĩ, tuyệt đối đừng trở thành kẻ địch của hắn… Người này quả thật là quái vật đấy…”

Nói xong, thiếu nữ nhẹ nhàng đi đến trước mặt thiếu niên, cô ngẩng đầu, nhìn cậu bằng đôi mắt long lanh cuốn hút. Đôi môi hồng thắm mềm mại nhẹ nhàng khép mở, mang theo hương thơm như hoa lan, phả vào chóp mũi cậu. “Nào, cho tôi thêm một chút hồn lực đi, để tôi có thể hồi phục nhanh hơn.”

Cô dạng hai chân, vén làn váy, nhìn thiếu niên đang hô hấp một cách dồn dập, tim đập càng lúc càng nhanh trước mặt. Ánh mắt cô mơ màng, khóe môi nhoẻn nụ cười quyến rũ.

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 10: Thú Phệ Hồn

Bảy năm trước.

Vùng biển Rannes, đế quốc Aslan phía Tây

Gió biển lồng lộng thổi đống lửa đang cháy hừng hực những tia lửa liên tục bị gió cuốn về phía mặt biển xa xôi biến mất trong đêm tối mù mịt.

“ Tìm hơn bốn năm rồi, rốt cuộc cũng có chút manh mối. Nếu không quả thật quá lãng phí thời gian của chúng ta.” Tàng Hà – Sứ đồ Địa vừa thêm củi vào đống lửa vừa nói.

“ Cũng không coi là lãng phí, mấy năm nay, chúng ta đã đi phân nửa lãnh thổ Aslan, xem như là có chút trải nghiệm. Ít ra phát hiện được rất nhiều nơi lí thú.” Thúc Hải – Sứ đồ Hải nhìn người em trai có khuôn mặt gần giống mình, cười nói. “Ít nhất chúng ta biết được có thể hít thở bình thường dưới đáy suối Phù Sinh. Thật kỳ diệu! Nhớ hôm đó em ngã xuống còn sợ chết khiếp!”

“ Đáy con suối kia, sau này có dịp, em vẫn muốn đến tham quan thêm lần nữa, bởi vì em cảm thấy hồn vụ nơi đó có nồng độ rất cao. Nhưng trong nước không thể sử dụng quả cecila nên em không phán đoán chính xác được. Có khả năng bên dưới có hồn khí hay hồn thú lợi hại gì đó.” Tàng Hà day day đầu mày, gió biển lùa vào tóc anh bay bay, ánh lửa hắt lên khuôn mặt sáng rực trông vô cùng nghiêm nghị. “Thế nhưng anh à, anh nói xem

https://thuviensach.vn

mấy năm nay, hai anh em ta có đáng không? Mỗi ngày, Vương tước đều dẫn theo Lộc Giác bên cạnh, còn dạy cậu ta đủ loại hồn thuật, hướng dẫn cậu ta vận dụng các chiêu thức để chiến đấu, thậm chí còn giúp cậu ta bắt được hồn thú Cáo Điện. Còn hai chúng ta thì sao? Mấy năm nay cứ mải miết tìm kiếm Vương tước cấp Sáu, gần như không có thời gian ở chung với Vương tước Tất Lạp nữa…”

“ Đừng nghĩ nhiều như vậy, Tàng Hà! Vương tước đối xử với mỗi người chúng ta đều như nhau. Em không thấy mấy năm qua đi khắp nơi, tuy chúng ta đã gặp rất nhiều hiểm nguy, đã từng chiến đấu với rất nhiều hồn thú hung hăn, nhưng hồn thuật của bản thân chúng ta đã tiến bộ hơn trước rất nhiều sao?” Thúc Hải nhìn em trai mặt mày ủ rũ, trong lòng dấy lên nỗi thương cảm. Thật ra đôi khi, anh cũng có những suy nghĩ giống Tàng Hà, cảm thấy Tất Lạp chỉ quan tâm mỗi mình Lộc Giác, còn với hai an hem họ thì rất hờ hững.

“ Anh, em nghe người ta nói…” Tàng Hà nhìn ánh lửa bập bùng, gương mặt anh nửa sáng nửa tối, không nhìn rõ biểu cảm nhưng trong âm thanh nhuốm màu bi thương. “Vương tước cấp Một các đời gần đây, cuối cùng đều chọn Sứ đồ Thiên thừa kế chức vị Vương tước, còn Sứ đồ Địa và Hải đều chết đi… Chẳng có ai nhớ đến họ… phải không anh?”

“ Đừng nói bậy!” Thúc Hải vuốt tóc em trai, nỗi xót xa trong ánh mắt anh đậm hơn. “Làm Sứ đồ không phải là số mệnh của chúng ta sao? Em có còn nhớ năm mười sáu tuổi khi chúng ta trở thành Sứ đồ của Vương tước cấp Một, Tất Lạp đã nói thế nào không? Ngài nói: “Vương tước và Sứ đồ nhất định phải sẵn sàng hi sinh tính mạng của mình vì tư tế Bạch Ngân và đức vua bất cứ lúc nào. Nếu như ngai vàng chưa đủ vững chắc thì hãy dùng máu và thi hài của chúng ta củng cố nền móng.”

“ Điều này em biết, dù đầu rơi máu chảy, chết trận sa trường, ôm nhau chết chung với hồn thú, em cũng không có bất cứ hối hận hay tiếc nuối nào. Nhưng nếu chỉ vì Tất Lạp không chọn nên chúng ta thầm lặng chết đi,

https://thuviensach.vn

không ai nhắc đến và nhớ đến…” Tàng Hà càng nói càng nhỏ giọng cuối cùng thở dài, lặng lẽ nhìn đống lửa.

“ Cho dù là như vậy thì đó cũng là số mệnh của chúng ta. Nếu như cần cái chết của chúng ta mới có thể tạo nên một Vương tước có hồn lực tuyệt đỉnh , vậy chúng ta chết cũng không đáng tiếc. Đây chính là tinh thần của Vương tước và Sứ đồ.”

Tàng Hà quay đầu, nhìn khuôn mặt Thúc Hài được ánh lửa soi sáng. Thật ra Thúc Hải và anh bằng tuổi nhau, nhưng từ bé đến lớn, Thúc Hải đều hiểu chuyện hơn anh, luôn luôn chăm sóc cho anh. Tàng Hà gật đầu, dường như vẻ mặt của Thúc Hải làm cho anh cảm động, anh mỉm cười rất thư thái.

“ Anh! Anh có cảm thấy kỳ lạ hay không? Về hồn lực của Vương tước cấp Sáu ấy!” Tàng Hà thay đổi đề tài, nhìn Thúc Hải, nghiêm túc nói.

“ Em nói là hồn lực này là sao?” Vẻ mặt Thúc Hải cũng trở nên nghiêm túc.

“ Phải… Chúng ta cảm ứng được nguồn hồn lực lúc ẩn lúc hiện này và đuổi theo nó đến đây, càng đến gần hòn đảo thì tín hiệu của nó càng rõ ràng. Vậy thì chắc chắn Vương tước cấp Sáu Cyril đang ở trên hòn đảo này. Nhưng hồn lực này thật sự… thật sự quá lớn… lớn đến mức vượt qua giới hạn hồn lực một vị Vương tước có thể có. Qủa thật tựa như… tựa như…” Tàng Hà nói đến đây thì dừng lại, giống như không tài nào tin được những gì mình sắp nói ra.

“ Giống như cả hòn đảo này đều là thân thể của Cyril nên mới có thể tỏa ra hồn lực lớn mạnh như vậy, đúng không?” Thúc Hải tiếp lời của Tàng Hà.

“ Đúng!” Tàng hà nghiêm túc gật đầu, nhưng lại lập tức lắc đầu. “Nhưng điều này hoang đường quá, không ai có được một luồng hồn lực mạnh mẽ đến thế trong cơ thể cả… Ngay cả hồn lực của Tất Lạp cũng không lớn đến mức này.”

https://thuviensach.vn

“ Ừ, thôi cứ chờ sáng sớm mai Tất Lạp và Lộc Giác đến đây rồi mang nghi vấn này hỏi Vương tước xem sao. Có Tất Lạp ở đây thì không phải lo lắng nữa. Đi ngủ sớm đi!” Thúc Hải nói với Tàng Hà.

“ Nghe nói Lộc Giác đã thu phục được Cáo Điện, em vẫn chưa có cơ hội thấy nó. Lần này có thể xem thật kỹ rồi, sẽ thú vị lắm đây! Không biết lúc nào Tất Lạp mới bảo chúng ta đi bắt hồn thú nữa. Khi ấy, em nhất định sẽ chọn một con rồng. Ha ha!” Tàng Hà cười một cách sảng khoái, khuôn mặt tuổi trẻ đậm khí phách hiên ngang.

“ Em đấy, cao lắm chỉ có thể bắt một con mèo nhỏ dắt theo thôi.” Thúc Hải trêu chọc Tàng Hà.

Gió mơn man hai gương mặt thanh xuân, trong giỏ là mùi vị mặn của đại dương mênh mông.

Củi cháy đã tàn, chỉ còn lại mấy đốm lửa đỏ lập lòe đu đưa theo từng cơn gió. Tàng Hà và Thúc Hải ngủ trong hang động thiên nhiên trên vách núi. Thúc Hải vốn muốn tìm chút cỏ khô hay lá cây trải lên mặt đất. Nhưng hòn đảo này vô cùng kỳ lạ, chỉ có sỏi và đá, không có lấy một ngọn cỏ. Vì vậy, họ đành mặc nguyên y phục nằm trên tầng đá cứng. Tuy nhiên, hai người họ đều không để ý, mấy năm nay vì phải tìm kiếm Cyril, họ đã trải qua nhiều hoàn cảnh còn khắc nghiệt hơn hiện tại rất nhiều.

“ Lạch cạch…”

Thúc Hải đang ngủ chập chờn thì đột ngột bị tiếng động lạ đánh thức, nghe như có người đang giẫm lên đá sỏi. Anh ngồi dậy trong bóng tối, Tàng Hà bên cạnh vẫn còn say giấc, hơi thở đều đều, hiển nhiên là đang trong mộng đẹp.

Thúc Hải đứng dậy, từ từ đi ra ngoài hang động, vẻ mặt trở nên căng thẳng.

https://thuviensach.vn

Ngoài hang động, bầu trời đêm lấp lánh ánh sao, cả không gian là một màu xanh thẳm kỳ lạ. Xung quanh loáng thoáng có thể cảm ứng được vài tia hồn lực, loại hồn lực này anh chưa từng gặp, thậm chí chưa từng biết loại nào tương tự như thế. Hoa văn hồn mạch trên người anh bắt đầu hiện lên, đặc biệt trên cánh tay ứng lên một hình xăm màu vàng.

“ Xin chào…” Giọng nói khẽ khàng của một cô gái vang lên giữa không trung, tựa đóa quỳnh nở rộ trong đêm.

Thúc Hải quay đầu, nhìn vách núi màu đen cao lớn sừng sững trước mặt, bóng dáng một cô gái thoắt ẩn thoắt hiện. Cô mặc váy lụa đen, hai bên tà váy xẻ cao, gió thổi làm vạt váy bay phấp phới giống hoa súng đua nở. Bắp đùi trắng nõn thon dài toát lên vẻ gợi cảm hút hồn trong đêm tối. Bộ ngực nõn nà cao ngất dưới lớp áo như áng mây mềm mại giăng đầy trên chiếc váy lụa mỏng. Vẻ bi ai lẫn hoan ái thấp thoáng ẩn hiện trên khuôn mặt cô, tạo một cảm giác khiêu khích đầy tội ác.

Thúc Hải bối rối dời mắt đi: “Cô là ai?”

“ Tôi à, tôi đến nói cho hai anh biết một việc…” Cô gái nhẹ nhàng nhảy vài bước xuống vách núi , đứng đối diện Thúc Hải.

“ Hai chúng tôi ư?”

“ Đúng! Trong hang động bên kia không phải còn có một người sao…” Cô gái đưa tay lên che miệng, khẽ cười ra điệu ngại ngùng.

Trong lòng Thúc Hải bất giác kinh hãi, bởi giờ phút này, Tàng Hà ở cách đây một khoảng khá xa và đang ngủ say trong cơ thể gần như không có hồn lực lưu chuyển. Những cô gái này có thể cảm ứng được sự hiện hữu của Tàng Hà.

“ Nhưng mà không sao, bạn tôi đã đi nói cho anh ta biết rồi. Anh không cần lo lắng, hai anh chắc chắn biết cùng lúc với nhau, không sót ai đâu.”

https://thuviensach.vn

Thúc Hài nghe vậy liền quay người nhanh chóng lao về phía hang động. Anh có dự cảm nguy hiểm đang đến gần không muốn dây dưa với cô gái này nữa.

“ Ầm…”

Khi Thúc Hải thấy rõ mặt đất dưới chân mình bất chợt hiện ra một Trận vàng rực xoay tròn, vô số tấm vải lụa màu trắng đột ngột bay lên quấn lấy anh. Anh đưa tay phóng hồn lực về phía hải lý xa xa, trong nháy mắt, hàng loạt mũi tên băng bay vút đến cắt vào những tấm vải lụa kia. Nhưng kỳ lạ là tất cả tên băng đều bị những tấm vải kia quấn lại rồi như đã chìm xuống biển, biến mất không còn thấy tăm hơi.

“ Tôi nói anh này…” Một thân thể mềm mại kề đến, không cần quay người lại anh cũng biết giờ đây bộ ngực của cô gái xinh đẹp kia đang dán chặt vào lưng mình. Cảm giác êm ái khiến tim Thúc Hải đập loạn nhịp.

“ Sao lại không cẩn thận như vậy? Tùy tiện để vật quan trọng phơi bày trước mặt người khác…” Cô gái khẽ thì thầm bên tai Thúc Hải với giọng điệu tiếc nuối. Hai tay cô ta như rắn nước trơn trượt luồn vào áo choàng, quấn lấy vòng eo rắn chắc của anh.

“ Thứ gì?” Thúc Hải thất thần hỏi.

“ Tước ấn ấy!”

Còn chưa kịp phản ứng thì vị trị tước ấn phía sau lưng như bị mấy lưỡi dao sắc bén lạnh giá đâm vào nhanh như chớp. Cảm giác đau buốt xông lên tận đỉnh đầu, cả người Thúc Hải nặng nề ngã chúi xuống đất.

Cô gái vén tóc, đôi mắt mơ màng nhìn vào bóng đêm, trong đôi mắt là sương mù trắng cuồn cuộn, nụ cười trên mặt cũng vì vậy mà trở nên ma quái. Nhưng kinh khủng nhất là giờ đây, trên lồng ngực cô ta có mấy thanh

https://thuviensach.vn

dao sắc nhọn, sáng quắc lạnh lẽo đang từ từ rút vào trong thân thể, như một con sâu mang lớp vỏ cứng to lớn xé mổ lồng ngực chui vào.

“ Ối trời, anh ấy cũng thật là, nhiều năm như vậy cũng không sửa đổi, khát máu quá đi…” Cô ta nhìn vị trí hang động phía xa, chợt cười khẽ.

Tơ lụa màu trắng bay ngợp trời dần dần quấn quanh người cô lần nữa rồi hóa thành làn váy màu đen.

***

“ Vương tước, một lát nữa là đến hải đảo kia rồi.” Lộc Giác đứng trên mũi thuyền kéo buồm, cậu cởi trường bào đến vị trí thắt lưng, cột hai tay áo vào eo. Gió biển thổi vù vù, ánh mặt trời soi vào lồng ngực màu nâu rắn chắc của cậu phản chiếu ánh sáng loang loáng. Mồ hôi như những viên đá quý điểm xuyết cho bộ ngực tỏa sáng lấp lánh. Cậu quay đầu nhìn Tất Lạp, khuôn mặt thanh tú in bóng dưới ánh nắng chói chang như một khe núi đen sâu thẳm.

“ Vương tước Tất Lạp, chẳng phải ngài có thể chế tạo quân cờ ư? Sao chúng ta phải cực khổ ngồi thuyền đến đây ạ? Dùng quân cơ đi thẳng đến không phải được rồi sao?” Lộc Giác lau mồ hôi trên người, mặt đỏ gắt vì ánh nắng, nụ cười hiền hòa và thu hút. Khác hẳn với năm năm trước vẫn còn là thiếu niên, giờ phút này, cậu đã trở thành một người đàn ông khí khái.

Tất Lạp nhìn Lộc Giác mồ hôi nhễ nhại, thân hình cường tráng, đường nét rõ ràng như điêu tạc từ đá cẩm thạch, cười nói: “Quân cờ chỉ có thể đưa đến nơi người chế tạo từng đi qua, không thể nào chế tạo quân cờ đi đến nơi mà mình chưa từng đặt chân đến được.”

Lộc Giác gật đầu, nhìn Tất Lạp, thở dài. Tất Lạp yên tĩnh ngồi trên mép thuyền, ánh mặt trời chói chang trên đầu như chẳng có bất kỳ ảnh hưởng nào đến anh. Anh vẫn như một tượng thần được điêu khắc từ băng ngọc,

https://thuviensach.vn

ngũ quan tinh xảo và chói mắt, dù không khí xung quanh nóng bức, vẩn đục thế nào, anh vĩnh viễn như một dòng suối trong trẻo chảy từ thượng lưu sông băng, mang theo vẻ mát lạnh dìu dịu. Anh cảm nhận được ánh mắt Lộc Giác, vì vậy quay đầu lại, mỉm cười gật đầu với cậu.

Lộc Giác ngẩng đầu, nhìn về phía bờ biển nhưng lại không thấy được hình ảnh hai chàng trai anh tuấn đứng trong gió vẫy tay với họ như trong dự liệu. Tàng Hà và Thúc Hải đều biến mất không thấy tăm hơi. Dãy đá ngầm màu đen yên lặng như tờ dưới ánh nắng rực rỡ.

“Anh em họ đâu rồi?” Khi Lộc Giác quay đầu lại hỏi Tất Lạp, nhìn thấy vẻ mặt anh rất trầm trọng.

Sau khi xuống thuyền, họ từ từ đi dọc theo bờ biển. Tất Lạp vừa đi vừa cảm ứng hồn lực trên hòn đảo này. Hàng mày anh khẽ cau lại dưới ánh mặt trời, không ai biết anh đang suy nghĩ điều gì.

Ánh nắng gay gắt từ trên cao kéo xuống tựa như hào quang đến từ thiên giới, chuẩn bị trừng phạt tội nghiệt gian ác của trần gian. Tất cả mọi bí mật đều ẩn dưới những con sóng nhấp nhô ngoài khơi xa. Sóng biển vỗ từng đợt vào dãy đá ngầm lởm chởm, giống như quái thú há mồm định nuốt chửng tất cả sự sống.

Tất Lạp chợt quay đầu lại, thoáng thấy một bóng đen cực nhanh biến mất ngay sau một tảng đá nham thạch đằng xa, giống như đang theo dõi họ.

“Cậu ở yên đây chờ tôi quay lại, trên đảo này có vấn đề, có chuyện gì thì dùng tước ấn phát hiện gọi tôi”. Tất Lạp quay đầu lại, nhìn Lộc Giác đang căng thẳng, dặn dò cậu.

Lộc Giác gật đầu, còn chưa kịp nói gì, bóng dáng Tất Lạp đã như một tia chớp đen bay về phía xa.

—-

https://thuviensach.vn

“Tốc độ quen quá nhỉ!”

Xa Xa trên vách núi, một cô gái kiều diễm rung độnglòng người đang đứng trong gió , mỉm cười ngạo nghễ, đồng thời lại mang theo sự cám dỗ rất bí hiểm. Gió thổi làm chiếc váy lụa mỏng ôm sát lấy đường cong duyên dáng, quyến rũ của cô.

“ Ôi chao, dáng điệu quen thật đấy, năm năm trước tốc độ đã như vậy rồi. Nhiều năm trôi qua như thế, ngài Tất Lạp vẫn là bảo đao chưa già… Hay là nên nói vẫn giậm chân tại chỗ đây?” Cô gái kiều diễm giơ tay lên, ống tay áo lộng lẫy che kín khuôn mặt, dường như xấu hổ vì lời mình vừa thốt ra. “Vậy ngài Tất Lạp nhất định cũng sẽ cảm thấy tôi rất quen, đúng không? Cách đây năm năm, tôi và một cậu thiếu niên còn ở trong Trận của ngài, đánh Đồng Tước tan xương nát thịt. Khi đó, nếu không phải hai chúng tôi trốn mau, có thể đã bị ngài giết ngay tại chỗ rồi. Ngài còn nhớ không?”

“ Sao hai người lại ở đây?”

“ Bởi vì hai Sứ đồ của ngài ở đây, chúng tôi đến tìm họ.”

“ Hai người tìm Tàng Hà và Thúc Hải làm gì?” Tất Lạp lạnh lùng hỏi, mạch máu trên đôi tay nhảy thình thịch dưới làn da.

“ Đương nhiên là giết hai người họ, còn làm gì chứ?” Cô gái trẻ tuổi phì cười, cất tiếng điềm nhiên.

Thoáng chốc, dưới chân Tất Lạp hiện lên vòng Trận chói mắt, ánh sáng xoay tròn gần như bao kín cả hòn đảo, vô số tia sáng nổ tung bốc lên bầu trời.

“ Eo ôi, đừng hù dọa tôi nhé, người là do anh ấy giết, tôi chỉ đến đây thuận đường truyền tin cho anh thôi. Anh làm gì vậy hả?” Đôi mắt cô gái lóe sáng, khóe môi nhếch lên một nụ cười rung động lòng người.

https://thuviensach.vn

“ Truyền tin gì?” Tất Lạp hỏi.

“ Cũng không có gì quan trọng, chỉ là thông báo với anh một tiếng: Anh không còn là Vương tước cấp Một nữa, đã bị giáng cấp.” Cô khẽ hất làn váy màu đen, thay đổi tư thế quyến rũ hơn, “Thiếu niên năm xưa suýt nữa bị anh giết chết đấy, bây giờ ở trên anh. Cho nên anh không thể giữ lại Sứ đồ của mình. Chỉ có Vương tước cấp Một mới có đặc quyền này. Vì vậy, hai Sứ đồ của anh đã chết, người còn lại có thể sống. Có điều sau này anh đừng xưng mình là Sứ đồ Thiên nữa, nếu không sẽ bị giết đấy nhé! Hi hi!”

“ Ý của cô, bây giờ tôi là Vương tước cấp Hai à?” Tất Lạp cười khẩy nhưng lòng bàn tay lặng lẽ rịn mồ hôi lấm tấm. Chỉ là, anh vẫn có lòng tin vào hồn lực của mình. Vì cho đến giờ, dù là Tư tế Bạch Ngân cũng chưa chắc biết được thực lực thật sự của anh.

“ Dĩ nhiên không phải vậy.” Cô gái xinh đẹp đứng trong quầng sáng của Trận, vạt váy tung bay. “Anh không phải Vương tước cấp Hai, là thiếu niên ngày xưa kia cơ. Còn anh, hôm nay chỉ là Vương tước cấp Ba mà thôi.”

Cô hơi ngừng lại, nhìn vẻ mặt khó tin của Tất Lạp, vô cùng vui vẻ, hưởng thụ khoái cảm trước nỗi kinh ngạc của anh, “Anh ấy vốn là cấp Một, nhưng đáng tiếc có một quái vật lợi hại hơn xuất hiện, không đánh lại người ta nên chỉ có thể làm cấp Hai thôi. Còn anh liền biến thành cấp Ba.”

“ Ôi, thuận tiện nói luôn.” Cô gái xinh đẹp chợt che miệng cười. “Quên mất, có lẽ tự tôi nói nên khá ngại, nhưng xin lỗi, bây giờ tôi là Vương tước cấp Bốn, tên Đặc Lôi Á, thiếu niên kia tên là U Minh.”

Đặc Lôi Á cười khẽ, cơn gió mạnh thổi qua đại dương đen thẳm nơi xa xa, lay động trường bào của cô như loài ma quỷ hắc ám bay lơ lửng.

“ Sao hả, tên của chúng tôi có hay không? À đúng rồi, quên nói cho anh biết, quay vật kia là Vương tước cấp Một mới, tên của gã còn hay hơn, là Gilgamesh.”

https://thuviensach.vn

***

Hòn đảo trống trải vì không có lấy một ngọn cỏ nhưng luôn khiến người ta có cảm giác âm u. Dù hiện tại, mặt trời chói chang trên cao soi sáng vạn vật trên thế gian, nhưng trong những luồng hơi nước bốc lên như có ma quỷ ẩn núp.

Lộc Giác nhìn theo hướng Tất Lạp biến mất, không cảm ứng được hồn lực nữa. Cậu nghỉ ngơi rồi định trở về thuyền đợi anh quay lại, nhưng vừa quay người liền phát hiện một bóng đen đã đứng yên sau lưng mình từ rất lâu. Lòng ban tay Lộc Giác đổ mồ hôi lấm tấm. Với khoảng cách gần như vậy mà gã có thể im hơi lặng tiếng không bị mình phát hiện, cho thấy khả năng ẩn giấu hồn lực gần như đã triệt tiêu tất cả. Vậy nếu gã muốn ám sát ai thì…

***

“ Ồ, xin chào!” Chàng trai trước mặt cất lời với giọng nói trầm thấp lôi cuốn, “Còn nhớ tôi không? Năm năm trước, trong khu rừng phía Bắc, hai người chúng ta còn giành nhau Đồng Tước ấy!”

Gã mỉm cười mang theo một vẻ khôi hài nguy hiểm. Đồng tử Lộc Giác thoáng chốc co chặt. Cậu nhìn gã trai trước mặt, thân thể cao ráo rắn chắc, trường bào đen quấn kín cơ thể lực lưỡng, đường nét khuôn mặt sắc sảo. Khi gã cười lên, biểu cảm quái gở trên gương mặt hệt như cậu bé năm xưa.

“ Sao cậu lại ở đây?” Lộc Giác cảnh giác nhìn xung quanh.

“ Tôi à, đến giết hai người.” U Minh vẫn cười ngả ngớn, hoàn toàn không nhận thấy lời mình nói kinh người đến mức nào, điềm nhiên như thể đang nói về việc ăn cơm, uống nước vậy.

Lộc Giác như nghĩ đến điều gì đó, đôi mắt sáng quắc, lẳng lặng nhìn U Minh.

https://thuviensach.vn

“ Hai người kia anh cũng biết đấy, họ cũng là Sứ đồ của Tất Lạp.” U Minh nói xong, khiêu khích nhìn Lộc Giác như đang ngắm nghía một con thú bị vây khốn đang dần dần xù gai.

***

“ Tại sao chuyện lớn như vậy mà tôi không biết?” Tất Lạp nhìn Đặc Lôi Á, không thể tin được cô bé quái vật năm năm trước anh gặp giờ lại là Vương tước của Aslan.

“ Con người anh, già cả thế rồi sao lại dở hơi vậy nhì?” Đặc Lôi Á từ từ đi về phía Tất Lạp, quanh người như có đám mây mù màu đen lượn lờ. “Không phải là tôi đã đặc biệt đến báo tin cho anh hay sao?”

“ Chuyện như vậy, Tư tế Bạch Ngân nên tự mình nói với tôi mới đúng.” Tất Lạp nhìn Đặc Lôi Á, ánh mắt nói rõ cô không có tư cách này.

“ Hì hì, eo ôi, Tất Lạp, anh bây giờ còn lên mặt nữa à? Anh đâu còn là Vương tước cấp Một, những thứ tôn nghiêm buồn cười kia hãy gạt nó sang một bên đi. Anh phải nghỉ xem, tôi cũng chỉ là Vương tước cấp thấp hơn anh một cấp thôi, huống chi U Minh còn là Vương tước cấp Hai. Nói về lý, anh nhìn thấy anh ấy không phải nên tỏ vẻ tôn kính sao? Vì vậy, anh đấy…” Đôi mắt Đặc Lôi Á như hồ nước hoa đào mùa xuân. “… nghĩ thoáng một chút đi!”

“ Không được, tôi phải tự mình về hỏi Tư tế Bạch Ngân.” Tất Lạp quay người đi thẳng, hoàn toàn không để ý đến Đặc Lôi Á.

Đặc Lôi Á nghiến răng, xách váy chạy đuổi theo.

***

Bên dãy đá ngầm chỉ có bóng dáng cường tráng của U Minh đứng trên tảng đá cao cao. Gió thổi trường bào bay phần phật, phần lớn thân thể gã

https://thuviensach.vn

phơi trần trong gió biển, vẻ gợi cảm khỏe khoắn loang loáng trên làn da nâu.

Tất Lạp nhìn một vòng xung quanh, không phát hiện bóng dáng Lộc Giác đâu cả. Anh khép mắt lại, cảm ứng nhưng vẫn không có bất cứ tín hiệu nào.

“ Lộc Giác đâu?” Tất Lạp nhìn U Minh, lạnh lùng hỏi.

“ Không thấy, tôi ở đây chờ Đặc Lôi Á. Ồ, cô ấy đến rồi!”

U Minh nhìn phía sau Tất Lạp, Đặc Lôi Á như một đóa hoa màu đen khẽ rung rinh trong gió.

“ Nếu dám ra tay với Lộc Giác, tôi sẽ khiến cậu sống không bằng chết.” Tát Lạp nhìn khuôn mặt gian tà của U Minh, giọng nói đanh thép như đến từ địa ngục.

“ Làm sao tôi dám chứ? Anh ta là Sứ đồ của ngài đúng không, ngài Tất Lạp?” U Minh cười ha hả, “Ồ không đúng, không nên gọi là ngài nữa, bây giờ anh chỉ là Vương tước cấp Ba thôi. Tôi quên mất mình đã là Vương tước cấp Hai rồi.”

Gương mặt Tất Lạp tràn ngập nỗi phẫn nộ khi bị làm nhục, anh kìm nén để không nổi giận.

“ Tôi chỉ ra tay với Tàng Hà thôi, hắn yếu quá, ngay cả tôi đến gần mà cũng không biết, vẫn ngủ say sưa. Tôi phải đánh thức hắn dậy rồi mới giết hắn. Dù gì cũng từng là Sứ đồ Địa mà không ngờ kém cỏi đến vậy…”

Lời nói của U Minh im bặt trong không khí, một thanh băng bốc khói trắng nghi ngút nằm trong tay Tất Lạp đang chĩa mũi nhọn về phía cổ họng gã ta. Đặc Lôi Á run rẩy, cô không cảm ứng được tình huống vừa rồi. Tốc độ của Tất Lạp thật sự là quá nhanh, không biết rốt cuộc đã đến cỡ nào!

https://thuviensach.vn

U Minh nhìn Tất Lạp, ánh mắt không hề sợ hãi, thậm chí gã còn nhích cổ họng ấn vào thanh băng của Tất Lạp. Một dòng máu đỏ tươi chạy dọc theo cổ gã xuống lồng ngực vạm vỡ. “Anh có bản lĩnh thì giết tôi đi, tôi chỉ đến thi hành lệnh của Tư tế Bạch Ngân thôi. Anh giết tôi thì chẳng khác nào phản bội cả Aslan. Anh thử cảm giác bị gã quái vật mới Gilgamesh kia đuổi giết xem sao, không dễ chịu gì đâu, ha ha ha…”

Yết hầu của U Minh rung rung, cất tiếng cười khiến người ta sởn gai ốc. Tất Lạp nghiến răng, tay run lên, cuối cùng vứt thanh băng ra xa, chìm vào đại dương.

Đặc Lôi Á thầm thở phào, cô trợn to đôi mắt đầy gió tuyết của mình, cảm ứng hồn lực xung quanh. Từ từ, cô phát hiện ra một bí mật, bí mật này khiến sắc mặt cô trắng bệch.

Tất Lạp đi đến tảng đá ngầm khổng lồ trước mặt, anh vung tay lên, dưới đáy đá ngầm bỗng xuất hiện tường băng vừa mỏng vừa bén từ từ trồi lên khỏi mặt nước, thoắt cái, dãy đá bị cắt thành hai nửa. Một nửa ấm áp sụp xuống biển, nửa còn lại đứng sừng sững trên bờ như một mặt tường nhẵn bóng. Anh đi đến, đưa tay lên, vài tia hồn lực vàng rực lượn từ tay anh khuếch tán lên mặt đá ngầm. Tường đá nhẵn nhụi đã được chế tạo thành một quân cờ.

“ Quân cờ này trở về đế đô Granlt, tôi muốn đích thân đi hỏi Tư tế Bạch Ngân. Nếu hai người gặp Lộc Giác thì bảo cậu ấy về đế đô tìm tôi.”

“ Anh không ngại bọn tôi dùng quân cờ của anh chứ? Bọn tôi cũng muốn trở về đấy, nơi này cách đế đô xa quá…” Giọng nói nũng nịu của Đặc Lôi Á vang lên sau lưng Tất Lạp.

Tất Lạp cười khẩy rồi quay người biến mất trong tường đá trước mặt.

***

https://thuviensach.vn

Vùng biển mênh mông thi thoảng truyền đến vài tiếng chim oang oác nghe rất thê lương. Mây đen vân vũ kéo đến, trông như trời sắp đổ mưa. Nhìn bóng dáng Tất Lạp biến mất, Đặc Lôi Á ngồi bệt xuống tảng đá, như thể kiệt sức khi vừa qua cơn bạo bệnh.

U Minh cau mày, đi đến trước mặt cô, cúi người xuống. “Em sao thế?”

Đặc Lôi Á ngẩng đầu, nhìn gương mặt anh tuấn gian xảo tựa thú hoang của U Minh. Cô đưa tay đặt lên lồng ngực trần của gã, ánh mắt gã lóe sáng, năm ngón tay cô chậm chạp cắm vào cơ thể trước mặt. U Minh không phản kháng, nét mặt pha lẫn vẻ đau đớn và vui sướng, nụ cười quái gở nơi khóe miệng như đang hưởng thụ nỗi đau này.

Đặc Lôi Á nghiến răng, móng tay sắc nhọn chậm rãi xé toác da thịt gã, cô nói từng câu từng chữ : “Tại sao anh phải giết Lộc Giác?”

“ Là tự hắn muốn chết, dám ra tay với tôi.” U Minh nhún vai, dáng vẻ như một cậu bé hư hỏng. Gã đưa ngón tay chấm vào máu tươi đang chảy xuống từ lồng ngực, nhẹ nhàng bôi lên bờ môi mềm mại của Đặc Lôi Á. Phút giây ấy, môi cô giống như cánh hoa hồng rực rỡ.

“ Tư tế Bạch Ngân chỉ bảo chúng ta giết hai Sứ đồ Hải và Địa thôi. Anh tự tiện rat ay như vậy, nếu bị biết được…”

“ Sao lại bị biết được?” U Minh vuốt ve cổ Đặc Lôi Á, cảm nhận mạch máu đang đập trên cổ cô, trong ánh mắt tràn đầy khát khao.

“ Có phải anh cũng muốn giết tôi diệt khẩu không?” Đặc Lôi Á nhìn U Minh, lạnh giọng.

“ Nào có…” U Minh cúi người, kề đôi môi cám dỗ của gã đến gần tai Đặc Lôi Á, khẽ nói, “Cả đám quái vật chúng ta ban đầu chỉ còn lại tôi và em thôi. Tôi không nỡ giết nhất… chính là em.”

https://thuviensach.vn

Đặc Lôi Á đẩy U Minh ra, từ từ đi đến bờ biển, ngồi xuống, ngâm ngón tay vào nước biển, cắm hờ xuống cát. Máu của U Minh dính trên ngón tay cô hòa vào nước biển hóa thành từng sợi tơ màu đỏ, “Anh vứt anh ta xuống biển rồi à?”

“ Tôi không vứt hắn, là hắn bị hồn lực của tôi đánh bay, rơi xuống biển.” U Minh điềm nhiên dựa vào vách đá, bày ra tư thế thoải mái. Tay và chân gã đều thon dài, thật sự được tạo hóa ưu ái vô cùng.

Đặc Lôi Á khép hờ mắt, tiếng vo ve vang lên trong không khí, dưới năm ngón tay cô ta bất chợt hiện ra một Trận to lớn xoáy tròn, lan tỏa thành từng vòng song sáng, nhanh chóng khuếch đại ra khắp nơi. Vùng đại dương mênh mông trước mặt cuộn sóng nhấp nhô, ánh lên vầng sáng vàng óng mơ hồ.

“ Em có thể tạo ra phạm vi Trận lớn như vậy à?” U Minh nhìn Đặc Lôi Á bên bờ biển, giọng nói có phần căng thẳng. Gã luôn biết rõ độ cảm ứng và sử dụng hồn lực tinh chuẩn của cô, những gã chưa từng ngờ đến cô có thể khống chế phạm vi lớn đến thế.

“ Không tìm ra được đâu, với lại làm như vậy, chắc chắn đã chết rồi.” U Minh thấy Đặc Lôi Á không đếm xỉa đến mình, bèn nói thêm một câu.

Mới vừa xong đã thấy Đặc Lôi Á đứng dậy, mặt biển đột nhiên thổi đến một trận gió lốc, làn váy lụa mỏng của cô bay phấp phới giống như mây đen trên trời. Sấm sét bắt đầu bổ xuống, từng hạt mưa to rơi lộp độp.

Những hạt mưa rơi xuống mặt biển tạo ra những vòng sóng nhỏ dày đặc. Đặc Lôi Á ngẩng đầu lên, đôi mắt không ngừng cuồn cuộn sương mù màu trắng, thậm chí phát ra âm thanh nho nhỏ như rắn đang khè lưỡi. Một lát sau, mặt biển tách ra một rãnh nước nhỏ, nước biển dạt sang hai bên, như dưới đáy có con rồng khổng lồ đang trồi lên mặt nước.

https://thuviensach.vn

Tiếng sấm đì đùng liên tục vang lên, một dòng nước cực lớn ùa đến từ mặt biển đằng xa. Sau khi bọt sóng màu trắng mà nó phun trào rút đi, thân thể tái nhợt của Lộc Giác ướt đẫm nằm trên bãi đá ngầm lởm chởm bên bờ.

Đặc Lôi Á đưa tay chậm chạp vuốt ve trên lưng Lộc Giác, cô im lặng một hồi rồi quay đầu lại. Sương trắng âm u lạnh lẽo tan đi trong đôi mắt, cô nhìn U Minh chằm chằm, gằn từng câu từng chữ: “Anh đã phá hủy tước ấn của anh ta ư?”

U Minh nhìn Đặc Lôi Á, không trả lời, nhưng khóe môi vẫn giữ ý cười khinh khỉnh và gian ác, đôi mắt sáng quắc lấp lóe.

“ Ôm anh ta lên giúp tôi.” Đặc Lôi Á quay người nói với U Minh.

“ Ôm một cái xác làm gì?”

“ Anh ta còn chưa chết.” Đặc Lôi Á nhìn khuôn mặt anh tuấn của Lộc Giác. “Nhưng nếu không cứu thì anh ta chắc chắn sẽ chết.”

“ Tại sao phải cứu hắn?”

“ Tư tế Bạch Ngân chỉ bảo chúng ta giết hai Sứ đồ kia, Lộc Giác không nằm trong phạm vi săn giết. Anh biết tự tiện giết hại Sứ đồ hay Vương tước là tội nghiêm trọng cỡ nào không?”

“ Chỉ cần chúng ta không nói thì ai biết chúng ta giết? Vứt xác xuống biển cho cá ăn đi!” U Minh thản nhiên nhún vai.

“ Có phải anh đã quên…” Đặc Lôi Á đi đến trước mặt U Minh, nhìn vào đôi mắt sâu hút của gã, “… Tất Lạp đáng sợ đến cỡ nào hay không? Dù năm năm qua, hồn lực của chúng ta đã tăng vọt nhưng anh chắc chắn có thể đánh thắng Tất Lạp sao?”

https://thuviensach.vn

U Minh im lặng, không thể nào đọc được gì từ vẻ mặt của gã. Một lát sau, gã khẽ nói: “Dù như vậy nhưng Lộc Giác cũng không cứu được nữa, thương tích của hắn quá nặng.”

“ Ở chỗ khác khẳng định không cứu được. Nhưng ở đây…” Đặc Lôi Á mỉm cười, “Anh đừng quên trên hòn đảo này còn có ai.”

Cơn mưa xối xả như dòng thác đổ xuống từ trời cao, U Minh và Đặc Lôi Á đứng dưới mưa, áo choàng ướt đẫm sát vào người. Trong không gian trống trải, hai người họ như những hồn ma gợi cảm, mê hoặc và tà ác. Gương mặt quyến rũ chết người, thân thể duyên dáng và khỏe mạnh, linh hồn bí ẩn sâu xa.

Bên chân họ, Lộc Giác như một tảng đá được những cơn sóng cuộn trào không ngừng vỗ về. Mặt cậu dính đầy bùn cát bị cơn mưa rào rào rửa trôi, mái tóc xõa tung trong nước biển như hải tảo màu đen.

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 11: Sứ Đồ Vong Linh

Thiên Cách, đế quốc Aslan phía Tây

Trong đại điện vắng tanh, nền đất đen bóng loáng tựa pha lê thỉnh thoảng lại ánh lên vài tia sáng lấp lánh như hải ngư bay lượn dưới biển sâu, chợt lóe lên rồi biến mất. U Minh nhìn mặt đất, mỉm cười đăm chiêu.

“Thật đúng là không bớt lo được.” Đặc Lôi Á nhìn ánh sáng lưu chuyển dưới mặt đất, nhẹ nhàng bước xuống giường. Cô giơ tay phải lên, năm ngón tay chĩa xuống, mấy sợi tơ sáng như cá lội trượt ra từ đầu ngón tay nhanh chóng chui vào lòng đất màu đen sâu hun hút. Cô ngẩng đầu, đôi mắt mơ màng lẫn ma mị khiến ai nấy cũng phải sững sờ. Kể từ khi là một cô bé cho đến nay, biểu cảm trong mắt cô vẫn luôn như vậy. Như thể nhìn thấy rõ tất cả cảnh thiên địa hồng hoang qua bão tuyết mù mịt vô biên vô hạn, ánh mắt cô ánh lên sự chăm chọc lẫn mỉa mai nhân thế.

U Minh khẽ nhếch môi, thầm cười khẩy, “Quái vật!”

“Trước khi nói tôi là quái vật…” Gió tuyết mịt mùng trong đôi mắt Đặc Lôi Á dần dần tan đi, trở về đen nhánh sáng ngời, quyến rũ. Cô giơ tay lên che miệng cười, duyên dáng lay động lòng người, “… thì anh nên quản lý Sứ đồ Thần Âm của mình trước đi. Cô ta cũng sắp trở thành quái vật đó!”

“Thần Âm làm sao?” Giọng nói U Minh đanh lại.

https://thuviensach.vn

“Cô ta ấy à?” Trên mặt đất chợt lóe vài tia sáng rồi nhanh chóng bị hút vào đầu ngón tay Đặc Lôi Á. “… đi tìm Vương tước Vĩnh Sinh Cyril. Cô bé này không biết trời cao đất rộng, lòng hiếu kỳ quá lớn. Nếu cứ tiếp tục như vậy, chưa biết sẽ chết ra sao nữa kìa!”

“Thiên hạ này, ai chẳng như vậy?” U Minh đứng lên, khoác lại trường bào màu đen, “Người ta luôn muốn tìm hiểu tất cả mọi bí mật.”

“Phải, nhưng đã là bí mật thì không có gì hay ho cả, vừa sơ suất thôi mất mạng ngay.” Đặc Lôi Á ngồi xuống, nụ cười vẫn quyến rũ trên môi nhưng ánh mắt lại đầy sát khí.

“Em lại muốn truyền tin đó cho tôi nữa sao? Nghỉ ngơi một chút đi! Chỉ với những người em vừa nói khi nãy đi phải tốn thời gian xử lý khá lâu đấy.” U Minh quay đầu lại ánh mắt lạnh lùng.

“Tin đó cũng đâu phải do tôi tạo ra, anh không vui cũng vô ích.” Nụ cười hoàn toàn biến mất trên khuôn mặt, Đặc Lôi Á nhìn thẳng U Minh, không hề có ý nhượng bộ.

“Em nói sao cũng được, dù gì gần đây tiếp xúc được với Tư tế Bạch Ngân chỉ có mình em thôi. Tôi đi trước, chuyện Thần Âm…”

“Chuyện Thần Âm thì giao cho tôi đi!” Vẫn mang vẻ lạnh lùng cười nhạt, không thể nhìn ra được Đặc Lôi Á đang nghĩ gì. “Trùng hợp hắn cũng ở trên hòn đảo kia. Không phải Thần Âm muốn biết bí mật sao, vậy tôi sẽ nói hết cho cô ta biết.”

***

Vùng biển Rannes, đế quốc Aslan phía Tây.

Sóng biển theo những đợt gió lốc cuồn cuộn đánh vào vách đá đen bóng sừng sững, bọt sóng văng tung tóe xem lẫn vô số mảnh băng vụn lạnh buốt.

https://thuviensach.vn

Thoắt cái mùa đông giá rét đã đến, cả hòn đảo bị bao trùm bởi băng tuyết, bốn phương tám hướng đều một màu trắng xóa mênh mông bất tận.

Thần Âm bước xuống thuyền, đặt chân lên đảo. Nơi đây, tất cả đều chìm trong băng tuyết bàng bạc, bên dưới là lớp đất lạnh đã bị đông cứng. Cô kéo kín trường bào lông cáo màu bạc, phóng tầm mắt nhìn toàn bộ quang cảnh xung quanh, Cô biết nơi này chôn giấu 'bí mật mấu chốt' mà mình cần.

Sóng biển ngày ngày đã mài giũa lớp băng tuyết trên hòn đảo này trở nên nhẵn thin và sáng bóng trong trời đông lạnh lẽo, gió rét căm căm từng trận cuộn xoáy kéo theo vô tận bông tuyết thổi qua lạnh cắt da cắt thịt.

"Cuối cùng… đã đến được đây rồi… "

Thần Âm buộc một sợi xích sắt trên thuyền vào một tầng đá ngầm cắm trên bờ, có hình dáng dữ tợn như răng nanh của một loài thú. Cô khẽ nhắm mắt lại, vươn cánh tay ra khoảng không trước mặt. Hoa văn vàng rực hiện lên cánh tay, cô thử cảm ứng hồn lực trên hòn đảo này, sau đó đi thẳng về phía trung tâm hòn đảo đang chìm trong gió tuyết mông lung.

Có một âm hiệu đang vẫy gọi cô càng lúc càng mãnh liệt. Tim cô đập thình thịch hỗn loạn, cảm giác bí mật sắp vừa bị vạch trần kích thích đầu óc cô căng ra. Bóng lưng cô khuất trong gió tuyết mịt mờ. Cô không hề phát hiện, ngọn núi đá to lớn phía sau mình thoáng cử động lên xuống như hô hấp rồi yên lặng như cũ.

***

Đế đô Granlt, đế quốc Aslan phía Tây.

Khi Kỳ Linh tỉnh lại, trời mới vừa hửng sáng. Ánh nắng ban mai mờ mờ ảo ảo xuyên qua màn sương trong buổi sớm đầu đông, tạo ra một màu xanh nhàn nhạt, lành lạnh. Kỳ Linh hà hơi, sau đó run run bò ra khỏi chăn, vừa

https://thuviensach.vn

mặc quần áo vừa hỏi Ngân Trần đang đứng bên cửa sổ không biết nhìn cái gì: “Ngân Trần, chúng ta ở đây ba ngày rồi, tiếp theo sẽ đi đâu?”

“Về Trái Tim đế đô. Từ lúc tôi ban ấn cho cậu đến giờ còn chưa dẫn cậu đến ra mặt Tư tế Bạch Ngân. Mà cậu cũng chưa từng đến Trái Tim, xem như lần này chính thức trở về phục mệnh đi.”

“Trái Tim đế đô là ở đâu ạ? Vừa nghe đã biết khá có địa vị rồi.” Kỳ Linh thắt lưng quần xong đứng bên cạnh Ngân Trần, nghiêng đầu liếc nhìn anh, “Ngân Trần, tôi thấy hình như mình đã cao hơn rồi thì phải, anh xem, tôi cảm giác anh không còn cao hơn tôi bao nhiêu nữa.”

Ngân Trần lạnh lùng quay đầu lại, tròng mắt co chặt, tiếng răng rắc vang lên liên tiếp. Nhưng kết quả không phải miệng Kỳ Linh đầy băng vụn mà là lưỡi Ngân Trần biến thành khối băng lạnh rắn chắc.

“Ha ha, Vương tước Ngân Trần, tôi thông minh không? Tôi nghiên cứu lâu lắm mới nghĩ ra cách đẩy ngược hồn lực đối phương lại đấy!” Kỳ Linh thuận tay ôm lấy bả vai Ngân Trân, kề sát vào khuôn mặt hoàn mỹ như điêu khắc từ băng tuyết, khóe miệng cong cong, hơi thở thiếu niên như mặt trời sớm mai phả vào mắt anh, “Cho nên mai mốt, anh không giở trò này với tôi được đâu.”

Ngân Trần bất chợt mỉm cười dịu dàng giống như đóa hoa nở rộ, khiến gương mặt anh bừng lên vẻ đẹp say đắm lòng người như ngày tuyết tan. Anh hỏi Kỳ Linh với giọng trầm ấm: “Thật à?”

“Dĩ nhiên rồi… Ôi, không đúng, sao anh vẫn nói chuyện được? Không phải anh…” Khi Kỳ Linh phát hiện ra thì đã quá muộn. Từ chân đến tay rồi mặt cậu đều bị đông cứng trong khối băng cứng to lớn, chỉ còn lại đôi mắt đen láy đảo quanh lộ ra ngoài vô cùng đáng thương.

“Cậu còn thấy mình lợi hại nữa không?’ Ngân Trần cười dịu dàng, hỏi cậu.

https://thuviensach.vn

Kỳ Linh ú ớ không thốt thành lời, chỉ có thể dùng đôi mắt to đảo qua đảo lại tỏ ý ‘không dám nữa’.

“Vậy lần sau cậu còn dám giở trò với tôi nữa không?” Ngân Trần cười híp mắt, nét mặt anh tuấn không tả.

Đôi mắt Kỳ Linh càng quyết đoán di chuyển qua lại nhanh hơn. Ngân Trần hừ lạnh, sau đó quay đầu nhìn ra cửa sổ. Băng trên người Kỳ Linh lách tách rơi xuống đất, cậu liền lập tức hít sâu để xua đi cái lạnh đang bao trùm toàn thân mình, cung kính mỉm cười nhìn Ngân Trần, trong lòng thầm nói: “Vẻ mặt vừa rồi của anh thật là bỉ ổi quá đi!”

Ngân Trần và Kỳ Linh thu dọn hành lý xong rồi đi xuống tầng, thấy Tất Lạp và Thiên Thúc U Hoa đang đứng ở cửa. Dù bây giờ đang là ban ngày, Tất Lạp trông vẫn như giống như yên tĩnh bóng tối trong bộ áo choàng ma thuật màu đen, tỏa sáng lấp lánh như kim cương dưới ánh năng Thiên Thúc U Hoa thấy Kỳ Linh từ trên tầng đi xuống, vẻ mặt bỗng chốc vui mừng.

Kỳ Linh nhìn xung quanh rồi hỏi Tất Lạp: “Anh em Liên Tuyền đâu?”

“Họ nói có việc quan trọng cần đến một nơi nên đã đi trước rồi. Nơi họ muốn đến là một hòn đảo trong vùng biển Rannes, vừa hay tôi từng đến đó, vì vậy đã làm một quân cờ giúp họ.” Sau khi Tất Lạp nói với Kỳ Linh xong liền quay sang nhìn Ngân Trần, không biết tại sao anh ta lại có vẻ mặt khiến không ai có thể đoán được nội tâm bên trong đang suy tính điều gì.

“Hòn đảo nhỏ trong vùng biển Rannes…” Ánh mắt Ngân Trần sáng quắc tựa lưỡi dao sắc bén.

Sắc mặt Thiên Thúc U Hoa sa sầm, cô nói với Kỳ Linh bằng giọng chanh chua: “Người ta đi đâu là chuyện của người ta, anh quan tâm như vậy làm gì?”

https://thuviensach.vn

Kỳ Linh cũng không giận, nhe hàm răng trắng muốt cười tỏa nắng: “Tôi cũng quan tâm cô mà. Cô thân gái một mình định đi đâu! Hay là đi theo chúng tôi đi!

“Ai cần đi với anh chứ!” Thiên Thúc U Hoa gắt giọng với Kỳ Linh nhưng khuôn mặt lộ vẻ vui mừng rõ rệt.

Ngân Trần thờ ơ nhìn hai người họ rồi quay người đến trước mặt Tất Lạp: “Anh bảo chúng tôi đến Thiên Cách tìm Đặc Lôi Á, vậy anh thì sao? Đi với chúng tôi hay đến chỗ khác?”

“Có lẽ tôi phải về di tích Eutours xem thử, lúc chúng tôi rời đi, tôi cảm thấy…” Tất Lạp như nhớ ra điều gì đó nhưng lại lắc đầu ra vẻ ngay cả mình cũng không tin được. “Chắc không thể đâu…”

“Tôi đi với anh!” Ngân Trần đứng đối diện Tất Lạp, hai hàng lông mày nhíu chặt dưới ánh nắng.

“Sao hả?” Tất Lạp nhìn Ngân Trần, không hiểu tại sao anh lại nói như vậy.

“Tôi muốn chứng thực một vài điều, mà những điều này cũng có liên quan tới di tích Eutours…” Mắt Ngân Trần tỏa sáng hừng hực. “Anh còn nhớ Glanz không?”

“Glanz Sứ đồ Địa, cùng là Sứ đồ cấp một với anh ấy hả?” Tất Lạp hỏi.

“Ừ! Tôi nghi ngờ cậu ấy chưa chết.” Ngân Trần gật đầu, ánh mắt trở nên xa xăm, “Cậu ấy luôn ở trong di tích Eutours.”

***

Vùng biển Rannes, đế quốc Aslan phía Tây.

https://thuviensach.vn

Ánh bình minh nhẹ nhàng soi lên mí mắt Thần Âm. Cô tỉnh lại, đứng dậy nhìn xung quanh. Rất nhiều những mảnh thi hài của các hồn thú cấp thấp xông vào chỗ cô tối rơi vãi khắp nơi, và đã đông cứng thành từng khối trên nền băng. Thần Âm khẽ cười, cô rất có lòng tin với kết giới cũng như hồn thú Kẻ Dệt Mộng của mình. Cô luôn luôn có thể dệt ra một tấm lưới săn ở bất cứ nơi nào. Có đôi khi, cô cảm thấy mình giống như hồn thú đang nằm trong thân thể kia, có thể dễ dàng tạo ra một địa ngục đầy rẫy nguy hiểm bằng hồn lực.

Sau khi Thần Âm thu lại những tơ nhện màu bạc bố trí xung quanh mình đêm qua, kết giới liền nhanh chóng tiêu tan. Cô tiếp tục đi về phía trung tâm hòn đảo. Cả hòn đảo ngập tràn ánh mặt trời sớm mai.

Dãy nham thạch đứng sừng sững xung quanh bị hàng loạt con sóng biển vỗ vào, nước lưu lại những hốc đá đóng thành khối băng cứng chắc nằm trong các khe hở. Có một số khe hở không chịu nổi sức nặng của khối băng liên tiếp vỡ thành những mảnh vụn vặt. Tuyết đọng và băng khắp nơi trông giống hệt vùng cực Bắc hoang vu.

“Vút vút…”

Trong không khí vang lên vài tiếng xé gió. Thần Âm dừng lại, khép mắt, cảm ứng thử. Khi cô mở mắt ra, đôi đồng tử lấp lánh linh hồn vàng óng, trong nháy mắt đã xé toạc vài hồn thú không biết từ đâu lao đến và hất tung chúng về phía hồn thú không biết từ đâu lao đến và hất tung chúng về phía sau. Sau lưng cô, một trận mưa máu đỏ lòm, nóng hổi rơi ào ạt xuống đất, chỉ chốc lát đã đóng thành băng đỏ trong gió rét.

Cô vừa định đi tiếp thì thình lình dừng bước, sắc mặt nhanh chóng trở nên tái xanh như thế nước biển, nỗi sợ hãi lan tỏa từng chút từng chút một. Cô giơ tay lên, rút phắt chiếc roi bạc từ xương sống của mình ra. Máu thịt sau cổ phút chốc lành lại tựa đóa hoa khép cánh.

https://thuviensach.vn

Chiếc roi bạc giống như một con bạch xà ngủ đông bên cạnh chân cô, đôi mắt cô đằng đằng sát khí, hoa văn vàng óng dần dần từ ngực bò lên cổ.

Ngay khi đó, mặt băng và đá vỡ vụn, rất nhiều sợi dây nhỏ màu trắng giống như tơ nhện nhanh như chớp lan tỏa xung quanh dưới chân Thần Âm. Một tấm lưới trắng khổng lồ nhanh chóng được dệt thành trong chớp mắt. Thần Âm ngồi xổm xuống, bằng tư thế quái dị một tay chống xuống đất, cô truyền hồn lực qua các ngón tay di chuyển theo từng sợi tơ chạy trên mạng sáng rực. Mảnh đất dưới chân cô bị ánh sáng trắng này bao phủ, phát ra tiếng ong ong như dây cung đang bật.

Thần Âm ở giữa tấm lưới trăng như con nhện đang đợi con mồi, cô nhìn chăm chăm phía trước: “Mặc kệ mày là ai, chuẩn bị chịu chết đi!”

Dòng khí nơi xa bốc ngùn ngụt, một bóng dáng màu nâu phía cuối tầm mắt lóe lên rồi biến mất với tốc độ cực nhanh như một tia chớp, Hồn lực mãnh liệt theo đó ào ạt truyền đến tấm mạng nhện dưới chân Thần Âm.

“Điều này… không thể nào…” Tay Thần Âm chống xuống đất bắt đầu run rẩy. “ Hồn lực như vậy đủ sánh ngang với Vương tước rồi… Hoang đảo này sao có được hồn thú lợi hại như thế…”

Bóng màu nâu càng lúc càng nhanh tiến về phía Thần Âm với tốc độ khiến người ta hoa mắt. Càng đến gần, sức mạnh của hồn lực này càng mãnh liệt khiến người ta ngạt thở, giống như cả đại dương khổng lồ đang đổ ập về phía mình.

***

Di tích Eutours, đế quốc Aslan phía Tây

Bóng dáng Tất Lạp và Ngân Trần nổ lớn hóa thành ánh sáng biến mất trong không khí. Kỳ Linh nhìn trụ đồng nơi cửa vừa bị Tất Lạp tạo thành quân cờ, quay người nói với Thiên Thúc U Hoa: “Tất Lạp nói quân cờ này

https://thuviensach.vn

sẽ mất đi hiệu lực sau mười phút, bọn tôi đến di tích Eutours, cô có muốn đi cùng không?”

Thiên Thúc U Hoa nhìn Kỳ LInh, lạnh lùng nói: “ Nơi toàn là thây ma đó, ai muốn đến lần thứ hai chứ?”

Kỳ Linh gật đầu, đôi mắt to đen láy chợt cay cay nhìn U Hoa, nói: “Vậy cô tự chăm sóc cho mình, lần sau gặp lại không biết lúc nào. Bảo trọng nhé!” Nói xong, Kỳ Linh giơ tay đặt lên trụ đồng, phút chốc biến mất trong không khí.

Ánh nắng rực rỡ từ trên cao chiếu thẳng xuống, sưởi ấm không khí xung quanh. Trên đường cái ngoài cửa, người qua kẻ lại, mới vừa rồi còn náo nhiệt bỗng nhiên chỉ còn lại một mình Thiên Thúc U Hoa. Cô cúi đầu cắn môi, ánh mắt khi nãy Kỳ Linh nhìn cô vẫn còn quanh quẩn trong đầu. Cô ngơ ngác đứng đó trong chốc lát, liền giậm chân quay người giơ tay đặt lên trụ đồng.

Lúc Thiên Thúc U Hoa xuất hiện ở phía sau, Ngân Trần và Tất Lạp quay lại, ánh mắt đều tỏ vẻ đã sớm dự đoán được, họ mỉm cười ngầm hiểu với nhau, xem tiết mục của bọn trẻ với tư thái của người từng trải.

Trái lại, Kỳ Linh vô cùng bất ngờ: “Cô vẫn đi theo bọn tôi à? Tốt quá!” Cậu nhướng hàng mày rậm, khom lưng nói với Thiên Thúc U Hoa, “Có cô đi cùng thật tốt, thêm người trẻ tuổi. Một mình tôi đi theo hai ông già cả quãng đường chán chết đi được.”

Mặt Thiên Thúc U Hoa hơi ửng đỏ, cố che giấu nỗi vui mừng ở trong lòng, ngoài miệng nói: “Ai là người trẻ tuổi với anh chứ? Chỉ có mình anh là đứa nhóc mới lớn thôi. Lúc tôi bắt đầu học hồn thuật, anh còn không biết nghịch bùn đất ở đâu nữa kìa!’

“Tôi chắc là đang rửa bát đấy.” Kỳ Linh cười cười, lộ ra hàm răng đều tăm tắp.

https://thuviensach.vn

Ngân Trần và Tất Lạp đi trước, Kỳ LInh và U Hoa theo sau. Ngân Trần lấy ra một gương đồng phát sáng và vứt nó về phía trước. Gương đồng lơ lửng trong không khí tỏa ra ánh sáng êm dịu, soi sáng một khoảng lớn con đường, giống như hoa tiêu đi trước tiên phong.

“Tấm gương này là hồn khí của cậu à?” Tất Lạp quay đầu nhìn Ngân Trần.

“Một trong số những hồn khí của tôi thôi.” Ngân Trần nhếch môi.

Tất lạp im lặng nhìn Ngân Trần, một lúc sau, anh khe khẽ thở dài; “Xem ra, mấy năm nay, thật sự xảy rất nhiều chuyện tôi không biết.” Rồi anh ngập ngừng hỏi tiếp, “Cậu nói cảm giác được Glanz chưa chết. Tại sao cậu lại nghĩ rằng cậu ấy sẽ ở trong di tích Eutours?”

“Anh đã từng làm Vương tước cấp Một thì cũng biết rõ di tích Eutours là nơi nào.” Ngân Trần vừa nói vừa liên tục vung tay, từng luồng hồn lực như sao băng rót vào tấm gương đồng di chuyển trên không trung, con đường càng lúc càng được soi sáng rộng hơn.

Tất Lạp gật đầu: “Dĩ nhiên tôi biết chuyện này.”

“Xưa nay, di tích Eutours là một thành cổ có thu nạp vong linh. Tuy Tư tế Bạch Ngân chưa từng nói cho chúng ta biết, rốt cuộc sức mạnh nào mới có thể duy trì vong linh đã chết tiếp tục tồn tại ở trong di tích này mà không bị tiêu tan, nhưng chúng ta đều biết hàng vạn vong linh trú đóng ở đây là để bảo vệ một bí mật. Cho dù chúng ta không hề biết bí mật này là gì.” Ngân Trần không nhìn Tất Lạp, giống như đang tự độc thoại.

Tất Lạp lặng thinh không lên tiếng, đương nhiên anh biết rõ những điều Ngân Trần nói.

“Mọi người đều cho rằng Sứ đồ Địa giống với Sứ đồ Thiên, Sứ đồ Hải. Nhưng thật ra chỉ có Vương tước và những Sứ đồ cấp Một biết Sứ đồ Địa

https://thuviensach.vn

thật ra tên à Sứ đồ Địa Ngục. Các đời Sứ đồ Địa đều Gánh vác sứ mệnh thu thập vong linh. Họ giống như người dân đường Hoàng tuyền đến sống trong khu vực tử vong, mang vong linh từng nhà hồn thuật có hồn lực cao cấp về di tích Eutours, bảo vệ nơi này, Glanz chính là người thu thập vong linh."

Tất Lạp lặng lẽ đi bên cạnh Ngân Trần, không nói lời nào.

"Tôi vốn nghĩ rằng trong trận tai kiếp bốn năm trước, Glanz và Đông Hách đã chết rồi. Nhưng Kỳ Linh nói với tôi lúc họ ở di tích Eutours đã gặp vong linh nhà hồn thuật Cốt Diệp Lợi Cát Nhĩ đã chết ở trấn Phúc Trạch. Chúng ta đều biết Tư Xuyên Địa Tạng – Vương tước cấp Một hiện tại và ba Sứ đồ của anh ta đều sống ở một nơi nào đó rất bí ẩn trong Trái Tim. Và ai cũng biết rằng họ chưa từng rời khỏi Trái Tim một bước. Nếu Sứ đồ Địa đời này chưa từng rời khỏi Trái Tim, vậy Tất Lạp, lẽ nào anh không muốn biết những vong linh gia tăng mấy năm qua là do ai chịu trách nhiệm đi bắt sao?"

Ngân Trần nói đến đây mới từ từ dừng bước, quay mặt lại nhìn Tất Lạp mặt mũi tái nhợt bên cạnh.

***

Vùng biển Rannes, đế quốc Aslan phía Tây.

"Soạt… soạt…"

Từ lòng đất bắn ra từng sợi từng sợi tơ nhện thô nhanh như chớp, nhưng bóng dáng màu nâu kia nhanh và mạnh hơn cả hồn ma, dễ dàng tránh được đòn tấn công của tơ nhện. Gió biển thổi giật khiến bóng của nó nhạt nhòa như đang ở trong một đám sương mù mơ hồ chỉ thấy được ảo ảnh.

Thế nhưng khi Thần Âm khởi động mạch hồn toàn thân, ánh mắt tập trung vào hồn ma càng lúc càng đến gần mình, cô lại không phát hiện lúc này, một bóng dáng màu đen to lớn như ngọn núi nhỏ lặng lẽ mà nhanh

https://thuviensach.vn

chóng mọc lên từ mặt đất sau lưng cô. Bóng đen khuất trong màn sương, chỉ lộ hai con mắt đỏ lòm to như chậu máu.

Tiếng chim kêu đinh tai xé rách bầu trời như hai thanh dao găm sắt bén đâm vào huyệt thái dương, Thần Âm cảm thấy khí huyết trong lồng ngực cuồn cuộn, giống như nháy mắt bị búa tạ nặng ngàn cân nện vào. Sau lưng bất chợt ập đến một luồng hồn lực khổng lồ giống như vô số lưỡi dao cuộn xoáy, cắt vào lưng cô hàng nghìn hàng vạn vết thương chồng chất. Máu tươi như màn sương đỏ phun ra từ lưng. Không còn kịp đối phó với bóng ma màu nâu đã dồn ép tới phía trước, cô quay đầu lại, nhìn thấy một con quạ màu đen khổng lồ đứng sừng sững. Gờ phút này, tròng mắt đỏ lòm của nó đang tỏa ra ánh sáng hủy diệt mãnh liệt.

"… Quỷ Núi… Sao nó lại ở đây?" Lòng Thần Âm chùng xuống, cô đã từng gặp hồn thú cấp cao này ở gần hồ Hoàng Kim, nay lại gặp nó trên đảo này. Rốt cuộc hòn đảo này là sao…? Lúc đó, cô dựa vào hồn khí Mặt Kính Tử Linh của U Minh mới có thể đánh bại nó, nhưng hiện tại…

"Vậy thì đánh cược một lần thử xem…" Ánh sáng bừng lên từ lòng bàn tay Thần Âm lan ra mấy trăm mét. Đường vân trắng trắng trên mặt đất bỗng chốc như có sinh mạng xòen xoẹt chạy đến lòng bàn tay cô, vừa co lại vừa đan xen như một cái kén, bọc lấy Thần Âm. Ánh sáng hồn lực màu trắng không ngừng quấn lấy cô. Thông qua khe hở, Thần Âm nhìn thấy cặp móng vuốt như năm thanh dao sắc bén cực lớn của Quỷ Núi kia tựa sấm sét giáng xuống từ trời trời cao.

Nhưng cùng lúc đó, bóng dáng màu nâu đang lao đến gần đột nhiên nhảy vọt qua đỉnh đầu Thần Âm. Ngay sau khi cô còn chưa kịp hoàn hồn thì âm thanh máu thịt bị xé toạc liên tục vang lên. Đồng thời tiếng kêu thảm thiết chói tai của Quỷ Núi khiến cánh tay và bắp đùi cô bị sóng âm sắc bén rạch vô số vết thương, máu chảy ào ạt ra ngoài. Cô phóng hồn lực, cố gắng chữa lành thân thể mình với tốc độ nhanh nhất.

https://thuviensach.vn

Cùng khoảng khắc đó, cảnh tượng như địa ngục trước mắt làm cho cô kinh ngạc đến độ á khẩu. Bóng nâu kia từ đỉnh đầu đến cuối vẫn còn giữ tốc độ nhanh như chớp, mỗi cú tấn công của Quỷ Núi, nó đều thoải mái tránh né một cách nhẹ nhàng, bay từ chỗ này sang chỗ khác chỉ trong nháy mắt, tựa như một cỗ máy cấp tốc muốn cán nát tất cả xuyên thấu trước sau, trái phải trên thân thể khổng lồ của Quỷ Núi. Rất nhiều máu tươi nóng hổi bắn ra từ lỗ thủng, như thế cơn mưa đó trút xuống từ trời cao.

Quỷ Núi gào lên từng cơn, từng cơn, âm thanh đinh tai nhức óc, đất xung quanh nứt toác, đá vụn bắn tung tóe, tạo thành những cơn gió cuốn theo bụi đất, rít lên nghe như tiếng khóc thét thê lương.

Thần Âm thu hồi lưới hồn lực bảo vệ lại, đứng dậy, tất cả vết thương nhỏ chằng chịt trên người đang chậm chạp khép lại. Rốt cuộc cô đã thấy rõ, bóng màu nâu tựa như bóng ma kia là một chàng trai trần truồng, mái tóc đỏ dựng đứng như ngọn lửa đang cháy. Điều thật sự khiến người ta sợ hãi chính là hắn không dùng bất cứ vũ khí nào nhưng lại xé nát Quỷ Núi thành từng mảnh nhỏ bằng tay không.

Thần Âm kìm nén cảm giác buồn nôn, xiết chặt sợi roi bạc trong tay, im lặng theo dõi.

Lúc này, thân hình chàng trai kia đột ngột lóe lên, nhảy đến dưới chân Quỷ Núi, nắm lấy móng vuốt của nó, gầm lên. Cả cơ thể sừng sững như ngọn núi nhỏ kia bị hắn tóm lấy, sau đó vứt về phía biển. Thân hình Quỷ Núi nặng nề lăn ầm ầm men theo bờ cát, đá vụn và nước biển vàng tung tóe.

“Sức mạnh này… hoàn toàn không phải con người… Đến tột cùng, hắn là vật gì…” Thần Âm nhìn chàng trai kia, nỗi sợ hãi trong lòng sắp nuốt chửng cô.

Thần Âm vừa định vận dụng hồn lực thì bỗng bóng dáng chàng trai lóe lên, chắn trước mặt cô, cũng đồng thời bóp nát vụn những hòn đá tấn công

https://thuviensach.vn

từ các phía. Tuy nhiên vẫn còn sót lại một hòn, bắn về phía Thần Âm như điện xẹt, cô vừa định vung roi lên thì chàng trai kia đã ra tay che chắn trước mặt cô.

Tiếng "bụp" vang lên, hòn đá to cỡ nắm đấm xuyên thủng cánh tay hắn. Thần Âm vừa thấy rõ thì bỗng chốc một cảm giác tởm lợm trào lên trong dạ dày.

Những thứ bắn ra từ miệng Quỷ Núi kia không phải là hòn đá mà là từng đoạn lưỡi đầy gai nhọn. Đoạn lưỡi đâm thủng cánh tay chàng trai còn đang ngọ nguậy giãy giụa, giống như con rắn không ngừng cắn xé chui lên bả vai hắn.

Chàng trai giơ cánh tay còn lại lên ngón tay thon dài như năm thanh dao sắc bén và chính xác, điềm nhiên xé da thịt trên cánh tay mình, bắt lấy đoạn lưỡi còn đang giãy giụa kia, bóp nát thành một đống máu thịt nhầy nhụa.

Thần Âm nhìn hắn, vẻ mặt lạnh lùng; "Không cần anh cứu tôi, chút tấn công cỏn con này tôi vẫn đối phó được."

Nói xong, cô đi đến phía trước, vừa ngước mắt nhìn về phía Quỷ Núi đã phát hiện cơn mưa lưỡi lần thứ hai trút xuống. Tiếng xé gió vun vút vang lên, Thần Âm nhanh chóng vung roi quất chúng nát bươm song vẫn bị hai đoạn lưỡi xuyên thủng bụng. Mùi máu tanh tưởi xộc thẳng lên cổ họng, cô bị đánh bật ngược ra phía sau, rơi bịch xuống đất. Đau đớn lan khắp toàn thân, ánh mắt theo đó mà tan rã, khuôn mặt xinh xắn biến dạng, cổ họng cất tiếng rên khàn đặc.

Ngay lập tức, chàng trai xuất hiện bên cạnh Thần Âm, đưa tay rút hai đoạn lưỡi cắn xé bụng cô, bóp thành đống thịt nát rồi cúi đầu nhìn cô đăm đăm. Sau đó hắn quay đi, trong nháy mắt mạch hồn chi chít hiện ra trên người hắn, toàn thân được bao phủ trong ánh sáng vàng óng ả, tiếng gầm phẫn nộ phát ra từ lồng ngực. Thần Âm chỉ nhìn thấy mặt biển sau lưng

https://thuviensach.vn

Quỷ Núi nổ vang, nhanh chóng cuộn lên một con sóng khổng lồ hệt như con quái vật trồi lên từ biển đen sâu thẳm. Ngay sau tiếng nổ đinh tai nhức óc ấy, mấy chục cột nước to cỡ một vòng tay ôm bắn vụt lên từ mặt biển Những cột nước đồ sộ cuồng xoáy như vòi rồng vẽ lên không trung vài chục đường cong xinh đẹp bỗng đột ngột đông lại thành các trụ băng sắc bén, ầm ầm lao đến đâm thẳng vào Quỷ Núi với tốc độ sét đánh ngang tai.

Hàng vạn khối băng bén nhọn nổ tung. Tiếng gào thét thê lương của Quỷ Núi như sương mù tan biến trong sóng biển.

Giờ phút này, trên vách núi xa xa, Đặc Lôi Á đang mỉm cười nhìn trận đánh đẫm máu dưới chân mình. Gió thổi chiếc váy lụa mỏng bay phất phơ như ma quỷ quấn quang thân thể yêu kiều. Da thịt trắng muốt lồ lộ trong không khí rét mướt, nhưng dường như cô chẳng buồn đoái hoài.

Cô đưa tay lên che đi khóe miệng mềm mại như cánh hoa, cười quyến rũ, khẽ cau mày thì thầm: “Ôi, cậu bé ngốc nghếch đáng yêu của tôi, thật đúng là mầm móng đa tình. Đáng tiếc Sứ đồ của U Minh yếu quá, cô ta không xứng với cậu…”

Nói đến đây, dường như cô ta chợt cảm giác được gì đó, nụ cười cứng đờ trên khuôn mặt, bỗng nhắm mắt lại rồi mở choàng ra. Lúc này, đôi mắt vừa rồi còn đen láy, trong suốt đã trở nên trắng dã, khuôn mặt hiện lên vẻ lâng lâng mờ mịt.

“Hừm… ha ha… thú vị… Thật thú vị… Hóa ra cô ta chủ động chịu đựng công kích… Đặc sắc quá đi mất… Hóa ra sau chúng ta còn xuất hiện Kẻ Gặm Nhấm càng biến thái hơn!”

Đôi mắt Đặc Lôi Á trở về đen nhánh, cô mỉm cười, bóng dáng chợt lóe rồi biến mất khỏi vách đen như ma quỷ bị gió thổi phiêu tán đi.

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 1

Chương 12: Nghê Hồng

Vùng biển Rannes, đế quốc Aslan phía Tây.

Khi Thần Âm tỉnh lại, cảm giác đầu tiên là cả thân thể đều chìm trong nước biển lạnh lẽo. Cô run lên bần bật nhưng cái buốt giá của nước biển mùa đông hình như hoàn toàn không có. Cô từ từ mở mắt nhìn xung quanh, thấy mình đang ngồi trong vũng nước cạn sát bên bờ biển, lưng tựa vào đá ngầm màu đen. Trước mặt cô là chàng trai lúc nãy, hắn đang quỳ một chân trong nước, cúi đầu, nhắm cả hai mắt, tay như đang tìm kiếm thứ gì đó ở dưới nước.

Một lát sau, Thần Âm mới nhận ra hắn ôm cô ngâm vào nước là để tiện cho việc tạo ra Trận ở đây. Thần Âm cúi đầu nhìn từng vòng sáng. Trận hồn thuật xung quanh cô không ngừng nhấp nháy như hơi thở lên xuống. Cô ngẩng đầu, nhìn hồn lực tuôn trào trong hoa văn hồn mạch vàng óng trên toàn thân chàng trai kia, liên tục chảy vào trận ma pháp xoay tròn. Vô số hồn lực mãnh liệt bao quanh thân thể cô, các vết thương chi chít trên cánh tay, trên đùi đang nhanh chóng khép lại, thậm chí là hai lỗ thủng to như nắm tay trên bụng cũng bắt đầu lên da non. Mà lạ là dù lỗ thủng gần như là ở vị trí trí mạng hay vết thương vặt vãnh trên tay chân, tất cả cảm giác đau đớn đều hoàn toàn biến mất, như thể bị ánh sáng của Trận do chàng trai này tạo nên xoa dịu hết.

“Anh là ai?” Thần Âm nhìn chàng trai nhắm mắt tập trung trước mặt, hỏi.

https://thuviensach.vn

Nghe thấy giọng Thần Âm, chàng trai mở choàng mắt, sau đó từ từ đứng lên. Nương theo ánh sáng xoay tròn của Trận, lần đầu tiên cô thấy rõ được gương mặt hắn ta.

Một đôi mắt to đen nhánh, ôn hòa chứa đựng vẻ ngơ ngác, ngây thơ nguyên thủy, như đứa trẻ hồn nhiên nhìn chăm chăm thế giới lạ lẫm. Tóc của hắn đỏ rực như lửa, dựng thẳng, lộ rõ đường nét khuôn mặt. Sống mũi cao thẳng khiến vẻ mặt toát lên nét kiên nghị, khí thải hơn người. Nhưng hàng mày rậm và lông mi cong vút làm giảm đi nét cứng cỏi, tăng thêm vẻ dịu dàng. Miệng hắn khẽ mở như muốn nói chuyện với cô, nhưng lại sợ sẽ dọa cô nên chỉ giữ động tác ngượng ngập như thế. Chỉ những thiên sứ trẻ tuổi mới có được khuôn mặt dịu dàng và tinh khiết nhường này. Hoàn toàn trái ngược với dung mạo của mình, thân thể hắn lại cao lớn vạm vỡ, toàn thân gần như trần trụi, chỉ có một khố giáp ngắn ngủi quấn quanh eo. Trên làn da màu nâu từ cổ đến chân. Thậm chí là gương mặt đều hiện đầy hoa văn như hình xăm thần bí. Trên ngực và hai tay hắn vẫn còn dính vết máu đặc sệt của Qủy Núi khi nãy. Lồng ngực rắn chắc rộng rãi, tay chân thon thả mạnh mẽ, cơ thể như một tia chớp đầy sức mạnh, toát lên khí thế đặc trưng của giống đực.

Những thứ đầy mâu thuẫn này lại đồng thời tồn tại trên thân thể một người, tạo nên sự dung hoà giữa thiên sứ và ác quỷ rất đặc biệt.

“Anh là ai?” Thần Âm khẽ khàng hỏi hắn lần nữa.

Hắn hơi hé miệng, âm thanh mơ hồ phát ra từ cổ họng, “ Nghê… Hồng…”

“Nghê Hồng?” Thần Âm lặp lại.

Hắn ta gật đầu lia lịa, trên khuôn mặt ngờ nghệch như trẻ con nở nụ cười điển trai. Thần Âm nhìn ngẩn ngơ, vẻ mặt hoàn mỹ và tinh khiết như vậy hoàn toàn không nên tồn tại trong thế giới kì lạ và tà ác này. Có lẽ vì Thần

https://thuviensach.vn

Âm gọi đúng tên mình mà hắn trở nên hưng phấn, cười toe toét, hàm răng trắng muốt, âm thanh sang sảng.

Hắn bỗng đứng dậy, quay người nhảy xuống biển. Thần Âm còn chưa kịp phản ứng thì đã nhìn thấy hắn ướt đẫm ngoi lên, từng giọt nước như viên đá quý lăn xuống thân thể rắn chắc đẹp tựa thần biển. Tay hắn nắm lấy mấy con chim biển gai tua tủa, miệng còn ngậm một con cá đang giãy giụa.

Hắn chạy đến trước mặt Thần Âm, ngồi xuống, vẫy vẫy con cá với cô, sau đó lại dùng tay tách ra mấy con nhím biển gai nhọn đen sì kia, nâng lên đưa cho Thần Âm. Đôi mắt đen nhánh hiền lành của hắn tỏa sáng, ánh lên sự nôn nóng và mong đợi.

Gai của con nhím biển đâm rách bàn tay hắn, máu nhỏ xuống nước. Thần Âm cau mày nói, “Tay của anh…”

Nghê Hồng nhoẻn miệng cười lắc đầu, ra vẻ chẳng đau đớn gì. Tay vẫn cầm nhím biển, mong đợi nhìn Thần Âm. Lòng Thần Âm dâng lên nỗi cảm động ấm áp. Cô đưa bàn tay trắng nõn, mảnh khảnh ra nhận lấy con chim biển màu đen trên bàn tay chắc khỏe của Nghê Hồng, cúi đầu cắn một miếng, mùi vị rất ngon. Nghê Hồng vui vẻ cười lên, gương mặt hưng phấn và thỏa mãn.

Ăn xong, Thần Âm muốn đứng dậy trở lên bờ. Vì biển mùa đông lạnh giá, lúc không bị thương còn có thể miễn cưỡng chống đỡ, giờ phút này, tất cả hồn lực, trong cơ thể đều dùng để chữa lành vết thương nên năng lực kháng lạnh gần như bằng không.

Vừa định đứng dậy, bụng liền đau nhói, cơn đau lan ra toàn thân. “Qủa nhiên còn chưa hồi phục tốt…” Thần Âm lưỡng lự, lại từ từ ngồi xuống biển. Vừa ngẩng đầu thì một hơi thở ấm áp mãnh liệt phả lên mặt cô. Nghê Hồng đưa tay nhấc cô lên khỏi mặt mặt nước, đi thẳng vào bờ. Một tay hắn ôm Thần Âm, tay kia chộp xuống mặt đất, lập tức các vách đá trồi lên,

https://thuviensach.vn

nhanh chóng xây dựng thành tường bao xung quanh chỗ trũng, tạo thành một căn phòng nho nhỏ. Hắn ôm Thần Âm vào trong, đặt cô ngồi xuống đất rồi ngồi xuống bên cạnh cô, nhìn có với ánh mắt nóng bỏng tỏ ý hỏi thăm.

"Ừ, ấm hơn nhiều rồi, không có gió nữa." Thần Âm nói với hắn.

Thế là hắn cười giòn giã, nét hiền hòa trên gương mặt và vẻ tàn sát tràn ngập trong cơ thể hoàn toàn không phù hợp với nhau. Hắn nhướng mày, sau đó như chợt nghĩ ra điều gì, liền quay lưng khom người đi ra khỏi phòng băng. Không lâu sau hắn lại chui vào, lần này cầm theo một bộ da lông báo tuyết vừa xé xuống, máu nóng vẫn còn bốc hơi. Hắn đưa tay gõ nhẹ lên tấm da lông, những vết máu đặc quánh kia nhanh chóng thành băng, sau đó giơ tay giũ mạnh, vô số băng đỏ lách tách rơi xuống, tấm da lông trong tay đã khô ráo sạch sẽ. Hắn đi đến bên cạnh Thần Âm đưa cho cô, ra hiệu cho cô khoác lên.

Thần Âm đắp tấm da lên người mình, quay lại nhìn vẻ mặt đắc ý và trong sáng của Nghê Hồng giống như cậu thiếu niên đang khoe bảo bối của mình. Cô mỉm cười, "Cảm ơn anh!"

Nghê Hồng ngồi trước mặt Thần Âm, chăm chú nhìn cô với ánh mắt nồng nhiệt. Sau đó, hắn đi đến ngồi sải chân ra, ôm lấy Thần Âm đặt giữa hai chân mình, giang hai tay của cô vào lồng ngực để trần của hắn.

"Anh… anh định làm gì?" Mặt Thần Âm vụt đỏ bừng.

Nhưng Nghê Hồng không nghe thấy, hắn yên lặng đặt đầu lên vai cô, nhắm mắt lại ,bờ mi dày rậm, trong tựa một đứa trẻ đang ngủ say. Hắn vận hành hồn lực toàn thân, rất nhiều đường vằn màu vàng óng lưu chuyển khắp người. Thần Âm cảm giác dòng khí ấm như ánh nắng mùa hè bao cô từng lớp một. Cô hơi nghiêng mặt qua, nhìn Nghê Hồng đang nhắm mắt ôm mình, cất tiếng, "Có phải anh không biết nói chuyện không?"

https://thuviensach.vn

Nghê Hồng ngẩng đầu, mấp máy môi, đôi mắt hiền lành mở to, trong đó pha lẫn vẻ mờ mịt và đau thương, nhẹ gật đầu với cô, sau đó lại đặt đầu lên vai cô. Hồn lực nóng hổi từ bộ ngực trần của hắn liên tục lưu chuyển ra ngoài. Máu thịt lành lại, da non mọc ra. Ngoài phòng băng, gió tuyết gào thét khắp nơi, bên trong lại vô cùng ấm áp và thư thái.

~~~~~~~~~~~~~~~Ngu ngơ mà cũng ăn đậu hũ ngon quá a~~~~~~~~~~~~~~~~

Di tích Eutours, đế quốc Aslan phía Tây.

Ngân Trần nhìn cổng đá sừng sững nặng nề cao mấy chục mét khép chặt với nhau trước mặt, không biết nó được xây dựng ở đây từ khi nào. Những họa tiết hoa văn cổ xưa và tang thương như ngầm tiết lộ nó đã trải qua mấy trăm nghìn năm.

“Đi vào từ đây á?” Kỳ Linh nhìn cánh cổng cao như tòa cung điện, bởi vì lần trước là do cậu chạm vào quân cờ được chuyển thẳng đến bên trong di tích cổ, nên đây là lần đầu tiên cậu nhìn thấy cánh cổng của nó.

Tất Lạp từ từ đi đến trước cổng, vươn ngón tay mảnh khảnh tái nhợt ra khỏi chiến bào lông vũ đen nhánh, nhẹ nhàng vuốt lên cánh cổng thô ráp như vuốt giọt sương sớm trên lá cây. Hàng loạt tia sáng vàng rực như tơ xuất hiện từ đầu ngón tay anh, men theo những hoa văn điêu khắc phức tạp lan khắp cánh cổng. Cánh cổng chậm rãi di chuyển, tạo ra âm thanh ầm ầm trên mặt đất trống trải.

Ngân Trần thầm giật mình, mỗi lần nhìn thấy Tất Lạp vận dụng hồn lực đều khiến anh ngạc nhiên. Không phải vì hồn lực bao la, sâu xa khó lường trong thân thể của Tất Lạp mà là bởi anh ta như đang tạo nên tác phẩm nghệ thuật, tuyệt đối không dùng hồn lực nhiều hơn một phân nửa cũng không ít hơn một phân. Mỗi tia hồn lực đều chuẩn xác, không hề lãng phí bừa bãi. Cho nên trong nhóm Vương tước, Tất Lạp từng được cho rằng là kẻ đáng

https://thuviensach.vn
~~~~~~~~~~~~~~~

sợ nhất. Bởi vì dù chỉ còn lại hồn lực rơi rớt, anh ta cũng có thể vận dụng nó tạo nên hiệu quả kinh người.

Cổng đá dần dần mở rộng, di tích Eutours vĩ đại hoang vắng mang theo bụi bặm cổ xưa phả vào mặt.

“Chuyện này… Chuyện này không thể nào…” Thoáng chốc, Tất Lạp và Ngân Trần đều mặt mày trắng bệch, tựa như nhìn thấy địa ngục nhân gian.

Kỳ Linh đi đến, nhìn bên trong thành cổ tối đen như mực, cậu hoàn toàn không hiểu tại sao Tất Lạp và Ngân Trân lại sợ hãi như thế. “Nơi này giống như lần trước tôi đến mà, cũng tối đen chẳng thấy được gì. Nhưng mà Ngân Trần à, trong đó rất tà quái, lần trước tôi…” Kỳ Linh nói xong, nhìn thấy vẻ mặt Ngân Trần càng lúc càng u ám liền dừng lại. Cậu hơi lùi về phía sau, đứng bên cạnh U Hoa, thì thầm hỏi. “ Cô có biết tại sao họ lại như vậy không? Có phải nhìn thấy ma không vậy?”

Thiên Thúc U Hoa còn tái nhợt hơn cả hai người kia, cô mím môi đến tím ngắt, nhỏ giọng nói với Kỳ Lình “ Anh còn nhớ cô bé lần trước chúng ta gặp ở đâu không?”

“Nhớ chứ, tên cố ta là Lợi Cát Nhĩ. Tôi còn thấy lạ nữa, lúc trước cô ta đã chết ở trấn chúng tôi, tôi nhớ đến đã cảm thấy sởn gai ốc rồi. Không biết cô ta là người hay ma nữa…”

“Bất kể cô ta là người, là ma, là quái vật, hay là vong linh,” Thiên Thúc U Hoa đè nén nỗi sợ hãi trong giọng nói, “bây giờ đều biến mất rồi. Trong di tích to lớn chẳng còn lấy một vong linh nào nữa, không có bất kì dấu hiệu hồn lực nào cả, tôi không cảm giác được…”

Đột nhiên Kỳ Lình cảm thấy sau lưng lạnh toát, như có một con ma đang phả hơi lên cổ mình. Bốn người đứng yên đó, chỉ có gương đồng trên đỉnh đầu Ngân Trần tỏa ra ánh sáng êm dịu. Vây quanh họ là bóng tối vô biên vô hạn, di tích trước mặt như một mộ phần quái lạ khổng lồ, không ai

https://thuviensach.vn

biết bên trong chôn giấu thứ gì. Không khí mà quái kì dị này khiến Kỳ Linh sợ hãi.

Qua thật lâu, Ngân Trần mới quay đầu lại, từ tốn nói với Tất Lạp, “Trong lãnh thổ Aslan, ai có thể giết chết hàng vạn vong linh tụ tập ở đây trong thời gian ngắn như vậy?”

Tất Lạp nhìn di tích tối tăm tĩnh mịch, ánh mắt như biển đen dậy sóng, “Không ai có thể làm được.”

“Phạm vi do thám của anh được bao nhiêu?” Ngân Trần hỏi.

“Không lớn lắm nhưng tuyệt đối không nhỏ. Trong phạm vi tôi cảm giác được, không có bất kì dấu hiệu hồn lực nào.” Tất Lạp trả lời. “Cậu và Glanz có mạch linh hồn giống nhau. Cậu thử cảm ứng xem cậu ta có bên trong không?”

“Tôi không làm được.” Ngân Trần điềm nhiên. “Hiện tại, vận hành trong thân thể tôi là một mạch linh hồn hoàn toàn mới. Mạch linh hồn của Gilgarnesh đã bị phong ấn rồi, không sử dụng được nữa.”

Tất Lạp quay đầu, khá ngạc nhiên nhìn Ngân Trần. nhưng anh nhanh chóng khôi phục vẻ bình tĩnh như tâm trạng chưa từng gợi sóng.

“Nếu như vậy, chúng ta đừng nên xông bừa vào, không ai biết bên trong đã xảy ra chuyện gì.” Tất Lạp quay người, ngẩng đầu nhìn vòm không tối đen. “ Chúng ta cần một người có thể thăm dò hồn lực trong phạm vi lớn. Vừa hay tôi biết cô ta đang ở đâu.”

Nói xong, Tất Lạp giơ tay, nhẹ nhàng đặt lên cánh cổng đá bên trái. Lòng bàn tay anh bắt đầu bốc lên màn sương vàng óng bao trùm bên ngoài cánh cổng. Trong phút chốc, một quân cờ mới đã ra đời, “ Đến đây đi, quân cờ này sẽ đưa chúng ta đến chỗ cô ta.”

https://thuviensach.vn

~~~~~~~~Giờ chúng ta cùng quay lại với hai bạn trẻ đang ôm ấp kia a~~~~~~~

Vùng biển Rannnes, đế quốc Aslan phía Tây.

Lúc Thần Âm tỉnh lại, trời đã sáng hẳn. Trên người cô vẫn đắp tấm da báo tuyết, nhưng Nghê Hồng không biết đã đi đâu mất. Cô chạm vào vết thương trên bụng, đã lành lặn rồi, sau đó thử vận hành hồn lực trong cơ thể, hồn lực cũng đã hoàn toàn hồi phục, thậm chí còn dồi dào hơn trước khi bị thương.

Cô chui ra khỏi phòng băng nhỏ, vừa đến tia sáng đầu tiên liền nhìn thấy Nghê Hồng toàn thân màu nâu đứng dưới ánh mặt trời, gương mặt hồn nhiên và ngây thơ mang vẻ đẹp tinh khôi. Giây phút này, tựa sát vào thân thể cao lớn của hắn là một người phụ nữ xinh đẹp động lòng người, đôi chân cô ta thon dài khỏe khoắn, bộ ngực cao vút và làn da trắng ngần được tôn lên bởi làn da màu nâu của Nghê Hồng bên cạnh, trong căng tràn đầy sức quyến rũ.

#Băng: Té ra là đã có chậu rồi a~

“Cô là ai?” Thần Âm đứng đối diện, cảnh giác hỏi.

“Tôi à? Tên tôi là Đặc Lôi Á. Cô từng nghe tới chưa?” Người phụ nữ diễm lệ khẽ giơ tay lên che miệng, tiếng cười như chuông bạc bị gió biển thổi lay động ngân nga. Chiếc váy lụa mỏng cũng phất phơ như ẩn như hiện hút hồn người.

“Vương tước cấp Bốn… Đặc Lôi Á?” Sắc mặt Thần Âm hơi tái đi.

“Đúng vậy, chính là tôi.” Cô ta chỉ vào mũi mình, cười quyến rũ, sau đó, đầu ngón tay màu đỏ mảnh khảnh chỉ vào Nghê Hồng. “Đây là Sứ đồ của tôi, Nghê Hồng.”

https://thuviensach.vn
~~~~~~~~

“Anh ta là Sứ đồ của cô?” Thần Âm kinh ngạc, bởi vì với tư cách là Sứ đồ cấp hai, hồn lực của cô đã cực kì đáng sợ rồi. Tuy bình thường chiến đấu cũng giấu thực lực, không ai biết hồn lực thực sự của cô đạt đến mức nào, nhưng bản thân cô vô cùng rõ ràng. Thế nhưng cô có thể cảm nhận được hồn lực của Nghê Hồng không thua gì, thậm chí là vượt xa hồn lực của mình. Nghê Hồng có hồn lực hùng hậu đến vậy, sao chỉ là Sứ đồ cấp Bốn thôi chứ!

“Chắc chắn cô đang suy nghĩ Nghê Hồng có hồn lực khổng lồ trong cơ thể, sao lại uổng phí làm Sứ đồ cấp Bốn thôi phải không?” Hai mắt Đặc Lôi Á trắng xóa mù mịt, mông lung nhìn Thần Âm giống như muốn nhấn chìm cô trong đó.

Cõi lòng Thần Âm lạnh ngắt.

“Đó là vì nói một cách nghiêm túc. Nghê Hồng không phải là Sứ đồ của tôi, cậu ta là Kẻ Gặm Nhấm thế hệ này.” Gió tuyết trong mắt Đặc Lôi Á càng cuộn xoáy kịch liệt, nụ cười cô ta trở nên quái gở và ghê rợn. “Mà này, quên nói cho cô biết, cô cũng thế! Cô và Nghê Hồng đều là Kẻ Gặm Nhấm thế hệ này.”

“Tôi không hiểu cô đang nói gì…” Thần Âm nhìn Đặc Lôi Á, lạnh lùng nói.

“Cũng đúng, bởi vì cô hoàn toàn không biết mình rốt cuộc là thứ quái vật gì. Cô và Nghê Hồng, nói chính xác là chẳng ai là người cả. Ối…” Đặc Lôi Á như lỡ miệng nói ra lời bất nhã, thẹn thùng cười. “Thật ra tôi cũng chẳng phải là người. Hắn chúng ta đều là những quái vật được tạo ra. Có điều ở đời bọn tôi, từ nhỏ, chúng tôi đã biết mình là quái vật. Mà đời sau bọn tôi, bắt đầu từ thế hệ cô cậu, những Kẻ Gặm Nhấm đều không nhớ được điều này. Thế nên, nhiệm vụ nói cho các người biết sự thật liền rơi vào thế hệ đời trước là bọn tôi đây.”

https://thuviensach.vn

Thần Âm nhìn Đặc Lôi Á trước mặt, trong lòng cô mơ hồ cảm giác bí mật mình vẫn luôn tìm kiếm sắp sửa được vạch trần.

“U Minh… Vương tước của cô-và tôi đều là Kẻ Gặm Nhấm đời trước. Thật ra nó mang tính chất căn bản giống với Sứ đồ được ban ấn. Sứ đồ là người được Vương tước ban cho mạch linh hồn giống họ. Còn Kẻ Gặm Nhấm như chúng ta, từ lúc sinh ra, trong cơ thể đã bị gieo trồng đủ loại mạch linh hồn thí nghiệm. Mỗi thế hệ có mấy trăm người, trong quá trình lớn lên, có một vài kẻ vì mạch linh hồn không hoàn thiện nên đã chết khi còn là thai nhi, có vài kẻ vì mạch linh hồn quá biến thái và hắc ám cũng không sống được, chết non từ rất sớm. Hơn nữa, những Kẻ Gặm Nhấm cũng sẽ tàn sát lẫn nhau, cuối cùng có thể sống sót thông thường chỉ có hai đến ba người mà thôi, cũng chính là những người mạnh nhất. Mạch linh hồn trong cơ thể chúng ta là mạch linh hồn mới tinh trước nay chưa từng xuất hiện ở lãnh thổ Aslan. Vì vậy, sức mạnh và thiên phú của chúng ta không giống với Vương tước trước kia. Thế nên chắc hẳn cô cũng biết sứ mệnh bẩm sinh của chúng ta rồi, đúng không?”

Đặc Lôi Á nhìn Thần Âm mặt mũi trắng bệch, tựa như đang chờ câu trả lời của cô, Thần Âm cắn đôi môi tái nhợt, không tiếp lời. Thật ra, trong lòng cô đã thầm đoán được đáp án khiến người ta kinh hoàng kia rồi.

“Sứ mệnh của chúng ta là tàn sát các Vương tước. Chúng ta phải duy trì bảy vị Vương tước mãi mãi là đỉnh cao hồn lực của Aslan. Nếu chúng ta có thể giết chết một vị Vương tước, như vậy chứng tỏ mạch linh hồn và hồn lực của hắn đã thua chúng ta, hắn không đủ tư cách làm Vương tước Aslan nữa. Ngược lại, nếu chúng ta chết dưới tay họ, chứng tỏ mạch linh hồn gieo trồng trong người chúng ta không đủ hùng mạnh, chúng ta là vật thí nghiệm thất bại.” Đặc Lôi Á đưa bàn tay mơn trớn bả vai của Nghê Hồng “ Cô rõ chưa?”

“Vậy cô và U Minh… đã giết Vương tước nào rồi?” Thần Âm khống chế tiếng nói run rẩy, hỏi.

https://thuviensach.vn

“Chúng tôi à?” Đặc Lôi Á cười khanh khách. “Hai người chúng tôi giết rất nhiều người, không chỉ có một vị Vương tước thôi đâu.”

Cô ta nhìn Nghê Hồng, lại nhìn Thần Âm, rồi đôi mắt trông ra nơi biển khơi xa xăm. “Từ nhỏ, tôi và U Minh đã lớn lên cùng nhau. Kể từ lúc hiểu chuyện, bọn tôi đã bắt đầu sứ mệnh đao phủ của mình. Đầu tiên là giết sạch mười mấy Kẻ Gặm Nhấm cùng thế hệ, sau đó là giết vô số hồn thú cấp cao. Thiên phú của tôi và U Minh quả thật là một đôi trời sinh. Cô hẳn hiểu rõ Vương tước của mình, anh ta có thể dựa vào việc phá hủy tước ấn của hồn thú và nhà Hồn thuật, hấp thụ mạch linh hồn của đối phương vào cơ thể mình, không ngừng gia tăng sức mạnh hồn lực bản thân. Còn tôi cảm ứng được hồn lực chuẩn xác trong phạm vi lớn, thật sự là một cỗ máy thăm dò định vị tước ấn được chế tạo cho riêng anh ta.”

Đặc Lôi Á nhìn khuôn mặt như thiên sứ của Nghê Hồng, nói tiếp. “Mà Kẻ Gặm Nhấm đời này còn sống sót cũng chỉ có cô và Nghê Hồng thôi. Vì vậy, tôi và U Minh mỗi người dẫn dắt một người, gọi là Sứ đồ của mình. Nhưng lẽ nào cô không phát hiện thiên phú của cô cậu và bọn tôi hoàn toàn khác nhau sao?”

“Vậy bọn tôi…cũng phải không ngừng giết người… để sống sót ư?” Đôi mắt Thần Âm ngấn lệ.

“Đó là đương nhiên! Lúc tôi và U Minh nhìn thấy cô và Nghê Hồng toàn thân đẫm máu đi ra khỏi hang động địa ngục kia, bọn tôi như thể nhìn thấy chính mình năm xưa, trong lòng rất phấn khích. Hai cô cậu cũng còn là thiếu niên bé nhỏ, thân thể mảnh mai, gầy gò tắm trong vũng máu nóng hổi, tỏa ra mùi tanh nồng. Dáng vẻ đó nhắc đến thật quá cuốn hút.” Cô ta tựa mặt vào lồng ngực để trần của Nghê Hồng, nụ cười trên mặt biến dạng kỳ quái. “ Thật khéo, nhắc đến cũng trùng hợp. Năm đó, tôi và U Minh từng liên thủ săn giết Đồng Tước, mà hôm qua, cô và Nghê Hồng lại liên thủ giết chết Qủy Núi. Hai hồn thú này, một con cất tiếng kêu là có thể hô gió gọi

https://thuviensach.vn

tuyết, một con cất tiếng kêu có thể khiến trời long đất lở. Phải công nhận, trong bản năng của Kẻ Gặm Nhấm luôn có sức hấp dẫn lẫn nhau.

Thần Âm nhìn vẻ mặt mờ mịt và ngây thơ của Nghê Hồng. Cô khó tin được một chàng trai mang khuôn mặt tinh như thiên sứ vậy mà lại là Kẻ Gặm Nhấm đôi tay dính đầy máu tươi. Mà đáng sợ hơn, bản thân cô cũng là vật thí nghiệm giống như vậy.

“Lúc ban đầu tiếp xúc với Nghê Hồng, tôi cũng đã biết thiên phú của cậu ta xuất chúng. Vừa bắt đầu, tôi đã phát hiện thực lực mỗi phương diện của cậu ta như tốc độ, sức mạnh, khả năng tái sinh, nguồn hồn lực, cách tạo trận pháp,vv… đều đạt đến đỉnh cao. Trong những Sứ đồ Aslan, không ai có được thiên phú toàn diện như cậu ta, đủ để khiến cậu ta sánh ngang với Vương tước. Không những thế, càng về sau tôi càng có nhiều phát hiện thú vị. Thiên phú thực sự của cậu ta không phải là những cái này, mà là bẩm sinh cậu ta không hề có cảm giác đau, không biết sợ và không e ngại bất cứ đối thủ nào, chỉ là cỗ máy giết người hoàn mỹ. Lúc chúng ta chiến đấu không thể nào giữ được hồn lực ở trạng thái tuyệt đối, nhưng Nghê Hồng có thể. Bởi vì cậu ta không biết đau cũng không sợ bị thương, bất cứ lúc nào cũng có thể kích thích hồn lực của mình đạt mức độ cao nhất, đây là một sức mạnh phá hủy tất cả. Nghê Hồng không hiểu được các loại đạo lý phức tạp trong nhân gian, cậu ta chỉ là một người nguyên thủy, không biết nói chuyện, chỉ biết nói tên của mình, cậu ta có bản năng của loài vật, còn tâm tình chỉ là một đứa bé thôi. Mà chỗ hay nhất là cậu ta có bản năng tính dục nguyên thủy, nó khiến hồn lực của cậu ta khi bị kích thích sẽ trở nên hoang dại hơn. Bởi vì cậu ta không hiểu chuyện nam nữ, cho nên lúc tính dục bị kích thích thì hồn lực trong cơ thể cậu ta bùng nổ, cuốn phăng và hủy diệt tất cả…”

Đặc Lôi Á vừa nói vừa vuốt ve thân thể cường tráng của Nghê Hồng, dọc theo bả vai rộng lớn đến cơ ngực rắn rỏi, rồi một mạch lăn xuống chiếc bụng săn chắc bằng phẳng…

https://thuviensach.vn

Thần Âm thấy gương mặt Nghê Hồng càng lúc càng đỏ, hô hấp càng lúc càng dồn dập, nhưng vẻ mặt vừa mờ mịt vừa vô tội, hắn chỉ nhìn cô chằm chằm với đôi mắt khẩn thiết. Thần ÂM cảm nhận được vô số hồn lực cuồn cuộn nổ trong cơ thể hắn như biến động càng lúc càng kịch liệt, trong lòng cô đau nhói. “Cô dừng tay đi!”

Ngay lập tức, Đặc Lôi Á dừng tay lại, cười nhạt nhìn Thần Âm, nói tiếp “ Về phần cô, vốn hôm qua khi xem cô chiến đấu, tôi vô cùng thất vọng. Đối với một Kẻ Gặm Nhấm, cô thực sự quá yếu, ngay cả Qủy Núi cũng tấn công cô được. Nhưng sau đó, tôi mới phát hiện mình sai rồi. Qủy Núi chẳng hề tấn công được cô, mà là cô chủ động để nó tấn công.”

Thần Âm im lặng, bỗng chốc ánh mắt tối đen như mực,

Đặc Lôi Á nói tiếp, “Sau đó, tôi mới phát hiện ra thiên phú của cô. Cô có thể thông qua tấn công của kẻ địch, chuyển thương tích thành hồn lực của mình. Thương tổn đến từ mỗi mạch linh hồn khác nhau đều có thể khiến mạch linh hồn của cô tiến hóa hoàn thiện thêm một bước, sửa chữa phục hồi, do đó càng trở nên biến thái hơn. Chỉ cần đối thủ không lập tức giết cô, sau khi hồi phục, hồn lực của cô sẽ càng lợi hại hơn trước. Tôi phải thừa nhận thiên phú cuả cô và thiên phú của U Minh có hiệu quả giống nhau, đều là loại thiên phú mạnh mẽ không sao tưởng tượng nổi và có tính vượt trội nhất tôi từng thấy… Giây phút ấy, tôi mới biết mục đích thật sự của cô khi đến hòn đảo này… Đó chính là cô muốn tìm được bí mật của Vương tước Vĩnh Sinh. Một khi học được thiên phú chữa lành gần như cực hạn của ông ta, như vậy cô có thể ngang nhiên đón nhận hết tất cả các đòn tấn công mạnh mẽ nhất. Sau đó, chỉ cần qua một thời gian rất ngắn, cô sẽ trở thành một quái vật hùng mạnh nhất trong lãnh thổ Aslan…”

Đôi mắt trong veo, đen nhánh của Đặc Lôi Á sáng quắc sắc lẻm, lạnh lùng đe dọa nhìn Thần Âm, “Tôi nói đúng không, Thần Âm?”

~ HẾT QUYỂN 1 ~

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 13+1: Giới Thiệu Quyển 2

Các nhân vật thần bí lần lượt xuất hiện, mỗi người cất giấu một bí mật không thể phơi bày, một sức mạnh không thể để lộ. Bí mật về đế quốc Aslan, nguồn gốc ba vị Tư tế Bạch Ngân, nguyên nhân của những cuộc chiến khốc liệt giữa các Vương tước , Sứ đồ,… dần dần được hé mở. Ai là kẻ chủ mưu đứng sau những cuộc tàn sát giết chóc dã man này? Ai là người mạnh nhất trong các vị Vương tước? Ai có thể vén bức màn bí mật khổng lồ của đế quốc Aslan để chấm dứt những ân oán hận thù, tang thương đẫm máu? Ai có thể đem lại ánh sáng hòa bình và tình yêu chân thành cho những con người đã gánh chịu nhiều mất mát đau thương?

Thiện ác khó phân, kẻ ác thường hay nhân danh công lý, bảo vệ chính nghĩa… nhưng thực chất chỉ là gieo rắc tang thương cho bao người vô tội, chan rải hận thù khắp mọi nơi khiến đất trời điên đảo.

Kỳ Linh, Nhân Trần, Thần Âm, Qủy Sơn Liên Tuyền, U Minh, Đặc Lôi Á,… mỗi người một số phận, bị vận mệnh đưa đẩy trở thành bạn, thành thù, yêu thương, căm hận, bảo vệ chở che, truy cùng sát tận nhau… Liệu họ có thể vượt qua được những tang thương mất mát, oán hận… để sát cánh cùng nhau bước đi trên con đường chính nghĩa, vén bức màn bí mật khổng lồ của đế quốc Aslan đã tồn tại hàng chục ngàn năm…

…

Trích đoạn:

https://thuviensach.vn

Trên đại lục này, đến tột cùng còn bao nhiêu bí mật đáng sợ nữa?

“Thân thể của Cyril – Vương tước Vĩnh Sinh thật ra đã không còn tồn tại nữa. Mười mấy năm qua, ông đã dung hợp làm một với hòn đảo này rồi. Thật ra thì trong lãnh thổ Aslan, cũng chỉ có Cyril có thể làm được việc này thôi. Mạch linh hồn của ông sinh ra vì sứ mệnh đó. Năng lực khôi phục cực hạn gần như vĩnh viễn khiến ông ta sau khi phá hủy máu, mạch thần kinh, thậm chí là da thịt, xương cốt có thể hòa lẫn và bao trùm cả hòn đảo. Chỉ cần có chút liên quan tới thân thể ông ta, thậm chí chỉ cần máu còn chảy, như vậy, sinh mạng của ông sẽ vẫn còn. Chúng ta rất khó tưởng tượng được quá trình đó vĩ đại và kinh khủng đến cỡ nào. Trải qua mười mấy năm, rốt cuộc, ông ta đã hóa mình thành hòn đảo dưới chân này. Đau đớn ấy chúng ta không thể nào tưởng tượng nổi một phần vạn trong đó đâu…”

“Vậy bản thân ông ta thì sao? Nếu thể xác đã mất, vậy ông ta vẫn được coi như “còn sống” sao?” Qủy Sơn Liên Tuyền bất chợt cảm thấy hơi đau buồn.

“Dĩ nhiên là vẫn sống, chẳng qua là trong trạng thái ngủ say mà thôi. Nói một cách khác là tồn tại với trạng thái ý thức mơ hồ trong thời gian rất dài. Nếu anh đoán không sai, hẳn là sau khi dung hợp toàn bộ thể xác với hòn đảo này thì ông ta đã tách rời tư tưởng và linh hồn mình ra, ngưng tụ tại một nơi bí mật nào đó ở đây, tương đương với vị trí trái tim hay bộ não của chúng ta… Chỉ cần tìm được nơi đó sẽ chẳng khác nào tìm được Cyril.”

“Sau khi tìm được, nhiệm vụ của chúng ta là…” Qủy Sơn Liên Tuyền hỏi.

“Nhiệm vụ của chúng ta là…” Qủy Sơn Phùng Hồn nhắm mắt lại, gió thổi bay áo bào bên ngoài áo giáp của anh “… ngưng tụ lại ý thức đã mơ hồ của ông ta lần nữa, sau đó… đánh thức Cyril- Vương tước Vĩnh Sinh!”

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 13+2: Ngoại Truyện: Vương Tước Cấp Không

Nhiều năm về trước,

Bên ngoài hang Ngưng Tinh, đế quốc Inde phía Bắc.

Bão tuyết mịt mù khiến thị giác và thính giác đều giảm đi đáng kể.

“Ngài Âu Tư?” Bạc Y Tư cười nhẹ, khuôn mặt sáng lấp lánh tựa kim cương, đường nét vô cùng tuấn tú. Chỉ là bây giờ cậu còn quá trẻ, trông như vừa mới mười lăm mười sáu tuổi vậy, nét thơ ngây của cậu thiếu niên vừa mới lớn vẫn còn đậm trên gương mặt. Nếu qua vài năm nữa, nhất định sẽ là một người đàn ông anh tuấn mê hoặc tất cả phụ nữ. Cậu vươn tay đỡ Ngài Âu Tư đang ngồi dưới đất dậy. Khi Bạch Y Tư vừa chạm vào tay Ngài Âu Tư, vẻ mặt cậu bỗng chốc thoảng thốt, cậu nghi ngờ cúi đầu nhìn tay mình. Từ ngón tay mảnh khảnh tái nhợt của cậu thiếu niên áo xanh, truyền đến một loại hồn lực có nguyên tố khác hẳn với cậu. Bạch Y Tư nhìn cậu bé thấp hơn mình một cái đầu trước mặt, hỏi: “ Cậu không phải người của Vương quốc Gió Inde ư?”

“Tôi là người Vương quốc Nước Aslan…” Ngài Âu Tư nhỏ giọng trả lời, vẻ mặt căng thẳng như đứa trẻ phạm phải sai lầm.

“Vậy cậu biết nơi này là lãnh địa của Vương quốc Inde không? Đây là vùng cực Bắc, sao cậu lại chạy đến đây? Có mình cậu thôi sao?” Bạch Y Tư khẽ nhíu mày, nhìn cậu như già đi mấy tuổi, trông khí phách hơn.

https://thuviensach.vn

“Tôi cũng không biết… Cảm giác như thứ gì đó đang kêu gọi tôi…”

“Có ai đi cùng với cậu không?” Bạch Y Tư hỏi.

“Ừ, có…”

“Vậy người kia đâu? Bảo hắn đến dẫn cậu trở về đi, nơi này… không thích hợp ở lại lâu.” Bạch Y Tư quay đầu nhìn hành lang sâu hun hút đen thẳm kia, nhẹ nhàng nói.

Lúc Bạch Y Tư đưa lưng về phía hàng động, quay đầu lại nhìn Ngài Âu Tư, vẻ mặt cậu tức thì thay đổi. Giống như từ một thiên sứ tinh khôi trở thành một tử thần lạnh lẽo. Cùng lúc đó, trước mặt cậu vang ầm một tiếng, một vách tường trong suốt kéo dài vô tận về phía hai đầu không gian, ngăn cách cậu và Ngài Âu Tư. Vách Tường trong suốt long lanh như mặt nước thẳng đứng, thấp thoáng ánh lên tia sáng cầu vồng.

Bên kia vách tường, một chàng trai cao lớn lẳng lặng đứng ở nơi Ngài Âu Tư vừa đứng. Trường bào màu đen tuyền thêu hoa văn kim tuyến lấp lánh. Sự xuất hiện của anh ta lẳng lặng như ma quỷ đột ngột giáng hạ, cả người như không có bóng dáng sinh mệnh. Mà giờ khắc này, Ngài Âu Tư đang yên tĩnh như một cậu bé được người đàn ông này ôm vào ngực bằng một tay. Mũ trùm đầu của anh ta bị gió thổi trượt xuống, lộ ra khuôn mặt tuấn tú như đóa tuyết liên xinh đẹp dập dờn trên mặt nước, thậm chí còn đẹp hơn cả nữ giới. Đôi mắt anh ta trong trẻo, đôi môi tươi thắm và sống mũi thon gọn, cao thẳng tôn lên nét khôi ngô hút hồn. Giọng nói của anh ta trầm thấp đầy lôi cuốn, “Tôi không có ý thù địch, cậu hãy thu lại dòng khí đi!”

Cậu thiếu niên khẽ nheo mắt nhìn người đàn ông áo bào đen trước mặt, bức tường không khí trong suốt nuốt tỏa ánh cầu vồng thu nhỏ lại từng chút một rồi biến mất.

https://thuviensach.vn

Ngài Âu Tư ôm cổ người đàn ông áo đen, nhỏ giọng rỉ tai anh, " Mới vừa rồi, cậu ta đã cứu tôi, trong hang kia có quái vật…"

Người đàn ông giơ tay còn lại của Ngài Âu Tư, vẻ mặt trìu mến vô hạn. Anh nhìn Bạc Y Tư, nở nụ cười tuấn tú, trầm tư nói, "Cảm ơn cậu vừa rồi đã cứu cậu ấy. Tôi tên Tất Lạp. Bây giờ tôi dẫn cậu ấy về. Xin lỗi đã xâm phạm lãnh thổ của các người."

"Vô cớ xâm phạm biên giới của Vương quốc Gió, anh cho rằng nói một câu xin lỗi là có thể đi à?"

Trong gió truyền đến giọng nói lạnh lùng của một cô gái trẻ tuổi, nhưng không nhìn thấy người đâu.

Tất Lạp vốn đã quay người định rời đi nhưng lúc này buộc phải quay lại. Anh nhìn Bạc Y Tư, lại ngẩng đầu nhìn vùng đất tuyết trắng xóa mênh mông xung quanh. Không khí trước mặt bỗng xoáy lại nhanh như chớp rồi biến mất như gió thổi thốc vào đau nhói, một thiếu nữ mặc trường bào bay phấp phới chợt hiện ra bên cạnh Bạc Y Tư. Hai người đứng sóng vai nhau, gió thổi trường bào màu trắng của họ bồng bềnh như mây trôi, tựa đôi tình nhân trẻ tuổi.

Tất Lạp nhìn người thiếu nữ, khuôn mặt thanh tú của cô ẩn chứa vẻ diễm lệ, tuổi tác không lớn lắm, chừng mười sáu mười bảy. Anh có thể đoán được sau này trưởng thành, cô nhất định sẽ xinh đẹp vô cùng. Ngoại trừ điều đó ra, cô và Bạc Y Tư rất giống nhau, toàn thân toát lên thần thái tôn quý bẩm sinh.

"Tây Lô Phù, đừng làm bừa! Để họ đi đi! Chúng ta có việc quan trọng hơn phải làm." Bạc Y Tư cười xin lỗi Tất Lạp, giơ tay chào tạm biệt.

Tất Lạp cũng lịch sự chào tạm biệt. Anh ôm lấy Ngài Âu Tư, quay người đi về phía Nam. Bóng dáng khuất dần trong bão tuyết.

https://thuviensach.vn

“Cứ thế thả hắn đi vậy sao? Như vậy, Vương quốc chúng ta mất mặt quá!” Tây Lô Phù dẫu môi, vẻ mặt không vui.

“Được rồi! Chúng ta nên đi làm chính sự thôi. Việc này nghiêm trọng hơn anh tưởng tượng…” Bạc Y Tư nói.

“Không được… Ít nhất phải giáo huấn bọn họ một chút. Tên Tất Lạp kia trông kiêu căng quá!” Tây Lô Phù cười gian xảo. Cô nhẹ nhàng cử động ngón tay mảnh khảnh, như dùng móng tay màu hồng phấn thon thả hái một cánh hoa ẩn hình. Một dòng khí trong suốt như điện quang lao về phía lưng Tất Lạp với tốc độ khó tin.

Lúc dòng khí sắp chạm vào lưng Tất Lạp, nụ cười đắc ý của Tây Lô Phù cứng đờ, vẻ mặt cô sa sầm. Cứ như phía sau lưng Tất Lạp có mắt vậy, dự đoán được phương hướng đường đi của dòng khí, anh chỉ hơi nhích người qua, giống như vươn vai trong lúc tản bộ, dòng khí liền biến mất. Đánh hụt rồi.

Vốn Tây Lô Phù mong đợi áo Tất Lạp sẽ bị rách một lỗ lớn sau lưng, nhưng không thực hiện được nên tức giận ra mặt. Cô xoay vòng eo thon thả, hai tay đan chéo về phía trước, hai luồng khí sắc bén như sấm vang chớp giật bay thần tốc về phía Tất Lạp. Có thể nhìn ra được khi nãy cô chỉ đùa giỡn, nhưng giờ thì làm thật. Dòng khí xoáy mạnh về phía Tất Lạp, mỗi mặt băng nó lướt qua đều tạo ra khe nứt sâu hoắm, băng vụn văng tung tóe.

Lúc dòng khí sắp tới gần người Tất Lạp, anh nhanh chóng quay lại, chẳng hề nhúc nhích, đồng tử co chặt. Trước mặt anh bỗng mọc lên một tường băng dày từ dưới mặt đất, làm vách chắn chặn lại luồng khí đang đến gần. Sau hai tiếng loảng xoảng đinh tai, tường băng xuất hiện hai vết chém thật sâu giao nhau.

Tóc Tất Lạp bay lên, tường băng trước mặt anh bay vút lên không trung biến thành hàng chục lưỡi dao sắc nhọn, bay về phía Tây Lô Phù. Tây Lô

https://thuviensach.vn

Phù cười khẩy, vừa định đánh trả trước mắt bỗng hoa lên. Bạc Y Tư đã chắn trước mặt cậu, cậu khẽ giơ tay, ung dung xòe lòng bàn tay về phía những lưỡi dao băng đang bay đến. Một vách chắn không khí thoáng chốc dựng lên trước mặt hai người. Khoảng không khí lan tỏa ánh sáng lấp lánh, như một tấm chắn không thể phá hủy treo lơ lửng, tất cả lưỡi dao băng đụng vào nó đều vỡ tan thành những mảnh vụn.

Hai bên lạnh lùng giằng co với nhau. Vẻ mặt Tất Lạp lãnh đạm, hờ hững. Ngài Âu Tư trong vòng ôm của anh thì rõ ràng hoảng sợ, vùi mặt vào cổ anh, lén lút quay đầu liếc trộm Bạc Y Tư phía đối diện.

Bạc Y Tư vẫn bình tĩnh thản nhiên, giống như mùi hương cao quý của hương liệu cảng Alush trên người cậu, khiến cậu thiếu niên mười sáu tuổi trong càng giống như một ẩn sĩ đã sống qua vô số năm dài tháng rộng. Còn Tây Lô Phù bên cạnh cậu thì vẫn giữ nụ cười kiêu căng, mang theo vẻ khiêu khích rõ rệt, cứ như cô công chúa được nuông chiều từ tấm bé.

“Có thể ngưng tụ và nén khí lưu thành mật độ cao đến mức trở thành tấm chắn, ngăn cản được lưỡi dao băng tấn công như vậy, hai cô cậu hẳn là Phong Tước địa rất cao nhỉ?” Tất Lạp nhìn Bạc Y Tư và Tây Lô Phù, lạnh lùng nói.

“Biết là tốt rồi. Sợ à?” Tây Lô Phù cười khanh khách, đôi mắt đầy ý thù địch lạnh lùng.

“Vậy cô cậu biết tôi là ai không?” Tất Lạp nhìn Tây Lô Phù, cũng hờ hững cười nhạt đáp lại cô, chẳng mảy may sợ hãi.

“Biết, Tất Lạp, Thủy Tước cấp Một.” Bạc Y Tư bình tĩnh nói, như thể đang ngâm bài thơ cổ từ quyển sách da dê, trông tao nhã lại khí phách. Trái lại, Tây Lô Phù thì tỏ vẻ kinh ngạc, nhưng ngay sau đó lại nhanh chóng khôi phục vẻ kiêu căng khinh khỉnh khi nãy.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Tất Lạp khác kinh ngạc, nhưng vẻ mặt vẫn điềm đạm như không, “ Nếu biết vậy, cô cậu vẫn còn muốn ra tay với tôi à?”

Bạc Y Tư thoáng thở dài, như nghe được một câu chuyện bất đắc dĩ mà lại rất buồn cười. Khuôn mặt thiếu niên anh tuấn thấp thoáng hiện ra vẻ thản nhiên từng trải. Trái lại Tây Lô Phù bên cạnh lại mang vẻ mặt thiếu nữ xốc nổi điển hình, cô cười to, giống như nghe chuyện hài hước, “ Tại sao lại không? Vì anh là Vương tước cấp Một thôi à? Đừng khiến người ta chê cười.”

Cô đi đến bên cạnh Bạc Y Tư, đưa ngón tay trắng nõn như hoa lan chỉ vào khuôn mặt thơ ngây và anh tuấn của cậu, “Anh ấy đây, đã làm Vương tước cấp Một từ lâu rồi. Khi đó, chắc hẳn anh vẫn còn là một Sứ đồ cỏn con thôi nhỉ?”

Tất Lạp nhìn gương mặt sáng như thiên sứ của Bạc Y Tư, trái tim nhanh chóng chìm xuống đáy biển lạnh băng. Anh ôm Ngài Âu Tư chặt hơn.

“Nếu tôi đoán không sai, tên nhóc trong tay anh là Băng đế hiện tại hoặc tương lai đúng không?” Tây Lô Phù vừa nghịch một lọn tóc bên tai mình vừa khiêu khích,

“Nếu biết vậy thì càng không nên ra tay với chúng tôi. Cô cậu nên biết, Băng đế tượng trưng cho địa vị cao nhất của đế quốc Aslan chúng tôi. Bất cứ mạo phạm nào với ngài, tôi đều coi đó là đế quốc Gió tuyên chiến với đế quốc Nước chúng tôi.” Tất Lạp lạnh lùng đáp

“Ôi, một vị Thủy tước cấp Một và một vị Băng đế… Thật là dọa người quá!” Tây Lô Phù giơ tay che miệng, làm ra vẻ sợ hãi, nhưng đôi mắt quyến rũ của cô lại không có vẻ kinh sợ chút nào.

Bạc Y Tư nhẹ nhàng lắc đầu, thở dài, “ Tất Lạp, anh mang Ngài Âu Tư đi đi! Chúng tôi không có ý định tuyên chiến, nhưng mà cô ấy…” Bạc Y Tư chỉ Tây Lô Phù “ …cô ấy cũng không vì hai người là Thủy tước cấp Một và

https://thuviensach.vn

Băng đế mà sợ hai người đâu. Từ năm mười hai tuổi, cô ấy đã là Phong hậu rồi. Giống với Băng đế trong lòng các người, Phong hậu cũng tượng trưng cho người thống trị cao nhất của Vương quốc Gió chúng tôi. Vì vậy, nếu anh có bất kỳ mạo phạm nào với cô ấy, cũng xem như là tuyên chiến với chúng tôi.”

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 13+3: Cách Tụ Hồn

Vùng biển Rannes, đếquốc Aslan phía Tây.

Dãy đá nham thạch đen xì nhưhàm răng quái thú lởm chởm và sắc bén chạy dọc theo bờbiển. Gió lộng quét ngang biển rộng làm dấy lên từng con sóng cả,ầmầm vỗvào dãy đá khiến nước bắn tung tóe.

Tấm áo choàng mềm mại của Đặc Lôi Á phấp phới trong gió nhưmột làn sương đen. Đôi mắt cô ta nhấp nha nhấp nháy tạo ra thứánh sáng tinh tường, cứnhưcó vài lưỡi dao đang không ngừng chuyển động. Thần Âm đứng đối diện, lúc này cũng vừa thoát khỏi cơn khiếp sợ, vẻmặt dần trấn tĩnh, ngay sau đó lập tức hóa thành mặt hồbăng tĩnh lặng.

Nghê Hồng anh tuấn và cao lớn đứng giữa hai người họ. Hắn không biết đã xảy ra chuyện gì, cũng không biết sắp xảy ra chuyện gì, cứnhưmột lò lửa cực nóng, sinh lực dồi dào giữa trời đất giá rét. Giờphút này, gương mặt ngây thơtrẻtrung đối diện với Thần Âm, khí khái đàn ông và sựái mộsi mê khiến hắn giống nhưmột thiên sức vô tội bịcuốn vào chiến trường chết chóc.

Đặc Lôi Á vừa nheo mắt vừa cảm nhận hồn lực đang lưu chuyển trong cơthểThần Âm, sương mù trắng không ngừng cuồn cuộn trong mắt cô ta, “À… Thật là kỳ tích… Mạch linh hồn lại thành lập, phân nhánh, sửa chữa rồi từtừhoàn thiện lần nữa… Nhưchia thành vô sốcon sống rồi mới cùng đổvềmột điểm, trùng tu lại toàn bộhồn mạch trong thân thể… Đây… thật

https://thuviensach.vn

sựlà một kiệt tác nghệthuật!” Cô ta xuất thần nhìn Thần Âm, đôi mắt gió bão trắng dã. “Mỗi nhánh mạch linh hồn phân tách và tái tạo đều mang đến năng lực mới mẻhoàn toàn, khảnăng điều khiển nước cũng chuẩn xác hơn. Các điểm yếu trước đây trong mạch linh hồn đều từtừhoàn thiện theo mỗi đòn tấn công khác nhau… Cô đấy, giống nhưmột con quái vật do thiên thần sáng tạo ra vậy.Ồkhông, phải gọi là cơn ác mộng do thiên thần tạo ra mới đúng! Hahahaha…”

Thần Âm lạnh lùng nhìn Đặc Lôi Á, “Nói vậy… không phải cô cũng là quái vật sao?”

Khuôn mặt Đặc Lôi Á đỏbừng, vừa e thẹn lại có phần thích thú, cô ta cúi đầu, nhưng kết hợp với đôi mắt đục ngầu mờmịt kia lại toát lên vẻquái dị, “Ừ, cô nói rất đúng! Tôi cũng vậy.” Cô ta ngẩng đầu, nhìn vềnơi xa xăm phía sau Thần Âm, nhẹnhàng giơngón tay trắng muốt, mảnh khảnh lên. “ Bên kia có hai người đến. Bình thường, họchẳng là gì cả. Nhưng trên vùng biển bao la này, phải nói là họ có thểhô mưa gọi gió đấy! Theo tôi biết, bên dưới vùng biển này có hàng ngàn hàng vạn hồn thú, huống chi dưới cùng còn có thứkia…”

Thần Âm quay đầu lại, hòn đảo trống rỗng chẳng có một bóng người, trên bầu trời cao vời vợi, gió lốc đang theo mây ùn ùn kéo đến. Mây đen vần vũ gào thét trên đỉnh đầu nhưđại dương cuồn cuộn sóng trong cơn bão tố. Có tiếng sấm chớp đùng đoàng mơhồởnơi nào đó rất xa vọng lại, hoàn toàn không cảm giác một tia hồn lực nào.

Cô quay lại nhìn đôi mắt Đặc Lôi Á đang trởnên trong suốt, nỗi sợhãi trong lòng càng ngày càng lớn hơn. Cô biết Đặc Lôi Á là nữVương tước duy nhất trong các Vương tước, hơn nữcòn nắm giữThiên Cách quan trọng, khẳng định không thểxem thường hồn lực của cô ta. Nhưng xưa nay, Thần Âm chưa từng nghĩ rằng độcảmứng của người đối với hồn lực lại đạt đến đỉnh cao chính xác nhưvậy, đến mức khiến người ta sởn gaiốc.

https://thuviensach.vn

Đặc Lôi Á mỉm cười đi vềphía Thần Âm, giơtay lên vuốt ve khuôn mặt mềm mại tựa nhưđóa hoa của cô, kềvào tai cô, dịu dàng nói. “Đừng tốn công, với năng lực cảmứng hồn lực của cô, nếu họkhông sửdụng hồn lực thì dù họđến ngay bên cạnh, cô cũng không tài nào cảm giác được đâu… Người đến là người trước đây cô từng đuổi giết, có điều, cô ta đã trốn thoát được. Đúng vậy, là Sứđồcấp Năm – Qủy Sơn Liên Tuyền. Tuy nhiên, lần này cô muốn đối phó cô ta sẽkhông dễnhưlúc trước nữa. Cô ta đã lấy được hồn khí của mình, mà uy lực cũng không nhỏđâu nhé! Hơn nữa, không phải cô vẫn chưa biết thiên phú của Sứđồcấp Năm sao? Hahaha…Ởtrên vùng đại dương mênh mông này, cô sẽlĩnh hội được thôi.”

Mắt Đặc Lôi Á đảo quanh, nhưđột ngột nhớra điều gì đó, “Ồ, đúng rồi, đi cùng còn có Vương tước của cô ta nữa. Eo ôi, lần này phải làm sao đây? Cô hắn đang mang sứmệnh phải giết chết Qủy Sơn Liên Tuyền đúng không, nhưng hiện tại cô ta và Vương tước của mình đềuởđây, một mình cô không biết có bị đánh chết hay không nữa!”

Thần Âm quay mặt nhìn Đặc Lôi Á,” Sao cô biết tôi muốn giết Qủy Sơn Liên Tuyền?”

Đặc Lôi Á tựa nhưlại mất hứng lại nhưthểhảhê oán trách, “Ôi, Sứđồmãi là Sứđồmà. Lúc nào cũng phải giải thích rất nhiều thứcho các người. Tin đỏcủa cô là đến từU Minh, mà tin đỏcủa U Minh là đến từTưtếBạch Ngân thông qua Thiên Cách truyền lời. Mà tất cảtin tức của Thiên Cáchấy…” Đặc Lôi Á xoay ngón trỏchỉvào gương mặt mình, “… không phải toàn bộđều đến từtôi sao?”

“U Minh có biết Qủy Sơn Liên Tuyền và Qủy Sơn Phùng Hồn đến nào này không?”

“Chuyện này á… Cô tựmình hỏi anh ta đi!” Đặc Lôi Á giương đôi mắt đục ngầu, mờmịt nhưng vẻmặt lại quyến rũ lạthường.

https://thuviensach.vn

Lòng Thần Âm lạnh ngắt, ngẩng đầu trông vềphía sau Đặc Lôi Á. Trong bọt sóng tuôn trào, một bóng người cao ráo mặc trường bào màu đen nhanh chóng đi vềphía bên này. Tuy động tác thong thả, tao nhã nhưng lại nhưmột tia chớp, thoắt cái đã đến trước mặt cô. Lông mày rậm chếch vềphía tóc mai, tròng mắt xanh biếc, nụcười đầy bí hiểm và gian tà đậu trên đôi môi mỏng, lồng ngực rắn chắc và căng đầy, làn da nâu khỏe khoắn, gợi cảm.

U Minh khẽcười, đứng bên cạnh Đặc Lôi Á, nhìn Thần Âm, giọng trầm thấp, “Nếu tôi không đến thì lát nữa, em chết thếnào cũng không biết đâu.”

Thần Âm từtừkhom gối, quỳ xuống, “Vương tước!”

U Minh nhìn Thần Âm quỳ trước mặt mình, im lặng hồi lâu mới nhếch môi, “Em còn biết tôi là Vương tước của em à?”

Đặc Lôi Á mỉm cười nhìn hai người trước mặt, tâm trạng vui nhưxem kịch. Tuy là Vương tước của Thần Âm, nhưng hiển nhiên U Minh không hềbiết trong khoảng thời gian này, Sứđồcủa mình đã chịu bao nhiêu thương tổn, mà những thương tổn đó đã xây dựng, tu sửa mạch linh hồn của cô càng ngày càng hoàn thiện hơn. Có thểnói, hiện tại, Thần Âm gần nhưtương đương với một vịVương tước cấp thấp.

Giống nhưvậy, với một sứđồnhưThần Âm mà nói, dường nhưcô cũng đánh giá thấp sựđáng sợcủa KẻGặm Nhấm đời trước là U Minh. Xưa nay, gã chưa từng nghĩ tay tàn sát tất cảnhững sinh vật có hồnấn trên thếgian. Cuối cùng, hồn lực của gã đã đạt đến trình độcao kinh người cỡnào chỉcó mình gã biết.

Trong lòng Đặc Lôi Á biết rõ, dù cô ta có thểcảmứng hồn lực vô hạn nhưng chỉbiết được một phần hồn lực bên ngoài của U Minh. Cô ta tin rằng U Minh luôn cất giấu hồn lực thực sựcủa mình đểkhông ai biết, hoặc là người có khảnăng phát hiện ra phải trảgiá bằng tính mạng, chỉcó con đường chết mà thôi.

https://thuviensach.vn

Vềphần bản thân Đặc Lôi Á… cô ta cười cười, nói với U Minh và Thần Âm, " Có thểxem hai người liên thủthực thi tin đóthật là may mắn hiếm có. Trong lãnh thổAslan đã lâu lắm rồi không náo nhiệt nhưvậy. Có điều tôi phải nhắc nhởhai người, Vương tước và Sứđồcấp Năm ởnơi nhưHành Làng Vực Thẳm hay vùng biển này, chỉcần xung quanh có nhiều hồn thú, hai người nên cẩn thận thì hơn…"

Vẻmặt Thần Âm run run, " Thiên phú của họlà…"

Đặc Lôi Á mỉm cười, quay đầu nhìn U Minh, nụcười khá hảhê. U Minh nheo mắt, đồng tửxanh biếc lóe sáng lạnh lẽo, "Mạch linh hồn của Vương tước cấp Năm có thểthôi miên điều khiển hồn thú trên phạm vi cực lớn. Hơn nữa, vùng biển này tất cảđều là nước, là dung môi hoàn hảo đểhắn ta dễdàng tạo ra Trận lớn. Trong Trận này, sốlượng hồn thú hắn có thểđiều khiển tăng lên gấp nhiều lần. Không những thế, năng lực của hồn thú cũng sẽgia tăng rất mạnh. Nói cách khác, chúng ta muốn đánh bại hắn và Qủy Sơn Liên Tuyền thì phải đánh bại tất cảhồn thú trong đại dương trước…"

"Sao có thể… nhưvậy được…?" Môi Thần Âm tái mát, cô không thểngờđược Qủy Sơn Liên Tuyền – bại tướng dưới tay mình, một Sứđồcấp Năm cỏn con – trên đại dương lại có sức hủy diệt kinh khủng nhưthế! Cô chợt nghĩ ra gì đó, ngẩng đầu nói với U Minh, "Nhưng không phải anh có Mặt Kính TửLinh sao? Chỉcần hồn lực anh cao hơn đối phương, vậy không có gì đáng ngại cả…"

Câu nói của Thần Âm bịtiếng cười nhưchuông ngân của Đặc Lôi Á cắt ngang. Cô ngẩng đầu nhìn cô ta, Đặc Lôi Á khẽgiữlàn váy bịgió biển thổi tốc lên, che đi cảnh xuân mê người nhưẩn nhưhiện bên dưới, nhìn Thần Âm, dịu dàng giải thích, "Hồn thú mà Mặt Kính TửLinh chiếu ra thì vẫn là hồn thú, cũng sẽbịVương tước cấp Năm thôi miên. Cô dùng Mặt Kính TửLinh chiếu ra cảđám hồn thú chẳng phải tựtìm đường chết sao?"

https://thuviensach.vn

“Vậy có thểtrực tiếp dùng Mặt Kính TửLinh chiếu Qủy Sơn Liên Tuyền và Qủy Sơn Phùng Hồn không? “ Thần Âm hỏi U Minh.

“Có thểthì có thể…” U Minh thản nhiên nói, “ Nhưng mà, chiếu ra cũng chỉlà con rối có hồn lực Vương tước và Sứđồcấp Năm thôi.”

“Cũng chính là…” Khuôn mặt Đặc Lôi Á vờnhưlo âu, nhưng trong mắt Thần Âm lại thấy đầy vẻchếnhạo, “ Hìnhảnh được chiếu ra chỉlà một cái xác không có suy nghĩ, không có thiên phú, hồn khí, trí tuệ,… nhưngười thật. Nói cách khác, nó giống nhưlà một hồn thú. Làm không tốt, anh em Qủy Sơn có thểthôi miên luôn cảcon rối, nhưvậy sẽphiền to đấy!”

Gương mặt U Minh và Đặc Lôi Á chìm vào cảnh chạng vạng nhá nhem dưới bầu trời đang dần mờtối. Đại dương xanh thẳm dao động mãnh liệt nhưmuốn nuốt chửng cảtrời đất. Hòn đảo dưới chân nhưcon quái vật đang giãy giụa trong biển cảcất lên tiếng kêu thảm thiết.

~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~ Sắp có biến a~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

Vùng biển Rannes, đếquốc Aslan phía Tây.

Nhưsao băng cắt ngang không gian và bầu trời, nhẹnhàng đáp xuống hòn đảo trên biển, kéo theo chiếc đuôi vô sốtia sáng hàng vạn sợi tơquét lên mặt đất lấp lánh, Ám Sí hiện ra từgiữa ngôi sao rực rỡvới muôn vàn tia sáng trắng xoay xung quanh trên mặt đất đen sì trong tiếng gió rít gào. Thân hình nó nhưmột ngọn núi nhỏ, sau phút chốc hiện hình lại hóa thành đám lông vũ tỏa sáng, rồi biến thành một làn khói trắng bay nhưgió lốc vào tướcấn bên dưới lỗtai Liên Tuyền.

Trong nháy mắt, ánh sáng biến mất, trời đất bao la chỉcòn lại Qủy Sơn Phùng Hồn và Qủy Sơn Liên Tuyền đứng trong gió, không gian bỗng trởnên imắng. Dưới bầu trời là đại dương mênh mông vô bờ, trong lòng

https://thuviensach.vn
~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~~

Liên Tuyền thoáng chút bùi ngùi. Sứđồđịa vịcao quý nhưmình cũng là gì trong trời đất rộng lớn đâu!

Bộ giáp giống nhưchiến thần của Qủy Sơn Phùng Hồn tỏa ra màu xanh thẳm trong bóng chiều tà. Váy Qủy Sơn Liên Tuyền bịgió biển thổi thốc, phát ra âm thanh phần phật. Nét kiên cường mạnh mẽkết hợp với vẻlộng lẫy dịu dàng của hai người tạo nên cảnh đẹp rất đặc biệt.

“Đến rồi sao?” Qủy Sơn Liên Tuyền hỏi.

“Đến rồi!” Vẻkiên nghịtrên gương mặt Qủy Sơn Phùng Hồn nhưđược gió tuyết chạm khắc nên.

“Vương tước cấp Sáu Cyrilởtrên hòn đảo nàyạ?” Qủy Sơn Liên Tuyền nhắm mắt lại, cốcảmứng nguồn hồn lực đang biến hóa trên đảo. Cô hơi cau mày, nghi ngờtình trạng mình cảm nhận được.

Qủy Sơn Phùng Hồn hỏi, “ Em cảmứng được gì?”

Qủy Sơn Liên Tuyền mởmắt, khuôn mặt hoang mang và sợhãi, cô há miệng nói gì đó nhưng lại ngập ngừng nhưthểlời sắp thốt ra ngay cảcô cũng cảm thấy hoang đường.

Qủy Sơn Phùng Hồn dường nhưđã biết cô định nói gì, gật đầu với cô, vẻmặt đầy khích lệ, “ Không sao, em cảmứng được gì cứnói cho anh nghe.”

Qủy Sơn Liên Tuyền hít sâu một hơi rồi nói, “ Tuy em không giỏi cảmứng hồn lực, nhưng từnhững gì em cảmứng được, hồn lực trên hòn đảo này vô cùng to lớn. Nói theo cường độtuyệt đối là cấp bậc gần với Vương tước nữa. Nhưng rất lạlà em không cảmứng được phương hướng của nguồn hồn lực này, cảm giác nhưbịhồn lực bao quanh, đang đứng trong trung tâm của nó vậy. Nói theo lý, Vương tước Cyril phải đứng trước mặt chúng ta mới đúng… Nhưng…”

https://thuviensach.vn

Qủy Sơn Liên Tuyền nhìn xung quanh, không gian rợn ngợp chẳng lấy một bóng người. Cô không nói tiếp nữa, vì trong lòng bất giác nảy sinh cảm giác rờn rợn.

Hình nhưQủy Sơn Phùng Hồn biết được ý nghĩ trong đầu cô, anh nói. “Cảm giác của em rất chính xác, bởi hiện tại, chúng ta đang đứng trên người của Vương tước Vĩnh Sinh. Cảhòn đảo này chính là thân thểcủa ông ta.”

“Gì… cơ?” Qủy Sơn Liên Tuyền không tin vào tai mình.

Qủy Sơn Phùng Hồn không nói gì nữa mà nhẹnhàng giơtay lên. Anh chỉtay xuống đất vẽmột đường cong trong không khí. Nhưmột lưỡi dao vô hình, mặt đất nổtung hiện ra một khe nứt, đá vụn đen nhèm văng tung tóe.

“Em nhìn vào sâu trong khe nứt đi!” Qủy Sơn Phùng Hồn chỉxuống.

Lúcấy, trong khe nứt, máu đỏthắm đang chảy cuồn cuộn, nhưcon suối dưới lòng đất bắt đầu khởi động. Song song với máu không ngừng đông đặc, mấy hòn đá vụn nổtung vừa nãy cũng chậm chạp ghép lại trởvềvịtrí cũ, giống nhưda thịt con người đang lành.

Qủy Sơn Liên Tuyền nhìn cảnh quái dịkhó tin được trước mặt, hỏi, “ Đây rốt cuộc là sao?”

Qủy Sơn Phùng Hồn ngẩng đầu, ánh mắt thâm trầm nhưbiển đen nhấp nhô ngoài xa, “ Mười bảy năm trước, Cyril được TưtếBạch Ngân ra lệnh đến hòn đảo này, nội dung mệnh lệnh là cốhết sức kết hợp làm một với hòn đảo, từđó bảo vệan toàn tuyệt đối cho nó.”

“Hòn đảo này rất bình thường mà? Cảvùng biển Rannes có vô sốhòn đảo nhưvậy. Tại sao cần phải hi sinh một Vương tước chỉđểbảo vệnó chứ?”

https://thuviensach.vn

“Dĩ nhiên nó không tầm thường rồi. Nếu không, sao Cyril lại cam tâm tình nguyện giam cầm bản thânởđây, dung hợp sát nhập máu thịt của mình với nham thạch của hòn đảo chứ? TưtếBạch Ngân kia chỉnói cho anh biết đến đây tìm Cyril, nhưng hắn chưa kịp nói cho anh biết tại sao phải làm vậy và đến cùng, hòn đảo nàyẩn chứa bí mật gì thì đã chết rồi…”

“TưtếBạch Ngân anh nói là cậu bé anh cứu trong Hành Lang Vực Thẳm à?” Qủy Sơn Liên Tuyền hỏi.

“Phải…”

“…Nhưng không phải anh nói lúc chết… kiểu chết nhưvậy… hắn thật sựlà TưtếBạch Ngân sao?” Qủy Sơn Liên Tuyền gom hết can đảm, nhỏgiọng hỏi.

Qủy Sơn Phùng Hồn nhắm mắt lại. Cảnh tượng TưtếBạch Ngân chết trong Hành Lang Vực Thẳm lướt qua nhanh nhưchớp. Bức tranh địa ngục đen tối khắc sâu vào đầu anh rất khó phai mờ. Mỗi khi nghĩ đến điều này, anh luôn có cảm giác sợhãi đến khó kiềm chế, giống nhưcó một bàn tay ma quỷđặt lên lồng ngực, năm ngón tay lạnh buốt nắm lấy anh.

Ngày đó, anh và Ngân Trần chính mắt chứng kiến TưtếBạch Ngân trút hơi thởcuối cùng. Khi đôi mắt hổphách trong veo kia mất đi ánh sáng, từtừnhắm lại, trong lòng Ngân Trần và Phùng Hồn đều tràn ngập bi thương. Nhưng ngay trong khoảng khắc tiếp theo, bóng ma kinh hoàng liền từtrên trời giáng xuống.

Mí mắt cậu thiếu niên đang khép chặt bỗng nhưkhối băng tan, dần dần biến mất, lộra hốc mắt đen xì nhưthi thểđã rữa nát lâu ngày. Đáng sợhơn là, trong hai hốc mắt bắt đầu tuôn ra chất dịch đen sền sệt mỗi lúc một nhiều hơn. Thứchất lỏng này ngọnguậy, uốn éo nhưloài quái vật thân mềm màu đen có sinh mệnh, phát ra âm thanh sắc bén chói tai. Nó chảy ra khỏi hốc mắt rồi ào ào đổxuống mặt, cổ, lồng ngực cậu ta, rồi lan tràn xuống đất.

https://thuviensach.vn

Chất lỏng kia bắt đầu giãy giụa tạo thành hình dáng tứchi, trồi lên một khối bướu thịt tròn tròn có hai con mắt to cỡnắm tay, trên đó hằn đầy tia máu, còn có một lỗhỏng nhưlà miệng đang cất tiếng gào thét kinh khủng và khản đặc. Đống chất lỏng màu đen tỏa ra mùi rữa nát tanh hôi, hơn nữa, thỉnh thoảng còn vươn ra tay chân khô quắt, trong nhưmột thi thểđen thui sau khi bịthiêu cháy, lại nhưcái xác thối nằm trong ao đầm đầy bùn lầy… Khi chất lỏng nhày nhụa màu đen cuối cùng chảy hết ra khỏi thân thểcậu ta, bốc hơi trong không khí rồi bịgió thổi tan đi, cái xác còn lại trong suốt nhưthủy tinh, hốc mắt trống rỗng bốc khí lạnh màu trắng nghi ngút.

Ngân Trần và Phùng Hồn đều không dám tin vào mắt mình. Lẽnào đống chất lỏng màu đen thui không biết là quái vật gì này chính là TưtếBạch Ngân mà họthờphụng nhưthần sao? Lẽnào cái xác hoàn mỹđẹp đẽnhưtượng pha lê chỉlà lớp vỏbên ngoài của họthôiư? Vậy mấy vịTưtếBạch Ngân đang ngủsay trong tấm thủy tinhởTrái Tim kia thì sao? Bên trong lớp vỏbênngoài đẹp nhưthiên thần của họphải chăng cũng là một đám chất nhầy màu đen tanh hôi nhưthế?

“Những việc này không đến lượt chúng ta nghĩ. Chúng ta chỉlà Vương tước và Sứđồthôi. Nhận lệnh và hoàn thành mệnh nhiệm vụlà sứmệnh của chúng ta.” Cảm xúc của Qủy Sơn Phùng Hồn dần phai nhạt trong cơn gió biển. Tóc mai phất phơtrên trán lộra đường nét khuôn mặt kiên nghịcủa anh. Cách đây không lâu, họcòn là Vương tước và Sứđồtối cao xưng bá đại lục, hôm nay lại biến thành nhân vật bịtruy sát sốmột. Thật bi ai!

Trên đại lục này, đến tột cùng còn bao nhiêu bí mật đáng sợnữa?

“Thân thểcủa Cyril – Vương tước Vĩnh Sinh thật ra đã không còn tồn tại nữa. Mười mấy năm qua, ông đã dung hợp làm một với hòn đảo này rồi. Thật ra thì trong lãnh thổAslan, cũng chỉcó Cyril có thểlàm được việc này thôi. Mạch linh hồn của ông sinh ra vì sứmệnh đó. Năng lực khôi phục cực hạn gần nhưvĩnh viễn khiến ông ta sau khi phá hủy máu, mạch thần kinh, thậm chí là da thịt, xương cốt có thểhòa lẫn và bao trùm cảhòn đảo. Chỉcần

https://thuviensach.vn

có chút liên quan tới thân thểông ta, thậm chí chỉcần máu còn chảy, nhưvậy, sinh mạng của ông sẽvẫn còn. Chúng ta rất khó tưởng tượng được quá trình đó vĩ đại và kinh khủng đến cỡnào. Trải qua mười mấy năm, rốt cuộc, ông ta đã hóa mình thành hòn đảo dưới chân này. Đau đớnấy chúng ta không thểnào tưởng tượng nổi một phần vạn trong đó đâu…"

"Vậy bản thân ông ta thì sao? Nếu thểxác đã mất, vậy ông ta vẫn được coi như "còn sống" sao?" Qủy Sơn Liên Tuyền bất chợt cảm thấy hơi đau buồn.

"Dĩ nhiên là vẫn sống, chẳng qua là trong trạng thái ngủsay mà thôi. Nói một cách khác là tồn tại với trạng thái ý thức mơhồtrong thời gian rất dài. Nếu anh đoán không sai, hẳn là sau khi dung hợp toàn bộthểxác với hòn đảo này thì ông ta đã tách rời tưtưởng và linh hồn mình ra, ngưng tụtại một nơi bí mật nào đóởđây, tương đương với vịtrí trái tim hay bộnão của chúng ta… Chỉcần tìm được nơi đó sẽchẳng khác nào tìm được Cyril."

"Sau khi tìm được, nhiệm vụcủa chúng ta là…" Qủy Sơn Liên Tuyền hỏi.

"Nhiệm vụcủa chúng ta là…" Qủy Sơn Phùng Hồn nhắm mắt lại, gió thổi bay áo bào bên ngoài áo giáp của anh "… ngưng tụlại ý thức đã mơhồcủa ông ta lần nữa, sau đó… đánh thức Cyril- Vương tước Vĩnh Sinh!"

Qủy Sơn Phùng Hồn và Qủy Sơn Liên Tuyền chậm rãi đi dọc theo bờbiển của hòn đảo, tiến vềphía trước. Suốt quãng đường, họđều cảmứng độmạnh yếu và biến hóa của hồn lực, khi đến một khe núi to lớn thì mới dừng bước lại.

"Hồn lực nơi này tuôn trào mãnh liệt, chắc chắnởđây có cửa thông vào trái Cyri" Qủy Sơn Phùng Hồn nói.

https://thuviensach.vn

Liên Tuyền dừng lại, nhưbỗng nghĩ đến điều gì. “Em dùng Sợi Xích Hồi Sinh đâm sâu vào nham thạch cảmứng thửxem, hồn lực của em có thểthông qua sợxích chui sâu vào hòn đảo, nhưvậy sẽdễthăm dò hơn…”

Bên kia hòn đảo, Đặc Lôi Á nhìn mây đen ùn ùn trên trời, đôi mắt trắng dã, “Ôi, thông minh quá, có thểdùng hồn khí của mình đến mức xuất quỷnhập thân thểcơđấy! Tuy không không đạt được trình độnhưtôi, nhưng sửdụng hồn khí xuất sắc, mượn đó đểmởrộng phạm vi cảmứng hồn lực gấp bội, năng lực nắm bắt hồn lực của cô ta thật sựđã tăng vọt, thay da lột thịt rồi… Haha…”

Đặc Lôi Á lẩm bẩm nhưnói mớ, đôi mắt trởnên trắng dã, trông cô ta nhưcon rối đã bịlấy mất linh hồn. Thần Âm nghe mà sống lưng lạnh buốt, bỗng nhớlại lúc ban đầu gặp được Kỳ Linh, roi của cô cũng giăng khắp khu rừng nhưmạng nhện đểcảmứng hồn lực, nắm bắt đối thủ. Nhưng làm sao Đặc Lôi Á biết được? Thần Âm lạnh lùng hỏi cô ta, “ Cô đang nói ai?”

“Tôi đâu có nói cô.” Ánh mắt Đặc Lôi Á trong veo, thoáng chốc đã tinh anh lạthường, “ Tôi đương nhiên là nói đối thủcủa cô – Qủy Sơn Liên Tuyền. Cô ta lấy được Sợi Xích Hồi Sinh trong Đồi Hồn, giống với chiếc roi hồn khí Thúc Long của cô. Đều có thểkéo dài vô hạn, tùy ý tách rời. Thúc Long của cô mềm mại nhươnhưng vô cùng chắc chắn, Sợi Xích Hồi Sinh của cô ta sắc bén nhưdao lại vô cùng kiên cố… Nhưng nói gì thì nói, Thúc Long của cô lợi hại hơn một chút… Hồn khí của cô là sống… Nếu tôi cảmứng không lầm, nó hẳn do gân mạch của bốn loại rồng bện vào nhau tạo nên đúng không? Không những thế, ban đầu người chếra hồn khí này đã đồng thời phongấn hồn của bốn con rồng kia vào trong đó…”

Thần Âm không trảlời cô ta nhưng trong lòng thì rét run. Cô thật sựkhó mà tin được cảmứng hồn lực của Đặc Lôi Á đã đạt đến trình độnày. Hồn khí của cô còn nằm trong thân thểchưa lấy ra, thếnhưng cô ta đã có thểxuyên thấu qua cơthểcô, chẳng những phát hiện ra hồn khí mà còn nói ra được chất liệu của nó. Đây quảthật là quá huyền diệu! Vì trước khi hồn khí được

https://thuviensach.vn

lấy ra khỏi cơthể, nó chỉlà một luồng lực nằm trong tướcấn, giống với mạch linh hồn đang nằm trong người thôi. Vậy mà Đặc Lôi Á đã tách bạch ra một chiếc lá khác thường trong cảkhu rừng rậm rạp.

“Muốn giết cô ta thì cô mau đi đi! Vì họcó ý định làm một chuyện khó lường đấy. Bây giờkhông giết thì sẽmuộn mất! “ Vẻmặt Đặc Lôi Á chợt nghiêm túc, nhưcó một lớp sương lạnh bao phủlên khuôn mặt xinh đẹp của cô ta.

Thần Âm viết Đặc Lôi Á không nói đùa, cô bèn quay đầu lại nhìn U Minh. U Minh gật đầu với cô, thếlà Thần Âm xoay người bay vút đến phía bên kia hòn đảo nhưmột cơn gió. Cùng lúc đó, một cơn lốc màu đen càn quét theo sát phía sau, chính là Vương tước Giết chóc – U Minh.

Khóe môi Đặc Lôi Á lướt qua nụcười nham hiểm, giống nhưai sống ai chết đều không liên quan gì đến cô ta. Cô ta chỉnhưđang xem một trận chém giết đặc sắc trong trường đấu mà thôi. Cô ta quay đầu, còn chưa kịp cất lời thì Nghê Hồng phía sau đã đột nhiên lao đi, đuổi theo hai bóng dáng một đen một trắng vừa biến mất kia. Làn da màu nâu lực lưỡng của hắn nhưmột tia chớp màu cam trong ánh hoàng hôn.

Đặc Lôi Á dẫm mạnh chân, nghiến răng, “ Cậu muốn đi chịu chết à?” Sau khi khẽmắng, cô ta cũng đuổi theo Nghê Hồng.

“Ầm…ầm…ầm…”

Tiếng chấn động tăng mạnh từng hồi, xung quanh bụi đá bay mịt mù, trường bào của Qủy Sơn Liên Tuyền bịdòng khí lưu dưới chân thổi phập phồng trông nhưđóa hoa súng bập bềnh trên sông nước. Hai sợi dây xích bạc quấn lấy đôi tay cô chia ra vài nhánh, mỗi một nhánh đều đâm bổvào khe nứt, nhưcon bạch xà to lớn lùi sâu vào hòn đảo. Trong lòng đất văng vẳng vọng lên tiếng vô sốnham thạch bịđâm vụn. Cô nhắm nghiền hai mắt,

https://thuviensach.vn

cẩn thận phân biệt hồn lực biến hóa truyền lại từđầu kia sợxích . Xung quanh vương vãi đầy các mảnh đá vụn.

“Tìm được rồi…” Qủy Sơn Liên Tuyền mởchoàng mắt, “ Trờiạ…” Cô khó có thểtin được hồn lực còn sót lại truyền đến từbên trong… Đó quảthực là…

“Chúng ta nghĩ cách đi vào…” Qủy Sơn Phùng Hồn lấy thanh kiếm to màu trắng ngà từthân thểmình ra.

“Không cần, đểem được rồi.” Qủy Sơn Liên Tuyền rút lại mấy nhánh khác của sợi xích khỏi khe nứt, chỉđểlại nhánh tìm được trái tim Cyril. Cô đâm bổmấy nhánh kia vào mục tiêu, tiếng xích vang leng keng tạo ra một lỗtròn trên nham thạch. Mắt Qủy Sơn Liên Tuyền co lại, hoa văn hình chữthập vàng rực giao thoa quanh người bỗng nổra một vòng sáng to lớn, chỉnghe thấy tiếng nổmạnhầmầm đinh tai, tiếp theo tiếng dây xích lại vang lên. Năm sợi dây xích nhưmãng xà màu trắng ngoạm vô sốtảng đá taởsâu trong hòn đảo rồi phun ra, nhưđang đào một miệng giếng.

Sau khi đã vụn và bụi bặm lắng xuống, một cửa hang sâu hút hiện ra trước mắt họ, giống nhưlời mời hắc ám lặng lẽđến từđịa ngục.

“Đi thôi!” Qủy Sơn Phùng Hồn thu hồi kiếm vào cơthể.

“Vâng!” Qủy Sơn Liên Tuyền đi theo.

Mới vừa đi được hai bước thì… “Cẩn thận!” Qủy Sơn Liên Tuyền còn chưa kịp phảứng thì đã bịQủy Sơn Phùng Hồn ôm chặt lấy rồi bay vềphía sau. Mặt đất nơi cô vừa đứng bỗng nổtung, một đám băng tinh màu đen sắc nhọn trồi lên, chúng vây chặt lấy cửa động, trông nhưcon côn trùng to lớn đang giương ra xúc tu dày đặc.

Trong lòng Qủy Sơn Phùng Hồn run lên, những băng tinh màu đen này quá quen thuộc, đó chắc chắn là hắn, dấu hiệu của gã U Minh – Vương tước

https://thuviensach.vn

Giết chóc.

“Liên Tuyền!” Qủy Sơn Phùng Hồn quát lên, Liên Tuyền tâm linh tương thông thúc đẩy hồnấn, ánh sáng màu trắng rít gào cui ra từtướcấn phía dưới vành tai của cô. Hàng loạt lông vũ trắng nhưtinh linh gặp gió lớn lên nhanh chóng khuếch đại trong không gian. Chỉtrong giây lát, Qủy Sơn Phùng Hồn và Qủy Sơn Liên Tuyền đã đứng trên lưng Ám Sĩ , nó vỗđôi cánh bay lên khỏi mặt đất, vọt lên bầu trời cao. Qủy Sơn Phùng Hồn cầm thanh kiếm màu trắng ngà đứng ngược gió, áo giáp sáng óng ánh. Sau thân hình oai vệcủa anh là Qủy Sơn Liên Tuyền , xinh đẹp lạnh lùng và nhanh nhạy. Tay cô nắm sợi xích bạc nhưhai con bạch xà lượn lờtrong không trung, rung độngầm vang.

Mà đối diện họlà hai luồng sáng chuyển động, một đen một trắng nhưthểhồn ma đáp xuống đỉnh núi. Trong nháy mắt, tia sáng bịgió thổi tan, U Minh gian tà anh tuấn và Thần Âm xinh đẹp tươi tắn nhưđôi tình nhân hoàn mỹcùng đứng trong gió.

“Định đi đâu vậy chị?” Thần Âm giơtay lên đưa đến nơi đốt sống cổ, móng tay khẽxé da thịt lấy ra cây roi Thúc Long trắng hếu nhưtủy sống. Cô híp mắt, mỉm cười với Liên Tuyền , dáng vẻkhiếp sợtrước mặt Đặc Lôi Á khi nãy đã biến mất không còn tăm hơi. Giờphút này, cô giống hệt U Minh đang đứng bên cạnh. Họtượng trưng cho cái chết, là sứgiảcủa tửthần. Trong ánh mắt cô sáng lên hàng vạn lưỡi dao.

“Không cần cô quan tâm.” Qủy Sơn Liên Tuyền quát khẽ, sợi xích trên tay bỗng bay lên, đồng thời chia làm vài nhánh. Trong nháy mắt, tấm lưới xích màu trắng giăng kín cảtrời đất.

“Đừng làm mất thểdiện!” Thần Âm bay lên không trung, lao đến Ám Sĩ nhanh nhưchớp. Cùng lúc đó, chiếc roi trong tay cô chia làm bốn, mỗi một sợi gân rồng nhanh chóng phóng đại trong không trung, hóa thành bốn con rồng to lớn. Đầu mỗi sợi đều ngọnguậy biến thành đầu rồng, há cái miệng

https://thuviensach.vn

to nhưchậu máu cùng vô sốchiếc răng sắc bén, gầm lên tiếp tục. Bốn con rồng cuộn khúc quấn lấy sợi dây xích của Liên Tuyền. Tiếng dây xích lành lạnh ma sát với vảy rồng vang lên âm thanh chói tai, đâm thẳng vào màng nhĩ người khác. Ngay cảU Minh và Qủy Sơn Phùng Hồn cũng đều cảm thấy khí huyết cuồn cuộn dấy lên từng đợt trong lồng ngực,

Hai Sứđồcó hai hồn khí tương tựdường nhưchính là đối thủmột mất một còn trời sinh. Sởdĩ Thần Âm vừa xông đến đã phóng ra hồn lực mạnh mẽnhưthếlà vì cô biết rõ giờkhắc này, Qủy Sơn Liên Tuyền đã không còn là Sứđồđáng thương bịmình vây khốnởRannes nữa. Trên đại dương bao la này, nếu không thừa dịp giải quyết họtrước, khi anh em Qủy Sơn huy động vô sốhồn thú dưới đáy biển thì sẽphiền phức hơn, vảlại cô biết rõ, trước mặt anh em họ, cô và U Minh không thểthảhồn thú ra được. Nếu không, hai người họsẽthôi miên hồn thú bắt nó cắn ngược trởlại chủnhân. Đặc biệt là ChưThần Hoàng Hôn của U Minh, nếu nó mất khống chế, vùng biển này có thểbiến thành địa ngục trần gian bất cứlúc nào.

Hoa văn trên toàn thân Thần Âm tỏa sáng hừng hực, đôi mắt cô long lên, tay vung vềphía trước. Khi hai sợi roi rồng soàn soạt quấn lấy cặp móng vuốt sắc bén của Ám Sĩ, Thần Âm bỗng quay người ra sau, gầm lên. Sức kéo mạnh mẽcủa Thần Âm khiến thân hình Ám Sĩ chao đảo, nó bịlôi đi, trượt vềphía cô. Đồng thời cô ném sợi lắc đá quý xanh lam lên không trung, thoắt cái mười bảy Thần Âm bay xen kẽlượn quanh cô nhưtia chớp. Mười bảy gương mặt kiều diễm nhưhoa nhưng lại mang sát khí nhưrắn độc nhe nanh.

Lòng Qủy Sơn Liên Tuyền trùng xuống, mấy sợi xích bịroi rồng cuốn lấy lơlửng bất động trên không trung. Cô nhắm hai mắt lại, hồn lực trong thân thểchấn động mãnh liệt nhưdời núi lấp biển. Trong giây lát, sợi xích bỗng to lên gấp ba, giống nhưcột trụto bằng một vòng tay ôm. Dọc theo từng mắt xích là những lưỡi dao vừa mỏng vừa bén, sức mạnh bỗng khuếch đại cắt vào mấy sợi gân rồng quấn lấy chúng chảy máu ròng ròng. Máu

https://thuviensach.vn

rồng văng tung tóe trên không trung như màn mưa đỏ giáng xuống từ trên trời cao. * Bên tai vang dậy tiếng bốn con rồng gào thét thảm thiết, rền vang cảtrời đất, ngay cảmây đen trên cao cũng vì chấn động không ngừng vần vũ.

*Thực ra đoạn này bịthiếu mất một dòng, tại nàng #Nhược chụp thiếu a không phải tại ta hahahaha :V

(Nhược: xin lỗi các nàng, mong các nàng thông cảm, ta sẽbù đắp cho các nàngthêm một chương nữa nhen ^^)

“Cô muốn chết à?” Sắc mặt Thần Âm sắc lạnh. Hai con rồng bỗng thảsợi xích ra, quất vềphía Qủy Sơn Liên Tuyền. Răng nhọn dữtợn đan xen, Liên Tuyền thoáng bối rối nhưng rồi Ám Sĩ đã bịThần Âm lôi đi, không tránh né được.

Vào lúc này, Qủy Sơn Phùng Hồn giơthanh kiếm sắc bén lên, hoa văn chữthập trên ngực tỏa sáng kịch liệt, rất nhiều dòng khí màu trắng trào dâng trong không khí nhảy vọt lên thân kiếm, đọng lại thành khí lạnh nghi ngút bốc lên. Anh giơkiếm chém xuống thân rồng dưới chân Ám Sĩ, kiếm khí vút đến nhưlưỡi dao mềm bay xoáy nhanh chóng đâm sâu vào vảy rồng.

Hai tiếng gào thảm thiết đinh tai vang lên, hai con rồng bịđau thảchân Ám Sĩ ra. Ám Sĩ chợt cất tiếng kêu to, bay vọt lên cao.

“Liên Tuyền, mau!” Qủy Sơn Phùng Hồn hét lớn.

Liên Tuyền ngầm hiểu, cô quay người tựa lưng với Phùng Hồn, hai mắt nhắm nghiền. trời đất vang lên tiếng sấm. Ám Sĩ chởhai người họbay xuyên vào tầng mây. Cùng lúc đó, biển đen mênh mông dưới chân mơhồvang lên hàng loạt tiếng gầm rú. Hàng vạn tia sáng lưu chuyển lờmờdưới mặt biển. Trong khoảng khắc kia, đại dương bao la biến thành một bầu trời sao hỗn độn, lóe sáng nhấp nháy sống động trong tiếng nổđùng đùng.

https://thuviensach.vn

U Minh gật đầu với Thần Âm, sau đó nhanh chóng bay vọt lên, nhươn lốc xoáy cao chọc trời, thân hình gã nhưmũi tên mạnh mẽthoắt cái đã đuổi theo Ám Sĩ. Đôi mắt gã phẫn nộ, gương mặt lạnh lùng, nói với Qủy Sơn Phùng Hồn, " Đám Sứđồđánh nhau, cậu xen vào làm gì? Đối thủcủa cậu là tôi đây này!"

Nói xong, gã ngửa đầu lên trời, hoa văn vàng rực trên lồng ngực chiếu xuyên tầng mây đen, hơi nước đọng lại, nháy mắt hóa thành hàng vạn trụbăng đen to lớn nhưđao kiếm, thần tốc giáng thẳng xuống từtrời cao.

Qủy Sơn Liên Tuyền vung sợi xích, nhưtinh vân xoay tròn lấy cô và Phùng Hồn, trên băng bắn xuống nền vào vòng xoáy sợi xích vỡnát, hóa thành mảnh băng vụn khắp nơi. Chỉlà, thân hình Ám Sĩ khổng lồkhông chốnẩn thân, trong nháy mắt hàng chục tên băng khổng lồđâm phập qua cơthểvà đôi cánh của nó, mưa máu trút xuống xối xả. Kèm theo tiếng kêu thê lương của Ám Sĩ, hai anh em theo hồn thú rơi xuống mặt biển

U Minh trên không cười khẩy, đột nhiên bật lên cao nhưcon cá chép màu đen nhảy lên khỏi mặt nước, tích tắc lại quay đầu rơi thẳng xuống dưới, đuổi theo anh em Qủy Sơn. Nhưthểma quỷhắc ám lao thẳng xuống từbầu trời, gã vung tay lên chém. "Xoẹt! " Một trận băng điên cuông bắn xuống*, lần này, mỗi mũi tên đều to lớn và nặng nềhơn, tốc độkinh hoàng hơn, tựa bức tường đầy chôngầmầmập xuống đầu với uy lực cực mạnh.

*Nhưtrên, #Nhược lại chụp thiếu một dòng a :v

(Nhược: ta lại thêm cho các nàng một chương a :P)

Khoảng khắc tuyệt vọng hơn nữa chính là lúc U Minh vừa nhấc tay phải, bên dưới mặt biển bỗng điên cuồng mọc lên mấy chục chiếc chông băng nhọn hoắt, sắc bén khổng lồnhưmăng mọc sau cơn mưa, chớp mắt liền hóa thành dây leo uốn lượn vươn lên cao , hút lấy hơi nước mởrộng kích thước… Qủy Sơn Liên Tuyền nhìn tên băng giáng xuống từđỉnh đầu, lại

https://thuviensach.vn

nhìn dây leo băng tinh đang điên cuồng lao đến từdưới chân họ. Trong cảnh tứbềthọđịch, lòng cô hoảng hốt, sợi xích trên tay bỗng lộra khe hở, bảvai Qủy Sơn Phùng Hồn bịmột mũi tên đâm thương, dòng máu bắn ra nóng hổi.

“Đừng lo lắng, tập trung tinh thần! Liên Tuyền, hiện tại chỉcần sơ suất một chút thôi, chúng ta sẽkhông còn cơhội nữa đâu.” Qủy Sơn Phùng Hồn vẫn nhắm nghiền hai mắt, hồn lực toàn thân lưu chuyển nhưthác đổ.

“Vâng!” Mắt Liên Tuyền nhấn lệ, cô ngẩng đầu nhìn U Minh nhưma quỷđang lao xuống từtrên cao, lại nhìn Thần Âm đang nghỉngơi trên vách đá chuẩn bịhành động bất cứlúc nào. Cô nhắm hai mắt lại, toàn bộhồn lực bắt đầu tuôn xuống mặt biển dưới chân.

“Lên!” Qủy Sơn Liên Tuyền và Qủy Sơn Phùng Hồn thình lình hét lớn, hai người mởmắt ra, ánh mắt họbiến thành một màu đỏngầu, thậm chí sáng quắc kinh người. Liên Tuyền ngã ngồi trên tấm lưng lông vũ mềm mại của Ám Sĩ, khóe miệng rỉmáu. Nhưng cô vẫn cắn răng duy trì hồn lực. Bên cạnh cô, Qủy Sơn Phùng Hồn nhưmột vịchiến thần cao lớn đứng đón gió, cất tiếng gầm phẫn nộtừcổhọng.

Thần Âm và U Minh đồng thanh kêu lên, “ Gay rồi!”

Trong tích tắc, mặt biển dưới chân họchợt nhưbịnấu sôi sùng sục. Trời đất lạnh ngắt, tất cảâm thanh đều im bặt trong giây lát, chỉcó một con đường cong nhẵn bóng đội cao lên mặt biển, sau đó nổầm thật lớn, nhưnúi lửa phun trào từnơi đáy biển sâu thẳm. Từng hồn thú hình thù kỳ quái, nhảy ra khỏi nước, điên cuồng bay lên trời. Vô sốcá kiếm hải tượng, hải sư, thuồng luồng, bướm biển, rắc nước, hải mã, cảba kích,… và đủloại hồn thú có tên hay vô danh dưới đáy biển chi chít bay lên. Dĩ nhiên thống lĩnh chúng là Hải Ngân – hồn thú thứnhất của Qủy Sơn Phùng Hồn. Đó là một quái thú mình kỳ lân, đuôi rồng, hai vai mọc đôi cánh thịt trắng ngần, trên đó dày đặc vảy nhỏsắc bén nhưhàng vạn lưỡi dao.

https://thuviensach.vn

Nhìn xuống từvách núi đến tận đường chân trời trên biển, toàn bộmấy vạn hồn thú bay lượn trên không trung dần dần hội tụ, mắt chúng đỏgay, mất trí gào thét. Thần Âm bịtiếng gầm vang rền trời này làm chấn động, một ngụm máu xông lên cổ họng, mạch linh hồn toàn thân xuýt nữa hỗn loạn. * Cô vội vàng ngồi xuống,ổn định hồn lực sắp sửa mất khống chế, do bịtiếng gầm của những hồn thú này kích thích.

*Ta bắt đầu nghi ngờnàng #Nhược cốtình a

(Nhược: ta cũng bắt đầu nghi ngờmình rồi ><)

Trong không gian bao la tối tăm, vầng tà dương dần dần chìm xuống đường chân trời. Trong ráng chiều đỏtươi còn sót lại là vài chục vạn hồn thú điên cuồng, nhìn xuống từtrên cao nhưthểmột đàn ong rừng đang bao phủcảmặt biển. Hàng loạt tấm vảy, móng vuốt, răng nanh bắn vào hòn đảo trăm nghìn vết thương, cát đá bay mù mịt. Chúng điên cuồng lao vềphía Thần Âm và U Minh.

Lúc này, trên vách núi đột ngột xoáy ra vài tia sáng mãnh liệt.

Kỳ Linh vừa nhìn thấy mảnh đất dưới chân, còn chưa kịp đứng vững đã bịtiếng nổrền trời làm chấn động, đầu đau nhưmuốn vỡtung. Cậu vừa thông qua quân cờcủa Tất Lạp dịch chuyển đến đảo, không nghĩ đến sẽphải đối mặt với cuộc chiến long trời lởđất nhưvậy. Bốn phía hồn lực bủa vây, máu tươi phun trào trong miệng, cậu cất tiếng định gọi Ngân Trần nhưng không thểthốt lên lời, ý thức dần trởnên mơhồ. Trong mởảo, cậu thấy Ngân Trần đang đứng trước mặt mình.

Bên hông anh lóe sáng, trong nháy mắt, một tấm chắn bạc khổng lồche trước mặt cậu, ánh sáng trắng dìu dịu ngăn cản toàn bộđất đá rít gào và những hồn lực đang lưu chuyển điên cuồng xung quanh.

…Ý thức của Kỳ Linh dần dần tỉnh táo trở lại. * Cậu nhìn cảnh tượng gần đất trời gần nhưnứt toác trước mặt, há to miệng, không biết nên nói gì.

https://thuviensach.vn

*Lần này là thiếu dòng đầu hahaha

(Nhược: huhu)

“Đây là… địa ngục nhân gian sao…” Cậu không tài nào tin vào mắt mình.

Ngân Trần kéo Thiên Thúc U Hoa ra phía sau tấm chắn, đẩy đến bên cạnh Kỳ Linh, “ Cậu bảo vệcô ta.” Nói xong, anh và Tất Lạp, hai tia sáng một đen một trắng bay vút vào bầu trời nhưsắp sụp xuống.

“Đây là thiên đường hoàn mỹhay địa ngục nhân gian… Bây giờchưa thểnói chính xác được, tất cảchỉmới bắt đầu…”

Đặc Lôi Á lặng lẽxuất hiện ra sau lưng Kỳ Linh, nhìn đám hồn thú cuồng loạn, nhếch môi cười khẩy. Nhưng đôi mắt đục ngầu của cô ta lại có vẻđầy mong mỏi. Không ai biết cô ta đang chờđợi điều gì.

Lúc này đây, Nghê Hồng đang đứng cạnh cô ta hô hấp dồn dập. Hoa văn toàn thân hắn gần nhưhiện hết lên, hồn lực cuồng bạo nhưgió xoáy tuôn trào khỏi cơthể. Trong mắt hắn, ngoại trừThần Âm ra thì không còn ai nữa cả.

Đặc Lôi Á bịhồn lực bên cạnh làm chấn động, quay đầu lại nhìn Nghê Hồng, không nói lời nào. “Bão táp thật sựphá hủy thếgian sắp bắt đầu rồi” Cô ta nghĩ. Nhưng ngay cảcô ta cũng không biết kết quảtrận chiến này sẽra sao. Bởi vì hiện tại Đặc Lôi Á còn chưa biết Ngân Trần và Tất Lạp đột ngột xuất hiện sẽđứng vềphe nào. Nếu cuối cùng hai người họgia nhập vào cuộc chiến, nhưthếthì cuộc chiến này gần nhưlà cuộc đại chiến phá hủy Aslan. Không ai ý thức được và cũng không ai nói rõ được là vì sao. Có lẽlà ý trời, có lẽlà trùng hợp, ngoại trừVương tước cấp Một Tu Xuyên Địa Tạng với ba SứđồThiên, Địa, Hải của anh ta, thì tất cảSứđồvà Vương tước từcấp hai đến cấp bảy đều tụtậpởhòn đảo này đủcả.

https://thuviensach.vn

Bây giờ, bầu trời mây đen vần vũ, ánh sáng đua nhau biến mất, đại dương cuồn cuộn sóng ngầm. Hàng vạn hồn thú hung bạo nhưyêu ma ngoi lên khỏi đáy biển, hơi thởtận thế, điểm báo hủy diệt giống hệt nhưtrận thảm sát mấy năm trước. Có lẽtrong vận mệnh, tạo hóa lại lần nữa, bằng sựkhôn khéo khó lường đến kỳ dịcủa nó, dẫn dắt những đỉnh cao hồn lực hội tụvềđây.

Đặc Lôi Á mỉm cười nhìn Nghê Hồng, quyến rũ vươn tay cầm lấy cánh tay chắc khỏe của hắn, sauđó nắm tay hắn luồn vào váy mình, dẫn dắt hắn nhưmột đứa trẻchưa hiểu thếsự, đểhắn vuốt ve tướcấn của cô ta. Ngón tay dài mạnh mẽcủa Nghê Hồng vuốt ve nơi riêng tưthần bí nhất, non mềm nhất, lồng ngực hắn lên xuống gấp rút theo từng nhịp thở, tronghơi thởlà dục vọng đàn ông theo bóng. Khuôn mặt thiên sứthuần khiết đỏgay. Đặc Lôi Á mãn nguyện nhìn Sứđồcủa mình giống nhưmột thiếu nữngắm nghía món đồchơi yêu thích. Hồn lực của Nghê Hồng cuồn cuộn kích động nhưmột ngọn núi lửa sẽphun trào bấtcứlúc nào.

Nhưng Đặc Lôi Á biết rõ, dưới sựvuốt ve không ngừng kéo dài, bảo bối đang ngủsay trong tướcấn của cô ta thật sựlà núi lửa hủy diệt thếgian. Chẳng qua nó vẫn đang ngủsay thôi.

Tuy nhiên, nó cũng đang dần tỉnh lại.

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 14: Vạt Váy Nữ Thần

Vùng biển Rannes, đếquốc Aslan phía Tây.

Trên không trung, tiếng gầm rú của các hồn thú không hề thuyên giảm mà ngày càng điên cuồng, mãnh liệt hơn. Đôi mắt Qủy Sơn Liên Tuyền đỏ ngầu, liên túc phóng ra hồn lực kêu gọi hàng ngàn hốn thú dưới đáy biển bay lên khỏi mặt nước. Cô không hề có ý định dừng lại, hai hàng huyết lệ lăn dài trên má. Cô ngẩng đầu nhìn Qủy Sơn Phùng Hồn đang đứng quay lưng về phía mình, thân hình cao lớn của anh được bao bọc trong các dòng khí xoáy tròn. Trước những cuộc tấn công mạnh mẽ như vũ bão của U Minh, chiến bào của anh rách tả tơi, lộ cả da thịt. Hoa văn vàng óng như có sinh mệnh ngọ nguậy, muốn đâm xuyên qua làn da anh.

Liên Tuyền vô cùng sợ hãi, dường như anh đang muốn đánh thức tất cả hồn thú dưới đáy biển. Thế nhưng, cuộc giao chiến với Thần Âm và U Minh đã khiến hồn lực của họ tiêu hao hơn phân nửa, hiện tại lại thôi miên nhiều hồn thú như vậy, hồn lực của cô gần như cạn kiệt. Nếu tăng thêm nhiều hồn thú nữa, chắc chắn hồn lực của hai anh em cô không thể nào làm chủ được cục diện. Liên Tuyền nghĩ đến cảnh tai họa khủng khiếp do vài chục vạn hồn thú mất khống chế sẽ gây nên, lòng không khỏi căng thẳng.

“Anh… ” Liên Tuyền kiệt sức ngồi bệt trên lưng Ám Sí, gió không ngừng tạt mạnh vào gương mặt tái nhợt của cô. “Anh đừng thôi miên nhiều hồn thú như vậy, một khi hồn lực cuả hai chúng ta sụp đổ, các hồn thú thức tỉnh sẽ cùng nhau bạo động thì phải làm sao…”

https://thuviensach.vn

Quỷ Sơn Phùng Hồn quay người, đưa cánh tay rắn chắc kéoLiên Tuyền đến gần ôm vào lồng ngực vạm vỡ, anh kề tai cô nói:”Em, em nghe đây! Hiện tại, hồn lực của anh còn chống đỡ được. Lát nữa, anh sẽ điều khiển tất cả hồn thú tấn công mấy vị Vương tước, họ nhất định sẽ tránh né hoặc đánh trả theo bản năng. Lúc đó, em nhất định phải thừa dịp hỗn loạn, xông vào lòng đất tìm Vương tước Vĩnh Sinh, nói hết với ông ta những gì anh đã nói với em. Nếu có thể đánh thức ông ta, nói không chừng, hai chúng ta còn có cơ hội sống sót mà rời khỏi đây… Nếu không.. Thật ra, trước đó, anh cũng đã nghĩ rằng với thiên phú của chúng ta, cộng thêm lợi thế trên biển, nói không chừng còn có cơ hội chiến thắng U Minh và Thần Âm. Nhưng anh vừa mới nhìn thấy Tất Lạp, như vậy vô dụng rồi… Nếu anh ta gia nhập trận đấu này… Chúng ta không có cơ bất kỳ cơ hội sống sót nào cả…”

Quỷ Sơn Phùng Hồn không nói hết, gương mặt cả anh chỉ cách Liên Tuyền một khoảng. Liên Tuyền nhìn người anh trai như vị thần bảo vệ cho mình từ bé đến lớn, nước mắt dần đong đầy hòa với máu bị gió thổi tan. Trái tim cô như bị ai bóp chặt, không khí tận thế như bàn tay tử thần đang siết chặt lấy hai anh em họ. Bởi vì cô hiểu, Phùng Hồn không nói dối. Tất Lạp trước đây từng là Vương tước cấp Một oai phong lẫm liệt, hồn lực thâm sâu khó lường, lại có thiên phú khống chế thời gian không gian như thần thánh. Anh em họ tuyệt đối không phải là đối thủ của Tất Lạp.

Cảm giác chua xót đột nhiên trào dâng trong lòng Liên Tuyền. Bởi vì giờ phút này, bàn tay to lớn đang đỡ ngang eo không ngừng truyền hồn lực bổ trợ cho cơ thể cô. Hồn lực như dòng suối hùng hậu chảy khắp toàn thân, cuồn cuộn tụ ở tước ấn. Liên Tuyền ngẩng đầu, nhìn vào đôi mắt trong veo và kiên định của Phùng Hồn, yêu thương và trách nhiệm trong ánh mắt anh như lưỡi dao rạch nát lòng cô.

Cô đau khổ nhận ra, Qủy Sơn Phùng Hồn đang từ bỏ hi vọng sinh tồn của bản thân, nhường hết khả năng sống sót cho cô. Mà trong lòng anh thật ra đã biết rõ…

https://thuviensach.vn

Hồn lực mãnh liệt của Phùng Hồn đang chảy vào thân thể Liên Tuyền khiến cô nghẹn ngào, nước mắt như chuỗi hạt châu đứt đoạn lã chã rơi xuống.

“Đồ ngốc! Khóc cái gì?” Qủy Sơn Phùng Hồn giơ ngón tay dính máu lên lau đi dòng lệ nhạt nhòa trên mắt Liên Tuyền, gương mặt anh trông rất hạnh phúc.

Một luồng sáng như tia chớp giáng xuống nơi Kỳ Linh đang đứng, vừa chạm đất liền lan ra, chính giữa luồng sáng là Ngân Trần tuấn tú như thiên sứ cau mày đứng trong gió.

“Ngân Trần!” Kỳ Linh gào lên, nhữngâm thanh bị gió lốc xung quanh thổi tan, mong manh như tơ nhện “Ngân Trần! Xảy ra chuyện gì vậy?” Kỳ Linh lại cất giọng hét lớn.

Ngân Trần đi đến, bước vào phạm vi phía sau tấm chắn, tiếng gió xung quanh giảm đi rất nhiều. Anh nhìn Kỳ Linh và U Hoa mặt mày tái nhợt, căng thẳng rồi thở dài. Cũng khó trách hai đứa nhóc này lại thất kinh như thế, bởi vì cục diện trước mắt, dù bản thân anh từng là Sứ đồ Thiên có địa vị cao quý cũng chưa từng trải qua. Trong đầu anh lóe lên những hình ảnh của trận tai kiếp mấy năm trước, trời đất cũng nhuốm một màu máu đỏ như thế. Lòng quặn thắt đầy xót xa, anh chầm chậm đi đến trước mặt Kỳ Linh, đặt tay lên vai cậu, nói với chất giọng ôn hòa và điềm tĩnh “Vương tước giết chóc và Sứ đồ Tàn sát đang đuổi giết Vương tước và Sứ đồ cấp Năm. Tôi nghĩ có liên quan đến cậu bé thần bí ở Hành Lang Vực Thẳm… Đồng thời, trên đảo này, ngoại trừ Vương tước cấp Một ra, tất cả Sứ đồ và Vương tước khác đều đã hội tụ đông đủ. Có điều hiện tại, họ vẫn giữ vị trí trung lập. Sự việc sẽ phát triển đến mức độ nào thì không ai biết được. Kỳ Linh, cậu nghe tôi nói. Dù có chuyện gì xảy ra, cậu và Thiên Thúc U Hoa cũng phải ở trong phạm vi tấm chắn bảo hộ này, đừng đi ra ngoài. Cục diện bây giờ không phải là chuyện hai người có thể tham dự… “ Ngân Trấn vẫn chưa nói

https://thuviensach.vn

hết mà gương mặt Kỳ Linh và U Hoa đã kinh hãi như nhìn thấy ma quỷ vậy.

Ngân Trần quay đầu lại, trước mắt mờ nhạt. Vài giây sau, khi tầm nhìn trở nên rõ ràng, anh thấy được vô số hồn thú đang lao về phía họ như sấm chớp ẩn giấu trong mây đen vân vũ. Tiếng gào thét khốc liệt và sắc bén mang theo hồn lực kinh thiên động địa phá hủy lớp đất đá trên đảo, khiến cơn sóng to dấy lên trên biển biến thành hơi nước tan biến trong phút chốc.

Cả hòn đảo ầm ầm chấn động, từng tảng nham thạch lớn rơi xuống chìm vào lòng biển đen. Hòn đảo có thể bị nhấn chìm bất cứ lúc nào, bởi từng đợt sóng dâng cao cuồn cuộn lao đến như muốn nuốt chửng mọi thứ. Ngực Kỳ Linh căng tức, máu tanh từ cổ họng trào lên khóe miệng. Cậu quay đầu lại nhìn Thiên Thúc U Hoa. Cô cũng không hơn cậu là mấy, khuôn mặt trắng bệch, ánh mắt thất thần, máu chảy ra từ khóe miệng, nhỏ từng giọt xuống váy cô.

“Ở yên đấy, tuyệt đối đừng hành động.”

Ngân Trần đứng bật dậy, vung tay, tấm chắn bạc trồi lên khỏi mặt đất nhanh chóng hóa thành vài tia sáng màu trắng bị hút vào trong cơ thể anh. Sau đó, anh ném một thứ như quân cờ màu trắng xuống chân Kỳ Linh. Ngay lập tức xuất hiện rất nhiều thứ trắng tinh và mềm mại như rong biển chui ra khỏi mặt đất. Không khí xung quanh chợt đọng lại, mọi âm thanh im bặt, cảm giác hồn lực ập đến như xé toạc lồng ngực kia và những tiếng nổ đinh tai đều biến mất tăm tích. Dường như vạn vật đã bị món đồ mang hình dáng tơ trắng này ngăn cách bên ngoài, còn bên trong, thời gian như chậm lại.

Kỳ Linh thản thốt nhìn chằm chằm vào không gian nhỏ như đáy biển yên tĩnh, kinh ngạc không thốt nên lời. Qua hồi lâu, cậu gọi to về phía Ngân Trần đã bay đi xa: “Ngân Trần, rốt cuộc anh giấu bao nhiêu bảo bối trong

https://thuviensach.vn

người vậy? Cho tôi mượn vài món chơi đi! Tôi chỉ có một thanh kiếm gãy thôi, bất công quá, sẽ làm anh mất mặt đấy!”

Hồn thú điên cuồng bay ngợp trời rồi như mưa rơi xuống hòn đảo. Dưới hồn lực hùng mạnh long trời lở đất, sấm vang chớp giật là nhóm người kiệt xuất nhất Aslan. Họ đã đạt đến đỉnh cao của việc điều khiển hồn lực. Biển cả trong tay họ có thể biến thành vũ khí sắc bén hủy diệt thế gian bất cứ lúc nào. Họ là nhóm người điều khiển nước xuất sắc nhất đại lục Odin, tuy nhiên, nhóm người này lại đang điên cuồng chém giết lẫn nhau trên đại dương mênh mông.

U Minh và Thần Âm đứng ở gần bầy hồn thú nhất. Tuy có địa vị cao nhất trong những người đang ở trên đảo, nhưng vẻ mặt họ tuyệt nhiên không dám lơ là chút nào. Roi Thúc Long trong tay Thần Âm chia thành bốn con rồng vây quanh hai người họ. Trong không gian bao kín, tia sáng sắc lạnh bắn ra từ bốn phía, gió rét kinh người. Mắt U Minh vàng rực, da thịt gà phơi trần trong gió lốc, hoa văn vàng óng không ngừng luân chuyển lấp lánh. Trường bào đen bay phấp phới, Trận nhanh chóng xoay quanh dưới chân gã. Không ai biết tác dụng của Trận này, chỉ có nụ cười tàn khốc và gian ác trên gương mặt đang tuyên cáo sức mạnh của gã cho mọi người biết.

Ở xa hơn một chút, Tất Lạp điềm nhiên đứng trên vách núi, khuôn mặt lạnh lùng hờ hững, ngũ quan xinh đẹp như một cô gái, không nhìn ra bất cứ biểu cảm nào. Dưới chân anh là Trận xoay tròn, nhấp nháy như hơi thở. Trường bào của anh chỉ chầm chậm phất phơ trong gió, nơi anh đứng là một thế giới mà không ai có thể đến gần. Với khả năng thiên phú của mình, khi lâm trận, trong tình thế nguy cấp, anh chỉ cần tạo vùng đất dưới chân mình thành quân cờ và nhẹ nhàng tiêu dao rời khỏi đó là xong. Đối với anh, chỉ có đối thủ anhkhông thểđánh bạichứ không có đối thủcó thểđánh bại anh.

Cách đó không xa là Đặc Lôi Á và Nghê Hồng. Lúc này, hai mắt Đặc Lôi Á đã tràn ngập gió tuyết, khiến hốc mắt cô ta trắng dã kinh người, nụ

https://thuviensach.vn

cười quái dị trên môi khiến cô ta như một nữ quỷ xinh đẹp, đang trong tư thế đón chào các vong linh mới tại cánh cửa địa ngục. Nghê Hồng thân thể cường tráng đứng phía trước cô ta, giống như một bức tượng chiến thần vô cảm, bất động. Hai tay hắn tuôn trào hồn vụ vàng óng, có thể trở thành vũ khí lợi hại xé tất cả bất cứ lúc nào.

Phía sau họ, Ngân Trần trong bộ trường bào trắng toát nhanh chóng đáp xuống tảng đá màu đen. Trận nhanh chóng xuất hiện xoay tròn dưới chân anh, bao quanh anh là tầng tầng lớp lớp những chuôi kiếm, khiên, dây xích, giáo và rất nhiều những hồn khí không rõ hình dáng đang như cánh hoa nở rộ trên mặt đất. Âm thanh cộng hưởng của chúng nghe thật đinh tai nhức óc.

Ánh mắt mọi người đều nhìn lên trên trời nơi hàng vạn hồn thú đang quần tụ, giống như một đám thiên thạch đen chuẩn bị rơi xuống, tàn phá cả thế gian.

Lúc này, hai anh em nhà Qủy Sơn đang cưỡi trên lưng Ám Sí, xung quanh họ là mấy vạn hồn thú đang di chuyển nhanh như vũ bão đáp xuống đảo. Trong khoảng khắc ấy, Phùng Hồn tha thiết nói với Liên Tuyền: “Liên Tuyền, dù thế nào đi nữa, em hãy hứa với anh nhất định sẽ đánh thức được Cyril, sau đó sống sót rời khỏi đây.” Anh vừa nói vừa nâng mặt Liên Tuyền lên, đồng thời phần hồn lực cuối cùng của anh tuôn trào như sóng biển liên tục truyền vào tước ấn dưới tai cô. Nước mắt Liên Tuyền như những hạt trân châu nóng hổi, thi nhau rơi trên mu bàn tay anh.

Hồn lực của Phùng Hồn ngày lúc càng giảm bớt, khả năng thôi miên cũng mất dần, nhiều hồn thú đã tỉnh lại, mất khống chế, trở thành quái vật hung tợn điên cuồng lao xuống dưới.

“Đi đi, Liên Tuyền!’ Qủy Sơn Phùng Hồn gào lên.

https://thuviensach.vn

Vô số hồn thú bất chợt đồng thanh gào rú, tạo nên những vòng sóng hồn lực chấn động xung quanh khiến tầm mắt mọi người mơ hồ. Qủy Sơn Phùng Hồn đẩy mạnh sau lưng Liên Tuyền. Bóng dáng cô nhẹ nhàng bay khỏi lưng Ám Sí.

Cô quay lại nhìn bóng dáng Phùng Hồn dần dần xa khuất, gương mặt nhạt nhòa nước mắt, cô gào lên: “Phùng Hồn, nếu anh không cố gắng sống sót, cả đời này, em sẽ không bao giờ tha thứ cho anh!”

Nói xong, cô nhanh chóng bay vút đến một con bướm biển ướt đẫm, xoay mình nhảy lên tấm lưng đầy vảy và xúc tu bóng loáng của nó, vươn tay đặt lên gáy nó, đôi mắt sáng quắc. Bướm biển bị cô thôi miên, nhanh chóng tách mình ra khỏi bầy hồn thú, chao liệng như một con diều đứt dây, lẳng lặng lao đến cửa động nơi vừa rồi Liên Tuyền phát hiện thấy nguồn hồn lực của Cyril. Nước mắt cô bị gió thổi thành sợi dài, rơi lên bóng lưng Qủy Sơn Phùng Hồn giờ phút này đang bị tử thần bao phủ.

Ánh mắt tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm vào đám hồn thú tấn công lượt đầu tiên, họ đều tập trung vào Qủy Sơn Phùng hồn đang cưỡi Ám Sí lao từ trên cao xuống. Không ai chú ý đến Qủy Sơn Liên Tuyền đã lén lút bay đến cửa hang động, ngoại trừ Đặc Lôi Á.

“Ôi, chia ra hai đường à… Đặc Lôi Á khẽ híp đôi mắt trắng dã như thấy chuyện thú vị. “Em gái sao bỏ lại anh trai chứ? Bây giờ trẻ con càng lúc càng không có phép tắc. Thế thì… để tôi đến dậy cô ta vậy. Hì hì.. “

Cô ta xoay người, lặng lẽ đuổi theo Qủy Sơn Liên Tuyền, nhanh như cắt đã chỉ còn cách cửa hàng vài trăm mét. Trên quãng đường đến đây, cô ta thoải mái và tài tình vượt qua rất nhiều hồn thú. Với thiên phú của cô ta mà nói, dự đoán được quỹ tích và cách tấn công của hồn thú cũng chẳng phải chuyện khó khăn gì. Dù lao đến một hay một vạn con, đối với cô ta đều dễ như trở bàn tay, cứ như đang dạo bước nhàn nhã trong vườn lá đổ mà chẳng mảy may vương lại một chiếc lá trên váy. Thế nhưng, trước khi bị cô ta

https://thuviensach.vn

đuổi kịp, Qủy Sơn Liên Tuyền đã lách mình chui vào hang động. Đặc Lôi Á đứng ở cửa vào, nhìn hang động tối hun hút, rồi quay đầu nhìn đám mây đen sắp phủ xuống hòn đảo. Cô ta cắn răng, giẫm chân, cúi đầu dí vào hang động.

Nước biển ướt đẫm trên thân thể các hồn thú tụ lại thành một màn mưa rơi xuống đất. Từng hạt lớn nhỏ giăng kín bầu trời. Kỳ Linh nhìn qua tấm màn rong trắng tinh thấy được cảnh tượng hãi hùng bên ngoài. Bên tai không nghe thấy bất cứ âm thanh nào như khu rừng yên tĩnh sau cơn bão tuyết, chỉ có tiếng hít thở của Thiên Thúc U Hoa vang vọng rõ ràng, Kỳ Linh vươn tay, khẽ rờ vào tấm màn, cảm thấy vô cùng khó tin, “Những màn rong này rốt cuộc là thứ gì?”

Cậu tự lẩm bẩm, không ngờ U Hoa bên cạnh lại trả lời. “Những thứ này không phải rong. Cậu nhìn kỹ sẽ phát hiện thật ra chúng là từng tấm vải lụa. Nếu tôi đoán không sai, những tấm vải này là một hồn khí nổi danh, tên là Vạt Váy Nữ Thần. Điểm thần kỳ của nó là đám tơ lụa này đan xen quấn vào nhau, trong phạm vi của nó, bất cứ tấn công gián tiếp nào cũng không có hiệu quả. Ví dụ như, tất cả mũi tên bắn ra từ cây cung băng hồn khí của tôi đều coi là tấn công gián tiếp. Đối với Vạt Váy Nữ Thần, tất cả đều vô hiệu.” Thiên Thúc U Hoa đưa tay vuốt ve tấm lụa trắng nhẹ nhàng đong đưa, ánh mắt không giấu nổi ghen tị.

“Nếu như chỉ có thể đỡ tấn công gián tiếp thì có ích gì đâu? Kẻ địch đến gần cô tấn công trực tiếp không phải nó trở thành vô dụng sao? Còn thua cả mặc bộ áo giáp chắc chắn nữa, có thể chống đỡ được dao chém vào người.” Kỳ Linh không hiểu, nhìn Thiên Thúc U Hoa.

“Hồn khí Vạt Váy Nữ Thần này là thuẫn, nhưng đã được biến đổi, không như những cái thuẫn bình thường mà chúng ta biết, ngoài việc ngăn cản những tấn công gián tiếp như tên bắn từ phía xa, Vạt Váy Nữ Thần còn dùng thiên tính hùng mạnh đến mức vô lý của mình, cưỡng ép những cách tấn công khác như hóa nước thành thể cứng, tạo thành mũi tên băng, chông

https://thuviensach.vn

băng, dây leo băng, hoặc là điều khiển trạng thái nước lỏng, tạo sóng thần, nước chảy đá mòn, vân vân…, thậm chí là hồn thú tấn công đều bị định nghĩa thành gián tiếp, ngoại trừ hồn lực của chính nhà hồn thuật. Bởi vì những đặc điểm đó, nên nó luôn luôn được liệt vào một trong những lá chắn cao cấp nhất của những hồn khí phòng ngự trên lãnh thổ Aslan. Thứ hạng còn vượt xa Mặt Kính Từ Linh, hồn khí phòng ngự có tính công của gã U Minh kia."

"Vậy đến cùng, tấn công kiểu nào mới làm thương tổn được chủ nhân hồn khí này?" Kỳ Linh nghiêm túc hỏi.

"Dùng dao chém, kiếm đâm, răng cắn, chân đá. Hiểu chưa?" Thiên Thúc U Hoa tức giận nhìn Kỳ Linh, nhưng thoáng chốc, mặt cô đỏ lựng trước gương mặt anh tuấn gần trong gang tấc kia của cậu.

"Lợi hại thế á?" Kỳ Linh xuýt xoa, sực nhớ đến điều gì đó, bất giác mặt cậu xụ xuống. "Nửa thanh kiếm gãy tôi lấy được từ Đồi Hồn so sánh với Vạt Váy Nữ Thần quả thật chỉ là món đồ chơi trẻ con…" Nhưng cậu lại nghĩ đến thiên phú của mình, dù sao cũng có thể chứa được vô hạn hồn khí, như vậy, mai mốt sẽ vòi Ngâm Trần cho cậu vạt váy nữ thần này làm vật phòng thân, bèn tặc lưỡi đắc ý. "Nhưng sao cô lại biết nhiều như vậy?"

"Không phải tôi đã nói với anh tôi có huyết thống hoàng thất cao quý rồi sao? Cả nhà tôi đều là đại thần phụ tá đức vua. Mẹ tôi là người chịu trách nhiệm tất các tài liệu liên quan đến lịch sử của đế quốc Aslan. Cho nên chuyện lớn nhỏ gì trong nước, tôi cũng biết sơ lược hết. Anh là một tên nhà quê, xưa nay còn không biết địa vị của hoàng tộc ở Aslan rồi. Nói đơn giản, hoàng tộc đại diện cho đất nước còn Vương tước đại diện cho hồn thuật, giống như quan hệ của quốc gia và quân đội vậy. Vương tước thống trị các nhà hồn thuật, đảm nhiệm chức trách quân đội bảo vệ nước nhà. Hoàng tộc thống trị lê dân bá tính ngoài thế giới hồn thuật. Hiện tại, Băng đế Ngải Âu Tư thống trị Aslan, nghe đồn rằng hồn lực của ngài sánh ngang với Vương tước cấp Một Tu Xuyên Địa Tạng, hơn nữa mạch linh hồn của Băng đế

https://thuviensach.vn

không giống với các Vương tước khác. Còn rốt cuộc là khác chỗ nào thì tôi không biết. Nhưng có thể chắc chắn là vô cùng hiếm có, thậm chí là không tài nào tưởng tượng được. Song hoàng tộc cũng chỉ có Băng đế có hồn lực cấp bậc Vương tước thôi, những người khác chỉ là cấp bậc nhà hồn thuật bình thường. Vì vậy, nói đơn giản về hồn lực, Vương tước và Sứ đồ vẫn cao hơn hoàng tộc… Còn Tư tế Bạch Ngân là hệ thống tôn giáo quốc gia, ba người họ là thiên thần trong lòng tất cả các nhà hồn thuật.

Thiên Thúc U Hoa còn chưa nói hết thì những mảnh tơ lụa đong đưa vây quanh họ đột nhiên như bị gió thổi thốc, nhanh chóng vươn lên không trung, nháy máy đã biến thành dải lụa trắng cao mười mấy mét. Kỳ Linh nhìn xuyên qua đám vải, nhóm hồn thú hung mãnh đầu tiên đã ùa đến. Tấm vải lụa phần phật như cánh hoa trắng tầng tầng lớp lớp vây họ vào chính giữa.

Bị tấn công đầu tiên đương nhiên là U Minh và Thần Âm đứng phía trước, Số lượng hồn thú rất nhiều, với hồn lực hai người họ, muốn nhanh chóng tiêu diệt chúng là không có khả năng, thế nhưng nếu chỉ muốn bảo vệ bản thân thì vẫn vô cùng nhẹ nhàng. Vả lại, đừng quên hai người bọn họ đều là Kẻ Gặm Nhắm, một người dựa vào phá hủy hồn ẩn của hồn thú để không ngừng gia tăng hồn lực, người còn lại chịu đựng tất cả thương tổn để chữa trị hoàn thiện mạch linh hồn của mình. Vì thế, đối với người khác mà nói, đây là tai họa hồn thú bạo động, còn đối với họ lại giống như là đấu trường tu luyện, giúp họ gia tăng hồn lực cho mình trên diện rộng vậy.

U Minh đứng đón gió, hai tay không ngừng vung lên trong không trung, hướng về phía đám hồn thú đang ùa đến, tiếng gào rú thảm thiết ngợp trời. Tước ấn lớn nhỏ hiện ra trên người hồn thú, sau đó nổ tan thành những mảnh sáng vàng rực li ti, hóa thành bụi vàng trộn lẫn với máy bị hút vào lòng bàn tay U Minh. Gương mặt anh tuấn và gian giảo của gã tràn ngập khoái cảm lâng lâng, ánh mắt hiện lên vẻ hưng phấn hỗn loạn.

https://thuviensach.vn

Bên cạnh gã là Thần Âm, gương mặt như đang cười khinh cuộc tấn công hồn lực như vũ bão này. Cô dùng tư thế phòng ngự như có như không chống đỡ thế công trước mắt, trước sau vẫn duy trì thương tổn ở mức vặt vãnh, nhưng đồng thời có thể khiến hồn lực tăng đến điểm cân đối trên diện rộng. Hoa văn vàng toàn thân cô tỏa sáng mờ ảo trong cảnh nhá nhem, tựa như con sông nhỏ lấp lánh.

Nghê Hồng đứng cách đó không xa. Lúc đó, Đặc Lôi Á đã đuổi theo Liên Tuyền xông vào lòng đất, chỉ còn mình hắn đối mặt với mấy vạn hồn thú lớn nhỏ đang ùa đến. Hiển nhiên là Đặc Lôi Á biết rõ thực lực của hắn nên cô ta yên tâm bỏ đi, hoặc là nói chính những hồn thú gần như điên cuồng này nên lo lắng mới phải. Bởi vì nói theo cách khác, Nghê Hồng chẳng khác gì một dã thú, thậm chí còn dữ tợn, hung tàn hơn cả dã thú nữa.

Trông từ phía Kỳ Linh và U Hoa, nếu so đám hồn thú hùng đồ đó với Nghê Hồng thì chúng chỉ giống như những con thú tuổi già sức yếu, hành động chậm chạp. Bởi vì tốc độ Nghê Hồng cực nhanh, cứ như vô số tia chớp màu cam lóe lên trên bầu trời. Tia chớp lướt qua, trong nháy mắt, hồn thú bị xé toạt thành nhiều mảnh, máu nóng hôi hổi văng tung tóe nhuộm Nghê Hồng thành một ác ma đẫm máu. Nhưng gương mặt hắn vẫn mang vẻ hiền hòa, ngây thơ như thiên sức, khiến U Hoa cảm thấy đau lòng: “Cách tấn công của hắn trực tiếp nhất, nguyên thủy nhất. Loại tấn công này ngay cả hồn khí thần thánh Vạt Váy Nữ Thần cũng bó tay hết cách.” Cô vừa nhìn Nghê Hồng tiêu diệt đám hồn thú đang lao đến vừa nói với Kỳ Linh.

Sau khi bầy thú lướt qua Nghê Hồng ùa đến Tất Lạp. Nhưng trải qua hai phòng tuyến U Minh, Thần Âm và Nghê Hồng trước đó, sức chiến đấu của chúng đã tiêu hao hơn phân nửa, số lượng từ không thể đếm được giờ đây chỉ còn lẻ tẻ vài con. Vốn đang di chuyển với tốc độ vũ bão như thế, nhưng khi rơi vào Trận của Tất Lạp thì tất cả mọi chuyển động của hồn thú đều trở nên chậm chạp. Tất Lạp điềm tĩnh nghênh chiến với động tác thành thục, uyển chuyển mà lanh lẹ. Bóng dáng nhẹ nhàng như múa của anh khiến Kỳ

https://thuviensach.vn

Linh và U Hoa sững sờ: “Đây là… thực lực của Vương tước cấp Một đời trước sao… Thật kinh người…”

Khi các hồn thú xông về phía Ngân Trần – cũng là cửa ải cuối cùng – chúng lập tức bị các loại hồn khí của anh đánh đến mức không còn sức đối kháng. Đặc biệt là lúc Kỳ Linh thấy Ngân Trần vứt ra một thanh kiếm từ tay áo, toàn thân thanh kiếm trong suốt lấp lánh bay về phía hồn thú, nó nhanh chóng một phân thành hai, hai phân thành bốn, kiếm trận choáng ngợp cả không gian như đàn cá bạc bơi lội chớp nhoáng trong biển sâu. Nơi chúng đi qua máu tươi nhuộm đỏ bầu trời, thế công ồ ạt. Khi chúng quay đầu trở về bên cạnh Ngân Trần thì hai hợp lại làm một, cuối cùng hóa thành một thanh kiếm nhỏ bị Ngân Trần thu hồi. Kỳ Linh thấy vậy gào lên: “Ngân Trần, tôi sẽ không bao giờ coi thường anh nữa. Anh không hổ là đại thiên sứ mà!”

Thiên Thúc U Hoa nhìn Kỳ Linh bên cạnh hưng phấn hoa tay múa chân, sau đó quay lại nhìn Ngân Trần như đứng trong nhà bảo tàng hồn khí, thầm giật mình: “Mấy năm nay, Ngân Trần luôn hành tung quái lạ, gần như không ai liên lạc được với anh ta. Lẽ nào trong mấy năm này, anh ta luôn đi thu thập các loại hồn khí có từ thời viễn cổ trên đại lục sao? Nếu như vậy, thực lực của anh ta quả thật đáng sợ… Huống chi, không ai biết bên trong những hồn khí này là trống rỗng hay vẫn có hồn thú sống nhờ.” Nghĩ đến đây, sắc mặt Thiên Thúc U Hoa trắng bệch.

Chỉ còn lại một hai hồn thú đột phá được tầng tầng phòng tuyến của những người điều khiển hồn lực kiệt xuất nhất thiên hạ kia, gắng gượng lao về phía Kỳ Linh và Thiên Thúc U Hoa. Thiên Thúc U Hoa đứng lên, cười khẩy,quay người lấy cây cung to của cô ra. Vài tiếng lách tách vang lên, trong nháy mắt, tay cô đã ngưng tụ ba mũi tên băng sắc bén. Trong thoáng chốc cô khi buông cung, chúng đã rơi bịch xuống. Sau đó cô phát hiện, không cần phải ra tay, bởi khi hồn thú lao vào phạm vi Vạt Váy Nữ Thần thì tấm tơ lụa này sẽ cuốn lấy nó khẽ phất đi. Lúc tơ lụa chạm vào,hồn thú

https://thuviensach.vn

lập tức hóa thành một đám sương trắng tan trong không khí. Thiên Thúc U Hoa nhìn mấy mươi tấm lục đong đưa bao quanh mình và Kỳ Linh, trong lòng bàng hoàng.

“Xem ra, chúng chẳng có uy hiếp gì cả.” Kỳ Linh thở phào, buông thanh kiếm gãy ra, cắm xuống đất.

“Anh nghĩ đơn giản quá! Anh đánh giá thấp thiên phú của Vương tước cấp Năm rồi đấy! Xem đám hồn thú đông nghịt phía xa đi! Mới vừa rồi chẳng qua là đợt tấn công nhỏ nhất của chúng mà thôi. Trong vùng biển này có bao nhiêu hồn thú, anh từng nghĩ đến chưa… “ Thiên Thúc U Hoa nhìn lên đám hồn thú tấn công lượt thứ hai ở trên cao, sắc mặt tái mét khó coi.

“Tí tách…”

“Tí tách…”

Trong hang động tối tăm vang lên tiếng nước nhỏ xuống từ đỉnh đầu. Liên Tuyền thu lại sợi dây xích, quấn từng vòng lên cánh tay mình. Đầu xích sắc bén nhẹ nhàng rủ xuống cổ tay, cô truyền hồn lực vào nó, phần đầu xích tỏa ra thứ ánh sáng êm dịu như hai viên đá quý soi đường cho cô.

Cô nhìn giọt nước nhỏ xuống mu bàn tay, cau mày, màu đỏ lòm. Cô nghĩ đến mình đang đi trong thân thể của Vương tước Vĩnh Sinh liền cảm thấy sởn gai ốc. Nhưng cô không hề dừng việc tìm kiếm vị trí của Cyril, nhanh chóng tiến về phía trước. Bởi vì cô biết, vừa rồi, Qủy Sơn Phùng Hồn đã truyền một phần lớn hồn lực của mình, hồn lực còn sót lại của anh không thể nào duy trì được lâu nữa. Thôi miên hồn thú trên diện tích lớn như vậy, nếu một khi hồn lực không đủ, hồn thú mất khống chế thì thành phố Rannes gần vùng biển này nhất định sẽ gặp phải tai ương diệt vong.

Nhưng càng đi vào sâu, Liên Tuyền càng thấy không tự tin, cảm giác sợ hãi càng lúc càng lớn. Tính theo tốc độ cô đang đi thì hiện đã đến trung tâm hòn đảo, thậm chí đã đi xuyên hoàn đảo này từ lâu. Nhưng tại sao phía

https://thuviensach.vn

trước vẫn tối đen hun hút còn cảm ứng hồn lực Cyril thì chợt gần chợt xa, lúc mạnh lúc yếu; có đôi khi như xa tận chân trời, khó lòng tìm thấy; có đôi khi lại gần ngay trước mắt, như hơi thở phả bên tai. Liên Tuyền đứng trong phạm vi ánh sáng sợi xích soi chiếu, nỗi sợ hãi bóp chặt trái tim.

"Ồ, Cyril, ông lợi hại thế hả? Tôi đã đánh giá thấp ông rồi." Đặc Lôi Á đứng trong bóng tối, thân thể và chiếc váy mỏng của cô ta chìm vào không gian tối đen như mực, chỉ còn lại đôi mắt trắng dã như ma quỷ đang trừng trừng nhìn vào nơi nào đó. "Ông có thể tùy ý thay đổi vị trí tước ấn của mình trong phạm vi lớn như thế, biến lòng hòn đảo này thành một mê cung to lớn. Ngay cả tôi được xưng là cảm ứng hồn lực chính xác nhất Aslan, muốn làm được đến mức độ này cũng rất miễn cưỡng!"

Đôi mắt Đặc Lôi Á chuyển động trong bóng tối, gió tuyết trắng xóa gào thét trong mắt cô ta càng lúc càng dữ dội, như muốn trào ra khỏi mắt, nuốt chửng cả thiên địa. "Có điều…" Cô ta chợt nở nụ cười quái gở. "Sẽ bắt được ông thôi!" Nói xong, cả người cô ta như một bóng đen nhanh chóng bay vào sâu bên trong.

"Leng keng…"

Liên Tuyền dừng lại, sợi dây xích trên tay cô bỗng rung lên hướng về phía khác. Cô đứng yên, quả nhiên nó lại rung thêm lần nữa. Tiếp theo, dây xích trên tay bất chợt không theo khống chế của cô, lao nhanh đi, không ngừng rẽ ngoặt rắc rối. Trong bóng tối truyền đến một giọng đàn ông trầm thấp ôn hòa: "Đi theo nó đi!" Liên Tuyền giật mình, thân thể nhanh chóng bay theo dây xích.

Cuối cùng, sợi dây xích dừng lại ở một hang động không trống trải. Liên Tuyền ngẩng đầu, gần như không thấy được trần động, rất khó tưởng tượng trong lòng hòn đảo lại có một hang động rộng thênh thang đến thế. Diện tích và độ cao kia khiến người ta lo lắng nó sẽ sụp xuống bất cứ lúc nào. Mà trong hang còn có nguồn sáng đỏ rực như dung nham soi rõ xung quanh.

https://thuviensach.vn

Liên Tuyền cẩn thận tìm kiếm thật lâu, phát hiện nguồn sáng đến từ một viên đá tròn to lớn ở giữa hang, cao chừng hai người đứng chồng lên nhau. Ánh sáng màu đỏ tỏa ra từ bên trong tảng đá, hơn nữa cường độ ánh sáng của nó như có sinh mạng, cứ lập lòe thay đổi theo nhịp hô hấp.

"Xin hỏi Cyril – Vương tước cấp Sáu là ông sao? Tôi đến đây tìm ông, xin hỏi có phải ông không?" Qủy Sơn Liên Tuyền đứng giữa hang động trống rỗng, ngỡ ngàng nhìn xung quanh.

"Cô đã tìm được tôi, thế nhưng, sao cô lại phải trêu chọc mấy quái vật đến đây?" Trong bóng tối, giọng đàn ông hiền hòa kia lại vang lên lần nữa.

"Tôi và anh trai tôi bị buộc vào tình thế bất đắc dĩ này, thiên phú chúng tôi vừa hay lại có thể khống chế hồn thú trong phạm vi lớn. Nếu không phải dựa vào nó, anh em chúng tôi đã chết từ lâu… Thật ra, hiện tại tôi cũng không biết tình hình chiến đấu bên ngoài của anh tôi thế nào. Vương tước, ông nhất định phải cứu anh ấy. Anh ấy đến đây là vì ông."

"Ồ, tôi không nói mấy hồn thú anh em cô khống chế đó…" Giọng nói của Cyril toát lên vẻ bi ai. "Tôi nói chính là những kẻ hiện giờ đang đánh nhau với anh cô kìa. Họ mới thật sự là quái vật… bao gồm kẻ bám đuôi cô đi vào đây. Nếu so sánh một cách thẳng thắng, cô ta hẳn là quái vật trong đám quái vật.. Mười mấy năm qua, rốt cuộc Aslan đã xuất hiện bao nhiêu vật như vậy chứ…"

"Ông nói quái vật… bám đuôi tôi vào đây ư?" Lòng Qủy Sơn Liên Tuyền bất chợt lạnh ngắt, cô quay đầu lại, như cảm nhận được hơi thở ma quỷ trong bóng tối mịt mù. Ngay sau đó, hai bên vách đá mà ban nãy cô men theo sợi xích đến đây bỗng răng rắc di chuyển, nhanh chóng đè ép, khép lại. Lối đi mới vừa rồi thoắt cái đã biến mất tăm.

"Tôi có thể kéo dài thời gian cô ta tìm được chúng ta." Cyril nói. "Nhưng cô ta đến được đây chỉ là chuyện sớm muộn thôi."

https://thuviensach.vn

Trong ánh sáng đỏ sẫm nhấp nháy, giọng nam vừa vô cùng trầm thấp ôn hòa vừa khàn khàn mang theo sự yếu ớt và mệt mỏi.

Đôi mắt trắng đục của Đặc Lôi Á chợt trở nên trong suốt. Cô ta nhìn lối đi đột ngột khép kín phía trước, khẽ cười khẩy, giơ ngón tay mảnh khảnh, thẹn thùng che khóe môi rồi rít lên: “Ồ, Cyril, xem ra tôi thật sự xem thường ông quá. Có điều… ông cũng coi thường tôi quá đấy! Ha ha…” Nói xong, cô ta ngẩng đầu, sương trắng trào ra từ trong mắt.

Cô ta giơ ngón tay thon dài vuốt vách đá lạnh ngắt đen sì bên cạnh, vài tia hồn lực vàng óng từ đầu ngón tay lập tức khuếch tán, lan tỏa ra xung quanh. Thoắt cái, vách tường đầy hoa văn vàng giao thoa như đường chỉ tay, ăn mòn cả vách hang động. Đôi đồng tử Đặc Lôi Á co lại, vị trí nơi lòng bàn tay nổ ầm ầm, từng mảnh đá nhỏ trên khắp vách đá sụp xuống rào rào theo đường vân, mùi máu tanh nồng nặc tỏa khắp hang động.

“Không biết có đau không… “ Đặc Lôi Á che miệng cười rồi cất bước đi vào trong.

“Sao ông làm được việc này?” Liên Tuyền kinh ngạc. “Vương tước và Sứ đồ Aslan chúng ta chỉ có thể điều khiển nguyên tố nước thôi. Những thứ đá núi này phải là Địa Tước mới điều khiển được, tại sao ông…”

“Cô bé, cô cho rằng mười mấy năm qua, tôi đã làm gì hả? Tin rằng cô cũng đã biết, cả hòn đảo này đều là thân thể của tôi. Mấy thứ nham thạch này đã biến thành xương cốt và da thịt tôi, máu và kinh mạch tôi đều chảy khắp chốn này. Tôi di chuyển núi đá đơn giản giống như cô cử động ngón tay mình vậy.”

“Vương tước, nếu vậy, ông nhất định có thể cứu anh trai tôi. Anh ấy có rất nhiều lời muốn nói với ông, hai anh em chúng tôi mạo hiểm tính mạng đến đây để tìm ông.”

https://thuviensach.vn

“Ôi, vừa rồi tôi đã nói với cô, những kẻ bên ngoài đều là quái vật. Trong khoảng thời gian qua, tốc độ tiến hóa của hồn lực và thiên phụ Vương tước Aslan đã vượt xa tưởng tượng của tôi. Nếu là tôi lúc trước thì còn có thể miễn cưỡng đấu với họ. Nhưng mười mấy năm qua, tôi đã tiêu hao phần lớn hồn lực và thế năng để đồng hóa hòn đảo này. Vì vậy, với năng lực hiện tại của tôi, ở trong hang động này, họ không thể nào giết chết tôi được, sức sát thương của họ thua xa năng lực hồi sinh của tôi. Nhưng nếu đi ra ngoài cứu người, dù là đánh nhau với bất cứ người nào trong đó, tôi cũng đều thua chắc…”

“Được… Vậy tự tôi đi cứu.” Qủy Sơn Liên Tuyền bất chợt tỉnh táo lại, nước mắt tuôn trào, nhưng giọng nói vẫn kiên định như anh trai cô. “Tôi vào đây để truyền lời giúp anh tôi, nói xong, xin ông hãy đưa tôi ra ngoài.”

Gió gào thét khiến mặt biển cuồng nộ, sóng dâng lên cao sau đó hóa thành mưa giăng kín bầu trời rồi đổ ập xuống. Trong ánh sáng dần dần mờ tối, ai nấy đều toàn thân ướt đẫm, trận ác chiến kéo dài mấy giờ này vẫn chưa chịu kết thúc. Càng nhiều hồn thú quái dị không ngừng ngoi lên khỏi mặt biển, tiếp tục xông về phía mọi người.

Giờ phút này, Qủy Sơn Phùng Hồn cắn răng, quỳ một gối xuống lưng Ám Sí. Hồn lực anh đang tiêu hao với tốc độ khó vãn hồi, thậm chí Trận lớn anh tạo trên mặt biển cũng không thể bù đắp được. Anh cảm giác sinh mệnh mình như những giọt mưa đang ào ạt chảy ra khỏi thân thể, rơi xuống một hố đen ở nơi nào đó, tất cả hồn lực đang bị hút đi điên cuồng. Nhưng anh vẫn không chịu thua, tiếp tục vận dụng hồn lực đánh vào tước ấn mình lần nữa. Vang ầm một tiếng thật lớn, mặt biển lại bị nổ tung. Lần này, ba con Uyên Long Nghịch Lân từ biển sâu ngoi lên.

“Qủy Sơn Phùng Hồn, mau dừng tay lại! Cậu biết mình đang làm gì không? Nếu những hồn thú này mất khống chế, Aslan sẽ gặp phải tai kiếp. Cậu có gánh nổi trách nhiệm này không?” Không biết từ lúc nào, Tất Lạp đã bay lên, lẳng lặng đứng đón gió trước mặt Phùng Hồn. Trận thời không

https://thuviensach.vn

vàng rực xoay tròn dưới chân anh, tượng trưng cho hồn lực vì thiên phú vượt hẳn mọi người.

“Vương tước Tất Lạp, tôi xin thề với anh bằng tính mạng tôi và tất cả danh dự của gia tộc tôi. Tôi không phản bội Tư tế Bạch Ngân. Nhưng bây giờ, tôi không giải thích được. Tôi chỉ xin anh một việc, nếu hôm nay tôi… tôi bỏ mạng tại nơi đây, xin anh nhất định xử lý tàn cuộc mấy hồn thú này giúp tôi. Tôi biết anh nhất định có thể làm được… Dân chúng Rannes chắc chắn sẽ không sao! Vương tước Tất Lạp, tôi chỉ xin anh việc này thôi.” Qủy Sơn Phùng Hồn lau máu dính trên khóe miệng, ánh mắt kiên định nhìn Tất Lạp, không lùi bước hay trốn tránh. Khuôn mặt anh vẫn kiên nghị, chính khí lẫm liệt tựa như một thánh kỵ sĩ oai hùng.

Tất Lạp bị khí thế này của Phùng Hồn làm kinh sợ. Anh cúi đầu, trầm tư chốc lát, sau đó quay người trở lại đảo. Giờ khắc này, hòn đảo đã sớm biến thành địa ngục chìm trong máu tươi.

Hàng loạt xác chết, hài cốt, cánh và nanh vuốt của hồn thú vương vãi khắp nơi, như thể một di tích vừa bị phá hủy. Mưa máu không ngừng trút xuống từ trên cao, mùi tanh hôi bị gió thổi ngợp trời.

Lúc này, Vạt Váy Nữ Thần cũng đã mất đi vẻ an tĩnh và tao nhã của nó. Vô số lụa trắng đã sớm nhuốm máu đỏ ối, bay phần phật trong cơn cuồng phong, trông như xúc tu hải quỳ tua tủa dưới đáy biển đang kịch liệt vồ mồi. Đám hồn thú nó đánh đuổi càng lúc càng nhiều, cấp độ mỗi lúc mỗi cao hơn. Kỳ Linh và Thiên Thúc U Hoa đứng yên trong phạm vi Vạt Váy Nữ Thần, luôn luôn trong tư thế sẵn sàng, sợ rằng hệ thống phòng ngự này sẽ sụp đổ bất cứ lúc nào.

U Minh và Thần Âm cũng mất đi vẻ tự tại khi nãy. Giờ đây, trên khuôn mặt gian tà của gã đã nổi lên vài đường gân xanh, vặn vẹo một cách đáng sợ. Cùng lúc, bốn nhánh roi Thúc Long của Thần Âm gào thét quay cuồng trong không khí chống chọi với đủ loại hồn thú. Cô đã không còn dám

https://thuviensach.vn

ngang nhiên chịu công kích nữa, bởi vì những hồn thú đang lao đến lúc này có hồn lực rất cao, bất cứ một cú tấn công nào cũng có thể khiến cô chết ngay lập tức.

Tất Lạp cấp tốc đáp xuống bên cạnh Ngân Trần. Anh vừa định cất lời nói gì đó thì bỗng cảm giác được một trận động đất kịch liệt. Cả hòn đảo đang sụp đổ với tốc độ chóng mặt, như thể có quái vật khổng lồ nào đó chui ra khỏi lòng đất hủy diệt tất cả.

Tất cả mọi người đều lảo đảo, mặt đất dưới chân không ngừng nứt toác rồi chìm dần xuống biển. Trong thoáng chốc, Ngân Trần và Tất Lạp liền bay lên không, nhảy đến một vách núi khác cao hơn. Mà trí mạng chính là trong cơn gió biển cuồng bạo bỗng tràn ngập một luồng hồn lực to lớn trước nay chưa từng có. Từng luồng hồn lực như lưỡi dao trong suốt đan xen trong không khí, lúc gió thổi qua người liền cắt ra vô số vết thương. Máu tươi chưa kịp tuôn trào đã bị gió giật lập tức xé toạc thành bụi phấn màu đỏ, biến mất trong khoảng không.

“Đây là… sao vậy?” Mặt Thiên Thúc U Hoa xám ngoét.

Ngay sau đó là tiếng nổ vang trời dậy sấm trong không trung, chính hồn đảo đột nhiên nổ tung rồi lan rộng. Vô số tảng đá khổng lồ chia năm xẻ bảy bắn tung tóe lên trời, sau đó lại mạnh mẽ thần tốc rơi xuống. Tất cả mọi người như đang ở trong một trận thiên tai tàn khốc, cố gắng tránh né, bao gồm cả U Minh và Thần Âm. Có thể thấy được hiện giờ, sắc mặt hai người nọ cũng được vẻ sợ hãi đầy lạ lẫm.

“Đó là… Đó là Liên Tuyền – Sứ đồ cấp Năm à?” Tất Lạp đứng vững lại, nhìn thứ vừa trồi lên từ lòng đất – hồn thú Hải Ngân được xem là có tính hủy diệt lớn nhất trong biển qua màn gió lốc mơ hồ. Đứng đón gió ngạo nghễ trên đầu Hải Ngân có chín con mắt là Qủy Sơn Liên Tuyền.

https://thuviensach.vn

Cả hòn đảo tiếp tục sụp xuống trong âm thanh đinh tai nhức óc, long trời lở đất, kéo dài chẳng dừng. Lúc này, một bóng đen đột nhiên bay ra khỏi lòng đất theo đống đất đá nổ tung. U Minh quay đầu lại, bị cảnh tượng trước mắt làm khiếp sợ. Gã chưa từng thấy Đặc Lôi Á chật vật như vậy, đầu tóc bị gió thổi rối bù, khóe miệng dính máu, ba vết thương sâu hoắm trên đôi chân thon dài trắng nõn đang xối máu.

"Đặc Lôi Á, xảy ra chuyện gì vậy?" U Minh cảm thấy nhất định đã xảy ra biến cố kinh người nào đó, gã lao về phía cô nhanh như chớp. Đồng thời, Nghê Hồng cũng bay đến phía Đặc Lôi Á đang rơi xuống biển với tốc độ kinh hồn.

Nghê Hồng và U Minh đỡ được Đặc Lôi Á, đáp xuống một vách núi vẫn chưa sụp.

"U Minh, mau giết chết Qủy Sơn Liên Tuyền. Bây giờ không giết… đến lúc mạch linh hồn mới trong người cô ta xây dựng xong… chúng ta sẽ mãi mãi không giết được cô ta nữa… Mau ra tay đi!" Máu tươi không ngừng trào khỏi miệng Đặc Lôi Á, tiếng nói cô ta bị tắc nghẽn bởi máu trào từ cổ họng, nghe kinh khủng và rợn người.

"Em nói… mạch mới gì cơ?" U Minh quay đầu, nhìn Qủy Sơn Liên Tuyền đang đứng trên đầu Hải Ngân cao cao.

Toàn thân cô tỏa ra ánh sáng khiến người ta chói mắt, hồn lực tuôn trào trên người cô quả thật đến mức độ không thể tin nổi. Cô điều khiển Hải Ngân, từ từ đến gần Ám Sí và Qủy Sơn Phùng Hồn. Cô phải tìm được anh trai mình, sau đó nhanh chóng chạy khỏi đây. Nhưng trên mặt cô ẩn chứa nét cuồng loạn, dữ tợn gần như sắp đến cực hạn. Đôi mắt cô hỗn loạn như đã sớm mất lý trí.

Mặt đất chấn động mãnh liệt, thân thể Hải Ngân to lớn từ từ ngoi lên khỏi mặt biển. Phần vừa mới hiện ra chỉ là một góc thân hình khổng lồ của

https://thuviensach.vn

nó. Ngân Trần đứng trên đuôi Hải Ngân, ra sức né tránh đống đất đã đang ào ạt rơi xuống xung quanh. Tất Lạp bay cao cao trên lưng Hải Ngân, anh muốn đến gần Qủy Sơn Liên tuyền hỏi cho rõ ràng.

“Qủy Sơn Liên Tuyền bây giờ không phải là Sứ đồ cấp Năm nữa. Hiện tại cô ta là…” Đồng tử Đặc Lôi Á co chặt lại, vô cùng hoảng sợ, máu bên khóe môi bị gió thổi bay, “Hiện tại, cô ta là Vương tước cấp Sáu mới nhất. Cô ta là thần biển mới…”

U Minh đột nhiên buông tay ra: “Tại sao lại như vậy…”

“Trước khi Cyril chết đã ban ấn mạch linh hồn cho Qủy Sơn Liên Tuyền. Nói cách khác, ông ta biến Qủy Sơn Liên tuyền thành Sứ đồ của mình. Lra, Liên Tuyền đã từng được ban ấn một lần, trong thân thể có mạch linh hồn của Vương tước cấp Năm, nếu lại có thêm một mạch mới thì trong phút chốc sẽ bài xích lẫn nhau, khiến thân thể bị phá hủy và tử vong nhưng mà… mạch linh hồn của Vương tước cấp Sáu thật sự quá đặc biệt. Nó có năng lực trị thương vượt bậc, với cường độ gần như vĩnh sinh, khiến cho hai mạch hồn tồn tại an toàn song song trong một cơ thể… Hồn mạch vì bài xích lẫn nhau mà phá hủy thân thể trong nháy mắt đã được năng lực trị thương mạnh mẽ phục hồi như cũ… Khoảnh khắc Cyril chết, Qủy Sơn Liên Tuyền liền kế thừa thân phận và hồn lực của Vương tước cấp Sáu, mạch linh hồn cô ta lập tức phục chế gấp đôi… Giờ phút này, cô ta tương đương có ba bộ mạch linh hồn. Hiện nay, hồn lực của cô ta đã vượt qua tất cả chúng ta…” Tiếng nói Đặc Lôi Á càng lúc càng suy yếu, nhìn ra được vừa rồi chắc chắn cô đã bị thương nặng nặng dưới lòng đất.

“Không! Điều này không thể nào! Tôi mới là Sứ đồ cấp Sáu. Cho dù Cyril chết thì cũng phải là tôi thừa kế vị trí chứ? Cô nói dối!” Thiên Thúc U Hoa đột ngột lao ra khỏi phạm vi Vạt Váy Nữ Thần, khuôn mặt cô đỏ gay vì kích động, hai hàng nước mắt tuôn rơi. Tuy nhiên, cô đã quên xung quanh đang chấn động kịch liệt, hồn lực khổng lồ gào thét khắp trời. Trong

https://thuviensach.vn

nháy mắt, cô bị đánh bay về phía sau. Dưới áp lực hồn lực lớn mạnh và bất thình lình như thế, cô rơi vào hôn mê.

“U Minh, Tất Lạp, Ngân Trần, Nghê Hồng, Thần Âm… Tôi nhân danh Thiên Cách ra lệnh các người lập tức liên thủ giết chết Qủy Sơn Liên Tuyền, không được để cô ta rời khỏi đây.” Đặc Lôi Á càng nói thì càng có nhiều máu trào ra khỏi miệng cô ta.

Vừa dứt lời, năm bóng dáng bất chợt vút lên cao, như sao băng lao về phía mục tiêu chung: Qủy Sơn Liên Tuyền.

Trong tích tắc tiếp theo, Qủy Sơn Phùng Hồn vốn định bay đến gặp em gái lại thình lình như bị mê muội xông về phía Nghê Hồng. Hoa văn vàng toàn thân anh chợt tăng vọt đến mức cực hạn. Nghê Hồng cũng vận dụng hồn lực cả người, giơ tay đôi tay như hai lưỡi kiếm sắc bén, bay nhanh như chớp đến nghênh chiến với Qủy Sơn Phùng Hồn. Hồn lực hai người đều đốt cháy đến cực điểm, như thể liều mạng ôm nhau chết chung.

“Đừng giết hắn! Đừng giết hắn!” Đặc Lôi Á giãy giụa ngồi dậy, gào rát cổ họng với Nghê Hồng: “Hắn chính là muốn chết đấy!’

Tiếng nổ mạnh đinh tai nhức óc vang dội. Mây đen vân vũ thoáng chốc hiện ra một chỗ trống như bầu trời bị nổ hé một lỗ hổng. U Minh, Tất Lạp, Ngân Trần và Thần Âm cũng bị áp lực này đánh bay ra xa. Họ tiêu trừ sức lực trong người, để mặc gió thổi bay về sau như diều đứt dây, vì chỉ như vậy mới có thể giảm bớt lực xung kích. Khi ánh sáng chói mắt tan đi, Nghê Hồng toàn thân hàng ngàn hàng vạn vết thương không ngừng phun máu, rũ rượi rơi xuống từ trên bầu trời. Hắn đã hôn mê, chỉ còn lại hơi thở thoi thóp, tựa như một tảng thiên thạch lao xuống.

Cùng lúc đó, như một mảnh sao băng, thi thể Qủy Sơn Phùng Hồn cũng rơi xuống. Thân thể của anh đã lạnh ngắt nhưng hai mắt vẫn mở to. Hốc

https://thuviensach.vn

mắt còn lưu lại giọt lệ hòa lăn với máu tươi chảy xuống từ vết thương trên trán, bay vương vất trong bầu trời vùng biển Rannes mênh mông.

Đặc Lôi Á trợn to mắt, như khó có thể tin được. Bởi vì cô hiểu một Vương tước mới tinh đủ áp đảo tất cả đã ra đời. Hay nói cách khác, một quái vật có bốn mạch hồn đã ra đời.

“Anh!!!!” Tiếng gào thét đau thương từ nơi xa truyền đến rồi mất hút trong không gian trống trải. Chỉ trong tích tắc, cả mặt đất im phăng phắc, thế giới tĩnh tại trong chân không. Mưa và máu giăng kín xung quanh như lơ lửng bất động, những hòn đá bay với tốc độ chậm chạp… Sau chốc lát yên tĩnh, một tiếng nổ rên vang truyền đến từ người Hải Ngân, như thiên thạch rơi xuống khắp trời đất, ánh sáng mãnh liệt khiến người bỗng chốc mù lòa.

Khi ánh sáng chói mắt biến mất, tầm nhìn không còn bị hạn chế, trời đất quay về yên tĩnh, hòn đảo đã bị phá hủy, chỉ còn lại vài dãy đá ngầm lác đác. Chính giữa đại dương, hồn thú Hải Ngân như một hòn đảo mới nổi lên đang gầm thét vươn cao thân thể dưới ánh sáng. Đứng trên đỉnh đầ nó là Qủy Sơn Liên Tuyền hiên ngang trong gió, vẻ mặt vô cảm, ánh mắt tràn ngập hận thù như biển sâu không đáy. Tiếng nói lạnh lẽo của cô truyền đến từ giữa biển khơi: “Các người đã giết anh trai tôi… Các người đã liên thủ giết anh ấy… Nhưng không sao, anh ấy sẽ không chết cô đơn như vậy… Tôi sẽ đi theo anh ấy. Có điều là trước đó… ngay hôm nay, tôi phải bắt tất cả các người chôn cùng.”

“U Minh, bây giờ, anh không giết được cô ta đâu… “ Đặc Lôi Á nhìn Qủy Sơn Liên Tuyền lạnh lùng như thần thánh trên trời, khản giọng: “Bây giờ, cô ta là Vương tước cấp Năm, cũng đồng thời là Vương tước cấp Sáu…. Cô ta là người kiêm hai chức Vương tước đầu tiên trong lịch sử Aslan..”

Trái tim mọi người đều chìm nghỉm như hòn đảo dưới chân.

https://thuviensach.vn

“Nếu một mình U Minh không thể giết chết cô ta, vậy thì tất cả chúng ta hợp sức lại.” Tất Lạp bỗng xuất hiện phía sau lưng. Anh nhìn Hải Ngân gầm thét ở đường chân trời xa xôi.”Nhưng tôi nói trước, sau khi giết được cô ta, Đặc Lôi Á, tốt nhất cô cho chúng tôi một câu giải thích thỏa đáng. Nếu không…”

Tất Lạp không nói tiếp, nhưng Đặc Lôi Á thấy được sự rét lạnh từ đôi mắt anh. Trong nháy mắt tiếp theo, không biết tại sao Qủy Sơn Liên Tuyền đột nhiên ngã xuống lưng Hải Ngân. Cô như đã quên mất mới vừa rồi đã nói muốn giết hết bọn họ để chôn cùng anh trai mình, điều khiển Hải Ngân nhanh chóng bơi về phía xa. Thân thể to lớn như hòn đảo của Hải Ngân rẽ nước, dấy lên những con sóng khổng lồ.”Đừng để cô ta đi!” Đôi mắt Đặc Lôi Á tuôn trào gió bão, gấp rút.”Hình như hồn lực cô ta có vấn đề… Có lẽ là hai hồn mạch xuất hiện bài xích… thừa dịp lúc này có thể giết chết cô ta.”

Mọi người bỗng bay vút lên, như sao băng đoạt mệnh lao về phía Liên Tuyền. Nhưng trong lúc đó, một biến cố bất chợt không ai ngờ đến đã xảy ra.

Ngân Trần đột ngột phóng lên cao, sau đó quay đầu lại nhìn về phía Tất Lạp, U Minh, Thần Âm, ném ra ba bốn hồn khí cùng một lượt, trong đó có thanh kiếm băng có thể phân thân thành vô hạn khi nãy. Tất cả mọi người đều vội vã né tránh. Dù sao ai cũng biết chuyện Ngân Trần từng là Đại thiên sứ, sẽ không ai đùa với tính mạng, chính diện giao đấu với anh.

Sau khi mọi người né tránh hết công kích, bóng Qủy Sơn Liên Tuyền và Ngân Trần đã biến mất trong trời đất mịt mù.

“Đây là sao?” Tất Lạp nhìn Đặc Lôi Á.

“Mới vừa rồi, khi mạch linh hồn cấp Năm đang phục chế trong cơ thể Qủy Sơn Liên Tuyền, trong vài giây ngắn ngủi trời đất im lặng như tờm

https://thuviensach.vn

khi cô ta trở thành Vương tước cấp Năm mới, chúng ta không ai thấy cô ta nhích đến gần Ngân Trần. Cô ta nói với Ngân Trần điều gì đó, thế là anh ta cam tâm tình nguyện đi theo."

"Cô ta nói cái gì?" Ánh mắt U Minh đầy vẻ chết chóc.

"Cô ta chỉ nói một câu thôi, đó là…" Ánh mắt Đặc Lôi Á giờ đây chất đầy độc ác và thù hận, nhưng đằng sau đó là nỗi sợ hãi khôn cùng không tài nào che giấu nổi… đó là: "Đi theo tôi, tôi dẫn anh đi tìm Gilamesh.."

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 15: Nhân Ngục

Vùng biển Rannes, đế quốc Aslan phía Tây.

Trời bắt đầu hừng đông, những tia nắng đầu tiên đang dần dần ló dạng từ phía xa xa. Áng mây tía rực rỡ như ống tay áo lộng lẫy của nữ thần uốn lượn khắp mặt biển, từng cơn sóng lăn tăn phản chiếu tia sáng vàng ửng đỏ, như cả một biển lửa đang rực cháy.

Ánh bình minh soi lên khuôn mặt non nớt của Kỳ Linh và U Hoa. Họ nằm trên lưng của Nanh Thương Tuyết đang vỗ cánh bay giữa không trung, nhìn mặt biển dưới chân, sắc mặt ảm đạm bi thương như hai đứa bé trẻ bị vứt bỏ, hoang mang giữa đất trời mênh mông, không biết phải đi đâu về đâu.

Cái chết của Qủy Sơn Phùng Hồn và sự bỏ đi đột ngột của Qủy Sơn Liên Tuyền khiến bầy thú đông nghịt che kín bầu trời, gây bạo động kinh hoàng cách đó mấy giờ đồng hồ đã dần dần thoát khỏi sự thôi miên và tỉnh táo trở lại. Đủ loại sinh vật đến từ biển cả như sư tử biển, hải tượng, cá kiếm cánh, bướm biển, rắn biển, cá điện… đang rối rít quay trở lại biển sây. Chỉ còn sót lại vài ba hồn thú đang hồi tính, cô đơn bay trên không trung trống trải, cất tiếng kêu bi thương. Nắng mai soi sáng lên làn da chồng chất những vết thương đang chảy máu đầm đìa của chúng.

Cả hòn đảo giờ đây đã bị hủy hoại hoàn toàn, nham thạch chia năm xẻ bảy, chậm chạp chìm xuống biển. Những con sóng đục ngầm như bầy quái

https://thuviensach.vn

thú tham lam nhe nanh cắn nát mọi thứ còn sót lại, nuốt chửng tất cả xuống tận đáy biển. Hòn đảo to lớn lúc trước hiện tại chỉ còn lại lác đác vài tảng đá ngầm sắc bén, nhô lên giữa biển khơi mênh mông rợn ngợp. Máu của hồn thú trôi dạt trên mặt biển, dưới anh ban mai có vẻ sền sệt. Trong tầm mắt là một đại dương đỏ lòm, cảnh mặt trời bốc cháy mọc trên biển trông càng như địa ngục trần gian.

Kỳ Linh gạt lệ, ngơ ngác nhìn về phía Ngân Trần bỏ lại cậu, ra đi không một chút do dự. Đôi cánh to lớn của Nanh Thương Tuyết phe phẩy, mang theo gió biển lạnh giá lướt qua khuôn mặt đang ngày một trưởng thành hơn của cậu. Khuôn mặt cậu lạnh băng trong gió biển, không còn nét ngây ngô nữa mà đã phảng phất một chút tang thương không nên có ở lứa tuổi ấy.

Nét mặt lạnh lùng vô cảm và dứt tình lúc Ngân Trần quay lưng bỏ đi, giờ phút này vẫn còn hiện ra trước mặt cậu. Khi ném hàng loạt hồn khí có tính sát thương cực cao với tất cả Vương tước, Sứ đồ – bao gồm cả cậu – gương mặt anh đầy vẻ đoạn tuyệt không chút luyến tiếc. Ngay lúc ấy, cảm giác đau đớn vì bị vứt bỏ rất chân thật và mãnh liệt bao trùm lấy Kỳ Linh. Cậu gào lên với Ngân Trần, những âm thanh bị vô số tiếng kêu thảm thiết của hồn thú lấn át, nhấn chìm tất cả. Ngân Trần hoàn toàn không nghe thấy, hoặc là nghe thấy nhưng anh chẳng hề đoái hoài hay vướng bận. Bất chợt, cậu nhớ đến những năm tháng còn là cô nhi không nơi nương tựa, không ai quan tâm. Kỳ Linh tự an ủi mình, dù sao Gilgamesh cũng là Vương tước của Ngân Trần; là Sứ đồ, quan trọng nhất với anh dĩ nhiên là Vương tước của mình. Nếu như hôm nay đổi lại là cậu, nghe được Ngân Trần đã mất tích nhiều năm bất ngờ có tin tức, nhất định cậu cũng sẽ vứt bỏ tất cả, dứt khoát đi tìm anh. Nghĩ đến đây, mày cậu càng cau chặt. Tuy vẫn giả vờ bình tĩnh, mạnh mẽ nhưng hốc mắt cậu lại dần dần hoe đỏ trong gió lạnh như cắt, lệ long lanh ẩn hiện nơi đáy mắt. Cậu thoáng nghẹn ngào, sau đó cúi đầu thở dài.

https://thuviensach.vn

Vạt Váy Nữ Thần Ngân Trần để lại bây giờ đã khôi phục hình dạng quân cờ màu trắng ban đầu. Kỳ Linh nắm nó trong lòng bàn tay, đây là thứ duy nhất còn lại mang hơi ấm của Ngân Trần. Đây là sự che chở mà anh dành cho cậu, nhắm mắt lại, vận hành hồn lực trong cơ thể, cảm ứng hồn khí nhỏ bé mà hùng mạnh này, sau đó thu nó vào người. Hiện tại, cậu đã có thể thành thạo sử dụng thiên phú Đồng Điệu Vô Hạn Hồn Khí của mình.

“Chúng ta đi đâu?” Kỳ Linh lau khô nước mắt, tia mắt đỏ hằn trong mắt khiến cậu trông khá tiều tụy. Giọng nói của cậu trầm thấp và ấm áo, không còn xóc nổi và ngây thơ như trước kia nữa.

“Tôi không biết.” Thiên Thúc U Hoa ngồi lặng lẽ trên lưng Nanh Thương Tuyết, ánh mắt u uất đầy đau khổ nhìn đại dương bao la đang gào thét, quay cuồng dưới chân. Nước mắt cô còn vương trên khuôn mặt mềm mại tựa cánh hoa, gió thổi qua liền khô đi.

Kỳ Linh ngồi xuống bên cạnh Thiên Thúc U Hoa, cầm tay cô, cậu cảm nhận được nỗi đau trong cô. Cảm giác không nơi nương tựa trong trời đất rợn ngợp này đã bám riết theo cậu từ bé đến lớn. Chỉ là, trong khoảng thời gian này Ngân Trần luôn bảo vệ cậu cho nên cậu đã quên nó, hoặc là, cậu đã cho rằng cảm giác này sẽ không bao giờ quay trở về bên mình nữa.

Kỳ cười chua chát nói với U Hoa: “Tôi đưa cô về Rannes trước đã. Đến đó rồi hẵng quyết định.”

Thiên Úc U Hoa ánh mắt trống rỗng vô hồn gật đầu.

Kỳ Linh đứng lên, ôm lấy cổ Nanh Thương Tuyết, chuyển hướng khác, bay đến thành phố Rannes đang nằm trong sương trắng.

***

Thành phố cảng Rannes, đế quốc Aslan phía Tây.

https://thuviensach.vn

Sau khi bay chừng một giờ, bờ biển Rannes dần dần hiện ra dưới tầng mây mỏng manh. Từ trên cao, Kỳ Linh nhìn thấy toàn bộ quang cảnh đẹp đến mê hồn của Rannes. Bấy giờ, ánh nắng đã sáng rỡ, chiếu xuyên qua tầng mây rải một màu mật ong trên quảng trường màu trắng. Để tất cả dân cư có thể thưởng thức cảnh biển một cách trọn vẹn, kiến trúc của Rannes được xây dọc ven bờ biển theo tầng từ thấp đến cao. Chiếc chuông to treo trên đỉnh tháp những tòa nhà cao nhất bây giờ đang ngân lên âm thanh hùng hồn và văng vẳng. Những chú chim giật mình bay khỏi mặt đất, nhanh như cắt lướt qua vô số lầu cao trắng muốt, tiếng kêu quang quác và vỗ cảnh phành phạch xen lẫn với tiếng chuông truyền đi trong không gian.

Dưới ánh nắng mặt trời sáng ngời, sóng biển lấp lánh, những chiếc thuyền lớn nhỏ theo người ngư dân ra biển đánh bắt dập dềnh trên sông nước như những cánh hoa trắng trôi trên mặt hồ. Sáng sớm mùa đông lạnh giá, dù Rannes nằm ở phía Nam nhưng gió rét vẫn buốt thấu xương. Có điều ngư dân đã quen với cuộc sống mưu sinh trên biển, vốn không quan tâm đến cái lạnh cắt da cắt thịt của gió đông đang càn quét kia. Khuôn mặt họ ửng đỏ tràn trề sức sống, vừa nhìn đã biết là những người con của biển cả. Cái nắng chói chang ngày hè và gió mùa đông rét buốt khiến da họ tuy thô ráp nhưng lại khỏe mạnh, rắn chắc.

Khu chợ nhỏ trên bờ cũng bắt đầu náo nhiệt. Mọi người tấp nập, hối hả mua bán, trao đổi đủ các loại hàng hóa. Thỉnh thoảng, có vài đứa trẻ cầm chong chóng, mặc áo lạnh dày cộp chạy chơi nô đùa trên quảng trường xây bằng đá cẩm thạch.

Dưới ánh bình minh ấm áp, lòng Kỳ Linh bỗng gợn lên nỗi xót xa. Cách nơi này không xa là một đại dương máu đỏ lòm, là bãi chiến trường của một cuộc thảm sát, là nơi tưởng chừng không có chỗ cho sự sống và bình an. Thế mà chỉ chốc lát sau, gần trong gang tấc, chỉ cách một khoảng biển trời, nơi đây lại an nhiên dưới ánh mặt trời rực rỡ như thế. Trăm họ an cư lạc nghiệp, năm tháng bình an trôi qua. Có lẽ là một người dân bình thường tự

https://thuviensach.vn

tại ở đời hạnh phúc hơn là một Sứ đồ. Giống như trước kia, cậu làm phục vụ trong trạm dịch ở trấn Phúc Trạch, mỗi ngày nhìn khách lui tới, mặt trời mọc thì làm việc, mặt trời lặn thì nghỉ ngơi, lúc rảnh thì đùa giỡn với mấy cô gái trong trấn, cuộc đời đơn giản, bình yên biết bao!

Kỳ Linh quay đầu, nhìn U Hoa đang ngẩn ngơ ngắm Rannes dưới chân, ánh mắt cô dấy lên nỗi đau đớn khôn tả. Kỳ Linh thoáng động lòng, khẽ an ủi cô: “Không sao đâu, chúng ta sắp về nhà rồi. Tôi đưa cô về, đoàn tụ với người nhà thôi. Ba mẹ cô đang chờ đấy!”

“Mẹ tôi đã chết lúc sinh tôi ra rồi.” Thiên Thúc U Hoa ngẩng đầu, hai hàng nước mắt lăn dài trên mặt. “Còn cha tôi đã mất tích trước khi tôi sinh ra, tôi chưa từng gặp ông bao giờ… Đến tận lúc ông chết khi nãy, tôi cũng chưa gặp ông một lần.”

“Chết khi nãy? Cô nói cha cô là…” Kỳ Linh kinh ngạc quay đầu lại.

“Ừ! Chắc anh đoán được rồi. Vương tước Vĩnh Sinh Cyril là cha tôi.” Giọt nước mắt nơi hốc mắt của Thiên Thúc U Hoa bị gió lạnh đóng thành một viên băng tinh nho nhỏ.

“Tôi không đoán ra… Tôi hoàn toàn không ngờ…” Kỳ Linh nhìn U Hoa, giờ phút này, rốt cuộc cậu đã hiểu vì sao khi nãy cô ấy bất chấp nguy hiểm lao ra khỏi khu vực bảo vệ của Vạt Váy Nữ Thần như mất trí nhớ. Có điều, mặt Kỳ Linh liền biến sắc, bất chợt nhớ đến điều gì đó. “Nhưng không đúng cô nói trước khi cô sinh ra, Cyril đã mất tích. Vậy mạch linh hồn của cô… là ai ban cho?”

“Cha tôi không hề trực tiếp ban ấn cho tôi. Ông trực tiếp khắc ấn vào thân thể mẹ tôi. Lúc mẹ mang thai tôi, dạ con, cuống rốn và phía trên cuống rốn đã chi chít bộ mạch linh hồn hoàn chỉnh của Cyril. Là thai nhi lớn lên trong dạ con của mẹ, tự nhiên thân thể tôi cũng hình thành mạch hồn đầy đủ thiên phú vĩnh sinh.” Thiên Thúc U Hoa nhìn quần thể cung điện rộng lớn

https://thuviensach.vn

thuộc về gia tộc cô nơi bờ biển xa xa, trong ánh mắt đầy nỗi bi thương và cả một tia oán hận.

“Nhưng không đúng, mới rồi không phải Đặc Lôi Á nói Quỷ Sơn Liên Tuyền đã trở thành Vương tước cấp Sáu mới hay sao?” Kỳ Linh nghi ngờ nhìn Thiên Thúc U Hoa. “Tôi nhớ Ngân Trần đã nói với tôi, một Vương tước không thể đồng thời ban ấn cho cả hai người. Trừ phi Sứ đồ của anh ta chết, anh ta mới có thể ban ấn lần nữa cho người thứ hai.”

“Thật ra, mẹ tôi từng là Sứ đồ của cha tôi. Lúc mang thai tôi, mẹ biết là sự lớn lên từng ngày của tôi, chắc chắn sẽ cướp đi mạch linh hồn và sinh mệnh của bà từng giây từng phút một. Thời khắc tôi sinh ra cũng chính là thời khắc mẹ tôi chết đi… Cho nên Sứ đồ của Cyril đã chết từ lâu, còn tôi không phải là Sứ đồ thật sự. Trong quá trình lớn lên tôi đã dần phát hiện điều này. Dù là hồn lực hay khả năng bắt hồn thú, thậm chí cả thiên phú tôi kế thừa đều không hoàn chỉnh. Ví dụ trong hoàn cảnh sa mạc khô cằn, năng lượng trị thương của thân thể tôi gần giống những người khác… không thể nào sánh với loại năng lực tái sinh kinh khủng gần như vĩnh sinh của cha tôi. Về phần điều khiển hồn lực nguyên tố nước, nói khó nghe một chút, thậm chí có lúc, những nhà hồn thuật kiệt xuất trong gia tộc tôi cũng có thể đánh thắng tôi… Tôi kém xa những Sứ đồ khác.”

Kỳ Linh nhìn nước mắt đã đóng thành băng trên mặt Thiên Thúc U Hoa, đột nhiên cảm thấy cô còn bi thảm hơn cả mình. Tuy từ nhỏ cậu đã không cha không mẹ, nhưng ít ra còn có Ngân Trần quan tâm chăm sóc. Nhưng U Hoa từ nhỏ đã chẳng có ai quan tâm cả. Ngay cả cha cô – cũng là Vương tước của cô – đến lúc chết cũng không gặp cô một lần, còn nhường vị trí vinh dự Vương tước chí cao vô thượng cho Quỷ Sơn Liên Tuyền – Sứ đồ thừa kế ông chưa bao giờ gặp mặt.

“Chúng ta đi ăn chút gì đó trước thôi.” Kỳ Linh quay đầu, đổi đề tài, sau đó điều khiển Nanh Thương Tuyết đáp xuống một nơi thưa người bên bờ biển.

https://thuviensach.vn

***

Vùng biển Rannes, đế quốc Aslan phía Tây.

Một tia sáng lóa mắt như sao băng xuất hiện trên bầu trời rồi đáp xuống hòn đảo trên đại dương. Tia sáng kéo theo chiếc đuôi thật dài, vô số lông vũ mềm mại lã chã rơi.

Khi tia sáng mang theo gió lốc đáp xuống hòn đảo, rất nhiều ánh sáng xoay tròn lưu chuyển, đôi cánh khổng lồ quạt những cây đại thụ chọc trời rậm rạp xung quanh xào xạc. Thoáng chốc, thân chim đột nhiên nổ tung thành ánh sáng, sau đó cuộn lại thành cơn gió xoáy, biến mất dưới tay của Quỷ Sơn Liên Tuyền.

Ngân Trần và Quỷ Sơn Liên Tuyền đứng trên bãi cỏ trong rừng rậm sắc mặt Liên Tuyền tái xanh yếu ớt, trận đại chiến vừa rồi gần như rút cạn hồn lực của cô. Nhưng đả kích đó chẳng là gì. Đối với cô, đả kích chí mạng là cái chết của Quỷ Sơn Phùng Hồn. Liên Tuyền ngồi dựa vào một tảng đá to, cô nhìn Ngân Trần lạnh lùng đứng trước mặt mình, yếu ớt nói: “Anh không cần phải gấp gáp truy hỏi tôi. Anh để tôi nghỉ ngơi đã. Tôi khôi phục thể lực rồi sẽ nói hết tất cả những điều tôi biết cho anh nghe.” Nói xong, cô nhẹ nhàng nhắm hai mắt lại như thể đã thiếp đi.

Ngân Trần nhìn cô, không nói gì. Một lát sau, anh đi về phía Liên Tuyền, vung tay lên, một Trận trắng bạc tỏa sáng xoay tròn dưới chân cô. Trong luồng sáng xoay vần, vô số hồn lực vàng óng li ti bốc lên khỏi mặt đất, không ngừng bổ sung vào cơ thể Liên Tuyền. Liên Tuyền mở mắt, thoáng bất ngờ nhìn Ngân Trần, khẽ nói cám ơn anh rồi sau lại nhắm mắt như đã chìm vào giấc ngủ

Khuôn mặt lạnh lùng của Ngân Trần điềm nhiên, thật ra nội tâm đang khiếp sợ vô cùng. Lúc nãy, khi tạo ra Trận để giúp Liên Tuyền bổ sung hồn lực, rõ ràng anh cảm nhận được trong trong cơ thể cô giờ khắc này đang

https://thuviensach.vn

không ngừng thai nghén sinh trưởng hồn lực mới. Mạch hồn vĩnh sinh khi nãy bị Cyril cưỡng ép gieo vào, trải qua giai đoạn bài xích ban đầu, nay đã dung hợp thành một thể với Liên Tuyền. Hồn lực dồi dào mãnh liệt như con sông chảy cuồn cuộn, liên tục khai phá vùng đất tạo ra một nhánh sống mới. Thân thể cô đang liên tiếp bị hủy diệt, đồng thời lại không ngừng tái sinh, như một vùng đất sau khi bị tàn phá đang chậm chạp khôi phục lại. Cái chết của Quỷ Sơn Phùng Hồn và Cyril, làm cho hai bộ mạch tồn tại trong cơ thể Quỷ Sơn Liên Tuyền nháy mắt thành bốn bộ. Loại hồn lực bạo phát tăng vọt này chính là nguyên nhân khiến cô cảm thấy kiệt sức. Thân thể bị hồn lực hùng mạnh đánh sâu vào chia năm xẻ bảy, gần như cận kề cái chết. Nhưng Ngân Trần biết rất rõ, một khi mạch hồn trong cơ thể cô được xây dựng hoàn chỉnh lại lần nữa, hồn lực và thiên phú của hai Vương tước cũng tồn tại dung hòa sẽ mang đến cho cô sức mạnh đáng sợ cỡ nào. Đây chính hồn lực gần tương đương với sức mạnh thần thánh, hay nói là gần giống với quái vật.

Nhìn Quỷ Sơn Liên Tuyền mặt mày trắng bệch trước mắt, nỗi sợ hãi không thể gọi tên tràn ngập trong lòng Ngân Trần. Có thể đây chính là lực lượng mới để bảo vệ vương quốc này, cũng có lẽ là đại họa đủ để hủy diệt cả Aslan.

Khi Liên Tuyền tỉnh lại, trời đã tối đen. Ánh trăng sáng xuyên qua tán cây um tùm, óng ánh xuống mặt đất. Gió thổi nhánh cây lay động tạo thành những vệt lốm đốm dập dờn xung quanh. Gương mặt tinh xảo như băng tuyết điêu khắc của Ngân Trần giờ đây được bao phủ trong ánh sáng như thế.

Quỷ Sơn Liên Tuyền đứng dậy, phát hiện sinh khí của thân thể đã hoàn toàn khôi phục. Không chỉ như thế, cô còn cảm giác được hồn lực trong cơ thể đã vượt xa lúc trước một cách rõ ràng. Cô thử vận hành hồn lực, một tước ấn mới tính rõ phía sau vai phải.

https://thuviensach.vn

“Hiện tại, cô có thể nói tôi biết chuyện gì đã xảy ra rồi.” Giọng Ngân Trần vang lên trong bóng tối, mang theo sự lạnh lẽo như sương giá.

Quỷ Sơn Liên Tuyền im lặng hồi lâu, sau đó nói: “Bắt đầu từ chuyện xảy ra trong Hàng Lang Vực Thẳm. Khi đó, tôi và anh trai đang thử khống chế hồn thú ở phạm vi lớn hơn sáu trong đó. Chúng tôi tập luyện hết lần này đến lần khác, liên tục khiêu chiến với cực hạn thiên phú của bản thân. Đối với chúng tôi, không nơi nào tập luyện thích hợp hơn Hàng Lang Vực Thẳm. Ngày đó, lúc chúng tôi đi vào, sương mù vô vòng dày đặc, cũng chính trong màn sương này, chúng tôi phát hiện…”

Ngân Trần nhìn Liên Tuyền bất chợt dừng lại, nhẹ nhàng nói tiếp lời cô: “…Tư tế Bạch Ngân?”

“Đúng, chúng tôi phát hiện Tư tế Bách Ngân.” Ánh mắt Liên Tuyền long lanh như vô số ký ức đang hiển nhiên trong trí nhớ cô. “Nhưng ban đầu, chúng tôi không hề tin rằng cậu bé như thủy tinh yếu ớt kia lại là Tư tế Bạch Ngân. Đến tận khi cậu ta nói ra hàng loạt cuộc đối thoại của chúng tôi và Tư tế Bạch Ngân lúc trước, thậm chí là có vài điều bí mật nhất không ai khác biết được, cậu ta cũng vô cùng tỏ tường. Khi đó, chúng tôi mới bắt đầu tin cậu ta…

Tuy nhiên, vì chuyện này thật sự đã vượt qua mức độ bình thường, chúng tôi vẫn nửa tin nửa ngờ. Có quá nhiều chỗ khó tin khiến chúng tôi không ngừng chất vấn thân phận của cậu ta. Ví dụ như, tại sao cậu ta lại đột ngột rời khỏi khối thủy tinh ở Trái Tim trong lòng đất. đi đến nơi sâu trong Hành Lang Vực Thẳm? Nếu cậu ta thật sự là Tư tế Bạch Ngân, như vậy hiện tại người nằm trong Trái Tim là ai? Cậu ta hoàn toàn không giải thích những điều này, nhưng lại nói một việc, chúng tôi lập tức không còn bất cứ nghi ngờ gì nữa.”

“Chuyện gì?” Ngân Trần mơ hồ đoán được hướng phát triển của câu chuyện.

https://thuviensach.vn

Quỷ Sơn Liên Tuyền nhìn vẻ mặt nghiêm trọng của Ngân Trần, cô gật đầu: “Chắc chắn anh cũng đoán được, chuyện này có liên quan đến Gilgamesh. Năm đó, kẻ đột nhiên bị tất cả Vương tước và Sứ đồ liên thủ đuổi giết, ngoại trừ Gilgamesh, bản thân anh là Sứ đồ Thiên cũng bao gồm trong đó. Anh hẳn biết rõ diễn biến của sự việc hơn tôi chứ? Năm đời, Tư tế Bạch Ngân lấy lý do rằng Gilgamesh phản bội họ và đế quốc Aslan. Song, ba Sứ đồ vẫn đi theo Gilgamesh bọn anh đương nhiên biết rõ anh ta không hề làm vậy. Bọn anh lựa chọn đi theo, tuyên bố trung thành với anh ta và kháng nghị tội danh này, đến tận cuối cùng, toàn bộ đến bị diệt vong… đúng hơn, không thể nói là toàn bộ diệt vong, vì chỉ có Sứ đồ Hải – Đông Hách bị giết chết mà thôi. Sứ đồ Địa Glanz mất tích. Sứ đồ Thiên – cũng chính là anh, Ngân Trần – kinh mạch và mạch hồn toàn thân đều bị đứt đoạn. Còn Gilgamesh thì bị nhốt ở một ‘nhà lao’ đã thiết lập dành cho anh ta từ lâu… Bởi vì không ai giết chết được anh ta. Anh ta quá mạnh, dù tập hợp tất cả Vương tước và Sứ đồ từ cấp Hai đến cấp Bảy cũng chỉ có thể nhốt anh ta trong ‘ngục’kia thôi, không cách nào hủy diệt tính mạng anh ta được… Trận tai kiếp năm đó ắt hẳn anh vẫn còn nhớ như in… Tuy tôi và anh trai tôi không đích thân trải nghiệm, nhưng nghe được từ các nơi, chúng tôi cũng có thể tưởng tượng ra đó là cuộc chiến kinh thiên động địa đến cỡ nào…”

Bầu trời đêm thăm thẳm điểm xuyết những vì sao lấp lánh, như tấm màn nhung được thiên thần rãi đầy kim cương. Mặt biển bao la gợn song nhấp nhô phản chiếu sao trăng mênh mang bất tận, trời đất tròn trĩnh như thuở ban sơ.

Ngân Trần đứng đón gió trên vách núi đen bên bờ biển, cạnh anh là Quỷ Sơn Liên Tuyền.

“Thật ra thì tôi gần như chẳng có ký ức gì về trận tai kiếp bốn năm trước. Thậm chí tôi cảm giác mình thật sự đã chết rồi, bởi vì ký ức cuối cùng của tôi là hình ảnh người khác giết chết tôi. Nhưng sau khi tôi sống lại

https://thuviensach.vn

lần nữa, lúc tỉnh dậy đã ở trong Trái Tim đế đô. Khi đó, Tư tế Bạch Ngân nói với tôi, tất cả gân mạch và mạch linh hồn trong thân thể tôi đều bị đứt đọc. Tuy thân thể đã lành lặn nhưng mạch linh hồn lúc trước đã bị thế xác mới che phủ, phong ấn tại nơi sâu nhất. Không biết khi nào sẽ khôi lại hồn lực trước đây, cũng có thể không bao giờ khôi phục được. Cho nên họ đã gieo một mạch hồn mới trong thân thể tôi, trao tôi thiên phú mới.

Tư tế Bạch Ngân không giải thích với tôi, tại sao phải truyền tin đó tàn nhẫn đuổi giết Vương tước Gilgamesh và ba Sứ đồ chúng tôi, cũng không ai nói cho tôi Gilgamesh còn sống hay đã chết. Tôi được bổ nhiệm thành Vương tước cấp Bảy thay thế Ferrer đã chết. Trong khoảng thời gian dài đằng đẵng sau khi trở thành Vương tước, tôi vẫn luôn tìm kiếm họ khắp cả vương quốc. Bởi vì tôi tin Glanz chưa chết, Gilgamesh chưa chết.

Liên Tuyền nhìn Ngân TRần dưới ánh sao, mắt anh đỏ hoe, khóe mắt ươn ướt.

“Cho nên chỉ cần tìm được Gilgamesh, tất cả sẽ có đáp án.” Liên Tuyền nhìn bầu trời xa xăm, nói với Ngân Trần.

“Cô biết Gilgamesh ở đâu à?” Ngân Trần quay đầu lại, trong giọng nói không che giấu được nỗi kích động.

“Ngục giam nhốt Gilgamesh thật ra chính là thân thể Cyril. Vị trí Gilgamesh bị nhốt là bên dưới hòn đảo Cyril hóa thành. Dù là bất cứ nơi nào, muốn nhốt được nhà hồn thuật vĩ đại với pháp lực vô biên như Gilgamesh, nơi đó chẳng những phải có điều kiện không gian kín bưng, bốn vách không thể phá vỡ, mà còn phải lấy một vật có hồn lực mạnh mẽ để phong ấn. Nếu không, dù anh nhốt đối phương dưới đáy đại dương hay trong tường đồng vách sắt, đối phương vẫn có thể chạy trốn. Phong ấn có thể là bất cứ vật có hồn lực mạnh mẽ nào, ví dụ như hồn khí hay hồn thú gì đấy…, vật phong ấn càng mạnh thì nhà lao càng khí bị phá hỏng. cho nên, họ lựa chọn ‘một vị Vương tước’ làm phong ấn nơi nhốt Gilgamesh. Nếu

https://thuviensach.vn

Cyril không lấy thân xác mình làm phong ấn thì không có bất cứ nơi nào nhốt được Gilgamesh. Nhưng hồn lực của vật phong ấn cũng sẽ bị tiêu hao dần, khi hồn lực phong ấn biến mất, nhà lao này cũng tự động mất đi hiệu lực. Cho nên phong ấn càng hùng mạnh, thời gian nhốt hữu hiệu sẽ càng dài. Mà thiên phú đặc biệt của Cyril khiến ông có thể hòa thành một thể với hòn đảo trở thành vĩnh sinh bất tử, thời gian nhốt gần như vĩnh hằng… Ông đã biến mình trở thành một phong ấn sống."

Ngân Trần nhìn Quỷ Sơn Liên Tuyền, đôi mắt chảy ra hai hàng lệ trong suốt, giọt lệ long lanh điểm tô cho khuôn mặt hoàn mỹ như băng tuyết của anh, đặc biệt khiến người ta rung động. Qủy Sơn Liên Tuyền không nhẫn tâm, có dừng lại.

"Không sao!" Giọng Ngân Trần vẫn ổn định, không nghe ra cảm xúc. "Cô nói tiếp đi!"

"Năm đó, khi Cyril biến mất, Gilgamesh vẫn chưa xuất hiện, chưa hề trở thành Vương tước cấp Một. Vương tước cấp Một khi đó là Tất Lạp. Lúc Đặc Lôi Á và U Minh đã tìm Tất Lạp, phần lớn thân thể Cyril đã phân hủy hóa thành hòn đảo. Có thể nói, Gilgamesh còn chưa xuất hiện thì kế hoạch truy sát vĩ đại này đã ra đời. Tư tế Bạch Ngân khi đó đã quyết định hy sinh Cyril để tạo ra một 'nhà lao' như vậy." Quỷ Sơn Liên Tuyền nhìn Ngân Trần, thở dài.

"Vậy là… Tư tế Bạch Ngân nói rằng Gilgamesh phản bội hoàn toàn chỉ là viện cớ ư? Lúc đó chúng tôi còn chưa trở thành Vương Tước, Sứ đồ đã lên kế hoạch truy sát chúng tôi rồi à? Vậy tại sao còn để chúng tôi trở thành Vương tước và Sứ đồ chứ?" Mắt Ngân Trần lóe sáng, cố gắng khống chế tâm trạng của mình. Nhưng anh khó che giấu được nỗi kinh ngạc không ngừng tuôn trào trong lòng.

"Mạch hồn của Gigamesh được xem là mạch hồn cao cấp nhất từ trước đến nay Tư tế Bạch Ngân giao cho Vương tước. Đó vừa là thành công vinh

https://thuviensach.vn

hiển vừa là thất bại ê chề của chính họ. Bởi lẽ họ đã hợp sức lại để sáng tạo ra mạch linh hồn ngự trị tất cả, gần đến đẳng cấp thần thánh, đến độ cả họ cũng không dám chắc có thể áp chế được nó hay không. Vì thế đồng thời với việc sáng tạo ra Vương tước cấp Một này, họ cũng đã cẩn trọng chuẩn bị xong một ngục giam như thế để phòng ngừa bất trắc, ngày nào đó không khống chế được Gilgamesh thì có thể dùng phong ấn trấn áp anh ta. Nhưng một chuyện tình cờ đã xảy ra, khiến Tư tế Bạch Ngân đành phải quyết định áp dụng kế hoạch này trước…”

“Chuyện gì?” Ngân Trần hỏi.

“Do một nguyên nhân nào đó, Gilgamesh đã lấy được hồn khí Bánh Xe Thẩm Phán ở trong Đồi Hồn.”

“… Tôi đi theo Vương tước nhiều năm như vậy, chưa lần nào thấy ngài sử dụng hồn khí. Mà tôi cũng không biết Bánh Xe Thẩm Phán này là gì. Tại sao vì Vương tước lấy được hồn khí này thì nhất định phải truy sát ngài ấy chứ?”

“Mới vừa rồi tôi cũng đã nói, mạch hồn của Gilgamesh là một việc nằm ngoài phạm vi khống chế của Tư tế Bạch Ngân. Mà Gilgamesh lại lấy được Bánh Xe Thẩm Phán, theo lý thuyết, thực lực của anh ta đã vượt trên cả Tư tế Bạch Ngân.”

“Đến tột cùng, Bánh Xe Thẩm Phán là gì?”

“Anh biết hồn khí của chúng ta ra đời trong Đồi Hồn rồi đấy! Trên đại lục Odin, Aslan thuộc nước, Inde thuộc gió, Friere thuộc lửa và Elles thuộc đất. Mỗi vương quốc đều có Đồi Hồn của riêng mình. Vì thuộc tính của các nước bất đồng nên hồ khí sinh ra trong Đồi Hồn cũng khác nhau. Lấy ví dụ, trong Đồi Hồn của Aslan, anh không thể tìm thấy một món hồn khí nào có thuộc tính lửa, tất cả hồn khí đều có thuộc tính nước, khác nhau ở chỗ mạnh yếu, hoặc là tấn công hay phòng ngự.”

https://thuviensach.vn

“Ừ, tôi biết điều này.”

“Như vậy, vấn đề nằm ở đây. Trước khi nói đến Bánh Xe Thẩm Phán, tôi nhất định phải nói với anh một bí mật trước. Người biết bí mật này trong cả Aslan có lẽ chỉ có Gilgamesh và tôi thôi.”

Ngân Trần lặng thinh. Khuôn mặt anh lạnh lùng ánh sao nhưng nội tâm đã mơ hồ tuôn trào nỗi bất an.

Quỷ Sơn Liên Tuyền nói tiếp: “Hiện tại, bốn vương quốc trên đại lục Odin, mỗi vương quốc có ba vị Tư tế Bạch Ngân, tổng cộng mười hai vị Tư tế. Thật ra, họ đến từ thế giới khác chúng ta. Anh có thể hiểu họ đến từ thần giới, cũng có tên gọi riêng của mình: mười hai thiên thần. Mười hai người họ theo thứ tự là thần Trí khôn, thần Sức mạnh, thần Hải Dương, thần Bầu trời, thần Mặt đất, thần Lửa, thần Mơ, thần Chết, thần Sinh mệnh, thần Thời gian, thần Ánh sáng, thần Bóng tối. Mười hai người họ có mười hai thanh kiếm của riêng mình, mỗi một thanh kiếm có sức mạnh thuộc về mỗi người. Hợp mười hai thanh kiếm này lại sẽ là Bánh Xe Thẩm Phán. Bánh Xe Thẩm Phán có tất cả thuộc tính, nhưng không thuộc về bất cứ một thuộc tính nào. Có lẽ bởi vì thiên phú đặc thù của Gilgamesh tạo cho thân thể anh ta có tất cả thuộc tính như vậy, nên anh ta triệu hồi ra được Bánh Xe Thẩm Phán trong Đồi Hồn, nói cách khác do vận mệnh trêu đùa, nó đã lựa chọn anh ta.”

Ngân Trần nhìn Quỷ Sơn Liên Tuyền, kinh ngạc tột độ, “Sao cô biết những thứ này?”

“Anh nói thử xem?” Quỷ Sơn Liên Tuyền không nhìn anh mà thẩn thờ nhìn biển cả.

“… Thiếu niên trong Hành Lang Vực Thẩm kia nói cho cô biết ư?”

“Ừ! Cho nên tôi và anh tôi mới tin tưởng cậu ta chính là Tư tế Bạch Ngân.” Nhắc đến anh mình, giọng Liên Tuyền nghẹn ngào.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Ngân Trần ôn hòa, “Nếu thiếu niên kia là Tư tế Bạch Ngân, vậy làm sao lại một mình xuất hiện tại Hành Lang Vực Thẩm? Nếu cậu ta thật sự là Tư tế Bạch Ngân, vậy hiện tại trong Trái Tim đế đô Granlt là ai?”

“Những điều này cậu ta không nói với chúng tôi. Tôi thấy cậu ta vẫn còn điều che giấu. Nhất định là có một số bí chuyện cậu ta không muốn nói với người khác. Có thể đó là bí mật lớn nhất thuộc về Tế tư Bạch Ngân, cũng chính là bí mật lớn nhất của mười hai thiên thần. Cậu ta hi vọng chúng tôi giúp tìm được Gilgamesh, giải cứu anh ta, cũng nói cho chúng tôi biết nơi Gilgamesh bị nhốt chính là bên dưới hòn đảo Cyril biến thành. Cậu ta nói chỉ có Gilgamesh mới có thể cứu vớt đại lục này.”

“Cứu vớt đại lục này? Là có ý gì?”

“Chúng tôi cũng không hiểu, cậu ta không chịu nói tiếp, chỉ nói với chúng tôi là cứu được Gilgamesh, chúng tôi tự nhiên sẽ biết hết mọi việc. Nếu không thành công, hãy để cho bí mật này mãi mãi ngủ say dưới đáy biển cũng được.”

“Thì ra là vậy! Có phải sau khi cô nói những việc này cho Cyril nghe, ông ta mới quyết định hi sinh bản thân, ban mạch hồn cho cô, rồi tiếp theo lấy cái chết của mình để cô trở thành Vương tước Vĩnh Sinh mới hay không?” Ngân Trần nhìn Quỷ Sơn Liên Tuyền, ánh mắt như thảo nguyên đen đặc đang ngủ say, gió mơn man trên cỏ bồng bềnh.

“Đúng vậy! Khi nói lại tất cả những lời của cậu thiếu niên kia cho Cyril, tôi chưa từng nghĩ là ông ta sẽ chọn mình. Có lẽ bởi vì ông ta tin tôi, cũng có lẽ là vì ông ta chán ghét cuộc sống vĩnh hằng này rồi. Hay nói cách khác, chính ông ta cũng không hề muốn trở thành một phong ấn vĩnh hằng. Vì vậy, ông ta giải thoát cho chính mình. Hơn nữa, ông ta còn nói cho tôi biết cách đi đến nơi giam giữ Gilgamesh. Lúc trước, tôi chỉ biết Gilgamsh bị giam bên dưới hòn đảo này, những khi Cyril nói cho tôi biết cặn kẽ tình hình, tôi mới nhận ta, trong lòng Tư tế Bạch Ngân, Gilgamesh chắc chắn

https://thuviensach.vn

mạnh đến mức phải vĩnh viễn phong ấn anh ta. Nếu không, họ sẽ không chế tạo ra một ngục giam khủng khiếp, gần như không hề có cơ hội sống sót như vậy.”

Ngân Trần ngồi xuống tảng đá, đột nhiên cảm thấy mỏi mệt, dường như dòng suối ấm từ sâu trong thân thể tuôn chảy, quấn lấy anh. Đầu óc anh choáng váng hỗn loạn, tựa như vừa trải qua một cuộc tranh đấu sống còn, sức cùng lực kiệt. Anh cảm giác mình như sắp gục ngã.

Bao nhiêu năm hoang mang, cô độc phiêu bạt, tìm kiếm, chờ đợi, vào khoảnh khắc này, tất cả bỗng chốc biến thành bí mật này tiếp nối bí mật khác dưới trời sao. Có vài bí mật đã được sáng tỏ, có vài bí mật vẫn còn ngủ say trong mê cung khổng lồ dưới lòng đất.

Anh giơ tay che mắt, nước mắt tràn qua kẽ tay, bị gió biển thổi lạnh ngắt. Anh không khóc thành tiếng, thậm chí là bất động, cứ như một người đang ngủ yên.

Trong bóng đêm đen đặc, dưới trời sao mênh mông, anh bỗng thấy mình cô độc và quá đỗi nhỏ bé. Thế giới này thình lình nứt ra một cái khe, giờ phút này, anh mới phát hiện bên ngoài khe nứt còn có khoảng không đen tối xa lạ to lớn hơn nữa.

“Nhưng tôi muốn nói cho anh biết, nơi giam Gilgamesh không phải ở bên dưới hòn đảo này đâu. Muốn đếnngục giamkia cũng không dễ dàng gì.” Quỷ Sơn Liên Tuyền nhìn Ngân Trần, vẻ mặt rất nghiêm trọng.

“Có ý gì? Trước đó, không phải cô đã nói Gilgamesh bị nhốt dưới hòn đảo đó sao?” Ngân Trần hỏi.

“Quả thật như thế! Nhưng bên dưới hòn đảo này có đếnvài tầng nữa, mỗi một tầng đều khác hẳn nhau.” Quỷ Sơn Liên Tuyền nói.

“Vài tầng à?”

https://thuviensach.vn

“Đúng! Giống như địa ngục vậy, phải trải qua từng tầng thử thách.” Quỷ Sơn Liên Tuyền tiện tay lấy một cục đá trắng trên mặt đất, vẽ lại sơ đồ phác thảo. “Khẳng định anh đã đi qua Đồi Hồn rồi đúng không? Tầng một bên dưới hòn đảo này là Đồi Hồn. Anh nên biết đấy Đồi Hồn có Chúc Phúc – một trong bốn hồn thú thượng cổ của Aslan. Nếu chúng ta đi xuống dưới, trước tiên phải thông qua cửa ải của nó. Tầng thứ hai là nơi trước đây chúng ta đã đi qua, chính là di tích Eutours. Vị trí của nó nằm bên dưới Đồi Hồn, sau khi vượt qua CHúc Phúc thì đi sâu hơn vào lòng đất. Khi đó, chúng ta cũng không biết ý nghĩa tồn tại của di tích này. Bây giờ tôi đã biết. Tất cả vong linh bên trong chẳng phải bảo vệ thứ gì cả mà là đang trấn áp, giam cầm Gilgamesh. Nếu anh ta có thể chạy trốn khỏi tầng dưới cùng, như vậy, những vong linh và Chúc Phúc bên trên sẽ chịu trách nhiệm làm bước cản cuối cùng của anh ta.”

“Vậy tầng tiếp nữa thì sao?” Ngân Trần hỏi.

“Tầng tiếp nữa là nơi giam giữ Gilgamesh. Nhưng Cyril không nói cho tôi biết tình hình cụ thể. Khi đó thời gian quá gấp rút, Cyril chỉ kịp nói với tôi, chỗ đó đối với nhà hồn thuật là địa ngục nhân gian. Hàng triệu vong linh, hồn thú thượng cổ Chúc Phúc và thân thể Vương Tước phong ấn trấn áp ba tầng chẳng đáng kể gì so với tầng cuối cùng này. Đến đây, ông ta cũng không nói cặn kẽ với tôi nữa.”

Ngân Trần gật đầu, rồi lại thở dài. Dù anh từng là Sứ đồ Thiên địa vị cao quý, hiện tại cũng đã góp nhặt được số lượng hồn khí lợi hại, đồng thời Quỷ Sơn Liên Tuyền là người có được hồn lực và thiên phú của hai Vương tước xưa nay chưa từng có ở Aslan, nhưng anh không hoàn toàn nắm chắc, mình có thể vượt qua khi đối đầu với hàng triệu vong linh và hồn thú thượng cổ Chúc Phúc hay không. Huống chi còn có tầng địa ngục nhân gian chưa biết cuối cùng kia nữa.

Song bất kể thế nào anh nhất định phải cứu được Gilgamesh. Một khi đã biết ngài vẫn còn sống trên thế gian này, dù ở bất cứ đâu, anh cũng sẽ đến

https://thuviensach.vn

giải cứu. Dẫu anh không thể giải cứu được, vậy thì bị giam chung với ngài cũng tốt.

“Trời vừa sáng thì chúng ta sẽ lên đường đi tìm Gilgamesh.” Giọng Quỷ Sơn Liên Tuyền mang theo hơi nước ẩm ướt của gió biển.

“Được!” Ngân Trần lau nước mắt vui vẻ cười.

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 16: Viễn Thế

Sáu năm trước.

Trái Tim, đếđô Granlt, đếquốc Aslan phía Tây.

Dãy hành lang dài, một bên là tường đá cứng màu trắngcao chót vót, bên trên điểm xuyết những hoa văn điêu khắcxinh đẹp nhưng cũng vô cùng phức tạp, đó là phong cáchtrang trí uyển chuyển miêu tả nguồn nước thường thấy, bêncòn lại là những cổng vòm cao lớn, ánh sáng rực rỡ chiếuvào từ bên ngoài tạo ra từng mảng lốm đốm chỉnh tề trênmặt đất.

Nơi này là lòng đất Granlt, theo lý thuyết hẳn phải là nơi tối tăm, thế nhưng ánh sáng soi qua cổng vòm chiếu rõ đến từng chi tiết. Chẳng ai thắc mắc chuyện trái với quy luật tự nhiên này cả. Trong cung điện Trái Tim xoay ngược bên dưới hoàng cung đế đô còn có rất nhiều, rất nhiều chuyện không thể nào lý giải bằng hiện tượng tự nhiên thông thường được. Ví dụ như cung điện dưới lòng đất này có vô số vách tường nước thẳng đứng, dòng nước như mất đi trọng lực cứ chảy thẳng trong không khí, lại ví như tấm thủy tinh chôn giấu ở nơi sâu nhất kia.

Lúc này đây, U Minh và Đặc Lôi Á đang băng qua lối hành lang, sau đó thông qua một cầu thang đá xoay tròn đi sâu vào lòng đất. Hai người họ vừa mới trở thành Vương tước cách đây không lâu, cơ hội đến Trái Tim cũng không nhiều lắm. Huống hồ, được đích thân Tư tế Bạch Ngân cho truyền gặp như hôm nay lại càng hiếm có. Suốt quãng đường, hai người đều im

https://thuviensach.vn

thin thít. Vẻ mặt U Minh vẫn âm u lạnh lẽo trước sau như một, như ma quỷ chui ra từ phần mộ, chỉ có lồng ngực cường tráng và phần thân trên phơi bày trong không khí tỏa ra hơi nóng, toát lên vẻ gợi cảm đến không ngờ. Trái với U Minh, Đặc Lôi Á vẫn giữ nụ cười mỉm quyến rũ động lòng người, đôi mắt linh hoạt không ngừng thăm dò xung quanh, mây mù trắng đục trong đôi mắt cứ quay cuồng.

Men theo cầu thang đá đi xuống tầng dưới, đối diện làmột lối hành lang khác, không còn sáng ngời như khi nãy, hai bên là tường đá kín mít. Bên trong hành lang tối om, loe lét ánh sáng từ những ngọn đèn thuỷ tinh được điêu khắc tinh xảo, đặt cách nhau một khoảng trên tường. Nói chính xác, đó là từng mảnh thủy tinh cỡ chiếc gương được khảm trên vách tường, bên trong tỏa ra tia sáng rực rỡ huyền ảo, không biết là lửa, đá quý hay là vật gì khác đang lóe sáng lấp lánh. Dưới ánh đèn nhấp nháy, hành lang như thể một vật sống to lớn dài thượt đang hít thở. Nhưng đó cũng chẳng phải là điều làm người ta kinh ngạc. Khiến người ta sững sờ chính là mặt đất của hành lang.

“Đây là… nước?” Đặc Lôi Á dừng bước, mắt nhìn về phía trước, nơi sâu nhất ẩn cuối hành lang mờ mờ ảo ảo, dưới chân là một khu nước đen như mực thẳng tắp, hẹp dài.

“Làm sao đi qua đó?”

Đặc Lôi Á nhìn mặt nước tối đen sâu hun hút, nói theo lý, trong không gian kín bưng như Vậy, mặt nước phải phẳng lặng như chiếc gương không hề gợn sóng mới đúng. Nhưng dòng nước trước mắt lại lăn tăn, thỉnh thoảng có một con sóng “phốc” cuộn lên khỏi mặt nước chạy về phía xa xa, giống như bên dưới ẩn núp vô số quái vật có tốc độ cực nhanh mà không nhìn thấy được. Đôi mắt Đặc Lôi Á lúc này đang tập trung hồn lực để cảm ứng bí mật bên dưới dòng nước.

https://thuviensach.vn

“Làm một cây cầu băng không phải là được rồi sao?” U Minh cười lạnh, chẳng chút bận tâm.

Đặc Lôi Á dường như không nghe thấy lời gã nói, cứ nhìn xoáy vào vùng nước hẹp dài, thẳng tắp đến tận cuối hành lang.

U Minh thấy Đặc Lôi Á không trả lời, cho rằng cô không cho rằng cô không đoái hoài đến lời mình nói, thế là tiến lên trước hai bước, ngồi xổm bên bờ, cười nhạt, “Tuy vùng nước này quá hẹp nhưng lại rất dài hồn lực không dễ dàng đạt đến khoảng cách xa như vậy, muốn duy trì băng đóng càng khó hơn. Huống chi dòng nước này đến cùng sâu bao nhiêu cũng không biết… Nhưng dù sao, tôi cũng là Vương tước cấp hai mới được tấn phong, Đặc Lôi Á, em xem thường tôi rồi…”

Nói xong, gã vươn tay, ngón tay thon dài trắng muốt nhẹ nhàng chấm xuống mặt nước.

“Đừng chạm vào nó!” Tiếng nói the thé của Đặc Lôi Á vang vọng trong không gian chật hẹp, như muốn đâm rách màng nhĩ người khác.

Cùng lúc đó, “ầm… ầm…” mấy tiếng nổ liên tiếp vang lên. Hai, ba trụ băng trắng bạc bỗng trồi lên khỏi mặt nước. Vạt váy lụa màu đen trên người Đặc Lôi Á bay thốc lên. Bên dưới lớp váy đen, hai mảnh lụa trắng quấn lấy U Minh, kéo

mạnh về phía sau. Soàn soạt vài tiếng, trụ băng sắc bén gần như sượt qua lồng ngực U Minh, vài giọt máu bắn lên không trung.

Mảnh lụa trắng xoay tròn rút vào người Đặc Lôi Á, lần nữa bao kín dáng vóc yểu điệu của cô ta. Mặt mũi cô ta trắng bệch, hơi thở dồn dập, lòng ngực phập phồng liên hồi như mới vừa thoát khỏi hiểm nguy. U Minh ngồi trên mặt đất, đưa tay lau qua nơi bị rách da trên ngực, da thịt từ từ lành lại. Gã đặt ngón tay vào miệng, mút lấy chút máu tanh vương trên đó, khóe môi

https://thuviensach.vn

nhếch lên một nụ cười khinh khỉnh. Tế nhưng rất nhanh chóng, nụ cười gã trở nên cứng đờ.

Vài trụ băng mới vừa tấn công gã khi này giờ đây từ từ lặn xuống nước. Cảnh tượng trước mắt quá quái lạ, vốn chuyện biến hóa nước thành mũi tên băng, tường băng hay bất cứ vật chất dạng rắn để tấn công, là cách làm vô cùng quen thuộc trong lãnh thổ Aslan. Song, với cảnh tượng trước mắt thì rõ ràng trụ băng kia lại quá mềm. Có thể nói ra nghe rất lại đời, bởi trong thế giới thực, băng mềm – nước cứng, lửa lạnh, tuyết nóng vốn dĩ không tồn tại, tất cả chỉ có trong những cơn ác mộng hoang đường nhất mà thôi. Thế mà vài trụ băng trắng như xúc tu bạch tuộc, mềm mại và tởm lợm kia lại đang chậm chạp rút xuống đáy nước tối đen. Trụ băng mài qua nhau rơi xuống băng vụn nghe soàn soạt, chứng minh độ sắc bén và cứng rắn của nó… Điều này thật sự quá khó hiểu…

“Ở nơi này mà các ngươi cũng dám hành động lỗ mãng, đúng là không tự lượng sức.” Nơi hành lang sâu tối tăm truyền đến một giọng đàn ông khàn khàn, trong giọng nóimang hàm ý khinh thường rõ rệt.

Đặc Lôi Á ngước mắt trông theo, trong ánh sáng mờ tối, một sứ giả đội mũ trùm đầu màu trắng đứng đó, hắn đeo mặt nạ, chỉ loáng thoáng hiện ra đôi mắt sáng quắc. “Đứng yên đó, đừng cử động!” Nói xong, vị sứ giả kia tiến lên hai bước, ngồi xổm xuống. Hắn vươn tay, một thứ trắng hếu chui ra từ tay áo, trông như con bạch xà nhỏ lại giống như ốc sên. Con vật màu trắng bỗng chui xuống nước, nước sôi sùng sục, nổi lên bong bóng và bọt sóng. Chỉ trong chớp mắt, từng tản băng trồi lên từ đáy nước, kéo dài từ cuối dãy hành lang, bên kia đến chân Đặc Lôi Á và U Minh, nối liền như một chiếc cầu nối.

“Đi qua đi!” Giọng sứ giả khàn khàn không nghe ra cảm xúc.

Đặc Lôi Á và U Minh nhìn nhau, không biết cục diện trước mắt là thế nào, nhưng họ cũng đành nghe lệnh bước về phía trước.

https://thuviensach.vn

Khoảng cách giữa những tảng băng không giống nhau, mỗi lần Đặc Lôi Á nhảy từ tảng này sang tảng khác đều nghe thấy đáy nước truyền đến âm thanh nức nở kỳ lạ không tả như thể có người đang khóc bên dưới vậy. Đặc Lôi Á nghĩvậy liền cúi đầu nhìn xuống, thế nhưng khi chứng kiến cảnhtượng dưới chân mình, cô ta thoáng chốc kinh hãi đến mứcgương mặt trắng bệch: "Đây…"

Đối với kẻ hiểu rộng biết nhiều, lòng dạ thâm hiểm như cô ta mà nói, muốn khiến cô ta hoảng sợ kêu lên như vậy không phải là chuyện dễ dàng. U Minh thấy lạ, nhanh chóngnhảy qua mấy tảng băng nổi, đứng bên cạnh Đặc Lôi Á, đưa tay vịn vai cô, khẽ hỏi : "Làm sao vậy?"

Đặc Lôi Á không nói gì, chỉ cúi đầu, ra hiệu với U Minh bằng ánh mắt. U Minh nhìn xuống, thoắt cái mặt mũi cũng tái mét. Dưới mỗi tảng băng đều có một đôi tay xanh xao, gầy như que củi cố sức chống đỡ. Trên làn da những cách tay trắng bệch kia đều là vết bầm và sưng phù, còn sâu hơn nữa thì không nhìn thấy gì. Như vậy, mỗi khi giẫm lên một tảng băng, đáy nước truyền đến tiếng nức nở chẳng phải là…

Tay Đặc Lôi Á lạnh ngắt, có ngẩng đầu, nhìn sứ giả mặc áo bào trắng cuối hành lang, ánh mắt đầy vẻ khiếp sợ, thậm chí, cô ta cảm thấy nơi này còn kinh hoàng hơn cả chỗ kia nữa.

Đi qua mặt nước tối đen, Đặc Lôi Á và U Minh cuối cùng cũng đứng trước mặt sứ giả. Hắn chỉ vào cánh cửa đá nặng nề bên phải, nói: "Vào đi thôi, Tư tế Bạch Ngân đang ở trong đấy chờ hai người."

Đặc Lôi Á và U Minh đi vào, được hai bước, cô ta lại quay đầu nhìn vị sứ giả kia. Khuôn mặt hắn vẫn chìm trong bóngtối, "Hai người cứ đi vào, tôi còn phải chờ một người khác"

Đặc Lôi Á khẽ cắn môi, đưa tay đẩy cánh cửa đá nặng trịch ra.

"Lộp cộp, lộp cộp…"

https://thuviensach.vn

Qua một hồi, hành lang truyền đến tiếng bước chân nhịp nhàng, sứ giả áo bào trắng khi nãy vẫn đứng im trong bóng tối như bức tượng vô hồn, lúc này, nghe thấy âm thanh mới hoạt động trở lại. Hắn giương đôi mắt ẩn giấu dưới mũ trùm nhìn ba người đi đến hành lang.

Tuy nhiên chỉ có tiếng bước chân của hai người thôi. Một bước đi vô cùng tao nhã và cẩn trọng, đế giày khảm kim loại và đá quý chạm vào mặt đất cũng chỉ phát ra âm thanh nhỏ, nhẹ bẫng như không. Dựa theo điểm này có thể thấy, người kia phải vô cùng lý trí và khắc kỉ, đồng thời cũng thâm sâu đến khó lường.

Tiếng bước chân của người còn lại thì vô cùng rõ ràng, thậm chí cô cùng càn rỡ. Bước chân của người đó rất nhanh, mạnh mẽ và lanh lảnh. Âm thanh giày nện trên đất như tiếng trống trận, tràn đầy sinh lực của đàn ông.

Ở giữa họ là một người như lơ lững trên không trung, đôi giày trắng bạc của của anh ta như đi trên mây, không hề phát ra bất cứ tiếng động nào.

Sứ giả áo bào trắng hơi nghiêng người về phía trước cúi chào: “Ngài đã đến rồi, Vương tước cấp một Gilgamesh!”

Giọng nói của hắn vẫn khàn khàn, nhưng nghe thấy rõ trong vẻ lạnh lùng thật ra còn ẩn chứa nỗi sợ hãi mơ hồ. “Tôi đến để giải trừ phong ấn trên mặt nước cho ngài. Vùng nước này đã bị Tư tế Bạch Ngân thiết lập hồn thuật tấn công rấtmạnh…”

“Không cần đâu!” Người thanh niên bước đi mạnh mẽ ngắt ngang lời nói của vị sứ giả. Anh giơ tay lên, cách tường hai bên vang lên tiếng nổ ầm ầm. Cách mặt nước hơn một mét, trên vách tường cổ xưa rắn chắc xông ra từng cột đá hình vuông ngay ngắn, thần tốc găm vào vách tường đối diện. Trong tích tắc, trên mặt nước liên bắc ngang một cây cầu do vô số cột đá tạo thành. Dòng nước đen như mực vẫn yên lặng, ánh sáng mờ mờ vẫn ẩn núp dưới đáy nước.

https://thuviensach.vn

“Glanz, cậu mới vừa học điều khiển nguyên tố đất bao lâu, đừng nên làm loạn. Lỡ như làm sụp nơi này thì sao?” Người thanh niên đi bên trái quát khẽ. Giọng nói chứa đựngsự cẩn trọng và kiềm chế.

“Đông Hách, anh đừng có lúc nào cũng lên mặt dạy dỗ tôi được không? Chính vì mới học được nên phải tập luyện nhiều, không đúng sao? Hơn nữa, Vương tước còn ở đây mà. Dù tôi có phá sập vách trần thì chỉ cần ngài giơ một ngón tay lên thôi là nháy mắt liền khôi phục như cũ ngay.” Glanz nhướng hàng mày đen sắc sảo, nở nụ cười lộ ra hàm răng trắng tinh, kéo cánh tay người oai phong chính giữa.

“Ngài nói đúng không, Vương tước?”

“Chỗ khác thì được.” Gilgamesh trìu mến nhìn chàng trai trước mắt. “Cậu làm sụp nơi này, tôi cũng không tài nào xoay chuyển được đâu.”

Ba người vừa nói vừa đi lên từng cột đá bắc ngang trên mặt nước. Sứ giả đứng cuối hành lang nhìn ba người họ, trong lòng vô cùng kinh ngạc. Tuy trước đây hắn đã từng nghe đến uy danh của Gilgamesh, thậm chí rất nhiều người đến nói rằng anh ta là vương tước cấp Một mạnh nhất trong lịch sử Aslan, nhưng khi tận mắt chứng kiến, loại rung động này khó mà miêu tả nổi. Cứ như đó là vị thần giáng xuống từ trời cao, ánh hào quang bao phủ cả ba người.

“Mời vào căn phòng bên trái, Tư tế Bạch Ngân đang chờ ba vị bên trong.” Sứ giả cúi đầu, chỉ về phía bên trái, không nói thêm gì nữa. Hắn kìm nén nỗi sợ hãi trong lòng, thật khó tin được Vương tước và Sứ đồ đế quốc Aslan thuộc nước lại có thể sử dụng tự do nguyên tố đất, là năng lực đặc biệt chỉ thuộc về quốc gia Elles thần bí phía Nam như thế. Từ cuộc đối thoại của họ có thể biết được, Sứ đồ trẻ tuổi đã xây dựng chiếc cầu đá này chỉ mới vừa học được điều khiển nguyên tố đất không lâu. Sứ giả áo trắng len lén ngẩng đầu nhìn về phía dãy đá ngay hàng thẳng lối phía trước. Nếu không điều hồn lực chuẩn xác thì khó mà làm ra được những cột đá có kích

https://thuviensach.vn

cỡ bằng nhau và thẳng tắp như vậy. Trán hắn lấm tấm mồ hôi, hóa ra đây chính là Vương tước và nhóm Sứ đồ cấp Một thâm sâu khó lường trong truyền thuyết.

Căn phòng to lớn, ánh sáng mờ ảo, bên trong không có bất kỳ vật bài trí nào, trên bốn vách tường cũng không có hoa văn trang trí. Mái vòm hình ngôi sao sáu cánh đội cao,

tụ lại thành một đỉnh nhọn. Giữa đỉnh là một khối thủy tinh to lớn đang tỏa ra ánh sáng xanh thẳm, đó là nguồn sáng duy nhất trong căn phòng.

U Minh Và Đặc Lôi Á đứng giữa phòng, cả hai đều im lặng. Bão táp trắng xóa trong đôi mắt Đặc Lôi Á vẫn không ngừng nghỉ. Nhưng dù là thiên phú cảm ứng hồn lực xuất chúng cũng không tài nào phán đoán được tình hình xung quanh. Kể từ khi đi xuống đại điện Trái Tim, càng đi sâu hồn lực lại càng mãnh liệt, đến nơi này thì hoàn toàn hỗn loạn, khó phân biệt được như thể đang trầm mình vào trung tâm dòng nước xoáy dưới đáy biển.

Bỗng vang lên một tiếng “keng”, vách tường đối diện biến thành thủy tinh trong suốt, ánh sáng xanh thẫm chiếu vào mặt hai người. U Minh nheo mắt lại, nhìn bóng người mơ hồ trên vách kính. Gã và Đặc Lôi Á đồng thời cúi đầu quỳ xuống.

“Lần này gọi hai người đến là có nhiệm vụ mới cần hai người đi làm.” Bóng người trong kính dần rõ ràng. Phục sức sang trọng rườm rà, áo giáp chiến đấu và vương miện tinh xảo, khuôn mặt đẹp tựa thiên thần… như đang ngủ say trong thủy tinh: Tư tế Bạch Ngân.

Đặc Lôi Á ngẩng đầu, khuôn mặt kính sợ: “Nguyên lòng cống hiến vì ngài bất cứ lúc nào.”

“Hai người biết rõ thân phận của mình chứ?” Giọng nói của Tư tế Bạch Ngân ở sâu trong thủy tinh, nghe xa xôi lại trầm đục, nhưng có cảm giác thiêng liêng sắc bén và không thể kháng cự.

https://thuviensach.vn

“Chúng tôi là Kẻ Gặm Nhâm.” Đặc Lôi Á cúi đầu, nhỏ giọng trả lời.

“Sai rồi!” Tư tế Bạch Ngân vẫn nhắm nghiền mắt không chút cảm xúc. “Phải nói hai ngườitừnglà Kẻ Gặm Nhấm. Bởi vì thế hệ Kẻ Gặm Nhấm mới đã ra đời, và nhiệm vụ của hai người là đến nơi mìnhtừng ra đờitrước đây đón họ, để họ trở thành Sứ đồ của mình.”

“Tại sao… lúc chúng tôira đờiở hang động kia, chẳng có bất cứ Vương tước nào đến đón và để chúng tôi trở thành Sứ đồ của họ?” Đặc Lôi Á cúi đầu, nghi ngờ hỏi.

“Bởi vì họ khác với hai người. Hai người có ký ức rõ ràng đi ra khỏinơi đó, hai người nhớ tất cả mọi chuyện, nhớ được ngọn nguồn, nhân quả và sứ mệnh phải gánh vác. Nhưng Kẻ Gặm Nhấm thế hệ này vào khoảnh khắc cuối cùng trước khi ra khỏi hang động sẽ bị xóa sạch trí nhớ. Khi thấy tia sáng đầu tiên ngoài hang động, đầu óc họ cũng như vùng đồng tuyết bên ngoài, hoàn toàn trống rỗng, trở về nguyên sơ, cho nên cần hai người đến đón. Đến thời cơ thích hợp thì nói cho họ biết thân phận và sứ mệnh thật sự của mình, cũng chính là giống hai người: Kẻ Gặm Nhấm.”

Đặc Lôi Á sửng sốt ngẩng đầu, lúc này, cô mới nhìn rõ bóng người trong kính. Chỉ có một người duy nhất, là người nữ trong ba vị Tư tế kia. Đôi bờ mi mảnh mai như lông vũ

màu trắng mềm mại rũ trên mí mắt nhắm nghiền, mặt cô ta cúi xuống, vẻ yên tĩnh cao quý bao phủ khắp người. Điều này khác với trước đây mỗi lần xuất hiện đều là ba người một thể. Đặt Lôi Á mơ hồ cảm giác có điều gì đó thích hợp, nhưng lại im lặng không nói. Ai quy định ba vị Tư tế Bạch Ngân nhất định phải cùng nhau xuất hiện, cùng biến mất chứ? Nhưng nhìn nữ tử nhắm mắt ngủ say như hổ phách đọng trong thủy tinh kia, hơi thở của Đặc Lôi Á trở nên dồn dập. “Tại sao phải xóa trí nhớ của họ? Như vậy chẳng phải mất đi ý nghĩa của Kẻ Gặm Nhấm hay sao? Hay là nói thế hệ

https://thuviensach.vn

của Kẻ Gặm Nhấm này không cần phải gánh vác sứ mệnh …giết chóctừng thuộc về chúng tôi nữa?”

“Đặc Lôi Á, là một Vương tước, cô nên hiểu sứ mệnh của mình là thi hành nhiệm vụ chúng tôi giao chứ không phải là hỏitại sao. Nếu cần thiết, chúng tôi sẽ nói cho hai người biết. Nhưng lần này, hai người chỉ cần làm theo mệnh lệnh

là được. Tìm Kẻ Gặm Nhấm mới, để họ trở thành Sứ đồ của hai người, cứ vậy thôi.”

Ánh sáng trong phòng vụt tắt, ánh sáng xanh lam như làn sóng lăn tăn nơi đáy biển khi nãy, thoáng chốc chỉ còn lại nguồn sáng cô đơn, yếu ớt trên đỉnh đầu.

Đặc Lôi Á vẫn đắm chìm trong cảm xúc ngạc nhiên tột độ, cho đến khi cánh tay rắn chắc của U Minh dìu cô ta dậy, tinh thần cô ta mới khôi phục lại. Cô ta nhìn U Minh, lần đầu tiên thấy được nỗi sợ hãi và trầm mặc trong mắt gã. Ánh mắt gã từng chỉ có ngang tàng, giết chóc, gặp thần giết thần, gặp phật giết phật, nhưng hiện tại lại tối đen như mực, run run, le lói.

Trong ánh sáng mờ mờ, ba người mặc chiến bào giống hệt nhau đứng giữa căn phòng. Họ đứng nghiêm yên lặng, ngoại trừ Glanz cứ chốc chốc đổi trọng tâm từ chân trái sang chân phải, rồi ngược lại. Gilgamesh và Đông Hách buông thõng hai tay, ánh mắt lặng nhìn về vách tường phía trước, ngay cả Glanz bướng bỉnh hiện tại cũng bị không khí đầy trang nghiêm kính sợ ảnh hưởng không dám lỗ mãng.

Một tiếng “keng” vang lên, ánh sáng xanh nở rộ trong phòng đá, vách tường, phía trước bỗng biến ảo thành biển xanh sáng lấp lánh, đá màu nâu đậm nhanh chóng tách ra mặt thủy tinh trong veo to lớn. Ba người cung kính quỳ xuống, trong ánh sáng xanh, bóng dáng một người từ từ hiện ra. Khuôn mặt của đối phương như vị thần, xương lông mày nhô cao, hốc mắt

https://thuviensach.vn

sâu thẳm, vương miện trắng bạc tinh xảo đội trên trán, hai mắt buông rủ, không thể nào thấy được đồng tử.

“Gilgamesh và hai Sứ đồ Địa, Hải! Lần này, triệu tập ba người đến đây vì có chuyện cần nói. Đã tìm được Sứ đồ Thiên, hãy mau chóng đến đó, đưa hắn về Trái Tim, tiến hành ban ấn.”

“Vâng, thưa Tư tế Bạch Ngân tôn quý! Lần này, Sử đồ Thiên sẽ xuất hiện ở đâu?” Gilgamesh cúi đầu, lễ phép và điềm tĩnh hỏi.

“Trấn Hạt Hợp, vùng biên thùy phía Đông. Tên của cậu ta là Ngân Trần, là một thiếu niên mười bảy tuổi.” Giọng nói người đàn ông trong kính mơ hồ, trầm thấp vọng ra

“Trấn Hạt Hợp vùng biên thùy hoang dã cách xa trung tâm Aslan, hơn nữa còn giáp ranh với cả hai đế quốc gió và lửa. Ở nơi mà nguyên tố hồn lực phức tạp như thế lại có người mang tiềm năng hồn lực cao đến mức trở thành Sứ đồ Thiên sao?” Gilgamesh ngẩng đầu, hỏi tiếp.

“Cậu đừng quên thiên phú của mình là gì. Có thể nhận được mạch linh hồn của cậu, bản thân không chỉ có khả năng thuần túy là điều khiển được nước. Người ở vùng đất có sự giao thoa của các nguyên tố, hồn lực tương trợ lẫn nhau mới có thể khiến mạch hồn trong cơ thể cậu phát huy đến cực hạn.”

“Vâng, ngày mai tôi sẽ xuất phát.”

“Hôm nay, cậu xuất phát luôn đi.” Tư tế Bạch Ngân nói với giọng cương quyết.

“Vâng!” Gilgamesh quỳ trên mặt đất, đầu cúi gằm.

Ánh sáng trong phòng biến mất, tất cả trở nên mờ ảo lần nữa.

https://thuviensach.vn

Ánh sáng xanh mỏng manh trên đỉnh đầu soi lên khuôn mặt Đông Hách. Anh nhìn Gilgamesh chậm chạp đứng lên, hỏi: “Vương tước, theo tôi biết, trấn Hạt Hợp hiện tại gần như là bị đế quốc lửa chiếm lĩnh, thường xuyên xảy ra xung đột với đế quốc gió và đế quốc nước chúng ta. Địa vị ngài là Vương tước cấp Một cao quý, hơn nữa còn mang theo tôi và Glanz, hành động khoa trương như vậy có để khiến mối quan hệ giữa hai nước Gió, Lửa vốn đã nhạy cảm này càng thêm phần phức tạp không?”

“Cho nên chúng ta đi nhanh về nhanh. Sau khi tìm được. Sau khi tìm được cậu Ngân Trần kia thì mau chóng rời khỏi đây. Dọc đường cũng cố hết sức che giấu thân phận của mình, mặc trang phục bình thường thôi.” Khuôn mặt Gilgamesh dưới ánh sáng trông anh tuấn tựa bức tượng pha lê.

“Nếu thật sự không ổn thì đánh ngất tên Ngân Trần kìa, bỏ vào bao khiêng về là được. Vương tước không cần lo lắng một mình tôi đi cũng sẽ không có vấn đề, cần gì ngài phải đích thân ra tay.”Glanz ngậm lấy một lọn tóc của mình,cười hì hì, vẻ tuấn tú tinh nghịch hiện rõ trên khuôn mặt cậu thiếu niên.

“Cậu có thể đánh thắng được cậu ta hay không còn là một ẩn số.” Đông Hách nhìn Glanz, lắc đầu.

“Không thể nào! Giáng một cú thì cậu ta sẽ ngã phịch xuống đất ngay thôi.” Glanz cau mày, kéo lên nửa ống tay áo, khoe cánh tay cơ bắp rắn chắc.

“Cũng đúng! Cậu đấy, thừa dịp còn đánh thắng được cậu ta thì nên tranh thủ bắt nạt đi. Bởi vì cậu ta sẽ trở thành Sứ đồ Thiên đấy! Đừng quên, trong ba Sứ đồ, Thiên sứ là vị trí cao nhất, cũng được công nhận là Sứ đồ có năng lực thiên phú mạnh nhất. Nếu Tư tế Bạch Ngân đã lựa chọn Ngân Trần này, đương nhiên là có lý do của ngài rồi.”

https://thuviensach.vn

“Vâng, Vương tước!” Glanz cúi đầu chấp tay nhưng lòng thầm nghĩ“Hừ, không thể nào!”tuy nhiên cũng chỉ dám nghĩ thầm trong lòng thôi, không thể thốt ra miệng.

***

Hang Ngưng Tinh, vùng cực Bắc, đế quốc Aslan phía Tây.

Gió giật dần dần ngừng lại. Mới ban nãy, những hạt tuyết to bằng nắm đấm không ngừng ồ ạt càn quét giờ đây đã biến mất tăm. Bão tuyết hung hãn chỉ còn lại những cơn gió hiu hiu, từng bông tuyết như lông ngỗng bay phất phơ. Giờ phút này đất trời trông vô cùng yên tĩnh, hiền hòa.

Trước mắt là đóng tuyết mênh mông trống trải, tuyết đóng dày phủ kín mặt đất như mây mềm mại. Cuối tầm mắt là vách núi màu đen sừng sững, sườn núi kéo dài tít tắp, từ từ lại thành một khe núi to lớn, cuối khe là một hang động đen kịt.

Đây chính là hang Ngưng Tinh, nơi mỗi thế hệ Kẻ Gặm Nhấm ra đời.

Đặc Lôi Á chỉ vừa nhớ lại cảnh tượng kinh hãi đáng sợ sâu trong hang động kia thì dạ dày bất giác cuồn cuộn. Cô và U Minh lẳng lặng đứng trên đất tuyết. Hai người họ đã chờ ở đây từ rất lâu, đến nỗi tuyết bám đầy trên vai, như chưa từng di chuyển.

“Ra chưa?” U Minh giơ tay lên, ngón tay mảnh khảnh nhưng mạnh mẽ của gã nhẹ nhàng phủi những mảnh băng đóng trên lông mày xuống.

“Vẫn chưa! Trước mắt không cảm ứng được bất cứ dấu hiệu hồn lực nào” Đặc Lôi Á nhắm mắt lại, sau đó mở ra. Gió bão trắng xóa trong mắt biến mất, đôi mắt lại trở về trong veo dưới hàng mi dày.

“Thấm thoát đã nhiều năm như vậy… Lúc hai chúng ta vùng vẫy đi ra khỏi đây vẫn còn là những đứa bé, đúng không? Khi đó, em chừng mười

https://thuviensach.vn

tuổi nhỉ?” U Minh khẽ hỏi Đặc Lôi Á, đôi mắt gã đầy hoài niệm.

“Không còn nhớ rõ nữa…” Rõ ràng Đặc Lôi Á đang rất bất an. U Minh quay đầu lại, nhìn cô ta. “Em còn đang suy nghĩ à?”

“Ừ…” Đặc Lôi Á vén vài sợi tóc bị gió thổi lòa xòa trước mặt, cô ta cũng quay đầu, nhìn khuôn mặt trẻ trung và ngang tàng của U Minh. “Anh không cảm thấy Kẻ Gặm Nhấm thế hệ này ra đời quá nhanh sao? Chúng ta trở thành Vương tước được bao lâu? Một năm hay nửa năm? Thời gian ngắn như vậy, sao Kẻ Gặm Nhấm đời kế tiếp đã xuất hiện? Phải biết rằng Kẻ Gặm Nhấm đời trước cách chúng ta mười bảy năm đấy! Chúng ta mới vừa hoàn thành cuộc tàn sát Vương tước đời trước, đào thải hai vị Vương tước yêu nhất, đổi mới cấp bậc hồn thuật Vương tước Aslan. Nhưng mới một năm ngắn ngủi, lẽ nào nhanh như vậy Kẻ Gặm Nhấm đã bắt đầu vòng đào thải tiếp theo sao tôi khó mà tin được…”

“Thật ra thì có lẽ không hề cách lâu như vậy. Từ đời trước đến chúng ta có lẽ từng tồn tại Kẻ Gặm Nhấm khác, thâm chí hai người mới này chưa chắc là đời sau của chúng ta. Trung gian chắc hẳn có rất nhiều đời khác tồn tại…” Ánh mắt U Minh trông như hai vực sâu đen thẳm, không ai biết gã suy nghĩ gì.

“Có ý gì?” Đặc Lôi Á hỏi.

“Em có cảm thấy Gilgamesh là Kẻ Gặm Nhấm không?” U Minh chợt hỏi.

Đặc Lôi Á lặng im không phản ứng gì. Qua hồi lâu, cô ta nói “Anh vừa nhắc tôi liền nhận ra. Tuy hai chúng ta chưa từng gặp Gilgamesh, nhưng từ lời nói của Tư tế Bach Ngân, chúng ta biết được cấp bậc hồn lực và mạch hồn trên người hắn vượt xa Tất Lạp. Vương tước chỉ có hai phương thức sinh ra, một là Sứ đồ kế tục, hai là Kẻ Gặm Nhấm thay thế. Cho nên, từ đây có thể suy đoán Gilgamesh nhất định là thuộc vế sau. Nói cách khác, hắn

https://thuviensach.vn

nhất định là Kẻ Gặm Nhấm, nhưng không biết ra đời trước hay là sau chúng ta…”

“Tại sao Tư tế Bạch Ngân lại đột nhiên đẩy nhanh tốc độ chế tạo Kẻ Gặm Nhấm như vậy?” Sắc mặt Đặc Lôi Á dần dần trắng bệch. Trong đầu cô ta hiện lên rất nhiều mảnh nhỏ lụn vụn, nhưng vẫn không thể ghép thành một hình ảnh nguyên vẹn. Cô ta mơ hồ cảm thấy một bí mật kinh khủng trong bóng tối đang từ từ thức tỉnh, có thể chọc thủng mặt đất, nuốt chửng cả thiên địa bất cứ lúc nào. Nhưng cô ta không có đầu mối, đành quay đầu nhìn U Minh.

“Điều này không rõ. Có điều tính theo thời gian Gilgamesh xuất hiện rất có khả năng hắn ra khỏi hang Ngưng Tinh trước chúng ta. Chẳng qua thời gian chúng ta từ tồn tại bí mật đến công khai lộ diện, thay thế Vương tước gần như đồng thời với hắn thôi. Bởi vì thế hệ của chúng ta, sống sót đi ra khỏi hang Ngưng Tinh chỉ có tôi và em. Nếu Gilgamesh là Kẻ Gặm Nhấm cùng thời, hai chúng ta không thể không biết hắn. Huống chi, Tư tế Bạch Ngân đã nói kẻ chúng ta đi đón là đời sau. Vậy Gilgamesh hắn là trước chúng ta rồi. Không chỉ vậy…” Sắc mặt U Minh cũng trắng như cánh đồng tuyết này. “Hắn có thể là người duy nhất sống sót của đời đấy. Do nguyên nhân nào đó, Tư tế Bạch Ngân đã che giấu sự tồn tại của Kẻ Gặm Nhấm thế hệ hắn, để hắn và chúng ta đồng thời xuất hiện công khai ở Aslan tạo thành hiện tượng giả là cùng đời với chúng ta. Nhưng trên thực tế, thời gian hắn và chúng ta xuất hiện quá gần nhau, nói theo lý, cũng không đủ để cả đám Kẻ Gặm Nhắm giết chóc lẫn nhau cho đến cuối cùng chỉ còn lại mình hắn sống sót…”

“Ý của anh là…?” Mắt Đặc Lôi Á sợ hãi run rẩy,vì trong lòng cô ta mơ hồ cảm giác bí mật như quái thú kia đã dần hiện lên những đường viền sáng trong bóng tối.

“Tôi chỉ suy đoán…” U Minh ngập ngừng thật lâu, như chính gã cũng cảm gíac 1ời nói kế tiếp thật đáng sợ và khó tin. “Đời của Gilgamesh, từ

https://thuviensach.vn

đầu đến cuối chỉ có mình hắn là Kẻ Gặm Nhấmduy nhấtmà thôi.”

“…Anh nói là…” Đặc Lôi Á không nhận ra móng tay của cô đã siết chặt cắm vào lòng bàn tay tự bao giờ.

“Tôi nói Gilgamesh có lẽ hoàn toàn khác với chúng ta. Đời nào của chúng ta cũng phải ở hang Ngưng Tinh này, bắt đầu từ trẻ nít, tàn sát với mấy trăm phôi thai khác, cuối cùng chỉ còn lại vài kẻ sống sót mới có thể rời khỏi hang, trở thành Kẻ Gặm Nhấm đời này. Nhưng Gilgamesh… tôi cảm thấy thậm chí hắn không phải ra đời từ hang động này,rất có thể hắn bí mật sinh ra ở nơi chúng ta không biết…”

Đặc Lôi Á cắn đôi môi tái nhợt, nói: “…Hay là nói, không biết anh có cảm giác như tôi không… Cảm giác này phải diễn tả thế nào đây? Tôi luôn cho rằng thay vì nói Gilgamesh ra đời, không bằng nói rằng hắn được chế tạo, hoặc là được nuôi trồng nên… Tư tế Bạch Ngân chế tạo Kẻ Gặm Nhấm tuy là nói vì duy trì bảy vị Vương tước luôn luôn là đỉnh cao hồn lực của Aslan, nhưng tôi mơ hồ cảm thấy thật ra họ muốn chế tạo loại… loại cuối cùng… Tôi không biết nói thế nào nữa. Nhưng tôi thấy ba người họ hắn là mong đợi chế tạo ra một thứ mà… tất cả Kẻ Gặm Nhấm như chúng ta đều là vật thí nghiệm thất bại trước khi chế tạo ra được thứ này.”

U Minh gật đầu, lông mày cau chặt, đôi mắt híp lại.

Môi Đặc Lôi Á vô thức run run: “Anh có cảm thấy… là vì

Chế tạo ra… Gilgamesh không?”

U Minh lắc đầu: “Có lẽ không. Nếu Gilgamesh làhình thái cuối cùngTư tế Bạch Ngân muốn chế tạo ra, như vậy, chúng ta cũng không cần đón Kẻ Gặm Nhấm thế hệ mới nữa.

“Đột nhiên tôi nghĩ đến…” Đặc Lôi Á quay đầu, cô ta chợt vươn tay nắm lấy cánh tay U Minh, như thiếu nữ nhỏ bé bị kinh sợ.

https://thuviensach.vn

U Minh cũng bị vẻ mặt như thấy ma quỷ của cô ta dọa, bởi vì gã biết rõ Đặc Lôi Á là một cô gái đáng sợ thế nào. Từ lúc cô ta kề vai sát cánh chiến đấu với gã giẫm lên thi thể chồng chất đi ra khỏi hang động, trong cuộc đời cô ta chưa từng biết sợ hãi là gì. Cho dù là năm đó đối phó với Tất Lạp, lúc suýt mất mạng vì không khống chế được trạng thái hắc ám, cô ta cũng chưa từng khiếp sợ, mà giờ đây…

“Tôi bỗng nghĩ đến việc Tư tế Bạch Ngân cần chúng ta đến đón hai người mới này là vì muốn nói cho chúng ta biết, khoảnh khắc cuối cùng khi Kẻ Gặm Nhấm đời này đi ra khỏi hang động đã bị xóa sạch trí nhớ, nói cách khác là Tư tế Bạch Ngân hi vọng sau đời của chúng ta, hang Ngưng Tinh sẽ trở thành bí mật. Không còn ai biết vị trí hang động và năng lượng kinh khủng chứa đựng bên trong, cũng như ý nghĩa tồn tại của nó nữa… “

U Minh dường như cũng nhận ra được nỗi sợ hãi trong lòng Đặc Lôi Á.

“Như vậy, hai chúng ta là những người cuối cùng biết được sự tồn tại của hang động này. Nếu họ thật sự muốn bí mật này biến mất khỏi Aslan, hoàn toàn che đậy nó, phương pháp đơn giản nhất…” Đặc Lôi Á nắm chặt cánh tay U minh, móng tay đâm sâu vào khiến cơ bắp rắn chắc của gã rỉ máu.

“Đúng! Thủ tiêu hai chúng ta thôi.” U Minh nói ra từng chữ.

“Chúng ta không phải đến đón đời sau…” Vì quá sợ hãi không cách nào không chế mà đôi mắt cô ta đong đầy lệ. “… là Kẻ Gặm Nhấm đời này đang ở đây đợi hai chúng ta…”

“Nơi này sẽ là đấu trường đào thái mới nhất…” U Minh mím chặt môi, gương mặt gã ngập tràn nỗi tuyệt vọng và phẫn nộ.

Trên cánh đồng tuyết bao la, hai người họ đứng đối mặt nhau. Họ đã từng là những người may mắn trên cánh đồng tuyết này, đôi tay họ dính đầy máu tươi, giẫm đạp lên vô số thi thể, đi về phía ngai vị chói mắt. Khi đó, họ

https://thuviensach.vn

chưa hết ngây thơ nhưng gương mặt đã ẩn chứa nguồn cơn của tội ác. Mà hiện tại, họ mặt mày xám ngoét, dìu đỡ lẫn nhau, đứng trên vùng hoang vu rét lạnh vô tình, đợi bị săn giết bởi hai quái vật sắp đi ra từ hang động.

Bất chợt không khí bỗng gợn sóng nhỏ đến mức gần như không lường được. U Minh còn chưa kịp tập trung đã thấy Đặc Lôi Á hai mắt mờ mịt: "Kẻ đầu tiên ra rồi!"

Cô vừa hô lên, áo choàng màu đen quần sát người đột nhiên biến thành vô số lụa mỏng màu trắng bay phấp phới trong gió. Đặc Lôi Á vung tay lên, một trận hồn lực dâng lên như sóng cồn hất U Minh ra. U Minh chỉ kịp nhìn thấy một bóng màu cam lóe lên như tia chớp, trên lồng ngực gã đã hiện ra ba vết máu nhợt nhạt. Nếu như không phải vừa Đặc Lôi Á đẩy gã ra…

U Minh nhảy ngược về sau, bay thật cao, sau đó như một con báo săn đáp xuống tảng đá. Gã ngẩng đầu, chỉ kịp thấy tia chớp màu cam đuổi theo dải lụa trắng của Đặc Lôi Á.

Gã vừa định đuổi theo giúp cô, còn chưa kịp nhóm người đã bất chợt cảm ứng được một luồng hồn lực vô cùng vặn vẹo tràn đến từ phía sau. Cảm giác này như một bàn tay đen nhẻm nhầy nhụa, trơn trượt, lạnh lẽo men theo thực quản luồn xuống dạ dày. Cảm giác sợ hãi, quái dị, kinh tởm này hoàn toàn không giống như đến từ Vương tước hay nhà hồn thuật nào. U Minh khom người phun ra dịch chua. Gã quay đầu lại, nhìn thấy một thiếu nữ từ từ đi đến. Váy rách tả tơi gần như không đủ che thân, thân thể đầy vết máu đã khô biến thành màu đen. Trên mặt, trên tóc vương vãi đầy thịt và nội tạng vụn, cả người tỏa ra mùi hôi thối nồng nặc. Tuy nhiên, vẻ mặt cô ta vẫn ngây dại, tư thế bước đi liêu xiêu, lưng gù gù, hai tay thông xuống trước đầu gối, hai chân lê bước, chậm chạp đến mức quái gở. U Minh đã từng gặp nhiều hồn thú đáng sợ, nhiều cục diện đẫm máu không thể tưởng tượng hơn thế này, đối với gã mà nói, những gì đang xảy ra trước mắt chỉ là bình thường thôi. Nhưng không hiểu sao cảm giác hoảng sợ lạnh

https://thuviensach.vn

lẽo đeo bám vào vách dạ dày lại lớn và khủng khiếp như thế, như có một đôi tay ma quỷ lạnh ngắt đang xé rách da đầu gã.

Cô bé kia từ từ tiến đến, dừng lại cách U Minh vài mét. Cô ngơ ngác nhìn U Minh, sau đó bắt đầu nhìn xung quanh. Lúc này, U Minh rốt cuộc mới biết được cảm gíac khiếp sợ vặn vẹo không sao tả xiết kia đến từ đâu.

Sau lưng cô bé kia cõng một thiếu nữ giống cô ta như đúc, sống lưng hai người nối liền với nhau, như thể sử dụng chung một xương sống. Nơi máu thịt dính liền phía sau lưng hai người giờ phút này tuôn trào ào ạt thứ gì đó. Giống như một con quái vật ở giữa hai cô bé, chuẩn bị xé toạc hai thân xác, xông ra bất cứ lúc nào.

Cô bé từ nãy đến giờ vẫn ở sau lưng kia theo động tác quay người cũng dần dần nhìn vào U Minh. Cô ta giơ tay lên đặt trên cổ họng mình, móc ra một thứ giống như xương sụn dính thịt đỏ lòm tanh tưởi, nhẹ nhàng vứt xuống đất tuyết, thứ máu thịt nóng hổi đó phát ra ra âm thanh rên rỉ trên đất.

“Tôi đói rồi!” Ánh mắt cô ta trống rỗng, thốt ra ba chữmơ hồ từ trong cổ họng.

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 17: Viễn Thế

Sáu năm trước.

Hang Ngưng Tinh, vùng cực Bắc, đế quốc Aslan phía Tây.

Từ đầu đến cuối, tia chớp màu cam bám sát phía sau lưng như lưỡi hái tử thần không ngừng sượt qua tai, tiếng gió có thể cắt đứt cổ họng bất cứ lúc nào.

Đặc Lôi Á dốc hết tốc lực chạy về phía trước, gió thổi vạt váy cô ta bay phấp phới như đóa hoa sen trên đất tuyết. Cô ta không dám dừng lại, bóng dáng ma quỷ phía sau thần tốc đến mức khiến người ta kinh ngạc. Cô chưa từng gặp nhà hồn thuật nào có tốc độ kinh người như vậy trong lãnh thổ Aslan. Cho dù đó là Tất Lạp, nếu không sử dụng thiên phú, anh ta cũng tuyệt đối không tài nào đạt được tốc độ này.

Nhưng đó không phải là điều khiến cô ta sợ hãi nhất. Điều làm cô ta khiếp đảm hơn là, dáng hình mơ hồ phía sau chỉ có thể thấy được chiếc bóng màu cam chớp lóe, còn thiên phú của hắn thì vẫn là ẩn số. Hồn lực mãnh liệt và tốc độ kinh người như thế, chẳng qua chỉ là trạng thái chiến đấu bình thường của hắn mà thôi.

Mặc dù vậy, ngay từ khi bắt đầu cho đến giờ, kẻ đó vẫn bám sát, không hề sử dụng bất cứ hồn thuật nào hay thả hồn thú ra để tấn công cô ta. Cách đuổi giết của hắn nhanh nhẹn và sắc bén, đơn giản lại hiệu quả. Rốt cuộc,

https://thuviensach.vn

Đặc Lôi Á đã hiểu tại sao Tư tế Bạch Ngân sắp xếp một quái vật như vậy đợi mình. Bởi vì đối với hình thức chiến đấu trực tiếp một cách liều mạng như thế này, thì hồn khí Vạt Váy Nữ Thần thời thượng cổ tung hoành Aslan – thứ có thể ngăn hết tất cả các loại tấn công gián tiếp, khiến Đặc Lôi Á vẫn luôn tự hào, giờ phút này đã trở nên vô dụng, biến thành một món đồ trưng bày xinh đẹp. Công dụng của nó lúc này chỉ là tấm lụa mỏng duyên dáng, sẽ bị đối phương xé rách tơi tả bất cứ lúc nào.

Tuy nhiên, Đặc Lôi Á biết rõ cứ tiếp tục chạy trốn như thế này sớm muộn gì cũng bị đối phương đuổi kịp. Bởi muốn duy trì được tốc độ và giữ khoảng cách với hắn sẽ phải tiêu hao rất lớn hồn lực, cứ như vậy, sớm muộn gì hồn lực cũng sẽ cạn kiệt. Một khi hồn lực hết sạch, sức mạnh điên cuồng phía sau chỉ vừa chớp mắt là có thể cắt đứt cổ họng cô ta ngay. Hiện tại, Đặc Lôi Á đã cảm thấy hồn lực của mình đang cấp tốc giảm xuống, song cô ta cảm nhận được hồn lực quái vật phía sau vẫn sôi trào mãnh liệt như lúc vừa xuất hiện ở trước cửa hang. Giống như hắn luôn ở trạng thái chiến đấu cao nhất… Nhưng điều này sao có thể xảy ra được chứ?

Đặc Lôi Á nhắm mắt lại, qua mí mắt không ngừng run rẩy và nhấp nháy, có thể biết được lúc này trong mắt cô ta chắc chắn là bão tuyết mịt mùng. Cô ta sử dụng thiên phú của mình đến cực hạn, tuy nhiên chỉ cảm ứng được hồn lực phía sau hỗn loạn phức tạp, không có quy tắc gì, việc này khó khăn như thể muốn tách bạch từng luồng gió trong cơn lốc càn quét. Cô ta nghiến răng, dừng phắt lại, sau đó quay đầu.

“Két…”

Khe núi tuyết yên tĩnh đột nhiên vang lên tiếng côn trùng kêu lanh lảnh chói tai. Nháy mắt, bóng dáng màu cam kia dừng lại, sau đó nhanh chóng lui về sau, tuy nhiên đã không còn kịp nữa. Thân thể xinh đẹp quyến rũ, mảnh mai uyển chuyển vừa rồi thoáng chốc bỗng bị vô số lưỡi lê đâm toạc, hàng loạt xúc tu sắc bén vừa gào thét vừa bung bật ra trong gió, tựa như những chiếc gai trên chân của một con bọ ngựa khổng lồ. Trên gương mặt

https://thuviensach.vn

của Đặc Lôi Á có mười mấy xúc tu ngắn như dao găm, đâm rách dung mạo như hoa như ngọc, tiếng ken két không ngừng vang lên trong không khí.

“Phụp!”

“Phụp! Phụp!”

Tiếng máu thịt nhầy nhụa vang lên liên tiếp. Trên cánh đồng tuyết mênh mông, ánh sáng gay gắt đến mức khiến mắt người ta lòa đi, tất thảy như yên tĩnh đứng lặng. Bão tuyết đã nuốt chửng hết tất cả âm thanh, bên tai chẳng còn lại bất cứ âm thanh gì. Trên vùng tuyết bát ngát có hai bóng dáng tối đen, một là chàng trai cao to vạm vỡ, một loáng thoáng có thể nhìn thấy được là cô gái. Nhưng xung quanh bóng dáng cô gái còn có các lưỡi dao đang trồi ra, vươn dài cắm sâu vào trong thân thể chàng trai đối diện.

Trên gương mặt bị nhiều lưỡi dao đâm rách của Đặc Lôi Á chỉ còn nguyên vẹn đôi môi tươi thắm, đang khẽ nhếch lên. Đương nhiên là cô ta có lý do để đắc ý. Hôm nay, cô ta đã không còn là đứa bé, không khống chế được trạng thái hắc ám như năm xưa nữa.

Tuy nhiên, nụ cười trên gương mặt kinh khủng kia không kéo dài được bao lâu đã sượng cứng. Cô ta trơ mắt nhìn thân thể chàng trai đối diện cắm đầy dao kia, hắn như chẳng hề bị thương, không hề cảm thấy đau đớn mà đang nhích từng bước đến gần. Mấy lưỡi dao cứ thế xuyên qua lồng ngực, bả vai, bắp đùi và đâm thủng ra phía sau hắn. Tiếng soàn soạt khiến người ta sởn gai ốc.

Hắn vươn cánh tay thon dài rắn chắc, Đặc Lôi Á chỉ cảm thấy hoa mắt, ngực bên phải liền truyền đến cơn đau đớn như bị xé toạc. Tay của hắn như lưỡi dao thật mỏng, chớp nhoáng đã cắm vào lồng ngực cô ta một cách dễ dàng. Cổ họng Đặc Lôi Á trào lên máu tanh, cô ta cảm giác được rõ ràng ngón tay đối phương khéo léo xuyên qua tìm kiếm gì đó trong thân thể

https://thuviensach.vn

mình. Ngay sau đó, đôi tay này nắm chặt xương quai xanh của cô ta, rút mạnh ra.

Máu văng tung tóe trong trời đất trắng xóa.

U Minh như bị thôi miên nhìn chằm chằm vào cô bé ghê rợn trước mặt. Không, phải nói là hai cô bé mới đúng.

Sau khi hai người họ nói xong câu "Tôi đói rồi!" liền bất động. Một trong hai người nhìn gã với đôi mắt bồ câu đục ngầu. Ánh mắt xa xăm không có bất cứ tiêu cự nào như tấm lưới đặc dính bủa vây lấy gã. Cảm giác kinh hãi và tởm lợm quặn lên trong lòng càng ngày càng mãnh liệt, nhưng gã lại không thể khống chế được ánh mắt của mình cứ nhìn xoáy vào hai cô gái. Gã hoàn toàn không thể nào dời mắt đi được, như đang đối mặt với hố đen, bị hút chặt vào đó.

Gã giơ tay lên, một mảnh băng tuyết đọng lại thành lưỡi dao vọt bay ra khỏi đống tuyết. Cổ tay gã quay ra ngoài, lưỡi dao bay thẳng đến cô bé. Tuy nhiên, cô bé kia không hề tránh né, thậm chí mắt cũng không chớp. "Rắc" một tiếng lưỡi dao băng cắm phập vào sống mũi, trong không gian yên tĩnh vang lên tiếng xương vỡ vụn rất nhỏ.

Cô bé vẫn đứng yên, chốc lát sau, lưỡi dao băng đã bị máu cô hòa tan. Xương mũi bị vỡ chỉ còn lại một lỗ tối đen, máu thịt lẫn lộn.

U Minh không kìm được cúi người xuống nôn khan. Cảm giác rét run quặn lên từng cơn trong dạ dày gã.

"Rắc… rắc rắc…"

Tiếng uốn nắn các khớp xương vang lên. U Minh ngẩng đầu. Thân thể cô bé bất động trông như đã chết đang uốn éo vặn vẹo. Ánh mắt cô bé vẫn đục ngầu, lỗ máu kia vẫn đáng sợ, hai mắt gần như dính liền vào nhau. Cô bé từ từ chuyển động, quay người, một cô bé khác dính liền trên thân thể ấy

https://thuviensach.vn

đối mặt với U Minh. Gương mặt lành lặn giống hệt cô bé vừa rồi với đôi mắt vẩn đục lại nhìn về phía gã.

Tròng mắt U Minh co lại, hoa văn vàng óng trên cánh tay bỗng chốc hiện lên. Gã vươn tay đánh vào khoảng không, mặt đất dưới chân cô bé vùn vụt đâm lên vô số trụ băng sắc bén, giống như những búp măng điên cuồng mọc lên từ mặt đất.

Trong họng cô bé rít lên âm thanh the thé như một tia sáng phá vỡ sự lặng ngắt của cánh đồng tuyết, nhưng ngay lập tức, tất cả lại rơi vào tĩnh mịch.

Tuyết sáng lóa mắt, mấy trụ băng đá từ đùi cô bé đâm chênh chếch xuyên qua thân thể, có hai cây đâm toạc ngực cô, một cây xuyên qua cổ, một cây đâm ra từ má phải của cô. Cả người cô nằm ngửa ra sau, máu ào ạt chảy ra khỏi thân thể.

Nỗi sợ hãi trong lòng U Minh càng ngày càng lớn hơn thêm. Tư tế Bạch Ngân ra lệnh mang Kẻ Gặm Nhấm mới nhất về Granlt, tuy gã không biết thứ trước mắt này đến tột cùng được xem là người hay quái vật, nhưng gã vẫn không dám tùy tiện giết chết cô ta. Gã đành dằn nỗi kinh tởm trong lòng, trơ mắt nhìn những trụ băng kia bị hòa tan, sau đó âm thanh vặn bẻ xương khớp rắc rắc lại vang lên lần nữa. Cô bé mới vừa bị đâm rách tả tơi lại quay người, đưa ra thân thể khác có khuôn mặt giống y đúc mình.

Thoắt cái, đồng tử U Minh co chặt, lỗ máu mới vừa rồi trên mặt cô ta đã biến mất, gương mặt trở về hoàn hảo như lúc ban đầu. nhìn chằm chằm gã bằng đôi mắt mờ mịt, ánh mắt đó như sợi dây thép lạnh lẽo thoáng chốc trói chặt gã. Bàn tay U Minh vô thức run rẩy. Chính gã cũng không ý thức được điều này.

Mới vừa bị kéo mạnh, thoắt cái Đặc Lôi Á đã bị quăng ra xa mười mấy mét. Thân hình mảnh khảnh của cô ta như bị quật gãy, rơi xuống từ trên

https://thuviensach.vn

cao, máu văng tung tóe, đọng trên tuyết như những đóa hoa đỏ. Cô ta ngã rầm lên tảng đá đen, mắt hoa lên, tức khắc tối sầm, xương cốt toàn thân như đã vỡ nát, cơn đau đớn ập đến nuốt chững tất cả mọi giác quan. Những lưỡi dao sắc bén trên thân thể cô ta như xúc giác con nhện bị lửa thiêu cháy lách tách, nhanh chóng rụt lại vào người. Lúc này, trên vai cô ta là một lỗ máu to, phần da thịt dính vào xương quai xanh đều bị đôi tay mạnh mẽ kia xé xuống. Cô ta định cầu cứu U Minh, nhưng giờ phút này, trong cổ họng đầy máu, chỉ có tiếng ọc ọc mơ hồ.

Trong tầm mắt nhòe nhoẹt của Đặc Lôi Á, bóng dáng màu cam kia lại xông về phía cô ta nhanh như chớp, nhưng lại chậm chạp giơ lên đôi tay sắc bén như lưỡi dao mà không đánh xuống.

Trong khoảng không, ngoại trừ gió cũng chỉ còn lại tiếng thở hổn hển.

Thị giác Đặc Lôi Á dần dần khôi phục. Cô nhìn thấy đứng trước mặt mình là một cậu trai trẻ toàn thân gần như trần truồng, mái tóc đỏ như ngọn lửa dựng thẳng trên đầu, nét mặt hiền lành và trong sáng, đồng tử đỏ sẫm như đá quý, lông mày rậm và mềm mại như lông cáo tuyết, sống mũi cao vút, đôi môi đầy đặn đang hé mở, trông ngây thơ và đơn thuần.

Nhưng cô ta có thể thấy được dục vọng cuồn cuộn không ngừng trong mắt hắn, loại dục vọng dạt dào nhất giữa nam và nữ, nguyên thủy nhất và cháy bỏng nhất.

Thoáng chốc, đôi mắt Đặc Lôi Á trắng xóa, trong chớp nhoáng, bão tuyết cuồn cuộn trong mắt cô ta hóa thành đất trời vô tận. Cô ta cảm nhận được hồn lực trong cơ thể đối phương đang lưu chuyển rối loạn mất khống chế. Cô ta nhắm mắt lại cảm ứng: “Chính là ở đây!”

Cô ta giơ tay lên, dùng chút sức lực cuối cùng của mình lần đến phần bụng để trần bên trái của hắn. Đó là vị trí hồn ấn cô ta mới vừa do thám ra. Năm ngón tay cô ta nhanh chóng bắn ra hồn lực bén nhọn như rắn độc

https://thuviensach.vn

trườn bò, đối phương chỉ kịp cảm giác được vài tia lạnh băng đâm vào hồn ấn, sau đó gục xuống trên tảng đá đen.

Hồn lực Đặc Lôi Á gần như cạn kiệt, rốt cuộc thở phào như thể vừa đi dạo một vòng từ cõi chết trở về. Cô ta nhắm mắt lại, mặc cho thân thể lả đi, vì cô ta biết rõ hồn lực mình sẽ từ từ khôi phục.

Không biết qua bao lâu, khi Đặc Lôi Á mở mắt, ánh sáng tựa như đã nhạt đi. Cô ta vận chuyển hồn lực chạy khắp thân thể, ngoại trừ vết thương nặng trên vai còn chưa hoàn toàn hồi phục ra, những bộ phận còn lại gần như đã khỏi hẳn.

Cô ta đứng dậy, cẩn thận quan sát cậu trai tóc đỏ nằm không nhúc nhích trên tảng đá. Vị trí hồn ẩn trên bụng hắn vẫn đóng băng, đó là do Đặc Lôi Á đã niêm phong tất cả hồn lực của hắn. Nhưng hắn cũng không ngủ say. Hai mắt mở to nhìn chằm chằm Đặc Lôi Á. Trong ánh mắt hắn không có giết chóc, không có hung tàn, ánh mắt đó hiền lành và tinh khôi, trong veo như hổ phách khiến người ta không dời mắt được.

Đặc Lôi Á ngồi bên cạnh hắn. Toàn thân hắn chỉ có eo và vị trí riêng tư nhất mới mang giáp phòng hộ chế tạo từ bạc trắng, còn lại đều trần trụi. Cả người hắn hiện đầy những hình xăm thần bí, thậm chí trên mặt cũng có. Thân thể hắn cao lớn, vai u thịt bắp, trông tựa như một tia chớp dồi dào sức mạnh.

“Tôi đến dẫn cậu về nhà. Tôi sẽ không làm hại cậu, hiểu không?” Đặc Lôi Á nhìn chàng trai trẻ tuổi trước mặt, vừa nói từng câu từng chữ vừa đưa ngón tay ấn lên vị trí hồn ấn của hắn. “Hiện tại, tôi sẽ giải khai đóng băng hồn ấn cho cậu, nhưng nếu cậu ra tay lần nữa thì tôi sẽ giết cậu ngay. Cậu nghe rõ không?”

Hắn nằm yên bất động, chỉ trợn đôi mắt tròn xoe nhìn Đặc Lôi Á chằm chằm.

https://thuviensach.vn

Ngón tay Đặc Lôi Á toát ra vài tia hồn lực, băng đóng trên hồn ấn chậm chạp tan đi. Nhưng Đặc Lôi Á không hề bỏ tay ra, cô ta luôn luôn cảm ứng khả năng biến hóa hồn lực của hắn. Một khi hắn ra tay, cô ta sẽ thẳng tay phá hủy hồn ấn của hắn ngay lập tức.

Thân thể hắn bắt đầu cử động chầm chậm. Đặc Lôi Á ngẩn ngơ nhìn vào đôi mắt đẹp tựa hổ phách của hắn, bỗng thân thể hắn lóe lên, cô ta giật mình hoảng hốt, tay vừa định vận hành hồn lực để phá hủy hồn ấn của hắn, thì phát hiện chàng trai trẻ tuổi này ôm chặt lấy mình. Hơi thở nóng hổi của hắn phả lên tai cô, ẩn chứa hấp dẫn kích thích rất mãnh liệt. Thân thể hắn nóng rực, dù nơi đây là trời băng đất tuyết nhưng vẫn hừng hực như một nguồn năng lượng vô hạn đang bùng cháy. Đặc Lôi Á vô thức giơ tay lên, nhẹ nhàng vuốt lưng hắn, cô cảm ứng được hồn lực trong thân thể hắn dần dần bình yên lưu chuyển, như khe suối róc rách mùa xuân. Không còn ham muốn mãnh liệt hay sôi trào sùng sục, đến mức không khống chế được mà rất dịu dàng, gần gũi.

Một lát sau, hắn buông cô ta ra, tha thiết nhìn Đặc Lôi Á, môi mấp máy, giọng nói khàn đặc, âm sắc vang lên mơ hồ, cô ta nghe không rõ.

Vẻ mặt hắn hơi sốt ruột, khiến người ta đau lòng khi nhìn thấy tướng mạo anh tuấn kia. Hắn vội vàng đưa ngón tay chỉ mình, sau đó cố gắng cất giọng rõ hơn. Đặc Lôi Á căng tai hết sức mới nhận ra được hai từ: “Nghê… Nghê Hồng?”

Hắn vui mừng gật đầu lia lịa, sau đó lại chỉ vào khuôn mặt hân hoan của mình.

“Tên của cậu?” Đặc Lôi Á không nhịn được khẽ cười.

Nghê Hồng gật đầu như giã tỏi rồi đứng lên khoa tay vài cái, vẻ vui sướng không kìm nén trên khuôn mặt hắn hệt như một đứa trẻ nhận được

https://thuviensach.vn

món đồ chơi mới, dù thân thể hắn đã cao to trưởng thành như một người đàn ông thực thụ.

Đặc Lôi Á nhìn hắn: “Có phải cậu không biết nói chuyện không?”

Nghê Hồng dừng lại, sắc mặt trĩu nặng, đôi mắt đầy bi thương, hắn khe khẽ gật đầu. Sau đó, hắn đi đến ngồi bên cạnh Đặc Lôi Á, đôi chân dài thượt của hắn không biết nên đặt ở đâu,tay vuốt tóc hắn, trong lòng trào dâng thương cảm. chính cô cũng khó tin được mình lại nảy sinh cảm xúc này với kẻ khi nãy còn muốn giết chết mình.

Đột nhiên, một cảm giác âm u lạnh lẽo thấm đến từ sau lưng, như bàn tay băng trơn trượt xoa thực quản. Cảm giác sợ hãi khiến người ta muốn nôn mửa.

Đặc Lôi Á và Nghê Hồng bất giác quay đầu lại, nơi trắng xóa đằng xa không có bất kỳ dị thường nào. Đôi mắt cô trắng dã, vẻ mặt căng thẳng, cô đứng lên nói với Nghê Hồng: “Đi theo tôi, U Minh gặp phiền phức to rồi!”

Hai người họ nhanh như chớp lao đến phía U Minh. Đôi mắt Đặc Lôi Á phủ đầy sương. Cô ta vừa cảm ứng hồn lực biến hóa vừa kinh hãi vì Nghê Hồng bên cạnh. Bởi vì chạy với tốc độ này, hồn lực cô ta ắt phải tiêu hao, dù tốc độ không giảm nhiều nhưng thân thể đã mỏi mệt, hô hấp cũng dần dồn dập. Vậy mà Nghê Hồng bên cạnh lại như mặt hồ tĩnh lặng, hơi thở hắn vẫn ổn định như ban đầu, thậm chí cả tốc độ cũng không thay đổi. Cả người hắn dường như vẫn duy trì ở trạng thái cao nhất, đây quả thật là điều khiến người ta rất khó tin.

Nhưng Đặc Lôi Á không kịp nghĩ nhiều, một cảm giác tởm lợm kinh khủng đã khiến tai cô ù đi. Cô ngồi bệt trên đất tuyết, cúi người nôn ra chất lỏng màu nâu. Đặc Lôi Á ngẩng đầu, lau khóe miệng, trước mặt là bóng lưng của Nghê Hồng, hắn đang che chắn bảo vệ cho cô. Hai chân hắn khụy xuống, cơ bắp toàn thân căng cứng, hồn lực không ngừng tích tụ cuồn cuộn

https://thuviensach.vn

trên tay chân, lưng hắn gồng lên như thể đang đối đầu với dã thú nguy hiểm trí mạng, chuẩn bị phản công bất cứ lúc nào.

Có thứ khiến Nghê Hồng gần như chẳng có gì sợ hãi lại bày ra tư thế sẵn sàng chiến đấu ư? Đặc Lôi Á nhoài người, ánh mắt nhìn lướt qua thân thể hắn. Cô ta muốn nhìn rõ xem, hồn lực kinh khiếp khiến người ta không cách nào chống đỡ được này cuối cùng là thứ gì. Nhưng khi vừa nhìn thấy thì ánh mắt cô ta không dời đi được nữa.

Cách đó mười mét, U Minh đang quỳ trên mặt đất, toàn thân gã run bần bật, lý trí gần như đã mất đi sự kiểm soát. Hai tay gã không ngừng khua lên loạn xạ, rống giận liên hồi. Mỗi lần gã vung tay, vô số lưỡi dao băng liền bắn ra, lao thẳng đến đâm vào phía trước… Không biết phải hình dung thế nào, trên đất tuyết là một đống thịt máu thịt nhầy nhụa bị tóc quấn lấy. Vết thương bị cắt lộ ra xương trắng, nhìn kỹ có thể phân biệt được tay chân, nhưng lại có đến bốn tay bốn chân. Chúng vặn vẹo duỗi ra với tư thế quái lạ và dị dạng, hơn nữa còn liên tục vùng vẫy, kèm theo là tiếng thét thê lương từ đống thịt đó. Âm thanh sắc bén như dao găm cắt toạc da đầu người khác, âm u đến mức như đến từ vực sâu vạn trượng. Những lưỡi dao băng vẫn không ngừng bắn ra trong không khí, chi chít đâm vào đống thịt kia, khiến tiếng thét của nó càng lúc càng lớn…

“Đừng tấn công nó nữa…” Đặc Lôi Á tuyệt vọng gào lên với U Minh, “Vô ích thôi!”

Bởi vì cô ta cảm nhận được hết sức rõ ràng, tất cả các đợt tấn công, chẳng hề tạo nên thương tổn với cái thứ khủng khiếp kia. Trong đống thịt nhầy nhụa đó đang tuôn trào hồn lực càng lúc càng kịch liệt. Ngay cả Đặc Lôi Á cũng không thể cảm ứng được cực hạn của hồn lực này. Hay nói là, bởi vì hồn lực không ngừng tăng lên nên cũng không có thứ gọi là giới hạn.

“Cậu đến ngăn U Minh lại, dẫn anh ấy rời khỏi đây!” Đặc Lôi Á quay đầu nói với Nghê Hồng, Nghê Hồng gật đầu, chẳng mảy may do dự lao đến,

https://thuviensach.vn

vô số lưỡi băng thoáng chóc cắt vào thân thể hắn, nhưng hắn không hề cau mày, bắt lấy hai tay của U Minh, khiêng gã lên đặt trên lưng mình, nhanh chóng chạy ra xa.

Đặc Lôi Á đứng lên, làn sóng trắng bồng bềnh toàn thân, từng mảnh tơ lụa như mây tạt đến bao lấy đống máu thịt dị dạng. Vạt Váy Nữ Thần bọc kín thứ đang không ngừng giãy dụa gào thét kia. Hai tay Đặc Lôi Á siết chặt, hồn lực truyền đến theo tấm vải lụa. Trong phút chốc, đống máu thịt kia liền dừng lại, mọi âm thanh im bặt. Tiếng băng đóng lại nghe răng rắc,quái vậtkia từ từ biến thành khối băng to lớn, như thi thể bị đóng trong hổ phách. Một vài sợi tóc nhuộm đẫm máu tanh lộ ra ngoài khối băng, ướt nhẹp rũ xuống.

Đặc Lôi Á kìm nén nỗi sợ hãi. Dù thế nào đi nữa, cứ mang Nghê Hồng vàthứ nàyvề Granlt trước rồi nói sau. Cô ta bỗng cảm thấy vô cùng mỏi mệt, có lẽ là vì vừa trải qua hai trận đấu không thể tưởng tượng được, mà cũng có lẽ là hai Kẻ Gặm Nhấm mới nhất này mang đến cho cô ta sự chấn động quá lớn. Cô ta rùng mình khi nghĩ đến bản thân mình và U Minh, rồi cả các thứ kinh khủng âm u trước mặt kia nữa, họ đến từ một nơi, thuộc cùng một loại sinh vật. Điều này lẽ nào không phải chuyện tuyệt vọng nhất hay sao?

Cô ta quay đầu, U Minh quỳ trên mặt đất ở nơi xa, tóc gã buông rũ che đi khuôn mặt. Gã không cử động, dĩ nhiên lý trí đã hoàn toàn sụp đổ. Trong trí nhớ của Đặc Lôi Á, xưa nay, U Minh luôn lạnh lùng, nụ cười ngang ngạnh luôn nở trên khóe môi. Từ trước đến nay, chỉ có g gã phá hủy lý trí, sinh mạng của người khác, còn bản thân thì mãi mãi sắm vai tử thần lạnh lẽo ở tận trên cao.

Nghê Hồng đứng bên cạnh U Minh, những lưỡi dao băng khi nãy đâm vào người hắn bị thân nhiệt hòa tan, lăn với máu biến thành chất lỏng màu đỏ nhạt, chảy xuống dọc theo người hắn. Trên mặt hắn không có cảm giác

https://thuviensach.vn

đau đớn, sợ hãi, chỉ có nụ cười tinh khiết như thiên sứ ở trên môi, ánh mắt hắn dịu dàng và kiên định, tha thiết nhìn Đặc Lôi Á.

***

Sáu năm trước.

Trái Tim, Granlt, đế quốc Aslan phía Tây.

Trong cung điện dưới lòng đất giờ phút này có ba nhóm người đang ở ba căn phòng khác nhau. Vách tường ba căn phòng từ từ biến thành thủy tinh long lanh, Tư tế Bạch Ngân xuất hiện trên tường kính.

Phòng đầu tiên, Gilgamesh mang theo ba Sứ đồ Thiên, Địa, Hải vừa được sắc phong rời khỏi lòng đất thần bí khó lường.

Phòng thứ hai, Đặc Lôi Á và Nghê Hồng cũng vừa rời khỏi. Khi bước đi trong hành lang dài, cô ta cẩn thận quan sát Nghê Hồng mới vừa trở thành Sứ đồ của mình, trong đầu văng vẳng lời nói của Tư tế Bạch Ngân. Ngài nói chàng trai trẻ tinh khiết như thiên sứ bên cạnh có thiên phú Vô cảm bẩm sinh: không đau đớn, không sợ hãi, không mệt mỏi và không sợ chết… Lúc nào hắn cũng duy trì ở trạng thái chiến đấu cao nhất, như cỗ máy giết người hoàn mỹ. Đặc Lôi Á nhìn hắn, không biết tại sao lòng cô ta lại cảm thấy bi ai, không biết là cho hắn hay cho chính mình.

Trong căn phòng thứ ba, U Minh đang yên lặng chờ đợi. Căn phòng trống rỗng, giống hệt lúc trước, tuy nhiên vách tường đối diện hiện tại vẫn là vách đá màu nâu, không biến thành thủy tinh xanh thẳm trong suốt.

Trước mặt U Minh là khối băng lớn, thông qua khối băng có thể nhìn thấy đống máu thịt bầy nhầy bên trong. Giờ đây, dù chỉ là nhớ lại, gã vẫn cảm giác được cái tởm lợm âm u lạnh lẽo trong dạ dày một cách rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Nếu không phải Đặc Lôi Á chạy đến kịp thời, có lẽ đầu óc gã đã vỡ tan tành trong vùng đất tuyết kia. Thậm chí, gã cảm nhận được hai cô bé u ám kia có năng lực làm cảm nhiễm tinh thần người khác, có thể khiến lý trí người ta bị một loại sóng âm u kinh khủng xé nát. Không gian vang lên tiếng ong ong, vách tường đối diện liền biến thành thủy tinh lấp lánh, bóng dáng nữ Tư tế hiện ra. Mặt mũi cô ta tinh xảo như được chạm khắc, đôi môi khép chặt nhưng tiếng nói nghe rất rõ ràng.

“U Minh, Kẻ Gặm Nhấm cậu mang về là một trường hợp đặc biệt. Họ vốn là sinh đôi, nhưng lúc phát triển trong dạ con, vì nguyên nhân nào đó lại bị dị dạng. Tuy hai người có thân thể và ngoại hình riêng nhưng thể xác lại dính liền. Nếu chỉ đơn giản là thể xác dính liền thì hoàn toàn có thể tách hai người họ ra. Với hồn lực xuất chúng của họ thì việc lành lặn như cũ chẳng thành vấn đề. Thế nhưng, đáng tiếc chính là trong cơ thể họ chỉ có một cột sống, dùng chung một tủy sống và còn chung một hồn ấn. Vị trí hồn ấn ở đỉnh tủy sống phía sau cổ. Cho nên trong hai người chỉ một người có thể sống sót. Bởi vì một hồn ấn chỉ phối hợp với một hồn mạch, mà hai người họ lại có mạch hồn khác nhau, điều này sinh ra hai thiên phú hoàn toàn bất đồng. Thời gian hai hồn mạch này cùng tồn tại không thể quá lâu, cuối cùng, hồn ấn sẽ chọn một hồn mạch trong đó. Nhưng hiện tại, chúng ta nhất định phải lựa chọn, bởi vì thể xác họ dưới sự tấn công không ngừng của cậu đã bị phá tan, hai hồn mạch đang có ý đồ nuốt chửng đối phương. Kết quả cuối cùng chính là hai bên đều tổn hại, hồn ấn và thể xác đồng thời bị phá hủy.”

“Thiên phú của họ là gì?”

“Một cái trong đó là Cảm Nhiễm Tinh Thần. Có thể cô ta có thể phát ra một loại âm thanh không thể nào nghe thấy được, nó có thể phá tan lý trí và thăng bằng trong đầu óc người khác, khiến người ta cảm nhận được sự ghê tởm và kinh hoàng mà cô ta tạo ra, cuối cùng dẫn đến tinh thần hỗn loạn, mất trí, rồi nổi điên. Một cái khác có thể thông qua thương tổn bản thân

https://thuviensach.vn

chuyển thành hồn lực. Cô ta có thể lợi dụng sự tấn công của kẻ địch để hoàn thiện mạch hồn của mình, từ đó khiến hồn lực không ngừng tăng cao. Hơn nữa, kẻ địch càng tấn công ác liệt thì hồn lực sẽ càng tăng vọt. Chỉ cần cô ta không bị đánh chết, như vậy, sau khi khôi phục, hồn lực sẽ càng cao thâm hơn lúc trước."

U Minh nhìn khối băng to trước mắt, trong đầu rối như tơ vò.

"Quyết định xong rồi thì bắt đầu đi."

Trong phòng đột nhiên tuôn ra vầng sáng xanh, không khí như bị con sóng vô hình chấn động ma sát, nóng lên nhanh chóng. Khối băng tan ra, một vũng máu hòa lẫn nước nhanh chóng tích tụ trên mặt đất.

Đống thịt kia bắt đầu ngọ nguậy. Dạ dày U Minh lại lần nữa sôi trào cảm giác kinh tởm. Tiếng xương răng rắc, tiếng thét thảm thiết và tiếng băng vỡ lách tách đồng loạt xộc vào tai U Minh. Đống thịt lại chia thành dáng vẻ hai thiếu nữ lần nữa, tựa lưng vào nhau kêu thét như đang chịu cực hình.

Gã giơ tay lên, nhanh chóng vung về phía trước. Sau tiếng thét thảm thiết đinh tai, hai cô bé bị xé toạc từ chính giữa, trong đó có một người lưng dày hơn, cô ta giữ được xương sống duy nhất trong thể xác kia, còn một người khác thì nằm trên mặt đất lạnh giá, phía sau là một lỗ hổng to tướng như bị quái thú ăn mất lưng. Ruột ào ạt rơi ra, như đám giun đũa trắng nhởn lúc nhúc. Mặt cô ta trắng như tờ giấy, khóe miệng không ngừng trào ra máu, ban đầu co giật rồi sau đó dần dần bất động. Cột sống phía sau lưng của cô bé còn lại như một con rắn đang hoạt động, chui vèo vào thân thể, đống máu thịt sau lưng nhanh chóng lành lại, như đóa hoa khép cánh.

Trán U Minh lấm tấm mồ hôi lạnh. Giọng nói Tư tế Bạch Ngân vang trong không khí: "Quả nhiên cậu lựa chọn người giống mình. Nói theo lý thuyết, Sứ đồ có hồn lực vô hạn định, dù là cậu dựa vào thiên phú phá hủy

https://thuviensach.vn

hồn ấn mà hấp thu hồn lực của đối phương, hay cô ta dựa vào thương tổn chuyển thành hồn lực của mình, đều có hiệu quả như nhau.”

U Minh không nói gì, nhưng trong lòng gã hiểu, nguyên nhân gã lựa chọn cô bé này sống sót không hề như Tư tế Bạch Ngân nói. Lý do thật sự là vì gã không tài nào chống cự được thiên phú của kẻ còn lại. Gã không muốn nếm trải thêm một lần nào nữa sự tuyệt vọng, âm u lạnh lẽo như đến từ vực thẳm địa ngục, cảm giác bị cảm nhiễm tinh thần trí mạng có thể xé toạc đầu óc đó.

“Cô bé này còn nhỏ tuổi, cậu đưa nó đến gia tộc Thân thị ở Granlt nhờ nuôi trước. Cậu không cần lo, tôi đã sửa đổi hết trí nhớ của mọi người trong gia tộc đó rồi, họ sẽ cho rằng cô bé này chính là đứa con gái nhỏ nhất trong gia tộc. Đến lúc nó trưởng thành, cậu hãy nói cho nó biết thân phận Kẻ Gặm Nhấm thật sự của mình. Nó sẽ hoàn toàn không nhớ được bất cứ chuyện gì trong hang Ngưng Tinh. Nhưng nó có thể nhớ được khi nãy cậu đã giết chết chị gái của mình. Vì đã từng cộng sinh trên cùng một thể xác, thậm chí là cùng sinh mạng, nên tôi không dám chắc xóa được ký ức này trong trí nhớ nó hay không.”

***

Bốn năm trước.

Đảo Vụ Ấn Lục, đế quốc Aslan phía Tây.

Lúc Ngân Trần từ trên cây nhảy xuống thì Glanz đột ngột xuất hiện làm anh giật mình. Quả hồng vừa hái đặt trong giỏ rơi đầy trên đất. Glanz khoanh tay, cười xấu xa đứng bên cạnh nhìn Ngân Trần chật vật, trông rất hài lòng vì trò đùa tai quái của mình.

“Cậu bao nhiêu tuổi rồi hả? Đồ trẻ con!” Ngân Trần nhìn Glanz mặc bộ áo bào đen, đầu tóc lù xù, lạnh lùng nói.

https://thuviensach.vn

“Tôi bằng tuổi cậu đấy, tôi trẻ con thì cậu cũng là trẻ con thôi.” Glanz cười ngoắc miệng, vòng qua sau lưng Ngân Trần, đưa tay kéo bím tóc buộc cao của anh.

“Dáng vẻ cậu đã thanh tú lắm rồi, còn buộc tóc bím như vậy, không sợ có người nói giống con gái à?”

“Không cóngườinào nói, chỉ có cậu nói thôi.” Ngân Trần quay người, thân hình vừa cử động đã nhảy đến sau lưng Glanz.

“Ơ, chửi người cũng có dáng quá chứ!” Glanz quay người lại, buông tay ra, cười hì hì. “Tôi hiểu rồi, cậu đang mắng tôi không phải người đây mà.”

Ngân Trần không để ý Glanz, quay người lập tức đi về. Glanz cất tiếng cười sảng khoái phía sau anh.

Trong ba Sứ đồ, Ngân Trần và Glanz bằng tuổi nhau, hơn nữa, gần như là trở thành Sứ đồ cùng một lúc, vì vậy hai người họ rất thân thiết. Nhưng tính cách của Glanz và Ngân Trần lại như hai thái cực: Glanz bất cần đời, ngang tàng, phóng túng; Ngân Trần thì nói năng thận trọng, khuôn mặt lúc nào cũng lạnh như tiền. Vì vậy lúc rảnh rỗi, Glanz thích nhất là cãi nhau với Ngân Trần, có khi cũng ra tay đánh nhau vì ba chuyện vặt vãnh. Còn Sứ đồ Hải Đông Hách lớn tuổi hơn hai người họ, cũng đi theo Gilgamesh lâu nhất cho nên luôn mang tư thái anh lớn thường xuyên dạy dỗ hai người. Mỗi lần như thế, Ngân Trần đều cúi đầu buông tay khiêm tốn, nghe lời dạy bảo. Nhưng Glanz thì luôn lơ đãng, bướng bỉnh, lì lợm, ngang ngược khó thuần phục. Vẻ khí khái của Glanz và nét tuấn tú của Ngân Trần hoàn toàn khác biệt, như mặt trời chói lọi và mặt trăng yên tĩnh.

Glanz đuổi theo Ngân Trần, đưa tay lấy quả hồng hồ để lên miệng cắn một miếng. Nước quả ngọt lịm, thơm ngát thấm lên đầu lưỡi và răng, bỗng chốc tràn ngập cả khoang miệng. Quả hồng hồ là đặc sản ở đảo. Trên cả đại lục Aslan, chỉ quần đảo này mới có nó thôi.

https://thuviensach.vn

Đảo Vụ Ẩn Lục là tên gọi chung của quần đảo trên hồ Vụ Ẩn. Cả hồ Vụ Ẩn đều là lãnh địa của Gilgamesh. Anh và ba sứ đồ của mình ở đây, bình thường rất ít khi có ai đến thăm. Nó ở trung tâm đế quốc Aslan, vị trí địa lý nằm giữa hai cực Nam – Bắc nên nơi này quanh năm đều là mùa xuân ấm áp. Tất cả những hòn đảo lớn nhỏ nằm rải rác khắp hồ, mỗi đảo đều là rừng cây đại thụ rậm rạp cao chọc trời. Sương mù xanh biêng biếc ẩm ướt bốn mùa không tan, bao phủ tất cả cung điện đá cẩm thạch trắng phân bố trên các hòn đảo. Tại hòn đảo lớn nhất giữa hồ có một hành cung cực lớn, đó là nơi ở của Vương tước Gilgamesh tối cao.

Mấy năm trước, khi người như thiên thần này hiện ra trước mắt mình, Ngân Trần vẫn còn là một đứa bé. Từ bé, anh đã được đoàn xiếc dân gian lưu động nuôi dưỡng, lang bạt khắp nơi. Một ông lão trong đoàn biết được chút ít hồn thuật đơn giản đã dạy cho anh. Dường như thân thể Ngân Trần bẩm sinh đã có khả năng thiên phú với hồn thuật, giúp anh có thể biểu diễn đủ loại ảo thuật với đạo cụ bằng nước. Ví dụ như khiến nước lơ lửng trong không trung, uốn éo thành con rồng, hoặc điều khiển cả thùng nước bay vọt lên không, biến thành từng giọt to cỡ trân châu bay lượn vờn quanh khán giả.

Mãi cho đến một ngày kia, khi đó Ngân Trần mười bảy tuổi, Gilgamesh đã xuất hiện trước mặt và nói với anh: “Đi theo tôi!”

Đứng sau thân thể cao lớn, rắn rỏi của Gilgamesh là Đông Hách nghiêm trang và Glanz cười hềnh hệch nheo mắt nhìn anh. Ngày đầu tiên ở trên đảo, khi Ngân Trần mới vừa thay bộ trang phục Gilgamesh chuẩn bị cho mình thì đã bị tên Glanz cùng tuổi trêu chọc. Lúc đó, Glanz mặc bộ trang phục đen tuyền, mái tóc đen nhánh bóng mượt buộc lại bằng vải. Đôi mắt Glanz sáng quắc, sống mũi cao thẳng, lông mày đen rậm và thuôn dài, khuôn mặt trẻ trung đầy khí khái và ngang ngạnh bẩm sinh. Nhìn Ngân Trần trong bộ quần áo trắng tinh, Glanz đưa tay kéo nhẹ bím tóc cột sau gáy của anh, nói với giọng hằn học mỉa mai: “Cậu là con trai hay con gái thế?”

https://thuviensach.vn

Thấm thoát đã ba năm trôi qua. Anh ta vẫn quấy rầy anh với câu nói: “Cậu là con trai hay con gái vậy hả?”

Sau đó thì cười ha ha vui vẻ thoải mái bỏ đi.

Ngân Trần xách giỏ hoa quả vừa mới hái được đi dọc theo hòn đảo nhỏ. Anh nhìn hòn đảo lớn nhất phía đối diện, thấp thoáng dưới bóng cây xanh là cung điện đá cẩm thạch trắng đang phản chiếu ánh nắng rực rỡ. Trong ngôi đình trước sân, Gilgamesh đang ngồi trên chiếc ghế đàn hương tinh xảo và cổ xưa, lật xem cuốn sách cổ bằng da cừu. Ánh mặt trời soi chiếu trên mái tóc dài vàng óng của ngài ấy, khuôn mặt toát lên nét đế vương trời sinh. Kể từ lần đầu tiên Ngân Trần gặp Gilgamesh, anh luôn cảm thấy trên người ngài có loại mỹ cảm không ai kháng cự được. Nét đẹp này bắt nguồn từ sức mạnh ngự trị chúng sinh, đến từ tướng mạo sánh ngang với thiên thần, hoặc là nói đến từ linh hồn mê người của ngài ấy.

Ngân Trần vừa định vươn người, chuẩn bị bay đến phía hòn đảo đối diện, ngay lúc này Glanz bỗng vỗ vai anh, Ngân Trần quay đầu lại, thấy Glanz cười thần bí, sau đó kề vào tai anh nói: “Cho cậu xem lợi hại này.”

Nói xong, anh ta đột nhiên nhắm nghiền hai mắt, da thịt lộ trên cổ áo bỗng hiện lên hoa văn vàng rực, sau đó vung tay phải về phía mặt hồ. Hàng loạt tiếng răng rắc vang lên. Ngân Trần quay đầu nhìn, thấy mặt hồ bên cạnh chân mình đã ngưng đọng thành một đường băng cứng có chiều rộng bằng hai cánh tay dang ra, đường băng này như một con bạch xà đang trườn đi trên mặt nước, chớp mắt đã găm vào bờ bên kia. Thoắt cái, cây cầu băng đã hiện ra nối liền hai hòn đảo.

Glanz đắc ý nháy mắt với Ngân Trần, sau đó chắp tay sau lưng bước đi thật nhanh qua bờ bên kia với vẻ mặt khoe khoang. Đi được nửa đường thì cầu băng vỡ rào rạt, dưới chân Glanz trống rỗng, rơi tõm xuống nước.

https://thuviensach.vn

Lúc Glanz bay ra khỏi hồ nước đã thấy Ngân Trần đang ở bên cạnh và chuẩn bị hoa quả cho Gilgamesh, còn Gilgamesh thì đang nhìn Glanz cả người ướt nhẹp, gương mặt nở nụ cười đắc chí như đã giở trò tai quái thành công, chẳng khác gì đứa trẻ. Trên người anh đã bớt đi ánh sáng hào quang thần thánh cao xa, trông anh tuấn lại ôn hòa, vẻ mặt này chỉ xuất hiện khi anh ở chung với ba Sứ đồ của mình mà thôi. Còn khi xuất hiện trước mặt những người khác, Gilgamesh vĩnh viễn tỏa sáng chói lọi khiến người ta không thể nhìn thẳng, mang theo khí phách và kiêu ngạo phá hủy tất cả.

Ngân Trần nhìn nụ cười hồn nhiên và sáng láng của Vương tước lúc này, không nhịn được cũng cười theo.

“Vương tước, ngài thiên vị quá, sao lại chơi khăm tôi thế?” Tóc Glanz không ngừng nhỏ nước, anh giơ tay lên lau mặt, ảo não nói: “Ngài hại tôi mất mặt trước Ngân Trần rồi.”

Gilgamesh lộ ra hàm răng đều tăm tắp, trắng muốt dưới ánh nắng, đôi môi mỏng vương nước quả hồng hồ trông như cánh hoa đỏ tươi đẫm sương. “Đó là do hồn lực cậu không đủ, cậu ên đóng băng đến đáy hồ luôn, như vậy mới chắc chắn. Cậu chỉ làm một tầng băng nổi lên trên mặt hồ, đương nhiên vừa đụng vào liền vỡ thôi.”

“Tôi cũng muốn nhưng hồ này sâu không thấy đáy, hồn lực hiện tại của tôi sao mà làm được chứ? Đầu tiên, tôi khống chế chiều dài cầu băng, tiếp theo mới suy tính đến chiều sâu được.”

“Xem ra cậu đã nói được điểm quan trọng.” Ngân Trần cầm đĩa bạc, đặt hoa quả trước mặt Gilgamesh, khuôn mặt lạnh lùng, nói với giọng mỉa mai. “Con người cậu thiếu nhất đúng là chiều sâu.”

Glanz bật hừ tức tối, “Vương tước, ngài không thể quá thiên vị như vậy. Lúc tôi bắt nạt Ngân Trần thì ngài luôn giúp đỡ cậu ấy. Lúc cậu ấy trách

https://thuviensach.vn

mắng tôi thì ngài mải lo cười chẳng nói tiếng nào. Lòng bàn tay và mu bàn tay đều là thịt cảm Sứ đồ Thiên hay Sứ đồ Địa đều là một nhà mà!”

Glanz vừa nói vừa cởi áo ướt ra, ánh dương chiếu lên làn da nâu rắn chắc của anh, lồng ngực ướt đẫm phản chiếu ánh sáng lấp lánh. Anh cởi luôn cả quần, cầm trên tay vận dụng hồn lực, trong nháy mắt tất cả nước trên quần áo đều đóng thành băng. Anh giũ quần áo, vô số băng vụn rơi ào ào xuống đất, thoáng chốc quần áo đã khô cong.

Ngân Trần nhìn Glanz trần truồng đứng trên bãi cỏ, thoáng đỏ mặt, trách mắng: “Cậu có thể mặc quần áo vào trước không? Khi còn biết quấn lá quanh eo, câul tôn trọng mặt mũi Vương tước chút đi!”

“Sao tôi chưa bao giờ thấy khi quấn lá nhỉ?” Glanz nhướng mày, gương mặt anh tuấn lộ vẻ ngang ngược. “Cậu gạt ai đấy hả?”

Còn chưa kịp dứt lời, trên trời đã giáng xuống tia chớp đen, vút qua bên cạnh, giống như một trận sương mù xoay tròn, nháy mắt đáp xuống bãi cỏ. Sau khi ánh sáng đen tan đi, Tất Lạp đứng đó với trường bào phất phơ, như một đóa hoa sen.

“Tất Lạp, anh làm tôi sợ chết được!” Glanz thả đôi tay che đi nửa người dưới của mình ra, thở phào. “Còn tưởng cô nào đó từ trên trời bay xuống, tôi còn chưa kịp mặc quần áo vào nữa kìa.”

Tất Lạp: “…”

“Có điều nói gì thì nói, từ lần đầu tiên gặp anh đến giờ đã nhiều năm vậy rồi, nhưng mà Vương tước Tất Lạp à, tôi thật sự luôn có cảm giác anh là nữ giới. Mặt mũi anh đẹp quá à! So với anh, Ngân Trần quả thật là nông phu thô kệch cả ngày săn thú trên núi.” Glanz chống nạnh đứng dưới ánh nắng rực rỡ, nhưng nụ cười nhanh chóng sượng lại trên khuôn mặt Glanz, bởi vì trên bãi cỏ ẩm ướt dưới chân anh đột nhiên trồi lên rất nhiều tinh thể băng

https://thuviensach.vn

to lớn, sau một trận lắc rắc vang lên, từ phần eo của anh trở xuống đã bị đông cứng.

Tất Lạp trước mặt anh chẳng hề nhúc nhích ngón tay, chỉ liếc mắt nhìn với ánh mắt hả hê rồi liền quay đầu không buồn để ý nữa, mặc cho Glanz gào thét: “Anh đường đường là Vương tước cấp Ba mà đi bắt nạt một Sứ đồ à?”

Kể từ khi Ngân Trần đến quần đảo này cho đến nay, gần như chưa từng có ai đến thăm, cũng không có ai có gan xông vào lãnh địa này, ngoại trừ Tất Lạp. Có một lần, Vương tước cấp Bảy Ferrer vì vội vàng nhắn lại một mệnh lệnh của Tư tế Bạch Ngân, chưa thông báo trước đã xông vào. Lần đó, lúc hắn vừa mới bước vào phạm vi đảo, Gilgamesh chỉ vừa nheo mắt thì nguyên bộ giáp bạc của hắn đã nát vụn trong tích tắc. Từ trên xuống dưới người hắn nổ ra hơn một nghìn vết thương, từng vết thương đều sâu một tấc, đau đớn vô cùng nhưng lại không ảnh hưởng đến gân cốt. Có thể thấy được khả năng sử dụng hồn lực của Gilgamesh đã đến cảnh giới chuẩn xác kinh khủng bậc nào.

Dĩ nhiên, ban đầu, Tất Lạp tiến vào đảo là ôm mục đích đánh bại Gilgamesh. Nhưng hết lần này đến lần khác, Gilgamesh đều thong thả né tránh được từng cú tấn công của anh ta. Khi đó, Ngân Trần và Glanz chỉ có thể đứng ở phía xa xem hai vị Vương tước đứng đầu Aslan đấu phép. Lúc ấy, hai người họ ngưỡng mộ không sao che giấu được. Tất Lạp và Gilgamesh có một điểm chung, đó là họ vận dụng hồn thuật như điêu khắc một tác phẩm nghệ thuật tinh xảo. Mỗi tia hồn lực đều được vận dụng hoàn mỹ, tuyệt đối không lãng phí. Tất Lạp không ngừng bày ra các loại trận pháp khiến người ta hoa mắt, cả hồ Vụ Ấn bao la hiển hiện đủ loại trận xoay tròn không ngừng. Trong trận pháp, thân hình Tất Lạp chớp nhoáng, tốc độ nhanh đến mức trong khoảng không đầy bóng dáng của anh ta, như có hàng ngàn vạn Tất Lạp đang tấn công Gilgamesh vậy.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, dù Tất Lạp bày ra bao nhiêu trận đi chăng nữa, dù tốc độ anh ta khiến người ta kinh ngạc cỡ nào, hồn lực biến hóa kỳ ảo đến đâu, Gilgamesh vẫn ung dung tránh từng đợt tấn công của anh ta.

Ngân Trần còn nhớ được lần cuối cùng Tất Lạp khiêu chiến, anh ta đã vung vẩy hết nước trong hồ lên trời. Hàng vạn tia nước hóa thành một con rồng băng gầm thét, hùng hổ thần tốc lao về phía Gilgamesh. Nhưng trong khoảnh khắc con rồng băng kia sắp nuốt chửng Gilgamesh, anh ấy chỉ mỉm cười khẽ vươn tay như vuốt ve gương mặt con rồng, sau đó kéo nhẹ sang một bên. Con rồng băng yên lặng quay trở về hồ nước khô cạn, hiền hòa hóa lại thành nước hồ xanh biếc. Mà trong nháy mắt, Tất Lạp còn chưa kịp phản ứng thì Gilgamesh đã đứng sau lưng anh ta. Anh ta rõ ràng cảm giác được ngón tay lạnh ngắt của Gilgamesh đặt lên gáy mình, trong lòng trào dâng nỗi sợ hãi gần như khiến bản thân không đứng vững. Bởi vì anh ta biết, chỉ cần ngón tay Gilgamesh thả chút hồn lực thôi cũng đủ khiến tước ấn của anh ta vỡ tan tành.

Thế nhưng Gilgamesh chỉ lẳng lặng đứng đó, mỉm cười như thiên thần.

Kể từ lần đó, Tất Lạp không có khiêu chiến Gilgamesh nữa. Bởi vì trong lòng anh ta hiểu, mình tuyệt đối không phải là đối thủ của Gilgamesh. Thậm chí xưa nay, Gilgamesh chưa hề thật sự tấn công mình.

Sau đó, Tất Lạp và Gilgamesh trở thành bạn bè tâm giao. Tuy trên phương diện chiến đấu, Tất Lạp không phải đối thủ của Gilgamesh, nhưng khả năng khống chế thời gian và không gian đạt đến đỉnh cao của Tất Lạp cũng khiến Gilgamesh khâm phục. Vì vậy, Tất Lạp từ từ trở thành người khách duy nhất đến chơi đảo này. Lúc rảnh rỗi anh ta cũng sẽ dạy ba Sứ đồ một chút kỹ xảo về tốc độ.

Song, lần này Tất Lạp đến thăm, tuy trên mặt vẫn là vẻ tuấn tú hoàn mỹ nhưng Ngân Trần nhìn ra được gương mặt anh ta giăng đầy mây đen, trong ánh mắt ẩn chứa đau xót.

https://thuviensach.vn

Gilgamesh ngẩng đầu nhìn Tất Lạp, anh thôi cười, nói với Ngân Trần và Glanz: “Hai cậu đi tìm Đông Hách đi!”

Ngân Trần gật đầu, cung kính khom người lui ra. Anh đi đến bên cạnh Glanz, đưa tay hòa tan những tinh thể băng kia rồi kéo anh ta rời đi.

Bãi cỏ mênh mông, không gian yên tĩnh, ánh dương soi thẳng xuống từ đỉnh đầu bao phủ tòa cung điện khổng lồ. Cả hồ Vụ Ẩn chỉ còn tiếng sóng nước và tiếng lá cây xào xạc xa xôi. Gilgamesh nheo mắt dưới ánh mặt trời, đôi mắt hẹp dài lấp lánh vàng óng: “Nói đi, đã xảy ra chuyện gì?”

Vẻ mặt Tất Lạp rất căng thẳng, anh nhỏ giọng và thận trọng nói: “Hồn thú bạo động.”

“Chuyện trấn áp hồn thú sao không đi tìm Elena? Với thiên phú của cô ta, dù hồn thú có hung mãnh thế nào đi chăng nữa, ở trước mặt cô ta không phải chỉ giống trẻ con thôi sao?” Gilgamesh thản nhiên nhìn Tất Lạp.

“Lần này không giống…” Tất Lạp ngập ngừng chốc lát. “Lần này, bạo động xảy ra ở chỗ sâu nhất trong cánh rừng phía Bắc, hai hồn thú thượng cổ Tự Do và Khoan Dung đồng thời nổi loạn.”

Gilgamesh nhìn Tất Lạp trước mặt, không nói gì cả. Vẻ trầm trọng hiện lên trên khuôn mặt kiêu ngạo như bậc đế vương của anh. Anh nhìn xoáy vào mắt Tất Lạp, như thể muốn nhìn ra bí mật gì đó trong đôi mắt anh ta.

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 18: Kỵ Sĩ Bóng Tối

Bốn năm trước.

Cánh rừng phía Bắc, Hành Lang Vực Thẳm, đế quốc Aslan phía Tây.

Cả đất trời trắng xóa mù mịt trong bão tuyết triền miên. Hàng cây sam rậm rạp với những tán lá nặng trĩu tuyết đọng tựa như các yêu nữ khoác áo lông cáo, trầm mặc đứng trong sắc trời mờ tối.

Không gian tĩnh mịch bỗng nổ tung, từng đợt sóng nhỏ trong suốt khuếch tán. Kèm theo tiếng nổ là hai làn sương một đen một vàng cuồn cuộn quấn vào nhau như gió lốc thổi đến rồi nhanh chóng ngưng tụ tạo thành dáng hình cụ thể. Gilgamesh cầm ly rượu đỏ trên tay, vẻ mặt thản nhiên đứng trên đất tuyết. Rượu sóng sánh trong ly, dậy lên hương vị ngây ngất trong tiết trời rét mướt.

“Nếu không uống hết sẽ bị đóng băng đấy!” Giglamesh khẽ lẩm bẩm, sau đó ngẩng đầu uống sạch phần rượu còn lại trong ly của mình.

“Hồn thú bạo động ở phía trước”. Tất Lạp đi đến, nhìn nơi cuối rừng đang chìm trong bão tuyết mịt mờ, ánh mắt nặng nề.

Gilgamesh nhẹ nhàng tiến lên hai bước, không hề để lại dấu chân trên tuyết. Anh hướng mặt về nơi gió tuyết đang gào thét kia, nhắm mắt lại,

https://thuviensach.vn

khuôn mặt tuấn tú cao quý như thiên thần dần dần căng thẳng. Anh mở mắt ra, nhìn Tất Lạp nói: “Tại sao lại như vậy…”

“Tôi cũng không hiểu, lúc nhận được tin Thiên Cách báo, chỉ có Tự Do bạo động thôi, nhưng mấy giờ sau, Khoan Dung cũng đã thức tỉnh dưới lòng đất…”

“Nhưng điều này là không thể nào….” Gilgamesh quay đầu, vẻ mặt ôn hòa đã biến mất sạch. “Anh cũng biết, Tự Do và Khoan Dung là hai trong bốn hồn thú thượng cổ, hơn nữa còn là hai con đứng đầu, sức mạnh có thể phá hủy nửa vương quốc. Nếu bàn về hồn lực thì chúng đều ở trên anh…”

Tất Lạp im lặng nhìn Gilgamesh, giờ phút này, vẻ lạnh lẽo che phủ khuôn mặt thanh tú của Tất Lạp, ánh mắt run run ẩn chứa sợ hãi tột cùng. Trước đó, anh chỉ biết hai hồn thú bạo động có hồn lực siêu cường, nhưng chưa bao giờ nghĩ đến hồn thú lại có hồn lực vượt qua cả Vương tước, thậm chí là vượt qua mình – kẻ đã từng là Vương tước cấp Một….

Gilgamesh nhìn Tất Lạp im lìm, nói tiếp: “Một trăm năm trở lại đây, Tự Do, Khoan Dung, Chúc Phúc và Chư Thần Hoàng Hôn là bốn hồn thú hung hãn nhất lãnh thổ Aslan, bị phong ấn trong trạng thái ngủ đông. Tự Do ở trong khu rừng đá cực Tây Aslan, Khoan Dung ở sâu trong vùng đất tuyết cực Bắc, Chúc Phúc ở khe núi dưới đáy biển Rannes phía Tây Nam, tuy tung tích Chư Thần Hoàng Hôn không rõ nhưng tôi vẫn có thể chắc chắn mỗi con chiếm cứ một lãnh địa cách xa nhau vạn dặm. Trong lịch sử, số lần chúng thức tỉnh đếm được trên đầu ngón tay, mà khả năng thức tỉnh cùng lúc thì gần như là không. Bởi vì mỗi lần chúng thức tỉnh đều tiêu hao lượng Hồn Vụ Hoàng Kim khổng lồ. Một khi chúng thức tỉnh, đám hồn thú trong bán kính mấy vạn dặm xung quanh phút chốc đều tan thành mây khói, hồn lực sẽ hóa thành hồn vụ lần nữa, bị cưỡng ép hút vào trong cơ thể của chúng. Cho nên, sao có thể trong phạm vi cánh rừng phía Bắc nhỏ bé như vậy lại đồng thời thức tỉnh cả hai con quái vật được…”

https://thuviensach.vn

“Tôi cũng không rõ…Vương tước cấp Hai U Minh, Vương tước cấp Năm Elena và Vương tước cấp Bảy Ferre đã chạy đến rồi, không biết tình trạng hiện giờ của họ thế nào…” Tất Lạp đứng sau Gilgamesh, hết sức lo lắng.

“Ngoại trừ U Minh là tôi không dám chắc, còn những người khác, đến người nào chết người đó.” Gilgamesh quay đầu nhìn Tất Lạp, “Bao gồm cả anh.”

Gương mặt Tất Lạp hoảng sợ tột độ.

“Vì thế…tôi khuyên anh nên đi về nhanh đi. Nếu tôi cảm ứng không sai thì Tự Do và Khoan Dung hiện nay đã bị U Minh và Elena chọc giận, chúng đang ở trạng thái nửa thức tỉnh. Anh nói cho hai người họ biết, bây giờ đi vẫn còn kịp, đến lúc chúng hoàn toàn thức tỉnh thì hai người họ sẽ bị xé vụn trong tích tắc đấy!”

“Nhưng mà….lẽ nào để mặc hai hồn thú bạo động không quan tâm sao?” Tất Lạp nhìn khu rừng chìm trong gió tuyết, nơi xa mơ hồ liên tiếp truyền đến dư chấn.

“Hai hồn thú này là hồn thú cấp bậc cao, không thể nào bạo động lâu được. Chỉ cần không có người cố ý kéo dài kích động chúng, khiến chúng thức tỉnh hoàn toàn, như vậy, hồn vụ xung quanh sẽ hao hết, chúng tự nhiên lại trở về trạng thái ngủ say, không cần phải để ý.”

“Nhưng chúng tôi nhận được lệnh của Tư tế Bạch Ngân, bảo là phải bắt được hai hồn thú này.” Tất Lạp nhìn Gilgamesh, nói.

“Bọn anh muốn bắt chúng ư? Đừng nói đùa, chỉ bằng thực lực của mấy người, ngay cả đến bên cạnh chân Khoan Dung cũng không được nữa kìa, đừng nói đến Tự Do luôn đứng ở đỉnh cao hồn thú mấy vạn năm nay, chưa từng có hồn thú nào vượt qua được nó. Tất Lạp, anh thật sự có biết mình đang nói gì không? Với kinh nghiệm của anh, không thể nào không biết

https://thuviensach.vn

thực lực của bốn hồn thú kia. Anh biết chúng đã sống trong lãnh thổ Aslan bao nhiêu năm rồi không? Bốn hồn thú này gần như là di tích sống của Aslan…" Gilgamesh nhìn Tất Lạp, lạnh lùng nói, "Dù sao, tôi cũng không đi! Trừ phi đích thân Tư tế Bạch Ngân đến hạ lệnh. Nếu không, bất cứ kẻ nào đến truyền tin, trong mắt tôi đều là hoang đường. Tôi tin rằng Tư tế Bạch Ngân sẽ không làm chuyện như vậy."

"Không phải chúng tôi bắt…." Tất Lạp nhìn Gilgamesh, "…mà là Tư tế Bạch Ngân bảo chúng tôi hỗ trợ anh bắt Khoan Dung, trở thành hồn thú thứ nhất của anh."

Gilgamesh nhìn ánh mắt có chút né tránh của Tất Lạp, gương mặt anh trở nên lạnh lùng: "Vì thế….bọn anh cố ý đánh thức chúng nó?"

Tất Lạp nhìn đôi mắt sáng ngời như tuyết của Gilgamesh, chậm rãi gật đầu: "Chúng tôi chỉ muốn đánh thức Khoan Dung đang ngủ say ở vùng đất tuyết cực Bắc, kết quả không biết vì nguyên nhân gì mà Tự do lại xuất hiện ở cánh rừng phía Bắc cách đó không xa. Hai hồn thú cảm ứng được hồn lực mạnh mẽ của đối phương, đều muốn nuốt lẫn nhau… Vì vậy chúng từ từ vừa đến gần nhau vừa thức tỉnh, cuối cùng tụ họp tại cuối cánh rừng phía Bắc."

"Bọn anh có biết mình đã làm một chuyện đáng sợ cỡ nào không…." Gilgamesh nhìn bão tuyết mờ mịt ở phía xa xa, tiếng nói vọng trong gió lốc.

"Vương tước, nếu bây giờ anh đi vẫn còn kịp. Với lực lượng của tất cả Vương tước chúng ta, cộng thêm thực lực của anh, chắc hẳn có thể bắt được Khoan Dung… Nhưng phải nhanh lên, giờ phút này, mọi người đang kéo dài sự thức tỉnh của nó, nếu chậm chạp, khi chúng đã hoàn toàn tỉnh lại…"

Gilgamesh quay đầu nhìn Tất Lạp, lâu thật lâu sau, cuối cùng nặng nề gật đầu: "Anh làm quân cờ đi, chúng ta trực tiếp đến đó."

https://thuviensach.vn

Cây cối xung quanh đổ ngổn ngang, thân cây gãy lìa, hồn lực quay cuồng gào thét trong không trung tựa hàng loạt lưỡi dao trong suốt bay xoáy nhanh như chớp. Tuyết đóng dày trên mặt đất bị bốc lên, xoay vần khắp đất trời làm mờ mắt người. Tiếng va chạm ầm ĩ liên tiếp vang lên, từng thân cây cao chọc trời không ngừng ngã xuống, sau đó lại nhanh chóng bị gió lốc đánh nát từng mảnh gỗ vụn rồi thổi tan đi. Trong phạm vi một nghìn mét bỗng chốc biến thành vùng bình địa.

Vương tước cấp Năm Elena đang thở hổn hển, một chân quỳ trên đất, lưng khom xuống, tay cầm kiếm cắm sâu vào đất, dùng sức tàn cố duy trì tư thế, tránh bị ngã xuống. Sau lưng cô là Vương tước cấp Bảy Ferrer, trên áo giáp sắc bén của anh ta loang lổ từng mảng máu tươi đầm đìa, chiến bào cũng thấm đẫm máu. Anh ta quỳ trên mặt đất, tấm chắn trên tay đã bị nứt hai đường sâu hoắm, cây thương to nằm bên chân, miệng thỉnh thoảng tuôn ra máu nóng, rỏ xuống đất, nhanh chóng đóng lại thành băng đỏ.

Ở bên cạnh Ferrer, U Minh mặt trắng như tờ giấy, đang dựa vào một gốc cây to, hai mắt nhắm nghiền. Thân thể gã như bị các lưỡi dao sắc lẹm cắt ra, rất nhiều vết thương sâu cạn khác nhau. Ba lỗ thủng to cỡ nắm tay trên lồng ngực rắn chắc đang chảy máu ào ạt. Dường như gã đã mất đi ý thức, co ro ngã trên mặt đất, may mắn thay các vết thương trên ngực đang dần dần tái sinh thịt non đỏ au, chứng minh gã còn sống.

Còn ở đằng xa, một đóa hoa sen khổng lồ đang chập chờn đong đưa trong cơn bão tuyết.

Tim Elena nặng trĩu như vị tảng đá to đè lên. Trước đây, cô chỉ nghe nói hồn thú thượng cổ vạn năm này còn sống, theo truyền thuyết thì có dáng vẻ giống hệt hoa sen. Nói chính xác hơn, Khoan Dung thật ra là một đóa hoa, không biết vì sao lại có thể hoạt động và có ý thức, sống tại vùng cực Bắc. Giờ khắc này, trong gió lốc lồng lộng, đóa sen khổng lồ kia trông như một ngọn núi sừng sững vậy.

https://thuviensach.vn

Vốn dĩ, Elena nghĩ rằng, thiên phú Thôi miên hồn thú của mình đủ để khống chế Khoan Dung, cộng thêm hồn lực mạnh mẽ của Vương tước cấp Hai, dù không thể bắt được nó nhưng ít ra cũng sẽ không rơi vào cục diện hiện giờ. Nhưng trên thực tế, cả ba người bọn họ còn chưa tiếp cận để có thể thấy được nó một cách rõ ràng, đã bị vài thứ đỏ lòm như chiếc lưỡi trong bão tuyết tấn công đột ngột, không cách nào chống trả được.

***

Bốn năm trước.

Đảo Vụ Ẩn Lục, đế quốc Aslan phía Tây.

Hồ Vụ Ẩn dưới màn đêm trông yên ả và xinh đẹp. Từ trên trời cao, ánh trăng sáng ngời dát bạc lên khu rừng rậm rạp. Tia sáng như thủy ngân dập dìu lưu chuyển trên mặt hồ, trên những hòn đảo lớn nhỏ rải rác thỉnh thoảng truyền đến tiếng chim kêu văng vẳng. Chốc chốc có một hai chú cá nhảy lên mặt nước, gợn lên sóng nước lăn tăn.

Ngân Trần, Đông Hách và Glanz ngồi bên bờ hồ, không nói gì với nhau. Kể từ lúc chiều Tất Lạp đến đây, Vương tước không nói lời nào với họ đã vội vã rời đi. Trên cả quần đảo chỉ còn lại ba người họ bơ vơ.

Trước khi đi, Tất Lạp nhìn ba người họ với vẻ mặt rất nghiêm trọng, dặn họ tạm thời phong ấn cảm ứng liên lạc giữa tước ấn của họ và Vương tước, bởi vì anh ta và Gilgamesh phải lập tức đi thi hành một nhiệm vụ cực kỳ nguy hiểm, nên nhất thiết không để bất kỳ điều gì quấy nhiễu đến Gilgamesh, khiến ngài phân tâm hoặc bị triệu hồi. Lúc ấy, ba người họ gật đầu, tạm thời ngắt cảm ứng liên lạc tước ấn của mình. Họ mơ hồ cảm nhận được hơi thở nguy hiểm bủa vây từ nét mặt của Tất Lạp.

Tuy trước đây cũng từng xảy ra tình huống Gilgamesh bị Tư tế Bạch Ngân triệu hồi đột ngột, thoắt cái biến mất, Ngân Trần cũng đã quen với hành tung thoắt ẩn thoắt hiện của Gilgamesh, nhưng xưa nay, anh chưa từng

https://thuviensach.vn

thấy vẻ mặt Tất Lạp nghiêm trọng như thế. Anh biết nhiệm vụ lần này nhất định là vô cùng nguy hiểm.

“Hai người nói xem Vương tước đi đâu vậy nhỉ?” Glanz nhặt hòn đá bên chân, nhàm chán tạt nó nhảy trên mặt nước.

Ngân Trần và Đông Hách đều không đáp lời, ánh mắt hai người đều rất băn khoăn. Bỗng có một vòng sóng vô hình lan tỏa trong không khí, mong manh đến mức khó mà phát hiện.

“Hai người có cảm giác được…” Glanz đang lười nhác đột nhiên căng thẳng. Anh nhanh chóng quay đầu lại, nhìn xoáy vào rừng cây đen như mực.

“Hai cậu đứng ra sau đi!” Đông Hách đứng bật dậy, kéo Glanz và Ngân Trần ra sau mình. Anh thận trọng tiến lên hai bước, hoa văn vàng rực hiện rõ, tiếng hồn lực chấn động trong không khí.

Nỗi khiếp đảm bủa vây từ trong bóng tối phía trước, tĩnh lặng như tờ, không có bất cứ âm thanh nào, không có bất kỳ hình bóng nào. Chỉ có cảm giác sự khủng khiếp dày đặc kinh người rõ ràng ùa đến từ nơi nào đó không biết, không thể nhìn thấy, không thể sờ được.

Sắc mặt Ngân Trần và Glanz xám ngoét như người chết. Đông Hách vận hồn lực, mặt hồ phía sau phun lên vô số cột nước, nhanh chóng đông lại thành những mũi tên sắc bén, thần tốc lao thẳng về phía bóng tối đậm đặc. Nhưng tất cả tên băng như đá chìm xuống biển, không hề có âm thanh nào vọng lại, cứ như bị một quái thú vô hình nuốt chửng.

Đột nhiên, nơi tối tăm truyền đến tiếng cười khẽ khàng như thể u hồn, một âm hồn ma nữ. Trong bóng tối, ánh sáng mờ mờ dần hiện ra càng lúc càng rõ, từng bước từng bước, một người phụ nữ xinh đẹp mặc váy lụa trắng muốt chậm chạp tiến về phía ba người họ.

https://thuviensach.vn

Ngân Trần nhanh chóng bày trận. Ánh sáng xoay tròn trên cỏ, chưa kịp phóng ra thì đã thình lình bị thứ gì đó nuốt sạch, giống như bị mặt đất hút sâu xuống bên dưới.

Hai tay Đông Hách nâng lên, mặt hồ phía sau nổ tung, vài cột nước to bằng vòng tay ôm bắn phụt lên, như rồng băng sắc bén đâm về phía người phụ nữ kia. Đồng thời hai tay Glanz ấn xuống mặt đất, hàng loạt kiếm băng soàn soạt đâm thủng đất đai, điên cuồng lao đến chỗ cô ta.

Tuy nhiên, tất cả tấn công lúc đến gần thân thể cô ta đều bất chợt mất hút, giống như bị chiếc váy trắng lượn lờ tựa sương mù nuốt chửng, rơi vào im lặng rồi biến mất. Cô ta trước sau vẫn tươi cười, đôi chân trần giẫm lên bãi cỏ, nhẹ nhàng cất từng bước đến gần họ, như loài ma quỷ chậm chạp đi đến từ bóng tối.

“Điều này…không thể nào…” Nỗi khiếp sợ như dây leo sinh trưởng nhanh chóng quấn chặt trái tim Đông Hách đến ngạt thở. Anh đột nhiên phát hiện thân thể mình hoàn toàn không thể cử động được, anh ngẩng đầu nhìn nữ quỷ mặc váy trắng đang đứng trước mặt mình hiện giờ.

“Tôi còn tưởng rằng tất cả Sứ đồ trên đời này đều lợi hại giống như tên ở nhà tôi.” Cô ta khẽ giơ bàn tay trắng nõn, che khóe môi cười quyến rũ. “Không ngờ Sứ đồ của Vương tước cấp Một lại kém quá đi mất…”

Đông Hách ngỡ ngàng, không biết tự lúc nào người phụ nữ kia đã đưa tay đến vị trí tước ấn nơi xương cụt của mình. Anh chưa kịp lên tiếng thì hai mắt đã tối sầm, ngã xuống như một tảng đá.

“Cô là ai…” Glanz cố nén lệ nóng nơi hốc mắt, nghiến răng hỏi.

Người phụ nữ xinh đẹp nhấc chân giẫm lên khuôn mặt của Đông Hách đã chết. Cô ta ngẩng đầu nhìn Ngân Trần và Glanz trước mặt, nở nụ cười quỷ quyệt, nhìn họ bằng đôi mắt đầy sương mù quay cuồng mãnh liệt, khẽ nói: “Ôi chao, tôi thật là bất lịch sự quá, quên mất nói cho các cậu biết tên

https://thuviensach.vn

của tôi. Hai cậu nhất định phải nhớ nhé, tôi tên Đặc Lôi Á. Hôm nay, tôi chịu trách nhiệm đến đây để giết chết các người.”

***

Bốn năm trước.

Cánh rừng phía Bắc, Hành Lang Vực Thẳm, đế quốc Aslan phía Tây.

Khoảnh khắc trước, khi họ vừa bước vào khu vực gió tuyết hỗn độn này, mấy chiếc lưỡi khổng lồ đỏ lòm mềm nhũn hình dáng như dây leo, mang theo mùi tanh tưởi nồng nặc, với tốc độ chớp nhoáng bắn vùn vụt về phía ba người. Ferrer còn chưa kịp giơ khiên bảo hộ thả hồn lực thì đã bị dây leo đỏ quất vào tấm chắn, cả người bắn lên không trung, rơi xuống cách đó mười mấy mét. Máu tươi trào ra khỏi miệng theo đường vòng cung, toàn thân mặc áp giáp của anh ta nện mạnh vào gốc cây sam khiến nó gãy ngang, hệt như một tảng đá lớn rơi ầm xuống đất.

U Minh và Elena ngã lăn bên cạnh đống tuyết, tránh được nguy hiểm ngay trong đường tơ kẽ tóc, nhưng vai U Minh vẫn bị gai dây leo làm xước da khá nặng. Da thịt bị cào nát như tấm vải bố bị xé vụn nằm vắt vẻo trên vai, máu chảy xuống cánh tay gã đầm đìa, từ năm ngón tay nhỏ tí tách xuống đất, tạo nên từng lỗ thủng màu đen.

“Tại sao lại như vậy…” Elena run rẩy, nước mắt nóng hổi tuôn trào. Nỗi khiếp sợ chưa bao giờ có khiến cô bất động. Cô cảm giác trong gió tuyết mù mịt phía trước là tử thần mà mình không tài nào chống chọi được, “Tôi không muốn chết…Tôi không muốn chết…”

“Cô lý trí một chút đi, không muốn chết thì làm theo lời tôi nói.” U Minh đưa tay trái lên, giật mạnh mấy mảng da bị cào ra trên bả vai. Gã không hề cau mày, đi thẳng đến trước mặt Elena. “Lát nữa, Khoan Dung sẽ lại tấn công chúng ta, cô cố hết sức khống chế nó. Tuy không thể thôi miên nó hoàn toàn nhưng tôi tin sẽ có chút tác dụng. Cô phải biết cô là Vương

https://thuviensach.vn

tước của đại lục này, hồn lực thôi miên của cô kiệt xuất nhất trong bảy người. Cô dốc toàn bộ sức lực khống chế tấn công của nó, chuyện còn lại giao cho tôi.”

Elena ngẩng đầu, mái tóc dài của U Minh bị gió thổi bay bay, gương mặt đằng đằng sát khí, chiến bào đen tuyền phấp phới, lồng ngực lộ ra trong không khí. Gió rét tôn lên cơ thể nâu đồng cường tráng đầy gợi cảm của gã. Dưới hàng mày sắc sảo đang cau chặt là đôi mắt điềm tĩnh, kiên cường. Elena bất giác bị khí thế của gã lây nhiễm, từ từ gật đầu.

U Minh quay người lại, hoa văn màu vàng hiện khắp người phát ra ánh sáng chói mắt, giống như muốn bứt ra khỏi làn da của gã. Vết xước bị dây leo cào dưới hồn lực tuôn trào mãnh liệt đang nhanh chóng tái sinh lành lặn, trở nên bóng loáng.

“Hồn lực cô thôi miên được hồn thú trong phạm vi bao xa?” U Minh nhìn chằm chằm bão tuyết đầy nguy hiểm phía trước, bỗng nhớ ra điều gì đó, cất tiếng hỏi.

“Không biết… Nhưng mới vừa rồi, Khoan Dung và Tự Do đều thức tỉnh, gần như đã xé tan tất cả hồn thú xung quanh, hút lấy hồn lực của chúng rồi.” Elena nhìn U Minh, hồn thú nơi xa đến đây cũng vô ích thôi. Chúng nó chẳng là gì trước mặt Khoan Dung cả…”

“Tôi không hề trông cậy đám hồn thú kia đối kháng với Khoan Dung. Tôi chỉ muốn… Cô cứ làm theo lời tôi nói là được. Bây giờ, cô hãy triệu tập hết tất cả hồn thú xung quanh mà cô có thể đến đây!”

Elena xốc lại tinh thần, đè nén nỗi sợ hãi, nhắm chặt hai mắt lại, lắng lặng thả ra. Trận ngự thú trên mặt đất nhấp nhô băng tuyết dưới chân, như vòng sóng vàng lan rộng, nhanh chóng truyền đi.

Mặt đất mơ hồ truyền đến tiếng ầm vang như địa chấn, ngay sau đó hàng loạt con tê giác tuyết một sừng thi nhau kéo đến, đồng thời đất dưới chân

https://thuviensach.vn

thoáng chốc đội cao lên. Tầng băng thật dày răng rắc nứt ra khe sâu, hàng trăm hàng ngàn loại côn trùng vỏ cứng rít gào chui lên khỏi khe đất. Chúng vùng vẫy xúc tu như chiếc roi, mắt to cỡ nắm tay không ngừng xoay chuyển. Cánh phập phồng bên dưới lớp vỏ cứng, phát ra tiếng vang ken két như những tấm sắt cạ vào nhau.

U Minh gầm lên như dã thú, dưới chân gã bất chợt xoay tròn một trận vàng rực mới tinh, bắn ra tia sáng lóa mắt trong không khí. Trong phạm vi Trận, hồn ấn của tê giác tuyết và đủ loại côn trùng hình thú kỳ quái hiện lên trên người tỏa sáng vàng óng. Người U Minh bỗng uốn về phía sau, lơ lửng trên không trung. Hai tay gã giang ra, chẳng mấy chốc, cả trăm hồn ấn nổ tung thành mảnh nhỏ, vô số hồn vụ như bị hút vào hố đen, cuộn xoáy chui vào lòng bàn tay gã. Nét mặt hoang dã và anh tuấn của gã giờ đây hiện lên một khoái cảm quái dị lâng lâng, đồng tử tan rã lấp lánh rực rỡ, nét cười gian tà nơi khóe môi khiến người ta sởn gai ốc.

Elena ngây người. Xưa nay, cô không biết thiên phú của U Minh lại tà ác và đáng sợ đến thế này. Vị Vương tước Giết chóc mới xuất hiện gần đây hành tung rất thần bí, bình thường luôn không thấy bóng dáng. Chỉ cần gã xuất hiện, nhất định sẽ có Vương tước hoặc Sứ đồ chết.

Ánh mắt U Minh trấn tĩnh lại, gã từ từ đáp xuống mặt đất, nhìn xác hồn thú nổ tung nằm rải rác xung quanh và những vũng máu lớn nhỏ đông lại trên tuyết, mặt nghiêm nghị nói: “Cô chuẩn bị xong chưa?”

Elena gật đầu, hoa văn cũng hiện lên khắp người. U Minh bỗng giơ tay phải lên, phóng vào khoảng không, một làn sóng vô hình phá vỡ không khí, thần tốc xoay tròn bay về phía trước mấy chục mét. Làn sóng trong suốt nhanh chóng ngưng tụ lại thành lưỡi dao băng, tốc độ xé gió, nháy mắt đã biến mất trong bão tuyết mịt mù.

Như đã chìm xuống biển, không gian trắng xóa mênh mông nơi xa tĩnh lặng như một mộ phần. Ngoại trừ tiếng gió rít, Elena chỉ nghe thấy tiếng

https://thuviensach.vn

tim đập hồi hộp của mình. Còn chưa kịp thấy rõ thì đã có hai tia chớp mày đỏ bổ đến ngay trước mặt U Minh và Elena. Cô định né tránh theo theo phản xạ, nhưng chợt nhớ đến lời U Minh vừa căn dặn, thế là nhắm mắt, ôm lòng liều chết phóng ra năng lực điều khiển hồn thú cực hạn.

Không khí vang lên những âm thanh như tiếng đàn đứt dây. Dưới thiên phú mạnh mẽ của Elena, hai tia chớp bất chợt dừng lại trong giây lát, thong thả chậm chạp. Với U Minh, chỉ cần vài giây như thế là đã đủ.

Thân hình gã lóe lên, như một hồn ma nhảy đến trước mặt Elena, vươn hai tay bắt lấy dây leo nhớp nháp to bằng thân cây sắp sửa đâm thủng thân thể cô. Đôi mắt U Minh sắc bén, gã khẽ gầm lên, hồn lực hùng mạnh trên hai tay tuôn ra ào ạt. Thoắt cái, theo tay gã, sợi dây leo đã đông cứng một tầng băng bằng bạc. Băng đóng ngoài dây leo như hai con bạch xà chạy thẳng đến Khoan Dung ở nơi sâu trong gió tuyết. Mắt U Minh ánh lên tia sáng màu đỏ, hai tay bóp chặt, âm thanh răng rắc vang lên, hai dây leo nhớp nhúa ngay lập tức vỡ vụn thành hàng ngàn mảnh băng, rơi lả lả xuống đất.

Tiếng gầm rú đinh tai nhức óc từ nơi xa vọng đến. Gương mặt U Minh đậm vẻ giết chóc, khóe miệng nở nụ cười trông dữ tợn và kỳ dị dưới ánh tuyết trắng. Elena nhìn U Minh, toàn thân gã toát lên thứ sức mạng hoàn toàn áp đảo, cảm giác giống như một con quái vật khiến người ta khiếp kinh, sợ hãi.

U Minh nhìn Elena mặt mũi trắng bệch, cất tiếng cười kỳ quái, nhưng tiếng cười kia lại nhanh chóng im bặt. Gã nhìn thấy vô vàn điểm đỏ chi chít trong đáy mắt Elena. Gã quay người, chưa kịp nhìn rõ thì đã bị hàng trăm dây leo đỏ lòm đầy gai quất trúng, hất lên cao rồi rơi xuống nền đất tuyết. Gã choáng váng, mắt hoa lên, đau đớn như thân thể bị xé toạc.

Elena ngã quỵ tại chỗ, bàng hoàng nhìn đám dây leo đỏ đang đong đưa trên không trung, toàn thân run rẩy, nỗi sợ hãi siết chặt trái tim, không còn

https://thuviensach.vn

sức lực cử động thân thể. Cô trơ mắt nhìn chúng điên cuồng lao về phía mình, hai mắt nhắm nghiền, chờ đến lúc mình bị xé tan.

“Lùi ra sau đi, Tất Lạp! Anh bảo vệ U Minh và Elena!”

Bên tai bỗng vang lên tiếng nói trầm ấm ôn hòa, mang theo tôn quý của bậc đế vương, đồng thời lại tràn ngập cuốn hút.

Elena mở mắt ra, cô mới vừa thoát khỏi bóng ma tử thần, bên cạnh là U Minh nằm hôn mê. Cách đó không xa, Vương tước cấp Bảy Ferrer đang gắng gượng bò dậy trên mặt đất, tiến về phía cô.

Cô quay đầu, nhìn về phía xa. Cuối tầm mắt, trường bào màu đen của Tất Lạp tung bay như đóa sen yêu kiều kỳ lạ, rất giống với đóa sen khổng lồ mơ hồ ẩn hiện trong gió tuyết xa xăm. Lúc này, đứng bên cạnh anh ta là Vương tước cấp Một Gilgamesh hào quang sáng chói trên đỉnh hồn thuật Aslan.

“Anh biết bọn anh đã chọc phải thứ quái vật gì không?” Gilgamesh nhìn hàng nghìn dây leo màu đỏ ngọ nguậy như những con trăn trên trời, khẽ nói.

“Những thứ dây leo nhớp nháp đỏ lòn này là nhị hoa sao? Cánh hoa trắng tinh chắc hẳn còn chưa thức tỉnh. Nếu chúng ta ra tay sớm, liệu có giành được phần thắng không?” Tất Lạp nhìn Gilgamesh, cố gắng khống chế giọng nói run rẩy vì sợ hãi của mình.

“Quái vật tôi nói chính xác là thứ phía sau cơ.. Tuy Khoan Dung khó giải quyết nhưng miễn cưỡng liều hết sức ít ra còn có thể tháo chạy. Mà con quái vật sau lưng đóa hoa sen kia kìa, nó đang nhích đến gần chúng ta từng bước một đấy!” Ánh mắt Gilgamesh sắc lạnh như lưỡi dao băng. “Nếu nó không tham chiến, có lẽ chúng ta còn có cơ may sống sót rời khỏi đây.”

https://thuviensach.vn

Gilgamesh quay đầu lại, nhìn Tất Lạp mặt mày tái nhợt lặng im, nói tiếp: “Bốn quái vật này là bốn hồn thú đỉnh cao trong lãnh thổ Aslan. Hồn lực của những hồn thú khác gần như là cách biệt một trời một vực với chúng. Tuy nhiên, trong nội bộ chúng cũng chia ra mạnh yếu, yếu nhất là Chư Thần Hoàng Hôn, đến Chúc Phúc, rồi đến Khoan Dung. Đứng trên đỉnh cao nhất của kim tự tháp sức mạnh chính là Tự Do ở đằng xa, hiện tại còn đang nhởn nhơ chưa muốn tham chiến!”

“Tự Do lợi hại hơn Khoan Dung nhiều lắm sao?” Tất Lạp hỏi.

Gilgamesh quay đầu, dáng vẻ đế vương tỏa ra sức hấp dẫn tuyệt đỉnh trong gió tuyết, ngũ quan như chạm khắc tỏa sáng êm dịu, “Chênh lệch của Tự Do và Khoan Dung.. giống như chênh lệch giữa tôi và anh vậy.”

Tất Lạp hít thật sâu, quay đầu nhìn bão tuyết mịt mù nơi xa. Xúc tu khổng lồ của Khoan Dung đang đong đưa, phóng ra hồn lực cực mạnh và hỗn loạn. Vì vậy, Tất Lạp không tài nào cảm giác được trạng thái hồn lực của Tự Do ở đằng sau Khoan Dung. Khi nãy, Gilgamesh cũng đã nói hiện tại Tự Do vẫn chưa muốn tham chiến, nó vẫn như phóng ra hồn lực, chỉ ở trạng thái ẩn núp mà thôi… Thiên phú của Gilgamesh hoàn toàn không phải là cảm ứng hồn lực, dù bị hồn lực vững chắc của Khoan Dung che chắn, nhưng anh ta vẫn cảm nhận được rõ ràng hồn lực yếu ớt của Tự Do ở nơi xa.

Thật sự không biết rốt cuộc Gilgamesh là một quái vật khó lường đến nhường nào. Phải chăng, đây chính là sự khác biệt về thực lực vượt trội của Vương tước cấp Một đứng trên đỉnh hồn lực Aslan so với những Vương tước khá?

“Tất Lạp, anh xác nhận với tôi lần nữa, bắt Khoan Dung thành hồn thú thứ nhất của tôi thật sự là lệnh từ Tư tế Bạch Ngân sao?” Gilgamesh hỏi.

“Đúng!”

https://thuviensach.vn

“Được! Vậy anh làm một quân cờ để tôi có thể đi vòng ra sau nó mà không chọc giận đến nó đi. Tôi phải giải quyết Tự Do trước. Nếu không, cho dù bắt được Khoan dung rồi, tôi cũng không còn sức lực đối phó với thứ quái vật như vậy đâu.”

“Vậy Khoan Dung phải làm sao?” Tất Lạp hỏi.

Gilgamesh quay đầu nhìn Tất Lạp, mỉm cười cuốn hút, giọng nói trầm ấm như ánh nắng dịu dàng giữa trời đông khiến lòng người rung động. Anh giơ tay lên vuốt hàng mày anh tuấn của Tất Lạp, nói: “Muốn anh chiến thắng Khoan Dung, quả thật là chuyện không dễ dàng gì. Nhưng nếu chỉ muốn tránh né tấn công của nó, bảo vệ tốt bản thân, Tất Lạp, việc này anh cừ khôi hơn hẳn mọi người. Ngay cả tôi cũng không biết có thể giết chết được anh hay không nữa kia.” Khẽ cong môi lên, Gilgamesh nở nụ cười cao quý. “Anh đợi tôi, tôi sẽ trở lại ngay. Trước khi tôi trở về, đành phiền anh chăm sóc tốt cho mấy người họ nhé.”

***

Bốn năm trước.

Đảo Vụ Ẩn Lục, đế quốc Aslan phía Tây.

Dưới ánh trăng, thi thể Đông Hách nằm bên bờ hồ nhanh chóng đông cứng trong đêm rét mướt.

Nước mắt Ngân Trần tuôn chảy, hoảng sợ pha lẫn phẫn nộ khiến ánh mắt anh long lên đỏ ngầu như dã thú. Glanz đứng bên cạnh, hai tay cầm hai thanh đao thon dài, sắc bén. Với tư cách là Sứ đồ Địa, anh là người đầu tiên lấy được hồn khí. Món binh khí này được rèn từ chất liệu còn cứng hơn cả sắt đen, vô cùng cứng rắn và nhẹ nhàng, sử dụng rất thoải mái. Glanz sở trường tốc độ mạnh mẽ chớp nhoáng, cho nên lúc hai lưỡi dao vung lên giống như hai tia chớp màu xám, dễ dàng chém giết tất cả nơi chúng lướt qua.

https://thuviensach.vn

Glanz kéo Ngân Trần ra phía sau mình, vóc dáng vốn cao lớn, thân hình lại cường tráng, giờ đây đứng trước mặt Ngân Trần như một vị thần bảo vệ. Trong lòng Ngân Trần dâng lên nỗi xót xa. Tuy bình thường, Glanz giống như đứa bé ngang ngạnh chưa trưởng thành, cả ngày lêu lổng, thích lấy anh ra làm trò cười nhưng lúc gặp nguy hiểm, anh ta luôn đứng trước mặt anh.

Một năm trước, khi tìm kiếm Ngọc Vàng Acasi trong sa mạc, đột nhiên họ gặp phải bò cạp sắt. Tại sa mạc khô cằn, Ngân Trần chỉ biết dùng nguyên tố nước, tấn công bằng nguyên tố nước, vì thế khi không tìm được bất cứ nguồn nước nào, sức chiến đấu của anh giảm sút rõ rệt. Khi đó, Glanz sở trường về sức mạnh và tốc độ che chắn trước mặt, bảo vệ anh. Dưới ánh nắng gay gắt, lồng ngực rắn chắc của Glanz bị con bò cạp sắt to lớn cắt một vết thương máu chảy đầm đìa, tung tóe trên cát vàng nóng hổi, như từng đóa anh túc đỏ chói nở rộ.

Hai năm trước, ở khe núi U Bích, anh và Glanz đồng thời ngã xuống vách núi. Khi đó, Glanz nắm chặt tay anh, chết cũng không buông tay. Mặc dù đến cuối cùng, cả hai đều rơi xuống, nếu không phải Đông Hách điều khiển Nhạn Tuyết kịp thời bay đến giải cứu, hai người đã chết với đám dây leo mặt người lởm chởm màu tím dưới đáy sơn cốc kia.

Hai năm rưỡi trước, trong đầm lầy Vụ Nữ, khi anh và Glanz cùng bị loài thực vật màu xanh rữa nát chỉ nhắm người mà cắn đột ngột xuất hiện lôi xuống đầm lầy, cũng chính Glanz đẩy Ngân Trần lên khỏi đầm, chẳng màng đến chuyện dùng sức sẽ khiến bản thân chìm xuống dưới nhanh hơn.

Rất nhiều ký ức hiện ra trong đầu Ngân Trần, cổ họng anh như bị dòng cát nóng lấp đầy, không cất lên được âm thanh nào. Lần đầu tiên trong đời, anh thật sự cảm thấy sợ hãi trước cái chết. Anh nhìn lướt qua bả vai rộng của Glanz, người phụ nữ mặc váy trắng đang mỉm cười ngắm họ với ánh mắt kỳ dị, giống như ngó hai kẻ sắp chết. Glanz chắn trước anh, thân thể cao lớn rắn rỏi, cơ bắp toàn thân cuồn cuộn hồn lực. Hoa văn vàng rực lan tỏa trên da thịt chiếu lên màu đồng cổ. Tóc Glanz cột sau gáy bay phất phơ

https://thuviensach.vn

trong gió. Không biết từ lúc nào, cậu thiếu niên trong ấn tượng ban đầu của anh đã biến thành người đàn ông vạm vỡ như thế.

Không khí vang lên tiếng ong ong, Ngân Trần thấy hoa mắt, bóng dáng Glanz đã lao về phía Đặc Lôi Á nhanh như chớp. Với tốc độ cực cao, bóng dáng anh hóa thành tia sáng màu xám, hai thanh đao đang điên cuồng vung lên chấn động tạo ra vô số ảo ảnh, vạch ra từng tia chớp sáng quắc trong không gian.

Nhưng Đặc Lôi Á đứng đằng xa chỉ nhẹ di chuyển bước chân, trông rất chậm rãi, không hề tốn chút sức lực nào là có thể tránh né được đòn tấn công như vũ bão của Glanz, như đã dự đoán được phương hướng và hồn lực của mỗi cú công kích vậy. Khuôn mặt cô ta trước sau vẫn là nụ cười quái gỡ, đôi mắt trắng dã kinh người tựa như đang dấy lên bão tuyết ngợp trời.

“Điều này không thể nào…” Glanz quay trở lại bên cạnh Ngân Trần, lồng ngực anh phập phồng kịch liệt, thở hổn hển, toàn thân vàng óng nóng hừng hực. Ngân Trần vươn tay, nhẹ nhàng đặt lên đốt sống cụt của Glanz, hồn lực trong tay không ngừng truyền đến, tích tụ vào thân thể Glanz, bổ sung cho hồn lực mới vừa tổn hao bởi sử dụng tốc độ kinh hoàng kia.

“Hình như cô ta cảm ứng được hồn lực lưu chuyển vô cùng chính xác, tôi khó mà đến gần được.” Glanz quay đầu, khẽ rỉ tai Ngân Trần. “Xem ra, chỉ có thể tấn công từ xa thôi, Ngân Trần, cậu sử dụng nguyên tố nước khá giỏi, để tôi hỗ trợ cậu.”

Ngân Trần gật đầu, nhìn khuôn mặt ướt đẫm mồ hôi của Glanz, lo lắng hỏi: “Cậu sử dụng tốc độ này sẽ tiêu hao rất lớn hồn lực, còn chịu được không?”

“Không sao, hồn vụ trên đảo có nồng độ rất cao, sẽ nhanh chóng khôi phục thôi. Cậu chú ý bản thân là được.” Glanz nhìn Ngân Trần, ánh mắt tỏa

https://thuviensach.vn

sáng nóng bỏng như vị chiến thần trẻ tuổi.

Ngân Trần tiến lên phía trước, hoa văn vàng hiện lên khắp người, chi chít đầy trên cổ. Nếu bàn về năng lượng khống chế hồn lực và sử dụng nguyên tố nước thành thạo, Ngân Trần có thiên phú cao nhất trong ba Sứ đồ. Dường như bẩm sinh ah đã có năng lực điều khiển nguyên tố nước xuất chúng. Thời điểm Glanz không thể khiến nước trở thành băng lơ lửng trong không trung, Ngân Trần đã có thể khiến nước trong tình trạng nguyên thủy tự do lộn vòng trong không trung. Ai cũng biết, không thay đổi hình thái nguyên tố, trực tiếp điều khiển nước là việc khó khăn hơn điều khiển băng tuyết trong trạng thái rắn rất nhiều. Dĩ nhiên, thiên phú về sức mạnh và tốc độ của Glanz cũng khiến Ngân Trần không sánh kịp. Cho nên, trong khu vực hồ Vụ Ẩn có nguồn nước bao quanh, sức chiến đấu của Ngân Trần đương nhiên vượt xa các Sứ đồ, Vương tước dựa vào tốc độ hoặc sức mạnh giành được thắng lợi.

“Ôi kìa, sao đây hả? Đổi người à?” Đôi mắt Đặc Lôi Á trong veo, có vẻ đã dự đoán trước. Thậm chí cô ta thoải mái ngồi xuống tảng đá trơn láng trên bãi cỏ, co hai chân lên. Dưới ánh trăng, đôi chân thon dài khỏe khoắn của cô ta lộ ra khỏi làn váy xẻ tà. Thay vì nói bộ váy khoác lên người cô ta, chỉ bằng nói nó chỉ như áng mây lượn lờ, nhẹ nhàng ôm sát đường cong duyên dáng của thân thể, bộ ngực cao vút trắng nõn, vòng eo nhỏ nhắn, tùy ý tỏa ra cám dỗ hút hồn.

Khuôn mặt Ngân Trần và Glanz ửng đỏ.

“Đến đây đi, cậu nhóc!” Đặc Lôi Á giơ tay lên, che miệng cười.

“Keng…”

“Keng…”

Hai tiếng kim loại ma sát nhau vang lên, hai binh khí vừa mỏng vừa bén như quỷ thần thình lình hiện ra, nhanh đến mức khiến người ta không nhìn

https://thuviensach.vn

thấy sự tồn tại của chúng, chỉ nghe thấy tiếng chúng cấp tốc phá vỡ không khí mà thôi. Hai lưỡi kiếm nhanh như chớp bổ về phía Đặc Lôi Á, lúc đến gần thân thể cô ta thì đột nhiên biến mất tăm.

"Sao lại… như vậy….?" Sắc mặt Ngân Trần tái nhợt, hai lưỡi dao vừa ngưng tụ như đã biến mất trong không khí xung quanh Đặc Lôi Á. Anh lấy lại tinh thần, dang hai tay ra, mặt hồ phía sau chợt nổi lên một vòng tròn cao cao, giống như có quái thú sắp ngoi lên từ đáy hồ. Tích tắc tiếp theo, vang lên tiếng nổ mạnh như sắp sửa xé rách màng nhĩ từng người, mặt hồ nổ tung, đột nhiên nhảy ra vô số cột băng như con rồng lớn phóng lên cao, sau đó bổ nhào về phía Đặc Lôi Á với khí thế sấm vang chớp giật. Đồng thời, bóng dáng Glanz lóe lên, như một tia chớp màu xám đâm thẳng về phía cô ta.

Rất nhiều sức mạnh tụ họp với nhau, nổ đùng đoàng, Ngân Trần bị dòng khí tạt đến buộc phải nhảy ngược ra sau, ngã xuống rìa bãi cỏ, suýt nữa rơi vào hồ.

Bùn đất, cỏ vụ, băng vụn nổ tung tóe, bay mù mịt trong không trung. Ngân Trần cố gắng mở mắt trong cơn gió giật, nhìn cảnh tượng trước mắt, nỗi khiếp sợ trong nội tâm nhấn chìm anh. Giờ phút này, Đặc Lôi Á đang đi đến, chiếc váy trắng như rong biển có sinh mệnh đang mọc thẳng lên trời, đong đưa trong gió, kinh khủng và quái dị không sao tả xiết. Đôi mắt cô ta trắng mịt mờ, khóe miệng nhoẻn cười như một nữ quỷ xinh đẹp sắp sửa ăn tươi nuốt sống người khác.

Rất nhiều mảnh băng vụn chỉ vừa tiến vào phạm vi chiếc váy của cô ta liền biến mất trong nháy mắt, giống như đá chìm xuống biển. Glanz tựa vào thân cây đại thụ xa xa, ngồi bệt xuống đất, trên ngực áo là mảng máu lớn.

"Ha ha… Hai cậu chưa từng nghe nói… Có một vật tên là Vạt Váy Nữ Thần sao?" Đặc Lôi Á khẽ cười dừng lại, giống như mèo đang vờn chuột, không vội chén sạch nó. "Đó là tấm chắn cao cấp nhất trong vũ khí phòng

https://thuviensach.vn

ngự, tất cả tấn công gián tiếp bao gồm nguyên tố và hồn thú đều vô dụng trước nó…”

Đặc Lôi Á vuốt ve vạt váy trắng bay lượn trong gió của mình, “Trùng hợp là chiếc váy lụa mỏng tôi mặc trên người có cái tên như vậy. Ha ha, hai cậu nói xem phải làm sao đây?”

Đồng tử Ngân Trần co chặt, anh từng nghe Gilgamesh nhắc đến Vạt Váy Nữ Thần là thần khí thượng cổ, là một hồn khí vô cùng hiếm có. Anh không bao giờ ngờ được, một tấm chắn đầy uy lực thế này lại là chiếc váy lụa trên người ả phụ nữ kia.

“Ồ, quên nói cho hai cậu biết, tôi đấy, là Vương tước cấp Bốn đương nhiệm, vừa hay thiên phú của tôi cảm ứng hồn lực rất chính xác. Nếu hai cậu tấn công trực tiếp tôi, ví dụ như tốc độ cực nhanh của Glanz đối với người khác gần như là tia chớp không thể nào tránh nổi, nhưng đối với tôi, trước khi cậu ta đến gần tôi đã sớm biết được phương hướng, thậm chí là cách thức tấn công của cậu ta. Né tránh tấn công với tôi giống như là tản bộ trong vườn thôi.” Đặc Lôi Á thở dài, vờ như buồn bã. “Tấn công trực tiếp không xong, Ngân Trần cậu giỏi hồn thuật vận dụng nguyên tố tấn công gián tiếp cũng không được. Trong phạm vi của Vạt Váy Nữ Thần, hai cậu nó xem phải làm sao đây? Có lẽ là hai cậu không có cách nào giết chết tôi được đâu.”

Vừa dứt lời, hoa văn vàng trên người Đặc Lôi Á hiện ra, ánh sáng vàng óng tỏa ra xung quanh. Ánh mắt cô ta đầy sát khí, sáng ngời lạnh lẽo, “Nhưng tôi lại có thể giết hai cậu đấy!”

Lưỡi dao băng cực lớn chui ra khỏi đất, tựa như con quái thú há cái miệng to như chậu máu, cạch cạch táp về phía Ngân Trần và Glanz. Dọc đường nó đi qua, bùn đất văng tứ tán, tanh hôi nồng nặc. Lúc lưỡi dao điên cuồng sắp đến gần họ, đột nhiên hai ngọn lửa to lớn bốc lên từ đất bùn bên

https://thuviensach.vn

dưới. Ánh lửa hừng hực như mãng xà nháy mắt hòa tan băng thành nước, ánh sáng chuyển động như vị thần bảo vệ cho Ngân Trần và Glanz.

"Điều này… không thể nào…" Sắc mặt Đặc Lôi Á trắng bệch. "Sao các người có thể sử dụng được nguyên tố lửa… Rốt cuộc, các người là ai…?"

Ngân Trần từ từ đứng dậy, đi đến bên Glanz, đỡ anh lên, hai người kề vai đứng vững. Đặc Lôi Á nhìn họ với ánh mắt thù hận, như hiểu ra điều gì đó, nghiến răng nghiến lợi: "…Tốt, tốt lắm… Hoá ra Tư tế Bạch Ngân cho các người thiên phú biến thái như vậy. Tôi vẫn cho rằng Cực Hạn Tứ Tượng chỉ là thiên phú trong truyền thuyết, nó không thật sự tồn tại trong cơ thể Vương tước. Hóa ra Gilgamesh và cả ba Sứ đồ Thiên, Địa, Hải các người có thiên phú sử dụng được tất cả các nguyên tố… Tốt, tốt vô cùng… Thảo nào Tư tế Bạch Ngân muốn giết các người…"

"Bởi vì các người thật sự đáng chết!" Khuôn mặt Đặc Lôi Á vặn vẹo dữ tợn, toàn thân cô ta nổ tung vô số dòng khí, váy lụa trắng giãn nở trong gió, bỗng chốc trở nên to lớn vô cùng. Làn sóng trắng giăng khắp trời đất, che kín không gian xung quanh. Ngân Trần còn chưa kịp nhìn thấy rõ đã bị tấm lụa trắng quấn chặt toàn thân. Khoảnh khắc tiếp theo giống như bị tảng đá nghìn cân đè nặng, tấm lục như con mãng xà siết chặt thân thể anh, đè ép lồng ngực khiến máu huyết sôi trào. Ngân Trần phun ra ngụm máu tươi, nghe thấy âm thanh xương sườn mình gãy lìa.

Gió xoáy khắp nơi, thỉnh thoảng vang lên tiếng nổ ầm ầm trong không khí, bùn đất bay lả tả, che khuất bầu trời. Ý thức Ngân Trần đang dần dần biến mất trong tấm vải không ngừng siết chặt. Đặc Lôi Á nhìn hai Sứ đồ bị quấn chặt không thể nào hít thở vùng vẫy liên hồi trước mặt, nụ cười dữ tợn vẫn nở trên môi: "Thiên phú như vậy vốn không nên tồn tại trên thế giới này. Các người chết hết đi!"

"Soàn soạt…"

https://thuviensach.vn

“Soàn soạt…”

Một lưỡi dao mỏng đâm toạc tấm lụa, ngay sau đó đột ngột xuất hiện thêm thanh thứ hai, thứ ba… Lưỡi dao liên tiếp cắt rách tấm vải, như có quái vật đang bành trướng trong chiếc kén tằm, giãy giụa chui ra…

Tim Đặc Lôi Á như bị sợi dây thép siết chặt: “Không thể nào..” Cô nhìn lưỡi dao liên hồi cắt rách tấm lụa, như hiểu ra được gì đó, bỗng cười quái dị, “Ha ha… Ha ha ha…Cậu dám sử dụng Trạng thái hắc ám. Là Sứ đồ nhưng không biết tự lượng sức, dám sử dụng hồn thuật cấm kỵ, dù là Vương tước địa vị cao cũng không dám khinh suất sử dụng. Ha ha… Hay lắm, tôi tha cho cậu. Cậu cố gắng cầu sinh như vậy, làm sao tôi nỡ giết cậu chứ….”

Đôi mắt trắng dã của Đặc Lôi Á hưng phấn sáng ngời, “Hôm nay, tôi phải xem cho thật kỹ cậu sẽ biến thành con quái vật thế nào.”

Không gian bỗng xuất hiện ánh sáng mày đen xé tấm lụa trắng thành mảnh nhỏ. Tiếng vang đùng đoàng như thể cả vùng đất đều chấn động. Ý thức dần khôi phục lại, khi Ngân Trần nhìn thấy rõ thì bỗng bàng hoàng khiếp sợ. Đứng sừng sững trước mặt anh là một con quái thú khổng lồ giống nhân mã, hai cánh tay và lưng mọc đầy lưỡi kiếm như đôi cánh. Mỗi một sợi lông vũ là một lưỡi kiếm sắc bén, chúng ma sát nhau vang lên tiếng kim loại leng keng. Thân ngựa to lớn đang tung vó trước lên cao, đuôi nó không có lông mà là sợi roi có nhiều khúc giống như xương cá, phía trên chi chít lưỡi dao. Theo chiếc đuôi phe phẩy, rất nhiều cây đại thụ chọc trời ầm ầm ngã xuống. Mà phía trên thân ngựa là thân thể Glanz cường tráng, khuôn mặt anh vặn vẹo dữ tợn, thân thể trở nên khổng lồ, ánh mắt mờ mịt tỏa ra tia sáng âm u lạnh lẽo tựa ác ma địa ngục. Anh khàn khàn gầm lên kéo theo hồn lực mạnh mẽ quay cuồng, khuếch tán, chấn động làm vỡ nát mọi thứ xung quanh.

Ngân Trần bị tiếng gầm thét đè nặng lên ngực, phun ra từng ngụm máu.

https://thuviensach.vn

Nơi xa, sắc mặt Đặc Lôi Á tái nhợt, chiếc váy lụa của cô ta đã mở rộng đến cực hạn, nhưng vẫn không ngăn cản được những cú tấn công đơn giản của Glanz sau khi đã ám hóa. Chúng trực tiếp và nhanh như chớp, không có bất kỳ kỹ xảo hay bất cứ nguyên tố điều khiển nào, đơn thuần là những đòn tấn công bằng sức mạnh. Đặc Lôi Á như một con diều đứt dây, bị vứt lên không trung, máu bắn ra tung tóe.

Ngân Trần không tài nào tin vào mắt mình: tấn công kia quá nhanh, quá mạnh, vượt qua tốc độ và khả năng của con người. Vì vậy, dù Đặc Lôi Á có biết trước cũng không kịp tránh né. Ngân Trần nhìn Glanz, lòng như dao cắt, nước mắt tuôn rơi. Anh dùng hết sức lực cuối cùng của mình gào lên: “Glanz, cậu mau khôi phục lại trạng thái bình thường đi! Nếu không khôi phục như cũ, cậu sẽ bị hắc ám nuốt chửng đấy!”

Glanz nghe thấy tiếng của Ngân Trần, anh quay người lại, đôi mắt to xanh lè kinh khủng. Anh di chuyển bốn chân, chậm chạp và nặng nề đi đến. Gót sắt như tảng đá ngàn cân giẫm lên mặt đất, mỗi bước đi tạo ra một cái hố. Thân thể anh giờ phút này to cỡ ngọn núi nhỏ, đại thụ chọc trời bên cạnh anh như bụi gai thấp bé. Anh cúi người, khuôn mặt dữ tợn đến gần Ngân Trần đang nằm trên đất.

Ngân Trần nhìn quái vật tít trên cao kia quan sát mình, khuôn mặt đẫm lệ. Anh nghẹn ngào, đau đớn gào lên: “Glanz…Cậu nghe tôi nó…. Tôi là Ngân Trần! Tôi là Ngân Trần! Cậu đừng biến thành quái vật! Cậu mau trở lại, mau trở lại đi!”

Đường nét anh tuấn ngang ngạnh của Glanz vẫn còn hiển hiện trên khuôn mặt to lớn kia. Hốc mắt anh đã khuếch đại rất nhiều, nhô lên cao cao, đồng tử như hai vầng trăng sáng, nhìn Ngân Trần nhỏ bé nằm trên đất, nét mặt bỗng dịu xuống, ánh mắt khôi phục lại hiền hòa. Dần dần, đôi mắt rõ ràng trở lại, ánh sáng xanh hung ác tan đi, đôi mắt to lớn chỉ còn lại tia sáng dịu dàng, che chở.

https://thuviensach.vn

Ngân Trần thấy vậy, trái tim như vụn vỡ. Anh đưa tay nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt quái thú, khẽ nói: “Xin cậu đấy, cậu mau biến trở lại đi… Tôi không muốn cậu trở thành quái vật… Tôi biết cậu nghe thấy…” Từ tròng mắt cực lớn của nó, nước mắt nóng hổi chậm rãi trào ra, chảy xuống theo gương mặt, ướt đẫm cánh tay Ngân Trần. Nó ngoác cái miệng khổng lồ ra, hàm răng sắc nhọn run run như đang khóc.

Sau đó, đôi cánh phía sau nó vòng đến, ôm chặt lấy Ngân Trần như trao cái ôm thắm thiết. Vô số lưỡi dao leng keng chuyển động, cổ họng Ngân Trần tràn ngập máu tanh. Anh cất tiếng rên rỉ đau đớn ngắn ngủi, thân thể bị vô số lưỡi dao cắt dần dần biến thành đống thịt vụ. Mỗi một mạch máu, mỗi một sợi gân đều bị lưỡi dao xoay tròn cắt đứt. Máu của anh nhỏ xuống từ thân thể, nhuộm đẫm cả bãi cỏ.

Ý thức anh dần tiêu tan, nhìn vào đôi mắt màu vàng óng chỉ cách mình vài tấc. Anh thấy được nước mắt nóng hổi của nó như dòng sông bi thương tuôn rơi xuống mặt mình. Cuối cùng, anh thốt ra mơ hồ từ cổ họng tràn đầy máu: “Tôi không trách cậu…”

Tiếng gầm đinh tai vang lên từng hồi như tiếng trống nặng nề theo gót sắt biến mất sâu trong rừng rậm. Nơi đuôi ngựa lướt qua, rừng rậm lặng lẽ sụp đổ từng mảng. Quái thú gào lên nỗi đau đớn khôn tả trong lồng ngực, biến mất nơi ánh trăng xa xa.

Dưới ánh trăng thê lương, thi thể Ngân Trần nằm bên hồ, máu tươi men theo bờ chảy xuống mặt hồ xanh biếc.

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 19: Tia Chớp Thần Săn

Bốn năm trước.

Cánh rừng phía Bắc, Hành Lang Vực Thẳm, đế quốc Aslan phía Tây.

Trước mặt Gilgamesh là một đoá hoa sen tinh xảo điêu khắc từ băng, lẳng lặng nở rộ trên vùng đất đầy máu, toàn thân toả sáng lấp lánh như ánh sao. Đây là quân cờ Tất Lạp vừa tạo ra.

“Anh thật dí dỏm.” Gilgamesh bóp trán, cười cười. “Tặng một Tiểu Khoan Dung cho tôi, thật không biết phải cảm ơn anh thế nào đây!”

Tất Lạp cười ngại ngùng, vẻ mặt lúng túng: “Tôi không cố ý, tiện tay thì làm thôi, có thể trong tiềm thức đang nghĩ đến hoa sen nên kết quả làm ra thế này…”

Gilgamesh phủi nhẹ bông tuyết trên vai, đi đến gần đoá sen thuỷ tinh kia: “Trước khi tôi quay lại thì ở yên đây, đừng có bất cứ hành động nào khiêu khích Khoan Dung. Hiện tại, nó vẫn đang trong giai đoạn hút hồn vụ, tạm thời chắc sẽ không phát động tấn công quy mô lớn đâu. Nhưng nếu tôi không quay về…” Gilgamesh ngồi xuống bên cạnh quân cờ, quay đầu lại, nhướng hàng mi vàng óng bao phủ đôi mắt, nụ cười tuấn tú cuốn hút và đầy tôn quý như ngự trị thế gian. “Xem chừng các người cũng không thể quay về được nữa.” Nói xong, anh đưa tay chạm nhẹ lên đoá hoa băng kia.

https://thuviensach.vn

Không trung gợn sóng lăn tăn, bóng dáng Gilgamesh bị gió thổi tan đi, biến mất trong không khí.

Khoan Dung nơi xa như ngọn núi tuyết cao vút lẫn trong tầng mây, giờ đây đang nhẹ nhàng đong đưa cánh hoa, giống như tầng tầng lớp lớp mây trắng che khuất cuối tầm nhìn.

U Minh vừa rồi vẫn hôn mê nhưng giờ đã khôi phục ý thức. Gã lồm cồm đứng dậy đi đến bên cạnh Tất Lạp, nhìn bóng dáng Gilgamesh tan mất, khoé môi nhếch lên, nụ cười gian tà hắc ám: “Vậy tôi đi qua kia tìm cô ấy trước nhé! Nơi này giao cho anh.”

Những vết thương vừa nãy trên người gã đang nhanh chóng lành lại, kể cả mấy lỗ máu to trên ngực cũng được thịt non đỏ hòn lấp đầy. Làn da bên ngoài đang liền lại láng mịn như tơ gấm lúc ban đầu. Sở dĩ gã có thể chiếm vị trí Vương tước cấp Hai đứng sau Gilgamesh, bởi vì ngoại trừ khả năng tàn sát đến đỉnh cao, năng lực hồi phục cũng hơn những Vương tước khác.

Vẻ mặt Tất Lạp như tuyết trắng đóng băng cô quạnh muôn đời trên đỉnh núi, trang nghiêm và chậm chạp gật đầu. Sâu nơi khoé mắt như có thứ gì đó chực chờ tuôn trào, nhưng cuối cùng vẫn bị nuốt ngược vào trong. Anh nhìn nơi Gilgamesh biến mất, mắt ngấn nước long lanh, như ánh nắng mùa xuân lấp lánh chiếu vào khe suối tuyết vừa tan trong rừng.

***

Bốn năm trước.

Đảo Vụ Ẩn Lục, đế quốc Aslan phía Tây.

Phía sau tầng mây dày đặc, ánh rạng đông sớm mai ló dạng, tia sáng trong veo vuốt ve làn sương xanh biếc quanh năm không tan trên đảo. Bóng cây xanh mướt trập trùng nối dài tôn lên hồ nước như ngọc phỉ thuý đang

https://thuviensach.vn

ngủ say như xanh hơn thêm. Cả đất trời như bị bao phủ bởi ánh sáng xanh mơn mởn này.

Tiếng bước chân U Minh rất nhẹ, gã như một hồn ma chẳng sợ ánh nắng, mình khoác trường bào màu đen, cất từng bước đi vào nơi mà mọi người xem là thánh địa bất khả xâm phạm ở Aslan này. Bởi vì gã biết rằng chủ nhân ở đây, thậm chí là tuỳ tùng, sau buổi bình minh sẽ không còn ai tồn tại nữa. Hay nói cách khác, hiện tại, đã không còn ai tồn tại nữa. Gã biết quá rõ thực lực của Đặc Lôi Á.

Sương đọng trên bãi cỏ thấm ướt giày U Minh. Gã đi thoăn thoắt, tận hưởng sự yên tĩnh của trời đất bao la, giống như vong hồn hưởng thụ nỗi tịch mịch hắc ám vĩnh hằng của địa ngục. Nụ cười nhạt trên khoé môi như một vết sẹo chói mắt, tô điểm cho khuôn mặt anh tuấn và ngang ngược của gã.

Nhưng khi nhìn thấy Đặc Lôi Á nằm trên bãi cỏ, nụ cười gã chợt tắt ngúm.

Trên bãi cỏ rộng lớn là hàng nghìn khe nứt như bị những lưỡi dao khổng lồ chém đứt, lộ ra lòng đất màu đen. Nơi xa xa là hai vệt cháy sém đen sì nổi bật trên bãi cỏ xanh, trong không khí vẫn còn vương mùi cháy khét. Đặc Lôi Á nằm tựa vào tảng đá, sắc mặt tái nhợt như băng, trong đôi mắt đậm nỗi đau đớn khó đè nén. Đôi môi mềm mại như hoa đang hé mở, hơi thở đứt quãng. Nhìn kỹ sẽ phát hiện chiếc váy lụa mỏng trên người cô ta đã bị máu khô nhuộm đỏ. Trên thân thể chi chít những vết cắt sâu hoắm, phần lớn đang khó khăn chậm chạp khép miệng lại, các vết thương nhỏ thì vẫn giữ nguyên độ sâu ban đầu, mỗi một vết đều có thể nhìn thấy xương trắng hếu bên dưới.

Cách đó không xa, thi thể Ngân Trần đã đông cứng lạnh lẽo trong màn sương sớm mai như một tảng đá. Thật ra thì không thể nhìn ra là ai nữa bởi

https://thuviensach.vn

thân thể đã bị cắt nát, khuôn mặt biến dạng hoàn toàn. Cả cái xác như một đống thịt vụn, ngổn ngang nằm chồng chất bên hồ.

“Đó là Sứ đồ nào?” U Minh cau mày, giơ tay bịt mũi.

“Sứ đồ Thiên, Ngân Trần.” Đặc Lôi Á miễn cưỡng cất giọng trả lời U Minh.

“Chết thê thảm như vậy à? Em ra tay cũng độc ác quá!” Khoé môi U Minh lại ẩn chứa nụ cười ngạo mạn và đầy sức hấp dẫn chết người.

“Tôi còn chưa có khả năng này. Giết cậu ta chính là Sứ đồ Địa Glanz.” Đặc Lôi Á nhắm mắt lại, tăng tốc độ điều trị vết thương.

“Ồ, nội chiến hả? Thú vị đấy!” U Minh cười ha hả, vừa nói vừa ngồi xổm xuống bên cạnh Đặc Lôi Á, đưa tay cầm lấy tay phải của cô, đặt bàn tay mảnh khảnh trắng nõn lên lồng ngực trần trụi, rắn chắc của mình. “Đừng khách sáo!”

Đặc Lôi Á nuốt vội máu tanh trong miệng, nhắm hai mắt lại. Đầu ngón tay tuôn ra vài tia sáng màu vàng, tiếp theo, hồn lực mênh mông như biển không ngừng từ cánh tay cô ta chảy vào thân thể. Vết thương khắp người nhanh chóng lành lại. Sắc mặt U Minh dần tái nhợt, gã nhìn khuôn mặt trắng bệch của Đặc Lôi Á từ từ hồng hào, nụ cười nhàn nhạt vẫn nở trên gương mặt gã, khiến gã trông có cảm giác yếu ớt. Nhưng ai cũng biết gã là ác ma của Aslan, từ yếu ớt mãi mãi không dành cho gã. Gã đại biểu cho tử thần khát máu và cái chết vĩnh hằng.

Đặc Lôi Á buông ngón tay ra, nhẹ nhàng đứng dậy, trải qua một đêm chữa trị, thêm vào hồn lực U Minh vừa truyền cho, cô ta đã khôi phục khá nhiều. Hồn khí Vạt Váy Nữ Thần trên người như sương mù bay lượn, sau đó hoá thành tia sáng, bỗng chốc quay trở về thân thể, trở thành bộ váy đen bó sát gợi cảm.

https://thuviensach.vn

Hai người họ đứng bên cạnh thi thể Ngân Trần, cô ta nói: “Lúc Glanz chiến đấu với tôi, không ngần ngại sử dụng trạng thái hắc ám. Anh cũng biết rồi đấy, ngay cả tôi là Vương tước cấp Bốn có thiên phú cảm ứng và sử dụng hồn lực chuẩn xác, cũng không thể nào cam đoan chắc chắn thành thạo điều khiển được loại hồn thuật cấm kỵ này. Cậu ta là một Sứ đồ cỏn con, mới bấy nhiêu tuổi lại không biết lượng sức… Thật khiến người ta khó hiểu.” Khuôn mặt xinh đẹp lạnh lùng không còn vẻ quyến rũ bỡn cợt như ngày thường.

“Là Sứ đồ của Vương tước cấp Một, thực lực của họ đã sớm tương đương với Vương tước cấp thấp. Trên người họ có quá nhiều bí mật chúng ta không biết, chính vì thế, cậu ra mới dám dùng Trạng thái hắc ám. Có điều, họ đánh giá quá thấp sức mạnh và cái giá phải trả cho việc sử dụng hồn thuật cấm kỵ này.” U Minh đăm chiêu nhìn thi thể Ngân Trần.

“Bí mật của họ rất nhiều. Nhưng ít ra tôi biết được một điều, đó chính là thiên phú của họ.” Đặc Lôi Á nghiến răng, từ từ nói.

“Là cái gì?” U Minh quay đầu lại, gương mặt luôn khinh bạc đổi thành vẻ nghiêm túc.

“Cực Hạn Tứ Tượng.” Đặc Lôi Á nhả từng chữ.

U Minh im thin thít nhìn Đặc Lôi Á, qua hồi lâu, gã quay người, trầm mặc đi về phía xa. “Vậy thì họ thật sự đáng chết.”

***

Bốn năm trước.

Cánh rừng phía Bắc, Hành Lang Vực Thẳm, đế quốc Aslan phía Tây.

Quân cờ đã đưa Gilgamesh vượt qua Khoan Dung sừng sững như ngọn núi, đi thẳng đến ranh giới phía Bắc của cánh rừng. Nói chính xác là đưa

https://thuviensach.vn

anh đến gần Tự Do. Hồn thú số một của Aslan giờ phút này vẫn chưa chính thức tuyên chiến.

Anh nhìn vách núi bên cạnh mình, ở đó có một đoá sen băng đã được đặt sẵn. Vậy là trong khoảnh khắc anh được đoá sen kia đưa đến đây, Tất Lạp cũng đã đi cùng anh, hơn nữa còn tạo ra quân cờ trở về này trước khi anh hiện ra, sau đó lặng lẽ trở lại chỗ ban nãy. Gilgamesh khẽ cười, không hề cảm thấy kinh ngạc trước tốc độ của Tất Lạp chút nào. Anh hiểu rõ Tất Lạp, người đàn ông luôn giao đấu với mình mấy năm qua có tướng mạo còn đẹp hơn cả phụ nữ và tốc độ gần như tối cao. Chỉ có anh mới biết rõ thực lực của Tất Lạp. Dù xếp hạng chỉ đứng thứ ba nhưng nếu quả thật muốn giao đấu, Vương tước cấp Một là anh và U Minh cấp Hai tuyệt đối sẽ gặp cam go. Nhưng Gilgamesh cũng không biết rõ thực lực của U Minh. Có thể do anh ở trong đảo quá lâu, trải qua cuộc sống ẩn sĩ với Ngân Trần, Đông Hách và Glanz nên không hiểu lắm về những Vương tước mới toanh của vương quốc này. Ví dụ như U Minh Vương tước cấp Hai và Đặc Lôi Á Vương tước cấp Bốn, anh không hiểu rõ họ, chỉ đơn giản là biết vài chuyện về họ thôi.

Gilgamesh thong thả bước đi, nụ cười của anh ấm áp như cầu vồng ngày xuân, bước chân ung dung trấn tĩnh như đang nhàn nhã tản bộ trong vườn hoa. Nhưng trong từng bước đi, anh đã bắt đầu điều chỉnh dáng điệu và vận dụng hồn lực của mình, bởi anh đã cảm ứng được hồn lực như ẩn như hiện truyền đến từ phía trước.

Đó là hồn lực của Tự Do đang trong trạng thái như ngủ say, hơn nữa, rõ ràng còn cố ý ẩn giấu. Có lẽ ngoại trừ Đặc Lôi Á, những Vương tước bình thường chẳng ai cảm ứng được. Nhưng Gilgamesh cau mày cười khổ, lầm bầm: “Phiền phức to rồi đây!”

Bởi vì chỉ với vài tia hồn lực mỏng manh như tơ nhện phất phơ, nhưng Gilgamesh đã cảm nhận được độ tinh thuần hoàn toàn vượt quá sức tưởng

https://thuviensach.vn

tượng. Nó như các sợ tơ vàng ở trạng thái lỏng tinh khiết lưu chuyển trong không khí. Nếu Tự Do hoàn toàn thức tỉnh…

Nghĩ đến đây, bước chân nhấc lên của Gilgamesh đột ngột khựng lại, anh như bị bất động, một chân lơ lửng trong không trung, không chịu đặt xuống. Ngay lúc ấy, từng bó hoa băng khe khẽ và ôn hoà chui lên từ mặt đất dưới chân anh, đọng lại thành một đường ánh trắng trước mặt.

Anh hiểu đây là cảnh cáo của Tự Do: “Kẻ vượt qua ranh giới băng phải chết.”

Gilgamesh thu lại bước chân lơ lửng, đứng yên phía sau đường ranh giới. Sau lưng là khe núi hẹp, phía trước là lối vào thung lũng trông càng lúc càng rộng lớn, vùng đất bên trong bát ngát, thoáng đãng. Hàng loạt cây đại thụ cao vút trong mây, cây vân sam, cây hồng tùng, cây bạch tùng… từng gốc từng gốc mọc trên mặt đất, rủ mình trong tuyết. Không khí yên tĩnh một cách nặng nề. Thỉnh thoảng có bông tuyết rơi lả tả mang theo tia sáng, tựa như lông vũ chậm chạp bay lượn giữa các thân cây.

Gilgamesh mỉm cười, khom lưng cúi chào. Anh ngẩng đầu, ánh mắt nhìn sâu vào rừng rậm, nét cười nơi khoé môi như miếng băng mỏng trôi bồng bềnh sắp tan trên mặt nước, như có như không. Đồng tử anh bỗng co chặt, hoa văn vàng hiện lên, sau đó loé sáng rồi biến mất. Một tia hồn lực không dễ dàng phát hiện khuếch tán từ thân anh, như sóng gợn lan đến chỗ sâu trong rừng. Đây cũng là hồn lực thuần khiết như vàng tinh chất, được phóng ra từ Vương tước cao nhất của vương quốc này. Trong lòng Gilgamesh biết rõ, khi hai hồn lực ngang cấp đối đầu, chỉ cần vừa lơ là sẽ tạo nên một đại hoạ phá huỷ nửa vương quốc. Anh yên tĩnh đứng đó, khiêm tốn đợi chờ trong tư thế lịch sự, khí phách vương giả như hào quang vẫn luôn bao trùm lấy anh. Tia hồn lực anh thả ra tương đương một lời mời với Tự Do, hoặc nói đó chính là một kiểu chứng minh thực lực. Anh dùng cách thức lịch sự nhưng cũng không hề sợ hãi bày tỏ ý định của mình với nó.

https://thuviensach.vn

“Ta không đến đây tuyên chiến, nhưng nếu ngươi tuyên chiến, ta cũng sẽ không sợ hãi. Ngươi có thể căn cứ vào hồn lực của ta để quyết định xem có nên giao chiến với ta hay không.”

Không khí giằng co như đóng băng thời gian lại. Gilgamesh đứng yên như bức tượng, ngoại trừ thỉnh thoảng gió thổi lay động sợi tóc vàng, cả người anh như tĩnh lặng tách biệt với không gian.

“Vèo…”

“Vèo…”

Không gian khẽ khàng truyền đến vài âm thanh như chuồn chuồn vỗ cánh.

Cuối cùng cũng đến!

Gilgamesh nhìn thẳng về phía trước, lông mi vàng óng tựa lông vũ mềm mại loé sáng, nụ cười ôn hoà và cao quý. Tự do, hồn thú bậc nhất Aslan đang từ từ đến gần anh.

Nó uyển chuyển đi qua thân cây hồng tùng to lớn ngã trên đất, dừng lại cách anh hơn vài mét. Tia sáng chiếu thẳng lên trên thân thể nho nhỏ của nó vài vệt sáng lốm đốm. Lông nó trắng ngần như chỉ bạc, băng tuyết xung quanh khiến vẻ tinh khiết không hề có tạp chất của nó như tinh khiết hơn thêm.

Con mèo xinh xắn và ôn hoà này đang nằm nhoài trên thân cây thô to màu nâu, nhìn Gilgamesh bằng đôi mắt xanh trong veo tinh ranh của nó. Một lát sau, nó duỗi lưng đứng lên, bước chân nhẹ tênh, như yêu tinh màu trắng, từng bước từng bước từ từ đi về phía Gilgamesh. Nó vẫn yên lặng nhìn anh, đôi mắt long lanh, đồng tử xanh lam trông hiền hoà như con thú cưng tinh nghịch đang làm nũng với chủ nhân mình.

https://thuviensach.vn

Nhưng Gilgamesh biết, trong quá trình đi từng bước một về phía mình, nó luôn luôn cân nhắc mức độ hồn lực của anh. Có điều, hồn lực của cả hai đều như đại dương sâu không đáy, cho nên Tự Do bước đến gần nhưng cũng không có bất cứ hành động nào.

Gilgamesh vẫn mỉm cười, cúi đầu ôn hoà nhìn Tự Do đang đi về phía chân mình.

Khi nó dừng lại bên chân anh, trời đất như đứng yên. Giờ đây, cả hai đều thân thiện hoà nhã, nhưng dưới vẻ bình tĩnh không ai biết được là sóng gió kinh hồn cỡ nào. Bất cứ một biến hoá nhỏ bé đều có thể dẫ đến một trận giao chiến hồn lực trời long đất lở.

Cuối cùng qua một phút đương đầu với nhau, Tự Do khẽ nheo mắt lại, nẩng khuôn mặt lông xù đáng yêu, nghiêng đầu đến cọ cọ vào chân Gilgamesh rồi đi về phía trước. Gilgamesh thở phào, lúc này, anh mới phát hiện trán mình đã lấm tấm mồ hôi.

Anh nhẹ nhõm cả người, nụ cười sượng cứng trên khoé môi giờ chính thức như đoá hoa mùa xuân nở rộ. Anh quay đầu, chuẩn bị đi về khe núi. Nếu Tự Do đã chọn lựa không tham chiến, như vậy, anh chỉ cần chuyên tâm đối phó Khoan Dung là được.

Nhưng khi Gilgamesh quay người, nụ cười lại tắt ngủm trên môi anh. Khuôn mặt anh như bị gió rét của mùa đông đông cứng thành màu xám ngoét. Bởi vì cách anh không xa, Tự Do đang đứng bên cạnh đoá sen băng là quân cờ trở về. Nó quay người lại nhìn Gilgamesh, đồng tử xanh lam to tròn giờ đã hoàn toàn biến thành màu vàng óng, từng tia sáng toả ra lấp lánh. Khoảnh khắc tiếp theo, mặt đất phía sau nó ầm ầm nổ tung, trồi lên một bức tường băng dày mấy mét sừng sững, cao vút trong mây, hoàn toàn phong toả cửa vào khe núi, cũng đồng thời ngăn cách quân cờ nhỏ bé kia ở bên mặt tường khác.

https://thuviensach.vn

Tự Do quay đầu lại, ánh mắt vẫn hiền hoà như cũ, nó hé miệng kêu meo meo như làm nũng, mấy dòng khí trong suốt mau chóng lan ra. Nơi xa, thân thể Gilgamesh bị một sức mạnh vô hình hất lên cao, nặng nề rơi xuống sâu trong rừng rậm. Vài ngụm máu nóng văng lên không trung rồi rơi xuống mặt đất, đỏ lòm ghê rợn.

Tự Do liếm móng vuốt mình, thong thả đi về phía anh.

***

Bốn năm trước.

Đảo Vụ Ẩn Lục, đế quốc Aslan phía Tây.

Dưới ánh mặt trời, sương mù trên đảo dần dần tan đi. Tia nắng chói chang soi thẳng xuống bãi cỏ, mặt hồ. Hơi nước bốc lên xung quanh khiến khung cảnh mùa đông giống như ngày hè nóng bức. Từng khe nứt trên bãi cỏ chứng minh nơi đây đã xảy ra một cuộc ác chiến. Lúc này đây, chỉ còn trống hơ trống hoắc, cả quần đảo không một bóng người, không khí yên lặn như tơ khiến người ta khó chịu nhuỗm cả bầu trời. Nơi sâu trong quần đảo thỉnh thoảng truyền đến tiếng chim hót xé rách tầng mây, như con dao găm đâm rách tấm vải, khiến vẻ im lìm khinh khủng này càng thêm khiếp đảm.

Thi thể nát bươm của Ngân Trần vẫn lẳng lặng nằm bên hồ. Vùng nước hồ bị máu anh nhuộm đỏ giờ đã lan đi, trả lại cho mặt hồ sóng sánh màu xanh biêng biếc.

Một, hai con ruồi vo ve xung quanh thi thể anh, trời đất trống trải chỉ có tiếng bước chân rất khẽ vang vọng. Trên bãi cỏ xuất hiện một đôi giày trắng khảm bạc đi về phía thi thể lạnh băng của Ngân Trần.

Ánh mặt trời sáng rực soi vào gương mặt người kia, nét mặt anh tuấn đến mức khiến người ta ngạt thở. Râu mọc lún phún như ẩn như hiện trên chiếc cằm thanh tú. Đôi mắt như hổ phách dưới hàng mi dày màu vàng lặng

https://thuviensach.vn

yên nhìn Ngân Trần tả tơi nằm trên đất. Bóng cây xanh trải dài vô hạn soi ánh sáng dịu dàng ấm áp lên thân thể cao ráo của anh ta. Trường bào trắng tinh kết hợp với đủ loại trang sức bạc tinh xảo sang trọng. Gió thổi áo choàng của anh ta bay lên như đám mây lượn lờ, đẹp đến loá mắt.

Anh ta giơ tay lên, ngón tay thon dài trắng muốt cử động, nháy mắt, thi thể Ngân Trần được bao bọc bởi băng đá trong suốt. Anh ta ngẩng đầu, nhìn hòn đảo một lượt, ánh dương mơn trớn khuôn mặt tôn quý.

Băng đế Ngải Âu Tư – người đàn ông chí cao vô thượng trong hoàng tộc tôn quý của vương quốc này- mang theo thi thể Ngân Trần, biến mất nơi cuối vùng đất xanh ngát mênh mông.

***

Bốn năm trước.

Cánh rừng phía Bắc, Hành Lang Vực Thẳm, đế quốc Aslan phía Tây.

Tiếng gào đinh tai từ nơ xa truyền đến chưa hề có dấu hiệu ngừng lại, mỗi lúc mỗi dữ dội theo thời gian trôi, Khoan Dung đang thức tỉnh với tốc độ càng lúc càng nhanh.

Tất Lạp lo sợ nhìn đoá hoa sen khổng lồ như ngọn núi cao ngất trời nơi xa. Đôi mắt thất thần và tuyệt vọng tựa đêm đen. Anh biết, dựa theo tình hình này, không bao lâu nữa, Khoan Dung sẽ hoàn toàn thức tỉnh. Hồn vụ trong khuôn viên một cây số đang bị tiêu hoa liên tục, không ngừng tích tụ vào cơ thể Khoan Dung từng chút, từng chút một. Nó đang bước dần đến rìa cảnh giới thức tỉnh hoàn toàn.

Gilgamesh đang ở bên kia, Tất Lạp không hề cảm giác được bất kỳ song hồn lực nào của anh ấy. Hay alf nói, hồn lực của anh ấy đã bị hồn lực mênh mông như đại dương của Khoan Dung ngăn cản, không tài nào cảm ứng được nữa. Tất Lạp ngẩng đầu, trên bầu trời bao la thỉnh thoảng có một chiếc

https://thuviensach.vn

lưỡi đỏ lè xé rách những áng mây nhanh như chớp. Chấn động kịch liệt này truyền khắp cả vùng đất rõ rệt hơn qua từng phút từng giây.

Elena và Ferrer phía sau vẫn dựa vào gốc cây, thở hổn hển. Vết thương trên người khôi phục càng ngày càng chậm, bởi vì hồn vụ xung quanh họ càng lúc càng ít. Phần lớn hồn vụ đều bị hút vào hố đen, ùn ùn lưu chuyển về phía Khoan Dung đang dần thức tỉnh ở nơi xa. Hồn vụ vàng lưu lại trong không khí vô cùng mỏng anh, mặt Elena và Ferrer vẫn trắng như tờ giấy.

Hai cơn lốc ào đến thổi thốc trường bào đen của Tất Lạp bay phấp phới. Anh quay đầu lại, xung quanh không khí cuộn xoáy, hai bóng đen tựa hồn ma xuất hiện trong tuyết trắng mịt mờ.

Đặc Lôi Á và U Minh vẫn mang vẻ bỡn cợt, khinh thường thế gian. Váy Đặc Lôi Á tung bay, cặp đùi trắng nõn lồ lộ trông rất cám dỗ. Đôi môi tươi tắn và căng mọng mấp máy, cô ta tựa vào U Minh với tư thế mờ ám. Trường bào của U Minh bị gió thổi mở ra, lồng ngực săn chắc nóng hực, làn da nâu bóng loáng quyến rũ.

Tất Lạp quay đầu nhìn Elena và Ferrer rồi nhìn hai người như hai bảo kiếm màu đen trước mắt, không nói gì cả. Anh không hề kinh ngạc với thực lực của hai quái vật này. Từ mấy năm trước khi họ còn là hai đứa nhóc, anh đã được chứng kiến qua. Hình ảnh vô số lưỡi dao như tứ chi côn trùng đâm ra khỏi cơ thể Đặc Lôi Á và khoái cảm lâng lâng như đến từ địa ngục của U Minh, vẫn luôn là cơn ác mộng trong long Tất Lạp.

“Anh ta trở lại chưa?” Đặc Lôi Á cười với Tất Lạp, xinh đẹp muôn vàn.

“Vẫn chưa!” Tất Lạp không tỏ về gì, lạnh nhạt trả lời.

Tuy hai người đều không nói rõ, nhưng trong lòng đều biết anh ta mà hiện tại họ đang nói chỉ có một người thôi, đó chính là Gilgamesh.

https://thuviensach.vn

“Cũng đúng, xưa nay chưa từng nghe nói có người sẽ sống sót trở về từ tay của Tự Do. Một quái vật không biết sống mấy ngàn mấy vạn năm, sao lại phải đi trêu chọc nhỉ…” Đặc Lôi Á khẽ cười, giơ tay che miệng. “Tôi thất… có thể Cyril phải phí công rồi.”

Tất Lạp không tiếp lời, anh thoáng I’m lặng rồi hỏi: “Vậy ba Sứ đồ thì sao?”

“Hai đã chết, một sử dụng Trạng thái hắc ám, sau đó không khôi phục lại được, biến thành Thao Thiết, chẳng biết đi chỗ nào rồi… Đáng tiếc, một chàng trai khôi ngô như thế, dáng vẻ cũng chẳng kém gì anh, thế mà biến thành súc sinh… Ôi…” Đặc Lôi Á lắc đầu ra vẻ vô cùng tiếc nuối.

“Cô…” Nháy mắt, hoa văn trên người Tất Lạp chi chít hiện ra. Mặt anh đỏ gay mặt, khuôn mặt tuấn tú cau có, phẫn nộ.

Thân hình Đặc Lôi Á vừa loé lên như hồn ma, ngay lập tức xuất hiện trước mặt Tất Lạp. Người cô ta cũng hiện đầy hoa văn sáng rực chói lọi. Dường như mặt đất dưới chân cũng nứt ra khe hở, gió lốc từ bên dưới thổi thốc lên, khiến tóc và váy cô ta bay phần phật.

“Tôi à? Tôi làm sao?” Gương mặt cô ta không còn cười nũng nịu nữa mà âm u lạnh lẽo. “Người đâu phải tôi giết. Anh nổi giận với tôi làm gì?… Hay là anh muốn đi cùng anh ta đến chỗ Cyril ở mười ngày nửa tháng?”

Đôi môi Tất Lạp run run. Anh cố gắng khống chế bản thân, một lát sau, gương mặt khôi phục vẻ lạnh lùng nguyên thuỷ như mặt hồ đóng băng, không nhìn ra bất kỳ cảm xúc nào. Anh quay người , không nhing Đặc Lôi Á và U Minh nữa, lẳng lặng nhìn về phía nơi xa như đang đợi phán quyết cuối cùng.

Khuôn mặt Đặc Lôi Á lại hiện vẻ đắc thắng lần nữa. Nhiều năm trước, khi cùng U Minh cướp đi danh hiệu Vương tước cấp Một của Tất Lạp, cô ta cũng đã từng hưởng thụ niềm vui thú bởi vẻ mặt nhẫn nhịn không dám nói

https://thuviensach.vn

gì của anh ta. Bao nhiêu năm sau, lần nữa lại thấy anh đè nén cảm xúc, cô ta vẫn thấy khoái cảm như cũ. Cô ta ngước đôi mắt động lòng người, nũng nịu nói: “Ôi, xem ra Tất Lạp vẫn nhớ mãi không quên Gilgamesh đây mà. Nếu chút nữa anh ta đột nhiên thay đổi ý định, vậy hai chúng ta vất vả lắm đây!”

“Sợ cái gì? Không phải Tư tế Bạch Ngân đã nói rồi sao, bất cứ ai không phối hợp đều có thể tuỳ ý hành động, không cần phải xin chỉ thị.” U Minh đột nhiên thốt ra một câu lạnh lùng, miệng vẫn cười nhạt. “Em đừng quên danh hiệu của tôi là Vương tước Giếc chóc đấy!”

Tất Lạp quay lưng về phía hai người họ, im lặng nhìn đường chân trời, giống như hoàn toàn không nghe thấy cuộc đối thoại kia.

Ánh nắng dần dần thay đổi góc độ, tuyết đọng xung quanh phản chiếu lấp lánh. Mấy vị Vương tước yên lặng chờ đợi, thời gian lặng lẽ trôi qua, có lẽ hồn vụ xung quanh đã hết sạch, tốc độ thức tỉnh của Khoan Dung bắt đầu chậm lại nhưng vẫn đến gần trạng thái thức tỉnh hoàn toàn từng chút một. U Minh và Đặc Lôi Á như hai hồn ma đứng đó, họ giống với Tất Lạp, đang nhìn về hướng Khoan Dung ở nơi xa.

Mãi cho đến khi trời bắt đầu chạng vạng, bầu trời lại đổ tuyết, ánh sáng nhá nhem theo từng bông tuyết lả tả rơi xuống, phủ trên người, trên tóc họ trắng xoá. Nhưng không ai quan tâm đến điều này, họ vẫn lặng im đứng sừng sững trong gió tuyết, đợi đáp án sinh tử tồn vong.

Họ đang đợ Gilgamesh hoặc Tự Do đi về phía mình, chỉ một trong hai có thể còn sống đến đây. Cuối cùng, họ cũng đã chờ đợi được.

Trên đất tuyết trống trải, nụ cười cao quý của anh vẫn nở trên môi, tuy bên mép vẫn còn vệt máu chưa khô khiến khuôn mặt anh trong suy yếu, nhưng thần sắc vẫn tôn quý và toả sáng. Mái tóc vàng của anh tung bay trong gió như ngọn cờ óng ả.

Anh đi về phía Tất Lạp, hơi hất cằm lên, khẽ cười: “Tôi đã trở lại.”

https://thuviensach.vn

Thân thể anh hơi loạng choạng, đứng không vững. Tay trái anh nắm một cánh tay đã bị chặt đứt, vết thương nơi vai phải to cỡ miệng bát đang tuôn máu ào ạt.

“Khá là may mắn…” Anh cười mệt mỏi. “…nhặt lại được tay của tôi.”

Anh ghép cánh tay về lại bả vai, nhắm mắt lại, toàn thân toả ra ánh sáng vàng rực mơ hồ. Nơi xương cốt và máu thịt bị đứt bắt đầu chậm chạp nối liền.

“Anh không sao chứ?” Tất Lạp đi đến, đưa tay đặt lên bờ vai Gilgamesh, hồn lực thuần khiết tuôn chảy vào thân thể anh.

“Anh làm gì vậy?” Nơi xa, Đặc Lôi Á bỗng thốt lên với Tất Lạp, ánh mắt đầy vẻ phức tạp.

“Giúp anh ta chữa lành vết thương.” Tất Lạp quay đầy lại, lạnh lùng nhìn Đặc Lôi Á với vẻ“Cô có ý kiến gì à?”Đặc Lôi Á muốn ngăn lại nhưng không biết nên nói sao, đành nghiến răng nghiến lợi trơ mắt nhìn mọi chuyện xảy ra.

“Chỉ tiếc là… một chút hồn lực của tôi chẳng đáng kể gì với anh ta.” Truyền hồn lực cho Gilgamesh, Tất Lạp đứng lên, nhìn Đặc Lôi Á. “Cô hoàn toàn không biết rõ hồn lực của anh ta cuối cùng đến cỡ nào đâu.”

“Ha ha, xem anh nói kìa…” Đặc Lôi Á che miệng cười khúc khích, đôi mắt sắc lạnh. “Làm sao tôi không biết anh đang nói điêu chứ? Anh quên thiên phú của tôi là gì rồi à?”

“Nếu như Gilgamesh không nhanh chóng khôi phục, chúng ta có thể sẽ chết hết.” Tất Lạp lạnh lùng nhìn Đặc Lôi Á. “Nếu thiên phú của cô tài ba đến thế, lẽ nào cô không cảm ứng được Khoan Dung đã hoàn toàn thức tỉnh rồi sao?”

https://thuviensach.vn

“Dĩ nhiên tôi cảm ứng được, ngay cả từng chiếc lưỡi máu của nó chia ra thức tỉnh lúc nào tôi cũng cảm giác được. Chẳng qua là hồn vụ xung quanh đã tiêu hoa gần hết, chắc chắn nó không thể nào nhanh chóng tỉnh lại hoàn toàn như vậy được đâu.” Đặc Lôi Á thẹn thùng cười, nhưng vẻ mặt lại khiến người ta run sợ. “Hơn nữa, ở đây không phải còn có anh sao? Chỉ cần anh tạo ra quân cờ, chúng ta có thể rời khỏi đây bất cứ lúc nào, làm sao chết được, đúng không?”

Cô ta nhìn Tất Lạp với ánh mắt khiêu khích và mê hoặc. U Minh đứng bên cạnh vẫn mang vẻ hả hê, nụ cười gian tà ngang ngạnh, khuôn mặt tràn đầy sát khí.

“Lẽ nào cô định bỏ đi là xong sao? Vậy Khoan Dung đã thức tỉnh thì sao? Dân chúng của mấy thành thị xung quanh phải làm thế nào?” Tất Lạp nhìn Đặc Lôi Á, ánh mắt như đóng băng.

Đặc Lôi Á vỗ vỗ ngực, ra vẻ hoảng sợ, cô ta cười: “Eo ôi, anh hỏi tôi làm sao à? Tôi chỉ là Vương tước cấp Bốn, làm sao biết chứ? Vương tước ba hạng đầu cảu Aslan đều có mặt nơi đây, tôi là cái thá gì? Tôi chỉ có thể đi theo ba thủ lĩnh các anh thôi.”

Nói xong, Đặc Lôi Á giơ tay che miệng cười ha ha, U Minh bên cạnh cũng nhếch môi che giấu ý cười thần bí.

Vừa dứt lời, nụ cười quái gở còn đọng trên môi, nhưng chỉ trong phút chốc, đôi mắt cô ta lại như ngọn nến bị gió thổi tắt, tối sầm đi.

Ánh hoàng hôn nhá nhem bỗng chốc trở nên tối như mực.

“Thức… Thức tỉnh rồi sao?” Tim Đặc Lôi Á bị nỗi sợ hãi xé thành mảnh nhỏ. Cô ngẩng đầu, nhìn bầu trời nơi xa không biết bị thứ gì đó che khuất mà đen kịt, không trăng sao như thể tầng mây dày đặc nặng trịch bao kín cả trời đất.

https://thuviensach.vn

Bóng tối xung quanh như thuỷ triều mãnh liệt ập đến, nuốt chửng tất cả ánh sáng trong tích tắc. Trong không khí vang lên tiếng kim loại ma sát chói tai, từng trận leng keng chấn động. Ngực bị đè ép như cây búa tạ nện vào từng phát một khiến máu huyết cuồn cuộn. Đồng tử Elena tan rã, máu tràn ra khỏi miệng như suối. Ferrer giãy giụa trong đống huyết, bịt tai, đau đến chết đi sống lại, cổ họng rên rỉ như dã thú, giống như bị móng vuốt của ác ma xé rách từng mảnh.

Đoá hoa sen đứng sừng sững ngạo nghễ như ngọn núi tuyết ở chân trời rốt cuộc cũng từ từ nở ra từng cánh. Giữa nhuỵ hoa là vô số chiếc lưỡi đỏ lè như miệng núi lửa phun trào nham thạch, dày đặc tuôn ra theo từng cánh hoa.

Đất dưới chân rung lắc kịch liệt, từng khe sâu hun hút răng rắc nứt ra, nền đất xung quanh sụp xuống như những con quái thú há chiếc mồm to như chậu máu.

Đột nhiên vang lên tiếng đinh tai, hàng ngàn hàng vạn chiếc lưỡi máu trồi lên từ lòng đất. Elena còn chưa kịp phản ứng thì đã bị vài chiếc lưỡi cắm phập vào cơ thể. Khoảnh khắc tiếp theo, người cô như một trang giấy bị xé tan tành. Ruột, nội tạng và đầu óc đều hoá thành mảnh vụn bay tứ tán, rơi xuống đất, bốc khói nghi ngút.

Ferrer vừa định đứng dậy thì dưới chân bỗng chui ra hai chiếc lưỡi máu, quấn chặt thân thể anh ta như hai con mãng xà, kéo tụt xuống lòng đất. Mặt đất tách ra một khe hở nuốt chửng lấy anh ta rồi ngay tức khắc khép lại. Áp lực cực lớn khiến thân thể và bộ áo giáp kiên cố hoá thành đống sắt vụn bê bết máu trong phút chốc. Tiếng kêu thảm thiết như thanh dao găm đâm vào tai mỗi người.

Gilgamesh chợt quay đầu nhìn về phía Tất Lạp. Anh còn chưa kịp lên tiếng nhắc nhở thì một chiếc lưỡi đỏ nhanh như chớp đã đâm vào lưng anh ta. Thậm chí Gilgamesh nghe thấy được tiếng máu thịt bị xuyên thủng đội

https://thuviensach.vn

lên. Tuy nhiên, Tất Lạp có tốc độ gần như cực hạn, trong giây phút cuối cùng, thân hình vừa loé lên đã biến mất trong không khí, sau đó lại đột ngột hiện ra, nặng nề ngã xuống cách đó không xa. Trên lưng anh ta là một lỗ thủng đang tuôn máu. Mặt Tất Lạp trắng bệch, hơi thở dồn dập.

Đôi mắt gió tuyết trắng xoá của Đặc Lôi Á quay cuồng, cô ta gia tăng độ cảm ứng hồn lực lên đến cực hạn. Nhưng đám lưỡi tấn công như vũ bão và dày đặc, ngàn vạn hồn lực quấy nhiễu lẫn nhau, chỉ có thể miễn cưỡng tránh né. Nhiều lần trong lúc chỉ mành treo chuông, bả vai và lưng cô ta bị gai trên chiếc lưỡi xước qua từng mảng lớn trên da thịt, máu tươi thấm đẫm váy bào. Cô ta vẫn chỉ dẫn U Minh, giúp gã né tránh những đòn tấn công. U Minh cũng quay xung quanh, giúp cô ta cản trở công kích. Gã quát lên với Đặc Lôi Á: “Dùng Vạt Váy Nữ Thần của em đi!”

“Vô ích thôi, tôi thử rồi. Hồn lực của Khoan Dung thật sự quá mạnh, vượt xa sức phòng ngự của Vạt Váy Nữ Thần, hiệu quả bảo vệ gần như là không, có thể giảm được một phần mười công kích đã khá lắm rồi.” Đặc Lôi Á lôi kéo U Minh, né tránh đám lưỡi máu ngợp trời. “Mặt Kính Tử Linh của anh đâu?”

“Em đừng đùa, Mặt Kính Tử Linh chỉ có thể chiếu ra kẻ địch hồn lực thấp hơn mình, em cảm thấy hồn lực của tôi cao hơn Khoan Dung sao?” U Minh giật chiếc lưỡi đâm vào bả vai mình, ném xuống đất, sau đó quay lại nhìn Gilgamesh. Gã gào lên với Gilgamesh trong tiếng nổ long trời lở đất. “Nghĩ cách đi!”

Gương mặt đế vương tôn quý của Gilgamesh bao phủ sát khí nặng nề. Bên cạnh chân anh bỗng xuất hiện một chiếc lưỡi đâm thẳng về phía anh. Anh không hề quay đầu lại, xoay người đưa tay như hái xuống một đoá hoa hồng, ung dung nắm lấy chiếc lưỡi nhanh như tia chớp. Năm ngón tay thon dài của anh siết chặt lại, trong nháy mắt, chiếc lưỡi to lớn nổ tung thành bụi đỏ bay phất phơ trong không khí.

https://thuviensach.vn

Gilgamesh bất chợt vươn người, trường bào bay bổng như cánh chim. Anh nhảy lên cao, như một ngôi sao băng bay vút về phía chân trời rồi dừng lại giữa không trung.

“Anh ta… Anh ta biết bay?” Nỗi sợ hãi và kinh ngạc ánh lên trong mắt U Minh. “Không dựa vào bất cứ hồn khí và hồn thú nào, sao anh ta có thể lơ lửng trên không trung?”

“Từng dòng khí xoáy bao quanh toàn thân anh ta.” Đặc Lôi Á cắn răng, gằn giọng nói. “Đó là thiên phú của anh ta, điều khiển nguyên tố gió. Đối với tất cả Phong Tước, bay lượn là việc vô cùng đơn giản, đơn giản giống như Thuỷ Tước chúng ta điều khiển nước vậy.”

Không biết từ đâu truyền đến tiếng kinh Phạn, từng tiếng từng tiếng càng lúc càng âm vang như điệu nhạc do thiên thần tấu lên. Sau lưng Gilgamesh bỗng tách ra vài thanh kim loại vàng rực hẹp dài, chúng xoay tròn và không ngừng mở rộng, cuối cùng tạo thành một vòng bánh xe to lớn, như đấng tối cao toả hào quang sáng chói lơ lửng trên trời.

Vòng bánh xe sáng loá chầm chậm chuyển động trên cao, xoáy theo chiều kim đồng hồ, bảo kiếm cắm xung quanh. Mười hai thanh kiếm có màu sắc và hình dáng khác nhau, thân kiếm khắc hoa văn phức tạp và cổ xưa như di tích thần bí.

“Sao.. sao thế được…” U Minh nhìn Gilgamesh trên cao không nói lên lời. Gã không thể hình dung được chấn động trong lòng mình. “Hồn khí anh ta là… là Bánh Xe Thẩm Phán… Sao anh ta lại có được vật này… Rốt cuộc anh ta là gì… Rốt cuộc anh ta là gì…”

Hồn lực bùng nổ trong không trung với vô số tia chớp đùng đoàng. Gilgamesh lơ lửng trên cao, vòng bánh xe sau lưng anh nở rộ tia sáng. Mười hai thanh kiếm thượng cổ to lớn rời khỏi vòng quay, bay lượn trên

https://thuviensach.vn

trời, không ngừng giao thoa, liên tục cắt đứt đám lưỡi đỏ lòm. Bỗng chốc, đám lưỡi phủ kín cả bầu trời rơi xuống từng mảnh đứt đoạn.

"Đặc Lôi Á! Nói cho tôi biết hồn ấn của Khoan Dung ở đâu!" Gilgamesh quát lớn về phía mặt đất.

Đặc Lôi Á vừa cật lực né tránh đám lưỡi máu tấn công vừa cắn chặt răng không lên tiếng. Cô ta ngẩng đầu nhìn về phía U Minh như đang do dự xin ý kiến của gã.

"Có phải các người muốn chết ở đây không?" Gilgamesh cúi đầu, mắt sáng quắc đầy phẫn nộ.

U Minh xông lại, đưa tay kéo Đặc Lôi Á, thình lình nhảy lên thật cao. Vừa lao nhanh lên trời gã vừa quay đầu lại nói với Tất Lạp bên dưới: "Tất Lạp, tôi cần Trận của anh. Tốc độ của Khoan Dung quá nhanh, tôi và Đặc Lôi Á không tài nào khiến hồn ấn của nó hiện ra được."

"Vô ích thôi!" Tất Lạp phun máu ra khỏi miệng. "Trận của tôi cao lắm chỉ có thể giảm được một phần mười tốc độ của nó. Tốc độ này thật sự quá kinh khủng!"

"Vẫn còn hơn là không!" Hai tay U Minh vung lên tạo ra vô số lưỡi dao băng trên không, cản trở đám lưỡi máu đang lao về phía mình. "Nhanh ra tay đi!"

Tất Lạp đứng dậy, nhắm mắt lại, trường bào đen tuyền bay phần phật. Hoa văn vàng rực xoay tròn nhanh chóng mở rộng giữa không trung, bao phủ xuống thân thể của Khoan Dung. Nhưng thân hình nó thật sự quá lớn, giống như là một dãy núi, ánh sáng vàng chỉ có thể phủ lên một phần mà thôi.

"Lớn hơn chút nữa!" Gilgamesh nói với Tất Lạp. "Phạm vi hiện tại quá nhỏ!"

https://thuviensach.vn

“Không thể lớn hơn nữa!” Tất Lạp vừa gắng gượng tránh né đám lưỡi đỏ tấn công không ngừng vừa nói. “Lớn hơn nữa, hồn lực tôi không đủ duy trì Trận này. Nguyên tố nước trên trời quá ít, dù tôi có cố tạo ra những cũng không thể mở rộng vô hạn như trên mặt biển được. Các ngươi nhanh lên đi! Với phạm vi hiện tại, tôi cũng không duy trì được lâu đâu!”

“Vậy cứ thế đã! U Minh, Đặc Lôi Á, nhanh lên!” Gilgamesh giang hai tay, thu lại mười hai thanh kiếm trên trời. Chúng giống như chim thần hối hả bay thành một vòng bảo vệ U Minh và Đặc Lôi Á ở chính giữa.

Mắt Đặc Lôi Á trắng dã, hồn lực toàn thân như tơ nhện dày đặc ùa về phía Khoan Dung, cấp tốc lần tìm hồn ấn của nó.

“Tìm được rồi!” Đặc Lôi Á mở mắt, trên người nổ ra tấm vải lụa trắng, bay về phía một vị trí trên thân thể Khoan Dung, gào lên với U Minh. “Nhanh lên!”

U Minh giang hai tay, thân thể ngửa về sau, vẻ lâng lâng và điên dại hiện ra trong nháy mắt. Trong tiếng gầm của U Minh, một hồn ấn rõ ràng hiện ra dưới đáy một cánh hoa của Khoan Dung, như nguồn sáng khổng lồ nhấp nháy.

“Được rồi!” Gilgamesh gầm lên, mười hai thanh kiếm như đàn cá chuồn bơi lội, từng thanh từng thanh một tấn công vào chỗ sâu nhất của hồn ấn Khoan Dung. Bầu trời bỗng chốc hiện ra các màu sắc khác nhau, đỏ, cam, lam, lục… Cả không gian to lớn không ngừng nổ ra tia chớp đủ màu. Đám lưỡi máu rút phắt về nhuỵ hoa, ngàn vạn cánh hoa khép lại trong nháy mắt, gió lốc nổi lên kịch liệt.

Khoan Dung cất lên tiếng gào thảm thiết đinh tai nhức óc. Luồng khí lạnh nổ tung, U Minh và Đặc Lôi Á bị nó hất lên cao lập tức hôn mê. Toàn thân bị cắt vô số vết thương, máu tươi đổ xuống như mưa. Hai người rơi xuống mặt đất như hai tảng đá.

https://thuviensach.vn

Gilgamesh thì thầm: “Đến lúc rồi, đến đây đi!”

Sóng khí cuồn cuộn ngất trời như ngày tận thế tối tăm. Tất Lạp nhìn Gilgamesh trên không, mắt nhoà lệ hoà lẫn với máu nóng hổi.

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 20: Linh Trần Quyết

Vùng biển Rannes, đế quốc Aslan phía Tây.

Đại dương xanh thẳm mênh mông bát ngát, biển mùa đông chập chờn hơi sương lạnh lẽo mỏng manh. Trong cái rét buốt, muôn chim đều chen chúc nhau chui rúc vào hang trên vách đá. Trên mặt biển, lác đác vài tảng băng trôi.

Lúc Ngân Trần mở mắt ra, phát hiện Quỷ Sơn Liên Tuyền đã tỉnh giấc từ lâu. Cô đứng bên rìa vách đá, gió thổi trường bào bay phấp phới. Ngân Trần đứng dậy gọi tên cô. Liên Tuyền quay đầu lại: “Anh nghỉ ngơi tốt chứ?”

“Cũng tạm.” Ngân Trần gật đầu. “Còn cô?”

Quỷ Sơn Liên Tuyền không trả lời, nhưng thật ra, không cần nói, Ngân Trần cũng biết cô đã nghỉ ngơi rất tốt. “Vì dù cách một khoảng nhất định, cộng thêm cô không hề buông thả hồn lực trong cơ thể, nhưng anh vẫn cảm nhận được rõ ràng, trải qua một đêm nghỉ ngơi, hai mạch hồn khác nhau trong người cô đã hoàn toàn dung hợp. Thân thể mảnh mai của cô như đại dương đang say giấc, có thể gào thét dậy sóng nuốt chửng trời đất bất cứ lúc nào.

“Chuẩn bị xong rồi thì chúng ta xuất phát thôi.” Quỷ Sơn Liên Tuyền nhìn Ngân Trần.

https://thuviensach.vn

“Hôm qua cô nói Gilgamesh bị giam bên dưới hòn đảo Cyril, nhưng nơi đó là biển sâu, làm sao chúng ta xuống được?” Ngân Trần hỏi.

“Lẽ ra chúng ta có thể thông qua quân cờ tượng thần mười bảy tiến thẳng vào Đồi Hồn, nhưng tôi và anh đã từng vào đó rồi nên không thể vào được nữa. Trước đây, tôi không thể hiểu tại sao quân cờ này chỉ sử dụng được một lần, trong khi những quân cờ khác ở Aslan đều có thể sử dụng hết lần này đến lần khác. Xét theo tình huống bây giờ, ban đầu Tư tế Bạch Ngân làm ra quân cờ này nhất định là vì giảm thiểu cơ hội người khác đến gần Gilgamesh. Có lẽ do mấy đời Vương tước và Sứ đồ trước chúng ta đều có thể tự do vào Đồi Hồn. Với cả, hồn thú Chúc Phúc vốn không hề ở trong Đồi Hồn như bây giờ. Huống chi nó là một trong bốn hồn thú thượng cổ, sao lại có thể ngoan ngoãn chịu ở chỗ đó được? Hiện giờ thì tôi đã hiểu, đó là vì Cyril làm phong ấn, chẳng những giam giữ Gilgamesh mà còn nhốt luôn cả Chúc Phúc, khiến nó không tài nào rời khỏi đây được, có thể trở thành một gồng xiềng khác giam cầm anh ấy.”

“Cô có thể thả Sợi Xích Hồi Sinh của mình xuống đáy biển, sau đó kéo chúng ta nhanh chóng lặn xuống không?” Ngân Trần hỏi.

“Có thể!” Quỷ Sơn Liên Tuyền nói. “Nhưng vấn đề là với độ sâu của Đồi Hồn, muốn chúng ta nín thở lặn xuống đó thì tốc độ sợi dây xích kéo chúng ta xuống phải thật nhanh. Sau khi vượt qua độ sâu nhất định, áp suất nước dưới biển sâu sẽ nghiền ép chúng ta chảy máu mà chết.”

“Nhưng hồn lực của tôi không thể điều khiển tạo ra lối đi, hoặc chỗ trống ở nơi sâu như thế, cô có thể không?”

Quỷ Sơn Liên Tuyền mím chặt môi, thoáng im lặng rồi đáp: “Tôi cũng không thể.”

“Vậy chúng ta đi thế nào?” Ngân Trần nhìn Quỷ Sơn Liên Tuyền , ánh mắt đầy thắc mắc.

https://thuviensach.vn

Quỷ Sơn Liên Tuyền quay người, khẽ vẫy tay về phía mặt biển bên dưới vách đá. Nơi vực sâu vạn trượng truyền đến những âm thanh rền vang. Ngân Trần nghi ngờ đi đến, nhìn xuống vùng biển bên dưới. Biển đen mênh mông đang chậm chạp đội cao, sau đó, một tiếng nổ mạnh vang lên, thân thể khổng lồ của Hải Ngân ngoi lên khỏi mặt nước.

“Nó sẽ đưa chúng ta đi!”

Quỷ Sơn Liên Tuyền nói xong, vị trí tước ấn bên tai cô phóng ra tia sáng trắng. Trong phút chốc, cánh chim xoay tròn. Ám Sí hiện ra, cất tiếng kêu cao vút phá vỡ không khí yên tĩnh của buổi chiều sớm mai trên biển.

“Lên đây đi!” Liên Tuyền nhảy lên lưng Ám Sí, quay người vẫy gọi Ngân Trần.

Ngân Trần xoay mình leo lên, mới vừa ngồi vững, Ám Sí đã cất lên tiếng kêu lảnh lót, sau đó tung người khỏi vách đá, lao thẳng xuống biển.

Ngân Trần nhìn mái tóc dài của Quỷ Sơn Liên Tuyền tung bay trong gió. Cô gái kiêm nhiệm hai chữ: Vương tước đầu tiên tại lãnh thổ Aslan hiện tại đã có hai hồn thú, cộng thêm hồn khí Sợi Xích Hồi Sinh làm nơi chứa hồn thú đến nay vẫn để không. Sau này, cô còn có thể thu phục thêm một hồn thú nữa để bản thân sai khiến. Lúc đó, trong cơ thể cô có bốn mạch linh hồn và ba hồn thú, rốt cuộc thực lực sẽ mạnh đến mức nào, đây là điều chẳng ai biết được.

Trong giây phút sắp chạm đến mặt biển, Ám Sí vỗ mạnh cánh, thế lao xuống như sao băng xẹt ngang bầu trời, cánh chim trắng muốt vỗ phành phạch, lơ lửng trong không trung. Quỷ Sơn Liên Tuyền và Ngân Trần nhảy xuống tấm lưng rộng rãi của nó, đứng trên đầu Hải Ngân to cỡ một hòn đảo. Anh cúi đầu quan sát con mãnh thú biển sâu này, đầu nó đầy gai góc, cách đó mười bước là con mắt to lớn dần xoay đảo. Quỷ Sơn Liên Tuyền vẫy tay gọi anh: “Đi theo tôi!’

https://thuviensach.vn

Xung quanh tối mịt, lần trong không khí nóng bức là một mùi khó có thể hình dung, như là mùi cá tôm rữa nát. Ngân Trần ngồi trong bóng tối, vẻ mặt thản nhiên giống như không ngửi thấy gì cả.

Bên tai có thể nghe thấy âm thanh dòng hải lưu lùng bùng như mạch nước ngầm chảy trong lòng đất, cách đó không xa. Ngân Trần im lặng, mặc dù không thấy rõ Quỷ Sơn Liên Tuyền đang làm gì ở đối diện, nhưng anh không hề lo lắng. Chắc chắn là, khi đồng ý với Quỷ Sơn Liên Tuyền bước vào miệng Hải Ngân lặn xuống biển sâu, dù là ai cũng sẽ suy nghĩ đắn đo. Thứ nhất, bản thân chuyện này mang tính nguy hiểm rất lớn. Thứ hai, Hải Ngân cũng không phải hóa thú của mình, xảy ra bất cứ tình huống nào, nó vẫn ưu tiên bảo vệ chủ nhân của nó trước nhất. Nhưng Ngân Trần lại có niềm tin với Liên Tuyền mà không hề có bất cứ đắn đo do dự nào. Giờ phút này, anh ngồi trong khoang miệng ẩm ướt của Hải Ngân , không gian rộng lớn có dưỡng khí dồi dào, đủ để hai người họ đến Đồi Hồn ở đáy biển.

Có lẽ chính khí bẩm sinh trên người Liên Tuyền khiến người khác cảm thấy cô là người tốt. Hoặc là… vì cứu Gilgamesh, dù có nguy hiểm thế nào, Ngân Trần cũng không chùn bước.

“Cần tôi tạo chút ánh sáng không?” Ngân Trần hỏi Liên Tuyền trong bóng tối.

“Được!”

Một tấm gương đồng nho nhỏ lơ lửng giữa không trung vừa phát ra tiếng ong ong vừa tỏa sáng êm dịu. Khuôn mặt Liên Tuyền hiện ra, có lẽ vì vừa trải ra nỗi đau mất anh trai, hoặc là mấy ngày qua liên tục xảy ra nhiều biến cố lớn, gương mặt cô gái trẻ tuổi vốn tươi tắn như hoa hiện giờ rất hờ hững và bi thương, trông khá mệt mỏi.

“Đây là kính Hộ Tâm, có thể chống đỡ tất cả công kích trí mạng tới trái tim. Dù là tổn thương đến từ nguyên tố hồn thuật, hay công kích trực tiếp,

https://thuviensach.vn

nó cũng sẽ có thể đỡ được một mạng cho cô. Nhưng cũng chỉ có tác dụng ngăn cản được một lần, sẽ không có hiệu quả với công kích tiếp theo. Cho nên nó không phải là thứ thần kì gì, trong lịch sử cũng không có ghi lại. Thú vị chính là lúc tìm thấy kính Hộ Tâm này, tôi phát hiện trời vừa tối xuống thì nó sẽ phát sáng, nên tôi cũng thường xuyên dùng nó soi sáng xung quanh.” Ngân Trần nhìn vẻ mặt khá hiếu kì của Liên Tuyền, ôn hòa giải thích.

“Có một câu tôi muốn hỏi anh.” Liên Tuyền nhìn Ngân Trần, nói.

“Cô hỏi đi!”

“Trận đại chiến lúc trước trên đảo Cyril, tôi nhìn thấy hồn khí anh vứt ra hơn hai món. Vì tôi có huyết thống với Phùng Hồn nên tôi có thể dùng chung hồn khí với anh ấy. Nhưng hồn khí của anh, xem ra hình như số lượng rất lớn, đây là… thiên phú của anh à?” Trong ánh sáng mờ ảo, tuy Liên Tuyền tỏ vẻ bình tĩnh nhưng vẫn nhìn thấu được sự cảnh giác trong cô.

“Ừ!” Qua hồi lâu, Ngân Trần gật đầu.

“Nhưng mà… Lúc trước, Kỳ Linh đi chung với tôi lấy hồn khí trong Đồi Hồn, cậu ta lấy được một thanh… Ừm, nói thế nào nhỉ, tôi hình dung không giỏi, nhưng cảm giác không phải là đồ của Aslan. Nó là thanh kiếm có hoa văn cổ xưa. Cái này tôi tận mắt nhìn thấy, nhưng lúc đại chiến trên đảo Cyril, cậu ta lại sử dụng… hình như là Vạt Váy Nữ Thần trong truyền thuyết thì phải?”

“Đúng vậy! Đó là một trong những hồn khí của tôi. Kỳ Linh là Sứ đồ của tôi nên có thiên phú như tôi, có thể đồng thời sử dụng rất nhiều hồn khí, số lượng vô kể.”

“Theo tôi biết, không phải Vạt Vát Nữ Thần là hồn khí của Đặc Lôi Á ư? Sao lại xuất hiện trong tay anh? Vậy chiếc váy lụa trắng trên người Đặc Lôi Á hiện giờ là gì? Ở hang sâu bên trong lòng đảo, chiếc váy đó gần như

https://thuviensach.vn

đã lấy mạng tôi.” Quỷ Sơn Liên Tuyền nhìn chằm chằm khuôn mặt Ngân Trần. “Rốt cuộc anh và Đặc Lôi Á có quan hệ gì?”

***

Thành phố cảng Rannes, đế quốc Aslan phía Tây.

Kỳ Linh thức dậy trong trạm dịch, nhìn căn phòng trống rỗng, lòng buồn mênh mang. Thật ra thì cậu đi theo Ngân Trần chưa lâu, hiện tại cũng chỉ trở về như trước. Từ bé đến lớn, cậu vẫn thui thủi một mình, không có người thân nào. Những giờ phút này, không biết tại sao, tim cậu như bị ai đó khoét đi một góc, giống như cửa sổ bị thủng một lỗ, gió lạnh thả sức lùa vào khiến cõi lòng lạnh ngắt.

Cậu chui ra khỏi chăn, lò sưởi trong phòng cháy cả đêm, giờ này chỉ còn lại đốm lửa tàn lác đác. Phòng nóng hừng hực, vách tường gỗ tỏa hương thơm ngát. Gió buổi sáng mùa đông luồn qua khe hở mơn man trên bộ ngực trần của cậu, cảm giác mát lạnh như nước suối róc rách chảy qua, khiến cậu thư thái đồng thời cũng dần tỉnh táo lại.

Sự trưởng thành của thiếu niên bao giờ cũng nhanh chóng bất ngờ. Chưa bao lâu mà Kỳ Linh phát hiện ra mình đã cao hơn, cơ bắp nơi lồng ngực và cánh tay càng lúc càng rắn chắc. Có điều hơn phân nữa công lao đều nhờ vào thanh kiếm vừa to vừa nặng kia. Mỗi ngày rảnh rỗi nó múa may đương nhiên là thân thể phải cường tráng hơn. Có lẽ nên bảo Ngân Trần đổi vài món binh khí cho cậu. Anh ấy nhiều binh khí như vậy, thứ nào cũng nhỏ nhắn, tinh xảo, chưa kể đến Vạt Váy Nữ Thần. Phải để anh cầm thanh kiếm nặng trịch này mới đúng, anh quá gầy, lúc nào cũng có thể bị gió thổi bay đi. Nếu không phải hiện tại anh vẫn nhỉnh hơn cậu một cái đầu thì Kỳ Linh đã cảm giác mình là anh trai của anh luôn rồi.

“Đến cùng thì Ngân Trần bao nhiêu tuổi rồi? Theo lý hắn phải lớn hơn mình nhiều. Nhưng da dẻ anh ấy vô cùng mềm mại, mà mình lại thô ráp xù

https://thuviensach.vn

xì. Lẽ nào do mình rửa chén đĩa từ bé đến lớn, bị khói dầu hun nhiều quá ư?" Kỳ Linh lẩm bẩm, mặc quần áo đàng hoàng, cột lại đai lưng, sau đó đi xuống lầu.

Mới vừa đến đại sảnh đã thấy Thiên Thúc U hoa ngồi bên bàn ăn sáng. Trước mặt cô là bộ đồ dùng bằng bạc xinh xắn, bên trong bày rất nhiều điểm tâm đủ mọi kiểu dáng. Chiếc ấm bạc tỏa hương trà lúa mì thơm phưng phức, còn thoang thoảng mùi cỏ mật.

"Cô giàu quá!" Kỳ Linh ngồi xuống cạnh U Hoa, nghiêng khuôn mặt tuấn tú luôn được các quý cô yêu thích, cười tít mắt, nói: "Tôi ăn chung với cô được không? Nhiều như vật, cô cũng đâu ăn hết."

"Không phải anh có rất nhiều tiền sao?" Mặt U Hoa ửng đỏ, sau đó lập tức ra vẻ lạnh lùng, "Đừng kề sát mặt anh vào mặt tôi!"

Kỳ Linh đã quen thói khi nói chuyện phải dựa gần vào người khác. Mùi vị thiếu niên trên người lan ra từ cổ, từ miệng, từ tóc cậu giống mùi hương cỏ xanh được ánh mặt trời soi chiếu. Trong mùi hương thoang thoảng ẩn chứa mùi cay cay tự nhiên. Đối với thiếu nữ như Thiên Thúc U Hoa, tất nhiên sẽ khiến cô nóng ran đến tận cổ. Trước đây, mỗi lần Kỳ Linh đặt cằm lên bả vai, đùi hay ngực Ngân Trần nói chuyện, anh cũng sẽ đẩy cậu ra: "Cậu cách xa tôi một chút. Tôi mặc đồ trắng đấy!"

"Vậy không được, tiền là của Ngân Trần. Tôi không thể phung phí tiền của anh ấy." Kỳ Linh nhìn các món ăn ngon trên bàn, nuốt nước bọt. "Với lại tối qua, ở trọ đã tiêu không ít rồi. Lữ điếm này đắt chết đi được, cô xem cô dẫn tôi đến cái nơi quái quỷ gì đấy? Quả thật là giết người không dao mà."

"Anh còn tiết kiệm cho Ngân Trần à? Anh ta vứt bỏ anh đi theo cô ả Quỷ Sơn Liên Tuyền kia rồi kìa." Thiên Thúc U Hoa nhắc đến Quỷ Sơn Liên Tuyền với giọng đầy hằn học.

https://thuviensach.vn

“Anh ấy sẽ không phải vậy đâu.” Kỳ Linh nhìn xuống bàn, vẻ mặt đầy mất mát nhưng giọng điệu vẫn vô cùng kiên định. “Anh ấy sẽ không vứt bỏ tôi. Tôi sẽ ở đây chờ anh ấy.”

Thiên Thúc U Hoa nhìn Kỳ Linh, trong lòng cũng có phần hụt hẫng. Cô thở dài, cầm chiếc bát đầy bánh nhân mứt hoa quả đặt trước mặt cậu. “Ăn đi!” Cô cố giữ vẻ lạnh lùng.

“Cô tốt quá!” Kỳ Linh ngẩng đầu, nụ cười mang theo niềm lạc quan riêng có của thiếu niên, hàm răng trắng muốt đều tăm tắp vô cùng rực rỡ dưới ánh nắng sớm mai, tựa như có thể soi sáng lòng người. Ánh mắt cậu long lanh như chú báo còn hiền lành.

Ăn sáng xong, Kỳ Linh và U Hoa ngồi thẫn thờ trong đại sảnh.

“Sau này, chúng ta đi đâu đây?” Kỳ Linh nhìn U Hoa, thoáng mất phương hướng. Lúc trước luôn có Ngân Trần dẫn dắt, vào Nam ra Bắc, học hồn thuật, lấy hồn khí, mỗi ngày đều rất bận rộn, mãi chẳng được nghỉ ngơi. Nhưng hiện tại, Ngân Trần thình lình bỏ đi, cậu bỗng chốc chẳng biết nên làm gì.

Hai đứa trẻ không có nhà để về may mà còn có nhau làm bạn. Đang phiền muộn thì ngoài cổng chợt có bốn người mặc trang phục thị vệ hoàng tộc màu bạc đi tới, họ đều đội mũ trùm đầu che kín mặt. Đường viền trên trường bào được thêu khéo léo và sang trọng. Những sợi tơ bạc khâu nối các mảnh trang phục vừa nhìn đã biết không tầm thường. Vóc dáng bốn người bằng nhau, đều cường tráng, hơn nữa, ngay cả tư thế bước đi cũng giống hệt nhau.

Kỳ Linh thích thú quan sát, đến tận khi bốn người họ đi thẳng về phía cậu và Thiên Thúc U Hoa.

“Sứ đồ cấp Sáu, Sứ đồ cấp Bảy, mời theo chúng tôi đến giáo đường Rannes một chuyến.” Một người trong đó khom người cúi chào Kỳ Linh và

https://thuviensach.vn

U Hoa, cất giọng rất cung kính.

“Các anh là ai?” Kỳ Linh trợn tròn mắt, lông mi chớp chớp.

“Họ là Sứ đồ của Băng đế, cũng là Sứ giả chuyên dụng của Băng đế.” Thiên Thúc U Hoa đứng dậy, kề miệng sát tai Kỳ Linh, thì thầm nói cho cậu biết.

“Băng đế? Là hoàng đế của Aslan chúng ta sao? Tên Ngải Âu Tư gì đó à?” Kỳ Linh há hốc mồm, hết sức kinh ngạc.

“Anh không sợ chết à…” Thiên Thúc U Hoa trừng mắt lườm Kỳ Linh. “Đừng nói bậy bạ.”

“Băng đế tìm chúng tôi có chuyện gì vậy?” Kỳ Linh ngu ngơ hỏi tiếp.

“Không chỉ hai cô cậu mà tất cả Vương tước và Sứ đồ cũng bị triệu tập. Nhưng không phải là bản thân bệ hạ triệu tập các người. Ngược lại, nhiệm vụ của các người là tìm kiếm Băng đế, vì ngài đã mất tích. Nói chính xác, căn cứ theo mọi vết tích để lại, Băng đế chắc chắn không phải tự mình rời đi. Cho dù có chuyện quan trọng phải rời khỏi đế đô, ngài nhất định sẽ nói với người xung quanh. Ngài đội nhiên biến mất không thấy tung tích. Hơn nữa, sáng hôm ngài mất tích, chúng tôi phát hiện được dấu vết từng có hồn thuật nguồn gió để lại trong tẩm cung trống vắng của ngài. Chúng tôi nghi ngờ người bên vương quốc gió đã bắt cóc Băng đế.”

“Đừng nói đùa!” Thiên Thúc U Hoa nghe thấy, mặt mũi trắng bệch. “Hồn lực của Ngải Âu Tư bệ hạ đã đạt đến đỉnh cao, gần như sánh ngang với Vương tước cấp Một Tu Xuyên Địa Tạng. Nếu trong tình huống ngài không muốn mà có thể bắt được ngài đi, vậy bản lĩnh người này phải cao đến thế nào chứ?”

“Vì vậy, chúng tôi đã bẩm báo Tư tế Bạch Ngân. Họ sai chúng tôi triệu tập tất cả Vương tước và Sứ đồ trở về đế đô.” Sứ đồ Băng đế trả lời.

https://thuviensach.vn

“… Nghiêm trọng vậy sao?” Thiên Thúc U Hoa quay đầu lại nhìn Kỳ Linh. Cô biết, tuyệt đối không được kháng cự mệnh lệnh này.

“Tôi không đi! Tôi phải ở đây chờ Ngân Trần. Anh ấy trở lại không tìm được tôi thì sao?” Kỳ Linh lập tức lắc đầu.

“Nhất định phải đi!” Sứ đồ Băng đế cúi đầu vô cùng cung kính nhưng giọng nói rất kiên quyết.

“Vậy lúc nào tôi mới có thể trở về đây?” Kỳ Linh hỏi.

“Chuyện này chúng tôi không biết. Nhưng chúng tôi sẽ cho người ở lại Rannes. Nếu Vương tước Ngân Trần trở lại, chúng tôi cũng sẽ triệu tập anh ta.”

“Nói cách khác, Ngân Trần cũng sẽ đến đế đô hả?” Kỳ Linh hỏi.

“Đúng vậy, nếu hiện tại có Sứ đồ Băng đế tìm được anh ta, có thể anh ta đã trên đường đến đế đô rồi.”

“Được, vậy tôi đi!” Kỳ Linh nuốt một miếng bánh ngọt, gật đầu với bọn họ.

Thu dọn hành lý xong, Kỳ Linh theo bốn vị Sứ đồ Băng đế rời khỏi trạm dịch. Đi ra cửa lớn, Kỳ Linh ngoài nhìn biển khơi xa xa ngoài cảng, lòng trống trải. Không biết hiện tại, Ngân Trần ở đâu, cũng không biết anh có gặp phải chuyện gì xấu không.

Biển khơi nhấp nhô từng con sóng chậm chạp. Ánh nắng rực rỡ chiếu sáng thành phố cảng phồn hoa này. Chim biển bay qua in bóng trên áng mây, lông vũ rơi xuống bay lả tả trên đỉnh tháp nhọn màu trắng cao vút.

Gió biển thổi đến từ khơi xa, mang theo mùi đại dương mằn mặn nhẹ nhàng mơn trớn khuôn mặt từng người. Ngư dân Rannes bắt đầu lần lượt ra

https://thuviensach.vn

khơi, cửa hàng ven đường lục đục mở cửa buôn bán. Cảnh thế tục dần dần sưởi ấm thành phố, vô số hơi nóng ngưng tụ thành màn khói trắng, che phủ quần thể kiến trúc lớn nhỏ của Rannes.

Kỳ Linh đứng bên đường, yên lặng nhìn biển khơi xa xăm, không nỡ rời đi, mãi đến khi Sứ đồ Băng đế thúc giục, cậu mới cất bước.

“Ngân Trần, anh nhất định không có việc gì nhé!” Kỳ Linh mặc niệm trong lòng, nghiêm túc nhìn ra biển, “Tôi đi mấy ngày thôi! Nếu anh vẫn chưa đến đế đô, vậy tôi sẽ trở lại đây chờ anh.”

Mắt cậu hoe đỏ như bị cát biển thổi vào. Đeo lên hành trang, thân thể ngày càng cao lớn khuất dần. Nhưng cậu không hề biết rằng, lần này chia cách với Ngân Trần là chuỗi năm tháng ly biệt dài đằng đẵng.

Rất nhiều năm về sau, họ chưa từng gặp lại nhau.

***

Vùng biển Rannes, đế quốc Aslan phía Tây.

Cảm giác nhiệt độ trong miệng Hải Ngân lại giảm xuống một chút, theo đó suy đoán, hiện tại, chắc hẳn Hải Ngân đã đến vùng biển sâu vô cùng lạnh lẽo.

“Thật ra thì Vạt Váy Nữ Thần của tôi chỉ là một mảnh nhỏ của tấm chắn này thôi. Ban đầu, lúc Đặc Lôi Á săn giết ba Sứ đồ Thiên, Địa, Hải chúng tôi, trên người cô ta mặc hồn khí thượng cổ đứng trong ba thứ hạng đấu về vũ khí phòng ngự này. Khi ấy, Glanz – Sứ đồ Địa vì cứu tôi mà không ngần ngại sử dụng Trạng thái hắc ám, lưỡi dao sắc bén trên thân thể cậu ấy cắt đứt vạt váy của cô ta. Vài mảnh trong đó bị gió thổi bay lạc tận phương xa. Nhiều năm sau, trong một dịp tình cờ, tôi tìm được mấy mảnh nhỏ này. Chúng đã đọng lại thành ba quân cờ thể rắn, chỉ dưới tình huống có hồn lực thúc đẩy mới khôi phục thành tơ lụa, trở thành tấm chắn chống đỡ được tất

https://thuviensach.vn

cả tấn công gián tiếp. Cho Kỳ Linh là một viên trong đó thôi.” Ngân Trần khẽ khàng thuật lại. Tuy nhiên, khi nhắc đến tên Glanz, giọng anh vẫn có chút nghèn nghẹn.

“Nhưng theo tôi được biết, Vạt Váy Nữ Thần tuy là chất liệu tơ lụa nhưng trên thực tế, độ cứng của nó chỉ đứng sau vũ khí phòng ngự thứ nhất Vảy Rồng Đen và tấm chắn thứ nhất Tia Chớp Tuyết Yêu từng xuất hiện trong lịch sử của Aslan, thậm chí còn vượt qua cả Mặt Kính Tử Linh của U Minh. Bản thân Glanz là Sứ đồ sao có được sức mạnh cắt đứt Vạt Váy Nữ Thần chứ?” Quỷ Sơn Liên Tuyền hỏi với vẻ khẩn trương.

“Nếu là bình thường, mười Glanz cũng không thể cắt đứt được hồn khí thần thánh đó. Nhưng lúc đó, cậu ấy ở Trạng thái hắc ám triệt để. Khi nhà hồn thuật ở trong trạng thái kia, sức mạnh, tốc độ, lực điều khiển nguyên tố, sức sống… tất cả chỉ số hồn lực chiến đấu đều hỗn loạn, mạnh đến mức chúng ta không thể tưởng tượng nổi… Cho đến bây giờ, chưa ai có thể ước lượng chính xác sức mạnh gia tăng của hồn lực hắc ám hóa là bao nhiêu. Tại thời điểm đó, đừng nói là cắt chút Vạt Váy Nữ Thần, cho dù xé nát cả chiếc váy cũng chỉ là chuyện nhỏ với Glanz. Nếu không phải Đặc Lôi Á dựa vào thiên phú cảm ứng, dự đoán được tấn công của Glanz để tránh né kịp thời thì cô ta đã sớm mất mạng rồi.”

Ngân Trần nói đến giữa chừng thì dừng lại. Ngoại trừ âm thanh hải lưu văng vẳng xung quanh, chỉ có tiếng thở dốc dồn dập của anh. Những chuyện này đã xưa cũ nhưng vẫn phong ấn trong lòng anh bấy lâu, mãi là cấm địa không ai đặt chân đến. Quỷ Sơn Liên Tuyền thấu hiểu, cô chỉ lẳng lặng chờ đợi. Một lát sau, Ngân Trần hít sâu vài hơi, giọng nói trầm ấm lại vang lên trong không gian mờ tối, “Sau khi sử dụng Trạng thái hắc ám, hồn lực sẽ tăng bội phần, mỗi người mỗi khác. Với người có tiềm năng hồn lực to lớn trời sinh, nếu họ ám hóa thì đó sẽ là một tai họa không thể nào hình dung được. Đây cũng là lý do vì sao những năm qua, tất cả các hồn thuật đều không dễ dàng sử dụng chiêu hồn thuật gần như là tà ác tột đỉnh này…”

https://thuviensach.vn

“Rốt cuộc, trạng thái hắc ám là gì? Tôi chỉ nghe anh tôi nói đây là hồn thuật tà ác bị cấm, nhưng cụ thể ra sao thì anh ấy vẫn không nói cho tôi biết.” Quỷ Sơn Liên Tuyền nhìn vẻ mặt đau khổ của Ngân Trần, tò mò hỏi.

“Cũng đúng! Vương tước của cô là anh trai cô. Nhất định anh ta không đành lòng dạy cô chiêu hồn thuật tàn nhẫn này.” Ngân Trần dừng lại, nhìn Quỷ Sơn Liên Tuyền. “Sức chiến đấu của hồn thú vượt xa nhà hồn thuật, cho nên thực lực của nhà hồn thuật đã có hồn thú sẽ cao hơn rất nhiều so với nhà hồn thuật ngang cấp không có hồn thú. Mà lúc hai nhà hồn thuật có hồn lực ngang bằng đánh nhau, chỉ cần đối phương thả hồn thú ra, như vậy, bên phía không có hồn thú nhất định sẽ thất bại… Điều này cô cũng biết mà, phải không?”

“Ừ, chuyện này thì tôi hiểu rõ.” Quỷ Sơn Liên Tuyền gật đầu, thiên phú của cô là điều khiển hồn thú, dĩ nhiên cô hiểu rõ sức mạnh ẩn núp trong cơ thể của hồn thú. Đó là sức mạnh mang tính áp đảo cao hơn hồn lực của đại đa số nhà hồn thuật.

“Như vậy, nói đơn giản, Trạng thái hắc ám là loại hồn thuật tà ác không thả hồn thú ra ngoài cơ thể, mà là trực tiếp thả nó vào trong người, cho đến khi hồn thú và bản thân hóa thành một để chiến đấu.”

“Gì cơ?” Nháy mắt, mặt mũi Quỷ Sơn Liên Tuyền tái mét.

“Lúc nhà hồn thuật sử dụng Trạng thái hắc ám sẽ thừa dịp trước khi hồn thú chọc thủng tước ấn chui ra khỏi thân thể, trong khoảng thời gian đó, hồn thú vẫn là trạng thái năng lượng tồn tại trong tước ấn, không có hình dáng và thân thế cụ thể, nhanh chóng tạo ra một phong ấn bên ngoài thân thể bằng hồn lực, để hồn thú không tài nào đột phá lớp phong ấn này, đành ở trong không gian giữa bên ngoài tước ấn và bên trong bề mặt cơ thể. Thế là năng lượng hồn thú bắt đầu nhanh chóng ăn mòn thân xác nhà hồn thuật, sinh ra hàng loạt biến hóa không thể dự đoán. Loại biến hóa này quyết định bởi loại hình, kích cỡ, thiên phú của hồn thú và thiên phú của nhà hồn thuật,

https://thuviensach.vn

hồn khí trong cơ thể nhà hồn thuật… Cho nên, trừ phi là sử dụng loại hồn thuật cấm kị này, nếu không, chẳng ai biết Trạng thái Hắc ám của mình cuối cùng là như thế nào. Trạng thái hắc ám sẽ khiến nhà hồn thuật biến thành một loại… quái vật dung hợp giữa bản thân, hồn thú và hồn khí của mình."

"Nếu Trạng thái hắc ám hùng mạnh như vậy tại sao lại bị coi là cấm kỵ?" Giọng Quỷ Sơn Liên Tuyền run run, rõ ràng đã bị sự thật này làm rung động.

"Khi người ra ở trong Trạng thái hắc ám, hồn thú là năng lượng vô hình vô dạng, ngoại trừ nhanh chóng ăn mòn thân xác con người còn cấp tốc bào mòn thần trí của họ. Thời gian Trạng thái hắc ám kéo dài càng lâu, thần trí sẽ bị thôn tính càng nhiều, đến cuối cùng, lý trí, thiện lương, bản ngã trong thần trí con người sẽ bị thú tính hoàn toàn áp chế, vĩnh viễn ngủ say ở tầng sâu nhất. Lúc ấy bản năng giết chóc, khát máu, ích ký bảo vệ bản thân của dã thú sẽ mau chóng lan tràn. Sau đó, chúa tể hắc ám sẽ biến thành ý chí tinh thần pha lẫn giữa nhân tính và thú tính."

"Cũng chính là… biến thành thú hả?" Quỷ Sơn Liên Tuyền hỏi.

"Gần như là vậy… Biến thành quái vật người không ra người, thú không ra thú." Ánh mắt Ngân Trần lắng lặng chất chứa đầy nỗi bi ai.

"Nếu biết sẽ thành quái vật, vậy tại sao nhiều người còn muốn đột phá cấm kỵ, dấn thân vào nguy hiểm chứ?"

"Đối với một số người vô cùng tinh thông khống chế hồn lực, ví dụ như Gilgamesh – Vương tước của tôi…" Khi Ngân Trần nói ra cái tên này, trên khuôn mặt vẫn ngập tràn vẻ kính nể. Anh vẫn luôn gọi Gilgamesh là "Vương tước của tôi". hoàn toàn không ý thức được hiện nay mình cũng đã là một Vương tước cao quý. "… ngài có thể khống chế được Trạng thái hắc ám khá chuẩn xác. Người đứng trên đỉnh cao hồn thuật như ngài, trước khi thú tính hoàn toàn lấn át nhân tính, ngài có thể ngưng hẳn quá trình diễn

https://thuviensach.vn

biến của Trạng thái hắc ám bất cứ lúc nào. Thậm chí ngài có thể trước sau vẫn giữ được giới hạn thú tính sắp nuốt chửng nhân tính, nhưng lại không thể đột phá bước cuối cùng một cách huyền diệu… Loại trạng thái này trong tình huống nhà hồn thuật vẫn còn tồn tại thần trí con người sẽ đạt đến đỉnh tối cao của hồn lực. Nhưng muốn làm được đến vậy, khả năng khống chế hồn lực nhất định phải tính chuẩn ngoài sức tưởng tượng, chỉ cần hồn lực có chút dao động cũng sẽ dẫn đến bờ sụp đổ… Khi ấy, ba Sứ đồ chúng tôi bị Đặc Lôi Á đuổi giết. Glanz vừa mới học được sử dụng Trạng thái hắc ám không lâu. Cậu ấy liều lĩnh bất chấp nguy hiểm sử dụng hồn thuật cuối cùng này, chẳng khác nào đánh cuộc sinh mạng của mình…”

Ngân Trần khẽ xua tay, ánh sáng êm dịu phát ra từ gương tắt lịm. Trong bóng tối, anh giơ tay lên, nhẹ nhàng gạt đi giọt lệ trên khóe mắt. Một lát sau, anh lại phất tay lần nữa, ánh sáng lại dịu dàng soi lên hai người.

Quỷ Sơn Liên Tuyền chẳng thốt nổi một câu, chỉ yên lặng nhìn Ngân Trần, ánh mắt long lanh.

“Cảm ơn cô!” Ngân Trần cúi đầu, nhẹ cười.

“Không cần đâu.” Quỷ Sơn Liên Tuyền đáp lời.

“Chỉ với việc cô không hỏi tôi vì sao lại dập tắt ánh sáng, cũng không hỏi tôi cảm ơn cô vì chuyện gì đã khiến tôi nói câu ‘Cảm ơn!’ này rồi.”

“Bởi vì tôi hiểu được cảm giác này.” Quỷ Sơn Liên Tuyền dời mắt sang hướng khác, ánh sáng chiếu vào góc mặt kiên nghị của cô, khuôn mặt lạnh lùng xinh đẹp ẩn chứa một vẻ quật cường khiến người ta xót xa.

Trong khoảng thời gian hai người trò chuyện, Hải Ngân đã nhanh chóng lặn xuống rất sâu. Theo âm thanh bên ngoài truyền vào, Quỷ Sơn Liên Tuyền biết thân thể to lớn của Hải Ngân đã bị kẹt giữa hai bên vách khe núi sâu dưới đáy biển, không tài nào lặn xuống được nữa. Mà ở chỗ sâu trong khe núi kia chính là một không gian khác dưới lòng đất: Đồi Hồn.

https://thuviensach.vn

“Tôi đi ra ngoài trước. Không gian trong Đồi Hồn trái với quy luật tự nhiên, bởi vì dưới tử trường hồn lực nguyên tố nước cực đại, nước biển sẽ không đổ vào được bên trong nhưng người vẫn sẽ rơi xuống. Tôi có hồn thú Ám Sí, tôi đi xuống trước, sau đó dùng sợi xích ra hiệu. Anh thấy được sợi xích của tôi thì theo tôi xuống dưới.”

Ngân Trần: “Cẩn thận!”

Cả không gian bắt đầu nghiêng ngả, hiển nhiên là Hải Ngân đã chổng ngược lên. Như vậy, chút nữa nó há mồm ra, nước biển mới không tràn vào khoang miệng của nó. Ngân Trần và Liên Tuyền đi sâu vào bên trong hơn một chút, hơn nữa còn đưa tay tóm lấy hàm răng sắc bén của nó, có thế mới tránh được cảnh rơi xuống dưới. Tất cả chuẩn bị xong xuôi, Quỷ Sơn Liên Tuyền gật đầu với Ngân Trần, đồng tử cô co chặt. Hải Ngân gầm to, rồi từ từ há miệng ra. Hình ảnh trước mắt Ngân Trần dao động, Quỷ Sơn Liên Tuyền xông ra ngoài. Sóng nước lập tức ào ạt tuôn vào, Ngân Trần nắm chặt hàm răng Hải Ngân chờ đợi.

Quỷ Sơn Liên Tuyền lao ra khỏi hàm răng bén nhọn của Hải Ngân, nước biển lạnh như băng lập tức bao vây cô. Cô nhìn nguồn sáng xanh thẳm bên dưới, bắn Sợi Xích Hồi Sinh cầm trong tay ra, nó xuyên qua nước biển, bay thẳng về không gian phía dưới. Tiếng leng keng truyền đến qua dòng nước, Quỷ Sơn Liên Tuyền biết nó đã đâm vào nham thạch, hai tay cô kéo căng, cả người lao xuống đáy biển như chú cá bạc.

“Ầm…”

Trong phút chốc, cả người cô xuyên qua dòng nước, nhanh chóng rơi xuống. Cô quay người nhìn mặt nước biển lơ lửng trên đỉnh đầu. Bọt nước vừa bị cô làm tung tóe đã dâng lên lần nữa, hòa vào mặt biển bên trên, cảnh tượng này thật sự quá kỳ diệu. Trong nháy mắt tiếp theo, tia sáng trắng tuôn ra bên tai cô tụ lại thành hình. Ám Sí hiện ra, cô rơi trên tấm lưng êm ái to

https://thuviensach.vn

lớn của nó. Cô không chần chừ kéo sợi xích khỏi vách đá, bắn lên mặt nước biển trên đỉnh đầu.

“Phầm phập…”

Hai sợi xích chui vào miệng Hải Ngân, Ngân Trần vươn tay bắt lấy đầu nó. Anh kéo mạnh, đầu bên kia cảm ứng được lực kéo của anh, thế là nhanh chóng giật lại. Ngân Trần hít sâu vào, nín thở cấp tốc theo nó lao vào biển sâu.

Nháy mắt tiếp theo, Ngân Trần chui ra khỏi mặt nước biển trên đầu Quỷ Sơn Liên Tuyền, rơi xuống lưng Ám Sí.

“Lúc trước chúng tôi ở trong Đồi Hồn, không biết vì sao quân cờ lẽ ra đưa chúng tôi rời khỏi Đồi Hồn lại biến thành quân cờ đi đến di tích Eutours. Khi đó, chúng tôi cũng không biết đó là nơi nào, càng không biết nó thật ra là tầng tiếp theo của Đồi Hồn. Bây giờ xem ra vừa hay là giải quyết được phiền phức lớn nhất của chúng ta rồi. Chúng ta có thể đi vòng qua Chúc Phúc, đến thẳng tầng tiếp theo.”

Ngân Trần gật đầu, sau đó, hai người cưỡi Ám Sí to lớn bay về phía cửa đá cuối khe núi. Một lúc sau, Ám Sí vỗ cánh tạo nên gió thốc, đáp xuống khoảng sân to chìa ra từ vách đá. Quỷ Sơn Liên Tuyền đi đến trước cánh cửa đá, nhìn chiếc vòng đồng kéo cửa, gật đầu với Ngân Trần, sau đó đưa tay ra cầm lấy, nhưng không có bất cứ động tĩnh gì.

Mặt Quỷ Sơn Liên Tuyền trắng bệch.

“Xảy ra chuyện gì…” Cô nhìn quân cờ không có bất kỳ phản ứng nào, không biết phải làm sao.

“Cô chắc chắn là cái này sao?” Ngân Trần đi đến, vẻ mặt căng thẳng.

https://thuviensach.vn

“Tôi chắc mà!” Quỷ Sơn Liên Tuyền gật đầu. “Lúc đó, Thiên Thúc U Hoa đẩy tôi về phía quân cờ này, sau đó, cô ta cũng đi vào di tích Eutours. Tôi không nhớ lầm đâu. Cô ta nói cô ta chọn quân cờ khác, hai quân cờ đều đi thông đến di tích Eutours.”

Ngân Trần thoáng im lặng. Liên Tuyền còn chưa kịp nói câu “Anh chú ý…” thì anh đã quyết đoán đưa tay cầm lấy chiếc vòng đồng còn lại.

Vẫn yên lặng như tờ.

“Hai quân cờ đều mất đi hiệu lực rồi. Họ đã phong tỏa con đường trực tiếp thông đến di tích Eutours.” Ngân Trần quay người, lạnh lùng nói. “Xem ra, nếu muốn đi đến tầng tiếp theo, chỉ có một biện pháp duy nhất thôi.”

Mắt Quỷ Sơn Liên Tuyền tối sầm lại: “Anh nói là giết chết… thứ bên dưới sao?” Giọng cô run rẩy vang vọng trong khe núi tối tăm.

Ngân Trần im lặng, qua hồi lâu, anh chậm lại gật đầu.

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 21: Đồng Tử Đen Của Người Chết

Đồi Hồn, đế quốc Aslan phía Tây.

“ Với hồn lực của hai người chúng ta thì không thể nào giết chết được Chúc Phúc đang ở đáy vực chìm trong biển sương mù kia. Nó là một trong bốn hồn thú đứng đầu Aslan, hồn lực vượt xa hai chúng ta. Cô có cách gì không?” Ngân Trần nhìn Liên Tuyền, sắc mặt quyết phải hi sinh.

“ Đáp án của tôi giống với anh thôi. Với hồn lực hiện giờ của hai chúng ta, không có khả năng giết được Chúc Phúc.” Qủy Sơn Liên Tuyền đi đến bên vách núi, cúi đầu trầm tư.

“ Nhưng nếu chỉ muốn vượt qua phòng tuyến của Chúc Phúc đi xuống di tích Eutours, tôi vẫn có thể làm được.”

“ Không giết Chúc Phúc thì làm sao đi qua nó được?” Ngân Trần không tin lắm, nhưng anh nhìn vẻ mặt Liên Tuyền lại không giống nói bừa. “Ý nghĩa tồn tại của nó không phải là làm một phòng tuyến giam cầm Gilgamesh sao?”

“ Nếu là lúc trước thì tôi không dám chắc. Nhưng hiện tại, tôi cảm thấy có thể thử một lần xem sao.”

“ Lúc trước? Lúc trước nào?” Ngân Trần nghi ngờ hỏi.

https://thuviensach.vn

“ Trước lúc trở thành Vương tước cấp Năm, khi mà tôi chỉ là Sứ đồ cấp Năm thôi.” Qủy Sơn Liên Tuyền quay lại đối mặt với Ngân Trần, đôi mắt lóe sáng: “Khi đó, tôi, Kỳ Linh và Thiên Thúc U Hoa suýt nữa đã bỏ mạng dưới tay Chúc Phúc. Lúc ấy, tôi định dùng thiên phú của mình khống chế nó nhưng vô ích. Hồn lực của nó quá mạnh. Đứng trước hồn lực như thế, thiên phú của tôi chỉ như diều gặp gió bão, có dây giữ nhưng cũng vô dụng, thổi sẽ đứt ngay. Nhưng hồn thú cũng cách biệt lúc trước một trời một vực. Tuy không thể hoàn toàn điều khiển nó, nhưng nếu chỉ lừa nó thôi thì rất dễ dàng.”

“ Lừa nó ư?” Ngân Trần không hiểu. “Ý cô là sao?”

“ Tuy thiên phú của tôi không thể điều khiển được Chúc Phúc hoàn toàn nghe theo lệnh mình, nhưng tôi có thể khiến nó đánh giá thấp hồn lực của chúng ta, thậm chí không cảm nhận được sự hiện hữu của chúng ta. Chỉ cần chúng ta ẩn giấu hồn lực và giảm tốc độ lưu chuyển của hồn vụ trong cơ thể đến mức thấp nhất là được. Như vậy cộng thêm thiên phú của tôi, tôi có thể khiến Chúc Phúc ảo giác rằng chúng ta chỉ là loài ruồi muỗi vặt vãnh, không buồn tấn công chúng ta. Chúng ta chỉ cần từ từ đi qua nó, luồn lách giữa khe hở thân thể khổng lồ của nó, vậy là được rồi.”

“ Nhưng nếu muốn xuống bên dưới phải sử dụng hồn lực để bay hoặc là thả hồn thú ra cưỡi. Chúng ta không phải Phong Tước, không thể nào bay xuống đó được. Nếu không phóng hồn lực, dựa vào thể lực leo xuống vách đá, vậy đến khi nào mới xong?” Ngân Trần khá nghi ngờ kế hoạch này, nhưng vẻ mặt anh cho thấy đã bắt đầu le lói hi vọng. Anh mơ hồ cảm giác được kế hoạch nghe có vẻ ngông cuồng này không phải hoàn toàn bất khả thi.

“ Chuyện này cần anh giải quyết đây. Anh có nhiều hồn khí như vậy, trong đó nhất định là có hồn khí cưỡi gió bay lượn được. Chỉ cần để hồn khí này chở chúng ta, từ từ hạ xuống dưới. Vì dù hồn khí tỏa ra hồn lực mạnh mẽ, nhưng đừng quên chúng ta đang ở trong Đồi Hồn, trong khe núi này có

https://thuviensach.vn

cả vạn hồn khí lúc nào cũng tỏa ra hồn lực, thêm một cái căn bản không có gì khác thường. Giống như anh không thể nào nhận ra được, trên thảo nguyên bao la tự nhiên mọc thêm một cọng cỏ vậy.”

Đôi mắt Ngân Trần sáng rực trong không gian mờ tối, vẻ mặt đầy kích động. Lúc trước, tuy đã quyết tâm hi sinh thân mình để giải cứu Gilgamesh, nhưng bây giờ anh phát hiện kế hoạch này không hẳn phải chết mà còn có khả năng thành công. Trái tim anh như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực.”

“ Thêm nữa là, chúng ta còn một phòng tuyến cuối cùng, đó chính là Vạt Vây Nữ Thần của anh.” Qủy Sơn Liên Tuyền cười cười. “Cho dù thôi miên của tôi mất đi hiệu lực, khiến Chúc Phúc cảm ứng được có hồn lực yếu ớt đến gần, như muỗi, không thể nào dốc hết sức, chỉ đánh nhẹ thôi. Nên dù anh chỉ có một mảnh nhỏ của Vạt Váy Nữ Thần, chắc chắn cũng đủ chống đỡ công kích nhỏ bé không đáng kể này. Khi Chúc Phúc phát hiện tấn công thất bại, nó càng chắc chắn hồn lực mà nó vừa do thám được chẳng qua chỉ là ảo giác mà thôi.”

Ngân Trần im lặng một hồi, cuối cùng khe khẽ trả lời: “Được!” Anh không nói thế một chữ nào nữa, nhưng Qủy Sơn Liên Tuyền có thể nghe thấy, anh đang cố gắng đè nén âm thanh nghẹn ngào của mình.

“ Có lẽ vận mệnh đã định chúng ta chắc chắn giải cứu được Gilgamesh. Tôi nghĩ, ban đầu, khi Tư tế Bạch Ngân giam anh ấy không bao giờ nghĩ đến trong những người giải cứu sẽ có Vương tước thiên phú thôi miên hồn thú như tôi, cộng thêm Vương tước góp nhặt các loại hồn khí như anh.

Hơn nữa, vừa khéo còn có được Vạt Váy Nữ Thần. Có lẽ tất cả đều là ý trời.”

“ Chúng ta bắt đầu thôi!” Qủy Sơn Liên Tuyền nhìn Ngân Trần.

“ Được!” Ngân Trần gật đầu, tay vung lên không trung. Một đĩa ngọc lưu ly hình tròn hiện ra, lơ lửng trên không nhẹ nhàng như không có trọng

https://thuviensach.vn

lực. “Đây là hồn khí không thuộc về tấn công cũng không phải phòng ngự, tên của nó là Vân Quyết. Nó có thể nhanh chóng tạo ra rất nhiều mây trên bầu trời, làm mưa trút xuống, đối với nhà hồn thuật giỏi về sử dụng nguyên tố nước là vô cùng hữu hiệu. Ví dụ như ở trong sa mạc, hoặc là xung quanh không có nguồn nước, có thể thông qua cơn mưa xối xả trút xuống trong nháy mắt thay đổi thuộc tính khu vực đó, từ đó nâng cao năng lực chiến đấu của mình. Bản thân hồn khí bởi vì là mây nên có thể trôi nổi.”

“… Các Vương tước khác, thậm chí là Tư tế Bạch Ngân cũng không biết anh sưu tầm được rất nhiều hồn khí à? Nếu không, sao anh vẫn giữ vị trí Vương tước cấp Bảy, thực lực của anh đã bị đánh giá thấp quá…” Qủy Sơn Liên Tuyền nhìn Ngân Trần, nghiêm túc nói.

Ngân Trần không trả lời. Anh đưa tay lên không kéo xuống, Vân Quyết từ từ hạ xuống khe núi chìm trong biển sương bên dưới. Ngân Trần nhảy xuống vách đá rồi vững vàng đáp xuống Vân Quyết. Anh quay đầu vẫy tay với Liên Tuyền. Cô gật đầu, sau đó nhắm mắt lại. Ám Sí ngay lập tức cuộn thành vô số tia sáng trắng, như gió xoáy chui vào tước ấn bên dưới tai cô, Liên Tuyền cũng nhảy xuống. Trong chốc lát, hai người đã khuất trong màn sương dày đặc.

Sau khi mây mù tan đi, Qủy Sơn Liên Tuyền lại thấy được cảnh tượng khủng khiếp như địa ngục kia lần nữa. Dưới đáy vực hẹp dài, đống xúc tu thô to chen chúc nhau, giống như đám tuyến trùng dưới đáy sông được phóng đại lên gấp mấy mươi lần, lúc nhúc trong đám nước. Ngân Trần kinh hãi vì cảnh tượng trước mặt. Dù trước đây anh đã biết Chúc Phúc đáng sợ, nhưng không ngờ lại kinh khủng đến mức khiến người ta khiếp đảm như vậy.

“ Ẩn giấu hồn lực xuống mức thấp nhất, chúng ta sắp sửa bước vào phạm vi nó có thể cảm ứng được rồi.” Qủy Sơn Liên Tuyền nói.

https://thuviensach.vn

Ngân Trần nghe xong liền quay đầu nhìn cô, đôi mắt cô đã hoàn toàn biến thành màu vàng, trên cổ cũng thấp thoáng hoa văn vàng óng. Xem ra Qủy Sơn Liên Tuyền đã bắt đầu vận dụng thiên phú của mình lừa Chúc Phúc bên dưới. Những xúc tu đỏ lòm ngọ nguậy chậm chạp, đan xen quấn vào nhau kia không phát hiện hai người đang đến gần.

Ngân Trần cẩn thận nắm hai mảnh Vạt Váy Nữ Thần trong tay, chuẩn bị thúc đẩy hồn lực, kích thích chúng trở thành tơ lụa nguyên thủy chống đỡ hồn thú tấn công bất cứ lúc nào. Độ cao càng ngày càng thấp, đống sền sệt bên dưới càng lúc càng gần. Những xúc tu như thân cây khổng lồ gần trong gang tấc, nhìn thấy rõ mồn một từng giác mút trên đó. Lúc sắp chạm vào, Ngân Trần cảm thấy tim mình giật thót đến tận cổ họng. Với khoảng cách gần như thế, nếu Chúc Phúc bất chợt tấn công, với tốc độ và hồn lực cao siêu của nó, có chắc ngăn cản được không thật đúng là khó khăn.

Vân Quyết chậm chạp chìm vào thân thể to lớn của Chúc Phúc.

***

Di tích Eutours, đế quốc Aslan phía Tây.

“ Chúng ta đã sống sót đến đây rồi.” Ngân Trần nhắm mắt lại, trước mắt như vẫn còn vách thịt đỏ lòm do vô số con giun đũa tạo thành. Mùi tanh hôi khiến người ta gần như muốn nôn mửa, âm thanh lúc nhúc phầm phập như dính vào màng nhĩ vẫn còn quanh quẩn.

Giống như họ vừa mới từ cõi chết trở về.

Qủy Sơn Liên Tuyền nhẹ nhàng ngồi xuống một tảng đá nham thạch, hai mắt nhắm nghiền. Có vẻ vì mới lừa Chúc Phúc, phải duy trì hồn lực ở cường độ cao, kéo dài thời gian thôi miên nên giờ đây hồn lực cô đã vô cùng suy yếu.

https://thuviensach.vn

Ngân Trần đi đến, vươn tay khẽ đặt lên bên tai cô. Hồn lực tinh khiết như nước suối chảy ào ạt vào thân thể Liên Tuyền. Anh có thể cảm giác được tốc độ hồi phục thể lực và hồn lực của cô hơn hẳn người thường. Anh biết rõ Nữ vương tước trước mặt này có hai loại thiên phú Thôi miên và Vĩnh Sinh, đồng thời còn có trí tuệ và gan dạ xuất chúng, thậm chí có sức nhẫn nại mà nhiều người đàn ông không có. Cô bền bỉ như nhánh tùng bị tuyết đọng oằn xuống.

Qủy Sơn Liên Tuyền nhắm mắt khôi phục thể lực, Ngân Trần cũng nhắm mắt lại tìm kiếm hồn lực xung quanh. Hiện tại, họ đã ở trong di tích Eutours. Nhưng giống với lần đến đây cùng Tất Lạp, cả di tích rộng lớn không có bất kỳ một tia hồn lực nào. Tòa thành dưới lòng đất này là một phế tích hoang vu thật sự, không có một bóng người lẫn bóng ma.

Ngân Trần quay đầu phát hiện Liên Tuyền đã đứng dậy, tốc độ khôi phục hồn lực thật kinh hồn.

“ Nơi này… Sao đột nhiên lại thành… trống không như thế?” Qủy Sơn Liên Tuyền giống Ngân Trần, cảm ứng được bốn phía hoàn toàn trống rỗng.

“ Rất kỳ lạ, hàng ngàn vạn vong linh lúc trước đều mất hết.” Ngân Trần khẽ nói. “Trước trận đại chiến trên đảo Vĩnh Sinh, tôi và Tất Lạp đã từng đến đây. Khi đó, nó đã như vậy rồi. Nhưng chuyện này thật sự kỳ lạ, bởi vì không ai có năng lực khiến nhiều vong linh diệt vong trong nháy mắt như vậy. Cho dù là Gilgamesh cũng rất khó làm được.”

“ Nhưng chắc chắn không phải là Tư tế Bạch Ngân triệt tiêu mấy vạn vong linh tạo thành tấm chắn phòng ngự này. Vì nhiệm vụ của chúng chính là giam giữ Gilgamesh. Họ không thể nào làm như vậy được.” Qủy Sơn Liên Tuyền nói.

“ Không đúng…” Ngân Trần cú đầu, vẻ mặt đăm chiêu như trong đầu vừa lóe lên ý nghĩ mơ hồ, rất quan trọng nhưng lại không rõ rệt.

https://thuviensach.vn

“ Gì không đúng cơ?” Qủy Sơn Liên Tuyền hỏi.

Ngân Trần ngẩng đầu, ánh mắt sắc bén: “Di tích Eutours đã tồn tại và có lịch sử từ rất lâu. Nhiều thế hệ Sứ giả Địa trong Sư đồ cấp Một chúng tôi thật ra là sắm vai Sức giả Địa Ngục. Đây là bí mật chỉ có Vương tước và Sứ đồ cấp Một mới biết. Nhiệm vụ của Sứ giả Địa Ngục là không ngừng sưu tầm linh hồn Vương tước, Sứ đồ hoặc các nhà hồn thuật cấp cao đã chết tụ họp lại nơi này, bảo vệ thứ gì đó. Về phần là cái gì thì chúng tôi không rõ lắm. Nhiệm vụ này đã bắt đầu trước cả thế hệ chúng tôi, thậm chí là trước cả đời Tất Lạp nữa. Khi đó, Gilgamesh căn bản còn chưa ra đời, cho nên những vong linh này không thể nào tập trung ở đây vì muốn giam giữ ngài ấy. Tôi cảm thấy nhất định là vì bảo vệ đồ vật nào đấy, giống như Tư tế Bạch Ngân nói với chúng tôi lúc trước.”

“ Vậy giờ toàn bộ vong linh nơi này đã biến mất, có nghĩa là… vật kia đã bị mất trộm rồi sao?” Trong giọng nói của Qủy Sơn Liên Tuyền ẩn chứa nỗi sợ hãi khôn tả.

“ Chuyện này tôi không rõ.” Ngân Trần cau chặt mày, từ vẻ mặt có thể thấy được trong lòng anh cũng đang sợ hãi.

“ Tuy nhiên, nếu Tư tế Bạch Ngân cần thu gom nhiều vong linh như thế, hơn nữa, căn cứ vào lịch sử lâu đời, xem ra thứ mà những vong linh này bảo vệ nhất định là vô cùng quan trọng. Nếu đã mất trộm thì rất có khả năng là một trận đại họa cho Aslan.” Qủy Sơn Liên Tuyền nhìn Ngân Trần.

Ngân Trần cúi đầu thở dài, “Nhưng cũng không liên quan gì đến tôi. Tôi đã không còn là Sứ đồ Thiên nữa. Hiện tại, Sứ đồ Địa của Tu Xuyên Địa Tạng mới là người giải quyết tai họa này. Tôi chỉ muốn cứu Gilgamesh ra thôi, những chuyện còn lại đều không nghĩ đến. Dù là ai chết cũng không sao, vương quốc này càng không có liên quan gì đến tôi nữa.”

https://thuviensach.vn

Liên Tuyền không biết phải tiếp lời anh thế nào, đành im lặng. Nhưng thật ra, trong nội tâm cô có phần đồng cảm với anh. Giống như bản thân cô hiện giờ vậy, thực hiện nguyện vọng của Qủy Sơn Phùng Hồn trước khi chết, rồi trả thù cho anh. Nhưng sau khi hoàn thành hết tất cả, cô sẽ làm gì trong cõi trời đất bao la này? Chắc chắn không thể làm Vương tước nữa. Như vậy, cô sẽ là ai?

“ Cyril có nói cho cô biết làm sao mới đi xuống được tầng tiếp theo của di tích Eutours không? Chính là nơi giam giữ Gilgamesh ấy?” Ngân Trần cất lời, kéo Qủy Sơn Liên Tuyền rời khỏi dòng suy tư.

“ Có!” Qủy Sơn Liên Tuyền ngẩng đầu, đi về phía hai cột đá to. “Đi theo tôi!”

Hai người đi tầm một khắc, xung quanh vẫn tối tăm không một tiếng động, lặng yên như tờ. Qủy Sơn Liên Tuyền dừng lại trước một phế tích như tế đàn. Phần lớn đài đá xung quanh đã sụp đổ, chỉ còn lại tảng đá hình tròn chính giữa trũng xuống, trông như một ao nước. Chắc hẳn là ao suối phun nước sóng gợn lăn tăn ngày xưa.

Qủy Sơn Liên Tuyền quay người lại nói với Ngân Trần. “Tế đàn Cyril nói chắc là đây rồi.”

Ngân Trần đi đến chiếc ao trũng, Qủy Sơn Liên Tuyền cũng khá nghi ngờ. Cyril cũng không nói rõ cho cô biết đến đây rồi sau đó phải làm như thế nào mới vào tầng tiếp theo được.

“ Cô nhìn nơi này xem.” Ngân Trần ngồi xổm xuống, vung tay lên, cơn gió mạnh thổi đám bụi bám trên nền gạch hình chữ nhật to lớn, hiện ra một hàng chữ cổ:

“ Máu vàng cùng nguồn, lấp đầy hố cạn, cửa địa ngục trắng mở ra.”

https://thuviensach.vn

“Cửa địa ngục, ý là cửa tầng dưới, nhưng tại sao lại là địa ngục trắng nhỉ? Máu vàng là chỉ cái gì?” Qủy Sơn Liên Tuyền ngồi xuống nghiên cứu hàng chữ này.

“Máu vànghẳn là nói máu hòa lẫn với hồn vụ, cũng chính là máu của nhà hồn thuật. Nhưng tại sao có thể là máu vàng cùng nguồn? Cùng nguồn thì phải là đến từ cùng một người… nếu là vậy, thì rót đầy cả hồ không phải người đó sẽ chết hay sao?” Ngân Trần cau mày.

“ Không nhất định thế đâu.” Qủy Sơn Liên Tuyền đăm chiêu, sau đó nói. “Anh quên thiên phú mới có của tôi rồi sao?”

Ngân Trần bừng tỉnh ngộ, “Đúng rồi! Thiên phú Vĩnh Sinh của Cyril. Hiện tại, đối với cô, dùng thứ máu này hoàn toàn không thành vấn đề.”

“ Thử xem sao!” Vẻ mặt Liên Tuyền căng thẳng. Cho dù ỷ vào mình có thiên phú Vĩnh Sinh, nhưng muốn dùng máu trong cơ thể rót đầy cái hồ này tuyệt đối không phải là chuyện nhỏ. Qủy Sơn Liên Tuyền đưa tay trái ra, xắn tay áo lên, giơ tay phải rạch một vết lên cổ tay trái. Thoáng chốc, trong không khí lan tỏa mùi máu tanh nồng nặc.

“ Tôi bỗng nghĩ đến…” Qủy Sơn Liên Tuyền thả lòng cổ tay, để mặc dòng máu đỏ ào ạt chảy xuống vách hồ. “Cyril ban ấn cho tôi, truyền lại tước vị không phải là quyết định nhất thời. Mà là ông biết nếu không có thiên phú của ông, dù có làm thế nào cũng không thể phá giải phong ấn này.

“ Hơn nữa, điều này cũng càng chứng minh rằng kế hoạch của Tư tế Bạch Ngân vô cùng hoàn hảo. Bởi vì nếu thân thể Cyril đã hóa thành hòn đảo kia, như vậy, trên thế gian này, không ai có thiên phú Vĩnh Sinh đến phá giải phong ấn cuối cùng này được. Vì vậy mới bảo Cyril hóa thành hòn đảo, trở thành một phong ấn trong đó, ngoại trừ khiến địa ngục này có thời gian hữu hiệu gần như vĩnh hằng ra, lại càng triệt để diệt trừ hậu hoạn, tiêu diệt người phá giải phong ấn hồ máu này.”

https://thuviensach.vn

“ Thật ra thì điều này cũng giải thích được một chuyện khác…” Sắc mặt Qủy Sơn Liên Tuyền càng lúc càng trắng.

“ Chuyện gì?”

“ Anh còn nhớ lúc trước tôi, Kỳ Linh và Thiên Thúc U Hoa vào Đồi Hồn, quân cờ bị thay đổi không?” Qủy Sơn Liên Tuyền hỏi.

“ Dĩ nhiên còn nhớ.”

“ Bây giờ nhớ đến, nếu nói hai vị Tư tế Bạch Ngân ở Trái Tim vì tôi và anh trai tôi phản bội nên muốn diệt trừ tôi trong Đồi Hồn, thay đổi quân cờ thì có vẻ như lẽ đương nhiên. Nhưng vấn đề là tại sao Thiên Thúc U Hoa vốn không liên quan đến chuyện này, tin cô ta nhận được cũng là sai, quân cờ ra ngoài kia cũng đưa cô ta đến kế hoạch của Tư tế Bạch Ngân. Họ không cho phép người có thiên phú Vĩnh Sinh sống trên thế gian này. Vì chỉ cần còn thiên phú này tồn tại thì phong ấn cuối cùng của Gilgamesh sẽ có khả năng bị phá giải.”

“ Nói như vậy, tất cả đều đã được giải thích. “Về phần Kỳ Linh, cậu ấy là nằm ngoài kế hoạch, đột ngột tiến vào Đồi Hồn nên bị dây vào chuyện của hai người.” Ngân Trần gật đầu, đôi mắt cau lại khác thường.

“ Không những vậy, tôi cảm thấy ý nghĩa của phong ấn cuối cùng này vẫn còn, nếu một người mất nhiều máu như vậy, dù có giải phóng được Gilgamesh thì chắc chắn cũng đã kiệt sức, tiếp theo lại phải đối mặt với cạm bẫy và công kích mới, hẳn cũng khó mà vượt qua được.”

Ngân Trần im lặng không nói gì. Hành trình giải cứu lần này đầy rẫy nguy hiểm. Căn cứ vào mọi chuyện trước mắt, kế hoạch giam giữ Gilgamesh đã được sắp đặt đến độ tà ác cùng cực. Lẽ nào thật sự chỉ vì nguyên nhân phòng ngừa tương lai ngài có thể phản bội hay sao?

https://thuviensach.vn

Trong di tích Eutours yên ắng không một tiếng động, chỉ có tiếng máu chảy tí tách xuống hồ nước cạn khô không ngừng vang lên. Máu đỏ sẫm đã bắt đầu tích tụ, nhưng theo lượng máu càng lúc mất đi càng nhiều, thiên phú của Qủy Sơn Liên Tuyền khiến thân thể cô nảy sinh bản năng tự vệ, vết thương nơi cổ tay khép lại cực nhanh, khiến người ta trố mắt Liên Tuyền phải rạch động mạch trên cổ tay mình hết lần này đến lần khác, tất cả vết thương bị cắt trên tay lấp lại như cũ.

“ Bây giờ, tốc độ máu chảy quá chậm. Tôi phải gia tăng tốc độ, di tích này tràn ngập hiểm nguy chưa biết được, chúng ta đừng nên ở lâu thì tốt hơn.” Cô vừa nói xong, Ngân Trần nghe thấy thêm vài tiếng da thịt bị cắt vang lên.

Ngân Trần thật sự không đành, nhưng lại không có cách nào khác. Anh nhẹ nhàng đi đến ngồi cạnh cô, cúi đầu trầm tư một lát. Hình như nhớ ra điều gì đó, anh liền vung hai tay lên, một chiếc đèn đồng màu xanh biếc hiện ra bên chân anh . Anh khẽ vặn cái chốt nhỏ nơi chăn đèn, ánh sáng xanh ngắt leo lết tỏa ra từ chụp đèn, không giống như ánh lửa.

“ Chiếc đèn này có thể sinh ra hồn vụ à?” Qủy Sơn Liên Tuyền vừa hỏi vừa cắt mạnh vào động mạch tạo ra vết thương lớn hơn. Sở dĩ cô hỏi như vậy là vì cô cảm giác được nồng độ của hồn vụ xung quanh tăng lên, tốc độ chữa lành vết thương và thịt non mọc ra rõ ràng nhanh hơn.

“ Không phải, hồn khí này tên là Ngọc Tụ Hồn.” Ngân Trần đặt tay lên bên tai Liên Tuyền , truyền hồn lực tinh khiết vào người cô. “Tuy không thể sinh ra hồn vụ nhưng nó có thể nhanh chóng thu nạp hồn vụ trong khuôn viên lớn xung quanh, rất hữu ích cho nhà hồn thuật bị thương hoặc là tiêu hao hồn lực quá lớn.”

Khuôn mặt Qủy Sơn Liên Tuyền tái nhợt vì mất máu nhiều, khẽ nở nụ cười: “Anh cứ như một Đồi Hồn di động vậy. Sau này, Sứ đồ cứ hỏi thẳng anh lấy hồn khí là được.”

https://thuviensach.vn

Ngân Trần không trả lời, cũng không cười, anh chỉ lẳng lặng nhìn Liên Tuyền, trong lòng đầy lo lắng cho những việc sẽ xảy ra tiếp theo. Đến bây giờ, mỗi một cửa ải đều trải qua không dễ dàng gì, nhưng lại rất may mắn là không xảy ra giao phong chính diện. Nhưng bên dưới vẻ ngoài bình lặng này, Ngân Trần luôn cảm giác rằng có vật gì đó đang dậy lên sóng ngầm. Nơi giam giữ Gilgamesh nếu quả thật có thể đến đơn giản rồi giải cứu như vậy, thì mọi chuyện đều có vẻ quá đỗi dễ dàng. Nhất định là có gì đó mà anh và Liên Tuyền chưa nghĩ tới, hoặc là sắp phát sinh.

Nghĩ đến đây, đầu mày anh lại cau chặt lần nữa.

Lúc Ngân Trần còn đang trầm tư thì bất chợt đất dưới chân truyền đến chấn động rất nhỏ, ngay sau đó thì càng lúc càng lớn hơn. Trên trần vách đá không ngừng rơi xuống bụi bặm và đá vụn. Anh đứng lên, đường vân vàng trên thân thể lập lòe phát sáng, cả người trong trạng thái đề phòng vô cùng căng thẳng. Anh đứng bên bờ hồ, bảo vệ Qủy Sơn Tuyền lúc này đã gần như kiệt sức. Cô ngã ngồi bên cạnh bờ hồ, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy.

Lúc này, Ngân Trần mới phát hiện chiếc hồ khô cạn đã đầy máu của Liên Tuyền. Tuy nhiên, giống như dưới đáy xuất hiện một lỗ thủng, chính giữa hồ máu đỏ hiện ra một dòng xoáy không ngừng hút máu xuống dưới càng lúc càng nhanh. Máu trong hồ nhanh chóng bị rút cạn. Khi giọt máu cuối cùng biến mất nơi dòng xoáy, một con dao găm sáng loáng xuất hiện cắm giữa đáy hồ, ngay chính vị trí lỗ đen kia.

“ Con dao găm này là quân cờ sao?” Qủy Sơn Liên Tuyền gắng gượng hỏi, giọng cô nghe vô cùng yếu ớt, mong manh như một tờ giấy vừa vò sẽ rách vụn. Ngọc Tụ Hồn hiện giờ chỉ còn lại chút ánh sáng mỏng manh, hồn vụ xung quanh cũng bị tiêu hao gần hết, muốn hội tụ lại hồn vụ phải cần một ít thời gian.

“ Tôi thử xem. Cô nghỉ ngơi trước đi!” Ngân Trần nhảy vào hồ, đôi ủng trắng muốt nhanh chóng bị máu còn sót lại dưới đáy hồ nhuộm đỏ. Trong

https://thuviensach.vn

không khí toàn mùi máu tanh nồng.

“ Anh đợi đã!” Qủy Sơn Liên Tuyền chống đầu gối đứng dậy. Vài tiếng leng keng vang lên, Sợi Xích Hồi Sinh đã quấn quanh cánh tay phải của Ngân Trần. Cô nắm chặt sợi xích trong tay, nói: “Nếu thanh dao găm kia là quân cờ, như vậy ít nhất chúng ta có thể cùng nhau dịch chuyển tức thời đến không gian khác, có gì còn giúp đỡ cho nhau được. Nếu có lỡ chạm vào cơ quan bẫy rập, tôi có thể kéo anh ra khỏi hố máu. Anh chuẩn bị xong thì ra hiệu cho tôi.”

Ngân Trần gật đầu, anh ngồi xuống, ra dấu với Liên Tuyền, sau đó nắm chặt chuôi dao. Qủy Sơn Liên Tuyền thấy hoa mày chóng mặt, vài tia sáng màu đen bỗng che kín cả tầm nhìn, có cảm giác được sức căng của sợi xích biến mất trong nháy mắt. Bởi vì cô vẫn cố kéo lấy Ngân Trần, cho nên bây giờ sợi xích bỗng trống rỗng, cả người cô ngã về phía sau.

Khi tầm mắt cô rõ ràng trở lại, Ngân Trần đã biến mất hoàn toàn. Trên bệ đá trống trơn chỉ còn lại mình cô, thanh dao găm trong hồ đã biến mất, Ngọc Tụ Hồn cũng mất dạng. Cả di tích Eutours tối đen như mực. Cô định thả Ám Sí ra, ánh trăng êm dịu trên thân thể nó ít ra có thể soi sáng bóng tối trước mặt, nếu không thì mọi thứ đều quá nguy hiểm. Tuy nhiên, cô vừa tiêu hao rất nhiều hồn lực, không thể duy trì hồn thú xuất hiện như bình thường được.

Qủy Sơn Liên Tuyền đành nằm yên, gối đầu lên đài đá lạnh ngắt, hô hấp nặng nề. Trong đầu cô nhanh chóng tái diễn lại tất cả những gì vừa xảy ra, khẳng định có chỗ nào đó phát sinh vấn đề, nhưng cô không biết rốt cuộc đó là gì. Nỗi sợ hãi trong lòng càng lúc càng lớn. Cảm giác quái lạ này rất rõ, nhưng không thể nào diễn tả được, nhất định là có gì đó không đúng, nhất định là có vấn đề ở đâu đó. Nhưng rốt cuộc là ở đâu? Cô mở to mắt nhìn xoáy vào trong bóng tối, song không có bất cứ ánh sáng nào, vẫn đen kịt, đưa tay không thấy được năm ngón, cho dù giờ phút này có một con

https://thuviensach.vn

quái vật đang đứng trước mặt cô há cái miệng to như chậu máu, cô cũng không thể nào nhìn thấy.

Cảm giác nguy hiểm càng ngày càng mãnh liệt. Rốt cuộc là gì đây? Cuối cùng là không đúng ở đâu? Qủy Sơn Liên Tuyền cố hết sức suy nghĩ, bỗng sống lưng cô lạnh buốt, nỗi kinh hoàng xông lên não. Cô biết cảm giác quái lạ trong người mình đến cùng ở đâu rồi. Cô không thể tự chữa lành vết thương được nữa, tất cả thương tích trên người cô, máu chảy khỏi cơ thể, tất cả cơ bắp da thịt đều toàn bộ ngừng phục hồi.

Lưng Liên Tuyền tê cóng, cô không thể tự điều trị được nữa sao? Cô nhắm mắt lại cảm ứng xung quanh, sau đó kinh hoàng nhận ra, trong bóng tối dày đặc này, thậm chí là cả phân nửa không gian di tích này chẳng hề có Hồn Vụ Hoàng Kim nào còn sót lại, hồn lực là số không.

Đó cũng là nguyên nhân vì sao vết thương trên toàn thân cô ngừng liền miệng. Bởi vì không có bất cứ hồn vụ nào đề cô hấp thụ, bổ sung nữa. Cả di tích Eutours trong nháy mắt mất hết toàn bộ hồn vụ.

“ Tại sao? Tại sao?” Cổ họng dần thít chặt, cô bỗng cảm nhận được hơi thở của thần chết. Nói là cảm nhận thì không chính xác, bởi vì đối phương không phát ra bất cứ âm thanh nào, thậm chí không hề tỏa ra bất cứ mùi vị nào. Nhưng Qủy Sơn Liên Tuyền cảm giác được rất rõ ràng, trong bóng tối trước mặt mình không xa, có một người đứng yên ở đó, hoặc là có một thứ gì đó. Đây chỉ là giác quan thứ sáu thôi nhưng Liên Tuyền có thể khẳng định chắc chắn.

Cô không dám lên tiếng, thậm chí là nín thở, cố trợn to hai mắt nhưng vẫn không thấy được gì cả. Người trong bóng tối kia có lẽ đã đứng trước mặt cô, đang nhìn chằm chằm vào cô cũng nên.

“ Ai ở đó?” Liên Tuyền gọi với vào bóng tối, giọng nói run rẩy đến mức ngay cả chính cô cũng nhận thấy. Thật ra, cô biết đối phương nhất định

https://thuviensach.vn

không trả lời, cô chỉ muốn tạo ra một chút âm thanh trong màn đêm đen sì khiến người ta sắp nổi điên này. Nếu không, sự yên tĩnh và tối tăm cực điểm sẽ khiến cô sụp đổ mất. Thân thể đã mất máu quá nhiều, hơn nữa không thể nào khôi phục lại khiến tầm mắt cô dần dần xuất hiện ảo giác. Vô số vệt đỏ lốm đốm xuất hiện trên võng mạc của cô, tay chân cô bắt đầu co giật.

Tiếng bước chân chậm chạp nhẹ nhàng vang lên trong bóng tối, đi về phía cô từng bước một. Liên Tuyền không còn bất cứ sức lực nào đề phòng ngự, dạ dày cô giống như bị bàn tay ma quái siết chặt lấy, hơi thở tử thần phả vào mặt càng lúc càng kịch liệt. Tuy nhiên, trước mặt bỗng xuất hiện một ánh sáng xám ngoét. Đây là thứ ánh sáng vô cùng kỳ lạ! Nếu dùng màu "xám ngoét" để hình dung ánh sáng thì quả là không đúng. Nhưng hiện tại, ánh sáng ở trong tầm mắt cô chỉ có thể miễn cưỡng gọi như vậy thôi.

Trong màn sáng màu xám mông lung, một người mặc trường bào đen tuyền, đội mũ trùm đầu từ từ đi về phía cô. Bước chân hắn nhịp nhàng cố định, không nặng không nhẹ, thâm trầm và kiêu căng như loài ma quỷ. Ánh sáng tỏa ra từ trường bào khiến cả người hắn như bao trùm trong một cái kèn sáng leo lét.

Hắn đi đến trước mặt Qủy Sơn Liên Tuyền, khẽ tháo mũ trùm đầu xuống, khuôn mặt hiện ra trong bóng tối.

" Sao… lại…" Đồng tử Qủy Sơn Liên Tuyền co chặt, gương mặt tái nhợt của cô bỗng run bần bật. "Sao lại là anh?"

Nét mặt hắn lạnh lùng và tuấn tú như ngọc chuốt, nhưng con người hắn lại là một mảng đen kịt, không, không chỉ là con ngươi, cả nhãn cầu của hắn đều đen kịt, không có tròng trắng, không có con ngươi, toàn bộ hốc mắt chỉ là một cái lỗ đen như vũng mực. Hắn ngồi xổm xuống, chìa ngón tay trắng bệch và thon dài ra, nhẹ nhàng vuốt ve cổ họng Liên Tuyền.

https://thuviensach.vn

“ Anh là… Anh rốt cuộc là…ai?” Qủy Sơn Liên Tuyền phát ra tiếng kêu thảm thiết ngắt quãng từ trong cổ họng bị bóp nghẹt, khiến người ta sợ hãi không thôi.

***

Trái tim, Granlt, đế quốc Aslan phía Tây.

Trong thạch thất an tĩnh, Đặc Lôi Á và U Minh im lặng đứng nghiêm. Căn phòng này hoàn toàn chẳng khác gì với nhiều năm trước. Thậm chí là dòng nước đi thông đến căn phòng cũng không có bất kỳ thay đổi nào. Khi đi đến đây, Đặc Lôi Á lại cúi đầu nhìn xuống những cánh tay trắng hều khô quắt chống đỡ bên dưới từng bậc đá trôi nổi.

Cô và U Minh vừa về đến Granlt đã bị sứ giả của Tư tế Bạch Ngân triệu tập. Nghe nói lần này triệu tập tất cả Vương tước và Sứ đồ, quy mô lớn như vậy xuất hiện không nhiều trong lịch sử Aslan. Cho nên Đặc Lôi Á cũng không đoán ra được là xảy ra chuyện gì.

Phía sau truyền đến tiếng bước chân, Đặc Lôi Á quay đầu lại. Cánh cửa đá nặng nề bị đẩy ra, Tất Lạp lặng lẽ đứng ngược sáng. Ánh sáng soi lên đường viền áo choàng đen nhánh của anh. Gương mặt đẹp tựa đóa hoa đọng lại trong băng đá, đã nhiều năm qua vẫn rung động lòng người không hề thay đổi.

Anh gật đầu với Đặc Lôi Á và U Minh. Thông qua biểu cảm trên gương mặt cho thấy anh cũng không biết lần này triệu tập họ là vì chuyện gì. Sau khi anh đến trong chốc lát, cánh cửa sau lưng lẳng lặng đóng lại.

“ Chỉ ba người chúng ta đến thôi à?” U Minh nhìn Tất Lạp bước vào cuối cùng, quay người lại hỏi Đặc Lôi Á.

“ Các Sứ đồ cũng bị gọi đến. Nhưng họ ở gian phòng đá bên cạnh.” Đặc Lôi Á thản nhiên trả lời.

https://thuviensach.vn

“ Gọi chúng ta đến là vì chinh phạt vương tước cấp Năm, cấp Sáu, cấp Bảy phản bội sao?” Khóe môi U Minh vẫn ẩn chứa nụ cười khinh khỉnh.

“ Đừng nên kết luận bừa bãi.” Tất Lạp trầm mặc bỗng lạnh lùng cất lời, đôi mắt anh lóe lên ánh sáng như tấm chắn. “Ai phản bội, ai không phản bội còn chưa rõ đâu.”

“ Tôi cũng cảm thấy anh đừng nên kết luận bừa bãi.” Đặc Lôi Á giơ tay lên che khóe môi, cất tiếng cười quyến rũ lẳng lơ, nhưng trong mắt là nọc độc sát ý không phù hợp với nụ cười này. “Bởi vì đấy… Nếu chỉ muốn chinh phat ba vị Vương tước còn con cấp Năm, cấp Sáu, cấp Bảy mà phải cần dùng đến Vương tước cấp Hai, cấp Ba cấp Bốn chúng ta sao? Bất cứ ai trong chúng ta đối phó với ba Vương tước hạng chót kia đều dễ như trở bàn tay, chỉ phí chút sức lực thôi. Anh nói đúng không, Tất Lạp?”

Tất Lạp không nói gì.

Lúc này, trong thạch thất bỗng hiện lên ánh sáng xanh, bức tường đá cao lớn đối diện không ngừng vang lên tiếng dây cung ong ong, biến thành tấm thùy tinh khổng lồ. Tất cả mọi người đều biết Tư tế Bạch Ngân sắp hiện thân. Thế là ba người họ cung kính cúi đầu.

Trong vách kính xuất hiện hai vị Tư tế một nam một nữ, vị Tư tế còn lại đến chỗ thạch thất của Sứ đồ rồi.

Tất Lạp, Đặc Lôi Á và U Minh cung kính hành lễ, sau đó yên lặng đứng nghiêm, chờ đợi Tư tế Bạch Ngân ra lệnh.

Người lên tiếng chính là vị Tư tế nam kia. Âm thanh như đến từ tầng mây xa xôi, vang vọng mênh mông.

“ Lần này, triệu tập toàn thể Vương tước và Sứ đồ. Nhưng thật đáng tiếc, vì có chút nguyên nhân, Vương tước thứ Năm Qủy Sơn Phùng Hồn, Vương

https://thuviensach.vn

tước thứ Sáu Cyril, Vương tước thứ Bảy Ngân Trần và cả Sứ đồ thứ Năm Qủy Sơn Liên Tuyền đều không trở về được.

Nói đến đây, Đặc Lôi Á và U Minh liếc mắt nhìn nhau, họ không nói chuyện nhưng họ vẫn hiểu được đối phương đang nghĩ gì. Còn Tất Lạp thì vẫn rũ hàng mi che đi đôi mắt đang rung động lòng người, không nhìn ra được suy nghĩ hiện tại của anh.

“ Tư tế, có vài tin tức về mấy vị Vương tước và Sứ đồ không trở về, chưa kịp bẩm báo với ngài…” Đặc Lôi Á khẽ hỏi.

“ Nếu ý cô là chuyện cái chết của Cyril và Qủy Sơn Phùng Hồn, Qủy Sơn Liên Tuyền trở thành Vương tước kiêm hai cấp, Ngân Trần đuổi theo Qủy Sơn Liên Tuyền mất tích, như vậy thì chúng tôi đã biết rồi.” Tư tế Bạch Ngân vẫn nhắm nghiền mắt, trên dung mạo như thủy tinh điêu khắc không hề có bất cứ biểu cảm vui buồn giận dữ nào.

Đặc Lôi Á im lặng, không nói gì nữa, nhưng dưới khuôn mặt điềm tĩnh là sóng trào mãnh liệt. Trước kia, cô ta vẫn cho rằng mình thống lĩnh Thiên Cách, sắm vai trò quan trọng, là mắt, tai, mũi, miệng của Tư tế Bạch Ngân vì ba người họ mãi mãi ở trong thủy tinh Trái Tim dưới lòng đất, nên bên ngoài xảy ra bất cứ chuyện gì, đều cần cô và mạng lưới Thiên Cách như thiên la địa võng làm nơi thu phát tin tức cho họ. Thế nhưng lần này, chuyện vừa xảy ra trên đảo Vĩnh Sinh, người ở hiện trường chỉ có Vương tước và Sứ đồ, cô cũng chưa kịp bố trí người ở Thiên Cách đi bẩm báo cho họ. Vậy mà Tư tế Bạch Ngân lại nhắc đến những sự kiện vừa rồi một cách nhẹ nhàng, hời hợt. Đặc Lôi Á bỗng hiểu được, có lẽ Thiên Cách chỉ là một phần hệ thống mà Tư tế Bạch Ngân bố trí trên lãnh thổ Aslan mà thôi. Không những vậy, còn có rất nhiều hệ thống mà cô chưa biết, phục vụ cho sự tồn tại chí cao vô thượng của ba người họ.

“ Lần này triệu tập các người lại là vì một việc. Đó chính là Băng đế Ngải Âu Tư đã mất tích. Ngải Âu Tư không thể nào tự mình ra đi, cho dù

https://thuviensach.vn

người có muốn rời khỏi đế đô khẳng định cũng sẽ dặn dò mọi việc. Căn cứ vào hiện trường, Ngải Âu Tư mất tích trong cung điện, xung quanh lưu lại rất nhiều dấu vết sử dụng hồn thuật nguyên tố gió, mà mức độ tinh thuần của hồn lực còn sót lại thu nhập được, có thể kết luận là đến từ Vương tước hoặc Sứ đồ đế quốc gió."

Lần này, ngoại trừ Đặc Lôi Á và U Minh biểu hiện kinh ngạc, ngay cả Tất Lạp cũng không nhịn được ngẩng đầu, đôi mắt đong đầy vẻ khó tin.

" Nhưng…" Đặc Lôi Á hắng giọng, cố gắng giữ âm sắc bình tĩnh nhất, song nỗi sợ hãi đã viết rõ trên gương mặt cô ta. " Với thực lực của Ngải Âu Tư, tuy không ai biết thiên phú và cấp bậc hồn lực của ngài ấy nhưng chúng tôi đều từng nghe nói, thực lực của ngài ấy ngang bằng với Vương tước cấp Một Tu Xuyên Địa Tạng. Nếu không phải do chính bản thân ngài ấy tự rời đi, giả thiết là bắt cóc, như vậy lẽ nào Vương tước cấp Một của vương quốc gió đã đến đế đô Aslan sao?"

Tư tế Bạch Ngân trả lời: "Khả năng này gần như là rất nhỏ. Vì Vương tước cấp Một vương quốc gió còn thần bí hơn cả Thủy Tước cấp Một của chúng ta. Với lại, nhiều năm qua, vị trí đó vẫn không thay đổi. Theo tin tức chúng tôi có được, ngay cả hắn là ai, tên là gì, tuổi tác, đặc điểm nhận dạng, thiên phú, cấp bạc hồn lực đều hoàn toàn không rõ. Điều duy nhất biết được là hắn cư trú tại vùng biển thủy cực Bắc đế quốc Inde, gần cực Bắc của đại lục Odin. Hắn có một tòa cung điện riêng chiếm cứ cả khe núi, hai bên là dãy núi cao nhất vương quốc Inde ẩn mình trong mây, giữa khe núi kia là vùng đất có nguyên tố gió mạnh mẽ nhất lãnh thổ họ, tên là Phong Tân Đạo. Mặc dù quanh năm hắn đều ru rú ở đó giống như Tu Xuyên Địa Tạng chưa hề rời khỏi Trái Tim, nhưng cả bốn vương quốc gió, nước, lửa, đất đều tán dương Phong Tước cấp Một của đế quốc Inde là Vương tước mạnh nhất trong tất cả các Vương tước của đại lục Odin từ trước đến nay."

Đặc Lôi Á, U Minh, Tất Lạp đều im bặt. Qua một hồi, Đặc Lôi Á khẽ khàng hỏi: "Ngài nói tất cả Vương tước, bao gồm cả Tu Xuyên Địa Tạng

https://thuviensach.vn

Vương tước cấp Một của chúng ta sao?”

“ Đúng vậy!” Giọng nói của Tư tế Bạch Ngân lạnh lùng truyền đến rõ ràng từ tấm kính.

“ Vậy…” Tất Lạp vẫn trầm mặc ngẩng đầu. “… cũng bao gồm cả Gilgamesh sao?”

Cả căn phòng lập tức chìm vào tĩnh lặng đè nén, không ai tiếp lời nữa. Thật lâu sau, giọng nói của Tư tế Bạch Ngân lại vang lên: “Bao gồm.”

Mọi người im lặng lần nữa.

Tư tế Bạch Ngân nói tiếp chuyện vừa rồi: “Ngải Âu Tư là đứa vua của chúng ta, đại biểu vinh dự và tôn quý nhất của vương quốc này, sinh mệnh của người cực kỳ quan trọng. Hơn nữa, căn cứ theo tin tức mới chúng tôi nhận được tương đối chính xác, Sứ đồ của vương quốc gió, ngoại trừ ba Sứ đồ Thiên, Địa, Hải ra, sáu Sứ đồ khác đều ẩn núp trên lãnh thổ nước ta. Chúng tôi tin rằng họ chắc chắn đang thực hiện một âm mưu khủng khiếp nào đó. Ngải Âu Tư mất tích cũng chính là bắt đầu cho chuyện này. Lần này triệu tập mọi người đến chắc chắn các người cũng đã đoán được nhiệm vụ của chính mình. Đó chính là tìm được Ngải Âu Tư, ngoài ra phải tìm hiểu xem người của vương quốc gió rốt cuộc có âm mưu gì.”

“ Vâng, chúng tôi hiểu.” Tất Lạp, Đặc Lôi Á và U Minh cùng cúi đầu, đáp.

“ Tuy nhiên, nhiệm vụ này vô cùng gian khổ, các người cũng biết bốn nguyên tố gió, nước, lửa, đất hoàn toàn tương khắc với nhau. Nước khắc lửa, lửa khắc đất, đất khắc gió, mà gió lại vừa khéo khắc nước của chúng ta. Với nguyên tố hồn thuật mà nói, Phong Tước giao đấu với Thủy Tước chúng ta luôn chiếm ưu thế, các người nhất định phải cẩn thận. Vì vậy, tôi cũng cử theo một người mới gia nhập vào phe các người.”

https://thuviensach.vn

Đặc Lôi Á và U Minh liếc nhìn nhau, trong lòng mơ hồ đã đoán được là ai, cố kìm nén căng thẳng và hiếu kỳ. U Minh vừa định nói gì đó đã nhìn thấy đôi mắt Đặc Lôi Á bỗng chốc trắng dã. Lòng gã trào dâng nỗi sợ hãi. Ở nơi này, ở trước mặt Tư tẹ Bạch Ngân, Đặc Lôi Á muốn làm gì?

Một giây sau, gã đã nhìn thấy gió bão trắng xóa trong mắt Đặc Lôi Á biến mất, tốc độ cực nhanh khiến gã cảm thấy như mình vừa bị ảo giác. Nhưng khuôn mặt tái mét trắng bệch của Đặc Lôi Á đã nói rõ tất cả. Nhất định là cô đã cảm giác được việc gì đó khiến mình khó mà tin được. Có thể gã và Tất Lạp vẫn chưa cảm giác được, nhưng thiên phú của Đặc Lôi Á về cảm ứng hồn lực tinh thông hơn gã và Tất Lạp gấp bao nhiêu lần, ở nơi như Trái Tim này có thể xảy ra chuyện gì khiến cô hoảng sợ thế chứ?

U Minh còn chưa kịp hỏi Đặc Lôi Á thì cảm giác u ám chợt dâng lên trong lòng. Không khí dao động, có một thứ gì đó vô hình vô dạng, vô sắc vô vị. Nhất định đã có chuyện gì đó xảy ra và biến hóa nhưng lại không tài nào biết được, nhất định là có gì đó không ổn. Cái cảm giác vặn vẹo này quá mức mãnh liệt và quá mức xa lạ, đến tột cùng, vấn đề là ở đâu?

Đôi môi Đặc Lôi Á run run, cô nhỏ giọng thì thầm: “Hồn vụ cả Trái Tim… đã biến mất hết rồi.”

Cánh cửa đã đóng chặt đối diện ầm ầm mở ra. Ba người có chiều cao, thân hình, trang phục giống hệt như nhau từ từ bước vào. Ba người họ đều mặc áo choàng đen nhánh, mũ trùm bao phủ mặt mũi, ngũ quan chìm trong bóng tối.

“ Họ… là…” Đặc Lôi Á cứng đờ quay đầu lại, nhìn Tư tế Bạch Ngân trong thủy tinh, không cần hỏi, cô đã mơ hồ cảm giác được ba người trước mặt là ai.

“ Họ là Vương tước mạnh nhất trong lãnh thổ Aslan – Tu Xuyên Địa Tạng và Sứ đồ của cậu ta.”

https://thuviensach.vn

“ Thiên phú của họ là…” Đặc Lôi Á đè nén nỗi sợ hãi trong nội tâm, hỏi tiếp.

“ Với cảm ứng hồn lực của cô, hắn đã ít nhiều cảm giác được rồi chứ?” Tư tế Bạch Ngân nói. “Thiên phú của Tu Xuyên Địa Tạng làngạt thở,cũng chính là trong nháy mắt, cậu ta có thể khiến hồn vụ biến mất khỏi diện tích lớn, khiến cả khu vực rơi vào trạng thái chân không, bao gồm hồn lực trong cơ thể nhà hồn thuật.”

Sắc mặt U Minh và Tất Lạp tái nhợt, họ âm thầm vận hành hồn lực trong cơ thể mình, lúc này mới phát hiện cả người trống rỗng, không có chút xíu hồn lực nào cả. U Minh bỗng hiểu ra cảm giác quái lạ vừa rồi, hóa ra là gã ở nơi hoàn toàn không có hồn lực. Trên lãnh thổ Aslan này chưa từng xuất hiện tình huống nào như thế này, cho nên gã mới cảm giác khó thích ứng, nhưng lại không nói được là vì sao. Đến lúc này, được Tư tế Bạch Ngân nhắc nhở, gã mới kinh ngạc phát hiện giờ phút này, gã đã hoàn toàn biến thành một người bình thường.

“ Vậy hồn lực của anh ta thì sao?” Đặc Lôi Á hít thật sâu, gắng gượng duy trì giọng bình tĩnh. “Có bị ảnh hưởng không? Cũng sẽ mất hết chứ?”

“ Không”

Câu trả lời của Tư tế Bạch Ngân lạnh lùng và chắc nịch.

Ánh sáng nơi đáy mắt của Đặc Lôi Á tắt ngỏm, phủ đầy tuyệt vọng. Rốt cuộc cô đã hiểu tại sao Tu Xuyên Địa Tạng có thể là Vương tước đáng khiếp sợ nhất lãnh thổ Aslan rồi.” Đây cũng là lí do vì sao hắn được trao cho một loại mạch hồn trước nay chưa từng có. Loại mạch hồn này sinh ra là để săn giết nhà hồn thuật, loại thiên phú áp đảo này có thể khiến một vị Vương tước hô mưa gọi gió chỉ trong nháy mắt trở thành một người phàm bất cứ lúc nào. Để một kẻ bình thường đánh nhau với Vương tước cấp Một, ai thắng ai thua còn cần phải nói sao?

https://thuviensach.vn

“ Như vậy…” Đặc Lôi Á lấy hết can đảm, hỏi vấn đề cuối cùng. “Tất cả hồn vụ đã biến mất, bao gồm hồn lực trong cơ thể chúng tôi cuối cùng đã đi đâu? Là bị Vương tước cấp Một hút vào trong cơ thể anh ta hay là hoàn toàn biến mất.”

“ Những thứ này không phải là chuyện cô cần quan tâm, Đặc Lôi Á!” Tư tế Bạch Ngân lạnh lùng nói. “Nhiệm vụ của các người là phối hợp với Tu Xuyên Địa Tạng tìm được Ngải Âu Tư, bảo vệ Aslan cũng như tiêu diệt bất cứ người nào cản trở các người.”

“ Nhưng mà…” Tất Lạp đột nhiên cất lời. “… Tu Xuyên Địa Tạng và ba Sứ đồ Thiên, Địa, Hải của anh ta hẳn phải lả bốn người, nhưng hiện giờ chỉ có ba thôi, một người nữa đâu?”

“ Một người khác hiện nay đã đến di tích Eutours. Cậu ta cần giải quyết một việc vô cùng khẩn cấp.” Tư tế Bạch Ngân nói. “Tiếp theo sẽ để cho Vương tước và Sứ đồ cấp Một gặp mặt các người. Tuy nhiên trước khi họ cởi mũ trùm ra, tôi nghĩ các người nên chuẩn bị tâm lí sẵn sang, bởi vì nhất định sẽ có rất nhiều nghi vấn. Nhưng đừng chất vấn bất cứ điều gì, chỉ cần thi hành mệnh lệnh là được.”

Ba người mặc trang phục đen đang đứng ngược sáng, vóc dáng cao ráo thon thả, người chính giữa từ từ cởi mũ trùm đầu xuống. Gương mặt như được chạm khắc từ băng tuyết dưới ánh sáng xanh thẳm của bức tường kính càng tôn lên vẻ lôi cuốn quỷ mị. Ngũ quan anh ta trông tuấn tú giống như thiên phú của bản thân, nó khiến người khác ngạt thờ. Anh ta chậm rãi mở to đôi mắt dưới hàng mi dày cong vút. Đôi mắt tối đen như mực, không có tròng trắng cũng không có chút ánh sang nào, cả hốc mắt đều đen tuyền tựa như màn đêm tối tăm lạnh lẽo nhất.

“ Aaaaa!” Đặc Lôi Á nắm chặt vạt áo U Minh theo bản năng, nỗi sợ hãi trào dâng kịch liệt, “Sao lại… sao lại là cậu?”

https://thuviensach.vn

“ Cậu chính là… Tu Xuyên Địa Tạng?” Đôi mắt của Tất Lạp trở nên trắng bệch.

Ngay sau đó, hai người áo đen còn lại cũng chậm rãi bỏ mũ trùm đầu của họ xuống. Động tác hoàn hoàn đồng loạt, tiết tấu cùng lúc, tah65m chí cả biểu cảm và thần thái cũng giống hệt như nhau. Bởi vì ba người họ, từ đầu đến chân, từ mắt đến miệng, ngũ quan, bề ngoài, tất cả dáng vẻ đều giống nhau như đúc.

Đặc Lôi Á gần như lảo đảo, cảnh tượng trước mắt thật sự quá kinh khủng. Cô ta run run hỏi: “Ai mới là Tu Xuyên Địa Tạng?”

“ Tu Xuyên Địa Tạng và Ba Sứ đồ Thiên, Địa, Hải nhìn từ ngoại hình chẳng có gì khác nhau.” Giọng nói của Tư tế Bạch Ngân ẩn chứa niềm tự hào như thể Vương tước cấp Một trước mắt là kiệt tác mình đắc ý nhất. “Ngoại trừ chúng tôi, không khẻ nào biết được ai mới là Tu Xuyên Địa Tạng thực sự. Đây chính là cách ẩn giấu thực lực và thân phận tốt nhất của cậu ta.”

Đặc Lôi Á quay đầu lại, câm nín, chết trân khi nhìn ba gương mặt giống hệt nhau và rất đỗi quen thuộc trước mắt. Cô ta lén lút nắm lấy tay U Minh, thế nhưng đáp lại chỉ có bàn tay lạnh ngắt đầm đìa mồ hôi của gã.

Trong ánh sáng xanh đong đưa như dưới đáy biển, ba Ngân Trần mặc trường bào đen nhánh, sắc mặt lạnh tanh, đứng nghiêm giữa phòng. Mắt họ đen kịt, màu đen của chết chóc.

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 22: Địa Ngục Màu Trắng

Khi Ngân Trần khôi phục lại tầm nhìn, tiếng gió rít bên tai đã biến mất, lúc này anh mới nhìn rõ nơi mình đang đứng. Cảnh tượng vừa rồi vẫn lởn vởn trong đầu, khi tay anh nắm lấy thanh đao găm trong hố máu, cảm giác không khí chuyển động khác thường nhưng vô cùng quen thuộc, đó là cảm giác khi chạm vào quân cờ bị đưa đi. Có thể kết luận rằng, thanh đao găm hiện ra sau khi máu biến mất trong hồ đúng là một quân cờ đi thông đến nhà ngục. Tuy nhiên, lúc ấy Qủy Sơn Liên Tuyền dùng sợ xích quấn lấy anh, nếu là quân cờ bình thường, như vậy tất nhiên Liên Tuyền cũng sẽ cùng anh đi đến không gian khác. Nhưng hiện tại chỉ có một mình anh bị chuyển đến đây, như vậy chứng mình quân cờ kia chắc chắn đã được thiết lập giới hạn. Giống như tượng thần thứ mười bảy ở đường hành lang Rannes, chỉ có người chưa vào Đồi Hồn mới có thể khởi động quân cờ đó. Đặc thù của nó là hạn chế số người, hoặc chỉ có người được đặc biệt chỉ định mới được đưa đi.

Ngân Trần nhìn xung quanh, tất cả chìm trong bóng tối bao la, trông như bầu trời đêm không trăng không sao mờ ảo, nhưng anh biết tầng dưới của di tích Eutours này thật sự ở tận rất sâu trong lòng đất, không có lấy một ngọn cỏ, khó mà leo lên được, thoạt nhìn hoàn toàn là đường cùng. Ở phía trước là vùng nước đen mênh mông, giữa vùng nước là một con đường lót đá cẩm thạch thẳng tắp băng qua mặt nước, chạy thẳng đến thẳng phía trước xa xôi, cuối con đường khuất sau bóng tối. Con đường đá rộng chừng ba mét, hai

https://thuviensach.vn

bên đường cứ cách mười thì có một cột đá cao ngang người. Trên cột đá, ánh lửa bập bùng soi sáng vùng nước tối đen.

Xem ra chỉ có đường này thôi. Ngân Trần cẩn thận bước lên mặt đá cẩm thạch, đi về phía bóng tối trước mặt. Anh vừa đi vừa cảm ứng hồn lực đến mức cực hạn. Dù anh không có năng lực cảm ứng hồn lực chính xác trong phạm vi lớn như Đặc Lôi Á, nhưng vẫn cảm nhận được hồn lực khác thường trong khoảng cách gần. Dù vậy, trong không gian to lớn này không có bất cứ dấu hiệu nào, bao gồm vùng nước đen tràn ngập nguy cơ này. Dưới đáy nước sâu mười mét, hoàn toàn không có dấu vết tồn tại của bất cứ hồn lực hay hồn thú nào. Đôi giày khảm đầy kim loại của Ngân Trần lên mặt đá, phát ra từng tiếng bước chân lanh lảnh vang vọng trên mặt nước mênh mông, yên tĩnh. Nhìn từ trên cao, anh nhỏ bé như một con kiến trắng đang bò qua con đường đá.

Đi đến cuối đường, qua khỏi vũng nước, Ngân Trần lên bờ, ngẩng đầu nhìn vách núi cao không thấy đỉnh, giống hệt với vách núi phía sau lưng anh khi nãy, không có lấy một ngọn cỏ, đá lởm chởm kỳ dị. Điểm khác nhau duy nhất là chính giữa vách núi sừng sững có một cánh cửa đá khổng lồ, bên cạnh có mỗi tấm bay cao vài mét, dưới tấm bia có một chỗ trũng giống với tế đàn.

Ngân Trần đi đến, trên tấm bia bỗng lóe lên một hàng chữ lửa lòe lét, trông như văn tự cổ xưa của Aslan. Anh nheo mắt lại, đọc:

“Người mở ra cửa ngục trắng trước hết phải để lại hồn khí của mình.”

Ngân Trần cúi đầu, hiểu được chỗ trúng kia chính là nơi để người ta đặt hồn khí vào. Qủa thật tác dụng của nó giống hệt như phải đổ đầy máu cả hồ mới có thể thông qua phong ấn khi nãy.

Lúc này, Ngân Trần mới hoàn toàn hiểu được mục đích duy nhất của các thiết kế ở những tuần này, đó chính là không ngừng làm yếu đi sức mạnh

https://thuviensach.vn

của người mang ý đến gần Gilgamesh. Dù là Chúc Phúc ở tầng đầu tiên hay quân cờ dao găm buộc kẻ đến gần phải đổ máu đầy hồ mới hiện ra ở tầng thứ hai, và cả cánh cổng bắt người ta phải bỏ lại hồn khí mới có thể mở ra nơi này, cũng là vì mục đích đó cả.

Ngân Trần nghĩ ngợi rồi nhắm mắt lại, tiếng leng keng vang lên trong không khí. Một vũ khí toàn thân xanh biếc trông như cây dùi gỉ sét cổ xưa hiện ra. Anh cầm lấy cây dùi, nhẹ nhàng đặt xuống chỗ trũng dưới chân chân bia đá. Ngay lúc đó, chỗ trũng bỗng lóe sáng, nháy mắt đã bị đóng băng. Cây dùi có nằm trong khối băng trong suốt như một tiêu bản quái vật thời viễn cổ.

Cửa đá trước mặt ầm ầm chuyển động, di chuyển sang hai bên. Một dòng khí lưu tạt đến từ khe hở cửa đá mở rộng. Không khí lạnh ngắt như gió thổi từ mặt hồ đóng băng. Một cảm giác quái lạ chợt dâng lên trong lòng Ngân Trần. Trong cửa đá là một hang động, đứng bên ngoài nhìn vào không biết nó sâu bao nhiêu. Khí lạnh âm u không ngừng tỏa ra từ bên trong, lướt qua mặt người giống như hơi thở ma quỷ. Nhưng đó cũng không phải là ngọn nguồn của cảm giác kỳ lạ này. Ngân Trần nhắm mắt lại, xung quanh không hề có dấu hiệu hồn lực nào di chuyển, nhưng anh lại đinh ninh rằng có một cảm giác kinh khủng khôn tả bám sát mình như hình với bóng. Nhất định là chỗ nào đó có vấn đề, nhưng tột cùng là vấn đề gì?

Thế nhưng Ngân Trần không có thời gian suy nghĩ nữa. Cánh cửa đá kia đã bắt đầu từ từ khép lại. Anh cau mày, thân hình lóe lên, nháy mắt biến mất phía sau cánh cửa đá, cánh cửa ầm ầm đóng kín.

Gương Hộ Tâm lơ lửng trước mặt Ngân Trần, soi sáng một khu vực nhỏ. Giống với di tích Eutours, cả hang động không có bất cứ ánh sáng nào, bóng tối đặc quánh bao trùm cả không gian. Ngân Trần cẩn thận đi về phía trước, đồng thời dè dặt cảm ứng hồn lực biến hóa xung quanh.

https://thuviensach.vn

Nương theo ánh sáng tỏa ra từ gương Hộ Tâm, Ngân Trần quan sát hang động ở sâu trong vách núi này. Hang động không cao lắm, nhưng lại rất sâu, đi từ nãy đến giờ mãi không thấy đầu cuối. Nhưng căn cứ theo dòng khí lưu phía trước cho thấy, không gian hang động này rất to lớn, đủ để tạo thành dòng khí lưu xoay chiều như thế. Bởi vì cửa đá sau lưng đã đóng kín, cho dù phía trước có lối ra cũng không đủ tạo ra dòng khí đối lưu. Trên vách đá xung quanh phủ một lớp bụi trắng vô cùng kì lạ, gọi là bụi không bằng gọi chúng là từng đốm trắng, kích cỡ mũi kim, chi chít và chỉnh tề. Mặt đất dưới chân um tùm cỏ khô màu trắng tựa cỏ lau khô héo, từng cọng trắng xóa trông như cả hang động được băng tuyết bao phủ. Ngân Trần đột nhiên nhớ lại hàng chữ trên tế đàn di tích Eutours nhắc đến địa ngục trắng, lẽ nào là chỉ hang động trắng trước mặt này sao?

Đột nhiên, một luồng khí lạnh lẽo như con rắn trườn trên lưng ngắt ngang suy nghĩ của Ngân Trần. Cảm giác kỳ quặc này lại ùa đến lần nữa. Anh cúi đầu, chợt phát hiện đồng cỏ lau khô héo ngã rạp dưới chân đã biến thành từng cọng cỏ sống, uốn éo giống như hàng ngàn hàng vạn con giun trắng bò lúc nhúc. Ngay sau đó, chúng quấn lấy mắt cá chân Ngân Trần rồi nhanh chóng leo lên trên.Anh giơ tay định vận dụng hồn lực thì bỗng lạnh toát cả người. Bởi vì anh nhận thấy cơ thể mình trống rỗng, phần lớn hồn lực chẳng biết đã biến đi đâu, hồn lực còn sót lại chưa đến một phần nghìn. Lúc anh định hấp thụ hồn vụ bổ sung hồn lực thì lại càng sợ hãi tột độ. Cả hang động hoàn toàn không có chút hồn vụ nào, đây là một nơi rộng lớn trống rỗng hồn vụ. Gương Hộ Tâm lơ lững trên đầu anh nhấp nháy vài cái rồi tắt lịm, giống như hồn vụ trong hồn khí cũng bị thứ gì đó hút mất. Cả hang động bỗng chốc chìm vào bóng tối. Còn chưa kịp ứng phó thì Ngân Trần đã cảm giác được đám cỏ trắng quấn leo lên hai chân mình, rối rít mọc ra gai nhọn rồi đâm vào thân thể anh. Ngân Trần nhắm mắt lại, tước ấn tức khắc thít chặt. không khí vặn vẹo vô hình, trong nháy mắt, bóng dáng Ngân Trần đột nhiên biến mất.

https://thuviensach.vn

Ngân Trần thình lình hiện ra trong không khí, nặng nề ngã xuống đất, toàn thân đau nhức. Sau khi ánh mắt dần rõ hơn, anh nhìn thấy cửa đá đã đóng kín và tấm bia cao vút. Trong chỗ trũng bên dưới tấm bia, cây dùi cổ bị đóng trong băng giờ đã biến mất, chỉ còn sót lại khối băng trống đang tan.

Ngân Trần hiểu được, vừa rồi một chân ah đã bước vào phạm vi tử thần, may mà khi nãy anh đặt Gai Xương Định Thần ở ngoài, để lại một phòng tuyến dự phòng. Anh tìm được hồn khí này ở một trấn nhỏ vùng phía Đông đế quốc Aslan, nơi gần với đế quốc Lửa. Khi ấy, nó được bày bán trong một quầy hàng rong ven đường. Đối với người bình thường và nhà hồn thuật, đây là hồn khí từng thuộc về người khác, không có bất cứ ý nghĩ nào. Nhưng đối với Ngân Trần, anh có thể khiến nó trở thành hồn khí thuộc về mình và sử dụng lần nữa. Sau đó, anh phát hiện hiệu quả của Gia Xương Định Thần này. Trong bất cứ tình huống nào, chỉ cần nhà hồn thuật có ý định thu hồi hồn khí này, như vậy hồn khí sẽ trở về thân thể của họ, không những thế còn kéo nhà hồn thuật về vị trí của nó, dù lúc đó khoảng cách của nó và chủ nhân rất xa hay là bị hồn thuật khác phong ấn ngăn trở. Công năng của nó tương đương với một quân cờ chế tác riêng cho nhà hồn thuật. Nếu đúng tốt, ở bất kỳ trường hợp chiến đấu nguy hiểm nào cũng có thể an toàn rút lui. Tuy không thể đả thương địch thủ nhưng tuyệt đối có thể bảo vệ sinh mệnh chủ nhân.

Ngân Trần thấy may mắn vì vừa rồi để lại hồn khí này bên ngoài, nếu không, anh đã bị thứ như cỏ khô màu trắng kia nuốt chửng. May mà thiên phú của anh khiến anh có vô vạn hồn khí, đổi lại là nhà hồn thuật khác, e rằng đã mất mạng.

Anh chợt nhớ đến lời nói của Qủy Sơn Liên Tuyền. Cô nói có lẽ trong cõi U Minh đã định sứ mệnh giải cứ Gilgamesh cho họ. Thiên phú của họ, hồn khí của họ đều được vận mệnh sắp đặt, đánh bại từng phong ấn hoàn toàn kín kẽ, cứu vớt họ trở về từ cõi chết Nghĩ đến đây, Ngân Trần tự hỏi

https://thuviensach.vn

không biết tình hình Qủy Sơn Liên Tuyền trên di tích Eutours thế nào rồi. Cô ấy mất máu quá nhiều, cho dù có thiên phú Vĩnh Sinh của Cyril cũng cần một khoảng thời gian mới khôi phục được. May mà hiện tại di tích Eutours không có một bóng người, mấy vạn vong linh lúc trước cũng mất tăm mất tích, chắc hẳn cô ấy tạm thời an toàn.

Ngân Trần ngồi dưới tấm bia đá nghỉ ngơi. Anh phát hiện bên ngoài hang động vẫn có hồn vụ tồn tại, hồn lực của anh đang từ từ hồi phục. Như vậy tại sao trong hang động vừa rồi lại không có bất kỳ hồn vụ nào? Nói theo lý, Hồn Vụ Hoàng Kim khuếch tán và thẩm thấu không bị bất cứ môi trường nào ngăn cản, dù là thể khí, thể lỏng hay thể rắn, nó đều có thể thẩm thấu khuếch tán qua được. Trên lãnh thổ Aslan chỉ phân chia nơi hồn vụ nhiều hay ít, chắc chắn chẳng có nơi nào hoàn toàn không có hồn vụ cả. Kỳ lạ nhất chính là hang động vì nguyên nhân gì đó mà ở trạng thái hoàn toàn trống rỗng hồn vụ, nhưng tại sao ngay cả hồn lực trong người anh cũng biến mất hết? Nếu là do con người làm ra, vậy thì dựa theo cấp bậc hồn thuật của anh, không thể nào có người đủ mạnh để phá hủy màn chắn cướp đi tất cả hồn lực của anh được. Xem ra nhất định anh đã đánh giá thấp đám cỏ khô màu trắng kia rồi.

Ngân Trần cẩn thận nhớ lại. Anh chưa từng nghe nói có thứ cỏ cây gì màu trắng có thể cướp đi hồn lực của người khác, thậm chí thứ này không thể gọi là cỏ được. Vì khi chúng quấn lấy hai chân anh hoàn toàn giống như loài hút máu, bám chặt vào da anh, chẳng những thế Ngân Trần còn cảm giác được gai nhọn của chúng đâm vào người anh, nhanh chóng sinh sôi nảy nở trong cơ thể, như rễ của trùng hạ thảo gặm nhấm thân thể ký chủ.

Sau khi nghĩ ngợi chốc lát, Ngân Trần cảm giác hồn lực trong cơ thể hiện tại đã trở nên dồi dào. Anh nghĩ ngợi rồi nhắm mắt lại, một quả cầu vàng óng hiện ra trong không khí. Anh cẩn thận cầm lấy nó, đồng thời di chuyển trong không khí còn có Gai Xương Định Thần vừa mới cứu Ngân

https://thuviensach.vn

Trần một mạng. Anh đi đến đưa tay đặt Gai Xương Định Thần vào chỗ trũng dưới bia đá, khi nó bị khối băng đông lại, cánh cửa lại ầm ầm mở ra.

Cho đến giờ khắc này. Ngân Trần mới chính thức biết được hàm nghĩa của địa ngục trắng. Nhưng anh không hề do dự, lần nữa bước vào hang động tối tăm.

Sau khi đi vào hang động chừng năm, sáu bước, có thể nhìn thấy mặt đất đã xuất hiện lác đác vài cọng cỏ trắng, càng đi sâu vào trong thì càng dày đặc hơn. Xa xa ở phía trước, gần như đã không còn thấy mặt đất màu đen nữa, chỉ thấy lớp cỏ khô trắng dày trải kín cả hang động.

Ngân Trần bước vào, chỉ đứng ở cửa, gương Hộ Tâm vẫn chiếu sáng trên không trung. Sau đó anh giơ tay lên thả ra một cây giáo dài phóng mạnh về phía trước. Ngọn giáo dài cắm vào mặt đất, trong phút chốc, mấy thứ cỏ trắng khô héo kia lập tức thức tỉnh, nhanh chóng biến thành vật sống như con giun, quấn leo khắp chuôi giáo. Ban đầu, thanh giáo vẫn lóe sáng, sau vài ba giây đã hoàn toàn tắt ngỏn. Đồng tử Ngân Trần co chặt, một tiếng "rào" vang lên. Thanh gió lại biến thành tia sáng bay lướt vào thân thể Ngân Trần.

"Xem ra quả nhiên là những thứ cỏ trắng mọc trên mặt đất này." Ngân Trần thầm nhủ.

Anh ngẩng đầu nhìn vách đá bốn phía, may mà không có cỏ trắng mọc trên đó. Ngẫm nghĩ một lát, anh nắm chặt quả cầu vàng óng trong lòng bàn tay, sau đó thân hình lộc lên như một con hạc trắng lướt đi, nhẹ nhàng vững chắc leo lên vách đá hang động. Vạt áo anh bị gió thổi bay phất phơ, chiếc gương Hộ Tâm tỏa sáng đuổi theo anh nhanh như chớp, xông vào sâu trong hang.

Tuy nhiên, Ngân Trần không hề nhìn thấy phía sau mình, những chấm trắng li ti trên vách đá kia đang thần tốc khuếch tán, mỗi chấm nhỏ nhô ra

https://thuviensach.vn

khỏi vách đá biến thành ngọn cả trắng đong đưa. Đám cỏ vô biên vô hại bị gió thổi lay động, trên vách đá như cơ man sợi tóc bạc của người chết, chúng điên cuồng ngọ nguậy về phía Ngân Trần.

Âm thanh chíu chít phía sau càng lúc càng gần, như hàng vạn con kiến đang gặm cắn xương cốt. Ngân Trần quay đầu lại nhìn thấy vô số ngọn cỏ như sợi tóc trắng dài thượt điên cuồng lao về phía mình. Đồng tử co lại, anh không dám chần chừ, gia tốc độ bay sâu vào hang động. Đột nhiên, anh thấy hoa mắt, trên vách đá phía trước thình lình nổ ra một đám cỏ trắng, phóng thẳng vào mặt anh. Thân hình anh vút lên cao rồi quay lại nhảy đến vách đá đối diện. Hai tay vừa chạm vào vách đá, anh đã nghe thấy tiếng chí chít vang lên lần nữa. Anh biết, cỏ cả hang động này đã hoàn toàn bị đánh thức. Anh bất chấp tất cả xông vào trong, vì chỉ có cách này mới có thể giải cứu Gilgamesh. Nhưng đến cùng ngài đang ở nơi nào?

Phía trước hang động là một không gian mênh mông, Ngân Trần vung đôi tay, gương Hộ Tâm bay nhanh về phía trước, ánh sáng tỏa ra mãnh liệt, soi sáng cả hang động. Dưới ánh sáng trắng, Ngân Trần nhìn thấy giữa hang động trống trải có một bóng dáng quen thuộc hai tay bị đóng trên cột đá. Người nọ cúi đầu, không nhìn thấy rõ mặt mũi, trông như đang ngủ say. Tuy nhiên, dù không thấy rõ mặt nhưng Ngân Trần cũng biết chắc đó chính là Gilgamesh- người mà anh đã tìm kiếm ròng rã bốn năm này. Nửa người dưới của ngài bị vô số ngọn cỏ trắng quấn lấy như tơ nhện dệt thành một chiếc kén. Nửa người trên để trần, từng sợi cỏ quấn leo, bộc rõ sắc bén của chúng đâm vào thân thể nào, hút máu ngài. Thế nên đống cỏ vốn màu trắng bên dưới người ngài lại thấp thoáng màu đỏ.

Nước mắt Ngân Trần tuôn rơi. Anh vừa định cất tiếng gọi thì bỗng mắt cá chân truyền đến cơn đau nhói tận tim. Cả người anh nặng nề rơi xuống khỏi vách đá. Phút chốc, hang động vang lên tiếng chíu chít chói tai như có hàng vạn con côn trùng đồng thời bị lửa thiêu kêu lên tới thảm thiết. Trong tầm mắt đều là những ngọn cỏ trắng đong đưa như những hồn ma. Ngân

https://thuviensach.vn

Trần ngã xuống đất, vô số quái vật như những con giun trắng quấn lấy toàn thân anh. Hàng ngàn gai nhọn lạnh lẽo đâm vào thân thể anh, sau đó mãnh liệt sinh sôi nảy nở.

Thế nhưng vẻ mặt Ngân Trần không hề đau đớn. Ánh mắt anh toát lên sự kiên định như ngôi sao vĩnh hằng. Anh biết hồn lực trong thân thể mình đang bị điên cuồng cắn nuốt. Nhưng anh vẫn dựa vào sức mạnh thể xác lê từng bước, từng bước về phía Gilgamesh. Những ngọn cỏ trắng kia càng ra sức cào xé anh, ngăn cản bước tiến của anh. Thậm chí mỗi ngọn cỏ như có sinh mệnh, thét lên điên cuồng, nháy mắt càng trở nên to khỏe, sắc bén, mạnh mẽ hơn. Tất cả đều vì ngăn cản Ngân Trần đến gần Gilgamesh.

Mỗi lần tiến lên một bước, cảm giác đau đớn như xé toạc cơ thể Ngân Trần càng kịch liệt hơn. Tay phải anh nắm thật chặt quả cầu vàng óng. Vô số ngọn cỏ màu trắng định chui vào tay anh, nhưng trước sau anh vẫn nắm vững không hề lơi lỏng. Đám cỏ kia như có lưỡi cưa cào xé, gặm cắn bàn tay anh. Mu bàn tay Ngân Trần nhầy nhụa máu thịt. Chốc lát sau, tay phải anh chỉ còn lại những đốt xương trắng hếu, nhưng bàn tay vẫn cứ nắm chặt. Anh biết rõ hồn lực trong cơ thể mình đã hoàn toàn tan biến. Anh không còn cách nào sử dụng Gai Xương Định Thần rời khỏi đây được nữa.

Tầm mắt anh bắt đầu mơ hồ, nỗi đau thể xác hóa thành vô cảm. Anh cũng không biết giờ phút này hai chân, bụng và cổ mình đã lẫn lộn máu thịt, bị đám cỏ gặm sâu đến tận xương. Máu ào ạt chảy ra từ người anh, nhuốm đậm đám cỏ khô, như đóa hoa sen đỏ tươi nở rộ trên đất tuyết. Lồng ngực anh bị đám rễ bén nhọn chiếm đóng, không thể nào hít thở, giống như cả người bị ma quỷ hắc ám lôi kéo xuống địa ngục tối tăm. Gương Hộ Tâm trên đỉnh đầu chẳng biết đã rơi xuống từ lúc nào, chỉ còn lại ánh sáng leo lét soi sáng đường nét mờ ảo của Gilgamesh trước mặt trong gang tấc. Ngân Trần vươn tay, nhích từng chút phía Gilgamesh. Anh biết, chỉ cần đẩy Suối Nguồn Hoàng Kim này vào cơ thể ngài, như vậy, hồn vụ sẽ mãnh liệt tuôn trào bên trong, nhất định sẽ khiến ngài tỉnh lại. Với hồn thuật cao siêu của

https://thuviensach.vn

Gilgamesh, cho dù chỉ có một chút hồn vụ, ngài cũng sẽ phát huy hiệu quả của nó đến long trời lở đất. Ngân Trần vươn cánh tay run rẩy của mình ra, nhưng trước sau vẫn cách thân thể Gilgamesh vài tấc. Tầm mắt anh đã trở nên mông lung, hô hấp dần dần dừng lại, đầu óc anh bắt đầu hiện lên đủ loại bóng ma lúc sắp chết.

Đột nhiên, bên chân phải anh bỗng có mấy ngọn cỏ to bằng cổ tay thi nhau mọc lên như độc xà màu trắng, quấn chặt lấy chân anh lui về phía sau. Ngân Trần nhìn Gilgamesh trước mặt, khuôn mặt rũ xuống đang ngủ sau trông vẫn tôn quý, đẹp đẽ như vị thần say giấc trong truyền thuyết, mũi mắt tĩnh lặng, không bị vướng bận bởi yêu hận của phàm trần. Ngực Ngân Trần dâng lên nỗi bi thương khôn xiết, nét mặt lạnh lùng, điểm nhiên xưa nay bỗng vỡ òa, anh nấc nghẹn trong nước mắt. Nhưng vì lồng ngực đã không thể lên xuống nên âm thanh cũng không còn rõ ràng. Từng giọt nước mắt nóng nổi rơi trên khuôn mặt nhòe nhoẹt máu thịt của anh. Tiếng nức nở nghẹn ngào mơ hồ như tiếng giãy chết của con vật nhỏ nhoi nào đó.

“Xin để tôi cứu ngài… Xin để tôi cứu ngài… Vương tước! Ngài tỉnh lại đi! Ngài nhìn tôi đi! Tôi tìm được ngài rồi…” Nước mắt anh hòa lẫn với máu thiêu đốt đôi mắt, anh như trở về lúc còn thơ bé, hoàn toàn quên mất mình đã trở thành Vương tước tôn quý . Đã nhiều năm trôi qua, trong lòng anh luôn cho rằng mình là Sứ đồ nhỏ bé năm xưa, chỉ có Gilgamesh đứng trước mặt mới là Vương tước.

Ngân Trần quay đầu, nhìn đám cỏ đang điên cuồng rỉa lấy chân phải mình. Anh cắn chặt răng, dốc hết sức tàn giật chân ra. Tiếng xương gãy lìa răng rắc vang lên, anh đã vặn gãy chân phải ngay tại đầu gối máu thịt vỡ vụn. Đám cỏ trắng thả lỏng. Ngân Trần tận dụng chút ý chí còn tỉnh táo và chút thể lực cuối cùng, cố vươn cánh tay phải chỉ còn xương trắng đến gần thân thể Gilgamesh.

Nháy mắt tiếp theo, mắt Ngân Trần tối sầm, anh hôn mê bất tỉnh. Nhận thức cuối cùng của anh là tiếng gió rít gào xung quanh, như có ngàn vạn

https://thuviensach.vn

lưỡi đao đang cắt xoáy. Trong cơn gió là tiếng gào thét của đám quái vật. Cửa địa ngục mở rộng, vô số vong linh ào ra cắn nuốt cả trời đất. Anh cảm giác cuối cùng mình đã trở thành một trong ngàn vạn vong linh đang kêu vào kia, nặng nề rơi xuống địa ngục vĩnh hằng.

**********Có ai cảm thấy Ngân Trần với Gilgamesh có "gì gì" không a :V******

Trái Tim, đế quốc Aslan phía Tây.

"Aaaa!" Kỳ Linh đang tán gẫu với Thiên Thúc U Hoa bỗng thét lên. Sau đó, đôi mắt cậu nhìn trừng trừng phía trước như bị người ta cướp mất hồn vía.

"Này, anh làm sao thế?" Thiên Thúc U Hoa giật này mình, bật dậy khỏi ghế, đi đến trước mặt Kỳ Linh, khua tay trước khuôn mặt tái nhợt của cậu.

Kỳ Linh hoàn hồn lại, cậu quay đầu, nhìn đăm đăm Thiên Thúc U Hoa. Cậu không biết phải hình dung cảm giác lạ thường bỗng chốc truyền đến từ tước ấn… giống như là…

"Tôi cảm giác…" Hai mắt Kỳ Linh ngân ngấn nước, giọng nói thoáng chốc nghẹn ngào "Ngân Trần hình như…chết rồi…"

"Anh đừng nói lung tung." Thiên Thúc U Hoa bị cậu dọa sợ, sắc mặt cũng nhanh chóng trắng bệch. Vì cô biết, cảm giác giữa Sứ đồ và Vương tước không thể nào sai lầm.

"Tôi cảm giác…giống như anh ấy đột nhiên biến mất, đi đến một nơi rất xa. Tôi không cảm ứng được anh ấy nữa…" Kỳ Linh nhìn U Hoa, gương mặt thiếu niên anh tuấn bỗng đau xót vô hạn, mắt đong đầy lệ, như thể một con vật bị vứt bỏ, run rẩy, lúng túng và sợ hãi. "Không được! Tôi phải đi tìm anh ấy!" Kỳ Linh hốt hoảng đứng lên, hoàn toàn không hay biết nước mắt đang thi nhau rơi xuống từng giọt.

https://thuviensach.vn

“Anh đứng lại! Sứ giả của Tư tế Bạch Ngân vừa ra lệnh bảo chúng ta chờ trong phòng này. Bây giờ, làm sao anh có thể đi ra ngoài được? Đây là anh cãi lệnh đấy!” Thiên Thúc U Hoa nôn nóng kéo cậu lại.

“Tôi mặc xác ai là Tư tế Bạch Ngân. Nếu Ngân Trần chết rồi. thì tôi cần quái gì làm Vương tước nữa!” Hai mắt Kỳ Linh đỏ hoa. Cậu mặc kệ Thiên Thúc U Hoa kéo mình lại, cố lao ra cửa. Sức lực quá lớn và sự cố chấp đáng sợ của cậu khiến Thiên Thúc U Hoa khiếp đảm.

Kỳ Linh mở phắt cửa phòng ra, đối diện với hai sứ giả vẫn đứng cạnh cửa. “Để tôi đi ra ngoài!” Kỳ Linh gào lên, giọng cậu đầy lo lắng và gắt gỏng.

“Tư tế Bạch Ngân bảo cô cậu chờ trong phòng, không thể tùy ý rời đi!” giọng nói của sứ giả lạnh lẽo như băng, không chừa lại một khả năng bàn bạc nào.

“Gào…”

Không khí vang lên tiếng rống gầm đinh tai. Thoắt cái, Kỳ Linh đã cầm lấy thanh kiếm gãy của mình trong tay.

“Hai người cút ngay cho tôi!” Cậu giơ thanh kiếm to lớn bổ về phía hai người kia.

“Ầm…”

Kỳ Linh bị ngã bật về phía phòng, đụng phải chiếc tủ, tấm gỗ kiên cố vỡ thành mấy mảnh.

“Các người dám ra tay đánh Sứ đồ!” Thiên Thúc U Hoa nhìn Kỳ Linh co ro trên mặt đất, phút chốc lửa giận lóe lên, một loạt tia sáng chập chờn trong không khí.

https://thuviensach.vn

“Keng! Keng! Keng!” Ba mũi tên băng bay đến hai sứ giả với thế sấm vang chớp giật, cung băng trong tay cô chấn động rào rào.

Song, thân hình sứ giả bỗng vươn lên như loài ma quỷ, còn chưa kịp nhìn rõ thì Thiên Thúc U Hoa đã cảm thấy trước mắt hỗn loạn, một bóng người hiện ra trước mặt, bổ một cú thật nặng vào ngực cô. Cả người như bị tảng đá nện phải, bay thẳng về phía sau.

Kỳ Linh nhìn Thiên Thúc U Hoa ngã xuống đất, đôi mắt đỏ gay, giơ thanh kiếm to xông về phía hai sứ giả lần nữa. Thế nhưng lần này, sứ giả vung tay lên, vô số sợi xích bạc không biết chui từ đâu ra, quấn chặt lấy Kỳ Linh từng vòng, cậu chỉ cảm thấy hai đầu gối chùng xuống, cả người ngã sấp về phía trước, mặt đập xuống mặt sàn.

Thiên Thúc U Hoa vừa định vùng vẫy đứng dậy thì sợi xích nặng trịch cũng quấn chặt lấy tay cô.

Kỳ Linh gục trên mặt đất, gương mặt nhòe nhoẹt nước mắt. Cậu vùng vẫy, hai tay đã bị xiềng trói, chỉ có thân thể còn di chuyển được. Cậu vất vả lê đi, bò đến bên chân sứ giả, nhìn khuôn mặt lạnh lùng của họ chìm trong bóng chiếc mũ trùm, lớn tiếng gào khóc, cầu xin: “Tôi van hai người đấy… Hai người thả tôi ra ngoài đi! Tôi muốn đi tìm Ngân Trần… huhuhu… Anh ấy có thể đã chết rồi… Tôi van xin hai người! Tôi không muốn bỏ trốn. Tôi nhất định sẽ trở về. Chỉ cần để tôi tìm được anh ấy, biết anh ấy không sao thì tôi sẽ trở về ngay. Dù Tư tế Bạch Ngân muốn tôi làm gì tôi cũng đều làm cả. Bắt đi chết tôi cũng đi… Huhu, tôi cầu xin hai người đấy…”

“Kỳ Linh, anh giữ lại chút sĩ diện lại cho tôi. Đừng cầu xin bọn họ! Anh là Sứ đồ mà!” Thiên Thúc U Hoa tuôn trào nước mắt. Cô nghiến răng, ánh mắt đầy hận ý. Cô nhìn hai gã sứ giả, “Hai người nhớ kỹ cho ta! Ta là Thiên Thúc U Hoa, đời này, ta nhất định băm hai người thành vạn mảnh.”

https://thuviensach.vn

“Tôi cầu xin hai người đấy… Tôi lạy hai người. Tôi xin nhận tội. Tôi không nên ra tay đánh hai người…” Thân thể Kỳ Linh bị xích chặt, chỉ có thể dập đầu xuống mặt đất cứng từng cái một. Trên vầng trán cao rộng của cậu đã có vài giọt máu chảy xuống. “Chỉ cần hai người thả tôi ra ngoài… Tôi cầu xin hai người…” giọng cậu trầm khàn, hoàn toàn không giống một thiếu niên. Thiên Thúc U Hoa nghe thấy, trái tim cũng vỡ nát theo.

Hai gã sứ giả nhìn nhau, thoáng do dự sau đó giơ chân lên giẫm vào mặt cậu.

“Súc sinh!”

Thiên Thúc U Hoa gào lên như xé tim xé phổi. Cô vùng vẫy thân thể nhưng không tài nào nhúc nhích được. Nước mắt cô không ngừng tuôn trào. Trong ánh lệ, cô thấy Kỳ Linh nằm gục trên mặt đất bất động. Vẻ mặt cậu đầy đau khổ, nỗi tuyệt vọng trong đôi mắt như tất cả sinh mạng đã bị nuốt chửng. Cậu thiếu niên hoạt bát, khí thái giờ đây nằm sõng soài trên đất, mặc cho người khác giẫm đạp lên khuôn mặt khôi ngô của mình. Miệng cậu lẩm bẩm gì đó không nghe rõ, chỉ có nước mắt rơi xuống ướt đẫm cả mặt đất. Cô nhớ đến ban đầu vì cứu Kỳ Linh, Ngân Trần cũng không ngần ngại quỳ xuống lạy cô. Mà giờ khắc này, Kỳ Linh cũng như vậy. Có lẽ mãi mãi cô không có cơ hội cảm nhận được tình cảm giữa Vương tước và Sứ đồ như thế này. Bởi vì Vương tước của cô, cha của cô đã không còn nữa…

Trong khoảng khắc tiếp theo, đồng tử Thiên Thúc U Hoa chợt thu nhỏ, vì cuối cùng, cô đã hiểu tại sao Kỳ Linh từ bỏ tất cả phản kháng. Ngoại trừ Thiên Thúc U Hoa, ngay cả hai sứ giả cũng cảm nhận được giờ phút này, trong cơ thể Kỳ Linh đang nhanh chóng phục chế lại một bộ mạch hồn mới. Hồn lực mãnh liệt đang cải tạo toàn bộ bên trong con người cậu. Vô số mạch linh hồn mới như kính mạch dày đặc phân chia trong cơ thể.

Cậu đã trở thành tân Vương tước cấp Bảy.

https://thuviensach.vn

Ngục giam, đế quốc Aslan phía Tây.

Ánh sáng tắt lịm, im bặt, cảm giác đau đớn cũng biến mất. Hình ảnh cuối cùng hiện lên trong đầu Ngân Trần là khuôn mặt mãi mãi tôn quý, điển trai của Gilgamesh. Gương mặt ngủ say của ngài, bóng dáng yên tĩnh của ngài đã trở thành hình ảnh vĩnh hằng trong con ngươi dần dần phóng đại và cuối cùng đông cứng của Ngân Trần.Cho đến cuối cùng, đôi mắt ngài vẫn nhắm nghiền, không hề mở ra để nhìn Sứ đồ đã cách xa nhiều năm của mình.

“Cho dù không cứu được ngài ấy, dù là vĩnh viễn bị nhốt chung với ngài ấy, hoặc là chết cùng một chỗ cũng tốt.”Lúc đó, Ngân Trần đang đón gió trên vách núi cao cao, ngấn lệ mỉm cười.

Khi thốt ra câu nói này, vẻ mặt anh không tuyệt vọng, không đau buồn, không phẫn nộ cũng không oán hận, mà là mong đợi ẩn chứa bi thương.

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 23: Tương Chi

Trái Tim, đế quốc Aslan phía Tây

Ba Ngân Trần giống hệt như nhau đã lui ra khỏi thạch thất, không ai biết họ đi đâu. Bóng dáng đen tuyền và âm của họ như ma quỷ đến từ địa ngục, có lẽ giờ phút này đã trở lại dưới lòng đất rồi không chừng. Nhưng cảm giác u ám vẫn bủa vây mọi người trong phòng.

Sắc mặt Đặc Lôi Á vẫn trắng bệch,chẳng có chút máu nào. Ánh mắt cô ta vẫn nhấp nháy không biết đang suy tính điều gì. Hiện tại, những mảnh vụn kí ức trong đầu cô ta đang lần lượt lướt qua, trong vô hình có một sợi dây nối tất cả những chuyện siêu lạ thường và mọi biến cố xảy ra trong mấy năm nay lại với nhau. Cô ta có cảm giác dường như mình sắp vạch mở được bí mật lớn nhất của Aslan. Nhưng đầu sợi dây kia vẫn chưa hoàn toàn hiện ra, vẫn trong suốt, cho nên tất cả chưa thể lý giải cặn kẽ được.

“ Tôi muốn đưa các người đến một chỗ, chỗ này chưa từng công khai với bất cứ Vương tước nào. Vì vậy, thứ các người sắp nhìn thấy là cơ mật thuộc quyền hạn tối cao của Aslan. Ra khỏi thạch thất, sẽ có sứ giả dẫn đường. Các người chỉ cần đi theo hắn thôi. Tôi sẽ chờ các người ở đó.” Vừa dứt lời, ánh sáng xanh thẳm liền biến mất, mặt kính khổng lồ lại trở thành vách đá rắn chắc.

Sứ giả Bạch Ngân dẫn đường phía trước luôn ẩn mặt trong bóng tối của mũ trùm. Cảm giác vừa u ám trong lòng Đặc Lôi Á mãi không xua đi được,

https://thuviensach.vn

thậm chí cô ta có ảo giác người đang dẫn đường phía trước này cũng có khuôn mặt giống hệt với Ngân Trần. Thậm chí là mấy trăm sứ giả Bạch Ngân trong Trái Tim đều là Ngân Trần.

Nghĩ đến đây, Đặc Lôi Á rùng mình, cô ta quay đầu lại nhìn U Minh. Gã vẫn im lặng , ánh mắt như móc câu nhìn chằm chằm vào lưng sứ giả. Đặc Lôi Á dời mắt đi, nhắm lại rồi từ từ mở ra lần nữa, trong đôi mắt cô ta lúc này là gió bão trắng xóa. Cô ta vừa đi theo U Minh và Tất Lạp vào sâu trong lòng đất, vừa khởi động thiên phú cảm ứng hồn lực đến cực hạn. Thế nhưng hồn lực do thám của cô ta bị xung quanh ngăn trở, cảm giác giống như một con bạch tuộc tám vòi bị giam trong không gian chật hẹp, dù vòi có dài bao nhiêu vẫn không thể giang rộng hơn được. Lòng đất trông thì thoáng đãng nhưng mỗi một tầng, thậm chí mỗi một tấc đất đều giăng đầy phong ấn ngăn cản hồn lực. Đặc Lôi Á đành lặng lẽ từ bỏ ý định, đi theo họ tiến về phía trước.

Đi xuống chừng sáu tầng, họ đến một nơi khá giống với lối vào hang động trong khe núi. Sứ giả đi đến lối vào, một người ăn mặc tương tự, đội mũ trùm đầu không cách nào nhìn rõ mặt đứng chờ ở đó. Hai người họ ghé đầu nói vài câu, sau đó, vị sứ giả dẫn đường họ quay lại gật đầu, không nói câu nào, biến mất trong bóng tối.

Vị sứ giả mới đến chỗ ba người, giọng hắn khàn khàn vang lên: “Ba vị Vương tước, rất hân hạnh dẫn đường cho ba vị. Nơi ba vị sắp đến được gọi là hang Nguyên Tương. Đây là nơi cơ mật trong lãnh thổ Aslan, phải có quyền hạn tối cao mới vào được. Sau khi vào hang, xin đừng tùy ý sử dụng hồn lực, cũng xin ba vị phong ấn tất cả hồn khí, hồn thú trong cơ thể. Nếu không, tất cả sứ giả Bạch Ngân có quyền thi hành áp chế cần thiết với ba vị bất cứ lúc nào.” Hắn ngập ngừng rồi nói tiếp. “… bao gồm cả việc giết ba vị trong tình huống cần thiết.”

Đồng tử U Minh co chặt. Là Vương tước Giết chóc lại bị người ta đe dọa mình, việc này chẳng phải trò cười sao? Gã cười ngạo mạn, giọng nói

https://thuviensach.vn

lạnh lẽo vang lên trong bóng tối như kiếm rút ra khỏi vỏ: “ Ngươi nói gì? Lặp lại lần nữa xem.”

Sứ giả Bạch Ngân quay mặt lại nhìn U Minh, đôi mắt hắn dưới bóng chiếc mũ trùm đầu lóe lên ánh sáng âm u, chẳng mảy may sợ hãi, thản nhiên lặp lại lời vừa rồi: “Bao gồm giết ba vị trong tình huống cần thiết.”

U Minh lập tức im lặng, không nói thêm lời nào nữa. Gã sứ giả dường như rất hài lòng với điều này, quay người lại, “Xin mời đi theo tôi.”

Sau khi đi vào khe núi, con đường vẫn cô cùng chật hẹp. Nhóm người chỉ có thể nhích từng bước len lỏi trong khe hở giữa hai vách đá, không thể nào đi song song. Đi được khoảng mười phút, một hang động rộng lớn hiện ra trước mắt. Tạt vào mặt là khí nóng ẩm ướt và mùi tanh hôi khiến người ta không kìm được muốn nôn mửa. Thứ mùi này như bốc lên từ đống thịt nhầy nhụa trộn lẫn với nhau,lại như mùi trong dạ con của phụ nữ. Đặc Lôi Á giơ tay bịt mũi lại.

Cuối tầm mắt ánh lên màu đỏ sẫm mờ ảo, trông quái dị không sao tả xiết. Đặc Lôi Á nghiêng mặt qua, nhỏ giọng nói với U Minh: “Dưới lòng đất Aslan không thể nào có nham thạch nóng chảy hay nguyên tố lửa được. Sao lại có ánh đỏ nhỉ?”

U Minh lắc đầu, khuôn mặt càng u ám hơn. Tất Lạp đi sau lưng họ, vẻ mặt điềm tĩnh không nhìn ra bất cứ tâm tình nào.

“ Đến rồi!” Sứ giả Bạch Ngân đứng lại.

Hiện giờ, họ đang đứng trên một cây cầu bắc ngang chân là một cái hồ màu đỏ sẫm như thể ao đầm. Trên mặt nước đỏ như máu thỉnh thoảng nổi lên một bong bóng lớn, khi nó vỡ ra thì mùi tanh tưởi liền bay xộc lên khiến người ta tởm lợm. Con đường đi thẳng một mạch đến đây, có vẻ như nơi này chính là điểm cuối.

https://thuviensach.vn

“ Thứ gì mà kinh tởm như vậy?” Đặc Lôi Á che mũi lại, sốt ruột hỏi. “Rốt cuộc anh muốn đưa chúng tôi đi xem thứ gì?”

Sứ giả khẽ cười: “Xin ba vị Vương tước chờ một chút là sẽ biết ngay thôi.”

Đặc Lôi Á đành phải im lặng đứng chờ. Trong khi chờ đợi, cô ta lại có ý định do thám hồn lực phân bố trong không gian lạ lẫm này. Tuy nhiên, vẫn không ngoài dự tính, cô ta lại thất bại. Xung quanh đầy rẫy phong ấn hồn lực do Tư tế Bạch Ngân thiết lập. Cô ta cảm giác ngay cả vách núi xung quanh cũng không thể xuyên thấu được.

Đang lúc Đặc Lôi Á thu hồi hồn lực,đồng tử trở về trong suốt thì phía dưới cầu đá bắt đầu ùng ục, mặt hồ máu đỏ sẫm chậm chạp nổi lên như có con quái vật to lớn đã thức tỉnh dưới đấy. Cô ta cúi đầu, sau đó không nhịn được khom người nôn mửa.

U Minh cố nén nỗi sợ hãi, đôi mắt run rẩy nhìn thứ đang trồi lên từ đầm máu đó… Thứ đó không biết phải gọi là gì. Một thứ trông như là người phụ nữ trần truồng và to gấp ba lần người bình thường trồi lên khỏi mặt nước. Mái tóc của cô ta ướt đẫm và bị bết máu dính vào người. Khuôn mặt vốn nên có ngũ quan nhưng cô ta lại không có mặt, lông mày và mũi, chỉ có lỗ trũng ở vị trí miệng. Lúc này đây, lỗ máu kia đang không ngừng cất tiếng kêu thảm thiết quái lạ như vừa đau đớn vừa vui vẻ. Thế nhưng đó không phải là điều khiến Đặc Lôi Á nôn mửa. Nguyên nhân thật sự chính là khi người phụ nữ kia trồi lên khỏi mặt nước, phần người phía dưới của cô ta cũng lộ ra. Đó là một đống thịt trắng đang ngọ nguậy, giống như con sâu khổng lồ. Nối liền dưới người cô ta chính là con sâu hình thoi. Từng vòng nếp uốn trên đó liên tục co bóp, lúc nhúc. Trông cô ta như là một con kiến chúa to bự trong tổ mối. Bên dưới thân sau là một lỗ máu to đang từ từ mở lớn. Theo những nếp uốn co bóp lúc nhúc, tiếng kêu thảm thiết của người phụ nữ càng lúc càng to, U Minh chợt tỉnh ngộ thứ quái vật này đang sinh nở.

https://thuviensach.vn

Một đầu người dần dần trôi ra từ lỗ máu kia, sau đó cả người hoàn toàn bị tống ra khỏi cơ thể của người phụ nữ. Thể xác mới sinh ra như thai nhi kia bây giờ đang lẳng lặng trôi nổi trên mặt đầm máu. Người phụ nữ kia cũng ngừng rên rỉ, thân sâu không còn nhúc nhích nữa.

Đồng tử của U Minh thít lại thành một đường thẳng, run bần bật, bởi cuối cùng, gã đã biết được ba Ngân Trần giống hệt như nhau khi nãy đến từ nơi nào rồi.

Thứ được người phụ nữ sinh ra trong đầm máu không phải là một thai nhi còn bé mà là một cơ thể đã trưởng thành. Thân thể cao ráo, tay chân rắn chắc, lồng ngực tráng kiện, cơ bắp cuồn cuộn. Mà quan trọng nhất là khuôn mặt tinh xảo lạnh lùng hiện tại đang bị máu dính bê bết không nhìn thấy rõ, mắt còn chưa mở vẫn đang ngủ say, nhưng U Minh, Đặc Lôi Á cũng như Tất Lạp đều có thể chắc chắn tuyệt đối rằng gương mặt đó rất quen thuộc.

Nằm trong vũng máu kia chính là Ngân Trần mới tinh.

Hai sứ giả Bạch Ngân nhanh chóng vớiNgân Trầnmới ra đời đang ngủ say khỏi đầm máu, khiêng ra hang động, không biết mang đến nơi nào.

Tất Lạp và U Minh vẫn chìm trong nỗi kinh khiếp, im lìm bất động. Đặc Lôi Á ngồi xổm xuống đất, vẫn gập người nôn mửa.

“ Xem ra, ba vị quả thật đã bị kinh sợ.” Giọng sứ giả vang lên trong hang động rộng lớn. “ Mới vừa rồi tôi đã nói với ba vị, đây là một trong những nơi cơ mật có quyền hạn tối cao ở vương quốc Aslan. Tiếp theo, tôi xin đại diện Tư tế Bạch Ngân truyền đạt tin tức, cũng xem như giải thích nghi ngờ của ba vị. Nếu sau này còn gì không rõ, xin ba vị tìm cơ hội hỏi Tư tế, quyền hạn của tôi đến đây thôi.”

Gã sứ giả nói đến đây thì ngừng lại, nhìn ba vị Vương tước trước mặt từng coi trời bằng vung, tung hoành thiên hạ, giờ đây, họ đều chôn chân

https://thuviensach.vn

trước nỗi sợ cực điểm, vẻ mặt bàng hoàng mờ mịt, không còn cao ngạo, lạnh lùng như trước nữa.

“ Vừa rồi, thứ ba vị nhìn thấy chính là sinh vật cao cấp có thể sinh nở tên gọi Tương Chi. Cô ta là nửa người và côn trùng, ngoại hình thân thể mang đặc điểm phái nữ và sâu. Cô ta không có ý thức, chỉ có chức năng sinh sản. Cơ thể cô ta như cơ thể một người mẹ. Khi gieo một mảnh nhỏ thể xác vào đó, ngay lập tức, cô ta sẽ phục chế, thai nghiến ra bản sao giống với bản gốc mảnh xác đã cung cấp. Nếu cung cấp càng nhiều mảnh nhỏ hoặc thể xác càng nguyên vẹn, quá trình phục chế sẽ cho ra được bản sao càng giống với bản gốc đến mức tuyệt đối. Điểm mạnh của cô ta là ở chỗ, bất kể bản gốc đã chết hay chưa, thậm chí là nát nhừ không phân biệt tay chân, chỉ cần thể xác không mất đi một mảnh nhỏ nào cả, Tương Chi đều có thể tạo ra một thể xác mới giống hệt như cái cũ.”

“ Những thể xác này dùng để làm gì?” Đặc Lôi Á run run.

“ Để Tư tế Bạch Ngân gieo trồng mạch hồn mới nhất, duy trì thực lực chiến đấu của Aslan, kéo dài tiến hóa.” Sứ giả nhìn Đặc Lôi Á, dưới bóng râm, khóe miệng hắn nhếch lên. “Thật ra thì đó không phải giống cách chế tạo Kẻ Gặm Nhấm sao? Vương tước Đặc Lôi Á, cô phải cảm thấy quen thuộc mới đúng chứ!”

Đặc Lôi Á nghiến răng, gương mặt như bị phủ một lớp sương lạnh. “Vậy tại sao phục chế ra toàn bộ đều là Ngân Trần? Thân thể của cậu ta có gì đặc biệt à?”

“ Bởi vì thân thể của Ngân Trần là bản gốc có cấu tạo gần giống với Gilgamesh nhất mà trước mắt chúng tôi kiếm được trong toàn lãnh thổ Aslan.”

“ Từ khi nào các người bắt đầu phục chế thân thể Ngân Trần?” Đặc Lôi Á hỏi.

https://thuviensach.vn

“ Cô hẳn rõ nhất cứ, Vương tước Đặc Lôi Á?” Sứ giả Bạch Ngân cười cười, tiếng nói vang vọng trong hang động trống trải nghe vô cùng quái dị. “Lúc đó, cô trơ mắt nhìn cậu ta bị chém nát bươm mà. Đống thịt vụn đó chính là bản gốc ban đầu của chúng tôi.”

“ Vậy khi đó, ai mang thi thể Ngân Trần về Trái Tim?” U Minh hỏi. “Lúc đó đi tìm Đặc Lôi Á, thi thể Ngân Trần vẫn còn ở bên bờ hồ, không ai để ý đến, đã sắp rửa nát.”|

“ Người mang thi thể Ngân Trần về là Băng đế Ngải Âu Tư có quyền lực cao nhất Aslan.” Khi hắn nói đến cái tên này thì giọng điệu trở nên tôn kính rõ ràng.

“ Vậy mà là anh ta…” Hiển nhiên Đặc Lôi Á không ngờ đến. Cô ta ngập ngừng rồi cất giọng chất vấn lần nữa. “Nhưng khi nãy, tôi thấy thể xác dothứ sinh vật đẻ cao cấpcác người nói sinh ra chẳng phải là không có ý thức sao? Như vậy, theo cách nói của các người, Ngân Trần sau khi bị tôi giết mới bắt đầu được phục chế, vậy tại sao anh ta vẫn còn nhớ được đã từng làm Sứ đồ Thiên? Chẳng khác nào là anh ta sống lại lần nữa. Lẽ nào các người có thể phục chế luôn cả trí nhớ à?”

“ Không thể!” Sứ giả Bạch Ngân thản nhiên trả lời. “Nhưng Ngải Âu Tư có thiên phú có một không chỉ thuộc về ngài. Đó là Nhiếp Hồn.”

“ Là sao?” Đặc Lôi Á hỏi.

“ Việc này không thuộc quyền hạn giải đáp của tôi. Tôi đã nói khá nhiều rồi. Nếu có cơ hội gặp Tư tế Bạch Ngân, cô hãy tự mình hỏi ngài đi.” Khuôn mặt sứ giả lại ấn vào trong bóng tối của chiếc mũ trùm đầu.

***

Nội bộ Thiên Cách, đế quốc Aslan phía Tây.

https://thuviensach.vn

Đặc Lôi Á vẫn nằm nghiêng nghiêng trên chiếc giường êm giăng đầy màn che kia. Nơi vạt váy xẻ tà lộ ra đôi chân thon dài trắng nõn mềm mại, bất kỳ người đàn ông nào nhìn thấy cũng đều phải động lòng.

Tuy nhiên, giờ phút này, U Minh nằm bên cạnh cô lại không mảy may để tâm đến nét quyến rũ chết người đó. Đôi mắt dài của gã như ấn sâu vào bóng râm của xương lông mày cao, đang lóe lên ánh sáng xanh biếc.

Cả căn phòng trống trải ngoại trừ ánh nến chập chờn ra thì không có bất kỳ ánh sáng nào khác. Lúc này, tất cả thị vệ, tỳ nữ đều lui ra, trong phòng chỉ còn lại hai người họ. Họ trầm mặc thật lâu, đầu óc vẫn hiện lên cảnh tượng kinh khủng trong hang Nguyên Tương khi nãy. Cô gái khổng lồ nửa trên là người nửa dưới là sâu dính máu bê bết.

Yết hầu U Minh lên xuống, tiếng nói trầm ấm và lôi cuốn vang vọng trong phòng: “Em có ý kiến gì với tình huống trước mắt không?”

“ Bây giờ tôi đang rất rối, cảm giác sự việc phát triển đã vượt xa dự tính của chúng ta. Với lại, bên trong có rất nhiều việc trước đó nghĩ mãi không thông. Tuy là hiện giờ tôi đã hình dung được sơ lược, nhưng vẫn còn thiếu một vài điểm mấu chốt. Sự việc vẫn dứt đoạn, do thiếu vải mắt xích quan trọng.” Đôi mắt Đặc Lôi Á lấp lánh ánh nến.

“ Ví dụ như…?”

“ Ví dụ như, tôi vừa nhận được một tin khiến tôi phủ định kết luận trước đây cho rằng Tất Lạp đứng về phía Gilgamesh.”

“ Tin gì?”

“ Hai quân cờ xảy ra vấn đề trong Đồi Hồn là do Tất Lạp lén lút đổi.” Đặc Lôi Á nhìn U Minh, nói từng câu từng chữ.

“ Tại sao Tất Lạp phải làm như vậy?” U Minh cau mày chặt hơn.

https://thuviensach.vn

“ Việc này phải truy ngược lại chuyện anh nhận được mệnh lệnh đuổi giết Qủy Sơn Liên Tuyền và Qủy Sơn Phùng Hồn, còn tôi nhận được lệnh đồng thời truyền tin lấy Sợi Xích Hồi Sinh làm hồn khí cho Qủy Sơn Liên Tuyền và Thiên Thúc U Hoa. Khi ấy, chúng ta nhận được lệnh nói hai an hem Qủy Sơn tạo phản, nhưng đến cùng sự thật ra sao thì chúng ta không hề hay biết. Bây giờ nghĩ lại, đuổi giết hai an hem Qủy Sơn cũng vậy, khiến Liên Tuyền và U Hoa tự giết lẫn nhau cũng vậy, tất cả chỉ vì một mục đích mà thôi.

U Minh không ngắt lời cô, Tất Lạp âm thầm đổi quân cờ, khẳng định cũng là lệnh của Tư tế Bạch Ngân. Tất cả chuyện này đều vì mục đích kia, đó chính là: Không để Gilgamesh sống lại, đồng thời truy sát phe cánh từng thuộc về hắn.

“ Nhưng nếu muốn truy sát, tại sao ban đầu không giết quách Gilgamesh hay Ngân Trần đi? Sao lại tái sinh Ngân Trần, thậm chí cho cậu ta mạch hồn mới, trở thành Vương tước thứ Bảy?”

“ Bởi vì ban đầu, sau khi Gilgamesh bị giam giữ, Cyril có thiên phú mở ra được phong ấn Hồ Máu cũng bị vĩnh viễn lưu đày trên đảo. Người biết được sự thật ban đầu cũng chỉ còn lại Tất Lạp, tôi và anh thôi. Nếu không phải vì bí mật này bị tiết lộ, như vậy tất cả đã sóng êm biển lặng rồi, trận tai kiếp kia cũng sẽ dần trôi vào quên lãng, mãi mãi trở thành bí mật.

U Minh hỏi: “Em nói bí mật bị tiết lộ, ý là nói đến người xưng là Tư tế Bạch Ngân mà Qủy Sơn Phùng Hồn và Qủy Sơn Liên Tuyền gặp trong Hành Lang Vực Thẳm đã tiết lộ ra bí mật này sao?”

Đặc Lôi Á trả lời: “ Phải! Lúc ban đầu, tôi không hề tin tưởng lời đồn đại này. Bởi vì ai cũng biết, từ thuở sơ khai ngàn vạn năm nay, trước giờ Tư tế Bạch Ngân chưa từng rời khỏi khu vực tấm thủy tinh lớn ở Trái Tim dưới lòng đất Granlt. Căn cứ theo lịch sử ghi chép, việc gặp được Tư tế Bạch Ngân nơi Hành Lang Vực Thẳm là rất hoang đường . Nhưng sau khi sự việc

https://thuviensach.vn

càng lúc càng phát triển theo chiều hướng khó có thể khống chế, hơn nữa, Tư tế Bạch Ngân còn ra lệnh cho chúng ta ngày một nhiều, mà cấp bậc càng lúc càng cao, cuối cùng là giết chết tập thể anh em Qủy Sơn, Ngân Trần, Kỳ Linh, Thiên Thúc U Hoa thì tôi đã biết chuyện này chắc chắn không đơn giản như chúng ta nghĩ. Lời đồn thổi kia có lẽ là thật…”

“ Tức là, nguyên nhân bố trí kế hoạch truy sát Gilgamesh hoàn toàn kín kẽ ban đầu không hề giống như lời Tư tế Bạch Ngân đã nói. Gilgamesh có khả năng phản bội hay sao?” U Minh nhìn Đặc Lôi Á, không dằn lòng được, hỏi. “Có điều nói gì thì nói, trong chiến dịch đó, tôi chỉ phụ trách đối phó với những hồn thú hung mãnh kia, người thật sự tham gia truy sát Gilgamesh là em và Tất Lạp. Cho đến tận bây giờ, tôi cũng không hỏi em, cuối cùng, sao hai người làm được điều đó? Với hồn lực và thiên phú của Gilgamesh, cộng thêm hồn khí gần như không ai có thể sánh nổi, hai người không thể nào nhốt hắn được.

Mắt Đặc Lôi Á nhấp nháy, như chìm vào trong hồi ức mênh mông. “Ban đầu, lúc đặt ra kế hoạch này, vốn dĩ tất cả những người tham dự đều cho rằng tỷ lệ thành công của hành động này gần như là không. Lúc đó, ai cũng biết Gilgamesh tung hoành cả Aslan, thậm chí trên cả đại lục Odin đều ở vị trí đỉnh cao. Nếu không phải Tất Lạp đưa ra một kế hoạch kín kẽ và không tưởng đến thế, tôi tuyệt đối sẽ không tham gia cuộc truy sát kia.”

“ Trong chuyện đó, tôi chỉ biết vài phần râu ria, không hề biết được cốt lõi. Khi tôi tỉnh lại, tất cả đã kết thúc. Gilgamesh đã bị đưa vào ngục giam trong truyền thuyết mà họ đã chuẩn bị sẵn cho hắn. Sau đó, tôi đã hỏi em, em nói phạm vi quyền hạn của tôi không đạt nên không thể nói cho tôi biết. Tôi cũng thấy lạ, đường đường là Vương tước cấp Hai, chỉ thấp hơn Tu Xuyên Địa Tạng, làm sao quyền hạn lại không đạt được chứ?”

“ Hành động truy sát lần đó có độ khó cao, chỉ cần sơ suất tiết lộ một chút nội dung cốt lõi sẽ tuyệt đối thất bại. Vì vậy, hành động lần đó, người thật sự biết cả quá trình chỉ có mình Tất Lạp. Tôi cũng là sau này, qua vài

https://thuviensach.vn

lần trao đổi với Tư tế Bạch Ngân mới biết được mọi chuyện. Anh biết rồi đấy, với hồn lực của Gilgamesh, dù Khoan Dung hay Tự Do khiến hắn bị thương nặng cỡ nào, chỉ cần hắn không chết, dựa vào sức khống chế hồn lực thông thạo đỉnh cao cùng với hồn khí mạnh mẽ gần như xuất chúng của hắn, cũng là nhiệm vụ bất khả thi. Nên chúng tôi đều đặt cược vào khoảnh khắc hồn lực của hắn bị gián đoạn ngắn ngủi trong nháy mắt kia.”

“ Hồn lực gián đoạn? Ý em là…” U Minh nhíu mày.

“ Đúng, anh đoán không sai. Lúc nhà hồn thuật bắt hồn thú, vào khoảnh khắc cuối cùng thành công bắt được nó và chuyển nó thành thế năng lượng thu phục vào tước ấn, hồn lực sẽ bị gián đoạn vô cùng ngắn ngủi. Vì thời điểm hồn thú tiến vào tước ấn sẽ rất hung mãnh, khi ấy, tất cả hồn lực trong thân thể đều không lưu chuyền như lúc bình thường. Đến khi hồn thú ở yên trong tước ấn thì hồn lực mới khôi phục lại như cũ. Tất Lạp thừa dịp may dù chỉ trong nháy mắt này, tạo ra một quân cờ, đưa Gilgamesh đến thẳng ngục giam chuẩn bị cho hắn.”

“ Nhưng một khi Gilgamesh khôi phục hồn lực, dù là nơi nào đi chăng nữa đều rất khó giam giữ được hắn, đúng không? Thật ra hắn bị giam ở đâu?” U Minh hỏi.

“ Gilgamesh bị giam ở dưới tầng sâu nhất của đảo Cyril. Để nhốt hắn, Tư tế Bạch Ngân đã bố trí một nhà phục phải hình dung bằng từhoàn mỹ.Tầng đầu tiên là Cyril dùng thân phận Vương tước hóa thành phong ấn. Bởi thiên phú của Cyril là Vĩnh Sinh, nên phong ấn này được xem như là vĩnh hằng. Tầng đầu tiên đã đủ lợi hại rồi. Mấu chốt là tầng thứ hai. Tầng thứ hai thật ra cũng chính là Đồi Hồn, nơi mà Gilgamesh đã lấy được hồn khí Bách Xe Thẩm Phán năm đó. Trước khi dự định biến nơi này thành ngục giam, Chúc Phúc – một trong tứ đại hồn thú của Aslan – thật ra không hề ở đây. Sau đó, thông qua đủ loại thủ đoạn phức tạp mới dụ bắt Chúc Phúc đến chỗ này rồi phong ấn dưới thân thể Cyril. Như vậy, Chúc Phúc đã bị động sắm vai phong ấn thứ hai.

https://thuviensach.vn

Tầng thứ ba là di tích Eutours. Lúc trước, di tích Eutours vẫn tập trung hàng vạn vong linh, chúng ở đó để bảo vệ một món đồ cực kỳ quan trọng với Aslan. Nhưng khi Tư tế Bạch Ngân quyết định biến nơi này trở thành ngục giam nhốt Gilgamesh, hàng vạn vong linh này liền thay đổi chức năng, trở thành kẻ cai ngục trông chừng hắn. Tầng này cũng được thiết lập phong ấn mạnh mẽ. Muốn khởi động quân cờ đi thông đến tầng tiếp theo phải tưới máu tươi đầy cả hồ. Mà ai cũng biết người duy nhất có bản lĩnh này là Cyril đã dung hợp làm một với hòn đảo rồi. Vì thế, nói theo ý nào đó, phong ấn này rất khó bị mở ra.

Còn ở tầng cuối cùng, cũng là trước khi tiến vào hang động, một phong ấn cuối được bố trí, đó chính là người đi vào trước tiên phải bỏ lại hồn khí của mình. Sâu trong hang trồng đầy loại thực vật tà ác nhất Aslan: Tóc Nữ Mặt Qủy. Thảm thực vật này có thể nhanh chóng hút sạch hồn lực trong phạm vi của chúng, bao gồm cả hồn vụ đã hóa thành hồn lực trong cơ thể con người. Hơn nữa, chúng còn cắt nuốt cả máu thịt của họ. Như vậy, dù anh có mang theo hồn khí sinh ra được hồn vụ cũng phải vứt bỏ hồn khí lại ở cửa trước rồi mới được đi vào. Thế thì đã không còn sơ hở nào nữa rồi.

Tuy nhiên Tư tế Bạch Ngân không bao giờ ngờ được, Sứ đồ năm đó của Cyril, cũng chính là vợ ông ta, trong lúc sinh Thiên Thúc U Hoa đã chết, nhưng Thiên Thúc U Hoa vẫn thông qua mạch hồn lực lưu lại trong cuống rốn, bẩm sinh có được thiên phú kia. Cho nên, đây cũng là nguyên nhân Tư tế Bạch Ngân hạ lệnh cho tôi truyền đạt tin tức kia cho Thiên Thúc U Hoa và Qủy Sơn Liên Tuyền, hi vọng hai người họ tự giết hại lẫn nhau. Với lại, để phòng ngừa chuyện bất trắc, họ còn bảo Tất Lạp đổi quân cờ, khiến chúng đều đi thông đến di tích Eutours. Đối mặt với tất cả vong linh trong đó, họ chắc chắn phải chết.”

“ Nhưng mà không đúng, nếu nói quân cờ do Tất Lạp đổi, vậy sao anh ta còn vào di tích cứu bọn họ ra? Để cho họ chết rục xương trong đó không phải là xong việc sao?” U Minh bỗng nghĩ đến điều này, vô cùng nghi ngờ.

https://thuviensach.vn

“ Đây chính là chỗ suy nghĩ thấu đáo của Tư tế Bạch Ngân. Ba Sứ đồ cỏn con, thật sự muốn giết chết họ không để lại dấu vết là chuyện rất dễ dàng. Dù là chết bởi tay của vong linh trong di tích hay tìm bừa cái cớ bí mật giết chết họ đều không khác nhau. Nhưng khi Qùy Sơn Liên Tuyền biết được bí mật nơi giam cầm Gilgamesh năm đó lúc gặp được Tư tế Bạch Ngân trong Hành Lang Vực Thẳm, Thiên Thúc U Hoa có thiên phú Vĩnh Sinh và Kỳ Linh có thiên phú Vô Hạn Hồn Khí, ba người đồng thời xuất hiện tại di tích, thật sự Tư tế Bạch Ngân không dám mạo hiểm để ba người họ ở lại di tích Eutours lâu. Vì biết đâu họ lại có thể mở ra cơ quan đi thông đến tầng tháp tiếp theo. Tuy với sức lực của ba Sứ đồ, đa phần là không có khả năng giải cứu được Gilgamesh, nhưng dù là một chút xíu khả năng đi chăng nữa, Tư tế Bạch Ngân cũng không muốn mạo hiểm. Biện pháp nhanh nhất là mau chóng dẫn họ ra khỏi đó.”

“ Hóa ra là như vậy.” U Minh im lặng một hồi, sau đó nói: “Có thể bản thân Tư tế Bạch Ngân cũng không ngờ rằng sẽ xảy ra sự trùng hợp đến thế!”

Đặc Lôi Á vừa định mỉm cười thì bỗng đôi mắt của cô ta trở nên trắng xóa. Cô ta quay mặt hướng về góc tối, khẽ hỏi: “Có chuyện gì?”

Trong góc tối, một giọng đàn ông trẻ tuổi không mang theo bất cứ cảm xúc nào, cứ như kim loại lạnh lẽo vang lên. U Minh quay mặt nhìn về phía đó. Trong bóng tối mờ ảo, đường nét chàng trai kia rất quen, nhưng gã không nhớ ra mình đã gặp ở đâu.

Chàng trai kia nói: “Vương tước, có mấy tin mới cần chuyển đến cô.”

“ Cậu nói đi!” Đôi mắt Đặc Lôi Á vẫn duy trì hồn lực cao độ.

“ Tin về Gilgamesh. Toàn bộ đảo Cyril đã sụp. Hơn nữa, hắn đã thoát ra khỏi ngục giam. Tất cả hồn vụ của vùng biển Rannes đều bị hắn hút vào dự trữ, tích lũy đến đỉnh cao với mức độ mãnh liệt. Trận bão táp hồn vụ này

https://thuviensach.vn

còn đang kéo dài, không ai biết hồn lực Gilgamesh có hạn mức cao đến cỡ nào. Trước mắt, độ chính xác của tin tức này được xác nhận trên chín mươi lăm phần trăm."

Sắc mặt của U Minh và Đặc Lôi Á trắng bệch. Nếu Gilgamesh đã vượt ngục thành công như vậy, người đã truy sát hắn năm đó là họ sẽ trở thành mục tiêu đầu tiên để hắn báo thù sao?

U Minh nhìn chằm chằm đường nét chàng trai trong bóng tối, không chỉ cảm thấy rất quen mắt mà còn có một cảm giác dị thường không tả.

" Vậy… Qủy Sơn Liên Tuyền và Ngân Trần đã giải cứu Gilgamesh tung tích thế nào?" Mắt Đặc Lôi Á lóe sáng, vội vàng hỏi.

" Ngân Trần đã chết." Chàng trai trả lời.

" Độ chính xác bao nhiêu?" Đặc Lôi Á hỏi.

" Một trăm phần trăm."

" Sao có thể khẳng định như vậy? Tìm được thi thể à?" Đặc Lôi Á nghi ngờ nhướng mày.

" Không cần tìm được thi thể. Bởi Kỳ Linh đã trở thành Vương tước cấp Bảy mới nhất rồi. Mạch hồn trong cơ thể cậu ta đã phục chế xong. Hồn mạch phục chế tất nhiên là trả giá bằng cái chết của Vương tước. Vì vậy có thể xác định một cách tuyệt đối."

" Vậy Qủy Sơn Liên Tuyền thì sao?" Dường như Đặc Lôi Á rất có hứng thú với nữ tước hai cấp này.

" Cô ta thì không may mắn lắm! Bị Sứ đồ Địa của Tu Xuyên Địa Tạng bắt trong di tích Eutours giải về đế đô Granlt rồi. Giờ phút này, cô ta đang ở nơi nào đó trong Trái Tim, chịu cực hình đau đớn."

https://thuviensach.vn

“ Chịu cực hình đau đớn?” Đôi mắt Đặc Lôi Á tuôn trào gió bão lần nữa, một lát sau, khuôn mặt cô ta trở nên nhăn nhó sợ hãi. “Thì ra là vậy! Tư tế Bạch Ngân quả thật không buông tha bất cứ khả năng nào… Nói như vậy…” Cô quay đầu nhìn U Minh, đôi mắt trở lại vẻ trong suốt nhuốm màu thương hại. Ngay sau đó, cô tiếp tục hỏi chàng trai trong bóng tối. “Vậy xem ra Thần Âm chắc chắn cũng mất tích rồi, đúng không?”

“ Em nói gì?” U Minh ngồi bật dậy, đôi mắt hẹp dài của gã sáng quắc như chim ưng.

“ Phải!” Chàng trai đáp lời. “Thần Âm cũng đã mất tích. Có điều, căn cứ vào suy đoán của chúng tôi, rất có thể bị Sứ đồ của Tu Xuyên Địa Tạng mang đi. Khả năng trước mắt Thần Âm cũng ở trong Trái Tim.”

“ Sao em biết rõ như thế?” U Minh nhìn Đặc Lôi Á, vẻ mặt lạnh lùng ẩn chứa căng thẳng.

“ Anh quên việc Thần Âm một mình đến đảo Cyril tìm Vương tước Vĩnh Sinh à? Thiên phú trong cơ thể cô ta là thông qua tấn công của kẻ địch mà không ngừng hoàn thiện, tăng cường mạch hồn của mình. Ý định của cô ta là để đón nhận công kích trong thời gian ngắn. Từ đó thoải mái vượt qua hạn mức cao nhất của hồn lực, trở thành đỉnh cao của Aslan.”

U Minh lặng im, hai bàn tay gã siết chặt, các đốt ngón tay thấp thoáng hiện lên gân guốc.

“ Cho nên vừa rồi, nghe thấy Qủy Sơn Liên Tuyền bị mang về Trái Tim, hơn nữa còn chịu đựng… loại đau đớn kia… Ha ha, U Minh, anh đừng quên Tư tế Bạch Ngân giỏi nhất là gieo trồng mạch hồn. Dù là Gilgamesh hay Kẻ Gặm Nhấm chúng ta, không phải đều ra đời như vậy sao? Vì thế, trong tình huống Gilgamesh đã vượt ngục thành công. Tư tế Bạch Ngân không chỉ cần Vương tước bình thường mà còn cần nhiều kẻ như Tu Xuyên

https://thuviensach.vn

Địa Tạng hơn, thứ quái vật mạnh đến mức biến thái. Liên Tuyền có thiên phú Vĩnh Sinh sẽ là một trong số đó.”

Đặc Lôi Á nhìn U Minh im phăng phắc, cười khẩy, nhưng ngay sau đó, mặt cô ta lại tỏ vẻ đồng cảm. Chắc hẳn đã vì từ ban đầu cùng với gã chung vai chiến đấu trong hang Ngưng Tĩnh cho đến nay, nên dù Đặc Lôi Á có máu lạnh đến cỡ nào cũng sẽ có tình cảm gắn bó với U Minh.

“ Vậy… Thế lực hiện tại đã hoàn toàn thay đổi rồi sao?”

“ Ừ, dĩ nhiên!” Đặc Lôi Á nằm lại xuống giường, ánh mắt sâu thẳm như một con mèo. “Nhưng trước khi chúng ta nghiên cứu đến kết cấu thế lực hiện tại, tôi nhất định phải cho anh biết một số việc. Điều bí mật này được thiết lập quyền hạn và cấp bậc còn cao hơn cả hang Nguyên Tương. Sau khi anh nghe xong, tất nhiên cũng phải lựa chọn phe cánh của mình.”

U Minh cảm thấy tởm lợn, cảnh tượng máu tanh kinh khủng vừa rồi vẫn quanh quẩn trong đầu gã. Thời điểm này, Đặc Lôi Á lại muốn nói cho gã biết một cơ mật còn cao hơn cả việc này. Gả khống chế vẻ mặt, có giữ nét lạnh lùng và gian tà: “Em nói đi!”

Ánh mắt Đặc Lôi Á lạnh lẽo, cô ta nghiêm túc nói: “Hai mươi bảy năm trước Vương quốc nước Aslan đã ký kết một hiệp định bí mật với vương quốc gió Inde, tên là “Hiệp định bí mật Phong Thủy”. Phần hiệp định này đã dẫn đến sự thay đổi của cả thế giới hồn thuật. Tất cả Kẻ Gặm Nhấm, hang Ngưng Tĩnh, hang Nguyên Tương, nguồn gốc của những sự việc thần bí đều bắt nguồn từ hiệp định này.”

Đặc Lôi Á dừng lại chốc lát, hít thở thật sâu, sau đó nói tiếp: “Ngoại trừ Tư tế Bạch Ngân, chỉ có hai người biết được hiệp định này, tôi là một trong số đó. Hơn bốn năm trước, tôi vô tình biết được một phần nội dung của nó. Ngay lúc đó, tôi không thể nào tưởng tượng được bí mật vĩ đại kinh khủng đến vậy lại lặng lẽ xảy ra. Và một người khác nữa, biết được sự tồn tại của

https://thuviensach.vn

hiệp định thần bí này chính là Gilgamesh… Sau khi hắn biết được nội dung liền bị truy sát.”

U Minh nhìn Đặc Lôi Á. Gã bỗng phát hiện mình chưa từng hiểu gì về người phụ nữ này. Gã chợt cảm thấy vẻ mặt cô ta vô cùng âm u, gã nhớ ra được chàng trai đứng trong bóng tối mới vừa rồi là ai. Dạ dày gã lại sôi trào lần nữa… Rất khó tiếp nhận, nhưng gã biết, đó là sự thật.

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 24: Hiệp Định Bí Mật

Nội bộ Thiên Cách, đế quốc Aslan phía Tây.

Đặc Lôi Á đứng dậy, cho chàng trai ở góc tối lui xuống. U Minh há miệng nhưng kìm lại được nỗi tò mò trong lòng, không lên tiếng hỏi. Không biết là do ảo giác hay là thật, U Minh cảm giác vừa rồi Đặc Lôi Á quay đầu lại nhìn gã đầy thâm ý như thể biết được gã đang nghĩ gì vậy. Cảm giác đó khiến sống lưng gã lạnh toát.

Đặc Lôi Á từ từ đi quanh phòng một vòng, vừa đi vừa tỏa hồn lực. Sau khi kết thúc, U Minh phát hiện giờ đây, cả căn phòng đều bị hồn lực cô ta bao phủ thành một không gian kín bưng.

“Tôi vừa phong ấn căn phòng này. Như vậy, dù chúng ta ở trong này nói gì, làm gì, người ngoài đều không thể nghe lén được. Trừ phi là đối phương phá hủy được kết giới hồn lực của tôi, nhưng chỉ cần có bất kì hồn lực nào định len lỏi vào đây, tôi lập tức nhanh chóng biết được.” Đặc Lôi Á tiến đến trước mặt U Minh. “Tôi bắt đầu nói đây. Trước khi kể cho anh nghe tất cả sự thật, tôi hỏi anh một câu: có bao giờ anh suy đoán rốt cuộc Tư tế Bạch Ngân là loại người gì không?”

“Tôi chưa từng nghĩ đến.” U MInh trả lời, nói xong, chính gã cũng bàng hoàng. Nói thật, từ lúc ra đời đến nay, gã luôn luôn xem việc phụng sự Tư tế Bạch Ngân là sứ mệnh của mình. Ngoài ra, tất cả Vương tước, Sứ đồ, nhà hồn thuật của Aslan đều xem sự tồn tại của họ như là đấng tối cao. Cho nên

https://thuviensach.vn

ngay cả việc suy đoán lai lịch của họ cũng bị xem là việc mạo phạm thần thánh.

“Vậy nhìn từ góc độ của người bình thường, nếu một người chỉ có thể sống ở một nơi cố định, đối với Tư tế Bạch Ngân là trong tấm thủy tinh ở Trái Tim, hơn nữa rất rõ ràng ba người họ không phải là người của thế giới chúng ta. Vậy tôi hỏi anh, kẻ đến từ vùng đất xa lạ mà còn chỉ có thể sống ở một chỗ, không có tự do bình thường, anh sẽ liên tưởng đến ai?”

“Tù… nhân?” Mặt mũi U Minh tái nhợt, hiển nhiên ngay lập tức bị ý nghĩ của mình dọa sợ.

“Đúng vậy! Anh nói không sai. Đây chính là thân phận thật sự của họ. Ba người họ, bao gồm cả chín người còn lại ở đế quốc gió, lửa , đất được gọi là mười hai thiên thần. Thật ra thì họ chính là mười hai ác ma tội ác tày trời bị vương quốc họ lưu đày đến thế giới của chúng ta. Họ bị nhốt trong khối thủy tinh, không có tự do cá nhân. Thế nhưng không biết sau khi bị nhốt bao lâu, họ phát hiện ra có thể thông qua hồn lực khống chế được người trên đại lục Odin làm việc cho mình. Thế là danh hiệu Vương tước, Sứ đồ đã ra đời.”

“Em… Em chắc chứ?” U Minh hết sức kinh ngạc. Vì ba vị Tư tế Bạch Ngân sống trong tấm thủy tinh kia trông dung mạo cao quý, ngũ quan hoàn mỹ đẹp mê hồn như điêu khắc từ ngọc, toàn thân đều bao phủ hào quang thần thánh, sao có thể là… tù nhân bị lưu đày.

“Có phải anh đang nghĩ họ đẹp đẽ, trông như thiên thần thế kia, sao lại là tù nhân , đúng không?” Đặc Lôi Á tủm tỉm nhìn U Minh, đôi mắt dâng trào khí trắng.

“… Năng lực do thám hồn lực của em hiện tại đã đạt đến mức độ này ư?” U Minh có vẻ tức giận.

https://thuviensach.vn

“Điều đó đương nhiên là không thể rồi. Sao tôi có thể đọc được suy nghĩ của người khác cơ chứ… Ồ, không thể nói vậy, phải nói là hiện tại, tôi chưa thể do thám mà biết được tâm sự của người khác. Hì hì!” Đặc Lôi Á che miệng, đôi mắt quyến rũ lướt qua lướt lại trên lồng ngực trần của U Minh. “Có điều, gần đây tôi phát hiện, thiên phú của mình. Trước kia, tôi chỉ biết mình có thể do thám được biến hóa hồn lực của kẻ địch trong phạm vi lớn. Sau này tôi lại phát hiện mình có thể thay đổi được hồn lực của người khác ở mức rất nhỏ, đánh lạc hướng tấn công của đối phương. Sau đó nữa, tôi lại phát hiện mình có thể…” Nói đến đây, cô ta đột ngột dừng lại, vẻ mặt lúng túng giống như đã nói ra chuyện không nên tiết lộ.

Đặc Lôi Á thay đổi tư thế, tiếp tục đề tài khi nãy: “Bây giờ, Tư tế Bạch Ngân anh nhìn thấy thật ra chỉ là cái xác bên ngoài của họ thôi. Nói cách khác, đó chỉ là nơi chứa đựng linh hồn họ do họ ngụy tạo nên hay chế tạo ra. Thế xác thật trong thế giới của họ rốt cuộc là thế nào, chúng ta đều chẳng ai hay biết. Có một lần, khi trao đổi với Tư tế Bạch Ngân, tôi bỗng nảy sinh ý định thử do thám hồn lực của họ. Bởi vì tôi luôn cảm thấy hồn lực của họ rất thâm sâu, khó lường. Tuy nhiên, khi tôi thả hồn lực cảm ứng họ, tia hồn lực đầu tiên chạm vào thì tôi liền bất tỉnh. Lần đó, suýt chút nữa Tư tế Bạch Ngân đã giết chết tôi, để Vương tước khác thay thế. Khi ấy, tôi khổ sở cầu xin mới giữ lại mạng được. Nhưng thật ra, trong lòng tôi hiểu rõ, Tư tế Bạch Ngân không giết tôi không phải là vì tôi khẩn cầu, mà là vì thiên phú của tôi thật sự xuất chúng hơn người, nên nhất thời họ không thể nào chế tạo ra được một bộ hồn mạch giống như vậy thôi.”

“Lần đó, em do thám Tư tế Bạch Ngân phát hiện ra điều gì?” U Minh hỏi.

“Có thể nói là chẳng phát hiện được gì hết.” Mắt Đặc Lôi Á mịt mù, khuôn mặt ẩn hiện vẻ sợ hãi, dường như dù đã trôi qua rất lâu nhưng nhớ lại cảm giác khi đó vẫn khiến cô ta lạnh cả người. “Vì khi tia hồn lực đầu tiên của tôi đâm thủng vỏ bề ngoài, tiến vào cơ thể họ, trong thoáng chốc, một

https://thuviensach.vn

cảm giác… nói thế nào nhỉ, một loại cảm giác vô cùng tà ác, vặn vẹo, biến thái lập tức cắn trả lại tâm trí tôi. Toàn thân tôi chợt lạnh ngắt, mặt tối sầm. Tựa như bất thình lình bị một đống chất lỏng đen sì, lạnh lẽo lại sắc bén… Đúng. loại chất lỏng này chỉ cần bao phủ lấy anh, anh liền cảm giác nó có thể xé toạc cả người mình trong phút chốc. Tất cả hi vọng, tất cả yêu thích, tất cả ký ức tốt đẹp đều biến thành vũng nước lạnh băng, tối đen như mực. Cảm giác tà ác cực điểm này quá kinh khủng khiếp… Trước khi bất tỉnh, tôi cảm nhận được chất lỏng sền sệt đen tối kia vẫn còn rít gào sắp đâm thủng màng nhĩ của mình, đó chính là thứ trong thân thể của Tư tế Bạch Ngân…”

U Minh im lìm, gương mặt gã giống với Đặc Lôi Á, đều trắng bệch.

“Sau này, trải qua rất nhiều, rất nhiều việc, hơn nữa, khi đọc được Hiệp ước bí mật, tôi mới suy đoán được hóa ra lúc Tư tế Bạch Ngân bị lưu đày đã bị cướp đi thể xác, bị đày chỉ là linh hồn của họ. Mỗi một tấm thủy tinh khổng lồ là một phòng giam giữ họ, nhưng không biết họ đã dùng cách gì chế tạo ra được thể xác giống hệt với loài người chúng ta, thậm chí còn hoàn mỹ hơn để che giấu linh hồn hắc ám, thối nát và tà ác của họ. Đúng là đống chất lỏng đen nhánh, lạnh lẽo biết gào thét kia…”

U Minh nhìn Đặc Lôi Á, đôi mắt vô hồn của cô ta vẫn chìm đắm trong nỗi khiếp kinh. Gã không nhịn được vươn tay nắm lấy đôi tay mềm mại lạnh cóng của cô ta. Tuy nhiên, ánh mắt gã vẫn lãnh đạm, vẻ mặt vẫn đầy chết chóc, khinh khi, trông vừa anh tuấn vừa lạnh lẽo, gã nói: “Thế nhưng, tôi vẫn không hiểu, nếu Hiệp định bí mật được thiết lập quyền hạn cao đến vậy, với thân phận là Vương tước cấp Bốn của em, sao mà em có thể xem được? Nếu Tư tế Bạch Ngân muốn công bố thì phải là tôi xem trước mới đúng chứ?”

Đặc Lôi Á cười khổ: “ Nếu xem được nội dung hiệp định thì anh sẽ không hỏi câu ngu ngốc này. Đây là bí mật Tư tế Bạch Ngân mãi mãi không bao giờ công khai với Vương tước. Sở dĩ tôi biết được là vì có một lần tôi ở trong Trái Tim, đúng lúc vừa hoàn thành một nhiệm vụ nên đến báo cáo với

https://thuviensach.vn

Tư tế. Lúc rời đi, tôi chợt phát hiện Gilgamesh đi sâu xuống lòng đất, khi ấy, tôi lén thả hồn lực do thám hắn, thế nhưng lại cảm nhận được đủ loại cảm xúc nghi ngờ, bất an, sợ hãi từ hắn ra. Đối với người như hắn, những cảm xúc như thế thật sự không nên có mới phải. Lúc bấy giờ, thiên phú của tôi chưa đạt đến đẳng cấp siêu việt như hiện nay, tôi chỉ cảm nhận được mơ hồ thôi, chưa thể biết chính xác hắn đang nghĩ gì. Cho đến sau này, tôi mới biết được, Gil- gamesh cũng là một cao thủ do thám hồn lực, hắn cảm ứng hồn lực chính xác không thua gì tôi. Có lẽ hôm đó, chuyện kia đã quấy nhiễu hắn nên hắn không cảm giác được sự tồn tại của tôi, và cảnh giác được có người đang dùng hồn lực do thám mình.

Thế là tôi bám đuôi hắn đi sâu vào lòng đất. Chúng tôi đi rất lâu, tôi cũng không biết rốt cuộc là xuống bao nhiêu tầng, trong quá trình phải trải qua rất nhiều cơ quan và lối rẽ, những thứ này tôi đều không rõ. Nhưng hình như Gil-gamesh đã từng đến nơi này rồi, hắn rất thông thạo. Nếu không nhờ hắn, đừng nói là tìm được chỗ kia, dù nói cho tôi biết đi thế nào tôi cũng chưa chắc đến được… Đến khi chúng tôi đi đến một thạch thất vô cùng bí mật, chỉ bằng phân nửa thạch thất bình thường, giống như là một hang động vậy. Chẳng những thế, nó còn ở một hành lang rất tầm thường, nếu không để ý còn tưởng rằng đây là kho chứa đồ.”

Đặc Lôi Á dừng lại, hít thở thật sâu vài hơi như đang ổn định lại tinh thần. U Minh nắm tay cô ta, rõ ràng cảm giác được mồ hôi lạnh đã rỉ ra trong lòng bàn tay cô. Có vẻ Đặc Lôi Á đã chôn giấu chuyện này trong lòng mình rất lâu rồi, nhớ lại lần nữa đối với cô ta thật sự là một sự hành hạ không nhỏ.

“Tôi nhìn thấy Gilgamesh mở cửa ra, khom người chui vào hang động kia. Tôi không dám lập tức đi theo, vì cánh cửa đó trông quá nhỏ, không gian bên trong nhất định không lớn, nếu tôi đi vào chắc chắn sẽ bị hắn phát hiện. Tôi liền chờ nơi ngã rẽ hành lang, không biết qua bao lâu, khi tôi cho rằng bên trong thật ra còn có một lối đi nữa thì hắn lại trở ra cửa. Tôi mãi

https://thuviensach.vn

mãi không quên được vẻ mặt hắn hôm ấy… Chưa bao giờ tôi thấy được vẻ chán nản, sợ hãi, đau khổ, tuyệt vọng, buồn bã trộn lẫn trên gương mặt tôn quý của hắn như vậy. Tôi dự cảm chắc hắn có chuyện gì đó rất ghê gớm xảy ra… Gilgamesh nhanh chóng bỏ đi. Có thể là do quá chấn động nên hắn hoàn toàn không có tâm tư phòng bị xung quanh. Vì vậy, lúc hắn đi qua ngã rẽ tôi ẩn núp, cách tôi chỉ chừng hai ba mét nhưng lại không hề phát hiện ra tôi. Nếu là lúc bình thường thì hắn đã cảm ứng được sự tồn tại của tôi cách đó hai , ba dặm rồi.”

“Nhưng mà Đặc Lôi Á…” U Minh nhìn cô, gương mặt lạnh lùng ẩn chứa sự dịu dàng khiến đôi mắt sắc bén thêm phần tình cảm. “Em có nghĩ… thật ra Gilgamesh không phải là không cảm giác được em, mà là… hắn cố ý để em cũng phát hiện bí mật này không?”

Đôi tay Đặc Lôi Á trong lòng bàn tay U Minh lập tức cứng đờ. Đột nhiên, cô ta ý thức được vấn đề này. Vậy mà trước giờ, cô ta chưa bao giờ nghĩ đến.

“Cũng có khả năng này…” Đặc Lôi Á im lặng thật lâu rồi thốt ra từng chữ.

“Em nói tiếp đi!”U Minh thở dài. Bất chợt, gã cảm thấy hai người họ lại lần nữa biến thành hai đứa bé vừa đi vừa khóc vừa cắn răng chịu đựng, toàn thân bê bết máu ra khỏi hang Ngưng Tình, đứng trong cơn bão tuyết vần vũ như thể dễ dàng nuốt chửng tất cả. Phía sau là hang động tỏa ra mùi tanh tưởi nồng nặc, nơi địa ngục kinh khiếp mà họ không bao giờ dám đi vào nữa, trước mắt là vùng đồng tuyết bao la bát ngát. Hai người nhỏ bé và cô độc, không nơi nương tựa, không biết đi về đâu, cũng không biết mình đến từ nơi nào.

“Sau khi Gilgamesh đi…” Đặc Lôi Á rút tay về, khẽ gạt nước mắt. “… tôi bước đến hang đá thấp bé kia, đẩy cửa mới biết phía trên có thiết lập

https://thuviensach.vn

phong ấn hồn thuật. Nhưng điều này không làm khó được tôi, tôi dễ dàng giải phong ấn bước vào."

"Giải phong ấn dễ lắm sao?" U Minh cau chặt mày. "Lần đầu tiên tôi nghe nói chuyện này. Sao cái gì em cũng biết hết vậy?"

"Giải thích thế này, phong ấn là một cái nút, một sợi dây thừng được bện từ hồn lực, sau đó rút lại một nút. Nếu là nút chết, như vậy chứng tỏ người tạo phong ấn hoàn toàn không có ý định trở lại chỗ này nữa, thế thì không ai giải ra được. Nếu là nút rút, như vậy thì càng phức tạp lại càng khó giải; hoặc là cách thắt rút đặc biệt, vậy thì người khác sẽ không biết giải thế nào. Đối với người khác, hồn lực là vô hình, không nhìn thấy sợi dây đương nhiên không biết tháo rút thế nào rồi. Càng không cần phải nói đến việc đối phương thắt nút với cách đặc biệt…"

"Như vậy đối với em, cảm ứng hồn lực là một việc vô cùng dễ dàng, bất kì nút thắt nào dưới cảm ứng của em đều sẽ hiện rõ cách thắt, nên giải phong ấn với em chỉ là chuyện dễ như trở bàn tay, đúng không?" U Minh nhíu mày.

"Anh thật thông minh." Đặc Lôi Á nhăn mũi cười, giống như một cô bé ngây thơ.

"Ôi, trước kia…" U Minh thở dài. "… lúc mới đi ra khỏi hang Ngưng Tình, tôi thấy thiên phú của mình lợi hại hơn em nhiều. Lúc đó, tôi cảm thấy em có thể sống sót đi ra khỏi hang động kia thật sự là do may mắn. Bây giờ nghĩ lại, thiên phú của em hình như có ích hơn của tôi…"

Đặc Lôi Á không để ý đến lời oán than của U Minh, nói tiếp: "Sau khi tôi đi vào mới phát hiện ban nãy mình đã đoán sai. Sau cánh cửa thấp bé kia là không gian cực lớn, như một cái đi vậy. Chính giữa không gian vuông vức rộng rãi có một đài đá trông tựa tế đàn, trên tế đàn đặt mười hai chiếc hộp được làm bằng bạc giống hệt như nhau. Tôi cảm ứng thử hồn lực lưu

https://thuviensach.vn

lại trên đó, phát hiện cái thứ nhất và thứ hai đã bị mở ra. Thế là tôi cũng mở ra hộp thứ nhất.”

“Tại sao em không mở tất cả ra?” U Minh nghi ngờ hỏi.

“Bởi vậy mới bảo đàn ông bọn anh đều bộp chộp.” Đặc Lôi Á nói khẽ. “Tôi mở ra chiếc hộp Gilgamesh đã mở, lỡ như sau này Tư tế Bạch Ngân truy cứu thì tôi có thể trốn tránh không bị liên can, đó là do Gilgamesh mở ra. Nhưng nếu tôi mở luôn mấy chiếc hộp còn lại, vậy chắc chắn Tư tế Bạch Ngân sẽ biết có người thứ hai biết được việc cơ mật này.”

“Phụ nữ thật đáng sợ.” U Minh thở dài.

“Lúc đó, tôi do thám biết được từ chiếc hộp thứ ba đến thứ mười hai đều bị phong ấn, với lại… những phong ấn kia, tôi không giải được cái nào cả… Tôi có thể cảm nhận được cách họ thắt nút nhưng lại không mở ra được, giống như là nút chết vậy. Thế nhưng, chiếc hộp thứ nhất và thứ hai rõ ràng đã bị mở ra, như vậy, mấy chiếc hộp sau không thể nào là nút chết. Vì vậy, khi đó tôi mới biết, hóa ra cảm ứng hồn lực của Gilgamesh vô cùng đáng sợ, thậm chí là còn cao hơn cả tôi nữa. May mà lúc đó Gilgamesh mở hai chiếc hộp kia ra cũng không phong ấn trở lại, nếu không, tôi đừng hòng mở được.”

“Nhưng tại sao Gilgamesh không phong ấn lại như ban đầu? Hắn không sợ Tư tế Bạch Ngân phát hiện ra sao?”

“Lúc đấy, tôi không nghĩ nhiều như vậy. Trong tình huống đó, anh sẽ vô cùng căng thẳng, bởi vì không khí lúc đó rất áp lực khiến người ra sợ hãi. Giống như trong đấy toàn là hồn ma vô hình đang nhìn chằm chằm vào anh mọi lúc mọi nơi…” Đặc Lôi Á nói. “Có điều câu nói vừa nãy của anh đã nhắc nhở tôi, cũng đã giải thích hết tất cả. Đó chính là thật ra Gilgamesh cố ý để tôi phát hiện ra Hiệp định bí mật Phong Thủy. Ngay từ đầu, hắn đã biết nếu tôi theo dõi hắn. Hơn nữa, hắn cũng đồng thời do thám hồn lực của tôi.

https://thuviensach.vn

Hắn biết với bản lĩnh của tôi thì không thể nào giải được những phong ấn kia, nên hắn mới không dùng hồn lực kết lại như lúc trước, cố ý để lại hai chiếc hộp đã mở cho tôi.”

“Nếu hắn đã xem thì sao không dứt khoát xem hết mười hai chiếc?” U Minh hỏi.

“Tôi đoán là vì sau khi xem xong, hắn đã mất hết hi vọng, vì thế cũng không muốn xem tiếp nữa, liền rời khỏi đó.” Giọng Đặc Lôi Á bỗng trầm xuống. Khuôn mặt cô ta mang vẻ xám xịt như tất cả hi vọng đều tan biến. Khoảnh khắc đó, cô ta chỉ là một con người nhỏ bé, tầm thường.

“Vì vậy, từ sau lúc đó, hắn mới ẩn cư trên đảo Vụ Ẩn Lục, hoàn toàn không quan tâm thế sự, hành tung bí hiểm sao?” U Minh hỏi.

“Tôi cũng cho là vậy.”

“Vậy trong mười hai chiếc hộp kia rốt cuộc là bí mật gì? Nó là Hiệp định bí mật Phong Thủy à?” U Minh không nhịn được hỏi. Gã thật sự không hiểu đến cùng là bí mật thế nào có thể khiến Gilgamesh tiêu tan hết hi vọng, từ đó lui về ở ẩn như thế.

“Không phải, chỉ có chiếc hộp thứ nhất và thứ hai mới là hiệp định thôi. Trong hộp thứ nhất là phần một, hộp thứ hai là phần hai… Mười chiếc hộp còn lại… không ai biết là bí mật kinh khủng gì.” Ánh sáng nơi đáy mắt Đặc Lôi Á tắt ngỏm, nỗi tuyệt vọng nặng nề bao trùm lấy cô ta.

Lòng bàn tay của U Minh cũng lạnh buốt. Thật đáng sợ! Tất cả những chuyện không tưởng này đều khởi nguồn từ hai chiếc hộp đầu tiên. Như vậy, mở ra hết mười hai chiếc thì sẽ thế nào? Là tai họa ra sao?Đã vậy, đây chỉ là trên lãnh thổ Aslan. Nếu vương quốc Gió, Lửa, Đất cũng có bí mật như vậy sao? Trên thế giới này, tổng cộng có bao nhiêu chiếc hộp?”

“Vậy trong đó nói cái gì?” U Minh hỏi.

https://thuviensach.vn

Đặc Lôi Á hít thật sâu, nói: “Đó cũng là chuyện tôi định kể với anh.”

U Minh gật đầu, ánh nến soi sáng đôi mắt gà.

“Đầu tiên, tất cả nguồn hồn lực trên đại lục Odin này của chúng ta không phải đã có từ thuở xa xưa. Trước khi mười hai vị Tư tế Bạch Ngân đến thế giới chúng ta, thế giới này không có Hồn Vụ Hoàng Kim, cũng không có hồn lực, hồn thuật, càng không có nhà hồn thuật, Vương tước, Sứ đồ. Tất cả hồn vụ đều phát ra từ một loại đồ vật cực kì quan trọng, đó chính là Đồng Tử Hoàng Kim.”

“Nghĩa là Đồng Tử Hoàng Kim tương đương với Suối Nguồn Hồn Vụ?” U Minh hỏi.

“Có thể nói như vậy.” Đặc Lôi Á nói tiếp. “Khắp cả đại lục có tổng cộng mười hai Đồng Tử Hoàng Kim, anh cũng có thể đoán được chúng là do mười hai vị Tư tế Bạch Ngân mang đến thế giới của chúng ta. Ban đầu, chúng là một bộ phận quan trọng trong thân thể, được khảm giữa trán họ. Nhưng trong quá trình lưu đày, thể xác họ bị hủy diệt, cho nên mười hai đồng tử quan trọng này cũng rơi xuống các ngóc ngách của đại lục. Kể từ đó, hồn vụ từ mười hai đồng tử này liền khuếch tán, bao phủ cả đại lục mênh mông.”

“Hiện nay, chúng đang ở đâu?” U Minh chợt hỏi.

“Đồng Tử Hoàng Kim ở vương quốc khác trong hiệp định không có ghi lại. Hơn nữa, tôi tin rằng số lượng phân bố ở mỗi nơi không giống nhau. Nhưng số lượng ở Aslan là ba cái, trước mắt biết được như vậy. Vị trí cụ thể đều được ghi rõ bên trong. Mỗi cái nằm trong Đồi Hồn. Đây cũng là lý do vì sao Đồi Hồn có thể sinh ra nhiều hồn khí mạnh mẽ đến vậy. Sức mạnh lan tỏa mãnh liệt của hồn vụ có thể khiến vũ khí bình thường sinh ra những mức dị biến khác nhau. Như vậy, chắc anh cũng đã đoán được mấy cái còn lại ở đâu rồi đúng không?”

https://thuviensach.vn

“Hành Lang Vực Thẳm?” Mắt U Minh sáng ngời.

“Đúng vậy, xem ra anh đã hiểu ý nghĩa của Đồng Tử Hoàng Kim. Một cái khác quả thật đang ở Hành Lang Vực Thẳm, nên nơi đó mới ra đời nhiều hồn thú hùng mạnh không thể tưởng tượng nỗi như vậy. Tứ đại hồn thú thượng cổ của Aslan thật ra đều ra đời tại Hành Lang Vực Thẳm, sau đó mỗi con mới hùng cứ một phương. Anh còn nhớ nơi có hồn vụ đậm đặc đến mức có thể đọng lại thành hồ nước không? Tôi tin nhất định đồng tử kia nằm dưới mặt hồ đó. Sau này tôi mới phát hiện, chúng ta vẫn cho rằng Trái Tim nằm đảo ngược dưới đế đô Granlt, nhưng thật ra thì trong lúc không biết gì, chúng ta đã đến một nơi khác rồi. Tôi tin rằng vị trí Trái Tim là nằm gần Hành Lang Vực Thẳm. Nói cách khác là ở dưới lòng đất của Hành Lang Vực Thẳm.”

“Vậy cái còn lại thì sao?” U Minh loáng thoáng cảm thấy cái cuối cùng này chắc chắn là đầu mối của tất cả mọi bí mật.

“Anh nên rất quan thuộc mới đúng chứ…” Đặc Lôi Á nhắc nhở U Minh bằng ánh mắt.

“… Hang Ngưng Tình?” Ánh mắt U Minh khẩn trương.

“Đúng, nhưng ban đầu nó không nằm ở hang Ngưng Tình. Hang Ngưng Tình được ra đời sau đó. Đồng Tử Hoàng Kim cuối cùng lúc đầu nằm trong di tích Eutours. Vì vậy, chỗ kia đã từng là thành cổ đế đô rất đỗi phồn hoa, mức độ phồn thịnh không thua gì Granlt. Sau khi Đồng Tử Hoàng Kim bị dời đi, cả thành phố thoắt cái đã trở nên hoang vu. Thêm vào đó, Tư tế Bạch Ngân vì che giấu bí mật này nên nhấn chìm di tích xuống đáy biển, không những vậy mà còn chuyển cả thành phố đến bên dưới Đồi Hồn nữa.”

“Như vậy, tập trung hàng hàng hàng vạn vong linh là vì bảo vệ Đồng Tử Hoàng Kim à? Đây chính là bí mật lớn nhất họ cần bảo vệ trong di tích Eutours sao?”

https://thuviensach.vn

“Đúng vậy!” Đặc Lôi Á nói.

“Nhưng mà… không phải vừa rồi em nói Đồng Tử Hoàng Kim trong thành Eutours đã bị dời đến hang Ngưng Tình sao? Như vậy, vong linh ở đó đang bảo vệ thứ gì?”

“Bảo vệ một hiện tượng giả.” Mắt Đặc Lôi Á sáng quắc sắc bén. “Bởi vì đây là hiệp định ký kết giữa hai vương quốc Gió và Nước, tôi nghĩ Lửa và Đất cũng không biết đâu. Cho nên, Tư tế Bạch Ngân còn tiếp tục gom góp vô số vong linh bảo vệ thứ đã không còn tồn tại. Nói trắng ra là để cho Lửa và Đất nhìn, dùng điều này che giấu đi việc họ đã lấy cắp Đồng Tử Hoàng Kim kia.”

“Hóa ra là vậy…”

“Ngoài ra, anh đừng quên , họ đã dời cả tòa thành Eutours đến dưới Đồi Hồn. Mà trong Đồi Hồn quả thật là có một Đống Tử Hoàng Kim tồn tại. Cho nên, những vong linh này cũng đang bảo vệ đồng tử quan trọng kia, bất cứ lúc nào chúng cũng đang bảo vệ đồng tử quan trọng kia, bất cứ lúc nào chúng cũng có thể xông lên từ di tích Eutours, tiến vào Đồi Hồn, chống lại kẻ ngoại xâm.”

“Vậy mục đích dời Đồng Tử Hoàng Kim từ thành Eutours sang hang Ngưng Tình là vì chế tạo ra… Kẻ Gặm Nhấm ư?” Trái tim U Minh đập kịch liệt, và gã đã mơ hồ xâu chuỗi lại được tất cả mọi chuyện, dường như sắp chạm đến đường nét khái quát của một bí mật lớn.

“Không phải là để chế tạo Kẻ Gặm Nhấm, mà là giúp cho Tư tế Bạch Ngân tìm được một thân thể, để linh hồn tà ác đen sì lạnh lẽo của họ ký sinh. Hơn nữa còn gieo Đồng Tử Hoàng Kim vào thân xác này, như vậy, các Tư tế Bạch Ngân chẳng khác nào sẽ được giải phóng ra khỏi phòng giam thủy tinh.”

https://thuviensach.vn

“Nếu chỉ như vậy, sao họ không trực tiếp chiếm dụng thể xác của bất cứ Vương tước nào, sau đó khảm Đồng Tử Hoàng Kim lên trán là được?”

“Tin tôi đi! Nếu có thể làm như vậy, Tư tế Bạch Ngân đã làm từ lâu rồi. Sinh mệnh của chúng ta chẳng có ý nghĩa nào với họ đâu. Sở dĩ không làm vậy, bởi vì linh hồn đen đặc của Tư tế Bạch Ngân hay là Đồng Tử Hoàng Kim đều có độc tính và ăn mòn kinh khiếp. Thân thể loài người của chúng ta không thể nào chịu được. Giống như một vài loài thú ở trong hồn cụ đậm đặc, không thể chịu đựng được sức mạnh quá mức của hồn vụ mà chết vậy. Thân thể bình thường đừng nói là muốn gieo đồng tử vào, dù chỉ để linh hồn họ ký sinh thôi, thì thân thể đó cũng bị độc tính kinh khủng này nhanh chóng khuếch tán ăn mòn dần đến tử vong.”

“Nên mới có hang Ngưng Tình…” U Minh cắn chặt răng.

“Đúng vậy, ý nghĩa của hang Ngưng Tình là dùng để tiến hành thí nghiệm liên tục, từ đó tạo ra một thể xác để cho linh hồn họ ký sinh, hơn nữa còn gieo được Đồng Tử Hoàng Kim, Một Thể Xác Hoàn Mỹ.”

“Tôi cho rằng… hang Ngưng Tình tồn tại là vì chế tạo Kẻ Gặm Nhấm, hóa ra là…”

“Kẻ Gặm Nhấm nghe thì vô cùng hùng mạnh, song thật ra chỉ là sản phẩm thất bại của Thể Xác Hoàn Mỹ thôi. Nhưng sau khi thất bại mà vứt bỏ bừa bãi thì quả đáng tiếc nên họ mới cho những người này tàn sát lẫn nhau. Người sống sót cuối cùng sẽ được thả ra làm Vương tước mới. Họ sử dụng những Vương tước, Sứ đồ hùng mạnh nhất liên tục ra đời đó để tăng thêm thực lực hồn thuật của Vương tước.”

“Nếu bí mật này được gọi là Hiệp định bí mật Phong Thủy, vậy nhất định có liên quan đến vương quốc Gió, đúng không?” U Minh hỏi.

“Hang Ngưng Tình là hang động do hai nước Aslan và Inde cùng xây dựng. Hai vương quốc mỗi bên cống hiện một Đồng Tử Hoàng Kim, đặt

https://thuviensach.vn

vào hang Ngưng Tình, từ đó sinh ra Suối Nguồn Hồn Vụ lớn mạnh nhất, dùng để chế tạo ra Thể Xác Hoàn Mỹ. Thật ra thì hồn thuật của vương quốc Gió là siêu việt nhất trong bốn vương quốc. Ba vương quốc còn lại vì lãnh thổ rộng lớn, dân cư đông đúc nên Tư tế Bạch Ngân còn phải chăm lo cho sự phát triển của đất nước. Tuy họ là tù nhân nhưng nói theo ý nghĩa khác, họ cũng là kẻ thống trị cả nước, dù thế nào cũng phải chú ý đến cuộc sống vật chất của người dân để không mất thể diện. Nhưng vương quốc Gió ở cực Bắc vì dân cư thưa thớt nên tất cả tinh lực của họ đều tập trung vào nghiên cứu hồn thuật vào nghiên cứu hồn thuật, hồn lực. Đến cuối cùng, họ bắt đầu nghiên cứu hồn thuật làm sao gieo Đồng Tử Hoàng Kim vào cơ thể, từ đó ký sinh linh hồn thoát khỏi kiếp sống tù đày."

"Vì vậy… trên phương diện này, Aslan đi sau Inde à? Thế tại sao họ lại bằng lòng hợp tác với Aslan?"

"Bởi vì cả vương quốc Inde chỉ có hai Đồng Tử Hoàng Kim. Nếu đầu tư hết vào thí nghiệm chế tạo Thể Xác Hoàn Mỹ thì cả nước Inde sẽ tê liệt. Nhưng nếu chỉ sử dụng một cái thì không có hồn lực hùng mạnh duy trì, thế nên đành phải xin nước Aslan có quan hệ tốt nhất với họ giúp đỡ."

"Phương pháp nghiên cứu chế tạo kẻ Gặm Nhấm bao gồm gieo trồng mạch linh hồn là do đế quốc Gió chuyển giao lại cho chúng ta. Trên phương diện nghiên cứu hồn thuật, Nước bị Gió bỏ xa lắm. Bên Gió đã tạo ra một thể xác gần như là hoàn mỹ nhất, cũng chính là Vương tước cấp Một của vương quốc Gió: Bạc Y Tư."

"Là Vương tước mạnh nhất đại lục Odin mà Tư tế Bạch Ngân đã nói à?"

"Đúng vậy! Nguyên nhân hắn mạnh như vậy, vượt qua cả Gilgamesh hay Tu Xuyên Địa Tang, là vì chúng ta phải không ngừng hấp thụ hồn vụ xung quanh bổ sung hồn lực, nhưng hắn lại được gieo trực tiếp Đồng Tử Hoàng Kim còn lại của Vương quốc Inde, ngoại trừ cái ở trong hang Ngưng Tình."

https://thuviensach.vn

“… Trời ạ!” U Minh bật dậy khỏi giường, vẻ mặt kinh hoàng khó lòng chấp nhận. “Vậy chẳng phải Bạc Y Tư đã là Thể Xác Hoàn Mĩ thành công hay sao? Thân thể của hắn kháng cự được tính ăn mòn của Đồng Tử Hoàng Kim ư? Thế thì Tư tế Bạch Ngân có thể đi ra ngoài rồi hả?”

“Không thể… Mới vừa rồi tôi đã nói, Bạc Y Tư chỉ là thể xác gần như hoàn mỹ nhất hiện tại. Bởi vì hắn chỉ làm được một bước, đó chính là kháng cự được Đồng Tử Hoàng Kim ăn mòn, nhưng vẫn không thể nào chứa đựng được linh hồn Tư tế Bạch Ngân. Đống chất lỏng đen kịt, linh hồn tà ác tỏa ra khí lạnh kia mới thật sự là ngọn nguồn của độc tính kịch liệt nhất.”

“Vậy Bạc Y Tư kia mạnh thế nào… Thiên phú của hắn là gì?” U Minh nắm chặt bàn tay.

“Hắn đã được gieo trồng Đồng Tử Hoàng Kim trong thân thể, thiên phú gì đó với hắn có ý nghĩa nào đâu… “ Ánh mắt Đặc Lôi Á hoàn toàn tuyệt vọng, bởi vì có cũng không biết đến tột cùng Bạc Y Tư mạnh đến mức nào.

“Thế hiện tại, Thể Xác Hoàn Mỹ đã được tạo ra chưa?” U Minh nghĩ ngợi, hỏi vấn đề mấu chốt cuối cùng.

“Hình như chưa. Nếu không sẽ không có Kẻ Gặm Nhấm ra đời nữa.” Đặc Lôi Á lạnh lùng nói. “Những quái vật như chúng ta đều là chứng minh cho thí nghiệm thất bại.” Cô ta ngập ngừng, rồi lại cất lời. “Có điều, phần sau của Hiệp định bí mật có ghi lại quá trình chế tạo, rất nhiều năm trước, gần như họ đã tạo ra được một Thể Xác Hoàn Mĩ. Nhưng còn chưa kịp gieo trồng Đồng Tử Hoàng Kim, hoặc để cho linh hồn Tư tế Bạch Ngân kí sinh, Thể Xác Hoàn Mĩ đó chưa được nghiệm chứng thì đã mất tích.”

“Mất tích? Tìm được không?”

“Không tìm được. Bởi vì thể xác kia vừa chế tạo ra, chưa kịp gieo mạch linh hồn, nên thân thể cũng không có bất kì cảm ứng hồn lực nào cả, không

https://thuviensach.vn

cách nào truy tìm được tung tích, biến mất trong biển người mênh mông.”

U Minh im phăng phắc, gã đổi tư thế, nhưng cảm giác cứng nhắc trong cơ thể không hề giảm bớt.

“Đúng rồi!” Đặc Lôi Á cử động nói: “Họ còn đặt cái tên đặc biệt cho Thể Xác Hoàn Mỹ này nữa.”

“Là tên gì?”

“Vương tước cấp Không.”

***

Đồng tuyết hoang dã, bên ngoài Thiên Cách, đế quốc Aslan phía Tây.

“Được rồi, tiễn đến đây thôi. Em nên mau chóng trở về xử lí chuyện nội bộ của Thiên Cách đi. Sắp tới phải tìmkiếm Băng đế. Tôi cảm giác chuyện này chắc chắn không đơn giản đâu. Em đã nói nghiên cứu hồn thuật của Gió vượt xa chúng ta, như vậy Sứ đồ của họ sẽ có hồn lực mạnh cỡ Vương tước chúng ta. Nếu sáu Sứ đồ của họ đều ẩn núp trong lãnh thổ Aslan… thế thì tình huống sẽ cam go đây!”

“Tôi biết rồi. Bản thân anh cũng cẩn thận nhé!”

Đặc Lôi Á tiễn U Minh ra ngoài thành, tuyết bay mù mịt trời đất nơi vùng hoang dã mênh mông này, giống như đôi mắt của cô ta. Cô ta nhớ lại khoảnh khắc khi hai người họ đi ra khỏi hang động đẫm máu tanh tưởi kia, lúc đó trời đất cũng bao la, lạnh lẽo và vô tình thế này.

U Minh đi hai bước bỗng quay đầu lại, hỏi: “Đúng rồi, mới vừa nãy, em nói phe cánh hiện tại của Aslan, ý em là sao?”

Đặc Lôi Á cười khẽ, “Còn tưởng anh quên chuyện này chứ!”

https://thuviensach.vn

U Minh nói: “Tôi không quên. Tôi biết sớm muộn gì em cũng sẽ nói với tôi.”

Đặc Lôi Á khoác kín trường bào lông chồn, nhìn U Minh đứng trong tuyết trắng xóa. Trường bào đen tuyền bao lấy người gã như tia chớp, lồng ngực trần phơi bày trong gió tuyết toát ra ánh sáng và sức mạnh.

“Anh cũng biết Gilgamesh đã thoát khỏi ngục giam kia rồi đấy! Hắn ta biết được bí mật Hiệp định Phong Thủy, vì thế, chắc chắn sẽ báo thù Tư tế Bạch Ngân. Hơn nữa, tuy Kì Linh đã trở thành Vương tước cấp Bảy mới, nhưng tôi luôn cảm giác Ngân Trần chưa chết. Không biết tại sao tôi có cảm giác như vậy nữa. Có thể là liên quan đến việc lúc đó tôi đã từng thấy Ngân Trần chết trước mặt mình, nhưng cuối cùng lại hồi sinh trở thành Vương tước cấp Bảy. Với cả tôi tin rằng, đầu tiên, Gilgamesh sẽ đi tìm Glanz đã bị ám hóa, chắc chắn hắn có biện pháp thức tỉnh Glanz, gọi Glanz gia nhập vào đội ngũ của hắn. Còn Kỳ Linh đã từng làm Sứ đồ của Ngân Trần, tất nhiên cũng sẽ theo phe của Gilgamesh. Cũng thuộc về phe của họ còn có Quỷ Sơn Liên Tuyền kiêm nhiệm Vương tước hai cấp đang bị giam cầm. Nếu họ giải cứu cô ta ra, như vậy, sự tham gia của cô ta sẽ khiến phe của hắn ta như hổ mọc thêm cánh. Hơn nữa, anh đừng quên hồn thú của Gilgamesh là Khoan Dung. Đây là phe đầu tiên.”

“Vậy phe khác là ai?” U Minh hỏi.

“Phe khác đương nhiên là Tư tế Bạch Ngân và đám quái vật họ lãnh đạo. Với Tu Xuyên Địa Tạng cầm đầu bốn quái vật, cộng thêm Tất Lạp Vương tước cấp Ba thâm sâu đến khó lường. Chỉ riêng bốn người họ đã đủ đối kháng với Gilgamesh. Mà còn có Thần Âm giờ phút này chưa rõ tung tích. Một khi Thần Âm có được thiên phú Vĩnh Sinh, như vậy, cần cân thực lực tất nhiên sẽ xảy ra nghiêng lệch. Đây là phe thứ hai.” Đặc Lôi Á nói.

“Còn có phe thứ ba không?” U Minh hỏi.

https://thuviensach.vn

“Có. Đó chính là Băng đế Ngải Âu Tư. Hiện tại, rốt cuộc ngài đứng ở lập trường nào, chúng ta chẳng ai biết được. Anh nhất định sẽ thấy lạ là sao tôi lại thành một phe riêng biệt. Anh nhớ lại xem, sứ giả Bạch Ngân từng tiết lộ một câu, ý đại khái là Ngải Âu Tư có năng lực Nhiếp Hồn. Năng lực này cụ thể là gì thì chúng ta không biết, nhưng có thể khẳng định là có liên quan đến việc Ngân Trần hồi sinh. Như vậy, lực lượng ngài có không thể xem thường. Chẳng những vậy, lúc này, sự mất tích của ngài rất đáng sợ. Dù ngài đứng ở lập trường nào, đứng ở phe cánh nào cũng sẽ thay đổi hoàn toàn cục diện hiện tại.”

“Vậy em lựa chọn thế nào?” U Minh nhìn Đặc Lôi Á xinh đẹp trước mắt, khuôn mặt cô ta như đóa hoa kiều diễm nở rộ.

“Phe thứ tư.”

“Thứ tư?” Đôi mắt U Minh phản chiếu ánh tuyết, nheo lại thành một đường nhỏ hẹp. “Còn có ai nữa?”

“Phe thứ tư à…” Đặc Lôi Á đưa ngón trỏ chỉ vào mặt mình, “… là bản thân tôi.”

“Mình em à?” U Minh đột nhiên nghiêm túc. “Em định làm gì?”

“U Minh, lẽ nào anh định làm một quái vật mãi sao? Anh cũng biết chúng ta chẳng qua chỉ là vật thí nghiệm của Tư tế Bạch Ngân thôi. Một khi thí nghiệm thành công, kết quả của chúng ra sẽ ra sao? Anh có từng nghĩ đến chưa? Vì vậy…” Đặc Lôi Á cười, mặt cong cong, trông cô ta như một bát nước mật đang tỏa khói. “Anh có muốn ngồi yên xem hổ đấu, sau đó đi ra thu dọn tàn cuộc, thống trị Aslan thử không?”

“em có thế mạnh gì khiến tôi gia nhập phe của em?” U Minh nhếch môi cười.

https://thuviensach.vn

“Phe của tôi á, rất lợi hại nhé!” Đặc Lôi Á nhìn U Minh. “Tôi có thể chứng minh cho anh xem, tuy vậy anh sẽ không thấy thoải mái đâu.”

“Có ý gì?” U Minh hỏi, đồng thời gã nhìn thấy đôi mắt Đặc Lôi Á biến thành màu đỏ tươi.

Vừa dứt lời U Minh đã cảm giác được một luồng khí kịch liệt bao trùm lấy gã, cảm giác kinh khủng này vô cùng quen thuộc. Hai đầu gối gã bủn rủn, quỳ sụp xuống đất, cúi đầu nôn mửa. Đồng tử gã chuyển động quay cuồng, vô số hồn lực ác độc âm u như sóng điện tử đang cộng hưởng kịch liệt trong đầu gã, muốn kích động gã đến độ điên cuồng.

“Làm sao em… lại…” Cổ họng U Minh trào ra từng ngụm chất dịch dạ dày tanh hôi, chua loét.

Mắt Đặc Lôi Á khôi phục bình thường, chấn động kinh khiếp trong đầu U Minh dừng lại.

“Anh hẳn rất quen thuộc với thiên phú này, đúng không? Cảm Nhiễm Tình Thần, đây từng là thiên phú của cô chị gái sinh đôi cùng thân thể với Thần Âm Sứ đồ của anh đấy. Nhưng mà khi đó, anh lựa chọn Thần Âm nên cô ta hóa thành một vũng lầy. Khi sứ giả Bạch Ngân mang thi thể cô ta vứt bỏ ở vùng hoang dã, trùng hợp tôi lại đi theo. Sau khi do thám hồn lực của cô ta, tôi phát hiện ra mạch hồn của hai chúng tôi vô cùng giống nhau. Cảm Nhiễm Tinh Thần của cô ta và Cảm Ứng Hồn Lực của tôi đều thuộc thiên phú về tinh thần. Vì thế, tôi liền học được thiên phú này.” Đặc Lôi Á ngồi xuống, đưa tay mơn trớn gương mặt anh tuấn của U Minh. Lúc này, trên gương mặt gã chỉ có rung động và sợ hãi khôn thôi.

“Hơn nữa khi này ở Thiên Cách, chẳng phải anh đã đoán được chàng trai đứng trong góc tối kia là ai sao? Anh cũng biết thực lực của hắn mà. Vậy nên anh xem, phe của chúng ta thật ra không kém đâu nhé! Cộng thêm Vương tước cấp Hai là anh và bảo bối một trong tứ đại hồn thú của Aslan ở

https://thuviensach.vn

tước ấn của anh, chúng ta chưa chắc thất bại đâu.” Đặc Lôi Á kề vào tai U Minh, thì thầm.

“Hóa ra em ẩn giấu bí mật và thực lực lớn như vậy.” U Minh nhìn Đặc Lôi Á, ánh mắt rệu rã.

“Ơ? Ai nói chứ?” Đặc Lôi Á đứng dậy, cười khanh khách.”Tôi ẩn giấu chưa hẳn là những thứ này, thứ thật sự lợi hại của tôi các người không biết đâu. Có điều, hiện tại còn chưa đến lúc phải lấy nó ra hù dọa mọi người.”

Đặc Lôi Á quay người, từ từ đi về phía Thiên Cách của mình. Cô ta không ngoảnh lại, chỉ lạnh lùng thốt ra một câu: “Đến cùng là gia nhập đội nào thì anh nghĩ kĩ đi!”

Bóng hình duyên dáng ẩn trong trường bào của cô ta biến mất trong gió tuyết. U Minh lặng yên. Nơi xa, cung điện của Đặc Lôi Á bị vô số bông tuyết phủ kín, thoạt nhìn không rõ hình khối gì. Gã đứng cô độc một mình trong trời đất mịt mùng, nhìn theo bóng lưng Đặc Lôi Á biến mất, bỗng khẽ cười. Bông tuyết rơi trên hàng mi dài và dày, sau đó tan thành vài giọt nước thấm ướt mắt gã.

“Thật ra thì em không cần nói nhiều như vậy, dù chỉ có một mình em, chẳng có gì cả, tôi cũng sẽ chọn đứng về phía em.”

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 25: Chương Kết: Vương Tước Cấp Không

Nhiều năm về trước,

Bên ngoài hang Ngưng Tinh, đế quốc Inde phía Bắc.

Bão tuyết mịt mù khiến thị giác và thính giác đều giảm đi đáng kể.

“Ngải Âu Tư?” Bạc Y Tư cười nhẹ, khuôn mặt sáng lấp lánh tựa kim cương, đường nét vô cùng tuấn tú. Chỉ là bây giờ cậu còn quá trẻ, trông như vừa mới mười lăm mười sáu tuổi vậy, nét thơ ngây của cậu thiếu niên vừa mới lớn vẫn còn đậm trên gương mặt. Nếu qua vài năm nữa, nhất định sẽ là một người đàn ông anh tuấn mê hoặc tất cả phụ nữ. Cậu vươn tay đỡ Ngải Âu Tư đang ngồi dưới đất dậy. Khi Bạch Y Tư vừa chạm vào tay Ngải Âu Tư, vẻ mặt cậu bỗng chốc thoảng thốt, cậu nghi ngờ cúi đầu nhìn tay mình. Từ ngón tay mảnh khảnh tái nhợt của cậu thiếu niên áo xanh, truyền đến một loại hồn lực có nguyên tố khác hẳn với cậu. Bạch Y Tư nhìn cậu bé thấp hơn mình một cái đầu trước mặt, hỏi: “ Cậu không phải người của Vương quốc Gió Inde ư?”

“Tôi là người Vương quốc Nước Aslan…” Ngải Âu Tư nhỏ giọng trả lời, vẻ mặt căng thẳng như đứa trẻ phạm phải sai lầm.

“Vậy cậu biết nơi này là lãnh địa của Vương quốc Inde không? Đây là vùng cực Bắc, sao cậu lại chạy đến đây? Có mình cậu thôi sao?” Bạch Y Tư khẽ nhíu mày, nhìn cậu như già đi mấy tuổi, trông khí phách hơn.

https://thuviensach.vn

“Tôi cũng không biết… Cảm giác như thứ gì đó đang kêu gọi tôi…”

“Có ai đi cùng với cậu không?” Bạch Y Tư hỏi.

“Ừ, có…”

“Vậy người kia đâu? Bảo hắn đến dẫn cậu trở về đi, nơi này… không thích hợp ở lại lâu.” Bạch Y Tư quay đầu nhìn hành lang sâu hun hút đen thẳm kia, nhẹ nhàng nói.

Lúc Bạch Y Tư đưa lưng về phía hàng động, quay đầu lịa nhìn Ngải Âu Tư, vẻ mặt cậu tức thì thay đổi. Giống như từ một thiên sứ tinh khôi trở thành một tử thần lạnh lẽo. Cùng lúc đó, trước mặt cậu vang ầm một tiếng, một vách tường trong suốt kéo dài vô tận về phía hai đầu không gian, ngăn cách cậu và Ngải Âu Tư. Vách Tường trong suốt long lanh như mặt nước thẳng đứng, thấp thoáng ánh lên tia sáng cầu vồng.

Bên kia vách tường, một chàng trai cao lớn lẳng lặng đứng ở nơi Ngải Âu Tư vừa đứng. Trường bào màu đen tuyền thêu hoa văn kim tuyến lấp lánh. Sự xuất hiện của anh ta lẳng lặng như ma quỷ đột ngột giáng hạ, cả người như không có bóng dáng sinh mệnh. Mà giờ khắc này, Ngải Âu Tư đang yên tĩnh như một cậu bé được người đàn ông này ôm vào ngực bằng một tay. Mũ trùm đầu của anh ta bị gió thổi trượt xuống, lộ ra khuôn mặt tuấn tú như đóa tuyết liền xinh đẹp dập dờn trên mặt nước, thậm chí còn đẹp hơn cả nữ giới. Đôi mắt anh ta trong trẻo, đôi môi tươi thắm và sống mũi thon gọn, cao thẳng tôn lên nét khôi ngô hút hồn. Giọng nói của anh ta trầm thấp đầy lôi cuốn, “Tôi không có ý thù địch, cậu hãy thu lại dòng khí đi!”

Cậu thiếu niên khẽ nheo mắt nhìn người đàn ông áo bào đen trước mặt, bức tường không khí trong suốt nuốt tòan ánh cầu vồng thu nhỏ lại từng chút một rồi biến mất.

https://thuviensach.vn

Ngải Âu Tư ôm cổ người đàn ông áo đen, nhỏ giọng rỉ tai anh, " Mới vừa rồi, cậu ta đã cứu tôi, trong hang kia có quái vật…"

Người đàn ông giơ tay còn lại của Ngải Âu Tư, vẻ mặt trìu mến vô hạn. Anh nhìn Bạc Y Tư, nở nụ cười tuấn tú, trầm tư nói, "Cảm ơn cậu vừa rồi đã cứu cậu ấy. Tôi tên Tất Lạp. Bây giờ tôi dẫn cậu ấy về. Xin lỗi đã xâm phạm lãnh thổ của các người."

"Vô cớ xâm phạm biên giới của Vương quốc Gió, anh cho rằng nói một câu xin lỗi là có thể đi à?"

Trong gió truyền đến giọng nói lạnh lùng của một cô gái trẻ tuổi, nhưng không nhìn thấy người đâu.

Tất Lạp vốn đã quay người định dời đi nhưng lúc này buộc phải quay lại. Anh nhìn Bạc Y Tư, lại ngẩng đầu nhìn vùng đất tuyết trắng xóa mênh mông xung quanh. Không khí trước mặt bỗng xoáy lại nhanh như chớp rồi biến mất như gió thổi thốc vào đau nhói, một thiếu nữ mặc trường bào bay phấp phới chợt hiện ra bên cạnh Bạc Y Tư. Hai người đứng sóng vai nhau, gió thổi trường bào màu trắng của họ bồng bềnh như mây trôi, tựa đôi tình nhân trẻ tuổi.

Tất Lạp nhìn người thiếu nữ, khuôn mặt thanh tú của cô ẩn chứa vẻ diễm lệ, tuổi tác không lớn lắm, chừng mười sáu mười bảy. Anh có thể đoán được sau này trưởng thành, cô nhất định sẽ xinh đẹp vô cùng. Ngoại trừ điều đó ra, cô và Bạc Y Tư rất giống nhau, toàn thân toát lên thần thái tôn quý bẩm sinh.

"Tây Lô Phù, đừng làm bừa! Để họ đi đi! Chúng ta có việc quan trọng hơn phải làm." Bạc Y Tư cười xin lỗi Tất Lạp, giơ tay chào tạm biệt.

Tất Lạp cũng lịch sự chào tạm biệt. Anh ôm lấy Ngải Âu Tư, quay người đi về phía Nam. Bóng dáng khuất dần trong bão tuyết.

https://thuviensach.vn

“Cứ thế thả hắn đi vậy sao? Như vậy, Vương quốc chúng ta mất mặt quá!” Tây Lô Phù dẫu môi, vẻ mặt không vui.

“Được rồi! Chúng ta nên đi làm chính sự thôi. Việc này nghiêm trọng hơn anh tưởng tượng…” Bạc Y Tư nói.

“Không được… Ít nhất phải giáo huấn bọn họ một chút. Tên Tất Lạp kia trông kiêu căng quá!” Tây Lô Phù cười gian xảo. Cô nhẹ nhàng cử động ngón tay mảnh khảnh, như dùng móng tay màu hồng phấn thon thả hái một cánh hoa ẩn hình. Một dòng khí trong suốt như điện quang lao về phía lưng Tất Lạp với tốc độ khó tin.

Lúc dòng khí sắp chạm vào lưng Tất Lạp, nụ cười đắc ý của Tây Lô Phù cứng đờ, vẻ mặt cô sa sầm. Cứ như phía sau lưng Tất Lạp có mắt vậy, dự đoán được phương hướng đường đi của dòng khí, anh chỉ hơi nhích người qua, giống như vươn vai trong lúc tản bộ, dòng khí liền biến mất. Đánh hụt rồi.

Vốn Tây Lô Phù mong đợi áo Tất Lạp sẽ bị rách một lỗ lớn sau lưng, nhưng không thực hiện được nên tức giận ra mặt. Cô xoay vòng eo thon thả, hai tay đan chéo về phía trước, hai luồng khí sắc bén như sấm vang chớp giật bay thần tốc về phía Tất Lạp. Có thể nhìn ra được khi nãy cô chỉ đùa giỡn, nhưng giờ thì làm thật. Dòng khí xoáy mạnh về phía Tất Lạp, mỗi mặt băng nó lướt qua đều tạo ra khe nứt sâu hoắm, băng vụn văng tung tóe.

Lúc dòng khí sắp tới gần người Tất Lạp, anh nhanh chóng quay lại, chẳng hề nhúc nhích, đồng tử co chặt. Trước mặt anh bỗng mọc lên một tường băng dày từ dưới mặt đất, làm vách chắn chặn lại luồng khí đang đến gần. Sau hai tiếng loảng xoảng đinh tai, tường băng xuất hiện hai vết chém thật sâu giao nhau.

Tóc Tất Lạp bay lên, tường băng trước mặt anh bay vút lên không trung biến thành hàng chục lưỡi dao sắc nhọn, bay về phía Tây Lô Phù. Tây Lô

https://thuviensach.vn

Phù cười khẩy, vừa định đánh trả trước mắt bỗng hoa lên. Bạc Y Tư đã chắn trước mặt cậu, cậu khẽ giơ tay, ung dung xòe lòng bàn tay về phía những lưỡi dao băng đang bay đến. Một vách chắn không khí thoáng chốc dựng lên trước mặt hai người. Khoảng không khí lan tỏa ánh sáng lấp lánh, như một tấm chắn không thể phá hủy treo lơ lửng, tất cả lưỡi dao băng đụng vào nó đều vỡ tan thành những mảnh vụn.

Hai bên lạnh lùng giằng co với nhau. Vẻ mặt Tất Lạp lãnh đạm, hờ hững. Ngải Âu Tư trong vòng ôm của anh thì rõ ràng hoảng sợ, vùi mặt vào cổ anh, lén lút quay đầu liếc trộm Bạc Y Tư phía đối diện.

Bạc Y Tư vẫn bình tĩnh thản nhiên, giống như mùi hương cao quý của hương liệu cảng Alush trên người cậu, khiến cậu thiếu niên mười sáu tuổi trong càng giống như một ẩn sĩ đã sống qua vô số năm dài tháng rộng. Còn Tây Lô Phù bên cạnh cậu thì vẫn giữ nụ cười kiêu căng, mang theo vẻ khiêu khích rõ rệt, cứ như cô công chúa được nuông chiều từ tấm bé.

“Có thể ngưng tụ và nén khí lưu thành mật độ cao đến mức trở thành tấm chắn, ngăn cản được lưỡi dao băng tấn công như vậy, hai cô cậu hẳn là Phong Tước địa rất cao nhỉ?” Tất Lạp nhìn Bạc Y Tư và Tây Lô Phù, lạnh lùng nói.

“Biết là tốt rồi. Sợ à?” Tây Lô Phù cười khanh khách, đôi mắt đầy ý thù địch lạnh lùng.

“Vậy cô cậu biết tôi là ai không?” Tất Lạp nhìn Tây Lô Phù, cũng hờ hững cười nhạt đáp lại cô, chẳng mảy may sợ hãi.

“Biết, Tất Lạp, Thủy Tước cấp Một.” Bạc Y Tư bình tĩnh nói, như thể đang ngâm bài thơ cổ từ quyển sách da dê, trông tao nhã lại khí phách. Trái lại, Tây Lô Phù thì tỏ vẻ kinh ngạc, nhưng ngay sau đó lại nhanh chóng khôi phục vẻ kiêu căng khinh khỉnh khi nãy.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Tất Lạp khác kinh ngạc, nhưng vẻ mặt vẫn điềm đạm như không, “ Nếu biết vậy, cô cậu vẫn còn muốn ra tay với tôi à?”

Bạc Y Tư thoáng thở dài, như nghe được một câu chuyện bất đắc dĩ mà lại rất buồn cười. Khuôn mặt thiếu niên anh tuấn thấp thoáng hiện ra vẻ thản nhiên từng trải. Trái lại Tây Lô Phù bên cạnh lại mang vẻ mặt thiếu nữ xốc nổi điển hình, cô cười to, giống như nghe chuyện hài hước, “ Tại sao lại không? Vì anh là Vương tước cấp Một thôi à? Đừng khiến người ta chê cười.”

Cô đi đến bên cạnh Bạc Y Tư, đưa ngón tay trắng nõn như hoa lan chỉ vào khuôn mặt thơ ngây và anh tuấn của cậu, “Anh ấy đây, đã làm Vương tước cấp Một từ lâu rồi. Khi đó, chắc hẳn anh vẫn còn là một Sứ đồ cỏn con thôi nhỉ?”

Tất Lạp nhìn gương mặt sáng như thiên sứ của Bạc Y Tư, trái tim nhanh chóng chìm xuống đáy biển lạnh băng. Anh ôm Ngải Âu Tư chặt hơn.

“Nếu tôi đoán không sai, tên nhóc trong tay anh là Băng đế hiện tại hoặc tương lai đúng không?” Tây Lô Phù vừa nghịch một lọn tóc bên tai mình vừa khiêu khích,

“Nếu biết vậy thì càng không nên ra tay với chúng tôi. Cô cậu nên biết, Băng đế tượng trưng cho địa vị cao nhất của đế quốc Aslan chúng tôi. Bất cứ mạo phạm nào với ngài, tôi đều coi đó là đế quốc Gió tuyên chiến với đế quốc Nước chúng tôi.” Tất Lạp lạnh lùng đáp

“Ôi, một vị Thủy tước cấp Một và một vị Băng đế… Thật là dọa người quá!” Tây Lô Phù giơ tay che miệng, làm ra vẻ sợ hãi, nhưng đôi mắt quyến rũ của cô lại không có vẻ kinh sợ chút nào.

Bạc Y Tư nhẹ nhàng lắc đầu, thở dài, “ Tất Lạp, anh mang Ngải Âu Tư đi đi! Chúng tôi không có ý định tuyên chiến, nhưng mà cô ấy…” Bạc Y Tư chỉ Tây Lô Phù “ …cô ấy cũng không vì hai người là Thủy tước cấp Một và

https://thuviensach.vn

Băng đế mà sợ hai người đâu. Từ năm mười hai tuổi, cô ấy đã là Phong hậu rồi. Giống với Băng đế trong lòng các người, Phong hậu cũng tượng trưng cho người thống trị cao nhất của Vương quốc Gió chúng tôi. Vì vậy, nếu anh có bất kỳ mạo phạm nào với cô ấy, cũng xem như là tuyên chiến với chúng tôi."

Nỗi kinh ngạc trào dâng trong lòng Tất Lạp. Anh hoàn toàn không ngờ, hai thiếu niên như kim đồng ngọc nữ trước mắt chính là hai đỉnh cao hồn thuật và địa vị tại đế quốc Gió.

Bạc Y Tư quay đầu, nhìn Tây Lộ Phù, sa sầm nét mặt, trông rất nghiêm trang: "Đừng náo loạn, Tây Lộ Phù! Để họ đi thôi… Họ không tiện biết chuyện xảy ra nơi này."

Sau khi Tây Lộ Phù nghe thế, tựa như nhận ra điều gì đó nên gật đầu, quay người nói với trả lời : "Đi nhanh đi, chúng tôi không rảnh chơi với anh."

Tất Lạp im lặng một hồi, sau đó khẽ cúi đầu chào rồi quay người rời đi. Ngải Âu Tư nhoài người lên vai Tất Lạp, nhìn bóng dáng Bạc Y Tư và Tây Lộ Phù dần dần thu nhỏ thành hai điểm trắng trong gió tuyết mịt mù. Không hiểu tại sao trái tim nhỏ bé của cậu lại dâng lên một nỗi buồn vô hạn.

Đến tận nhiều năm sau, cậu mới phát hiện được rằng, hóa ra vận mệnh đã sớm an bài tất cả mọi chuyện. Họ gặp gỡ, họ ràng buộc, bánh xe số mệnh của họ khớp răng vào nhau, không thể nào chia cách.

"Tại sao cậu lại đến đây?"

"Tôi cũng không biết… cảm giác có thứ gì đó… đang gọi tôi."

"Hóa ra, kể từ khi đó, tất cả đã bắt đầu. Thứ vẫn luôn gọi tôi… chính là anh."

https://thuviensach.vn

***

Thành phốArcherel, đếquốc Aslan phía Tây.

Tất Lạp dẫn Băng đế Ngải Âu Tư còn bé dừng chân tại thành phố Archerel gần vùng cực Bắc. Anh vốn có thể lập tức tạo ra quân cờ đưa mình và Ngải Âu Tư nhanh chóng về Granlt. Nhưng trong lòng anh trước sau vẫn có cảm giác bất an khôn tả với đôi thiếu niên nam nữ vừa rồi.

Anh sắp xếp cho Ngải Âu Tư ở trong phòng lữ quán, dặn dò cậu không được chạy lung tung. Ngải Âu Tư gật đầu, hỏi Tất Lạp: “Anh muốn đi đâu? Anh định đi tìm anh trai kia sao? Tôi cũng muốn đi!”

“Cậu không thể đi nữa. Mới vừa rồi rất nguy hiểm. Đến lúc trưởng thành, cậu sẽ là đứa vua của chúng tôi. Khi đó, cậu muốn đi đâu cũng được.”

“Được! Vậy khi nào khôn lớn, tôi sẽ tìm anh ấy!” Đôi mắt tròn xoe, non nớt của Ngải Âu Tư lóe lên vẻ kiên định.

“Tại sao cậu lại muốn đi tìm Bạc Y Tư kia? Cậu đâu có quen cậu ta?” Tất Lạp vô cùng kinh ngạc hỏi.

“Tôi cũng không diễn tả được…” Vẻ mặt Ngải Âu Tư rất hoang mang: “Cứ cảm giác… cảm giác nhất định phải tìm được anh ấy. Sau đó… sau đó…” Cậu dần nhỏ giọng, giống như chính bản thân cũng không biết mình đi tìm Bạc Y Tư làm gì.

Tất Lạp vỗ vỗ đầu cậu, sau đó, không khí bất chợt chuyển động uốn éo, bóng dáng anh biến mất trong nháy mắt.

Ngủ đến nửa đêm, Tất Lạp vẫn chưa về, Ngải Âu Tư mở to mắt nằm trên giường. Trong phòng thắp rất nhiều đèn dầu, khiến cả phòng sáng rỡ. Lửa trong lò sưởi đã nhỏ lại, đốt suốt đêm đến bây giờ chỉ còn lại than hồng

https://thuviensach.vn

cháy âm ỉ, lập lòe trong lò như hơi thở phập phồng. Ngải Âu Tư nhìn ngọn lửa tàn, không biết Tất Lạp đã đi đâu.

Nhánh cây ngoài cửa sổ đã trơ trụi, rụng sạch lá vào mùa đông, giờ phút này chỉ còn lại cành cây khô quắt như những bàn tay ma quỷ. Ngải Âu Tư quấn kín chăn, trong lòng lẩm nhẩm tên Tất Lạp. Từ bé đến lớn, Tất Lạp luôn ở bên cạnh chăm lo cho cậu. Đối với cậu, Tất Lạp như một người cha ruột vậy.

Bỗng khoảng không xung quanh vặn vẹo kỳ lạ, tiếng rít lanh lảnh vang lên. Ngải Âu Tư vừa giơ tay bịt tai lại thì bóng đen đã bay xoáy đến giường cậu. Tất Lạp xuất hiện, không nói bất cứ điều gì đã vỗ tay lên đầu giường Ngải Âu Tư, biến nó thành một quân cờ, ôm lấy cậu rồi dịch chuyển tức thời.

Khi ánh mắt Ngải Âu Tư tập trung trở lại, thấy rõ tình cảnh trước mặt cậu thì hoảng sợ đến mức không thốt lên lời. Tất Lạp nằm trên mặt đất, khắp người đầy thương tích như bị hàng vạn lưỡi dao cắt khoét. Máu tươi chảy ra ào ào, anh hôn mê bất tỉnh. Ngải Âu Tư ngẩng đầu, không biết mình đang ở đâu, trông như cửa sau một con ngõ nhỏ sau mặt phố, dưới chân là con đường lát đá đen sì, hai bên là tường kín.

Trên tay Tất Lạp ẵm một đứa bé được bọc trong tấm vải hoa lệ. Mắt nó nhắm tịt như đang ngủ say, không khóc lóc ầm ĩ cũng không cựa quậy, thậm chí dường như hô hấp cũng không.

Ngải Âu Tư sực nhớ đến khi nãy, Tất Lạp hiện ra, sau đó dẫn cậu di chuyển thông qua quân cờ. Trong nháy mắt, cậu nhìn thấy hai thân hình phá cửa sổ lao vào. Tốc độ của họ quá nhanh, như gió, như chớp, dòng khí dập dồn bao quanh họ. Những dòng khí sắc bén và ngắn ngủi như đàn cá bạc bơi trong biển sâu, phát ra tiếng lít chít dường như có thể cắt bất cứ đồ vật nào đến gần họ thành mảnh vụn trong nháy mắt. Dù chỉ trong thoáng chốc

https://thuviensach.vn

nhưng Ngải Âu Tư vẫn nhận ra hai người kia, đó là Bạc Y Tư và cả cô gái Tây Lộ Phù vừa gặp lúc trước.

Vẻ mặt họ thịnh nộ như bị người ta đánh cắp thứ gì cực kỳ quan trọng. Ngải Âu Tư nghĩ, lẽ nào trả lời đã trộm đứa trẻ này trong tay họ sao?

Thình lình đầu ngõ truyền đến tiếng vó ngựa, chiếc xe ngựa to đùng dừng lại, mấy người trung niên xuống xe, sau đó đi vào một căn nhà bắt đầu khuân đồ lên xe. Chắc hẳn là một chiếc xe ngựa chở hàng.

Trong lòng Ngải Âu Tư bỗng dâng lên cảm giác khó hiểu. Cậu cảm thấy đứa bé còn trong tã lót này đang tỏa ra hơi thở tà ác mãnh liệt, như có chất lỏng lạnh lẽo, sền sệt đen thui như mực bao trùm lấy cậu. Vô số gai nhọn đâm vào thân thể cậu, phút chốc, ý thức cậu hoảng loạn.

Cậu ôm đứa bé kia lên, quay người, nhanh chóng chạy đến đầu ngõ. Cậu lén lút đặt nó vào trong khoang sau xe ngựa. Chân đứa bé chợt lộ khỏi tấm vải, Ngải Âu Tư cúi đầu, nhìn thấy trên chân phải của đứa bé dường như có một hình xăm nho nhỏ, hình xăm kia là một chữ: KHÔNG!

(“Không” đọc theo Hán Việt là “Linh”)

***

Trấn Phúc Trạch, đếquốc Aslan phía Tây.

Ánh hoàng hôn ngoài cửa sổ bao phủ lên ngôi trạm dịch tọa lạc tại trấn Phúc Trạch một vầng sáng màu cam ấm áp và mê hoặc. Từ cửa trạm dịch nhìn ra là một con đường nhỏ thẳng tắp được lát bằng đá nham thạch màu xám trắng, niên đại có vẻ khá cổ xưa. Mặt đá trơn bóng, nhẵn nhụi như minh chứng cho bàn tay vỗ về của mưa gió và thời gian. Trên con đường này, thi thoảng lại thấy xuất hiện vài người qua lại, vai đeo hành lý đủ loại hình dáng, kích cỡ, vừa nhìn đã biết không phải dân địa phương. Lác đác cũng có vài chiếc xe ngựa vận chuyển hương liệu và đồ da thuộc được may

https://thuviensach.vn

thủ công của Phúc Trạch rời khỏi trấn. Từ xưa đến nay, thị trấn Phúc Trạch nổi tiếng về việc sản xuất loại hương liệu từ rễ cây phong, cây hòe, nhờ ưu điểm hàng đẹp giá thấp nên bán rất chạy ở cảng ven biển Nam.

Nếu lúc trước hai bên đường là hoa cỏ xanh biếc mượt mà thì nay tiết trời đã đầu đông, cỏ cây khô héo. Gió cuốn những vụn cỏ khô bay đầy trên không trung, hòa trong ánh tà dương hắt xuống trông tựa như cát bụi vàng óng phất phơ. Cả Phúc Trạch tựa như một thị trấn nhỏ ấm áp, sau khi được lớp phấn vàng kim tô điểm, đâu đâu trong trấn cũng tràn ngập mùi hương mật ong, rượu quả mọng và trà hoa quả nóng.

“Ông à, đừng ngắm nghía mấy món đồ sứ kia nữa, mau đến giúp chuyển hàng đi! Ông không thể để một người phụ nữ như tôi khuân vác chứ! Nhiều rương hàng từ thành phố Archerel chuyển đến như vậy, tôi khuân đâu hết được!.”

“Được rồi, được rồi, tôi đến đây! Ơ… bà à, bà mau đến xem nào! Đây… đây sao lại có một đứa bé vậy nhỉ?”

“Ôi chao… thật à… phải làm sao đây? Con cái nhà ai thế này? Người chuyển hàng đã đi rồi, phải làm sao đây?”

“Trùng hợp chúng ta cũng không có con. Thôi cứ nhận nuôi đi!”

“Ông chê tôi không thể sinh con à? Ngày mai tôi sẽ sinh cho ông một đứa ngay.”

“Thôi nào, thôi nào, tôi đâu có ý đó. Ôi, bà xem, trên cổ trên nó có một chữ “Linh” kìa.”

“Ông đã thích như vậy thì theo họ ông đi, cứ gọi nó là Kỳ Linh nhé!”

HẾT TẬP 2 – PHẦN 1

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 2

Chương 26: Cảm Nhận Biên Tập

Tước tích – giới hạn của Quách Kính Minh là một câu chuyện vô cùng cảm động, là bản anh hùng ca của những con người ngập tràn chính nghĩa, là cuộc đấu tranh dai dẳng giữa thiện và ác. Truyện mang một sắc thái rất riêng, một ý vị riêng và thật đáng yêu, đáng nhớ.

Tựa như những câu chuyện thần thoại Bắc Âu cổ đại, Tước Tích là câu chuyện về các vị Vương tước và Sứ đồ vừa thần thánh vừa anh hùng lại giàu tình nghĩa, về những con quái vật khổng lồ với phép thuật hùng hồn, hết lòng bảo vệ, chở che chủ nhân mình trong những thời khắc nguy hiểm, về thế giới hồn thuật mênh mông bao la chỉ có trong tưởng tượng của con người… Chắc chắn một điều. không phải ngẫu nhiên mà Tước Tích lại thu hút hàng triệu người, không phân biệt dân tộc, lứa tuổi.

Bạn sẽ cảm động trước tình cảm của Vương tước với Sứ đồ. Bởi dù không mãnh liệt như tình yêu, không keo sơn gắn bó như ruột thịt, nhưng nó lại sâu sắc hơn, nồng đậm hơn đến mức nước đường chẳng thể phai nhòa. Ngân Trần trải qua bốn năm cô độc phiêu bạt khắp mọi nơi để tìm kiếm tung tích của vị Vương tước Gilgamesh mà anh kính trọng. Dẫu nguy hiểm, dù gian khó, anh vẫn một lòng nguyện hy sinh vì ngài, chỉ cần cứu được ngài hay ở bên ngài dù trong hoàn cảnh như thế nào, anh cũng nguyện cam. Hay như tình cảm Vương tước-Sứ đồ như Ngân Trần với Kỳ Linh. Dù chỉ trải qua một thời gian được Ngân Trần dạy bảo, không phải cha con, nhưng Kỳ Linh cũng nguyện cam lòng vì anh mà hy sinh tính mạng mình.

https://thuviensach.vn

Bạn sẽ cảm động trước hành động của những người giàu lòng chính nghĩa. Để vén lên bức màn bí mật khổng lồ của vương quốc Aslan, anh em Qủy Sơn Liên Tuyền và Qủy Sơn Phùng Hồn đã bất chấp gian khó, bỏ mặc gian khổ để thực hiện sứ mệnh của mình. Trước lúc chết Phùng Hồn đã khẩn cầu trả lời, xin vị Vương tước hãy giúp anh thu phục các hồn thú bạo động do hậu quả mà anh gây ra, dù hậu quả đó phát sinh từ hành động bảo vệ chính mình và em gái. Cũng như Qủy Sơn Phùng Hồn, Liên Tuyền quyết tâm thực hiện di nguyện của anh mình, dũng cảm bước theo anh truy tìm sự thật, đem lại ánh sáng chân lý cho những người từng bị hàm oan. Đem lại một thế giới trong sáng và hòa bình cho vương quốc họ, cho những người dân mà họ hết lòng bảo vệ, che chở.

Không quá mức thần thánh và bất diệt, các nhân vật trong Tước Tích có những tình cảm rất đời thường, cũng yêu cũng hận, cũng trải qua đau thương mất mát và sinh ly tử biệt. Nhưng họ cũng tựa như các vị thần trong những câu chuyện thần thoại cổ xưa, vẫn in đậm trong tâm trí bao người dù đã trải qua hàng thế kỉ. Như Odin, người đứng đầu các vị thần Bắc Âu, là biểu tượng của chiến tranh và nghệ thuật, tiên tri và phép thuật. Như Thỏ, người đem lại bão tố và sấm chớp, là một trong những vị thần mạnh nhất với cây búa thần và hai bửu bối khác là găng tay và thắt lưng. Như Baldur, một nam thần mang vẻ đẹp tuyệt vời, tượng trưng cho mặt trời và ánh sáng. Và Hel, người cai trị địa ngục, khoác trên mình vẻ bề ngoài của sự lạnh lẽo và chết chóc. Các nhân vật Ngân Trần, Kỳ Linh, Gilgamesh, U Minh, Đặc Lôi Á… mỗi người một tài năng, một tính cách, một số phận, đại diện cho thiện và ác, cho ánh sáng và bóng tối. Nhưng dù là trong những câu chuyện thần thoại hay giả tưởng, mọi người đều muốn khẳng định một chân lý vĩnh hằng, trường tồn mãi với thời gian, đó là: Đại nghĩa tất thắng hung tàn, chính nhân sẽ thay cường bạo. Cũng chính vì lẽ đó mà chúng ta luôn dũng cảm vượt qua khi gặp thử thách khó khăn, luôn tiến về phía trước với tất cả tình yêu và hy vọng.

https://thuviensach.vn

Chắc chắn một điều, không phải ngẫu nhiên mà Tước Tích lại thu hút hàng triệu người, không phân biệt dân tộc, lứa tuổi.

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 1: U Linh Thiếu Niên Mỉm Cười

Tước Tích Quyển 3 - Phong Tân Đạo (爵迹·风津道)

Dịch giả: xoxASAxo

Nguồn: Wattpad

【Phía tây Aslan? Hải vực Ryn】

Cơn lốc hung mãnh không dừng lại. Xung quanh đều không khí cuồn cuộn rít gào, bên trong xen lẫn hơi nước nhỏ giọt cùng hồn vụ hoàng kim dày đặc, mọi dòng không khí đều chuyển động xoay tròn, hướng một tâm điểm xa xa tụ lại, tựa như giữa trời đất rách ra một khe gió, vòng xoáy khổng lồ lôi kéo thiên địa vạn vật đều lay động theo.

"Còn không ngừng sao..." Đặc Lôi Á đứng bên vách núi, ngọn gió thổi mái tóc dài mềm mại của nàng tung bay, có mấy sợi tóc dính vào khóe môi trơn bóng của nàng, thoạt nhìn càng thêm xinh đẹp động lòng người, "Thật không biết phải bao lâu mới kết thúc chứ."

"Ngươi là chỉ cái gì?" U Minh đứng phía sau nàng, gió thổi trường bào hắn mở rộng, da thịt lồng ngực màu đồng dưới ánh mặt trời rực rỡ giữa trưa thoạt nhìn như một tấm chắn cứng rắn.

"Ta là chỉ giới hạn hồn lực cao nhất của Gilgamesh." Đặc Lôi Á hai mắt chợt hiện ánh sáng trong suốt, hiển nhiên, nàng còn chưa dùng đến thiên

https://thuviensach.vn

phú do thám hồn lực phạm vi lớn của mình, "Ngươi không cảm thấy, mọi dòng không khí xung quanh đều quấn lấy một lốc xoáy trung tâm xa xa mà tụ lại sao. Nếu như lúc này bên cạnh ngươi có trái 'Cecila' mà nói, chỉ cần đưa mắt nhìn là có thể thấy, cả trời đất hiện giờ đã là một lốc xoáy hoàng kim hình cái phễu ngược. Trung tâm lốc xoáy, ta tin chắc hiện giờ chính là vị trí của Gilgamesh."

"Nếu đã biết vị trí của hắn, chúng ta trực tiếp đi tìm hắn?" U Minh nheo mắt lại, cảm ứng hồn vụ hoàng kim dao động trong không khí.

"Trực tiếp tìm hắn? Ngươi đánh thắng được hắn sao? Ngươi nghĩ Gilgamesh sẽ như một con cừu non, ngoan ngoãn đợi một chỗ, chờ ngươi tới trói hắn, mang về Cách Lan Nhĩ Đặc sao?" Đặc Lôi Á nói, "Ta tạm thời vẫn chưa muốn chết đâu."

U Minh không nói gì.

Đặc Lôi Á nhìn gương mặt anh tuấn của U Minh, biểu tình dịu xuống, nàng đi tới, vươn tay nhẹ nhàng vuốt ve lồng ngực bày ra trong gió của hắn, dịu dàng nói: "Chúng ta chỉ nhận lệnh đến đây điều tra tình hình, không cần dấn thân vào nguy hiểm, khoảng cách này, với ta mà nói là được rồi, sau khi biết rõ tình trạng của hắn thì chúng ta có thể trở về báo cáo rồi."

"Vậy ngươi cẩn thận một chút, ta luôn cảm thấy, Gilgamesh sẽ không đơn giản như vậy, chờ chúng ta đến dò xét tình trạng của hắn. Hơn nữa không phải ngươi đã nói sao, có thể hắn ở phương diện do thám hồn lực chưa chắc kém hơn ngươi."

"Cái này ngươi cứ yên tâm đi, tốt xấu gì ta cũng đã dùng thiên phú này rất nhiều năm, về điểm này, ta vẫn có tự tin." Đặc Lôi Á nở nụ cười, đôi môi tựa như cánh hoa mềm mại, "Huống hồ, dù bị hắn phát hiện thì sao chứ? Khoảng cách xa như vậy, cũng không có cách nào tấn công chúng ta,

https://thuviensach.vn

khoảng cách này, muốn sử dụng nguyên tố nước, khả năng gần như bằng không."

"Ừm." Ánh mắt U Minh trầm xuống, hắn đi về phía trước một bước, từ dưới bóng cây đi ra, cùng Đặc Lôi Á đứng sóng vai bên vách núi, dưới chân bọn họ là rặng san hô sâu mấy trượng, sóng biển bị gió lốc thổi lên, đánh lên vách đá, vỡ tan thành bọt nước hừng hực. Ánh mặt trời từ trong tầng mây chiếu xuống, chiếu ra một cái cầu vồng khổng lồ trước mặt bọn họ.Đặc Lôi Á nhẹ nhàng nhắm mắt lại, lúc mở ra lần nữa, con ngươi của nàng đã là một mảnh hỗn độn màu trắng. U Minh nghiêng đầu, trên ngũ quan hung ác của hắn có một loại thương yêu khó thể nhận ra, tia dịu dàng này ẩn núp trong sát khí to lớn khắp người hắn, tựa như một con cá trắm trốn trong chỗ sâu nhất của đám rong rêu rậm rạp.

Lúc này, trời đất rạng rỡ ánh mặt trời, ở trong mắt Đặc Lôi Á đã biến thành một mảnh vũ trụ đen nhánh, trong không gian tối đen rộng lớn, chỉ có vô số lực bện thành sợi tơ màu hoàng kim, hàng ngàn hàng vạn sợi màu hoàng kim hướng chỗ sâu nhất trong không gian tối đen nhanh chóng trôi tới, linh hồn Đặc Lôi Á cũng giống như biến thành hàng ngàn hàng vạn bụi bậm trôi nổi trong không gian vũ trụ, cùng bọn chúng trôi tới lốc xoáy khổng lồ kia.

Sức mạng trong không gian tối đen càng lúc càng lớn, tựa như đặt mình giữa biển gầm, vô số sóng lớn đánh tới, dường như muốn nghiền nát thân thể, à không, không có thân thể, lúc này chỉ có linh hồn tồn tại, mà linh hồn Đặc Lôi Á, lúc này tựa như bị vô số lưỡi dao sắc bén cắt xé, nhưng ý thức và cảm giác của nàng, vẫn như cũ hướng tới trước tìm kiếm... rất nhanh sẽ tiếp cận bí mật...

Đột nhiên, tất cả sợi tơ hoàng kim xung quanh đều biến mất, trong bóng tối bao la mà vắng vẻ chỉ có một con mắt màu máu đỏ, không cử động nhìn nàng chằm chằm...

https://thuviensach.vn

"Đặc Lôi Á! Đặc Lôi Á!" U Minh cố sức lay động Đặc Lôi Á ánh mắt đục ngầu, thế nhưng nàng vẫn không có bất kỳ phản ứng nào, tựa như con rối mất đi hồn phách, khóe miệng nàng chảy ra máu tươi, nhiễm đỏ đôi môi tái nhợt của nàng.

U Minh vừa ôm lấy Đặc Lôi Á, một cảm giác vô cùng lạnh lẽo liền đâm vào lồng ngực hắn, một loại dự cảm sắp gặp nguy hiểm tử vong trong nháy mắt từ đỉnh đầu hắn bao phủ xuống. Tựa như một con báo săn mạnh mẽ nhanh chóng xoay người, hai tay ôm Đặc Lôi Á, hắn không thể rút tay, chỉ có thể căng chặt hai mắt, ầm vang một tiếng thật lớn, trên vách đá liền bất chợt nhô lên một bức tường băng khổng lồ, khối băng dày đặc vừa nhô lên che chắn tầm nhìn của U Minh, liền nghe thấy vô số âm thanh bén nhọn cắt màng tai, trong không khí đột nhiên chen chúc vô số những dòng không khí trong suốt mà sắc bén, giống như những lưỡi đao vô hình, trong nháy mắt cắt tường băng thành mảnh vụn. Bóng người U Minh chợt động, hướng rừng cây rậm rạp phía sau nhảy tới, câu cối cao vút to lớn xung quanh dưới lưỡi đao vô hình, từng gốc, từng gốc ầm ầm ngã xuống.

U Minh không dám dừng lại, cảm giác kinh khủng tựa như bị lưỡi hái tử thần kề sát cổ này vẫn như bóng với hình, hắn liều lĩnh hướng chỗ sâu nhất trong rừng cây chạy gấp, đột nhiên, Đặc Lôi Á trong ngực hắn rên rỉ một tiếng, khôi phục thần trí, nàng vùng vẫy, té lên mặt đất, dòng không khí đuổi theo phía sau như chỉ mành treo chuông sắp tới gần bọn họ, Tà Váy Nữ Thần tựa như một đóa hoa tuyết trắng cực lớn, nở rộ trong rừng cây u ám, những dòng không khí lợi hại chằng chịt tựa như biến mất trong thế giới màu trắng, xung quanh trong nháy mắt một mảnh vắng vẻ.

【Phía tây Aslan? Trung tâm Cách Lan Nhĩ Đặc】

Trong phòng hiện lên ánh sáng trắng dịu dàng, tựa như ánh mặt trời sau khi lọc qua một tầng mây trắng, bày ra cảm giác nhẹ nhàng cuối xuân đầu hè, thế nhưng, Kỳ Linh biết, nơi này là lòng đất "không ánh mặt trời". Những ánh sáng tươi đẹp này chính là đến từ trung tâm thế giới hồn thuật

https://thuviensach.vn

đã từng không thuộc về mình -- trong lòng đất Cách Lan Nhĩ Đặc.Trước đây không lâu, bản thân còn đang vì cuối cùng cũng tiến vào thế giới hùng vĩ bao la xinh đẹp, thần bí khó lường này mà nhảy nhót, hắn đối với trung tâm dưới lòng đất Cách Lan Nhĩ Đặc tràn đầy các loại mơ ước. Trong miêu ta của Ngân Trần, đây là nơi tôn quý, thần thánh, được tín ngưỡng và vinh dự trang trí thành trung tâm thế giới.

Thế nhưng, lúc này, hắn dần dần ý thức được, bất kể là bên ngoài trang trí xa hoa ra sao, ở đây vĩnh viễn vẫn là lòng đất tăm tối, nhìn không thấy ánh mặt trời thật sự, không cảm giác được như đã từng ở trên trấn nhỏ Phúc Trạch, nhắm mắt lại là có thể cảm nhận được màu đỏ thắn nóng rực trên mí mắt.

Hắn hít thở sâu một hồi, trong ngực vẫn không bỏ được cảm giác đè nén dường như đã nhạt đi rất nhiều. Sau khi Ngân Trần chết đi... đúng vậy, hắn cuối cùng cũng chấp nhận sự thật này rồi. Ban đầu, chỉ cần mỗi lần hắn nghĩ tới Ngân Trần, tâm tình trong lòng liền cuồn cuộn như có thể khiến hắn tan vỡ, thế nhưng, thời gian luôn có thể chữa lành mọi thứ, nó làm cho ký ức phạt nhạt, làm cho tình cảm lu mờ, khiến rất nhiều vui buồn đều biến thành ánh sáng không có chút nhiệt độ trước mắt này, dù cho chiếu vào ngực, lại phát ra ánh sáng lạnh lùng.

Ở một phòng khác bên cạnh, Thiên Thúc U Hoa lúc này đang ngồi ngây ngẩn bên cạnh bàn tròn.

Mấy ngày nay, nàng và Kỳ Linh vẫn như cũ bị giam lỏng ở chỗ này. Tuy rằng sau khi Kỳ Linh trở thành Vương Tước cấp bảy, thái độ của các Bạch Ngân Sứ Giả rõ ràng đã khiêm tốn hơn, nhưng bọn họ vẫn như cũ bị hạn chế trong hành lang này, không cho phép rời khỏi. Căn phòng của Thiên Thúc U Hoa sát vách Kỳ Linh, nàng mỗi ngày chỉ có thể hướng sang, tìm Kỳ Linh trò chuyện.

https://thuviensach.vn

Dù nàng từ nhỏ đến lớn đều là được vô số người vây quanh hầu hạ, cơ bản không biết cảm nhận suy nghĩ của người khác, cũng không nghĩ tới lắng nghe suy nghĩ của người khác. Thế nhưng, dù là như vậy, nàng cũng có thể cảm giác được khác biệt của Kỳ Linh. Chỉ mấy ngày ngắn ngủi, người thiếu niên trước mắt này đã mất đi tính trẻ con trên người. Giữa chân mày vốn đen nhánh thẳng tắp, vĩnh viễn không biết buồn bã của hắn cũng bắt đầu quấn lấy mấy bóng mờ tựa như bóng cây chiếu vào, khiến đôi mắt ôn hòa của hắn thoạt nhìn sinh ra một loại mời gọi khiến người khác muốn đến gần.

Bên ngoài truyền đến tiếng gõ cửa, sau đó là Bạch Ngân Sứ Giả cung kính xin phép. Kỳ Linh lên tiếng, hai tên Bạch Ngân Sứ Giả đẩy cửa đi vào.

Một tên trong đó trên tay đang cầm một bộ áp giáp màu xanh xám mới tinh.

"Vương Tước cấp bảy, đây là chiến giáp mới của người, chúng ta đặt ở đây. Còn cần gì, người có thể căn dặn chúng ta bất cứ lúc nào."

Kỳ Linh nhận lấy áo giáp nặng trình trịch, nhỏ giọng hỏi: "Chúng ta cuối cùng còn phải ở đây bao lâu?"

"Sáng ngày mai các người có thể ra ngoài. Bạch Ngân Tư Tế đang chờ Vương Tước cấp hai và Vương Tước cấp bốn trở về, đến lúc đó, sẽ thông báo cho mọi người tập hợp."

"U Minh và Đặc Lôi Á đi đâu?" Thiên Thúc U Hoa lạnh như băng hỏi.

"Thuộc hạ không đủ quyền hạn, không rõ ràng lắm." Bạch Ngân Sứ Giả cúi đầu, cung kính trả lời.Thiên Thúc U Hoa cắn răng, trên mặt là biểu tình oán hận. Lúc trước nàng và Kỳ Linh còn là sứ đồ, bọn họ dám đạp chân lên mặt Kỳ Linh, mà bây giờ, lại cúi đầu dập đầu giống như một con chó. Hơn nữa mấy ngày nay vẫn bị nhốt trong khu vực hàng lang hai gian phòng này, trong lòng Thiên Thúc U Hoa đã tràn đầy tức giận. Nàng vừa muốn mở

https://thuviensach.vn

miệng trêu cợt hai người bọn họ thì Kỳ Linh đã lên tiếng: "Vậy các ngươi đi ra ngoài trước đi."

Hai tên sứ giả nhẹ nhàng đóng cửa lại.

Kỳ Linh nhìn áo giáp cầm trên tay, ngẩng đầu nhìn Thiên Thúc U Hoa, nhướng chân mày.

Thiên Thúc U Hoa dĩ nhiên hiểu được ý hắn, thế nhưng nàng lại chuẩn bị giả ngu, hướng Kỳ Linh hất cằm: "Gì chứ?"

"Ta muốn thay đồ." Kỳ Linh nhếch lên khóe miệng, hơi ngang bướng nở nụ cười, "Ngươi muốn nhìn, phải trả tiền."

"Ai muốn nhìn chứ. Ta xoay lưng lại là được. Ta mệt rồi, lười di chuyển. Hay là ngươi sang bên cạnh thay đi." Mặt Thiên Thúc U Hoa hơi đỏ lên.

"Tiểu thư, đây chính là phòng của ta." Kỳ Linh cười, vừa nói, vừa hướng về phía Thiên Thúc U Hoa, cởi bỏ nút buộc trên cổ áo, trường bào mở rộng, lộ ra lồng ngực rắn chắc của hắn.

"Hừ." Thiên Thúc U Hoa xoay người sang chỗ khác. Nàng nhắm mắt lại, nhưng trước mắt vẫn là gương mặt anh tuấn bức người của Kỳ Linh, mặt mày đen nhánh như bị bôi một lớp mực, khiến cho vừa nhìn liền sa vào. Nụ cười của hắn vẫn như cũ tràn đầy ngang bướng của thiếu niên, nhưng bóng mờ nhàn nhạt giữa hai chân mày lại khiến hắn thoạt nhìn càng cứ sức hấp dẫn sâu sắc. Nàng nhịn không được lén lút mở mắt, quay đầu lại, đập vào mắt là Kỳ Linh để trần nửa người, ánh sáng dịu dàng từ bên ngoài cửa sổ chiếu vào chảy xuôi trên bắp thịt căng chặt của hắn, cơ bắp trên lồng ngực và bụng dưới của hắn, được ánh sáng dạu dàng vẽ loạn ra bóng tối mê người, lông tơ trên da dưới ánh sáng hiện ra ánh sáng như bột kim cương lấp kánh.Trên da thịt thiếu niên khỏe mạng, tản mát ra mùi vị như ẩn như hiện của trấn Phúc Trạch. Thẳng đến lúc hắn kéo quần xuống, Thiên Thúc U Hoa nhanh chóng nhắm mắt quay đầu lại, không dám nhìn nữa.

https://thuviensach.vn

"Này, này!" Kỳ Linh đứng trước mặt Thiên Thúc U Hoa đang nhắm chặt hai mắt, vẻ mặt ửng đỏ gọi nàng, "Người đang ngủ à?"

Kỳ Linh đứng trước mặt nàng, mặc vào áo giáp mới tinh. Kim loại màu xanh xám, tựa như sắc trời trong mùa đông, vóc người của hắn dưới sự bao bọc sắc sảo của áo giáp, có vẻ càng thêm cao ngất, bớt đi vẻ nhỏ bé của thiếu niên, lại nhiều hơn một chút khí phách của đàn ông. Mấy ngày trước, hắn vẫn là một thiếu niên áo vải, một sứ đồ ngây thơ, mà giờ đây, đứng ở trước mặt mình, hoàn toàn lại là một vị thần trẻ tuổi. Tay trái hắn nắm lấy cổ tay phải, ngón tay hoạt động trên nắm tay sắc sảo, ánh mắt đặt trên cổ tay, mi mắt buông xuống, dưới lông mi là một hồ nước dập dềnh.

Không biết vì sao, Thiên Thúc U Hoa lại liên tưởng đến Ngân Trần. Có thể là kiên quan đến bộ khôi giáp này, phối sức và trang sức, đều giống bộ chiến bào kia của Ngân Trần vô cùng, hơn nữa lại nói, ngũ quan của Kỳ Linh và Ngân Trần cũng xấp xỉ như vậy. Trong lòng Thiên Thúc U Hoa chợt nổi lên một luồng mùi vị khổ sở.Có lẽ Kỳ Linh cũng nhận ra điểm này, hắn ngẩng đầu, ánh mắt rơi vào gương đồng trên tường, vẻ mặt của hắn nhàn nhạt, không nhìn ra hỉ nộ ái ố. Ánh sáng trong mắt hắn, tựa như biến mất trong không gian xa xôi phía sau mặt gương, gương mặt của hắn như một tòa núi đứng lặng xa xa.

【Phía tây Aslan? Hải vực Ryn】

Gió xung quanh dần dần ngưng lại.

Quần lụa màu trắng của Đặc Lôi Á cũng chậm rãi thùy rớt xuống, rơi xuống bên cạnh nàng và U Minh, chồng chất lên tựa như lớp tuyết mềm mại đêm qua đọng lại, hai người ở giữa một đống lớn vải lụa mềm mại màu trắng, thoạt nhìn có một loại cảm giác nhỏ bé mà yếu ớt.

U Minh ngồi dưới đất, đầu hơi rũ xuống, hơi thở của hắn dồn dập, không có quy luật, Đặc Lôi Á chuyển mắt qua, thấy bị từng cái miệng máu

https://thuviensach.vn

bị lưỡi đao vô hình cắt ra trên ngực hắn lúc này đang chậm rãi khép lại, nhưng tốc độ khép lại vô cùng chậm --hồn vụ hoàng kim trong mấy cây số xung quanh đã mấy ngày mấy đêm không ngừng nghỉ cuốn vào lốc xoáy sừng sững kia. Trong không khí để lại nhàn nhạt hồn vụ hoàng kim, U Minh miễn cưỡng duy trì tốc độ khép lại.

Đặc Lôi Á vươn tay, đặt lên Tước Ấn của U Minh, hồn lực trong lòng bàn tay cuồn cuộn không ngừng chuyển vào trong cơ thể hắn, vết thương trên ngực bắt đầu tăng tốc độ khép lại.

U Minh hắng giọng, khí huyết vẫn đục trong lồng ngực kia vẫn không thông suốt, "Không phải ngươi nói, khoảng cách xa như vậy, Gilgamesh không có cách nào tấn công chúng ta sao?" U Minh chỉ chỉ máu thịt mơ hồ trong ngực mình, như cười như không nói, trên gương mặt tà khí của hắn lắng đọng một loại sợ hãi và mệt mỏi.

Đặc Lôi Á thở dài, rũ mắt xuống, nói: "Ta vốn nghĩ, khoảng cách xa như vậy, muốn điều động nguyên tố nước, giống như điều động nước biển quanh chúng ta, hoặc là dùng đao băng từ xa bắn tới, là chuyện không thể nào. Vì như vậy yêu cầu đối với điều động hồn lực gần như tiến tới hoàn mỹ mới có thể làm được. Thế nhưng ta đã bỏ quên thiên phú của hắn..."

"Tứ tượng cực hạn?"

"Đúng vậy, " Đặc Lôi Á lau vết máu đọng lại bên mép, "Nước, Gió, Lửa, Đất, trong bốn loại nguyên tố, vốn là lấy nguyên tố gió chuyên về tấn công tầm xa nhất, trong trời đất, nguyên tố dồi dào nhất chính là không khí, nguyên tố gió về tính lưu động, tốc độ, bí mật, trong bốn loại nguyên tố có ưu thế áp đảo. Hơn nữa gió và lửa như nhau, đều thuộc về nguyên tố không trọng lượng, so với nước, đất, trời sinh liền khá thích hợp điều động từ xa, giống như khác biệt khi ngươi dùng hồn lực khống chế vật thể nặng một cân và một ngàn cân ở ngoài một ngàn mét vậy."

https://thuviensach.vn

"Vậy tất cả Phong Tước..."

"Đừng nói là Phong Tước, " Đặc Lôi Á nhắm lại hai mắt, lụa mỏng màu trắng quay quanh bọn họ "Ầm" một tiếng hóa thành sương mù màu trắng to lớn, xoay tròn, trở lại trong thân thể nàng. Nàng lại khôi phục bộ dạng trường bào màu đen bó sát người, "Dù là Phong sứ đồ, ta và ngươi miễn cưỡng mới có thể đối phó, Thủy Tước cấp thấp, gặp thì dứt khoát đi đường vòng đi. Đối với thuật sư sử dụng nguyên tố nước mà nói, tất cả những người sử dụng nguyên tố gió, đều là thiên địch của chúng ta, bọn họ trời sinh là kẻ bắt mồi.""Chúng ta vẫn là mau chóng rời khỏi đi, nếu như Gilgamesh đuổi tới..." U Minh đứng lên, hoạt động vai mình, xương cốt của hắn ở dưới bắp thịt đầy đặn phát ra tiếng răng rắc vang dội.

"Ta không lo lắng cái này. Gilgamesh hiện giờ còn đang tiếp tục thu nạp hồn vụ hoàng kim, hắn bị nhốt nhiều năm như vậy, bị Tóc Nữ Mặt Quỷ quấn lấy, hồn lực của hắn gần như trống không. Trước khi chưa khôi phục hoàn toàn, hắn sẽ không tùy tiện truy đuổi chúng ta, hơn nữa hắn cũng không biết rõ chúng ta bên này rốt cuộc là tới bao nhiêu người, dù sao khoảng cách xa như vậy cũng không dễ do thám. Hắn sẽ không mạo hiểm như vậy." Đặc Lôi Á cũng đứng lên, cây cối xung quanh lúc này đã không còn lành lặn, phần lớn đã bị dòng không khí hỗn loạn vừa rồi cắt gãy, vừa vặn cây cối trong phạm vi Tà Váy Nữ Thần vẫn đứng thẳng như cũ, cột ánh mặt trời xuyên qua bóng cây bị phá hủy chiếu xuống, chiếu sáng đến vô cùng rừng cây âm u trước đó.

U Minh im lặng, hắn đang đợi Đặc Lôi Á tiếp tục.

Nhưng Đặc Lôi Á lại không có nói tiếp, nàng nhắm mắt lại, dường như vẫn còn nghĩ tới cảnh tượng vừa rồi trong đầu, cái mắt màu máu đỏ kia, ở trong vũ trụ u ám bao la kia, không có hồn lực tồn tại, không có màu hoàng kim tồn tại, không có bất kỳ bụi bậm trôi nổi tồn tại, chỉ có một con mắt màu đỏ bất động đối diện với mình.

https://thuviensach.vn

"Ta vừa thấy... Ta không biết phải hình dung như thế nào, ta thấy một con mắt màu máu đỏ, không phải một đôi, mà là đơn độc một con mắt, đỏ thắm như máu, giống như mới vừa từ trong thân thể móc ra, vô cùng kinh khủng, nó tựa như bất động, lơ lửng trong không gian vô biên vô tận, yên lặng nhìn ta... Sau đó, lúc ta dùng do thám hồn lực thả ra linh hồn của chính mình, trong nháy mắt liền bị xé nát, sau đó, ta cũng không còn ý thức..." Đặc Lôi Á mở mắt nhìn U Minh, "Ngay lúc đó ta có phản ứng gì? Có nói gì không? Hay là làm ra động tác gì?"

"Không có, " Lời của Đặc Lôi Á ở trong lòng U Minh khuấy lên một trận rùng mình, "Ta lúc đó cố gắng đánh thức ngươi, thế nhưng ngươi nhìn qua giống như... giống như không còn hồn phách, chỉ còn lại một thân thể... Sau đó, đao gió dày đặc liền từ trên mặt biển công kích tới rồi."

"Xem ra, bí mật của Gilgamesh, vượt xa những gì chúng ta biết hiện giờ." Đặc Lôi Á nhìn cây cối bị chém đứt ngã trái ngã phải dọc đường, biểu tình nghiêm trọng.

"Con mắt màu đỏ kia, rốt cuộc là thứ gì?" U Minh nhịn không được hỏi.

Đặc Lôi Á suy nghĩ thật lâu, thở dài, trên mặt nàng viết đầy cảm giác thất bại, nàng chỉ nói bốn chữ: "Ta không biết nữa."

"..." U Minh giơ lên mắt, "Vừa rồi ngươi cảm ứng được, ngoại trừ Gilgamesh, còn có hồn lực của người khác không?"

"Ta biết ngươi muốn hỏi cái gì, ngươi muốn xác nhận Ngân Trần rốt cuộc chết hay chưa." Đặc Lôi Á khẽ cười, nói, "Ta có thể xác nhận trăm phần trăm, trung tâm lốc xoáy ở xa kia chỉ có hồn lực của Gilgamesh, không có bất kỳ hồn lực của hồn thuật sư khác. Cho nên, Ngân Trần, nhất định là đã chết."

Trong ánh mắt U Minh, khẽ hiện một loại thất vọng không thể gọi tên, nhưng rất nhanh liền biến mất.

https://thuviensach.vn

"Đi thôi, về báo cáo trước." Đặc Lôi Á xoay người, hướng xa xa đi tới. Thuyền lúc tới vẫn như cũ dừng sát ở dưới vách núi đá ngầm, từ đỉnh núi nhìn tới, đội thuyền nhỏ nhỏ giữa phập phồng sóng to gió lớn, thoạt nhìn như một chiếc lá khô bất cứ lúc nào cũng có thể bị nghiền nát.【Phía tây Aslan? Trung tâm Cách Lan Nhĩ Đặc】

Trong tia sáng u ám có thể mơ hồ nhìn thấy vách đá thô ráp xung quanh. Trong không gian hang động rộng lớn, chỉ có hai ngọn đèn dầu u ám xa xa trên bách đá chớp động, ánh sáng chập chờn chỉ có thể chiếu sáng một màn nhàn nhạt như vật trong bóng tối to lớn. Mọi thứ trong bóng tối đều chỉ có thể nhìn ra một đường viền mơ hồ.

Không biết chỗ nào truyền đến tiếng nước tí tách.

Trong phòng đá vuông vức trong hang động dưới lòng đất này tản ra mùi ẩm ướt mà mục nát.

Quỷ Sơn Liên Tuyền nửa híp mắt, trong hoàn cảnh tối tăm không ánh mặt trời này đã không thể nói chính xác nói là đã bị cầm tù trong hang động này bao lâu. Xiềng xích trên cổ tay, cổ chân không thể phá vỡ, hơn nữa mạch hồn của mình không biết có vấn đề ở đâu, hoàn toàn không cách nào vận hành, khẽ vận động hồn lực trong cơ thể một cái, toàn thân liền phát ra đau đớn sắc bén giống như ngàn dao róc thịt. Cảm giác sắc bén, sâu sắc dọc theo mỗi một đầu dây thần kinh và chiều dài mạch hồn, điên cuồng nhốn nháo ở trong người, giống như vô số lưỡi dao vừa nhỏ vừa băng lạnh ở trong người nhẹ nhàng vui vẻ thỏa thích mổ xẻ.

Nàng đã rất nhiều ngày chưa ăn uống gì, để duy trì tính mạng của nàng, mỗi ngày sẽ có người đúng giờ đưa nước tới. Chỉ có nước mà thôi, ngoại trừ nước, không có bất kỳ đồ ăn gì. Ký ức trong đầu nàng là Ngân Trần xuất hiện trước mặt mình, tháo xuống mũ trùm màu đen. Thế nhưng dù nàng nghĩ thế nào cũng không thông, Ngân Trần rõ ràng trước đó đã tới hang

https://thuviensach.vn

động nhốt Gilgamesh dưới lòng đất, vì sao còn xuất hiện ở di tích Eutours, hơn nữa, hắn mang mình tới đây nhốt lại để làm gì.

Mỗi ngày đưa nước cho mình lại là người nào?

Trong bóng tối đột nhiên truyền đến một hồi tiếng xiềng xích vang vọng. Sau đó, hai người mặc trường bào màu trắng mang mũ trùm đi tới, hai người bọn họ một trái một phải dìu một cô gái trả tuổi thoạt nhìn đã hôn mê, mất đi ý thức. Bọn họ dùng xiềng xích trói chặt cô gái kia vào cột đá trống giữa rãnh nước đối diện Quỷ Sơn Liên Tuyền, sau đó liền rời đi.

Trong ánh sáng mờ tối, Quỷ Sơn Liên Tuyền không cách nào nhìn rõ gương mặt cô gái đối diện kia, chỉ là từ của quần áo trên người cô ta mà xem, cảm giác vô cùng quen mắt. Quần áo của cô ta đã rách mướp, đồng thời cả người đều là vết máu màu nâu, khoảng cách xa như vậy, vẫn có thể ngử thấy được một mùi máy tươi mơ hồ. Có thể khẳng định, trên người cô ta nhất định có rất nhiều vết thương đã bắt đầu thối rữa.

Liên Tuyền nhắm mắt lại, xem từ hồn lực trong đối phương truyền ra, cô ta chưa nguy hiểm tới tính mạng, thân thể tuy rằng chịu rất nhiều vết thương, thế nhưng đều không nguy hiểm đến tính mạng, đồng thời thân thể của cô ta đang khôi phục nhanh chóng, mà kỳ quái hơn, mạch hồn trong cơ thể cô ta tựa như là vật sống, đang sinh trưởng, biến đổi, xây lại... Mạch hồn trong cơ thể nàng giống như rễ cây, đang chậm rãi sinh trưởng...

Trong bóng tối lại một lần nữa truyền đến tiếng bước chân, Liên Tuyền lập tức cúi đầu, làm bộ như đang ngủ say. Liên Tuyền xuyên qua mi mắt hơi mở, có thể thấy hai người vừa rời đi lại trở lại, chỉ là trên tay bọn họ có thêm một thùng gỗ nặng trình trịch, hai người bọn họ xách thùng gỗ đến bên rãnh đá hình vuông kia, nhìn thử cô gái thoi thóp."Sao, bây giờ đổ luôn vào, hay là chờ ả ta khôi phục thêm một chút thể năng nữa? Ngươi cũng biết, thứ này... Tôi sợ ả ta chịu không được, nếu để ả ta chết đi, chúng ta cũng chờ bị cắt cổ đi." Một người áo trắng trong đó nhỏ giọng hỏi.

https://thuviensach.vn

"Ai biết ả ta khôi phục lúc nào, vừa rồi ở trong Hành Lang Vực Thẳm, cũng đã tới như vậy ả ta còn chưa chết, bây giờ nhất định cũng không chết được. Mau lên đi, trời sáng chúng ta còn phải đi làm chuyện khác." Một người khác không nhịn được trả lời.

"Được, vậy đổ đi."

Hai người mở nắp thùng, sau đó nghiêng thùng gỗ qua, từ chỗ Liên Tuyền, chỉ có thể nhìn thấy vô số khối đá màu đỏ đen to bằng nắm đấm gì đó, lộp bộp đổ vào trong rãnh nước.

"Mau đi thôi, thứ đồ chơi này, dính lên người cũng không phải trò đùa."

"Được rồi, tôi vốn còn muốn xem đây, xem con nữ quái vật nàu làm sao đối phó mấy món đồ chơi này." Người áo trắng tức giận nói. Nói xong, hai người biến mất trong bóng tối.

Tiếng bước chân hai người áo trắng vừa biến mất không lâu, những hòn đá màu đỏ đen rót vào trong rãnh kia liền từng bước từng bước hoạt động, Liên Tuyền nương theo tia sáng trên tường đá, chú ý nhìn kỹ, lúc nàng thấy rõ đá trong rãnh gì đó, dạ dày trống rỗng của nàng trong nháy mắt dâng lên nước chua buồn nôn.

Những hòn đá lớn chừng nắm đấm này là một rồi lại một con bọ cánh cứng, lưng bọn chúng trơn truột lại cứng rắn, phát ra ánh đỏ đen êm dịu, mấy cái chân sắc bén co rúc trong bụng của chúng lúc này đã mở rộng ra, chúng nó dường như nghe thấy được mùi máu, đều dọc theo hai chân trần của cô gái kia, bò lên thân thể cô ta, những con bọ cánh cứng bò lên trên người cô ta trước đều dừng lại trên da thịt cô ta, bất động tại chỗ, bắp chân, cổ chân, cảng chân của cô ta, nhanh chóng chằng chịt hấp dẫn đầy những con bọ cánh cứng, mà càng nhiều bọ cánh cứng hơn men theo mùi máu, hướng chỗ dã thịt lỏa lồ cao hơn leo lên, đùi, eo, ngực... Cô gái hôn mê đột

https://thuviensach.vn

nhiên tỉnh lại, đâu nhức từ trên thân thể cô ta kéo cô ta từ trong hôn mê bị đau đớn sâu sắc mà tỉnh lai.

"Cứu ta..." Trong cổ họng cô ta phát ra tiền thầm thì khàn khàn, nghe vô cùng khiếp người, trong không khí nhanh chóng tản ra mùi máu tanh kịch liệt. Da đầu Liên Tuyền tê dại một trận, cô gái đối diện bắt đầu nhịn không được hét thảm lên, tiếng thét bén nhọn quanh quẩn trong phòng đá u ám.

Liên Tuyền đã thấy rõ bọ cánh cứng này, không thể nghi ngờ, đây đều là Kim Giáp Trùng hút máu quanh năm sống nhờ ở sâu trong hang động dưới lòng đất Hành Lang Vực Thẳm. Chúng nó chỉ cần nghe thấy được mùi máu, sẽ rất nhanh tụ lại, một khi tiếp xúc được da thịt người hay động vật, vỏ bụng chúng sẽ mở ra, sau đó vô số tơ trùng màu trắng giống như xúc tu từ bên trong phun ra, đâm thủng da thịt, đem bọ cánh cứng bám chặt lên máu thịt, tơ trùng màu trắng sẽ không ngừng hút máu, thẳng đến cả người bọ cánh cứng trở nên phát sáng đỏ, giống như một quả cầu đựng máu.

"Cứu ta..." Giọng cô gái kia càng trở nên bén nhọn, hai tay cô ta bị trói lại, chỉ có thể cử động được vai, vẩy rớt Kim Giáp Trùng hút máu trên cổ, trên vai xuống, tơ trùng màu trắng kia đã đâm thật sâu vào da, cho nên, lúc cô ta gạt con bọ cánh cứng, một miếng da lớn chừng nắm đấm liền dính vào bụng bọ cánh cứng, từ trên người xé rách xuống, để lại một lỗ máu màu đỏ, màu ồ ồ chảy ra ngoài.-- Tơ trùng màu trắng của Kim Giáp Trùng hút máu tự nhiên đã có chất độc chống đông máu, tất cả vết thương đều rất khó khép lại, không chữa trị sẽ cứ không ngừng chảy máu.

Căn mắt Quỷ Sơn Liên Tuyền mở trừng, một con Kim Giáp Trùng định leo lên mặt cô gái kia "Phốc" một tiếng nổ thành một đóa hoa băng màu đỏ. Nhưng rất nhanh, Liên Tuyền liền cảm thấy một trận đâu đớn như xé rách trong thân thể. Mạch hồn của nàng giống như bị cắt thành mảnh nhỏ, hồn lực vận hành không ngừng bị tắc nghẽn, đến mỗi một điểm dừng, liền phát ra đau đớn sâu sắc.

https://thuviensach.vn

Nàng cắn răng, hai tay nắm chặt, trong rãnh đá liên tục phát ra một trận tiếng "Phốc" "Phốc" dày đặc, vô số máu trong cơ thể Kim Giáp Trùng dưới tác động hồn lực của Liên Tuyền, ngưng kết thành băng, nổ tung thân thể cứng rắn của chúng. Theo tắc động càng lúc càng lớn của hồn lực của Liên Tuyền, nàng cảm nhận sâu sắc đau đớn trong cơ thể giống như thủy triều nổi lên, sắp cắn nuốt thần trí của nàng.

Quỷ Sơn Liên Tuyền trở nên bất chấp, chợt thúc giục hồn lực to lớn, trên người nàng nổi lên hoa văn màu hoàng kim, trong nháy mắt rọi sáng không gian u ám, sau đó, liền hoàn toàn tắt đi. Nàng bị một trận đau nhức sắc bén cuộn trào đến hôn mê bất tỉnh, tựa như bị một tấm chắn rất dày đập vào mặt, mất đi tri giác.

Giữa hai người phụ nữ hôn mê là vụn băng màu đỏ sẫm tán loạn trên đất. Vô số xác Kim Giáp Trùng hút máu rơi đầy đất.

Ngay lúc Quỷ Sơn Liên Tuyền từ trong cảm giác đau đớn khôi phục ý thức tỉnh lại, nàng nhìn thấy cô gái trên trụ đá đối diện kia cũng đã tỉnh lại. Nàng lúc này ngửa đầu, ánh lửa trên vách đá chiếu rọi trên mặt cô ta, soi sáng ngũ quan xinh đẹp của cô ta -- Thần Âm.

Trong lòng Quỷ Sơn Liên Tuyền nổi lên một trận ý lạnh. Không ngờ tới, sứ đồ trước đây vẫn truy sát mình, giết chóc không ai bì nổi, hôm nay lại cũng giống như mình, trở thành tù phàm trong hang đá này.

"Cám ơn ngươi, " Thần Âm thấy Quỷ Sơn Liên Tuyền tỉnh lại, nhỏ giọng nói, "Quỷ Sơn Liên Tuyền."

Quỷ Sơn Liên Tuyền cười khổ một tiếng, không ngờ tới, cô ta cũng nhận ra mình.

Dường dư số phận đùa cợt với con người, trước đây không lâu, hai người các nàng còn chém giết lẫn nhau, hận không thể đẩy đối phương vào

https://thuviensach.vn

chỗ chết, mà bây giờ, hai người đều cùng bị xiềng xích giam cầm ở đây, không thể thoát thân.

"Ngươi biết đây là đâu không?" Quỷ Sơn Liên Tuyền hỏi, "Những người đó là ai?"

Trên mặt Thần Âm lộ ra một vẻ kinh ngạc, nhưng trong nháy mắt liền biến thành cười khổ không thể tránh được, cô ta nói: "Người nhốt chúng ta là sứ giả Bạch Ngân Tư Tế, đây không phải chỗ nào khác, chính là Cách Lan Nhĩ Đặc, trái tim đế đô thần thánh."

"Cái gì?" Sắc mặt Quỷ Sơn Liên Tuyền tái nhợt, nàng hít thở sâu một hồi, hỏi, "Ta bị bắt lại, cái này ta có thể hiểu, vốn ta và anh trai Phùng Hồn vẫn chịu lệnh truy sát đỏ. Thế nhưng, vì sao ngay cả ngươi cũng..."

"Còn không phải là vì liên quan đến ngươi..." Thần Âm cười khổ, ho khan vài cái, khóe miệng lại chảy xuống một sợi máu tươi."Vì ta?" Quỷ Sơn Liên Tuyền không hiểu.

"Bởi vì ngươi và Ngân Trần, thả Gilgamesh từ chỗ bị nhốt ra ngoài."

"Nhưng việc đó và ngươi bị nhốt có liên quan gì?" Quỷ Sơn Liên Tuyền hỏi.

"Vì lúc Gilgamesh bị thả ra, Bạch Ngân Tư Tế cho rằng hắn nhất định sẽ báo thù, cho nên, lập tức cần càng nhiều Vương Tước có hồn lực siêu mạnh làm lợi thế đối kháng Gilgamesh... Thế nhưng, trong thời gian ngắn muốn bồi dưỡng được Vương Tước mới, nói dễ vậy sao. Cho nên, Bạch Ngân Tư Tế chỉ có thể lợi dụng Vương Tước hoặc sứ độ có tiềm năng lớn, khiến bọn họ ở trạng thái vô cùng phục tùng, nhanh chóng đột phá hồn lực đỉnh cao, từ đó biến thành quái vật có hồn lực bùng nổ..."

Trong lòng Quỷ Sơn Liên Tuyền mơ hồ nổi lên một loại dự cảm lạnh như băng...

https://thuviensach.vn

"Ngươi đoán không sai..." Thần Âm nhìn vẻ mặt căng thẳng của Liên Tuyền, nuốt xuống cục máu trong cổ họng, tiếp tục nói, "Lúc bọn họ biết được thiên phú của ta, liền nhốt ta lại. Vì thiên phú của ta là vào lúc chịu công kích sẽ chữa trị mạch hồn của mình, tiến hóa năng lượng hồn lực của bản thân, cho nên, bọn họ trước đó vẫn luôn nhốt ta trong Hành Lang Vực Thẳm, ban đầu ném ta vào khu vực sát biên giới Hành Lang Vực Thẳm, hồn thú ở đó ta còn có thể đối phó, theo hồn lực của ta từ từ tăng cường, mạch hồn từ từ hoàn thiện chữa trị, bọn họ liền mang ta dần dần vào trung tâm Hành Lang Vực Thẳm... Ngươi cũng biết, hồn thú ở đó đáng sợ cỡ nào, nhiều lần, ta đều ở vào ranh giới sống chết, có thể nói, trên cơ thể ta hiện giờ không có một chỗ da thịt nào là hoàn toàn không bị thương, sau mỗi một lần công kích hoàn thành, bọn họ liền đem ta khắp người là máu, từ vực sâu kéo trở về, sau đó chờ lúc ta khôi phục, lại ném tới chỗ càng có nhiều hồn thú kinh khủng hơn tấn công. Sau đó, bọn họ phát hiện tầng bí mật sâu hơn về thiên phú của ta, đó chính là, lúc ta bị tổn thương, không chỉ có thể tăng hồn lực của ta đến hạn mức cao nhất, còn có thể đem đặc tính công kích của đối phương thu vào trong thuộc tính hồn lực của ta..."

"Có ý gì?" Quỷ Sơn Liên Tuyền không rõ.

"Ví dụ như, Kim Giáp Trùng hút máu vừa rồi, ngươi nhất định biết, loại bọ cánh cứng này một khi bám được lên da của ngươi, trong nọc độc chúng tiết ra, có loại độc tố chống đông máu, mà hiện giờ, cách thức công kích của ta, tạo thành tổn thương cho đối phương, cũng có cùng tính chất, cũng chính là trong hồn lực của ta, cũng có thêm loại độc tố này, vết thương ta rạch ra trên người ngươi, cũng trở nên khó thể đông lại, liên tục chảy máu..."

"Ngươi đã chịu nhiều tổn thương như vậy, hồn lực của ngươi cũng đã tiến hóa đến mức độ rất cao rồi, vì sao ngươi còn không trốn đi?" Ánh mắt Quỷ Sơn Liên Tuyền run rẩy kịch liệt, trong đầu nàng lăn lộn kịch liệt các loại suy đoán kinh khủng. Nàng đột nhiên nhớ tới cái gì, nhìn chằm chằm

https://thuviensach.vn

Thần Âm, lạnh lùng hỏi: "Những xích sắt trên tay ngươi, hoàn toàn không làm khó được ngươi chứ?"

Quỷ Sơn Liên Tuyền nói xong, đột nhiên nhớ tới, trước đó lúc cô ta bị Kim Giáp Trùng hút máu, cô ta hoàn toàn có thể dùng hồn lực của chính mình đánh nát bọ cánh cứng, không cần phải tự mình xa xa tới hỗ trợ.Thần Âm lắc đầu, cúi đầu thở dài một cái, nói: "Tước Ấn của ta đã bị bọn họ không biết dùng thủ đoạn gì phong ấn lại. Tất cả hồn lực đều bị khóa trong Tước Ấn, không cách nào chuyển động đới mạch hồn, ta hiện giờ cùng một người thường không có gì khác nhau."

Ánh mắt Quỷ Sơn Liên Tuyền trầm tĩnh lại, nàng nói: "Ta đây chắc cũng bị phong ấn. Ta chỉ cần vừa vận hành hồn lực, mạch hồn cả người sẽ xuất hiện đau đớn sâu sắc, như muốn xé ta ra vậy."

Nhưng Thần Âm lại lắc đầu, "Ngươi hẳn là không phải. Nếu Tước Ấn bị phong ấn, vậy ngay cả một chút hồn lực cũng không thể vận hành, ngươi ít nhất còn có thể vận hồn, chỉ là sẽ gây ra đau nhức mà thôi. Cho nên tối hôm qua, nếu như ngươi không cứu ta, phỏng chừng ta sẽ..."

"Vậy vì sao ta..." Trên mặt Quỷ Sơn Liên Tuyền biểu tình nghi ngờ.

"Lẽ nào ngươi không phát hiện..." Thần Âm hiển nhiên rất giật mình Quỷ Sơn Liên Tuyền lại không biết mình xảy ra việc gì, "Trong thân thể ngươi, bị cấy vào mạch hồn mới thứ ba sao..."

"Cái gì?!" Quỷ Sơn Liên Tuyền kinh ngạc há hốc miệng, nhưng lập tức, nàng lập tức hiểu trong thân thể mình xảy ra chuyện gì... Thù ra, bản thân đã từ hai loại hồn mạch cùng sống, lúc này đã bị loại hồn mạch mới thứ ba cứng rắn cắt ra, giống như bộ rễ ăn mòn từ bên ngoài vậy, đem mạch hồn đã từng là của mình toàn bộ sửa đổi, cắt đứt, chia cách... Chẳng trách chỉ cần vừa vận hành hồn lực, trong thân thể liền đau đớn giống như bị xé rách.

https://thuviensach.vn

"Bạch Ngân Tư Tế làm như vậy, lại thật ra là rất mạo hiểm..." Thần Âm nhìn Liên Tuyền, biểu tình trên mặt có một loại thương hại, "Tuy rằng trong cơ thể ngươi có bộ 'Vĩnh Sinh Vương Tước' làm cơ sở cực hạn chưa lành, thế nhưng, ngươi đã cùng sống hai loại mạch hồn, hệ thống kinh mạch, mạch máu, thần kinh trong thân thể đã từng bị sửa đổi một lần, lại thêm một loại mạch hồn, thật ra là đang đánh cuộc... Đánh cược sức mạnh của 'mạch hồn Vĩnh Sinh' đến cùng mạnh mẽ cỡ nào, mà tiền đặt cược chính là mạng của ngươi."

"Thì ra bọn họ bắt ta, mục đích là cái này..."

"Không chỉ là cái này." Trong đôi mắt Thần Âm chớp hiện tia bi ai, "Nếu như ngươi có thể sống sót, vậy, bọn họ sẽ tách bộ 'mạch hồn Vĩnh Sinh' kia trong người người ra, cấy vào trong cơ thể ta, như vậy, ta cũng có khả năng chịu được cường độ công kích, trở nên khó thể tưởng tượng, ta cũng có thể trong thời gian ngắn nhất, biến thành quái vật bọn họ mong muốn... Hơn nữa..."

Ánh mắt Thần Âm chớp động, dường như đang suy nghĩ phải tìm từ gì.

"Hơn nữa cái gì... Chẳng lẽ còn có chuyện càng kinh khủng hơn sao..." Quỷ Sơn Liên Tuyền hai tay lạnh lẽo.

"Ta nghĩ, mục đích thật sự của bọn họ, e là cũng không ở trên người ta. Dù sao, ta chỉ là một cá thể cá biệt. Đối với bọn họ mà nói, ngươi mới thật sự là mẫu vật có giá trị lớn nhất, nếu có thể thành công tách mạch hồn trên người ngươi ra để sao chép, như vậy, bọn họ có thể cho vô số loại thiên phú năng lượng mạch hồn phối hợp với 'mạch hồn Vĩnh Sinh', cấy vào trong cơ thể sứ đồ Vương Tước mới... Bọn họ sẽ khiến sự tồn tại song sinh Vương Tước siệu việt này, từ một 'kỳ tích Aslan chưa bao giờ có' thành 'vô số', đến lúc đó..."

https://thuviensach.vn

Lời của Thần Âm đột nhiên cứng rắn đứt đoạn trong không khí, tựa như trong bóng tối có quỷ mị đột nhiên cắt đi lưỡi cô ta, vắng vẻ phủ xuống chớp nhoáng này khiến cả người Quỷ Sơn Liên Tuyền nổi lên rùng mình. Nàng nhìn thấy gương mặt Thần Âm đột nhiên bị sợ hãi bao phủ, phát hiện ánh mắt cô ta đang nghiêng nghiêng không cử động nhìn mình chằm chằm không gian tối đen phía sau mình, tựa như đang đứng phía sau là một kinh khủng tử linh.

Quỷ Sơn Liên Tuyền bỗng nhiên quay đầu lại, nàng phát hiện nguyên nhân Thần Âm đột nhiên ngừng nói chuyện.

Trong bóng tối, một thiếu niên ăn mặc kỳ dị, đối diện hai người bọn họ, nở nụ cười xán lạn.

Hắn chậm rãi đi ra từ trong bóng tối, dừng lại giữa hai người, hắn nhẹ nhàng nhảy lên, giống như không có trọng lượng, nhảy lên trên bàn đá bên cạnh, hắn dùng một kiểu rất phóng khoáng, thoải mái ngồi xổm trên bàn, đánh giá qua lại Thần Âm và Liên Tuyền. Hắn nhếch môi, trên mặt toát ra một nụ cười xúc động lòng người, hàm răng hắn trắng tinh: "Lời hai người các ngươi nói rất thú vị..."

"Ngươi là ai?" Quỷ Sơn Liên Tuyền quan sát cách ăn mặc của hắn, nhận ra khẩu âm nói chuyện của hắn, khẩu âm của hắn rõ ràng không phải người Aslan, "Ngươi không phải người của Thủy Nguyên sao, sao có thể tiến vào trung tâm?"

"Ngươi thật thú vị..." Thiếu niên ngồi lên trên bàn, lưỡng chân dài rũ xuống, vành ủng trên chân hắn là vô số chuỗi bạc kết thành tua rua, thoạt nhìn xa hoa mà lại tinh xảo, trên vai, trên cổ áo hắn, đều điểm xuyết da lông trơn bóng mềm mại, thoạt nhìn giốnng như người đến từ vùng lạng giá, "Bọn họ cũng đã đối xử ngươi như vậy, ngươi còn lo lắng người khác làm sao tiến vào đây. Ta không hiểu nổi nữa." Hắn lắc đầu, làm ra bộ dạng rầu rĩ, nhưng ngay khi nhíu mày ra vẻ khổ sở cũng khó mà che giấu ngũ quan

https://thuviensach.vn

tuấn mỹ lộ ra ngoài của hắn. Gương mặt hắn là gương mặt của một người có huyết thống ở cực bắc xa xôi, sống mũi cao ngất và đường nét gương mặt sâu sắc, chân mày rậm dây dưa cùng một chỗ, hốc mắt như hai cái hố lõm vào thật sâu dưới chân mày. Da tay hắn giống như tuyết trắng mềm mại, dù ở dưới ánh sáng mờ tối như vậy, cũng có thể cảm nhận được ánh sáng nhẹ nhàng trên da thịt hắn.

"Ngươi là ai? Đến cùng là tới đây làm gì?" Thần Âm hỏi.

"Ta à, " Thiếu nhiên nhẹ nhàng nhảy lên, từ trên bàn đáp xuống, động tác của hắn nhẹ nhàng không thể tả, tựa như bị gió quấn vòng quanh, giống như có thể lơ lửng trong không khí vậy, "Ta là một tên trộm. Ta đây, tới đây trộm một vài thứ. Dĩ nhiên, thứ ta muốn trộm không phải là các ngươi."

Hắn đi tới, nhìn Liên Tuyền một hồi, lại nhìn Thần Âm một lúc, nói: "Có điều, nghe xong lời hai người các ngươi vừa nói chuyện, ta cảm thấy, mang hai người các ngươi cùng nhau lẻn ra, cũng là một ý kiến hay. Giống như ngươi nói vậy, các ngươi, thật sự là hai mẩu vật tốt vô cùng."

Thiếu niên ở trong bóng tối, nhẹ nhàng mà cười rộ lên, giọng hắn sang sảng mà có sức hút, giống như ngọn gió mang theo hương hoa, "Thế nhưng, ta phải đi tìm thứ kia trước đã, tìm được rồi, lại tới tìm các ngươi." Hắn quay đầu, lộ ra hàm răng trắng như tuyết, "Thuận tiện nói một chút, tên của ta, là A Khắc Lưu Khắc."

Nói xong, bóng dáng của hắn lắc lư trong bóng tối vài cái, liền giống như gió biến mất, trong tia sáng còn lưu lại nụ cười mỉm trên gương mặt anh tuấn của hắn, nhưng người của hắn đã giống như u linh, biến mất trong bóng tối.

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 2: Đêm Trước Giông Bão

Dịch giả: xoxASAxox

【Phía tây Aslan; Cách Lan Nhĩ Đặc; Trung Tâm】

Bầu trời ngoài hành lang đã dần dần tối xuống. Hắn là đã đến ban đêm.

Nói là bầu trời, nhưng trong lòng Kỳ Linh rất rõ ràng, hành lang sâu trong lòng đất này, phía trên đầu ngoài cửa sổ thoạt nhìn giống như bầu trời, chẳng qua là thứ dùng hồn thuật thao túng, giả làm "bầu trời" mà thôi. Ban ngày sẽ phát ra ánh sáng dịu dàng, buổi tối sẽ biến thành một mảnh đen kịt.

Nhưng cũng chỉ có thể như vậy... phát sáng hoặc biến tối mà thôi.

Nó không thể nào giống như bầu trời thật sự, có nhiệt độ của ánh mặt trời, có ánh sáng lấp lánh của những vì sao, không thể có hoa tuyết bay xuống, cũng không thể đổ mưa. Trong trung đình ngoài hành lang, một đài phun nước rào rào tuôn chảy, có một chút hơi sương đọng lại lơ lửng trên đài, mang đến một chút hơi lạnh. Trong hồ suối phun nở ra từng đóa từng đóa hoa lớn không biết tên, thoạt nhìn giống như thủy tiên, nhưng cánh hoa nhỏ hơn nhiều lắm, lá cũng không nằm sát trên mặt nước, mà là từng cây từng cây như cỏ lau đong đưa trên mặt ao.

Kỳ Linh ngủ không được, trong khoảng thời gian này, hắn và Thiên Thúc U Hoa vẫn bị nhốt ở đây, phần lớn thời gian mỗi ngày đều là ngủ,

https://thuviensach.vn

không có việc gì làm, cho nên hiện giờ tuy đã vào đêm, nhưng hắn vẫn không buồn ngủ chút nào. Hắn khoác áo choàng, mở cửa, ngồi trên lan can, ngây ngốc nhìn một mảnh bầu trời đen nhánh bên ngoài.

Bên chân hắn, Thương Tuyết Chi Nha dùng hình dạng bình thường quỳ rạp trên mặt đất, Kỳ Linh cởi giầy, chân trần dẫm lên cổ nó, lông trắng mềm mại tỏa ra nhiệt độ ấm áp của Thương Tuyết Chi Nha. Nó há cái miệng dọa người to như chậu máu ngáp một cái, ánh mắt lại vô cùng dễ bảo, như một con mèo lớn, vô tội cọ cọ cẳng chân Kỳ Linh, biểu tình giống như đang hỏi chủ nhân vì sao chưa ngủ, hay là nói, giống như đang hỏi, sao lại triệu hồi mình từ trong tước ấn ra, lại không phải vì chiến đấu, chỉ là vì cùng hắn hơn nửa đêm ở đây ngây ngốc.

Lúc này, cuối hành lang, một Bạch Ngân Sứ Giả đang tuần tra ban đêm, mang theo một ngọn đèn lưu ly đã đi tới, gã vừa mở miệng ý bảo Kỳ Linh trở về phòng nghỉ ngơi, không nên đứng ở bên ngoài, "Vương tước cấp bảy, mời ngài..."

Gã còn chưa nói hết, Thương Tuyết Chi Nha quỳ rạp trên mặt đất, hai chân trước đầy lông thật lớn, "Hống ——" một tiếng, vươn ra mười cái móng vuốt dài mảnh như kiếm bạc, nó híp mắt, vẻ mặt khinh thường nhìn Bạch Ngân Sứ Giả hất hất cằm, đồng thời mặt đất bị nó mài ra mấy rãnh sâu... Bạch Ngân Sứ Giả ho khan hai tiếng, xấu hổ mà sợ sệt lui xuống.

Thương Tuyết Chi Nha lại ngáp một cái, lè lưỡi liếm liếm cẳng chân Kỳ Linh, hai con mắt to đen láy khẽ híp, thoạt nhìn còn rất buồn ngủ. Nó đã lâu lắm chưa chiến đấu, loại trẻ con này nó cũng không để vào mắt. Kỳ Linh cười ha hả hai tiếng, dùng hai chân kẹp lấy cái mặt to đầy lông của nó, trái phải lay mạnh vài cái tỏ vẻ cưng chìu. Thương Tuyết Chi Nha nhăn mũi lại, hai mắt nhắm, thoạt nhìn bộ dạng rất hưởng thụ...

Kỳ Linh lại tựa đầu lên trụ đá hành lang, hắn híp mắt, trong đầu hiện ra tình cảnh lúc ban đầu gặp được Thương Tuyết Chi Nha, lúc đó bản thân còn

https://thuviensach.vn

bị con quái vật khổng lồ màu trắng nhanh như tia chớp này truy sát, mạng treo chỉ mành, mà đảo mắt, nó đã biến thành hồn thú của mình, mình cũng từ một bé trai bình thường ở Trấn Phúc Trạch trở thành một trong bảy người mạnh nhất tại Aslan. Hai chữ "Vương tước" lóng lánh tia sáng, hiện giờ cũng đã in lên người mình. Cùng hiện lên trong đầu, còn có gương mặt lạnh lùng tựa như điêu khắc ra từ băng tuyết của Ngân Trần, chỉ có bản thân biết, gương mặt lạnh như băng kia, lúc mỉm cười sẽ chấn động lòng người cỡ nào; lúc bảo vệ mình thì kiên định cỡ nào; lúc bị mình chọc giận cũng vậy, thoạt nhìn tràn đầy dịu dàng như người một nhà.Đang nghĩ ngợi, hắn đột nhiên cảm giác được lông mao mềm mại của Thương Tuyết Chi Nha chạm vào chân của mình đột nhiên trở nên lạnh băng, sắc bén, giống như con nhím vậy. Thương Tuyết Chi Nha dựng lên da lông trên lưng, từng cây từng cây giống như băng châm sắc nhọn. Kỳ Linh mở mắt, có chút không nhịn được nghĩ, Bạch Ngân Sứ Giả sao còn không thôi, thế nhưng khi hắn ngẩng đầu, lại phát hiện hành lang không một bóng người, trong không gian u ám, lặng ngắt như tờ.

Kỳ Linh nhanh nhẹn xoay người nhảy xuống từ lan can, ngồi xổm bên cạnh Thương Tuyết Chi Nha, Thương Tuyết Chi Nha đã đứng lên, hai mắt nó hoàn toàn không còn buồn ngủ, chỉ còn lại có sắc lạnh bắn ra bốn phía, nó vững vàng nhìn chằm chằm chỗ sâu nhất trong hành lang tối đen phía trước, trong cổ họng liên tục phát ra tiếng gầm gừ trầm thấp. Trên bàn chân nó, móng vuốt sắc bén đã vươn ra dò xét, Kỳ Linh tựa bên cạnh nó, cả người từ từ ngưng tụ hồn lực, rất hiển nhiên, trong bóng tối có thứ gì đó chưa biết đang theo dõi bọn họ...

Đột nhiên, chân trước của Thương Tuyết Chi Nha đạp mạnh lên mặt đất một cái, dọc theo bàn chân nó hướng tới trước, một hàng chông băng sắc bén, dài ngắn không đồng đều trong nháy mắt từ dưới đất nhô lên, giống như một con rắn điện, hướng phía trước ầm ầm thẳng tắp đâm tới. Trong không khí phát ra một trận rung động vô hình, mũi chông rõ ràng đánh vào khoảng không. Thương Tuyết gầm nhẹ một tiếng, bỗng nhiên hướng phía

https://thuviensach.vn

trước lao tới, nhưng thân hình khổng lồ của nó nhảy đi, lại giống như giữa lưng chừng trời đụng phải vật gì vậy, bị một sức mạnh to lớn bắn ngược trở về, nó ngã trên mặt đất, nhưng lập tức xoay người, một lần nữa đứng thẳng lên, nó che ở trước mặt Kỳ Linh, thân thể đã trở nên to lớn gấp đôi.

"Aizzz..." Trong bóng tối phía trước truyền đến một tiếng thở dài sâu kín, Kỳ Linh trong khoảnh khắc cảm thấy sợ nổi da gà. Hành lang vắng vẻ, ngay cả một bóng quỷ cũng không có, trong hành lang đang từ từ bắt đầu nổi lên từng luồng không khí, cảm giác như gió nổi lên. Trong không khí tản ra ra một mùi hương giống như anh đào như có như không."Ta chỉ là muốn đi qua chỗ này, ngươi để ta đi qua, ta sẽ không tổn thương ngươi."

"Ngươi là ai? Có bản lĩnh đừng trốn trong chỗ tối, đi ra!" Kỳ Linh đi tới trước một bước, cùng Thương Tuyết Chi Nha sóng vai đứng thẳng.

"Aizzz, đau đầu rồi..." Giọng nói trong bóng tối so với trước đó rõ ràng hơn một chút, nghe ra là một giọng nam trẻ tuổi. Mùi anh đào nồng nặc càng thêm rõ ràng tản ra từ trong bóng tối.

"Kỳ Linh!" Cửa căn phòng cách vách đột nhiên mở ra, Thiên Thúc U Hoa cầm trong tay băng cung vọt tới bên cạnh Kỳ Linh, nàng nhìn sang hướng Thương Tuyết Chi Nha gầm nhẹ, sau đó hướng đài phun nước trong trung đình phất tay, mấy sợi sương mù giống như những con rắn trắng hướng U Hoa lao tới, Kỳ Linh còn chưa thấy rõ ràng, hơn mười mũi tên băng đã chỉnh tề xếp thành hình một lá chắn, trên dưới trái phải chen đầy toàn bộ không gian hành lang, nhanh như lôi điện hướng phía trước vọt tới.

"Ông ——", Trong không khí lóe lên ánh sáng cầu vồng bảy sắc uốn lượn lăn tăn, tất cả mũi tên băng đụng vào bức tường không khí nửa trong suốt kia, rào rào vỡ vụn, phía sau ánh đỏ, một dáng người cao lớn, theo dòng không khí xoay chuyển, dần dần hiện ra phía sau bức tường không khí."Lá chắn không khí?" Thiên Thúc U Hoa kinh ngạc há to miệng, "Ngươi là, ngươi là người của Phong Nguyên?!"

https://thuviensach.vn

"Xem ra ngươi đối với hệ thống hồn thuật của đại lục Odin hiểu rất rõ nhỉ, tiểu cô nương." Cuối hành lang, bóng người dần dần rõ ràng, trang phục người tới, thoạt nhìn cùng với trang phục hồn thuật sư ở Aslan hoàn toàn khác nhau, đối với chiến giáp sắc lạnh trên người Kỳ Linh mà nói, trang phục người tới dường như vải vóc hoàn toàn không có lực phòng ngự, mềm mại như tơ lụa, vây lấy thân thể mạnh mẽ trở nên thon dài mà lại cao ngất, trên bả vai gã khoác một đoạn lông ngắn như lông tuyết hồ, thoạt nhìn là đến từ nơi cực lạnh, nhưng dưới vai, hai cánh tay bắp thịt rõ ràng lộ ra trong không khí. Đường nét cánh tay gã mạnh mẽ có lực, nhưng da thịt lại trắng nõn như thiếu nữ, mà hấp dẫn ánh mắt người ta nhất chính là đôi găng tay da màu nâu bọc kín đến tận khuỷu tay trên tay gã, bao tay thoạt nhìn vừa mềm vừa mảnh, điểm xuyết lông thiên nga và lông công trắng, đẹp đẽ quý giá. Bao tay nhìn qua dường như được may đo theo yêu cầu, dán chặt mà tinh xảo, giống như lớp da thứ hai của gã vậy. Gã giơ tay lên, năm ngón tay bọc da nâu nhẹ nhàng vuốt cằm, vô cùng hứng thú nhìn về phía Thiên Thúc U Hoa nói: "Tiểu cô nương, cô đang nhìn tay ta sao?"

"Ngươi lén vào Thủy Nguyên, hơn nữa còn là chỗ quan trọng như đế đô Cách Lan Nhĩ Đặc, ngươi đến cùng là ai, muốn làm cái gì?" Kỳ Linh tiến lên một, có ý định chắn phía trước U Hoa, U Hoa dưới sự che chắn của cái bóng cao lớn của hắn, trong lòng nhộn nhạo nổi lên một hồi tình cảm ấm áp.

"Tên của ta gọi là A Khắc Lưu Khắc. Ta tới đây lấy một thứ." Đối phương đi tới, đường nét gương mặt hiện ra rõ ràng, U Hoa bị gương mặt mê người của gã hấp dẫn, nhịn không được hít sâu một hơi. Hai mắt gã thoạt nhìn so với rất nhiều cô gái xinh đẹp còn mê người hơn, lông mi dày đậm mà thon dài, tròng mắt dịu dàng mà quyến rũ, làn da gã cũng trong sáng óng ánh như tuyết đầu mùa, trắng đến không chút tỳ vết, mũi gã lại cao ngất thẳng tắp, giống như núi tuyết nơi cực bắc, chân mày thật cao, đường nét gương mặt thâm thúy giống như được mài đục ra vậy. Khuôn mặt hắn pha lẫn vẻ đẹp giữa nam và nữ, hơn nữa trên mặt hắn trước sau lộ

https://thuviensach.vn

vẻ một nụ cười nhàn nhạt, không kiềm chế được mà lại ưu nhã, có vẻ câu hồn đoạt phách. "Ta chỉ muốn đi qua chỗ này mà thôi, không muốn ra tay với các ngươi, cho nên, các ngươi tốt nhất để ta đi qua đi. Được chứ?"

"Ngươi là người của Phong Nguyên, dựa vào cái gì tới đây lấy đồ? Ngươi tốt nhất nói cho rõ, bằng không, ngươi bị thương, chúng ta cũng không chịu trách nhiệm." Thiên Thúc U Hoa dời ánh mắt từ ngũ quan mê người của gã ra, lạnh lùng nói. Tuy rằng nàng thoạt nhìn rất có khí thế, nhưng thật sự trong lòng nàng vô cùng rõ ràng, người này nếu có thể thần không biết quỷ không hay lẻn vào trung tâm quan trọng nhất của Aslan, gã nhất định không đơn giản, hơn nữa, phong nguyên tố lại là thuộc tính áp chế thủy nguyên tố, dù nàng và Kỳ Linh lấy hai đánh một, thế nhưng, nàng cũng không có nắm chắc có thể chiến thắng người lẻn vào trước mặt này.

"Hai người các ngươi, từ cấp bậc hồn lực ta cảm nhận được mà nói, không phải Vương tước thì cũng là Sứ đồ đúng không? Hai người các ngươi hợp lại, đúng là thật sự rất đáng sợ đây" trong bóng tối, trên mặt A Khắc Lưu Khắc vẫn như cũ lộ vẻ mỉm cười bất cần đời kia, "Đáng tiếc, người các ngươi gặp lại là ta, nói thật, các ngươi không thể tổn thương được ta. Ta lại thật sự rất sợ làm bị thương các ngươi. Cho nên, các ngươi vẫn là để ta đi qua đi.""Đừng nói chắc như vậy!" Thiên Thúc U Hoa còn chưa dứt lời, liền nhanh chóng ra tay, dây cung "Phanh, phanh" vang lên mấy tiếng, mấy mũi tên băng nhanh như mấy tia sáng trắng hướng A Khắc Lưu Khắc vọt tới, đồng thời, Thương Tuyết Chi Nha nhảy lên không, móng vuốt hai chân trước như những lưỡi dao lợi hại nhanh như chớp vọt ra, giống như thiểm điện nhào tới hắn ——

Thế nhưng A Khắc Lưu Khắc vẫn đứng tại chỗ, không nhúc nhích, trên mặt gã vẫn như cũ lộ vẻ ưu nhã, không cố kỵ mỉm cười, tựa như đang ở trong đình viện an nhàn ngắm hoa vậy, thẳng đến thời khắc chỉ mành treo chuông cuối cùng, cả người gã biến mất trong không khí...

https://thuviensach.vn

"Biến... Biến mất rồi?" Kỳ Linh khó thể che giấu vẻ kinh ngạc trên mặt, chớp mắt, hắn nhanh chóng hiểu ra, "Ta biết rồi, thiên phú của hắn là ẩn thân!"

Thế nhưng, Thiên Thúc U Hoa bên cạnh hắn lại không có bất kỳ phản ứng nào, Kỳ Linh quay đầu, khiến hắn kinh ngạc chính là, sắc mặt Thiên Thúc U Hoa một mảnh tái nhợt, hoàn toàn không để ý đến lời Kỳ Linh vừa nói, nàng giơ lên cánh cung cực lớn màu băng nhạt, tay phải ở trên dây cùng vô hình gãy mấy cái, theo mấy tiếng kim loại chíu chíu như rồng gầm, toàn bộ trước sau hành lang và không gian phía ngoài lan can, trong thời gian rất ngắn chằng chịt bện ra vô số sợi tơ kim loại lóe lên ánh trắng lạnh băng, không gian chỗ bọn họ, đã được dây cùng màu trắng giống như mạng nhện này bao vây lại.

"Xem ra, ta trốn không thoát rồi." Trong không khí, không biết từ chỗ nào, truyền đến tiếng thở dài của A Khắc Lưu Khắc, giọng nói mang theo một chút bất lực, lại giống hào hứng.

"U Hoa, thiên phú của hắn là ẩn thân, chúng ta tốt nhất nên cẩn thận một chút!" Kỳ Linh tới gần U Hoa, cùng nàng sóng vai đứng thẳng, nhỏ giọng nói bên tai nàng.

"Thiên phú của hắn, không phải ẩn thân" Thiên Thúc U Hoa ngưng tụ ánh mắt, cảnh giác nhìn chằm chằm bất kỳ gió thổi cỏ lay trong không khí, giọng nói nàng mơ hồ mang theo tuyệt vọng và sợ hãi, " Vương tước và Sứ đồ nguyên tố gió, đều có thể lợi dụng không khí làm vặn vẹo ánh sáng, đối với hồn thuật cao siêu của bọn họ mà nói, ẩn thân giống như kỹ năng cơ bản của họ vậy, mỗi người đều biết... Thiên phú của A Khắc Lưu Khắc tuyệt đối không chỉ là cái này mà thôi..."

"Cái gì?!" Kỳ Linh mở to miệng, nhưng không đợi hắn kịp phản ứng, khóe mắt hắn đã nhìn thấy bóng dáng A Khắc Lưu Khắc hiện ra ở trước mặt bọn họ, động tác của gã nhanh chóng như quỷ mị, U Hoa chỉ kịp thấy đôi

https://thuviensach.vn

tay thon dài mà linh hoạt của gã ở trước mặt mình thật nhanh làm một động tác tay phức tạp, hai tay, hai chân mình lại đột nhiên bị không khí vô hình quấn vòng quanh, trói lại, băng cung từ trên tay trượt rơi xuống, trước khi rơi xuống đất, băng cung đã được bàn tay mang theo bao tay da vững vàng bắt lấy, mà tay còn lại của A Khắc Lưu Khắc, nhanh như chớp vòng qua nấm đấm đưa tới của Kỳ Linh, ngón tay thon dài giống như đánh đàn lắc lư vài cái, trong tay hắn giống như kéo ra mấy sợi tơ vô hình, cả người Kỳ Linh bị treo ngược lên, giống như con rối dây bị A Khắc Lưu Khắc điều khiển vậy... Mà Thương Tuyết Chi Nha ở xa xa, bị quấn ở trong một đoàn không khí gào thét, giống như con thú bị nhốt gầm nhẹ...

A Khắc Lưu Khắc thân hình cao lớn đứng giữa hai người, gã duỗi ra ra hai tay, giống như vân hạc xoè ra, nắm ngón trên hai bàn tay mở rộng, mà dưới ngón tay gã điều khiển, mặt Thiên Thúc U Hoa và Kỳ Linh đỏ lên, lại không cách nào cử động."Ta đã nói với các ngươi, các ngươi đánh không lại ta... Các ngươi còn không tin." A Khắc Lưu Khắc thở dài, xoay đầu lại, nhìn Kỳ Linh bị mình treo ngược lên. Nói xong, cặp mắt dịu dàng lại ôn hòa kia của gã đột nhiên dựng thẳng, một vẻ lạnh lùng trong tích tắc từ đôi mắt hẹp dài mà thâm thúy cuồn cuộn tuôn ra, cả phía trong hành lang đột nhiên bị hàng ngàn hàng vạn lưỡi đao không khí sắc bén cuốn qua, những dây cung màu trắng kéo căng xung quanh bị những lưỡi đao không khí nhanh như chớp cắt thành từng đoạn.

"Có bản lĩnh... Ngươi cứ giết ta!" Kỳ Linh vùng vẫy, vẻ mặt đỏ bừng. Bị treo ngược lên như vậy, quả thật rất mất thể diện... Nếu như Ngân Trần ở đây, sớm đã đem tên khốn phách lối này dạy dỗ cho ngoan ngoãn một trận rồi, hàng ngàn hàng vạn hồn khí của ngài ấy, tùy tiện dùng một cái cũng khiến tên nhóc này xin tha rồi. Nghĩ tới đây, hắn càng trở nên tức giận.

"Giết các ngươi, cũng không cần phải vậy. Ta không giết người" A Khắc Lưu Khắc nhìn Kỳ Linh, lắc đầu, "Hơn nữa, các ngươi vừa chết, Bạch Ngân Tư Tế hoặc là người ở đây, nhất định sẽ cảm giác được hồn lực của các

https://thuviensach.vn

ngươi biến mất trước tiên. Ta cũng không muốn đánh động nhiều người như vậy, ta chỉ muốn lấy được đồ liền đi, các ngươi cứ ngoan ngoãn đợi ở đây đi."

"Dù ta đánh không lại ngươi, thế nhưng" Kỳ Linh đột nhiên nghiêng đầu qua chỗ khác, hướng về phía A Khắc Lưu Khắc nói, "Muốn làm ra động tĩnh khiến các thủ vệ biết, việc này ta vẫn làm được! Dù ngươi lợi hại, thế nhưng, ngươi đừng quên, đây là trung tâm của Cách Lan Nhĩ Đặc, ở đây có bao nhiêu Vương tước và Sứ đồ, ngươi biết không? Ngươi có thể đánh thắng được ta, nhưng ngươi có thể đánh thắng được tất cả Vương tước không?"

A Khắc Lưu Khắc cau mày, dường như có chút nghi ngờ nhìn Kỳ Linh, "Ngươi muốn chết như vậy sao?"

"Chờ một chút!" Thiên Thúc U Hoa đột nhiên hướng A Khắc Lưu Khắc hô to một tiếng, nàng đè nén sợ hãi trong lòng, bình tĩnh nói với A Khắc Lưu Khắc, "Chúng ta làm một cuộc giao dịch thì sao?"

"Giao dịch gì?" A Khắc Lưu Khắc mỉm cười, hàm răng trắng noãn cùng bờ môi mềm mại như cánh hoa của gã, thoạt nhìn rung động lòng người không thể tả.

"Chúng ta có thể không tố giác ngươi, đồng thời giúp ngươi tìm thứ ngươi cần, dù sao ngươi đối với nơi này chưa quen thuộc, mà chúng ta biết kết cấu cung điện này cùng với thời gian và tuyến đường thủ vệ cùng Bạch Ngân Sứ Giả tuần tra. Những thứ này đối với ngươi mà nói, đều rất quan trọng chứ." Thiên Thúc U Hoa cắn răng, hai cánh tay bị trói ngược truyền đến đau đớn vặn vẹo.

A Khắc Lưu Khắc nhìn mặt nàng, thoáng giật ngón tay mình, Thiên Thúc U Hoa lập tức cảm giác được cánh tay trói ngược của mình hơi chút thả lỏng.

https://thuviensach.vn

Thiên Thúc U Hoa thấy hắn dường như có một chút thả lỏng, nói tiếp: "Hơn nữa, lấy trình độ hồn lực của ngươi mà nói, chí ít cũng là Vương tước hoặc Sứ đồ của Phong Nguyên? Vậy ngươi hẳn là hiểu rõ quy định nhập cảnh giữa bốn nước trên đại lục Odin chứ, đối với người thường hoặc hồn thuật sư thông thường mà nói, trong tình huống chưa có giấy phép quá cảnh, hậu quả sẽ là bị đuổi về nước, thế nhưng nếu là Vương tước hoặc Sứ đồ trong tình huống chưa có giấy phép quá cảnh, xuất hiện trong quốc gia khác, ngươi nhất định biết ý nghĩa như thế nào chứ..."A Khắc Lưu Khắc nhíu chân mày, biểu tình vẫn như cũ như cười như không, nhưng trong ánh mắt dường như thật sự nổi lên một tia lo lắng.

"Ý nghĩa như thế nào?" Kỳ Linh nghe không rõ, hắn bị treo ngược, mặt đỏ lên miễn cưỡng hỏi lại U Hoa.

U Hoa không nhìn Kỳ Linh, mà bình tĩnh nhìn A Khắc Lưu Khắc, bởi vì nàng biết, một câu cuối cùng này đủ tác dụng, gã vẫn có chút băn khoăn, "Theo một ý nghĩa nào đó mà nói, quốc gia bị nhập cảnh có thể cho rằng đây là tuyên chiến chính thức đối với mình."

A Khắc Lưu Khắc thở dài, "Xem ra hình như ta phải đồng ý với ngươi giao dịch này rồi... Như vậy cái giá để hoàn thành giao dịch này là gì? Ngươi nói nghe thử."

"Mang ta và Kỳ Linh cùng đi." Thiên Thúc U Hoa nhìn A Khắc Lưu Khắc, gằn từng chữ nói.

A Khắc Lưu Khắc hơi há há miệng, sửng sốt một hồi, sau đó nhịn không được, gập cả người, cười ra tiếng: "Ha ha, A ha ha, thật biết điều!"

Giọng gã sang sảng mà lại thẳng thắn, mang theo trong trẻo của thiếu niên.

【 Phía Tây Aslan; Biên Cảnh; Tháp thành Josephine】

https://thuviensach.vn

Đã vào mùa đông rét đậm. Trong trời đất gào thét gió bấc đến từ phương bắc.

Mấy ngày trước vừa đổ tuyết, hơi nước trong không khí đều đã theo trận tuyết rơi mà biến mất sạch sẽ, Vì vậy gió bấc vù vù lại có vẻ vừa lạnh lại vừa khô, thổi lên mặt người, trong nháy mắt có thể quất đỏ da. Thỉnh thoảng ngon gió thổi mạnh lên mỏm đá cuốn theo cát sỏi thô ráp, quất đến đau mặt người.

Đối với tháp thành Josephine ở biên giới Aslan mà nói, thời tiết mùa này đều là tiêu điều.

Tháp thành Josephine ở phía đông bắc Aslan, là thành biên giới lớn nhất tiếp giáp với Nhân Đức Đế Quốc của Phong Nguyên. Mua bán qua lại và đặc phái viên gặp gỡ giữa Aslan và Nhân Đức đều lấy Tháp thành Josephine làm đường giao thông chủ yếu. Hai nước lấy "Sông Josephine " làm ranh giới, phía tây nam thuộc về Aslan, phía đông bắc thuộc về Nhân Đức. Mà dọc theo dòng chảy nam bắc, hai nước cùng ra sức, trên mặt sông xây dựng mười ba cái cầu tháp to lớn, hùng vĩ, làm trạm kiểm tra lúc thông quan, cho nên mọi người gọi Josephine là tháp thành. Đứng trên đỉnh cầu tháp, có thể liếc mắt thu hết toàn bộ phong cảnh thành Josephine vào đáy mắt. Mỗi một cây cầu, hai bên đều là tháp đá thật cao, một tòa do quân đội Aslan trấn giữ, mà một tòa khác liền do quân đội Nhân Đức trấn giữ. Mặt cầu cách mặt sông mấy trăm thước, nước sông giống như chảy xuôi trong một cái thung lũng, một năm bốn mùa cũng không dừng, ngay cả mùa đông rét lạnh nhất cũng không đóng băng. Tiếng nước rầm rì giống như cự long rống giận, quanh năm suốt tháng vang vọng bên tai binh sĩ.

Yên tĩnh chính là bầu không khí vĩnh hằng ở tòa thành biên cảnh này.

Thế nhưng, sự yên tĩnh này lại bị đánh vỡ.

https://thuviensach.vn

Sắc trời đã trở nên mờ mịt, hai bên đường phố, đèn đồng trên vách tường đã lục tục sáng lên. Giờ này trước đây, thành Josephine, phố lớn ngõ nhỏ sẽ trở nên đặc biệt yên tĩnh, mọi cư dân đều đang dùng bữa, trên đường phố không có ai, thỉnh thoảng có xe ngựa vội vàng giao hàng phi nhanh qua phiến đá trên mặt đường, để lại một trận tiếng vó ngựa trống trải.Nhưng mà, tháp thành Josephine hiện giờ, chạng vạng lại vẫn có tiếng người ồn ào.

Nói là tiếng người ồn ào cũng không hoàn toàn chính xác, trên đường cái tuy rằng chật ních người xa lạ, nhưng những người này lại hầu như không nói chuyện với nhau, trong không khí nổi lên một loại xao động trầm mặc, giống như có việc lớn sắp xảy ra.

Tình hình như vậy đã duy trì liên tục gần mười ngày. Josephine vốn có số dân thưa thớt, từ hơn mười ngày trước liền bắt đầu lục tục tụ tập ngày càng nhiều người bên ngoài, người Aslan cũng có, người Nhân Đức đế quốc cũng có, hơn nữa nhìn tới, đều không phải dân chúng bình dân thông thường. Từ trang phục của bọn họ nhìn tới, ít ít nhiều nhiều đều là là hồn thuật sư. Rất nhiều người đeo kiếm, đeo đao, đều sáng loáng vắt ở bên hông, lại cũng có rất nhiều người mặc đồ đen, có vài người còn đeo khăn che mặt. Những người này đều tụ tập trong thành Josephine, nhưng bọn họ cũng không làm gì, cả ngày ở trong dịch trạm, trong thành cũng không có xảy ra chuyện động dao động kiếm —— mọi thứ thoạt nhìn giống như một cái chợ quái dị bất ngờ hình thành, nhưng không ai biết những người này tụ tập cùng một chỗ, là muốn giao dịch cái gì.

Mọi thứ thoạt nhìn giống như là đêm trước giông bão —— áp suất không khí ngày càng cao, mây trên đầu tụ lại, cảm giác bất cứ lúc nào cũng sẽ có một trận tai vạ sấm chớp mưa bão tập kích tòa thành biên giới này vậy. Thế nhưng giờ phút như vậy, vẫn có một hành khách đội mũ trùm, xa xa, từ cửa Tháp thành Josephine đi tới, gió thổi ra trường bào màu xám đen của hắn, thổi lên mùi vị bụi bặm khắp người.

https://thuviensach.vn

"Vị khách này, xin lỗi, phòng của chúng tôi đều đã đầy rồi." Người phục vụ ở cửa mặc áo khoác da dê thật dày vừa chà hai tay bị gió lạnh thổi đỏ, vừa hướng người khác đang đứng ở cửa khom lưng xin lỗi.

"Xin cố gắng sắp xếp giúp ta một chút" Người kia lấy ra từ trong túi mười đồng Tunk vàng óng ánh, đặt vào trong tay người hầu, "Đây đã là dịch trạm thứ ba ta hỏi thăm, ngươi xem trời đã tối rồi, nếu thật sự không được, ta chỉ có thể ngủ ở giữa trời gió tuyết."

(Chú thích: Tunk là đơn vị tiền tệ cao nhất ở đại lục Odin, hệ thống đổi tiền: 1 Tunk = 10 Quake = 100 Bink; 1 Bink = 10 La = 100 Quala)

Người phục vụ bị mười đồng Tunk vàng nặng trình trịch trong tay dọa sợ đến ngây người, dù là bao toàn bộ dịch trạm, mười đồng Tunk vàng óng này cũng đủ rồi.

"Quý khách, người đến từ đế đô Cách Lan Nhĩ Đặc đúng không?" Người hầu khiêm tốn khom lưng, tay đang cầm tiền vàng động cũng không dám động, cẩn cẩn thận thận giống như đang cầm cái mạng của mình vậy.

"Ừm, đúng vậy. Sao vậy?" Người kia nhíu nhíu mày, dường như có một chút không vui.

"Không có gì, không có gì" Người phục vụ nhanh chóng gật đầu giải thích, "Ở trấn nhỏ như thành Josephine chúng tôi, bình thường sử dụng trong thành phố gần như đều là đồng Bink, thỉnh thoảng xuất hiện đồng Quake đã là người giàu có. Ngài vừa ra tay liền là mười đồng Tunk vàng, cho nên tôi đoán ngài nhất định là quý tộc đế đô."

"Ta thật sự đến từ đế đô, có điều không phải quý tộc gì, trong làm ăn, chủ yếu xuất khẩu một ít hương liệu đặc biệt của Aslan kiếm chút tiền. Anh đây, nhờ ngươi sắp xếp một chút." Người tới cười cười, giọng trầm thấp mà rất có sức hút. Gương mặt hắn che phủ trong mũ trùm, trong sắc đêm lờ mờ, chỉ có thể nhìn thấy một vòng đường nét sắc sảo, về phần mặt mũi, đều mơ

https://thuviensach.vn

hồ trong bóng tối dưới mái hiên."Vậy ngài vào trong trước, bên ngoài gió lớn, tôi hỏi ông chủ chúng tôi thử. Ngài ngồi ở đây chờ một chút đi." Người phục vụ dẫn khách đi vào đại sảnh dịch trạm, mời hắn ngồi xuống ghế dài khắc hoa ở cửa, xoay người đi vào buồng trong, trước khi đi quay đầu, hỏi: "Ngài đây xưng hô như thế nào?"

"Ngươi gọi ta Ngãi Bạc là được."

"Ngài Ngãi Bạc, xin chờ. Tôi sẽ trở lại ngay."

Hắn ngồi trên ghế dài chỗ hành lang ở cửa, quay đầu, có thể nhìn thấy toàn cảnh trong đại sảnh dịch trạm. Lúc này đang là giờ cơm, trên từng hàng bàn gỗ màu đen, ngồi đầy những người đang dùng bữa. Từ trang phục của bọn họ và hơi thở tỏa ra trong ánh mắt bọn họ mà xem, đều là những cao thủ tinh thông sử dụng hồn thuật. Từ hồn lực cảm ứng được mà xem, hồn thuật sư của Phong Nguyên và Thủy Nguyên chiếm phân nửa. Có điều, những hồn lực có thể cảm ứng được này đều không coi vào đâu. Hồn thuật sư thật sự đạt đến trình độ Sứ đồ và Vương tước, trong trạng thái không chiến đấu, hồn lực đều ẩn sâu trong người, không phải người tinh thông nhận biết đối với hồn lực đều giống nhau không thể phát hiện được sự tồn tại của bọn họ.

Tiếng bước chân người phục vụ đi xa lại lần nữa trở về, Ngãi Bạc quay đầu, thấy biểu tình khổ sở của người phục vụ, trên tay hắn còn đang cầm đồng Tunk vàng vừa đặt vào cho hắn.

"Ngài Ngãi Bạc, vô cùng xin lỗi, chúng tôi đã kiểm tra nhiều lần, ngay cả một gian phòng trống cũng không có. Cả phòng ngủ của ông chủ chúng tôi, cũng vì quá đông khách, mà cũng dùng làm phòng khách rồi. Cho nên, thật sự không có cách... Vô cùng xin lỗi!" Người phục vụ khom lưng cúi người, cúi đầu, nâng đồng Tunk vàng đến trước mặt khách.

https://thuviensach.vn

Hắn đang muốn mở miệng, đột nhiên bị một loạt tiếng bước chân và giọng nói sang sảng phía sau cắt ngang, "Ai da, ngài Ngãi Bạc, đợi ngài lâu lắm rồi, ngài cuối cùng đã tới! Mau lên phòng thay quần áo một chút đi, ngài ăn mặc quá mỏng manh, thành biên giới này, khí hậu lại rất lạnh."

Người khách quay đầu, thấy người hướng mình đi tới, vừa nói chuyện, vừa đưa ra hai tay tỏ vẻ hoan nghênh đối với mình. Gã mặc một trường bào màu xanh đậm, thoạt nhìn tuy rằng đẹp đẽ quý giá, nhưng lại cũng không phải chiến bào quý giá của gia tộc hồn thuật ở đế đô, vẻn vẹn chỉ là trường bào dân gian xa xỉ kỹ thuật tinh xảo mà thôi, trái lại gã một đầu tóc vàng vô cùng diêm dúa, giống như mặt trời chói chang, khiến người khác hoa mắt chóng mặt, gương mặt gã bị ánh sáng màu vàng này ôm lấy, có vẻ cao quý mà lại ưu nhã, ánh mắt gã thoạt nhìn như mặt hồ màu xanh nhạt, sâu không thể dò. Dáng vẻ gã cao ngất, thoạt nhìn tuy rằng khiêm tốn, nhưng lại mơ hồ có một loại khí phách vương tộc.

"Ngươi là..." Hắn nhịn không được hỏi, đồng thời, trong lòng âm thầm cảnh giác. Bởi vì rất rõ ràng, người này hắn cũng không nhận ra. Hơn nữa, cái tên "Ngãi Bạc" này, cơ bản cũng không tồn tại, chỉ là che giấu hành tung của mình mà thuận miệng nói ra một cái tên, bộ dạng đối phương thoạt nhìn lại giống như thật sự quen biết một người Ngãi Bạc như vậy.

"Chờ ngài đã lâu rồi, còn tưởng rằng ngài đã xảy ra chuyện gì trên đường chứ, mọi người rất lo lắng. Nào, mau tới gian phòng của chúng ta đi." Vừa nói, người tóc vàng đã chạy tới trước mặt, gã thoạt nhìn so với vừa rồi từ xa suy đoán cao hơn, gã cúi người xuống, sau đó cho người phục vụ một đồng Bink, sau đó nói với người phục vụ, "Ta tới đón đãi ngài Ngãi Bạc là được rồi. Trước đó ta có đặt hai căn phòng, chính là giữ cho ngài Ngãi Bạc. Ngươi đi làm việc trước đi."Người phục vụ cầm tiền thưởng, vui vẻ gật đầu, lui xuống.

"Đi thôi, ngài Ngãi Bạc" Người tóc vàng cúi người xuống, đưa tay đỡ khuỷu tay hắn, sau đó kề sát vào bên tai hắn nói, "Chúng ta vẫn là lên lầu

https://thuviensach.vn

trước rồi hãy nói, người cũng không muốn gây ra rối loạn gì chứ."

Hắn nghe xong những lời này, sắc mặt trắng nhợt, thế nhưng sau một lát, hắn vẫn theo người tóc vàng, đi tới gian phòng trên lầu.

Người tóc vàng nhẹ nhàng đóng lại cánh cửa sau lưng mình, sau đó, hắn hướng về phía Ngãi Bạc vẫn đội mũ trùm, ưu nhã mỉm cười một cái, sau đó, gã quỳ một gối xuống đất, cúi đầu cung kính nói: "Băng Đế Ngải Âu Tư bệ hạ, kính cẩn chờ đợi đã lâu."

Người mang mũ trùm chần chờ thật lâu, cuối cùng nhẹ nhàng gỡ xuống vành nón của mình, ánh sáng trong phòng chiếu sáng ngũ quan của hắn, lông mi nồng đậm đen kịt, gương mặt tuấn lãng, dáng người cao ngất, có khí thế của bậc đế vương không thể nghi ngờ.

"Ngươi là ai? Sao lại biết thân phận của ta?" Ngải Âu Tư nhìn người tóc vàng trước mặt, trong lòng mơ hồ dâng lên một chút bất an.

"Ngải Âu Tư bệ hạ, có thể ngài chưa từng gặp thần. Thế nhưng ngài nhất định đã nghe qua tên thần..." Người tóc vàng đi tới bên cạnh bàn, vươn tay phất qua phía trên ấm trà, nước trà trong ấm giống như nước suối, hóa thành một cột nước trong không trung, rót đầy hai chén trà trên mặt bàn, sau đó gã lại giơ tay lên, năm ngón khẽ giật giật, ngoài cửa sổ một trận gió mạnh, bỗng nhiển thổi mở cửa sổ, không khí lạnh lẻo trong nháy mắt rót đầy căn phòng. Tiếp đó, gã hướng lò sưởi trong tường đang chất đầy củi ở góc phòng búng tay một cái, "Phừng ——" một tiếng, ngọn lửa hung mãnh trong nháy mắt đốt chát củi, trong ánh lửa chập chờn, gương mặt người tóc vàng giống như thần phát vàng óng ánh.

"Ngươi là Gilgamesh..." Ngải Âu Tư chậm rãi ở ngồi xuống ghế, ngón tay trở nên lạnh lẽo.

【 Phía tây Aslan; Cách Lan Nhĩ Đặc; Trung tâm】

https://thuviensach.vn

Kỳ Linh và U Hoa đã được đặt xuống, hai người bọn họ đứng ở trước mặt A Khắc Lưu Khắc, trao đổi ánh mắt lẫn nhau. Kỳ Linh hiển nhiên rất không ngờ U Hoa sẽ đưa ra yêu cầu như vậy, thế nhưng nếu như người này thật có thể mang mình ra ngoài, dĩ nhiên là tốt nhất.

"Được rồi, ta có thể mang hai người các ngươi ra ngoài. Thế nhưng, hai người các ngươi phải nghe theo sắp xếp của ta, bằng không, lỡ như hành tung bị phát hiện, ta cũng không thể bảo đảm an toàn của các ngươi, ngươi cũng biết, người Phong Nguyên chúng ta, cái khác không được, tốc độ chạy chính là không ai đuổi kịp..."

"Huống chi ngươi còn ẩn thân, quỷ cũng không chạy trốn nhanh bằng ngươi." Kỳ Linh lầm bầm trong mũi, hiển nhiên, còn đang so đo nhục nhã vừa rồi bị treo ngược lên.

"Quỷ còn chạy nhanh hơn ta." A Khắc Lưu Khắc nhún vai một cái, động tác này được gã làm đến vô cùng đẹp mắt, thoạt nhìn có mị lực khác biệt. "Nghe đây, ta hiện giờ phải đi tìm thứ khác, tiểu cô nương, ngươi phụ trách dẫn đường cho ta đi, còn ngươi, " A Khắc Lưu Khắc vỗ vỗ vai Kỳ Linh, chiều cao hai người bọn họ không khác biệt lắm, động tác này khiến hai người bọn họ thoạt nhìn giống như anh em từ nhỏ cùng nhau lớn lên, nhưng trên thực tế, chỉ một chốc lát trước, gã còn muốn treo ngược hắn đây, "Ngươi phụ trách giúp ta mang hai người ra.""Hai người? Ngươi muốn tìm không phải một thứ khác sao? Sao lại có người cần ngươi mang ra ngoài?" Kỳ Linh nghi ngờ hỏi.

"Dù sao... chỉ là muốn đem hai cô ấy ra ngoài. Vừa rồi trong một căn phòng ở bên dưới mấy tầng, nghe được trò chuyện của hai cô ấy, hình như các cô ấy gọi là Thần Âm và Liên Tuyền..." A Khắc Lưu Khắc nói.

"Quỷ Sơn Liên Tuyền và Thần Âm?!" Kỳ Linh há hốc miệng, "Hai người bọn họ sao lại ở đây?"

https://thuviensach.vn

"Cái này ta cũng không biết. Ngươi tự mình đi hỏi hỏi các cô ấy là được rồi." A Khắc Lưu Khắc đưa tay nắm lấy U Hoa, mặt U Hoa đột nhiên đỏ lên, nàng xoay đầu lại nhìn Kỳ Linh, sau đó dùng sức giãy khỏi tay A Khắc Lưu Khắc, nhưng A Khắc Lưu Khắc không để ý tới, nói tiếp, "Ta cho ngươi biết đi thế nào có thể tìm được các cô ấy, ngươi đi cứu hai người bọn họ ra trước..."

"Cứu?" Kỳ Linh nhướng chân mày, "Các cô ấy bị làm sao?"

"Tự ngươi nhìn sẽ biết... Dù sao, tình huống không tốt lắm" A Khắc Lưu Khắc thở dài một tiếng, làm ra một biểu tình thương tiếc, "Đợi lát nữa, ta và U Hoa, ngươi gọi là U Hoa đúng không? Sau khi ta và U Hoa tìm được đồ vật, sẽ trở lại căn phòng đó tập hợp với các ngươi, sau đó chúng ta cùng đi ra ngoài."

"Được..." Kỳ Linh nhìn U Hoa, "Ngươi bảo đảm an toàn của U Hoa!"

"Cái này ta có thể bảo đảm, chỉ cần cô ta nghe lời, không làm khó." A Khắc Lưu Khắc hai tay khoanh cùng một chỗ, mười ngón tay thon dài thoạt nhìn một trận ưu mỹ. Nhưng hai tay gã vẫn giấu trong bao tay da, thoạt nhìn lại thêm một loại cảm giác thần bí.

Hành lang đá quanh co khúc khuỷu sâu không thấy đáy, U Hoa và A Khắc Lưu Khắc đã đi một lúc lâu, vì U Hoa biết thời gian và tuyến đường tuần tra của thủ vệ cho nên dọc đường đi, bọn họ cũng không gặp phải Bạch Ngân Sứ Giả.

"Ở đây thật sự giống như mê cung, rắc rối phức tạp" A Khắc Lưu Khắc ở phía sau U Hoa, hai tay cắm vào trong túi bên hông, "Có điều, ngươi làm sao lại quen thuộc với chỗ này như vậy?"

"Gia tộc của ta là vương tộc vô cùng hiển hách, mẹ ta còn là người phụ trách ghi lại toàn bộ tài liệu lịch sử của Aslan. Tuy những thứ này đều là cơ mật quốc gia, thế nhưng lúc ta còn bé thường quấn quít lấy mẹ kể cho ta

https://thuviensach.vn

chuyện của Cách Lan Nhĩ Đặc và trung tâm đế đô, mẹ luôn không chịu được dây dưa của ta, nên thường kể cho ta nghe. Hơn nữa, lúc còn bé, mỗi lần mẹ ghi lại tài liệu lịch sử của đế vương hay Bạch Ngân Tư Tế, ta đều chơi đùa ở bên cạnh bà, có đôi khi cũng nhìn lén một chút."

"A, vậy... ngươi cũng là Sứ đồ?" A Khắc Lưu Khắc hỏi, "Mạch hồn trong cơ thể ngươi... thật thú vị."

"Ta là cấp sáu... Không, ta hiện giờ cũng không rõ lắm mình là cái gì." Giọng nói U Hoa thấp đi, A Khắc Lưu Khắc đi tới sau lưng nàng, cũng không nhìn ra nét mặt của nàng, vì vậy gã đi nhanh hai bước, vòng qua trước mặt U Hoa, vừa muốn mở miệng, lại thấy trong ánh mắt nàng ánh ra ánh lệ trong suốt."Này? Ngươi khóc cái gì?"

"Mắt ngươi có bệnh à! Ai khóc chứ?" Thiên Thúc U Hoa hung hăng liếc mắt trừng A Khắc Lưu Khắc, "Đừng chỉ cứ hỏi ta, ta còn muốn hỏi ngươi đây, một mình ngươi người của Phong Nguyên, ăn gan rồng hay sao, dám chạy đến chỗ này trộm đồ? Ngươi có tuyệt kỹ à? Ngươi là Vương tước cấp một sao, lớn lối như vậy?""Ta à, chỉ là một nhân vật nhỏ mà thôi." A Khắc Lưu Khắc thở dài, " Vương tước của ta gọi là Pháp Dạ, hắn là Vương tước cấp bảy của Phong Nguyên, ta đây, chỉ là một Sứ đồ cấp bảy yếu nhất. Loại việc tìm chết này, dĩ nhiên chỉ có thể để một con quỷ xui xẻo như ta đi làm rồi."

"Thì ra là như vậy, ngươi đến cùng muốn trộm thứ gì vậy? Ngươi không nói ta cũng... Ngươi đang... Ngươi đăng ăn cái gì vậy?!" Thiên Thúc U Hoa kinh ngạc nhìn A Khắc Lưu Khắc, gã đang không ngừng từ trong túi bên hông móc ra gì đó, không ngừng ném vào trong miệng, nhai đến say sưa.

"Ừm, đúng rồi, cái này là hạt dưa lôi thạch ta tự rang, ngươi muốn ăn không? Là hạt dưa dùng nhựa Tiễn Thảo ngâm thật lâu, lại dùng gió trong thung lũng sông băng thổi khô, cuối cùng còn phải dùng hồn thuật dẫn ra

https://thuviensach.vn

lôi điện trong gió, nổ trong nồi. Ha hả. Ăn vào rất tốt cho mắt, giúp sáng mắt, hơn nữa có thể trừ đi khí lạnh trong người, ít bị bệnh."

"Ngươi rất có nghiên cứu... Ngươi là đầu bếp à?" Thiên Thúc U Hoa tức giận nói, nhưng vì tò mò, vẫn nhận lấy hai hạt, ném vào trong miệng, trong nháy mắt một mùi thảo dược thơm mát tràn ngập giữa kẽ răng, ban đầu cảm thấy cay đắng, nhưng dần dần lại sinh ra một cảm giác mát lạnh như bạc hà vậy, trong miệng giống như chứa đựng một cơn gió mát.

"Ta không phải đầu bếp, ta là bác sĩ." A Khắc Lưu Khắc nhìn U Hoa, nghiêng khóe miệng cười.

"Ai dám cho ngươi chữa, người đó thật sự chính là..." Lời còn chưa nói hết, Thiên Thúc U Hoa đột nhiên thấy hoa mắt, A Khắc Lưu Khắc trong nháy mắt biến thành mấy luồng gió lớn xoay tròn, nàng còn chưa kịp phản ứng, đã bị luồng không khí này bao bọc, kéo hướng về một chỗ rẽ kín đáo trên hành lang. A Khắc Lưu Khắc hiện ra, đôi tay mang bao tay da kia của gã đã che ngoài miệng U Hoa, "Đừng nói chuyện."

Thiên Thúc U Hoa nhìn tới trước, mười mấy Bạch Ngân Sứ Giả mang một thứ giống như quan tài, từ phía xa đi tới.

"Ngươi ở đây chờ ta." A Khắc Lưu Khắc để Thiên Thúc U Hoa ở lại tại chỗ, "Ta phải đi theo nhìn thử."

Hắn xoay người, vươn tay hướng góc tường Thiên Thúc U Hoa ẩn thân hơ vài cái, bên tai U Hoa đột nhiên truyền đến mấy tiếng gió vù vù sắc bén, trước mắt lóe ra một tầng ánh sáng kim cương bàng bạc dập dờn, nàng đoán được đại khái là một lá chắn không khí dùng để phòng ngự. Nàng vừa định nói với A Khắc Lưu Khắc, kết quả, bóng dáng vừa rồi còn ở trước mặt mình, lúc này đã giống như cơn gió biến mất trong không khí, hiển nhiên, gã đã ẩn thân đi theo vừa mười mấy Bạch Ngân Sứ Giả rồi.

https://thuviensach.vn

Hành lang u ám, vắng vẻ không tiếng động, chỉ có đèn trên vách tường lóe ra ánh sáng mờ nhạt. U Hoa yên tĩnh đợi ở trong góc, nàng không dám tùy tiện ra khỏi phạm vi lá chắn không khí, nhưng đợi ở tại chỗ cũng có một loại cảm giác sợ hãi, lúc nào cũng lo sợ bị phát hiện. Thời gian chậm rãi trôi qua, thường thường sẽ có ảo giác có người đi tới chỗ khúc quanh, mà thần kinh sẽ đột nhiên căng thẳng, lại phát hiện chỉ thị ảo giác của mình. Nàng vừa lo lắng chờ đợi, vừa nghĩ không biết Kỳ Linh bên kia sao rồi, có an toàn hay không.

Đang nghĩ ngợi, đột nhiên thấy xa xa nhanh như điện chớp chạy tới một bóng người, đi vào, lại nhận ra là A Khắc Lưu Khắc, chỉ là lúc này trên bả vai gã đang khiêng cái quan tài lớn vừa rồi. Thế nhưng, quan tài gỗ nặng nề như vậy, ở trên bả vai gã lại giống như một tờ giấy mỏng vậy. Thiên Thúc U Hoa chú ý nhìn kỹ, lại thật ra là được luông khí không nhìn thấy nâng lên, trôi nổi trên bả vai gã mà thôi."Đi mau." A Khắc Lưu Khắc đi tới góc, kéo Thiên Thúc U Hoa, sau đó xoay người dọc theo đường về thật nhanh lui lại.

"Thứ ngươi muốn tìm, chính là cái này? ... Một cái quan tài?" Thiên Thúc U Hoa kinh ngạc hỏi.

Thế nhưng lúc này, trong hai mắt A Khắc Lưu Khắc chớp động như chứa mũi đao thật nhỏ mà lợi hại vậy, một chút cũng không giống như thiếu niên vừa rồi mời mình nếm thử hạt dưa lôi thạch gã tự mình làm ra. Trên gương mặt gã bao phủ lệ khí giống như gió lạnh vào đông khiến Thiên Thúc U Hoa không dám lại hỏi tiếp.

Nhưng mà, ngay lúc hai người bọn họ sắp trở lại gian phòng trước đó, chỗ rẽ hành lang phía trước truyền đến tiếng bước chân dày đặc, mà chỗ bọn họ, chính thị một cái hành lang hẹp dài, hai bên là tường đá hoàn chỉnh, không có bất kỳ chỗ ẩn thân nào, muốn lui về phía sau cũng đã không kịp, đường lui sau lưng càng dài hơn.

"Làm sao bây giờ..." Thiên Thúc U Hoa lạnh run.

https://thuviensach.vn

"Đứng yên đừng nhúc nhích." Giọng A Khắc Lưu Khắc lạnh lùng giống như đến từ hầm băng.

"Cái gì? Người tới phía trước sẽ lập tức tới rồi, vừa cua sang là có thể nhìn thấy chúng ta, ngươi kêu ta..." Lời còn chưa nói hết, A Khắc Lưu Khắc vươn cái tay không khiêng quan tài, một cái kéo Thiên Thúc U Hoa tới bên cạnh mình, lấy tay che miệng nàng lại. Hắn ở bên tai nàng căn dặn từng chữ, từng câu: "Ổn định hô hấp, tốt nhất ngay cả tròng mắt cũng đừng chuyển động."

Vừa dứt lời, ba Bạch Ngân Sứ Giả từ chỗ rẽ đi tới, xuất hiện ở hành lang phía trước.

Nhưng mà, ba người bọn họ lại dường như không thấy gì cả, bình thường hướng phía U Hoa bọn họ đi tới, trên mặt nhìn không ra bất kỳ khác thường gì, giống như A Khắc Lưu Khắc và U Hoa là trong suốt.

"Lẽ nào, hắn có thể khiến mình cũng cùng ẩn thân?" Thiên Thúc U Hoa suy nghĩ trong lòng, thế nhưng vẫn như cũ ngăn không được sợ hãi trong lòng, theo Bạch Ngân Sứ Giả ngày càng gần, nàng cảm giác trái tim nhảy lên kịch liệt, cũng sắp muốn từ trong lồng ngực nhảy ra rồi. Hơi thở của nàng ngày càng gấp, trong lỗ mũi là mùi hương ánh đào nhàn nhạt đến từ bao tay da trên tay A Khắc Lưu Khắc. Ngay lúc Bạch Ngân Sứ Giả thoáng qua bên người bọn họ, nàng sợ đến nhanh chóng nhắm hai mắt lại.

—— vào giờ phút này, Bạch Ngân Sứ Giả đi ở sau cùng kia giống như cảm thấy xảy ra điều gì, hắn xoay đầu lại, đối mặt với chỗ Thiên Thúc U Hoa và A Khắc Lưu Khắc đứng yên, không chớp mắt nhìn chằm chằm trong không khí một hồi, vừa rồi chắc chắm có thứ gì chớp động một cái, hắn vô cùng xác định. Chóp mũi của hắn thậm chí cách trán Thiên Thúc U Hoa chưa quá hai ba tấc ly.

https://thuviensach.vn

Lúc này, hành lang xa xa "Ầm" một tiếng, tựa như tiếng động có thứ gì rơi xuống đất vậy, ba Bạch Ngân Sứ Giả nhanh chóng hướng xa xa chạy đi, Thiên Thúc U Hoa thở dài một hơi.

"Không có chuyện gì rồi, chỉ là một cái đèn tường rớt xuống." Xa xa truyền đến tiếng Bạch Ngân Sứ Giả.

Hành lang lần nữa khôi phục vắng vẻ.

"May mà ngươi đúng lúc dùng đèn tường dụ họ rời đi..." Thiên Thúc U Hoa tựa trên vách tường, tình trạng giống như kiệt sức. Thế nhưng nàng vẫn là không nhịn được hỏi A Khắc Lưu Khắc, "Ta cũng không phải người của Phong Nguyên, vì sao ngươi có thể ngay cả ta cũng cùng ẩn hình?""Cách ẩn hình còn xa, thật ra là lợi dụng dòng không khí vặn vẹo, thay đổi chiết xạ ánh sáng xung quanh, từ đó thực hiện ẩn hình. Nói cách khác, chính là khiến ánh mắt người khác phóng lên người ngươi bị không khí vặn vẹo, vòng qua thân thể của ngươi, mà thấy những thứ phía sau ngươi, Vì vậy, ngươi chẳng khác nào 'trong suốt' rồi." A Khắc Lưu Khắc buông quan tài từ trên vai xuống, dựng thẳng trên mặt đất, "Thế nhưng, sự vặn vẹo này không phải bất cứ ai cũng có thể thành thạo nắm giữ, đặc biệt đối vật thể chưa quen thuộc. Hồn thuật sư giống nhau đều là đối với thân thể của chính mình quen thuộc nhất, chiều cao của mình, ngoại hình của mình, kích cỡ, cân nặng các loại, vì vậy ẩn hình chính là trở nên khá dễ dàng. Thế nhưng đối với không người quen, nhưng với sự vật chưa quen thuộc, nếu như không thể áng chừng kích cỡ, hình dáng chỗ mô phỏng, vậy dòng không khí vặn vẹo rất dễ không hợp lại, có thể xuất hiện lỗ thủng, Vì vậy sẽ dễ tạo thành kẽ hở, hơn nữa vật thể bị ẩn hình nếu như còn đang di động, thì càng khó, vừa ngươi đột nhiên nhắm mắt lại, may mà ta đúng lúc điều chỉnh dòng không khí, bằng không, Bạch Ngân Sứ Giả kia e là sẽ phải sợ đến tè ra quần, bởi vì trong không khí đột nhiên có một con mắt nhìn ngươi chằm chằm... Dọa người sao?"

https://thuviensach.vn

"Vậy lúc ngươi ẩn thân, cũng vẫn có thể cùng chúng ta chiến đấu, ngươi đối với không chế nguyên tố gió, đã vô cùng nổi bâc chưa? Như vậy cũng mới chỉ là Sứ đồ cấp bảy?"

"Đúng vậy!" A Khắc Lưu Khắc chớp chớp mắt, biểu tình như cười như không.

"Kỳ Linh! Kỳ Linh ngươi không có chuyện gì chứ?" Thiên Thúc U Hoa đi theo A Khắc Lưu Khắc một đường hướng dưới đất đi tới, cuối cùng đã tới chỗ A Khắc Lưu Khắc nói, chỗ Quỷ Sơn Liên Tuyền và Thần Âm bị nhốt. Nàng bỏ qua A Khắc Lưu Khắc, tự mình chạy ào gian phòng, còn chưa thích ứng bóng tối thật lớn xông tới mặt, trong không gian đen kịt, một đôi tay lạnh như băng liền nắm lấy cổ nàng.

"Liên Tuyền! Cô ấy là U Hoa, đừng ra tay!" Trong bóng tối, giọng quen thuộc của Kỳ Linh vang lên.

"Ngươi dám bắt ta?!" Thiên Thúc U Hoa hai mắt căng thẳng, cả người hoa văn màu hoàng kim trong nháy mắt di động, hồn lực bất ngờ tăng vọt khiến A Khắc Lưu Khắc và Kỳ Linh giật nảy mình, nàng giơ lên năm ngón mảnh khảnh —— lúc này, hai tay tự đầy hồn lực đã biến thành mười cây chủy thủ sắc bén, "Phốc phốc" mấy tiếng mơ hồ mơ hồ âm thanh ầm ĩ, tay nàng đã cắm vào trong ngực Quỷ Sơn Liên Tuyền... Máu tươi theo đôi tay trắng nõn của nàng chảy xuống tay áo của nàng...

"Ngươi vì sao... Không đánh trả..." Thiên Thúc U Hoa cũng bị dọa, bởi vì nàng hoàn toàn bất ngờ, đối phương lạin không có chút nào chống lại.

"Mạch hồn của cô ấy đã bị chặt đứt toàn bộ, không có cách chống lại công kích của ngươi." A Khắc Lưu Khắc thở dài.

"... Đó cũng là đáng đời cô ta!" Trong lòng Thiên Thúc U Hoa dâng lên một tia hổ thẹn, nhưng thoáng qua, đã bị nhục nhã mới vừa lấy được xem

https://thuviensach.vn

như không có, trong lòng nàng lúc này chỉ còn hổ thẹn lại bị Quỷ Sơn Liên Tuyền nắm lấy cổ —— quan trọng nhất là làm trò trước mặt Kỳ Linh.

"Đừng nói nữa, trước tiên mau trốn ra ngoài đi. Hai người bọn họ cũng không nhanh được." Giọng Kỳ Linh nghe vô cùng lo lắng, "A Khắc Lưu Khắc, ngươi tìm được thứ ngươi cần rồi chứ... Di, ngươi khiêng là cái gì, một cái... một cái quan tài?"

"Ra ngoài sẽ nói với ngươi, bây giờ không phải lúc kể chuyện xưa, tiểu đệ đệ." A Khắc Lưu Khắc khiêng quan tài trên vai, ánh mắt sau khi nhìn quanh vài cái trên người, nói, "Kỳ Linh, ngươi phụ trách quan tâm Quỷ Sơn Liên Tuyền và Thần Âm, U Hoa, ngươi đi lên trước, chúng ta đi theo phía sau ngươi, ngươi biết thời gian và vị trí tuần tra, hơn nữa chúng ta..."

Lời A Khắc Lưu Khắc còn chưa nói hết, miệng gã lại đột nhiên khép lại. Giống như một khúc cây cứng rắn ở trong không khí phát ra tiếng vang giòn. Hai mắt gã đột nhiên trong nháy mắt hướng tới khoảng không, sau đó lại ngưng tụ phút chốc, mọi người vừa rồi cũng còn đang nghi ngờ gã đến cùng làm sao vậy, nhưng trong nháy mắt sau, tất cả mọi người đã cảm nhận được rồi ——

Bên ngoài phòng đá, lúc này đang đi tới một luồng hồn lực cực lớn đến kinh khủng, cuộn trào mãnh liệt, dữ dằn, giống như vòi rồng nhấc lên sóng triều đại dương...

Mọi người xoay người, thấy đi tới là một người đàn ông cường tráng da màu tiểu mạch, toàn thân y tràn đầy sức lực, tựa như thiểm điện bao lấy trong thân thể, nhưng mà gương mặt y, lại giống như thiên sứ yên bình tinh khiết nhất, dịu dàng mà lại bao dung, thương hại đến như thiên sứ trẻ tuổi vừa mới tỉnh dậy.

"Nghê Hồng..." Trong cổ họng Thiên Thúc U Hoa run rẩy phát ra âm thanh.

https://thuviensach.vn

"U Hoa, đứng sau lưng ta!" Thân hình Kỳ Linh giương ra, nhảy tới phía trước U Hoa, trong không khí một trận tia sáng xoay tròn, hồn khí của hắn, thanh cự kiếm bán nhận, từ trong tước ấn của hắn cuộn trào mãnh liệt phóng ra, hai tay hắn cầm kiếm mà đứng, cả người hoa văn màu vàng giống như hơi thở sáng tối...

Tiếp đó, Kỳ Linh cảm thấy một cảm nhận khác thường, loại cảm nhận này cũng không phải tới tự Nghê Hồng đang từ từ chậm rãi tới gần, trái lại đến từ phía sau, hắn nhịn không được quay đầu lại, nhìn mọi người, Thiên Thúc U Hoa, Thần Âm, Quỷ Sơn Liên Tuyền, ánh mắt của các nàng đều run rẩy, trên mặt viết đầy kinh khủng khó thể tin, lập tức, giống hư bị lây nhiễm, vẻ mặt như vậy cũng đồng dạng xuất hiện trên mặt Kỳ Linh.

—— Bởi vì Kỳ Linh nhìn thấy, chính là A Khắc Lưu Khắc vừa rồi khóe miệng còn lộ vẻ không kiềm chế được nở nụ cười, lúc này, đang dùng con mắt thẳng tắp chăm chú nhìn chằm chằm cự kiếm bán nhận trong tay mình, hoa văn phức tạp trên thân kiếm dưới sự chiếu rọi của ngọn đèn, rõ ràng có thể thấy được. Môi A Khắc Lưu Khắc hơi run rẩy, tái nhợt đến không có chút màu máu nào, trên mặt gã là khiếp sợ khó thể tin, giống như nhìn thấy viễn cổ quỷ mị sống lại trước mặt mình, không, thậm chí so với nhìn thấy quỷ mị còn phải kinh ngạc hơn, thân thể gã đều đang hơi run, hai tay mang bao tay của gã dùng sức nắm cùng một chỗ.

Mấy giây sau, gã chậm rãi hướng hai tay tới trước, sau đó nặng nề hướng Kỳ Linh quỳ xuống, cái trán dùng sức dập đầu phát ra âm thanh vang dội lên phiến đá trên mặt đất.

Gã quỳ trên mặt đất, vẫn không nhúc nhích, nhìn không thấy vẻ mặt của gã, nhưng phía sau lưng gã lại duy trì liên tục phập phòng mãnh liệt.

"A Khắc Lưu Khắc, ngươi..." Kỳ Linh bị dọa sợ đến choáng váng, "Ngươi làm sao vậy..."

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 3: Khế Ước Vĩnh Sinh

Dịch giả: xoxASAxox

【Phía tây Aslan; Biên giới; Tháp Thành Josephine 】

Đêm đã rất khuya.

Đèn dầu trong cả tòa dịch trạm gần như đều đã tắt. Chỉ còn lác đác mấy cửa sổ còn mơ hồ lộ ra chút ánh sáng.

Ngải Âu Tư nằm trên giường, không cách nào đi vào giấc ngủ. Trên cái giường bên cạnh hắn, Gilgamesh mặc áo tơ mỏng dán sát thân mình, nghiêng người ngủ say. Chân y thon dài, một đầu gối cong lên, chăn đắp gần đến bụng, áo tơ mở lộ ra mấy phân ngực rắn chắc, trong ánh lửa nhảy nhót thoạt nhìn như phát ra ánh đồng trơn nhẵn.

Gương mặt y thoạt nhìn thả lỏng mà lại trầm tĩnh, dáng vẻ hoàn toàn không có bất kỳ phòng bị nào -- nhưng Ngải Âu Tư biết, y hẳn chưa hoàn toàn đi vào giấc ngủ, vì củi trong lò sưởi trên tường đã chát gần hết, ánh lửa lúc này lại không chút yếu bớt, nhất định là Gilgamesh dùng hồn lực duy trì. Có điều, nếu như lúc y đi vào giấc ngủ cũng có thể làm được thế này, nói vậy thật sự đáng sợ.

Ngải Âu Tư từ trên giường đứng dậy, đi tới bên cửa sổ. Hắn vươn tay đẩy cửa sổ ra, muốn hóng chút gió lạnh để bản thân tỉnh táo một chút. Thế

https://thuviensach.vn

nhưng, hắn vừa mở cánh cửa gỗ, đã nhìn thấy tường đá rắn chắc, cùng mặt đá bên ngoài dịch trạm tự nhiên kết nối cùng một chỗ. Ngải Âu Tư quay đầu lại nhìn cửa lớn của gian phòng, không cần đoán, cửa phía sau nhất định cũng đã biến thành một bức tường đá rồi.

Gian phòng này, không biết lúc nào, cũng đã bị Gilgamesh biến thành một căn phòng đá hoàn toàn che kín. Nhưng lò lửa vẫn hừng hực thiêu đốt như cũ, ngọn lửa thỉnh thoảng phát ra lay động, hình dạng giống như bị hơi gió gợi lên. Xem ra Gilgamesh còn khéo léo để lại mấy lỗ thông khí.

Ngải Âu Tư cúi đầu thở dài. Thiên phú như vậy quả nhiên là quá mạnh mẽ rồi.

Có điều, với năng lực của Ngải Âu Tư mà nói, đừng nói một bức tường đá như vậy, dù là tường đồng vách sắt, hắn muốn xông ra, cũng là một chuyện dễ dàng. Thế nhưng nhất định sẽ đánh thức Gilgamesh, lại càng sẽ náo động trấn nhỏ nơi biên thuỳ này, hắn một đường che mặt, che dấu tung tích đến tận đây, không muốn vì vậy mà uổng phí. Huống chi, hành trình tiếp theo mới là quan trọng nhất, không cho phép có bất kỳ sai lầm nào, cho nên, hắn không muốn mạo hiểm.

Ngải Âu Tư quay đầu trở lại, nhìn một chút Gilgamesh đang mơ ngủ, trên gương mặt ngủ say của y, mơ hồ lộ ra một tia mỉm cười như có như không. Vương tước mạnh nhất Aslan trong truyền thuyết này như một cơn mê màu đen.

【Phía tây Aslan; Cách Lan Nhĩ Đặc; Trung tâm】

Tiếng kim loại va chạm.

Tiếng tường đá trong hang động vỡ vụn.

Trong không khí thỉnh thoảng xẹt qua tia sáng chớp nhoáng, giống như tia chớp ngắn ngủi, trên tường đá bị bổ ra từng vết khắc sâu sâu cạn cạn.

https://thuviensach.vn

Lưỡi đao không khí vô hình giống như lưỡi hái tử thần, lúc nào cũng chờ cắt lấy đầu.

Sóng hồn lực cuồn cuộn khuấy động qua lại trong không gian nhỏ hẹp dưới lòng đất, Quỷ Sơn Liên Tuyền và Thần Âm dựa trên tường đá bên cạnh, khí huyết bị hồn lực mãnh liệt chấn động đến cuồn cuộn, hai người đều là người bị thương yếu ớt, dưới chấn động của hồn lực to lớn này, dần dần ngay cả sức lực đứng vững cũng không có.Thần Âm còn đỡ, cùng lắm chỉ là bị niêm phong tước ấn, mạch hồn vẫn hoàn hảo như cũ, tổn thương trên thân thể cũng đều là tổn thương da thịt, nhưng đối với Quỷ Sơn Liên Tuyền, mạch hồn toàn thân đứt từng khúc mà nói, cảm giác giờ phút này sống không bằng chết. Nàng khom lưng, co rúc trên mặt đất ẩm ướt, khóe miệng không ngừng tuôn ra máu tươi đỏ thẩm. Đối với hồn thuật sư mà nói, nếu có hồn lực đến từ bên ngoại chấn động, hồn lực bên trong thân thể cũng nhất định sẽ sôi trào, cùng bên ngoại hô ứng, đây là một hệ thống tự bảo vệ gần như bản năng. Thế nhưng, hồn lực cuộn trào mãnh liệt trong cơ thể lại bị hồn mạch đứt vỡ thành mảnh nhỏ ngừng trệ, mỗi một điểm tạm dừng đều phát ra đau đớn giống như xé rách, đau nhức to lớn giống như cả tấm sắt lớn đập lên thân thể, gần như khiến Liên Tuyền hôn mê đi.

"A Khắc Lưu Khắc, hai người bọn họ sắp không kiên trì nổi rồi." Kỳ Linh vừa dùng ống tay áo lau máu tươi bên mép Quỷ Sơn Liên Tuyền, vừa dùng tay còn lại đỡ sau ót Thần Âm, hướng tước ấn của nàng truyền vào hồn lực cuồn cuộn không ngừng. Trước đó, Kỳ Linh vốn cũng đỡ bên tai Quỷ Sơn Liên Tuyền, chuẩn bị truyền hồn lực cho nàng, hồn lực trong lòng bàn tay Kỳ Linh vừa phát ra, Quỷ Sơn Liên Tuyền liền lập tức phát ra một tiếng thảm thiết "Đừng --",vì lúc hồn lực cuộn trào mãnh liệt của Kỳ Linh tiến vào thân thể nàng càng tăng thêm thống khổ của nàng. Kỳ Linh sợ đến nhanh chóng buông tay ra, không thể làm gì khác hơn là lau máy Liên Tuyền phun ra, bó tay hết cách.

https://thuviensach.vn

"Ta biết, thế nhưng..." A Khắc Lưu Khắc còn chưa nói hết đã bị tia chớp mào cam gào thét mà tới cắt ngang, công kích của Nghê Hồng trước mắt liên miên không dứt, động tác của hắn sắc bén quỷ mị, thân thể to lớn ở giữa tường đá chật hẹp nhanh chóng nhảy vọt, giống như cái bóng không cách nào thấy rõ vị trí, thỉnh thoảng trong tầm mắt có thể bắt được bóng dáng dừng lại rõ ràng, nhưng theo sau đó chắc chắn là một đòn trời giáng xông tới trước mặt. Hai tay hắn đã biến thành hai thanh đao sắc bén có thể xé nát mọi thứ, A Khắc Lưu Khắc và Thiên Thúc U Hoa dốc hết toàn lực né tránh, vì một khi bị đôi tay này bắt lấy, chắc chắn sẽ ở trong nháy mắt bị xé thành phấn vụn.

"Khí thuẫn!" A Khắc Lưu Khắc hô to một tiếng, tay phải mang bao tay da hươu mở rộng bàn tay đẩy tới trước, không khí phía trước bàn tay y đột nhiên biến ra một tấm chắn hình tròn lóe lên ánh sáng bảy màu, lá chắn không khí vừa tạo ra, hai tay Nghê Hồng như điện đã chụp tới, "Keng --" một tiếng,

Móng tay hắn vẽ lên lá chắn không khí, giống như chụp lên tấm thép trong suốt vô hình.

Hai mắt A Khắc Lưu Khắc nhẹ nhàng híp một cái, khóe miệng mơ hồ mỉm cười nhếch lên, ngón tay y khéo léo động vài cái, lá chắn không khí trước mặt đột nhiên giảm bớt độ dày, hai tay Nghê Hồng bỗng nhiên xuyên qua lá chắn không khí, chụp tới --

Biến hóa tiếp theo đều xảy ra gần như trong tích tắc. Thiên Thúc U Hoa muốn hô to nhắc nhở, cũng đã không còn kịp nữa.

Mọi thứ xảy ra quá nhanh, quá phức tạp, quá khó để lý giải. Lẽ ra, độ dày lá chắn không khí của A Khắc Lưu Khắc vô cùng lớn, Nghê Hồng không cách nào xuyên thấu lá chắn không khí này, thế nhưng, y đột nhiên giảm độ dày của lá chắn không khí lại, vốn là muốn để hai tay Nghê Hồng tiến sát vào trong lá chắn không khí, sau đó, đột nhiên tăng mạnh chấn động

https://thuviensach.vn

khí lưu xoay tròn, như vậy, hai tay Nghê Hồng giống như bị bỏ vào một máy xay thịt, lượng lớn những dòng khí tạo thành lá chắn không khí này, trong nháy mắt là có thể khiến hai tay của hắn máu tươi đầm đìa. Thế nhưng, A Khắc Lưu Khắc lại cũng không biết, thiên phú của Nghê Hồng có thể khiến bản thân hắn đối cảm giác đau xem như không có, người bình thường lúc bị đao không khí cắt đều sẽ theo bản năng rụt tay về bảo vệ mình, nhưng Nghê Hồng không chút dừng lại, hai tay máu chảy đầm đìa thẳng tắp chụp tới ngực A Khắc Lưu Khắc.A Khắc Lưu Khắc trong nháy mắt bay lui về sau nhưng đã chậm, trên ngực y đã bị cào mấy vệt máu thật sâu, may mà không tổn thương đến trái tim, nhưng bị kéo xuống mấy miếng da thịt, vẫn đau nhức thấu tim.

Nghê Hồng đứng tại chỗ, hai tay hắn bị A Khắc Lưu Khắc cắt ra hơn mười miệng máu thật sâu, dòng máu sềnh sệch dọc theo ngón tay hắn tí tách nhỏ lên mặt đất, trong không gian chật hẹp mùi máu tươi ngày càng đậm hơn. Nhưng trên mặt hắn lại là vẻ mặt hồn nhiên mà lại vô tội, hắn không có đau đớn, không có tức giận, không có sát khí, không có sợ hãi, vẻ mặt hắn êm dịu mà yên tĩnh, giống như từ trong giấc ngủ trưa bị ánh mặt trời chiếu tỉnh lại vậy.

Thiên Thúc U Hoa cầm băng cung trong tay, thân hình rất nhanh chớp động, nàng nắm lấy cơ hội giây phút này hướng Nghê Hồng bắn ra mấy mũi tên mạnh mẽ. Thế nhưng, tốc độ của Nghê Hồng quá nhanh, lóe lên liền biến mất.

A Khắc Lưu Khắc thở dài, lần nữa tiến lên, cùng U Hoa sóng vai chiến đấu.

Cả không gian mờ tối một mảnh tàn ảnh, hơn nữa A Khắc Lưu Khắc lại thường hay ẩn thân, Thiên Thúc U Hoa sợ đánh nhằm A Khắc Lưu Khắc, ra tay có chỗ kiêng dè, cũng không cách nào hoàn toàn thi triển.

https://thuviensach.vn

A Khắc Lưu Khắc đột nhiên hiện ra trong không khí, hai tay mang theo bao tay của y đẩy về phía trước, một con sóng khí hung mãnh mà lại sắc bén đan xen chém giết đánh úp về phía Nghê Hồng. Dù Nghê Hồng có thiên phú không sợ hãi, thế nhưng, trước hồn lực cận chiến giống như chứa đựng vô số đao khí trong suốt này vẫn không dám trực tiếp nghênh đón, bóng dáng hắn giống như quỷ mị hướng phía sau tránh đi, trong nháy mắt, lại biến thành tia chớp tiến tới, bóng dáng A Khắc Lưu Khắc "Phụt" một tiếng, biến mất trong bóng tối.

"Muốn đi qua, không dễ như vậy!" Thiên Thúc U Hoa trở tay, nhanh chóng khua lên dây cùng vô hình mấy cái, trong không khí đột nhiên "Vút vút vút vút" liên tục vang lên, cửa động đá hẹp dài đan xen, bện ra vô số dây cung lạnh như băng, giống như cái lưới khổng lồ do một con nhện to lớn để lại.

"Ai dô!" Một tiếng hô dở khóc dở cười trong không khí, lập tức, A Khắc Lưu Khắc dùng một tư thế lúng túng hiện ra trong không khí, rất hiển nhiên y đã bị dây cung của Thiên Thúc U Hoa quấn lấy.

"Cái này!" Mặt Thiên Thúc U Hoa đỏ lên, lập tức nổi giận, "Ngươi yên ổn đánh trực diện không được sao, đừng cứ người không ra người, quỷ không ra quỷ, lủi đông lủi tây như vậy, sao ta biết ngươi ở đâu!"

"Được được được, là lỗi của ta, nhưng ngươi buông ta xuống trước đã..." A Khắc Lưu Khắc cười khổ, thân thể treo lơ lửng trên tấm dưới dây cung, giống như một con bướm bị vướng mạng nhện.

"Phốc --" một thân máu thịt lẫn lộn hô lên.

Trước mắt Thiên Thúc U Hoa, A Khắc Lưu Khắc vừa rồi còn đang hí hửng, trong nháy mắt, vẻ mặt căng chặt đầy thống khổ, sắc mặt y cũng trở nên tái nhợt, lập tức, trên dây cung màu trắng chảy xuống từng giọt máu đỏ

https://thuviensach.vn

tươi. Phía sau A Khắc Lưu Khắc, tay Nghê Hồng đã cắm thật sâu vào vai trái của y.

"Ngươi đừng cử động!" Thiên Thúc U Hoa hô to một tiếng, sau đó, "Phịch phịch phịch phịch " một trận dày đặc bắn nhanh, vô số băng tiễn sượt qua bên tai A Khắc Lưu Khắc, bắn về Nghê Hồng phía sau y, Nghê Hồng tránh thoát thật nhanh.Thiên Thúc U Hoa tiến lên, dùng chuôi cung sắc bén cắt đứt tấm lưới dây cùng trói chặt A Khắc Lưu Khắc, kéo y về lại trong phòng đá. Nàng vừa kéo A Khắc Lưu Khắc máu chảy như suối, vừa xoay người không ngừng hướng phía cửa phòng đá, vẽ ra dày mấy sợi dây cung sắc bén, rậm rạp chằng chịt khóa kín cửa vào. Thế nhưng, nàng biết, những dây cung này ở trước mặt đôi tay như chém giết kia của Nghê Hồng, không chống đỡ nổi bao lâu, vì vậy nàng hô to lên: "Kỳ Linh! Kỳ Linh! Ngươi mau ra cửa chống đỡ một chút, A Khắc Lưu Khắc bị thương rồi!"

Kỳ Linh buông Quỷ Sơn Liên Tuyền, đáp lời tiến lên, tay hắn nắm kiếm lớn, phía sau một trận ánh sáng trắng cuộn trào mãnh liệt, Thương Tuyết Chi Nha hiện ra từ trong không khí, một người một sư tử canh chừng, đứng sau lưng mạng nhện do dây cung bện thành, thường xuyên cảnh giác Nghê Hồng tập kích tới.

Thế nhưng, phòng đá lại một mảnh yên tĩnh.

"Không... không có động tĩnh nữa?" Kỳ Linh quay đầu lại, nhìn thử A Khắc Lưu Khắc nghiêng người dựa vào lên tường đá, đôi môi y không có chút màu máu, thế nhưng vẫn như cũ duy trì một dáng vẻ tươi cười không kiềm chế được.

"Xem ra," Thần Âm vùng vẳng đứng lên, vẻ mặt nàng nghiêm trọng nhìn con đường ngoài phòng đá, xa xa, bóng người màu cam kia lặng im đứng sửng trong bóng tối, "Mệnh lệnh Nghê Hồng nhận được cũng không phải muốn tập kích chúng ta, mà là đóng giữ ở phòng đá này, nhiệm vụ của hắn chỉ là canh chừng chúng ta, không cho chúng ta chạy trốn. Cho nên

https://thuviensach.vn

chúng ta lui trở về trong phòng đá, hắn cũng sẽ không lại tiếp tục truy sát nữa."

"Nhưng tiếp tục như vậy cũng không phải cách, chờ ở đây, trời vừa sáng, đám người Bạch Ngân Sứ Giả vừa tới sẽ phát hiện chúng ta. Phát hiện chúng ta còn chưa lo, ở đây còn có một người của Phong Nguyên, chết cái, người này còn trộm lấy đồ vật, trộm cái gì không được, trộm một cái quan tài xui xẻo. Nhưng mặc kệ là trộm cái gì, đối với chúng ta mà nói, nói trắng ra, đây chính là tội phản quốc!" Thiên Thúc U Hoa nhìn A Khắc Lưu Khắc nằm nghiêng, lỗ máu sau vai y vô cùng sâu, mơ hồ có thể thấy xương bả vai màu trắng, công kịc của Nghê Hồng luôn luôn ở trạng thái đỉnh cao trăm phần trăm, với hắn mà nói, không có cái gọi ra tây nương tình. Thực sự thật là đáng sợ. Nhưng trên mặt A Khắc Lưu Khắc vẫn là bộ dạng dửng dưng, dáng vẻ tươi cười trên khóe miệng vẫn như như một thái tử quý tộc ngang bướng. Thiên Thúc U Hoa nhìn tới tức giận, nhịn không được "Hừ" một tiếng.

A Khắc Lưu Khắc sắc mặt tái nhợt cười cười, ngang bướng nói: "Xem ra người một nhà vẫn là người một nhà, ta đây một người Phong Nguyên, dù là cùng phe cũng đánh không lại cùng tộc cùng phái, bị người khác hợp sức, một dùng võng trói ta lại, một lại ở phía sau cho ta một vuốt, aizz, số ta thật khổ."

Đôi mắt Thiên Thúc U Hoa mở trừng rất tròn, "Ta còn chưa chê ngươi vướng chân vướng tay đây! Ta đang yên đang lành giương dây cung, mắt ngươi bị mù xông lên, ta có cách gì chứ!"

A Khắc Lưu Khắc ho khan hai cái, khóe miệng chảy ra một tia máu tươi nhún nhún vai hết cách nói: "Được được được, là ta mù đụng vào." Nhưng y đã quên vai mình bị thương nặng, động tác nhún vai này khiến y đau đến nhịn không được cắn chặt răng."Hai người các ngươi đừng làm ồn nữa." Thần Âm xoay đầu lại, nhìn Thiên Thúc U Hoa nói. "Ngươi biết bày trận vĩnh sinh không?"

https://thuviensach.vn

Thiên Thúc U Hoa ngẫn ra một chút, mặt lập tức chậm rãi đỏ lên, trong lúc bất chợt tổ ra tức giận khiến tất cả mọi người lấy làm kinh hãi, nàng giống như con mèo bị đạp đuôi nhảy dựng lên, nói, "Dựa vào cái gì ta phải trận pháp tiêu hao hồn lực như vậy cứu mộ sứ đồ nước khác chứ, ta không làm!"

"U Hoa ngươi đừng làm rộn..." Kỳ Linh vừa muốn mở miệng, Liên Tuyền bên cạnh hắn đã vươn tay, khẽ kéo áo choàng của nàng ta, ám chỉ nàng không cần nói nữa. Kỳ Linh nghĩ rồi lại nghĩ, đột nhiên hiểu được, nhất định là U Hoa kế thừa mạch hồn có chỗ thiếu hụt, cho nên, nàng ta mới không thể bày ra trận vĩnh sinh. Mà với nàng ta mà nói, muốn thừa nhận điểm này, thật sự là quá mức sỉ nhục, với cá tính của nàng ta mà nói, nàng ta chắc chắn sẽ không thừa nhận.

"Không sao cả, Kỳ Linh, lấy cái này đổ lên vết thương của ta." A Khắc Lưu Khắc từ trong túi bên hông mình móc ra một bình sứ màu lam nhạt, đưa cho Kỳ Linh!

Kỳ Linh nhận lấy cái chai, mở nút lọ ra, một mùi hương lạnh thấu xương chạy xộc vào khoang mũi.

"Nhanh lên một chút, đừng ngẫn ra, bằng không dược hiệu đều bay hơi rồi." A Khắc Lưu Khắc giục.

"Ưm!" Kỳ Linh nhanh chóng gật đầu, lộn ngược cái chai lại. Hướng lỗ máu trên vai A Khắc Lưu Khắc lay động, thế nhưng, bất ngờ, không có bất kỳ bột phấn hay chất lỏng rơi ra ngoài.

"A Khắc Lưu Khắc, cái này trống không!" Kỳ Linh hươ hươ cái chai trong tay.

Thế nhưng, A Khắc Lưu Khắc thật sự không để ý tới hắn. Y nhắm hai mắt, trên da mơ hồ di động ra vô số hoa văn màu vàng tinh mịn. Kỳ Linh

https://thuviensach.vn

cúi đầu, phát hiện vết thương thấu xương của y đang nhanh chóng khép lại phục hồi.

"Thuốc này... chắc là thể khí." Quỷ Sơn Liên Tuyền nhìn thử bình không trong tay Kỳ Linh, nhỏ giọng nói.

Một lúc sau, trên mặt A Khắc Lưu Khắc dần dần khôi phục màu máu. Y giật giật bả vai trái của mình, một trận tiếng cơ bắp "Răng rắc răng rắc" vang lên, "Tàm tạm rồi."

"Thuốc này là thứ gì, thần kỳ như vậy, cũng thật lợi hại. Có nó, chẳng khác nào có thiên phú vĩnh sinh sao." Kỳ Linh kinh ngạc nói.

"Không đơn giản như ngươi nói vậy. Đầu tiên, thuốc này cũng không dễ làm, dù là ở Phong Nguyên bọn ta, cũng cực kỳ hiếm có. Ta cũng chỉ mang theo bên mình hai chai. Vừa rồi bị ngươi tay chân thô thiển vẩy cả một chai, hiện giờ ta cũng chỉ còn lại có một chai thôi."

"Thuốc này là một chai... không khí sao? Rốt cuộc là cái gì vậy, hiếm lạ như vậy." Kỳ Linh hỏi.

" Phong Nguyên bọn ta có một chỗ thánh địa, tên là thung lũng 'Phong Tân Đạo', trên thung lũng vách đá dựng đứng mọc một loại thực vật, tên là【Tê Phong Thạch Liên】, cách mỗi mấy mùa đông, loại thực vật này sẽ chết héo, năm thứ hai sau đó, hạt giống lại mọc thành cây mới. Lúc Tê Phong Thạch Liên chết đi sẽ tỏa ra một loại chất khí, chất khí này chính là có công hiệu trùng sinh và trị liệu. Bọn ta thu thập chất khí này, sẽ biến thành thuốc trong trong bình này của ta.""Nghe cũng không khó làm lắm..." Kỳ Linh gãi đầu một cái, hắn quay đầu lại nhìn bóng người màu cam vẫn không nhúc nhích trong bóng tối bên ngoài lưới dây cung kia, thoạt nhìn Nghê Hồng tạm thời sẽ không tấn công bọn họ nữa, vì vậy lại thu Thương Tuyết Chi Nha vào trong tước ấn.

https://thuviensach.vn

"Cái này ngươi sai rồi." A Khắc Lưu Khắc nói đến mình nghề nghiệp của mình, nhịn không được thao thao bất tuyệt, "Đầu tiên, dù Tê Phong Thạch Liên số lượng không ít, thế nhưng, thời gian chúng nó chết héo tỏa ra chất khí là có hạn, hơn nữa lúc chất khí này ở nồng độ thấp, hiệu quả khôi phục trị liệu cũng không mạnh, chỉ có lúc chất khí này đạt được nồng độ vô cùng cao đến tinh khiết mới có thể tạo được tác dụng nhanh chóng sinh ra da thịt như ta vừa rồi. Vì vậy, cần thu thập rất nhiều rất nhiều, nhiều đến vượt lên mức ngươi có thể tưởng tượng chất khí này, sau đó dùng không chế đặc biệt với không khí của Phong Nguyên, ép tất cả chất khí Tê Phong Thạch Liên tỏa ra vào trong một bình nhỏ mới có thể có tác dụng như vậy. Hơn nữa loại thực vật này đều sinh trưởng trên vách đá cao vạn trượng, bọn chúng chết héo cũng chỉ trong chốc lát, trong thung lũng một năm bốn mùa đều đầy gió, chát khí của phong liên vừa tỏa ra liền sẽ bị thổi bay khắp thung lũng, trong nháy mắt liền biến mất. Cho nên, để thu thập được một chút này, ngoại trừ người Phong Nguyên bọn ta. Phỏng chừng không ai có thể làm được.

"Hừ. Có gì đặc biệt hơn người, người Thủy Nguyên bọn ta hoàn toàn không cần phiền phức như vậy, ta trời sinh đã có thiên phú như vậy, chỉ có thể nói các ngươi chính là số lao lực." Thiên Thúc U Hoa cười lạnh một tiếng, dựa lên vách tường ôm hai tay.

"Thế nhưng, mạch hồn của ngươi có vấn đề." A Khắc Lưu Khắc đứng lên, đi tới trước mặt Thiên Thúc U Hoa, nhìn mặt nàng ta, nhỏ giọng nói: "Mạch hồn trong thân thể ngươi, có rất nhiều chỗ không trọn vẹn, chính ngươi biết rõ điểm này chứ?" Trên mặt A Khắc Lưu Khắc là một loại cảm thông và thương hại nhàn nhạt, khiến gương mặt vốn thản nhiên không kiềm chế được của y bao phủ trong một mảnh dịu dàng như dòng suối ấm áp vậy.

"Ngươi... làm sao ngươi biết?" Dù Thiên Thúc U Hoa khống chế giọng điệu bản thân không có vẻ quá giật mình, nhưng thần sắc khác biệt lộ ra

https://thuviensach.vn

trên mặt nàng đã bại lộ chấn động trong lòng nàng.

"Ngươi đừng quên, ta là bác sĩ đấy." Trên mặt A Khắc Lưu Khắc một lần nữa mang theo dáng vẻ tươi cười, "Vừa rồi lúc chiến đấu, ngươi ở bên cạnh ta, hồn lực của ngươi lưu động vô cùng rõ ràng, cho nên ta cũng có thể cảm nhận được hồn lực lưu động ở trong thân thể ngươi, rõ ràng có trở ngại, hồn lực bị ép thay đổi hướng chảy, vì vậy khiến hồn lực của ngươi cũng không ổn định, cho nên thiên phú của ngươi cũng sẽ phải chịu tổn thương tương ứng, trở nên không trọn vẹn. Vì vậy, dù ngươi mạnh miệng, thế nhưng trong lòng bản thân ngươi nhất định biết, ngươi không bày được trận vĩnh sinh... "

"Cái này không trách nàng ta ..." Quỷ Sơn Liên Tuyền yếu ớt từ dưới đất ngồi dậy, miễn cưỡng dựa lên tường đá lạnh như băng, nàng lau vết máu bên miệng, nhẹ nhàng tiếp lời, "Cha nàng ta là Vương tước cấp sáu tiền nhiệm Silver, U Hoa là lúc mẹ nàng ta mang thai, từ mẹ nàng ta --lúc đó là Sứ đồ cấp sáu -- thừa kế mạch hồn đặc biệt của cha mình, sau khi mẹ nàng qua đời, về tình về lý, U Hoa đều sẽ đương nhiên là người duy nhất được chọn làm sứ đồ cấp sáu, chẳng qua là tình hình lúc đó ở Vĩnh Sinh Đảo vô cùng phức tạp, trong tình huống bất đắc dĩ, Silver đã mạo hiểm ban mạch hồn của ông cho ta.""Ngươi nói cho hắn biết?!" Thiên Thúc U Hoa quay đầu trừng mắt Kỳ Linh, trong ánh mắt rõ ràng đã nổi lên lửa giận, đây là bí mật thuộc về gia tộc nàng. Cũng là thứ nàng tới nay không nhắc với người khác nhất.

"Dĩ nhiên không phải! Sau khi ngươi nói với ta, ta chưa từng nói với bất cứ ai!" Kỳ Linh vội xua tay.

"U Hoa, là phụ thân ngươi Silver nói cho ta biết."Giọng của Quỷ Sơn Liên Tuyền khàn khàn, trong giọng nói vẫn lưu lại máu tụ, "Lúc đó, để giúp ta thoát khỏi đuổi giết của Đặc Lôi Á và U Minh, ông ấy đã ban bộ mạch hồn này cho ta. Trước khi ban ấn, ông ấy nói cho ta biết, trước đó ông cũng chưa từng thử cách hai bộ mạch hồn cùng tồn tại này, ông cũng chỉ là ở trên

https://thuviensach.vn

lý thuyết, cảm thấy uy lực của thiên phú vĩnh sinh, đủ để chữa lành bất luận tổn thương gì trong thân thể. Hơn nữa, trước khi cha ngươi ban mạch cho ta, muốn ta đồng ý với ông một điều kiện..."

"Điều kiện gì?" Thiên Thúc U Hoa lạnh băng hỏi, nàng cắn răng, môi mím đến trắng bệch, trong mắt nổi lên một tầng nước mắt nhợt nhạt.

"Ông nói, bộ mạch này, vốn phải thuộc về ngươi, chỉ là ông có thể vĩnh viễn không thể rời khỏi đảo nữa -- lúc đó, giữa thân thể ông và hòn đảo thật sự đã không thể tách khỏi nhau -- ông bắt ta thề, nếu ông ban mạch hồn này cho ta, như vậy, từ lúc ta tiếp nhận sinh mệnh lực, cũng sẽ đảm nhiệm vai trò bảo vệ ngươi. Ông muốn ta bảo vệ ngươi."

Ánh mắt Thiên Thúc U Hoa dần dần mềm nhũn ra, thế nhưng, nước mắt lưng tròng dâng lên trong mắt nàng lại chạy ra khỏi viền mắt, biến thành hai giọt nước mắt tròn vo, rơi lên gò má nàng. Nàng nhanh chóng xoay người sang chỗ khác, không cho người khác nhìn thấy vẻ mặt lúc nàng khóc. Cho tới nay, nàng đều chỉ có thể từ trong miệng người khác nghe được mọi thứ liên quan đến cha mình, biết phụ thân là Vương tước Vĩnh Sinh tiếng tăm lẫy lừng trên đại lục Aslan, thế nhưng, từ nhỏ đến lớn, nàng cũng chưa từng cảm nhận được tình thương của cha. Chỉ là lúc cuối cùng, tình yêu của Silver lại lấy một cái giá tử vong, một cách thức nặng nề như vậy, toàn bộ ban cho nàng. Trong đầu nàng lúc này mãnh liệt các loại tâm tình, cảm động, đau thương, tức giận, oán hận, hồi ức... Các loại tâm tình ở trong lồng ngực tạo thành một chén nhựa cây nóng hổi mà chua xót, rầm rầm chảy vào tim.

"Này..." A Khắc Lưu Khắc đi tới bên cạnh Quỷ Sơn Liên Tuyền, y vươn tay, cách không ở trên vai và cánh tay Liên Tuyền vuốt ve, vẻ mặt y vô cùng chăm chú, "Liên Tuyền, ta biết sẽ rất đau, thế nhưng nếu có thể, ngươi hãy cố hết sức vận hành hồn lực của người một chút, ta quyết định... Ta hiện giờ không nói được, nhưng ta có cảm giác, ngươi vận hành thử một chút, ta kiểm tra thử mạch hồn của ngươi..."

https://thuviensach.vn

"Được." Quỷ Sơn Liên Tuyền hơi ngồi ngay ngắn lại, lập tức, trên trán nàng liền bất chợt toát ra một tầng mồ hôi mịn. Kỳ Linh nhìn gương mặt nàng yasu nhợt không có chút màu máu nào, biết nàng lúc này đang chịu đựng đau đớn như dao cắt thịt.

"Được rồi, có thể rồi." A Khắc Lưu Khắc rũ xuống hai mắt.

Quỷ Sơn Liên Tuyền nặng nề thở ra một hơi. Nàng giơ tay lên, lau mồ hôi trán, yếu ớt cười cười.

Gương mặt A Khắc Lưu Khắc thoạt nhìn nghiêm túc không thể tả, dưới gương mặt lạnh lùng này của y, che giấu thương xót rõ ràng."Sao vậy?" Quỷ Sơn Liên Tuyền nhìn sắc mặt y, nghi ngờ hỏi tới, "Có vấn đề gì?"

"Có thể ngươi cũng biết," A Khắc Lưu Khắc dừng một chút, giống như đang suy nghĩ đến cùng nên tìm từ như thế nàp, "Silver thật ra đã cùng ngươi 'ký kết' một khế ước chứ? Lấy thân thể ngươi làm giấy, lấy mạch hồn viết lên thân thể ngươi... khế ước."

"Khế ước? Ngươi là chỉ lời thề của ta sao? Cái này đương nhiên, ta biết, nếu ta thề sẽ bảo hộ U Hoa, ta nhất định sẽ làm được, cái này ngươi yên tâm đi." Quỷ Sơn Liên Tuyền khẽ cười, nàng thoạt nhìn vô cùng mệt mỏi rã rời, gương mặt xinh đẹp giống như đoa hoa đêm chịu mưa lạnh mùa đông.

"Không phải cái này..." A Khắc Lưu Khắc hít sâu một hơi, xoay qua, không đành lòng nhìn Liên Tuyền, "Bất kể người tuân thủ lời thề của ngươi hay không, ngươi đều phải, phải bảo vệ mạng sống Thiên Thúc U Hoa, bằng không... bằng không..."A Khắc Lưu Khắc mở miệng mấy lần, lại không thể nói hết.

"Có ý gì?" Thiên Thúc U Hoa nhịn không được chen vào nói. Mà Liên Tuyền ngồi dưới đất, vẫn như cũ nhìn A Khắc Lưu Khắc, cùng đợi lời tiếp theo của y.

https://thuviensach.vn

"Nói vầy đi," A Khắc Lưu Khắc thở dài, hắn nhìn cặp mắt xinh đẹp kia của Liên Tuyền, không đành lòng nói, "Nếu Thiên Thúc U Hoa chết, ngươi cũng sẽ chết theo."

"Cái gì." Kỳ Linh và U Hoa đồng thời kêu lên.

A Khắc Lưu Khắc đứng lên, nhìn bọn họ, chậm rãi nói: "Trước đó lúc chiến đấu, ta đã phát hiện mạch hồn của Thiên Thúc U Hoa không trọn vẹn liễu. Lúc đó, ta cũng không biết chuyện Silver ban cho Liên Tuyền mạch hồn này. Vừa rồi lúc ta kiểm tra bộ mạch trong thân thể Liên Tuyền, ta mới phát hiện mối liên hệ giữa nàng và U Hoa. Liên Tuyền ngươi biết không, phần không trọn vẹn trong mạch của Thiên Thúc U Hoa, ở trong thân thể ngươi đều được cường hóa, ngươi nắm giữ phần nàng không có. Thế nhưng, Silver vào lúc ban mạch hồn cho ngươi, cố gắng để lại mấy chỗ kết nối then chốt không ban tặng ngươi, những thứ này, ở trong cơ thể Thiên Thúc U Hoa, đều được giữ lại hoàn chỉnh. Hơn nữa, quan trọng nhất là..." A Khắc Lưu Khắc hít sâu một hơi, tiếp tục nói, "Mạch hồn của Thiên Thúc U Hoa là kế thừa tự nhiên từ trong cơ thể mẹ nàng ta, dù không trọn vẹn, nhưng lại có thể miễn cưỡng độc lập sinh tồn. Nhưng phần trong thân thể ngươi, Silver cố gắng để lại mấy chỗ trống mấu chốt, mấy chỗ này, chỉ có thể tìm được trong cơ thể U Hoa. Ngươi và Thiên Thúc U Hoa cùng sinh tồn, bộ mạch này mới hoàn chỉnh, cho nên, một khi Thiên Thúc U Hoa vừa chết, bộ mạch Vĩnh Sinh sẽ không còn, cũng vì vậy mà sụp đổ... Bản thân ngươi nhất định biết rõ, cho tới hiện giờ không ai có thể dưới sự chia cắt của hai bộ mạch vẫn sống sót, hoàn toàn là dựa vào năng lực trị lành mạnh mẽ của mạch Vĩnh Sinh, hơn nữa lúc này thân thể ngươi lại cấy vào bộ mạch thứ ba, một khi năng lực Vĩnh Sinh không còn tồn tại nữa..."

Dù A Khắc Lưu Khắc không nói tiếp phần sau, nhưng ai cũng biết kết quả là gì.

Phòng đá mờ tối hoàn toàn yên tĩnh. Không ai nói gì. Mọi người bị tin tức đột nhiên xuất hiện này chấn kinh rồi.

https://thuviensach.vn

"Silver lúc đó có nói với ngươi điểm này không..." Giọng của A Khắc Lưu Khắc có chút khàn khàn, hiển nhiên, y rất không muốn hỏi ra vấn đề này.Quả nhiên, đáp án cùng dự liệu của y giống nhau như đúc. Quỷ Sơn Liên Tuyền lắc đầu, nói: "Không có."

Kỳ Linh bỗng nhiên cắm thanh kiếm xuống đất, mũi kiếm sắc bén cứng rắn "Xoẹt --" một tiếng cắm vào phiến đá trong mặt đất. Tuy hắn rất tức giận, hắn vốn nghĩ Silver vô cùng vĩ đại, nhưng lúc này, hắn lại đột nhiên cảm thấy Silver ích kỷ lại đê tiện. Nhưng vì ông ta lại là cha của U Hoa, làm vậy cũng là xuất phát từ tình thương muốn bảo vệ con gái của một người cha. Cho nên, hắn cũng không tìm được chỗ có thể trút giận. Hắn cảm thấy việc này đối với Liên Tuyền mà nói, quả thật quá không công bằng. Hắn chậm rãi đi tới chỗ Quỷ Sơn Liên Tuyền, lúc ngồi xổm xuống bên chân nàng, hắn vươn tay nắm lấy tay Liên Tuyền, nói: "Liên Tuyền tỷ tỷ, ta sẽ bảo vệ ngươi. Nếu không có ngươi ở trong hồn đồi vẫn giúp ta, ta sớm đã chết ở bên trong. Mạng của ngươi là Silver cứu, hắn cần, chúng ta sẽ cho hắn. Mạng của ta là ngươi cứu, ngươi cần, ta sẽ cho ngươi."

Liên Tuyền nhẹ nhàng nở nụ cười, vành mắt nàng đã nổi lên một vòng màu đỏ, "Thằng nhỏ ngốc, mạng của ngươi chính là của ngươi. Giữ lại cho tốt. Dù không có cái 'khế ước' tất chết này, ta cũng sẽ lấy tính mạng của ta bảo vệ U Hoa. Bởi vì ta từng thề với Silver, nếu cả lời thề mình lập ra cũng không tôn trọng, vậy sống trên thế giới này cũng sẽ không còn bất kỳ tôn nghiêm nào nữa. Vương tước và Sứ đồ chúng ta, cho tới bây giờ đề là chiến đấu vì vinh quang và tín ngưỡng, không phải sao. Lúc ta còn chưa làm Sứ đồ, ca ca Quỷ Sơn Phùng Hồn của ta chính là nói với ta như vậy. Ngân Trần nhất định cũng từng nói với ngươi như vậy chứ?"

Liên Tuyền vỗ vỗ đầu hắn, lại nói: "Hơn nữa, hiện mạch hồn ở trong thân thể ta đều bị chặt đứt, chỉ là đồ bỏ, còn không biết có thể khôi phục hay không đây. Vì vậy, không có gì đáng để đau lòng. Ngươi nói đúng không."

https://thuviensach.vn

Mũi Kỳ Linh chua xót, nhịn không được nhỏ giọng nấc lên. Dù bên ngoài hắn so với lúc ở Phúc Trạch trước đây thoạt nhìn chín chắn hơn rất nhiều, dáng người cũng cao hơn, nhưng trên thực tế, trong lòng hắn vẫn là thiếu niên ngây thơ, lương thiện kia.

Thiên Thúc U Hoa thấy Kỳ Linh kéo tay Quỷ Sơn Liên Tuyền, hơn nữa lại còn vì nàng mà khóc, trong lòng nhịn không được, không tự nhiên đứng lên. Nàng đi tới, giơ chân đá lên lưng Kỳ Linh, cao ngạo hất mặt lên, nói: "Ngươi một tên đàn ông, khóc có gì hay? Hơn nữa cũng không phải chuyện gì xấu, cùng lắm là một kẻ chết thay ta, không tốt sao? Dù không cần chết, bình thường đỡ cho ta hai đao, đỡ hai mũi tên và vân vân, cũng không phải rất tốt sao?"

Kỳ Linh bỗng nhiên đứng lên, hắn so với Thiên Thúc U Hoa cao hơn một cái đầu, cho nên, ánh mắt hắn nhìn xuống thoạt nhìn đặc biệt sắc bén, hơn nữa biểu tình của hắn lúc này chăm chú đến mức người khác có chút sợ hãi, Thiên Thúc U Hoa nhịn không được run lên một cái. Kỳ Linh nói: "Thiên Thúc U Hoa, hiện giờ, ta không tính toán với ngươi. Thế nhưng ngươi nghe cho rõ, sau này, nếu ngươi còn nói như vậy với Liên Tuyền, ta nhất định sẽ thay cha ngươi dạy dỗ ngươi thật tốt."

Thiên Thúc U Hoa đột nhiên ngây ngẩn cả người, nàng hoàn toàn không ngờ tới Kỳ Linh sẽ nói với mình như vậy, nhưng trong lúc thoáng qua, ngạc nhiên liền biến thành ganh tỵ và tức giận mãnh liệt, nàng giơ tay lên dùng sức đánh một bạt tai lên mặt Kỳ Linh, "bốp" một tiếng, trong phòng đá vắng vẻ, tiếng bạt tai này có vẻ càng thêm lảnh lõt."Ngươi cho rằng ngươi là ai chứ!" Thiên Thúc U Hoa nhìn trên mặt Kỳ Linh nhanh chóng xuất hiện dấu năm ngón tay, trong lòng mơ hồ có chút hối hận, thế nhưng nàng mạnh mẽ xoay người, hướng bên ngoài phòng đá đi tới."Cản nàng lại, Nghê Hồng còn ở bên ngoài." Liên Tuyền gấp gáp nói, nhưng giọng nói nghe vẫn suy yếu không có lực như cũ.

A Khắc Lưu Khắc đột nhiên xuất hiện trước mặt Thiên Thúc U Hoa.

https://thuviensach.vn

"Cút ngay!" Thiên Thúc U Hoa hướng về phía A Khắc Lưu Khắc quát.

"Ngươi muốn đi ra ngoài gì chứ? Ngươi đánh không lại người bên ngoài kia. Ngươi không thấy hai lỗ máy trên ngực và vai ta sao? Ta còn biết ẩn thân đây, cũng bị đánh thành như vậy. Ngươi một con nhóc, ngực bị khoét một lỗ... không tốt lắm đâu?" A Khắc Lưu Khắc nháy mắt với Thiên Thúc U Hoa mấy cái, khóe miệng lộ ra một nụ cười gian xảo, kết hợp với gương mặt ánh tuấn của y, cùng giọng nói nhẹ nhàng, có sức hút, có một loại sức mạnh vỗ về người khác.

Quả nhiên, Thiên Thúc U Hoa không kích động như vậy, nàng hừ một tiếng, giọng chậm lại, "Người bên ngoài là Nghê Hồng, hắn là bây giờ là Sứ đồ cấp bốn. So với chúng ta lợi hại nhiều."

"Cấp bốn à? Chẳng trách... ta đây đánh không lại hắn. Ngươi cấp sáu, ta cấp bảy, kém mấy cấp đây." A Khắc Lưu Khắc tiếp tục mỉm cười vỗ về Thiên Thúc U Hoa.

Thiên Thúc U Hoa cũng hít một ngụm khí, không tức giận như vừa rồi nữa, "Bất quá lại nói tiếp, chúng ta ở đây còn có hai Vương tước đây! Có điều một Vương tước hiện giờ mạch hồn đứt từng khúc, là một đồ bỏ, mà Vương tước còn lại, từ đầu tới cuối đều là đồ bỏ." Kỳ Linh từ phía xa quay đầu, lạnh lùng nhìn nàng một cái, không so đo với nàng. "Hơn nữa, chúng ta ở đây còn có một Sứ đồ địa vị cao, Sứ đồ cấp hai Thần Âm, nhưng nàng ta hiện tại hồn ấn bị khsoa rồi, cũng không có cách ra tay ... "

"Ngươi sai rồi."Thần Âm chậm rãi đi tới, nhìn bên ngoài phòng đá.

"Sai rồi? Ngươi không phải Sứ đồ cấp hai sao?" Thiên Thúc U Hoa nghi ngờ hỏi.

"Ta là Sứ đồ cấp hai không sai, thế nhưng, dù hồn ấn của ta không bị khóa, ta cũng đánh không lại Nghê Hồng. Ta từ lúc trên đảo Vĩnh Sinh, lúc cùng hắn truy sát Sơn Quỷ đã biết cấp bậc hồn lực và hồn thuật của hắn

https://thuviensach.vn

vượt xa ta. Thật ra cho tới nay, ta đều cảm thấy hắn và Vương tước Đặc Lôi Á của hắn, thứ hạng hai người bọn họ đều thấp hơn so với thực lực thật sự của bọn họ ... Hay là nói, cho tới giờ, thực lực của bọn họ đều bị đánh giá thấp nghiêm trọng."

"Nhưng hiện giờ Bạch Ngân Tư Tế không phải đã ở trên người ngươi thí nghiệm rất nhiều loại nguyên tố công kích sao, thực lực của ngươi hiện giờ cũng so với trước bay vọt chứ. Vẫn đánh không lại Nghê Hồng?" Thiên Thúc U Hoa không phục nói.

Thần Âm không nói tiếp. Nàng cúi đầu trầm tư một hồi, cuối cùng, vẫn chậm rãi lắc đầu. Không biết nàng lắc đầu là thừa nhận bản thân đánh không lại, hay là nói mình không biết.

"Không thể cứ ở chỗ này, phải nghĩ một chút biện pháp, bằng không trời vừa sáng, mọi người đều sẽ bị bắt." A Khắc Lưu Khắc hai tay ôm trước ngực, dáng vẻ khổ não, y nhìn mọi người trầm mặc, vì vậy tăng cao âm điệu nói, "Như vậy đi, các ngươi theo kế hoạch của ta. Ta bảo đảm các ngươi có thể chạy đi."

"Chạy thế nào? Không phải vừa rồi vẫn đánh đến bây giờ sao, không có phần thắng, đối với Nghê Hồng mà nói, không có chút uể oải, mệt nhọc, đau đớn, tổn thương... Hắn có thể đứng ở đây một trăm năm, đứng đến chúng ta đều biến thành một đống xương." Kỳ Linh vẻ mặt như đưa đám, ngồi trên mặt đất, cự kiếm ném một bên. Hiển nhiên, chiến đấu cường độ cao vừa rồi và biến cố đột nhiên xuất hiện sau đó khiến hắn cũng quên mất hành động quỳ xuống kỳ quái của A Khắc Lưu Khắc vừa rồi."Nghe đây, chờ U Hoa mở lưới dây cung ra, thế nhưng đừng có bất kỳ cử động nào, các ngươi cứ đứng ở cửa phòng đá, không cần đi ra, chỉ cần các ngươi không đi ra, hắn cũng sẽ không hành động, ta sẽ ẩn thân lặng lẽ tới gần hắn, sau đó ta bất ngờ ôm lấy hắn, trong nháy mắt di động vào trong phòng đá, các ngươi nhớ kỹ dựa tường đứng thẳng, chừa cho ta lối đi. Một khi ta kéo hắn vào phòng đá, các ngươi liền nhanh chóng chạy ra ngoài, Thiên Thúc U Hoa,

https://thuviensach.vn

ngươi dùng dây cung che kín cửa động, có thể khóa nhiều bao nhiêu thì khóa nhiều bấy nhiêu. Sau khi các ngươi ra ngoài, lập tức chạy khỏi trung tâm, chỉ cần tới mặt đất, bọn họ nếu muốn lại đuôi theo chúng ta sẽ không dễ dàng như vậy nữa."

"... vậy còn ngươi?" Quỷ Sơn Liên Tuyền nhẹ nhàng hỏi.

"Về phần ta à, các ngươi đừng lo."A Khắc Lưu Khắc vỗ vỗ hai tay, động tác ung dung không thể tả, "Đối với người Phong Nguyên bọn ta mà nói, dù đánh không lại người khác, thế nhưng, người khác muốn bắt được chúng ta, cũng không dễ dàng, đặc tính của gió các ngươi còn không rõ sao, tới không hình đi khống vết. Ha ha ha." A Khắc Lưu Khắc vui vẻ cười, hai hàm răng trắng noãn, khiến y thoạt nhìn cực kỳ anh tuấn.

"Thế nhưng..." Kỳ Linh vừa mở miệng đã bị A Khắc Lưu Khắc cắt ngang.

A Khắc Lưu Khắc nói: "Đừng nhưng mà nữa. Cứ làm như vậy đi! Nhớ kỹ, động tác phải nhanh, hơn nữa, đừng cản đường. Ta không thể bảo đảm ta có thể vẫn ôm lấy hắn. Hơn nữa, ôm một tên đàn ông, rất không được tự nhiên. Nếu như ôm mỹ nữ, ta đã có thể không buông tay rồi. Ha ha."

Kỳ Linh thở dài, "Được rồi. Tự ngươi cẩn thận."

【Phía bắc Đế quốc Nhân Đức; Dinh thự Nhung Hoa 】

Cung điện khổng lồ dưới ánh sao đầy trời chiếu rọi có vẻ yên tĩnh mà lại thần thánh.

Liên miên chập chùng vô số đỉnh nhọn cung điện giống như từng lưỡi dao sắc bén, đứng vững trên đỉnh núi tuyết. Trên đỉnh nhọn, cửa sổ lưu ly năm màu rực rỡ phát sáng, hỗn hợp cùng ánh trăng và ánh sao phản xạ ra hào quang mê người.

https://thuviensach.vn

Trên giường, có người nhẹ nhàng rời giường, nàng đi chân trần, dẫm lên mặt đất lát đá cẩm thạch lạnh lẽo, một đường hướng tới trước, yên tĩnh mà nhẹ nhàng bước đi, mắt cá chân nàng tinh tế mà trơn nhẵn, ở dưới ánh trăng thoạt nhìn giống như răng ngà điêu khắc thành.

Nàng ở trước gương nhẹ nhàng cởi ra áo ngủ do tơ tằm màu đen bện thành, đổi lại quần lụa mỏng mới, nàng tháo xuống trang sức quý giá trên cổ tay và trên cổ, đem mái tóc dài nồng đậm như thác nước nhẹ nhàng vấn thành một búi tóc đơn giản.

Nàng đi ra cửa lớn của cung điện, dưới chân là mấy nghìn bậc thang, sâu không thấy đáy bị bao phủ trong sương lạnh ban sáng. Cung điện xây dựng trên đỉnh núi tuyết, từ cửa lớn dinh thự đến chính điện, có một đoạn bậc thang dài kinh người, từ dưới chân núi, chạy thẳng tới trước cửa cung.

Xa xa, núi tuyết liên miên không dứt ở trên trời tạo thành một đường sáng nhấp nhô, ánh trăng chiếu lên tuyết đọng ngàn vạn năm, giống như một dòng sông bạc chảy xuôi.

Trong không khí đều là những hạt gió đêm lạnh lẽo khiến người ta tỉnh táo. Tuyết vực khổng lồ, dưới ánh trăng, thoạt nhìn có một loại vẻ đẹp trong trẻo nhưng lạnh lùng.Lúc này, trên đỉnh nấc thang có một người đàn ông dáng cao ngất, gương mặt xinh đẹp bức người đang đứng. Hắn giống như vẫn đang đợi cô gái đến.

"Ta xong rồi, Y Hách Lạc Tư, chúng ta đi thôi." Âm thành kiều mị của cô gái, dễ nghe không thể tả, trong dễ nghe lại mang một tia quyến rũ, ngàn vạn phong tình.

"Vâng Phong Hậu bệ hạ." Y Hách Lạc Tư khom lưng, vô cùng cung kính giơ lên hai tay ôm quyền ở phía trước. Hắn cầm trong tay một lưỡi dao thon dài cực mỏng, thoạt nhìn giống như một chiếc liễu diệp mỏng manh.

https://thuviensach.vn

"Sao ngươi còn gọi ta là Phong Hậu bệ hạ, đợi lát nữa ra ngoài, nếu ngươi còn gọi như vậy, vậy không phải thiên hạ đại loạn rồi sao." Phong Hậu nhấc lên quần lụa mỏng, đi tới trên bậc thang, quyến rũ cười cười, nũng nịu nói, "Từ giờ trở đi, không được gọi như vậy nữa."

"Vâng, Tây Lỗ Phù đại nhân." Y Hách Lạc Tư trang trọng nói, giọng nói nghe như lưỡi dao của hắn, lạnh băng mà lại cứng rắn.

"Haizzz, con người ngươi, chính là không biết thay đổi. Ngươi nghĩ người khắp thiên hạ đều không biết Phong Hậu tên là Tây Lỗ Phù sao?" Tây Lỗ Phù thở dài, gió thổi bay mấy sợi tóc dài bên thái dương của nàng, vẻ mặt nàng dưới ánh trăng hoàn mỹ như nữ thần.

Y Hách Lạc Tư nhìn đến ngây người, nhưng lập tức, hắn lập tức ép buộc chính mình giữ vững tâm thần, cúi đầu, hỏi: "Bệ hạ, vậy xưng hô với người như thế nào?"

"Vậy gọi ta chủ nhân là được rồi đi." Tây Lỗ Phù cười, một đôi mắt híp cong cong, có một vẻ đẹp mờ mịt.

"Vâng, chủ nhân." Y Hách Lạc Tư cười cười, gương mặt như dao đẽo dùi đục này của hắn cuối cùng có chút dịu dàng.

"Ngươi đó, nên cười nhiều một chút, ngươi cười lên, rất dịu dàng. Gương mặt rất anh tuấn, ngày nào cũng đều như mới vừa lấy ra từ trong hầm băng, con gái dám nói chuyện với ngươi sao, nhìn thật đáng sợ. Y Hách Lạc Tư, tuổi ngươi không nhỏ nữa? Ngươi xem, còn chưa lập gia đình." Tây Lỗ Phù vừa đi xuống bậc thang, vừa nói với hắn.

"Chức trách của thuộc hạ là bảo vệ an toàn của chủ nhân, những thứ khác tạm thời chưa từng lo lắng." Y Hách Lạc Tư lần nữa khôi phục gương mặt hết sức hữu hiệu kia của hắn.

https://thuviensach.vn

"Haizz, được rồi." Tây Lỗ Phù đối với hắn hết cách rồi, nhiều năm như vậy, tính cách của hắn vẫn vậy, giống như một khối sắt thép lạnh như băng sắt, uốn không công, cũng nung không nóng được. "Hồn thú của ngươi có thể bay không?"

"Có thể."

"Chúng ta ngồi trên hồn thú của ngươi đi. Con kia của ta, không thả ra được rồi, nó quá dọa người, lại khó dạy dỗ. Không có chuyện gì vẫn là đừng thả nó ra." Tây Lỗ Phù giống như chuông bạc cười, vừa cười hai tiếng, phát hiện trong cung điện vắng vẻ, có vẻ quá ồn, vì vậy nàng che che miệng, nháy mắt với Y Hách Lạc Tư một cái."Ohm, đúng rồi, ta cũng không thể gọi ngươi là Y Hách Lạc Tư, tên này cả nước đều biết. Gọi ngươi là gì thì được đây?"

"Vậy bỏ phần giữa, gọi Y Tư đi." Y Hách Lạc Tư nói.

"Lá gan người không nhỏ, Y Tư? Bạc Y Tư sẽ đánh mông ngươi!" Tây Lỗ Phù cười nói."Vậy chủ nhân, người quyết định đi." Y Hách Lạc Tư cúi đầu, cung kính nói.

"Hay là gọi ngươi Hách Hách đi." Tây Lỗ Phù nói, trên mặt là vẻ mặt trêu chọc hắn.

"Hách Hách... Bệ hạ, tuổi thần không nhỏ, tên Hách Hách này..." Trên mặt Y Hách Lạc Tư nổi lên chút lúng túng, khiến người bình thường nghiêm túc, có nề nếp như hắn thoạt nhìn có vẻ đặc biệt thú vị.

"Lại gọi ta bệ hạ, nhớ kỹ phải gọi chủ nhân. Vậy Hách Hách đi. Cứ quyết định như vậy." Tây Lỗ Phù cười khoát khoát tay, cắt lời Y Hách Lạc Tư.

"Vâng, chủ nhân." Y Hách Lạc Tư nói.

https://thuviensach.vn

"Được rồi, đi thôi, thả bảo bối kia của ngươi ra đi, ta còn chưa từng thấy nó đây." Tây Lỗ Phù nhấc váy hơi cao một chút, lộ ra mắt cá chân trắng nõn của nàng. Lòng bàn chân nàng đạp một đôi giày làm bằng ngọc thạch chạm rỗng, khiến chân nàng có vẻ tinh tế mà nhẹ nhàng.

Trên vai Y Hách Lạc Tư bắt đầu khởi động một trận ánh sáng trắng đẹp mắt, một con tuyết lang cả người lông bạc to lớn xuất hiện trên bậc thang, đôi mắt nó ôn hòa mà phục tùng, nó cúi đầu, đi tới trước mặt Tây Lỗ Phù, hai chân trước ngoan ngoãn quỳ xuống.

"Sói của ngươi có thể bay?" Tây Lỗ Phù nhấc chân lên, nhảy lên lưng nó.

"Dạ." Y Hách Lạc Tư gật đầu, trong ánh mắt là thần sắc đặc biệt kiêu ngạo."Đúng rồi, chủ nhân, hay là, ngươi gọi ta 'Lang Vương', được chứ?"

"Được, Hách Hách. Chúng ta lên đường đi."

"..."

【Phía tây Aslan; Cách Lan Nhĩ Đặc; Trung tâm】

Trong phòng đá trống trải, lúc này chỉ còn lại hai người A Khắc Lưu Khắc và Nghê Hồng giằng co lẫn nhau.

Bốn người Kỳ Linh đã dựa theo kế hoạch vừa rồi của A Khắc Lưu Khắc, thuận lợi chạy đi rồi. Cửa phòng đá là tấm lưới do dây cung của Thiên Thúc U Hoa bện thành, A Khắc Lưu Khắc nhìn một cái, nhịn không được bật cười. Cô nhỏ này, xem ra là thật sự phạ, chằng chịt đến không biết bện bao nhiêu lớp. Phỏng chừng hồn lực cũng tiêu hao không ít đi.

Đối diện, trên tay Nghê Hồng dính đầy máu, giống như một thiên sứ giết chóc, yên tĩnh đứng thẳng, A Khắc Lưu Khắc đưa lưng về phía cửa phòng

https://thuviensach.vn

đá, nhìn Nghê Hồng, bình tĩnh mỉm cười. Trong ánh mắt Nghê Hồng lóe lên nghi hoặc và không giải thích được.

"Ngươi đó, nhất định đang thấy kỳ quái, vừa rồi ta bị ngươi đánh đến gần như không có sức đánh trả, vì sao, bây giờ lại dám một mình ở đây giằng co với ngươi, phải không?" Dáng vẻ tươi cười của A Khắc Lưu Khắc mê hoặc mà lại tuấn lãng.

Nghê Hồng không nói gì, hắn cái gì cũng đều không hiểu, hắn cũng không hiểu được lời nói phức tạp như vậy của A Khắc Lưu Khắc. Hắn chỉ biết, nhiệm vụ của mình thất bại rồi, người bị nhốt trong phòng đá đã chạy ra ngoài.

"Những bạn nhỏ vừa rồi đều ở đây, ta cũng không tiện lấy ra bản lĩnh thất đánh với ngươi, hiện giờ thì được rồi, ở đây chỉ còn hai chúng ta rồi. Ta có thể yên ổn mà đấu với ngươi một hồi chứ." A Khắc Lưu Khắc vừa nói, vừa ở trên người từ từ khởi động một trận khói đen.

Nghê Hồng đã cảm nhận được hồn lực Bỉ Ngạn Hoa trong cơ thể hắn, cho nên, hắn bày ra tư thế phòng ngự, chờ A Khắc Lưu Khắc hướng chính mình phát động tấn công bất cứ lúc nào. Thế nhưng, A Khắc Lưu Khắc không cử động mỉm cười, chỉ là, khói đen quấn toàn thân y ngày càng đậm, khói đen xoay tròn quấn lấy, cuối cùng lại biến thành một áo choàng màu đen rất nặng. Áo choàng vừa dài vừa lớn ở trên người A Khắc Lưu Khắc đón gió phấp phới, bao vây lấy y, quanh quẩn y, rất giống một cánh chim u linh.

Nghê Hồng đột nhiên nhanh như chớp nhảy tới chỗ A Khắc Lưu Khắc, trong nhát mắt hắn chớp mắt đã tới gần trước mặt A Khắc Lưu Khắc. A Khắc Lưu Khắc vẫn không cử động, tựa như bó tay chịu trói, chờ hai tay Nghê Hồng xuyên thủng y.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng, trong nháy mắt hai tay Nghê Hồng vừa chạm vào thân thể A Khắc Lưu Khắc, trên áo choàng màu đen quỷ dị lại đột nhiên nổ ra mấy luồng điện vừa thô vừa to màu xanh đậm, tiếp đó, tia chớp giống như vô cùng vô tận đột nhiên từ trong áo choàng nhảy ra, "Bùng --" một tiếng, thân thể Nghê Hồng bị bắn ngược thật nhanh, hắn nặng nề đập lên tường đá, sau đó ngã xuống nằm trên mặt đất, bức tường phía sau hắn nứt ra mấy vệt lớn.

"Aizzz," A Khắc Lưu Khắc thở dài, "Xem ra ngươi quả thật là cái gì cũng đều không biết."

Nói xong, A Khắc Lưu Khắc từng bước một ưu nhã hướng Nghê Hồng quỳ rạp trên mặt đất đi tới. Bước chân y linh hoạt kỳ ảo mà biến hoá lạ kỳ, tựa như một u linh hoàn toàn không có trọng lượng. Lúc y đi tới cách Nghê Hồng vài bước thì đứng lại. Y nhìn Nghê Hồng vùng vẫy, đứng lên, cùng mình lại một lần nữa giằng co.

"Vì để ngươi không lãng phí sức lực nữa, ta cũng nhanh chóng giải quyết ngươi đi." A Khắc Lưu Khắc nói xong, mỉm cười, từ trong áo choàng vươn ra hai tay, y dùng tay phải nhẹ nhàng tháo xuống bao tay bên tay trái, nhìn một chút ngón tay của mình, giống như lẩm bẩm nói, "Hắn là một cái là đủ rồi."

Y chậm rãi hướng Nghê Hồng vươn ra tay trái đã tháo bao tay xuống, ánh lửa chiếu rọi trên ngón tay y, tinh tế, hoàn mỹ, trắng nõn như trăng non, thậm chí không có chút nào tỳ vết hay vết sẹo nào, ngay cả lỗ chân lông và nếp nhăn cũng không thấy, giống như tay trái được ngọc thạch điêu khắc thành.

A Khắc Lưu Khắc duỗi ra ngón trỏ và ngón giữa dựng thẳng cùng một chỗ, sau đó y chậm rãi thu tay lại, hai đầu ngón tay để sát môi, y giống như đang hôn gió, hôn lên đầu ngón tay mình một cái, sau đó nhanh chóng hướng bên cạnh nhẹ nhàng vạch một cái.

https://thuviensach.vn

Hai mắt Nghê Hồng hoa lên một cái, đột nhiên cả người đã bị ném lên cao, trong nháy mắt rơi xuống, vô số lưỡi đao khí dày đặc, giống như ngàn vạn bầy cá dày đặc trong biển sâu bao phủ lấy hắn.

Người đi - phòng trống, trong phòng đá chỉ còn Nghê Hồng không nhúc nhích nằm trên tảng đá trên mặt đất. Tay chân hắn, từng đốt ngón tay đều bị cắt thành mảnh nhỏ, vũng máu lớn từ bên dưới thân thể hắn nhanh chónh chảy ra, trong không khí lạnh như băng, chậm rãi đọng lại. Ánh lửa chiếu lên trên, giống như một khối hồng ngọc to lớn dịu dàng.

Gương mặt Nghê Hồng, thoạt nhìn vẫn không có bất cứ thống khổ gì, không có bất kỳ sợ hãi, không có bất kỳ đau thương. Hắn vẫn như cũ vô tội mà sạch sẽ, giống như một thiên sứ anh tuấn ngủ say.

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 4: Vẩy Rồng Trên Tay Trái

Dịch giả: xoxASAxox

【Phía tây Aslan - Biên Cảnh - Tháp Thành Josephine 】

Lúc Ngải Âu Tư mở mắt ra, bị tia sáng chói mắt chíu vào phải nheo mắt lại. Chờ sau khi làm quen, hắn phát hiện ánh sáng trong phòng thật ra cũng không mạnh lắm, trái lại, trong mắt hơi hiện luồng không khí nhỏ vụn ẩn chứ chút sắc lam, mang theo cảm giác mát lạnh của sáng sớm, tràn vào từ ngoài cửa sổ, rơi trên cánh tay đầy một tầng mát lạnh như bụi băng.

Phía trước mấy cánh cửa sổ, đêm qua rõ ràng bị tường đá lấp kín, lúc này đã khôi phục dáng vẻ lúc trước, gió nhẹ nhàng lay động khắp phòng, mang đến từng trận hơi thở sáng sớm dày đặc. Mơ hồ, có thể nghe xa xa truyền tới tiếng nước sông Josephine róc rách.

"Ta ngủ lúc nào?" Ngải Âu Tư đứng dậy, vừa mặc áo ngoài vừa hỏi Gilgamesh lúc này đang ngồi ở trước bàn châm trà.

"Người ngủ lúc nào ta cũng không biết. Người tỉnh lại khi nào thì ta biết rõ." Gilgamesh nhỏ giọng cười, đôi mắt thâm thúy kia buông xuống, khóe miệng nhếch ra một nụ cười như có như không, mái tóc màu vàng dài như thác nước của y lúc này không búi lên, thoạt nhìn giống như vừa rời giường không lâu. Ngón tay thon dài của y lúc này đang hí hoáy một bộ đồ trà sứ

https://thuviensach.vn

cổ màu xanh biếc, động tác thoạt nhìn như mây bay nước chảy, lưu loát sinh động, tựa như một người sành uống trà.

"Người uống trà không? Đây là trà ta bảo dịch trạm đặc biệt đưa tới, là đặc sản của Josephine, 'Phượng Tức Phỉ Thúy', ở thành thị khác không mua được đâu. Dù là mua ở đây, cũng phải 400 Quake một bao. Còn không được lợi sao?"

Gilgamesh cầm lấy ấm trà, dùng tay thử nhiệt độ, dường như cảm thấy chưa đủ nóng, vì vậy dùng hai tay ôm lấy bên ngoài ấm trà, cẩn thận nhìn có thể thấy ánh lửa giữa kẽ hở của những ngón tay y, quả nhiên, không lâu sau, trong ấm hơi bốc lên làn khói trắng nóng hổi.

Y cầm lấy một nắm lá trà màu xanh ngọc, bỏ vào một cái ấm khác nhỏ hơn một chút, vừa châm thêm nước, vừa tiếp tục nói: "Loại 'Phượng Tức Phỉ Thúy' này, thân thấp, lá hẹp, là một loại Lãnh Phỉ Thúy, sinh trưởng tại phần lớn phía Đông Bắc Aslan, lá trà hái đầu mùa xuân mới được gọi là 'Phượng Tức Phỉ Thúy', mà chỗ khác, đều chỉ có thể gọi là Lãnh Phỉ Thúy. Ngươi biết vì sao không?"

Ngải Âu Tư nhìn y, không trả lời. Trong phòng dần dần tràn ngập một mùi thực vật nhàn nhạt, như có như không, tản ra như hơi thở tuyết rơi tiết trời đầu đông.

Gilgamesh thấy hắn không trả lời cũng không giận, khóe miệng vẫn như cũ lộ vẻ mỉm cười nhàn nhạt, độ cong khóe miệng khiến gương mặt y thoạt nhìn có một loại thần bí và tôn quý giống như thần. Giọng trầm thấp của y nghe như một sợi tơ đồng thô dày tỏa sáng đang vang lên ông ông, y tự nhiên tiếp tục nói: "Bởi vì trên toàn bộ lãnh thổ Aslan, các luồng không khí vẫn vô cùng yên tĩnh. Chỉ có phần đất lạnh lẽo gần Nhân Đức Đế Quốc, các luồng không khí mới có thể trở nên dần dần mãnh liệt. Mà loại 'Phượng Tức Phỉ Thúy' vô cùng hiếm có, quý giá này thật ra lại là chồi non vừa nhú của Lãnh Phỉ Thúy, bị gió lạnh đầu xuân lạnh lùng thổi lên, nhanh chóng bị gió

https://thuviensach.vn

thổi khô, trở nên giòn tan, đúng lúc ngắt lấy, đạt được lá trà. Cùng là chồi non mới nhú, sau bảy ngày sẽ dần dần già đi hoặc là chịu không được gió lạnh mà sớm héo rũ, cho nên, số lượng chồi non có thể hái xuống đúng lúc được gió thổi đến trong suốt óng ánh mà lại không đến mức héo rũ vô cùng ít, vì vậy cũng đặc biệt quý giá. Loại trà này, do bị loại bỏ đi hơi nước nhanh chóng, cho nên giữ được đầy đủ nhất mùi vị vừa cứng vừa lạnh này, giống như Phỉ Thúy băng lạnh cứng rắn vậy."Nói xong, Gilgamesh nhấc tay, đưa qua một chén trà nhỏ đến trước mặt Ngải Âu Tư. Ngải Âu Tư nhận lấy chén trà, uống một hớp, trong nước trà nóng hôi hổi lại thật sự là hương vị lạnh lùng tựa như băng tuyết ngày đông vỗ tới trước mặt, loại cảm giác mâu thuẫn này vô cùng mê người.

Ngải Âu Tư đặt chén trà xuống bàn, "Ngươi ngàn dặm xa xôi chạy đến đây chờ ta, không phải chỉ vì mời ta uống một chén trà chứ?"

Ngón tay thon dài của Gilgamesh nhẹ nhàng nắm lấy chén trà, ánh mắt mềm mỏng rơi trên chất lỏng xanh biếc tản ra hơi nóng, "Dĩ nhiên không phải. Ta là vì 【Người quan trọng nhất】, mới vẫn luôn chờ ở đây —— Uhm, đúng rồi. Người ngàn dặm xa xôi từ Cách Lan Nhĩ Đặc chạy tới đây, chắc cũng cùng lý do chứ?" Bên dưới chân mầy rậm màu vàng kim của hắn, trong ánh mắt nhu hòa mơ hồ lộ ra vài tia sắc bén, giống như phiến vẩy ánh vàng chớp động.

Sắc mặt Ngải Âu Tư hơi trắng nhợt, lập tức cười lạnh một tiếng, "Ta là đế vương của Aslan, mỗi tấc đất của quốc gia, ta đều có thể tự do lui tới, không cần người khác xen vào."

Gilgamesh cầm lấy chén trà, từ từ đổ đầy nước trà vào trong ly của Ngải Âu Tư, y thở dài, hơi khẽ cau mày, biểu tình thương cảm như là đang nhìn một đóa hoa hồng tàn lụi vậy.

"Thật đáng tiếc, đi thêm về phía trước mấy trăm mét, người lại không còn là đế vương nữa rồi." Gương mặt Ngải Âu Tư hoàn toàn tái nhợt xuống.

https://thuviensach.vn

"Ha ha, không cần kinh ngạc như vậy." Gilgamesh nhìn mặt Ngải Âu Tư, phản ứng của hắn cùng dự đoán của mình giống nhau như đúc, "Có phải người đang suy nghĩ, sao ta lại biết, ngươi muốn đi tới Nhân Đức Đế Quốc?"

Ngải Âu Tư lạnh lùng nhìn Gilgamesh, không trả lời. Trước khi chưa biết rõ ý đồ Gilgamesh đến đây, hắn quyết định giữ im lặng.

Gilgamesh thấy Ngải Âu Tư không trả lời, y nhướng nhướng chân mày rậm màu vàng kim, dáng tươi cười trên khóe miệng như mang theo hơi ấm mặt trời, nói tiếp: "Thật ra ta biết rất nhiều chuyện đây. Có thể coi là toàn bộ Aslan, ta xem như là người biết nhiều bí mật nhất... Ta không chỉ biết chỗ người muốn đi tới, hơn nữa ta còn biết người muốn tới đó làm gì, chặc chặc, chuyện người cần làm, thật sự là tùy hứng, khiến người khác hao tổn tâm trí. Có điều cái đó và ta cũng không có liên quan gì, ta tới đây, chỉ là nhờ người giúp ta một việc."

"Ngươi có biết ngươi đang nói chuyện với ai không? Ngươi là vương tước cấp một của Aslan, nếu ngươi biết thân phận của ta, thì phải hiểu lễ tiết quân thần. Ngươi dám bảo ta làm giúp ngươi một việc?" Ánh mắt Ngải Âu Tư lạnh như sương, trong giọng nói trầm thấp tràn đầy uy nghiêm của đế vương.

"Ai da, sao người vẫn không rõ chứ." Gilgamesh đặt ngón tay phải lên huyệt thái dương, nhẹ nhàng xoa án, tựa như rất đau đầu.

Thần sắc lộ ra trong nụ cười của y, thoạt nhìn như lỡ lời thế nhưng lại tràn ngập khiêu khích."Thứ nhất, từ năm đó, sau khi Bạch Ngân Tư Tế và toàn bộ Vương tước của Aslan cùng nhau truy sát ta, các người vẫn có thể xem ta là Vương tước cáp một sao? Thứ hai, việc bây giờ ngươi định làm, lẽ nào lại phù hợp thân phận đế vương Aslan của người?"Tròng mắt Ngải Âu Tư căng thẳng, cả người đột nhiên cuộn trào ra hồn lực mãnh liệt khiến nhiệt độ cả phòng trong nháy mắt giảm xuống, không khí xung quanh tràn

https://thuviensach.vn

ngập sát khí càng lúc càng nồng nặc, giống như có thể nổ tung bất cứ lúc nào.

Thế nhưng, Gilgamesh làm như không thấy, y nhẹ nhàng híp mắt lại, trong phòng đột nhiên bộc phát ra những luồng không khí tùy ý lưu động. Toàn bộ cửa sổ bị gió thổi ầm ầm đóng chặt.

Vẻ tươi cười trên khóe miệng y ẩn đi."Ngải Âu Tư, thực lực của ta, người hẳn là rất rõ ràng chứ? Nếu người có tự tin có thể thắng được ta, ta có thể miễn cưỡng tiếp nhận, bởi vì Aslan mấy năm này, đến cùng xuất hiện bao nhiêu quái vật mới lạ, và hồn thuật biến thái, ta cũng không rõ ràng lắm, chỉ là, chẳng lẽ người có tự tin có thể dễ dàng giết ta sao? Là muốn gây ra rối loạn khiến đoạn đường trước đó của người để đi đến tận đây đều uổng phí sao? Người là đế vương tôn quý, xuất hiện ở biên cảnh, chỉ sợ người của Nhân Đức sẽ không làm như không thấy chứ? Hơn nữa, người hẳn là nên suy nghĩ một chút, nếu ta sử dụng hồn thuật nguyên tố gió, hồn thuật hệ nước của người ở trước mặt ta, có bao nhiêu phần thắng?"

Ngải Âu Tư hít sâu một hơi, hồn lực chung quanh kịch liệt chấn động, hiển nhiên, nội tâm hắn đang kịch liệt giãy dụa. Thế nhưng, cuối cùng, hắn vẫn chậm rãi nhắm hai mắt lại. Nhiệt độ trong phòng chậm rãi khôi phục lại mức độ như trước, hơi thở cũng dần dần bình thường lại. Hắn mở mắt ra lần nữa, trong ánh mắt có một loại đau thương không dễ nhận ra."Nếu ta giúp ngươi, ngươi bảo đảm không bại lộ hành tung của ta, đồng thời không can dự chuyện của ta?"

"Ta bảo đảm." Trên mặt Gilgamesh khôi phục nụ cười nhàn nhạt trước đó.

"Ngươi phải biết rằng ta cũng không phải sợ ngươi." Ngải Âu Tư lạnh lùng nói.

https://thuviensach.vn

"Điểm này ta đương nhiên biết. Năng lực của người, ta vẫn biết rõ. Tất Lạp đã từng mô tả về người với ta, nói: 'Trong thân thể Ngải Âu Tư giống như phong ấn một vực sâu thật lớn, có tiềm năng không thể đo lường được', lại nói ta cũng đã nhiều năm chưa gặp Tất Lạp đây, mấy năm này cũng thật sự là 'nhờ hắn ban tặng', sớm muộn, ta phải đòi lại hắn mọi thứ, cũng sẽ trả lại hắn đủ số. Không chỉ hắn, những người năm đó, hy vọng bọn họ đều còn sống, bằng không thì thật là đáng tiếc." Gilgamesh vừa uống trà, vừa bình tĩnh nói những lời khiến người khác lông tốc dựng đứng.

Trong lòng Ngải Âu Tư nổi lên một chút bất an, ngồi ở trước mặt mình, Gilgamesh gương mặt tuấn mỹ, tóc vàng như thác, cử chỉ ưu nhã giống như hoàng thất, thế nhưng, Ngải Âu Tư lại cảm giác ngồi đối diện mình là một hố đen sâu không thấy đáy ———— loại sợ hãi này bọc thật chặt trái tim hắn, tựa như kéo hắn rơi vào chiều sâu vô hạn dưới lòng đất.

"Nói đi, ngươi muốn ta giúp ngươi cái gì. Ta xem thử, ta có thể hay không, phải biết rằng, trên thế giới này, việc ngay cả ngươi cũng có việc không làm được, lại thật sự không có mấy thứ."

"Người yên tâm, người nhất định làm được, trên thế giới này, theo ta được biết, cũng chỉ có người làm được, hơn nữa, trước đây người cũng đã làm rồi." Gilgamesh quay đầu nhìn Ngải Âu Tư, đột nhiên nháy nháy mắt trái, khóe miệng lộ ra một nụ cười gian xảo."Ta không rõ ngươi đang nói cái gì." Ngải Âu Tư nhìn Gilgamesh, cảm giác giống như đối mặt với một hố đen này vẫn như cũ không dời đi được.

"Ta muốn người giúp ta làm Ngân Trần sống lại, chính xác mà nói, chắc là 'Lại một lần nữa làm Ngân Trần sống lại ', bởi vì ta biết trước đây, thật ra Ngân Trần cũng đã từng chết một lần rồi, hắn có thể sống lại, là nhờ thiên phú đặc biệt của người 'Nhiếp Hồn'"

"Ngân Trần lại chết?" Ngải Âu Tư sau khi nói xong mới phát hiện lời mình vừa nói kia, không được tự nhiên cỡ nào.

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy." Gilgamesh mắt nhìn ngoài cửa sổ, núi non đọng tuyết xa xa, phản xạ trong con ngươi trong suốt của y.

"Nhưng trước đây không phải ngươi vẫn bị nhốt sao? Vậy sao ngươi có thể biết việc ta làm Ngân Trần sống lại?" Ngải Âu Tư nhìn hắn, hoàn toàn đoán không ra người tóc vàng đối diện này.

"Ta vừa mới nói đó, ta đây, có lẽ là người biếy nhiều bí mật nhất trên cả đại lục Aslan này." Gilgamesh khẽ cười rộ lên, "Sao. Bằng lòng giúp ta chuyện này không?"

"Ngươi đã nói ngươi biết nhiều bí mật nhất, vậy ngươi cũng biết 'Nhiếp Hồn' chỉ là bước đầu tiên làm một người sống lại, mà bước thứ hai, chính là phải tìm được một 'vật chứa' có thể một lần nữa dung nạp linh hồn của hắn, ta có thể giúp ngươi rút linh hồn từ thi thể Ngân Trần ra, thế nhưng, ta không thể bảo đảm có thể giúp ngươi tìm được một 'vật chứa' có thể chứa dung nạp linh hồn của hắn. Yêu cầu của linh hồn đối với 'vật chứa' rất cao, thông thường đều phải có kết cấu và thuộc tính vô cùng gần với thân thể sẽ tương đối dễ dàng thành công, giống như anh chị em song sinh, hoặc là loại quan hệ huyết thống vô cùng gần gũi giữa cha mẹ và con cái là có thể giảm thấp mức độ mạo hiểm. Đương nhiên, dễ dàng thành công nhất chính là..." Ngải Âu Tư đột nhiên ý thức được cái gì, ngừng nói.

Gilgamesh làm như không phát hiện bất thường của Ngải Âu Tư, vẫn như cũ khẽ mỉm cười nói: "Về chuyện 'vật chứa', người không cần lo lắng." Y đứng lên, nghiêng đầu sang Ngải Âu Tư một chút, ý bảo hắn "Ngươi đi theo ta".

Đường phố sáng sớm có vẻ vô cùng trống trải. Lúc này, người trong thành phần lớn đều vừa tỉnh lại, ở trong phòng, rửa mặt, chải đầu, mặc quần áo, hưởng thụ bữa sáng và trà. Trên đường chỉ có một ít xe ngựa của các quán cơm và nhà trọ dùng để vận chuyển nguyên liệu nấu ăn qua lại, cửa

https://thuviensach.vn

hàng dọc phố đều vẫn chưa mở môn, đèn đêm trước cửa vẫn còn lại một ít dầu, tim đèn ở trong ánh sáng ban mai hơi lóe ra vẻ yếu ớt.

Tuyết đọng trên đường phố đã tan đi phần lớn, chỉ một ít góc tường còn lưu lại một ít đụn tuyết. Cảm giác lành lạnh trong không khí khiến người ta đầu óc tỉnh táo mang theo mùi vị của những cây tùng lá kim, núi xa thỉnh thoảng truyền tới mấy tiếng chim hót lanh lảnh.

Gilgamesh đi ở phía trước, y thay ra trường bào thêu màu xanh đậm ngày hôm qua, mặc vào một bộ áo dài tơ lụa trắng ngà, sau lưng áo dài dùng phương pháp thêu cực kỳ phức tạp, thêu lên hoa văn màu vàng nhạt, đây là hoa văn may mắn từ xưa của Aslan, đại biểu cho làm ăn thuận lợi, chiêu tài tiến bảo. Cổ áo dày và bên hông vòng quanh một vòng lông chồn mềm mại màu đen, khiến y thoạt nhìn giống như một thương nhân giàu có. Y ở phía trước thong thả dẫn đường, hai tay chắp sau lưng, dường như cũng rất hài lòng cách ăn mặc này của mình, Gilgamesh thỉnh thoảng lại quay đầu lại, dùng ánh mắt thú vị đánh giá Ngải Âu Tư, khóe miệng vẫn như cũ đọng một tia cười như có như không mê người.Ngải Âu Tư thay một bộ áo lông dài màu xám tro, là dùng da sơn dương dày chắc mà mềm mại may thành áo choàng, một bên lộ ra bên ngoài dùng phương pháp dầu cúc xử lý thành da hươu có cảm giác thô ráp lại mềm ấm, dù trong thời tiết mùa đông rét đậm, đi trong tuyết lớn mấy canh giờ, đưa tay sờ lên, cũng không có bất cứ cảm giác băng lạnh đến xương gì, chỗ chạm đến vĩnh viễn đều là da hươu có cảm giác dịu dàng mềm ấm. Trường bào trọng lượng rất vừa phải, thoạt nhìn có cảm giác chùng xuống đầy quý phái, người hiểu về chất vải và phục sức, dĩ nhiên biết bộ quần áo này giá cả xa xỉ. Hơn nữa, nhìn kỹ sẽ phát hiện thứ dùng để vắt sổ, đều là sợi chỉ thuần bạc cực nhỏ, loại chỉ này là dùng sợi vải có độ mềm dẻo cao ngâm vào bột phấn bạc, hong khô chế thành, là tơ sợi thường dùng trong hoàng thất.

"Muốn che giấu tung tích mà nói, tốt nhất giống như ta, đổi một bộ quần áo bình thường, bằng không, người có che cả đầu, người ta vẫn sẽ nhịn

https://thuviensach.vn

không được nhìn người. " Gilgamesh vừa đi, vừa không nhịn được khẽ cười nói.

Ngải Âu Tư cho một nửa gương mặt dưới nón trùm, sắc mặt hơi lúng túng một chút, trên mặt hắn chợt hiện lên màu đỏ. Làm đế vương nhiều năm, nhưng chưa có bất kỳ ai cảm ở trước mặt hắn nói chuyện như vậy. Ngải Âu Tư cúi đầu hừ lạnh trong cổ họng một tiếng, nói: 'Ngươi cho là ăn mặc như một tên bán tơ lụa nhà giàu mới nổi như ngươi sẽ không có ai vây xem sao?'

Gilgamesh... ...

Hai người một đường về phía trước, sau khi ra khỏi cửa tây của Tháp Thành Josephine, Gilgamesh rời khỏi tảng đá chỉ đường, hướng phía sâu của rừng rậm phía bắc đi tới. Ngải Âu Tư đánh giá hoàn cảnh chung quanh, do dự một chút, cúi đầu đi theo.

Càng cách xa đường lớn, cánh rừng càng thêm rậm rạp, cây cối cũng càng ngày càng lớn, Aslan sau lưng hầu như chỉ còn là khu vực tùng đỏ lá kim to lớn, áo tuyết rậm rạp gom cùng một chỗ. Tuyết đọng cũng nhiều hơn so với trong thành, hầu như tan vào làm một. Trong rừng rậm trống trải yên tĩnh, ngoại trừ thỉnh thoảng có tiếng chim hót, cũng chỉ còn tiếng hai người sàn sạt vang động.

Trong lòng Ngải Âu Tư ngực đột nhiên nổi lên một loại cảm giác yên tĩnh lâu dài. Đúng vậy, ai có thể nghĩ tới chứ, trong rừng rậm phía ngoài thành phố biên thùy này, lúc này đang có hai người Aslan có hồn lực đỉnh cao đang đi lại, nếu như là mấy năm trước, đừng nói hai người bọn họ cùng xuất hiện, dù là bất kỳ ai trong bọn họ đơn độc xuất hiện, vậy khẳng định cũng khiến cả thành thị muôn người đều đổ xô ra đường, sôi trào tiếng động ầm ĩ. Mà giờ phút này, bốn bề trời đất yên tĩnh. Thành trấn cách đó không xa đang từ từ tỉnh lại trong cái ấm áp của sáng sớm, mọi người đi lại bận rộn, rộn ràng nhốn nháo, lo lắng kiếm sống. Bọn họ cũng không biết một

https://thuviensach.vn

vua một tước lúc này đang ở gần đó, bọn họ cùng hồn thuật không chút quan hệ, bọn họ cách thế giới giết chóc vô cùng xa.

Ngải Âu Tư giương lên mắt, phát hiện Gilgamesh đã dừng lại bước chân.

Bốn phía là cây lớn che trời mọc lên từ mặt đất, bên trọng đọng lại lớp tuyết dày, bóng lưng trắng ngà của Gilgamesh ở trong ánh sáng âm u của rừng rậm sáng sớm có vẻ đầy đặn mà ôn hòa. Y lúc này đứng ở một chỗ thoạt nhìn giống như cửa vào hang núi vậy. Hai bên vách núi bị tuyết đọng bao bọc, hé ra một cửa vào ánh sáng u ám. Gilgamesh nhẹ nhàng ngồi xổm người xuống, y vươn ngón tay thon dài, ở chỗ nào đó trên mặt đất dùng sức ấn xuống một cái."Ông ——" trong không khí vang lên một trận tiếng dây cung thật khẽ, cửa vào hang núi đột nhiên hiện ra một tấm lưới tơ tựa như bện ra từ những sợi nhỏ màu vàng kim, sau khi vô số ánh vàng lưu động dọc theo lưới tơ một vòng, tựa như gió thổi tan, biến mất trong không khí, Ngải Âu Tư biết, phong ấn Gilgamesh bày ra đã được mở, dù những sợi tơ này thoạt nhìn yếu đuối, giống như tơ nhện, phất tay là lập tức tan ra, nhưng Ngải Âu Tư biết, nếu như không phải Gilgamesh tự mình giải trừ phong ấn này, như vậy, muốn đi qua tấm lưới vàng này, tuyệt đối không phải một chuyện dễ dàng. Xem ra, thi thể của Ngân Trần hẳn là được bảo quản ở chỗ sâu trong hang núi chật hẹp này, sắc mặt Ngải Âu Tư hơi có chút tái nhợt, thế nhưng hắn cố hết sức che dấu rung động trong lòng mình.

Khiến Ngải Âu Tư giật mình cũng không phải chỗ Gilgamesh đặt thi thể của Ngân Trần khó tìm và tầng tầng bảo về thế nào, mà là hồn lực Gilgamesh vừa rồi vận hành để giải trừ phong ấn, Ngải Âu Tư hầu như không cảm giác được biến hóa và phương hướng lưu động của hồn lực trong cơ thể Gilgamesh, cả người y tựa như đứng yên trong thời gian đứt gãy, ngay cả một tia một hào hồn lực đều khó để nắm bắt. Chẳng lẽ nói, y đối vận dụng hồn lực đã đạt đến siêu quần như vậy, đạt đến trình độ không có dấu vết có thể tìm ra sao? Hay là nói, y có thể chỉ dùng hồn lực yếu ớt

https://thuviensach.vn

đến gần như không thể nắm bắt là có thể hoàn thành hệ thống phong ấn phức tạp như vậy?

Gilgamesh xoay người lại, gương mặt y bị bao phủ trong tia sáng dịu dàng của rừng rậm, y vẩy vẩy tay, giọng nói trầm thấp quanh quẩn trong rừng rậm yên tĩnh, "Người đi theo ta."

Sau khi đi vào cửa hang núi, đường càng ngày càng hẹp. Cây cối hai bên cũng càng ngày càng rậm rạp, thân cây từ hai bên hợp lại, hầu như che đi cửa hang bí mật này, từ bên ngoài nhìn vào, rất khó phát hiện phía này có một đường ngầm hẹp dài mà sâu thẳm như vậy. Đi khoảng chừng mười phút, hai người đi tới tận cùng của hang núi, phía trước là một mặt núi đá màu đen, không thể tiếp tục đi tới.

Chỗ này ba mặt là vách núi cao không thấy đỉnh, cành cây mọc loạn gần như che đi bầu trời trên đỉnh đầu. Ánh sáng bị bó buộc từng luồng từng luồng chiếu xuống, bao phủ một khối pha lê thật lớn. Khối băng này tựa như một đóa hoa băng bùng nổ, lưu chuyển ánh sáng rực rỡ, từng tia, từng tia băng như bảo kiếm vây cùng một chỗ, mà bên trong khối băng, thi thể Ngân Trần làn da tái nhợt, sống mũi cao ngất, môi chưa hoàn toàn khép lại, tựa như một câu cuối cùng còn chưa nói ra —— giống như đang yên tĩnh ngủ say.

Ngải Âu Tư khẽ nhíu mày, hắn quay đầu nhìn Gilgamesh, trên mặt y lúc này bao phủ một tầng ưu thương, lông mi bao màu vàng kim của y che phủ trong mắt, hai mắt tựa như lưu động mà ôn nhuận.

Ngải Âu Tư thở dài: "Hắn thật sự là một người bất hạnh."

Lúc này sâu trong khối băng vô cùng mỹ lệ, trên thi thể Ngân Trần, rất nhiều bộ phận đều đã bị phá hư, đặc biệt là hai chân chỉ còn lại xương trắng lành lạnh, Ngải Âu tư nhớ tới lần trước, chính mình làm Ngân Trần sống

https://thuviensach.vn

lại, hắn cũng là bộ dạng như thế này, có thể dùng "tan thành mảnh nhỏ" để hình dung.

Ngải Âu Tư đi tới trước khôi băng, hắn từ trường bào da hươu vươn tay ra, bàn tay mở rộng, dạn chặt lên mặt băng khiến người khác cảm thấy lạnh lẽo, một tia hồn lực màu vàng kim xuyên thấu qua bàn tay hắn, tựa như cá lội dài nhỏ bơi về phía Ngân Trần sâu trong khối băng.Gilgamesh lẳng lặng đứng sau lưng Ngải Âu Tư, hắn không động đậy chú ts vào bọn họ, tựa như ngay cả hít thở cũng vô cùng cẩn thận. Đợi Ngải Âu Tư thu tay về, đứng lên, y mới thở một hơi nóng hổi thật dài.

"Sao?"Gilgamesh nhìn Ngải Âu Tư, hỏi.

"Theo lý mà nói, mức độ hư hại của thân thể hắn nghiêm trọng như vậy, đồng thời đã qua rất nhiều ngày, linh hồn hắn là cũng đã sớm tản mát đi rồi, dù còn lưu lại, cũng sẽ không hoàn chỉnh, linh hồn sẽ có tổn thương khó thể chữa trị. Thế nhưng không thể không thừa nhận, ngươi đối với hồn lực nghiên cứu thật sự rất lợi hại, ngươi khống chế nhiệt độ ở một giới hạn vô cùng tốt, bảo quản thi thể rất tốt, đồng thời lại không quá thấp mà khiến kết cấu thân thể bị đông lạnh hư hỏng, đồng thời, nếu như ta không cảm ứng sai, bên ngoài khối băng này bày đầy phong ấn hồn lực của ngươi, cho nên, linh hồn Ngân Trần vẫn rất hoàn chỉnh, đối với ta mà nói, nếu như nhiếp hồn, không có độ khó gì, thế nhưng, nếu như ngươi tìm được ta trễ một hai ngày, có thể là không được, may mà ngươi xuất hiện rất đúng lúc."

Biểu tình của Gilgamesh thoạt nhìn như trút được gánh nặng. Y giơ tay lên xoa chân mày, dường như muốn xoa đi u ám ở chân mày. Động tác này đối với gương mặt như thiên thần của hắn thoạt nhìn có phần cảm giác gần gũi nhẹ nhàng.

"Chỉ là..." Ngải Âu Tư ngừng lại, tiếp tục nói, "Một khi ta hoàn thành nhiếp hồn, như vậy, hắn cần lập tức tìm được một vật chứa, bằng không, linh hồn của hắn trong tình trạng không có vật chứa vẫn sẽ mất mạng."

https://thuviensach.vn

"Ta có thể trong thời gian ngắn duy trì linh hồn bất diệt... Nhưng thật sự chỉ là trong thời gian ngắn... Ngươi không thể trông cậy vào linh hồn đã rời khỏi thân thể vẫn có thể tồn tại thời gian dài. Một khi linh hồn bị hao tổn, hậu quả, ngươi không thể tiếp nhận" Trong gương mặt anh tuấn của Ngải Âu Tư lộ ra một vẻ tiếc nuối nhàn nhạt.

"Trong thời gian ngắn là bao lâu?" Gilgamesh đến gần một chút, nhìn vào mắt Ngải Âu Tư, hỏi hắn

"Bốn ngày", ánh mắt Ngải Âu Tư ảm đạm xuống, "Tối đa là bốn ngày. Ngày thứ năm, nếu như ta không lấy linh hồn của hắn ra từ trong thân thể ta, như vậy linh hồn của chính ta sẽ cùng linh hồn của hắn thẩm thấu lẫn nhau, ăn mòn, mà một khi lấy linh hồn của hắn lấy khỏi cơ thể ta, vậy đồng nghĩa vĩnh viễn chết đi."

"Trong cơ thể người?" Giọng Gilgamesh có chút run rẩy.

"Đúng vậy, bản chất của 'Nhiếp Hồn' thật ra chính là tạm thời mạnh mẽ kéo hồn phách người khác vào trong thân thể mình, từ đó tách rời thân thể và linh hồn của người khác, khiến kẻ thù trong nháy mắt mất mạng. Ban đầu, thiên phú 'Nhiếp hồn' này ở trong lòng ta là cực kỳ tà ác. Mãi cho đến sau này, ta lấy được hồn khí thuộc về ta, lúc đó ta phát hiện thiên phú nhiếp hồn này phối hợp với tác dụng của hồn khí của ta mà nói, có thể khiến thiên phú vốn cực kỳ tà ác này làm người khác sống lại, dùng để kéo dài sinh mệnh. Lúc đó, ta mới bắt đầu từ từ đón nhận thiên phú này của mình"

"...Xác suất 'Nhiếp hồn' thành công là trăm phần trăm sao?" Gilgamesh hỏi.

"Sao có thể," Ngải Âu Tư nhếch lên khóe miệng, lộ ra một biểu tình giễu cợt."Nếu xác suất thành công là một trăm phần trăm mà nói, ta sao lại ra nông nỗi bị ngươi uy hiếp chứ.""... Không phải trợ giúp sao? Sao lại biến thành uy hiếp?" Gilgamesh dở khóc dở cười, nhưng lập tức, tâm tình của y

https://thuviensach.vn

lại trầm xuống rồi, "Vậy xác suất ngươi làm Ngân Trần sống lại là bao nhiêu? Sẽ có cái gì ngoài ý muốn không."

"Ta vừa rồi có thể nói chưa rõ ràng lắm." Ngải Âu Tư nhìn biểu tình của Gilgamesh, vì vậy bổ sung "Đối với người sống đang cùng mình chiến đấu, xác suất nhiếp hồn sẽ theo hồn lực cao thấp, loại hình hồn lực của đối thủ, một vài yếu tố mà biến hóa, từ trăm phần trăm đến năm mươi phần trăm, nếu là hồn thuật sư thông thường, vậy ta tuyệt đối nắm chắc một lần thành công. Thế nhưng đối với người cấp bậc như ngươi, ta chỉ có năm mươi phần trăm xác xuất thành công thôi. Thế nhưng, ngươi phải biết rằng, 'Nhiếp Hồn' đáng sợ ở chỗ, bất kể hồn lực đối phương đáng sợ cỡ nào. Xác suất thành công thấp nhất cũng là ở mức năm mười phần trăm. Có điều, đối với người đã mất đi ý thức, hay là người đã chết, lúc đối phương không kháng cự, tỷ lệ thành công là trăm phần trăm, không thể nghi ngờ."

Gilgamesh nhìn Ngải Âu Tư, tuy rằng ngoài mặt vẫn bình tĩnh như cũ, nhưng trong lòng y chấn động giống như thủy triều cuộn trào mãnh liệt, y rốt cuộc hiểu rõ vì sao người khác lại hình dung Ngải Âu Tư thành "người có thể cùng Gilgamesh đối kháng."

Ngải Âu Tư xoay người, hỏi Gilgamesh: "Ta bắt đầu được rồi chứ?"

Gilgamesh im lặng mấy giây, sau đó ra sức gật đầu.

Thế nhưng, động tác đầu tiên của Ngải Âu Tư lại cũng không phải đưa tay về phía khối băng kia, trái lại hắn nhẹ nhàng cởi ra áo choàng của mình, vạt áo hai vai hắn cởi xuống, trường bào da hươu trên người mềm rũ xuống tới thắt lưng, lộ ra bắp thịt rắn chắc trên người hắn. Dáng người Ngải Âu Tư vốn cao gầy, hình thể hắn cường tráng mà cân xứng, da thịt trắng nõn đặc trưng của quý tộc. Cột sáng trên đỉnh đầu và tuyết đọng xung quanh phản xạ ra ánh sáng soi rọi lên thân thể hắn, lông tơ trên da thịt hắn phản xạ ra một mảnh ánh sáng như mảnh vỡ. Ánh mắt Gilgamesh bắn ra chặt chẽ dán lên Ngải Âu Tư, vẫn không nhúc nhích.

https://thuviensach.vn

Ngải Âu Tư xoay người, đối mặt với ánh mắt nhìn mình chằm chằm của Gilgamesh, nhẹ nhàng giơ cánh tay trái lên, hỏi: "Có phải ngươi đang nhìn cái này hay không?"

Gilgamesh nhìn cánh tay trái rắn chắc của Ngải Âu Tư, một mặt bên trên xăm một hình xăm đen nhanh, chặt chẽ hấp dẫn ánh mắt y. Màu sắc hình xăm kia tinh thuần mà đậm đặc, tựa như màn đêm sâu nhất cô đọng thành mực nước, vẽ lên cánh tay trắng nõn, bắp thịt rắn chắc của hắn, sắc đen nồng đậm nhất như nổi bật trên da thịt, có một loại rung động lòng người. Mà khiến cho người khác cảm thấy càng không thể tin chính là, lúc ánh mắt chặt chẽ nhìn chằm chằm lên hình xăm kia, thậm chí sẽ khiến người ta có ảo giác hình xăm kia đang sống.

"Nếu ta đoán không sai, hình xăm của ngươi, chính là hồn khí của ngươi đúng không?" Gilgamesh ngẩng đầu, nhìn chằm chằm ánh mắt của Ngải Âu Tư, chậm rãi nói.

"Ngươi bây giờ biết bất cứ cái gì, ta đều sẽ không kỳ quái chút nào." Ngải Âu Tư thở dài, nói: "Ta thật không hiểu nổi. Thật ra một người nếu như biết quá nhiều việc, vậy hắn tất nhiên sẽ không sống quá thoải mái. Những năm gần đây, tuy rằng ta là đế vương tôn quý, thế nhưng rất nhiều chuyện, ta đều cố gắng không tìm hiểu."Gilgamesh cười cười, lộ ra hàm răng."Người cái đế vương này, chơi bời lêu lổng thì thôi, lại tìm cho mình một cái cớ đường hoàng như vậy."

Ngải Âu Tư vốn có gương mặt buồn bã, bị một câu nói của Gilgamesh làm cho lập tức lúng túng, gương mặt trắng nõn của hắn ngượng ngùng đỏ ửng một hồi, lập tức khôi phục thần sắc lạnh như băng trước đó. Ngải Âu Tư lạnh lùng nhìn Gilgamesh, nói "Nếu người biết hình xăm này là hồn khí của ta, vậy ngươi hẳn cũng biết lai lịch của nó chứ? Ngươi nói xem, ta xem ngươi đến cùng biết bao nhiêu."

https://thuviensach.vn

Gilgamesh gật đầu, nói: "Trên lãnh thổ Aslan có mấy tấm chắn vô cùng nổi danh, mấy tấm chắn này, dù là trong toàn bộ phạm vi đại lục Odin, đều là phòng cụ đỉnh cấp số một số hai. Ví dụ như mặt kiếng Tử Linh của Vương tước cấp hai U Minh, lực công kích của nó sếp vị trí thứ nhất trong tất cả phòng cụ, thậm chí vượt xa rất nhiều hồn khí có tính công kích. Lại ví dụ như 'Tà váy nữ thần' của Vương tước cấp bốn Đặc Lôi Á, càn là một loại phòng cụ đỉnh cấp có thể chống đối tất cả công kích gián tiếp. Nhưng mà, nếu như nói đến tấm chắn có bản chất hồn khí nhất, vậy nhất định không ngoài 【Long Lân Tất】 rồi. 【 Long Lân Tất 】 trong truyền thuyết lấy các loại vảy rồng thời viễn cổ làm nguyên liệu, đồng thời đều là vẩy ngược lấy từ dưới cổ rồng, sau khi trộn lẫn các loại vẩy ngược của rồng, luyện chế thành hồn khí gần đạt thần cấp, là tấm chắn có độ cứng cực mạnh, lực phòng ngự cao nhất trên cả đại lục Odin, hơn nữa, điểm kỳ diệu nhất chính là, tấm chắn lại ở dạng lỏng, lúc phóng ra, có thể giống như chất lỏng đen nhánh bao bọc toàn bộ thân người, từ đó đem toàn bộ thân thể của chủ nhân hồn khí đều đặt dưới hệ thống phòng thủ kiên cố, không gì có thể phá." Gilgamesh nhếc lên chân mày rậm màu hoàng kim, yên lặng nhìn Ngải Âu Tư, "Chỉ là ta không ngờ tới, hình dạng nguyên thủy của nó lúc chưa phóng ra lại là một hình xăm trên thân thể..."

Lời của Gilgamesh đột nhiên đứt đoạn trong không khí. Y vốn vẫn mang vẻ hơi hơi mỉm cười, lúc này lại hơi mở ra không thể khép lại, y bị cảnh tượng như thần tích trước mắt chấn động đến không nói ra lời.

Hai mắt Ngải Âu Tư tựa như xạ tuyến sắc bén nhìn chằm chằm vào mình, thế nhưng, hình xăm trên cánh tay hắn tựa như chất lỏng kỳ quái, từ trên da tay hắn nâng lên, chất lỏng đen nhánh mà sềnh sệch này vừa phát ra tiếng cắt kim loại sắc bén mà chói tai, vừa men theo toàn bộ cánh tay khuyếch tán lên trên. Ngải Âu Tư trước mặt như đang bị một quái vật màu đen lặng yên nuốt lấy. Trong mấy cái chớp mắt, người đứng trước mặt đã là một thứ quỷ mị toàn thân đen nhánh tựa như u minh. Kể cả ngũ quan, lông

https://thuviensach.vn

mi, tóc hắn đều bị chất lỏng màu đen ngạt thở giống như ác mộng này bao bọc kín đến không chút kẽ hở.

Ngải Âu Tư nhìn vẻ khiếp sợ của Gilgamesh, thấp giọng nói: "Ngươi mau đi tìm 'vật chứ' đi. Ta phải bắt đầu nhiếp hồn rồi." Giọng hắn nghe như tiếng kim loại rung động, khiến người khác cảm thấy dường như dây thanh quản của hắn đều cùng bị chất lỏng này bao lấy, nên mới phát ra anh thanh khiến người khác lông tóc dựng đứng như vậy.

Gilgamesh gật đầu, xoay người rời đi, đi hai bước, y đột nhiên quay đầu lại, khóe miệng lại nhếch lên độ cong như cười như không, "Không thể xem sao? Ta còn rất muốn xem thử, ngươi đến cùng là làm sao nhiếp hồn."Hai mắt đen nhánh của Ngải Âu Tư căng thẳng, mặt đất dưới đầu ngón chân Gilgamesh đột ngột ầm ầm từ mặt đất mọc lên một bức tường băng, Gilgamesh nhìn mặt băng toát ra hơi lạnh trước chóp mũi mình, buồn cười không nén được thở dài, "Aizzz, tình tình đế vương đều nóng nảy như vậy sao?" Nói xong, y không thể làm gì khác hơn là xoay người rời đi.

Phía sau truyền đến giọng nói như kim loại của Ngải Âu Tư, "Trong vòng bốn ngày, ngươi không trở lại, ta sẽ không đợi nữa."

"Được."

Trong mắt Gilgamesh căng thẳng, trong nháy mắt, bóng dáng y biến mất trong hang núi hẹp dài, đột nhiên nổi lên một luồng không khí lay động tuyết đọng trên cây rơi xuống, bay lả tả khắp cả cánh rừng.

Rừng rậm một mảnh yên tĩnh.

Trong làn tuyết trắng xoá, bóng người đen nhánh như quỷ mị kia không nhúc nhích đứng sừng sững.

Gilgamesh cưỡi gió mà đi, lúc này trong đầu vẫn cuồn cuộn không thôi vô số nghi vấn.

https://thuviensach.vn

"Lấy cấp bậc hồn lực và thiên phú của Ngải Âu Tư, hơn nữa hắn có món hồn khí thần cấp đó, hắn hoàn toàn không có lý do gì bị mình uy hiếp chứ... Vậy hắn tình nguyện giúp mình làm chuyện này, đến cùng là vì cái gì chứ?"

【Phía tây Aslan - Cách nhĩ Lan Đặc - Ngoại thành】

Mùa đông nước sông lạnh đến thấu xương. Lúc Kỳ Linh nhúng khăn vải vào trong nước sông, nhịn không được run run một chút. Hắn thấm ướt khăn tay, cầm đến trước mặt Liên Tuyền và Thần Âm, đưa cho các nàng, "Lau một chút đi, trên mặt các người đều là máu."

Liên Tuyền cảm ơn gật đầu, nhận lấy, nhẹ nhàng lau chùi vết máu trên khóe miệng và trán mình.

Kỳ Linh ngẩng đầu, đỉnh đầu là tảng đá lớn dựng thành cây cầu, chỗ các nàng đang ngồi lúc này chính là bên dưới cây cầu nối liền cửa tây của Cách Lan Nhĩ Đặc với cánh đồng bát ngát ngoài thành. Sông Lạp Nhĩ Lặc Hằng quanh năm không ngừng chảy còn bọc lấy toàn bộ thành Cách Lan Nhĩ Đặc. Từ nhịp cầu bên kia đi ra ngoài, đi về phía tây, đi qua rậm rạp ao đầm và hồ nước, dọc theo đường sẽ đi qua rất nhiều thành trấn và thôn xóm, lại đi về phía tây, sẽ đến thành thị bờ biển Ryn.

Bên tai ngoại trừ tiếng nước sông róc rách, ngoại thành Cách Lan Nhĩ Đặc sáng sớm một mảnh yên tĩnh. Trước khi A Khắc Lưu Khắc ở lại ngăn cản Nghê Hồng, bọn họ đã hẹn gặp mặt ở bên dưới cây cầu ngoài cửa tây.

Lúc mấy người Kỳ Linh bọn họ chạy khỏi cung điện dưới lòng đất, sắc trời vẫn còn là màu tối đen chưa sáng, vậy mà lúc này, trên mặt sông rộng đã nổi lên từng sóng nước màu đỏ rồi. Ánh bình minh rực rỡ nhô lên từ sau tháp nhọn phía đông đế đô, ánh hồng vạn trượng từng tấc từng tấc sương mù dày đặc lạnh như băng của mùa đông.

Liên Tuyền và Thần Âm tựa lên tường đá của trụ cầu to lớn nghỉ ngơi, có thể nhận ra, sắc mặt hai người bọn họ đều bô cùng tái nhợt. Mà Thiên

https://thuviensach.vn

Thúc U Hoa một mình một bóng đứng trên bờ sông phía xa, không động đậy, đờ ra nhìn mặt sông rộng.

Kỳ Linh gạt mấy sợi dây thừng màu đen trên đầu, kéo mái tóc xộc xệch vì trận chiến vừa rồi ra sau ót. Một nửa gương mặt hắn bị bao phủ trong bóng tối của cây cầu, một nửa kia được ánh mặt trời sáng sủa làm nổi bật, nhìn qua anh khí bừng bừng.Hắn nhìn Liên Tuyền, biểu tình dường như có chút áy náy nói: "Chúng ta cứ đi như vậy, cũng không biết A Khắc Lưu Khắc hắn có thể trốn tới hay không, phải biết rằng... A!" Hắn còn chưa nói hết, trước mặt đột nhiên vặn vẹo kịch liệt mấy cái, A Khắc Lưu Khắc khiêng một quan tài to lớn lại đột nhiên hiện ra trước mặt hắn, nhưng A Khắc Lưu Khắc cũng bị tiếng hô to bất ngờ của Kỳ Linh dọa sợ, khẽ buông tay, quan tài vừa dày vừa chắc đập lên đầu Kỳ Linh, vì vậy, tiếng "A" thứ hai liền có vẻ phát ra từ tim gan...

A Khắc Lưu Khắc buông quan tài, đặt mông ngồi lên trên, hít thở dồn dập, lồng ngực kịch liệt phập phòng, nhận ra được, y nhất định là chạy điên cuồng một mạch đến tận đây. A Khắc Lưu Khắc vừa xoa mồ hôi trán, vừa hướng Kỳ Linh phất tay một cái, "Đi, đi, rót giúp ta một ly nước tới đây."

Chân mày Kỳ Linh nhướng lên, "Đại gia! Ngươi cho rằng mình ở dịch trạm uống trà sao? Chúng ta là đang chạy trối chết, đi đâu rót nước giúp ngươi chứ!"

A Khắc Lưu Khắc từ bên hông kéo ra túi da chứa nước, ném cho Kỳ Linh, "Lấy nước từ dưới sông."

Kỳ Linh chạy ra bờ sông, ấn túi nước vào mặt nước, sau khi đổ đầy, hắn nhịn không được uống một ngụm, nước sông Lạp Nhĩ Lặc Hằng có một mùi vị băng tuyết, cả thực quản và dạ dày đều giống như bị hơi thở mát lạnh này bao vây lấy. Hắn chạy về lại, đưa cho A Khắc Lưu Khắc, "Ngươi không có chuyện gì chứ? Đánh thắng Nghê Hồng rồi?"

https://thuviensach.vn

"Ngươi nói đùa sao? Ngươi cũng không phải không biết hắn là một quái vật đáng sợ dường nào, ta làm sao có thể thắng được hắn. Sau khi các ngươi đi không lâu, ta liền ẩn thân, sau đó trốn thoát thật nhanh."

"Ẩn thân thật là một hồn thuật hữu dụng... Aizzz, đáng tiếc ta không phải người của Phong Nguyên." Kỳ Linh thở dài.

"Cũng không hẳn..." Gương mặt bất cần đời của A Khắc Lưu Khắc đột nhiên nghiêm túc.

"Có ý gì?" Kỳ Linh xoay người, nghi ngờ nhìn A Khắc Lưu Khắc.

"Ngươi còn nhớ chuyện lúc ở trong trung tâm, ta hướng ngươi quỳ xuống không?" Biểu tình của A Khắc Lưu Khắc có chút xấu hổ, ấp úng nhắc tới chuyện mất mặt này.

"Ngươi vừa nhắc cái này, ta liền lúc muốn hỏi ngươi, ngươi đây coi đùa giỡn quá rồi không? Sao lại quỳ lạy ta? Ngươi cũng đừng nói muốn bái ta làm thầy gì gì đó nha..." Kỳ Linh cau mày, vô cùng hoang mang. Sau lưng hắn, Thần Âm và Liên Tuyền đã nhẹ nhàng mở mắt ra. Hai người bọn họ đều mặt không đổi sắc cùng đợi A Khắc Lưu Khắc trả lời. Bởi vì trước đó lúc A Khắc Lưu Khắc quỳ xuống, Thần Âm và Liên Tuyền liền trao đổi với nhau một cái ánh mắt. Kỳ Linh đơn thuần có thể cũng không biết động tác này ý nghĩa như thế nào, thế nhưng, đối với Vương tước và Sứ đồ mà nói, tư thế quỳ xuống này, tuyệt đối không phải đơn giản có thể sử dụng.

Ngay cả Thiên Thúc U Hoa ở xa xa, lúc này cũng đã nhẹ nhàng đi tới, đứng bên cạnh họ, nghe đối thoại của bọn họ.

"Ta quỳ không phải với ngươi." A Khắc Lưu Khắc liếc mắt, "Ta chính là quỳ với thanh kiếm kia của ngươi."

"Ý ngươi nói, thanh kiếm hỏng bị gãy một nửa của ta?" Tròng mắt Kỳ Linh đều phải lồi ra ngoài rồi, "Không biết là của ông nội hay cha ngươi gì

https://thuviensach.vn

đó để lại vậy?"A Khắc Lưu Khắc hít mạnh một hơi, hiển nhiên bị câu nói kia của Kỳ Linh nghẹn chết rồi. Y thở dài, nói: "Thật không biết ngươi làm sao lại có được thanh kiếm này..."

"Thanh kiếm này rất lợi hại sao? Sao ta một chút cảm giác cũng không có? Đến cùng là có lai lịch gì?" Kỳ Linh hỏi.

"Ở trên tay ngươi, đương nhiên không có uy lực gì. Bởi vì bản thân nó chính là thánh kiếm trên lãnh thổ Nhân Đức của Phong Nguyên chúng ta. Tên của nó gọi là 【Phong Tân】. Trong truyền thuyết, ngay từ đầu ở trong quốc gia bọn ta không có gió. Bởi vì tất cả gió đều đến từ cánh đồng tuyết ở cực bắc, nhưng phía bắc Nhân Đức có một tòa núi tuyết thật lớn, nó cản trở tất cả gió từ cánh đồng tuyết phương bắc thổi tới. Sau đó, Phong Thần trong truyền thuyết chính là dùng thanh thánh kiếm 'Phong Tân' này bổ tuyết sơn ra, chém ra một thung lũng, làm cho gió tinh khiết nhất nơi cực bắc có thể thổi vào lãnh thổ Nhân Đức. Hẻm núi này chính là địa phương thần thánh nhất hiện tại của Phong Nguyên —— Phong Tân Đạo. Sau đó, khi Phong Thần chết đi, ông để lại một phần linh hồn của chính mình trong thân kiếm, thanh kiếm này vẫn được lưu truyền về sau. Thánh kiếm 'Phong Tân' cho tới bây giờ đều là tự lựa chọn chủ nhân, hơn nữa khi người cầm nó nếu như bị người càng ưu tú hơn vượt qua, 'Phong Tân' sẽ tự mình biến mất, tìm kiếm chủ nhân mới. Thánh kiếm 'Phong Tân' ở quốc gia bọn ta đã rất nhiều năm chưa từng xuất hiện. 'Phong tân' ở Nhân Đức Đế Quốc có địa vị thần thánh vô cùng vô cùng cao, gần như là đồ đằng tín ngưỡng của bọn ta. Trong truyền thuyết người cầm trong tay 'Phong Tân' sẽ vĩnh viễn bảo vệ Nhân Đức Đế Quốc. Cho nên, khi bọn ta nhìn thấy 'Phong Tân', bọn ta phải quỳ xuống."

"Ngươi không phải nói, 'Phong Tân' đã rất nhiều năm chưa hiện ra rồi sao? Vậy ngươi chưa thấy qua, vì sao liền xác định thanh kiếm gãy của ta chính là 'Phong Tân' chứ?"

https://thuviensach.vn

"Nhóc con, trên cái thế giới này có thứ gọi là 'Sách', ngươi chưa từng đọc sách à?" A Khắc Lưu Khắc hừ một cái.

"Chưa có nha." Kỳ Linh trả lời vô cùng thành thật.

A Khắc Lưu Khắc: "..."

"Thật sự lợi hại như ngươi nói vậy sao?" Kỳ Linh nhắm hai mắt lại, phóng ra hồn lực toàn thân, hắn muốn lấy cự kiếm ra lại nhìn kỹ thử. Mà đột nhiên, đỉnh đầu truyền đến một trận cảm ứng kỳ diệu.

Kỳ Linh mở mắt, còn chưa kịp tập trung đường nhìn, đã nhìn thấy A Khắc Lưu Khắc cả bóng người lóe lên, liền vọt tới trước mặt mình, y một tay che miệng mình, đồng thời giơ ngón tay chỉ chỉ lên đỉnh đầu ——

"Mọi người ẩn dấu hồn lực, không cần nói." Sau khi y nhỏ giọng nói xong, vô số luồng không khí xoay tròn liền vây lại mấy người bọn họ, "Ta không nhất định có thể bảo đảm làm được, thế nhưng ta thử xem một chút..."

Thiên Thúc U Hoa nhìn A Khắc Lưu Khắc một cái, nàng đột nhiên hiểu được, A Khắc Lưu Khắc đang định ẩn thân tất cả bọn họ. Vì vậy nàng nhỏ giọng bổ sung: "Đừng nên cử động, ngay cả mí mắt cũng đừng chớp."

Nói xong, nàng liền không nhúc nhích dựa vào tường đá ngồi xuống.

Qua một lúc, cây cầu trên đỉnh đầu truyền đến tiếng vó ngựa lộc cộc. Mấy chiếc xe ngựa vội vàng chạy qua. Trên cầu rơi xuống mấy đám bụi. Thế nhưng, mấy chiếc xe ngựa chạy rất nhanh, khi chạy đến giữa cầu liền kỳ quái ngừng lại. Sau đó liền không có bất cứ động tĩnh gì nữa. Lẽ nào xe ngựa biến mất thần bí ngay trên cầu?

Mấy người Thần Âm không cử động cùng đợi. Sợ hãi từ trong ngực mỗi người lạnh lẽo khuếch tán ra. Yên lặng trên đỉnh đầu so với tiếng vó ngựa

https://thuviensach.vn

trước đó càng khiến người ta kinh sợ hơn.

Cửa xe ngựa nhẹ nhàng kéo ra.

Một đôi giày mũi nhọn tinh xảo, nhẹ nhàng đặt xuống mặt đất, sau đó, áo choàng tơ lụa màu đen kéo dài tới trên mặt đất. Cây cầu kéo dài qua thung lũng trong một mảnh ánh sáng mở ảo vạn trượng có vẻ hùng vĩ khí phách, xa xa, mấy trăm đỉnh nhọn của lầu tháp tại Cách Lan Nhĩ Đặc bao bọc trong nắng sớm.

"Hình như dưới cầu có mấy người rất thú vị đấy." Đặc Lôi Á xoay người lại, con ngươi màu trắng một mảnh phong tuyết mông lung, bình tĩnh nhìn U Minh, đôi môi kiều diễm của nàng lộ ra một nụ cười đầy ý vị, "U Minh, hai chúng ta cùng đi xuống xem một chút đi, nhất định sẽ rất thú vị đấy."

Nói xong, nàng nhấc chân lên sải bước đến bên lan can cầu, hướng về phía mặt sông vài trăm thước bên dưới, nhẹ nhàng rơi xuống, tựa như một con chim đen từ trên trời hạ xuống. Mà phía sau nàng, bóng người màu đen cùng theo nàng, giống như một tia chớp mạnh mẽ, hướng về mặt sông.

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 5: Tuyết Yêu Thiểm Quang

Dịch giả: xoxASAxox

【Phía tây Đế quốc Aslan • Cách Lan Nhĩ Đặc • Ngoài thành】

Dọc theo lòng chảo, gió lạnh vù vù thổi mạnh tới. Đây là mùa có gió nhiều nhất trong năm. Sông Lạp Nhĩ Lặc Hằng tựa như một cô gái thiên biến vạn hóa, mùa xuân là thiếu nữ dịu dàng mà đa tình, mùa hạ là nữ tu sĩ linh hoạt kỳ ảo, trong sáng như gương, mùa thu thì được lá cây vàng rực hai bên bờ sông phản chiếu, trở thành thành nữ vương mang vương miện vàng. Mà mùa đông, sông Lạp Nhĩ Lặc Hằng lại như là một cô gái thần bí vui giận thất thường, tiếng gió thổi thô bạo là tiếng nàng gầm nhẹ, bờ sông trong sạch là dung nhan lạnh lùng của nàng.

Lúc này, nước sông lẳng lặng chảy xuôi bị gió to làm cho nổi lên gợn sóng lăn tăn rung động, mặt trời mới mọc chiếu ngược bên trên, giống như một biển lửa thiêu đốt. Ánh sáng màu đỏ rực bị mặt sông phản xạ vụn vặt tán loạn lên đỉnh vòm cầu, khiến bốn phía thoạt nhìn một mảnh kỳ quái, rồi lại vô cùng sáng lạn. Dưới vòm cầu so với trên cầu hơi chút ấm áp hơn một ít, thế nhưng tiếng gió thổi càng nghe lớn hơn, càng lợi hại hơn, tựa như có quái vật khổng lồ vô hình gì đó đang kéo dài tiếng kêu.

"Giống như có quái vật khổng lồ vô hình gì đó..." Hai mắt Đặc Lôi Á một mảnh trắng hỗn độn, nàng nhợt nhạt cười, trên gương mặt diễm lệ mang một loại hơi thở tử vong lạnh lẽo, "trốn ở đây."

https://thuviensach.vn

Nàng chậm rãi ở trên bờ sông do đá cuội chồng chất thành cẩn thận di động bước chân, toàn thân căng thẳng với loại sức mạnh như muốn bùng nổ này, tựa như ở trước mặt nàng, lúc này đang có một con rắn độc cuộn tròn, đang thè ra cái lưỡi đỏ rực hướng về phía nàng.

U Minh ở sau lưng nhíu mày một cái, vừa đi về phía trước, Đặc Lôi Á liền nhẹ nhàng giơ tay lên, làm ra dấu tay bảo hắn "dừng bước", "Ngươi không nên tới."

Trên mặt U Minh dù đầy biểu tình nghi ngờ, thế nhưng hắn lại quả quyết dừng bước. Tuy hắn thân là Vương tước cấp hai, có thể nói trên toàn bộ lãnh thổ Aslan, dưới một người, trên vạn người, mà "một người" kia, Tu Xuyên Địa Tạng, quanh năm ẩn cư ở chỗ sâu trong "Trung tâm", thần bí khó lường, hoàn toàn không có tung tích. Có thể nói, U Minh tung hoành cả "đế quốc", được cho là không ai địch nổi. Thế nhưng, rất lâu rồi, hắn lại đối với Đặc Lôi Á nói gì nghe nấy.

Từ lúc bọn họ làm bạn thuở còn niên thiếu, sự tin tưởng này đã tồn tại, mà tích lũy qua năm tháng rất dài, đã sớm ăn sâu bén rễ. Đối với U Minh mà nói, thay vì nói là một loại tin tưởng, không bằng nói là một loại sợ hãi —— sợ hãi đối với thiên phú của Đặc Lôi Á. Lúc đầu gặp nàng, U Minh cảm thấy thiên phú của nàng vô dụng, cùng lắm chỉ có thể nói là đặc thù, nhưng theo từng lần chém giết, từng lần chiến dịch, từng lần chấp hành nhiệm vụ, trong lòng U Minh dần dần sinh ra một loại sợ hãi đối với Đặc Lôi Á, vì hắn càng ngày càng phát hiện, thiên phú như vậy thật ra lại là trên cơ bản phân tích nơi phát ra và hướng đi của hồn lực của mọi người, mọi che giấu và ngụy trang ở trước mặt nàng cũng không có chỗ để che giấu, mọi nguy cơ trước khi đến gần nàng đều đã bị biết trước. Dù lúc không có nàng bên cạnh, U Minh sẽ dựa vào hồn lực Đăng Phong Tạo Cực của chính mình cùng hồn khí đỉnh cấp và hồn thú "Chư Thần Hoàng Hôn" có thể áp đảo mọi người, không chút kiêng kỵ vung vẫy huyết nhận giết chóc, như một tử thần không gì kiêng kỵ. Thế nhưng, chỉ cần ở bên cạnh Đặc Lôi Á,

https://thuviensach.vn

hắn lại đột nhiên biến thành một đứa trẻ dễ bảo, nghe theo mỗi một câu nói từ Đặc Lôi Á."U Minh, chờ một chút, ta chính là cần 'Tử Linh Kính' của ngươi ..." Nụ cười mỉm bên miệng Đặc Lôi Á dần dần thu lại, vẻ mặt xinh đẹp của nàng dần dần rút đi, trên mặt tràn ngập một loại cảnh giác.

U Minh gật đầu, không lên tiếng, chỉ yên lặng đứng ở phía sau Đặc Lôi Á, duy trì một khoảng cách vừa vặn. Hắn từ biểu hiện của Đặc Lôi Á, mơ hồ cảm thấy một tia nguy hiểm, rất khó tưởng tượng, trên lãnh thổ Aslan, còn có đối thủ gì có thể ngay cả Đặc Lôi Á và mình hợp sức cũng không giải quyết được, còn cần sử dụng đến hồn khí "Tử Linh Kính". Hơn nữa, theo tình cảnh trước mắt mà nói, dưới mặt cầu rộng rãi nhìn không xót thứ gì, hai ba trượng bờ sông đầy đá cuội, một bên là mặt sông rộng mênh mông, một bên là vách đá pháo đài dựng đứng cao vạn trượng. Trong không gian trống trải này, có thể có nguy cơ gì chứ?

U Minh nín hơi tập trung, yên lặng chờ đợi, tựa như trước bất cứ lúc nào cũng có thể xảy ra việc biến hoá kỳ lạ. Lúc này, cả người Đặc Lôi Á bắt đầu tỏa ra một luồng khí màu trắng, trong khoảnh khắc, quần lụa mỏng trắng như tuyết phần phật tung bay đã bao lấy nàng, cùng lúc đó, hai bàn tay nàng lại dùng một loại động tác nhẹ nhàng mở rộng như chim, theo động tác của nàng, hai dòng nước trắng như tuyết cuồn cuộn từ mặt sông Lạp Nhĩ Lặc Hằng mênh mông xa xa cuốn tới, lòng sông tựa như sâu không thấy đáy, bơi lên hai con rắn lớn màu trắng, hai dòng nước vặn vẹo, song song leo lên bờ sông, đem khu vực chỗ Đặc Lôi Á và U Minh nhanh chóng cuốn lên. Lập tức, bên tai vốn đang là tiếng sóng nước thật lớn ào ào lưu động, đột nhiên liền biến thành tiếng kết băng răng rắc rung động —— hai con sóng lớn mảu trắng leo lên mặt đất đầy đá cuội, cùng với chỗ nước sông và bờ sông giao nhau, tường băng ba mặt thật lớn mà rắn chắc lấy tốc độ khó thể tưởng tượng, hướng về phía đỉnh trên mặt cầu đột ngột từ mặt đất mọc lên.

Sự vật xung quanh giống như bị cắt đứt trong không gian màu trắng bịt kín này, đến cuối cùng để lại một hai lần tiếng băng vỡ "răng rắc" biến mất,

https://thuviensach.vn

mọi thứ đều bị bao phủ trong một mảnh yên tĩnh đầy áp lực mà căng thẳng. Đặc Lôi Á nhẹ nhàng lui trở về bên cạnh U Minh, quần lụa mỏng màu trắng trên người nàng không gió tự bay, phần phật không ngừng, tựa như vật sống có ý thức, hướng lên người U Minh bên cạnh nhẹ nhàng phất phơ tới, giống như một cô gái đa tình, dịu dàng ôm lấy tình nhân của nàng, bao vây lấy thân thể hùng tráng của U Minh trong phạm vi "Tà Váy Nữ Thần".

Đặc Lôi Á nhìn quanh bốn phía một cái, trên mặt lộ ra một tia mỉm cười thần bí, thoạt nhìn, nàng vô cùng hài lòng với không gian che kín do chính mình làm ra. Ba mặt lớn tường băng cùng cả bờ sông tựa vào vách núi đá dựng đứng, hơn nữa mặt đất dưới chân và mặt cầu trên đỉnh đầu, một không gian hoàn toàn che kín bốn phía vây lấy U Minh và Đặc Lôi Á bên trong.

U Minh cũng không rõ ràng lắm ý định của nàng, chỉ biết rằng, nàng làm như vậy, nhất định có lý do của nàng.

"U Minh, dùng Tử Linh Kính của ngươi bắt đầu chiếu đi." Thần sắc hiện lên trên mặt Đặc Lôi Á, thoạt nhìn kích động, quỷ dị, ánh mắt nàng tuy sợ hãi nhưng là hừng hực một loại chờ mong rõ ràng.

"Chiếu? Chiếu ai? Chúng ta?" Trên mặt U Minh là vẻ mặt mờ mịt, hắn nhịn không được hỏi, "Ở đây cũng không ai, cũng không có hồn thú. Tử Linh Kính không thể tự nhiên tạo 'tử linh', phải có bản thể chiếu hình mới được.""Không cần lo lắng, ngươi tin tưởng ta, ngươi cứ chiếu vào chỗ trống trong không gian này là được. Nếu như ta đoán không sai..." Đặc Lôi Á không tiếp tục nói hết, nàng che khóe miệng, trong cổ họng thỉnh thoảng phát ra tiếng cười sắc nhọn làm cho người khác lông tóc dựng đứng.

U Minh không lại nói nữa, hắn nhắm mắt lại, hơi ngẩng đầu lên, khuông cằm mang theo nho nhỏ râu đen, dưới một mảnh ánh sáng mặt trời màu đỏ chiếu rọi hiện ra đường cong sắc sảo, thoạt nhìn tràn đầy mê hoặc nam tính, con đường sau lưng hắn nhấp nhô lên xuống cuộn hai lần, một ấn ký chớp động màu vàng kim xuất hiện trên cổ họng hắn, thoáng qua trong lúc đó,

https://thuviensach.vn

ánh sáng vàng bắn ra bốn phía, hoa văn chằng chịt màu vàng kim từ trong Tước Ấn của hắn phóng ra, khuếch tán toàn thân.

Hắn vươn ngón tay thon dài, vẽ lên cổ họng của mình... Một chuyện máu tanh kinh khủng như vậy, với hắn mà nói, lại tựa như đang điêu khắc một tác phẩm nghệ thuật bằng gốm sứ đầy tinh tế, biểu tình trên mặt hắn ngạo mạn mà lại mê người.

"Keng —— "

Trong tiếng kim loại leng keng mà sắc bén, một mặt kính ngọc toàn thân bích lục, vòng quanh u linh xanh biếc như ám ảnh, trôi nổi lơ lửng ở trước mặt hắn, cảnh giác cao độ cùng chiều cao U Minh tương đương, tựa như có một đôi tay vô hình cầm lấy nó, nhẹ nhàng hơi phập phòng lên xuống trong không khí. U Minh đưa tay phải ra, hồn lực trong lòng bàn tay vừa phun ra, trong không gian tường băng màu trắng bao vây lại, bốn bóng người mơ hồ từ trong không khí vặn vẹo hiện ra.

Thế nhưng, mọi thứ này, trong một trận tiếng huýt sáo vô cùng nhỏ mà lại quái dị kết thúc rồi.

Ba tiếng huýt sáo yếu ớt nhưng sắc bén kia từ lúc vang lên đến khi biến mất chỉ có ngắn ngủi mấy giây. Tiếng huýt sáo từ đỉnh đầu mà đến, lúc xuyên qua tường băng dày chắc, chỉ còn lại âm thanh yếu ớt không thể nghe thấy. Thế nhưng, Đặc Lôi Á và U Minh lại giống như nghe thấy âm thanh đáng sợ nhất trên thế giới, sắc mặt bọn họ trong nháy mắt trở nên tái nhợt, viết đầy các loại vẻ mặt hoang mang, sợ hãi, không giải thích được, khó thể tin. Bóng người của bọn họ gần như theo biến mất của tiếng huýt sáo cùng biến mất. Tường băng khổng lồ theo hồn lực rời đi, bắt đầu sinh ra liên tiếp tiếng ầm ầm sụp xuống, vô số khối băng lớn nhỏ từ trên trời rơi xuống, rậm rạp chất đống ở trên mặt sông, thoạt nhìn giống như trên đỉnh thành Cách Lan Nhĩ Đặc vừa xảy ra một trận tuyết lở. Trong những khối vụn băng tuyết này, Kỳ Linh, Thần Âm, Liên Tuyền, U Hoa, bốn người vừa nhìn thấy hình

https://thuviensach.vn

chiếu "Tử linh" của mình, một lần nữa hiện ra trong không khí. Trên mặt bọn họ đều là vẻ mặt chưa tỉnh hồn. Cùng hiện ra còn có người thứ năm vừa rồi cũng không xuất hiện, A Khắc Lưu Khắc. Hắn vỗ lồng ngực của mình, thở phì phò, mày kiếm anh khí cao ngất cuối cùng giãn ra, hắn dựa vào vách đá sau lưng một chút, bộ dạng giống như kiệt sức, "Vừa rồi thật sự là đáng sợ, may mà ta trước đó đã đi ra ngoài, nếu không đã bị nhốt trong cái quan tài băng này rồi..."

【Phía tây Đế quốc Aslan • Cách Lan Nhĩ Đặc • Trung tâm】

Trong tòa thành trống trải, chỉ có tiếng bước chân của U Minh và Đặc Lôi Á. Bạch Ngân Sứ Giả dẫn đường phía trước, chân không khỏi nhẹ lại nhanh, tựa như u linh không có trọng lượng nhanh chóng trôi lơ lửng về phía trước. Hành lang rộng mở tựa như không có điểm cuối, độ cao trên đỉnh đầu vô cùng đầy đủ, thoạt nhìn khí phách phi phàm. Toàn bộ hai bên tường do cả khối vật liệu đá nguyên thủy hoàn chỉnh xây thành, những vật liệu đá này toàn bộ đến từ dãy núi Kouki phía bắc Aslan, nơi đó sản sinh ra chất đá tinh mịn mà đều đều tinh khiết. Mặt đá điêu khắc các loại hoa văn phức tạp phong cách Aslan, dọc theo vách tường đều đặn treo từng ngọn đèn thủy tinh hoa lệ, mỗi một ngọn đèn đều tỏa ra ánh sáng chói mắt.Ngay khi U Minh và Đặc Lôi Á bị một trận tiếng huýt sáo thần bí kia triệu hồi trở về, xe ngựa hai người vừa chạy vào cổng thành to lớn của Cách Lan Nhĩ Đặc, tên Bạch Ngân Sứ Giả này đã yên lặng đứng trong cửa thành chờ hai người. Bọn họ một đường đi theo hắn, không cần hỏi nhiều, bọn họ cũng biết chỗ bọn họ đi tới là 【Nguồn tiên tri】 dưới lòng đất.

Lúc này, dù U Minh và Đặc Lôi Á đều im lặng không lên tiếng, biểu tình thoạt nhìn thả lỏng, thế nhưng, trong lòng bọn họ lại tràn đầy các loại nghi ngờ. Trên đường tới đây, U Minh liền không nhịn được hỏi Đặc Lôi Á: "Vừa rồi rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Bên dưới đến cùng là ai? Đáng để ngươi hành động lớn như vậy, hơn nữa lại cần chúng ta đồng thời sử dụng Tử Linh Kính và Tà Váy Nữ Thần?" Đặc Lôi Á dựa vào cửa sổ xe ngựa,

https://thuviensach.vn

ánh mắt như có điều suy nghĩ phóng ra trăm ngàn đỉnh nhọn thật cao đứng vững xa xa, "Ở trên cầu, ta đột nhiên cảm thấy một hồn lực vô cùng kỳ lạ, à không, cũng không phải kỳ lạ, nói đúng ra, hắn là một hồn lực vô cùng phức tạp. Ngay từ đầu, ta chỉ là cảm thấy hồn lực đến từ Thủy Nguyên, lấy cấp bậc hồn lực ta cảm giác được mà nói, độ tinh thuần của hồn lực này, không phải Vương tước cũng ít nhất là một Sứ đồ, vào thời điểm hiện tại, lại có hồn lực như vậy xuất hiện ở dưới gầm cầu, chẳng lẽ phải là một chuyện rất kỳ quái sao? Cho nên ta mới nhảy xuống, muốn đến bờ sông nhìn thử đến cùng là ai trốn bên dưới."

U Minh nhíu nhíu chân mày, "Thế nhưng bên dưới cũng không có ai."

"Không phải bên dưới không có ai, " Giọng Đặc Lôi Á thu nhỏ đi mấy lần, "Mà là hắn làm cho mình tàng hình rồi."

"Tàng hình?" Sắc mặt U Minh càng thêm ngưng trọng, "Theo ta được biết, hiện nay trong các Vương tước và Sứ đồ của Aslan, cũng không có ai có thiên phú như vậy? Chẳng lẽ nói... Kẻ ăn mòn mới ra đời nhanh như vậy?"

"Lúc mới bắt đầu, ta cũng nghĩ như ngươi... Lúc đó ta thậm chí là có chút khẩn trương, ngươi còn nhớ rõ tình cảnh mấy năm trước chúng ta nghênh tiếp Thần Âm và Nghê Hồng không?"

U Minh gật gật đầu, cảm giác vặn vẹo buồn nôn khác thường này lại một lần nữa từ chỗ sâu trong ký ức sống lại, tựa như quái vật làm sao cũng không chết. Mà vừa nghĩ tới thiên phú "Tinh Thần Xâm Nhiễm" hiện giờ tồn tại trong cơ thể Đặc Lôi Á, trong lòng hắn liền trầm xuống.

"Thế nhưng, khi ta tới gần khu vực dưới cầu đó, ta từ bỏ suy nghĩ xuất hiện kẻ ăn mòn. Bởi vì ta cuối cùng đã hiểu rõ vì sao hồn lực ta cảm nhận được ở trên cầu lại phức tạp như vậy. Bởi vì ta đồng thời cảm nhận được hơi thở hỗn hợp của hồn lực đến từ Thủy Nguyên và Phong Nguyên."

https://thuviensach.vn

"Gilgamesh?" Sắc mặt U Minh đại biến.

"Không phải. Dù Gilgamesh dù có thiên phú Tứ Tượng Cực Hạn, nhưng hắn cũng chỉ có thể ở trong chiến đấu sử dụng nguyên tố khác, lại lộ ra đặc tính của hệ thống hồn lực khác. Trạng thái hồn lực bình thường hắn lộ ra, nếu như bắt được mà nói, cũng tuyệt đối là thuộc tính Thủy Nguyên. Hơn nữa, hắn không thể đồng thời lộ ra mấy loại thuộc tính hồn lực, nói cách khác, hắn có thể dùng xong hồn thuật Thủy Nguyên, lập tức tiếp một hồn thuật Hỏa Nguyên, sau đó sẽ phát động hồn thuật Địa Nguyên, thế nhưng, hắn lại không thể đồng thời sử dụng hồn thuật khác nhau. Điểm này, vô cùng quan trọng." Đặc Lôi Á thu lại ánh mắt hướng ra ngoài cửa sổ, nghiêm túc nhìn U Minh."Chẳng lẽ có người so với Gilgamesh còn mạnh hơn?" U Minh lắc đầu, hắn hiển nhiên không tiếp nhận suy đoán này.

"Dĩ nhiên không phải. Bởi vì ta lập tức liền phát hiện, cho nên lý do ta cảm ứng được thuộc tính hồn lực phức tạp, thật ra rất đơn giản. Bởi vì trốn dưới cầu, không chỉ một người, mấy người bọn họ, một ít đến từ Thủy Nguyên Aslan, một ít đến từ Phong Nguyên Nhân Đức."

"Thì ra là như vậy." U Minh gật đầu, có điều lập tức lại lắc đầu, "Thế nhưng, người của Thủy Nguyên cũng có thể ẩn thân?"

"Đương nhiên không thể... Chí ít trong phạm vi ta biết được, không ai có thể. Chắc là cái người đến từ Phong Nguyên kia đem vài người khác cùng ẩn thân."

"Cho nên ngươi mới bảo ta sử dụng Tử Linh Kính, bọn họ không có cách nào tàng hình với 'tử linh', bởi vì 'tử linh' thật ra cũng không có thân thể thật sự. Tử linh chỉ là một loại năng lượng, năng lượng ngưng tụ bị chiếu thành hình người." U Minh như có điều suy nghĩ gật đầu, "Lúc ta chiếu, ta đứng ở phía sau mặt kính, cũng không thấy rõ lắm hình 'tử linh' chiếu ra đến cùng là ai, ngươi có thấy rõ không?"

https://thuviensach.vn

"Có." Khóe miệng Đặc Lôi Á lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, làm cho người khác đoán không được nàng đến cùng đang suy nghĩ gì, "Nói ra có thể ngươi bị dọa cho giật mình rồi, hình 'tử linh' chiếu ra có bốn người, theo thứ tự là Quỷ Sơn Liên Tuyền, Thiên Thúc U Hoa, Kỳ Linh, còn có sứ đồ bảo bối Thần Âm của ngươi."

"Cái gì?" U Minh tựa như bị người xáng cho một bạt tai, trên mặt là biểu tình khó thể tin, "Mấy người bọn họ sao lại cùng đi với nhau? Chờ một chút, vừa rồi ngươi nói hình chiếu ra có bốn cái tử linh... Nhưng bốn người này đều là người của Thủy Nguyên, không có người của Phong Nguyên!" Đặc Lôi Á khẽ thở dài, ánh mắt nàng nhìn về phía U Minh mang theo nhàn nhạt cưng chìu và thương hại, U Minh cao to mà ngang ngược, cả người tản ra mùi vị hormone giống đực, ở trong mắt nàng tựa như một thú cưng to xác dễ bảo.

"Ngươi rốt cục ý thức được chỗ quan trọng rồi."

"Người Phong Nguyên kia đã trốn đi rồi?" U Minh hỏi.

"Không thể nào. Tốc độ ta đóng kín khu vực kia, ngươi cũng nhìn thấy, không quá hai giây, người kia nếu như nói trốn chạy, tốc độ phải thật nhanh, lấy hiểu biết của ta với hồn thuật 'ẩn thân' này mà nói, muốn ở tốc độ cao như duy trì trạng thái ẩn thân, vậy hồn thuật của người kia cũng đã đạt đến đỉnh cao rồi. Huống chi, khi ta khóa kín khu vực kia, bốn người Kỳ Linh và Thần Âm bọn họ vẫn như cũ bị vây trong trạng thái ẩn thân, có thể thấy người làm phép cũng không rời khỏi bọn họ, bởi vì nếu như đã chạy thoát khỏi không gian bị khóa chặt, hồn lực của hắn đầu tiên phải xuyên thấu tương băng rất dày mới có thể xông vào khu vực của chúng ta, mà tường băng kia là dựa vào hồn lực của ta duy trì, hồn lực của hắn dù xuyên thấu, cũng sẽ phải bị hồn lực nguyên tố nước của ta ảnh hưởng mà trở nên không hề tinh thuần, loại mức độ hồn lực thấp kém này không cách nào duy trì trạng thái ẩn thân của bốn người."

https://thuviensach.vn

"Vậy tại sao..." Sắc mặt U Minh dần dần tụ lại, tựa như trên bầu trời chợt nổi lên mây đen. Hắn hiển nhiên cũng ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề."Ngươi nhất định cũng đoán được, nếu như hồn lực của đối thủ siêu việt hơn bản thân, như vậy Tử Linh Kính không thể nào chiếu hình ra tử linh nguyên hình của đối phương." Đặc Lôi Á yên lặng nhìn U Minh, "Người của Phong Nguyên kia trên hồn lực ở ngươi."

"Cho nên Bạch Ngân Tư Tế mới phát ra 【Tiếng Sáo Không Độ】 triệu hồi chúng ta? Tế tư biết chúng ta đánh không lại hắn, cho nên mới bảo chúng ta dừng tay?" Sắc mặt U Minh thoạt nhìn như lộ ra tái nhợt. Ngũ quan anh tuấn của hắn lúc này lại hơi thẩm thấu ra vẻ mặt sợ hãi.

Việc này thật ra cũng bình thường, bao nhiêu năm tới nay, hắn sử dụng Tử Linh Kính cũng chưa từng thất bại, trước hôm nay từng chiếu hình thất bại một lần, đã là rất nhiều năm trước. Đối với hắn vẫn tung hoành Aslan mà nói, mức độ chấn động của tin tức này tuyệt đối không nhỏ. Thế nhưng, đây chỉ một nửa sợ hãi hắn phát ra. Một nửa kia, lại là vì liên quan đến "Tiếng Sáo Không Độ".

Dù là Vương tước địa vị cao như hắn mà nói, từ lúc chào đời tới nay cũng chỉ là lần thứ hai nghe "Tiếng Sáo Không Độ" mà thôi —— lần trước nghe "Tiếng Sáo Không Độ", chính là trong trận tai họa bốn năm trước kia... Đối với Vương tước và Sứ đồ Aslan mà nói, "Tiếng Sáo Không Độ" tuyệt đối là mệnh lệnh chí cao vô thượng, vượt xa bất cứ "tin tức" gì thuộc quyền hạn cấp bậc hệ thống "Thiên cách", hầu như sẽ không dễ dàng phát động, đối với các Vương tước và Sứ đồ mà nói, một khi nghe được "Tiếng Sáo Không Độ", ắt phải vô điều kiện, không trì hoãn, không tiếc mọi giá trở lại bên cạnh Bạch Ngân Tư Tế. Mà đối với người không phải Sứ đồ và Vương tước mà nói, "Tiếng Sáo Không Độ" là không nghe được vào tai bọn họ, "Tiếng Sáo Không Độ" giống như là mấy tiếng một chiếc lá rơi xuống đất ở xa hàng ngàn cây số.

https://thuviensach.vn

"Ta nghĩ không phải nguyên nhân này." Ánh mắt Đặc Lôi Á lại chuyển hướng ra ngoài cửa sổ, trong con ngươi sáng bóng của nàng vẫn như cũ biến ảo khó dò, không ai biết nàng đang nghĩ gì, "Hơn nữa lời ngươi nói không hoàn toàn chính xác. Tuy hồn lực người kia trên ngươi, thế nhưng, tình hình vừa rồi, hai chúng ta hợp sức muốn đánh thắng hắn, thật ra rất dễ."

"Vì sao?" U Minh hỏi.

"Ngươi biết, dù trên thuộc tính nguyên tố của hồn lực, hồn thuật Phong Nguyên đối với hồn thuật Thủy Nguyên mà nói, trời sinh chính là khắc tinh có tính áp đảo. Hồn thuật Phong Nguyên về tốc độ, tính linh động, tính ẩn nấp cũng thật sự nổi tiếng, không ai có thể sánh được. Thế nhưng, Phong Nguyên cũng có khắc tinh, đó chính là hệ thống hồn thuật Địa Nguyên. Mà hồn thuật Địa Nguyên mạnh nhất chính là thay đổi đối với không gian, mặt đất sụp đổ, hay là đột ngột từ dưới đất mọc lên một dãy núi mới, đối với Địa Tước mà nói, đều là việc dễ dàng, hoàn thành trong nháy mắt. Cho nên, xây dựng không gian khóa kín, liền trở thành thủ đoạn Địa Nguyên áp chế Phong Nguyên cực mạnh."

"Không gian khóa kín?"

"Đúng vậy, hệ thống hồn thuật Phong Nguyên là dựa trên sự lưu động của không khí. Bọn họ am hiểu nhất là công kích bằng đao gió, thật ra chỉ là dùng lượng lớn không khí ngưng tụ thành luồng khí mỏng hẹp, sau đó lấy tốc độ khó thể tưởng tượng lướt qua thân thể kẻ thù, vì vậy tạo thành vết thương giống như lưỡi dao kim loại cắt qua, cái này và vòi rồng có thể ở trên mặt người cứa ra vết thương cùng một nguyên lý. Lại giống như bọn họ lại dùng lá chắn không khí bảo vệ chính mình, thật ra cũng là thông qua đè nén không khí nhiều lần, sau đó ở một trong phạm vi nhỏ nhanh chóng chuyển động nhiều lần xoay tròn, ngưng tụ trở thành một khối khu vực lá chắn mật độ cao, cái này và mắt gió mọi người không thể xuyên qua trong thung lũng là như nhau, lúc không khí lưu động nhanh tới mức độ nhất

https://thuviensach.vn

định, không có bất kỳ thứ gì có thể xuyên thấu nó, cứng rắn vượt qua mà nói, dù là sắt thép, cũng có thể bị nát bấy, chí ít là cũng bị nặng nề mà nứt ra. Mà mỗi một người bọn họ đều am hiểu thuật ẩn thân, tức là thông qua thay đổi phương hướng của không khí, khéo léo làm cho ánh sáng ở trong không khí trở nên vặn vẹo chiết xạ, mà đạt được mục đích lừa gạt ánh mắt người thường. Thế nhưng, bất luận là loại Hồn thuật Phong Nguyên nào, trọng tâm, đều không thể ra ngoài không khí lưu động."U Minh không nói tiếp, hắn hiển nhiên đang suy tư về những tin tức này của Đặc Lôi Á về hồn thuật Phong Nguyên. Đồng thời là vì trong lòng hắn cũng có nghi hoặc rất lớn, vì sao Đặc Lôi Á lại đối với hệ thống hồn thuật Phong Nguyên hiểu đến tường tận như vậy?

"Tỷ như dùng lá chắn không khí ra làm ví dụ được rồi" Đặc Lôi Á nhìn biểu tình của U Minh, cảm thấy hắn dường như nghe không hiểu.

"Vừa rồi ta nói, lá chắn không khí là dùng lượng lớn không khí đè ép thành một khu vực có mật độ cao, thế nhưng, khi hồn thuật sư của Phong Nguyên bị vây trong một không gian khóa kín, không khí trong không gian kia luôn luôn có hạn, không gian càng nhỏ, không khí có thể sử dụng lại càng ít, mà có thế hình thành không khí chỉ là mật độ rất thấp, như vậy lá chắn không khí của hắn, cũng sẽ không đủ đáng sợ. Đồng dạng, khí nhận cũng cùng một đạo lý."

"Cho nên, ngay từ đầu, ngươi đã đem không gian xung quanh khóa kín lại." U Minh gật đầu, đã hiểu.

"Đúng vậy." Đặc Lôi Á giơ lên tay áo màu đen tinh xảo của nàng, tựa như có chút xấu hổ che khóe miệng,

"Không biết ngươi có biết hay không, có một vài dã thú, chúng nó trời sinh đã không chịu được không gian chật hẹp. Ví dụ như điện hồ, tuyết sư Kailash các loại, nếu như ngươi nhốt bọn chúng trong lồng, chúng nó sẽ dần dần trở nên thần kinh căng thẳng, nôn nóng, rơi bờ vực tan vỡ, sau đó

https://thuviensach.vn

bắt đầu cắn xé lồng sắt, không ngừng không nghỉ, dù là cắn đến miệng đầy máu tươi nhễ nhại cũng sẽ không ngừng, trong tình huống nghiêm trọng, bọn chúng thậm chí sẽ không tiếc mọi giá từ trong khe hở chen ra ngoài, đôi khi chúng nó thậm chí sẽ bẻ gảy tay chân mình, thậm chí quá cố sức mà vặn gãy cột sống của mình..."

U Minh không nói gì. Hắn nhìn Đặc Lôi Á, trong lòng lại một lần nữa dâng lên loại cảm nhận vô cùng vặn vẹo lúc đối mặt với "Tinh Thần Xâm Nhiễm".

"Hồn thuật sư của Phong Nguyên chính là dã thú như vậy." Đặc Lôi Á mỉm cười, hàm răng trắng noãn thật nhỏ phát ra ánh sáng lành lạnh, "Rất nhiều năm trước đây, ta trong lúc vô tình đã chính mắt nhìn thấy một hồn thuật sư Địa Nguyên nho nhỏ, đem một người rất rất tài giỏi của Phong Nguyên hành hạ đến cuối cùng bẻ gảy cổ của mình."

"Nói như vậy, chẳng phải người của Phong Nguyên rất yếu? Chỉ cần vây bọn họ trong một không gian khóa kín là được rồi, chúng ta cũng không cần sợ bọn họ." U Minh đột nhiên nghĩ đến điểm này, nhịn không được hỏi.

"Cái này dĩ nhiên cũng không phải. Ngươi đó, có thể ngàn vạn lần đừng xem người của Phong Nguyên vô dụng như vậy. Hôm nay nếu như không phải vì vừa lúc chúng ta ở cạnh sông Lạp Nhĩ Lặc Hằng, trong sông có nguyên tố nước dùng cũng không dùng hết, ta cũng không dám ra tay. Hơn nữa đối phương vừa lúc ở ẩn thân, không chắc chúng ta có phát hiện bọn họ hay không, chô nên cũng không có ý định di động, như vậy ta mới có thể bất ngờ dùng tường băng vây bọn họ trong không gian khóa kín. Bằng không, lấy tốc độc của hồn thuật sư Phong Nguyên mà nói, không chờ chúng ta dựng tường băng lên, bọn họ đã sớm biến mất không thấy tăm hơi, bọn họ sẽ không ngu như vậy, ngốc ở tại chỗ chờ ngươi dùng băng vây hắn lại. Ngươi phải biết rằng, người của Phong Nguyên hành động, không ai có thể đuổi kịp bọn họ. Nhưng nếu như là Địa Nguyên lại khác. Bất luận bọn họ ở đâu, bên cạnh đều là nguyên tố đất không dùng hết, tường thành cũng

https://thuviensach.vn

được, cánh đồng bát ngát cũng được, thậm chí là trên biển rộng, bọn họ cũng có thể bất kỳ lúc nào khiến đất dưới đáy biển dâng lên, bọn họ có thể trong nháy mắt làm ra một không gian khóa kín khổng lồ, sau đó sẽ rút lại vô hạn. Đối với người Phong Nguyên tới không hình, đi không bóng mà nói, bọn họ là thợ săn hoàn mỹ nhất..." Đặc Lôi Á vừa nói, sắc mặt lại dần dần ngưng trọng."Ngươi đang lo lắng cái gì?" U Minh nhịn không được hỏi.

"Ta đang lo lắng 【Tiếng Sáo Không Độ】, ta cảm thấy Bạch Ngân Tư Tế tuyệt đối không phải vì sợ chúng ta đánh không lại đối thủ mà phát ra tiếng huýt sáo triệu hồi chúng ta rời đi, ngươi cũng biết, chúng ta loại này..." Đặc Lôi Á nói đến đây, ngừng lại một chút, U Minh vô cùng rõ ràng, nàng là muốn nói "Chúng ta loại quái vật này", "... Chúng ta loại kẻ ăn mòn này, sinh tử của bọn ta, đối với Bạch Nhân Tư Tế mà nói, thật ra cũng không quan trọng như vậy. Ta cảm thấy, bọn họ sở dĩ không tiếc sử dụng 【Tiếng Sáo Không Độ】 triệu hồi chúng ta, là không muốn chúng ta cùng người thần bí kia của Phong Nguyên đánh nhau."

"Vì sao? Ta nghĩ Bạch Ngân Tư Tế không có bất cứ lý do gì làm như vậy." U Minh lắc đầu, hiển nhiên không nghĩ ra vấn đề trong đây.

"Ta hiện tại cũng không rõ lắm, ta cũng chỉ là có một cảm giác đại khái mơ hồ mà thôi" Đặc Lôi Á nhẹ nhàng nhắm mắt lại, sắc mặt thoạt nhìn có một chút uể oải, "Ta chỉ là mơ hồ cảm thấy, Bạch Ngân Tư Tế đang thực hiện một kế hoạch vô cùng to lớn, mà hành động vừa rồi của chúng ta, rất có thể trong lúc vô ý sẽ phá hỏng một mắc xích trong đó, hoặc là sẽ khiến tình thế lệch khỏi quỹ đạo kế hoạch, cho nên bọn họ ngăn chúng ta lại."

"Ta vẫn không tin tưởng lắm..." U Minh nói, "Ngươi vẫn là tạm thời đừng nghĩ phức tạp tới như vậy đi. Bất luận nói như thế nào, chí ít Bạch Ngân Tư Tế và chúng ta đều là người của Aslan, không có lý do gì giúp đỡ người của Phong Nguyên đối phó người một nhà. Hay là Bạch Ngân Tư Tế thật sự muốn cứu chúng ta."

https://thuviensach.vn

Đặc Lôi Á nhẹ nhàng mà "Ha hả" một tiếng. Biểu tình trên mặt nàng là tuyệt vọng mà không thể làm gì, cùng âm thanh mệt mỏi của nàng, đều rõ ràng biểu đạt phản hồi của nàng với câu nói vừa rồi kia của U Minh.

Hai người trong không gian bên trong xe ngựa không nói gì thêm, bên tai chỉ có tiếng móng ngựa chạy như bay, bánh xe cuồn cuộn, quanh quẩn trong sự yên lặng lúc sáng sớm của Cách Lan Nhĩ Đặc.

"Đến rồi." Giọng nói của Đặc Lôi Á kéo U Minh từ trong suy nghĩ trở về. U Minh hiển nhiên vẫn đắm chìm trong đối thoại vừa phát sinh trên đường tới. Hắn ngẩng đầu, phát hiện mình đã không hay không biết theo Đặc Lôi Á đi tới cung điện ngầm trong trung tâm.

Bọn họ lúc này đang đứng trước một cánh cửa đồng dày nặng. Bạch Ngân Sứ Giả cung kính khom lưng: "Hai vị Vương tước, Bạch Ngân Tư Tế đã chờ ở bên trong, mời vào."

Đặc Lôi Á hít vào một hơi, nhẹ nhàng đẩy cửa ra.

Sau hai giây, nàng đã thấy rõ tình hình trong phòng, nhưng hiển nhiên, nàng không thể tiếp nhận thứ nàng nhìn thấy. Nàng ngây ngốc ở cửa, tựa như một pho tượng đá, vẫn không nhúc nhích.

【Phía tây Đế quốc Aslan • Cách Lan Nhĩ Đặc • Khu vực ngoại thành】

Mặt trời đã từ từ dâng lên đến đỉnh đầu. Ánh mặt trời bó buộc từ tán cây dày đặc đâm xuyên xuống, hóa thành từng đạo từng đạo ánh sáng như lợi kiếm, đâm rách sương mù sềnh sệch trong rừng rậm. Bụi bậm và hơi nước di động trong ánh sáng, phát ra hơi thở mùa đông lạnh như băng. Loại băng lãnh này hòa lẫn trong mùi vị rừng rậm nồng đậm, làm cho người ta cảm thấy đặc biệt tỉnh táo. Thế nhưng, thân thể lại không theo kịp."Này, này, " Kỳ Linh quay đầu lại, nhìn Liên Tuyền và Thần Âm lúc này đã ngồi dựa vào thân cây to lớn ngồi lên lớp rêu đã héo rũ, hướng về phía A Khắc Lưu Khắc lớn tiếng gọi, "Chúng ta dừng một chút đi, các nàng đã đi không được

https://thuviensach.vn

nữa rồi." Giọng Kỳ Linh còn đang quanh quẩn trong rừng rậm yên tĩnh, A Khắc Lưu Khắc vốn đang khiêng một quan tài xông lên trước nhất, bóng người nhoáng lên, thoáng một cái liền đứng ở trước mặt Kỳ Linh. Gương mặt hắn vừa bình thãn vừa bỉ ổi, gian tà mỉm cười, thoạt nhìn không thở dốc, tim không đập nhanh.

A Khắc Lưu Khắc: "Ngươi gọi ta à?"

Kỳ Linh: "..."

"Có chuyện gì?" A Khắc Lưu Khắc gần như dán lên chóp mũi Kỳ Linh hỏi.

"Ngươi đi chậm một chút được không, xem ra ngươi thuộc họ ngựa đi." Kỳ Linh thuận thế ngồi lên rễ cây to khỏe lộ ra trong không khí của một gốc cây bên cạnh, liếc mắt.

"Ta thuộc về gió." A Khắc Lưu Khắc đặt quan tài nặng nề lên mặt đất, thế nhưng không phát ra bất kỳ âm thanh nào.

"Được được được, ngươi thuộc về gió, các ngươi thuộc về gió ta cũng không đả thương nổi, được chưa." Kỳ Linh quệt khóe miệng xuống một cái, biểu tình ghét bỏ nhìn A Khắc Lưu Khắc nói, "Ngươi chạy nhanh như vậy, nên đi làm chuyển phát nhanh đi, kéo xe ngựa, giong thuyền buồm, nâng kiệu đều thất nghiệp hết."

A Khắc Lưu Khắc: "Ta không có thời gian đâu đại ca!"

Kỳ Linh hít mạnh một hơi: "Ngươi gọi ai là đại ca? Ta đào hố, đổ nước cho ngươi soi thử, râu mép của ngươi mấy ngày chưa cạo đều sắp che mất nửa gương mặt ngươi rồi được không, ông chú! Hơn nữa đồ vật ngươi đã trộm được rồi, còn không có thời gian gì chứ!"

https://thuviensach.vn

A Khắc Lưu Khắc chạy đến bên cạnh Kỳ Linh, vỗ vỗ bụi trên hai tay, ngồi xuống cạnh Kỳ Linh: "Người trộm đồ, không có nhất chính là thời gian được không! Trộm ra còn chưa xong, còn phải chạy mất mới coi là xong nha, nếu như bị bắt rồi có thể bị đánh không dậy nổi có được không!"

Kỳ Linh: "..."

"Được rồi, nghỉ ngơi một chút đi. Là ta không tốt." A Khắc Lưu Khắc nắm lấy hai tay Kỳ Linh (đề phòng y đánh tới), "Ta biết ngươi đuổi theo ta rất cực khổ."

Kỳ Linh: "..."

Năm người đều ở trong rừng rậm ngồi xuống. Kỳ Linh đi tới bên cạnh Liên Tuyền và Thần Âm, ngồi xổm xuống, nhìn hai người bọn họ một chút, đối với tình trạng trên người các nàng, Kỳ Linh có thể nói là bó tay hết cách, cho nên, y ngoại trừ ngồi xổm bên cạnh và thở dài, cũng không nghĩ ra được biện pháp gì. Thần Âm vì tước ấn bị phong ấn, mà Quỷ Sơn Liên Tuyền lại vì hồn lộ bị đứt đoạn, đều không có cách nào sử dụng hồn lực, cho nên, các nàng giờ phút này đã không còn là Vương tước oai phong một cõi, cùng thân thể một người phàm thông thường không khác nhau chút nào. Đừng nói đuổi kịp tốc độ của A Khắc Lưu Khắc, ngay cả chạy trốn bình thường, cũng không có cách duy trì thời gian quá dài.

"Ngươi đi trước đi, " Kỳ Linh quay đầu, hướng A Khắc Lưu Khắc nói, "Chúng ta từ biệt ở đây được rồi! Dù sao chúng ta cũng đã giúp ngươi trộm được thứ ngươi muốn, ngươi cũng đã dẫn chúng ta ra ngoài, không ai thiếu nợ ai, gặp lại sau!""Cái này không được." Bóng người A Khắc Lưu Khắc đột nhiên lóe lên, đã ngồi xổm trước mặt Kỳ Linh, hắn cách chóp mũi Kỳ Linh cũng chỉ có khoảng cách một hai tấc.

"Ngươi có cần phải xuất quỷ nhập thần như vậy hay không! Lần sau ngươi còn lại 'chớp' tới như vậy, ta bảo đảm sẽ đánh ngươi!" Kỳ Linh thở

https://thuviensach.vn

phì phò hướng phía sau nhảy ra một cái, gân xanh trên thái dương gân đều nhô ra.

"Cái này không được." Bóng người A Khắc Lưu Khắc lại trở về chỗ trước khi tới, sau đó hắn vừa lặp lại lời vừa rồi, vừa chậm rãi cùng tay cùng chân cứng nhắc đi tới.

Kỳ Linh: "..."

A Khắc Lưu Khắc cuối cùng dùng động tác tức cười của hắn đi tới trước mặt Kỳ Linh, sau đó hắn thở dài, "Ta thật sự đi không được động tác chậm."

"Vì sao không được? Hai người Liên Tuyền và Thần Âm tạm thời cũng không có cách nào sử dụng hồn lực, ngươi không phải không có thời gian sao anh trai, vậy ngươi đi trước đi. Hơn nữa ngươi quay về Phong Nguyên, cũng không tiện đường với bọn ta. Không cần thiết lại ở cùng một chỗ." Kỳ Linh nhìn A Khắc Lưu Khắc, nghiêm túc nói.

"Trước đây quả thật là như vậy" A Khắc Lưu Khắc gật đầu, "Nếu như ta không thấy ngươi lấy ra 'Phong Tân' thì khác"

"Phong Tân?"

"Đúng vậy. Thanh thánh kiếm này đã nhiều năm chưa xuất hiện trên lãnh thổ Phong Nguyên, hiện giờ lại ở trong tay của ngươi, mặt này nhất định có vấn đề gì đó. Cho nên, ngươi phải theo ta cùng nhau quay về Phong Nguyên, mở ra bí ẩn này. Bằng không ta..."

"Bằng không ngươi thế nào?" Kỳ Linh cảnh giác lui về sau một bước, nhìn A Khắc Lưu Khắc.

"Ta sẽ vô cùng rối rắm, con người của ta, một khi đã rối rắm sẽ mất ngủ, vừa mất ngủ sẽ rất là khó chịu." A Khắc Lưu Khắc nghiêm túc nhìn Kỳ

https://thuviensach.vn

Linh, nháy cặp mắt to óng ánh nước của hắn, thoạt nhìn vừa chân thành, vừa bỉ ổi.

"Ngươi không phải bác sĩ sao, vậy chính ngươi mấy cái thảo dược uống vào trước, sẽ không mất ngủ... À đúng rồi! Ngươi không phải bác sĩ sao? Vậy ngươi có thể mở ra phong ấn của Thần Âm, sau đó chữa trị hồn lộ của Quỷ Sơn Liên Tuyền không?" Hai mắt Kỳ Linh đột nhiên sáng lên.

"Đương nhiên có thể" A Khắc Lưu Khắc gật đầu, "Cái này có gì khó."

Kỳ Linh: "..."

"Sao vậy? Ngươi vì sao lộ ra vẻ mặt này?" A Khắc Lưu Khắc xoa cằm của mình, thoạt nhìn rất nghi hoặc.

"Vậy sao ngươi không trị! Để chúng ta theo ngươi chạy lung tung một đường như vậy! Ngươi có đạo đức hay không!" Trong không khí vang lên một tiếng keng, trong tay Kỳ Linh đột nhiên biến ra cự kiếm Phong Tân, "Ngươi có tin ta sẽ thay trời hành đạo, dùng 'Phong Tân' bổ ngươi làm củi đốt hay không!"

"Sao ta phải trị?" A Khắc Lưu Khắc vuốt tay, trên mặt là biểu tình khó hiểu, tựa như Kỳ Linh là một người điên, "Con người ngươi thật là kỳ quái."

Kỳ Linh bị câu hỏi này làm cho nghẹn, hắn hiển nhiên không nghĩ tới A Khắc Lưu Khắc sẽ hỏi như vậy, có điều cẩn thận nghĩ tới, quả thật A Khắc Lưu Khắc cũng không có lý do gì nhất định phải làm, "Ngươi không phải nói 'Phong Tân' là thánh kiếm của các ngươi sao? Ta đây dùng thánh kiếm ra lệnh ngươi, mau trị liệu cho hai người bọn họ." Kỳ Linh nghĩ rồi lại nghĩ, trên mặt lại lộ ra vẻ mặt đắc ý."Ta nghĩ đầu óc ngươi có bệnh, ta vẫn là trị cho ngươi trước đi." A Khắc Lưu Khắc lộ ra một bộ biểu tình thương hại, "Ta chỉ là cho ngươi biết 'Phong Tân' là thánh kiếm của quốc gia bọn ta, thế nhưng 'Phong Tân' cũng không phải bài vị tổ tiên của ta, ta không cần nghe

https://thuviensach.vn

lời 'Phong Tân', hơn nữa, tuy rằng 'Phong Tân' tôn quý, thế nhưng đối với bọn ta mà nói, cũng chỉ cần vào lần đầu tiên nhìn thấy 'Phong Tân' quỳ xuống, nếu như gặp lại, cũng không cần hành lễ nữa, hơn nữa nếu như người cầm 'Phong Tân' trong tay là đồ bỏ, chúng ta cũng có thể đánh hắn."

Kỳ Linh hiển nhiên không ngờ tới sẽ nghe một đoạn văn như vậy, vì vậy hắn ngây ra. Mấy giây sau, vẻ mặt của hắn nhanh chóng thu lại, trên mặt chỉ còn lại vẻ bi thương.

"Thật ra ta có thể cứu hai người bọn họ" A Khắc Lưu Khắc nhìn Kỳ Linh uể oải một cái, "Có điều ngươi phải đồng ý với ta một việc."

"Cùng ngươi quay về Phong Nguyên?" Kỳ Linh ngẩng đầu, nhìn A Khắc Lưu Khắc, hắn phát hiện bản thân đối diện với người đàn ông trước mặt thoạt nhìn so với chính mình không lớn hơn mấy tuổi này hoàn toàn không hiểu được, hắn giống như một hình ảnh mơ hồ cách một cái cửa sổ mờ mịt.

"Cái này không được!" Thiên Thúc U Hoa vẫn ngồi bên cạnh không lên tiếng đột nhiên đứng lên, "Kỳ Linh không thể đi theo ngươi."

"Sao ta biết ngươi có thể trị được hay không? Hay là ngươi chỉ khoác lác chứ." Kỳ Linh đứng lên, hắn trước tiên nhìn U Hoa một cái, sau đó lại đưa ánh mắt quay lại trên người A Khắc Lưu Khắc, hiển nhiên, hắn có một chút động lòng.

"Ta có thể cho ngươi xem trước một chút bản lĩnh của ta." Nói xong, hắn hướng về phía Quỷ Sơn Liên Tuyền đi tới, "Trước hết trị cho ngươi đi. Vấn đề của ngươi, tương đối đơn giản, cùng gãy tay gãy chân không khác biệt lắm. Trái lại, người khác khá là đau đầu." Hắn quay đầu lại nhìn Thần Âm một cái, không nói thêm gì nữa. Sau đó, hắn ngồi xổm người xuống, vươn tay thả lỏng liền bế ngang Quỷ Sơn Liên Tuyền lên. Lúc này, Kỳ Linh mới phát hiện thân thể A Khắc Lưu Khắc cao lớn cỡ nào, động tác hắn ôm lấy

https://thuviensach.vn

Liên Tuyền thoạt nhìn rất dễ dàng, bắp thịt nhỏ trên cánh tay thoạt nhìn rắn chắc mà đầy đặn. Có điều, Kỳ Linh rất nhanh thì ý thức được, hắn nhất định là dùng gió động tay động chân, cái này cùng với việc hắn khiêng quan tài không tốn sức chút nào là cùng một đạo lý.

"Ngươi muốn làm gì?" Kỳ Linh gọi lại A Khắc Lưu Khắc đang hướng chỗ sâu trong rừng đi tới.

"Lúc ta chữa bệnh, không thích người khác vây xem. Bằng không, ta sẽ căng thẳng, đánh gãy mấy cái hồn lộ, ta cũng không chịu trách nhiệm." A Khắc Lưu Khắc cũng không quay đầu tiếp tục đi về phía trước, vừa dứt lời, bóng người của hắn liền biến mất trong một biển cây cỏ rậm rạp rồi. Kỳ Linh đưa mắt nhìn bốn phía, hoàn toàn không có bóng dáng hai người bọn họ.

Thời gian chậm rãi trôi qua. Sương mù trong không khí theo mặt trời càng lên cao chiếu rọi xuống, dần dần trở nên loãng, tầm nhìn trong rừng sâu ngày càng xa, mọi thứ xung quanh đều thay đổi rõ ràng.

Mùa xuân vẫn chưa tới. Phần lớn tán cây đều trơ trụi. Chỉ có tuyết tùng, liễu sam cùng một ít thực vật lá kim, vẫn như cũ nhô ra từng bó lá dày đặc, mà phần lớn cây cối, đã chỉ còn lại mấy nhánh cây đan xem dưới bầu trời.A Khắc Lưu Khắc và Quỷ Sơn Liên Tuyền biến mất vẫn chưa thấy hình bóng. Thần Âm tựa dưới một cây đại thụ cách đó không xa nhắm mắt dưỡng thần. Mà Thiên Thúc U Hoa đã ở trên một đám dương xỉ dày đặc khô héo bên cạnh nằm ngủ. Kỳ Linh nhẹ nhàng đi tới, cởi áo ngoài trên người hắn ra, cẩn thận đắp lên người nàng. Bắt đầu từ đêm qua, một đường đều là thời khắc sinh tử căng thẳng cao độ, Thiên Thúc U Hoa có mạnh mẽ cỡ nào đi nữa cũng chỉ là một cô nhóc mười mấy tuổi. Kỳ Linh thấy trên giày và váy của nàng dính một ít nước tuyết và bùn nhão, trên gương mặt mềm mại của nàng, mấy lọn tóc đã tán loạn, mềm mại dán lên gò má nàng. Kỳ Linh nhìn nàng co lại thành một đoàn nho nhỏ, trong lòng nổi lên vài phần thương tiếc nhàn nhạt.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên, một cảm giác khác thường tựa như mặt hồ rung động từ chỗ sâu trong rừng truyền tới.

Thần Âm đột nhiên mở mắt, nàng hướng về gương mặt hoảng sợ của Kỳ Linh, nàng biết Kỳ Linh cũng cảm nhận được dao động hồn lực khác thường này. "Đừng cử động." Thần Âm nhỏ giọng nói, sau đó vừa cẩn thận di chuyển lại, tới gần bên cạnh Kỳ Linh. Thiên Thúc U Hoa cũng đột nhiên tỉnh dậy, nàng vừa ngồi dậy, chưa phản ứng tới, lại đột nhiên phát hiện —— băng.

Vô cùng vô tận băng đá.

Tựa như toàn bộ khu rừng đã bị thủy triều bao phủ, sau đó lại trong một cái nháy mắt, tất cả thủy triều đều đọng lại thành Băng Tuyết như nhau, toàn bộ mặt đất khu rừng, mấy giây trước còn là bùn đất và bãi cỏ dày đặc, mà giờ phút này, lại đều đã bao trùm lên tầng tầng băng đá và tuyết đọng. Không chỉ trên mặt đất như vậy, ngày cả từng gốc từng gốc cây che trời, cũng giống như đang bị băng tuyết không biết từ đâu tới nuốt chử, băng tuyết màu trắng này tựa như vật có sinh mạng còn sống, từ mặt đất dọc theo thân cây to khỏe răng rắc răng rắc bao vây lấy, leo lên, một đường hướng tán cây trên bầu trời lan ra.

Mấy phút sau, không gian xung quanh đột nhiên biến thành một mảnh rừng băng tuyết bị tuyết lớn bao trùm.

Mà giờ phút này, Quỷ Sơn Liên Tuyền và A Khắc Lưu Khắc, chậm rãi từ chỗ sâu trong gió tuyết đi ra.

"Cái này..."Kỳ Linh đứng lên, ngắm nhìn bốn phía, lại nhìn Quỷ Sơn Liên Tuyền, trên mặt nàng đã không còn vẻ mặt uể oải mà yếu ớt kia, nàng lại một lần nữa biến thành Vương tước kiệt ngạo mà tôn quý. "Liên Tuyền tỷ tỷ, đây rốt cuộc là..."

https://thuviensach.vn

"Hồn lộ của ta đã được A Khắc Lưu Khắc chữa trị, lúc này trong cơ thể ta có ba bộ hồn lộ cùng tồn tại"

Liên Tuyền nhìn Kỳ Linh, thong thả mà nghiêm túc nói, "Tình hình ngươi thấy lúc này chính là loại thiên phú thứ ba của ta..."

"【Tuyết Yêu Thiểm Quang】..." Thiên Thúc U Hoa ánh mắt run rẩy, giống như tự lẩm bẩm.

"Tuyết Yêu Thiểm Quang? Đây không phải là tên một lá chắn trong truyền thuyết sao?" Thần Âm vừa rồi tâm tình còn cảnh giác, cuối cùng cũng trầm tĩnh lại. Nhưng lập tức nghi hoặc tới, lại lái đi không được.

"Đúng vậy, tấm chắn cùng tên kia chính là vì kỷ niệm thiên phú Vương tước cấp ba Tháp Tây Á hơn một trăm năm trước thủ vệ biên cảnh kia mà đặt tên. Thế nhưng tấm chắn kia chỉ chế tác hoàn mỹ, độ cứng hàng đầu mà thôi, cùng thiên phú 'Tuyết Yêu Thiểm Quang' này không có liên hệ gì. Năm đó Tháp Tây Á kia vẫn đóng ở biên cảnh, trở thành nữ anh hùng được người tôn kính nhất trên lãnh thổ Aslan. Lúc đó, thiên phú này của nàng có thể cưỡng chế khu vực xung quanh trong nháy mắt biến thành khu vực thuộc tính nước. Bất luận là ở sa mạc không hề có nguyên tố nước, hay là ở cao nguyên cuồng phong tàn sát, thậm chí là ở huyệt động hỏa diệm hung dũng, dung nham cuộn trào mãnh liệt trong lòng đất, chỉ cần có thiên phú này tồn tại, vậy xung quanh đều có thể nhanh chóng biến thành hình dạng như xung quang chúng ta hiện giờ." Thiên Thúc U Hoa đứng lên, đáp lại."Thế nhưng, Aslan một năm bốn mùa đều có đầy đủ nguyên tố thủy, khắp nơi đều có hồ nước, dòng sông, mùa hè còn là mưa xối xả, mùa đông tuyết lớn bay bay, thiên phú này không có bao nhiêu tác dụng hả?" Kỳ Linh suy nghĩ một chút, có chút không rõ.

Thế nhưng, khi hắn quay đầu lại thấy vẻ mặt ngưng trọng của Thần Âm, hắn liền biết, nhất định chính mình đã bỏ quên vấn đề mấu chốt. Quả nhiên,

https://thuviensach.vn

sau khi Liên Tuyền và Thần Âm trao đổi vẻ mặt với nhau, Liên Tuyền chậm rãi gật đầu.

Thần Âm gương mặt ngưng trọng nhìn Kỳ Linh nói: "Đúng là Trên lãnh thổ Aslan, thiên phú này cũng không quan trọng. Hơn nữa, chúng ta đều là Thủy Tước, biến chiến trường xung quanh thành khu vực thuộc tính nước, đối với địch, đối với ta đều có lợi. Thế nhưng, một khi ở trên lãnh thổ ba quốc gia khác, đặc biệt là khu vực thuộc tính lửa, 'Tuyết Yêu Thiểm Quang' lại cực kỳ có ý nghĩa quan trọng, thật ra..."

"Thật ra cái gì?" Kỳ Linh nhìn Thần Âm dừng lại không nói lời nào, nhịn không được hỏi.

"Thật ra thiên phú này cho tới nay đều bị coi là thuật ngữ 【viễn chinh】." Thiên Thúc U Hoa sau lưng nhẹ nhàng tiếp lời, "Không ngờ tới, Bạch Ngân Tư Tế lại đem thiên phú lâu đời như vậy một lần nữa làm sống lại."

"... Chẳng lẽ nói" Kỳ Linh chợt đứng lên, "... Chẳng lẽ nói, Aslan đang chuẩn bị tấn công những quốc gia khác?!" Hắn quay đầu nhìn A Khắc Lưu Khắc, từ trên vẻ mặt âm trầm của hắn, Kỳ Linh biết mình đã nói trúng rồi.

"Thế nhưng, trồng trên người ta có thể có tác dụng gì chứ? Ta đã sớm phản bội bọn họ, lúc này cũng không có khả năng lại vì bọn họ đi chinh chiến." Liên Tuyền thở dài, nàng nhìn A Khắc Lưu Khắc vẻ mặt u ám, dường như cũng là nói để an ủi hắn.

"Ngươi đừng quên người thống trị cao nhất của Aslan là Ngãi Âu Tư, thiên phú của hắn là 'Nhiếp hồn'. Hắn có thể hoàn chỉnh thu lấy trí nhớ, đương nhiên cũng có thể chỉ thu lấy một ít phần quan trọng hoặc là mảnh nhỏ ký ức, khiến ngươi quên đi một vài việc, chỉ nhớ kỹ vài việc. Hắn thậm chí có thể khiến ngươi biến thành 'cỗ máy giết chóc' chỉ còn lại tư duy bản năng..."

https://thuviensach.vn

"Thế nhưng Ngãi Âu Tư không phải đã mất tích sao?! Bạch Ngân Tư Tế truyền đạt tin tức cho bọn ta, không phải nói là người của Phong Nguyên các ngươi mang đi sao?"

"Thoạt nhìn, tình thế so với ta tưởng tượng còn nghiêm trọng hơn..." A Khắc Lưu Khắc vẫn im lặng đến giờ, đột nhiên nói chuyện. Trên mặt hắn không còn vẻ mặt thiếu niên bất hảo kia, giọng hắn trầm thấp âm ách, tựa như tiếng dây cung rất trầm, "Hiện tại, bất luận như thế nào, ngươi đều phải cùng ta quay về Nhân Đức. Không chỉ ngươi, còn có các ngươi."

Hắn nhìn bốn người trước mặt, vừa nói, vừa nhẹ nhàng xoa động ngón tay của hắn, cặp bao tay da mềm mại kia của hắn mơ hồ hiện ra ánh sáng mờ mịt.

Trong rừng rậm yên tĩnh, đã không còn ai nói nữa. Tất cả mọi người mơ hồ cảm nhận được một loại cảm giác đè nén lửa sém chân mày, tựa như trong bóng tối có rất nhiều sợi chỉ phát sáng đan xen bện vào nhau, thế nhưng, hiện nay lại rối rắn quấn cùng một chỗ, giống như có một bí mật to lớn, đang ở theo những sợi tơ chiếu sáng này kéo tơ, bóc kén, kêu gào muốn ra.Vô số nghi vấn, vô số sợ hãi, vô số suy đoán, vô số câu đố, mọi thứ ngưng kết trong ngày tuyết lớn vô biên vô tận này.

Băng Tuyết bao phủ tất cả, tựa như một viên hổ phách đẹp nhất.

Mà trong hổ phách đang ngủ say, bất luận là bươm bướm tinh xảo, hay là quái vật khiến người kinh sợ, một ngày nào đó, nó sẽ thức tỉnh dậy —— đúng vậy, nó đang tỉnh lại.

【Phía bắc Đế quốc Nhân Đức • Thung lũng Phong Tân Đạo】

Gió lay động trường bào của hắn bay phất phới.

Gió tuyết thô bạo thổi qua khe hở của thung lũng, khe hở thoạt nhìn không phải có từ xưa đến nay, chỗ dưới cùng kết nối núi non lại là bị thứ gì

https://thuviensach.vn

đó bổ ra, về sau mới hình thành, chống đỡ dưới đáy hai tòa sơn chính là mấy sợi hồn lực tinh xảo, quấn quanh sơn cốc. Toàn bộ gió tiến vào thung lũng Phong Tân Đạo đều là do hồn lực khống chế, sức gió không thể quá lớn, quá lớn sẽ khiến tuyết đông phía tây thổi tới đây, đông kết lại trên vách núi hai bên thung lũng, cứ như vậy sẽ ảnh hưởng tới sản lượng 【Tê Phong Thạch Liên】, lượng cung cấp cho cả quốc gia cũng sẽ giảm thiểu. Nhưng gió cũng không có thể quá nhỏ, quá nhỏ sẽ ảnh hưởng tới hồn thuật sư của Phong Nguyên thi triển hồn thuật thuộc tính gió quy mô lớn, nếu có quốc gia khác tới xâm phạm, lại không cách nào đuổi bọn họ đi, thật là không còn cách xoay chuyển. Người có thể trông giữ nơi này, toàn bộ đại lục Odin chỉ có một, Bạc Y Tư.

Y phục của hắn rất phong phanh, trường bào màu trắng giống như tháp đèn trong sương tuyết, đường viền bạc dài lộ ra lập lòe, gió lay động tóc mái lơ thơ trên trán hắn, chiếu trên vương miện màu bạc, cầu vồng giống như mộng ảo. Bạc Y Tư đi lên bậc thang, phía sau sương mù che đậy hơn một nửa thung lũng Phong Tân Đạo.

Toàn bộ kiến trúc đặc sắc của Phong Tân Đạo cũng không phải rất xa hoa, hai bên tường vây tựa như mất đi trọng lực lở lửng ở hai bên chính điện, mấy gian phòng riêng phía sau cùng bởi quanh năm không ai ở, Bạc Y Tư cũng lười quan tâm bọn chúng, chỉ là bị khí nhận dày đặc bao quanh, tự nhiên yên tĩnh rất nhiều. Đình viện phía sau mọc đầy một loại thực vật 【Bách Lá Kim】, thay vì nói là thực vật chẳng bằng nói là một thứ không có sinh mệnh, nó chỉ là trôi nổi lơ lửng trên không trung, cũng không cần bất kỳ chiếu sáng và dinh dưỡng, có điều một năm bốn mùa phải có gió mát thổi qua bằng không sẽ héo rũ phát ra tanh tưởi, loại thực vật này trước đây sinh trưởng ở nơi cực bắc, sau đó Bạc Y Tư thấy ở đây quá trống trải mới tìm một ít Vương tước cấp thấp tới sắp đặt những 【Bách Lá Kim】 này , 【Bách Lá Kim】 thật ra ở đây không có tác dụng quá lớn gì, tác dụng lớn nhất của nó là tản ra một loại mùi hương hoa, loại hương hoa này có thể hấp thu hơi nước trong không khí khiến độ tinh khiết của khí nhận càng tăng

https://thuviensach.vn

cao, tác dụng đặt ở nơi cực bắc không cần nói cũng biết, chính là để phòng ngừa thủy nguyên tiến công.

Phía trên chính điện không có nóc nhà, loại thiết kế này thật ra lại rất kỳ quái, nhưng lại không lọt mưa tuyết, cũng có thể chống đỡ gió mạnh, chủ yếu là Bạc Y Tư ở phía trên chính điện dùng tới vạn cái khí nhận bện thành một tấm lưới, dùng hồn lực thay đổi dòng chảy của khí nhận trong không khí, do đó khiến gió tuyết bị thổi vào chỗ rất xa chính điện, nàng vận dụng hồn lực không thể nói là đang điêu khắc nhất tác phẩm nghệ thuật, trái lại giống như đang đắn đo tính mạng của mình từng giây từng phút đều không còn hữu dụng, loại thành thạo này, tựa như một loại ác mộng dọa người. Tiến vào chính điện, ngẩng đầu không phải sương mù màu nhũ bạch cũng là bầu trời đêm yên tĩnh, đây là vì khí lưu bên ngoài hấp thu ánh sáng màu trắng mà lại phản xạ ánh sáng màu đen, cả trời trăng sao chỉ là lá của 【Bách Lá Kim】 trôi nổi trong khí nhận, xoay tròn hình thành, tựa như đầm lầy hồn lực lôi kéo, chỗ nào cũng hiện đầy hơi thở tử vong."Sau này tới, ta khuyên ngươi tìm người thông báo trước một tiếng, bằng không cũng sẽ không đơn giản như hôm nay vậy rồi." Bạc Y Tư cười cười, trong ánh mắt không nhìn ra nội tâm của hắn, hay là nói nhìn không ra hắn sống bao lâu.

"Vâng, Bạc Y Tư đại nhân." Bóng người màu đen đến không giống bị thương gì, vải bố màu xám tro trên áo cũng không có vết rách nào, thế nhưng, mỗi một tấc da thịt của hắn đều bị khí nhận cắt qua, khí nhận rất mỏng, không có cách nào tưởng tượng làm sao đi qua quần áo mà lại không làm rách quần áo, đáng sợ nhất là máu vẫn chưa chảy ra đã bị Bạc Y Tư dùng khí lưu ngăn chặn, chỉ cần thoáng rút đi hồn lực, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

"Ta ở đây có hai tin tức muốn bẩm báo người, người có thể sẽ cảm thấy hứng thú."

https://thuviensach.vn

"Nói đi." Bạc Y Tư lấy tay nắm lên không trung, vài sợi hồn lực liền tạo ra một trận không lớn không nhỏ, thân thể bóng đen đang nhanh chóng khép lại, Bạc Y Tư dường như không có việc gì ngồi bên cạnh bàn, tùy tay cầm lên một chén nước trà."

"Sáu Sứ đồ của Phong Nguyên đã toàn bộ lẻn vào Thủy Nguyên, sứ đồ của Vương tước cấp bảy A Khắc Lưu Khắc đã tìm được thứ chúng ta muốn, đồng thời có thu hoạch bất ngờ, hiện nay hướng đi của Sứ đồ Sát Lục không rõ, có thể hắn đang chấp hành mệnh lệnh Bạch Ngân Tư Tế đơn độc đưa ra."

"Thu hoạch bất ngờ gì?"

"Hắn đã tìm được người nắm giữ 【Phong Tân】và người có thiên phú biến mất trong thánh chiến rất nhiều năm trước 【Tuyết Yêu Thiểm Quang】."

"Phong Tân thật sự đã xuất hiện sao? Bọn họ ở đâu, lẽ nào Thủy Nguyên đã biết rồi."

"Vô cùng chính xác, chúng ta là vào lúc A Khắc Lưu Khắc bị Vương tước cấp hai và Vương tước cấp bốn của Thủy Nguyên đuổi bắt thì liên lạc tới, A Khắc Lưu Khắc đang chạy đi, đưa bọn họ đều mang về, còn quên nói cho người biết người nắm giữ 【Phong Tân】 kia không quá tốt, hắn dường như không có điểm đặc thù gì, còn có, người có 【Tuyết Yêu Thiểm Quang】 là một Vương tước ba sinh mệnh."

"Nói tiếp điều tiếp theo." Người Bóng đen không thấy lòng bàn tay Bạc Y Tư đang đổ mồ hôi, hắn không biết Thủy Nguyên đến cùng có bao nhiêu quái vật như vậy, hắn không dám nghĩ tiếp nữa.

"Băng đế đã đi tới Tháp Thành Josephine, tin tức chính xác trăm phần trăm. Nhưng hắn không đi trước, dường như đang chờ ai đó."

https://thuviensach.vn

"Ngãi Âu Tư "

"Bạc Y Tư đại nhân, ngài quen hắn?"

"Được rồi, ngươi đi xuống trước đi."

Bạc Y Tư quay đầu, thanh cự kiếm kia đang thức tỉnh.

【Phía tây Đế quốc Aslan - Cách Lan Nhĩ Đặc – Trung tâm】

Trụ đá to lớn ầm ầm ngã xuống, con đường đá màu băng lam bị mài đến trơn nhẵn, cỏ lau bên cạnh tản ra mùi hôi thối, trong chất lỏng màu đen bao lấy vô số cây mây, cây mây đang hướng con đường đá leo đi, trên người đại đa số bọn chúng đều tản ra ánh sáng xanh mơn mởn, phun ra hơi nước màu xanh lục đậm, càng không ngừng ăn mòn hai bên đường đá, Gilgamesh biết, Ngãi Âu Tư cuối cùng không nói ra chỗ đó chính là một trong những vị trí cơ mật tối cao của Aslan, nếu như không phải năm đó chính mình đã xem phong thuỷ cấm ngôn lục, bản thân cũng sẽ không biết, hoặc nếu như không đụng vào những thứ này có thể chính mình vẫn cùng ba sứ đồ của mình ở Đảo Vụ Ân Lục sinh sống.Đây chính là đường tới chô đặt tương chi, đây là con đường thứ hai, người bình thường sẽ không đi ở đây, nhưng ở đây cực kỳ bí mật, Bạch Ngân Tư Tế cũng rất khó nhận thấy được cái gì, nhưng khó giải thích nhất chính là những cây mây ở nơi này... Đối với Vương tước mạnh nhất Aslan đời trước mà nói cũng rất khó, hơi có chút dấu hiệu hồn lực bất thường, Bạch Ngân Tư Tế sẽ phát giác, nếu như là chỗ khác, bản thân vẫn có thể buông tay đánh cuộc, thế nhưng trong trung tâm, dù bọn họ không thể gây thương tổn được chính mình, thế nhưng muốn không chịu chút nổi khổ da thịt cũng rất khó.

Gilgamesh dùng ngón tay thấm thấm nước, dùng hồn lực bên trong thân thể nhanh chóng tại một chỗ bên ngoài cách rất gần thân thể tạo ra một trận rất yếu ớt, dù yếu ớt nhưng vẫn có thể chống đối loại này dây phun ra hơi nước.

https://thuviensach.vn

Gilgamesh lại nghĩ đến năm năm trước, Glanz ở đây hoàn thành nhiệm vụ chính mình giao cho hắn, vô tình mở ra cơ quan tới tương chi, Glanz cái gì cũng đều không hiểu, có điều lúc bản thân cũng không biết là ở đâu, Glanz vừa học được nguyên tố lửa đem đá nơi này đốt đến đen kịt, đồng thời còn hướng chủ nhân khoe khoang, nếu không phải chính mình đúng lúc chạy tới, chỉ sợ là không còn cách xoay chuyển, Bạch Ngân Sứ Giả kia đủ để lấy mạng hắn.

Nghĩ tới đây hắn nở nụ cười một cái, có điều dáng tươi cười rất nhanh liền đánh tan, hắn nhẹ nhàng nhảy lêm, liền đến vừa vào phòng đá. Phong cách phòng đá trái lại không giống như trang trí cổ điển cố hữu của Aslan, trái lại có xu hướng của những quốc gia khác, bản thân cũng không thể nói rõ cảm giác này, cảm giác ngay bên miệng, nhưng không có cách nào, giống như là ở trong tối có thứ gì sắp sửa xảy ra.

"Ngài chính là Vương tước cấp một đời trước Gilgamesh đi." Giọng nói đàn ông đầy sức hút, mặc áo khoác màu đen dài chấm đất, hắn không lộ vẻ gì, hắn ngoại trừ môi miệng, những chỗ còn lại đều bị mũ trùm dựng thẳng che dấu trong bóng tối."Không ngờ tới Aslan còn có người nhận ra ta." Gilgamesh nhẹ nhàng lấy xuống mũ trùm, lộ ra mặt mày giống như đế hoàng của hắn, tóc dài mày vàng kim trong bóng đêm lúc sáng lúc tối, chân của hắn trước sau không rơi xuống đất, cùng nội tâm của hắn như nhau."Ta cảm thấy ngài đã sai rồi, vừa rồi Bạch Ngân Tư Tế hạ lệnh liên quan đến truy sát người chính là 【Tin đỏ】, đây cũng là lần Aslan phát ra nghiêm trọng nhất, chủ yếu là tính gấp gáp, cho nên nói ngài vẫn là theo bọn ta trở về, bọn ta cũng không muốn ra tay."

"Chỉ dựa vào các ngươi."

"Ta nghĩ ngươi cũng không muốn gây ra động tĩnh gì đi, huống hồ nơi này là trung tâm, dù ngươi muốn ra tay, ta nghĩ ngươi cũng không đành lòng, chờ ngươi thấy được thân phận những Bạch Ngân Sức Giả phía sau ta, ta nghĩ ngươi ra tay vẫn chưa muộn." Bạch Ngân Sứ Giả tay trái giơ giơ,

https://thuviensach.vn

mấy ngàn mũi tên bạc hướng Gilgamesh bắn tới, Gilgamesh biết mình đã trúng kế, nhưng tự mình đi tới nơi này cũng là vì để Ngân Trần có thể sống lại, thời gian bốn ngày chính đình giữ không được, nếu như lúc này sử dụng hồn thuật qua loa, hậu quả thiết nghĩ không chịu nổi, Gilgamesh lại không ngừng né tránh, mặc cho mũi tên nhọn ghim vào chính da thịt trắng nõn của hắn, gương mặt đế hoàng này của hắn, lúc này có vẻ nhỏ bé như vậy.

"Lại không đánh trả, không phải là không còn hồn lực nữa chứ"

"A" Đầu gối Gilgamesh bị đâm trúng, sâu bọ mày bạc ngọ nguậy leo lên người hắn, Bạch Ngân Sứ Giả gọi những Bạch Ngân Sứ Giả khác dùng thùng sắt này lại đi lấy một ít sâu này tới dằn vặt hắn.

Trong bóng tối một trận tiếng gió nghịch chuyển, hoa văn màu vàng kiem cả người đột nhiên phóng ra ánh sáng kịch liệt, điêu khắc hắn như một món đồ sứ trống không. Trong không khí vang lên một tiếng nổ tung, một đoàn quang ảnh sương mù màu trắng bạc hòa lẫn giống như một bóng đen quỷ mị rộng rãi mà rắn chắc phía sau lưng vùng vẫy mà ra, sau đó trong nháy mắt chia ra thành vô số khí lưu màu trắng bạc thật nhỏ, giống như con sứa bọc thật chặc thân thể Gilgamesh. Trong không khí đột nhiên chợt nổ tung vô số luồng hồn lực vặn vẹo, giòi bọ bị vẫy khắp nơi, mê cục và ảo cảnh bóng đen tạo ra xung quanh đều là hồn lực nhiễu loạn tầm mắt, Gilgamesh biết, người này nhất định là Vương tước cấp cao, rõ ràng trong tầm mắt cái gì cũng không nhìn thấy, xung quanh tựa như một mảnh phế tích trống trải, khắp nơi bừa bộn. Trên mặt đất bị rạch ra vết tích rõ ràng có thể thấy được.

Trên mặt đất có một đóa hoa nhỏ màu băng lam, tốc độ của bóng đen cực nhanh, giống như từ khí lưu màu trắng bắn tung ra, kéo hai tay của mình chạm vào băng hoa, lần thứ hai mở mắt ra liền chuyển tới chỗ gửi tương.

"Tất Lạp, vì sao ngươi ở đây."

https://thuviensach.vn

"Trả lại ngươi một cái ân tình." "Tuy rằng ngươi đã cứu ta, thế nhưng, chuyện ngươi làm lúc đó, ta sẽ không bỏ qua."

Gilgamesh ngồi ngay ngắn trên băng đá, đám Bạch Ngân Sứ Giả đều cho rằng mình đã rời khỏi trung tâm, hầu như toàn bộ đều xông ra ngoài tìm kiếm, đây cũng là một cơ hội tốt, chí ít có thể để Ngân Trần sống lại sớm một chút, tiết kiệm không ít sức lực.

"Thứ ngươi muốn ta đã chuẩn bị xong cho ngươi, ta nghĩ sau này ngươi sẽ rõ." Từ trong chiến bào lông chim đen kịt vươn ra ngón tay già nua mà lại mảnh khảnh của hắn, vuốt ve vai Gilgamesh, vô số sợi tơ giống như tia sáng màu vàng hướng thân thể Gilgamesh chảy tới.

"Chờ Ngân Trần sống lại, chúng ta nợ cũ nợ mới cùng tính một lượt."

"Được, ta cùng đi với ngươi."

"Ngươi cùng ta là muốn đi tìm Ngãi Âu Tư."

"Ngươi có thể có hiểu biết của ta với hắn!" Gilgamesh cảm giác được chung quanh cách đó không xa có một người có mạch hồn gần như giống nhau với mình, nhưng cũng bị thứ gì giam cầm, không giống sứ đồ của mình, cảm giác này rất xa lạ, sức mạnh này đang thức tỉnh, nó không bao giờ ngủ, giống như có hai con mắt đang chăm chú nhìn mình.

"Sao ngươi muốn tới đây."

"Ta cũng không biết, ta cảm giác có thứ gì đang kêu gọi ta."

"Ta đây trưởng thành sẽ đi tìm ngươi."

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 6: Phùng Ma

Dịch giả: xoxASAxox

【Phía tây Aslan • Bầu trời khu vực Trung Nguyên】

Lúc này đã là giữa trưa, mặt trời đã sớm xuyên phá tầng mây, treo trên đỉnh đầu, ánh sáng và nhiệt độ đều mười phần dữ dội hơn nhiều so với sáng sớm. Nhưng thật ra không thể nói là có xuyên phá tầng mây hay không, bởi vì giờ phút này đoàn người Kỳ Linh đang bay trên tầng mây. Vô số đám mây trước mặt hướng bọn họ lao tới, thoạt nhìn vô cùng kinh hãi, nhưng trên thực tế, lại chỉ như một luồng voan mỏng quất vào mặt mà qua, chỉ để lại trên mặt cảm giác lạnh lẽo mảy may. Lúc xuyên qua một đám mây thật lớn mà lại dày nặng, cảm giác giống như trời đổ sương mù. Chung quanh là một mảnh trắng xóa kỳ ảo, như gần như xa, kèm theo âm thanh khí lưu khe khẽ trên bầu trời, làm cho người ta có cảm giác đặc biệt không chân thật.

Kỳ Linh vuốt ve lông ngắn mềm mạo, mịn màng nơi cổ của Thương Tuyết Chi Nha, nó thích Kỳ Linh xoa chỗ này của nó, mỗi lúc như vậy, nó sẽ hơi nheo mắt lại, trong cổ họng ngốc nghếch phát ra tiếng hừ hừ, tư thái đế vương hùng sư hai cánh của bản thân liền trở nên giống như một con chó săn lông vàng dễ bảo, ngốc nghếch, mà lúc này đang giơ lên hai chân, bị gió thổi đến có chút đỏ lên. Kỳ Linh xoay người, hướng về Thiên Thúc U Hoa đang ngồi phía sau mình, nghiêm túc hỏi: "Ngươi có lạnh không?"

https://thuviensach.vn

"Không lạnh." Âm thanh thật thấp mang theo thanh thúy và e thẹn đặc trưng của thiếu nữ. Kỳ Linh không nhìn thấy biểu tình của U Hoa phía sau, hắn nhẹ nhàng gật đầu cười, vẫn như cũ kéo qua một góc áo choàng dày nặng của mình, nhẹ nhàng bọc lấy tay U Hoa.

Lúc này, nếu Kỳ Linh có thể quay đầu lại, nhất định có thể thấy biểu tình cả mặt đỏ bừng của Thiên Thúc U Hoa. Trong ánh mắt nàng lóe ra một loại mong chờ của thiếu nữ. Mùi vị truyền tới chóp mũi, ngoại trừ hơi thở mát lạnh của bầu trời ngày đông bao la, còn có hơi thở đến từ Kỳ Linh cách mình mấy phân, phần da sau tai và gáy lộ ra ngoài của hắn, tản mát ra mùi hương thiếu niên ấm áp như có như không, dù bị gió thổi tan vào trời cao bao la, vẫn như cũ có thể bắt được mỏng manh còn sót lại. Đó là một loại hơi thở giống như hạt cát bị ánh mặt trời hong nóng. 'Nó ngửi giống như muối.' Thiên Thúc U Hoa bị suy nghĩ này trong lòng mình làm cho tâm tình chập chùng, trái tim tựa như sắp nhảy ra từ trong ngực.

Bay bên cạnh Thương Tuyết Chi Nha là hồn thú Diêm Sí to lớn của Quỷ Sơn Liên Tuyền, nhìn ở khoảng cách gần như vậy, thân thể nó to đến khiến người khác khiếp sợ, nó phe phẩy cánh lớn màu trắng, thoạt nhìn tựa như một hòn đảo nhỏ trôi nổi treo trên bầu trời. Thương Tuyết Chi Nha bay bên cạnh nó, thoạt nhìn giống như một con bồ câu nho nhỏ bay lượn lờ bên cạnh pho tượng tuyết.

Trên lưng Diêm Sí, ngồi cùng Liên Tuyền ở phía sau nàng là Thần Âm vẫn như cũ không thể sử dụng hồn lực. Vốn dĩ, lúc lại xuất phát, Quỷ Sơn Liên Tuyền và Thiên Thúc U Hoa ngồi cùng nhau. Liên Tuyền là xuất phát từ suy nghĩ muốn bảo vệ nàng, dù sao giữa mình và nàng tồn tại đạo 'Vĩnh Sinh khế ước' tàn khốc kia, từ một ý nghĩa nào đó mà nói, bảo vệ nàng cũng chính là bảo vệ mình.

Thế nhưng Thiên Thúc U Hoa hừ lạnh hai tiếng, "Ai muốn cùng với ngươi." Sau đó xoay người hướng Kỳ Linh đi đến, "Kỳ Linh, ta ngồi với ngươi."Quỷ Sơn Liên Tuyền bất đắc dĩ cười cười, giữa hai chân mày có một

https://thuviensach.vn

loại uể oải. Nàng không nói thêm gì, xoay người, đưa tay về phía Thần Âm, "Vậy ngươi và ta cùng nhau đi, vừa lúc ngươi không cách nào sử dụng hồn lực, bay trên cao đối với ngươi mà nói vẫn là quá nguy hiểm, ta dùng dây xích cố định ngươi ở trên lưng Diêm Sí, như vậy sẽ không thành vấn đề."

Thần Âm gật đầu, chật vật leo lên tấm lưng cao to của Diêm Sí. Đối với sứ đồ giết chóc đã từng hô mưa gọi gió như nàng mà nói, chưa từng nghĩ tới bản thân có một ngày, thậm chí ngay cả bò lên cao một chút cũng tốn sức như vậy. Đương nhiên, nàng càng không ngờ tới chính là, Quỷ Sơn Liên Tuyền, không lâu trước đây đã từng bị chính mình truy sát đến thoi thóp, lúc này lại trở thành người bảo vệ mình.

Chính là trên thế giới này, từ trong sâu xa, tự có phép tắc vận hành thuộc về riêng nó. Duyên phận cũng được, ràng buộc cũng được, thậm chí 'linh tê' độc nhất vô nhị thuộc về thế giới hồn thuật, đều bao trùm trong quỹ tích thuộc về số mệnh.

Mà A Khắc Lưu Khắc thì càng không cần phải nói. Y hoàn toàn không cần cưỡi bất cứ hồn thú gì, ở trên trời tự do lui tới, tựa như con của gió vậy, bóng dáng lơ lửng không cố định, lúc thì ở xa xa chân trời phía trước đợi bọn họ theo kịp, chỉ chớp mắt lại đột nhiên xuất hiện bên cạnh họ, nhắc nhở bọn họ lộ trình. Bóng dáng y tốc độ cực kỳ nhanh chóng, trong lúc qua lại chỉ còn lại tàn ảnh thỉnh thoảng lại xuyên tới chân trời.

Quỷ Sơn Liên Tuyền cúi đầu, xoay người nhẹ nhàng mà nói với Thần Âm sau lưng mấy câu gì, sắc mặt Thần Âm thoạt nhìn rất chăm chú, nàng trầm tư một hồi, rướn người tới trước, ghé vào bên tai Quỷ Sơn Liên Tuyền, nhỏ giọng đáp lại mấy câu.

"Các ngươi đang thầm thì cái gì vậy?" Bóng dáng A Khắc Lưu Khắc đột nhiên 'Chợt ——'xuất hiện ở trên lưng Diêm Sí, y nhẹ nhàng treo một chân đứng thẳng giữa trời, một chân khác nhẹ nhàng vòng lấy, động tác thoạt nhìn phóng khoáng mà lại thoải mái, y giống như được một bàn tay khổng

https://thuviensach.vn

lồ vô hình nâng lên giữa trời, theo tốc độ của Diêm Sí di chuyển về phía trước.

"Chúng ta đang nói" Quỷ Sơn Liên Tuyền nhìn A Khắc Lưu Khắc, dừng một chút, khóe miệng lộ ra một cái mỉm cười, "Ngươi vác một cái quan tài lớn như vậy, không phiền sao?"

A Khắc Lưu Khắc yên lặng nhìn Quỷ Sơn Liên Tuyền, giống như trên mặt nàng nở ra một đóa hoa, nhìn hồi lâu, y mới gian tà, nhếch miệng cười, "Ta đường đường là sứ đồ Phong Nguyên, đàn ông bảy thước, cũng không yếu đuối như con gái các cô."

"Cô gái yếu đuối ở trước mặt ta, không phải sứ đồ sao, nàng hiện giờ lại là Vương tước ba mạch hồn nha." Thần Âm tiếp lời, giơ tay lên che miệng, nhịn không được cười nói. Có lẽ đã quen với hơi thở giết chóc và gương mặt bao phủ băng tuyết của nàng, lần đầu tiên thấy Thần Âm mỉm cười, A Khắc Lưu Khắc cũng không nhịn được bị nụ cười của nàng lây nhiễm. Ngay cả Kỳ Linh bay ở bên cạnh, cũng không nhịn được từ đằng xa xoay đầu lại.

A Khắc Lưu Khắc ngoẹo đầu, đầy ý vị nhìn Thần Âm, Liên Tuyền một cái, sau đó quay đầu nhìn về phía trước lao đi. Quan tài to lớn vẫn như cũ vác trên tấm lưng rắn chắc của y, từ xa nhìn lại, giống như một bao kiếm gỗ đen khổng lồ. Động tác của y chậm rãi tựa như tản bộ hướng về phía chân trời xa xôi phía trước, mây trắng cuồn cuộn dưới chân y giống như đóa hoa màu trắng bên bờ biển, tia sáng mạnh mẽ đem bóng lưng y kéo ra một loại cảm giác bi tráng như võ sĩ mạt thế vậy.Mấy giờ trước, bọn họ xuất phát từ rừng rậm ngoại ô Cách Lan Nhĩ Đặc. Khiến mọi người bất ngờ là, A Khắc Lưu Khắc cũng không lựa chọn lộ trình đến Ryn. Dù Ryn là thành phố lớn gần Cách Lan Nhĩ Đặc nhất. Tuyến đường A Khắc Lưu Khắc lựa chọn là một đường hướng bắc.

https://thuviensach.vn

"Chúng ta bây giờ bắt đầu một đường bay theo hướng đông bắc, mục đích của chúng ta chính là Tháp Thành Josephine." Y đứng bên cạnh Thương Tuyết Chi Nha, vươn tay sờ sờ lông cổ dày đặc của nó, giống như niên thiếu bướng bỉnh đang chọc con chó lớn. "Sau đó, từ chỗ đó, ra khỏi biên cảnh, tiến vào Nhân Đức."

"Xuất cảnh cần công văn qua cửa, bằng không, ngươi cũng biết, đối với Vương tước và Sứ đồ mà nói, dưới tình huống không có công văn qua cửa tiến vào lãnh thổ nước khác, ý nghĩa thế nào." Vô số ánh sáng trắng cuộn trào mãnh liệt từ trong tước ấn của Quỷ Sơn Liên Tuyền gào thét ra, nàng vừa dứt lời, Diêm Sí to lớn hiện ra ngay phía sau nàng, nó kêu lên to rõ, chấn động tán cây trên đỉnh đầu, tại biển tán cây nơi rừng sâu trên đỉnh đầu khuếch tán ra rung động như sóng biển.

"Đến đó rồi, ta tự nhiên có cách." A Khắc Lưu Khắc cười xấu xa nháy mắt với bốn người một cái, "Các ngươi yên tâm."

【Phía Tây Aslan • Ngoại ô Cổ Ma Trấn】

Rừng rậm yên tĩnh, lúc này bao trùm trong một mảnh ánh chiều tà ấm áp của ngày đông. Rừng cây cũng không rậm rạp, cũng không cao lớn, nhận ra được là một mảnh rừng rậm còn ít tuổi vùng ngoại thành. Trong rừng rậm có một con đường không tính là rộng rãi nhưng coi như bằng phẳng, trên mặt đường nhìn thấy có vết bánh xe ngựa đi qua để lại. Đối với trấn nhỏ dân số cũng không đông đúc mà nói, con đường này cũng được cho là con đường giao thông chính rồi.

Một dịch trạm gỗ lim dọc đường, lúc này đang từ trước cửa sổ tràn ngập ra mùi cơm nồng nặc. Chủ quán đứng ở trên đường chỗ bệ cửa sổ, khom người sửa cái chêm gỗ lỏng ra trên cửa sổ.

Trận gió mạnh bất ngờ kia, chính là vào lúc này mà cuốn lên.

https://thuviensach.vn

Chủ quán quay đầu lại, liền bị vô số ánh sáng màu trắng đan xem chiếu đến hoa mắt. Đợi sau khi thị giác dần dần khôi phục, năm người trẻ tuổi thoạt nhìn khí chất bất phàm đã xuất hiện ở cửa dịch trạm, lúc này, biển hiệu gỗ treo trên cửa chính có khắc "Dịch trạm ngoại thành Cổ Ma Trấn " bị gió thổi đến lắc lư qua lại, phát ra tiếng vang kẽo kẹt.

Thiếu niên đi ở trước nhất mang bao tay da hoẵng thoạt nhìn vô cùng tinh xảo, trên mặt y mang theo biểu tình của thiếu niên bướng bỉnh, dùng một loại bước chân kỳ dị, hướng chính mình đi tới, thoạt nhìn rất không phù hợp, giống như vừa học bước đi vậy, giọng y thật ra lại rất to và hồn hậu, nghe vào mười phần tinh lực, "Ông ơi, chúng tôi ở trọ!"

"Ngươi một thằng nhãi con, ngươi gọi ai là ông?" Chủ quán mắng một tiếng, từ trên bệ cửa sổ nhảy xuống, thở phì phò thổi một nhúm râu dưới cằm mình, mặt đỏ lên, "Ta năm nay mới bốn mươi mốt!"

"Đại ca. Em tôi không hiểu chuyện, anh đừng trách nó. Chúng ta đi đường thật xa, đêm nay có thể phải ngủ trọ tại dịch trạm này của anh rồi. Phiền anh giúp chúng tôi chuẩn bị mấy gian phòng đi." Quỷ Sơn Liên Tuyền đứng ở đàng xa, dịu dàng nói. Trên gương mặt tinh xảo của nàng mang theo mỉm cười ngọt ngào, trong một mảnh trời chiều màu cam ấm áp thoạt nhìn đặc biệt động lòng người.Quả nhiên, chủ quán cười ha hả, vỗ vỗ ngực, "Không thành vấn đề." Quay đầu trừng A Khắc Lưu Khắc liếc mắt, "Ngươi xem chị gái ngươi, lễ phép cỡ nào!"

A Khắc Lưu Khắc quay đầu lại, hướng Quỷ Sơn Liên Tuyền méo miệng, liếc mắt.

"Chỗ này của ta có hai gian phòng khách, lưỡng đứa con trai ở một phòng, ba cô gái thì khổ cực một chút, chen chúc một chút. Ta lấy thêm giường cho các ngươi. Ta là Khắc La Mỗ, các ngươi có chuyện gì cứ bảo ta. Quán này của ta nhỏ, chủ quán, phục vụ, đầu bếp, đều là ta." Khắc La Mỗ vừa nói, vừa vòng về quầy hàng phía sau cửa sổ, lật giở sổ ghi chép mỏng

https://thuviensach.vn

trong tay, "Quả nhiên chỉ còn hai gian thôi, ta không nhớ nhầm." Hắn đi tới, nhìn mấy người một cái, nói: "Các ngươi không có hành lý à?"

Thiên Thúc U Hoa đi tới, nghiêng người nhìn đại sảnh dịch trạm bên trong cửa chính một chút, hiển nhiên, nàng đối không gian chật hẹp bên trong và bàn gỗ đơn sơ cũng không hài lòng, "Khắc La Mỗ, ông giúp ta chuẩn bị một gian phòng riêng, ta cũng không muốn cùng hai người phụ nữ này nhét chung một chỗ."

"Cũng chỉ còn có hai gian phòng thôi, tìm không ra." Khắc La Mỗ chào hỏi mấy người, đi vào trong, "Chỗ này của ta nhỏ, tổng cộng chỉ có năm gian phòng, ba gian khác đều có người ở rồi."

"Vậy đuổi những người đó ra."Thiên Thúc U Hoa làm như đương nhiên nói.

"Hắc!" Mặt Khắc La Mỗ trầm xuống, "Cô gái, tuổi ngươi không lớn lắm, khẩu khí nói chuyện lại rất lớn. Phòng dư không có, thích chen hay không!" Hiển nhiên, Khắc La Mỗ cũng là một ông chú tính tình nóng nảy.

"Ngươi biết ta là ai không?" Thiên Thúc U Hoa bước một bước dài tới trước, bóng dáng vừa chớp, cả người nàng đã vút tới trước mặt Khắc La Mỗ, nàng nhanh chóng duỗi tay ra phía trước, nhanh như tia chớp ngưng tụ ra một cái đao băng sắc bén, tiếng đóng băng răng rắc răng rắc vang lên giữa năm ngón tay của nàng.

"U Hoa ngươi dừng tay!" Kỳ Linh vội vàng quát lớn, thế nhưng, động tác của nàng quá nhanh, mắt thấy cũng đã sắp đưa đến trước mặt Khắc La Mỗ rồi.

Lúc này, khi lưỡi đao băng lóe tia lạnh gần như sắp kề sát Khắc La Mỗ, lưỡi đao băng trên tay nàng liền loảng xoảng vỡ nát. Thiên Thúc U Hoa kinh ngạc quay đầu nhìn Kỳ Linh. Kỳ Linh cũng bị biến cố đột nhiên xuất hiện làm cho ngây dại, hắn ngây ngẩn nói: "...Không, không phải ta."

https://thuviensach.vn

Trên mặt Thiên Thúc U Hoa bao phủ một tầng đỏ ửng xấu hổ và giận dữ, ánh mắt nàng di động qua lại trên mặt Quỷ Sơn Liên Tuyền và A Khắc Lưu Khắc, thậm chí nàng ngay cả Thần Âm lúc này hồn lực bị phong ấn cũng không buông tha, nhưng ba người lúc này đều là vẻ mặt tươi cười việc không liên quan mình, trong nụ cười mơ hồ mang theo một tia khinh thường, xem náo nhiệt.

Thiên Thúc U Hoa dậm chân, giận dữ hướng bên trong cửa chính đi tới.

"Được rồi được rồi, ngại quá ông chú, em gái ta được nuông chiều từ nhỏ..." A Khắc Lưu Khắc gương mặt vô lại, cười xấu xa chạy tới ôm chầm lấy vai ông chú Khắc La Mỗ bị dọa đến sắc mặt trắng bệch, còn chưa tỉnh hồn lại, vừa nói vừa đi vào trong.

"Ngươi thấy hắn ra tay thế nào không?" Quỷ Sơn Liên Tuyền nhìn bóng lưng A Khắc Lưu Khắc biến mất sau cửa lớn, nhẹ nhàng nghiêng đầu, quay sang Thần Âm bên cạnh nói."Tốc độ của hắn rất nhanh. Hơn nữa biên độ động tác vô cùng nhỏ. Hầu như chỉ trong một nháy mắt." Thần Âm gật đầu, nàng và Liên Tuyền đứng song song trong bóng cây hoàng hôn, thoạt nhìn quyến rũ mà lại động lòng người. Nếu là đàn ông thông thường đi ngang qua đây, nhất định sẽ bị dung mạo xinh đẹp của hai người bọn họ hấp dẫn đến nhìn không chuyển mắt.

"Các ngươi mau vào đi." Kỳ Linh đi ở phía trước, đã sắp bước qua cửa vào, xoay người bắt chuyện với hai người bọn họ.

"Ngươi đi vào trước đi, chúng ta tới ngay." Quỷ Sơn Liên Tuyền hướng về phía Kỳ Linh phất tay ra hiệu, sau đó nàng xoay người, tiếp tục nói thầm với Thần Âm: "Ngươi thấy trong nháy mắt đó không?"

"Nói đến trùng hợp, bởi vì cho tới nay, ta phát hiện A Khắc Lưu Khắc đều mang theo bao tay da hoẵng, dọc theo đường đi, ta hầu như cũng chưa từng thấy hắn tháo xuống. Cho nên, ta vô tình hay cố ý sẽ len lén chú ý đôi

https://thuviensach.vn

tay kia của hắn. Mà vừa rồi, đao băng của Thiên Thúc U Hoa chính là bị đao gió trên ngón tay hắn xoay chuyển ra đánh nát. Vì A Khắc Lưu Khắc cũng không phải người của Thủy Nguyên, cho nên hắn không thể điều khiển băng thể trên tay Thiên Thúc U Hoa, thế nhưng, biên độ động tác trên ngón tay hắn cực kỳ nhỏ, nếu như không phải ta vừa vặn đang chú ý tay hắn, không ai sẽ chú ý tới động tác của hắn, hắn thoạt nhìn giống như hai người chúng ta, hoàn toàn đứng yên bất động, hơn nữa từ dao động hồn lực cảm ứng được vừa rồi, trong không khí hầu như chỉ có hồn lực của U Hoa, hồn lực của A Khắc Lưu Khắc giống như hơi thở mong manh, khó thể nắm bắt..."

"Nói cách khác" Quỷ Sơn Liên Tuyền hít vào một hơi, chậm rãi nói, "Hắn dùng hồn lực gần như yếu đến không thể nhận ra đã đánh tan đao băng do ba phần hồn lực của Thiên Thúc U Hoa ngưng tụ thành?"

"Cho nên ta thật ra đang nghi ngờ, cặp bao tay kia của hắn có vấn đề." Thần Âm đè nén âm thanh tới càng thấp hơn, hầu như không thể nghe thấy, "Có thể, bao tay của hắn chính là hồn khí của hắn, có thể cường hóa mỗi một tia hồn lực hắn phát động, khiến sức mạnh tất cả hồn thuật của hắn tăng lên gấp bội."

"Nhưng ta với suy nghĩ của ngươi lại tương phản..." Ánh mắt Quỷ Sơn Liên Tuyền chớp động, "Ta ngược lại nghi ngờ, bao tay kia của hắn, là vì ràng buộc hồn lực của hắn, ức chế sức mạnh khó thể ước đoán trong cơ thể hắn, khiến hắn mỗi lần phát động, đều có thể bị vây trong phạm vi có thể khống chế, mà không đến mức tạo thành thương tổn có tính hủy diệt không thể vãn hồi."

"Sao ngươi lại có suy nghĩ như vậy?" Thần Âm ngẩng đầu, nhìn Liên Tuyền so với mình cao hơn gần nửa cái đầu, gò má nàng thoạt nhìn tựa như sông băng đỉnh núi, thanh lãnh tú lệ như tuyết.

https://thuviensach.vn

"Lúc hắn chữa trị hồn lộ của ta, hắn đã tháo xuống đôi bao tay kia. Trong nháy mắt hắn tháo bao tay xuống, mức độ hồn lực thả ra từ trên hai tay hắn giống như tăng lên mấy lần vậy. Lúc hắn chữa trị mạch hồn của ta, động tác của đôi tay thon dài mà lại hoàn mỹ không tỳ vết kia làm ra, mức độ chính xác, tinh xảo, quả thật khiến người khác nhìn mà than thở. Ngươi cũng biết, mạch hồn trong cơ thể chúng ta phức tạp cỡ nào, mật độ giống như mạch máu hoặc dây thần kinh mỏng manh vậy, trồng ở trong thân thể chúng ta, thế nhưng, ngón tay hắn có thể tinh xảo đến chữa trị đứt gãy mỏng manh trong đó. Mức độ chính xác khi hắn dùng mười ngón tay điều khiển hồn lực, trong tất cả Vương tước ra đã biết, không ai có thể lợi hại hơn so với hắn."Biểu tình trên mặt Thần Âm đem nội tâm chấn động của nàng viết rõ trên mặt. Nàng há miệng, muốn nói điều gì, rồi lại không mở miệng nữa.

"Đúng vậy, so với U Minh lợi hại hơn. Nếu như ngươi muốn hỏi là lời này. Ta và U Minh đã giao đấu, cho nên ta rất rõ ràng. Hồn lực của U Minh là bá đạo, hung dũng, giống như sóng thần có thể phá hủy tất cả, thế nhưng, hồn lực của A Khắc Lưu Khắc lại chính xác, giống như kim bạc ghim vào huyệt vị không kém chút nào, nhè nhẹ từng sợi, liên miên không dứt, rồi lại không chút kẽ hở. Cách thức điều khiển hồn lực này khiến ta nghĩ tới một người."

"Gil... gamesh..." giọng Thần Âm hơi chút run rẩy, "Truyền thuyết từng xuất hiện trong lịch sử Aslan, Vương tước cấp một mạnh nhất. Ngươi muốn nói, là hắn sao?"

"Đúng, cách thức bọn họ sử dụng hồn lực hiệu quả như nhau, dù chỉ có một tia hồn lực, bọn họ cũng có thể đem sức mạnh có hạn này, phát huy ra năng lượng nhìn mà than thở."

"Có điều, nói như ngươi vậy, ta lại nhớ tới một việc..." Thần Âm ôm lấy áo choàng khoác lên người, hiển nhiên, theo mặt trời lặn sau ngon núi phía tây, nhiệt độ không khí từ từ giảm xuống. Sắc chiều mỏng manh từ từ bị

https://thuviensach.vn

bóng tối dâng lên mọi nơi thấm vào. Trên cửa hiên dịch trạm treo ngọn đèn đồng, cũng đã đốt sáng lên, ánh lửa nhún nhảy vừa lúc rơi vào trong con ngươi nàng, "Trước đó lúc ở dưới cầu, ngươi còn nhớ Đặc Lôi Á bảo U Minh dùng hồn khí Tử Linh Kính của hắn không? Ta hiểu rất rõ uy lực hồn khí này của hắn, thế nhưng lúc đó, tử linh chiếu ra, cũng chỉ có Kỳ Linh, U Hoa cùng với hai chúng ta, tổng cộng bốn người. A Khắc Lưu Khắc cũng không bị chiếu được. Chỉ cần hồn lực bản thể thấp hơn người sử dụng, vậy thì Tử Linh Kính đều có thể trăm phần trăm chiếu ra, có thể thấy được, hồn lực của A Khắc Lưu Khắc vượt xa U Minh, nói như ngươi vậy, ta cũng đồng ý cái nhìn của ngươi. Bao tay của hắn lại thật ra là đang áp chế và ràng buộc hồn lực của hắn."

Liên Tuyền không tỏ rõ ý kiến, nhẹ giọng nói: "Nhưng không phải hắn nói hắn đã sớm chạy khỏi không gian khóa kín do Đặc Lôi Á dùng băng tạo ra sao?"

"Lời của hắn, ngươi nghĩ có thể tin hoàn toàn sao?" Thần Âm hỏi lại.

"Đi vào trước rồi nói." Liên Tuyền khe khẽ thở dài, đang chuẩn bị đi vào trong, bị Thần Âm gọi lại.

"Liên Tuyền."

"Hửm?" Liên Tuyền quay đầu lại, Thần Âm đứng trong một mảnh bóng cây hoàng hôn, thoạt nhìn từ xa so với nàng lúc bình thường có vẻ nhỏ nhắn, yếu đuối. Trên mặt nàng đã không còn loại vẻ đẹp kiêu ngạo và lệ khí tanh ngọt của sứ đồ giết chóc, trong thân thể nàng lúc này không cảm giác được bất cứ hơi thở hồn lực gì, nàng thoạt nhìn giống như thiếu nữ bình thường nhất nơi trấn nhỏ này.

"Ngươi không hận ta?" Thần Âm ôm lấy tóc bị gió thổi bay dán trên mặt, ánh mắt nàng thoạt nhìn cùng hoàng hôn giữa núi rừng mệt mỏi như nhau, "Anh ngươi Quỷ Sơn Phùng Hồn chết trong tay ta và U Minh, ngay

https://thuviensach.vn

cả chính ngươi, cũng từng thiếu chút nữa chết trong tay ta... Ngươi không muốn báo thù sao? Hiện tại chính là thời điểm tốt nhất."

"Ta không hận ngươi." Liên Tuyền không quay đầu lại, nàng chậm rãi hướng cửa dịch trạm đi tới, "Ta ai cũng không hận. Ta hiện tại chỉ muốn sống sót.""Đây là cái gì? Thứ này làm sao có thể mang vào trong quán chứ! Ngươi đừng nói giỡn!" Khắc La Mỗ bị quan tài đen kịt trước mắt kia dọa sợ, mặt hắn lại một lần nữa giống như gan heo phồng đến đỏ bừng, "Mau đem ra đi! Ta còn phải buôn bán nữa, quá xui xẻo mà!"

"Ngươi cố ý?" A Khắc Lưu Khắc quay đầu, nheo mắt lại trừng Kỳ Linh.

"Đại ca, tôi đâu biết anh để cái quan tài này ở phía sau anh chứ? Hơn nữa, không phải anh khiến nó ẩn hình rất tốt sao?! Ta chỉ là đi ngang qua phía sau ngươi, ta làm sao biết sẽ đánh ngã nó?" Kỳ Linh tùy tiện kéo lại một băng ghế bên cạnh bàn, ngồi xuống, mở tay ra, biểu tình "không liên quan đến ta".

A Khắc Lưu Khắc chỉ đành phải quay đầu, nhìn chủ quán Khắc La Mỗ, ngón tay chỉ chỉ chính mình, nói: "Tên của ta là A Khắc Lưu Khắc, ta không phải người nước này, ta là từ Nhân Đức Đế Quốc tới, đường xa cũng là khách thôi ông chú, hơn nữa ta ở Phong Nguyên, lại là người có mặt mũi, không tin ông cứ đi hỏi thăm thử... 'Thứ' này, là bảo vật ta rất vất vả mới lấy được đó!"

"Ta quan tâm ngươi là 'Đại ca hay Lục ca', ta không biết ngươi là ai, ta cũng lười đi hỏi thăm ai đó, loại trấn nhỏ này của chúng ta đều là người địa phương. Ngươi đừng làm loạn với ta, mau đem ra ngoài đi!"

Một giây sau, A Khắc Lưu Khắc một tay vịn quan tài, một tay vịn quầy hàng, tận tình cùng Khắc La Mỗ cò kè mặc cả, giữ chừng không phun ra một hai câu đối thoại không thể tưởng tượng nổi:

https://thuviensach.vn

"Chú có thể coi nó thành một món trang sức không, ví dụ như giá sách hay gì đó. Chất gỗ này rất có bóng loáng, thoạt nhìn rất đẹp, đúng không?"

"Ông chú, giúp một chút được không? Mẹ ta lúc còn sống chỉ để lại cho ta đồ gia truyền chính là cái quan tài này, mẹ ta dặn ta phải mang theo bên người!"

"Được rồi, ta thừa nhận, ta vừa rồi vẫn luôn nói dối, thật ra đây là tủ quần áo của ta."

...

Kỳ Linh và U Hoa, cùng với Liên Tuyền và Thần Âm vừa đi tới, nhìn bộ dáng dây dưa của A Khắc Lưu Khắc, trên trán cũng không nhịn được đổ mồ hôi. Cuối cùng, A Khắc Lưu Khắc tức giận nâng lên cái quan tài thật lớn kia, một lần nữa quay lại, hắn đặt quan tài xuống đất, phóng ra một cái khinh thường to lớn, hít thở sâu một hơi, nói: "Hắn nói, nếu ta nhất định phải mang theo cái quan tài này, ta đây phải ngủ ở phòng củi phía sau dịch trạm."

"Vậy thì tốt quá, giường của ngươi vừa lúc có thể nhường cho ta!" Vui sướng của Thiên Thúc U Hoa trực tiếp viết ở trên mặt, nhưng lập tức, nàng liền ý thức được hàm nghĩa ẩn trong lời chính mình thốt ra. Nhanh chóng lại bổ sung, "Ta là nói... Ý của ta cũng không phải nói ta muốn ngủ cùng Kỳ Linh... Ta chỉ là... Ta chỉ là..." Mặt của nàng dưới ánh đèn của đại sảnh rộng thoáng, giống như táo chín. Nàng biểu tình xấu hổ như vậy, khiến Kỳ Linh ngồi bên cạnh cũng không nhịn được đỏ mặt lên.

Mà kết thúc cục diện khó xử này là một hồi tiếng gõ cửa.

Tất cả mọi người nhịn không được ngẩng đầu, nhìn lại ngoài cửa trước, thế nhưng mọi người phát hiện, cửa lớn dịch trạm mở rộng, hơn nữa ngoài cửa không có một bóng người, đèn lớn ngoài hiên đem đường lớn chiếu đến rất sáng, ngoài cửa là khoảng không mênh mông đã bị bóng đêm bao

https://thuviensach.vn

phủ.Lúc tiếng đập cửa vang lên lần nữa, ánh mắt mọi người đều tập trung lên quan tài A Khắc Lưu Khắc vịn tay lên, dựng đứng trên mặt đất.

Âm thanh là vọng ra từ trong quan tài, lúc này, lại một lần nữa vang lên rất khẽ rất khẽ, giống như là sợ quấy rầy người khác, nhưng không cách nào bị lờ đi, cốc, cốc, cốc.

—— là rất lâu sau đó, vào lúc lại một lần nữa rảnh rỗi nói chuyện trời đất, Liên Tuyền mới nói cho ta biết, ngày đó, lúc A Khắc Lưu Khắc mở nắp quan tài, ta có chừng mấy phút, tựa như là linh hồn biến mất, vẫn không động đậy. Nói vẫn không động đậy cũng không đủ, bởi vì nàng nói cho ta biết, ta một mực khóc, ta bởi vì hít thở mạnh mà trong cổ họng phát ra tiếng ô ô, nghe như một con sói lạc đường, nôn nóng mà lại sợ sệt. Nàng nói ta hai mắt đỏ bừng, ngay cả xương quai xanh đều nổi lên nhất mảng lớn tơ máu hồng hồng. Nhưng chính ta lại cũng không ý thức được điểm này.

—— Ta không có cách nào không khóc.

—— Ta nhìn thấy gương mặt kia, suy yếu xuất hiện ở trước mặt ta, dung mạo hắn như băng tuyết, cùng với trong trí nhớ của ta giống nhau như đúc, da thịt trắng nõn giống như đám tuyết mới lặng lẽ xuất hiện trên cửa sổ đêm qua, lộ ra vẻ linh hoạt, kỳ ảo làm cho không ai nào có thể dời mắt. Hắn lẳng lặng nhắm mắt lại, lông mi mềm mại mà nồng đậm run rẩy theo hơi thở khó nhọc của hắn. Hắn vươn tay đỡ lấy mép quan tài, đầu nhẹ nhàng mà tựa bên cạnh. Hắn thoạt nhìn rất thống khổ, rồi lại rất bình tĩnh.

—— Ta đã từng cho rằng đời này cũng không nhìn thấy hắn nữa. Lúc ta ôm đầu gối của hắn khóc thầm, thật ra ta cảm giác mình là đang cười to. Chỉ là nước mắt của ta khiến biểu tình của ta thoạt nhìn chật vật mà lại đáng thương. Nhưng ta không quan tâm.

—— Ta nói với Liên Tuyền, cuộc đời này còn có thể gặp lại Ngân Trần, ngoài ra còn có gì đáng giá quan tâm chứ?

https://thuviensach.vn

【Phía tây Aslan • Đồng hoang sau dịch trạm Cổ Ma Trấn】

A Khắc Lưu Khắc nhìn cỗ quan tài trống không, đi tới phòng củi ở cửa sau dịch trạm. Y đặt quan tài tới bên cạnh thạch ma nơi cửa, lẳng lặng đứng một hồi, nhìn không ra vẻ mặt của y, cũng không thể nào đoán được suy nghĩ của y.

Ánh trăng đã từ từ lên cao, nhô đầu ra từ ven rừng cây, đem ánh sáng màu trắng sáng tỏ vẽ loạn lên đồng cỏ trống trãi sau nhà. Bãi cỏ xa xa là một dòng suối nhỏ thong thả chảy xuôi. Suối nước um lặng róc rách, chỉ có ánh sáng trong vắt xao động, tôn lên mảnh ngoại ô cuồng dã này càng thêm yên tĩnh.

A Khắc Lưu Khắc xoay người, hướng con đường phía trước đi tới. Đi hai bước, phát hiện Liên Tuyền chẳng biết từ lúc nào đã đứng ở bên dòng suối. Nàng ngửa đầu, hướng ánh mắt là cửa sổ phòng Kỳ Linh. Lúc này, cửa sổ lộ ra ánh sáng màu vàng ấm áp, giống như một cái kén phát sáng trong màn đêm đen nhánh, thoạt nhìn ấm áp đến làm cho người khác muốn nghẹn ngào.

"Ngươi có phải nhớ tới anh ngươi rồi không?"

Âm thanh bất ngờ xuất hiện khiến Liên Tuyền từ trong trầm tư giật mình tỉnh dậy, A Khắc Lưu Khắc đứng ở phía sau mình, hắn khoác nhất cái áo choàng đen dài, thoạt nhìn giống như hòa cùng màn đêm làm một thể."Sao ngươi biết chuyện của ta?" Liên Tuyền thu lại ánh mắt, nhìn về phía sau lưng A Khắc Lưu Khắc. Trên mặt nàng mang theo một loại dáng vẻ tươi cười thản nhiên xa cách, giống như núi xa phía chân trời trong mưa to bàng bạc, có loại mơ hồ khó thể đoán.

"Ta nghe Thiên Thúc U Hoa nhắc tới." Hắn nhẹ giọng nói, giọng nói trầm thấp có sức hút giống như bị bóng đêm thấm vào vậy.

https://thuviensach.vn

Quỷ Sơn Liên Tuyền một lần nữa ngẩng đầu, nhìn cửa sổ phát sáng kia, "Kỳ Linh vẫn ở trên đó chứ?"

"Ừ." A Khắc Lưu Khắc gật đầu, "Tâm tình của hắn vẫn rất kích động, ta vừa gặp hắn. Hắn nói ta đừng quấy rầy hắn."

"Ta có thể hiểu được tâm tình của hắn." Quỷ Sơn Liên Tuyền phát ra một tiếng thở dài hầu như không nghe được, "Nếu ta cũng có thể nhìn thấy Vương tước của mình, ta nghĩ ta có thể so với hắn còn kích động hơn. Cùng là sứ đồ như ngươi, mới có thể hiểu loại 'linh tê' độc nhất vô nhị thuộc về chúng ta này? Nếu có một ngày, Vương tước Pháp Dạ của ngươi, gọi là Pháp Dạ phải không? Nếu như hắn sống lại một lần nữa, ngươi chẳng lẽ sẽ không mừng rỡ như điên sao?"

Câu hỏi của Liên Tuyền không nhận được trả lời, giống như một phiến đá ném vào biển rộng màu đen. Nàng quay đầu nhìn về phía A Khắc Lưu Khắc, hắn im lặng nhìn cửa sổ phát ra ánh sáng màu vàng trên lầu, không nói gì, gò má hắn chậm rãi bị bóng đêm nuốt lấy.

"Ta không cho rằng vì Ngân Trần là Vương tước của hắn." Qua thật lâu, A Khắc Lưu Khắc nhẹ giọng nói.

"Cái gì?" Quỷ Sơn Liên Tuyền quay đầu, nhìn hắn, thế nhưng trên mặt lại cũng không có biểu tình quá giật mình.

"Không cần làm bộ giật mình như vậy, trong lòng ngươi rất rõ ràng, ngươi nghĩ giống như ta. Người trong quan tài này, cũng không phải là Ngân Trần các ngươi nói." A Khắc Lưu Khắc tựa như nhìn thấu tất cả, khinh thường cười.

"Vì sao ngươi khẳng định như vậy?"

"Mệnh lệnh ta nhận được, là tới đế đô Cách Lan Nhĩ Đặc của Thủy Nguyên tìm một người, đặc thù rõ rệt nhất của hắn chính là thân thể không

https://thuviensach.vn

có thuộc tính, cũng không có mạch hồn, càng không có hồn lực, hắn giống như là một cái lọ trống rỗng không chứa bất cứ thứ gì. Nhưng đồng thời, người này đối với Thủy Nguyên, lại là bảo bối trông coi vô cùng chặt chẽ. Tuy rằng ta hiện giờ vẫn chưa thể xác định ta có hoàn thành nhiệm vụ của mình hay không, trộm được thứ ta nên trộm, thế nhưng ta có thể xác định, người trong quan tài này, nhất định không phải Vương tước Kỳ Linh. Nếu không, hắn làm sao có thể hoàn toàn không có hồn lực? Đương nhiên, sau đó ta sẽ tiến thêm một bước kiểm tra một chút, xem thử rốt cuộc là tình huống gì, có một chút đặc thù, nếu như có thể xác nhận, ta sẽ phải rõ ràng hơn." A Khắc Lưu Khắc cười nói, "Ngươi có muốn đi cùng với ta hay không?"

Quỷ Sơn Liên Tuyền suy tư một chút, nói: "Được."

"Có điều trước đó" A Khắc Lưu Khắc đột nhiên dừng bước, nói, "Ngươi có thể lại thi triển thiên phú mới của ngươi một chút không, Tuyết Yêu Thiểm Quang?"

"Vì sao?" Quỷ Sơn Liên Tuyền không rõ y vì sao đột nhiên đưa ra yêu cầu như vậy.

"Bởi vì ta cảm thấy thiên phú mới của ngươi có vấn đề." A Khắc Lưu Khắc hời hợt nói một câu."... Có ý gì?" Tim Liên Tuyền trầm xuống.

"Ta bây giờ nói không rõ lắm, ngươi thi triển trước, ta nhìn một lần nữa, hắn là có thể nói cho ngươi biết." Trên mặt A Khắc Lưu Khắc vẫn là loại mỉm cười sâu không thể dò kia, gian tà, tản ra mị lực mê người.

Liên Tuyền im lặng giây lát, lập tức con ngươi căng thẳng, mấy sợi hoa văn màu vàng kim trên cổ trong nháy mắt ẩn hiện ánh sáng, phát ra tiếng dây cung "Ong ong ——". Trong không khí chung quanh vang lên vô số tiếng nứt vỡ lúc kết băng, âm thanh càng lúc càng lớn, mà khung cảnh xung quanh rất nhanh biến thành một mảnh màu trắng đục ngầu, trong mấy

https://thuviensach.vn

giây, bãi cỏ dưới chân đã biến thành một mảnh tuyết đọng đến mắt cá chân, cây cối xung quanh đều bị băng tuyết dày đặc bao vây lại. Dòng suối cách đó không xa cũng giống như trút xuống mưa to, mặt nước phồng lên rõ ràng, dòng nước trở nên chảy xiết hơn.

"Hắc, thì ra là như vậy." A Khắc Lưu Khắc khe khẽ vỗ tay, thoạt nhìn bộ dạng thở phào nhẹ nhõm. Y hướng Liên Tuyền đi tới, đứng ở trước mặt nàng, cách nàng rất gần. Gần đến dù Liên Tuyền không ngẩng đầu, nhưng vẫn như cũ có thể nghe thấy hơi thở y truyền tới. Thân thể y vấn vít một loại mùi vị lạnh lẽo, làm cho người khác nghĩ tới bầu trời xanh thẳm mùa đông. Y chậm rãi tháo xuống bao tay, năm ngón tay thon dài trắng nõn, tựa như ngọc thạch tạo thành của y lộ ra trong không khí, y nhẹ nhàng mà đặt ngón cái và ngón trỏ lên một chỗ sau cổ Liên Tuyền, nhẹ nhàng nắm lấy thứ gì đó vô hình trong không khí, hướng lên cẩn thận khẩy một cái, mấy sợi tơ màu vàng kim phát sáng từ trên da Liên Tuyền bị kéo lên, giống như sợi tơ được cắt tỉa, bện thành một đoàn. Vẻ mặt y thoạt nhìn đặc biệt kiên nhẫn mà bình tĩnh.

"Được rồi." Ngón tay y đem mấy sợi tơ vàng óng ánh y mới bện lại một lần nữa, nhẹ nhàng ấn vào gáy Liên Tuyền, hắn giơ lên đôi tay tinh xảo không rảnh rỗi, ở trong không khí làm một động tác khéo léo, trong nháy mắt, một cơn lốc cuộn trào mãnh liệt mà đến khiến Liên Tuyền không mở mắt ra được. Đợi lúc tiếng gió kêu gào bên tai biến mất vào bóng đêm, xung quanh trở lại yên tĩnh, Liên Tuyền mới lại một lần nữa mở mắt ra, nàng phát hiện, trong vòng phạm vi một dặm xung quanh, tuyệt động thật dày vừa rồi, lúc này đã bị thổi không thấy bóng dáng, dưới chân lại lần nữa biến thành bãi cỏ héo rũ ngày đông, dòng suối cách đó không xa, vẫn như cũ thong thả mà lặng im róc rách.

"Ngươi lại phát động 【Tuyết Yêu Thiểm Quang】 thử." A Khắc Lưu Khắc mỉm cười nhìn chính mình, vừa nói, vừa một lần nữa đeo vào bao tay.

https://thuviensach.vn

Con ngươi Liên Tuyền căng thẳng, gió tuyết lần thứ hai vọt tới, thế nhưng lần này, không đợi Liên Tuyền kịp phản ứng, xung quanh đã biến thành trời băng đất tuyết rồi.

"Nhanh như vậy..." Trong lòng Liên Tuyền không nhịn nổi kinh ngạc.

"Ta đã nói rồi." A Khắc Lưu Khắc vỗ vỗ tay, thoạt nhìn giống như đứa trẻ vừa làm xong trò đùa đắc ý nhướng mày, "Lúc chữa trị mạch hồn của ngươi, phía sau cổ có mấy sợi chưa chải vuốt rõ ràng, cho nên, trước đó lúc ngươi phát động thiên phú mới có thể chậm như vậy. Hiện tại ổn rồi, nhanh hơn rất nhiều. Có điều tốc độ này, vẫn có thể nhanh hơn. Khi ngươi quen với thiên phú của ngươi, mới có thể đạt tới nhanh chóng xứng với tên gọi của nó...""Xứng với tên gọi của nó?" Liên Tuyền cúi đầu suy nghĩ một chút, "Ngươi là chỉ... Thiểm Quang?"

"Đúng vậy, nghe tên cũng biết là ý này thôi, chỉ cần thiểm quang trong một nháy mắt, thiên phú phát động liền hoàn thành." A Khắc Lưu Khắc chắp hai tay sau lưng, trên mặt thoạt nhìn là biểu tình hâm mộ, "Thật fanh tị người Thủy Nguyên các ngươi, thiên phú của các ngươi, đại đa số đều không cần ngâm xướng, không giống bọn ta, thiên phú của Phong tước bọn ta, đại đa số đều cần phải ngâm xướng."

"Ngâm xướng?" Liên Tuyền không hiểu.

"Đúng, ngâm xướng, chính là chỉ lúc phát động thiên phú cũng không phải lập tức, có vài thiên phú hiếm thấy, từ phát động đến hoàn thành, thậm chí là chuyện cần đến mấy phút, không giống thiên phú của các ngươi, lập tức là có hiệu lực. Thế nhưng tương ứng, một khi mấy thiên phú này hoàn thành phát động, cấp bậc năng lực vốn có của nó, cũng vượt xa hiệu quả của đại đa số thiên phú không cần ngâm xướng." A Khắc Lưu Khắc vừa thở dài, vừa nói.

https://thuviensach.vn

"Thiên phú của ngươi, cần ngâm xướng sao?" Liên Tuyền chậm rãi truy hỏi một câu

"Xướng chứ, thường cả buổi đấy" A Khắc Lưu Khắc thở dài, "Ta có đôi khi cũng cảm giác mình là người ca hát đây."

"Thiên phú của ngươi đến cùng là gì? Là chữa trị mạch hồn sao? Cho nên ngươi mới nói ngươi là một bác sĩ?"

"Vậy cũng không phải, chữa trị mạch hồn chỉ là một kỹ năng của ta, không phải thiên phú. Giống như rất nhiều hồn thuật sư sở trường kiếm thuật, hoặc là am hiểu thể thuật phức tạp có thể làm ra các loại động tác phức tạp và kỹ xảo vậy, ta am hiểu chữa trọ mạch hồn bị tổn hại." A Khắc Lưu Khắc ngoẹo đầu, giống như đang nói một việc nghiêm túc cỡ nào, biểu tình thoạt nhìn đặc biệt chăm chú, "Còn về thiên phú của ta... Chưa nói còn rất tốt. Nói ra, e là dọa sợ người khác."

【Một đoạn Thần Âm nói kia chính là Thần Âm so với Liên Tuyền còn mạnh hơn, cho nên bị người bày ra phong ấn mạnh mẽ, A Khắc Lưu Khắc thật sự không giải được, nói đây là 'Lồng sắt bền chắc nhất' hắn từng gặp.】

【Phía tây Aslan • Biên giới • Tháp Thành Josephine】

Vốn là một mảnh trời đêm trống trải bao la, không một áng mây, trăng tròn trong sáng đem ánh sáng lộng lẫy bao phủ lên toàn bộ Tháp Thành Josephine. Rừng rậm vây quanh ngoài thành, không động đậy đứng sửng trong bóng tối. Đây là ngày không có gió hiếm có vào mùa đông của Josephine. Cư dân hoặc lữ khách trong thành đều đã đi vào giấc ngủ. Thỉnh thoảng truyền đến một hai tiếng chó sủa, đem vẻ mộc mạc của buổi tối tôn lên càng thêm to lớn. Xa xa tiếng sóng sông Josephine lao nhanh không ngừng, tựa như bài hát ru con buổi tối.

Đột nhiên, dòng không khí không biết từ đâu mà tới đem bầu trời cuốn lên rung động trong suốt. Sau một lát, một mảnh mây đen không biết đến từ

https://thuviensach.vn

đâu, đem ánh trăng trong nháy mắt nuốt chửng. Toàn bộ ánh sáng của Tháp Thành Josephine, trong nháy mắt tối đi, giống như một tấm màn to lớn đem đường phó bao trùm lại toàn bộ.

Trong ánh sáng mờ tối, một trận ánh sáng xoay tròn từ không trung vội vàng rơi xuống, một con sói tuyết phát sáng thật lớn lặng yên không một tiếng động chạy băng băng tới một con hẻm dài, hai bên là mặt tường cao vút. Nó chạy một lát, nhanh chóng dừng bước, sau đó dáng người nó đột nhiên hiên ngang dựng thẳng, ánh sáng xoay chuyển bốn phía, trong khoảnh khắc hợp lại một cái mắt gió, sói tuyết to lớn biến mất trong không khí, trong tia sáng còn sót lại, hai bóng người cao to giống như ám dạ tinh linh, lặng im xuất hiện tại Tháp Thành Josephine.Tây Lỗ Phù lặng lẽ nâng lên tà váy quét đất của mình, lấm lét nhìn trái phải một chút, hiển nhiên rất hài lòng bản thân lặng lẽ đáp xuống. Nàng ngẩng đầu, chậm rãi phất phất tay, đám mây đen bao vây lấy ánh trăng trên bầu trời, trong khoảnh khắc tan đi không còn thấy tăm hơi. Ánh sáng vằng vặc lần nữa từ trên bầu trời chiếu xuống, Tháp Thành Josephine khôi phục sáng sủa dưới ánh trăng.

"Đi thôi." Tây Lỗ Phù hướng Y Hách Lạc Tư sau lưng vẫy tay, vừa muốn dời bước, liền thấy bóng lưng cao ngất của hắn đi tới trước mặt mình. Tây Lỗ Phù nhịn không được khẽ cười rộ lên, Y Hách Lạc Tư vẫn luôn cẩn thận đi ở trước mặt mình, bất cứ lúc nào cũng chuẩn bị ngăn cản mọi nguy cơ có thể tạo thành thương tổn cho Tây Lỗ Phù. Bước chân hắn có lực nhưng lại lặng yên không tiếng động, bởi vì do chiều cao của hắn, cho nên không được mấy bước, liền đi tới trước mặt. Tây Lỗ Phù nhẹ nhàng mà di động bước chân, nhìn như không nhanh không chậm, nhưng lại như u linh, trong nháy mắt liền đuổi theo.

"Này, ta nói Hách Hách" Tây Lỗ Phù giơ tay lên, vỗ vỗ cánh tay Y Hách Lạc Tư trước sau nắm chặt chuôi đao, "Ngươi không cần khẩn trương như vậy được không, bộ dạng đằng đằng sát khí này cuera ngươi, người khác

https://thuviensach.vn

nhìn thấy chẳng lẽ không bị hù chết sao? Hơn nữa ngươi không cần lại bất cứ lúc nào cũng chuẩn bị rút đao chém người đi..."

Y Hách Lạc Tư nhanh chóng buông tay từ trên chuôi đao xuống, cúi đầu nói: "... Vâng."

"Hách Hách, ta không phải nói với ngươi rồi sao, đừng nói 'Vâng', phải nói 'Được'." Tây Lỗ Phù cau chân mày, không thể tránh được oán trách, "Trong đối thoại của dân chúng thông thường cũng không có đầy miệng loại 'Vâng', 'Tuân lệnh' và gì đó này như ngươi."

"Vâng..." Y Hách Lạc Tư hai tay thành quyền.

Tây Lỗ Phù: "..."

"Thuộc hạ đáng chết." Y Hách Lạc Tư quỳ một chân trên đất.

Tây Lỗ Phù: "... Được rồi, ta thua rồi." Nói xong, nàng nâng váy lên, hướng về phía trước mặt đi tới. Chưa đi được hai bước, Y Hách Lạc Tư liền đuổi theo. Hắn vẫn như cũ kiên quyết đi ở trước mặt Tây Lỗ Phù, gương mặt kiên nghị mà anh tuấn của hắn, dưới ánh trăng thoạt nhìn nhiều thêm một chút nhu hòa, da tay hắn thoạt nhìn như răng ngà trơn nhẵn. Hắn vừa đi, vừa thỉnh thoảng quay đầu nhìn Tây Lỗ Phù một chút, ánh mắt hắn chớp động thoạt nhìn có một loại bất cứ lúc nào cũng cảm giác muốn vọt tới trước mặt Tây Lỗ Phù, giúp nàng đỡ một dao. Tây Lỗ Phù vừa đi, vừa thở dài, "Ngươi thật sự không cần căng thẳng như vậy, ngươi thả lỏng vai một chút được không?"

Y Hách Lạc Tư: "... Được, chủ nhân."

Tây Lỗ Phù nhướng lên lông mi, "Không tệ lắm! Có tiến bộ! Được rồi, Hách Hách, ngươi nghe đây, chúng ta bây giờ đi tìm một dịch trạm tìm nơi ngủ trọ. Chúng ta thoạt nhìn phù hợp với thân phận của chúng ta. Ngươi nói chúng ta thoạt nhìn giống cái gì? Vậy sắm vai một đôi vợ chồng được rồi...

https://thuviensach.vn

Dù sao hai chúng ra thoạt nhìn... Ngươi làm gì thế? ..." Tây Lỗ Phù bị Y Hách Lạc Tư đột nhiên xoay người, leng keng quỳ xuống trước mặt mình dọa sợ.

"... sao có thể!" Y Hách Lạc Tư cúi đầu, nhưng vẫn như cũ có thể nhìn ra được mặt hắn đỏ tới mang tai, hắn thở hào hển, ở trước mặt ngưng tụ lại từng đám lớn sương trắng."Ta nói thử mà thôi, ngươi mau dậy đi, ngươi đột nhiên quỳ như vậy, ta thiếu chút nữa sợ đến hồn vía cũng bay mất." Tây Lỗ Phù vừa bực mình vừa buồn cười, "Chúng ta đây cứ nói là anh em là được rồi."

Y Hách Lạc Tư vẫn như cũ quỳ xuống một gối, vệt ửng đỏ trên mặt hắn dần dần lui xuống. Hắn tiếp tục cúi đầu nói: "... Thuộc hạ không dám."

"Có gì không dám, ta nói được là được rồi." Tây Lỗ Phù không muốn lại cùng "sợi gân" này dây dưa tiếp, "Nếu ngươi còn cứng nhắc như vậy, lần sau ta ra ngoài sẽ đổi một thị vệ tùy thân."

"Khó mà làm được!" Y Hách Lạc Tư đột nhiên đứng lên, biểu tình trên mặt vừa chăm chú vừa nghiêm túc, vóc người của hắn quá mức cao to, đứng ở trước mặt Tây Lỗ Phù như một pho tượng khôi ngô.

【Phía tây Aslan • Tháp Thành Josephine • Dịch Trạm】

Cửa sổ cũng không đóng chặt, cho nên, tiếng nước sông Josephine nức nở xa xa vẫn có thể nghe được. Tại đêm tối yên tĩnh này, tiếng nước giống như vĩnh viễn sẽ không dừng lại này nghe tựa như nỗi buồn vô cớ.

Ngãi Âu Tư nằm ở trên giường, cũng không ngủ. Mắt hắn trợn tròn, nhìn trần nhà trên đỉnh đầu không động đậy mà xuất thần. Sau một lát, hắn đứng dậy, đi tới cửa sổ trước mặt, ngắm nhìn núi tuyết xa xa. Ánh trăng bao phủ thân thể để trần của hắn, đem bắp thịt lồng ngực rắn chắc phát họa ra bóng mờ cùng ánh sáng chập chùng. Hắn giơ lên tay trái, ánh mắt vẫn vững

https://thuviensach.vn

vàng đọng lại trên hình xăm màu đen kia. Hắn mơ hồ có một loại cảm giác vi diệu, như là...

Hắn lắc đầu, tựa hồ ngay cả mình cũng không tin tưởng. Đã hai ngày trôi qua, Gilgamesh không có bất kỳ tin tức gì. Linh hồn Ngân Trần nhốt trong cánh tay trái của mình, lúc này đang ngủ say, mọi thứ bình yên vô sự. Thế nhưng hắn biết rõ, chỉ cần vượt qua kỳ hạn bốn ngày, nếu không đem linh hồn này thả ra, linh hồn ngủ này sẽ như ác ma thức tỉnh trong thân thể, dần dần từng bước xâm chiếm thần trí của mình, thẳng đến khi hoàn toàn chiếm lấy thân thể mình.

Thế nhưng, loại cảm giác dần dần mãnh liệt này rốt cuộc là gì? Lúc trước trong tất cả quá trình nhiếp hồn, Ngãi Âu Tư cũng không có quá cảm giác như vậy, giống như là... Giống như linh hồn trong cánh tay trái có một loại cảm giác vô cùng quen thuộc, hắn có thể cảm nhận được vui sướng và bi thương, chấp nhất và quyết tuyệt, nguyện vọng và hy sinh của linh hồn này... Loại cộng hưởng vô cùng rõ ràng này, khiến hắn cảm thấy... linh hồn này giống như chính là bản thân hắn.

Đại sảnh dưới lầu truyền đến tiếng mở cửa, kéo Ngãi Âu Tư từ trong trầm tư trở về. Hắn vốn phải trở lại trên giường đi vào giấc ngủ, thế nhưng, đột nhiên một trận cảm giác kỳ dị từ dưới lầu truyền đến. Ngãi Âu Tư gở xuống trường bào của mình, khoát lên thân thể trần trụi của mình, mở cửa, lặng yên đứng trong bóng tối hàng lang.

Hắn cảm giác được một hồn lực vô cùng quen thuộc.

Hắn nghĩ, vị 'bạn cũ' này, lại cũng tới.

Phục vụ của quán vừa run rẩy mặc áo bông, vừa mở then cửa, trong ánh đèn dưới mái nhà cong ngoài cửa, hai người nam nữ cao cao mà xinh đẹp đứng song song ở cửa.Phục vụ của quán vừa mở cửa ra, vừa kéo chặt áo,

https://thuviensach.vn

"Hai vị vào trước đi, bên ngoài quá lạnh rồi. Ta đây phải đi kiểm tra một chút, các ngươi nghỉ ngơi một chút."

"Được, làm phiền rồi." Tây Lỗ Phù kéo Y Hách Lạc Tư đi vào đại sảnh, nàng vừa khẽ cười, nhìn bày trí xung quanh dịch trạm, vừa hướng quầy hàng đi tới.

"Hai vị là... vợ chồng sao? Là ở cùng một gian phòng?" Phục vụ của quán lật giở sổ sách, ngẩng đầu hỏi.

"Dĩ nhiên không phải!" Mặt Y Hách Lạc Tư trong nháy mắt lại phồng đến đỏ bừng. Tay hắn đã theo bản năng đặt lên chuôi đao rồi, trong miệng hai chữ "láo xược" đang chuẩn bị phun ra, đột nhiên phát hiện miệng mình không căng ra, tay như bị băng quấn lên chuôi đao không thể động đậy. Ngẩng đầu, mười ngón nhỏ dài của Tây Lỗ Phù đang hướng chính mình linh hoạt hươ động. Nàng hung hăng trừng Y Hách Lạc Tư, sau đó dừng lại động tác mười ngón.

"Chúng ta là anh em. Nếu có thể, vẫn là hai gian phòng đi." Tây Lỗ Phù đứng ở trước mặt quầy, ngọt ngào hướng phujv vụ của quán mỉm cười. Dưới ánh đèn màu vàng, Tây Lỗ Phù thật sự là quá đẹp.

Phục vụ của quán nhìn đến ngây ngốc, vừa gật đầu, vừa hỏi: "Xin hỏi tên hai vị? Ta làm đăng ký."

"Tây phù, tên của ta là Tây Phù, " Tây Lỗ Phù quay đầu lại hướng Y Hách Lạc Tư hất hất cằm, "Anh của ta ngươi gọi hắn Lang Vương là được rồi."

Trên mặt Y Hách Lạc Tư nhịn không được hiện ra vẻ cao hứng. Ánh mắt của hắn lấp lánh thoạt nhìn giống như tướng quân vừa chiến thắng trở về.

https://thuviensach.vn

"Được rồi, hai vị đi lên lầu, bên trái cầu thang lầu ba phòng thứ nhất và thứ hai là được."

"Cảm ơn." Tây Lỗ Phù đưa chìa khóa qua, xoay người kéo tay áo Y Hách Lạc Tư, chạy lên lầu.

Lúc vừa đi nhanh đến lầu ba, Tây Lỗ Phù đột nhiên dừng bước. Y Hách Lạc Tư đi ở trước mặt nàng nhịn không được quay đầu lại, "Sao vậy?"

Ánh mắt Tây Lỗ Phù trống rỗng, dừng lại ở một chỗ không biết rõ, giống như thất thần, sau đó biểu tình trên mặt nàng từ mơ hồ biến thành kinh ngạc, lại từ kinh ngạc biến thành mỉm cười, cuối cùng nụ cười mỉm thoạt nhìn thần bí khó lường kia liền dừng lại trên đôi môi kiều diễm của nàng. Nàng ngẩng đầu, ánh mắt một lần nữa ngưng tụ, nàng hướng Y Hách Lạc Tư nói: "Không ngờ tới, người bạn cũ này cũng tới rồi." Nói xong, nàng giơ lên ngón tay mảnh khảnh nhẹ nhàng đặt lên môi mình, làm một động tác tay "không cần nói". Sau đó, nàng lại tùy ý hơi loạn trong không khí mấy cái, Y Hách Lạc Tư ý thức được, lúc này, hai người bọn họ đã ẩn thân.

Y Hách Lạc Tư nhìn lại dưới lầu, cửa đại sảnh một lần nữa mở ra.

Một người mang mũ trùm màu đen đi tới, thân thể hắn bọc trong trường bào đen kịt giống như u linh, dù vậy, vẫn có thể nhìn ra vóc người gầy gò mà thon dài của hắn, thẳng đến hắn gỡ xuống mũ trùm đội trên đầu, Y Hách Lạc Tư mới phát hiện mình sai rồi. Tới không phải hắn, mà là nàng. Ngũ quan nàng tinh xảo mà xinh đẹp, mang theo một luồng linh khí như bị gió tuyết thổi xuyên, lông mi màu đen tinh tế mềm mại giống như hai cái lông chim giống như towng xứng với con ngươi như mặt nước hồ thu của nàng vậy. Chiều cao này với đàn ông mà nói, cũng coi như cao ngất rồi, huống chi là phụ nữ. Thảo nào Y Hách Lạc Tư lại cho rằng nàng là một người đàn ông. Trong không khí truyền đến từng đợt mùi hương thanh tịnh như hoa sen tuyết từ người này mang tới.

https://thuviensach.vn

Thẳng đến nàng mở miệng, Y Hách Lạc Tư mới biết được, chính mình lại sai rồi, giọng nói trầm thấp mà có sức hút, trăm phần trăm nói rõ, người đến là một người đàn ông.

"Thời nay lại có đàn ông có dung mạo thanh tú như vậy, quả thực so với đại đa số phụ nữ còn muốn đẹp hơn." Y Hách Lạc Tư quay đầu, dùng ánh mắt hỏi Tây Lỗ Phù, lại phát hiện, trên mặt Tây Lỗ Phù, lộ ra một loại mỉm cười khó thể miêu tả. Ánh mắt của nàng khỏa chặt trên người người đàn ông dưới lầu, dáng tươi cười nơi khóe miệng ngây ngất, giống như một cái đầm sóng nước mùa xuân sâu không thấy đáy.

"Thưa ngài, phiền đăng ký tên một chút ạ."

"Tất Lạp." Người áo đen thong thả mà trầm thấp nói ra, nói xong, ngẩng đầu hướng lên lầu, nhẹ nhàng nhìn thoáng qua.

Đúng ra là chương này lên sớm hơn, nhưng mấy ngày nay tự nhiên bị bệnh, đầu cứ nhức bưng bưng, tới giờ mới hoàn thành, có khi nào sắp chết rồi không?

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 7: Nhung Hoa Quan Miện

Dịch giả:xoxASAxox

***

【Phía Tây Aslan • Cách Lan Nhĩ Đặc • Trung Tâm】

Trên tay Đặc Lôi Á nâng một chén bạc tinh xảo, màu canh gà trong chén bạc thoạt nhìn giống như tơ lụa màu trắng sữa, vừa nhìn chính là dày công nấu chín. Làn khói mờ mờ bốc lên tản ra hương vị mê người.

Ngón tay mảnh khảnh của nàng cầm lấy muỗng sứ, vô cùng cẩn thận đút tới trước mặt Nghê Hồng. Nghê Hồng miễn cưỡng mở miệng ra, hắn phối hợp, cố gắng nâng cổ lên. Đặc Lôi Á nhẹ nhàng nâng cổ tay đưa tới, canh gà trượt vào cổ họng Nghê Hồng. Yết hầu Nghê Hồng cuộn lên xuống mấy cái, trong ánh mắt vẫn là cái loại cuồng nhiệt đốt người kia.

Đã qua ba ngày rồi. Tình trạng vết thương của Nghê Hồng vẫn không có chuyển biến tốt đẹp rõ ràng. Tốc độ thân thể hắn khôi phục chậm kinh người. Đặc Lôi Á đã thử chuyển hồn lực cho hắn, hoặc là dùng lượng lớn hoàng kim hồn vụ rót vào trong căn phòng này, gia tăng độ dày, để Nghê Hồng khôi phục thương thế, thế nhưng, tất cả thử nghiệm đều không có bất kỳ hiệu quả gì rõ ràng.

https://thuviensach.vn

"Vẫn không có gì khởi sắc sao?" Âm thanh Khàn khàn mà trầm thấp từ phía sau Đặc Lôi Á truyền đến, tựa như tiếng dây cung rỉ sét kéo động, tràn đầy sức hút.

Đặc Lôi Á không quay đầu lại, nàng từ lúc U Minh còn chưa vào cửa đã cảm ứng được hồn lực của hắn. Nàng tiếp tục từng chậm rãi đưa từng muỗng canh gà vào trong miệng Nghê Hồng.

"Hắn thế nào? Có thể cử động rồi sao?" U Minh đến gần một chút, hắn nhíu chặt hai hàng chân mày dày đậm, trong cặp mắt bích lục kia không ngừng chớp động những điểm sáng trôi nổi bất định.

"Miễn cưỡng có thể cử động rồi. Thế nhưng vẫn không thể hành động bình thường." Đặc Lôi Á đáp lại, trong giọng nói có một tia yêu thương ngay cả chính nàng cũng không phát giác. Mấy ngày trước, lúc nàng được triệu hồi về trung tâm, thấy Nghê Hồng nằm ở trên bệ đá, vết máu loang lỗ. Trong nháy mắt đó, nàng cảm giác như bị một bàn tay vô hình nắm lấy yết hầu, ngay cả hít thở đều có vẻ khó khăn. Nàng vẫn cho rằng mình là người lãnh khốc vô tình, bất cứ chuyện gì, bất luận ai, đều không thể tổn thương nàng. Thế nhưng, khi nàng nhìn thấy Nghê Hồng ngay cả tròng mắt cũng không động đậy, nàng phát hiện lòng mình còn xa mới cứng như sắt đá như nàng nghĩ. Khi đó, nàng cho rằng hắn đã chết. Song khi nàng bắt đầu cảm nhận được hắn vẫn còn sót lại hồn lực ngoan cường, nàng cuối cùng nhịn không được đã ươn ướt viền mắt.

"Vì sao tốc độ khôi phục chậm như vậy? Theo lý, thương tổn cỡ này, lấy năng lực của Nghê Hồng mà nói, đã sớm khôi phục. Là trúng độc?" U Minh thấp giọng hỏi.

"Không phải. Tình huống so với ngươi nghĩ phức tạp hơn nhiều." Đặc Lôi Á đặt chén xuống, nhẹ nhàng vuốt ve một chút gương mặt kiên cường của Nghê Hồng, đứng lên, xoay người, nhẹ nhàng kéo U Minh qua một bên, nhỏ giọng nói: "Trong thủ pháp công kích của đối phương cũng không có

https://thuviensach.vn

hạ độc, trong thân thể hắn cũng không có bất kỳ độc tố nào, thế nhưng, đối phương dùng một loại phương thức tấn công cực kỳ... cực kỳ thú vị, phương thức tấn công này đối với hồn thuật sư lấy hoàng kim hồn vụ sinh ra hồn lực làm cơ bản mà nói, là một loại thương tổn trí mạng.""Đến cùng là chiêu số gì? Ngươi trước đây từng gặp qua sao?" Gương mặt U Minh giống như bao phủ một tầng khí lạnh, hai mắt dưới ánh sáng u ám một mảnh đen nhánh.

"Ngươi còn nhớ rõ lúc chúng ta trở lại, vừa nhìn thấy Nghê Hồng, vết thương trên người hắn hình dạng ra sao không? Ngay lúc đó hắn nằm trên bệ đá, dưới người là một vũng máu. Khi chúng ta rửa sạch vết máu trên người hắn, chúng ta mới phát hiện toàn thân hắn hiện đầy vô số miệng vết thương nhỏ, tinh mịn mà phức tạp. Lúc đó ta đã kiểm tra tỉ mỉ, kích cỡ những vết thương kia vô cùng khác nhau, có dài nhỏ mà mỏng như đao gió cắt ra, có vết không sắc bén mà sâu, giống như bị gai sắt đâm xuyên da thịt, có cái cắt dọc, có cái giật ngang, có cái dày đặc điểm nhỏ, giống như dấu vết mấy trăm cây kim bạc ghim vào để lại. Những vết thương này thoạt nhìn lộn xộn, hoàn toàn nhìn không ra quy luật cũng nhìn không ra đến cùng là binh khí gì hay thủ pháp gây thương tích. Trong đám người ta đã gặp qua, không ai biết tạo thành vết thương phức tạp như vậy."

"Ta cũng không nghĩ ra được, làm sao tạo thành vết thương như vậy cũng còn phụ, vấn đề là tại sao phải như vậy? Những vết thương này tuy rằng vừa dày vừa đặc, nhưng không có cái nào trí mạng. Đối phương tốn nhiều công phu và tâm huyết như vậy, đến cùng là vì cái gì chứ?"

"Ngươi nói đến chỗ mấu chốt nhất rồi." Ánh mắt Đặc Lôi Á chớp động, con ngươi của nàng hơi rung động, thoạt nhìn lại như là cảm thấy một chút sợ hãi."Đối phương chính xác đem tất cả vị trí kinh mạch cực kỳ trọng yếu, gân bắp thịt, mạch máu, các đốt ngón tay trên người Nghê Hồng, toàn bộ đánh gãy, kể cả phần lớn xương trong thân thể hắn đều bị thương nát vụn. Dưới công kích của đối phương, Nghê Hồng hoàn toàn đánh mất mọc năng

https://thuviensach.vn

lực hành động, đối phương không chừa bất cứ chỗ nào, diện tích thương tổn bao trùm to lớn, khiến Nghê Hồng ngay cả động tác nhỏ nhất cũng không thể hoàn thành. Đây cũng là nguyên nhân vì sao chúng ta lúc trở lại thấy hắn vẫn không nhúc nhích."

"Vậy tại sao không dứt khoát giết chết Nghê Hồng? Từ tình trạng này mà xem, đối phương muốn giết Nghê Hồng, tuyệt đối là chuyện dễ dàng." U Minh lắc đầu, ngũ quan tràn ngập lệ khí nhíu chặt cùng một chỗ.

"Đây là chỗ kín đáo trong tâm tư của đối phương. Từ tình huống trước mắt xem ra, đối phương hiển nhiên là đơn độc một mình lẻn vào trung tâm, y tất nhiên biết, Nghê Hồng là một sứ đồ, nếu như hắn chết, vậy Vương tước của hắn sẽ cảm ứng được, như vậy y sẽ bại lộ sự tồn tại của mình. Dù đối phương ra tay thành công, nhưng dù sao chỗ sâu không thể dò như trong trung tâm này, y tuyệt đối không dám công nhiên tuyên chiến. Cho nên, y chỉ gây cho Nghê Hồng tổng thương không thể hành động, như vậy Nghê Hồng vừa không thể tiếp tục truy kích, cũng không thể thông báo cảnh giới."

"Thế nhưng đối phương đã đoán sai một việc, đó chính là đối phương cũng không biết Nghê Hồng và ngươi đều là kẻ ăn mòn, ngươi cũng không ban ấn cho Nghê Hồng, mạch hồn của các ngươi hoàn toàn khác biệt, giữa hai người, không có 'Linh Tê'. Dù Nghê Hồng chết đi, ngươi cũng sẽ không có bất cứ cảm ứng gì." U Minh ngẩng đầu nhìn về phía Đặc Lôi Á.

"Đúng vậy, ta nghĩ, nếu đối phương biết, hắn nhất định sẽ không chút do dự giết chết Nghê Hồng. Từ cách y ra tay mà nói, y tuyệt đối không phải thiện nam tín nữ gì." Đặc Lôi Á cắn răng, sau khi nói xong câu này, đột nhiên dừng lại, quay đầu lại, mặt hướng U Minh. Con ngươi đen kịt của nàng nhìn chằm chằm con ngươi bích lục vẫn không động đậy của U Minh, ánh mắt giống như một dây cung thẳng tắp, "Nếu nói đến 'Linh Tê' giữa Vương tước và Sứ đồ, ta có một việc, không thể không hỏi ngươi. Trước đây ngươi bị đứa nhỏ thân bí kia gây thương tích ở Hành Lang Vực Thẩm,

https://thuviensach.vn

ngươi nói cho ta biết, ngươi gọi Thần Âm tới cứu ngươi, là nàng giúp ngươi một đường đi tới hồ nước hoàng kim sâu trong Hành Lang Vực Thẩm cứu sống lại cánh tay của ngươi. Nhưng ngươi và Thần Âm đều là kẻ ăn mòn, ngươi cũng không ban ấn cho nàng, bản thân hai người hoàn toàn có mạch hồn khác biệt, ngươi, làm sao có thể 'triệu hồi' nàng chứ?"Bên trong phòng đá hoảng động ánh nến ám ảnh, giống như một mảnh gió lay cỏ lau, trong ánh sáng loang lổ khiêu động, gương mặt lạnh lùng nghiêm nghị của U Minh dần dần tràn ngập nồng nặc hơi thở giết chóc. Đôi môi thật mỏng của hắn đóng chặt, vẫn không động đậy, thoạt nhìn, hắn cũng không định trả lời câu hỏi của Đặc Lôi Á. Ánh mắt hẹp dài của hắn hơi nheo lại, ý vị sâu xa nhùn lại Đặc Lôi Á.

"U Minh, ta không thể không nhắc nhở ngươi" Đặc Lôi Á sâu kín thở dài, thân thể căng chặt rồi thả lỏng, nàng ý thức được thái độ chính mình đối với U Minh có chút chuyện nhỏ xé to, "Nếu ngươi ở sau lưng Bạch Ngân Tư Tế, một mình tiến hành ban ấn cho Thần Âm, ngươi cũng biết là ngươi đã phạm vào một sai lầm nghiêm trọng chứ? Tuy rằng trên lý thuyết mà nói, trong cơ thể Thần Âm không có 'mạch hồn Vĩnh Sinh' làm nền tảng thì không cách nào đồng thời ở trong người duy trì hai bộ mạch hồn cùng tồn tại, thế nhưng, nếu như ngươi thật sự có cách làm được điều này, hơn nữa còn thật sự làm như vậy, ngươi tốt nhất nói cho ta biết, bằng không..." Giọng điệu dịu dàng của Đặc Lôi Á đột nhiên cứng rắn nói ra trong không khí, nàng khó thể tin ngay trong nháy mắt vừa rồi, chính mình bắt được hồn lực dao động trong cơ thể U Minh, loại dao động này rõ ràng là... Nàng nâng mắt lên thật nhanh, trong ánh mắt, gương mặt đằng đằng sát khí của U Minh, rõ ràng tập trung trong con ngươi mình, "U Minh, ngươi?!" Đặc Lôi Á còn chưa nói hết, trong không khí đột nhiên một trận tiếng kim loại sắc bén, cả gian phòng đá phát sáng, ánh nến u ám bị ánh lục u linh kịch liệt chợt phủ lên, tấm chắn to lớn lăng không hiện ra. Tử Linh Kính trong nháy mắt xuất hiện trước mặt U Minh, chặn giữa hắn và Đặc Lôi Á, trên mặt kính trơn trượt, Đặc Lôi Á rõ ràng nhìn thấy cái bóng của mình.

https://thuviensach.vn

Trong không khí nổ tung sóng khí, vô số tơ lụa màu trắng giống như quái vật đáy biển, cuộn trào mãnh liệt, đem Đặc Lôi Á bao vậy lại tầng tầng lớp lớp, hai mặt tấm chắn cao cấp nhất lãnh thổ Aslan giằng co với nhau nổ vang, giống như hai con thú lớn không thể buông tha giận dữ nhìn nhau, sóng khí cuồn cuộn xông tới trong phòng đá bịt kín, kích động lên một trận tiếng kêu sắc nhọn, Nghê Hồng trên bệ đá phát ra tiếng rên rỉ thống khổ, trong tai hắn ồ ồ chảy ra máu đỏ tươi.

【Phía Tây Aslan • Dịch trạm Cổ Ma Trấn】

Sau khi Kỳ Linh nghe tiếng đập cửa, đứng dậy từ bên mép giường, hắn ngồi xổm trên mặt đất đã lâu, cho nên hai chân có chút tê dại. Hắn kéo cửa ra, thấy bên ngoài phòng là Liên Tuyền và A Khắc Lưu Khắc. Hắn đè thấp giọng, nhỏ giọng hỏi: "Sao vậy?" Hắn vừa nói, vừa quay đầu nhìn lại Ngân Trần trong phòng, vô cùng cẩn thận, rất sợ nói lớn tiếng quấy nhiễu đến hắn đã nằm xuống ngủ yên.

"Chúng ta tới xem người này." A Khắc Lưu Khắc vươn tay, ngón tay mang theo bao tay da hoẵng màu nâu chỉ chỉ Ngân Trần ở trên giường.

"Ngươi hãy tôn trọng một chút, hắn có tên, hắn là Vương tước Ngân Trần của ta." Kỳ Linh nhíu chân mày đứng ở cửa phòng, cũng không nghiêng người, hiển nhiên không muốn cho hai người đi vào lắm.

"Kỳ Linh, ngươi trước hết để cho chúng ta đi vào. Ngươi cũng không cần kích động như vậy, ta nghĩ A Khắc Lưu Khắc có một số việc nói đúng, chúng ta đều biết Ngân Trần trước đây nghĩ cách cứu viện, đi tới chỗ nhốt Gilgamesh, trước đây chúng ta từ chỗ Bạch Ngân Sứ Giả lấy được tin tức là Ngân Trần đã chết. Tin tức này đã qua xác nhận, hơn nữa mạch hồn trong thân thể ngươi cũng đã phục chế hoàn thành gấp đôi, trên lý thuyết mà nói, ngươi bây giờ đã là Vương tước rồi... Mà người trong quan tài này, mạch hồn không rõ, có thể hắn chỉ là trùng hợp bộ dạng giống Ngân Trần như đúc mà thôi. Cho nên, A Khắc Lưu Khắc cần kiểm tra một chút, tiến hành xác

https://thuviensach.vn

nhận với hắn." Quỷ Sơn Liên Tuyền nhìn Kỳ Linh, ánh mắt có một loại dịu dàng của người chị. Thế nhưng nàng cũng không nói với Kỳ Linh nghi ngờ trong lòng nàng, bởi vì, nàng trước sau không quên được ở bên cạnh huyết trì tại di tích Eutours, bóng người mang mũ trùm xuất hiện cuối cùng, bắt lấy chính mình. Gương mặt hắn và Ngân Trần cũng giống nhau như đúc, chỉ là hai mắt hắn... Nghĩ tới đây, Liên Tuyền lại một lần nữa quay đầu lại nhìn về phía Ngân Trần trên giường.Gương mặt Kỳ Linh hơi chút hòa hoãn, nhưng nhìn ra được hắn vẫn như cũ rất không tình nguyện, "Kiểm tra? Hắn cũng không sinh bệnh, kiểm tra cái gì?" Tuy rằng nói như vậy, thế nhưng hắn vẫn lui về sau hai bước, nhường lại vị trí cửa.

Liên Tuyền và A Khắc Lưu Khắc trao đổi lẫn nhau một ánh mắt, nhanh chóng đi vào phòng.

Kỳ Linh đi tới bên giường, nhẹ giọng gọi Ngân Trần tỉnh lại. Liên Tuyền đứng ở bên giường, đây cũng là lần đầu tiên nàng ở khoảng cách gần như vậy quan sát "Ngân Trần" mới vừa từ trong quan tài đi ra này. Gương mặt gã cùng trong trí nhớ giống nhau như đúc, Đường nét tinh xảo lấy một loại tư thái vừa anh khí vừa nhu hòa vi diệu tổ hợp cùng một chỗ, khiến ánh mắt gã bày ra một loại thâm thúy động dung, tròng mắt gã... Liên Tuyền thở phào nhẹ nhõm, tròng mắt gã vẫn như cũ, trong suốt như vậy, giống như nước suối được ánh mặt trời chiếu sáng sóng sánh chớp động, lộ ra một loại u lam gần như màu đen, khiến ánh mắt hắn mang theo một loại ngây thơ thuần túy, giống như một lớp tuyết mới được gió lạnh mang tới, tản ra mùi thơm vắng lặng trong trẻo nhưng lạnh lùng.

A Khắc Lưu Khắc nhẹ nhàng tháo xuống hai bao tay, giắt vào trong túi bên hông y. Y quay đầu, mười ngón của hai tay hướng lên trời, đặt ở trước ngực mình, bộ dạng thoạt nhìn quả thật như một thầy thuốc, y gian xảo hướng Kỳ Linh nháy nháy mắt trái, "Yên tâm đi, ta là thầy thuốc chuyên nghiệp, ta sẽ không làm loạn."

https://thuviensach.vn

Trong đèn đồng trên bàn đèn, dầu thắp vẫn còn rất đủ, nhưng ánh sáng ngọn lửa phát ra có hạn, cả gian phòng có vẻ có chút u ám, Kỳ Linh nhìn A Khắc Lưu Khắc đang ở kiểm tra Ngân Trần, không nhịn được đẩy mấy cánh cửa sổ ra, khiến ánh trăng sáng tỏ ngoài cửa sổ chiếu vào trong phòng.

Bên trong vốn có ánh sáng màu vàng ấm, bị ánh trăng trong sáng đột nhiên thẩm thấu, bày ra một loại vẻ đẹp thê lương. Kỳ Linh và Liên Tuyền đứng ở bên cửa sổ, hai người nhìn núi tuyết xa xa, hai bên đều không nói gì. Đỉnh núi dưới ánh trăng giống như ánh bạc thánh khiết lưu động. Mà dãy núi lớn màu đen giống như con thú lớn dịu dàng đang ngủ say, lằn ranh tuyết chói mắt kia chính là một vòng lông mao vương giả trên cổ bọn chúng.

"Ta và Ngân Trần trước đó dọc đường nghĩ cách cứu viện Gilgamesh, là trốn ở trong miệng hồn thú Hải Ngân của ta, ẩn vào biển sâu. Lúc ở trong miệng Hải Ngân, xung quanh một mảnh đen tối, Ngân Trần có một hồn khí, ta đã quên tên, giống như một ánh trắng, sẽ phát ra ánh sáng nhu hòa." Liên Tuyền vén lên mấy lọn tóc bị gió thổi loạn, vén đến sau tai, nàng thấp giọng nói, giống như nhẹ nhàng lẩm bẩm, trong ánh mắt chớp động ánh sáng hồi ức. Kỳ Linh bên cạnh không tiếp lời, Liên Tuyền ngẩng đầu, lại phát hiện cậu bé to lớn trước mặt này, hai mắt đã đỏ bừng, lông mi hắn run rẩy kịch liệt, nhưng trên mặt vẫn duy trì bình tĩnh. Liên Tuyền khe khẽ thở dài, không nhắc lại chuyện đã qua nữa.

"Được rồi." A Khắc Lưu Khắc xoay đầu lại, trên trán một tầng mồ hôi mịn, dưới ánh sáng trong suốt chiếu sáng. Y nặng nề hít và một hơi, sau đó như trút được gánh nặng, nhún vai. Y không nói gì, chỉ chậm rãi đem bao tay mang lên một lần nữa. Nhưng vẻ mặt y lại không giống như trút được gánh nặng, trái lại, trong ánh mắt y có một loại thâm thúy phức tạp."Kiểm tra ra cái gì sao?" Liên Tuyền nhịn không được hỏi.

"Quá kỳ quái" A Khắc Lưu Khắc vừa nói, vừa dùng ngón tay ấn huyệt Thái Dương của mình, vẻ mặt y thoạt nhìn giống như đang suy tư câu đố

https://thuviensach.vn

nào đó không thể tưởng tượng nổi, "Thật sự quá kỳ quái."

"Ngươi đến cùng kiểm tra ra cái gì khiến ngươi cảm thấy quá kỳ quái?" Kỳ Linh vòng tay, có chút không nhịn được. Hắn không nhịn được đi lại ở trong phòng, thoạt nhìn cực kỳ lo nghĩ.

"Cũng vì ta không kiểm điều tra ra gì cả, cho nên mới quá kỳ quái." A Khắc Lưu Khắc ngẩng đầu, ánh mắt vững vàng nhìn hai người, "Đây mới là kỳ quái nhất."

"Ngươi có thể nói cái gì mà chúng ta có thể nghe hiểu không? Cái gì gọi là không kiểm tra ra mới kỳ quái chứ?" Khóe miệng Kỳ Linh co giật mấy cái, ánh mắt hung hăng trừng A Khắc Lưu Khắc.

"Hắn quá mới, hắn mới như tuyết vừa tích lũy trên song cửa ngươi đột nhiên phát hiện vào buổi sáng lúc tỉnh lại, không có bất kỳ không sạch sẽ, không có bất kỳ mùi vị." A Khắc Lưu Khắc vòng hai tay ở trước ngực, hơi hướng người tới trước, nói với Kỳ Linh.

"Có gì kỳ quái chứ? Ngân Trần cho tới nay đều sạch sẽ như vậy, ngươi cho rằng hắn giống hai chúng ta sao, bùn trong nước? Không phải mọi người đều giống như chúng ta không coi trọng được chứ?! Hừ!" Kỳ Linh kéo lại một băng ghế, đỉnh đạc ngồi xuống, biểu tình trên mặt cực kỳ khinh miệt.

"Chúng gì? Chúng ta? Ngươi đừng lại đem ta và ngươi kéo đến cùng một cấp bậc chứ, ngươi là bùn trong nước, ta lại là mây trong gió, ta so với ngươi sạch sẽ hơn nhiều, trên người ta chính là mang hương liệu đó được không! Quần áo của ta tùy tiện dùng hồn thuật thổi một cái liền không dính một hạt bụi nữa được không?" A Khắc Lưu Khắc cũng kéo lại một băng ghế ngồi xuống, trong mũi cũng tương tự lầm bầm, cả mặt coi thường.

Biểu tình của Quỷ Sơn Liên Tuyền vừa cứng ngắc vừa xấu hổ, nàng nhịn không được ho khan vài cái, hắng giọng một cái, hai người đàn ông

https://thuviensach.vn

trước mặt này, nào có dáng vẻ Vương tước và Sứ đồ, hoàn toàn chính là hai con trâu trên núi, vừa trẻ con vừa buồn cười. Nàng xoa xoa trán, lo nghĩ nói: "A Khắc Lưu Khắc, ngươi đến cùng phát hiện cái gì, khiến ngươi kỳ quái như vậy?"

A Khắc Lưu Khắc kéo kéo áo, nghiêm mặt nói (trước khi nói còn nhịn không được trừng Kỳ Linh một cái, trẻ con vô cùng): "Ta vừa nói Ngân Trần quá mới, giống như là tuyết mới vậy, ngươi phải biết rằng, đây cũng không chỉ là một ví dụ đơn giản mà thôi. Ta là một bác sĩ, ta không phải nhà thơ. Vì một người, từ khi sinh ra, đến lúc lớn lên, các cơ quan, bộ phận và tổ chức trong thân thể đều sẽ phát triển ở mức độ khác nhau, sự trao đổi chất, hơn nữa tốc độ biến chất mỗi một bộ phận đều không giống nhau, ví dụ như mức độ lão hóa của đại não chúng ta so với tốc độ gan chúng ta già đi chậm hơn rất nhiều, mà bắp thịt tứ chi của chúng ta lại già đi nhanh hơn so với bắp thịt tim chúng ta rất nhiều, cho nên thân thể chúng ta sau khi thành niên, mỗi một bộ phận, cơ quan, thậm chí tế bào, thật ra đều là cực kỳ không đồng đều và khác xa... Nhưng ở trên người Ngân Trần, lại hoàn toàn không có tình huống này, bộ phận và kết cấu tế bào tạo thành toàn thân hắn đều gần như ở mức độ lão hóa không khác biệt lắm. Việc này hoàn toàn không hợp lý, tình huống này chỉ có thể là... Chỉ có thể là..." Sau khi A Khắc Lưu Khắc lập lại mấy lần vẫn không nói ra đến cùng là có khả năng gì, y dùng sức lắc đầu, giống như đang phủ định suy nghĩ này của mình."Đến cùng là cái gì?" Sắc mặt Liên Tuyền cũng biến thành nghiêm trọng.

"Chỉ có một trường hợp, thân thể người sẽ hiện ra loại tính chất đặc biệt này" A Khắc Lưu Khắc ngẩng đầu, trong con ngươi một mảnh buồn bã, "Đó chính là: Người này là một đứa trẻ vừa ra đời."

"Nói mò! Ngươi đây không phải là nói mò sao! Trẻ con?" Kỳ Linh vụt đứng lên một cái, thiếu chút nữa lật ngã ghế, vẻ mặt hắn thoạt nhìn đặc biệt kích động, trên gương mặt anh tuấn dâng lên màu máu, "Ngươi thấy trẻ con

https://thuviensach.vn

lớn như vậy sao!" Lúc Kỳ Linh nói hai chữ "như vậy", theo bản năng giơ ngón tay lên Ngân Trần, thế nhưng lập tức khi nhìn đến gương mặt vắng lặng của Ngân Trần, lập tức vụng về rút tay lại, ý thức được chính mình mạo phạm Vương tước, nhanh chóng cúi đầu. Liên Tuyền một bên nhìn ở trong mắt, trong lòng dâng lên một chút không đành lòng, đứa nhỏ này hoàn toàn không ý thức được, chính mình cũng sớm đã là Vương tước rồi.

"Cho nên ta mới cảm thấy khó hiểu." A Khắc Lưu Khắc mở tay ra, trên mặt ra vẻ "Ta đã sớm nói cho ngươi biết".

"Có phải mạch hồn trong cơ thể hắn khác hắn với người thường, giống như theo ta biết, 'mạch hồn Vĩnh Sinh' có thể khiến thân thể con người lành lại cực nhanh, đồng thời trì hoãn già yếu, gần như 'sống mãi'." Liên Tuyền cắt ngang bọn họ, nói, "Dù sao hồn thuật thay đổi điều kiện vật lý của thân thể con người là việc rất thường gặp."

"Quái chính là quái ở chỗ này" A Khắc Lưu Khắc thu lại biểu tình hài hước trên mặt, nghiêm túc nói, "Ta vừa rồi kiểm tra thân thể hắn hai lần, ở trong cơ thể hắn, cơ bản không có bất kỳ một bộ mạch hồn nào tồn tại, đừng nói trọn vẹn, chỉ là bất kỳ một mảnh nhỏ mạch hồn cũng không có, ở trong cơ thể hắn cũng bắt không được mảy may dấu hiệu hồn lực. Cả người hắn chính là một phôi thai sạch sẻ nhất, giống như cùng thế giới hồn thuật này không có bất kỳ liên quan, cũng chưa bị hồn vụ hoàng kim nhuộm dần mà thay đổi bất kỳ đặc tính thân thể nguyên thủy."

"Cho nên hắn không phải là Ngân Trần." Liên Tuyền im lặng một hồi, nói từng câu từng chữ, "Ngươi là ý này sao?"

"Ta không biết hắn là ai, nhưng ít nhất ta khẳng định, hắn không phải là người kia mà các ngươi nghĩ." A Khắc Lưu Khắc nghiêm túc đáp lại. Nói xong, y đột nhiên xoay người, đi tới bên mép giường, ngồi xổm xuống, đưa tay nắm lấy chân phải Ngân Trần, nhanh chóng cởi vớ trên chân hắn ra, y vén ống quần Ngân Trần lên, cả mắt cá chân lộ ra trong không khí.

https://thuviensach.vn

"Làm càn! Ngươi muốn làm gì?" Kỳ Linh chợt phóng tới A Khắc Lưu Khắc, y bị cử động đột nhiên của hắn dọa ngảy dựng, trong lòng dâng lên một cơn tức giận, "Buông hắn ra!"

A Khắc Lưu Khắc cơ bản không quay đầu nhìn hắn, chỉ hời hợt vung ngược tay lên, một cái không khí vặn vẹo mà lại kiên cường dẻo dai đột nhiên đánh về phía ngực Kỳ Linh, Kỳ Linh bất ngờ không kịp đề phòng, luồng không khí lạnh như băng giống như mãng xà còn sống, trong nháy mắt tiếp xúc với ngực Kỳ Linh liền trượt ra mọi nơi, quấn vòng quanh thân người Kỳ Linh, sau đó mạnh mẽ kéo hắn về phía y. Cả người Kỳ Linh mất đi trọng tâm ngửa mặt ngã xuống, phía sau lưng đột nhiên bị người vững vàng đón lấy, hắn nghiêng đầu qua chỗ khác, thấy đứng sau lưng mình là Quỷ Sơn Liên Tuyền, nàng nhẹ nhàng ấn vai Kỳ Linh xuống, ánh mắt đang nói hắn đừng nên vọng động, tạm thời yên lặng theo dõi kỳ biến."Nếu hắn không phải người các ngươi nghĩ, vậy, ta muốn xác nhận một chút, hắn đến cùng có phải hay không người 'chúng ta' cho rằng kia." A Khắc Lưu Khắc không quay đầu lại, y nhẹ nhàng lấy tay nắm lên cổ chân Ngân Trần, từ bóng lưng của y nhìn không ra bất kỳ tâm tình gì, tấm lưng rộng của hắn giống như một bức tường dày, ngăn cách tất cả đáp án y muốn tìm kiếm. Giọng A Khắc Lưu Khắc trầm thấp, tiếp tục nói: "Trước khi chúng ta xuất phát, ta đã xác nhận mấy điều kiện của mục tiêu, ngoại trừ 'không có thuộc tính', 'Không có mạch hồn', 'không có hồn lực', 'trông giữ nghiêm mật' các loại, còn có một cái gần như có thể dùng làm dấu ấn cuối cùng xác định mục tiêu, đó chính là, ta phải tìm chân phải trên cổ chân người này, có xăm một chữ 'Linh'."

A Khắc Lưu Khắc chậm rãi xoay người lại, trên mặt y là một mảnh như mệt mỏi và mất mát sau gió bão, trong cổ họng khô khốc của y phát ra một câu ngắn gọn, "Hắn không có." Thân thể y chậm rãi dời đi, trong tầm mắt, hai chân Ngân Trần trơn bóng lộ ra trong không khí, trên cổ chân gã một mảnh trơn nhẵn hoàn chỉnh, không có bất kỳ hình xăm nào, thậm chí không có một chút dấu vết.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng, biểu tình của A Khắc Lưu Khắc từ từ ngưng trọng, ánh mắt y giống như phát hiện ra bí mật gì, nhanh chóng chớp động. Quỷ Sơn Liên Tuyền theo ánh mắt y, phát hiện sắc mặt Kỳ Linh lúc này một mảnh trắng bệch, lồng ngực hắn kịch liệt phập phòng, hơi trắng nồng đậm từ hơi thở hắn phả ra. Gương mặt Liên Tuyền cũng căng chặt lên, nàng không rõ tâm tình Kỳ Linh vì sao lại kích động như vậy.

"Ngươi nói... Ngươi nói người ngươi muốn tìm, trên cổ chân..." Hai tay Kỳ Linh theo bản năng nắm chặt, "Trên cổ chân có một hình xăm chữ 'Linh'?"

"Đúng vậy. Sao ngươi kích động như vậy? Ngươi từng gặp qua người như vậy?" A Khắc Lưu Khắc đột nhiên cảnh giác, mà lập tức, trong đầu hắn đột nhiên hiện lên một ít mảnh nhỏ manh mối, không trung gần như đen nhánh đột nhiên như ánh chớp sáng lên, tâm tình y chợt kích động, "Ngươi để ta nhìn mắt cá chân ngươi một chút!"

"Không!" Kỳ Linh bản năng lui về phía sau, động tác của hắn quá lớn, gần như đụng bàn ngã lăn ra.

"Ta vốn là vẫn luôn kỳ quái, vì sao ngươi có thể triệu hồi ra thanh thần kiếm 'Phong Tân' thuộc về người Phong Nguyên chúng ta này, hơn nữa ta còn bỏ quên tên của ngươi chính là 'Linh', để ta xem mắt cá chân của ngươi!" Trên mặt A Khắc Lưu Khắc đột nhiên phóng hàn quang.

Kỳ Linh đột nhiên xoay người chạy ra cửa trước, vừa đưa tay mở cửa lớn, mấy luồng không khí mạnh mẽ giống như dây thừng vậy lấy tứ chi của mình, đột nhiên thấy hoa mắt, cả trời đất đột nhiên đảo lộn. Hắn còn chưa kịp nhìn rõ biến cố bốn phía, liền chỉ nghe thấy Quỷ Sơn Liên Tuyền lớn tiếng quát: "A Khắc Lưu Khắc ngươi buông hắn xuống! Ngươi dám tổn thương hắn ta sẽ không khách sáo với ngươi!"

https://thuviensach.vn

Thế nhưng, chỉ trong nháy mắt, tất cả hồn lực bạo tạc cuồn cuộn liền biến mất. Dòng không khí cuộn trào mãnh liệt không còn bóng dáng, có chút gió đêm lưu động trong phòng, hơi thở lạnh lẽo làm người ta tỉnh táo.

Thân thể Kỳ Linh vừa bị treo ngược trên bầu trời, chậm rãi đáp xuống mặt đất. Giày vải trên chân hắn đã không biết lúc nào bị đao không khí sắc bén xé nát, hai chân để trần lộ ra trong không khí.Da thịt màu tiểu mạch ở dưới ánh trăng lóe lên ánh sáng khỏe mạnh, hai chân cổ chân hắn một mảnh sạch sẽ, giống như Ngân Trần, không có bất kỳ vết tích hình xăm.

Tiếng kêu bén nhọn trong phòng đá ngưng lại.

Nhưng thảm lục quang "Tử Linh Kính" phát ra vẫn như cũ bao phủ toàn bộ phòng đá.

Không khí giống như đọng lại, tất cả âm thanh đều biến mất, bốn vách tường lạnh như băng giống như một quan tài đá to lớn dưới lòng đất.

Lục quang u ám khiến gương mặt tràn ngập hơi thở giết chóc của U Minh nổi bật lên như tử thần âm trầm, thế nhưng, trên gương mặt hắn, lúc này chỉ có bình tĩnh, loại bình tĩnh này xen lẫn thương xót, mất mát cùng với châm biếm —— không biết là châm biếm đối với chính hắn, hay là đối với Đặc Lôi Á. Hắn nhếch nhếch khóe miệng, vẫn như cũ mang theo một nụ cười như hoa đào khấp huyết, nhưng chỉ khiến vẻ bình tĩnh của hắn càng thêm có vẻ tuyệt vọng mà thôi.

Đặc Lôi Á phiêu động bốn phía làn váy tơ lụa màu trắng, đang chậm rãi thu lại trong cơ thể, giống như đáy biển dần dần lắng dịu sóng triều, chậm rãi co rút một cái tảo biển thật lớn. Trên mặt nàng mang theo một loại xấu hổ, cũng có vài tia hối hận. Nhưng nàng hết sức dùng gương mặt lãnh diễm che dấu đi lo lắng và thất thố của mình.

https://thuviensach.vn

"Đặc Lôi Á, ngươi quá nghi thần nghi quỷ rồi. Ngươi nghĩ rằng ta sẽ ra tay với ngươi sao?" U Minh nhàn nhạt cười, trong nụ cười giống như hàm chứa một mặt khổ sở.

"Ai thấy ngươi đột nhiên phóng ra "Tử Linh Kính" cũng sẽ căng thẳng chứ?" Đặc Lôi Á buông xuống ánh mắt, trong giọng nói có một loại nhượng bộ, "Ngươi đột nhiên phóng ra 'Tử Linh Kính', muốn làm gì?"

"Ngươi không phải hỏi ta, làm sao triệu hoán Thần Âm sao? Vì vậy ta phải trả lời ngươi." U Minh mặt không đổi vươn tay, làm một thủ thế, 'Tử Linh Kính' treo trên bầu trời chậm rãi chuyển động. Tuy Đặc Lôi Á và U Minh từng sóng vai chiến đấu rất nhiều lần, thế nhưng dù là nàng, cũng là lần đầu tiên nhìn thấy mặt trái của 'Tử Linh Kính'. Cùng chính diện điêu khắc vô số hoa văn phức tạp khác nhau, phía sau 'Tử Linh Kính' khảm trứ các loại bảo thạch màu sắc, kích cỡ, hình dạng khác nhau, mỗi một chỗ bảo thạch khảm vào đều là chỗ hoa văn giao nhau, thoạt nhìn giống như một bộ mạch hồn phức tạp.

"Bòng tay ngọc bích đeo trên cổ tay Thần Âm chính là dùng mấy viên bảo thạch màu lam trên mặt kiếng rớt xuống tạo thành. Năm đó, trong một lần chiến đấu, mấy viên bảo thạch này lúc kịch liệt đánh rơi ra, ta vẫn tìm không được cách có thể khảm trở lại. Sau tới một lần vô tình, phát hiện mấy viên bảo thạch này cũng có thể chiếu hình, thế nhưng hình chiếu đối tượng chỉ có một, chỉ có thể phục chế chính mình, hơn nữa cái bóng sao chép được không đạt được mức độ của 'tử linh', không thể công kích kẻ thù, chỉ có thể mê hoặc kể thù. Thế nhưng có một cái vô cùng tốt, chính kà những bảo thạch này có thể cùng mặt kính của ta tạo ra cộng hưởng, phát sinh triệu hoán, cùng loại với 'Linh Tê' giữa Vương tước và Sứ đồ. Cho nên, ta đưa cho Thần Âm, làm vật gắn bó giữa bọn ta."

"Thì ra là như vậy." Đặc Lôi Á khe khẽ thở dài, sắc mặt thu lại, chỉ để lại một tầng nhàn nhạt hổ thẹn.

https://thuviensach.vn

"Nếu ngươi ngay cả ta cũng không tin, trên cái thế giới này ngươi cũng không có người nào đáng để tin tưởng nữa rồi." U Minh ngẩng đầu, dùng ánh mắt thẳng tắp nắm lấy con ngươi Đặc Lôi Á, giống như dùng nắm đấm cố sức nắm chặt một cái.Nhưng Đặc Lôi Á không trả lời. Nàng chỉ là lặng lẽ đi tới rìa bãi đá, cẩn thận lau chùi máu chảy ra trong tai Nghê Hồng. "Cái này, chỉ sợ thời gian hắn khôi phục, lại phải kéo dài." Nàng cố ý tránh đi câu hỏi của U Minh, một lần nữa quay lại đối thoại vừa rồi.

"Trước đó ngươi nói, người công kích Nghê Hồng gần như chỉ là vì hạn chế hành động của Nghê Hồng, mà cũng không hy vọng lấy mạng hắn, vậy, vì sao qua hai ngày rồi, thương thế của Nghê Hồng khôi phục vẫn chậm chạp như vậy chứ?"

Đặc Lôi Á quay đầu, nhìn U Minh, trên mặt mơ hồ lộ ra vẻ lo lắng, trong ánh mắt còn có một loại sợ hãi không đổi, "Ta ban đầu chỉ là cho rằng, đối thủ tạo ra trên thân thể Nghê Hồng các loại vết thương có hình thức và chiều sâu khác nhau, chỉ là vì cắt đứt phạm vi lớn thần kinh khớp xương hoạt động của hắn, cố hết sức hạn chế hành động của hắn. Thế nhưng, sau khi kiểm tra toàn thân thể Nghê Hồng, ta mới phát hiện, vết thương này thoạt nhìn lộn xộn, tùy ý, dường như không có quy luật đáng nói, nhưng mà, thật ra những vết thương chằng chịt này đều có một chỗ giống nhau, đó chính là: Chúng nó đều tránh được mạch hồn trong thân thể Nghê Hồng, ngay cả nhánh mạch nhỏ nhất đều tránh được."

"Ý của ngươi là..." Con người của U Minh giống như rắn siết lại thành dây nhỏ.

"Ngươi cũng biết, thân thể chúng ta so với người thường có sức mạnh to lớn hơn, tốc độ và năng lực phục hồi, những thứ này đều là vì mạch hồn trong cơ thể chúng ta biểu hiện ra, giống như quỷ hút máu vậy, có thể đem hoàng kim hồn vụ hội tụ thành hồn lực, vận hành toàn thân, do đó tăng cao tố chất thân thể của chúng ta. Nhưng, chỗ không có mạch hồn phân bố, hoặc bộ phận thân thể không đến được, thì cùng thân thể người thường

https://thuviensach.vn

không có khác nhau quá lớn. Nói cách khác, vết thương của người thường, nếu như là khu vực máu vận chuyển mạnh mẽ như trên đầu hoặc trên mặt, vậy giống nhau đều có thể rất nhanh lành lại hơn nữa không dễ lây nhiễm, mà nếu vết thương ở ngón chân các loại, khu vực cuối cùng máu chuyển đến không tốt, thì tốc độ lành lại trở nên chậm và dễ thối rữa. Đối với hồn thuật sư chúng ta mà nói, chỗ mạch hồn càng dày đặc, tốc độ lành lại càng nhanh, vì có thể có nhiều hoàng kim hồn vụ hơn từ mạch hồn đến chỗ bị thương." Đặc Lôi Á vừa nói, vừa nhẹ nhàng vuốt ve vết thương chằng chịt trên người Nghê Hồng, biểu tình trên mặt vừa đâu lòng, vừa thương xót, "Người tập kích Nghê Hồng dùng một loại thủ đoạn tà ác nhất, cũng hèn hạ nhất, hắn chọn tất cả chỗ tổn thương đều là chỗ mạch hồn của Nghê Hồng khó thể đến. Nghê Hồng hiện giờ và một người bị thương thông thường, không có khác nhau quá lớn, nhiều lắm tốt hơn một chút."

"Làm được trình độ này, có phải rất khó hay không?" U Minh thấp giọng hỏi, "Ngươi có thể làm được không?"

"Không thể." Mấy sợi tóc rũ xuống trên gò má Đặc Lôi Á, khiến nàng thoạt nhìn không còn là nữ tướic không ai bì nổi kia, thêm vào vài phần mềm yếu và động lòng người, "Muốn làm đến điểm này, đầu tiên phải vô cùng hiểu rõ mạch hồn của đối thủ, điểm này, ta miễn cưỡng có thể làm được, thế nhưng cũng cần thời gian, chí ít đối phương phải cùng ta chiến đấu chốc lát, ta mới có thể thăm dò tình hình mạch hồn đối phương vận hành.""Sau đó thì sao?" U Minh hỏi.

"Thứ hai, người này đối với kết cấu thân thể hiểu biết cực kỳ chính xác, nhiều vết thương như vậy, mỗi một vết thương sâu cạn và hướng đi, đều được đánh giá tốt trước đó, những vết thương này có thể ở phạm vi lớn nhất trói buộc năng lực hành động của người khác, đối thủ đối với xương cốt, gân thịt, mạch máu, hệ thần kinh của con người, nhất định đều vô cùng hiểu rõ. Điểm này, ta không làm được."

"Còn nữa không?"

https://thuviensach.vn

"Còn có một điểm cuối cùng, cũng là điểm khó nhất." Đặc Lôi Á ngừng thật lâu, trong phòng đá chỉ còn tiếng hít thở trầm đục của Nghê Hồng, "Vết thương phải cắt đến chính xác như vậy, khống chế đối với hồn lực đến cùng phải đạt được trình độ biến thái cỡ nào, ta chỉ tưởng tựu cũng không nghĩ ra được, chớ nói chi là làm được điểm này. Hơn nữa ta không tin Nghê Hồng sẽ như một con cừu nhỏ, nằm yên không nhúc nhích tùy ý hắn cắt xẻ, bất luận Nghê Hồng di động hay tránh né, cũng có thể tạo thành vết thương như vậy, thế nhưng, không có một vết thương cắt đứt mạch hồn... Hắn đến cùng là làm sao làm được..."

"Người này sẽ là ai?" U Minh từ trên mặt Đặc Lôi Á, thấy được sợ hãi chưa từng có.

"Nếu ta đoán không sai, hắn là người chúng ta gặp ở dưới cầu kia." Đặc Lôi Á quay đầu lại, nhìn U Minh.

"Cho nên Bạch Ngân Tư Tế mới dùng 'Linh độ tiếu âm' triệu hoán chúng ta? Bởi vì bọn họ biết hai chúng ta nhất định không phải đối thủ của người đó?" U Minh hỏi.

"Chính là vậy đi... Chí ít từ các loại dấu hiệu trước mắt xem ra, phỏng đoán này vẫn không sai lệch lắm. Nhưng ta luôn cảm thấy chuyện này không đơn giản như vậy."

Giọng Đặc Lôi Á vừa dứt, bên ngoài phòng đá truyền đến một trận tiếng bước chân dày đặc mà rất nhỏ. Một lát sau, bốn Bạch Ngân Sứ Giả nối đuôi nhau mà vào, bọn họ đứng song song ở cửa phòng đá, khom lưng hành lễ với U Minh và Đặc Lôi Á, "Bạch Ngân Tư Tế gọi đến hai vị Vương tước. Mời Vương tước U Minh và Đặc Lôi Á đi theo ta."

【Phía Tây Aslan • Cách Lan Nhĩ Đặc • Dự Ngôn Chi Nguyên】

Tuy rằng không phải lần đầu tiên đến đây, thế nhưng, Đặc Lôi Á vẫn như cũ bị cảnh tượng trước mắt chấn động. Bầu trời gần như vô hạn trên

https://thuviensach.vn

đầu, giống như hoàn toàn trái với quy luật vật lý, bày ra một loại vẻ đẹp trôi nổi không trọng lực. Giữa khung trời to lớn không có bất kỳ trụ chống đỡ, mặt đất trơn bóng rộng rãi, nhìn không ra bất kỳ dấu vết ghép lại. Giống như trời đất từ lúc hỗn độn sơ khai, khối thủy tinh to lớn này cũng đã chìm ngủ ở nơi này rồi. Thủy tinh hiện ra ánh sáng vô trần, ảnh ngược rõ ràng trên đỉnh đầu và bích hoạ và hoa văn lộng lẫy bốn phía.

Đặc Lôi Á và U Minh đứng trên mặt đất thủy tinh cứng rắn, cảnh tượng thật lớn mà trống trải khiến hai người bọn họ thoạt nhìn như hai con kiến đứng trên một mặt hồ đóng băng.

Chỗ sâu trong thủy tinh, ba vị Bạch Ngân Tư Tế như thiên thần, vẫn an tường ngủ say.

"Bạch Ngân Tư Tế, vừa rồi ngài nói là sự thật sao? Một 'vật chứa' Tương Chi sinh ra bị trộm mất rồi?" Đặc Lôi Á vô cùng cẩn thận lựa chọn từ ngữ, nàng thật sự không biết nên dùng từ ngữ gì để định nghĩa thứ quái vật con trùng mẹ không lồ kia sinh ra."Đúng vậy. Sự tồn tại của Tương Chi vẫn là bí mật quyền hạn cực cao của Aslan, dù là Vương tước tôn quý như các ngươi cũng chỉ vừa mới mở ra quyền hạn được biết. Nhưng mà, ngay ngày hôm qua, một 'vật chứa' đã bị lấy trộm rồi. Hơn nữa vật chứa này, là dùng mảnh vụn thân thể của Sứ đồ Thiên của Ngân Trần làm cơ sở mà thai nghén và sinh sôi. Cho nên, tình thế vô cùng nghiêm trọng." Gương mặt ba vị tư tế vẫn an tường như cũ, môi bọn họ không động, nhưng trong không khí lại trôi nôi âm thanh mờ ảo mà lại không linh, nghe vào tràn đầy thần tính. Đặc Lôi Á cố gắng áp chế suy nghĩ "tù phạm" trong đầu, cúi đầu lặng lẽ bất động.

"Hơn nữa, từ các dấu hiệu đến xem, người đánh cắp vật chứa" Thanh âm không linh tiếp tục quanh quẩn, "Có thể là Gilgamesh."

Đặc Lôi Á và U Minh cùng nhau im lặng.

https://thuviensach.vn

"Cho nên hiện giờ, ta tin tưởng ngoại trừ Gilgamesh, còn có một trận doanh đối địch khác, bọn họ nhất định đã biết được sự tồn tại của Tương Chi. Chúng ta có thể kiêu ngạo nói, Tương Chi là một loại sinh vật vô cùng thần kỳ mà lại hiếm có, hiện nay chúng ta trên toàn bộ lục địa Odin, trong bốn quốc gia Phong Thuỷ Hỏa Thổ, gần như có thể xác nhận, chỉ có Aslan chúng ta có một Tương Chi, hơn nữa còn là duy nhất. Nếu như nàng chết đi, vậy giống loài sẽ vĩnh viễn biến mất. Cho nên hiện giờ, bảo vệ Tương Chi sẽ trở thành chuyện quan trọng nhất Aslan. Bởi vậy, chúng ta quyết định đẳng cấp an toàn của động Nguyên Tương đặt Tương Chi, điều chỉnh lên đến cấp 5. Đây cũng là cấp bậc an toàn cao nhất từng xuất hiện trên lãnh thổ Aslan."

Đặc Lôi Á đè nén nội tâm khiếp sợ to lớn, nàng cố sức dùng giọng điệu không sợ hãi hỏi tới: "Thế nhưng, dù là đẳng cấp an toàn của Dự Ngôn Chi Nguyên, cũng chỉ là cấp 4 mà thôi..."

"Cho nên ngươi có thể biết, tầm quan trọng hiện giờ của Tương Chi." Âm thanh trong khoảng không đáp lại.

"Vậy, cần ta và Đặc Lôi Á tới bảo vệ an toàn của Tương Chi sao?"

"Không cần, con đường duy nhất tới động Nguyên Tương đã bố trí ba trạm kiểm soát, phân biệt do ba Sứ đồ Thiên, Địa, Hải của Tu Xuyên Địa Tạng tầng tầng thủ vệ. Mà ở trong động, bên cạnh Tương Chi để cho Tu Xuyên Địa Tạng một tấc cũng không rời bảo vệ."

"Vậy hắn là bạn lần không sai sót... Bảo vệ như vậy, quả thực cũng gọi là an toàn cấp 5 rồi." Đặc Lôi Á gật đầu, sau đó chuyển động ánh mắt, "Vậy, Bạch Ngân Tư Tế, các người là muốn ta và U Minh, đuổi theo lấy lại vật chứ bị trộm mất sao?"

"Cũng không phải" Mắt đất thủy tinh phát ra chấn động nhè nhẹ, "Nhiệm vụ đoạt về vật chứa, chúng ta đã phái ra Tất Lạp. Hắn ở tốc độ và

https://thuviensach.vn

năng lực truy kích là kiệt xuất nhất Aslan. Không có gì bất ngờ xảy ra, hắn hiện giờ đã tới biên giới Aslan, Tháp Thành Josephine."

"Vậy...", U Minh mặt mày bao trùm trong một bóng tối, "Bạch Ngân Tư Tế, các ngươi là muốn ta và Đặc Lôi Á làm gì chứ?"

Lúc U Minh hỏi xong những lời này, trong không gian lớn như vậy, một mảnh yên tĩnh. Giọng nói Bạch Ngân Tư Tế giống như biến mất. Đột nhiên nổi lên sợ hãi ngày càng đậm hơn, giống như trong không gian tích lũy trọng lượng vô hình, sắp đập nát vai người.Cuối cùng, âm thanh mờ ảo vang lên lần nữa, nhưng lời truyền tới cũng: "Ta mong hai người các ngươi, đi tới Tháp Thành Josephine, nghĩ cách cứu viện Tất Lạp."

Đặc Lôi Á cuối cùng nhịn không được thốt lên, "Nghĩ cách cứu viện Tất Lạp? Hắn bị hại rồi?"

"Hiện nay vẫn chưa, thế nhưng, chúng ta vừa biết được, có một người vô cùng khó đối phó, cũng đã đi tới Tháp Thành Josephine. Có nàng ở đó, Tất Lạp tuyệt đối không phải là đối thủ."

"Dù Tất Lạp không phải là đối thủ, vậy cũng không cần nghĩ cách cứu viện" Chân mày U Minh dùng sức nhíu, "Hắn ở phương diện thiên phú tốc độ, cùng năng lực điều khiển quân cờ của hắn, muốn toàn thân trở ra là chuyện dễ như trở bàn tay, ta chưa từng tưởng tượng, hắn sẽ để chính mình rơi vào hiểm cảnh cần hai người bọn ta tới nghĩ cách cứu viện."

"Nếu như là người khác, dù là Gilgamesh, chúng ta cũng tin tưởng, Tất Lạp có thể tuyệt đối tự bảo vệ mình. Nhưng rất tiếc, người tới là Tây Lỗ Phù và hộ vệ của nàng Y Hách Lạc Tư."

"Ngươi là nói đế vương Phong Nguyên, Phong Hậu Tây Lỗ Phù sao?" Đặc Lôi Á hỏi.

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy. Nàng tồn tại tương đương với Ngãi Âu Tư của Aslan chúng ta." Bạch Ngân Tư Tế đáp lại.

"Thế nhưng, dù là Ngãi Âu Tư, cũng không có thể dễ dàng đặt Tất Lạp vào trạng thái cần nghĩ cách cứu viện chứ?" Đặc Lôi Á thấp giọng hỏi, bởi vì nàng vẫn luôn cho rằng, thực lực Tất Lạp vượt xa bộ dạng hắn thể hiện ra.

"Các ngươi cũng không biết Tây Lỗ Phù. Đối với Aslan mà nói, đế vương và Vương tước cấp một, phân biệt đại biểu cho hai người thống trị tối cao về chính trị và tôn giáo, đồng thời quản thúc lẫn nhau, không cho lực lượng mất cân bằng. Thế nhưng, ở Nhân Đức Đế Quốc của Phong Nguyên, loại quản thúc lực lượng này, theo những năm gần đây, Bạc Y Tư hầu như đã không ra khỏi Phong Tân Đạo nữa, trên toàn bộ lãnh thổ Phong Nguyên, hồn lực của Phong hậu Tây Lỗ Phù tinh thuần rộng lớn bao la, ngoại trừ Sứ đồ Thiên của Bạc Y Tư là Ba Đồ Nhĩ, không ai có thể sánh được. Mà Ba Đồ Nhĩ cũng giống như Bạc Y Tư, định cư lâu dài tại chỗ sâu trong thung lũng Phong Tân Đạo. Cho nên, rất nhiều trường hợp hoặc nghi thức cần Bạc Y Tư đứng ra, cùng với rất nhiều mệnh lệnh của Bạch Ngân Tư Tế đều do Tây Lỗ Phù thay thế chấp hành, cho nên, nàng cũng trở thành tín ngưỡng chí cao vô thượng trong lòng hồn thuật sư trên toàn bộ lãnh thổ Phong Nguyên. Mà ở phương diện chính trị, nàng càng là đế vương không thể tranh cãi, lúc tuổi còn rất trẻ cũng đã đặt lên vương tọa quyền lực tột cùng, nhận được dân chúng kính yêu. Vì vậy tuổi còn rất trẻ, Phong hậu Tây Lỗ Phù tập quyền cao độ, đem quyền lực ba phương diện chính trị, hồn thuật, tôn giáo tập trung vào một người, nàng cũng vì vậy trở thành đế vương quyền lực lớn nhất Nhân Đức Đế Quốc của Phong Nguyên từ trước tới nay. Đồng thời, tương tự với 'Thiên cách' của lãnh thổ Aslan, Phong Nguyên cũng có một bộ phận hệ thống tình báo của mình, bọn họ gọi là 【Phong Âm】. Nhưng 'Phong Âm' lại cũng không thuộc bất cứ Vương tước cấp một nào quản lý, Tây Lỗ Phù thông qua một loạt động tác, đem hệ thống 'Phong Âm' bao gồm dưới trướng, không hề cắt cử Vương tước nào

https://thuviensach.vn

đảm nhiệm, tự mình quản lý tất cả mạng lưới tình báo. Nàng dựa vào bản thân hồn lực mạnh mẽ trời sinh và quyền lực sau này, trở thành vương giả chân chính của Nhân Đức."

"Trời ơi..." Đặc Lôi Á thấp giọng ở trong miệng không nhịn được phát ra rên rỉ thống khổ cùng loại.

"Cái này cũng chưa tính là gì, chúng ta dùng tất cả mạng lưới tình báo có thể điều động, cũng không thể lấy được tin tức thiên phú và hồn thú của Tây Lỗ Phù, nhưng từ lời đồn đãi có thể xác nhận, thiên phú của và hồn thú của nàng, đều có mức năng lượng cao nhất trong giới hồn thuật của Nhân Đức, hơn nữa, bản thân nàng cũng có tấm chắn cùng loại với ngươi và U Minh, nàng cũng có một tấm chắn hiện nay vẫn chưa biết công năng cụ thể được họi là 'Nữ Tu Nguyện Cầu'."

U Minh và Đặc Lôi Á đều không nói gì nữa.

"Ngươi biết vì sao chúng ta tra không ra thiên phú và hồn thú của Tây Lỗ Phù không? Bởi vì chúng ta vĩnh viễn không phát hiện, cần trường hợp nàng ta tự mình ra tay. Hộ vệ bên cạnh nàng, Y Hách Lạc Tư, luôn có thể đem tất cả nguy hiểm, đều vì nàng chống đối. Hắn là cận vệ của nàng, đã đủ để nàng không thể địch nổi."

"Một tên hộ vệ có thể không để cho nàng phải ra tay?"

"Bởi vì hộ vệ Y Hách Lạc Tư của nàng, là Sứ đồ Địa của Bạc Y Tư." Trong âm thanh mờ mịt mà không linh, lần đầu tiên nghe ra tâm tình, đây là một loại tâm tình thoáng không cam lòng, cũng thoáng khiếp đảm, "Đúng vậy, Tây Lỗ Phù, chỉ có nàng, người phụ nữ chí cao vô thương này của Nhân Đức, mới có thể đem sứ đồ của Vương tước cấp một cao cao tại thượng làm hộ vệ mà sử dụng."

"Trên lãnh thổ Phong Nguyên, mùa đông mỗi năm đều sẽ bay lên từng mảng lớn hoa cỏ, thuần khiết hoàn mỹ, vô cùng mềm mại, hoa cỏ giống như

https://thuviensach.vn

không có trọng lượng bay lượn khắp toàn bộ bầu trời lãnh thổ Nhân Đức. Những hoa cỏ này được muôn vạn dân chúng coi là hóa thân của Tây Lỗ Phù. Trong truyền thuyết, trên vương miện của Tây Lỗ Phù có khảm một vòng lông tơ dùng bạch kim hiếm có điêu khắc thành, kim cương khảm thành nhị hoa của vòng hoa nhung hoa, năm đó để đúc nhung hoa quan miện này, dân chúng Nhân Đức đã tiêu hao tài phú một năm của ba tòa thành trấn. Mọi người kính yêu nàng, si mê vì nàng, cuồng nhiệt vì nàng, khuynh đảo hết mọi thứ vì nàng, không từ bất cứ việc xấu nào."

—— Lời nhắc nhở sau cùng của Bạch Ngân Tế Tư quẩn quanh trên bầu trời không khoáng.

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 8+99 Thợ Săn Phong Tân

Dịch giả:xoxASAxox

***

【Phía tây Aslan • Thành Josephine • Dịch trạm】

Trong tiếng chim hót thánh thót, thành Josephine dần dần tỉnh lại.

Ánh mặt trời tựa như còn chưa tan tuyết, mỏng manh rơi xuống từ trong tầng mây, đem toàn bộ thành thị bao phủ trong một mảnh không khí màu lam xám, trông càng thêm mấy phần lạnh giá.

Dịch trạm đã mở cửa đón khách, cửa mang theo màn cửa sợi bông dày nặng chắc chắn, ngăn cản hơi lạnh bên ngoài. Trong lò sưởi của đại sảnh dịch trạm, ánh lửa hừng hực, hơi nóng hong cả đại sảnh đến thoải mái, dễ chịu, phía sau cổng vòm đại sảnh là nhà bếp bận rộn, từng đợt, từng đợt mùi hương đồ ăn từ trong bay ra, khiến cả dịch trạm bừng lên một bầu không khí đầy sức sống mà lại bận rộn thanh thoát.

Tâm tình Tây Lỗ Phù xem ra rất tốt, giờ phút này nàng đang ngồi ở một góc, hai khúc gỗ đàn mộc màu đen điêu khắc thành ghế gỗ rộng lớn, bên trên đặt cái đệm thật dày, trên đệm bọc hai tấm da gấu màu nâu, cả khu vực bố trí cực kỳ hào hoa, phú quý, cùng những khu vực bàn đơn giản khác vô cùng khác biệt, là chỗ ngồi cao quý nhất cũng xa xỉ nhất trong đại sảnh.

https://thuviensach.vn

Nàng hơi nghiêng tựa lưng vào ghế, khe co chân tựa trên mặt ghế rộng lớn, mi mắt hơi rũ xuống, trông như đang nhắm mắt dưỡng thần.

Đứng bên cạnh nàng là Y Hách Lạc Tư, giờ phút này, hắn đang mở một cái hộp được điêu khắc từ gỗ trầm hương tử đàn, dùng một cái kẹp bạc trông vô cùng tinh xảo, cẩn thận kẹp lấy, lấy ra lá trà bên trong, từng chút từng chút cho vào ấm trà kim thạch tạo hình cổ điển mà lại trang nhã trước mặt. Sau khi hắn cho vào lá thứ chín liền ngừng lại, đậy kín hộp, sau đó đem nước nóng phục vụ dịch trạm vừa đưa tới trên bàn, vững vàng rót vào ấm trà. Một trận mùi hương vô cùng ngào ngạt, trong nháy mắt tràn ngập cả đại sảnh dịch trạm, trên mặt Tây Lỗ Phù khẽ lộ ra vẻ mỉm cười. Đây là trà nàng thích uống nhất, dù cho đi tới đâu, nàng nhất định mang theo bên người. Không chỉ nàng, cả đại sảnh dịch trạm, lữ khách đang dùng bữa sáng hoặc là uống trà nói chuyện trời đất, giờ phút này đều không ngừng ngửi lấy, tìm kiếm nơi bắt đầu của mùi hương.

Ngay lúc này, cửa lớn dịch trạm bỗng nhiên phịch một tiếng mở ra. Gió lạnh mãnh liệt xốc lên màn cửa sợi bông, xua đi một mảng lớn hơi nóng trong phòng. Mùi hương vốn ngào ngạt, cũng trong nháy mắt bị tản đi rất nhiều. Tây Lỗ Phù nhíu nhíu mày, mở mắt ra, nhìn thấy ở cửa đi vào bốn, năm tên đàn ông quần áo xa xỉ, nhưng cực kỳ thô tục.

Một tên đàn ông trung niên cầm đầu, xoay đầu lại nhìn phía Tây Lỗ Phù một cái, sau đó rỉ tai với một người trông rất giống hộ vệ bên cạnh vài câu. Sau khi nói xong, hộ vệ kia đi về phía Tây Lỗ Phù, mặt gã đầy râu quai nón, chòm râu thô đen cong lên, ánh sáng trong hai mắt bắn ra bốn phía, trên khóe miệng có một vệt hẹp, trông đầy vẻ hung ác. Gã hướng về phía Y Hách Lạc Tư ngạo mạn nói, "Chủ nhân bọn ta muốn ngồi chỗ này, các ngươi nhường lại."

Y Hách Lạc Tư vừa muốn động người, Tây Lỗ Phù đã khẽ giơ tay lên, ngăn hắn lại, sau đó nàng nâng lên đôi mắt tràn ngập sóng nước, đối diện với người không có ý tốt trước mặt, nhẹ nhàng nở nụ cười, nói, "Chúng ta

https://thuviensach.vn

tới trước.""Vậy thì sao, đại nhân Lỗ Tu Đặc chưa bao giờ ngồi loại ghế thông thường, biết điều thì tránh ra, đừng ép bọn ta ra tay. Bằng không..." Vừa dứt lời, những người khác trong đại sảnh đều không ngừng quay mặt lại, bởi vì cái tên Lỗ Tu Đặc này thật sự quá là sấm rền bên tai rồi. Dù là quận chủ thành Josephine cũng phải cho gia tộc có tiền, có thế nhất thành này mặt mũi.

Tây Lỗ Phù vẫn không động đậy, vẫn như cũ thản nhiên cười.

Người đến cười dữ tợn, vung tay lên, ấm trà trên bàn trước mặt Tây Lỗ Phù trong nháy mắt mất đi hơi nóng, sau đó, nước trà bên trong liền đọng lại thành băng, khối băng nở ra cứng rắn làm nứt vỡ ấm trà.

Trên mặt Y Hách Lạc Tư bên cạnh đột nhiên bắn ra tia lạnh, nhưng Tây Lỗ Phù chỉ khẽ thở dài một tiếng, nàng nhìn ấm trà vỡ vụn, trên mặt nhẹ nhàng cười khổ một cái.

Người đàn ông râu quai nón giơ tay lên, ném qua hai đồng Tunk vàng chóe, đồng Tunk rơi xuống bàn, phát ra âm thanh lanh lảnh. "Đây là tiền bồi thường ấm trà của các ngươi." Vừa dứt lời, lữ khách trong đại sảnh dịch trạm ngoài y ra, không ngừng phát ra tiếng thì thầm thán phục, vừa ra tay chính là hai đồng Tunk vàng, cái này đủ mua một trăm ấm trà rồi. Trong lúc mọi người châu đầu ghé tai thầm thì, người đàn ông khinh bỉ mà đắc ý cười cợt, nhìn Tây Lỗ Phù, "Các ngươi vẫn là mau nhường lại đi. Số tiền này, đủ cho các ngươi ở đây thêm mấy tuần rồi."

"Đáng tiếc." Giọng nói cũng không phải của Tây Lỗ Phù vọng lại, người nói chuyện, vừa rồi vẫn đứng ở trước quầy thăm người phục vụ một số chuyện, giờ phút này, y nhẹ nhàng xoay người lại, nhìn tình hình bế tắc của Tây Lỗ Phù bên này. Y xoay mặt lại, vừa vặn hòa vào ánh mặt trời trong suốt chiếu vào từ cửa sổ, đôi mắt xanh ngọc bích của y giống như lam bảo thạch chớp lóe trong biển sâu, lông mi vàng, chân mày vàng, mái tóc vàng óng lập lòe trong ánh mặt trời.

https://thuviensach.vn

"Chỉ là hai đồng Tunk, có gì mà tiếc, Lỗ Tu Đặc là nhà giàu số một Josephine, không chỉ ở thành thị bọn ta, thậm chí ở toàn khu vực Đông Bắc, nhắc tới gia tộc Lỗ Tu Đặc, ai không biết bọn họ giàu nhất cả nước."

"Ta nói đáng tiếc, không phải là nói hai đồng Tunk vàng này, ta là tiếc ấm trà kia..." Người đàn ông tóc vàng nheo mắt lại mỉm cười. Tây Lỗ Phù nghe tiếng, quay mặt lại đầy hứng thú nhìn y, giống như đang thưởng thức một bức tranh thú vị.

"Một ấm trà nứt, có gì mà tiếc." Người đàn ông râu quai nón hừ lạnh một tiếng.

" Ấm trà này, nếu ta nói không sai, cũng không phải sản vật của Thủy Nguyên Aslan. Vì gia tộc ta buôn bán vận chuyển hàng hóa, từng tiếp xúc rất nhiều hàng hóa của những quốc gia khác. Loại ấm trà này, trước đây ta từng thấy những thương gia khác vận chuyển, hình như thuộc bộ dụng cụ uống trà của 'Lặc Gia Lạc Khắc Tư' ở Nhân Đức Đế Quốc, Phong Nguyên đúng chứ? Loại ấm trà này chỉ có gia tộc Lặc Gia Khắc Tư mới hiểu được sự tinh tế của nó, đồng thời trong chất đá lại có rất nhiều lỗ khí, vô cùng phù hợp cho việc khuếch tán và thẩm thấu vị thơm của lá trà, đồng thời dưới đáy mỗi khối đá chứa lượng lớn bột hoàng kim, đều là dùng hổ phách nguyên khối làm thành, hơn nữa không phải tùy tiện khối hổ phách nào cũng được, trong tất cả hổ phách đều chứa một loại côn trùng hóa thạch gọi là 'Thị Trà Tử', loại côn trùng này lấy các loại lá trà làm thức ăn, sau khi bọn chúng tiêu hóa lá trà, thân thể bọn chúng sẽ cho ra một loại hương tinh trà giống như sau tinh luyện, loại hổ phách này đối với bất kỳ lá trà nào, đều có tác dụng thúc đẩy, có thể khiến mùi hương ẩn trong lá trà tỏa ra đến vô cùng hoàn mỹ. Bởi vì 'Thị Trà Tử' vốn rất hiếm, vì vậy hóa thạch Thị Trà Tử trong hổ phách càng nhiều, ấm trà đó lại càng đáng giá. Từ ấm trà này nhìn tới..." Người đàn ông tóc vàng vừa nói, vừa liếc khối hổ phách dưới đáy ấm trà vỡ vụn kia một cái, "Trong hổ phách có ít nhất mười 'Thị Trà Tử', hai đồng Tunk này của ngươi, đại khái có thể mua nửa cái ấm trà

https://thuviensach.vn

đi...""Ngươi nói cái gì?!" Người đàn ông râu quai nón kia rõ ràng nhận lấy khiếp sợ, mặt gã nhanh chóng đỏ lên, nhưng cùng lúc lại không muốn làm mất mặt mũi, gã có chút chột dạ, xoay đầu qua nhìn người đàn ông gọi là Lỗ Tu Đặc.

Người đàn ông trung niên nhẹ nhàng hừ giọng, tiện tay ném ra một túi gấm nhỏ, theo tiếng bộp lúc túi gấm rơi xuống bàn, bên trong ào ào lăn ra mười mấy đồng Tunk vàng. Nhìn có vẻ, một túi này có ít nhất năm mươi đồng Tunk vàng. "Đầy tớ lỗ mãng, có chút đắc tội, vẫn xin xem xét. Những thứ này dùng để trả cho việc xấu hắn gây ra, đồng thời, cũng hy vọng các ngươi có thể nhường chỗ này lại cho bọn ta."

Lúm đồng tiền của Tây Lỗ Phù tròn tròn, không phải không nói chuyện, tròng mắt nàng phát ra ánh sáng, trông vẫn có một loại biểu hiện giễu cợt.

"Aizzz, vẫn là thật đáng tiếc..." Người đàn ông tóc vàng lại nói tiếp.

"Năm mươi đồng Tunk vàng, dĩ nhiên đáng tiếc!" Người đàn ông râu quai nón vừa rồi có chút lúng túng, giống như muốn cứu danh dự, lạnh lùng nói.

"Ồ không, ta vẫn như cũ không phải nói năm mươi đồng Tunk vàng này, ta đáng tiếc, là những lá trà kia..." Người đàn ông tóc vàng nở nụ cười sảng lãng, hàm răng trắng nõn ở trong ánh mặt trời trông đặc biệt mê người.

Vẻ mặt Tây Lỗ Phù càng lôi cuốn, xem ra nàng đối với người đàn ông tóc vàng này càng thêm hứng thú rồi.

"Từ hương trà vừa bay ra mà đoán, nếu ta không nói sai, là trà vị khách này pha, lại là lá trà cao cấp nhất Nhân Đức, gọi là 'Chư Thần Oán'. Tại sao lại gọi bằng cái tên này? Là do giá của lá trà, ngay cả thần, cũng sẽ than đắt nha..." Nói tới đây, người đàn ông tóc vàng không nhịn được khẽ cười lên ha ha.

https://thuviensach.vn

"Có thể hơi đắt, lẽ nào năm mươi đồng Tunk vàng vẫn chưa thể mua mấy lá trà sao?" Người đàn ông râu quai nón đầy mặt tức giận khó thể tin.

"Có thể, đương nhiên có thể" người đàn ông tóc vàng nở nụ cười, "Có điều, cũng chỉ có thể mua mấy lá mà thôi. Giá thị trường hiện giờ của 'Chư Thần Oán', đẳng cấp cơ bản nhất cũng phải 15 đồng Tunk vàng một lá, từ mùi thơm vừa rồi phán đoán, vị khách này dùng hẳn là 'Chư Thần Oán' vô cùng thượng đẳng, vừa rồi không biết ngài đây dùng mấy lá?"

"Chín lá." Y Hách Lạc Tư lạnh như băng đáp lại, giọng nói của hắn nghe ra hoàn toàn không có bất kỳ tức giận nào, giống như một lưỡi đao lạnh như băng.

"Ai da, vậy thì thật sự đáng tiếc..." Người đàn ông tóc vàng vừa nói, vừa lắc đầu, trên mặt là vẻ tiếc nuối rất nghiêm túc, lúc y nói chuyện, đồng thời cám ơn người phục vụ trong đại sảnh, đi ra ngoài cửa, xem bộ dáng là muốn rời đi.

"Ngài đây, ngài đối với hàng hóa của Nhân Đức hiểu rõ vô cùng, ngài là người của Phong Nguyên sao?" Tây Lỗ Phù đột nhiên nhỏ giọng gọi lại người đàn ông tóc vàng đang rời đi, nàng thoáng đứng thẳng người lên, tư tháo lười biếng mà cao quý vừa rồi, giờ phút này trở nên đoan trang mà xinh đẹp.

"Không dám, ta chỉ là vừa vặn mua bán hàng hóa qua lại giữa hai nước, vải vóc, đồ dùng, hương liệu, bảo thạch, đều đã từng, vì vậy có biết một chút. Không quấy rầy, tạm biệt trước." Nói xong, mái tóc vàng chói mắt kia liền biến mất sau màn cửa. Ngoài cửa truyền đến một tiếng ngựa hí lên, hiển nhiên, một chiếc xe ngựa đã chờ ở bên ngoài rồi.Tiếng vó ngựa từ từ đi xa.

Tây Lỗ Phù nhìn đoàn người sắc mặt tái nhợt trước mặt, khe khẽ thở dài: "Xem ra hôm nay không uống được trà rồi. Chỗ này tặng cho các ngươi, ta

https://thuviensach.vn

không có tâm tình nữa." Tây Lỗ Phù hướng Y Hách Lạc Tư gật đầu, "Hơn nữa cũng gần như phải đi làm việc chính rồi."

【Phía tây Aslan • Tháp thành Josephine • Ngoài thành】

Tiếng vó ngựa chậm lại ngoài thành Josephine, Gilgamesh vẫn đang trong trầm tư, cũng không cảm thấy tốc độ xe chậm lại...

Y nhiều lần hỏi vừa người phục vụ ở đại sảnh, gã nói ngài "Ngãi Bạc" hôm nay mới hừng sáng đã tính tiền, trả phòng rồi. Gilgamesh cũng thuận tiện hỏi thăm một hồi tình trạng ngài "Ngãi Bạc", từ miêu tả của người phục vụ —— "Sắc mặt tái nhợt, đi lại không vững", "Tay phải mất tự nhiên luôn nắm chặt cánh tay trái, giống như cánh tay trái xảy ra vấn đề gì, hoặc là trông như không khống chế khẽ co giật", "Ngài ấy lúc đi rất vội vàng, ngay cả tiền thừa cũng không cần liền vội vàng rời đi" , "Ngài là bạn của ngài ấy à, ngài ấy nói nếu có người hỏi thăm, cứ nói với người đó, ngài ấy ở chỗ lần đầu vẩy rồng xuất hiện " —— Chân mày Gilgamesh khẽ nhăn, trên gương mặt bình tĩnh tự nhiên, mơ hồ lộ ra một tia lo lắng. Xem ra, nhất định phải mau tìm ra Ngãi Âu Tư. Đã sắp tới thời gian ước định bốn ngày, xem ra Ngãi Âu Tư đã sắp không kiên trì nổi. Nếu như linh hồn từ cánh tay trái của hắn chạy đi mất, hoặc đáng sợ hơn là, linh hồn thẩm thấu vào thân thể Ngãi Âu Tư, nuốt chửng thần thức của hắn... Nghĩ tới đây, ngoài toa xe vang lên một tiếng ngựa hí cao vút, kéo y từ trong trầm tư về hiện thực, y kéo lên rèm cửa sổ, phát hiện mình đã ra khỏi đường lớn ngoài thành rồi.

Y từ trong buồng xe vén lên vải mành, bước xuống. Y nhìn quanh một hồi, ngoại thành Josephine vào sáng sớm cũng không náo nhiệt, người đi đường lác đác, phần lớn là những người giao hàng vội vã, cũng không có ai chú ý tới người mặc quần áo xa hoa như y. Sau khi y trả tiền xe cho phu xe ngựa, một cái rương màu đen —— nói chính xác, trông càng giống như quan tài hơn —— từ trong buồng xe chậm rãi trôi lơ lửng ra, như được một bàn tay vô hình nâng lên, từ từ thả xuống đất.

https://thuviensach.vn

Nhóm người Kỳ Linh, chính là vào lúc này, nhìn thấy Gilgamesh.

Liên Tuyền và Thần Âm đi ở giữa, phía sau là Kỳ Linh và U Hoa, đương nhiên, xông lên trước nhất , hiển nhiên là người đàn ông như cơn gió A Khắc Lưu Khắc. Hắn vừa đi, vừa quay lại thúc giục mọi người, "Nhanh lên một chút, ta đói lắm rồi, ta muốn ăn sáng!" Nói xong câu này, hắn liền không giải thích được ngừng lại.

Đợi lúc bọn Liên Tuyền đi tới, hắn vẫn không tiếp tục đi về phía trước, trái lại, hắn quay lưng đưa tay ra hiệu với mọi người, làm một động tác dừng lại. Liên Tuyền từ bóng lưng căng thẳng của hắn có thể cảm nhận được, hồn lực trong cơ thể hắn đang chậm rãi tích lũy, giống như gặp một kẻ thù thần bí khó lường.

Liên Tuyền không nhịn được nhìn theo bóng lưng A Khắc Lưu Khắc về phía trước, lúc nàng nhìn thấy người đàn ông tóc vàng ở cửa thành, giờ phút này đang đỡ một cái quan tài màu đen lớn, hướng mấy người bọn họ chầm chậm mỉm cười, toàn thân nàng trong nháy mắt căng thẳng.Mái tóc xoăn màu vàng kim, dung mạo như thiên thần, khí thế anh vũ hiên ngang, cùng với khóe miệng vĩnh viễn cố định nụ cười mỉm hờ hững kia —— đây đã trở thành dấu hiệu vĩnh hằng của y. Y nhìn đoàn người Liên Tuyền, từ xa xa, mỉm cười gật đầu, trông tao nhã mà lại mê người. Nhưng Liên Tuyền lại giống như nhìn thấy một cảnh tượng kinh khủng nhất, theo bản năng nắm chặt vạt áo. Trước đây, nàng và Ngân Trần gần như dùng cả tính mạng đi tới địa ngục màu trắng kia cứu người này, thế nhưng, khi người này thật sự xuất hiện trước mặt mình, nàng mới phát hiện, trong lòng mình, ngoại trừ chờ đợi, càng nhiều hơn, trái lại là sợ sệt, là hoảng sợ, là bất an. Có thể cái chết của anh trai Quỷ Sơn Phùng Hồn, vì người này kéo lên một bóng mực đen, những truyền thuyết về y, lại đặt y vào một độ cao lạnh ghê người, không cách nào tới gần. Dù đây là lần đầu tiên Quỷ Sơn Liên Tuyền nhìn thấy người thật của y, trước đây cũng chỉ là từ hình vẽ và sách sử ghi lại, cùng với dáng vẻ tưởng tượng trong miêu tả của anh trai, thế nhưng, giờ

https://thuviensach.vn

phút này nàng tin chắc không thể nghi ngờ, người trước mặt này, nhất định chính là Gilgamesh.

"Sao vậy?" Kỳ Linh và U Hoa đi tới, nhìn A Khắc Lưu Khắc, Thần Âm cùng Quỷ Sơn Liên Tuyền đang dừng bước. "Người kia là sao vậy? Xem ra rất thân mật, không giống muốn gây phiền phức?" Kỳ Linh ngẩng đầu lên, nhìn thấy người đàn ông tóc vàng phía xa. Thế nhưng, y lập tức liền phát hiện, trên cổ Quỷ Sơn Liên Tuyền đã mơ hồ hiện ra mạch hồn hoàng kim cỡ tơ máu, rất nhanh, y cũng phát hiện, mặt đất ở trước mũi chân mấy người bọn họ đang chậm rãi xuất hiện một vết nứt nhỏ, giống như một mũi kiếm trong suốt, đang vụt qua bùn đất trên mặt đất trước mặt bọn họ. Sau đó, trong khe nứt kia liền tràn ra sương mù trong suốt như áng mây năm màu sặc sỡ. Sương mù màu sắc rực rỡ chầm chậm dâng lên, dần dần tạo thành một bức tường không khí to lớn ở phía trước bọn họ.

"A Khắc Lưu Khắc, ngươi..." Kỳ Linh nghi hoặc nhìn bóng lưng A Khắc Lưu Khắc, hắn hơi khom người, gót chân hơi nhấc lên, giống như một con báo nhỏ cảnh giác.

Thế nhưng, Gilgamesh chỉ khẽ cười, sau đó giơ tay lên, ống tay áo rộng của y giống như mây bay cuốn lấy một hồi, mấy sợi không khí nửa trong suốt chậm rãi thổi tới, giống như phi trùng di động phát ra ánh sáng nhạt, trên người Quỷ Sơn Liên Tuyền cùng A Khắc Lưu Khắc cũng khuếch tán ra sóng khí không nhỏ. Sau đó, khi mấy luồng không khí này đánh tới trước mặt tường không khí trong suốt to lớn, lại không có tiếng vang và va chạm lớn, trái lại, như đụng phải vô số chuông nhạc hoặc là dây đàn, trong không khí phát ra một hồi giai điệu leng ka leng keng tuyệt vời, giai điệu rất ngắn, chỉ chừng năm, sáu giây. Thế nhưng, sắc mặt A Khắc Lưu Khắc lại đột nhiên trở nên kinh ngạc.

"Giai điệu này là có ý gì?" Quỷ Sơn Liên Tuyền từ trên mặt A Khắc Lưu Khắc biết được, đoạn giai điệu nghe du dương chậm rãi này, nhất định đại diện cho một hàm nghĩa nào đó, hơn nữa A Khắc Lưu Khắc chắc chắn biết

https://thuviensach.vn

hàm nghĩa này. Nhưng khi nàng lần nữa quay đầu lại nhìn Gilgamesh, chỉ kịp nhìn thấy bóng mờ cuối cùng của y còn lại trong không khí, nụ cười mỉm của y vẫn lạnh nhạt như mây, nhưng cả người lại như bị gió thổi thành tia nhỏ, biến mất trong không khí.

A Khắc Lưu Khắc thu lại bức tương không khí trước mặt, quay đầu nói với bọn họ: "Giai điệu vừa rồi, ở Nhân Đức đế quốc bọn ta, là bài thơ ca tụng Phong Hậu Tây Lỗ Phù, mỗi nghi thức hoặc lễ tết lớn, bọn ta đều sẽ diễn tấu khúc nhạc dùng để tế tự và chúc mừng này. Ta nghĩ ý của người kia, là nói cho ta biết, Tây Lỗ Phù đã tới tháp thành Josephine." Hắn nhìn mặt mấy người một chút, sau đó hỏi: "Các ngươi có ai biết người vừa rồi kia là ai hay không? Dù ta gần như không cảm ứng được sự tồn tại hồn lực của hắn, thế nhưng ta có một loại trực giác rất hoang đường... Ta cảm thấy hắn là kẻ đáng sợ nhất ta từng gặp trên lãnh thổ Thủy Nguyên Aslan."Mọi người chậm rãi lắc đầu, Quỷ Sơn Liên Tuyền im lặng chốc lát, cũng khẽ lắc đầu: "Không quen biết."

"Nếu như là người Phong Nguyên, ta không thể không biết nhân vật này. Thế nhưng nếu như là người Thủy Nguyên, làm sao hắn lại biết khúc nhạc mừng của bọn ta chứ?" A Khắc Lưu Khắc nhìn chỗ Gilgamesh biến mất, đang trầm tư.

【Phía tây Aslan • Tháp thành Josephine • Dịch trạm Ân Trạch】

Sau khi vào thành, đoàn người liền giảm bớt tốc độ, cất bước bình thường trong thành trấn. Tuy tháp thành Josephine tụ tập rất nhiều rất nhiều hồn thuật sư, thế nhưng, dù sao đại đa số người đi đường là dân chúng không hề có hồn lực, hơn nữa bọn họ còn mang theo một "Ngân Trần" nhìn vô cùng đáng ngờ như vậy.

Thành trấn biến đổi theo thời gian, dần dần náo nhiệt lên, các loại cửa hàng dọc đường lục tục mở cửa, càng ngày càng có nhiều xe ngựa vận chuyển các loại hàng hóa, chạy như bay qua phiến đá trên mặt đường. Sau

https://thuviensach.vn

khi hỏi thăm rất nhiều dịch trạm, cuối cùng A Khắc Lưu Khắc chọn một dịch trạm tên "Ân Trạch" để ở.

Kỳ Linh ngẩng đầu nhìn biển hiệu đồng viết chữ "Ân Trạch" ở cửa dịch trạm, trong lòng nổi lên một tia cảm giác phức tạp. Năm đó chính mình lớn lên ở trấn Phúc Trạch, có tên tương tự, bản thân khi đó cách thế giới hồn thuật vô cùng xa xôi, cuộc sống cùng những người qua đường bình thường không có gì khác nhau. Thời gian mấy tháng ngắn ngủi sau đó, y lại đã biến thành Vương Tước cao cao tại thượng, hơn nữa còn kéo quan hệ với thánh kiếm "Phong Tân" của Phong Nguyên.

Mấy người lần lượt nhận phòng, sau khi sắp xếp, A Khắc Lưu Khắc liền nói với bọn họ: "Buổi chiều ta cần phải đi trước làm một chút chuyện, các ngươi ở trong dịch trạm nghỉ ngơi chờ ta."

"Ngươi muốn đi đâu?" Kỳ Linh không nhịn được hỏi.

"Ta muốn tới trình diện Tây Lỗ Phù. Dù ta không nghĩ tới nàng ấy sẽ hạ mình giá lâm tháp thành Josephine, thật ra mấy người bọn ta đã đủ rồi, xem ra nàng vẫn là không yên lòng..." A Khắc Lưu Khắc gãi đầu một cái, thở dài, dáng vẻ có chút mất mát.

"Mấy người các ngươi? Lẽ nào được phái tới, ngoại trừ ngươi ra, còn có những người khác?" Quỷ Sơn Liên Tuyền sắc bén bắt được thông tin trong lời nói của hắn, giương mắt hỏi.

"Ai da, các ngươi cũng đừng hỏi nhiều như vậy, nói chung, các ngươi ở đây nghỉ ngơi, chờ ta, ta tới chỗ Tây Lỗ Phù báo lại tình hình một chút, thuận tiện hỏi thử nàng có biết chuyện liên quan với thanh kiếm này của ngươi hay không, ngươi không phải rất muốn biết thân phận của ngươi sao?" A Khắc Lưu Khắc chuyển đề tài câu chuyện.

"Vậy chúng ta trực tiếp tới dịch trạm Tây Lỗ Phù nghỉ lại là được, cần gì phải phiền phức như vậy." Kỳ Linh nói, "Nàng ấy ngàn dặm xa xôi tới đây,

https://thuviensach.vn

cũng không đến mức xây một toà cung điện tại chỗ để ở chứ, nàng dù sao cũng phải ở trọ chứ?"

"Ta cũng muốn chứ..." Gương mặt A Khắc Lưu Khắc khổ não, "Nhưng ta không có nhiều tiền như vậy, chỗ nàng ở cao quý. Ta là người nghèo." A Khắc Lưu Khắc phất tay áo một cái, chào hỏi mọi người lên lầu đặt hành lý trước, sau đó cùng ăn một chút.Liên Tuyền và U Hoa ở cùng một phòng, đây là Liên Tuyền kiên trì, vì bảo vệ U Hoa là sứ mạng nàng không thể không hoàn thành, nàng mơ hồ cảm thấy, trong thành thị biên cảnh Phong Thuỷ quan trọng nhất này, có một trận gió lốc to lớn sắp sửa đột kích. Vì lời thề của bản thân, cũng vì tính mạng của chính mình, nàng không thể không giờ phút trông chừng Thiên Thúc U Hoa.

Nhưng Thiên Thúc U Hoa lại vô cùng không muốn: "Ai muốn ở cùng ngươi chứ. Hơn nữa, ta lại không cần ngươi bảo vệ, ai muốn tới gần ta, ta thấy hắn đầu tiên phải cẩn thận cái mạng nhỏ của chính mình. Hơn nữa, người cần bảo vệ nhất ở đây, không phải là ta, bên kia còn có một kẻ bỏ đi kìa." Thiên Thúc U Hoa Dư liếc mắt nhìn Thần Âm bên cạnh Kỳ Linh, cười lạnh một tiếng. Dọc đường, bởi vì Thần Âm, tốc độ đoàn người chịu ảnh hưởng nghiêm trọng. Vì vậy, Thiên Thúc U Hoa dọc đường đều không có sắc mặt tốt.

Lời U Hoa nói tuy rằng khó nghe, nhưng Liên Tuyền lại không thể không thừa nhận nàng nói rất có lý. Hơn nữa lời nói trước đó của A Khắc Lưu Khắc liên quan với tước ấn Thần Âm bị phong ấn vẫn như cũ quanh quẩn ở trong đầu chính mình. Vì vậy nàng suy nghĩ một chút, nói: "Được rồi. Vậy tự ngươi cẩn thận, có việc thì lớn tiếng gọi chúng ta, chúng ta ở sát vách."

"Yên tâm, lúc ta một mình ngao du thiên hạ, các ngươi còn không biết ở đâu đây." Thiên Thúc U Hoa dùng một loại giọng điệu già đời mà lại trẻ con. không nhịn được nói. Nói xong, liền tự mình vọt vào phòng.

https://thuviensach.vn

Chờ sau khi mọi người thu dọn xong, bọn họ liền cùng xuống lầu dùng bữa sáng. Nói là bữa sáng, thật ra cũng đã có chút gần đến giữa trưa. Sau khi dùng cơm xong, A Khắc Lưu Khắc liền vội vàng chạy đi. Thiên Thúc U Hoa muốn bắt y lại, kết quả chỉ kịp nắm lấy một miếng vải sau cổ y, trượt khỏi tay, Thiên Thúc U Hoa còn chưa nhìn rõ, A Khắc Lưu Khắc lại đã như làn khói, biến mất không hình không dạng. Trong ánh mắt Thiên Thúc U Hoa lóe lên mấy tia sáng không cách nào giải thích.

"Đừng làm rộn, U Hoa." Kỳ Linh gọi nàng lại, sau đó dìu "Ngân Trần" cùng lên lầu. Mấy người còn lại cũng lục tục trở về phòng nghỉ ngơi. Bôn ba mấy ngày liền khiến tất cả mọi người có chút uể oải, vì vậy Kỳ Linh sau khi trở về phòng, sắp xếp Ngân Trần thật tốt, bản thân cũng nằm xuống mặc cả quần áo ngủ trưa một lúc.

Đợi đến lúc y tỉnh lại, mặt trời đã không còn chói mắt. Y nhìn đồng hồ nước trong phòng, phát hiện đã ba giờ chiều rồi. Y nhìn Ngân Trần, phát hiện hắn vẫn như cũ ngồi yên tĩnh bên cửa sổ, cái gì cũng không có, lại giống như cái gì cũng có. Tròng mắt hắn giống như hồ nước trong suốt, phản chiếu mây trắng ngoài cửa sổ.

Lúc này, Quỷ Sơn Liên Tuyền gõ cửa một cái, sau đó đi vào.

"Chị Liên Tuyền, ngươi tìm ta có việc sao?" Kỳ Linh dùng tay xoa xoa mái tóc bị giấc ngủ vừa rồi làm rối tung, vừa ngượng ngùng hỏi.

"Ngươi còn nhớ người đàn ông tóc vàng chúng ta gặp được lúc vừa vào thành kia không?" Liên Tuyền kéo qua một cái ghế, ngồi xuống, nhìn Kỳ Linh, vẻ mặt nghiêm túc hỏi.

"Nhớ. Nhưng ta không biết hắn là ai, ta cũng không biết tại sao A Khắc Lưu Khắc sốt sắng như vậy. Ta hoàn toàn không cảm nhận được hồn lực của đối phương, dù là lúc hắn ra tay, gợn sóng hồn lực của hắn cũng vô cùng vô cùng nhỏ, nếu không có tiếng mấy sợi không khí va chạm lên bức

https://thuviensach.vn

tường phòng ngự của A Khắc Lưu Khắc, ta gần như không cảm giác được hắn dùng hồn lực. Hắn không phải là nhân vật lợi hại gì chứ. Hơn nữa, rõ ràng hắn điều khiển là gió, vậy thì hắn là người của Phong Nguyên chứ. Nếu A Khắc Lưu Khắc cũng không biết, ta lại càng không biết. Chị Liên Tuyền, ngươi nghĩ nghĩ gì lại nhắc tới hắn vậy? Ngươi biết hắn?" Kỳ Linh ngồi xuống đối diện Liên Tuyền, hai tay nâng cằm, đôi mắt to anh tuấn, nghi ngờ nháy lên."Ta nghĩ ta biết hắn là ai..." Liên Tuyền thở dài, ánh mắt rõ ràng căng thẳng một chút, "Ngươi nói không sai, hắn gần như hoàn toàn ẩn giấu hồn lực của mình, vì vậy ngươi không cảm nhận được hồn lực của hắn tồn tại. Hơn nữa, lúc hắn điều khiển những luồng không khí kia, chỉ dùng hồn lực vô cùng vô cùng mỏng manh, thế nhưng những những luồng không khí kia lại vô cùng ổn định, hơn nữa tốc độ va chạm cùng sức mạnh đặc biệt tương đồng, cho nên mới có thể trước sau tạo ra trên tương không khí âm thanh cao thấp khác nhau, tạo thành giai điệu. Loại khống chế này vô cùng kinh người, chỉ dùng ít hồn lực như thế đã đạt đến hiệu quả như vậy, vậy giống như... giống như..." , Quỷ Sơn Liên Tuyền cúi đầu suy nghĩ một chút, dường như đang cân nhắc nói thế nào mới có thể khiến Kỳ Linh hiểu được, "Giống như là dùng một cái tơ nhện, treo được một tảng đá lớn."

"Lợi hại như vậy?" Kỳ Linh trợn to hai mắt, "Nếu người Phong Nguyên kia lợi hại như vậy, vậy A Khắc Lưu Khắc hắn phải biết hắn mới đúng chứ!"

"A Khắc Lưu Khắc không quen biết hắn, bởi vì hắn là người Thủy Nguyên chúng ta." Con ngươi Quỷ Sơn Liên Tuyền hơi rung động.

"Thủy Nguyên? Vậy làm sao hắn có thể điều khiển gió?..." Kỳ Linh nghi hoặc, đột nhiên hắn chợt ngẩng đầu, trên mặt ngạc nhiên như thấy quỷ, "Lẽ nào hắn chính là... Hắn chính là..."

"Đúng, ngươi nghĩ tới không sai, hắn chính là Gilgamesh." Quỷ Sơn Liên Tuyền chậm rãi gật đầu, khẳng định suy đoán của Kỳ Linh.

https://thuviensach.vn

"Vậy tại sao hắn lại xuất hiện ở đây? Lẽ nào hắn không sợ Bạch Ngân Tư Tế đuổi bắt hắn sao? Hơn nữa sao hắn lại cũng có một bộ quan tài giống chúng ta như đúc? Bên trong là cái gì? Sẽ không cũng là..." Kỳ Linh nắm lấy tóc của chính mình, vẻ mặt càng ngày càng thống khổ, dường như bị suy nghĩ trong đầu của chính mình dọa sợ rồi.

"Vì vậy ta muốn đi tìm hắn, ta muốn hỏi rõ." Ánh mắt Quỷ Sơn Liên Tuyền bình tĩnh lại, nàng nhẹ nhàng nói qua.

"Ngươi muốn hỏi hắn cái gì chứ?" Kỳ Linh rõ ràng hơi sốt sắng lên.

"Có rất nhiều chuyện muốn biết rõ. Thật ra đi tới đoạn đường này, bắt đầu từ đứa bé trai phờ phạc tự xưng Bạch Ngân Tư Tế mà anh trai Phùng Hồn của ta gặp trong Hành Lang Vực Thẳm, cho đến ta và Phùng Hồn cùng bị ra lệnh truy sát 'tin đỏ', lại tới Phùng Hồn ở đảo Tây Lưu Nhĩ vì cứu ta mà tự sát chết, sau đó lại đến ta và Ngân Trần lẻn vào đáy biển Lôi Ân, bị Sứ đồ của Tu Xuyên Địa Tạng bắt đi, bị cấy thử nghiệm mạch hồn mới... Phát sinh chuỗi sự việc này, giống như vô số sợi dây thừng, thế nhưng, những dây thừng này thật ra đều có cùng một nút thắt, đó chính là Gilgamesh. Chỉ có hắn mới có thể giải mở tất cả những thứ này." Quỷ Sơn Liên Tuyền đứng lên, ánh mắt hướng ra ngoài cửa sổ, "Ta nhất định phải tìm hắn, hỏi rõ ràng thử."

【Phía tây Aslan • Tháp thành Josephine • Ngoài cửa thành Đông】

Trong không khí xoáy ra một luồng khí màu đen, sau đó nhanh chóng ngưng hóa thành hai bóng người cao to. Đặc Lôi Á và U Minh, hai thân áo choàng đen kịt, nhóng chóng hạ xuống ngoại thành trống trải lúc giữa trưa. Nàng nhanh chóng quan sát một chút hoàn cảnh xung quanh, trên mặt một tầng cảnh giác nhàn nhạt. U Minh bên cạnh vẫn như cũ một mặt quỷ quái bất thường, lồng ngực mở rộng trong gió, tản ra sát khí hừng hực.Hai người nắm lấy áo choàng, đi vào trong thành. Vừa đi mấy bước, liền phát hiện ngoài cửa Đông tháp thành Josephine, dưới cửa thành cao to, một Bạch

https://thuviensach.vn

Ngân Sứ Giả mặc áo choàng màu xám đen, mang theo mũ trùm, dáng vẻ u buồn mà lặng yên chờ đợi bọn họ. Y không động đậy, trông giống như một gốc cây khô héo đứng cạnh cửa thành, hoặc là một bóng đen dính sát vách tường. Chờ sau khi Đặc Lôi Á và U Minh đến gần, y mới nhẹ nhàng ngẩng đầu lên, một đôi mắt hẹp ở dưới bóng của mũ trùm, lóe lên ánh sáng sắc bén.

"Vương tước Đặc Lôi Á!" Người kia cung kính, cúi người xuống. U Minh khinh bỉ hừ lạnh trong cổ họng một tiếng, đồng tử căng chặtg, "Phốc phốc" hai tiếng, hai lỗ hổng liền nổ tung trên vai người kia, máu bắn tung toé lên vách tường.

"Các ngươi thật sự là càng ngày càng không coi ai ra gì, ta dạy các ngươi thế nào." Đặc Lôi Á nhìn người kia, chân mày khẽ nhăn lại, "Dù các ngươi lệ thuộc biên chế 'Thiên Cách', theo lý nên đối với ta cung kính nghe lệnh, thế nhưng đừng quên, U Minh là Vương tước cấp hai cao quý, địa vị cao hơn ta nhiều. Ngươi thấy Vương tước U Minh, lẽ ra nên hành lễ.

"Thuộc hạ biết sai rồi." Sứ giả Thiên Cách cắn chặt hàm răng, cố nén đau nhức trên bả vai.

"Ngươi ở đây làm gì?" Đặc Lôi Á đưa tay ra, đặt lên vai người kia, hồn lực tinh khiết ào ạt chảy vào vết thương của y.

"【Trung tâm】 Cách Lan Nhĩ Đặc vừa truyền tin mới tới, là trực tiếp truyền đạt cho hai vị Vương tước, vì vậy ta ở đây đợi hai vị Vương tước đến, ngay lập tức bẩm báo với Vương tước."

"Nói đi." Giọng U Minh trầm thấp, thô ráp, có sức hút, như một lưỡi hái rỉ sắt, cắt không khí.

"Bạch Ngân Tư Tế bảo ta truyền đạt với hai vị Vương tước tin tức mới liên quan với Phong Hậu Tây Lỗ Phù."

https://thuviensach.vn

"Thông tin trước đó sai?" Trên mặt Đặc Lôi Á thoáng hiện lên vẻ giật mình.

"Không phải sai, là không hoàn chỉnh." Sứ giả Thiên Cách nói tiếp, "Tư liệu trước đó đưa cho hai vị Vương tước đã quên nói một tin tức quan trọng, nếu không biết được thông tin, ước đoán của hai vị Vương tước đối với thực lực của Tây Lỗ Phù sai lệch nghiêm trọng."

"Là Bạch Ngân Tư Tế biết được thiên phú hay hồn thú của nàng sao? Hay là đã biết rõ tác dụng thực tế hồn khí 'Nữ Tu Nguyện Cầu' của nàng?" Đặc Lôi Á hỏi.

"Cũng không phải. Những thứ này vẫn là câu đố chưa biết. Hiện nay toàn bộ Thiên Cách vẫn đang dốc toàn lực thăm dò."

"Ngoại trừ thiên phú, hồn khí, hồn thú, vậy còn có cái gì có thể ảnh hưởng nghiêm trọng phán đoán đối thủ của chúng ta?" Sắc mặt Đặc Lôi Á ngày càng tệ, nàng có một loại linh cảm mơ hồ linh cảm, lời nghe được sau đó, tuyệt đối không phải chuyện dễ dàng gì. Bằng không, Bạch Ngân Tư Tế cũng không cần gấp gáp đuổi theo phát ra tin tức mới để nhắc nhở hai người bọn họ.

"Tin tức mới nhất chính là, Tây Lỗ Phù ngoại trừ mang theo Sứ đồ Địa, Y Hách Lạc Tư tới tháp thành Josephine, đi theo nàng còn có 99【Thợ săn Phong Tân】. Có điều động toàn bộ 99 thợ săn Phong Tân hay không, hiện chưa biết, nhưng từ chấn động sóng hồn lực bước đầu dự đoán, 【Thợ săn Phong Tân】 đi theo, sẽ không ít hơn bốn mươi.""Thợ săn Phong Tân'?" Con mắt xanh thăm thẳm của U Minh trôi nổi ánh sáng lạnh, "Cái gì là 'Thợ săn Phong Tân'?"

"Nói đơn giản, 'Thợ săn Phong Tân' chính là hộ vệ chuyên thuộc của Tây Lỗ Phù, bọn họ chỉ nghe mệnh lệnh từ Tây Lỗ Phù, hơn nữa là tuyệt đối vô điều kiện, bất chấp tất cả chấp hành. Dù là Tây Lỗ Phù bảo bọn họ

https://thuviensach.vn

lập tức tự sát, bọn họ cũng sẽ không chút do dự mà dâng lên tính mạng của chính mình, đồng thời coi đây là vinh quang."

"Vậy thì có gì đáng sợ? Đặc Lôi Á cũng có một cung điện thị vệ, nhưng không mang lại một chút tác dụng nào." U Minh cười lạnh một tiếng, có chút xem thường. Nhưng Đặc Lôi Á không nói gì, nàng dường như đang tự hỏi hàm nghĩa sau những lời nói này.

Quả nhiên, sứ giả Thiên Cách lắc lắc đầu, tiếp tục bổ sun, nói: "Vương tước U Minh, tình hình không chỉ như vậy. Trong tin tức Bạch Ngân Tư Tế truyền đến nói, theo tình báo hiện nay đã thu thập được, 'Thợ săn Phong Tân' cần phải qua quá trình cực kỳ hà khắc, thậm chí biến thái đến không thể tưởng tượng nổi mới có thể tạo thành. "

"Đầu tiên, tất cả 'Thợ săn Phong Tân' chuẩn, lúc còn ở giai đoạn bào thai, người nữ làm cơ thể mẹ mang thai bọn họ, nhất định phải được mang tới ở trong Phong Tân Đạo, hơn nữa phải là ở ba tháng đầu mang thai đã ở trong Phong Tân Đạo, mãi cho đến khi các nàng sinh nở, mới có thể rời khỏi. Như vậy, mỗi một 'Thợ săn Phong Tân' chuẩn, từ lúc mới bắt đầu là phôi thai phát triển, đến lúc hoàn thành huấn luyện cuối cùng, chân chính trở thành 'Thợ săn Phong Tân', đều có thể bảo đảm ở trong Phong Tân Đạo, tiếp nhận lễ rửa tội thuần túy nhất của nguyên tố gió. Thân thể của bọn họ chính là tồn tại hoàn toàn vì nguyên tố gió.

"Tất cả thai nhi sau khi sinh ra, sẽ toàn bộ được đưa tới hẻm núi có sức gió mạnh nhất Phong Tân Đạo, 'Lộc Minh', ở đó chịu gió lốc liên tục thổi, thân thể non nớt của bọn họ sẽ dưới ảnh hưởng của nguyên tố gió cuồn cuộn không ngừng, ngày đêm không nghỉ, tiến hóa thành thể chất nguyên tố gió vô cùng thuần túy. Đương nhiên, trong quá trình này, phần lớn đứa trẻ mới sinh đều sẽ không chống đỡ được điều kiện khí hậu ác liệt như vậy mà chết đi. Còn dư lại, chỉ hiếm như lá mùa thu.

https://thuviensach.vn

"Lại sau đó, tất cả đứa trẻ sống sót sẽ được một hồn thuật sư cung đình dẫn dắt, dạy bọn họ luyện tập các loại hồn thuật bảo mật cực cao của Phong Nguyên. Đồng thời, vào một tháng rét lạnh nhất mỗi mùa đông, bọn họ nhất định phải một lần nữa đi vào hẻm núi 'Lộc Minh' lạnh thấu xương, không ăn không uống, ở lại mấy ngày, trong mấy ngày đó, điều kiện thân thể sẽ chịu thử thách và dằn vặt to lớn. Cứ như vậy bọn họ trưởng thành đến chín tuổi, năm đầu ở lại một ngày, năm thứ hai ở hai ngày, năm thứ ba ở ba ngày, cứ vậy mà suy ra, đến năm thứ chín, bọn họ nhất định phải ở đó vượt qua cực hạn chín ngày không ăn không uống. Trong chín năm này cũng sẽ không ngừng có người không chống đỡ được thử thách ở hẻm núi 'Lộc Minh' mà chết trong quá trình trưởng thành."

"Mà quá trình huấn luyện sau chín tuổi, hiện nay hoàn toàn chưa biết. 'Thiên Cách' vẫn luôn cố gắng, nhưng trước sau không dò hỏi được tình báo liên quan. Dường như hết thảy huấn luyện sinh chín tuổi còn sống sót, sau khi trải qua thí luyện chín ngày tử vong cuối cùng này, đều thần bí biến mất tập thể. Không ai biết bọn họ đi đấu, sắp trải nghiệm cái gì, đợi đến lúc bọn họ mười tám tuổi xuất hiện lần nữa, bọn họ cũng đã biến thành ác mộng trong miệng hồn thuật sư Phong Nguyên 'Thợ săn Phong Tân'. Không ai biết trong chín năm biến mất này, đến cùng bọn họ đã trải qua huấn luyện gì.'"Thợ săn Phong Tân' luôn duy trì số lượng 99 người. Một khi có người chết đi trong lúc chấp hành nhiệm vụ, như vậy, ngay lập tức sẽ có 'Thợ săn Phong Tân' mới ngang ngửa số lượng đã chết, xuất hiện thần bí từ trong Phong Tân Đạo."

Sứ giả Thiên Cách nói tới đây, dừng lại nghỉ ngơi, y dường như cũng cảm nhận được bầu không khí nghiêm nghị giờ phút này. Y cúi đầu, vô cùng cẩn thận chờ mệnh lệnh của Vương tước.

"Vậy... có phán đoán bước đầu thực lực của 'Thợ săn Phong Tân' không?" Đặc Lôi Á cẩn thận hỏi thăm.

https://thuviensach.vn

"Trong tin tức của Bạch Ngân Tư Tế nói, bởi vì chín năm biến mất thần bí kia không thể nào điều tra, vì vậy đến cùng cuối cùng thực lực của 'Thợ săn Phong Tân' cao cỡ nào, không cách nào phán đoán. Chỉ có thể bước đầu suy đoán, về mặt thực lực hẳn ngang cấp với Sứ đồ Địa, Y Hách Lạc Tư, nhưng hạn cuối không cách nào phỏng chừng. Nhưng dựa vào quá trình huấn luyện hà khắc chín năm đầu để dự đoán, huấn luyện chín năm hẳn là càng thêm nghiêm khắc, vì vậy Bạch Ngân Tư Tế cho rằng, thực lực của 'Thợ săn Phong Tân' ít nhất là cấp 'Vương tước'."

"Ý ngươi là, Tây Lỗ Phù mang theo một Sứ đồ Địa, một tấm khiên thần cấp, còn có bốn mươi mấy 'Vương tước' đến cùng chúng ta đánh nhau? Vậy chúng ta còn đánh cái gì? Không bằng nói chúng ta trực tiếp đi chịu chết." Giọng nói U Minh trở nên sắc bén, lãnh khốc, giống như một thanh đao thép cắt vào băng.

"Còn việc gì muốn bổ sung?" Sắc mặt Đặc Lôi Á trông cực kỳ trắng xám.

Sứ giả Thiên Cách nhắm mắt tiếp tục bổ sung: "Bạch Ngân Tư Tế nói, từ tình báo trước mắt lấy được mà nói, 'Thợ săn Phong Tân' có thể không phải người... Bọn họ có rất nhiều loại khả năng, hiện nay không cách nào suy đoán đến cùng bọn họ là thuộc tính gì. Bọn họ có thể là người, có thể là thú, cũng có thể là Tử Linh, thậm chí có thể là binh khí tối thượng nhân cách hóa, hoặc là sinh vật trộn lẫn giữa những hình thức này... Bọn họ có thể mỗi người đều giống nhau như đúc, thiên phú tương đồng, hồn lực tương đồng, lại có thể chín mươi chín người bọn họ có chín mươi chín loại thiên phú khác nhau... Hiện nay cũng không biết bọn họ có thể sử dụng hồn khí hay không, cùng với có thể điều động hồn thú hay không..." Giọng nói sứ giả Thiên Cách ngày càng nhỏ, cuối cùng dừng lại trong miệng tự thuật, sốt sắng mà ngẩng đầu lên, phát hiện Đặc Lôi Á khẽ tựa lên tường thành, trong ánh mắt một mảnh mệt mỏi suy yếu.

https://thuviensach.vn

"Tại sao hiện giờ Bạch Ngân Tư Tế mới nói với chúng ta?" Đặc Lôi Á nhấc lên đôi mắt, sức mạnh trong ánh mắt như bị đánh tan đi.

"Bởi vì lúc trước, Bạch Ngân Tư Tế cũng không biết, Tây Lỗ Phù sẽ xuất ra 'Thợ săn Phong Tân'."

"Tây Lỗ gì đó đến cùng muốn làm gì?" Đặc Lôi Á im lặng rất lâu, cuối cùng hỏi.

"Thuộc hạ không biết."

"Vậy Bạch Ngân Tư Tế có biết hay không?" Đặc Lôi Á vẫn như cũ truy hỏi.

"Thuộc hạ không biết Bạch Ngân Tư Tế có biết hay không." Giọng nói sứ giả Thiên Cách có chút run rẩy.

"Chỉ như vậy?" Đặc Lôi Á từ trên vách tường dựng thẳng người dậy."Chỉ như vậy." Sứ giả Thiên Cách nâng lên băng long, vừa dứt lời, trước mắt y hoa lên một cái, chỉ cảm thấy tầm mắt đột nhiên xoay tròn rơi xuống.

Đặc Lôi Á dùng sức vẩy máu trên móng tay lên vách tường, lạnh lùng nhìn đầu sứ giả Thiên Cách rơi xuống đất trước mặt. Gió thổi trường bào của nàng bay lên, như một đóa hoa màu đen nhẹ nhàng to lớn.

【Phía tây Aslan • Tháp thành Josephine • Dịch trạm Ân Trạch】

Kỳ Linh nhìn ngoài cửa sổ một lúc, phát hiện ánh trời chiều đã không biết chìm xuống lúc nào, ngoài cửa sổ sót lại chút đỏ đậm, bầu trời chẳng mấy chốc sẽ đến đêm đen, không khí nhanh chóng lạnh dần.

A Khắc Lưu Khắc vẫn chưa về, không biết hắn còn bao lâu nữa. Trong lòng Kỳ Linh khó chịu, những lời nói của Liên Tuyền vẫn quanh quẩn trong

https://thuviensach.vn

đầu y, cả buổi chiều, y đều trong suy nghĩ miên man, vô số bí ẩn giống như nổ tung trong ngực y, khiến y cảm giác sắp nghẹt thở rồi.

Y kéo cửa ra, đi tới căn phòng sát vách của Liên Tuyền, y gõ cửa cả buổi, kết quả không có ai đáp lại. Liên Tuyền hiển nhiên vẫn chưa về. Nàng đã rời đi cả buổi chiều, nếu như không tìm được Gilgamesh, nàng hẳn đã sớm nên trở về rồi. Thế nhưng nếu như tìm được, nàng cũng nhất định sẽ nghĩ cách thông báo chính mình, sẽ không tự mình đơn độc mạo hiểm. Vậy nàng đâu?

Kỳ Linh thăm dò đẩy cửa một cái, phát hiện cửa mở ra, Kỳ Linh duỗi người nhìn vào, quả nhiên, Liên Tuyền chưa trở về. Chỉ có một mình Thần Âm nằm trên giường, nàng nhắm mắt lại, trông như là ngủ thiếp đi. Kỳ Linh thử gọi nàng mấy tiếng, Thần Âm vẫn ngủ say, nhìn dáng vẻ sắp mệt chết rồi. Kỳ Linh đóng cửa lại, xoay người đi đến phòng của U Hoa.

Thế nhưng, sau khi Kỳ Linh đóng cửa lại, trên thân thể Thần Âm vừa nằm ở trên giường, dần dần biến ảo ra một trận sương mù màu xanh nhạt, chỉ chốc lát sau, thân thể Thần Âm đã biến mất, trên giường, chỉ còn một viên bảo thạch màu băng lam, trong những tia nắng còn sót lại của mặt trời chiều, lóe lên ánh sáng quỷ dị.

Kỳ Linh đẩy cửa phòng Thiên Thúc U Hoa ra, nhảy vào, "U Hoa, cùng đi ăn cơm đi, ta đói bụng rồi." Sau khi gọi mấy tiếng mới phát hiện, phòng của U Hoa cũng không có ai. Cả phòng một mảnh lạnh lẽo. Đệm chăn chỉnh tề, bàn ghế xếp đặt gọn gàng, trông dáng vẻ gần như là chưa sử dụng tới.

"Cái này cũng quá kỳ quái rồi, người đều đi đâu rồi chứ?" Kỳ Linh lấy tay ôm ngực, có chút buồn bực không rõ.

Thế nhưng, y cũng không ý thức được, đội nhóm trước nay một tấc cũng không nhau này của bọn họ, trong nháy mắt, đã bị sức mạnh nào đó chia rẻ.

https://thuviensach.vn

À không, hắn là nói, sức mạnh này quá thần bí khó lường, nó khiến đội nhóm này, chủ động tách mình ra thành từng đơn thể.

Kỳ Linh, Quỷ Sơn Liên Tuyền, A Khắc Lưu Khắc, Thiên Thúc U Hoa, Thần Âm, 'Ngân Trần'.

Giờ phút này, bọn họ đều trong cùng một trạng thái: đơn độc.

—— Y ngây thơ, cũng không ý thức được, một tấm lưới lớn màu đen đã chậm rãi căng ra, giờ phút này, hai chân y đang đứng trên trung tâm một con gió lốc sâu không thể lường, một tiếng động liền bùng nổ.

Bầu trời ngoài hành lang đột nhiên đen kịt lại, ánh mắt Kỳ Linh không kịp thích ứng, tựa như đột nhiên bay tới một đám mây đen to lớn, nuốt chửng sạch sẽ hết thảy tia sáng còn lại trong bầu trời. Trong lòng y đột nhiên nổi lên một loại hoảng sợ không thể giải thích, vì vậy y liền chạy tới căn phòng của mình, cùng với cử động kịch liệt của y, dụng hết toàn lực đẩy cửa phòng ra, luồng không khí lạnh giá to lớn thổi vào mặt.

【Phía tây Aslan • Tháp thành Josephine • Sông Josephine】

Bầu trời hoàn toàn đen kịt.

Bóng tối phủ xuống tốc độ quá nhanh, cả thành thị cũng không kịp thắp sáng đèn đuốc. Trong nháy mắt, tựa như mọi ánh sáng trên thế giới đều biến mất. Trong thành truyền đến tiếng la hét kinh ngạc của mọi người, líu ra líu ríu chen trên bầu trời thành phố.

Biên cảnh phân giới nơi tháp Josephine, nước sông bình tĩnh đột nhiên kịch liệt cuồn cuộn lên. Mặt sông rít gào chạy chồm như một con rắn lớn phát điên.

Trong nháy mắt bóng tối phủ xuống, năm mươi bảy quả cầu sáng xoay tròn, từ trong nước sông chậm rãi bay lên, quả cầu gióng như bọt khí nửa

https://thuviensach.vn

trong suốt, óng ánh, trong mỗi một cái bọt khí đều cuộn tròn một bóng người trường bào màu bạc tự do. Trên mặt sông bao la vô cùng, mọi thứ được năm mươi bảy cái bọt khí trôi nổi lên này chiếu sáng.

Từ trời đêm đen nhánh nhìn xuống, những bọt khí này trông như động tác chậm chạp, nhưng lại di động cực kỳ mau lẹ, chúng lấy một loại tư thái nhẹ nhàng như u linh khẽ bồng bềnh, đều hướng về cùng một chỗ bơi đi, đó là dịch trạm Tây Lỗ Phù nghỉ lại.

Ánh sáng bay lơ lửng đầy trời, kéo theo cái bóng mơ hồ, giống như một đám u linh màu trắng trôi nổi, chậm rãi xẹt qua bầu trời tháp thành Josephine.

Cả thành thị được hào quang của bọn họ che lại, như trên một gương mặt ngủ say, nhẹ nhàng kéo qua một tấm vải trắng.

Cảnh tượng kỳ quái như vậy kéo dài mười mấy giây liền biến mất.

Trong bóng tối đột nhiên phủ xuống, mọi người thất kinh, gần như không có ai chú ý tới năm mươi bảy cái bọt khí phát sáng này.

Gió to bắt đầu vù vù thổi lên.

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 9: A Khắc Lưu Khắc Bị Giam Cầm

Dịch giả:xoxASAxox

***

Tia sáng càng ngày càng mờ, gió to gào thét, nghe như tiếng quỷ khóc.

Trong không khí tràn ngập mùi cát sỏi nồng nặc, đây là thủng lũng phía bắc tháp thành Josephine, cùng những phần khác của tháp thành Josephine không giống nhau lắm, ở đây cây cối rất ít, từng khối, từng khối núi nham thạch lớn đều lộ ra trong không khí, trông có vẻ hoang vu mà lại lạnh lẽo. Có lẽ là vì mạch núi to lớn xung quanh cản trở hơi nước thổi xuống, vì vậy nơi này quanh năm đều rất khô hạn, đối với quốc gia lấ nước mà sống như Aslan này mà nói là vô cùng hiếm thấy. Hơn nữa kết cấu mặt đất thung lũng này cũng rất phức tạp, phần lớn đất đai đều là sỏi đá và mảnh vỡ nham thạch cằn cỗi tạo thành, đất chua chiếm đại đa số, vì vậy dẫn đến thảm thực vật ở đây vô cùng thưa thớt, chỉ có một ít thực vật bụi gai chịu rét, chịu chua sinh trưởng lác đác.

Thiên Thúc U Hoa đuổi theo tia sáng đỏ thắm từ từ mơ hồ trong không khí thẳng tới nơi này.

Nàng nhỉ vào trong mắt mấy giọt chất dịch quả Hi Tư Nhã, sợi tơ màu đỏ thắm trong không khí này lại một lần nữa rõ ràng lên. Nàng biết, sợi tơ tỏa ra ánh sáng đỏ tươi đang chỉ dẫn nàng đi tới một chỗ bị bí mật che dấu.

https://thuviensach.vn

Hai giờ trước, lúc A Khắc Lưu Khắc ra khỏi cửa, nàng đưa tay chụp về phía cổ áo của hắn một cái, tuy rằng thân thủ A Khắc Lưu Khắc nhanh nhẹn như cơn gió bay đi, nhưng động tác mới nhìn qua chỉ là một cái lôi kéo hắn bình thường này của Thiên Thúc U Hoa trên thực tế đã đạt được mục đích mong muốn của nàng —— nàng đã thành công mắc 【Truy Túc】 trong lòng bàn tay kia vào trong cổ áo của A Khắc Lưu Khắc.

"Truy Túc" này là một loại nhện sống ở vòng ngoài "Hành Lang Vực Thẳm", là một loại hồn thú cấp thấp, ngoại hình trông chỉ là nhện thông thường, kích cỡ chừng nửa móng tay, toàn thân nó bóng loáng, hiện màu nâu tối, chỉ có ở phần đuôi nhện có một vệt sáng màu đỏ như máu. Loại nhện này tuy rằng hồn lực nhỏ yếu, không có bất cứ uy hiếp gì, thế nhưng nó có một đặc tính vô cùng hiếm có —— khi nó ở trong trạng thái di chuyển không chủ động, ví dụ như dưới các trạng thái di động bị động như bị gió thổi đi, hoặc là rơi xuống vách núi, hoặc là bị người bắt được, phần đuổi của nó sẽ tiết ra một loại chất khí trong suốt, hơn nữa chất khí này sẽ dùng hình thức hồn lực đọng lại trong không khí, đồng thời không bị quy tắc vật lý của không khí lưu động ảnh hưởng, ngay cả gió to cũng không thể thổi tan, tuy rằng mắt thường không thể nào nhận ra, thế nhưng dưới sự trợ giúp của chất lỏng trái Hi Tư Nhã, có thể nhìn thấy chất khí này hiện ra ánh sáng màu đỏ hết sức rõ ràng trong không khí. Bởi vì đặc tính này của nó, cho nên "Truy Túc" cũng trở thành đạo cụ để mọi người truy tìm lẫn nhau tiện dụng nhất.

Không thể không thừa nhận, người của Phong Nguyên về tốc độ có ưu thế trời cho, muốn truy đuổi người của Phong Nguyên vốn là việc có độ khó rất lớn, huống chi là lấy tốc độ của Thiên Thúc U Hoa truy đuổi A Khắc Lưu Khắc thần bí khó lường. Thiên Thúc U Hoa dọc đường dốc hết toàn lực truy đuổi, nhưng ngay cả bóng dáng của A Khắc Lưu Khắc cũng không nhìn thấy.

https://thuviensach.vn

Có điều vẫn còn may, tơ nhện màu đỏ trong không khí rõ ràng có thể chỉ ra.

Thiên Thúc U Hoa đã đuổi theo gần hai giờ, ban đầu, nàng chỉ là muốn theo A Khắc Lưu Khắc tới xem thử hắn lén lén lút lút chạy đi gặp mặt Phong Hậu trong truyền thuyết, đến cùng là muốn làm gì, kết quả, tơ nhện màu đỏ tươi trong không khí rõ ràng không phải hướng về dịch trạm trong thành, ngược lại, tơ nhện vẫn dọc theo hướng phía bắc tiến lên, ra khỏi cửa Bắc.Càng đi về phía Bắc, cây cối dọc theo đường càng ít ỏi, nham thạch hiểm trở, cát bụi khắp nơi. Tơ nhện bay vào một hẻm núi, biến mất ở chỗ rẽ.

Thiên Thúc U Hoa do dự ở lối vào hẻm núi một lúc, sau đó khẽ cắn răng đi vào theo.

Tơ nhện màu đỏ trong không khí lúc đi ngang qua cửa một hang đá, rẽ vào, sau đó lại chui ra, sợi tơ đỏ tại cửa động rõ ràng đã biến thành hai cái. Rất hiển nhiên, sau khi A Khắc Lưu Khắc chui vào hang động này, lại ra khỏi, tơ nhện đi ra ngoài kia, sau khi tiếp tục hướng về sâu trong hẻm núi một đoạn liền đứt ngang trong không khí. Có thể là A Khắc Lưu Khắc phát hiện sự tồn tại của "Truy Túc" trên người, cũng có thể là khoảng cách theo dấu của "Truy Túc" đã đến hạn mức tối đa, chất khí màu đỏ sau đuôi đã tiêu hao hết.

Bất luận như thế nào, trong hang động này, nhất định có bí mật. Nếu không, A Khắc Lưu Khắc sẽ không ngàn dặm xa xôi chạy tới đây. Tơ nhện màu đỏ tỏa sàn kia giống như một cạm bẫy nguy hiểm, lại tỏa ra lực hấp dẫn chết người. Thiên Thúc U Hoa đứng ở cửa động, tơ nhện trước mắt theo hiệu lực yếu bớt của trái Hi Tư Nhã trong mắt nàng dần dần trở nên mơ hồ.

Bất luận thế nào, đáp án đang ở trước mắt.

https://thuviensach.vn

Con ngươi Thiên Thúc U Hoa căng chặt, một luồng hồn lực màu vàng kim nổi lên quanh người. Băng cung to lớn đã hiện ra trong không khí, tay trái nàng nắm cung, tay phải tìm kiếm hơi nước trong không khí xung quanh, nhưng khiến nàng thất vọng chính là xung quanh quá khô khan, nguyên tố nước có thể sử dụng thật sự là có hạn, trong lòng nàng mơ hồ có chút lo lắng.

"Nếu như Quỷ Sơn Liên Tuyền ở đây thì tốt rồi, 'Tuyết Yêu Thiểm Quang' thật sự là một loại thiên phú tiện dụng." Thiên Thúc U Hoa âm thầm oán hận trong lòng một hồi, nàng ta cũng chỉ sứ đồ bình thường giống như mình mà thôi, nhưng mà ngắn ngủi mấy tháng, nàng ta lại đã lột xác thành Vương tước Vĩnh Sinh, thân mang ba loại thiên phú —— ngay cả thiên phú "Vĩnh Sinh" chính mình tự hào nhất, nàng ta cũng mạnh hơn mình. Có điều, trời cao cũng cho nàng một trò đùa không nhỏ, "Khế ước Vĩnh Sinh " đối với nàng ta mà nói, chính là trò cười tàn nhẫn nhất đi, nếu như mình chết rồi, vậy thì nàng ta cũng phải chôn cùng. Nghĩ tới đây, khóe miệng Thiên Thúc U Hoa nở nụ cười gằn, động người đi vào hang động.

Hang động không lớn, một chút là có thể nhìn đến trong cùng, hang động trên đất bày một ngọn đèn đang đốt, hiển nhiên là A Khắc Lưu Khắc vừa rồi thắp sáng để lại. Trong tia sáng mơ hồ, Thiên Thúc U Hoa nhìn thấy phía cuối hang động là một hồ cạn hình vuông không lớn không nhỏ. Nước trong ao cũng không trong suốt, đồng thời mơ hồ tỏa ra một mùi nước đọng hôi thối, trông hẳn không phải là nước suối lưu động.

"Có nước là tốt rồi." Thiên Thúc U Hoa hơi thở phào nhẹ nhõm, nhưng lập tức, một trận hồn lực yếu ớt đến gần như khó thể nắm bắt từ cuối chỗ tăm tối truyền đến, "Ai ở bên kia?" Hồn lực toàn thân Thiên Thúc U Hoa căng thẳng, một tấm lưới dây cung đan xen bện thành, trong nháy mắt mở ra trước mặt nàng, ngăn trở nguy hiểm chưa biết ở phía trước có thể xuất hiện bất cứ lúc nào.

Thế nhưng, thứ trong bóng tối không có bất cứ động tĩnh gì.

https://thuviensach.vn

Thiên Thúc U Hoa nín thở cùng đợi, trong lòng nàng thật sự rất hoảng sợ, muốn chạy trốn đi, thế nhưng, tò mò với A Khắc Lưu Khắc thật sự khiến nàng không nhịn được muốn mở ra đáp án trước mặt. Đến cùng là A Khắc Lưu Khắc giấu thứ gì ở đây, tại sao phải đặc biệt tới thăm dò trước, rồi sau đó lại rời đi.Mọi thứ trong hang động lại lần nữa bình tĩnh lại, chỉ còn tiếng gió gầm rú ngoài động, ánh trăng nhàn nhạt ngoài động lọt vào, xem ra trời đã rất tối, không trở lại, Kỳ Linh bọn họ nhất định sẽ lo lắng. Nghĩ tới đây, nàng thu lại tấm lưới dây cung trước mặt, nàng đi về phía trước mấy bước, định nhặt lên ngọn đèn còn chưa cháy hết kia, thung lũng trở về nhất định một màu đen kịt, ngọn đèn này vừa may có thể dùng để chiếu sáng.

Thiên Thúc U Hoa cúi người xuống nhấc ngọn đèn lên, tia sáng chiếu rõ một vũng nước mới, ánh mắt nàng trùng hợp nhìn về phần cuối đầm nước phía trước, dưới tia sáng u ám, một bộ xác chết máu chảy dầm dề bị mấy dây xích trói buộc, không hề động đậy, ngồi trong nước đen sâu đến đầu gối.

【Phía tây Aslan • Tháp Thành Josephine • Dịch trạm Ân Trạch】

Trong phòng đã không còn ai.

Hai cánh cửa sổ mở tung, luồng không khí kịch liệt cuốn từ cửa sổ, nhiệt độ cả phòng gần như đóng băng, cái lạnh giá cùng cực quái dị không rõ xuất xứ này khiến tim Kỳ Linh đột nhiên chùng xuống, từng ngụm từng ngụm hơi thở của cậu biến thành từng cụm khói trắng trong không khí.

Không thấy Ngân Trần.

Trong không khí lưu lại dư âm chấn động hồn lực.

Kỳ Linh vọt tới trước cửa sổ, nhắm mắt lại cảm nhận một chút, liền phát hiện hồn lực phía tây cuộn trào mãnh liệt. Hắn mở mắt, mơ hồ nhìn thấy xa xa một bóng người màu đen giống như ma quái, gấp gáp hướng rừng rậm

https://thuviensach.vn

phía tây chạy đi, tốc độ của y cực nhanh, không gì sánh được, trên đường chạy trốn để lại một đường những cái bóng màu đen kéo dài, mà trên vai người kia, khiêng một người mặc áo trắng.

Kỳ Linh xoay người nhảy xuống từ cửa sổ: "Thương Tuyết!"

Khối không khí lớn nổ tung lên tiếng trả lời, Kỳ Linh trực tiếp xoay người cưỡi lên lưng Thương Tuyết Chi Nha đột nhiên biến ảo ra trong không khí, trong bóng tối, cánh trắng to lớn mở ra giữa trời, lông trắng tỏa sáng cuồn cuộn như hoa tuyết bay lượn, bọn họ hướng về bóng đen phía trước lao đi thật nhanh.

Bóng người màu đen càng chạy càng nhanh, thoạt nhìn giống như là bay trong không khí, Kỳ Linh nhịn không được nghi ngờ, "Chẳng lẽ là A Khắc Lưu Khắc?" Chỉ có người của Phong Nguyên mới có thể không cần hồn thú trợ giúp, có năng lực lướt đi trong không khí kinh người như vậy, Kỳ Linh vỗ vỗ sau lưng Thương Tuyết Chi Nha, nó hiểu ý cố sức vỗ cánh hướng phía trước nhanh chóng đáp xuống.

Cự ly từ từ rút gần, bóng người quái dị màu đen trong tầm mắt kia từ từ rõ ràng, Kỳ Linh nhìn thấy người bị người áo đen khiêng đi chính là Ngân Trần, mà người áo đen... Người áo đen kia giống như cảm nhận được hồn lực phía sau truy kích tới, trong lúc y giữ cho tiếp tục bay về phía trước đồng thời nhẹ nhàng giơ tay lên, đưa lưng về phía Kỳ Linh làm một loạt động tác tay thoạt nhìn vô cùng phức tạp ——

Trong không khí đột nhiên xuất hiện một trận gió hú sắc bén nhỏ bé, âm thanh chói tai giống như gió thổi qua khe kim loại, tuy khiến người khác nghe thấy vô cùng không vui, nhưng cũng may là vô cùng nhỏ, không đến mức làm cho người ta khổ sở. Ngay khi Kỳ Linh chuẩn bị tiếp tục giục Thương Tuyết Chi Nha tăng tốc đuổi theo, trong lúc bất chợt, hắn sinh ra một loại cảm giác kỳ diệu... Loại cảm giác này khó thể hình dung, giống như đột nhiên cả người và sư tử vừa đâm vào một bức tường không khí

https://thuviensach.vn

trong suốt, cảnh tượng trước mắt trong tích tắc trở nên chậm đi gấp ngàn lần, hình dáng lá cây xao động, số lần Thương Tuyết vỗ cánh, lông vũ bay cao trước mắt đều trở nên hiện rõ từng sợi, vô cùng rõ ràng. Giống như không khí chung quanh trong khoảnh khắc này đều bị một đại dương trong suốt bao vây lại. Thế nhưng, loại cảm giác này trong nháy mắt liền biến thất, tầm nhìn lại trở lại tốc độ bình thường, mơ hồ không rõ, gió lốc cuồn cuộn xung quanh lay động tán cây, tiếng lá cây va đập vào nhau xào xạc giống như sóng triều màu đen lăn lộn xa xa.Thế nhưng, người áo đên đã mất bóng.

Áo choàng màu đen vừa rồi còn ở cách phía trước không xa, lúc này đã không còn bóng dáng. Rừng rậm trống trải lặng ngắt như tờ. Một cơn lốc gào thét giữa trời đất dường như càng thêm vội vã.

Mây đen đã bị gió thổi thành mảnh nhỏ, lúc này trên bầu trời đen nhánh lộ ra vầng trăng cực to che giấu sau tầng mây trước đó. Ánh trăng to lớn màu da cam vẽ lên một vòng ánh sáng màu đỏ tươi, giống như một con mắt hoảng sợ khóc ra máu, treo trên bầu trời đêm.

Thương Tuyết Chi Nha đáp xuống chỗ trống trong rừng rậm, Kỳ Linh từ trên người nó bước xuống, vẫn đứng trong rừng rậm, không cử động. Nó ngẩng đầu nhìn chủ nhân, ánh trăng từ trên tán cây màu đen chiếu xuống từng bó ánh sáng, chiếu lên người hắn, ánh mắt hắn ướt át dưới ánh trăng, sau một lúc, bờ vai của hắn nhịn không được run rẩy.

Hắn, thậm chí ngay cả Thương Tuyết Chi Nha cũng không chú ý tới, lúc này, ở phía sau bọn họ, mười hai bóng người màu trắng như u linh giống nhau như đúc đang yên lặng đứng nghiêm trong bóng tối vắng vẻ.

Mười hai thợ săn Phong Tân, vẫn không cử động nhìn hắn chăm chú.

【Phía tây Aslan • Tháp thành Josephine • Rừng rậm ngoài thành】

https://thuviensach.vn

Gilgamesh khiêng quan tài rất nặng, bước nhanh xuyên qua rừng rậm, trong lòng hắn sinh ra một loại sợ hãi mơ hồ, loại sợ hãi này theo hắn càng tới gần chỗ ước hẹn với Ngãi Âu Tư trước đó càng mãnh liệt.

Trong hồn lực truyền tới từ chỗ sâu trong bóng tối phía trước, cuồn cuộn một hơi thở cuồng loạn, giống như con thú tà ác bị nhốt đang muốn xé nát lao tù giam giữ nó. Hơn nữa từ tình trạng hồn lực cảm ứng được mà xem, hồn lực tinh thuần mà chứa hơi thở đặc trưng của hoàng thất đến từ Ngãi Âu Tư, lúc này đã gần tới giới hạn hỗn loạn rồi, mà một hồn lực khác lại tỏa ra một loại lạnh lẽo âm trầm, nó tuy rằng cuồng bạo, nhưng lại bình tĩnh vô cùng, tuy rằng rất mạnh, lại không chút nào nóng nảy —— nó giống như một con rắn lớn bình tĩnh, đang từng chút từng chút quấn chặt con mồi của mình, điểm nhỏ lạnh lùng trong con ngươi đang nhìn chằm chằm con mồi đang từ từ cứng đờ, chờ đợi thắng lợi đã định trước.

Gilgamesh tăng nhanh bước chân, hắn nhớ tới lúc rời đi, Ngãi Âu Tư giao hẹn với mình, nếu như không thể trở về trong bốn ngày, vậy thì linh hồn nhốt trong cánh tay trái sẽ bắt đầu ăn mòn linh hồn vốn có của Ngãi Âu Tư, hai cái linh hồn sẽ hòa vào nhau, thẩm thấu, cuối sẽ biến thành bộ dạng gì, không ai có thể đoán trước. Nếu như thời khắc cuối cùng, Gilgamesh không thể về kịp —— "Ta sẽ ép linh hồn Ngân Trần ra khỏi cơ thể ta, linh hồn không có thân thể ở bên ngoài sẽ rất nhanh biến mất, đó chính là biến mất hoàn toàn cuối cùng."

Nhưng hiện giờ cách thời gian ước hẹn còn một khoảng nhất định, vì sao trạng thái của Ngãi Âu Tư đã không ổn định như vậy chứ?

Theo tiếng rên rỉ thống khổ từ trong khe núi chật hẹp phía xa truyền tới, Gilgamesh giơ tay lên, vô số luồng không lhis dày đặc giống như nâng cả người hắn lên, như chim bay, bay lướt về phía trước, cây cối dọc đường dưới tác động của luồng không khí to lớn ngã đổ bốn phía, sau một hồi, con ngươi hắn căng chặt, tường băng kiên cố đột ngột mọc lên từ mặt đất trước mặt, ngăn chặn cửa vào khe núi, trong nháy mắt nát bấy thành vụn băng,

https://thuviensach.vn

hắn bay người, kích động tiến vào khe núi chật hẹp, cảnh tượng trước mắt giống như một cơn ác mộng khủng bố rõ ràng ——Ngãi Âu Tư nằm dưới đất, đang thống khổ vùng vẫy, y giống như bị một cái u linh vô hình quấn quanh thân thể, từ từ siết chặt y, tay phải của y nắm thật chặt lấy vai trái của mình, giống như đang ngăn cản sức mạng cuồng bạo trong thân thể xông qua bả vai, đánh vào lồng ngực y. Toàn bộ cánh tay trái của y lúc này hoàn toàn bị long lân đen nhánh bao bọc lại, chất nhựa màu đen phát sáng dưới ánh trăng, giống như có vô số xúc tu đang cố sức muốn đâm rách vỏ bọc màu đen kia, giống như một con côn trùng to lớn bị kẹt dưới lớp da đen kịt của mình, lúc này đang dùng nó vô số cái vòi to lớn và xúc tu sắc bén, định xé ra lớp da trói buộc này.

"Ngãi Âu Tư, ta đã đem tới bình chứa ngươi muốn." Ngay cả Gilgamesh luôn luôn thản nhiên hờ hừng, trời long đất lở cũng vẫn tươi cười, lúc này trong giọng nói của hắn cũng tràn ngập lo lắng và căng thẳng khó nén, chân mày màu vàng của hắn nhíu thật chặt cùng một chỗ, con ngươi hơi run rẩy, hắn mở nắp quan tài, dưới ánh trăng, gương mặt ngủ say trong quan tài cùng Ngân Trần giống nhau như đúc.

"Chậm rồi... Không còn kịp nữa rồi..." Ngãi Âu Tư thống khổ rên rỉ, hai mắt của y một mảnh đỏ đậm, vô số tơ máu từ khóe mắt xé rách của y chảy ra, hai bên thái dương và trên cổ y, mạch máu nổi đứng lên, cả người như muốn nổ tung, y khó khăn nhếch miệng, trong cổ họng không ngừng cuồn cuộn tuôn ra máu tươi khiến cả hàm răng trắng noãn của y nhuộm đến một mảnh đỏ tươi, thoạt nhìn giống như một con quái vật há cái miệng to như chậu máu chuẩn bị cắn người, hơi thở đế vương và gương mặt anh tuấn của y không còn sót lại chút gì, "Gilgamesh... Chúng ta tính sai rồi... Chúng ta đã phạm vào một sai lầm lớn nhất..."

【Phía tây Aslan • Tháp thành Josephine • Khe núi thành bắc】

Cái xác đột nhiên xuất hiện khiến Thiên Thúc U Hoa sợ đến chết khiếp, nàng hét toáng một tiếng, hồn lực toàn thân bùng nổ cuồn cuộn, xuất phát

https://thuviensach.vn

từ bản năng, nàng quơ hai tay, trong ao "soạt soạt soạt" nhô lên vô số trụ băng sắc bén, theo mấy tiếng da thịt bị đâm rách mơ hồ, những cạnh băng bén nhọn kia đều ghim vào thân thể của người kia, có hai trụ băng to cở miệng chén, trực tiếp xuyên thủng xương hai bả vai của người kia.

Tiếng rên rỉ khó thể nghe thấy từ trong ao truyền tới.

Thì ra hắn vẫn chưa chết.

Thế nhưng, từ âm thanh yếu ớt của hắn mà xem, người này gần như cũng đã sắp chết, hắn thậm chí không có sức lực ngẩng đầu của hắn lên, hắn vẫn như cũ rũ đầu xuống, mái tóc ngắn ướt đẫm màu xám tro đậm trên đầu dán trên da đầu. Quần áo trên người hắn gần như rách bươm, lộ ra thân người rắn chắc nhưng gầy gò —— khác với cơ thể khỏe mạnh của Kỳ Linh, Nghê Hồng bọn họ, người này giống như bị hong gió, thân thể thoạt nhìn vừa mỏng manh lại vừa tái nhợt, nhưng vẫn như cũ có thể nhìn ra thân thể hắn lúc khỏe mạnh, nhất định là tràn đầy sức lực mà nhanh nhẹn, bởi vì đường cong bắp thịt của hắn rõ ràng giống như dùng dao nhỏ điêu khắc vậy.

Nàng đi tới trước mặt người kia, nâng đầu hắn lên, một gương mặt thon gầy, hai gò má và cằm lộ đều mọc râu ngắn xuất hiện trước mặt Thiên Thúc U Hoa, khe mắt hẹp dài của hắn giống như đôi mắt chim ưng, lộ ra một vẻ u ám, sống mũi hắn dựng thẳng, chóp mũi lại giống như diều hâu hơi hơi cong lên, khiến cả người hắn có vẻ tràn đầy sát khí. Mà giờ phút này, gương mặt vốn khiến người khác sợ hãi, lại vì con ngươi ra rời màu nâu xám của hắn mà sinh ra yếu ớt khiến người khác thương cảm. Trong ánh mắt của hắn giống như rót đầy bùn nhão hỗn độn, bờ môi khô của hắn nứt ra từng vệt máu, da cũng khô ráp đi, giống như một người bị phơi trong sa mạc ba ngày —— mà buồn cười là, hắn lại là bị ngâm trong nước. Xiềng xích quần vòng quanh trên người hắn leng keng thật lớn, thế nhưng rất kỳ quái, nếu như người này là một hồn thuật sư, thì xiềng xích có to hơn nữa, cũng không cách nào trói hắn lại. Xiềng xích này đối với Thiên Thúc U Hoa mà nói, dễ dàng có thể bẻ gãy. Nhưng nếu đối phương chỉ là một người bình thường,

https://thuviensach.vn

không có năng lực giãy ra khỏi xiềng xích này, vậy tại sao A Khắc Lưu Khắc lại phải phí hết tâm tư nhốt hắn ở đây?Thiên Thúc U Hoa giơ tay lên, mấy cái đã đem xiềng xích trên người hắn kéo xuống. Mất đi chống đỡ của xiềng xích, cả người hắn ngã về trước, rơi vào trong lòng của Thiên Thúc U Hoa, một hơi thở đàn ông mãnh liệt hòa lẫn mùi thối của mồ hôi và bụi bặm xông tới mặt, Thiên Thúc U Hoa hét to một tiếng, đưa tay đẩy hắn ra sau, cả người hắn ngửa mặt té nằm trong nước, lồng ngực nặng nề nhấp nhô, nước ao trong nháy mắt chảy ngược vào trong miệng hắn, khiến trong cổ họng hắn phát ra tiếng ho khan sặc nước và rên rỉ.

Thiên Thúc U Hoa vội vàng kéo đầu hắn ra khỏi mặt nước, ánh mắt của hắn nửa khép, trên cái trán nhợt nhạt còn có nửa vết máu đọng lại. Thiên Thúc U Hoa nhìn hắn, nhịn không được có chút thương cảm, nàng nhắm mắt lại, nhẹ nhàng cúi người xuống, đưa ngón tay ra, đặt lên mặt nước trong ao, 'đinh' một tiếng, một vòng xoáy nho nhỏ không ngừng nổi lên trên mặt nước. Tia sáng dao động màu vàng kim chuyển động theo quỹ đạo phức tạp, Thiên Thúc U Hoa mở mắt ra, lại càng thêm nghi ngờ, vết thương trước mặt không có chút dấu hiệu khép lại nào, thân thể hắn vẫn như cũ không ngừng rỉ máu, dưới người hắn lan rộng ra một vũng máu.

"Lẽ nào ngươi... Ngươi không biết hồn thuật?" Thiên Thúc U Hoa giống như bị xỉ nhục, chợt đứng lên. Công sức của mình vừa rồi đều uổng phí.

"Không phải..." Người đàn ông trung niên ngã vào trong vũng máu, trong cổ họng phát ra âm thanh mơ hồ, mắt của hắn vẫn đục ngầu, mờ mịt như cũ, "Ngươi mở chân trái ta ra trước... Phía sau đầu gối, chỗ khuỷu chân, ngươi phải kéo 【Lưỡi Tắm】 bám trên tước ấn của ta xuống trước... Bằng không ta không có cách nào khôi phục..."

"Tước ấn? ... Ngươi là Vương tước hay là sứ đồ?" Thiên Thúc U Hoa chợt cả kinh.

https://thuviensach.vn

"Ưm, ta là Sứ đồ Phong Nguyên." Giọng của hắn nghe khàn khàn mà tàn tạ, cảm giác vô cùng thống khổ, trong cổ họng giống như tích chứa vô số mủ máu.

Thiên Thúc U Hoa lật chân trái hắn qua, xé mở ống quần hắn, một mùi tanh tưởi trước mặt chạy ào vào khoang mũi của nàng, nàng nhịn không được phát ra một trận tiếng nôn khan. Nàng vừa nhìn thoáng qua, liền nhanh chóng rút tay về, chỗ khuỷu chân của hắn thật là buồn nôn, toàn bộ da phía sau đầu gối đã hoàn toàn thối rữa, vết thương sâu nhìn tới xương, gân thịt màu trắng lộ ra ngoài, cơ thịt xung quanh từ lâu mất đi màu máu, trắng như bã đậu, trong xương thịt hôi thối, mấy con sâu thịt màu hồng to mọng cỡ ngón tay thong thả ngọ nguậy, đó hắn là "Lưỡi Tắm" mà hắn nói...

Thiên Thúc U Hoa quay đầu, đầu ngón tay phóng ra hồn lực, mấy con sâu thịt bộp bộp mấy tiếng nổ thành máu.

【Trận Pháp Vĩnh Sinh】 chậm rãi xoay tròn trên mặt nước, tuy rằng cũng không hoàn chỉnh, có chút không trọn vẹn, thế nhưng hiệu quả chữa lành nó mang tới so với khôi phục tự nhiên cũng nhanh chóng hơn nhiều. Khi mấy con sâu thịt nổ vụn trong khuỷu chân của hắn, trận pháp trên mặt nước đột nhiên tăng nhanh tốc độ xoay tròn.

So với trong tưởng tượng phải nhanh hơn rất nhiều, người kia vừa rồi còn thoi thóp, lúc này, đã miễn cưỡng có thể ngồi dậy. Hắn ngồi trong nước, cả người ướt đẫm nhìn Thiên Thúc U Hoa, trong ánh mắt của hắn là kiên cường và thần bí của đàn ông trưởng thành, hoàn toàn khác với loại thiếu niên anh tuấn của Kỳ Linh, A Khắc Lưu Khắc bọn họ. Dưới ánh mắt giống như roi vút này, Thiên Thúc U Hoa đột nhiên cảm thấy hơi thở dồn dập."Cám ơn ngươi đã cứu ta" Người đàn ông quần áo tả tơi, dùng giọng trầm thấp nói, nhưng vẻ mặt của hắn thoạt nhìn một chút cũng không biết ơn, vẫn như cũ bao phủ băng lạnh vô tình, "Ngươi tên gì?"

https://thuviensach.vn

"Ta là... Thiên Thúc U Hoa." Nàng thu lại trận pháp trên mặt nước, "Còn ngươi?"

"Ta là A Khắc Lưu Khắc." Giọng hắn lạnh như băng nói.

"Ngươi sao vậy? Vì sao sắc mặt trắng bệch?" Hắn nhìn cô gái trước mặt không nói gì, lại nhẹ nhàng run rẩy, "Tên của ta rất kỳ quái sao?"

【Phía tây Aslan • Tháp thành Josephine • Rừng rậm bờ sông】

Nhìn một mảnh rừng hoang trống trải phía sau trong gió bão, bóng dáng của Kỳ Linh và Thương Tuyết Chi Nha vừa đuổi tới đã hoàn toàn biến thất. Tất Lạp nhẹ nhàng tháo xuống mũ trùm trên đầu mình, gương mặt xinh đẹp cùng cực của hắn, bị ánh trắng lạnh như băng tẩy rửa, giống như một đóa hoa màu ngà tinh xảo. Hắn nhẹ nhàng buông người đàn ông vác trên vai xuống, đổi thành tư thế ôm ngang, đi về bờ sông cách đó không xa phía trước. Dù ôm một người đàn ông trưởng thành, động tác của hắn cũng vẫn mềm mại như cũ, cùng với gương mặt tráng kiện và mê người của hắn không tương xứng chút nào.

Hắn chậm rãi đi dọc theo bờ sông, "Ngân Trần" nằm trong khuỷu tay mình, mở to một đôi mắt xanh lam trong suốt, không cử động đang nhìn chính mình, hắn không kinh hoảng, cũng không sợ hãi, gương mặt bình tĩnh của hắn dưới ánh trăng tẩy rửa thoạt nhìn thuần khiết như gốm sứ. Tim Tất Lạp giống như bị một đôi tay khé nhéo lên, một cảm giác chua xót khổ sở khe khẽ hiện lên từ trong hốc mắt.

"Nhiệm vụ của Bạch Ngân Tư Tế đã hoàn thành. Hiện tại chỉ cần ở bờ sông hội hợp cùng U Minh và Đặc Lôi Á là có thể trở về Cách Lan Nhĩ Đặc. Chỉ cần bước cuối cùng không có sai lầm..." Tất Lạp dời đi suy nghĩ khác trong đầu, bắt đầu ở trong lòng không ngừng tái diễn lại dặn dò của Bạch Ngân Tư Tế nói với mình trước khi xuất phát, không ngừng lặp lại từng cái ở trong đầu, xem mình có thiếu xót gì hay không.

https://thuviensach.vn

"Dọc đường không được bại lộ hành tung của mình." —— Tất Lạp tin tưởng, dọc theo con đường này cũng không có ai nhận ra mình.

"Khi ngươi đến Tháp thành Josephine, rất có thể Kỳ Linh và Quỷ Sơn Liên Tuyền đã tụ hợp với Gilgamesh, đừng để đám người Kỳ Linh phát hiện ra thân phận và hành động của ngươi." —— Vừa rồi Kỳ Linh đuổi theo mình, khoảng cách cũng đủ xa, đồng thời chính mình cũng không xoay người lại, hẳn không bại lộ thân phận của mình.

"Trừ phi hành tung bọ lộ, bị người của Phong Quốc truy sát, trong tình huống bất đắc dĩ, không đánh lại đối thủ nguy hiểm đến tính mạng, cho phép sử dụng quân cờ chạy trốn. Bằng không, ở trong phạm vi thành Josephine, đừng nghĩ tới quân cờ nhanh chóng rút lui, cần phải mang bình chứa ra khỏi Tháp thành Josephine, rồi mới dùng quân cờ rời đi trở về Cách Lan Nhĩ Đặc, bằng không, quân cờ để lại sẽ tỏa ra hồn lực mãnh liệt, rất dễ trở thành mục tiêu truy kích của đối phương, đồng thời, tuyệt đối không thể để cho người của Tây Lỗ Phù có thể thông qua quân cờ trực tiếp dời đi tới Vương thành Cách Lan Nhĩ Đặc." —— Đi tới trước một chút nữa, là có thể vượt qua tường thành phía nam của Tháp thành Josephine. Một khi vượt qua tường thành, là có thể nhanh chóng thông qua quân cờ an toàn rời khỏi."Bởi vì cũng không rõ lắm thực lực đối phương và đội hình phái ra, cho nên khi lấy được bình chứa, phải rút lui dọc theo sông Josephine, như vậy, dù bị đánh cản, nguyên tố nước mênh mông xung quanh đối với sức chiến đấu của ngươi cũng gia tăng và che chở to lớn." —— Tiếng nước bàng bạc gần trong gang tấc, trên mặt Tất Lạp rõ ràng cảm thấy từ trong thung lũng bên cạnh bốc lên vô số hơi nước tinh mịn.

"Nếu như sau đó có tình báo mới, xác định thực lực quân địch quá mạnh, chúng ta sẽ phái U Minh và Đặc Lôi Á đến đây giúp đỡ ngươi, lúc ngươi cùng bọn họ hội hợp, dựa vào thực lực của hai người bọn họ mới có thể bảo đảm các ngươi an toàn rút lui khỏi." —— Ngay khi Tất Lạp đến Tháp thành Josephine, sức giả Thiên Cách cũng đã truyền tin tới, đó chính

https://thuviensach.vn

là U Minh và Đặc Lôi Á đã được phái ra, điều này khiến tâm tình căng thẳng của Tất Lạp lại tăng lên. Lúc này trong bóng tối phía trước, vô số bóng tối rừng cây và bụi gai, tạm thời vẫn chưa cảm nhận được hồn lực của U Minh bọn họ, nhưng Tất Lạp tin tưởng, hắn là một lát sau sẽ gặp được bọn họ.

Hắn ôm "Ngân Trần" trong lòng, tăng nhanh bước chân tiến lên.

Thế nhưng, còn chưa đi được bao xa, hắn đã nhìn thấy xa xa trong bóng tối một bóng người thon dài đứng lặng yên, y lặng lẽ bất động, giống như một người bí ẩn đi trong đêm, đang đợi mình tới.

Dưới thung lũng bên trái là nước sông Josephine chảy không ngừng, xa xa bên phải là vô số cổ thụ che trời kéo thành rừng rậm, mà giờ phút này trên bão cỏ trống trải ở giữa, bóng người trong bóng tối kia, có vẻ cao ngạo mà lại âm trầm.

"Chờ ngươi rất lâu rồi." Giọng người trong bóng tối nghe có vẻ trẻ tuổi mà thích thú, hiển nhiên không phải U Minh. Y từ trong bóng tối đi tới phía Tất Lạp, bước đi thoạt nhìn ưu nhã mà lại thong thả, thoạt nhìn chỉ bước ra hai ba bước chân, nhưng trong nháy mắt lại đã tới trước mặt Tất Lạp, giống như một u linh lơ lửng không chừng.

Tất Lạp thấy rõ gương mặt của y, trên gương mặt trẻ tuổi mà anh tuấn mang theo vẻ mặt tươi cười dí dỏm, tóc ngắn mềm mại bị gió thổi đến nhún nhảy tung bay, người tới chỉ chỉ "Ngân Trần" trong lòng Tất Lạp, mỉm cười nói: "Buông hắn xuống, ta sẽ không tổn thương tính mạng của ngươi."

Mặt Tất Lạp trong nháy mắt lạnh xuống. Tuy rằng tính tình Tất Lạp ôn hòa, lúc cùng Gilgamesh đánh một trận, thái độ càng gần như ẩn lui không tranh với đời. Nhiều năm qua không hỏi việc đời, chỉ nghe lệnh của Bạch Ngân Tư Tế, làm việc cực kỳ khiêm tốn. Thế nhưng việc này cũng không đại biểu hắn có thể bị coi thường, trong toàn bộ Vương tước và Sứ đồ

https://thuviensach.vn

Aslan, dù là Vương tước cấp hai U Minh chức vị cao hơn hắn, cũng không dám nói với hắn như vậy, càng không cần phải nói Vương tước và Sứ đồ chức vị thấp hơn khác. Dáng vẻ tươi cười xinh đẹp của Tất Lạp giống như băng sương bốc lên hơi lạnh: "Ngươi là ai, giọng điệu thật lớn."

"Ta à" Người thanh niên giơ lên tay trái mang bao tay da hoẵng, xoa xoa cằm, trong hai mắt tươi cười cong cong như trăng non, thoạt nhìn ôn hòa mà lại vui thích, "Ta chỉ là Sứ đồ cấp bảy của Phong Nguyên, ta là A Khắc Lưu Khắc."

"Vậy ngươi có biết ta là ai không?" Lúc Tất Lạp nghe thấy đối phương tự báo thân phận, lạnh lùng hừ một tiếng.

"Ta biết, Vương tước cấp ba của Thủy nguyên, đã từng là Vương tước cấp một, tên của ngươi là Tất Lạp." A Khắc Lưu Khắc lại đến gần một chút, gương mặt tươi cười của hắn ở dưới ánh trăng càng rõ ràng, "Ta nói không sai chứ?""Nếu biết ta là ai, vậy ngươi nên chú ý nói chuyện đúng mực. Hơn nữa đây là lãnh thổ của Aslan, ngươi không nhường đường thì đừng trách ta không khách sáo."

"Ngươi không khách sáo thì sao chứ?" A Khắc Lưu Khắc vừa nói được phân nửa, thân hình lại đột nhiên giống như một con diệc màu đen xòe ra, hai cánh tay của y vặn trái phải một cái, hướng về phía trước hơ động, vô số đao gió dày đặt cuồn cuộn cắt tới, "Ta vẫn thật sự muốn xem thử!"

Tất Lạp giống như sớm đã biết A Khắc Lưu Khắc sẽ ra tay, lời y nói còn chưa dứt, Tất Lạp đã hai mắt căng chặt, mặt đất phía trước ầm ầm, đột ngột từ dưới đất mọc lên một bức tường băng, trước khi sóng không khí đánh tới, đã như tấm chắn dựng đứng trước mặt hắn, nhưng Tất Lạp lại đánh giá thấp sức mạnh của A Khắc Lưu Khắc, tường băng dày tuy rằng đúng lúc phòng hộ, nhưng dưới những đao gió kia đánh tới, cả mặt tường băng ầm ầm đổ nát thành vụn băng, luồng không khí còn dư lại tuy rằng mất đi sắc bén vốn có, nhưng sức mạnh khổng lồ vẫn như cũ đánh cho Tất Lạp trước mặt phải

https://thuviensach.vn

nhảy ngược ra sau mới miễn cưỡng tránh khỏi va chạm này, bằng không hai tay ôm Ngân Trần không thể ra đòn nghênh chiến, rất có thể đã té ngã ngửa mặt ra sau.

Tất Lạp trong lòng thầm giật mình, lấy lực công kích của chiêu thức kia, đã vượt xa thực lực Sứ đồ cấp bảy nên có.

Nhưng thật ra, người thật sự giật mình là A Khắc Lưu Khắc. Y nhìn Tất Lạp vẫn như cũ ôm Ngân Trần đứng yên đón gió, đè nén kinh ngạc trong lòng mình, giống như đứa trẻ ngang bướng nghiêng đầu một cái, vô cùng hứng thú nói: "Aizzz, tốc độ của ngươi đã vậy vẫn còn quá nhanh, có thể tránh khỏi công kích của ta. Xem ra truyền thuyết nói ngươi có tốc độ siêu quần, quả nhiên không nói sai. Có điều, ta đề nghị nếu ngươi muốn ra tay với ta, ngươi cũng buông hắn xuống trước, bằng không, giống như ôm một túi máu lớn đánh với ta, ta không thể bảo đảm có thể không cẩn thận liền chém trúng nó một đao hay không, vậy coi như máu bay đầy trời, rất dọa người." Giọng nói thiếu niên có sức hút của A Khắc Lưu Khắc chấn động trong bóng đêm.

Tất Lạp nhẹ nhàng đặt Ngân Trần lên bãi cỏ bên cạnh, hắn đứng lên, nhìn thiếu niên phía trước, sông Josephine cuồn cuộn ở phía sau hắn, nức nở rung động, bọt nước tinh mịn ở phía sau hắn tạo ra một bức tường sương mù. Mái tóc dài màu bạc của Tất Lạp bị gió thổi lên, đôi môi đầy đặn, kiều diễm như hoa của hắn nhẹ nhàng mấp máy: "Nếu vậy, vậy ngươi cẩn thận."

Vẻ mặt tươi cười trên mặt A Khắc Lưu Khắc vẫn dịu dàng như cũ, nhưng ánh mắt của y đã trầm lại, trong con ngươi giống như cất giấu hai mũi châm óng ánh, đối mặt với người đã từng là Vương tước cấp một, tuy rằng giọng điệu y ngả ngớn lỗ mãng, nhưng tuyệt đối sẽ không khinh địch.

Quả nhiên ——

https://thuviensach.vn

Tất Lạp đột nhiên hướng bầu trời nhảy lên thật cao, hắn lộn người một vòng trên không, hai chân vẽ ra trên bầu trời một vòng tròn, lúc thân thể hắn lộn về sau quỵ xuống, hắn đột nhiên hóp bụng cong chân, cảm giác như dừng lại ở trên không, lập tức, phía sau người hắn, một 【trận pháp】to lớn bắn hào quang lấp lóe ra bốn phía, hoa văn phức tạp nhanh chóng xoay chuyển trong không khí tạo thành hình vẽ vòng sáng, hắn rới xuống trung tâm "trận pháp", giống như đạp chân lên một bức tường phát sáng, dùng sức giẫm một cái, cả người lập tức giống như mũi tên hướng A Khắc Lưu Khắc vọt tới. Lúc sắp đến phạm vị lĩnh vực A Khắc Lưu Khắc thủ vệ, bóng người màu đen của hắn đột nhiên nhoáng lên một cái, bóng người giống như bị gió thổi tan đi, A Khắc Lưu Khắc nhảy về phía sau, đồng thời vươn tay trái ra hướng phía trước đẩy một cái, "Vù ——" một tiếng, một 【Lá chắn không khí】lập lòe hào quang cầu vồng bảy màu dao động theo thân hình A Khắc Lưu Khắc di động trên trời, thế nhưng, đột nhiên, một trận cảm giác giống như giác quan thứ sáu báo động trước tai nạn của thú hoang, A Khắc Lưu Khắc trong lúc vội vàng theo bản năng xoay người về phía sau, đồng thời vươn tay phải ra, hướng về phía sau vỗ một cái —— ầm ầm ầm một tràng tiếng va chạm vỡ nát nổ vang dày đặc bên tai, hơi nước dày đặc phía sau, chẳng biết từ lúc nào đã biến thành một hàng mũi tên băng nghiêm chỉnh bay tới trước mặt, phía sau băng tiễn là Tất Lạp dáng người tuyệt mỹ trong trường bào màu đen tung bay."Hai Tất Lạp?!" Gương mặt A Khắc Lưu Khắc biến lớn, hai tay hắn vung vẩy trái phải, cả người trong nháy mắt biến mất giữa không trung. Tất Lạp từ không trung trở xuống mặt đất, cẩn thận mà cảm nhận hồn lực biến hóa xung quanh. Cặp mắt xinh đẹp kia của hắn giấu dưới lông mi nhỏ dài, giờ phút này đang tìm kiếm trong bóng tối quỷ mị.

Bóng người A Khắc Lưu Khắc nhẹ nhàng hiện ra lần nữa ở bìa rừng rậm đằng xa, y dựa vào rừng rậm bát ngát, Tất Lạp dựa vào nước sông tuôn trào không ngừng. Nụ cười trên mặt A Khắc Lưu Khắc đã biến mất, y nhìn Tất Lạp nói."Vừa rồi đồng thời ở trên trời có hai cái bóng của ngươi xuất hiện,

https://thuviensach.vn

ngươi là vì tốc độ quá nhanh mà tạo ra tàn ảnh, hay là ngươi bóp méo thời gian trong một lúc?"

"Nếu như bây giờ ngươi hối hận vẫn còn kịp, chỉ cần tránh qua một bên, để ta mang hắn đi, ta sẽ không tổn thương tính mạng của ngươi." Tất Lạp dùng lời y đưa cho mình vừa rồi, giống như đúc nói lại với hắn.

A Khắc Lưu Khắc nghe thấy hắn lặp lại lời ba hoa của chính mình vừa rồi, cũng không kích động, càng không hoảng sợ. Hắn nhẹ nhàng thở phào một cái, sau đó hít thở sâu một hồi, như đã quyết định việc quan trọng vậy, nói: "Xem ra, phải chuyên tâm cùng ngươi chơi một chút rồi." Y vừa nói, vừa bỏ đi bao tay trên tay trái của mình, sau đó, lại bỏ đi bao tay bên tay phải. Khi y cởi xuống đôi găng tay, cẩn thận cất vào trong túi của chính mình, cả người hắn giống như mặt nước, sau mấy lần gợn sóng, liền biến mất ở trong không khí.

"Ẩn thân? Vô dụng." Tất Lạp cười lạnh một tiếng, hai tay hắn bắt chéo trước ngực, sau đó giống như đập cánh, mở rộng ra, một tràng tiếng nổ thật to nổ vang từ phía sau hắn, ở sau lưng của hắn, nước sông Josephine giống như đột nhiên biến thành một con rồng khổng lồ giận dữ, nước sông khổng lồ hiên ngang cuộn lên, sau đó, ở giữa không trung nổ tung thành bọt nước bay lả tả, trong trời đất giống như đột nhiên nổi lên một hồi mưa giăng chớp giật, ánh vàng trong đôi mắt Tất Lạp bắn ra bốn phía, trên cổ hiện ra hoa văn rõ ràng, rậm rạp chằng chịt, sau đó hai tay hắn hướng về phía trước hươ mấy lần, trong trời đất mấy triệu giọt mưa đột nhiên như một đám điên cuồng bay múa, cả đồng cỏ bát ngát, vô số trận pháp nước mưa dày đặc tung bay lên xuống, rời rạc biến ảo, giống như bầy cá tia chớp dày đặc trong biển sâu.

Thân người A Khắc Lưu Khắc ẩn dấu đi bị bao phủ trong màn hơi nước kín kẽ, để lộ ra đường viền, chỗ bọt nước vỡ ra một vòng hình người trong suốt chính là chỗ y ẩn giấu thân hình, tuy chỉ bắt được cơ hội một phần ngàn giây này, thế nhưng đối với Tất Lạp mà nói, vậy là đã được rồi.

https://thuviensach.vn

Giữa bầu trời lại mở ra một vòng 【Trận Pháp Thời Gian】càng thêm to lớn, nguyên tố nước dưới hoàn cảnh mưa bụi đầy trời hỗ trợ, vòng sáng khổng lồ xoay tròn càng thêm lóa mắt, tốc độ càng nhanh hơn, Tất Lạp ở trong trận pháp ánh sáng này hành động nhanh như chớp giật, nhanh như quỷ mị, mà ngoại trừ chính hắn, ngay cả giọt mưa dày đặc bay múa đầy trời kia cũng đã biến thành giọt sương trôi nổi chậm 1000 lần, có thể phân biệt rõ ràng từng giọt.

Hắn hướng một vòng bọt nước hình người mà A Khắc Lưu Khắc để lộ ra kia, lao đi trên không, lúc sắp đạt tới, mười ngón tay hắn đan xen ôm lại trước ngực ——Tất cả giọt mưa trong không khí trong nháy mắt đọng lại thành mũi tên băng sắc bén, lấy vị trí A Khắc Lưu Khắc làm tâm điểm, đã biến thành một quả cầu tròn to lớn, trong nháy mắt tiếp theo, quả cầu tròn này nhanh chóng hướng về vị trí trung tâm co rút lại, sụp xuống, tất cả mũi tên đều chỉ về vị trí trung tâm, tên băng đầy trời nhanh chóng tụ vào một điểm.

Một trận mưa máu trong không trung nổ một cái tràn ra, tiếng rên rỉ thống khổ giống như vạch ra trong đêm đen một vết nứt nho nhỏ.

【Phía tây Aslan • Tháp Thành Josephine • Thung lũng thành Bắc】

"Nhanh lên một chút... Bằng không sẽ không đến kịp" Thiên Thúc U Hoa đỡ A Khắc Lưu Khắc yếu ớt, nhanh chóng đi xuyên qua trong thung lũng, thân thể A Khắc Lưu Khắc dù vừa rồi ở trong trận pháp Vĩnh Sinh khôi phục lượng lớn thể lực, thế nhưng, thân thể của hắn vẫn vô cùng suy yếu như cũ, hơn nữa tình trạng vết thương sau đầu gối của hắn quá nghiêm trọng, không có cách nào khỏi hẳn trong chốc lát, vì vậy lúc bước đi, chỗ khuỷu chân vẫn như cũ theo bước chân đi tới mà phát ra đau nhức. Thế nhưng, trong hai mắt hẹp dài của hắn lại không có chút thống khổ nào, ánh mắt của hắn vô cùng bình tĩnh, thậm chí mang theo chút kiệt ngạo, "Nhất định phải ngăn hắn lại trước khi hắn ra tay, nếu như hắn ngâm xướng xong,

https://thuviensach.vn

thành công phát động thiên phú của hắn... vậy thì không ai có thể ngăn cản hắn..."

"Chúng ta đây là phải chạy đi ngăn cản ai?" Thiên Thúc U Hoa khoát một cánh tay hắn lên trên vai mình, đỡ lấy trọng lượng nửa người của hắn, trong hơi thở nàng truyền đến hơi thở nam tính mãnh liệt trên thân thể hắn, mặt nàng giờ phút này đã đỏ bừng một mảnh, nhưng cũng may trong thung lũng vô cùng tối, không nhìn thấy được.

"Ngăn cản Tác Nhĩ."

【Phía tây Aslan • Tháp Thành Josephine • Rừng rậm bờ sông】

Trên mặt cỏ lạnh lẽo, nhánh cỏ cứng nhắc để lên mặt, khiến người ta vừa đau lại ngứa. Tiếng rên rỉ liên tục vang lên trong đêm đen, khiến người ta cảm thấy lại sợ hãi lại thương cảm.

Giờ phút này, Tất Lạp nằm nhoài trên cỏ, mặt dán thật chặt vào thảm cỏ. Trên người hắn đang bị đè lên một lá chắn trong suốt phát ra ánh sáng cầu vồng, khiến cả người hắn hoàn toàn dán lên cỏ, không cách nào cử động, trên lá chắn không khí, một cái chân mang ủng đang dùng sức đạp lên trên lá chắn không khí, Tất Lạp bị giẫm đến cả ngực cuồn cuộn một trận khí huyết, nhưng hắn nhịn được không phát ra tiếng rên rỉ.

Tiếng rên rỉ là từ bình chứa "Ngân Trần" nằm ở trên cỏ phía xa xa, cả người loang lổ vết máu vọng lại. Hắn co rúc trên mặt cỏ, hai mắt nhắm thật chặt, hai tay ôm trước ngực, xem ra chịu đựng thống khổ to lớn. Hắn như một đứa nhỏ bất lực, giờ phút này không ngừng run sợ.

Tất Lạp còn đang hối hận trong lòng bất cẩn vừa rồi của chính mình.

Lúc hắn nhìn thấy đường nét bóng người hiện ra sau khi bị nước mưa bao phủ, hắn cũng không nghĩ nhiều, liền trực tiếp phát động tấn công, thế nhưng, đó chỉ là "Ngân Trần" bị quăng vào không trung, cũng đồng thời bị

https://thuviensach.vn

ẩn hình, Tất Lạp cho rằng "Ngân Trần" sau khi ẩn hình thành đối thủ, phát động tấn công mãnh liệt.Ở trong mưa máu đầy trời bay tán loạn cùng tiếng rên rỉ thống khổ, "Ngân Trần" hiện ra, rơi xuống đất, nhìn hắn trong vũng máu, Tất Lạp rối loạn trận tuyến, liền trong một nhát mắt hốt hoảng đó, hắn bị mấy chục luồng không khí lạnh như băng từ phía sau đột nhiên phóng tới quấn lấy thân thể, giống như bị mấy chục cái lưỡi độc vướng víu, rơi xuống đất.

Dây xích bạc trắng bện thành tua rua, lay động trước mắt Tất Lạp, đôi giày kia giờ phút này đang dẫm lên gương mặt xinh đẹp như tuyết kia của Tất Lạp, mặt Tất Lạp vì sỉ nhục mà trở nên đỏ bừng, làn da trắng như tuyết được màu đỏ này tôn lên, có vẻ càng thêm động lòng người, đỉnh đầu truyền đến giọng thiếu niên đầy thu hút: "Ta đã sớm nói với ngươi, bảo ngươi đặt hắn cho tốt, cái túi màu này rất dễ dàng bị ta vẽ ra mấy lỗ hổng, phen này thì tốt rồi, ta còn chưa kịp ra tay, ngươi lại tổn thương hắn trước. Phải làm sao mới được đây, hắn cũng không có hồn thuật, chỉ là thân thể người phàm, aizzz, xem ra lại chỉ phải phiền tới ta rồi..." Thiếu niên dừng lại thở dài, tiếp tục nói, " 'Tê Phong Thạch Liên' trên người đã dùng hết rồi, chẳng lẽ lại phải ngâm xướng sao, thật phiền mà... Ồ? Ngươi đây là... Ánh sáng này..."

Mặt đất bên dưới thân thể Tất Lạp đột nhiên bắt đầu phát ra hào quang màu vàng óng, trong không khí chấn động một loại âm thanh giống như ong mật đập cánh. Thế nhưng, ngay khi ánh sáng bên dưới Tất Lạp sắp bắn ra bốn phía, thân thể hắn đột nhiên bị ném lên cao, một luồng không khí mạnh mẽ giống như bàn tay khổng lồ, giữ hắn cao cao giữa không trung.

Tất Lạp ở giữa trời nghiêng đầu qua chỗ khác nhìn xuống dưới, trên mặt cỏ, không biết khi nào đã có thêm hai bóng người. Một nam, một nữ, vóc người đều hết sức thon dài, người nam tướng mạo uy nghiêm lạnh lùng, giống như một vị chiến thần lạnh nhạt. Mà cô gái kia, đầu đội một vương miện bạch kim xinh xắn mà tinh xảo, quần lụa mỏng của nàng tung bay

https://thuviensach.vn

trong gió đêm, giống như một đám mây mềm mại nhất, ngũ quan của nàng tinh xảo, xinh đẹp, nhưng khác biệt với người khác nhất, vẫn là một luồng quý khí hoàng tộc không thể xua tan giữa hai chân mày kia của nàng.

"Tây Lỗ Phù điện hạ, ngài sao lại tới rồi."

"Nếu không phải ta và Y Hách Lạc Tư chạy tới kịp thời, hắn vừa rồi đã có thể chạy mất." Tây Lỗ Phù nhẹ nhàng cười, trong đôi mắt ngập nước kia của nàng phản chiếu ánh trăng trong sáng.

"Tất Lạp là Vương tước cấp ba của Thủy Nguyên, hắn đối với khống chế thời gian và không gian vô cùng kiệt xuất, vừa rồi hắn đã lặng lẽ đem thảm cỏ bên dưới người của mình này tạo thành quân cờ, chỉ cần thêm mấy giây nữa, quân cờ sẽ chế tạo xong, hắn sẽ trong nháy mắt chuyển đến bất cứ nơi nào trên thế giới này. Nếu như hắn dịch chuyển tới phía trên biển lớn, ngươi dám tới chiến đấu cùng một Thủy Tước trên biển lớn sao?" Gương mặt Y Hách Lạc Tư nghiêm túc, không hề nể mặt nói tới. Y chăm chú đứng ở vị trí sát ngay phía sau, bên trái Tây Lỗ Phù, trong ánh mắt trước sau có một loại can đảm sẵn sàng đứng ra vì nàng đỡ một dao.

"Cách duy nhất có thể phá hoại quá trình chế tạo quân cờ, chính là tách người chế tạo ra khỏi mặt đất, nói cách khác, mỗi khi người chế tạo quân cờ mất đi sự tiếp xúc với mặt đất, hắn sẽ không có cách nào chế tạo quân cờ, bởi vì khi hai chân hắn lơ lửng cách mặt đất, hắn sẽ không có cách nào tính toán khoảng cách hiệu lực quân cờ này cần phải vượt qua." Tây Lỗ Phù vừa cười, vừa cưng chiều nhìn thiếu niên trước mặt, trong đôi mắt có trách cứ nhỏ nhẹ, nhưng phần lớn lại là bộ dạng chị gái tức giận nhìn em trai bướng bỉnh. Trong ánh mắt của nàng tràn đầy cưng chìu và dung túng, Y Hách Lạc Tư mặt không đổi sắc ở phía sau nhìn nàng, trên mặt là một tầng ghen tuông lạnh lùng: "Aizzz, Tác Nhĩ, ngươi nói ngươi là Vương tước cấp hai cao quý của Phong Nguyên, lấy tên gọi Lôi Thần của ngươi, sao ngay cả chút việc này cũng sơ sẩy bất cẩn chứ. Ngươi đó, vĩnh viễn như một đứa trẻ chưa trưởng thành như vậy, thật khiến người khác không yên lòng."Tất Lạp

https://thuviensach.vn

vừa bị ném lên trời, nghe tới đó, trong lòng trầm xuống. Hắn nhìn Tây Lỗ Phù, biết đây chính là người mà Bạch Ngân Tư Tế nhắc nhở mình cần hết sức đề phòng trước khi xuất phát, người thống trị cao nhất của Phong Nguyên, nữ đế vương của Nhân Đức. Thế nhưng, hắn khiếp sợ chính là, Tây Lỗ Phù lại đối với hệ thống chế luyện quân cờ hiểu như lòng bàn tay như vậy. Sau khi hắn ổn định thân hình giữa trời, thử hạ xuống mấy lần, đều phát hiện mặt đất xung quanh lượn vòng vô số luồng không khí như vòng xoáy, lúc hạ xuống đến độ cao nhất định liền sẽ bị mạnh mẽ bắn lên, hoàn toàn không có cách nào tiếp xúc được mặt đất. Hắn cúi đầu nhìn Y Hách Lạc Tư sau lưng Tây Lỗ Phù một cái, ánh mắt người nam cao to kia giờ phút này đang lạnh lùng nhìn về chính mình, trước sau theo dõi hành động của mình, không nói một lời. Thế nhưng hai tay y cũng đang nhanh chóng làm các loại động tác tay, xem ra, vòng xoáy không khí dưới đất kia là do y tạo ra.

Tác Nhĩ vén mái tóc lên trên đầu, lộ ra vầng tráng trơn bóng mà sạch sẻ, trên mặt vẫn là vẻ mặt tươi cười của đứa trẻ lớn mê người mà bướng bỉnh: "Bệ hạ, vẫn là ngài lợi hại. Ngài còn trẻ như vậy đã biết nhiều như thế, ôi, lúc nào ta có thể bằng được một nửa của ngài chứ."

"Bớt khua môi múa mép đi, ta tuổi đã cao, trẻ tuổi chỗ nào? Hơn nữa, mấy thứ thiên phú và hồn khí tinh quái này của người, toàn bộ phát động ra, không thể kém hơn ta bao nhiêu. Ngươi chỉ biết nói êm tai ngoài miệng" Tuy rằng Tây Lỗ Phù nói vậy, thế nhưng rõ ràng trên mặt nàng vẫn lộ ra nụ cười sung sướng, con mắt nàng cũng hơi cong lên, nếu không phải khóe mắt nàng hơi có một ít vân nhỏ, nhắc nhở mọi người tuổi tác và từng trải của nàng, biểu hiện của nàng giờ phút này xem ra hoàn toàn là một thiếu nữ mười mấy tuổi.

Tây Lỗ Phù ngẩng đầu lên nhìn Tất Lạp một cái, nói: "Xem ra, Y Hách Lạc Tư, vẫn phải để ngươi ra tay giúp đỡ một hồi. Hồn lực của Tất Lạp này tuy rằng không ra sao, thế nhưng tốc độ của hắn thật sự nhanh đến mức

https://thuviensach.vn

khiến người khác đau đầu. Tuy rằng Tác Nhĩ muốn thắng được hắn là chuyện nắm chắc trăm phần trăm, thế nhưng cũng phải mất một lúc, chúng ta vẫn là đánh nhanh thắng nhanh đi, miễn cho động tĩnh quá lớn." Gương mặt xinh đẹp kia của nàng vẫn dạt dào ý cười như cũ, nhưng lời nói ngoài miệng lại hết sức laknh lùng, làm người khác sởn cả tóc gáy.

"Ta đến giúp ngươi, không cho hắn rơi xuống đất, Y Hách Lạc Tư, ngươi ra tay đi." Tác Nhĩ nghe thấy lời của Tây Lỗ Phù, xoay người hướng bầu trời nhảy một cái, nhanh chóng cùng Tất Lạp dây dưa đánh xáp lá cà, bóng dáng hai người nhanh chóng chớp động ở trên trời, giống như hai ngôi sao bay lao nhanh, Tất Lạp đối diện với đao gió nhanh như chớp giật, dày đặc như nước chảy của Tác Nhĩ, chỉ có thể không bận bịu toàn lực chống đỡ, cơ bản không rãnh suy nghĩ đáp xuống đất —— dù có thể đáp xuống đất thành công, chế tạo quân cờ cũng không phải việc chốc lát là có thể hoàn thành. Vì vậy hắn vừa ở trên trời cùng Tác Nhĩ giao đấu, vừa quan sát tình hình bốn phía chung quanh. Thế nhưng, hắn dần dần phát hiện, tốc độ Tác Nhĩ gần đuổi kịp mình, dường như cũng không mất bao nhiêu công sức, thiên phú tốc độ bản thân tự hào nhất, ở trước mặt y dường như chỉ là một kỹ năng khá ưu tú mà thôi, làm một Vương tước của Phong Nguyên, lấy tốc độ làm sở trường mà nói, dường như không hề thiếu loại tốc độ như vậy.Hai con ngươi của Y Hách Lạc Tư bắt đầu phát ra hào quang màu vàng óng, trong miệng hắn không ngừng dùng một loại giai điệu cổ xưa lầm rầm ngâm xướng mấy câu thần chú lặp đi lặp lại, lời chú nghe không hiểu từ từ ngày càng vang dội trong màn đêm, ngày càng rõ ràng, giống như giữa bầu trời có một vị thần linh ẩn sâu trong tầng mây đang nhỏ giọng ngâm xướng ca tụng.

"Hạ xuống cho ta!" Y Hách Lạc Tư đột nhiên quát lớn một tiếng trầm thấp, toàn thân y đột nhiên rất nhanh mở rộng ra một tấm lưới săn hình khối cầu màu vàng tỏa sáng, giống như mạch hồn trong thân thể y đột nhiên bay khỏi thân thể, tự do mở rộng thành tấm lưới to lớn. Thế nhưng, trong vẻn vẹn tích tắc một tia chớp, tấm lưới ánh vàng to lớn này liền rất nhanh mở

https://thuviensach.vn

rộng, sau đó lại rất nhanh co rút lại, trung tâm co rút lại chính là Tất Lạp giờ phút này đang ở giữa trời cùng Tác Nhĩ chiến đấu không nghỉ, Tất Lạp liền cảm thấy hoa mắt, thân thể giống như bị một tấm lưới vừa chặt vừa dày quấn lấy, hắn nhanh chóng hướng mặt đất rơi xuống, sau mấy giây, gương mặt hắn trở nên không còn chút hồng hào. Hắn cũng không phải đang sợ hãi bản thân bị tấm lưới trói chặt, thật sự khiến hắn tuyệt vọng chính là, hắn phát hiện, giờ phút này dù hắn trực tiếp tiếp xúc với mặt đất, hắn cũng không cách nào bắt đầu chế tạo quân cờ nữa rồi. Không, không chỉ như vậy, hoảng sợ từ nơi sâu xa nhất của hắn đến từ —— hắn phát hiện bản thân hoàn toàn không có cách nào lại phát động một tia một hào thiên phú —— thiên phú của hắn biến mất rồi.

Tác Nhĩ từ trên bầu trời tự nhiên đáp xuống, giống như một đám mây nhẹ nhàng. Y ngồi xổm bên cạnh Tất Lạp ngã trên đất, nhìn một chút Tất Lạp giờ phút này mọi thứ trong mắt đều là hoảng sợ, lại ngẩng đầu lên nhìn Y Hách Lạc Tư một chút, không nhịn được lắc lắc đầu thở dài: "Aizzz, Bạc Y Tư thì ta không nói, thế nhưng ngay cả Sứ đồ thủ hạ của hắn, mỗi một người cũng đều là yêu quái, thật không công bằng, ngẫm lại cũng khiến người ta buồn bực. Aizzz, có thiên phú 【Thần Phong Dệt Lưới】như vậy, còn ai dám chọc giận ngươi chứ, ngươi nói đúng không, Y Hách Lạc Tư." Tác Nhĩ ngẩng đầu lên, trêu đùa Y Hách Lạc Tư nghiêm túc phía sau Tây Lỗ Phù.

Thế nhưng, nụ cười trên mặt Tây Lỗ Phù vốn đang nhẹ nhàng, giờ phút này đã dần dần biến mất rồi, nàng nhìn bónh tối đen kịt phía sau Tác Nhĩ, không nhịn được thở dài: "Aizzz, ta vốn là muốn đánh nhanh thắng nhanh, đáng tiếc, vẫn bị ngươi đuổi tới rồi." Tây Lỗ Phù hơi nghiêng đầu, nói với Y Hách Lạc Tư ở sau lưng: "Thợ săn Phong Tân đều đã đến đông đủ sao? Đối thủ thật sự của chúng ta đến rồi."

Nàng nhẹ nhàng giật giật tay, Tác Nhĩ lại đột nhiên bị một luồng không khí to lớn bao bọc, kéo tới phía sau Tây Lỗ Phù. Tây Lỗ Phù nhẹ nhàng đi

https://thuviensach.vn

về phía trước hai bước, quần lụa mỏng nhẹ nhàng tung bay phấp phới trong sương mù, nét cười của nàng lại dần dần hiện trên gương mặt, trong con ngươi nàng từng điểm phát sáng: "Ngươi đến cùng cũng đến rồi, Gilgamesh."

"Thì ra ngươi đã sớm nhận ra ta đã đến rồi." Trong bóng tối hiện ra một mái tóc vàng giống như mặt trời rực rỡ, trường bào hoa lệ viền bạc trắng quấn lấy trên mặt cỏ mềm mại, "Nếu sớm biết, vừa rồi ở trong dịch trạm, ta sẽ không giả vờ giả vịt, để ngươi chê cười rồi."

Tây Lỗ Phù mỉm cười với gật gù: "Ngươi kiến thức uyên bác, đối với trà đạo của Phong Nguyên quen thuộc như lòng bàn tay, sao lại bị chê cười chứ. Đúng là giờ phút này ngươi đột nhiên xuất hiện, cũng thật sự khiến chúng ta bất ngờ đây."

"Hết cách rồi" Gilgamesh cúi đầu nhìn Tất Lạp một chút, Tất Lạp đem đầu trước sau đối diện với mặt đất, có thể hắn tình nguyện để dáng vẻ chật vật của chính mình vừa rồi bị Gilgamesh nhìn thấy, có thể hắn tình nguyện để chính mình vừa rồi chết trận trên tay Tây Lỗ Phù, cũng không mong giờ phút này bị trói co rút trên đất, giống như con chó mất chủ không thể cử động, hắn chôn mặt trong thảm cỏ, không muốn để cho những người khác nhìn thấy viền mắt của hắn giờ phút này vì xấu hổ mà đỏ bừng, "Tất Lạp ở đây, ta sao lại không đến chứ? Bất luận như thế nào, ta cũng không thể cho phép người khác tùy ý xử trí hắn, bởi vì trên người hắn, ta phải trả lại cho hắn rất nhiều, có thể đời này cũng không chắc đã đủ, vì vậy hắn cũng không thể tùy tiện chết trên tay người khác."

Sông Josephine cuồn cuộn, cùng lúc với Gilgamesh nói lời này, từ từ trở nên toả sáng, giống như một dòng sông ánh sáng chảy trong thung lũng.

Dọc theo rìa nước, bốn mươi lăm bọt khí to lớn phát sáng, di động ra từ trong nước, sau khi bọt sáng to lớn liên tiếp vỡ tan, bốn mươi lăm người nam bao bọc trong trường bào và mũ trùm màu bạc, không nói một lời đứng

https://thuviensach.vn

thành một hàng dọc theo bờ sông, giống như u linh bảo vệ âm phủ trong đêm tối.

Toàn bộ mặt cỏ trên bờ sông, cuồng phong gào thét, luồng không khí to lớn thôi một loạt trường bào màu trắng bạc bay phần phật, cuồn cuộn không thôi, giống như một hàng cờ chiêu hồn màu trắng xếp ngay ngắn dẫn tới địa ngục chết chóc.

"Lần này ngươi gây ra động tĩnh thật lớn" Gilgamesh xoa xoa trán, giống như có chút khó xử, cười khổ một cái, "Tây Lỗ Phù à, ngươi không sợ sẽ trả giá thật lớn sao?"

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 10: Hoàng Kim Kỵ Thừa Thương Trận

Dịch giả:xoxASAxox

***

【Phía tây Aslan • Tháp thành Josephine • Rừng rậm vách núi ven sông】

"Dừng lại!" A Khắc Lưu Khắc đột nhiên kéo cổ áo Thiên Thúc U Hoa lại, dừng bước ngay sát vách núi. Ánh mắt hẹp dài của hắn nhìn về phía lòng chảo dưới vách núi, giống như một con chim ưng u ám đang tìm kiếm con mồi của mình. Thiên Thúc U Hoa bị chấm nhỏ lạnh như băng trong ánh mắt của hắn khơi dậy một trận sợ hãi, nàng cố sức vùng vẫy khỏi A Khắc Lưu Khắc: "Ngươi buông ra! Ngươi nói là được rồi, không cần động tay động chân!"

A Khắc Lưu Khắc cũng không để ý nàng. Hắn vươn tay, nhanh nhẹn quơ một vòng trong không khí, một trận rung động trong suốt khuếch tán ra, giống như trong không khí có một quả cầu thủy tinh vô hình, chụp lấy hai người vào bên trong. Thiên Thúc U Hoa phát hiện, dù mình ở sát mép vách núi cao chót vót, nhưng tiếng gió thổi vù vù xung quanh đều biến mất, cảm giác ngược lại giống như đang ở trong một không gian nho nhỏ khép kín. Không có gió lưu động, ngay cả không khí cũng bắt đầu theo hơi thở của hai người bọn họ mà dần dần trở nên khàn khàn. Hơi thở nồng đậm mùi đàn ông trên người A Khắc Lưu Khắc càng thêm rõ ràng, mặt Thiên Thúc

https://thuviensach.vn

U Hoa nổi lên một vẻ ngượng ngùng của thiếu nữ, nàng cau mày, giơ tay lên, giả vờ che mũi, giống như đang che đi mùi hôi khó ngửi —— Quần áo A Khắc Lưu Khắc tả tơi, chỗ bị rách lộ ra thân hình thon dài mà gầy gò của hắn, trên quần áo hòa lẫn mùi máu và bùn nhão, ngửi tới quả thật rất không thoải mái.

A Khắc Lưu Khắc xoay đầu lại nhìn nàng một cái, mặt không đổi nói: "Nếu ngươi chê hôi, ta sẽ cởi quần áo ra."

Vẻ mặt Thiên Thúc U Hoa trong nháy mắt đỏ bừng: "Ngươi... Ngươi dám!"

A Khắc Lưu Khắc không nói gì, giơ tay lên che miệng Thiên Thúc U Hoa.

Thiên Thúc U Hoa giận tím mặt, trong cổ họng hỗn độn một tiếng rống giận, vung tay lên, trong lòng bàn tay đột nhiên xuất hiện một lưỡi đao băng sắc bén, đâm tới vai A Khắc Lưu Khắc. A Khắc Lưu Khắc vươn tay còn lại, làm mấy động tác quấn quanh trên không trung, sau đó hướng lên trời quơ một vòng, hai tay Thiên Thúc U Hoa lập tức liền bị một sợi dây thừng vô hình trói lại, sau đó đột ngột bị vặn lại, trói ra sau lưng.

Thiên Thúc U Hoa cảm giác vai đau nhức một trận, cánh tay gần như sắp gãy ra. Trong nháy mắt, nàng dâng lên một trận lệ nóng, nhưng miệng bị chặn, không phát ra được âm thanh nào. A Khắc Lưu Khắc chỉ lạnh lùng nhìn nàng, không có bất kỳ ý muốn buông tay, cũng không có bất cứ ý định muốn tiếp tục ra tay nào. Ánh mắt của hắn giống như là một con chim săn mồi lạnh lùng cắm chặt móng vuốt của mình lên con thỏ rừng đang vùng vẫy.

Thiên Thúc U Hoa từ từ ngừng giãy dụa, cũng không lại tiếp tục phát ra tiếng chửi bới mơ hồ trong cổ họng, nàng cuối cùng mềm nhũn như một cái túi bay hơi ngã trên tay A Khắc Lưu Khắc. A Khắc Lưu Khắc lúc này mới

https://thuviensach.vn

xoay qua nhìn, thấy gương mặt thiếu nữ ửng hồng đầy lệ của nàn, dùng giống nói lạnh lùng như một miếng sắt vỡ nói: "Ổn không?"

Thiên Thúc U Hoa rưng rưng nước mắt, lắc đầu.

Ánh mắt A Khắc Lưu Khắc vẫn không có chút nhiệt độ nào: "Còn muốn ra tay với ta không?"Thiên Thúc U Hoa không trả lời, cúi đầu, ngón tay A Khắc Lưu Khắc lại cử động vài cái, cánh tay Thiên Thúc U Hoa bị vặn ngược càng thêm chặt, "Ưm... ưm..." Trong miệng Thiên Thúc U Hoa mơ hồ phát ra mấy tiếng thống khổ, liên tục lắc đầu.

A Khắc Lưu Khắc lỏng tay ra, Thiên Thúc U Hoa té trên mặt đất.

Nàng xoa cổ tay của mình, trong lòng tuôn ra vô số uất nhục, từ nhỏ đến lớn, không ai dám đối xử với nàng như vậy, dù là tôn quý như Vương tước cũng vẫn khách sáo, lễ độ với nàng. Mà cái Sứ đồ Phong Nguyên cấp bảy nho nhỏ này lại dám sỉ nhục mình như vậy."Tên cầm thú nhà ngươi! Ngươi dám ra tay với ta, ngươi đừng quên người vừa cứu mạng ngươi là ta!"

"Cầm thú? Ngươi cho rằng con người so với cầm thú cao quý hơn chỗ nào sao?" A Khắc Lưu Khắc quay đầu, không hề phản ứng nàng. Hắn ngồi xổm xuống đất, vô cùng cẩn thận di chuyển về phía trước mấy bước, giống như một con báo đen nhánh vậy, nằm rạp xuống đất, không động đậy nữa, cũng không thèm nói nữa.

Thiên Thúc U Hoa bị dáng vẻ của hắn làm cho căng thẳng, nhục nhã, tức giận vừa rồi hơi chút yếu bớt một ít. Nàng cũng lập tức cúi thấp xuống, đi mấy bước tới phía A Khắc Lưu Khắc, hỏi: "Ngươi đây là muốn gì chứ?"

A Khắc Lưu Khắc đặt ngón trỏ bên miệng, làm động tác đừng lên tiếng, hắn hất hất cằm, ý bảo Thiên Thúc U Hoa nhìn về phía vách núi. Thiên Thúc U Hoa lại đến gần A Khắc Lưu Khắc một chút, cũng học dáng vẻ của hắn nằm xuống.

https://thuviensach.vn

"Ta vừa rồi dùng tường không khí tạm thời khóa lại khu vực xung quanh chúng ta. Dù đối với cao thủ tinh thông do thám hồn lực mà nói, hầu như không có tác dụng gì, thế nhưng, vẫn có thể che đi lời nói hoặc động tĩnh lúc chúng ta hành động, cùng với tình hình hồn lực lưu động trong thân thể, ở mức độ nhất định. Cho nên, nếu ngươi không muốn để cho bọn họ phát hiện chúng ta, cũng đừng nên lớn tiếng ồn ào hơn nữa, bằng không, ta cứu ngươi không được."

"Vừa rồi rõ ràng chính là ta cứu ngươi." Thiên Thúc U Hoa trong lòng lầm bầm một câu, nhưng không dám nói ra, xương bả vai còn đang đau âm ỉ, nàng không dám quá làm càn: "Ngươi nói bị bọn họ phát hiện, bọn họ là ai chứ?" Thiên Thúc U Hoa theo ánh mắt A Khắc Lưu Khắc, cũng nhìn thấy giờ phút này ở dưới vách núi, bên bờ sông có hai nhóm người đứng đối lập.

A Khắc Lưu Khắc từ trong vải lót của quần áo rách rưới, cẩn thận lấy ra một hộp sắt cũ nát, hắn mở hộp ra, nhẹ nhàng dùng tay dính ra một con sâu thịt màu nâu, Thiên Thúc U Hoa buồn nôn, liền tránh sang bên cạnh. A Khắc Lưu Khắc không để ý tới nàng, nhẹ nhàng ném con sâu thịt to bằng ngón tay kia vào khoảng không phía trước, sâu thịt rõ ràng dán lên bức tường không khí trong suốt, thoạt nhìn giống như lơ lửng trong không khí.

Ngay khi con sâu kia dán lên tường không khí, Thiên Thúc U Hoa rõ ràng nghe thấy được tiếng bọn họ dưới vách núi.

"Tây Lỗ Phù, ta và ngươi làm một cuộc giao dịch, có được không?" Gilgamesh nhìn Tây Lỗ Phù, Y Hách Lạc Tư, còn có Tác Nhĩ lúc này đang dẫm Tất Lạp dưới chân, hắn chắp hai tay sau lưng, đứng lẻ loi đối diện ba cao thủ hồn thuật đỉnh cấp của Phong Nguyên, nhưng vẻ mặt của hắn vẫn thanh nhã mà ung dung như cũ, khóe miệng ẩn chứa một vệt mỉm cười, giống như thưởng thức núi xa ở dưới ánh trăng hiện ra vòng tuyết phủ sáng rực."Giao dịch gì?" Tây Lỗ Phù hướng phía sau người vẫy vẫy tay, ba thợ săn Phong Tân giống như quỷ mị trôi qua, hai người hai tay vòng lại với

https://thuviensach.vn

nhau, sau đó một người khác xoay người nửa ngồi xuống, dùng lưng mình ghép thành một cái ghế tựa. Tây Lỗ Phù nhẹ nhàng ngồi xuống chỗ cánh tay giao nhau của hai người trước, sau đó tựa lên lưng thợ săn Phong Tân thứ ba, nàng thoạt nhìn dù cực kỳ ưu nhã, nhưng lại không giận mà uy. Ngay cả Gilgamesh cũng không thể không thừa nhận dáng vẻ đế vương quyền uy tột bậc, huyết khí tôn quý, ngay cả ở trên người đàn ông cũng không thấy nhiều này trên người nàng. Ngải Âu Tư của Băng Nguyên so sánh với nàng, quả thật là một đứa trẻ mới trưởng thành. Nghĩ tới Ngải Âu Tư, Gilgamesh không khỏi âm thầm thở dài trong lòng.

"Nội dung giao dịch chính là, các ngươi thả Tất Lạp, ta để các ngươi mang 'hắn' đi." Gilgamesh chỉ chỉ "Ngân Trần" nằm xa xa trên mặt đất, nhắm mắt lại, môi tái nhợt, thỉnh thoảng nhỏ giọng rên rỉ. Trên trường bào màu trắng của y đều là đốm đốm điểm điểm vết máu, công kích gần như vạn tiễn xuyên tim vừa rồi của Tất Lạp, không lấy đi mạng của y đã tính rất may mắn rồi.

Tây Lỗ Phù khẽ mỉm cười một cái, không trả lời Gilgamesh, ngược lại quay sang, nói với Tác Nhĩ: "Này, Tác Nhĩ, lấy Tê Thạch Phong Liên của ngươi cho hắn dùng một chút đi, ta thấy vết thương của hắn không nhẹ, hắn dù sao cũng là thân thể người thường, đừng để xảy ra việc gì ngoài ý muốn."

"Bệ hạ, ta trước đó đã dùng hết rồi, không còn nữa!" Tác Nhĩ mặt mày ủ rũ, xoay đầu lại, nhún vai.

"Bớt nói nhảm, mau lấy ra thêm cho ta, ta biết ngươi mang theo hai bình." Tây Lỗ Phù một tay chống cằm, biểu tình giống như đang đùa giỡn một đứa nhỏ bướng bỉnh nói dối vụng về. "... Hay là nói, ngươi muốn tiết kiệm một bình thuốc, mà phải phí nhiều công sức phát động thiên phú sao? Vậy coi như cái được không đủ bù đắp cái mất rồi đó Tác Nhĩ..."

https://thuviensach.vn

"... Ngươi!" Tác Nhĩ trợn tròn cặp mắt, "Sao cái gì ngươi cũng biết vậy!" Nói xong, hắn vươn tay, từ trong túi bên hông lại móc ra một chai sứ màu lam nhạt, thở dài, "Ta lại phải lăn qua lăn lại trên vách núi mấy tháng rồi...", nói xong, mặt mày ủ rủ giơ tay lên, ném cho Y Hách Lạc Tư, Tây Lỗ Phù gật đầu với Y Hách Lạc Tư, vì vậy Y Hách Lạc Tư liền hướng "Ngân Trần" cách đó không xa đi tới.

"Ngươi xem, ngươi cũng rất sợ hắn chết đi, nếu hắn chết, chuyến này các ngươi cũng sẽ uổng phí rồi. Ta đây dù không bảo đảm có thể giết ngươi, thế nhưng, muốn giết hắn" Gilgamesh chỉ chỉ "Ngân Trần" loang lổ vết máu, "Tự tin này ta vẫn phải có đây." Lông mi màu vàng của hắn bao quanh con ngươi mê hoặc, hơi híp, thoạt nhìn vô cùng mê người, lại phối hợp với giọng nói không nhanh không chậm, bình tĩnh nhàn nhã của hắn, càng có một loại mê hoặc đầu độc lòng người.

"Nếu như ngươi giết hắn, ta tựu giết y." Tây Lỗ Phù vươn ngón tay mảnh khảnh, chỉ chỉ Tất Lạp bị Tác Nhĩ đạp dưới chân, sau đó nhấc ống tay áo lên, che miệng khẽ cười, "Ngươi xem, ngươi cũng rất sợ y chết đi, nếu y chết, chuyến này ngươi cũng uổng phí nha. Ta đây dù không bảo đảm có thể giết ngươi, thế nhưng, muốn giết hắn, tự tin này ta vẫn phải có đây."

Gilgamesh nhìn Tây Lỗ Phù, yên tĩnh duy trì mỉm cười trên mặt, thế nhưng, trong lòng hắn lại bị người phụ nữ trước mắt này chấn động liên tục. Thật ra trong quá trình nói chuyện vừa rồi, Gilgamesh vẫn luôn đang liên tục cảm ứng hồn lực ba người đối diện truyền tới, hồn lực trong cơ thể Y Hách Lạc Tư cực kỳ cuồng bạo hung mãnh, mà hồn lực trong cơ thể Tác Nhĩ lại vô cùng dày nặng, ổn định, đồng thời còn mang theo một tia âm hiểm. Gilgamesh bắt được đặc trưng hồn lực của hai người, cũng có thể cũng coi là hồn lực cấp bậc cao cấp nhất. Nhưng mà Tây Lỗ Phù... Thân thể nàng giống như chứa đựng một hồ nước rộng lớn vô biên, một giây trước còn vạn dặm không mây, trời quang trong sáng, một giây tiếp theo liền mưa gió chợt biến, sấm chớp rền vang. Hơn nữa nàng từ đầu đến cuối tự tin và

https://thuviensach.vn

bình tĩnh, cũng chứng minh nàng đối với quyết đấu trước mắt có mười phần nắm chắc... Lấy thực lực và mưu lược của nàng mà nói, hắn là đối với hồn lực, thiên phú cùng với hồn khí của đối thủ đều hiểu vô cùng rõ ràng, nhưng trong tình huống nàng biết rõ mình là ai, vẫn có thể không coi ai ra gì nói những câu khiêu khích như vậy..."Vậy xem ra, ta vẫn phải ra tay rồi..." Gilgamesh mỉm cười, biến mất một chút vẻ mềm yếu, hắn dùng ánh mắt mê hoặc nhìn Tây Lỗ Phù, "Có điều ta đề xuất với ngươi, nếu không muốn bọn họ chết vì ngươi, ngươi vẫn là tự mình đối phó với ta đi, nếu như ngươi đánh cùng ta, còn có một chút phần thắng, nhưng hai người bọn họ, so với ta lại kém hơi xa..."

Tác Nhĩ nghe được lời này của Gilgamesh, phát ra một trận cười ha ha ha ha to tiếng, y thậm chí cúi người xuống, đỡ đầu gối, thoạt nhìn giống như là cười đau cả bụng. Mà Y Hách Lạc Tư phía xa xa lạnh nhạt xoay đầu lại, ánh mắt lạnh lùng nhìn Gilgamesh một cái, biểu tình mang theo cười nhạo và thương hại, giống như đang nhìn một tên ngu xuẩn, đang nói một chuyện vô cùng hoang đường.

Mà Tây Lỗ Phù lại nâng cằm, phát ra một tiếng thở dài nhẹ nhàng.

"Thì ra bọn họ... lại là Tây Lỗ Phù và Gilgamesh... Trời ạ... Thì ra A Khắc Lưu Khắc chính là Tác Nhĩ..." Thiên Thúc U Hoa bị cuộc trò chuyện của bọn họ chấn động đến há hốc miệng, không biết nên nói cái gì. Trước đó chỉ nghe được A Khắc Lưu Khắc, à không, phải là Tác Nhĩ, nhắc tới nữ vương Tây Lỗ Phù của bọn họ. Về phần Gilgamesh, càng là nhân vật trong truyền thuyết, mà giờ phút này, lại toàn bộ tụ tập tại bờ sông ngoại ô trấn nhỏ biên thuỳ này, bọn họ đến cùng là muốn làm gì? Vì sao Tất Lạp lại ở đây? Hơn nữa, tại sao bọn họ muốn cướp "Ngân Trần" kia chứ? Người bên cạnh này là A Khắc Lưu Khắc thật, theo lý cũng có thể là người của Phong Nguyên, vì sao lúc này lại cùng mình trốn ở chỗ vách núi cao mà không hiện thân, đồng thời trước đó còn nói muốn ngăn cản Tác Nhĩ chứ? Vô số câu hỏi đan xen trong đầu, giống như một đoàn rối loạn, Thiên Thúc U Hoa

https://thuviensach.vn

suy nghĩ nát óc, cũng không hiểu được câu đố như mạng nhện khổng lồ trước mắt này.

"Tây Lỗ Phù bọn họ... vì sao lại cười? Có cần ra tay nữa sao? Vì sao đối mặt đối thủ thần cấp khống chế bốn loại nguyên tố đất, nước, gió, lửa đến vô cùng nhuần nhuyễn trong truyền thuyết như Gilgamesh này, bọn họ vẫn thoải mái như vậy?" Thiên Thúc U Hoa ghé vào bên mép vực, có chút nhìn không rõ tình hình bên dưới, "Ngươi biết người nam mà A Khắc Lưu Khắc ném thuốc cho không? A, không, ta là nói Tác Nhĩ..." Thiên Thúc U Hoa hiển nhiên chưa quen sửa miệng, dù nàng biết người đàn ông trung niên thon gầy trước mắt này mới là A Khắc Lưu Khắc. Mà người trai trẻ mang giày bó tua bạc dưới vách núi kia, người cho tới nay vẫn lấy thân phận A Khắc Lưu Khắc ở chung cùng bọn họ sớm chiều kia, lại là Vương tước cấp hai cao cao tại thượng của Phong Nguyên.

"Đế vương của Phong Nguyên bọn ta, Tây Lỗ Phù chí cao vô thượng, địa vị của nàng ở Nhân Đức Đế Quốc không ai bằng, ngay cả Vương tước cấp một Bạc Y Tư, cũng chỉ có thể vượt hơn nàng ở phương diện hồn lực, về những phương diện khác, ví dụ như huyết thống, địa vị, quyền lực, thống lĩnh... trên toàn bộ Phong Nguyên không ai địch nổi Tây Lỗ Phù. Ngươi nhìn người đàn ông vẫn đi theo bên cạnh nàng kia, chính là thị vệ thân cận của nàng, Y Hách Lạc Tư, chính là Sứ đồ Địa cao quý của Phong Nguyên bọn ta." A Khắc Lưu Khắc hạ giọng, nhìn Thiên Thúc U Hoa mà nói.

"Lợi hại như vậy... Chẳng trách bọn họ có thể thoải mái như vậy, còn cười được..." Thiên Thúc U Hoa mơ hồ vì Gilgamesh cảm thấy có chút lo lắng."Bọn họ cười, lại không phải là vì cái này..." Biểu tình của A Khắc Lưu Khắc đặc biệt nghiêm túc, trong ánh mắt của hắn lóe ra vô số điểm sáng màu trắng, thoạt nhìn giống như quỷ linh dày đặc di động trong bóng đêm, "Ngươi thấy bốn mươi mấy người mang mũ trùm mặc trường bào màu trắng đứng phía sau Tây Lỗ Phù không?"

"Nhìn thấy, bọn họ là ai vậy?" Thiên Thúc U Hoa hỏi.

https://thuviensach.vn

"Nếu ta nói, có thể cơ bản cũng không nên gọi bọn họ là 'người', bọn họ có tên gọi thống nhất, là 'Thợ săn Phong Tân'. Ý nghĩa tồn tại của bọn họ chính là phục vụ cho Tây Lỗ Phù, chỉ vì mệnh lệnh." A Khắc Lưu Khắc nói.

"Đó chính là quân đội riêng của Tây Lỗ Phù?"

"Có thể nói như vậy."

"Vậy thì có gì lợi hại? Lẽ nào bọn họ so với Gilgamesh còn lợi hại hơn sao? Ta không tin." Thiên Thúc U Hoa cười lạnh một tiếng. Tuy rằng nàng cũng không nhận ra Gilgamesh, thế nhưng dù sao hắn đã từng đại diện cho thực lực tối cao của Thủy Nguyên, nhân vật trong truyền thuyết này khiến Thiên Thúc U Hoa tự nhiên cảm thấy tự hào.

"Bọn họ so với Gilgamesh kém xa."

"Vậy ngươi còn nói..." Thiên Thúc U Hoa vừa muốn phản bác hắn, lại đột nhiên bị tiếng nổ vang dưới vách núi cắt ngang lời của nàng. Nàng nhìn theo hướng phát ra âm thanh, nhưng vì cách quá xa, không cách nào thấy rõ mọi thứ: "...Thợ săn Phong Tân mặc áo bào trắng kia làm sao vậy, vì sao không cử động đứng ở trước mặt Gilgamesh?"

Thế nhưng A Khắc Lưu Khắc bên cạnh lại không trả lời nàng, nàng quay đầu lại, thấy A Khắc Lưu Khắc mở ra cái hộp sắt trước đó, lại lấy ra một con sâu thịt màu trắng, nhẹ nhàng đặt lên trên cách bức tường không khí trước mặt. Mặt tương không khí vốn trong suốt, đột nhiên từ chỗ sâu thịt màu trắng khuếch tán ra một vòng ánh sáng màu đỏ sậm, trong nháy mắt sau đó, Thiên Thúc U Hoa liền hét ầm lên, A Khắc Lưu Khắc một tay bịt miệng nàng.

Thiên Thúc U Hoa thật sự bị cảnh tượng trước mắt dọa cho choáng váng, bởi vì giờ phút này, gương mặt Gilgamesh và Tây Lỗ Phù dường như gần trong gang tấc, khoảng cách vốn chừng mấy trăm thước, đột nhiên bị kéo gần đến chỉ cách mấy thước...

https://thuviensach.vn

"Câu sâu đầu tiên màu nâu vừa rồi là 【Đạo Thanh】, con sâu thứ hai màu trắng là 【Tá Ảnh】. Chúng nó đều là côn trùng lớn lên trong Phong Tân Đạo, là hồn thú cấp thấp, có điều chúng nó có thể kéo âm thanh hoặc hình ảnh xa xa đến gần trước mặt, là công cụ bọn ta thường dùng khi ẩn nấp hoặc trinh sát... Bây giờ ta buông tay ra, ngươi không nên kinh ngạc." Thiên Thúc U Hoa gật đầu, A Khắc Lưu Khắc buông tay ra.

"Ngươi thật lợi hại..." Thiên Thúc U Hoa nhìn cảnh tượng giống như ảo ảnh trước mặt, ngây ra, cảnh tượng trước mắt quá chân thật, giống như chỉ cần vươn tay ra là có thể nhẹ nhàng kéo ống tay áo Gilgamesh.

"Lợi hại là Tây Lỗ Phù, không phải ta." A Khắc Lưu Khắc lạnh lùng nói.

"Vì sao?"

"Bởi vì người dùng hai loại sâu này làm cơ sở, tạo ra hệ thống trinh sát này, chính là Tây Lỗ Phù, bao gồm cả hai cái tên 'Đạo Thanh' và 'Tá Ảnh' này, cũng là Tây Lỗ Phù ban cho." A Khắc Lưu Khắc bình tĩnh nói."Thợ săn Phong Tân trước mặt Gilgamesh kia... chết rồi?" Thiên Thúc U Hoa đột nhiên nhìn cảnh tượng trước mắt, há hốc miệng.

"Nhanh thật... hắn ra tay..." A Khắc Lưu Khắc nhìn bóng lưng Gilgamesh, nhỏ giọng nói.

"Quả nhiên... Không hổ là Vương tước được xưng mạnh nhất Aslan, nguyên tố đất cũng không phải thuộc tính mạnh nhất của ngươi, nhưng ngươi lại có thể dùng tùy thích như vậy, thật sự là không đơn giản." Tây Lỗ Phù mỉm cười, giống như đối với cái chết của thợ săn Phong Tân không có bất kỳ xúc động nào.

"Bị ngươi nhìn ra rồi." Gilgamesh cúi đầu, giống như có chút ngượng ngùng nói. Theo tiếng nói của hắn, thợ săn Phong Tân mới vừa rồi đi tới trước mặt hắn còn chưa kịp đứng vững, lúc này ở giữa mặt, chỗ mũi đã xuất

https://thuviensach.vn

hiện một cái khe, tách ra hai bên, giống như có một bức tường mọc ra từ trong cơ thể gã, cắt cả người gã thành hai nửa. Thân thể thợ săn Phong Tân bị tảng đá bên trong căng phồng ra nổ thành mảnh nhỏ, máu thịt lẫn lộn sụp xuống trên cỏ, chỉ còn lại hai cái chân, đứng thẳng giống như cây cột cắm trên mặt đất. Nhìn kỹ xuống dưới, phát hiện bên trong lấp đầy đá —— thì ra trong nháy mắt vừa rồi, Gilgamesh lại đã dùng nguyên tố đất, đâm xuyên từ dưới chân của gã, một đường hướng lên trên, đánh tan cả người gã.

"Giết người trong nháy mắt..." Tây Lỗ Phù nháy mắt một cái, "Ta thật sự là đã xem thường ngươi... Ta còn tưởng rằng, người đầu tiên chí ít có thể chống đỡ ngươi mười mấy giây chứ..."

Tây Lỗ Phù còn chưa nói hết, thợ săn Phong Tân thứ hai đã dẫn đầu tiến lên. Lúc này, thợ săn Phong Tân lướt gió cử động, tách hai chân khỏi mặt đất.

"Ngươi nói thợ săn Phong Tân lợi hại như vậy, cũng bị chúng ta Vương tước cấp một Gilgamesh của Thủy Nguyên bọn ta giết trong nháy mắt. Xem ra, Tây Lỗ Phù phải chịu khổ rồi." Thiên Thúc U Hoa ôm lấy cánh tay, nhìn có chút hả hê nói.

"Ngươi không hiểu." A Khắc Lưu Khắc vẫn như cũ nằm rạp xuống không cử động. Ngược lại Thiên Thúc U Hoa không nhịn được, đứng lên từ dưới đất, khoanh hai tay xem trò vui. A Khắc Lưu Khắc cũng lười quản nàng nữa, toàn bộ tinh lực của hắn đều đặt trên người thợ săn Phong Tân và Gilgamesh. Thợ săn Phong Tân thứ hai sau mấy giây, ầm ầm ngã xuống đất, vẫn không cử động. Thế nhưng, lần này không chút dừng lại. Thợ săn Phong Tân thứ ba liền quỷ mị lao tới Gilgamesh. Rất nhanh, thợ săn Phong Tân thứ tư, thứ năm lục tục đi tới trước. Trong mắt mỗi người bọn họ đều là vẻ mặt bình tĩnh, không nhìn ra bất kỳ hoảng loạn gì, giống như biết hắn phải chết không thể nghi ngờ, lại không chút dao động. Loại trung thành như tử sĩ này của bọn họ thật sâu chấn động lòng người, Thiên Thúc U Hoa nhìn ở trong mắt, đáy lòng mơ hồ có chút không đành lòng.

https://thuviensach.vn

"Đánh tiếp như vậy không có bất kỳ ý nghĩa gì, rất nhanh, bốn mươi lăm người này cũng sẽ bị Gilgamesh giết sạch, Tây Lỗ Phù tại sao ngu ngốc như vậy, để bọn họ đi chịu chết? Bốn mươi lăm người cùng tiến lên, nói không chừng còn nắm chắc hơn!" Thiên Thúc U Hoa cắn răng, trừng mắt nhìn "hình ảnh" của Tây Lỗ Phù cách mình không xa.

"Ngươi sai rồi, nếu như bốn mươi lăm người cùng tiến lên, Gilgamesh dùng một hồn thuật lớn, hoặc là sử dụng hồn khí đại khai sát giới, rất nhanh thì có thể giết chết toàn bộ bọn họ, ta không nghi ngờ chút nào, hắn có thực lực này... Thế nhưng, thợ săn Phong Tân đáng sợ ở chỗ, bọn họ có thể nhanh chóng học tập, bắt chước, cũng cùng trải nghiệm...""Có ý gì?"

"Ngươi không phát hiện sao, thợ săn Phong Tân đầu tiên, chênh lệch hồn lực của hắn và Gilgamesh cách xa đến mức Gilgamesh có thể giết hắn trong nháy mắt, chúng ta tạm thời tính một giây là được rồi. Đến thợ săn Phong Tân thứ hai, thời gian Gilgamesh giết chết hắn đã thay đổi phải cần hai giây, thời gian người thứ ba mất bốn giây, sau đó là tám giây, mười sáu giây... Mỗi một thợ săn Phong Tân, đều dựa trên cơ sở người trước đó, thực lực lấy mức độ bội số tăng lên... À không, nói như vậy không đúng, cũng không phải tăng cao thực lực, mà là đang cùng trải nghiệm kinh nghiệm đối phó Gilgamesh. Dựa theo tình hình này kéo dài tiếp, chỉ cần đến thợ săn Phong Tân thứ mười ba, Gilgamesh sẽ cần dùng bốn ngàn lẻ chín mươi sáu giây mới có thể giết chết hắn, cũng chính là cần sáu mươi tám phút..." A Khắc Lưu Khắc chậm rãi nói, trong ánh mắt chớp động ánh sáng âm trầm.

"Đây cũng quá... Tại sao phải như vậy? Thợ săn Phong Tân đến cùng là ai? Vì sao bọn họ có thể lập tức liền thu được loại tăng cao kinh nghiệm biến thái này chứ?" Sắc mặt Thiên Thúc U Hoa tái nhợt, nhìn Gilgamesh trước mặt. Vẻ mặt của hắn đã từ từ nghiêm túc, hắn dường như đã từ trong chiến đấu ngày càng kéo dài, phát hiện ra bí mật ẩn giấu trong đám thợ săn Phong Tân này. Trên gương mặt anh tuấn mà tôn quý của hắn dần dần bao phủ một tầng bóng mờ...

https://thuviensach.vn

"Chẳng lẽ nói, thợ săn Phong Tân tiếp theo, Gilgamesh sẽ cần hơn hai giờ mới có thể giết chết hắn sao? Ta không tin! Ta không tin một thợ săn Phong Tân nho nhỏ có thể cùng Gilgamesh đối chiến hai giờ!" Giọng Thiên Thúc U Hoa mơ hồ có chút run rẩy.

"Dĩ nhiên không phải. Chỉ cần Gilgamesh thay đổi cách thức chiến đấu hiện giờ, ví dụ như đổi hồn thuật nguyên tố đất thành hồn thuật nguyên tố lửa để tấn công, vậy kinh nghiệm tích lũy trước đó sẽ không còn tác dụng, ta tin tưởng lấy tiêu chuẩn hồn lực của Gilgamesh, có thể làm được lần nữa giết thợ săn Phong Tân trong nháy mắt. Hoặc là hắn sử dụng hồn khí, hoặc sử dụng hồn thú, thậm chí sử dụng kỹ năng đặc biệt, đều có thể khiến kinh nghiệm thợ săn Phong Tân tích lũy trước đó đổ sông đổ biển, trong nháy mắt kéo trở về tiêu chuẩn ban đầu." A Khắc Lưu Khắc trầm tư, ánh mắt hắn khóa chặt trong con ngươi sắc lạnh, thoạt nhìn trong lúc trả lời câu hỏi của Thiên Thúc U Hoa, dường như cũng đang suy nghĩ gì đó.

"Vậy hắn vì sao..." Thiên Thúc U Hoa không rõ.

"Đây là chỗ thông minh của hắn, thoạt nhìn Gilgamesh so với tưởng tượng của chúng ta phải thông minh hơn. Chính là hắn từ khoảng chừng người thứ ba, thứ tư là đã phát hiện tình hình bế tắc hiện giờ, chắc chắn hắn cũng nhận ra được đặc tính cùng chung trải nghiệm này của thợ săn Phong Tân, cho nên hắn mới không thay đổi cách thức tấn công."

"Vì sao? Người thứ mười ba đã cần tốn một giờ, giết người thứ bốn mươi lăm, không phải một năm mới có thể giết sao..." Thiên Thúc U Hoa không khỏi một lần nữa ngồi xổm xuống, xem ra, nàng cũng đối với cảnh tượng chiến đấu lộ ra cảm xúc vặn vẹo trước mặt này cảm nhận được sợ hãi khác thường. Nàng thậm chí theo bản năng nhích lại gần phía A Khắc Lưu Khắc.

"Ngươi sai rồi, nếu thật sự dựa theo tốc độ không đổi hiện giờ, thời gian cần để giết thợ săn Phong Tân thứ bốn mươi lăm là năm mươi lăm vạn

https://thuviensach.vn

năm.""... Cái gì? !! Gilgamesh hắn... Hắn điên rồi sao?" Thiên Thúc U Hoa chấn động nói không ra lời.

"Bởi vì Gilgamesh đã hiểu ý đồ của Tây Lỗ Phù. Tây Lỗ Phù cũng không trông cậy vào thợ săn Phong Tân có thể đánh thắng Gilgamesh, nàng chỉ cần có người chiến đấu với hắn trước, để nàng hiểu rõ hắn hơn. Phải biết rằng, tất cả Vương tước và Sứ đồ Thủy Nguyên các ngươi, thiên phú, hồn khí và hồn thú của tất cả mọi người, Tây Lỗ Phù đều rõ như lòng bàn tay, ngoại trừ Gilgamesh. Đối với nhân vật trong truyền thuyết này của người Thủy Nguyên các ngươi, hiểu biết của Tây Lỗ Phù thật sự không nhiều lắm. Chính là giống như ta, chỉ từng nghe uy danh hiển hách cực hạn tứ tượng của hắn, nhưng cũng không biết được uy lực cụ thể, cho nên, Gilgamesh cũng không lại thay đổi hồn thuật hay hình thức chiến đấu, thậm chí cũng không lấy ra hồn khí và hồn thú, thế nhưng, dù như vậy có thể ngăn thợ săn Phong Tân thu được nhiều tin tức và kinh nghiệm hơn, thế nhưng đồng thời cũng rơi vào một vòng tuần hoàn, đó chính là thời gian chiến đấu bị kéo dài vô hạn... Tây Lỗ Phù phái ra nhiều thợ săn Phong Tân như vậy, xem ra ngay từ đầu, nàng đã vì Gilgamesh bày ra vòng tuần hoàn không có đường ra này..."

"Nói cách khác, nếu muốn nhanh chóng chiến thắng đối thủ, chỉ có thể không ngừng lộ ra cách thức chiến đấu của mình, nhưng càng lộ ra cách thức chiến đấu của mình, thì càng khó chiến thắng đối thủ..." Thiên Thúc U Hoa nhìn Gilgamesh trước mặt, mặt của hắn và mặt của mình tái nhợt như nhau.

Gương mặt Tất Lạp bị Tác Nhĩ đè chặt dưới chân vẫn tái nhợt như cũ, y có thể cảm giác được rất rõ ràng, chỗ gáy bị chân Tác Nhĩ dẫm lên tụ đầy hồn lực, bất cứ lúc nào cũng có thể động một cái bùng nổ. Chỉ cần hồn lực bản thân hơi có bất kỳ biến hóa gì đó, ý định phản kháng, y tin tưởng Tác Nhĩ sẽ không chút do dự đạp nát xương sống của mình. Hơn nữa, thiên phú của mình lúc này đã bị thiên phú "Thần Phong Dệt Lưới" của Y Hách Lạc

https://thuviensach.vn

Tư ngăn trở, không thể lợi dụng ưu thế tốc độ nhanh chóng thoát khỏi khống chế của Tác Nhĩ.

Nhưng Gilgamesh trước mặt cũng đang suy nghĩ làm sao thoát khỏi vòng tuần hoàn hắn đang hãm sâu, cơ bản không có thời gian quan tâm mình, hiển nhiên, lúc này y cơ bản không dám hành động thiếu suy nghĩ mà không kiêng dè ra sức. Tất Lạp xoay đầu qua, trong ánh mắt, trên gương mặt Tây Lỗ Phù trước sau mang theo nụ cười lạnh lùng như băng tuyết.

Đột nhiên, trong không khí dao động một trận hồn lực mãnh liệt. Vốn trong lúc Gilgamesh cùng thợ săn Phong Tân giao đấu, trong không khí chung quanh cũng đã tràn đầy chấn động hồn lực tựa như sóng lớn cuộn trào, thế nhưng, cổ hồn lực này lại mãnh liệt dị thường mà thanh thế ác liệt, hồn lực khổng lồ từ chỗ sâu trong rừng rậm mà tới, giống như một thanh kiếm kiếm sắc bén đâm tới Tác Nhĩ, Tác Nhĩ phản ứng vô cùng nhanh nhẹn, đột ngột lộn ra sau tách ra, thế nhưng, thân hình y vừa khẽ động, lại đột nhiên ý thức được: "Không hay!" Thế nhưng, gần như chỉ trong nháy mắt, Tất Lạp đã biến mất ngay trước mắt, một bóng người áo bào đen đang mang theo Tất Lạp lao nhanh tới phía Gilgamesh, lúc bọn họ đến bên cạnh Gilgamesh, bóng người áo bào đen kia nhẹ nhàng vung lên cánh tay trái, thợ săn Phong Tân đang cùng Gilgamesh chiến đấu dây dưa kia, trong nháy mắt bị xé thành mảnh nhỏ máu huyết dầm dề. Y nhẹ nhàng buông Tất Lạp xuống, sau đó xoay người, gió lớn thổi tung trường bào màu đen của y, lộ ra lồng ngực bắp thịt rắn chắc đầy đặn, cả người y hừng hực hơi thở dục vọng và tà ác, ở trong gió khuếch tán ra một loại rùng mình của tử thần, khóe miệng y khẽ nhếch lên, dùng một dáng vẻ tươi cười hài hước nhìn Tác Nhĩ.Giữa chân mày Tác Nhĩ nổi lên tức giận, vòng hai tay đánh về phía trước, vô số đao gió rậm rạp chằng chịt như một con rồng khổng lồ gào thét hướng về phía trước, mặt cỏ chỗ nó đi qua nổi lên cuồn cuộn, đất cát bay loạn, cỏ nước tung tóe, thế nhưng, con rồng khổng lồ này lại giống như đột nhiên vọt vào một chỗ trống không, bị một đoàn màu trắng khổng lồ cắn nuốt, biến mất không còn thấy tăm hơi, tiếng gào thét bén nhọn trong không

https://thuviensach.vn

khí đột nhiên một mảnh yên tĩnh, chỉ còn lại vô số tơ lụa đón gió tung bay, giống như đám mây khổng lồ chậm rãi đung đưa, giữa tơ lụa màu trắng, một cô gái dịu dàng mỉm cười một tay vịn thắt lưng, một đôi mắt dịu dàng như nước, xoay tròn, quan sát bốn phía.

"U Minh và Đặc Lôi Á!" Thiên Thúc U Hoa cả kinh kêu lên, thế nhưng, nàng vừa lên tiếng, đã thấy Đặc Lôi Á nâng mắt lên, hướng chính mình liếc một cái như có như không, ánh mắt xoay chuyển, giống như ngàn vạn kim châm ẩn trong ánh mắt. Bởi vì ảo giác "Tá Ảnh" hiện ra quá chân thật, Thiên Thúc U Hoa không khỏi sợ đến mức lùi lại một bước.

"Cảm nhận hồn lực của cô gái này thật lợi hại... Hai người kia là ai?" A Khắc Lưu Khắc giơ tay lên, làm dày thêm tường không khí xung quanh thêm mấy tầng.

"Người nam tên là U Minh, là Vương tước cấp hai của Aslan, người nữ là Đặc Lôi Á, là Vương tước cấp bốn của Aslan. Hai người bọn họ... là quái vật rất kinh khủng..."

A Khắc Lưu Khắc xoay đầu lại, trong ánh mắt mang theo một loại hơi lạnh phức tạp: "Ở trước mặt Tây Lỗ Phù, không ai dám tự xưng là quái vật..."

Trên mặt sông nổi lên gió to. Vô số hơi nước từ trong rừng rậm tràn ngập ra, hơi nước mờ mịt cuộn lên trong gió, giữa trời đất trống trải nổi từng tấm từng tấm màn hơi nước khổng lồ, rất khó nói, hoàn cảnh giờ phút này, đến cùng là đối với người của Phong Nguyên và Thủy Nguyên, ai có lợi hơn.

Thế nhưng, Tây Lỗ Phù thoạt nhìn lại hoàn toàn không để ý việc này.

Nàng đứng lên ghế tựa do thợ săn Phong Tân tạo thành, đi về phía trước mấy bước, mỉm cười nhìn về phía Đặc Lôi Á bị tơ lụa màu trắng bao quanh. Hai người phụ nữ đối mắt nhìn nhau, trong ánh mắt kiều mị mà giảo hoạt

https://thuviensach.vn

của Đặc Lôi Á ẩn chứa một tầng cẩn thận càng sâu hơn, cả người nàng tràn ngập hồn lực bao quanh, cũng chứng minh biểu hiện tùy ý bên ngoài của nàng là tình trạng phòng bị cao độ chuẩn bị chiến đấu. Thế nhưng, đôi mắt như cắt nước của Tây Lỗ Phù, thoạt nhìn vừa đẹp vừa bình tĩnh, trong ánh mắt không có chút sợ hãi nào —— chỉ là trong cuộc đối mặt tranh tài ban đầu này, Đặc Lôi Á liền biết rõ, mình đã thất bại.

Tây Lỗ Phù giống như nhìn thấu sợ hãi trong lòng của Đặc Lôi Á, nàng nhẹ nhàng cười cười, tiếng cười như chuông bạc ở trong bóng đêm nghe đặc biệt trong trẻo. Nàng quay đầu, nhìn Tác Nhĩ thẹn quá hóa giận, vừa rồi y dường như đang thưởng thức màn chiến đấu giữa Gilgamesh và thợ săn Phong Tân, chỉ lo đề phòng Tất Lạp dưới chân có hồn lực khác thường hay không, mà bỏ quên thay đổi chung quanh. Nàng nhìn Tác Nhĩ, trêu chọc nói: "Ngươi xem đi, động tay động chân, con mồi lần này bị ngươi làm mất rồi."

"Làm mất rồi, bắt trở lại không được sao. Dù sao bị 'Thần Phong Dệt Lưới' trói buộc, người còn lo lắng hắn tạo ra quân cờ sao, người Phong Nguyên chúng ta muốn truy đuổi người nào, người đó còn có thể thoát được sao?" Tác Nhĩ nhếch nhếch nửa bên lông mi, tức giận nói, biểu tình thoạt nhìn vẫn là một thiếu niên ngỗ ngược."Tác Nhĩ, đối thủ một mất một còn của ngươi tới rồi." Tây Lỗ Phù đưa ngón tay ra chỉ Đặc Lôi Á, sau đó lại chỉ chỉ Tác Nhĩ, trên mặt lộ ra một chút biểu tình phức tạp nhìn như có chút hả hê.

"Không ngờ tới, một Vương tước cấp bốn lại nắm giữ hồn khí 【Tà Váy Nữ Thần】ghép thành đôi với ta, ta đột nhiên cảm thấy thật mất mặt." Tác Nhĩ vuốt tay, lộ ra biểu tình thất vọng. "Thật sự là có một chút muốn giết ngươi, vì mình rửa nhục..."

Trong khi nói chuyện, U Minh đã lẳng lặng đứng yên bên cạnh Đặc Lôi Á, hai người một đen một trắng đứng sánh vai, trường bào không ngừng

https://thuviensach.vn

cuồn cuộn. Hai người bọn họ thoạt nhìn đặc biệt xứng đôi, ngay cả hơi thở tà ác quỷ quyệt bao phủ trên người này cũng giống nhau như đúc.

U Minh nhẹ nhàng giật giật môi, dùng giọng nói nhỏ đến gần như không thể nghe thấy, nói với Đặc Lôi Á: "Ta không ngờ tới Gilgamesh đã ở đây. Xem ra, tình hình trước mắt so với chúng ta tưởng tượng phức tạp hơn nhiều."

Đặc Lôi Á duy trì nụ cười dịu dàng trên mặt, nhỏ giọng đáp trả U Minh, môi hầu như nhìn không ra động tác: "Ra vẻ, Gilgamesh đối lập với Tây Lỗ Phù, chỉ cần hắn không chủ động đối địch với chúng ta, chúng ta tạm thời cũng không cần ra tay với Gilgamesh. Nhiệm vụ của chúng ta chính là mau chóng nghĩ cách cứu viện Tất Lạp rời khỏi chỗ này, những người trước mặt này không phải người hai chúng ta có thể đối phó."

Trong khi nói chuyện, Y Hách Lạc Tư đã giao Ngân Trần giao cho thợ săn Phong Tân phía sau, sau đó hắn đi tới, đứng bên cạnh Tây Lỗ Phù, thanh vũ khí dài mảnh như lá liễu vừa giống như đao, vừa giống như trong tay hắn đã cầm trên tay, gương mặt hắn lạnh lùng nói với Tây Lỗ Phù: "Xem ra, 【Tà Váy Nữ Thần】 có thể xem thường bất kỳ công kích tầm xa nào, vậy thì để ta ra tay đi."

"Ta có từng nói cần ngươi hỗ trợ sao?" Tác Nhĩ liếc mắt nhìn Y Hách Lạc Tư, trong mũi hừ khí, vẻ mặt mất hứng.

"Vừa rồi lúc ngươi đánh Tất Lạp, ta cũng đã hỗ trợ, ngươi đừng ngại." Y Hách Lạc Tư nghiêm mặt, lạnh lùng nói.

"Ta..." Tác Nhĩ nghẹn nửa ngày, chỉ có thể buồn bực hừ khí, không thèm nói nữa, cả người y từ từ nổi lên hoa văn màu vàng kim, thoạt nhìn là y chuẩn bị muốn ra tay.

"Vù ——" trong không khí vù một tiếng, một tia sáng xanh biếc giống như ma trơi, trong nháy mắt chiếu sáng mặt cỏ bên bờ sông, tấm chắn xanh

https://thuviensach.vn

biếc khổng lồ trôi nổi lơ lửng trước mặt U Minh, khóe miệng y khẽ nhếch lên vẻ tươi cười, y vươn ra cánh tay bắp thịt rắn chắc, hồn lực cuộn trào mãnh liệt như thác nước trút xuống tiến vào tấm chắn toàn thân xanh biếc khổng lồ.

"Chiếu hình —— "

Thế nhưng, khắp nơi một mảnh yên tĩnh không tiếng động, không có bất kỳ động tĩnh gì, không có bất kỳ tử linh nào xuất hiện.

dáng tươi cười của U Minh cứng lại ở khóe miệng, tráng y nổi lên tầng tầng mồ hôi mịn, dưới ánh sáng xanh biếc âm u có thể thấy được rõ ràng.

"Vì sao? Vì sao U Minh không có cách nào chiếu ra bất cứ tử linh gì chứ? Coi như ngươi nói với ta, hồn lực của ba người Tây Lỗ Phù, Tác Nhĩ, Y Hách Lạc Tư đều vượt trội U Minh —— ta là nói coi như, thế nhưng, thợ săn Phong Tân này không thể vượt trội U Minh, vừa rồi U Minh còn trong nháy mắt liền xé nát một thợ săn Phong Tân, vì sao không thể chiếu hình?" Hơi thở của Thiên Thúc U Hoa dồn dập, hai tay nàng nhẹ nhàng run rẩy, nhìn thợ săn phong tân cẫn không cử động trong bóng đêm trước mắt này, có một lạnh lẽo sợ hãi từ trong đêm tối thẩm thấu qua, giống như cô hồn dã quỷ ôm chặt lấy nàng."Bởi vì tất cả thợ săn Phong Tân... Thật ra là một người... Bọn họ cũng không phải cá thể riêng biệt, ta nghĩ, nếu ta đoán không sai, bọn họ hẳn là cùng một sinh mạng thể, bởi vậy, hồn lực bọn họ cộng lại, vượt xa U Minh..." Gương mặt thon gầy của A Khắc Lưu Khắc dưới ánh sáng lục mãnh liệt chiếu rọi, thoạt nhìn càng thêm ốm yếu.

"Bọn họ... Bọn họ không phải người?" Thiên Thúc U Hoa nắm chặt góc áo.

"Bọn họ không thể nào là người." A Khắc Lưu Khắc thản nhiên nói.

"Ai da, không ngờ tới đây" Tây Lỗ Phù nhìn U Minh mặt mày tái nhợt cùng tấm chắn trôi nổi trong không khí phía trước, đột nhiên cười ha hả,

https://thuviensach.vn

"Thật sự là kinh ngạc ngoài dự định, tháp thành Josephine nho nhỏ này, lại có thể hội tụ bốn tấm 【Lá Chắn Khí】, việc này có thể để người khác nói cái gì cho phải đây..."

"Bốn tấm lá chắn khí? Cái gì là bốn tấm lá chắn khí?" U Minh yếu ớt nghiêm mặt, trầm giọng hỏi.

"Đương nhiên là 【Tà Váy Nữ Thần】, 【Tử Linh Kính】trong tay hai người các ngươi, và hai tấm chắn khí bên phía chúng ta!" Tây Lỗ Phù nhẹ nhàng nhíu nhíu mày, giống như đối phương biết rõ còn hỏi vậy.

"Tây Lỗ Phù, ta nghĩ bọn họ không phải đang hỏi bốn tấm lá chắn khí nào" Tác Nhĩ vòng hai tay trước ngực, khóe miệng là dáng vẻ tươi cười ngang bướng, vẻ mặt giễu cợt, y ha ha nói: "Ta nghĩ là, bọn họ ngay cả 【Lá Chắn Khí】 là cái gì cũng không biết đây."

Tây Lỗ Phù nghe Tác Nhĩ nói xong, quay đầu lại, đầy hứng thú nhìn gương mặt nghiêm túc của Đặc Lôi Á và U Minh, từ biểu tình trên mặt hai người bọn họ nhìn ra, chính là Tác Nhĩ nói đúng rồi.

"Ha ha... Ha a..." Tây Lỗ Phù lại lần nữa đi về chỗ ngồi thợ săn Phong Tân tạo thành, ngồi xếp bằng thản nhiên ngồi xuống. Nàng thoạt nhìn gần như hoàn toàn dỡ xuống phòng ngự, giống như đối diện trước mặt không phải bốn vị Vương tước cao cấp nhất Aslan, mà là bốn thôn dân không biết hồn thuật, "Xem ra Bạch Ngân Tư Tế của các ngươi, thật sự là cái gì cũng không nói cho các ngươi biết đây. Hôm nay ta tâm tình tốt, sẽ thay bọn họ dạy các ngươi chút thường thức cơ bản được rồi."

Tây Lỗ Phù nhìn nhìn Tất Lạp và Gilgamesh sau lưng U Minh và Đặc Lôi Á, ánh mắt một lần nữa chuyển tới trên người hai người U, Đặc: "Ta nghĩ các ngươi hẳn là đều biết mười hai vị Bạch Ngân Tư Tế trên đại lục Odin đều có một thanh bội kiếm thuộc về chính mình chứ, thật ra, ngoại trừ mười hai thanh thần kiếm này, lúc đầu các tư tế đi tới thế giới này của

https://thuviensach.vn

chúng ta, mỗi người còn trang bị một tấm lá chắn khí. Đương nhiên, lá chắn khí chỉ dùng để phòng ngự, uy lực so ra kém thần kiếm vô cùng. Cho nên, khi mười hai thanh thần kiếm vẫn còn ẩn giấu không biết chỗ nào trên thế giới này, mười hai mặt lá chắn khí này đã toàn bộ hiện thân, đồng thời là hoa đã có chủ. Trên tay hai người các ngươi chính là hai tấm chắn khí trong đó, mà chuyện thú vị nhất lại là 'Tà Váy Nữ Thần' trên tay Đặc Lôi Á ngươi và 【Lôi Thần Ban Ân】của Tác Nhĩ, là hai tấm chắn khí hoàn toàn trái ngược. Tấm chắn của ngươi có thể vô hiệu hóa tất cả công kích tầm xa và công kích gián tiếp, mà của Tác Nhĩ lại là có thể bỏ qua bất kỳ công kích vật lý trực tiếp nào. Có điều, không ai có thể đồng thời nắm giữ hai tấm chắn khí này, trong truyền thuyết, nếu như có người đồng thời nắm giữ 'Tà Váy Nữ Thần' và 'Lôi Thần Ban Ân' sẽ khiến chư thần tức giận, gặp phải nguyền rủa to lớn..."Lời của Tây Lỗ Phù giống như thủy ngân không có lỗ hổng nào không thể vào, lưu động trong bóng đêm, trong lúc nàng không nhanh không chậm giảng giải, trên người Tác Nhĩ chậm rãi vấn vít lên khói đen ngày càng đậm, tất cả khói đen xoay tròn cuối cùng đọng thành một áo choàng màu đen rất nặng, trên áo choàng quanh quẩn vô số luồng điện màu lam vừa thô vừa sáng, giống như linh xà, quay quanh thân thể thon dài cường tráng của y.

"Ta đây vốn không nên nói cho các ngươi biết điều này. Có điều, thấy các ngươi lập tức lại phải chết, cũng cho các ngươi chết một cách rõ ràng. Này..." Hai mắt dịu dàng của Tây Lỗ Phù vốn có ý cười, đột nhiên bắn ra hai tia sáng lạnh, nàng giống như cảm nhận được gì đó, đột nhiên ngẩng đầu ——

Chỗ sâu trong rừng rậm, đột nhiên phóng ra một mũi hồn lực bén nhọn, không ai thấy rõ đến cùng là thế nào, một bóng người toàn thân đen kịt đã đứng sửng giữa đội ngũ hai phe.

U Minh, Đặc Lôi Á và Tất Lạp, rầm rập quỳ hai gối xuống đất, chỉ có Gilgamesh, vẫn như cũ thản nhiên mỉm cười, đứng ở cách đó không xa

https://thuviensach.vn

trong bóng đêm.

Cả người Ngải Âu Tư bao vây dưới 【Long Lân Tất】đen kịt, giống như một u linh đến từ chỗ sâu trong bóng đêm, cặp mắt vốn mê người mà lại anh tuấn kia, lúc này mang theo bi thương, tức giận, nhìn thẳng đám người Phong Nguyên.

"Tây Lỗ Phù, các ngươi cũng biết đây là lãnh địa Thủy Nguyên Aslan." Giọng Ngải Âu Tư hùng hồn, quanh quẩn trên bờ sông, nghe bao la không gì sánh được.

"Aizzz, lần này hay rồi, lá chắn khí thứ năm cũng tới, lần này đánh thế nào đây, Tây Lỗ Phù, ngươi cũng không thể khoanh tay đứng nhìn, nếu không, ta và Y Hách Lạc Tư sẽ phí rất nhiều sức lực." Tác Nhĩ nhìn Ngải Âu Tư, vẻ mặt vẫn không sao cả như cũ, giống như cơ bản không để đế vương Aslan trước mặt vào trong mắt.

"Láo xược!" Ngải Âu Tư hống một tiếng, thân hình đột nhiên mở ra, hồn lực trong không khí giãy dụa kịch liệt, trong không gian mênh mông, vô số hồn vụ hoàng kim chảy xuôi chảy ngược đan xen, chấn động. Đặc Lôi Á trước khi Ngải Âu Tư phát động công kích cũng đã cảm giác được ý đồ và hướng đi của hắn —— hắn chỉ đánh về phía Y Hách Lạc Tư, hiển nhiên, lúc này thiên phú của Y Hách Lạc Tư vẫn như cũ dừng lại trên người Tất Lạp, mà lưỡi đao dài trong tay hắn đối với Ngải Âu tư toàn thân bọc trong "Long Lân Tất" không sinh ra được bất cứ uy hiếp gì. Cho nên, Đặc Lôi Á trong nháy mắt Ngải Âu Tư mở rộng thân hình, hướng Tác Nhĩ gào thét mà tới, toàn thân tơ lụa màu trắng tăng vọt ra, như gió cuốn mây tan bao vây lại không gian chung quanh, ánh mắt mọi người ở trong nháy mắt đó đều bị che chắn trong tơ trắng cuồn cuộn không ngừng. Thế nhưng, Đặc Lôi Á chỉ là yểm hộ Ngải Âu Tư, nàng tuyệt đối sẽ không một mình một ngựa tiến lên tấn công Tác Nhĩ hay Tây Lỗ Phù, nàng chỉ là giả vờ biểu hiện ra như vậy để mê hoặc hai người bọn họ, khiến cho Y Hách Lạc Tư không nhận được

https://thuviensach.vn

trợ giúp. Bởi vậy, Tác Nhĩ vừa muốn phản kích, nàng cũng đã mau lẹ lui trở về bên cạnh U Minh.

Toàn bộ quá trình chỉ có mấy giây, thế nhưng, sau khi tơ lụa màu trắng khắp trời tản đi, bàn tay đen kịt của Ngải Âu Tư đã nắm chặt cổ họng Y Hách Lạc Tư. Trên thanh kiếm hẹp dài của Y Hách Lạc Tư hiện ra vô số lỗ hổng thật nhỏ, thế nhưng trên thân thể "Long Lân Tất" đen nhánh của Ngải Âu Tư lại ngay cả một vết đao cũng không có."Rút lại thiên phú của Y Hách Lạc Tư, để Tất Lạp bọn họ đi." Ngải Âu Tư không nhìn Y Hách Lạc Tư, ngược lại nhìn Tây Lỗ Phù, bởi vì hắn biết, nếu như không có mệnh lệnh của Tây Lỗ Phù, Y Hách Lạc Tư tình nguyện chết cũng sẽ không vì muốn sống mà làm trái lời Tây Lỗ Phù. "Bằng không, ta sẽ tiến hành 'nhiếp hồn' với Y Hách Lạc Tư. Ngươi có hai lựa chọn: Một là tiếp tục dùng 'Thần Phong Dệt Lưới' trói lấy Tất Lạp, cùng chúng ta ở đây đối chiến. Nói thật, Tây Lỗ Phù, lấy đội hình bọn ta hiện giờ mà nói, không thể nghi ngờ rằng ngươi đã khơi mào hai nước chính thức khai chiến. Thế nhưng ngươi khẳng định biết chỗ đáng sợ của 'nhiếp hồn', bất luận là người vô cùng lợi hại, xác suất thành công thấp nhất của 'nhiếp hồn' cũng mặc định là năm mươi năm mươi, nói cách khác, hai lần nhiếp hồn, sẽ có một lần có thể thành công. Thứ hai, thả Tất Lạp ra, dùng 'Thần Phong Dệt Lưới' trói lấy thiên phú của ta, ta sẽ ở lại làm con tin, ngươi thả bọn họ đi."

Tây Lỗ Phù nghe thấy lời Ngải Âu Tư nói, mỉm cười, không trả lời ngay. Ánh sáng lưu chuyển trong mắt nàng, giống như đang suy nghĩ hàm nghĩa trong lời nói của Ngải Âu Tư. Không thể không thừa nhận, chỗ đáng sợ của 'nhiếp hồn', chính là nó mặc định ở xác suất một phần hai, thiên thần cũng trốn không thoát kiếp nạn một phần hai này.

Giữa lúc Tây Lỗ Phù đang tự hỏi, U Minh cười lạnh một tiếng, chỗ cổ họng của y đột nhiên phát ra ánh sáng mơ hồ, giống như có thứ gì đang rục rịch chui ra. Y nói: "Băng Đế, không cần khách sáo với đối phương như

https://thuviensach.vn

vậy, ai thắng ai thua còn chưa biết chừng, ta cũng không tin, bọn họ có thể chống đỡ được 'Chư Thần Hoàng Hôn'!"

Toàn bộ rừng cây đột nhiên lay động, nước sông cuồn cuộn rít gào, giống như có con thú khổng lồ nào đó đang hiện ra trong bóng đêm.

Trong ánh mắt Tây Lỗ Phù, không biết vì sao lại có một loại cuồng nhiệt giống như chờ mong đã lâu, trong con ngươi nàng cuồn cuộn ánh sáng, như là một loại khát vọng và khoái cảm dâng trào.

Thế nhưng, U Minh đột nhiên cảm giác được một trận hồn lực sắc bén từ sau lưng đánh tới. Y nhanh chóng cắt đứt quá trình thả hồn thú ra, xoay người ra tay chống đỡ tập kích, thế nhưng, lúc y xoay người, hồn lực bén nhọn lại biến mất không còn, chỉ nhìn thấy Gilgamesh đang cười lạnh, con người màu lam sâu kín nhìn thẳng chính mình.

"Là ngươi ngăn cản ta?" Trong ánh mắt U Minh tràn đầy sát khí.

"Ta là đang cứu ngươi. So về hồn thú, con giun nho nhỏ kia của ngươi cũng đừng thả ra nữa, hồn thú của người ở đây so với ngươi đều lợi hại hơn nhiều, ngươi cũng đừng tự làm xấu mặt." Gilgamesh thản nhiên nói. Nhưng kỳ quái là, hắn cũng không nhìn U Minh, trái lại nhìn về phía Tất Lạp và Đặc Lôi Á, ném qua ánh mắt hàm nghĩa mơ hồ.

Mà Tất Lạp và Đặc Lôi Á im lặng không nói một lời. Bọn họ lại đều lảng tránh đề tài này, đưa ánh mắt lạnh nhạt nhìn xuống đất.

"'Khoan Dung' của ngươi lợi hại hơn ta, ta biết, nhưng ngươi muốn nói hồn thú của rất nhiều người ở đây đều lợi hại hơn ta, ta không tin." Ánh mắt U Minh đằng đằng sát khí.

"Tùy ngươi vậy, nếu ngươi thả hồn thú ra, chúng ta chết còn nhanh hơn." Gilgamesh yếu ớt nói, sau đó đưa ánh mắt nhìn về phía Tây Lỗ Phù.Mà vào giờ phút này, Gilgamesh đột nhiên có chút hối hận lời nói vừa

https://thuviensach.vn

rồi của chính mình rồi. Bởi vì, gương mặt trước sau vẫn luôn mỉm cười của Tây Lỗ Phù, lúc này, dần dần thu lại khóe miệng vui tươi, con ngươi của nàng dần dần đóng băng lại, trên cả khuôn mặt bao phủ một tầng sương lạnh run người. Nàng chậm rãi đi về phía trước, mỗi bước đi, gió lớn xung quanh liền kịch liệt gấp bội, giống như toàn bộ không khí trong trời đất đều xoay tròn quanh nàng.

Nàng đột nhiên phất tay nhanh như chớp, xa xa bốn phía đột ngột mọc lên bốn mặt tường không khí trong suốt mọc lên từ mặt đất, vô số luồng không khí nhanh chóng lưu động dọc theo mặt tường, phát ra âm thanh kim loại cắt thủy tinh. Gần như chỉ trong nháy mắt, nàng vây tất cả mọi người trong một cái hộp vuông vứ trong suốt.

"Gilgamesh, ngươi biết được nhiều lắm." Ánh ắmt Tây Lỗ Phù lạnh như băng, lướt qua mặt từng người một, Đặc Lôi Á bị ánh mắt của nàng khơi dậy một trận sợ hãi to lớn, Tây Lỗ Phù nói từng chữ từng câu: "Biết nhiều, thì phải chết. Ngày hôm nay ta muốn các ngươi đều vĩnh viễn ở lại chỗ này, ai cũng không cần đi."

"Đùng —— "

"Đùng —— đùng —— "

"Đùng —— đùng —— đùng —— "

Sáu tiếng nổ lớn như trời long đất lở, vô số cát bay đá chạy, sáu cây thương lớn vàng lóng lánh từ trên trời giáng xuống, giống như thiên thần tức giận giáng xuống chiến kích hoàng kim.

Năm cây thương hoàng kim cắm thật sâu vào mặt đất, hợp thành một trận đồ hình sao năm cánh, một cây thương dài lớn nhất, lúc này cắm ở trung tâm ngôi sao năm cánh.

https://thuviensach.vn

Không ai biết biến cố vì sao xảy ra, nó không đến từ bất kỳ bên nào, thậm chí ngay cả Gilgamesh và Tây Lỗ Phù đều mắt trừng miệng há, mãi đến bóng người màu bạc u ám cầm trong tay cây chiến thương hoàng kim thứ bảy từ trên trời giáng xuống.

Hắn đứng trên đỉnh mũi thương trung tâm kia, cả người giống như không có trọng lượng, như thần thánh đứng lơ lửng trên mũi thương. Thanh trường thương to lớn trong tay hắn đang phát ra tiếng vang đinh tai nhức óc, thân thương run rẩy kịch liệt, cuộn trào vô số hồn lực mãnh liệt, liên tục xoay tròn.

"Ngân... Ngân Trần?" Gương mặt Đặc Lôi Á trong nháy mắt tái nhợt.

"Nắm lấy cán thương bên cạnh các ngươi, đứng yên đừng cử động." Bóng người màu bạc trên đỉnh thương kia phát ra giọng nói trầm thấp mà lạnh lùng. Gương mặt hắn, thậm chí cả người, đều bao phủ một tầng khói đen như có như không, thoạt nhìn giống như ám quỷ bám thân, hoặc giống như oán linh phụ thể. Nhưng ngũ quan của hắn, dung nhan của hắn, thân hình thậm chí giọng nói của hắn, cũng không có một thứ nào không chứng minh, hắn chính là Ngân Trần.

Gilgamesh và Tất Lạp nhanh chóng đi tới một cây thương cách bọn họ gần nhất, vươn tay nắm chặt cái cán.

Đặc Lôi Á và U Minh tuy rằng không hiểu rõ lắm xảy ra chuyện gì, thế nhưng cũng nhanh chóng nắm lấy hai thanh chiến thương hoàng kim khác.

Ngải Âu Tư do dự một chút, cũng lập tức thả Y Hách Lạc Tư ra, thân hình khẽ động, nắm lấy một cây thương gầm rú.

"Đây... Đây đến cùng là cái gì?" Thiên Thúc U Hoa bị cảnh tượng trước mắt dọa cho choáng váng. Nàng nhịn không được nắm chặt cánh tay A Khắc Lưu Khắc.

https://thuviensach.vn

"【Hoàng Kim Kỵ Thừa Thương Trận】." A Khắc Lưu Khắc im lặng một lát, nói, "Thì ra nó thật sự tồn tại."

Sắc mặt Tây Lỗ Phù trắng bệch, nàng lui về mấy bước, đi tới bên cạnh Tác Nhĩ, gấp gáp nói với y: "Ngươi mau ngâm xướng, phát động 【Cực Lạc Tịnh Thổ】, ta sẽ cố gắng kéo dài thời gian để ngươi có thể hoàn thành ngâm xướng... Thế nhưng ta khó bảo đảm ta có thể làm được, gặp quỷ rồi, hắn đến cùng là ai, sao lại lấy được 【Yên Diệt】?"

Tác Nhĩ nhìn vẻ nghiêm trọng trên mặt Tây Lỗ Phù một cái, biết nàng không phải đang nói đùa, hơn nữa, y bị câu "Ta khó bảo đảm có thể làm được" trong lời nói vừa rồi của nàng dọa sợ rồi. Tác Nhĩ biết, thời gian mình ngâm xướng chắc chắn không lâu lắm, y không cách nào tưởng tượng, trên thế giới này, lại có người có thực lực mạnh đến ngay cả Tây Lỗ Phù cũng không chắc chắn có thể kéo dài đến chính mình hoàn thành ngâm xướng...

Tác Nhĩ không hỏi nhiều, quay người lại đột nhiên biến mất trong không khí, trong tiếng kim loại rung động đang kịch liệt nổ vang, tiếng ngâm xướng hùng hồn mà xa xôi không biết từ đâu tới, giống như sóng âm, càng ngày càng mạnh."Y Hách Lạc Tư! Dùng 'Thần Phong Dệt Lưới' trói buộc thiên phú của Ngải Âu Tư! Sau đó phóng ra 【Kẻ Lừa Gạt】của ngươi, dùng nó đối phó Gilgamesh, đồng thời cho ta mượn 【Phân Thụy Nhĩ Lang】một chút! Nhanh!" Giọng Tây Lỗ Phù dồn dập trong cơn lốc lý nghe như đang lay động kịch liệt.

"Không có dễ dàng như vậy." Gilgamesh nhìn tà váy Tây Lỗ Phù bị cơn lốc cuốn lên, vương miện hoa cỏ vàng kim óng ánh cũng giống như buồn bã ảm đạm dưới ánh sáng chói mắt của bảy cây thương hoàng kim. Hắn đột nhiên ngồi xổm xuống đất, vươn ra năm ngón tay phải thon dài đè xuống mặt đất, trong nháy mắt, một trận pháp ánh sáng màu lục khổng lồ xoay tròn hiện ra, "Nếu thiên thời, địa lợi, nhân hoà, Tây Lỗ Phù, ngày hôm nay ta sẽ cho ngươi chôn thân tại đây!"

https://thuviensach.vn

"Xuống!" Gilgamesh hét lớn một tiếng.

Mặt đất rộng mấy trăm mét vuông, trong nháy mắt biến thành cát chảy, mọi người, bất luận là người của Phong Nguyên hay là Thủy Nguyên, đều theo hạt cát hướng phía vực sâu không đáy đột nhiên xuất hiện rơi xuống, tiếng thét chói tai, tiếng gào thảm thiết, tiếng gió gầm rú, tiếng sụp đổ rầm rập, tiếng cát sỏi bị gió thổi phát ra tiếng, tiếng kim loại va chạm... Âm thanh trời long đất lở đánh thẳng vào màng tai mỗi người.

Thiên Thúc U Hoa vẻ mặt như tro nguội nhìn bờ sông bằng phẳng dưới vách núi, nàng khó thể tin nhìn chằm chằm động huyệt như cái giếng đên tối sâu không thấy đáy đột nhiên xuất hiện trên bãi cỏ kia. Cát vàng bay lả tả giống như mưa to tầm tả trút xuống dưới, trong mưa cát màu vàng, thị đám Vương tước trường bao tung bay và mười mấy thợ săn Phong Tân lảo đảo. Bóng người nhỏ bé của bọn họ, dưới sự phụ trợ của vực sâu vạn trượng khổng lồ, giống như côn trùng nhỏ bé rơi vào miệng giếng, còn có bảy thanh chiến thương màu vàng kim, giống như bảy cây kim khẩu rơi vào lòng giếng âm u, lập lòe phát sáng.

Đây không phải là tranh đấu, đây không phải là giết chóc, đây thậm chí không phải chiến dịch.

Đây là một màn hủy diệt không thể chống cự.

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 11: Dây Cung Nguyệt Thần

Dịch giả:xoxASAxox

***

【Phía tây Aslan • Tháp thành Josephine • Lòng đất rừng rậm ven sông】

Tiếng vang long trời lở đất dần dần biến mất trong bóng tối, bốn phía một mảnh yên tĩnh, chỉ để lại tiếng cát đất rì rào rơi xuống. Nơi đây mấy giây trước vẫn là bãi cỏ bằng phẳng ven sông, đột nhiên liền hiện ra một hang động khổng lồ sâu như rãnh trời, giống như thiên thần dùng mũi thương khổng lồ, khoét ra một cái hang trên mặt đất, con người nhỏ bé giống như giun dế dưới đáy giếng cổ, chỉ có thể bất lực ngước nhìn bầu trên ngoài miệng giếng trên đỉnh đầu. Thế nhưng, ngay cả bầu trời cũng biến mất. Khi cát vàng bốn phía sụp xuống, mọi người đồng thời rơi xuống vực sâu, Gilgamesh đã dùng bùn đất hoàn toàn đóng kính lối ra trên đỉnh đầu, giờ phút này, không gian bọn họ đang ngây ngốc bên trong là dưới lòng đất một cái giếng bị bịt kín lối ra. Người của Phong Nguyên, trời sinh chính cường giả khống chế gió, bọn họ giống như chim, có thể tự do bay lượn phía chân trời, thế nhưng, ở trong lòng đất chật hẹp, giá rét này, bọn họ chỉ có một lựa chọn —— ẩn nấp vào bóng tối vô tận này.

Đặc Lôi Á nín thở, cẩn thận cảm nhận hồn lực trong bóng tối, thế nhưng, phản hồi cho nàng, lại là một mảnh trống không —— giống như

https://thuviensach.vn

nước đọng trong một cái giếng cổ xưa vậy, không có bất cứ rung động gì. Mỗi người đều sẽ đèn nén hồn lực của mình tới cực điểm, ai cũng không muốn bại lộ chính mình. Dưới tình huống hồn lực mỗi người phát tán ra đều mong manh như hơi thở, ngay cả người có thiên phú ưu việt như Đặc Lôi Á, cũng chỉ có thể miễn cưỡng bắt lấy vị trí từng người trong bóng tối, thế nhưng lại hoàn toàn không có cách nào phân biệt rõ ràng vị trí đó đến cùng là ai —— từ hồn lực cảm nhận được mà nói, đều giống nhau như đúc.

Ở trong bóng tối tuyệt đối như vậy, không ai dám manh động.

Hoàn toàn tinh khiết, hoàn toàn tối đen.

Đặc Lôi Á mở to đôi mắt của chính mình, lông mi nàng bởi vì hoảng sợ mà run rẩy, thế nhưng, trong tầm mắt lại không nắm bắt được bất cứ thứ gì, ngay cả bóng mờ cũng không có, chỉ có màu đen đều đặn, dày đặc không lọt sáng che chắn trên mắt của chính mình. Ở trong điều kiện ánh sáng như vậy, nhắm mắt lại và mở mắt ra, không có bất kỳ khác biệt gì. Hai tay Đặc Lôi Á từ từ bắt đầu run rẩy, nàng rất muốn gọi U Minh một tiếng, thế nhưng nàng nhịn lại, bởi nàng biết, ở trong bóng tối như vậy, ai bại lộ vị trí của chính mình trước, chẳng khác nào biến chính mình thành mục tiêu sống, mỗi một giây đều có thể bị xé nát.

Trong bóng tối khổng lồ gần như không có giới hạn này, giờ phút này đang có mấy vị Vương tướng tối cao của Aslan đứng yên không cử động, ngoài ra trong đó còn bao gồm Gilgamesh từng vượt trên mọi người, bị mấy vị Vương Tước bên trong của mình liên kết đuổi giết, cùng ngang hàng với đế vương Ngải Âu Tư.

Ngoài ra, trong bóng tối này còn ẩn nấp nữ vương chí cao vô thượng của Nhân Đức Đế Quốc Phong Nguyên, Phong Hậu Tây Lỗ Phù, Phong tước cấp hai Tác Nhĩ, Sứ đồ Địa của Phong Nguyên Y Hách Lạc Tư, cùng với 45 thợ săn Phong tân không biết là người hay quái vật, khiến người khác sởn cả tóc gáy.Nếu như nhân gian có địa ngục, thì chính là ở đây, trong bóng tối

https://thuviensach.vn

đưa tay không thấy được năm ngón, xung quanh đều là ác linh cắn người, chờ đợi hành động.

"Oong ——"

Tiếng ong ong do kim loại va chạm phát ra đột nhiên vang lên, theo đó, một đoàn ánh sáng màu xanh biếc đột nhiên tỏa ra từ trên cao, Tử Linh Kính khổng lồ vừa hiện ra trong không khí, hàng ngàn, hàng vạn tiếng đao kiếm cắt kim loại liền phát ra trên mặt kính —— vô số luồng không khí dây dưa mà thành lưỡi dao sắc bén, giống như bầy cá phát điên nơi biển bao bọc lại, Tử Linh Kính chịu không được va chạm, vang rền bắn đi rất xa, nặng nề đập vào vách đá do trận sụp đổ tạo thành.

"U Minh!" Đặc Lôi Á thất thanh hô to.

"Ta ở đây." Giọng của U Minh nhẹ nhàng từ phía sau Đặc Lôi Á truyền tới.

Đặc Lôi Á đột nhiên xoay người, nhìn thấy chỗ u ám được ánh sáng màu lục bao phủ xuống, U Minh một thân áo bào đen, giống như một u linh, đứng lặng ở phía sau mình, xem ra, vừa rồi y phóng ra Tử Linh Kính là dùng để thăm dò một phen. Sắc mặt U Minh mờ mịt, y cũng đang thầm nghĩ, nếu như vừa rồi mình cầm thuẫn hiện ra, ở trong công kích dày đặc này, mình có thể toàn thân trở ra sao.

Trong mắt Đặc Lôi Á là vui sướng, thở phào nhẹ nhõm, nàng đi tới phía U Minh, đứng ở trước mặt y, "Ta còn tưởng rằng ngươi vừa rồi..." Nàng nói tới đây, đột nhiên nhanh như chớp, không có bất kỳ dấu hiệu nào, đưa tay về phía bóng tối bên cạnh bên phải nàng, cả bàn tay nàng biến mất trong bóng tối, giống như cổ tay bị cắt đứt rời đi. Qua mấy giây, mấy tiếng rên nhẹ nặng nề phát ra từ trong bóng tối, sau đó, theo cổ tay nàng, máu huyết chảy xuống ào ạt, một bóng thợ săn Phong Tân hiện ra trong không khí, tay

https://thuviensach.vn

của Đặc Lôi Á, giờ phút này toàn bộ đâm vào trong cổ họng gã, thứ nàng nắm chặt trong nấm đấm chính là cổ họng của gã.

Cùng lúc xác của thợ săn Phong Tân kia ngã xuống đất, vô số bóng người trong suốt vặn vẹo trong không khí, chuyển động loạn xung quanh, mang theo vô số luồng không khí cuồn cuộn, hiển nhiên là vô số thợ săn Phong Tân trong trạng thái ẩn thân đang nhanh chóng lướt qua. Bọn họ đang di động với trạng thái tốc độ cao, khó thể duy trì hoàn mỹ trạng thái ẩn thân, vì vậy các loại bóng người nửa trong suốt tung bay trong không khí.

Đặc Lôi Á lập tức thả ra "Tà Váy Nữ Thần", tơ lụa màu trắng khổng lồ cuồn cuộn không ngừng, bao bọc nàng và U Minh bên trong, thế nhưng, những thợ săn Phong Tân nửa ẩn nấp kia cũng không tấn công bọn họ, mà là không ngừng bay về góc đông bắc của hang động. Bóng người dày đặc, chằng chịt tụ lại, chiếm cứ một góc hang động. Rất rõ ràng, bọn họ lựa chọn một góc chết, để tránh cho chính mình bốn phía gặp địch. Khi tất cả thợ săn Phong Tân tụ lại góc kia của hang động, bọn họ lần lượt hiện ra, trường bào màu trắng phản chiếu ánh sáng xanh lục từ tấm khiên phát ra, như ác linh trong bóng tối. Cùng hiện ra còn có Tác Nhĩ và Y Hách Lạc Tư, hai người bọn họ đứng phía trước thợ săn Phong Tân. Trên đầu vai Y Hách Lạc Tư thân hình cao lớn vác "Ngân Trần" đã ngất đi, sắc mặt nghiêm túc nhìn Đặc Lôi Á, mà trên mặt Tác Nhĩ vẫn duy trì vẻ mỉm cười bất cần đời của hắn, giống như đứa trẻ ngang bướng, khóe miệng cắn một cọng rơm.Dưới tia sáng xanh thăm thẳm, Đặc Lôi Á phát hiện, Gilgamesh và Ngân Trần đã từ lâu lui tới mép hang động phía tây, dựa lưng vào vách đá, ánh mắt đề phòng chờ đợi.

Giờ phút này, đứng chính giữa hang động , ngoại trừ nàng và U Minh, còn có Tất Lạp cùng Ngải Âu Tư.

"Chỉ còn thiếu Tây Lỗ Phù, không biết nàng ta ở đâu." U Minh nhỏ giọng nói bên tai Đặc Lôi Á.

https://thuviensach.vn

"Không, ta biết nàng ta ở đâu." Hai mắt Đặc Lôi Á một mảnh gió lốc trắng xóa, "Nàng ở trong chỗ trung tâm đám thợ săn Phong Tân."

"Không sai, ta đã áp chế hồn lực của chính mình đến cực hạn thấp nhất, không ngờ tới, vẫn bị ngươi cảm ứng ra được..." Trong trung tâm thợ săn Phong Tân tầng tầng vây quanh, âm thanh quyến rũ động lòng người của Tây Lỗ Phù truyền đến, "Có thể từ giữa hồn lực trùng trùng điệp điệp của thợ săn Phong Tân tìm ra ta, bản lĩnh nắm bắt hồn lực chính xác này hẳn cũng không phải năng lực cảm nhận đơn giản bình thường đại đa số Vương tước đều có chứ? Nếu ta đoán không sai, thiên phú của ngươi hẳn là nhận biết chính xác hồn lực, vậy ngươi chính là Vương tước cấp bốn của Aslan, nắm giữ 'Tà Váy Nữ Thần', phụ trách hệ thống tình báo 'Thiên Cách' của Aslan, Đặc Lôi Á đúng chứ? Mà người nắm giữ 'Tử Linh Kính' bên cạnh ngươi kia, hẳn là Vương tước cấp hai của Aslan, U Minh rồi. Thiên phú của hẳn, hẳn là dựa vào phá hủy hồn ấn của đối thủ, hấp thu mạch hồn của đối thủ, từ đó liên tục đột phá giới hạn hồn lực của chính mình phải không?"

"Làm sao ngươi biết?" Sắc mặt Đặc Lôi Á một mảnh trắng xám.

"Tại sao ta không thể biết chứ, lẽ nào chỉ cho phép bản thân ngươi có mạng lưới tình báo, lẽ nào ta không thể có sao?" Tây Lỗ Phù từ giữa nhóm thợ săn Phong Tân chậm rãi đi ra, vương miện hoa cỏ vàng chóe phản xạ ánh sáng màu xanh lục, "Có điều xem ra, thuộc hạ của ngươi sao không có năng lực như vậy, bằng không, ngươi sẽ không thể ngay cả thiên phú và hồn khí của một trong ba người bọn ta cũng không nói ra được, càng khỏi nói đến hồn thú của bọn ta rồi... Mấy món bảo bối tinh quái của bọn ta, các ngươi không biết còn tốt hơn." Gương mặt Tây Lỗ Phù lãnh ngạo như sương tuyết, tràn đầy uy nghiêm của đế vương, nhưng khóe miệng nàng lại quyến rũ mang theo một vẻ mỉm cười khiêu khích.

"Nàng ta không biết, không có nghĩa là người khác cũng không biết." Gilgamesh vẫn luôn im lặng trong góc, đột nhiên kẽ cười, tiếp lấy câu chuyện.

https://thuviensach.vn

"Gilgamesh, ngươi khẳng định ngươi muốn nói ra sao? Ta vốn cũng định hôm nay sẽ bỏ qua mấy người bọn họ, chỉ cần bọn họ để 'người này' lại, ta sẽ bảo Y Hách Lạc Tư mở phong ấn thiên phú của Tất Lạp ra, để hắn mang theo bọn họ rời đi. Nếu ngươi thật sự muốn nói ra, ta đây lại không thể không giữ bọn họ lại, cùng mấy người các ngươi mai táng ở chỗ này. Thật ra ta đây không thích giết người" Tây Lỗ Phù một lần nữa ngồi xuống ghế tựa do mấy thợ săn Phong Tân dùng tay tạo thành, "Nhưng ta càng không thích bị người khác biết chuyện của ta."

"Ngươi nói ngươi đồng ý để bọn ta rời đi?" Đặc Lôi Á thu lại màu trắng đục trong mắt, ánh mắt lạnh lùng nhìn Tây Lỗ Phù, nhưng nàng vẫn chưa thu hồi "Tà Váy Nữ Thần", tơ lụa màu trắng không gió tung bay vẫn như cũ từng giờ từng phút bảo vệ nàng và U Minh, mà Ngải Âu Tư cả người bao bọc bên dưới "Long Lân Tất" cũng có ý thức đứng cách nửa bước phía trước Tất Lạp, đề phòng người của Phong Nguyên tập kích bất cứ lúc nào."Ta chỉ muốn mang 'hắn' đi mà thôi" Tây Lỗ Phù chỉ chỉ "Ngân Trần" trên vai Y Hách Lạc Tư, cười khanh khách nói, "Ta thật sự không thích giết người, các ngươi vì sao vẫn không tin ta chứ." Tây Lỗ Phù thở dài, trên mặt tỏ ra nghiêm túc, giống như người vừa rồi trong miệng còn nói "Hôm nay phải đem mấy người các ngươi cùng mai táng ở đây" kia không phải là nàng vậy.

Đặc Lôi Á quay đầu nhìn U Minh một cái, sau đó nâng mắt lên nhìn về phía Tất Lạp, hiển nhiên, nàng đang do dự, có chấp nhận đề nghị của Tây Lỗ Phù hay không, bởi vì cuộc chiến trước mắt này, thắng thua thật sự quá khó dự đoán, hơn nữa giờ phút này cơ bản không làm rõ được lập trường của Gilgamesh và Ngân Trần vừa sống lại, đến cùng là địch hay bạn, vẫn chưa nói rõ, thay vì mạo hiểm lấy cái chết liều mạng, không bằng...

"Ngươi thật sự cho rằng, nàng sẽ tốt bụng tha các ngươi đi như vậy sao?" Giọng Gilgamesh từ rìa hang động sâu trong bóng tối truyền đến.

https://thuviensach.vn

Ngân Trần vừa sống lại, mặt không đổi sắc đứng sau lưng hắn, gương mặt biến mất trong bóng tối.

Đặc Lôi Á chuyển ánh mắt về phía hắn, vẻ ngoài cao quý khôi ngô như thiên thần kia của Gilgamesh, qua đi nhiều năm, lại một lần nữa phản chiếu vào con ngươi của nàng, từ sâu trong đáy lòng nàng, một luồng khí lạnh bay lên.

"Ngươi không cần sợ hãi ta, ta sẽ không tìm các ngươi báo thù, chí ít bây giờ sẽ không tìm các ngươi báo thù." Gilgamesh nhìn Đặc Lôi Á, môi tràn ra một độ cong duyên dáng, giống như hắn hoàn toàn nhìn thấu suy nghĩ của Đặc Lôi Á, "Hiện giờ ta cùng các ngươi đứng chung một chiến tuyến, bất kể nói thế nào, Phong Nguyên cũng là người ngoài, dù các ngươi cùng ta có cừu sâu hận lớn đếm không kể hết, chúng ta cũng coi như là người trong nhà, nợ nần người trong nhà, đều có thể từ từ tính toán, không phải sao?"

Sau lưng Đặc Lôi Á một mảnh mồ hôi mịn lạnh lẽo. Trước đây, lúc U Minh từng bị nàng đoán ra suy nghĩ của chính mình, từng hỏi nàng một câu hỏi, "Đặc Lôi Á, năng lực thăm dò hồn lực của ngươi, đến cùng đã đến trình độ gì rồi hả?". Vào lúc đó, Đặc Lôi Á đã biết, thật ra U Minh muốn hỏi chính là, năng lực thăm dò hồn lực của nàng, có thể đạt đến trình độ thăm dò tâm tình và tư tưởng của người khác hay không, U Minh lúc đó chính là hoảng sợ mà lo lắng. Mà hôm nay, Đặc Lôi Á phát hiện bản thân mình vào giờ phút này, đối mặt với Gilgamesh, đã biến thành U Minh hoảng sợ, lo lắng khi đó.

"Gilgamesh, ngươi đến cùng muốn nói cái gì?" U Minh đi về phía trước hai bước, cùng Đặc Lôi Á sóng vai đứng chung một chỗ.

"Ta là nói, sở dĩ Tây Lỗ Phù đồng ý thả các ngươi đi, cũng không phải nàng lòng dạ lương thiện không muốn giết người, mà là, giờ phút này, thực lực giao đấu đã thay đổi rồi, hơn nữa ở trong không gian lòng đất bịt kín

https://thuviensach.vn

này, nguyên tố gió có thể sử dụng cực kỳ có hạn, nàng không nắm chắc có thể thắng nổi đội hình bên này của chúng ta hợp sức ra trận, vì vậy, nàng mới muốn để các ngươi rời đi trước. Mấy người các ngươi, dù giờ phút này đi rồi, sau này nàng ta muốn giết các ngươi, cũng là chuyện dễ như trở bàn tay. Mục tiêu của nàng ta hôm nay là ta." Gilgamesh ngẩng đầu lên, nhìn Tây Lỗ Phù một cái, một mặt hờ hững mà ưu nhã tươi cười, "Ta nói không sai chứ, Tây Lỗ Phù?""Chẳng trách, bọn họ nói ngươi là đối thủ khó dây dưa nhất trong toàn Aslan, cái gì cũng không thoát con mắt của ngươi, ta đây thật sự đối với chiến cuộc hiện giờ có một chút lo lắng, vốn trước khi hắn chưa tham gia vào, ta lại vô cùng nắm chắc, đáng tiếc gặp phải một kẻ phá rồi như thế, vẫn vướng tay vướng chân như vậy... Thật sự là phiền phức." Tây Lỗ Phù dùng một tay đỡ huyệt thái dương, không nhanh không chậm nói, ánh mắt mềm mại lưu chuyển trên người mọi người, biểu hiện giống như cười mà không cười, quyến rũ động lòng người.

"Ngươi là chỉ ai?" U Minh hỏi.

"Dĩ nhiên không phải ngươi, ngươi đáng là gì." Y Hách Lạc Tư hừ lạnh một tiếng, khóe miệng vung lên một châm biếm khinh thường. Ánh mắt của hắn tràn đầy thù địch rơi lên người Ngân Trần sau lưng Gilgamesh.

"Ta nói, là tên sau lưng Gilgamesh kia." Tây Lỗ Phù thở dài, ngẩng đầu nhìn Ngân Trần, nói tiếp, "Cái này, ta nói, ngươi đến cùng là ai vậy, sao lại lấy được 'Yên Diệt' chứ?"

【Phía tây Aslan • Tháp thành Josephine • Vách núi rừng rậm bờ sông】

Thiên Thúc U Hoa nhìn thảm cỏ ven sông dưới vách núi, cái hố khổng lồ trước mắt vừa rồi đã không biết lặng yên khép lại khi nào, giống như thảm trạng trời long đất lở trước đó chỉ là tưởng tượng trong đầu mình, thế nhưng, mảnh đất khổng lồ màu đên ở trung tâm thảm cỏ xanh mượt nhìn

https://thuviensach.vn

như là từng bị cày bừa qua, rõ ràng chứng minh mọi thứ vừa rồi đều không phải ảo giác.

"Vừa rồi... đã xảy ra chuyện gì?" Giọng Thiên Thúc U Hoa như lá cây bị nước mưa vỗ lên, không ngừng run rẩy.

"Xem ra Gilgamesh muốn ra sát chiêu rồi. Tây Lỗ Phù gặp phải phiền phức lớn rồi." Trên gương mặt thon gầy của A Khắc Lưu Khắc bao phủ một tầng âm u.

"Vừa rồi không phải Tây Lỗ Phù còn nói, một người cũng đừng mong rời đi sao, nàng ta hẳn là rất có tự tin đối phó với Gilgamesh mới có thể nói như vậy chứ?" Thiên Thúc U Hoa đứng lên, phát hiện bức tường không khí trong suốt bao bọc mình đã biến mất rồi, hai con sâu gọi là "Đạo Thanh" và "Tá Ảnh" kia đã bị A Khắc Lưu Khắc thu vào trong hộp sắt, bỏ vào trong túi bên hông.

"Phiền toái lớn của Tây Lỗ Phù cũng không phải Gilgamesh. Lấy hồn lực mà nói, Tây Lỗ Phù và Gilgamesh, hẳn là cùng một cấp bậc, đạt đến đẳng cấp hồn lực đó của bọn họ, ai thắng ai thua, thật sự phải xem tình hình chiến đấu ngay lúc đó cùng với chiến thuật mưu lược lẫn nhau, thắng bại khó thể dự đoán. Ta nói phiền toái lớn..." A Khắc Lưu Khắc dừng một chút, lại nói, "Ta là chỉ người mới vừa rồi mang theo 'Yên Diệt' giáng xuống kia."

"Tên của người đó là Ngân Trần, là Vương tước cấp bảy của Aslan bọn ta... Thế nhưng, hắn hẳn là đã chết rồi, bằng không Kỳ Linh không thể từ Sứ đồ lột xác thành Vương tước." Thiên Thúc U Hoa nhíu nhíu mày, đột nhiên nhớ tới cái gì, nâng mắt lên nhìn A Khắc Lưu Khắc, trên mặt là vẻ mặt không thể nào chấp nhận, "Dù hắn sống lại, thế nhưng, hắn cũng chỉ là một Vương tước cấp bảy, nếu như ngươi nói Tây Lỗ Phù ngay cả Gilgamesh cũng không sợ, vậy tại sao phải sợ Ngân Trần chứ? Còn có, ngươi mới vừa nói 'Yên Diệt' gì đó, là thứ gì?""Ngươi vừa rồi nhìn thấy bảy cây chiến thương màu vàng kim Ngân Trần mang tới không? Chúng nó theo

https://thuviensach.vn

thứ tự là bảy thanh thương thần đỉnh cấp trong truyền thuyết, từng tồn tại trên thế giới này, thế nhưng nếu bảy cây thương này hợp lại với nhau, lại sẽ biến thành một thanh kiếm, có tên là 'Yên Diệt' kiếm."

"Thanh kiếm này lợi hại như vậy?"

"Thần kiếm tên 'Yên Diệt' này là một trong mười hai thanh bội kiếm năm đó của mười hai Bạch Ngân Tư Tế, hơn nữa là đại biểu cho sức mạnh chư thần của tư tế, cũng chính là bội kiếm của một trong ba vị Tư Tế của Aslan các ngươi, bởi vậy, thanh kiếm này nắm giữ sức mạnh không gì địch nổi, vì vậy nó mới nắm giữ một cái tên như vậy." A Khắc Lưu Khắc đứng lên, ánh mắt nghiêm túc nhìn đất đai màu đen bên dưới vách núi, một đất khô cằn giống như sau khi bị lửa mạnh đốt cháy để lại, "Sở dĩ 'Yên Diệt' vượt lên tất cả, không gì địch nổi, là vì mỗi một cây thương tạo thành nó đều đã từng là thần khí tiếng tăm lừng lẫy trong lịch sử, đã từng nắm giữ bọn chúng đều là những kỵ sĩ rung trời chuyển đất khi đó, có vài người thậm chí là thần linh trong truyền thuyết... Sau khi 'Yên Diệt' tách ra làm bảy cây thương, giữa chúng nó có thể cộng hưởng hồn lực lẫn nhau, hình thành một cái thương trận tên là 'Hoàng Kim Kỵ Thừa Thương Trận'. Ở trong trận pháp này, có hai cây thương vô cùng quan trọng, một cái trong đó, chính là cây thương to lớn Ngân Trần đạp lên, cắm ở trung tâm sau năm cánh ngươi vừa nhìn thấy, nó là 【Thánh thương • Longinus】trong truyền thuyết, nó chiếm vị trí trung tâm trận pháp, cung cấp tăng cường bảo vệ vĩnh hằng. Mà một cái khác, chính là cây vừa rồi được Ngân Trần nắm trong tay 【Thương vĩnh hằng • Gungnir】, nó phụ trách giết chóc và phá hủy, phụ trách phụ trách nghiền nát mọi thứ. Mà năm cây thương khác lại vây quanh hạt nhân 'Thánh thương • Longinus', phụ trách cung cấp hồn lực cộng hưởng, hiệu quả của bọn chúng chồng chất lên nhau, vì vậy cách thức xác định tổn thương tạo ra không còn đơn giản là sức mạnh tổng hợp, mà là tăng theo cấp số nhân, sau khi sức mạnh chồng chất sức mạnh, giống như lấy cấp số nhân tăng trưởng phạm vi cuồng bạo, đồng dạng, sức mạnh bảo

https://thuviensach.vn

vệ nó sinh ra cũng giống như vậy, đây cũng là hàm nghĩa của cái tên 'Hoàng Kim Kỵ Thừa' này..."

"Vì vậy... Vừa rồi Ngân Trần bảo tất cả mọi người bọn họ nắm chặt cán thương bên cạnh..." Thiên Thúc U Hoa chấn động đến tột độ.

"Đúng vậy, người được bảo vệ dưới trận pháp này, giống như phủ thêm một tầng chiến giáp bảo vệ mạnh nhất thế giới." A Khắc Lưu Khắc thở dài, hắn dường như muốn nói gì đó, mở miệng, lại không lên tiếng.

"Ngươi muốn nói cái gì..." Thiên Thúc U Hoa thấy được vẻ mặt âu sầu của hắn, kiên nhẫn truy hỏi.

"Ta xưa nay không ngờ tới, có một ngày thanh kiếm này có thể xuất hiện trên thế giới này, bởi vì không ai cảm thấy có thể thu thập đủ bảy thanh chiến thương này, phải biết, tùy ý một cái trong những chiến thương này cũng đủ để xếp hạng nhất trong đội hình hồn khí, hơn nữa bọn chúng đều đã sớm thất lạc trên thế giới này, chỉ có thể từ trong truyền thuyết hoặc là ghi chép trong sách cổ tìm ra tung tích của bọn chúng thôi... Giống như thánh kiếm 'Phong Tân' trong truyền thuyết của Nhân Đức Đế Quốc bọn ta, nó là bội kiếm của một trong ba vị tư tế của Nhân Đức Đế Quốc bọn ta, tư tế 【Thiên Không Chi Thần】. Chúng ta từ nhỏ đến lớn đều có thể từ trên điêu khắc ở cung điện, ghi chép trên sách hồn thuật các nơi đều có thể nhìn thấy hình dáng và kiểu dáng của nó, thế nhưng, xưa nay đều chưa có ai từng nhìn thấy nó, bọn ta cũng nghi ngờ nó có thật sự tồn tại hay không. Thật ra ở trên toàn bộ đại lục, mười hai thanh thần kiếm, cho đến bây giờ cũng chưa từng xuất hiện, mà hôm nay 'Yên Diệt' giáng xuống, vậy nhất định biểu thị gì đó..." Trong con ngươi A Khắc Lưu Khắc không có chút ánh sáng, trầm trầm một mảnh mờ đục."Chờ chút, chờ chút..." Thiên Thúc U Hoa nhìn gương mặt âm u của A Khắc Lưu Khắc, nhẹ nhàng lui về sau một bước, nàng dừng một chút, sau đó hỏi, "Nếu như ngươi chỉ là một Sứ đồ cấp bảy, tại sao biết nhiều như vậy? Hơn nữa, Tây Lỗ Phù là nữ vương của

https://thuviensach.vn

các ngươi, lẽ nào ngươi không nên đi bảo vệ nàng sao? Tại sao ngươi lại cùng ta ở đây ẩn nấp theo dõi bọn họ, cũng không hiện thân?"

"Những tin tình báo này đều là Tây Lỗ Phù khống chế 【Phong Âm】 bên dưới thu thập được, có thể ngươi cũng không biết Tây Lỗ Phù ở Nhân Đức Đế Quốc là địa vị gì, thế lực của nàng ta đến cùng mạnh mẽ đến mức nào. Nói vậy, ngoại trừ Vương tước và Sứ đồ cấp một đến ba, từ cấp đến cho đến cấp bảy, Vương tước và Sứ đồ vị trí thấp đều đã từng là một phần thuộc về 'Phong Âm'. Quyền hạn khống chế của nàng đối với bọn ta gần như ngang ngửa khống chế của Bạch Ngân Tư Tế đối với bọn ta, có lúc, mệnh lệnh của nàng thậm chí còn cao hơn mệnh lệnh của Bạch Ngân Tư Tế..."

"Đã từng thuộc về?" Thiên Thúc U Hoa bắt được thông tin ẩn trong lời nói của hắn.

"Đúng, đã từng." A Khắc Lưu Khắc nói, "Vì vậy, ngươi biết tại sao chúng ta lại ở đây quan sát bọn họ rồi chứ."

Ngân Trần nhìn Tây Lỗ Phù, không hề trả lời nàng. Y chỉ yên tĩnh mà ngoan ngoãn đứng phía sau Gilgamesh, trên mặt y là vẻ mặt trung thành vô hạn mà bình tĩnh, chỉ là dưới màu đen ma mị quẩn quanh y không thể dời đi, hiện ra một tia cảm giác quái dị. Có điều, những kia bóng đen như oán linh màu đen đang từ từ nhạt đi, gương mặt trắng nõn của y từ từ hiện ra.

Gilgamesh cũng không nói tiếp, hắn và Ngân Trần đều trầm mặc nhìn Tây Lỗ Phù.

"Tây Lỗ Phù, bọn ta đồng ý đề nghị của ngươi, bây giờ ngươi bảo Y Hách Lạc Tư mở ra 'Thần Phong Dệt Lưới', Tất Lạp sẽ làm quân cờ, bọn ta lập tức rời khỏi nơi này, dù ngươi và Gilgamesh có ân oán gì, tự các ngươi giải quyết, hắn vốn đã không còn là Vương tước cấp một của Aslan, nói cho

https://thuviensach.vn

đúng, hắn nên tính là tù nhân vừa vượt ngục, vì vậy, nếu các ngươi muốn giết hắn, bọn ta là Vương tước Thủy Nguyên, sẽ không nhúng tay, cũng sẽ không coi là xâm lấn hoặc là tuyên chiến đối với Thủy Nguyên." Đặc Lôi Á nhìn bọn họ sóng đôi, đã không còn muốn lại nhảy vào bãi nước đục này, vốn mệnh lệnh của Bạch Ngân Tư Tế chính là cứu viện Tất Lạp, chỉ cần có thể mang theo Tất Lạp rời khỏi, coi như hoàn thành nhiệm vụ. Còn Gilgamesh thế nào, Tây Lỗ Phù ra sao, đám thợ săn Phong Tân làm người ta sởn cả tóc gáy này làm sao, hoàn toàn không cần cân nhắc, cũng không phải việc nàng và U Minh có thể suy tính được. Nàng quay đầu, hướng về phía Tất Lạp nói: "Tất Lạp, làm một quân cờ, chúng ta rời khỏi chỗ này..."

"Xem ra ngươi vẫn không nghe hiểu lời của ta, ngươi đã muốn chết như vậy, vậy ngươi cứ đi đi, ta cũng không cản ngươi, chỉ là, khuyên các ngươi, lần sau gặp phải Tây Lỗ Phù, đừng thả ra hồn thú của các ngươi quá sớm..." Gilgamesh thở dài, lấy tay ôm ở trước ngực, trên mặt toát ra nụ cười bất đắc dĩ.

"Gilgamesh!" Tây Lỗ Phù quát to một tiếng, trong nháy mắt, trên mặt bao phủ một tầng khí lạnh.

"Có ý gì?" U Minh xoay đầu lại, y đối với sỉ nhục với hồn thú của mình trong lời nói vừa rồi của Gilgamesh vẫn không cách nào tiêu tan."Bởi vì, thiên phú của Tây Lỗ Phù chính là 【Phụ Linh】, nếu ngươi thả hồn thú ra, chẳng khác nào cho linh hồn của nàng ta tìm một cái xác để ký sinh." Gilgamesh qua loa sơ sài, ném ra mấy câu như vậy.

Ánh sáng trong con ngươi Tây Lỗ Phù trong nháy mắt tắt đi.

"'Phụ Linh'? Ý của ngươi là nói nàng ta có thể khống chế hồn thú?" U Minh híp mắt, suy nghĩ một chút, không nhịn được giễu cợt hé ra khóe miệng, "Lúc đó ta có thể bắt giữ 'Chư Thần Hoàng Hôn', hiện giờ dù nàng ta có thể khống chế, ta cũng có thể như cũ xử lý nó, có gì đáng sợ. 'Phụ Linh' của nàng ta lợi hại đến đâu cũng chỉ có thể đem linh hồn bám thân lên

https://thuviensach.vn

một hồn thú? Khống chế một con hồn thú có gì đặc biệt, năm đó ở Hải Vực Lôi Ân, anh em Quỷ Sơn Liên Tuyền thôi miên hồn thú trong cả vùng biển cùng bọn ta chém giết, dựa vào bọn ta sống đến bây giờ. Gilgamesh, ngươi cũng quá lo xa rồi, hay là nói, ngươi nhiều năm không ra ngoài, đã không biết thế giới bên ngoài của bọn ta, thực lực hồn thuật đã phát triển đến cấp bậc gì sao?"

"Nếu ngươi cho rằng 'Phụ Linh' chỉ đơn giản như vậy, vậy ngươi đã sai mười phần rồi. Thiên phú của nàng ta có thể để cho nàng đem linh hồn của chính mình bám vào bất kỳ hồn thú nào, mạnh mẽ chiếm cứ thân thể hồn thú, thiên phú như vậy, sức mạnh cực kỳ mạnh mẽ, trên lý thuyết, nàng có thể xâm nhiễm bất kỳ thân thể hồn thú nào, từng bước xâm chiếm linh hồn của bọn chúng, thực hiện ký sinh, dù là cấp bậc tứ đại hồn thú thượng cổ này cũng không ngoại lệ. Linh hồn của nàng có thể tùy ý đi khắp bên trong mấy hồn thú, tốc độ nhanh chóng, hoàn toàn không ngừng nghỉ, vì vậy, ngươi cũng hoàn toàn không có cách nào, đến cùng, hồn thú đó sẽ bị Tây Lỗ Phù 'Phụ Linh'. Các ngươi cũng biết, hồn thú trời sinh đã có hồn lực hung mãnh hơn người bình thường chúng ta rất nhiều, mạnh mẽ hơn nhiều, chiến đấu cùng hồn thú vốn không dễ, huống chi, trong thân thể hồn thú này ký sinh linh hồn một con người, nói cách khác, nó có đủ mưu trí và chiến thuật của con người, cùng với linh hoạt khó lường, âm mưu quỷ kế của con người, Tây Lỗ Phù có thể dùng ý thức của con người, hình thể hồn thú để chiến đấu, thiên phú như vậy, không đáng sợ sao?" Gilgamesh nhìn U Minh, thở dài nói tiếp, nhưng kỳ quái chính là, Tây Lỗ Phù lại không ngăn cản, nàng trái lại rũ xuống mi mắt, không cử động ngồi ở chỗ cũ. Mà Y Hách Lạc Tư, Tác Nhĩ, không biết từ lúc nào, đã yên lặng mà lùi tới hai bên phía sau nàng, im lặng khoanh tay đứng thẳng.

U Minh không nói gì nữa, y cúi đầu suy nghĩ lời nói của Gilgamesh. Mà Đặc Lôi Á bên cạnh y, nhìn như yên tĩnh đứng thẳng, nhưng trên thực tế, hai tay dấu ở phía sau của nàng đã bắt đầu không tự chủ được mà run rẩy,

https://thuviensach.vn

bởi vì nàng đã nắm bắt được hết sức rõ ràng suy nghĩ tự đắc và sóng hồn lực như hàn băng đến từ Tây Lỗ Phù bên kia.

"Hơn nữa, ngươi có biết, bí mật lớn nhất của 'Phụ Linh' cũng không chỉ đơn giản như vậy, tác dụng cao nhất của 'Phụ Linh' chính là thả hồn thú của chính mình ra ngoài, sau đó phụ linh thần thức của bản thân lên trên, như vậy, từ ý nghĩa nào đó mà nói, Tây Lỗ Phù có thể mô phỏng ra một loại hình thái chiến đấu tối cao vô hạn gần như 【trạng thái hắc ám】, kẻ địch như vậy, ngươi sau này gặp, nên cẩn thận rồi... Huống chi, ngươi có biết, hồn thú của Tây Lỗ Phù chính là..." Gilgamesh nói đến một nửa, đột nhiên biến sắc mặt."Keng ——" một bóng mờ u ám đột nhiên mang theo một luồng sáng lạnh, như tia chớp quét về phía Gilgamesh, lúc ánh đao sắp chém tới bả vai hắn, đụng phải một tầng ánh sáng cầu vồng bảy màu, bóng mờ u ám kia nhanh chóng lui về phía sau, trở lại phía sau Tây Lỗ Phù. Trường đao cong cong trong tay Y Hách Lạc Tư vẫn còn ông ông run rẩy.

"Không thể không nói, người Phong Nguyên các ngươi phát minh ra thứ gọi là 'lá chắn khí' này, thật sự dùng tốt vô cùng nha." Gilgamesh thản nhiên cười, trên mặt không có chút rung động nào, một mảnh tự nhiên. Trong hang động trống trải, chậm rãi cuốn lên luồng không khí nặng nề.

Tây Lỗ Phù đứng lên, biểu tình quyến rũ, biểu tình hài hước, biểu tình trang nghiêm, biểu tình giận dữ... vừa rồi trên mặt nàng, tất cả biểu tình đều biến mất rồi, mặt nàng giống như một hồ nước sáng như gương, nàng nâng lên đôi mắt ngấn ngập nước, trong hang động trống trải, giọng nói sắc bén như dây thép của nàng vang vọng lên, nghe vào giống như dao găm lạnh lẽo đặt lên huyệt thái dương: "Các ngươi, nói đủ rồi chứ? Gilgamesh, ta đã nói, ta không thích người khác biết chuyện của ta, ngươi đã nhất định phải như vậy, vậy hôm nay, ta thật sự không cho bất kỳ ai rời khỏi. Các ngươi đã lấy được Yên Diệt, vậy ta sẽ để cho các ngươi cũng cùng yên diệt theo."

Hoa văn màu vàng khắp người Y Hách Lạc Tư tăng vọt, trong hang động tối mờ tỏa sáng hào quang, vô số vầng sáng màu trắng chói mắt như

https://thuviensach.vn

tơ lụa, xoay chuyển rung động nhanh như chớp, trong vòng xoáy ánh sáng màu trắng, một con sói tuyết khổng lồ ngạo nghễ xuất hiện bên cạnh Tây Lỗ Phù, trên cổ và lưng mọc đầy lông bờm màu bạc trắng, nó so với Tây Lỗ Phù còn cao hơn một cái đầu, ánh mắt của nó cúi thấp xuống, dịu ngoan đứng bên cạnh Tây Lỗ Phù, Tây Lỗ Phù nhẹ nhàng đi tới, kề sát mặt lên cổ nó, thân mật dùng gò má nhẹ nhàng ma sát cổ nó, sau đó, nàng quay mặt lại, ánh sáng trong con ngươi ôn hòa đột nhiên biến thành tia sáng lạnh như băng.

"Ta và Farriel, sẽ cùng các ngươi chơi một lúc đi."

【Phía tây Aslan • Tháp thành Josephine • Vách núi rừng rậm bờ sông】

Thiên Thúc U Hoa vừa muốn tiếp tục truy hỏi A Khắc Lưu Khắc, lại đột nhiên bị chấn động dưới chân truyền tới cắt ngang lời nói. Nàng còn chưa kịp phản ứng lại, đã bị một trận chấn động to lớn đánh ngã trên đất, nàng đỏ mặt nhanh chóng vươn mình đứng lên, nàng không dám nhấc mắt lên nhìn A Khắc Lưu Khắc, thế nhưng, giờ phút này, A Khắc Lưu Khắc lại hoàn toàn không để ý tới nhìn nàng, hắn đã nằm nhoài trên vách núi, không hề cử động mà nhìn chằm chằm đồng cỏ bên dưới vách núi.

Thiên Thúc U Hoa nhìn xuống theo ánh mắt của hắn, lập tức bị cảnh tượng trước mắt chấn động đến há hốc miệng, cả thảm cỏ bờ sông rộng lớn, giống như một mặt hồ dập dềnh, vặn vẹo lên xuống chập chùng, bãi cỏ xanh mượt chậm rãi dập dềnh, giống như mặt biển nổi lên bão táp, sau mấy lần dập dềnh, cả mặt đất ầm ầm sụp xuống, mặt đất nhanh chóng chìm xuống, theo đó, nước sông Josephine cũng cuồn cuộn rít gào, mặt nước theo mặt đất vặn vẹo kịch liệt bên dưới, nhanh chóng hạ xuống, U Hoa* cũng không thể tự chủ quỵ người xuống, bởi vì vách núi chỗ bọn họ này, đang chậm rãi di động về hướng bờ sông! Khu vực giữa vách núi và bờ sông đang nhanh chóng thu nhỏ, giống như có một bàn tay vô hình khổng lồ,

https://thuviensach.vn

đem khối đất bờ sông này, giống như một khối bùn mà nhào nặn đùa bỡn... (*Không biết có nhầm không, trong bản gốc của mình lại ghi là Thần Âm)

"Cái này! Cái này đến cùng xảy ra chuyện gì?"

"Thật là khiến người ta khó thể tin... Gilgamesh lại có thể... lại có thể..." Trên gương mặt thon gầy trước sau u ám kia của A Khắc Lưu Khắc cũng không nhịn được lộ ra biểu tình rung động, "Hắn hắn là đang thu hẹp lại toàn bộ không gian dưới lòng đất, hắn lại có thể thay đổi toàn bộ kết cấu địa chất trong phạm vi lớn như vậy, am hiểu của hắn đối với hồn thuật nguyên tố đất lại có thể thuần thục như vậy."

"Ngươi là nói... Động đất cả khu vực của chúng ta giờ phút này, đều là Gilgamesh gây ra?" Sắc mặt Thiên Thúc U Hoa trắng xám, nàng cũng không thể nào tin nổi, phải biết, thuật địa chấn diện tích lớn như vậy, ở trong hồ thuật Thủy Nguyên, độ khó không kém gì nhấc lên nước trong cả vùng biển.

"Hắn hắn là muốn thu hẹp lại không gian dưới lòng đất, gây xao động hồn lực và sụp đổ lý trí của Tây Lỗ Phù bọn họ, đối với hồn thuật sư Phong Nguyên mà nói, không gian nhỏ hẹp bịt kín, đối với bọn ta có một loại cảm giác sợ hãi khó mà diễn tả bằng lời, nghiêm trọng người còn có thể vì vậy mà tinh thần thất thường, thậm chí hồn lực sẽ hỗn loạn chảy ngược. Hơn nữa, nếu ta đoán không sai, hắn đang cải tạo mạch nước ngầm dưới lòng đất, hắn đang muốn dẫn nước sông Josephine vào hang động chỗ bọn họ dưới lòng đất, một khi toàn bộ không gian dưới lòng đất biến thành một vực nước nhỏ hẹp bịt kín, vậy, Tây Lỗ Phù bọn họ..."

Hoàn toàn coi như là con người, thế nhưng, ở trong mắt Thiên Thúc U Hoa, bọn họ chỉ là người, chỉ là một đám người đang bị giết chóc...

Đột nhiên, một đôi bàn tay lạnh lẽo bịt kín miệng Thiên Thúc U Hoa, Thiên Thúc U Hoa nhếch mắt lên, đối diện chính là cặp mắt hẹp dài như

https://thuviensach.vn

chim ưng kia của A Khắc Lưu Khắc, hắn đặt ngón trỏ ở bên mép, làm một động tác đừng nói, sau đó hắn quay đầu lại, quay mắt về phía bờ bên kia sông Josephine, cách vách núi chỗ Thiên Thúc U Hoa bọn họ vô cùng xa xôi là một vách núi khác, ở giữa cách một bãi cỏ rộng lớn tương tự, Thiên Thúc U Hoa tập trung một hồi, mơ hồ nhìn thấy trên vách núi xa xôi ở bờ bên kia, đứng thẳng hai bóng người nho nhỏ.

A Khắc Lưu Khắc móc ra "Tá Ảnh" từ trong hộp sắt, lúc con sâu màu trắng kia dán lên bức tường không khí, hai bóng người cao gầy mạnh mẽ gần như giống nhau như đúc đồng thời chiếu ra trước mặt bọn họ.

Xa xa trên vách núi, hai người đàn ông trẻ tuổi cả người bó chặt trong áo giáp màu đen đứng đón gió.

Hai người bọn họ mới nhìn qua, dường như giống như đúc, cẩn thận phân biệt, áo giáp màu đen của một người trong đó mơ hồ lộ ra màu đỏ sậm, áo giáp một người khác lại có một chút màu vàng u ám. Người mặc áo giáp đỏ sậm có một kiểu tóc trong vô cùng quái dị, tóc ở thái dương và hai bên cạo vô cùng ngắn, gần như sắp lộ ra da đầu, mà giữa đỉnh đầu lại dựng thẳng một loạt tóc rối như một lưỡi kiếm sắc bén. Mà người còn lại kia, thì lại mang theo một cái mũ kim loại.

Nhưng đây không phải khác biệt rõ ràng nhất của hai người.

Từ vũ khí hai người bọn họ cầm trên tay, rất hiển nhiên, bọn họ đều là cao thủ dùng cung. Điểm này, Thiên Thúc U Hoa cảm thấy vô cùng thân cận, bởi vì chính nàng cũng dùng cung, cho nên đối với hai người này, theo bản năng liền sinh ra hảo cảm. Hơn nữa gương mặt hai người gần như giống nhau như đúc, đều có thể coi là khí khái hiên ngang, anh tuấn chính khí, so với Kỳ Linh thì kém vẽ tuấn mỹ của Kỳ Linh một chút, nhưng lại có vẻ lạnh lừng và khí phách mà thiếu niên tuấn mỹ như Kỳ Linh không có.Nhưng nghiêm khắc mà nói, vũ khí bọn họ nắm giữ, hắn là một cung, một nỏ. Trên tay người mặc áo giáp màu đỏ sậm, vừa nhìn chính là một cây

https://thuviensach.vn

cung tinh chế cực kỳ cao cấp, trên thân cung đúc bằng huyền thiết đen đục, điêu khắc hoa văn hình gió màu ám bạc, thân cung to lớn mà nặng nề, cao gần như bằng người kia.

Mà người mặc áo giáp màu vàng sậm kia, trên tay lại trang bị một bộ nỏ, hai bên nón đầu của hắn trang trí da động vật trắng nõn trơn bóng, trông tràn đầy hơi thở quý tộc hoàng thất.

"Không ngờ tới, Tây Lỗ Phù cũng đưa bọn họ tới..." A Khắc Lưu Khắc hạ thấp giọng, nhỏ giọng nói, "Xem ra, chiến cuộc sắp xảy ra biến đổi..."

"Bọn họ là ai? Tại sao giống nhau như đúc?"

"Bọn họ là anh em Cổ Nhĩ Khắc, người anh là Cổ Nhĩ Khắc, người em gọi là Tiểu Cổ Nhĩ Khắc. Bọn họ là Vương tước và Sứ đồ cấp ba của Phong Nguyên."

"Vương tước cấo hai và cấp ba của Phong Nguyên các ngươi đều tới... Đến cùng là muốn làm gì?" Thiên Thúc U Hoa mơ hồ cảm thấy toàn bộ tình thế đã không chỉ đơn giản như vậy.

"Ta cũng không nói ra được, ta không ngờ tới Tây Lỗ Phù sẽ triệu tập nhiều người như vậy, hơn nữa ngay cả anh em Cổ Nhĩ Khắc cũng điều động rồi, vậy toàn bộ Phong Tân Đạo chẳng phải là cái hang rỗng sao?" Sắc mặt A Khắc Lưu Khắc ở dưới ánh trăng có vẻ hoàn toàn trắng bệch.

"Hai anh em Cổ Nhĩ Khắc này rất lợi hại sao?" Thiên Thúc U Hoa nhìn tư thế kiên cường cầm cung đón gió mà đứng của bọn họ, trong lòng âm thầm có chút ước ao.

"Bọn họ có thể chiếm giữ địa vị cao trong hàng ngũ Vương tước, đương nhiên là có chỗ lợi hại của bọn họ. Hai người bọn họ anh em, nhưng thật ra là Vương tước và Sứ đồ lộ diện nhiều nhất, nhiều người nhận biết nhất trên lãnh thổ Phong Nguyên bọn ta rồi. Bọn họ vô cùng chính nghĩa, hơn nữa

https://thuviensach.vn

vẫn ngao du tứ phương, săn giết sức mạnh tà ác, hoặc là hồn thú có tính phá hoại, hủy diệt, dân chúng và các hồn thuật sư đều vô cùng yêu thích hai anh em bọn họ. Hơn nữa, tuy rằng hồn thuật của bọn họ đã đạt tới đỉnh cao, làm người lại vô cùng ôn hòa, thái độ khiêm tốn, tuổi còn trẻ, tướng mạo lại anh tuấn, rất nhiều cô gái ở Phong Nguyên đều coi hai người bọn họ là vị hôn phu lý tưởng. Thiên phú của bọn họ cũng vô cùng công khai, dân chúng đều biết, mọi người cũng vì thiên phú của bọn họ đặt ra một cái tên rất dễ nghe, gọi là 【Dây Cung Nguyệt Thần】."

"'Dây Cung Nguyệt Thần'?"

"Đúng vậy, đây chính là thiên phú của bọn họ, bọn họ có thể ngưng tụ ánh trăng và gió thành dây cung, đồng thời hỗn hợp thành một mũi tên không hình không dáng, nhưng cực kỳ sắc bén, có độ cứng của kim cương, có thể đâm thủng tất cả phòng ngự gió. Đồng thời người anh Cổ Nhĩ Khắc, cũng chính là Phong tước cấp ba, có thể tiến hành ngắm bắn khoảng cách cực xa, vô cùng chính xác. Dưới loại bắn tỉa âm thầm có lực công kích và tỉ lệ trúng này, trong toàn bộ Vương tước của Phong Nguyên, ngoại trừ Bạc Y Tư tối cao. Một đòn tất sát của Cổ Nhĩ Khắc, trong truyền thuyết, không có ai có thể tránh né, chính xác trăm phần trăm."

"Ta cũng có thể bắn trúng trăm phần trăm, vậy có gì khó chứ." Thiên Thúc U Hoa không phục lắm.

"Ngươi nói là khoảng cách bao xa chứ?" A Khắc Lưu Khắc lạnh lùng hỏi.

"Ta có thể từ chỗ này, bắn trúng một tảng đá trong sông Josephine." Thiên Thúc U Hoa dương dương tự đắc nói.

"Cổ Nhĩ Khắc có thể từ khoảng cách này của ngươi, lui ra thêm một ngàn mét, sau đó nhắm mắt lại, bắn trúng một con cá đang bơi lội nhanh chóng trong sông Josephine." A Khắc Lưu Khắc nói một cách lạnh lùng,

https://thuviensach.vn

dừng một chút, lại bổ sung, "Không đúng, hắn là chính xác bắn trúng mắt cá, chỉ cần hắn thích."

Sắc mặt Thiên Thúc U Hoa trắng bệch, không nói gì nữa.

"Người em giống như anh, thiên phú cũng là có thể hỗn hợp ánh trắng và gió thành mũi tên và dây cung. Bọn họ khác nhau ở chỗ, vũ khí của người em là nỏ trang bị trên tay trái. Ngươi biết nỏ khác với trường cung chỗ nào không?"

"Nỏ có sức mạnh lớn, lực công kích cao, sức mạnh so với cung hơn xa ra rất nhiều, thế nhưng tốc độ nỏ chậm, khoảng cách mỗi mũi tên phóng ra tương đối dài, đây là nhược điểm của nỏ."

"Đúng vậy, cung và nỏ thông thường là như vậy. Thế nhưng trên người anh em Cổ Nhĩ Khắc lại ngược lại. Nỏ trang bị trên tay Tiểu Cổ Nhĩ Khắc có tốc độ công kích cực kỳ cao, hắn có thể trong nháy mắt bắn ra vô số mũi tên, dày đặc như mưa, thế nhưng dù sao, lực sát thương cũng yếu hơn so với đơn tiễn tụ lực của người anh Cổ Nhĩ Khắc, hơn nữa tỉ lệ chính xác sẽ hơi chút ảnh hưởng."

"Tốc độ công kích của hắn có thể nhanh cỡ nào? Ta một giây gần như có thể đạt đến hai, ba mũi tên, nhanh nhất có thể kéo đến năm mũi tên." Thiên Thúc U Hoa sau khi bị thiên phú của Cổ Nhĩ Khắc rung động một hồi, hiện tại có chút chột dạ.

"Tiểu Cổ Nhĩ Khắc từng trong một lần lễ mừng của cả nương, vung tay một lần, mọi người dùng mắt thường chỉ nhìn thấy một lần dây cung cùng lẫy nỏ kéo động, nhưng sáu mươi bốn quả bóng màu treo trên tường thành đồng thời bị bắn trúng, vô số giấy màu bay múa đầy trời, thế nhưng, tuy rằng thiên phú của bọn họ vô cùng mạnh mẽ, thế nhưng bọn họ cũng có nhược điểm..."

https://thuviensach.vn

Thiên Thúc U Hoa đột nhiên nhìn thấy trong con ngươi đen kịt của A Khắc Lưu Khắc, trong tích tắc loé lên mười mấy điểm sáng nhỏ li ti, điểm sáng như mũi kim dày đặc nhanh chóng mở rộng, nàng quay đầu, ánh mắt vẫn chưa tập trung liền nghe thấy vô số tiếng kính vỡ, "Đạo Thanh" và "Tá Ảnh" rơi xuống đất, ảo ảnh của anh em Cổ Nhĩ Khắc biến mất trong nháy mắt.

Thế nhưng theo đó, chính là dày đặc mũi tên sáng loáng bay tới trước mặt.

Thiên Thúc U Hoa vừa đứng lên, những điểm sáng vốn xa tận chân trời kia, lại giống như trong chớp mắt liền áp sát trước mắt.

Trong không khí vô số mảnh vỡ hào quang cầu vồng bảy màu, tiếng kính vỡ leng keng không dứt, đó là tiếng lá chắn không khí của A Khắc Lưu Khắc không ngừng vỡ vụn.

Sau đó chính là từng tiếng máu thịt rách toát nặng nề.

"Phụt ——"

Từng mũi, từng mũi tên chớp lóe như ánh trăng trong sáng, liên tiếp không ngừng, xuyên thủng thân thể A Khắc Lưu Khắc và Thiên Thúc U Hoa.

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 3

Chương 12: Lời Than Khóc Của Kẻ Thức Tỉnh

Dịch giả:xoxASAxo

***

【Phía tây Aslan • Tháp thành Josephine • Vách núi rừng rậm ven sông】

Vô số mũi tên ánh sáng, giống như từ trên bầu trời trong đêm tối, dày đặc như sao băng đánh xuống Thiên Thúc U Hoa và A Khắc Lưu Khắc, ánh trắng trong sáng đầy trời đều giống như mất đi hào quang vì trận mưa tên gió gào điện chớp này.

Trong bóng tối rừng rậm lạnh lẽo mà đặc quánh, giống như một tấm lụa khổng lồ màu đen, bị một mũi tên nhanh như chớp giật xé rách. Rừng rậm vốn yên tĩnh, giờ phút này tràn đầy tiếng rít sắc bén lúc mũi tên cắt không khí phát ra.

Mùi máu tanh mãnh liệt ngấm vào đêm tối vô biên.

Trên xương vai Thiên Thúc U Hoa truyền đến đau nhức xé tim xé phổi, nàng cúi đầu, một mũi tên lập loè hào quang màu vàng kim nhạt, cắm vào vai trái của mình, xuyên qua ánh sáng cán tên nửa trong suốt, U Hoa có thể nhìn thấy máu thịt cùng gân cốt trong vai mình, máu tươi theo lỗ hổng do mũi tên xuyên thủng, cuồn cuộn không ngừng phun ra bên ngoài, "Hắn là

https://thuviensach.vn

tổn thương tới động mạch rồi", U Hoa tự nghĩ, cắn răng, đưa tay ra, chuẩn bị nhịn xuống đau nhức sắp đến, nhổ mũi tên ra, thế nhưng ——

"Uhm? Tại sao..." Thiên Thúc U Hoa bị tình hình quái dị trước mắt làm cho kinh ngạc sững sờ, ngón tay duỗi ra của nàng không tốn sức chút nào xuyên qua mũi tên còn đang phát sáng kia, mà mũi tên kia vẫn như cũ cắm chặt trên bả vai của chính mình —— không có ai có thể nắm được một bó ánh sáng. Thế nhưng, nàng cơ bản không có thời gian suy nghĩ tình hình trước mắt, mũi tên liên miên không dứt phá không mà đến, ngay mấy giây nàng sững sờ này, bốn, năm mũi tên ánh sáng lại phụt phụt cắm vào máu thịt.

"Ngươi muốn chết sao? Mau nhanh đi!" A Khắc Lưu Khắc kéo nàng đến phía sau mình, xoay người, phất tay phóng ra lá chắn không khí, thế nhưng, lá chắn vô hình bình thường cứng rắn không thể phá vỡ, giờ phút này lại giống như mặt kính yếu ớt, không ngừng liên tiếp vỡ vụn, từng mảnh từng mảnh cầu vồng nổ tung trong không khí, mũi tên ánh sáng không chút trở ngại bắn vào đùi, đầu gối và bụng của A Khắc Lưu Khắc.

A Khắc Lưu Khắc kéo U Hoa chạy như bay vào trong rừng.

Thế nhưng, mưa tên dày đặc phía sau lại thật sự giống như âm hồn không tan, như ma trơi đuổi theo bên người, cảm ứng hồn lực dưới tốc độ công kích tần suất cao như vậy cơ bản là vô dụng, Lúc cảm nhận được gợn sóng hồn lực tập kích từ sau lưng, muốn tránh né đã không còn kịp nữa.

"A ——" Thiên Thúc U Hoa nặng nề té lăn trên đất, nàng khom người, cuống họng bị đau nhức từ sau đầu gối truyền tới khóa chặt, cũng không phát ra âm thanh âm nào nữa, A Khắc Lưu Khắc quay đầu, nhìn thấy hai mũi tên phát sáng cắm thật sâu vào chỗ sau đầu gối nàng. Hắn cũng không nói bất kỳ lời gì, cúi người ôm lấy Thiên Thúc U Hoa, tiếp tục hướng chỗ rừng sâu bay đi.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Thiên Thúc U Hoa rơi vào đôi chân mạnh mẽ chạy vội kia của A Khắc Lưu Khắc, bên trên cắm ít nhất năm mũi tên, có hai cái chia ra cắm ở đầu gối và mắt cá chân —— người bình thường trúng tên hai vị trí này, cơ bản lập tức một chút sức di động cũng sẽ không còn, chớ nói chi là chạy như bay như bóng quỷ giống A Khắc Lưu Khắc hiện giờ."Ngươi... Thiên phú của ngươi cũng là 【Vô Cảm】 sao?" Thiên Thúc U Hoa nằm nhoài trên vai A Khắc Lưu Khắc, trong đầu hiện ra gương mặt vĩnh viễn không lộ ra biểu hiện gì của Nghê Hồng, cho dù cả người đẫm máu, cũng vẫn là dáng vẻ ánh mắt lạnh nhạt như cũ.

"Dĩ nhiên không phải." A Khắc Lưu Khắc nhíu chặt chân mày, khiến hai mắt hắn bao phủ trong một mảng tối hẹp dài mà đen kịt. "Nhưng 'đau đớn' ở trước mặt 'tử vong', cơ bản không đáng nhắc tới."

"Chúng ta phải chạy trốn đến chỗ nào?" Thiên Thúc U Hoa nhịn đau, hỏi, "Không bằng bây giờ ngươi tìm một chỗ có nước trong rừng cây, ta có thể khởi động trận pháp, giúp chúng ta chữa lành, những mũi tên này không biết tại sao không rút ra được, cứ tiếp tục như vậy, hai chúng ta nhất định sẽ mất máu mà chết."

"Vô dụng thôi, cho dù thiên phú của ngươi là 'Vĩnh Sinh', những mũi tên này cũng không phải thật sự là mũi tên, nó tuy rằng có thể ở ngoài ngàn dặm chính xác xuyên thủng mọi mục tiêu, không gì không xuyên thủng, nhưng trên thực tế nó cũng không có thực thể, nó giống như một bó ánh trăng vậy, ngươi không nắm được nó, càng không rút nó ra được. Nó cũng không phải thật sự là ánh sáng —— ánh sáng không có cách nào tạo thành tổn thương cho thân thể, càng không có cách nào khoét ra cái lỗ máu giống như vậy trên người chúng ta, giống như một cái côn gỗ trong suốt có thực thể cắm ở trên người chúng ta, à không, cũng không giống như côn gỗ, nó giống như một cái ống đồng cắm vào thân thể chúng ta, bởi vì máu huyết có thể xuyên qua những ánh sáng này, không chút trở ngại mà chảy ra, giống như răng nanh cắm vào trong người chúng ta, liên tục hút lấy máu huyết.

https://thuviensach.vn

Nếu như miễn cưỡng mà nói, mũi tên này càng giống như là một loại năng lượng, mà không phải một loại vật chất..." Lúc A Khắc Lưu Khắc nói những câu này, lại có một mũi tên phụt một tiếng xuyên thấu vai trái của hắn, đường viền dưới cằm trái của hắn trong nháy mắt bị ánh trăng trong sáng chiếu rọi, giống như trên bả vai hắn nở ra một đóa hoa phát sáng. Thế nhưng, bước chân và động tác của hắn lại không có bất kỳ ngừng nghỉ, thậm chí ngay cả nói chuyện cũng vẫn duy trì tốc độ vừa rồi, nhìn dáng vẻ hoàn toàn không có bị thương, "Còn có, khi những mũi tên này vẫn còn tồn tại trong người chúng ta, ngươi sẽ không cách nào chữa lành, giống như trên người cắm một con dao, ngươi muốn vết thương khôi phục, trước hết phải rút dao ra."

"Vậy làm sao mới có thể nhổ những mũi tên ánh sáng này chứ? Ngươi không phải nói chúng nó chỉ là một loại năng lượng, mà không phải một loại thực thể sao?"

"Vậy thì chờ năng lượng biến mất." A Khắc Lưu Khắc lạnh lùng trả lời, đột nhiên trượt sang bên phải một bước dài, một mũi tên ánh sáng gào thét lao tới sượt qua eo trái của hắn, chỉ kém chút xíu, "Chỉ cần chạy ra khỏi tầm bắn của bọn họ, năng lượng sẽ biến mất."

Trong rừng rậm, gió to không biết từ đâu tới gào thét, bao bọc hai người, giống như bay lượn lao về phía xa. Thiên Thúc U Hoa biết, những luồng không khí mạnh mẽ này đều là phong thuật A Khắc Lưu Khắc triệu hoán tới, nàng thở dài một hơi, trong lòng âm thầm cảm thán, ưu thế thiên phú về tốc độ của Phong Nguyên, thật sự là quá mạnh mẽ.

Tốc độ A Khắc Lưu Khắc cực kỳ nhanh, chỉ cần chưa tới một phút, vách núi vừa rồi đã bị bỏ lại xa xa phía sau, tiếng nước sông Josephine rít gào cũng đã không còn nghe thấy. Thiên Thúc U Hoa thầm nghĩ trong lòng, ngoại trừ Tất Lạp, từ trước tới nay, nàng chưa từng gặp người có tốc độ nhanh hơn A Khắc Lưu Khắc, ngay cả Nghê Hồng động tác nhanh như chớp giật cũng không sánh bằng hắn.Tốc độ A Khắc Lưu Khắc không chút

https://thuviensach.vn

giảm xuống, nhưng Thiên Thúc U Hoa đột nhiên từ trong yên tĩnh trước mắt bỗng nhiên ý thức được, mưa tên dày đặc như sao rơi bên cạnh vừa rồi đã biến mất không thấy, cả rừng cây tối tăm chỉ có tiếng gió, không có tiếng rít sắc bén lúc mũi tên cắt không khí. Nàng cúi đầu nhìn lên người mình một chút, những mũi tên phát sáng kia đều biến mất không thấy, chỉ còn lại mấy cái lỗ máu, đang chậm rãi co rút lại khép lại.

"Chúng ta... đã chạy ra khỏi tầm bắn của bọn họ? Chúng ta an toàn rồi?" Thiên Thúc U Hoa nằm nhoài trên vai A Khắc Lưu Khắc hỏi, áo choàng trên người nàng đã bị máu tươi chảy ra áo ạt của nàng thấm ướt, dòng máu nóng bỏng đã bị gió lạnh mùa đông thổi đến mức lạnh lẽo, ướt dầm dề lại dính nhơm nhớp kề sát lên người nàng, phát ra từng trận mùi vị ngai ngái đặc trưng của máu huyết. Thiên Thúc U Hoa ỷ vào thiên phú 【Vĩnh Sinh】 của mình, cũng không đáng lo ngại, thế nhưng, sắc mặt của A Khắc Lưu Khắc lại càng ngày càng trắng xám, môi mỏng mím chặt đã mất đi màu máu, trông giống như hai tấm thép bị đông tuyết thổi đến toả sáng.

"Không, chúng ta bây giờ mới bắt đầu thật sự tiến vào nguy hiểm." A Khắc Lưu Khắc lại một lần nữa tăng cao tốc độ của chính mình một chút, con ngươi của hắn thậm chí mơ hồ run rẩy lên, giống như có một loại nguy hiểm trí mạng đang giáng xuống.

"Có ý gì?" Thiên Thúc U Hoa cảm giác được nhiệt độ của A Khắc Lưu Khắc đang nhanh chóng giảm xuống.

【Phía tây Aslan - Tháp thành Josephine – Vách núi đối diện rừng rậm ven sông】

"A", Tiểu Cổ Nhĩ Khắc hạ xuống cánh tay phải giơ cao, theo động tác của hắn, cung nỏ nặng nề trên tay phát ra tiếng kim loại ma sát cứng nhắc rõ ràng, "Anh, bọn họ đã chạy khỏi tầm bắn của em. Có cần truy kích bọn họ không? Hay là, chúng ta nên làm việc chính? Nếu như muốn tiếp tục truy kích, chỉ có thể dựa vào anh rồi, em không thể ra sức nha." Hắn vừa nói,

https://thuviensach.vn

vừa khẽ nở nụ cười bên mép. Dưới ánh trăng trên gương mặt anh tuấn của hắn trông lộ ra một vẻ hào phóng mê người. Thế nhưng, Cổ Nhĩ Khắc cầm trường cung thép tinh màu đen trong tay ở bên cạnh hắn, đứng nghiêng người, gần như có cùng diện mạo, nhưng nhìn kỹ lại, vẻ mặt hoàn toàn khác biệt, gương mặt y nghiêm túc mà nặng nề, trông như gió tuyết thê lương dưới ánh trăng, có một luồng hơi thở lạnh như băng người sống chớ lại gần: "Thà rằng tốn thêm một chút thời gian, cũng không nên để lại hậu họa." Hắn nâng lên trường cung nặng nề, động tác ung dung giống như khẽ nâng một mảnh lông chim, một sợi dây cung toả sáng lặng yên xuất hiện trên cung, xa trong tầng mây trên trời, ánh trăng như nước xoay tròn chảy xuống mấy sợi màu hổ phách, lúc gió thổi phát ra tiếng "Vút vút" gần bên tai bên. Ánh trăng như gió, ở trên đầu ngón tay trắng nõn tinh tế của y, ngưng tụ thành một mũi tên ánh sáng vừa dài vừa thô, "Huống hồ, cũng không mất bao nhiêu thời gian."

Hai cánh tay y giống như đôi cánh rộng lớn của chim diệc đột nhiên mở ra, "Vúttt ——" , một mũi tên phá không lóe lên trong bóng tối liền biến mất.

Năm ngón tay thon dài của hắn nhanh như tia chớp tụ lại liền buông ra, động tác linh hoạt đến cực điểm, "Vúttt ——",mũi tên thứ hai lại một lần nữa nhanh như chớp biến mất trong bóng tối.【Phía tây Aslan - Tháp thành Josephine – Rừng rậm ngoài thành】

Thiên Thúc U Hoa ngã trên mặt đất, dưới người nàng đã rịn ra một vũng máu không nhỏ. Nàng nằm trong máu của chính mình, cảm nhận lấy máu nóng áo ạt chảy ra từ từ trở nên lạnh lẽo trên đất lạnh mùa đông, mảnh vỡ hoa băng màu máu đỏ dần dần ngưng tụ lại trong đất.

Nàng nghiêng đầu, gò má dán lên mặt đất, trong tầm mắt của nàng, A Khắc Lưu Khắc nằm ở cách mình không xa, trông hắn giống như đang ngủ thiếp đi, nhẹ nhàng nhắm mắt lại, trong cổ họng phát ra mấy tiếng không nghe thấy càng ngày càng yếu, giống như một người đang nói mớ trong mơ.

https://thuviensach.vn

Khác biệt duy nhất giữa hắn và người đang ngủ chính là chỗ trái tim trong ngực của hắn, giờ phút này đang cắm một mũi tên cỡ cây trúc, giống như một cái ống pha lê trong suốt cắm vào tim hắn, đang ào ạt hút máu ra ngoài.

Mấy giây trước, nàng đột nhiên cảm giác được A Khắc Lưu Khắc đang ôm mình bay đi cả người run lên, còn chưa kịp hỏi, đã đột nhiên bị mạnh mẽ quăng về phía trước. Cùng lúc với Thiên Thúc U Hoa nhe răng toét miệng ngã xuống đất, nàng xoay đầu lại, vừa lúc nhìn thấy tích tắc mũi tên ánh sáng kia xuyên thủng tim A Khắc Lưu Khắc, máu huyết giống như từng viên đá quý lớn màu đỏ, tung tóe trong không khí.

Nàng vừa đứng lên, muốn đi tới phía A Khắc Lưu Khắc, đột nhiên cũng cảm giác được một trận đau nhức gần như muốn xé nát đầu óc nàng từ sau sống lưng truyền tới, còn chưa kịp xoay người lại, liền thấy từ trên bụng dưới xuyên thủng ra luồng ánh sáng chói lọi kia.

Giống như trên bụng mình mọc ra một đóa hoa tỏa sáng.

Nàng ngã xuống phía trước, như một khối đá lớn phát ra tiếng vang nặng nề.

Trên ngực A Khắc Lưu Khắc và trên bụng Thiên Thúc U Hoa, hai mũi tên phát sáng, chầm chậm tỏa sáng hào quang, xem ra hoàn toàn không có một chút dấu hiệu yếu bớt nào.

【Phía tây Aslan - Tháp thành Josephine – Hang động dưới lòng đất ven sông】

Cả đỉnh hang động rộng lớn đang không ngừng chùng xuống, rồi lại không giống như sụp xuống, vách đá dung nham chung quanh đã đang chậm rãi ép vào giữa, không gian rộng lớn dưới lòng đất đang nhanh chóng thu hẹp, cảnh tượng trước mắt trông quái dị không nói ra được.

https://thuviensach.vn

Tiếng vang đinh tai nhức óc vang vọng trong không gian bịt kín, nghe vào giống như địa lôi năng nề lăn lên đỉnh đầu.

Sói tuyết "Farriel" to lớn đứng một mình ở phía trước, những người Phong Nguyên khác đều tránh lui về phía sau hang động, Tây Lỗ Phù giờ phút này như một người đẹp ngủ say, trông như hoàn toàn đắm chìm trong giấc mộng vui tươi. Mấy thợ săn Phong Tân vây quanh bên cạnh nàng, Y Hách Lạc Tư càng là một tấc không rời chờ ở bên cạnh nàng. Ánh mắt mọi người đều yên lặng mà tập trung trên người sói tuyết ở giữa hang động, bởi vì bọn họ đều biết, giờ phút này, "Farriel" ánh mắt lập loè hào quang màu đỏ như máu, thật ra linh hồn thật sự trong thân thể chính là Phong Hậu chí tôn của Phong Nguyên, Tây Lỗ Phù.

"Farriel" chậm rãi cúi đầu, sau đó đột nhiên ngẩng đầu lên, phát ra một tiếng sói tru to rõ, cùng với tiếng kêu gào của nó chấn động trong hang động, còn có vô số lưỡi đao trong suốt vô hình —— Những lưỡi đao này không giống với lưỡi đao băng tuyết người Thủy Nguyên quen thuộc, bọn chúng giống như những con cá bạc bẹt dài nhanh nhẹn bơi lội dưới đáy biển, trơn tuột mà dính dáp, xảo quyệt mà linh hoạt, vô cùng sắc bén, lại không màu không hình, không cách nào dự đoán, không cách nào nắm bắt, lít nha lít nhít cuốn lấy ngươi lao tới.Đặc Lôi Á đứng ở vách hang động phía xa, tà váy tơ lụa cuồn cuộn không ngớt phần phật khắp người nàng, bao bọc cả người nàng lại. Ánh mắt nghiêm nghị của nàng, gió tuyết trong con ngươi cuồn cuộn vỗ không ngừng. Không thể không nói, Đặc Lôi Á đúng là một người tâm tư cực kỳ kín đáo, dù biết rõ những công kích nguyên tố gián tiếp này đối với nàng sẽ không tạo ra bất cứ tổn thương gì, nàng cũng không thả lỏng chút nào việc thăm dò biến hóa hồn lực đối với toàn bộ chiến cuộc, mọi lúc đều đặt chính mình trong hoàn cảnh an toàn nhất. Đồng dạng, trong phạm vi bảo vệ của "Tà Váy Nữ Thần" còn có U Minh đứng bên cạnh Đặc Lôi Á, y nhìn bên ngoài tà váy, trong không khí nhanh chóng đông lạnh đao gió xoay tròn, nghiêm nghị không thể tả. Hai

https://thuviensach.vn

tay y mơ hồ cố sức nắm lại, có thể nhìn thấy rõ ràng mạch máu trên lưng bàn tay.

Mà Gilgamesh cách nàng không xa, vẻ mặt lại trông không có một chút lo lắng. Hắn đưa tay về phía Ngân Trần sau lưng, nắm lấy tay hắn, nhẹ nhàng kéo về phía sau mình, để y và chính mình dựa sát vào đứng chung một chỗ. Khóe miệng y chứa một nụ cười mỉm lạnh nhạt, trong ánh mắt giống như dao động mấy sợi thiếp vàng, phát ra hào quang như ẩn như hiện —— nhìn kỹ thì sẽ biết, đó là dấu hiệu hắn đang phát động hồn lực, nhưng hắn cũng không giống như Đặc Lôi Á hoặc là U Minh, cả người đều hiện ra hoa văn màu vàng kim, chỉ là giờ phút này, có thể nhìn ra sợi tơ màu vàng được trong mắt hắn. Lại như trong truyền thuyết, hắn đối với sử dụng hồn lực giống như là một loại nghệ thuật, hắn vĩnh viễn cũng có thể sử dụng hồn lực nhỏ bé nhất, tạo ra hiệu quả hồn thuật mạnh mẽ nhất. Giống như giờ phút này, hắn chỉ lặng yên đứng thẳng, giống như lữ khách đang yên tĩnh suy tư giữa đồng trống, thế nhưng, toàn bộ đao gió di động nhanh như chớp trong không gian lại không cách nào đến gần, hắn bao phủ mình và Ngân Trần trong một lắ chắn không khí trong suốt hình tròn, vô số ánh điện chớp lửa ở trên lá chắn trong suốt chung quanh bọn họ, đập ra vầng sáng cầu vồng lăn tăn, nhưng trước sau không cách nào chém nát lớp phòng ngự kiên cố này.

Mà ở giữa hang động, cách "Farriel" gần nhất, lại là Ngãi Y Tư cả người đen kịt, bao phủ dưới lá chắn "Long Lân Tất" có độ cứng cao nhất, cứng rắn không thể phá vỡ. Giờ phút này hắn đang che chắn Tất Lạp ở phía sau, mở rộng ra hai tay đen kịt mà thon dài, nhanh nhẹn mà linh hoạt vung lên, bảo vệ Tất Lạp sau lưng đến gió thổi không lọt, thỉnh thoảng có đao gió trong suốt ở trên cánh tay hắn chém ra ánh điện chớp lóe, tiếng vang leng keng giống như một lưỡi dao thép tinh chém lên pha lê. Sáu người chia làm ba tổ, đang dùng cách thức khác nhau ngăn cản tấn công đao gió sắc bén của "Farriel". Xem ra, tấn công của "Farriel" ở dưới phòng ngự của bọn họ, dường như cũng không có hiệu quả gì. Thế nhưng, vẻ mặt ba nhóm người,

https://thuviensach.vn

ngoại trừ Gilgamesh và Ngân Trần, bốn người khác, đều trông đặc biệt nghiêm nghị. Đặc biệt là Đặc Lôi Á, bởi vì dưới nhận biết hồn lực bén nhạy, nàng rõ ràng biết được hồn lực chất chứa trong cơ thể "Farriel", giờ phút này chỉ phóng ra một điểm nhỏ của tảng băng chìm, hạn mức hồn lực tối đa của nó cao đến kinh người, hơn nữa, trong hồn lực của nó có một thứ gì đó không cách nào nói rõ, giống như một cảm giác vừa lạnh lẽo vừa dính trượt. Đặc Lôi Á đột nhiên nhớ tới tình hình thảm thiết của mấy người bọn họ khi bị vây trong "Khoan Dung" trong trận chiến lúc trước. Vào lúc đó, "Tà Váy Nữ Thần" của mình đã phát động phòng ngự cực hạn mức đến độ lớn nhất, nhưng vẫn bị lưỡi máu của "Khoan Dung" tiến quân thần tốc như cũ, giống như dễ dàng như trở bàn tay có thể xuyên thủng thân thể của chính mình. Không biết lần này, không gian có thể chống lại tấn công toàn lực của "Farriel" hay không...Ngay khi Đặc Lôi Á nhớ lại, trong ánh mắt "Farriel" lấp lóe mấy tia sáng lạnh, nó giơ lên chân trước bên phải, dùng sức mà nhanh chóng dầy xéo lên mặt đất ba lần, mặt đất dưới chân nó dưới trọng lực to lớn, trong nháy mắt rạn nứt. Theo ba lần dậm chân, hồn lực giống như nổ tung từ trong lòng bàn chân của nó chấn động ra, hồn lực trong hang động đột nhiên căng ra gấp mấy lần trên đất, lưỡi đao dày đặc cuốn lấy vừa rồi đột nhiên tăng tốc gấp đôi, đồng thời, sức mạnh cũng so với trước đó mãnh liệt hơn nhiều, luồng không khí chật hẹp như lưỡi kiếm trước đó giống như trong nháy mắt đã biến thành đao phủ to lớn.

"Tà Váy Nữ Thần" của Đặc Lôi Á phát ra tiếng vang rào rào, trong không khí vang lên mấy tiếng vải vóc bị cắt ra giòn giã, Đặc Lôi Á cắn răng, trợn tròn đôi mắt, hồn lực cả người tăng vọt, làn sóng tơ lụa màu trắng bùng nổ phát động, phạm vi đột nhiên mở rộng. Thế nhưng con ngươi của nàng lại không nhịn được nhẹ nhàng run rẩy, bởi vì nàng không rõ, tiếp theo, tấn công của "Farriel" còn bao nhiêu đợt, nếu như cường độ đợt tấn công tiếp theo vẫn dựa theo mức độ như vậy tăng lên, vậy thì...

Mà xa xa, tầng lá chắn không khí trong suốt hình tròn bao phủ trên người Gilgamesh và Ngân Trần kia phát ra hào quang cầu vồng càng thêm

https://thuviensach.vn

rực rỡ, vô số sức mạnh nặng hơn vạn cân, như dao chém búa đục đánh lên lá chắn không khí trong suốt như pha lê. Gilgamesh nhẹ nhàng di chuyển bước chân một hồi, thoáng tách hai chân ra một chút, để chính mình đứng vững hơn, thế nhưng, làn da của hắn vẫn một mảnh trắng nõn như cũ, không nhìn ra bất cứ hoa văn màu vàng nào. Hắn đơn giản nhắm mắt lại, khóe miệng vẫn sâu kín ngưng tụ vẻ mỉm cười như cũ.

Ngân Trần nhẹ nhàng tới gần bên tai Gilgamesh, hỏi: "Vương tước, cần chúng ta ra tay không? Ta thấy bên kia, Ngãi Âu Tư và Tất Lạp, dường như có chút vất vả, không biết tới đợt công kích tiếp theo, hai người bọn họ có thể chịu đựng được hay không."

Gilgamesh vẫn như cũ nhắm mắt lại, hắn hơi nghiêng đầu, nói với Ngân Trần sau lưng mình: "Tạm thời yên lặng xem biến đổi đi. Ngươi không nên đánh giá thấp thực lực Ngãi Âu Tư và Tất Lạp, ta nghĩ, dù sao, ít nhất đợt công kích tiếp theo vẫn chưa đến mức lấy mạng bọn họ. Nhưng bọn họ thật sự chống đỡ không được bao nhiêu đợt tiến công nữa. Hồn lực của 'Farriel' lớn hơn so với tưởng tượng của ta, hơn nữa, sau khi Tây Lỗ Phù 'phụ linh', khả năng sử dụng chính xác hồn lực và nghiên cứu đối với hồn thuật nguyên tố gió của nàng ta, so với một con vật cao siêu hơn nhiều lắm. Bởi vậy, hồn lực tràn đầy cả người 'Farriel' kia cũng phát huy ra hiệu quả càng thêm kinh thiên động địa. Nếu ta cảm ứng được không sai, Tây Lỗ Phù ít nhất có thể dựa theo mức độ tăng trưởng hồn lực một vòng trước, tăng cường độ công kích kia lên năm lần... ta không biết trình độ của Đặc Lôi Á, nhưng phía Ngãi Âu Tư... Nếu như hắn chỉ cần tự vệ, vậy dựa vào độ cứng vốn có của Long Lân Tất cũng đủ rồi, thế nhưng, phía sau hắn còn có một Tất Lạp bị 'Thần Phong Dệt Lưới' trói buộc thiên phú, không có ưu thế tốc độ, cũng không có lá chắn không khí tăng cường cho y, muốn tránh thoát công kích của 'Farriel', gần như không có khả năng..." Ngân Trần quay đầu, nhìn Tất Lạp, gật gật đầu, lại có chút lo âu hỏi: "Vậy chúng ta cần ra tay giúp y sao? Dù sao y cũng là Vương tước của Aslan chúng ta, mặc kệ giữa chúng ta và bọn họ đến cùng tính toán ra sao, dù sao Tây Lỗ Phù cũng là

https://thuviensach.vn

người của Nhân Đức, nếu như Tất Lạp thật sự chết trong tay nàng...""Chúng ta có thể ra tay giúp hắn, nhưng ta hiện tại không được..."

Gilgamesh nhẹ nhàng mở mắt ra, hắn nhìn sói tuyết ngang nhiên đứng thẳng phía trước cách đó không xa, trong ánh mắt cuồn cuộn hào quang màu vàng sậm.

"Tại sao?" Ngân Trần có chút khó thể tin, từ hiểu biết đối với hồn lực của y mà nói, hồn lực Gilgamesh sử dụng còn xa mới đạt đến hạn mức tối đa, sao có thể không được.

"Ngươi không phát hiện, cả hang động co rút lại trở nên vô cùng chậm rãi sao?" Ngân Trần ngẩng đầu lên, nhìn phía đỉnh đầu vẫn liên tục co rút lại chùng xuống, quả nhiên, giờ phút này đã gần như không thấy thay đổi, giữ ở một độ cao cố định. Gilgamesh dừng một chút, nhỏ giọng tiếp tục nói: "Dù hiện giờ ta đã có thể tự do thay đổi giữa hồn thuật bốn loại nguyên tố, thế nhưng, muốn đồng thời sử dụng hồn thuật của hai loại nguyên tố, vẫn chưa đạt đến mức thuần thục. Nếu như muốn quấy nhiễu Tây Lỗ Phù và những người khác, phương pháp đơn giản nhất chính là nhanh chóng thu hẹp lại hang động, để lý trí bọn họ rơi vào cuồng loạn và xao động trong không gian bịt kín. Vì vậy ta cần ngươi..."

"Ta biết rồi, ngươi yên tâm đi, giao cho ta." Ngân Trần gật gật đầu, cả người mơ hồ nổi lên hoa văn màu vàng, hắn hơi cong đầu gối một chút, sau đó chậm rãi giơ ra hai tay.

"Chỉ cần ngươi chống đỡ qua đợt tấn công kế tiếp, thời gian hắn là đủ rồi." Gilgamesh khép hai tay lại với nhau, nhẹ nhàng nắn nắn xương tay, sau đó ưu nhã ngồi xổm xuống đất. Hắn đưa tay phải ra, năm ngón tay đầu ngón tay nhẹ nhàng chạm lên mặt đất.

"Cái gì? Hắn lại..." Tác nhĩ nhìn Gilgamesh và Ngân Trần trong lá chắn không khí hình cầu, trên người Gilgamesh phun trào lên từng đợt từng đợt

https://thuviensach.vn

sương mù màu vàng, giống như nước chảy, ào ào chảy dọc theo tay phải của hắn chảy xuôi đến đầu ngón tay, thẩm thấu vào trong đất. Mà cả hang động dưới ảnh hưởng của hồn lực của hắn, lại lần nữa bắt đầu co rút lại, hơn nữa tốc độ so với trước càng nhanh hơn, càng mãnh liệt hơn. "Hắn lại cũng có thể sử dụng hồn thuật nguyên tố gió! Hắn đến cùng là chứ?!"

Giờ phút này, người chống đỡ lá chắn không khí đã từ Gilgamesh chuyển thành Ngân Trần. Trên gương mặt lạnh lùng của Ngân Trần bao phủ một tầng hào quang màu vàng óng, đao gió dày đặc mà nặng nề lục tục chém đục trên đỉnh đầu bọn họ. Thế nhưng, sau một lúc, rõ ràng, tốc độ tấn công và cường độ của những đao gió kia cũng bắt đầu xảy ra biến hóa, công kích kéo dài mà ổn định trước đó từ từ trở nên hỗn loạn, cường độ không đều, tần suất cũng không đồng nhất. Ngân Trần ngẩng đầu lên, phát hiện toàn bộ hang động đã thu nhỏ ba phần năm kích thước. Đặc Lôi Á nhắm mắt lại, nàng cảm nhận hết sức rõ ràng tâm tình xao động bất an của đám thợ săn màu trắng kia, giống như động vật cảm nhận được nguy hiểm trước khi núi lửa bạo phát vậy, bọn họ hơi run rẩy, thậm chí có một chút bắt đầu di chuyển bước chân tại chỗ, không gian bịt kín liên tục thu hẹp đẩy lý trí bọn họ từng bước tới chỗ hỏng mất.

Đột nhiên, ánh sáng màu trắng to lớn từ trong thân thể sói tuyết rít gào phóng ra, giống như trận gió lốc cuốn về Tây Lỗ Phù ngủ say được thợ săn Phong Tân bảo vệ trong góc. Một giây sau, khi sói tuyết "Farriel" thu lại vào trong cơ thể Y Hách Lạc Tư, Tây Lỗ Phù lại đột nhiên từ giữa vòng bảo vệ của thợ săn Phong Tân bay lên, ưu nhã đáp xuống trung tâm hang động. Nàng ngẩng đầu nhìn nam thạch trên đỉnh đầu không ngừng lõm vào, lại nhìn Gilgamesh một chút, vẫn vô cùng bình tĩnh như cũ, hướng về phía sau vẫy vẫy tay, một thợ săn Phong Tân lóe lên tới gần, đứng ở sau lưng nàng, cùng đợi nàng chỉ thị, dặn dò.Nàng quay đầu, dán vào bên tai thợ săn Phong Tân, khẽ nói mấy câu nói, lập tức, thợ săn Phong Tân kia ngẩng đầu lên, giống như linh hồn bay mất lẳng lặng đứng yên mấy giây. Lập tức, tất cả thợ săn Phong Tân giống như dùng một loại cách thức quỷ dị trao đổi thông

https://thuviensach.vn

tin lẫn nhau, biết được mệnh lệnh của Tây Lỗ Phù, liên tiếp hóa thành bóng sáng lưu động, bay lượn bốn phía. Trong nháy mắt, bọn họ liền lần lượt chiếm cứ các góc và trần hang động. Bọn họ giống như ánh sao màu trắng trên bầu trời đêm màu đen, sau đó, mấy chục người động tác trật tự như một, đưa tay vào khoảng không phía sau mình, sau đó dùng sức nắm chặc nắm đấm kéo mạnh ra trước ngực, giống như đang kéo căng một tấm lưới vô hình.

"Bọn họ đang làm gì?" U Minh đứng phía sau Đặc Lôi Á, đao gió dày đặc cuồn cuộn rít gào giữa trời đất mới vừa rồi đã theo sự ẩn nấp của sói tuyết mà biến mất, thế nhưng, mười mấy thợ săn Phong Tân như u linh màu trắng, giờ phút này phân tán toàn bộ không gian trên vách hang động, nhưng lại không biết đang làm gì. Nhưng lập tức, U Minh phát hiện vẻ mặt Đặc Lôi Á từ từ nghiêm trọng lên, y vừa định nói gì đó, còn chưa kịp mở miệng, lại đột nhiên cảm giác được màng tai đau nhói một trận, hắn đưa tay ra sờ soạng một cái, giữa khe hở ngón tay ướt vết máu đỏ sẫm.

"Bọn họ đang theo Gilgamesh thu hẹp lại hang động này..." Giọng Đặc Lôi Á phát ra hơi run rẩy, "Có điều, Gilgamesh thu hẹp lại không gian, còn bọn họ thu hẹp lại không khí."

Đau nhói trong tai U Minh truyền tới càng mạnh, lồng ngực y bị một áp lực nặng nề không rõ liên tục va đụng, y không nhịn được hỏi Đặc Lôi Á: "Bọn họ không phải sợ không gian bịt kín nhất sao? Vậy sao bọn họ còn giúp Gilgamesh cùng thu hẹp lại chứ?"

"Bởi vì lúc Gilgamesh đang thu hẹp lại toàn bộ không gian, không khí trong đây thật ra lại là từ vách đá hoặc khe hở trong mặt đất đi ra, cho nên sức nén trong không gian mà tất cả chúng ta phải chịu vẫn là bình thường. Thế nhưng, hiện giờ, Tây Lỗ Phù để tất cả thợ săn Phong Tân chiếm cứ vách hang động, bọn họ hợp sức đóng kín hết mọi khe hở không khí trong hang động, không khí không có lối ra, bọn họ nắm chặt hết thảy toàn bộ không khí, bởi vậy, không có một chút không khí nào có thể lọt vào không

https://thuviensach.vn

gian này. Nói cách khác Gilgamesh thu hẹp hang động này lại càng nhỏ, áp lực không khí trong này sẽ tăng cao, phản lực đối kháng đối với Gilgamesh sẽ càng lớn, độ khó khi hắn thu hẹp lại hang động cũng càng lớn." Đặc Lôi Á xoay đầu lại nhìn U Minh, toàn bộ trong hai mắt nàng là tơ máu đỏ ngầu. Nàng trợn tròn mắt, trên nhãn cầu chịu đựng áp lực vô hình ngày càng lớn trong không khí, nói với U Minh: "Mà đáng sợ hơn chính là, người của Phong Nguyên có thể khống chế áp suất không khí xung quanh bọn họ, nhưng chúng ta lại không thể, chúng ta sẽ ở dưới áp suất không khí to lớn này, cuối cùng tan xương nát thịt..."

Hang động kịch liệt thu hẹp lại, mấy chục thợ săn Phong Tân lại toàn bộ tiến vào hình thức ẩn hình, giống như đã biến mất rồi vậy, thế nhưng, áp lực trong không khí vẫn tiếp tục mãnh liệt gia tăng, đồng nghĩa bọn họ vẫn đang dốc hết toàn lực nén éo không khí trong hang động.

Hai đầu gối U Minh quỳ trên mặt đất, hai tay dùng sức chống đất. Trong mũi và tai hắn đang rơi xuống từng giọt từng giọt máu. Ngũ quan của hắn vặn vẹo cùng nhau, hiển nhiên đang chống lại áp lực vạn cân nặng nề vô hình trong không khí. Đặc Lôi Á ngẩng lên, nhìn thấy Tây Lỗ Phù, Y Hách Lạc Tư và Tác Nhĩ giống như ẩn sĩ yên tĩnh đứng ở một góc hang động, hờ hững quan sát màn giết chóc không tiếng động trước mắt này. Mà chính giữa hang động, Ngãi Âu Tư đã ngã trên mặt đất, vảy rồng đen kịt khắp người hắn, dưới áp lực không khí mãnh liệt giờ phút này, giống như vật còn sống, cuồn cuộn ngọ nguậy, trên mặt hắn là vẻ thống khổ, còn Tất Lạp bên cạnh, đã quỳ một chân trên đất, ngẩng đầu lên, nhìn Gilgamesh và Ngân Trần phía xa ——Giờ phút này, Ngân Trần vẫn như cũ tạo ra lá chắn không khí hình cầu, bên trong lá chắn không khí hình cầu, áp lực không khí của bọn họ vẫn bình thường như trước, thế nhưng, áp lực cực lớn từ bốn phương tám hướng bao quanh lá chắn không khí Ngân Trần tạo ra, hoa văn màu vàng kim trên cổ y đã lan đến trên mặt, mạch máu trên thái dương bởi vì dùng sức mà có thể nhìn thấy rõ ràng. Một vệt máu nhàn nhạt chảy

https://thuviensach.vn

xuống từ khóe miệng Ngân Trần. Mà Gilgamesh, vẫn như cũ năm ngón tay kề sát mặt đất, không gian dưới lòng đất nhanh chóng co rúc lại.

"Gilgamesh! Ngươi ngừng tay!" Tất Lạp mở miệng hô to, hàm răng hắn đã bị dòng máu trong cổ họng tuôn ra nhuộm đỏ.

"Gilgamesh!!" Đặc Lôi Á cuối cùng không nhịn được, cúi xuống đầu gối của nàng, áp lực cực lớn giống như đá tảng ngàn cân nện lên ngực, hoặc giống như chìm xuống độ sâu mấy ngàn mét dưới đáy biển, màng tai đau đớn giống như sắp bị xé nát. Nàng khó khăn bò đến bên cạnh U Minh, đưa tay ra, nắm chặt bàn tay U Minh. Trong cổ họng U Minh liên tục phát ra tiếng gào rít trầm thấp thống khổ, y nhắm mắt lại, đưa tay ra nắm ngược lại bàn tay tinh xảo của Đặc Lôi Á. Y khó khăn kéo Đặc Lôi Á đến bên dưới người chính mình, sau đó đưa ra hai tay thon dài của y, ôm nàng trong lồng ngực y, ý thức của y đã từ từ hỗn độn một mảnh, trong miệng không ngừng tuôn ra máu tươi...

"U Minh... U Minh" , Đặc Lôi Á dùng sức nuốt xuống máu tươi dâng lên trong miệng, "Gilgamesh hắn... Hắn cũng không phải sợ chúng ta đi, hắn đánh không lại Tây Lỗ Phù... Hắn giữ chúng ta lại là muốn giết chúng ta... Hắn không chỉ muốn giết Tây Lỗ Phù, hắn muốn giết mọi người... trong hang động này, trừ hắn ra, mọi người..."

Hai mắt U Minh đã một mảnh mơ hồ, mí mắt của y nửa hé, Đặc Lôi Á biết, ý thức của y đã ở ranh giới hôn mê, thế nhưng y vẫn dùng sức nắm thật chặt tay mình không buông lỏng chút nào. Trên mặt Đặc Lôi Á lăn xuống hai hàng lệ nóng, nàng vùng vẫy bò qua, nằm nhoài trên tai U Minh, dùng tay còn lại ôm mặt U Minh, dùng miệng trào đầy máu tươi, mơ hồ nói: "U Minh, ngươi nghe ta nói, ngươi nghe! Chờ một chút, ta cần ngươi đưa tất cả hồn lực của ngươi truyền vào thân thể của ta... Chúng ta chỉ có cơ hội một lần, ngươi tin tưởng ta..."

https://thuviensach.vn

U Minh nhắm mắt lại, gật gù, khó khăn duỗi ra bàn tay rộng lớn mà mạnh mẽ kia, vén lên, tiến vào tà váy của Đặc Lôi Á, nhẹ nhàng đặt lên tước ấn trong đùi Đặc Lôi Á.

Đặc Lôi Á xoay người qua, mặt hướng phía trên, tất cả bão táp màu trắng trong mắt nàng trong nháy mắt biến mất, hoa văn màu vàng kim cuồn cuộn không ngừng trên thân thể nàng cũng đột nhiên biến mất, theo đó, bên ngoài lớp da hiện ra một bộ hoa văn hoàn toàn khác biệt, càng vặn vẹo, càng phức tạp, cũng càng quái dị hơn, trong con ngươi nàng toả sáng ánh vàng ——

Cảm giác buồn nôn cuồn cuộn như dời núi lấp biển, cảm giác giống như chất dịch tối tăm nhất cũng dính dáp nhất dọc theo cuống họng dâng trào ra ngoài, U Minh đột nhiên cong người lên, không ngừng liên tục nôn mửa, nhưng y vẫn không buông lỏng cánh tay truyền hồn lực vào thân thể Đặc Lôi Á kia.

Một loại âm thanh không nghe thấy rung động qua lại trong hang động, giống như vô số côn trùng có xúc tu sắc bén bò sát, rít gào bên màng tai, có một đôi tay lạnh lẽo vô hình khuấy đảo trong lồng ngực, dùng sức vò bóp dịch chua trong dạ dày.Vô số thợ săn Phong Tân hiện ra từ trên trần, sau đó bưng tai vùng vẫy, không ngừng lộp bộp ngã xuống đất, đau đơn giẫy giụa. Bọn họ giống như từng quả từng quả cầu tuyết màu trắng rơi từ bầu trời xuống, theo bọn họ ngã xuống, áp lực trong không khí cũng từ từ yếu bớt.

Ngãi Âu Tư và Tất Lạp, Tác Nhĩ và Y Hách Lạc Tư, thậm chí ngay cả Tây Lỗ Phù, cũng không thoát khỏi cảm giác lạnh lẽo buồn nôn đột ngột xuất hiện này, giống như cả người đột nhiên bị ném vào mặt biển dập dềnh sóng lớn, tất cả cân bằng trong đầu đều bị đánh cho nát vụn, lý trí bị chất dịch tối đen như mực bao vây lấy vậy.

Ngay cả Ngân Trần và Gilgamesh cũng ngừng lại.

https://thuviensach.vn

Sau nhiều năm như vậy, Đặc Lôi Á cuối cùng lại một lần nữa phát động "Tinh Thần Tẩm Nhuộm".

"Ngân Trần, hiện giờ ta cần ngươi đi làm một việc" Gilgamesh mở cặp mắt mê người giống như thiên thần kia của hắn, hắn nhịn xuống cảm giác buồn nôn hoảng sợ mãnh liệt trong đầu, bình tĩnh nói với Ngân Trần, "Không cần để ý bất kỳ ai khác, tập trung toàn lực, đầu tiên giết chết Đặc Lôi Á."

"Vâng, Vương tước." Ngân Trần khó khăn vùng vẫy đứng lên, bóng người chớp lóe, bay lên.

Phía khác của hang động, Tây Lỗ Phù đang vịn vào Y Hách Lạc Tư, khó khăn đứng thẳng, nàng bịt tai mình, quay đầu nói với Tác Nhĩ: "Tác Nhĩ! Giết Đặc Lôi Á!"

"Vâng! Bệ hạ!" Áo choàng như khói đen, trong tích tắc bọc lại toàn thân Tác Nhĩ, trong nháy mắt tiếp theo, cả người y đã biến mất trong không khí.

【Phía tây Aslan - Tháp thành Josephine – Rừng rậm ngoài thành】

Lúc Thiên Thúc U Hoa mở mắt, phát hiện mình nằm trong một mảnh tuyết đọng dày đặc. Chung quanh đại thụ che trời, bao phủ trong một mảnh tuyết trắng mềm mại. Tuyết lớn ép tất cả cành cây cong hướng xuống đất.

Nàng theo bản năng mà đưa tay sờ về phía bụng dưới, thế nhưng, lỗ máu kia đã không còn, chỉ tìm thấy vết máu đọng lại trên quần áo, mà vết thương trên bụng mình kia, không biết từ lúc nào đã khép lại. Nàng quay mặt sang, thấy được A Khắc Lưu Khắc bên cạnh đang tựa lên một thân thô cây ngã ngang trên mặt đất, nghỉ ngơi, sắc mặt hắn vẫn trắng xám như cũ, được mênh mông tuyết lớn xung quanh làm nổi bật, có vẻ càng thêm gầy yếu, mũi tên trên ngực hắn cũng đã biến mất không thấy. Lỗ máu trên lồng ngực kia, giờ phút này đã khép lại, tuy rằng vẫn chưa thấy mọc ra thịt mềm đỏ tươi mới, thế nhưng ít nhất đã không chảy máu nữa.

https://thuviensach.vn

"Ngươi vừa cứu ta?" Thiên Thúc U Hoa vùng vằng ngồi xuống, nhìn A gương mặt thon gầy của Khắc Lưu Khắc.

"Không phải" Ánh mắt A Khắc Lưu Khắc chuyển sang phía sau Thiên Thúc U Hoa, "Là nàng ta đã cứu hai người chúng ta."

Thiên Thúc U Hoa xoay người, nhìn thấy Quỷ Sơn Liên Tuyền yên lặng đứng thẳng phía sau mình. Thiên Thúc U Hoa mở miệng, muốn nói gì đó, lại muốn nói lại thôi.

"Ngươi không cần cảm ơn ta, ta chỉ là đang cứu chính mình. Ngươi biết mà." Quỷ Sơn Liên Tuyền nhìn Thiên Thúc U Hoa, nhẹ nhàng nở nụ cười.

"Làm sao ngươi làm được?" A Khắc Lưu Khắc ngẩng đầu lên hỏi.

"Ban đầu ta cũng không biết phải làm sao, những múi tên trên người các ngươi kia trông giống như ánh sáng lại không giống ánh sáng, khiến người ta hao tổn tâm trí vô cùng, ta nghĩ mọi cách cũng không thể rút khỏi người các ngươi. Chỉ cần bọn chúng vẫn còn cắm trên người các ngươi, chẳng khác nào có một cái ống vẫn luôn hút máu ra ngoài, hơn nữa chỗ các ngươi trúng tên lại là vị trí nguy hiểm như vậy, không nhổ ra, cơ bản không có cách nào khôi phục." Quỷ Sơn Liên Tuyền đáp trả.

"Vậy làm sao ngươi biết, phải đưa chúng ta thoát khỏi đủ xa, mới có thể khiến mũi tên vì vượt quá tầm bắn mà mất đi hiệu lực chứ?" Thiên Thúc U Hoa hỏi.

"Cái này ta vẫn thật sự không biết. Ta mang bọn ngươi rời khỏi chỗ đó, chỉ là vì ta sợ người tổn thương các ngươi ở gần ngay đó, người có thể khiến bọn ngươi bị thương đáng sợ như thế, một mình ta chắc chắn không phải là đối thủ của hắn, cho nên vẫn là mang bọn ngươi rời đi trước thì tốt hơn. Kết quả không ngờ tới, vừa chạy đến đây, mũi tên trên người các ngươi liền biến mất. Vì vậy ta thay đổi hoàn cảnh chung quanh một chút, thuận tiện triển khai 'Trận Vĩnh Sinh' của ta, thương thế của các ngươi đều

https://thuviensach.vn

quá nghiêm trọng, nếu như chậm một chút nữa, e là..." Quỷ Sơn Liên Tuyền lạnh nhạt nói.

"Người tổn thương bọn ta, cũng không ở gần đây. Bọn họ ở vách núi bên kia bờ sông Josephine." Thiên Thúc U Hoa nói.

"Vách núi bờ bên kia?" Sắc mặt Quỷ Sơn Liên Tuyền có chút thay đổi, "Khoảng cách xa như vậy cũng có thể..." Nàng dừng một chút, "Ngươi đến cùng chọc phải người nào? Hắn là ai?" Quỷ Sơn Liên Tuyền chỉ chỉ A Khắc Lưu Khắc, hỏi.

"Hắn là A Khắc Lưu Khắc." Thiên Thúc U Hoa yếu ớt đứng lên, nhìn ánh mắt Quỷ Sơn Liên Tuyền, giống như vô cùng mỏi mệt nói, "Hắn là A Khắc Lưu Khắc thật."

"Ngươi nói cái..." Lời Quỷ Sơn Liên Tuyền mới nói một nửa, lại đột nhiên dừng lại, nàng ngây ngẩn cả người. Người sửng sốt không chỉ một mình nàng. Ngay cả Thiên Thúc U Hoa cùng A Khắc Lưu Khắc bị thương yếu ớt đến cùng cực, hai người cơ bản không có cách nào tỉ mỉ nhận biết biến hóa của hồn lực này, cũng đều cảm nhận được phía bờ sông Josephine cách nơi này vô cùng xa có hồn lực kinh người nổ tung.

Sắc mặt Quỷ Sơn Liên Tuyền một mảnh tro tàn, nàng theo bản năng lui về sau một bước: "Ta chưa từng cảm nhận được hồn lực mãnh liệt như vậy, mức độ hồn lực như thế này, quả thực như là... Quả thực như là..."

"Quả thực như là 'Chư Thần Hoàng Hôn' của U Minh và 'Chúc Phúc' trong Mộ Hồn cùng thức tỉnh vậy..." Thiên Thúc U Hoa ngây ngốc nhìn về phía xa, giống như là sợ đến choáng váng.

"Có một thứ cực kỳ to lớn thức tỉnh rồi..." Quỷ Sơn Liên Tuyền đỡ Thiên Thúc U Hoa dậy, quay đầu về phía A Khắc Lưu Khắc nghiêm túc nói, "Đi nhanh lên đi, ngay lập tức, kể cả toàn bộ mặt đất dưới chân chúng ta này cũng sẽ bị 'thứ kia' cắn nuốt."

https://thuviensach.vn

Tập 3 đến đây là hết rồi. Cám ơn mọi người đã ủng hộ trong thời gian qua. Nếu có duyên sẽ gặp lại ở một truyện khác. Về tập 4 có edit hay không thì tùy duyên thôi. --xoxASAxo

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 0+1: 1: Tóm Tắt

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

[Ngoại truyện] Tước Tích Luyện Hồn Ngục (爵迹炼魂狱)

Editor: SuraChan

Note: Đây là lần đầu mình edit một bộ huyễn huyền như Tước Tích, nếu có sai sót mong được lượng thứ *cúi đầu* Tước Tích là series truyện mình vô cùng tâm đắc và muốn thử sức, đúng lúc không có ai có ý định edit quyển 4 nên mình xin được mạn phép. Vì bộ này rất dài nên con đường trước mắt mong được mọi người quan tâm và ủng hộ.

***

[Ngoại truyện]

爵迹炼魂狱

Âm mưu và phản bội. Chém giết với cứu chuộc. Yêu hận đi song song cùng quyền lợi. Ngoài mặt là bông hoa đẹp của vương quốc ngập tràn ánh sáng, sau lưng lại ẩn giấu mưu đồ thâm hiểm khó lường. Chính nghĩa với tà ác luôn bất đồng, cố gắng thoát khỏi bóng tối cuối cùng lại dẫn đến chính tà kịch liệt giao tranh. Không ngừng truy đuổi thứ quyền lực tối thượng trước

https://thuviensach.vn

nay chưa từng có, bọn họ vì chính nghĩa mà đi đầu ngọn sóng. Biết bao thi hài phơi xương trên con đường đến ngôi vương nhuốm máu tanh tưởi.

Mấy ngày trước, một thiếu niên trẻ tuổi đồng thời cũng mang trên mình vô số bí mật, danh xưng là Glanz, đột nhiên xuất hiện, cùng hồn thuật sư của đế quốc lửa nhanh chóng nảy sinh mâu thuẫn. Những mưu đồ thảm sát khôn lường của những thế lực kinh khủng nhất từng chút một hủy diệt lục địa Odin, gieo rắc tai hoạ cùng bi ai.

[Phệ Hồn Ám Hoá] [Vận Mệnh Thẩm Phán][Đế Vương Phán Xét][Đấng Cứu Thế] [Quên Lãng][Vô Hạn Thiên Phú Đồng Điệu] hoàng loạt thiên phú cấm kỵ lần đầu lộ diện, chạm đến đỉnh cao của nghệ thuật sử dụng hồn lực. Cục diện trận chiến không ngừng biến đổi, khốc liệt, quỷ dị hơn khi ngày một nhiều thiên phú kì lạ tham chiến.

Muốn thoát khỏi bóng tối đến với chính nghĩa, muốn dừng lại nhưng vẫn không ngừng thèm muốn, bọn họ chơi đùa với lửa, hồi sinh chúng. Lửa hồng cùng máu tươi rồi cũng rơi vào quên lãng, linh hồn đẫm nước mắt dệt nên đau thương đến khôn cùng. Tất ở đều có trong [Tước tích luyện hồn ngục]

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 0+1: 2: Lời Tựa (Trích Dẫn)

《 Tước tích luyện hồn ngục 》

Lời tựa (Trích dẫn)

Editor:SuraChan

.....

Tại sao mọi người yêu thích những thứ không trọn vẹn?

—— bởi vì chỉ có không trọn vẹn mới là hoàn mỹ.

Không trọn vẹn chính là hoàn mỹ, nhờ vậy ta mới có thể chạm đến mục đích vĩnh hằng.

Tước Tích và Quách Kính Minh có những điều không được hoàn hảo. Nói cách khác, theo mạch chảy của cốt truyện nhiều biến cố cùng cao trào đã xuất hiện, dù bạn nhìn nhận tác phẩm theo hướng nào nó cũng không giống một cuốn sách bình thường. Tước Tích mở ra những tưởng tượng đẹp đẽ nhưng lại không có kết thúc rõ ràng, không ít người cho rằng nó không hoàn chỉnh. Tựa như viên ngọc quý, điểm đặc biệt chính là ở việc nó không hề trọn vẹn. Về giá trị của Tước Tích vĩnh viễn không ai có thể phủ nhận, vì trong thế gian cũng không hoàn hảo này đó cũng là một loại an ủi.

https://thuviensach.vn

Xưa nay theo lẽ thường luôn có những người không thể hiểu hết được một cuốn sách. Điều này làm sao tránh khỏi, bởi một quyển sách thành công sẽ không để tất cả độc giả nắm bắt được nó, hiểu rõ nó. Giá trị của sách chính là như vậy. Chỉ có những người thực sự nằm lòng cuốn sách mới không đem ý nghĩa của nó ra so bì. Trong mắt những người này, thành tựu hiếm hoi như thế sẽ mãi trường tồn. Chỉ bằng như vậy tác phẩm mới tiếp tục tồn tại.

Thủy nguyên, phong nguyên, hỏa nguyên, địa nguyên, bốn đế quốc đầy rẫy những bất đồng, mâu thuẫn cùng nhau tranh đấu, khí thế tựa như những ngọn lửa thiêu đốt, diễn biến trận chiến ngày một trở nên khốc liệt

Chúng ta cùng Vương Tước tiến về phía trước, cùng họ tu luyện hồn lực. Nếu con đường họ đang đi bằng phẳng, linh hồn tuyệt đối chẳng thể thành hình. Ngọn lửa tai vạ đang lớn dần với khí thế rợn người, âm mưu tái tạo lại thế giới.

.....

Không biết ta đối với quyển sách này nên đánh giá là hay hay dở, thời gian sẽ chứng minh tất cả.

Tước Tích hướng đến mục đích cao cả của nghệ thuật, tức " lý tưởng mỹ học ".

Một tác phẩm trân quý như đường nét điêu khắc bậc đế vương...

Của một con người làm nghệ thuật chân chính.

—— vĩnh viễn không làm nhạt đi cái huy hoàng của nghệ thuật.

****

Xem như là thời cơ đã đến, kết thúc bể trầm luân dài rộng

https://thuviensach.vn

Cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng

Người muốn an nghỉ mà linh hồn chẳng được yên...

Cuối cùng cũng phải dần đi đến cái kết bi thương, bất chợt nhớ lại mùa hè năm trước, cảm giác quen thuộc một chốc dâng lên trong lòng, chớp mắt một cái lại chìm vào quên lãng...

@SuraChan

[Mình chỉ trích ra những đoạn hay nhất của lời tựa, phần còn lại dài quá, cũng không quan trọng, chúng ta cũng đều mong chờ nội dung tiếp theo lắm rồi 😔]

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 0+1: 3: Thao Thiết* (1)

Editor:SuraChan

***

*: một giống ác thú (mọi chú thích là của người edit)

[Nơi hẻo lánh phía đông hỏa nguyên Ngải Nhĩ Đế Quốc]

Lúc Glanz tỉnh lại, ngày mới vừa bắt đầu.

Anh chậm rãi mở ra cặp mắt của mình. Những tia nắng rạng đông phủ lên hàng mi cong dài, phản chiếu trong đôi mắt anh lấp lánh như kim cương. Có lẽ là vì "ngủ say" quá lâu, một phần cũng bởi quá suy yếu, Glanz còn chưa kịp thích ứng với xung quanh,hai mắt một lần nữa khép lại. Ánh mặt trời nóng bỏng tôn lên vẻ anh tuấn nhưng bất cần đầy mị hoặc trên gương mặt anh, trong hai tròng mắt lúc này giống như đang có những ngọn lửa nhảy múa,hơi thở tùy ý lưu chuyển theo từng nhịp, nhìn qua cũng thấy anh đang vô cùng tức giận.

Glanz lại cố gắng mở mắt ra lần nữa. Trước mắt anh bây giờ là cả một mảng trời đỏ rực, dâng lên trong lòng loại cảm giác quỷ dị Đây là lần đầu tiên Glanz được trông thấy một bầu trời như vậy.

Ở Aslan, không cần biết là thời tiết sáng hôm đó như thế nào, bầu trời cũng không bao giờ thay đổi, giống như màu của đại dương là một loại màu

https://thuviensach.vn

xanh êm dịu. Trong khi đó ở Nhân Đức đế quốc, bầu trời lại trong sạch tinh khiết, mây trên trời tựa như nữ thần phiêu đãng, tưởng chừng bọn họ chỉ cần nhẹ nhàng giơ tay lên liền có thể hái xuống, làm nên loại trang sức tinh xảo nhất trên chiến bào. Trước kia ở Aslan, bất cứ lúc nào gặp chuyện phiền não, chỉ cần nằm xuống, đem thứ màu lam đó thu vào tầm mắt, anh sẽ cảm thấy vô cùng nhẹ nhõm. Mà nơi này, bầu trời chỉ có độc một sắc đỏ quỷ dị, giống như đang ở cõi chết, bí bách đến cùng cực.

Glanz cử động một chút để nâng mình dậy, nhưng cuối cùng chỉ là phí công.

Vốn là hai cánh tay cường tráng giờ đây lại trở nên mềm yếu vô lực, ngay cả chống đỡ mình dậy cũng không nổi, đầu nhâm nhẩm đau giống như bị người nào hung hăng quất cho một côn, đại não trống rỗng như bông tuyết đầu mùa sạch sẽ không ai nỡ nỡ chạm vào. Bên tai ong ong thứ âm thanh kì quái, trong đầu tựa hồ có vô số lưỡi dao sắc bén ngọ nguậy ma sát. Toàn bộ đau đớn đánh úp làm anh như muốn nổ tung. Thân thể dần cảm nhận được tấm da thú bên dưới, cảm giác đặc biệt mềm mại. Từ ngón tay truyền tới xúc cảm nhẹ nhàng giống như có một bàn tay phủi sạch lớp tuyết động trong lòng, động tác cực kỳ ôn nhu. Tấm da tỏa ra thứ mùi hương thơm mát, đem đến loại ảo giác kỳ diệu. Mùi thơm này tuyệt đối không đến từ mảnh da, tựa hồ có người cố ý vẩy chút hương liệu. Cảm giác giống bột phấn hoa tươi nhưng cụ thể là loài hoa nào Glanz không có cơ sở xác nhận, đem hết trí nhớ ra lục tìm. Ngày trước anh từng nghe qua một loại hoa gọi là [Tuyết Vũ Băng Mân], phấn hoa được dân bản xứ thu thập rồi trải qua quá trình cực kì phức tạp làm thành thứ hương liệu vô cùng cao quý, rắc một ít lên trên da lông sẽ khiến nó trở nên mềm mại, hơn nữa còn tỏa ra mùi thơm đặc biệt

Hắn rốt cuộc là người nào? Cảm giác rất quen thuộc nhưng cố nghĩ thế nào cũng không nhớ ra, nhưng chắc chắn người này đối với mình hết sức quan trọng.

https://thuviensach.vn

Glanz dồn toàn lực ngồi dậy, trong lòng đầy mâu thuẫn, anh càng thấy được bầu trời đầy bụi đỏ kia một rõ hơn, quỷ dị cùng chút tịch mịch làm con người ta muốn nổi điên. Glanz cúi đầu nhìn kỹ, mình bây giờ thực sự là nằm trong một cái khối hết sức chỉnh tề, bên dưới là tấm da lông. Anh lấy tay vuốt ve tấm da một chút, vẫn là cảm giác mềm mại ấy, mùi thơm bây giờ xông vào mũi so với ban đầu có chút nồng nặc nhưng không hề khó chịu, khiến cả người anh thư thái. Bên rìa mảnh da là thành bạc trắng, Glanz giờ phút này ngồi bên trong như đang ngồi trong một cái hộp. Thứ bạc trắng này thoạt nhìn bóng loáng, có thể soi được như gương. Qua đó Glanz không kiếm chế được mà ngắm gương mặt anh tuấn của mình phản chiếu lên, trong ánh mắt có chút mờ mịt.Mặc dù cảm thấy rõ toàn thân không còn chút khí lực, cũng không thể nằm trong này mãi, Glanz chống tay về phía trước, tăng thêm chút lực định một bước nhảy ra ngoài, đứng trên nền đất. Kết cục, thân thể yếu đến mức không đứng vững nổi, ngay lập tức ngã lăn ra đất.

"Cái gì?" Glanz từ trên đất bò dậy, gương mặt tuấn mĩ tiều tụy pha lẫn thất vọng, đừng nói là trước kia, cái này những người bình thường đều có thể làm, đây không phải là toàn thân gần như phế liệt rồi sao. Dù gì mình cũng đứng trên vạn người, là một trong ba người thừa kế hồn lực mạnh mẽ nhất Aslan - sứ đồ địa khí thế ngút trời. Mà bây giờ ====nghĩ tới đây, Glanz lặng lẽ vận dụng hồn lực, những hồn vụ hoàng kim vàng óng lập tức hiện ra trên thân thể. Màu vàng so với ánh mặt trời còn chói mắt hơn.

Xem ra chỉ là thân thể quá mệt mỏi, hồn lực không có bất kỳ vấn đề gì.

Glanz thở một hơi dài nhẹ nhõm, tảng đá đè nặng trong lòng rốt cục cũng tiêu biến. Anh lơ đãng quay đầu lại nhìn lướt qua chỗ cái hộp mình vừa nằm, không khỏi đổ mồ hôi lạnh.

Đây mà là cái hộp ư? Rõ ràng chính là quan tài được chế tác tinh xảo bằng bạc trắng.

https://thuviensach.vn

Glanz giật mình, nghĩ bản thân vừa mới còn nằm trong quan tài, cả người lẫn tâm trí một mảng hỗn loạn như bị tấm mạng nhện lớn bao quanh, sợi này bắt lấy sợi kia không rõ ngọn nguồn.

Mình tại sao lại nằm trong quan tài? Không lẽ mình đã chết rồi ư?

Glanz cúi đầu cẩn thân quan sát miệng quan tài, hy vọng có thể lần ra chút đầu mối

So sánh với bên trong bóng loáng như gương,bên ngoài quan tài lại lộ ra những đường nét điêu khắc chằng chịt muôn hình vạn trạng, tỏa sáng lấp lánh. Những thứ này chắc hẳn phải được làm cực kì tinh xảo, tựa như được bàn tay thần thánh đẽo tạc. Nhưng không biết tại sao, Glanz luôn cảm thấy thứ hoa văn này đem đến một cảm giác rất kì dị. Giống như nó không đơn giản chỉ là vật trang trí thông thường, bản thân không quá am hiểu nhưng có thể nói rằng cho dù là đặt trong vương thất Aslan cũng có phần độc nhất cao quý. Nghĩ kĩ lại, Glanz khi ở Aslan cũng chưa bao giờ được thấy kiểu hoa văn thế này. Hơn nữa ở bên hông chiếc quan tài, Glanz phát hiện một mảng hoa văn hình ngọn lửa. Cái này tuyệt đối không xuất hiện ở Aslan. Trong lục địa Odin, phong, thủy, hỏa,thổ là bốn thuộc tính riêng biệt của bốn quốc gia mà Aslan lại thuộc nước. cho nên với những hồn thuật sư hệ nước mà nói, họ bẩm sinh đã chán ghét ngọn lửa, bất kể là chiến bào hoàng thất quý tộc tinh xảo xa hoa hay ấm chén uống trà bọn họ cùng không bao giờ để hình hài ngọn lửa xuất hiện.

Nghĩ tới đây, hàng lông mày của Glanz phảng phất ý buồn nhàn nhạt.

Đúng là ngọn lửa ở Aslan rất ít thấy nhưng mà ở nước láng giềng của Aslan loại điêu khắc này lại cực kì phổ biến. Quốc gia này chính là hỏa nguyên trong Ngải Nhĩ đế quốc – háo chiến và nguy hiểm bậc nhất lục địa Odin.

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ cái quan tài này và hỏa nguyên Ngải Nhĩ lại có liên quan? Nếu quá thật như vậy, mình đã vô tình rước vô biết bao phiền toái. Mấy kẻ của hỏa nguyên toàn bộ đều là loài ma quỷ địa ngục.

"Ngươi rốt cục cũng tỉnh!" một giọng nam đầy từ tính truyền đến từ hư không. Theo suy đoán, hắn là rất trẻ tuổi, giọng nói mang lại cảm giác hòa ái, không có chút địch ý."Là ai? Ngươi đang ở chỗ nào" Glanz lập tức thoát ra khỏi dòng suy nghĩ, nhìn xung quanh trống trải ngoài thứ bụi đỏ kia ra không có lấy một cái bóng, chẳng lẽ là mình nghe nhầm?

"Ta ở phía sau ngươi này" âm thanh ôn nhu lại một lần nữa vang lên, lần này Glanz đã thấy rõ một chàng trai giống như thiên sứ đứng đằng sau mình.

Hắn chắc cũng tầm tuổi mình,một mĩ thiếu niên trên thân khoác thứ áo bào bằng lụa trắng sang trọng quý phái, không giống màu của tuyết mà có chút gì đó như là ánh mặt trời thanh khiết đến chói mắt, khiến con người ta không có cách nào nhìn thẳng. Không chỉ có thân mình bao phủ trong màu trắng mà ngay cả hai bàn tay cũng mang bao da sạch sẽ trắng tinh, dù được che dấu cặn kẽ cũng có thể thấy rõ được chúng đẹp đẽ đến độ tinh xảo, được chiếc bao tay cẩn thận bao bọc lấy.Từ đó khẳng định hắn có xuất thân hoàng thất, chắc hẳn cũng được nhiều thiếu nữ ái mộ. Ngón trỏ bên tay trái đeo một chiếc nhẫn có đính hồng ngọc, trực tiếp đeo lên bao tay. Viên ngọc trên nhẫn tỏa ra ánh sáng chói mắt, màu đỏ thu hút giống như một hồn thuật sư đầy nhiệt huyết, trong sạch không có một chút tạp chất. Cả tấm bào hắn đang mặc, dù Glanz không có gần hắn lắm cũng đủ thấy nó là hàng quý hiếm.

"Tên ta là Thương Tẫn – Tá Chi Cách Thương Tẫn" Thương Tẫn nâng mặt lên, hai tròng mắt xanh biếc đối diện với Glanz, tỏa ra khí chất khiến con người ta phải run sợ. Glanz cẩn thận quan sát hắn, ban đầu gương mặt hắn được mái tóc dài ôm trọn, dung nhan đẹp đẽ có chút phiêu đãng, hàng mi mềm mại như lá liễu. Đây là lần đầu tiên anh gặp được một mĩ năm tử

https://thuviensach.vn

như thế, nét ôn nhu trên mặt phảng phất như vầng trăng khuya, xinh đẹp mà lại nhu hòa. Đồng thời trong ánh mắt cũng tỏa ra mị lực không thể sánh được, càng làm tăng thêm vẻ anh tuấn của con người này. Khác với các hồn thuật sư cấp cao ánh mắt lạnh lùng đầy ngạo khí, trong mắt hắn có một loại yêu thương nhàn nhạt, mùi thơm trên người vạn phần cao quý, dịu dàng như hương lan, mát mẻ mà thanh nhã.

Nhưng mà Glanz cũng chẳng có thời gian mà bận tâm đến vị mỹ nam này.

"Đây là nơi nào? Tại sao ta lại ở đây? Ngươi là ai" Trên thân anh những mạch hồn vàng óng lập tức lộ ra, giống như có ngọn núi lửa bộc phát, hồn lực hùng hậu nhanh chóng lưu động. Mặc dù kẻ trước mặt chẳng có chút nào địch ý, Glanz vẫn không dám thả lỏng phòng bị

Khóe miệng hắn hơi nhếch lên, nở nụ cười nhàn nhạt nhưng lại vô cùng mê người "Nơi này là đế quốc mạnh mẽ nhất lục địa Odin, hỏa nguyên Ngải Nhĩ đế quốc, về phần ngươi tại sao ở đây ta cũng có chút tò mò. Còn ta là ai..." Thương Tẫn cố ý dừng lại một quãng, "Ta là Vương Tước cấp Hai của hỏa nguyên, Vương Tước giết chóc"

Trong lòng Glanz ngay tức khắc như có hàng vạn cây trượng băng quật vào, hơi lạnh thấu xương khiến anh không đứng vững nổi. Bất kể là ai, nghe được lời như vậy cũng rất khó giữ bình tĩnh.

Hỏa nguyên Ngải Nhĩ, tà ác lưu truyền khắp nhân gian, là một đế quốc chết chóc chỉ có chém giết. Năm đó mình cùng Vương Tước hồn lực hệ nước mạnh mẽ như vậy đi ngang qua biên giới hỏa nguyên cũng phải có chút cẩn trọng. Trong truyền thuyết chính là đế quốc mạnh mẽ nhất, kinh khủng nhất, lại càng không thể tưởng tượng được một trong những hồn thuật sư mạnh mẽ nhất của Hỏa Nguyên lại đứng trước mặt mình, huống chi lại còn là Vương Tước Cấp HaiSắc mặt Glanz trở nên rất khó coi, giống như băng đá nơi bắc cực lạnh lẽo. Anh rõ ràng biết thực lực của mình

https://thuviensach.vn

không thể nào chiến thắng người này, kể cả có ám hóa cũng sẽ chẳng mang lại tác dụng gì. Đối với Hỏa Tước, ám hóa chỉ khiến cho bản thân chết nhanh hơn thôi. Bởi vì hỏa tước luôn đứng đầu lục địa Odin về năng lực ám hỏa kinh hồn.

Một tầng mồ hôi mịn rịn ra ướt cả lưng áo Glanz mà với Thương Tẫn lúc này, nụ cười trên mặt vẫn không đổi

"Ta không muốn xâm phạm quốc gia của các ngươi, bây giờ dù có thế nào cũng hãy để cho ta rời đi, ta còn rất nhiều người quan trọng cần giải cứu"

Thương Tẫn nhìn lướt qua Glanz, trong ánh mắt như cũ vẫn là một mảng an tĩnh lẫn ôn nhu, không có một tia sát khí. Có vẻ như người này thực sự không hề muốn động thủ với Glanz "Ngươi muốn đi cứu người sao?" Nụ cười nhàn nhạt trên mặt hắn vụt tắt, giống như gió rét từ từ tỏa ra từ một bông hoa chết chóc, "Ta cảm thấy điều đó đã không còn cần thiết nữa rồi, người ngươi nói chắc giờ cũng đã chết rồi, ngươi đã chìm trong cơn mê suốt bốn năm liền"

"Cái gì?" Glanz không thể ngay lập tức tiếp nhận, nước mắt nóng bỏng chốc lát đã lăn dài trên gương mặt anh tuấn bất cần, móng tay vì dùng sức đã khảm vào trong da thịt, máu từ từ nhiễm đỏ nắm đấm đang siết chặt của anh. Điều Thương Tẫn nói rất có thể là sự thật nhưng tuyệt đối chưa thể tin tưởng.

"Ngươi đang gạt ta! Bất kể thế nào ta cũng phải đi!" Cặp mắt anh tuấn giây phút này có chút đỏ lên, công thêm toàn thân trên dưới như muốn nổ tung tỏa ra hồn lực cực đại, khiến cho anh thoạt nhìn giống một chiến thần thiên giới. Ngay sau đó, một luồng ánh sáng hiện ra sau lưng Glanz, tựa như ánh mặt trời buổi trưa chói lòa không thể nhìn thẳng. Hai thanh đao hẹp dài mà sắc bén hiện ra trên hai cánh tay cường tráng của anh.

https://thuviensach.vn

Thương Tẫn lại khôi phục nụ cười nhàn nhạt, an tĩnh nhìn Glanz lấy ra vũ khí mạnh mẽ nhất của hồn thuật sư–hồn khí, không thèm cử động một chút. Trên thực tế, chỉ cần hắn nguyện ý, Glanz cơ bản là chẳng có cơ hội sống sót, chưa nói đến triệu hồi hồn khí.

"Được rồi, cho ta thấy thực lực của một sứ đồ Địa đi!" Thương Tẫn hướng về phía Glanz, nâng chiếc nhẫn hồng ngọc trên tay trái lên, động tác đặc biệt ưu nhã, có chút giống như khí chất của một tiểu thư quý tộc trong vườn hoa chơi đùa với tiên điệp sặc sỡ. Từ miệng hắn thoát ra âm thanh nhẹ nhàng nhưng hết sức rõ ràng, tựa hồ giọng ca của một thiếu nữ vương giả, từ chiếc nhẫn phát ra ánh sáng đỏ như máu chiếu lên toàn thân trắng tinh của hắn như một tầng ảo mộng. Cả người hắn giống như bị linh hồn tà ác bao phủ, mà chính là lại phát ra từ chiếc nhẫn nhỏ bé ấy.

Thấy loại cảnh tượng này, gò má Glanz bắt đầu co quắp lại, không phải là vì hình tượng tuấn mĩ của Thương Tẫn thay đổi mà là... Glanz rõ ràng cảm thấy kèm theo âm thanh đó hồn vụ hoàng kim xung quanh trong nháy mặt đã tụ tập lại thành những dòng tinh thuần, đem bản thân mình gói lại đến gió thổi cũng không lọt. Trên người Thương Tẫn bây giờ không có chút bóng dáng hồn vụ hoàng kim nào.

Đây chính là thực lực của Vương tước Cấp Hai Hỏa Nguyên sao?

Nghĩ tới đây, Glanz nhanh chóng hướng Thương Tẫn nhảy vọt tới, hai cây đao chuyển động nhịp nhàng như không bị trọng lực ngăn cản.

Thấy Glanz đột nhiên cầm đao nhảy bổ tới mình như vậy, nụ cười trên mặt Thương Tẫn không có nhạt bớt, ngược lại so với ban đầu lại càng trở nên rõ ràng, giống như đang xem một chuyện vô cùng lý thú

Có lẽ trong mắt người khác, lúc này những đòn tấn công của Glanz khí thế như vũ bão không thể nào hóa giải, nhưng trong mắt Thương Tẫn, động tác của anh còn rất nhiều hạn chế, không khác một ông già tập tễnh đi bộ, lộ

https://thuviensach.vn

ra đầy sơ hở trí mạng. Chỉ cần hắn nguyện ý vung tay một cái là có thể tiễn Glanz xuống địa ngục hàng vạn lần. Bất quá, hắn thấy cũng không cần phiền toái như vậy, chỉ cần Thương Tẫn sử dụng một chút thiên phú thì đến mười Glanz trong nháy mắt cũng tan thành tro bụi. Hắn không muốn phiền phức nên chẳng thèm công kích Glanz.

Thân thể Glanz di chuyển với tốc độ cực nhanh, đạt đến cảnh giới mà người thường không cách nào nhìn rõ thân hình của anh, so với loài người đã là cực hạn. Giờ phút này trong mắt hồn thuật sư cũng chỉ xuất hiện mơ hồ như tàn ảnh, hai cây đao hẹp dài sắc bén xuất chiêu như tia chớp. Glanz hướng Thương tẫn mà điên cuồng chém tới nhưng mỗi lần tiến công lại thành vô ích. Thương tẫn chỉ như đang tản bộ trong vườn hoa, tránh né cực kì điêu luyện, hắn thậm chí còn chẳng muốn tấn công. Một vài lần hắn cũng cố tình để Glanz đến được gần mình, có lần đao chém tới còn ngay trên chóp mũi. Phương thức phòng thủ như vậy không có cách nào lí giải hợp lí. Coi hồn lực của Glanz chỉ như gió thoảng, khoảng cách không khác gì vũ nhục anh, không cho Glanz lấy một cơ hội, dù có là thiên thần cũng không có cách nào vùng vẫy. Tính mạng của Thương Tẫn là một loại tôn quý, tựa hồ bị kết liễu với hắn mà nói chính là vinh dự lớn nhất.

So với Thương Tẫn, tình cảnh của Glanz thê thảm gấp hàng vạn lần

Qua nhiều năm, một cảm giác quen thuộc lại phủ lên người Glanz, giống như tử thần lúc nào cũng kề cạnh, bất cứ lúc nào cũng có thể kéo Glanz về lại bên mình. Cảm giác bí bách đầy thống khổ, so với chết đi không khác lắm.

Lần trước chiến đấu với nữ nhân độc ác ấy, lần này đối kháng với Thương Tẫn, trong lòng Glanz không khỏi run sợ. Nữ nhân kia có thể dựa vào lưu chuyển hồn lực mà dự đoán trước được phương thức tấn công cùng lực công kích, từ đó mà né tránh. Vương tước cấp hai của hỏa nguyên này lại không hoàn toàn như vậy, hắn căn bản không phải biết trước mà tránh, hắn chính là luôn đứng bất động cho đến khi Glanz đến gần mới tránh. Sử

https://thuviensach.vn

dụng kỹ xảo này đối với tấn công vật lý thực sự phải là người có trình độ cực cao, huống chi những đòn tấn công có tốc độ kinh người như vậy.

Bản thân anh đã từng thấy điều này ở các Vương Tước cấp cao của Thủy Nguyên với năng lực khống chế hồn lực thượng đẳng. Thật không biết Thương Tẫn mà nghiêm túc xuất chiêu thì tột cùng có thể đáng sợ đến mức nào. Từ đó Glanz càng khẳng định, mình tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn

Ngay sau đó, Glanz vì tấn công quá mạnh mẽ mà nhanh chóng tiêu hao hồn lực, hai tay bắt đầu co quắp, không cách nào kháng cự lại, giống như toàn thân bị bầy côn trùng cắn nuốt, cả nắm tay lại cũng không nổi, để đứng vững cũng cần cố gắng hết sức. Thật ra thì Glanz biết rõ nếu không phải ban đầu Thương Tẫn đem hồn vụ hoàng kim xung quanh ngưng tụ thành những dòng tinh thuần quanh mình, bản thân sẽ sớm khô kiệt hồn lực mà ngã xuống. Cho dù nơi này hồn vụ hoàng kim không ít, mình di chuyển với tốc độ như thế, không có cách nào bù lại được hồn lực bị tiêu hao điên cuồng. Lồng ngực tựa như bị xuyên thủng, hồn lực phun ra như dòng máu không thể nào áp chế.

Nụ cười của Thương Tẫn vẫn như cũ, cho dù vừa rồi né đòn tấn công của Glanz với tốc độ kinh hoàng, với hắn cũng chỉ như cùng một vị công chúa bẩm sinh nhu nhược trong đại điện hoàng thất khiêu vũ một bản ưu nhã lại quý phái. Thương Tẫn bước đến quỳ một chân bên cạnh Glanz, đôi môi khẽ hé ra như một đóa hoa mùa xuân mở ra những lớp cánh "Ngươi cứ như vậy mà cam lòng ngã xuống?"

Glanz nhìn thẳng vào đôi mắt với những tia lạnh lẽo phảng phất như trận gió đông,, cảm thấy có một chút xa cách....

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 0+1: 4: Thao Thiết (2)

Editor:SuraChan

***

Cho dù người trước mặt với mình có sát ý điên cuồng, phút trước còn muốn đưa mình vào chỗ chết, trong mắt Thương Tẫn không có một tia tức giận nào, ngược lại còn có phần yêu thương nhàn nhạt giống như bóng trăng mờ, truyền đến loại mị lực đặc biệt.

Thương Tẫn lại hướng chiếc nhẫn hồng ngọc bên tay trái về phía Glanz, động tác có thêm phần ôn nhu. Từ miệng hắn thoát ra thanh âm nhè nhẹ, giống như nước suốt mát lành chảy vào lòng anh. Hồn lực trong người Glanz ngay lập tức phục hồi, nếu không phải tình huống bây giờ không cho phép, Glanz đã có thể ngủ ngon lành trên mặt đất. Trong phút chốc, những sợ hãi trong Glanz nhanh chóng bị thổi bay.

"Hồn lực có phải đã khôi phục như ban đầu?" giọng nói dịu dàng kia lại vang lên. Nụ cười của Thương Tẫn bây giờ có chút thâm ý sâu xa.

Glanz nhìn hắn, đột nhiên ý thức được cảm giác vừa rồi thật không bình thường. Đơn giản là anh không thể tin được trong quãng thời gian ngắn ngủi hồn lực của mình có thể hồi phục hoàn toàn. Không! Không chỉ có khôi phục mà còn đạt đến cực hạn. Điều này tuyệt đối không xảy ra được vì không một ai có thể trong chớp mắt tập hợp được một lượng lớn hồn vụ

https://thuviensach.vn

hoàng kim như thế. Bình thường cơ thể các nhà hồn thuật luôn không ngừng hấp thụ hồn vụ hoàng kim, tốc độ theo thời gian sẽ dần giảm xuống rồi dừng lại khi đạt đến giới hạn. Thân thể mình vừa rồi cạn kiệt hồn lực, không có cách nào hấp thu số lượng hồn vụ hoàng kim lớn trong khoảng thời gian eo hẹp như vậy. Tên Vương tước đó có khác gì đem mạch hồn của mình phá hỏng!

Glanz một lần nữa không nhịn được mà liếc nhìn Thương Tẫn dung nhan cao quý tựa thiên thần kia, nhận ra ban đầu bản thân không nên liều mạng phân chia cao thấp với hắn làm gì. Năng lực cấp cao cùng phương thức vận dụng hồn lực thượng đẳng cỡ đó có trong mơ mình cũng chẳng bao giờ nghĩ tới. Có lẽ Thương Tẫn là người duy nhất mà Glanz biết có thực lực ngang hàng với Vương Tước mạnh mẽ nhất Aslan. Nói chuẩn xác hơn, về phương diện Thiên Phú, Vương Tước của mình có [Cực hạn tứ tượng], đối kháng với hỏa tước không có vấn đề gì nhưng tên Thương Tẫn này đến cùng vẫn ẩn giấu thiên phú. Ở điểm này, hắn là vẫn chiếm ưu thế.

"Glanz" Thương Tẫn một lần nữa kêu đích danh, nhưng lần này giọng nói có đôi chút khẩn trương "Mau phát động thiên phú của ngươi [Tứ Tượng Cực Hạn] cho ta xem thực lực như thế nào"

Trong nháy mắt con ngươi của Glanz phóng đại, gương mặt anh tuấn không kiềm chế được mà viết rõ hai chữ kinh ngạc. Thế quái nào mà một Vương tước Hỏa nguyên lại biết rõ thiên phú của mình như vậy—Tuyệt đối không thể nào! Ở Aslan, trong tất cả các hồn thuật sư, trừ bọn họ ra cùng một Vương tước khác, cộng thêm Bạch Ngân Tế Ti, không ai biết rõ thiên phú của anh và Vương Tước. Hỏa nguyên mấy trăm năm nay đoạn tuyệt với tất cả các quốc gia khác, hoàn toàn bế quan tỏa cảng, mà giờ đây Vướng Tước Cấp Hai của Hỏa Nguyên thế nào lại dễ dàng nói ra thiên phú của mình. Cái này thực sự quá đáng sợ! Chẳng lẽ mấy trăm năm nay Hỏa Nguyên các người đóng cửa với thế giới bên ngoài chỉ là giả, tất cả là để hoàn thành một mưu đồ long trời lở đất phá hủy toàn bộ thế giới này?

https://thuviensach.vn

Glanz cảm giác như bị một tấm mạng nhện to lớn bao lấy, rất nhanh sẽ đem mình cùng cả thế gian nuốt gọn vào.

[Bạch Ngân thần điện phía đông Ngải Nhĩ đế quốc]

Hỏa Hạ Y Lạc một thân một mình lẳng lặng bước đi trên hành lang dài.

Bước chân của hắn hôm nay lộ ra vẻ nặng nề, không phải hắn giờ phút này đang ở trong Bạch Ngân thần điện của hỏa nguyên Ngải Nhĩ đế quốc – quốc gia đứng trên đỉnh cao hồn thuật, nơi mà chỉ có trong mơ hàng vạn hồn thuật sư mới dám đặt chân tới. Với một số ít Vương Tước, cung điện này vẫn có gì đó đáng sợ pha chút thần bí, tuy nhiên về phần Hỏa Hạ Y Lạc chẳng có gì lạ lẫm! Hắn biết rất rõ nơi này.

Vương Tước cấp Sáu của Hỏa Nguyên, Hỏa Hạ Y Lạc, không phải là kẻ có hồn thuật mạnh nhất nhưng lại là người Bạch Ngân Tế Ti tín nhiệm tuyệt đối, coi trọng thậm chí còn được cưng chiều hết mức. Từ khi hắn lên năm, trừ tầng dưới cùng, tất cả mọi ngóc ngách của Bạch Ngân thần điện hắn đều thả sức tung hoành, lúc đó hắn mới chỉ là sứ đồ cấp Sáu cỏn con. Kể cả Vương Tước cũng không có tư cách ở lại nơi này. Chẳng ai biết tại sao Bạch Ngân Tế Ti lại cho hắn thứ quyền lợi ấy, trong lịch sử Ngải Nhĩ đế quốc chưa một lần Vương Tước hay sứ giả Bạch Ngân không có lệnh triệu tập được tự do ra vào, thậm chí còn bị coi là trọng tội.

Với Hỏa Hạ Y Lạc, sự quan tâm ưu ái của Bạch Ngân Tế Ti chưa bao giờ giảm bớt, họ còn đem cơ quan tình báo quan trọng nhất của Hỏa nguyên [Phong Ngữ] giao cho hắn đảm nhiệm. Không biết họ làm như vậy vì cái gì, cũng chẳng có ai dám mở miệng ra hỏi tại sao.

Đứng trên lập trường của mọi Vương tước cấp thấp mà nói, đó là vinh dự không thể nào đong đếm được.

Nhưng điều này lại không đúng với hắn

https://thuviensach.vn

Trong mắt các hồn thuật sư khác, Bạch Ngân Thần điện tỏa ra khí thể vô cùng huyền bí dọa người, trong mắt Hỏa Hạ Y Lạc chút thần bí kia chẳng còn một mảnh.

Nhắm mắt lại hắn cũng có thể ưa nhã bước đi như tản bộ trong vườn hoa, từ gian giữa mà đi tới tận tầng cuối cùng. Dọc đường bất kể Bạch Ngân Tế Ti có bày ra phòng ngự kết giới kinh khủng nhường nào hay ma trận quỷ dị đến đâu, với Hỏa Hạ Y Lạc cũng đều là loại trang sức phù phiếm chỉ để tô điểm cho kiến trúc hoa lệ bậc nhất của tòa cung điện hoàng thất.

Ở độ sâu đó ánh sáng rọi vào giống như thứ ánh sáng đầu đông chiếu xuống lớp băng mỏng trên mặt hồ, nhanh chóng hòa tan biến mất không để lại chút tung tích, tựa như căn bản chưa có từng tồn tại.

Tình huống bây giờ so với trước không giống nhau, tầng cuối cùng của Bạch Ngân Thần Điện là nỗi sợ hãi lớn nhất trong lòng hắn, cũng là cơn ác mộng kinh hoàng nhất trong trí nhớ. Khi thứ thần thánh kia xuất hiện, linh hồn của hắn cũng có vài phần run sợ.

Năm năm trước, cũng chính tại nơi này, Hỏa Hạ Y Lạc tận mắt trông thấy người mình tin tưởng và yêu thương nhất ra đi trong vòng tay của mình. Từ khoảnh khắc đó,hắn nhận ra cái chết tột cùng bi thương và đáng sợ đến mức nào.

Hắn từ từ đi đến tầng dưới cùng của Bạch Ngân Thần Điện, hành lang dài tới mức không nhìn thấy cửa ra. Cảm giác nặng nề quen thuộc bao trùm, giống như bị gió lạnh phương Bắc tạt vào, mỗi lần hô hấp cũng đau nhói tới tận tâm can. Mỗi bước đi, trong trí nhớ lại hiện ra cảnh tượng lạnh lẽo như băng đá nơi đáy biển, những bó cỏ đen quỷ dị xông lên quấn quanh da thịt, như hút ra từng mảnh linh hồn qua những vết thương, hắn không khỏi rùng mình run sợ.Nếu như không phải không dám cãi lời Bạch Ngân Tế Ti, Hỏa

https://thuviensach.vn

Hạ Y Lạc đã dừng lại, phát động thiên phú của mình, nhanh chóng rời đi khỏi cơn ác mộng thê thảm này.

Khóe miệng hắn lộ ra nụ cười gượng gạo, tỏa ra đầy tà khí nhưng gương mặt lại đẹp đến mê người, khí chất truyền đến trái ngược hoàn toàn với quang cảnh xung quanh.

Trước mặt như cũ vẫn không thấy cửa ra, trong lòng Hỏa Hạ Y Lạc dâng lên loại cảm giác kỳ quái. Mặc dù mình đi có chút chậm thật nhưng sao cho đến bây giờ vẫn không thấy lối ra, không lẽ đã xảy ra chuyện gì.

Nghĩ tới đây, hắn dừng bước, cẩn trọng quan sát xung quanh. Trong hành lang đại khái cứ khoảng năm bước sẽ có hai hàng ngọn lửa xanh biếc treo lơ lửng trong không trung, giống như những thị vệ vĩnh hằng của Bạch Ngân Thần Điện trong cái nơi kỳ quái bốn bề tĩnh ấy. Ngoài điều đó ra tất cả chỉ có độc một màu xám tro, không cần biết là vách tường hay mặt đất đều bị bao phủ bởi một màu ảm đạm, khác hẳn với quang cảnh bên ngoài xa hoa lộng lẫy. Trong này ngay cả chút hoa văn cũng không có, mặt tường thô ráp giống như là chưa bao giờ được đánh mài qua, phảng phất hình ảnh của một hang động thực sự. Nếu không phải xung quanh có những ngọn lửa hồn thuật tỏa ra sắc xanh leo lét, Hỏa Hạ Y Lạc còn tưởng rằng mình không cẩn thận lạc vào ma trận dưới đất của Địa Tước. Dù sao thì cả Vương Tước mạnh nhất của Địa Nguyên cũng chẳng bao giờ dám mò đến trái tim của Hỏa Nguyên, chính là tận cùng cơn ác mộng mà tất cả những kẻ liều lĩnh nhất của Địa Nguyên cũng không dám tới gần.

Hỏa Hạ y Lạc nghĩ mãi không ra tại sao Bạch Ngân Thần Điện lại xây dựng tầng cuối cùng với cái bộ dáng này, Vốn là người thuộc một trong tám gia tộc giàu có nhất Hỏa Nguyên – Tá Chi Cách gia tộc, hắn từ nhỏ đã sống hết sức xa hoa đường hoàng trong cung điện cao quý, nơi này trong mắt hắn so với phế tích không hơn. Phế tích miễn cưỡng cũng có thể nhìn ra thời hoàng kim tráng lệ, nơi này giống như mới được dựng lên, vốn tồn tại như một phế tích có chủ đích. Đường vào trong hẹp dài chỉ có mình hắn, một

https://thuviensach.vn

con ruồi cũng không có nói chi đến Bạch Ngân Sứ Giả, vẻ tĩnh mịch khiến chỗ này thoạt nhìn rất giống một hầm mộ. Hỏa Hạ Y Lạc vẫn không trông thấy điểm cuối của hành lang, nụ cười trên mặt có chút cứng ngắc.

Không thể cứ mãi như thế này được. Nghĩ tới đây, trong ánh mắt Hỏa Hạ Y Lạc thoáng hiện ra một tia giảo hoạt, vẻ sợ hãi ban đầu mau chóng bị thổi bay, dáng bộ hắn lúc này giống như một thiếu niên bướng bỉnh bị chọc giận.

Hỏa Hạ Y Lạc nhắm mắt lại, gương mặt thiếu niên sống mũi cao vút đầy tà khí bày ra một nụ cười quái gở. Khi hắn một lần nữa mở mắt ra, hai mắt đã biến thành màu đỏ tươi, phảng phất ánh lửa cháy hừng hực. Trong nháy mắt ánh lửa đột nhiên bị dập tắt như bị dội một gáo nước lạnh. Hỏa Hạ Y Lạc thấy rõ trên hành lang không có chút biến đổi gì, nét bướng bỉnh khi nãy lại bị thay thể bằng vẻ mặt sợ sệt, cảm thấy như đang bị một thi hài rữa nát trơ ra xương trắng hiện ra sau lưng mà vuốt ve cổ họng, thiếu chút nữa ngã xuống đất mà nôn mửa.

Điều này thực sự kỳ quái! Mình rõ ràng đã phát động thiên phú [Dịch chuyển tức thời], theo lí thuyết lẽ ra phải ra khỏi cái chỗ này rồi chứ. Hành lang này thực sự quá dài, đi tiếp cũng không được mà ở lại cũng không xong.....

Từ cánh tay truyền đến một cảm giác quái dị, Hỏa Hạ Y Lạc ngừng dòng suy nghĩ, cúi đầu nhìn xuống, hơi lạnh thấu xương trong nháy mắt tràn vào tim. Toàn bộ cánh tay không biết bằng cách nào đã bị đóng băng thành khối trong suốt, Hỏa Hạ Y Lạc cảm thấy tay mình như tay con nít, mọi khớp xương bị cản trở nên kém linh hoạt vậy.

"Hồn thuật hệ nước?" lòng hắn trầm xuống, trên thân mình lộ ra những hoa văn tinh xảo màu vàng kim, ánh sáng chói mắt nhanh chóng nuốt chửng ánh lửa xanh nhu hòa trên hành lang. Tảng băng trên tay hồng rực như nham thạch, phút chốc liền biến mất để lại một tầng sương mù mỏng. Trên

https://thuviensach.vn

gương mặt anh tuấn lộ ra nụ cười đắc chí, xem ra hắn cực kì hài lòng với hồn thuật của mình. Hỏa Hạ Y Lạc lặng lẽ chờ đợi đối thủ hiện thân, với Hỏa Tước dám vô lễ như vậy nhất định phải trả giá bằng máu tươi. Bất kể người nào trong cái lục địa này không có lệnh mà xuống tới đây chính là địch.

Hỏa Hạ Y Lạc đắc ý cười, tà khí cộng thêm vẻ bướng bỉnh như cũ không có chút nào giống khí chất của một Vương Tước trưởng thành. Nhưng ngay lập tức nụ cười ấy đóng băng trên khuôn mặt tuấn tú, Vô số ngọn lửa màu xanh lá cây trong không trung tựa như vật sống dùng tốc độ kinh người bay về phía Hỏa Hạ Y Lạc. Hắn khéo léo tránh né, sử dung thiên phú [Dịch chuyển tức thời] vô cùng xuất chúng so với các Hỏa Tước thiên về tốc độ, bất kể là chông băng bén nhọn của hồn thuật sư hệ nước hay đao gió của hồn thuật sư hệ gió, hắn cũng có thể né tránh dễ dàng. Lần này hắn đã lầm rồi! Ngọn lửa này không giống chông băng hay đao gió mà trực tiếp vong qua sau lưng tiếp tục xông về phía Hỏa Hạ Y Lạc. Hồn lực của hắn cảm nhận được sự xuất hiện của chúng lại tự động phát động thiên phú, chớp mắt một cái di chuyến nơi an toàn. Ánh lửa đỏ mê hoặc trong đôi mắt hừng hực bốc cháy!

Vẫn là quá muộn!

Trong tầm mắt của Hỏa Hạ Y Lạc, từ bóng tối tràn ra loại giá rét cực độ ăn mòn lý trí của hắn. Băng trên lưng Hỏa Hạ Y Lạc bắt đầu khuếch tán, tốc độ vượt qua tốc độ cực hạn của hồn lực. Cuối cùng, Hỏa Hạ Y Lạc ngất đi, hình ảnh cuối cùng trong mắt hắn là ánh sáng mê người phát ra từ viên bảo thạch "Lục U Linh"...

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 0+1: 5: Thao Thiết (3)

Editor:SuraChan

***

[Nơi hoang vu phía đông Hỏa Nguyên Ngải Nhĩ đế quốc]

Thương Tẫn nhìn chăm chú vào gương mặt anh tuấn đang tràn đầy nghi ngờ và hoảng sợ kia, giống như chiêm ngưỡng một món đồ sứ hoa mỹ tinh xảo của hoàng tộc. Đất trời bốn phía màu huyết đậm nồng nặc sát khí nhuộm đỏ cả ánh mặt trời. Người phía trước Glanz bây giờ truyền đến một cảm giác kì lạ, không khác gì tử thần đang đứng ngay trước mặt chào mời.

"Nếu ngươi còn không mau phát động thiên phú [Tứ Tượng Cực Hạn] ta buộc lòng phải sử dụng thiên phú[Vận Mệnh Thẩm Phán]với ngươi" Thương Tẫn tùy ý hăm dọa, căn bản không có ý cho Glanz cơ hội để trả lời.

Mấy chữ [Vận Mệnh Thẩm Phán] truyền vào tai khiến Glanz không khỏi run sợ, hồn lực vừa mới mất đi lại khôi phục, ngay lập tức sử dụng sẽ đem mỗi tấc thần kinh trên thân thể mình dày vò thiêu đốt! Anh nghĩ không ra, rốt cuộc là thiên phú như thế nào mới xứng với cái tên đầy khí phách như vậy. Thiên phú của Vương Tước là do Bạch Ngân Tế Ti ban cho, ý nghĩa cái tên cùng thực lực nhất định phải có liên quan, thiên phú cấp bậc càng cao, tên gọi lại càng cao quý. [Vận Mệnh Thẩm Phán] trong nhận thức của Glanz phải nói là vạn phần cao quý.

https://thuviensach.vn

Glanz đứng lên nhìn thẳng vào mắt Thương Tẫn, hy vọng từ ánh mắt của hắn lần ra ít đầu mối. Anh muốn nhìn kĩ xem hắn là loại quái vật gì, có thể dùng ánh mắt gạt người chỉ có loài ma quỷ bị nguyền rủa nơi tận cùng địa ngục. Sự thật chứng minh Glanz đã sai lầm.

Hai mắt hắn tựa như ánh trăng trong suốt, nơi đáy mắt lộ ra một tia xanh da trời phảng phất như biển xanh phía xa xa, tinh khiết như thiên sứ khiến người ta phải quyến luyến. Hắn lúc nào cũng mang trên mặt nụ cười dịu dàng như gió xuân, ẩn sâu trong linh hồn vẫn là một loại ôn nhu, để lại ấn tượng sâu sắc rằng yêu thương trong mắt hắn là chân thật.

Nhưng...

Loại ánh mắt này không phải là ánh mắt một kẻ sát nhân nên có, huống chi còn là Vương Tước giết chóc lãnh khốc vô tình.

Glanz cúi đầu, giống như bị yêu thương trong mắt Thương Tẫn lây sang, vô số ký ức "ngủ say" như gió lốc ùa về quẩn quanh tâm trí, Một gương mặt tuấn mỹ lạnh lùng như băng tuyết quen thuộc hiện ra trong đầu. Chính là hắn, người quan trọng nhất với Glanz, so với chính mạng sống của bản thân, anh còn coi trọng hơn.

"Thương Tẫn Vương Tước, dù có thế nào hôm nay ta nhất định phải..." còn chưa kịp kết câu, một lần nữa nhìn vào trong mắt Thương Tẫn, nỗi sợ ngay lập tức lấn át lí trí của anh.

Ánh mắt ôn nhu vừa nãy đã hoàn toàn biến mắt, đôi mắt của hắn bây giờ chuyển thành màu vàng kim, không có lòng trắng cũng không có con ngươi, chỉ độc một màu hoàng kim thuần túy, tựa như ngay tức khắc hồn vụ hoàng kim trong mắt Thương Tẫn đã một mực sôi trào. Đồng thời, Glanz cũng cảm nhận được hồn lực cực đại của Thương Tẫn đã bắt đầu lưu động nhưng biểu cảm trên mặt hắn vẫn giữ nguyên vẻ ôn nhu như cũ. Hoa văn trên thân thể vô cùng phức tạp và tinh vi, khác xa tất cả những người Glanz

https://thuviensach.vn

từng biết. Cảm giác bí bách tức thời như một thanh chùy ngàn cân đập vào ngực Glanz, anh cảm thấy trái tim mình trong nháy mắt sẽ bị moi ra ngoài, giống như bị đem ra hiến tế vậy"Ta nhận được lệnh là: Chỉ cần ngươi mất kiểm soát, lập tức kết liễu ngươi" thanh âm của Thương Tẫn cũng phảng phất hồn vụ hoàng kim, từng câu từ chữ lạnh lùng như băng khiến Glanz không khỏi rùng mình, trong không khí phảng phất hơi thở rữa nát của tử thần. "Cho nên ta mong ngươi ở lại"

Thương Tẫn bước vài bước đến gần Glanz, lúc này giống như chuẩn bị đem mặt mình dán lên mặt anh. Khoảng cách gần đến mức Glanz thậm chí có thể cảm nhận được nhịp hô hấp của Thương Tẫn. Bất quá, Glanz không có thời gian để ý mấy thứ này, bởi vì khi hắn ở gần như thế, anh cảm thấy như lồng ngực mình sắp nổ tung. Bí bách trong lòng trong một thời gian ngắn nhân lên gấp bội. Đây là uy hiếp bằng thực lực áp đảo, giống như lời mời gọi của tử thần. Lí trí của Glanz trong phút chốc tan biến, bản năng cuồng dã chiếm lấy linh hồn biến anh thành một con ác thú kinh khủng nhất thế gian. Thanh đao trong tay như một tia chớp màu trắng hướng tới người trước mặt mà lao đến.

Ở cự li đó, không một nhà hồn thuật nào có thể tránh được, kể cả có là thiên thần cũng không ngoại lệ. Lần tấn công này Glanz căn bản đã sử dụng hồn lực cực hạn. Nếu như trên thế gian này tồn tại người có thể chống đỡ được, tính mạng của hắn gần như là vĩnh hằng không thể tước đoạt. Trong đại lục Odin, làm được điều này chỉ có Bạch Ngân Tế Ti mà thôi.

Lạ thay sát khí cuồng bạo nuốt chửng lí trí của Glanz bỗng nhiên biến mất. Khi anh tỉnh lại, đôi mắt hoàng kim đáng sợ ban nãy của Thương tẫn đã khép lại, vẻ mặt hắn vô cùng bình yên, dáng vẻ lúc này thật giống một nàng công chúa đang say ngủ. Trông thấy vẻ mặt như thế, Glanz trong lòng có chút thê lương, hận không biết tại sao vừa rồi mình lại nhảy bổ về phía Thương Tẫn. Khi nãy đột nhiên xuất hiện có một loại cảm giỗ không thể nào kháng cự, bản thân như một pho tượng gỗ bị ác ma giật dây.

https://thuviensach.vn

Mới biết Thương Tẫn một thời gian ngắn ngủi, Glanz cảm thấy hắn thực ra là một người rất hiền lành dịu dàng, đặc biệt là ánh mắt yêu thương kia cực kỳ giống với người quan trọng nhất trong lòng Glanz. Có lẽ ở đâu đó trong thế gian này cũng có một người coi trọng Thương Tẫn hơn sinh mạng của chính mình.

Nhưng lại là do chính mình giết chết...

"Ngươi nhất định phải đi sao?" giọng nói ôn nhu một lần nữa vang lên, Glanz lúc này đang ngập chìm trong bi thương cùng ân hận ngẩng đầu nhìn Thương Tẫn.

Thương Tẫn mở mắt ra, đã khôi phục lại trạng thái ban đầu. Ánh mắt như dòng suối mát lành hướng về Glanz mà chảy tới, nhẹ nhàng xoa dịu vết thương sâu trong trái tim anh.

"Ta ban đầu cho là [Tứ Tượng Cực Hạn] có thể khiến cho ngươi sử dụng được cùng lúc cả bốn nguyên tố lửa, gió, đất, nước. Nhưng xem ra cơ quan tình báo [Phong Ngữ]* của Hỏa Nguyên chúng ta đã đưa thông tin sai lệch rồi, bọn họ đánh giá quá cao thực lực của loại thiên phú này. [Chiến Thần Ngưng Thị] của ta có thể coi như một dạng uy hiếp với các nhà hồn thuật, với hồn thuật sư Hỏa Nguyên chỉ là cảnh cáo nhưng với hồn thuật sư khác hệ chính là khiêu khích của tử thần, khiêu khích họ đến nổi điên mà tấn công không tự chủ. Ngải Nhĩ đế quốc chúng ta đóng cửa với thế giới quá lâu, bây giờ trên thế gian này đã xuất hiện những loại thiên phú quái dị gì không thể nắm rõ. Ngươi ngay cả [Chiến Thần Ngưng Thị] cũng không đối phó nổi thì tốt hơn hết là ở lại đây đi,bước ra ngoài một bước thôi cũng đã đủ chết mấy lần rồi" Thương Tẫn nói bằng giọng rất nhẹ nhàng nhưng đến tai bất kể hồn thuật sư nào cũng có thể khiến họ hồn bay phách tán. Trong mắt hắn dường như đã trông thấy trước vận mệnh bi thảm của Glanz nếu anh liều mạng rời đi. Thật hợp với tên gọi thiên phú của hắn [Vận Mệnh Thẩm Phán]*không thấy ai thắc mắc nhỉ =.= "Phong" trong [Phong Ngữ] không có nghĩa là gió, từ phong này thuộc bộ hỏa, chỉ khói lửa dùng để ra

https://thuviensach.vn

hiệu. Giải thích là ngày xưa ở trong đồn thấy giặc đến thì ra hiệu bằng cách đốt lửa, gọi là "phong"

(Mọi chú thích là của người edit)

"Đúng rồi, Glanz" liếc nhìn gương mặt trắng bệch như tờ giấy của anh, nhắc nhở anh một chuyện long trời lở đất "Tình báo Thủy Nguyên chẳng nhẽ lại không cho ngươi biết không có bất kì một hồn khí dạng kim loại nào có thể gây tổn hại đến Vương Tước Hỏa Nguyên?"

Hai mắt Glanz trống rỗng như vừa bị quỷ trộm mất linh hồn, đờ đẫn nhìn cánh tay phải của Thương Tẫn. Trong nháy mắt thời gian như ngừng trôi phẳng lặng như mặt hồ, anh rõ ràng đã trông thấy chuyện động trời nhất từ trước đến nay.

Cánh tay phải của Thương Tẫn tiếp nhận nhát chém toàn lực của Glanz, quang cảnh thật đáng sợ. Nhát kiếm kinh người cùng hồn lực hùng hậu như vậy cho dù là chiến giáp cứng rắn nhất của Thủy Nguyên cũng sẽ nát bấy nhưng Thương tẫn lại dùng chính da thịt của mình mà chống đỡ. Tuy nhiên hình như Thương Tẫn không phải cứ như vậy mà tiếp nhận, đao chém xuống trong nháy mắt dừng lại ngay trước khi chạm vào thân thể hắn như đụng phải bộ giáp cứng rắn ngang với kim cương. Nhưng kì tích sau đó mới thực sự bắt đầu! Những hoa văn màu vàng kim lập tức hiện ra trên cánh tay phải của Thương Tẫn, cách một lớp bao tay trắng muốt vẫn có thể nhìn ra màu vàng lóng lánh, giống như có hàng ngàn con nhện bò chằng chịt trên bao tay dệt nên thứ hoa văn quỷ dị. Thứ này không có chút nào giống mạch hồn thông thường, theo thời gian dần dần chuyển sang màu đỏ tươi, tản ra thứ ánh sáng chói mắt.

"Tốt lắm, đến lượt ta" Thương Tẫn đột nhiên nắm chặt tay phải đã sớm biến thành màu đỏ rực, hướng về phía Glanz. Anh rõ ràng trông thấy thanh đao của mình bị bẻ cong. Thương Tẫn từ từ thả lỏng tay, một nửa thân cây đao biến thành bụi đỏ rơi đầy trên mặt đất, phát ra tiếng vang khe khẽ.

https://thuviensach.vn

Sự sợ hãi trong lòng Glanz bây giờ như muốn xé toạc linh hồn anh, không để anh thốt ra một câu nào. Glanz không nhịn được mà liếc nhìn thanh đao của mình, nỗi sợ kia nhanh chóng tăng lên như màn đêm nuốt chửng ánh trăng yếu ớt, dập tắt chút hi vọng cuối cùng.

Thanh đao trong tay chỉ còn lại phần chuôi, phần lưỡi hẹp dài sắc bén đã chỉ còn là đám bụi đỏ trên mặt đất, thậm chí còn có chút bụi than trắng bạc đọng lại. Chẳng lẽ đó thực sự là lưỡi đao của mình sao?

Glanz không thể nào tin đây là sự thật, ngẩng đầu nhìn Thương Tẫn, gương mặt cắt không còn một giọt máu trắng bệch như tờ giấy. Khuôn mặt anh tuấn bây giờ đã bị sợ hãi lấn át, ánh nhìn tiều tụy hướng về phía Thương Tẫn hồn lực mạnh mẽ đến dữ tợn.

Đây là hồn khí của mình cơ mà, trên thế gian này có người lại mạnh đến mức có thể phá hủy hồn khí của người khác!

Glanz bất chợt trợn mắt lộ ra những tia máu đỏ ngầu, hai con ngươi trống rỗng. Trên đùi truyền tới một trận đau nhức như có vô số cây kim nhỏ dài đâm vào. Định cúi đầu nhìn xuống liền phát hiện toàn thân không cử động được dù chỉ là một cái chớp mắt. Glanz mơ hồ nhận ra hàng ngàn chông băng nhỏ dài liên tiếp phun ra trên cơ thể, tâm thần phế liệt đến thống khổ, lục phủ ngũ tạng giống như bị hàng ngàn con côn trùng nhỏ gặm cắn. Cổ họng không thoát ra nổi một âm thanh nào, những chông băng từ từ di chuyển lên trên mặt. Gương mặt đẹp đẽ nhanh chóng bị đâm toạc, máu tươi phun ra dọc theo chông băng chảy xuống, rơi xuống đám bụi màu đỏ. Không khí bốn phía xung quanh bốc mùi tanh tưởi phát buồn nôn. Cuối cùng thứ băng này khép lại như cánh hoa, biến Glanz thành một bức tượng đá thực sự.

Anh phát hiện không những thân thể mình bất động mà ngay cả vận dụng một tia hồn lực cũng không làm được, duy chỉ có cảm giác thống khổ còn sót lại. Thân thể dường như đã không còn là của mình nữa mà biến

https://thuviensach.vn

thành một đại lao giam giữ hành hạ linh hồn bên trong. Nghĩ kĩ một chút rốt cục cũng chấp nhận bản thân đã bị Thương Tẫn kiểm soát hoàn toàn. Trong trí nhớ của anh, chưa từng có người nào đạt đến trình độ này, kể cả Vương Tước của mình cũng không bao giờ đạt tới.

"Glanz, đây chính là thiên phú của ta [Vận Mệnh Thẩm Phán]" Thương Tẫn hướng về phía tượng đá bị máu nhuộm đỏ, trong mắt tràn đầy ý không đành lòng. Hắn lại nâng tay phải lên, một dòng hồn lực tinh thuần như nước sông cuồn cuộn chảy vào cơ thể anh "Bây giờ, ta cho ngươi hai lựa chọn. Một là ở lại đây. Hai là chết ngay tức khắc."

[Ly hồn vực phía đông Ngải Nhĩ đế quốc]

Ánh nắng tinh khiết phủ lên đại điện trống trải một màu trắng nhàn nhạt, bốn phía không có lấy một cây cột, xung quanh hoàn toàn trống vắng đem đến cảm giác thần bí khó diễn tả thành lời. Nhìn lên không thấy trần cung điện tinh xảo xa hoa hay màu xanh lam thường thấy của bầu trời tự nhiên, trong không gian là một loại màu sắc khó có thể hình dung, giống như ánh trăng trong sạch thanh khiết đến tột cùng, lại sáng rỡ như tròng mắt thiếu nữ. Thứ ánh sáng này chỉ có thể chiêm ngưỡng không thể nào chạm tới, là một phần của thế giới thần thánh đặc hữu. Không nghi ngờ gì chúng thuộc về nơi ở của thiên thần, tuyệt đối không phải kẻ nào cũng có tư cách trông thấy. Cho dù là Vương Tước áp đảo chúng sinh của Hỏa Nguyên Ngải Nhĩ đế quốc cũng không đủ.

Nghĩ tới đây, Hỏa Hạ Y Lạc trong lòng có chút rạo rực. Mấy phút trước mở mắt ra còn tưởng đã rơi vào ngục tối vĩnh hằng. Nhưng khi hắn cảm thấy khối băng trên người mình biến mất, thứ giá rét phun ra từ bóng đêm không còn thay vào đó là ánh mặt trời ấm áp thư thái, hắn biết mình đã lầm, không những không có rơi vào địa ngục mà còn được đưa đến nơi cao quý nhất của Hỏa Nguyên.

https://thuviensach.vn

"Tá Chi Cách Hỏa Hạ Y Lạc Vương Tước" từ lòng đất phát ra thanh âm không có chút cảm xúc nào, truyền đến cảm giác vô cùng huyền bí.

"Bạch Ngân Tế Ti" Hỏa Hạ Y Lạc ngay lập tức quỳ một gối trên đất, mặc dù không biết Bạch Ngân Tế Ti ở nơi nào nhưng bản năng khiến hắn ngay lập tức phải hành lễ. Bản mặt thiếu niên bướng bỉnh bất trị kia sớm biến mất, thay vào đó là gương mặt nghiêm túc đẹp đến động lòng người, cho dù là võ sĩ đã trải qua bão táp phong sương cũng không khí khái bằng "Ta ở trong hành lang gặp công kích của hồn thuật hệ nước cho nên tới đây có trễ một chút"

"Ngươi nhầm rồi, Hỏa hạ Y Lạc. Công kích ngươi không phải hồn thuật hệ nước mà là tấm phòng ngự mạnh mẽ nhất của Hỏa Nguyên [Ly Hồn Y Diễm] và [Cố Hữu Lĩnh Vực]" trong giọng nói của Bạch Ngân Tế Ti vẫn không có chút cảm xúc, vẻ tôn quý thần thánh sánh ngang với mặt trời.

"[Ly Hồn U Diễm] và [Cố Hữu Lĩnh Vực]?" Hỏa Hạ Y Lạc không nhịn được mà nhỏ giọng hỏi lại, hắn không tin là Hỏa Nguyên lại có thể sử dụng hồn thuật đóng băng người khác.

"Hai thứ này có thể tước đi linh hồn của vật thể" Lần này thanh âm có phảng phất một tia lạnh lẽo, giống như đem Hỏa Hạ Y Lạc dìm xuống đáy biển băng giá ánh mặt trời vĩnh viễn không thể nào chạm tới."Tước đi linh hồn của vật thể?" Con ngươi màu đỏ Hỏa Hạ Y Lạc run rẩy không ngừng sau khi nhận ra ý tứ trong câu nói của Bạch Ngân Tế Ti.

Hỏa Hạ Y Lạc đưa năm ngón tay mảnh khảnh chạm lên gò má tuấn mĩ, đầu ngón tay truyền tới cảm giác suýt nữa khiến cho hắn đứng không vững, có lẽ nói hắn đang đứng không đúng lắm. Trên đầu ngón tay không truyền đến xúc giác, Hỏa Hạ Y Lạc không có cách nào chạm tới mặt mình. Bàn tay phải trắng nõn trực tiếp xuyên qua, tựa như đang chạm vào ảo ảnh. Hỏa Hạ Y Lạc nâng tay lên phía trước con ngươi màu đỏ, tay phải vẫn như cũ chân thật, những hoa văn mạch hồn cũng không có khác thường. Hắn lại nhích

https://thuviensach.vn

tay đến gần mắt mình, trong nháy mắt lí trí liền tiêu biến, hai tay bắt đầu run rẩy không ngừng.

Tay phải của hắn xuyên qua mặt mình, trực tiếp lọt vào trong thân thể không một chút trở ngại. Đồng thời nơi tiếp xúc lóe lên những tia màu trắng phảng phất ánh sáng ma thuật.

"Không cần sợ hãi" Bạch Ngân Tế Ti lại lần nữa lên tiếng "Ngươi bây giờ đang ở dạng linh hồn, thân thể đang ở trong [Cố Hữu Lĩnh Vực]. Chờ một chút là lại có thể trở lại thân xác thôi."

"Tạ ơn Bạch Ngân Tế Ti!" Hỏa Hạ Y Lạc cố đè xuống sự sợ hãi trong lòng, nhịn xuống ý chất vấn sao Bạch Ngân Tế Ti lại làm thế. Tạm coi như Vương Tước bình thường chỉ là thứ công cụ, cớ sao người được Bạch Ngân tín nhiệm nhất là mình lại bị đối xử như vậy, "Xin hỏi nhiệm vụ lần này của ta là?"

" nhìn xuống! "

Hỏa Hạ Y Lạc cúi đầu, thấy rõ dưới chân mình là một lớp thủy tinh trong suốt không có bất kì một khe hở nào, tồn tại như một thiên thần viễn cổ không có dấu vết của tháng năm, bị bao trùm bởi vẻ thần bí vĩnh hằng. Nó lớn đến nỗi Hỏa Hạ Y Lạc cảm giác mình đang đứng trên một mặt hồ bát ngát giữ trời đông giá rét. Tuy nhiên khác với mặt băng bình thường không thể nào nhìn xuyên thấu, lớp thủy tinh này lại để ánh sáng lọt qua không chút trở ngại. Hắn âm thầm ước lượng khoảng cách nhưng thất bại, không cách nào nhìn thấy đáy, giống như bản thân đang đứng trên núi cao ngước nhìn bầu trời xanh biếc vô tận. Chưa biết chừng bên dưới đó là suối nguồn hồn thuật bị chôn dấu của Ngải Nhĩ Đế Quốc.

Hỏa Hạ Y Lạc nhìn chăm chú như đang đối diện với tử thần, con ngươi hắn nhíu chặt, gò má khẽ co giật.

https://thuviensach.vn

Tấm thủy tinh to lớn dưới chân đã mất đi vẻ tinh khiết ban đầu, hiện ra trước mắt Hỏa Hạ Y Lạc cảnh tượng hắn chưa bao giờ thấy qua.

Vô số hồn vụ hoàng kim giống như hơi nước điên cuồng tụ lại một điểm bằng tốc độ kinh người. Trong không gian xuất hiện một lốc xoáy khổng lồ như muốn xé rách tấm lá chắn của toàn bộ thế giới hồn thuật, rung chuyển cả đất trời. Có thể thấy rõ ở trung tâm cột lốc vì ngưng tụ quá nhiều hồn vụ hòa kim mà sôi sục như nham thạch, khung cánh tráng mỹ khiến bất kì nhà hồn thuật nào cũng cảm thấy khó thở. Ngay chính giữa khu vực trung tâm lại có một khoảng hư vô, không có bất kì dấu hiệu tồn tại của hồn vụ hoàng kim, tựa hồ như có một thứ đến từ tận cùng địa ngục tham lam đem tất cả nuốt vào trong bụng.

Rốt cuộc là loài ma quỷ gì mới có thể đạt đến trình độ như vậy?

"Hỏa Hạ Y Lạc Vương Tước, cái ngươi đang thấy chính là hải vực Lôi Ân phía tây Aslan, cảnh tượng đó do một kẻ tên là [Khuy Linh] phát động. Ở nơi này xuất hiện yếu tố đủ để uy hiếp đến sự an nguy của Ngải Nhĩ đế quốc cho nên chúng ta mới khẩn cấp cho gọi ngươi tới đây"

"Xin hỏi Bạch Ngân Tế Ti, nhiệm vụ của ta là lẻn vào Aslan sao?" thanh âm của hắn có chút run rẩy khó phát hiện.

"Không phải! Nhiệm vụ ấy ta đã giao cho Vương Tước Cấp Ba rồi. Thiên phú [Tiên Tri] của hắn có thể bảo đảm tính bí mật của nhiệm vụ lần này. Bây giờ vẫn không nên để những quốc gia khác biết ý đồ của Hỏa Nguyên"

"Vậy nhiệm vụ của ta là gì?" nghe được điều này, trong giọng nói của Hỏa Hạ Y Lạc lại thêm phần nghiêm túc, phảng phất tiếng kim loại va chạm.

"Chúng ta muốn biết phản ứng của Phong Nguyên với chuyện này thế nào"

https://thuviensach.vn

"Người muốn ta lẻn vào Phong Nguyên?" Hỏa Hạ Y Lạc có chút kích động, giọng nói có chút khẩn trương và tức giận.

"Cũng không phải! So với Hỏa Nguyên chúng ta, năng lực ứng dụng của hồn thuật của Phong Nguyên có chút ưu thế, Cho nên ta sẽ để anh trai ngươi, Vương Tước Cấp Hai Tá Chi Cách Thương Tẫn phụ trách việc này."

"Anh trai?" trong mắt hắn lóe lên ánh sáng như có như không, vô số cảm xúc phức tạp trào dâng trong lòng hắn, trầm mặc một lúc, hắn gằn từng chữ hỏi: "Nhiệm vụ của ta là?"

Bạch Ngân Tế Ti dừng lại ở đây, giống như đang suy nghĩ nên truyền đạt mệnh lệnh như thế nào. Lặng yên một hồi, giọng nói ấy lại vang lên "Phụ thân của ngươi, Vương Tước Tá Chi Cách Viêm Tín ở Phong Nguyên đã mất tích nhiều năm, Hỏa Nguyên chúng ta không thể không có Vương Tước Cấp Một."

"Nhiệm vụ của ta là thông báo cho anh trai Người sẽ thăng hắn lên làm Vương Tước Cấp Một phải không?" Hỏa Hạ Y Lạc chen vào lời nói của Bạch Ngân Tế Ti, trong thanh âm có chút bi thương cùng khổ sở.

"Nhiệm vụ của ngươi là tự mình nhắn nhủ Thương Tẫn, chúng ta sẽ phái Vương Tước Cấp Một tân nhiệm đi điều tra về Vương Tước đã mất tích. Hắn có thiên phú mạnh mẽ nhất trong lịch sử Hỏa Nguyên, cũng chính là thiên phú mạnh nhất lục địa Odin này"

Hoàn

@SuraChan cái người Glanz yêu hơn cả sinh mệnh ấy =))) tác giả hàm ý gì a?? *ôm tim quằn quéo* Ai chèo thuyền Ngân Trần-Glanz hãy cho tôi thấy cánh tay của các bạn =))

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 0+1: 6: Đính Chính

SuraChan: Xin lỗi mọi người, mấy hôm nay ta bận không có thời gian lên Baidu tìm hiểu kĩ, nguồn truyện trước giờ không có ghi rõ, giờ ta xin đính chính lại đây.

Quách Kính Minh từ ba năm trước đã không có ra phần mới của Tước Tích, Phong Tân Đạo là tập cuối cùng cho đến thời điểm này. Sau khi ra mắt Phong Tân Đạo ông tập trung vào làm phim, không có thông báo chính thức khi nào quyển tiếp theo được xuất bản.

Bộ mọi người đang đọc đây là sản phẩm của tác giả online tên là Huyền Thiên Linh, viết dựa trên cốt truyện của Tước Tích, có thể coi là Ngoại Truyện về Hoả Nguyên đế quốc. Toàn bộ mạch truyện trong bộ này không làm sai lệch những tình tiết trong bản gốc nên không sợ làm nhiễu loạn độc giả.

Phải nói thế nào cho đúng nhỉ, mọi người cũng đã đọc chương đầu tiên rồi đúng không, cảm nhận về chương đầu tiên như thế nào mọi người đều biết, giọng văn của Huyền Thiên Linh không tệ, thậm chí còn gần như giống hệt với Quách Kính Minh. Mạch truyện không gây ảnh hưởng gì đến nhận thức của độc giả về bản gốc. TTLHN nhận được nhiều lời khen của độc giả TQ trên Baidu, "văn phong tốt, có thể sánh ngang Quách Kính Minh, rất đáng theo dõi"

https://thuviensach.vn

Mọi người hãy đón nhận nó như một ngoại truyện về cuộc đời Glanz cũng như Hoả Nguyên nhé. Ta thành thật xin lỗi vì đã không tìm hiểu rõ trước khi bước vào edit. Với những người tò mò về trận chiến dưới lòng đất, thật xin lỗi vì bộ này sẽ không nói về nó đâu. Hãy hình dung bộ truyện gốc như một dòng chảy và Tước Tích Luyện Hồn Ngục như một nhánh rẽ chảy song song với mạch truyện.

Lời Huyền Thiên Linh:

"Với những ai chưa đọc Tước Tích vẫn có thể thưởng thức tác phẩm của tôi"

Từ đó có thể thấy TTLHN không làm lệch lạc đi logic của TT, có thể tồn tại như một tác phẩm riêng biệt, giống như là một fanfic hoàn hảo đến độ khó có thể nhận ra sự khác biệt với bản gốc.

Mọi người có thể xem xét có nên tiếp tục theo bộ này hay không, dù thế nào ta sẽ vẫn tiếp tục edit nó. Ta thành thực khuyên mọi người hãy tiếp tục theo dõi, coi như bước sang một trang mới của cuốn tiểu thuyết, về cuộc đời một thiếu niên tên là Glanz và đế quốc Ngải Nhĩ. Hãy yên tâm mạch truyện của TTLHN vẫn bám sát nền tảng nhân vật của TT nhé, mọi người đều đã đọc ba quyển trước rồi nên sẽ càng dễ cảm nhận TTLHN hơn.

Bạn có thể không thích Glanz, bạn yêu quý bản gốc và không muốn tiếp tục, hãy dừng lại. Tôi tôn trọng quyết định của bạn.

Nếu bạn muốn cùng tôi đi hết chặng đường này, tôi luôn sẵn lòng chào đón.

Ta sẽ sửa lại tiêu đề. Một lần nữa thành thực xin lỗi.

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 0+2: 1: Nụ Hôn Thần Chết (1)

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Editor:SuraChan

***

[Hang động chết chóc phía đông Ngải Nhĩ Đế Quốc]

Mùa đông đã tràn về trên lục địa Odin, như bóng tối tĩnh mịch buông xuống không một chút tiếng động đem giá rét bao trùm lên từng ngõ ngách. Không biết là bị tử thần nguyền rủa hay được thánh thần đặc ân chiếu cố, khác với những địa phương xung quanh bị băng tuyết ngự trị, nơi này quanh năm duy trì nhiệt độ nóng bỏng, giống như cánh cửa dẫn lối đến địa ngục.

Cả vùng đất hoang vu không có một dấu hiệu của sự sống. Nắng chiều lẳng lặng chiếu vào đám bụi đỏ, cả không gian như vừa trải qua một kiếp nạn khủng khiếp. Giờ phút này một tiếng động cũng có thể đem đất trời xé toạc thành muôn ngàn mảnh vụn. Từ sâu trong đám bụi đỏ thỉnh thoảng phát ra ánh sáng màu đỏ sậm, trong nháy mắt sẽ có những ngọn lửa lập lòe chui ra, hủy diệt tất cả sự sống trên mặt đất.

Bầu trời ảm đạm bị nhuộm đỏ bởi đám bụi ấy, tỏa ra thứ ánh sáng thẫm màu máu, tựa hồ như cả bầu trời xanh trước kia ngập chìm trong máu tươi của đám hồn thú bỏ xác tại vùng đất này. Trong không trung không có một đám

https://thuviensach.vn

mây nhưng lại có những bông tuyết quỷ dị tung bay, không ai biết tại sao chúng xuất hiện, cũng không biết bằng cách nào chúng lại biến mất không một chút dấu vết.

Bốn phía tỏa ra thứ không khí bỏng rát, những bông tuyết trắng noãn vẫn như cũ giống như nước mắt tử thần rơi rớt xuống nhân gian. Trong mảng hỗn loạn của đất trời thỉnh thoảng lại xuất hiện một tiếng vang ngắn ngủi thê lương, loang loáng như chớp giật, rõ ràng cảm thấy nhưng lại mau chóng bị tĩnh lặng đánh lừa mà đánh đồng nó với ảo ảnh thính giác. Trong cơn mưa tuyết, Thương Tân đứng ngạo nghễ giữa đất trời mênh mông, chiến bào tung bay theo gió, phảng phất bóng dáng của một chiến thần bất bại cao cao tại thượng mà sánh vai với vũ trụ bao la. Mà thời khắc này sau lưng hắn, Glanz đang quỳ một gối trên nền đất, gương mặt bị một lớp sương mờ che phủ, lộ ra vẻ u sầu, nhiễm nhiên đem đến cho người ta ấn tượng về một đứa trẻ phạm lỗi phải quỳ xuống chân bậc trưởng bối cầu xin tha thứ.

"Thương Tẫn Vương Tước ta...." Glanz muốn nói ra điều gì đó, trong mắt lóe ra một tia sáng như ánh sao đêm mùa hạ nhưng lại rất mau chóng bị mây đen trong lòng nuốt lấy không còn một mảnh. Sau một hồi anh đem hết dũng khí nói ra hết những điều canh cánh trong lòng, khuôn mặt bất cần giờ đây ngập tràn bi thương đến động lòng người.

"Thế nào, ngươi vẫn còn muốn rời khỏi đây sao?" Thương Tẫn mỉm cười nhìn Glanz đang quỳ dưới đất, giọng nói tràn đầy quan tâm và ái mộ "Ngươi đã muốn trở về nơi đó đến vậy ta cũng không cản nữa. Thực ra có một Vương Tước đang thi hành nhiệm vụ ở đó ngươi hàng vạn lần cũng không đối phó lại hắn đâu. Nếu bắt gặp hắn, đừng có ngu ngốc liều mình manh động, nếu không...." trên mặt Thương Tẫn nụ cười thanh tĩnh như gió xuân, tựa hồ cả đất trời đều bị hắn thu vào trong đôi mắt, chỉ cần hắn nguyện ý có thể làm tất cả tan biến trong khoảnh khắc.

"Đúng rồi, Glanz, đằng nào ngươi cũng ở đây rồi.. [Hang động chết chóc] này cũng không có gì thần bí cả, chỉ là một nơi để các hồn thuật sư hỏa nguyên dưỡng thương khôi phục hồn lực.Nhờ có thiên phú đặc thù của ngươi,

https://thuviensach.vn

mới có một chút hữu dụng.." khóe miệng hắn hơi nhếch lên, giống như vừa nói trúng phải chủ đề khiến người đối thoại phải lúng túng. "Hôm nay là lần đầu tiên ngươi ra khỏi [Tử Thần Điện], mới vậy đã phải rời đi. Trước khi đi hãy cùng ta ngắm cảnh một chút, tuyết rơi tại [Hang động Chết Chóc] là mĩ cảnh tuyệt vời đấy" Thương Tẫn nhẹ nhàng đưa cánh tay phải trắng nõn ra đón một bông tuyết, trong nháy mắt bông tuyết biến mất không một chút dấu vết. Vốn là tuyết chạm vào thân thể chênh lệch nhiệt độ mà tan mất cũng không khó hiểu, điểm kì dị là không có một chút nước nào đọng lại. Mỗi bông tuyết tựa như những sinh vật sống có linh hồn, nhanh chóng bị hắn hấp dẫn mà lao vào như thiêu thân ngày một nhiều.Dưới chân nền đất vẫn như cũ tản ra nhiệt khí làm người ta muốn ngất đi nhưng tuyết rơi lại không có dấu hiệu bị hòa tan. So với tuyết ở Aslan sạch sẽ tinh khiết không một chút tì vết, tuyết ở đây hơi ngả màu xám tro, dễ gây liên tưởng đến tàn tro của đồ vật sau khi bị thiêu đốt. Glanz nhìn bầu trời đỏ như máu mà trầm mặc, ánh sáng trong mắt lại lóe lên. Một bên là Thương Tẫn nụ cười không đổi, trên mặt không giấu nổi xúc cảm rung động trước cảnh đẹp, gương mặt anh tuấn tỏa ra khí thế của một thi nhân đang cố gắng suy tính xem nên dùng từ ngữ mỹ lệ gì để tán dương đất trời rộng lớn trong tầm mắt.

"Cho ngươi biết, tuyết ở đây được gọi là [Nụ hôn thần chết]"

Glanz chìa tay ra, bắt chước Thương Tẫn bắt lấy một bông tuyết. Thực ra đối với mấy thứ này anh chả có chút hứng thú nào, trong lòng anh bây giờ chỉ muốn mau chóng rời khỏi cái đế quốc xa lạ này, dốc toàn lực trở về nơi ấy, Bây giờ cho dù là thứ bụi tuyết kì dị như vậy cũng không làm anh động tâm.

Nhưng mà •••••

Khi những bông tuyết chạm vào ngón tay anh, vẻ mặt lo âu chán chường của Glanz bỗng tái mét, nỗi sợ như núi lửa bộc phát dưới đáy biển dễ dàng phá hủy mặt biển yên tĩnh. Cũng bởi vì anh quá đỗi ngạc nhiên!

"Cái này...làm sao có thể.." Glanz cố lấy lại bình tĩnh, hai tay không ngừng run rẩy. So với năm đó suýt bị ả quái vật kia giết chết, cảnh tượng trước mặt

https://thuviensach.vn

còn khiến anh hoảng sợ hơn gấp nhiều lần.

"Có phải rất ấm áp không?" Hai khóe môi Thương Tẫn được nâng lên như cánh hoa đào nở rộ, xinh đẹp lại mê người.

Glanz run rẩy khẽ cọ cọ ngón tay vào những bông tuyết trên lòng bàn tay. Vừa rồi chúng ở trong tay Thương Tẫn mau chóng biến mất nhưng Glanz có thể nắm gọn trong tay. Cảm giác truyền tới hoang đường đến nỗi khiến con người ta không có cách nào tin nổi, với người bình thường nhất định sẽ cho là ảo giác.

Glanz nắm một vốc tuyết trên đất, nghĩ rằng vừa rồi chắc là mình mệt mỏi quá nên các giác quan bị tê liệt sinh ra xúc giác sai lệch. Đầu ngón tay nhạy cảm đem nỗi sợ trở nên chân thực hơn bao giờ hết.

Những thứ này không phải chỉ là ấm áp mà chính là nóng hừng hực!

Không thể có khả năng này! Tự nhiên không thể sản sinh ra tuyết nóng!

Dù là nhà hồn thuật hệ nước xuất sắc cỡ nào cũng không thể đem nước duy trì ở trang thái đóng băng mà vẫn giữ được nhiệt độ của nó!

Vậy rốt cuộc cái thứ trên tay là gì?

Nhìn bản mặt an tĩnh của Thương Tẫn, trái tim của Glanz như bị quăng xuống đáy biển sâu hàng vạn trượng không có lấy một tia sáng, bị giá rét điên cuồng cắn xé. Nụ cười của Thương Thẫn lúc này giống như là tiếng hát của quái vật biển mê hoặc con người, để họ buông lỏng phòng bị. Nói chính xác hơn, nụ cười ấy giờ phút này càng làm hắn giống tử thần đích thực.

Đây mới thực sự là điểm lợi hại của Vương Tước Cấp Hai?

Vừa rồi hắn có thể điều khiển và thu hút những bông tuyết này. Lẽ nào hắn có thể....Điều khiển được nước?

https://thuviensach.vn

"Ta không có giống như ngươi có thể điều khiển bốn nguyên tố" Thương Tẫn liếc mắt một cái là có thể thấy được tâm tư của anh, trong sương mù nhàn nhạt, con người phía trước không để lộ chút gì tâm tư của mình. "Ngươi nhìn cho kĩ, thứ này, cũng không hẳn là tuyết"

Glanz một lần nữa ma sát nắm tuyết trên tay, xúc giác truyền đến một độ ấm đặc biệt giống ban đầu "Chẳng lẽ nó là..." lời nói rời rạc của Glanz nhanh chóng bị gió thổi bay. Nỗi sợ đặc sệt như muốn đem Glanz quấn thành một đoàn. Chút hy vọng vừa gieo lên đã tắt ngúm như xát thêm muối vào vết thương sâu trong lòng anh. Vừa nãy là khiếp sợ, bây giờ là tuyệt vọng. Khoảnh khắc này Glanz giống như tượng gỗ bị rút ra linh hồn, ngơ ngác ngã quỵ xuống đất, hai tay buông thõng vì chết lặng.

"Ngươi đoán không sai, thứ này không phải tuyết..." khóe miệng Thương Tẫn có chút thay đổi, như một thiên thần từ trên cao nhìn xuống cười vào vận mệnh thế gian.

"Những thứ này.... được hồn lực đặc biệt đưa đến nơi đây. Gọi là tro bụi cũng không phải lắm, dù sao cũng cùng một loại đúng không nhỉ. Là TRO CỐT" Thương Tẫn nhẹ nhàng hướng về mặt đất vung tay, tro bụi trong không khí phút chốc lại tung lên trở về thành những hạt bụi đỏ phiêu đãng, khiến người ta thoạt nhìn liền cảm thấy có chút âm trầm "Bây giờ ngươi có thể trở về Aslan được rồi đó Glanz"

.....

Note:

Ta thực sự rất bực mình cái link raw, rõ ràng là để câu view nên trắng trợn xếp TTLHN vào tập của Quách Kính Minh, cắt sạch đi chú thích và lời của tác giả Huyền Thiên Linh, như thể QKM đã thực sự viết ra TTLHN vậy. Dù sao nhầm lẫn cũng phần cũng là lỗi của ta, coi như để bù đắp ta sẽ up đặc điển vào cuối tuần này. Chốt lại chắc chắn số tập của Tước Tích

- Lâm Giới Tước Tích I-II

https://thuviensach.vn

Chốt lại chắc chắn số tập của Tước Tích- Lâm Giới Tước Tích I-II

- Phong Tân Đạo chưa tìm được bìa- Toàn thư về Tước Tích Nhiên hồn thư

- Phong Tân Đạo (chưa tìm được bìa)

- Toàn thư về Tước Tích: Nhiên hồn thư

Vẫn chưa có quyển 4 Thực ra Phong Tân Đạo có chương thứ 13 do đồng nghiệp của QKM vit 4 năm trước trên Baike chính thức có đặc biệt đề cập đn chương thứ 13 này

Vẫn chưa có quyển 4! Thực ra Phong Tân Đạo có chương thứ 13, do đồng nghiệp của QKM viết 4 năm trước, trên Baike chính thức có đặc biệt đề cập đến chương thứ 13 này. Chương thứ 13 này chính là tiếp tục trận chiến dưới lòng đất...

Ta cũng chỉ có thể bật mí đến đây thôi. Để ta coi qua chương thứ 13 đó đã, nếu mn muốn đọc thì ta sẽ edit:3

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 0+2: 2: Nụ Hôn Thần Chết (2)

Editor:SuraChan

***

[Thành Bích Uyên phía đông Ngải Nhĩ đế quốc]

Mặt hồ phẳng lặng đắm chìm trong màu xanh rì như ngọc thạch của cỏ cây, dưới ánh mặt trời thỉnh thoảng lại phát ra những tia lấp lánh như hai tròng mắt thiếu nữ, là loại mỹ cảnh khiến con người ta hồn bay phách lạc.

Bốn phía xung quanh được canh gác cẩn mật, đem toàn bộ thành trì này cô lập khỏi thế giới bên ngoài. Đám thủ vệ năng lực ngang ngửa hồn thú cao cấp, dốc toàn lực bảo vệ nơi thần thánh thuần khiết này khỏi mọi tác nhân xâm phạm bên ngoài.

Bên hồ bây giờ là hai bóng người mang trường bào thêu hình ngọn lửa, đứng trầm mặc như đợi chờ một điều gì đó. Từ trang phục có thể thấy rõ thân phận của họ có bao nhiêu phần cao quý. Màu đỏ trên trường bào nhẹ nhàng tung bay như những ngọn lửa đang nhảy múa, cực kì giống với bầu trời nhàn nhạt mây mù trên đỉnh đầu, đem đến cảm giác thần bí thâm sâu.

Giờ phút này hai người bọn họ không hề rời mắt khỏi mặt hồ phía xa xa, tựa như có một thiên thần viễn cổ sắp được tái sinh từ nơi đó vậy.

https://thuviensach.vn

Trên mặt hồ bóng loáng như gương, có một người nhẹ nhàng bắt đầu nhảy múa. Đôi chân như được tạc bằng ngọc thạch bước trên mặt hồ như bước đi trên băng giá, không có sử dụng bất kì năng lượng nào nhưng cơ thể lại lơ lửng trong không trung. Khả năng dùng hồn thuật bước đi trong không khí trên lập trường của Phong Nguyên mà nói, dù là hồn thuật sư bình thường cũng có thể dễ dàng làm được, không có gì đáng tự hào. Nhưng cô gái này với Phong Nguyên một chút quan hệ cũng không có!

Nàng chính là Vương Tước Cấp Bảy mới được bổ nhiệm của Hỏa Nguyên.

Nước dưới chân nàng không hề xao động, khoảnh khắc này cả đất trời không có một chút không khí lưu động.

Toàn bộ mặt hồ không có gió.

Vương Tước Cấp Bảy ưu nhã bước đi trên không trung, truyền đến cảm giác quỷ mị đáng sợ.

Hai người bên hồ nhìn vào mắt nhau, mặc dù không có lên tiếng cũng có thể cảm nhận được nỗi sợ hãi nhen nhóm trong lòng đối phương. Từ sớm họ đã nhận được tin báo Vương Tước Cấp Bảy tân nhiệm được Bạch Ngân Tế Ti trao cho hồn lộ hoàn toàn mới, trong nội tâm không khỏi có chút khiếp sợ.

Vương Tước Cấp Bảy nhẹ nhàng di chuyển đôi chân trắng mịn không tỳ vết. Mặt hồ lớn như vậy trong phút chốc biến thành vũ đài của riêng nàng. Quên mất nơi mình đang đứng là địa phận hoàng thất, nàng vô tư nhảy múa, phảng phất dáng hình của một công chúa thần giới. Hai chân trên không trung chuyển động, rồi lại dừng lại trên mặt nước, khẽ đạp một cái đưa thân mình nhún nhảy trong không trung. Lúc này khoảng cách giữa thực tại và hư ảo đã không còn rõ ràng, vượt qua giới hạn mỹ cảm của đất trời, nàng xinh đẹp lại cao quý như một con hải điệp tung cánh, phút chốc lại giống

https://thuviensach.vn

như tiên hạc dạo bước trong làn mây. Mái tóc dài phiêu dật cùng quần lụa mỏng phấp phới, cùng ánh trời chiều sáng lạn, đẹp đến động lòng người.

Hai người kia bị mỹ cảnh chinh phục, đến khi nàng đến gần, đứng bên họ thật lâu mới bừng tỉnh khỏi cơn mê, nhớ lại mục đích của bọn họ trong chuyến đi này.

"Vương Tước đại nhân, chúng ta phụng sự bậc đế vương vĩ đại nhất Ngải Nhĩ đế quốc chí cao vô thượng – hỏa vương bệ hạ đích thân tới báo cho ngài một chuyện" trong giọng nói hai tên này tràn đầy sự tôn kính, vừa nghe cũng biết đã phụng sự hỏa vương lâu rồi nên thành phản xạ.

"Vương Tước?" Vương Tước Cấp Bảy trên mặt lộ ra ý bất mãn, hai người này trong mắt người khác đã sử dụng ngôn ngữ tôn kính bậc nhất rồi nhưng với nàng, chính là một loại vũ nhục.

" Gọi ta là Huyền Thiên Đế Cơ công chúa! "

••••••

Sau một quãng lặng, hai tên đó trên mặt viết đầy kinh ngạc cùng sợ hãi. Một lát sau, người lớn tuổi hơn cố đè xuống nỗi sợ, giả bộ trấn tĩnh nói "Công chúa điện hạ. Tình báo của chúng ta ở Aslan báo lại,tại Lôi Ân Hải Vực hồn vụ hoàng kim tụ tập điên cuồng với tốc độ khủng khiếp. Sợ rằng sẽ sinh ra nhân tố gây ảnh hưởng đến an toàn của Hỏa Nguyên nên Hỏa Vương bệ hạ muốn người đi trước do thám"

"Loại chuyện nhỏ này tùy tiện phái một hồn thuật sư hoàng tộc đi là được rồi, hoàng huynh sao lại muốn ta tự mình đi trước?" Gương mặt đẹp đẽ cao quý như bạch ngọc của Huyền Thiên Đế Cơ lộ ra ý không vui.

"Dạ thưa, căn cứ vào tin tình báo mới từ Aslan nhất, Vương Tước Cấp Ba ngày hôm nay đã...." lời nói của hắn ngay lập tức bị bẻ gãy trong không

https://thuviensach.vn

khí như một cành cây khô. Bởi vì Huyền Thiên Đế Cơ đã đem hồn lực sát thương áp đảo phát ra ngoài.

Vừa rồi nàng khiêu vũ ở nơi xa, vẻ đẹp của nàng tản ra vẻ quyến rũ đến hồn bay phách lạc, từ khoảng cách gần như vậy gương mặt hoàn mỹ ấy có thể hạ gục bất kỳ nam nhân nào. Da thịt trắng nõn mềm mại thanh tú như mây trên trời, ánh mắt từ hai con ngươi đen tuyền thâm thúy mê người, lông mi cong dài giống như vầng trăng khuyết, mi mắt tinh xảo diễm lệ. Cả người toát ra khí thể của một thiên thần.

"Ngươi nói mau! Vương Tước Cấp Ba lại đích thân đến Aslan?" Huyền Thiên Đế Cơ nắm chặt cổ áo kẻ đối diện, giống như mèo bị dẫm phải đuôi, vẻ điên cuồng bây giờ khác hẳn nữ thần thanh nhã ung dung khi nãy, đem hắn dọa đến hồn bay phách lạc.

"Là..là... Vương Tước được lệnh nên đã đi trước" hắn run rẩy đáp lại.

Huyền Thiên Đế Cơ dần dần buông tay, tròng mắt xanh biếc thâm thúy chợt biến sắc tỏa ra sát khí. Không ai biết nàng đang nghĩ gì. Nàng bất chợt chỉ tay ra mặt hồ, động tác cực kỳ khả ái.

Mặt nước vốn tĩnh lặng bỗng sôi trào mãnh liệt, từ trong lòng hồ phun ra mấy cột nước dài mấy trượng, giống như một hồn thú to lớn đang thức tỉnh tử đáy hồ.

Hai tên đưa tin bị thứ trước mặt dọa cho sợ đến nỗi không biết phải làm sao, chỉ có thể rối rít vận hành hồn lực trong người chuẩn bị đối phó với quái vật sắp chui ra. Bọn họ dùng hết sức cảm nhận hồn lực phát ra từ đáy hồ, hóa ra lại là con số không. Rất nhanh bọn họ phát hiện thứ dâng lên không phải hồn thú mà là một tòa cung điện – một cung điện ẩn núp dưới đáy hồ!

Không đơn giản như vậy! Nó là một tòa cung điện bằng thủy tinh, trên vách tường khảm đầy những viên bảo thạch, không thể gọi là hoành tráng

https://thuviensach.vn

nhưng cũng hết sức xa hoa. Thần kỳ hơn là nó không chỉ trồi lên mặt nước mà dâng cao mãi lên đến không trung, to lớn như một khối u linh giữa đất trời.

"Thiên phú của người lại là [Thiên Quốc Đích Giai Thê]?" Một trong hai người kéo người kia nhỏ giọng hỏi, tên kia nhanh chóng hiểu ra mình vừa phạm phải sai lầm gì.

"Dọn dẹp chỗ này đi" Huyền Thiên Đế Cơ lấy ra một chiếc khăn xoa xoa bàn tay vừa mới nắm lấy trường bào, hướng đến thị nữ ở nơi xa ra lệnh. Trong nháy mắt, ánh sáng lóe lên, Huyền Thiên Đế Cơ đã biến mất dạng giống như một tia chớp màu trắng phá vỡ bầu trời yên tĩnh.

Hai kẻ kia còn chưa ý thức được việc gì đang xảy ra, một người đã bị làn lụa mỏng xanh của một thiếu nữ bao phủ lấy, cô ta xuất hiện trước mặt họ thần không biết quỷ không hay, Thiếu nữ hiện thân đầy quỷ dị, nhưng ngay lập tức họ nhận ra thân phận của nàng, trong nháy mắt đã bị đẩy mạnh ngã xuống nền đất. Tên lớn tuổi hơn ngẩng đầu lên đã thấy lờ mờ một bàn tay đặt trên đất, sau đó tựa như có một vật nặng ngàn cân chèn ép trên người họ, thậm chí còn nghe thấy tiếng xương cốt bị bẻ gãy.

"Ngươi..." máu đỏ tươi từ thân thể hai kẻ đang thương phun ra, rất nhanh khí lực của bọn họ cạn kiệt. Thiếu nữ nhẹ nhàng giương ra cánh tay mảnh khảnh, từ trong thân thể phát ra ngọn lửa màu xanh nhạt. Hai người nằm trên đất trong khoảnh khắc liền bị đốt cháy thành tro bụi. Cô ta làm một động tác cổ quái nhưng lại hết sức ưu nhã, lớp tro bụi bị một làn gió nâng lên trông trung rồi thổi bay. Từ xa nhìn lại, những thứ bụi phiêu đãng giống như những bông tuyết đang bay nhảy trong không khí....

SuraChan: chương này ta chia ra làm 4 phần nha =))) Về phần Chương thứ 13 ta đã tìm được raw, xong chương này sẽ up nhé:)

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 0+2: 3: Nụ Hôn Thần Chết (3)

Editor:SuraChan

***

Note: Mọi người đừng quên bình chọn cho truyện và bình luận bên dưới nhé! Đừng bơ ta mà~~ T.T

[Hang động chết chóc phía đông Ngải Nhĩ Đế Quốc]

Những bông tuyết màu xám tro vần vũ trong đất trời, cả không gian ngập chìm trong sắc đỏ chết chóc bi ai. Từ nơi xa thỉnh thoảng lại truyền đến những tiếng kêu thảm thiết thê lương đến rợn người. Thương Tẫn, vị Vương Tước kiệt xuất nhất trong lịch sử Ngải Nhĩ Đế Quốc, một thân một mình lặng lẽ thưởng thức khung cảnh trước mắt. Hắn cố gắng vận dụng hồn lực cực hạn để cảm nhận ngọn nguồn của tiếng kêu quỷ dị này.

Âm thanh phảng phất như hơi thở địa ngục, cực kỳ giống tiếng la hét tuyệt vọng của một đứa bé vùng vẫy trong ngọn lửa thiêu đốt, mỗi một tiếng phát ra như chông băng bén nhọn đâm thẳng vào màng nhĩ, đem người nghe dìm xuống đáy biển lạnh lẽo tối tăm, kinh khủng đến nỗi khiến họ quên cả hô hấp.

Nghe một lúc lâu, thứ âm thanh rợn người ấy lại dâng lên trong lòng hắn một loại khoái cảm khó diễn tả thành lời. Đối với người thường, tiếng hét

https://thuviensach.vn

kia tựa như tiếng kêu của một hồn thú cấp cao cựa mình tỉnh giấc hay tiếng rống đau đớn của một nhà hồn thuật bị phá hủy tước ấn. Đối với hồn thuật sư bình thường, chúng không khác gì âm thanh từ địa ngục. Nhưng với Thương Tẫn Vương Tước Cấp Cao, đó lại giống như lời mời gọi tha thiết của một thiên thần thượng cổ.

Thương Tẫn dốc toàn lực chú ý, cảm thụ tiếng kêu ngắn ngủi huyễn hoặc ấy, [Nụ hôn thần chết] lẳng lặng rơi đầy trên vai áo. Mỗi lần hắn cảm nhận được một tiếng động, tước ấn sẽ sinh ra kích động kịch liệt, hồn lực cũng từ đó mà dần dần tăng lên.

Đây chính là bí mật hắn luôn che giấu suốt mười bảy năm qua...

Âm thanh không tuân theo bất kì quy tắc vật lí thông thường rốt cuộc đến từ nơi nào? Chẳng lẽ là nơi đó? Không, tuyệt đối không có khả năng này.

Thương Tẫn trầm mặc thưởng thức mĩ cảnh trong giây phút này chỉ thuộc về một mình hắn, nụ cười trên mặt không có chút thay đổi. Hắn lại đưa tay ra đón lấy một [Nụ hôn tử thần] từ sâu trong linh hồn cảm nhận được không gian yên tĩnh này có gì đó rất dị thường.

Cảm giác kia không có cách nào miêu tả chính xác, chỉ biết rằng hắn mơ hồ cảm nhận được một đối thủ lợi hại đứng trong góc tối chăm chú quan sát mình, mà bản thân tựa như con bướm bị mạng nhện vây kín, chỉ có thể lặng lẽ đợi chờ tử thần xuất hiện.

Đứng trên lập trường của Vương Tước Giết Chóc, đây là loại châm biếm không hề nhỏ.

Nghĩ tới đây hắn lại đem hồn lực phát động đến cực hạn, [Hang động chết chóc] lớn như vậy mà hắn chỉ cảm thấy được linh hồn tịch mịch cô đơn nhưng thực lực mạnh mẽ đến mức tử thần phải khiếp sợ của chính bản thân mình.

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ mình bị ảo giác sao?

Không, bằng bản năng và giác quan thứ sáu, Thương Tẫn chắc chắn mình không nhầm!

Hắn ngưng sử dụng hồn lực, đem giác quan nhạy bén chủ động quan sát xung quanh. Đột nhiên hắn phát hiện ra nguyên nhân. Những bông tuyết vô tư xoay tròn trong không khí bỗng rối rít quyện vào nhau, giống như có một đám người chạy trên nền đất rẽ gió mà làm chúng trở nên hỗn loạn. Không phải loài người, con người nhất định không có khả năng đạt đến tốc độ đáng sợ như thế.

Thương Tẫn cười nhạt, cảm giác dị thường ban nãy có phần suy giảm, mặc dù khiến hắn đôi chút bất an nhưng không có cách nào khiến hắn sợ hãi.Đừng nói là con người, cho dù là loài ma quỷ từ tận cùng địa ngục, tại [Hang động chết chóc] Thương Tẫn tuyệt đối nắm chắc phần thắng. Bởi vì hắn chính là chủ nhân cao quý của [Hang động chết chóc], hiện thân của tử thần khiến cho bất kể loài quái vật nào cũng phải run sợ, Vương Tước Giết Chóc mạnh mẽ nhất Hoả Nguyên - Tá Chi Cách Thương Tẫn.

Hắn nhẹ nhàng ngồi xổm xuống nền đất, giờ phút này đã xác định được đối thủ còn chưa hiện thân.

Tốc độ của kẻ đó vượt qua cực hạn của loài người, hồn lực bị ẩn giấu đến tột cùng. Có vẻ như hắn đang chờ đợi một cơ hội đánh bại Thương Tẫn.

Thương Tẫn dù khẩn trương nhưng nụ cười vẫn như cũ, gương mặt không đổi sắc. Thiên phú của bản thân hắn so với tử thần cũng có thể trực tiếp đối kháng, thứ trước mắt chỉ là trò trẻ con.

Thương Tẫn đem đầu ngón trỏ cắm xuống phiến đá màu đỏ dưới chân, khoé miệng nhấc cao lên lộ ra nụ cười sáng lạn. So với khi nãy nhàn nhạt như có như không, nụ cười này vô cùng tuấn lãng mê người. Vô số chất lỏng như máu tươi từ ngón tay hắn truyền ra, nhanh chóng thấm vào đất.

https://thuviensach.vn

Toàn bộ vùng đất phủ đầy tro bụi phát ra ánh sáng đỏ rực khiến người ta phải ngạt thở. Từng tấc đất xung quanh Thương Tẫn giờ phút này toả ra một trận sóng nhiệt, giống như cánh cửa cõi chết chầm chậm mở ra. Những tiếng thét chói tai vang vọng trong không gian, nhờ không khí khuếch tán mạnh mẽ ra bốn phía. Thương Tẫn nhấn hoàn toàn cả ngón trỏ xuống nền đất, hàng ngàn con rắn lửa từ trong đất chui ra, giống như muốn tàn phá tất cả sự sống trên vùng đất này. Rắn lửa dùng tốc độ điên cuồng toả ra xung quanh như đang tìm kiếm con mồi.

Thương Tẫn ưu nhã rút ngón tay ra, đứng lên nhìn đám rắn cuồng loạn kia, âm thầm chờ đợi đối thủ hiện thân.

Lúc này một thân ảnh quỷ mị bị rắn lửa vây lấy dùng tốc độ kinh người tránh né, nhưng đám rắn dày đặc đã nhanh chóng cắt đứt đường lui của hắn, giống như bầy nhân ngư thân mình đẫm máu bao lấy hắn thật chặt.

Sau một khoảnh khắc, ý cười sung sướng của Thương Tẫn tắt lịm. Bởi vì thân ảnh đó quá sức quen thuộc, đồng tử của Thương Tẫn co chặt lộ ra căng thẳng tột cùng, trong nháy mắt tất cả hoả xà thu về dưới đất, tựa như những bông hoa nở rộ đẹp đến mê người.

"Thế nào? Là Vương Tước Cấp Sáu cao cao tại thượng mà lại còn bày ra cái trò trẻ con này à?" Thương Tẫn khẽ vuốt ve chóp mũi mình, trong giọng nói tràn đầy trách cứ nhưng cũng đầy yêu thương.

"Ai da... là lần thứ tám rồi a!" bóng hình vừa bị rắn tấn công hiện thân trong không khí. Vóc người cao gầy, tướng mạo tuấn mỹ, giữa hai chân mày lộ ra vẻ ngây thơ cùng bướng bỉnh, thiếu niên ấy thâm tình nhìn Thương Tẫn "Anh trai, chẳng lẽ thực lực của ta lại kém ngươi đến vậy sao?"

"Ngược lại mới đúng, thực lực của ngươi so với trước đây có một bước nhảy vọt. Mấy năm nữa có khi sẽ thay thế ta làm Vương Tước Cấp Hai ấy

https://thuviensach.vn

chứ" nhìn người em trai trước mặt vẫn ngây thơ bướng bỉnh như ngày nào, Thương Tẫn tràn đầy vui vẻ cùng tự hào nói "Đúng rồi, ngươi làm thế nào lại có thể ẩn giấu hồn lực mà vẫn giữ được tốc độ như vậy? Theo ta biết, Vương Tước trước kia của ngươi cùng không làm được

điều này.""Ta, Tá Chi Cách Hoả Hạ Y Lạc là ai cơ chứ? Làm cái này có gì khó đâu?" Thiếu niên bướng bỉnh như một con mèo nhỏ hướng anh trai mình meo meo làm nũng, từ phía sau lưng lấy ra một tấm lá chắn hình tròn màu xanh da trời trong suốt như thuỷ tinh.

"[Nhật Quang Thần Thuẫn]!!!"

"Thì ra là anh trai biết nó a?" Hoả Hạ Y Lạc trưng lên nụ cười ngây thơ như trẻ con "Ở Hoả Nguyên chúng ta hồn khí dạng này không có nhiều lắm nhưng lại là lá chắn cực kì lợi hại. Có thể che giấu hoàn toàn các dấu hiệu của hồn lực. Vô luận đối phương là loại quái vật gì hắn cũng không có cách nào cảm nhận được một tia hồn lực nào của ta. Nhưng mà so với bảo bối ta mới lấy được, hồn khí này vẫn chưa là gì cả"

"Ngươi đã lấy được hồn thú thứ nhất?"

"Đúng vậy, tên của nó nghe cũng được lắm, là [Lưu ảnh điện lang] *"

*kiểu như sói điện á >.< (mọi chú thích là của người edit)

Chớp mắt một cái trong lòng Thương Tẫn dâng lên một nỗi sợ không ngờ đến. Không còn nghi ngờ gì nữa, Vương Tước Giết Chóc tiếp theo của Hoả Nguyên Đế Quốc đã ra đời. Vốn thiên phú của Vương Tước Cấp Sáu là [Dịch Chuyển Tức Thời] mà [Lưu Ảnh Điện Lang], trừ những hồn thú thượng cổ ra, chính là hồn thú có tốc độ nhanh nhất. Lấy được [Lưu Ảnh Điện Lang] tốc độ của Hoả Hạ Y Lạc đã sớm đột phá cực hạn của loài người, huống chi hắn còn có tấm lá chắn lợi hại như vậy, chỉ cần hắn lặng yên không một tiếng động nào di chuyển đến bên cạnh kẻ cần ám sát, thừa

https://thuviensach.vn

lúc họ không có chút phòng bị, âm thầm kết liễu, đối thủ có mạnh đến đâu cũng dễ dàng hạ gục.

Dù sao thì hiện tại hắn cũng chưa phát huy hết năng lực, nếu có một ngày Hoả Hạ Y Lạc đạt đến trình độ của Thương Tẫn, tên tiểu tử không biết trời cao đất dày này sẽ còn kinh khủng cỡ nào. Hắn sẽ trở thành Vương Tước Giết Chóc mạnh mẽ nhất, bất quá bây giờ hắn mới chỉ là Vương Tước Cấp Sáu mà thôi.

Nghĩ đến đây, trên mặt Thương Tẫn phảng phất ý buồn nhàn nhạt.

"Đúng rồi, anh trai, thật ra thì hôm nay ta đến đây là để truyền lệnh của Bạch Ngân Tế Ti" vẻ trẻ con trên mặt Hoả Hạ Y Lạc nhanh chóng biến mất, lời nói có chút bi thương khó nắm bắt.

Thương Tẫn chìa tay trái ra, nhẹ nhàng vỗ vỗ lên đỉnh đầu Hoả Hạ Y Lạc, trong ánh mắt dạt dào tình cảm trìu mến của một huynh trưởng với tiểu đệ ngốc nghếch của mình. "Thế nào, đứa nhỏ ngốc?"

"Bạch Ngân Tế Ti muốn ngươi lập tức bí mật đến Nhân Đức Đế Quốc, nơi phụ thân năm đó mất tích"

"Cái gì?" Thương Tẫn lập tức kinh hãi. Nụ cười ngàn năm không đổi ấy như bị phủ một lớp băng giá mà sụp đổ, trong mắt dâng lên một giọt nước mắt trong suốt. Thương Tẫn mạnh mẽ ngăn mình lại, không để bản thân rơi lệ. Hắn nhanh chóng xoay người, không để em trai thấy được hốc mắt ươn ướt của mình. Cho đến nay, tất cả những gì hắn biết là Vương Tước Cấp Một áp đảo chúng sinh của Hoả Nguyên - Tá Chi Cách Viêm Tín mười bảy năm trước đột nhiên mất tích, bặt vô âm tín. Tới tận bây giờ Thương Tẫn vẫn không để quên được đêm định mệnh kia, hắn, sứ đồ thiên, cùng Hoả Hạ Y Lạc, sứ đồ Địa đột nhiên mất hết hồn lộ trên người, toàn thân như bị lửa thiêu đốt, chỉ có thể tuyệt vọng nằm trên đất chờ đợi cái chết..

https://thuviensach.vn

Nếu ngày đó không phải hai người trùng hợp cùng ở lại Trái Tim, nếu không phải Bạch Ngân Tế Ti quả quyết đem hồn lộ mới cấy trên thân thể họ, nếu như không có Vương Tước [Bất Tử Thiên Kiếp], thì bây giờ...

Thương Tẫn không dám suy nghĩ tiếp, hắn nghĩ mãi không ra tại sao khi ấy phụ thân tình nguyện hy sinh hai đứa trẻ, đem hồn lộ ban cho sứ đồ Hải xa lạ đến Bạch Ngân Tế Ti cũng chẳng biết là ai.

Tại sao? Rốt cuộc là tại sao? Thương Tẫn thống khổ nắm bàn tay thành nắm đấm. Hắn đã chuẩn bị từ lâu, bỏ lại sau lưng tất cả, dù có phải mất mạng hắn cũng cam lòng.

"Anh trai, ta phải đến Aslan điều tra một việc nên không thể đi cùng ngươi" Hoả Hạ Y Lạc giọng nói tràn đầy bất đắc dĩ cùng đau khổ, hắn thực sự rất muốn cùng Thương Tẫn tới Nhân Đức Đế Quốc.

Nhưng lệnh của Bạch Ngân Tế Ti vĩnh viễn không thể làm trái.

Trong thâm tâm hắn cũng hiểu rằng lần này hai người gặp mặt không biết chừng sẽ là lần cuối cùng. Lần sau gặp lại, một người cũng chỉ có thể hướng về bia mộ của người kia, khóc lóc trong câm lặng...

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 0+2: 4: Nụ Hôn Thần Chết (4)

Editor:SuraChan

***

[Hải Vực Lôi Ân phía Tây Aslan]

Gió lốc điên cuồng gào thét không có điểm dừng, sinh ra loại khí lưu phảng phất hơi thở của địa ngục. Trong không khí, một lượng lớn hơi nước cùng hồn vụ hoàng kim tụ hợp lại một điểm với tốc độ kinh hoàng. Đứng trên lập trường của một người bình thường, cảnh tượng trước mặt báo hiệu một thảm hoạ tàn khốc sắp đến gần, trong mắt các nhà hồn thuật, nó càng giống như một lời tiên tri chết chóc đã trở thành sự thật. Đất trời u tối như một hắc động thật sự, giờ phút này tựa như hết thảy những cánh cửa dẫn lối đến cõi chết đều chầm chậm mở ra. Bốn phía vang vọng tiếng gào thét chói tai của những vong linh giãy giụa chờ đợi cơ hội trở lại tàn phá nhân gian.

"Vương Tước..." Glanz đứng bên bờ biển, thân ảnh cô đơn tịch mịch như một pho tượng bằng ngọc thạch. Anh vừa mới nhỏ vài giọt nước quả Hi Tư Nhã vào mắt, trông thấy rõ mồn một toàn bộ đất trời đang rung chuyển vì một xoáy nước khổng lồ đang điên cuồng hấp thụ hồn vụ hoàng kim ở Hải Vực Lôi Ân. Nhìn về phía trung tâm, những dòng hồn vụ hoàng kim tinh thuần một mực sôi trào khiến cho bất kì ai trông thấy đều cảm thấy sợ hãi, là cảnh tượng tráng mĩ mà bất kể hồn thuật sư nào cũng phải nín thở mà quan sát.

https://thuviensach.vn

Cái này nhất định là do Vương Tước của mình, Gilgamesh gây ra!

Trong đại lục Odin này chỉ có ngài ấy mới có thực lực như vậy.

Chân mày sắc bén nhíu chặt của Glanz khôi phục lại vẻ tuấn tú như cũ, giờ phút này không khác gì một đứa bé thất lạc gia đình trong nhiều năm cuối cùng cũng tìm được đường về nhà, niềm vui sướng biến thành những giọt long lanh chảy ra từ hai hốc mắt.

Gương mặt đẹp đẽ nhanh chóng bị nước mắt làm ướt, toả ra mị lực đặc biệt. Không ai có thể tưởng tượng được, mấy ngày trước thiếu niên ấy còn biểu hiện ra sát khí cuồng loạn như [Thao Thiết]* chui lên từ tận cùng địa ngục.

*một giống quái vật, theo như rumour thì nó là hồn thú thứ nhất của Gilgamesh 😯, con thứ hai là Khoan Dung:v (Mọi chú thích là của người edit)

"Vương Tước, Vương Tước, ta..." Glanz dồn hết dũng khí bước về phía Vương Tước của mình, thống khổ cùng đau đớn trong lòng nhanh chóng bao phủ và bào mòn lí trí của anh. Glanz dùng tay ôm lấy trán mình thật chặt, nước mắt hối hận mãnh liệt chảy ra, trong miệng phát ra tiếng nấc nho nhỏ. Đối diện với Vương Tước xa cách nhiều năm, gương mặt tuấn tú lạnh lùng như được đẽo tạc từ băng tuyết của Ngân Trần hiện lên trước mắt anh. Glanz nhìn chằm chằm vào hai tay, cảm giác như trên đó dích đầy máu tươi nhầy nhụa phát buồn nôn.

Một đời này, Glanz sẽ không bao giờ có thể tha thứ cho mình...

"Ngươi tới đây làm gì hả Glanz?" một thanh âm lành lạnh phá vỡ tiếng nức nở của anh. Ngay lập tức Glanz không phản ứng kịp, cảm thấy rõ ràng cái ớn lạnh như bị một miếng băng lạnh ma sát trên da đầu. Anh nhận ra được một hồn lực áp đảo xuất hiện đằng sau mình, trong chớp mắt đã đặt ngón tay lạnh lẽo của hắn lên vị trí tước ấn sau lưng. Chỉ cần mình có cử

https://thuviensach.vn

động một chút, dù là ai cũng có thể đem tước ấn của bản thân mình phá nát.Glanz cố gắng giữ bình tĩnh, suốt bốn năm trời mới được gặp lại Vương Tước, anh không muốn chết ở chỗ này.

Lẳng lặng giằng co mấy phút, Glanz bắt được một tia hồn lực yếu ớt của đối phương. Trong nháy mắt anh đột nhiên xoay người, ở tay hiện ra thanh đao hướng sau lưng chém tới. Lúc này hồn lực của Glanz đã hoàn toàn phục hồi, anh quyết trong một đòn giải quyết luôn kẻ đứng sau lưng mình.

Nhưng tay phải lại chém vào hư không.

Phía sau anh không có một bóng người.

Ngay lập tức, cặp mắt Glanz tối sầm lại, cả người đột nhiên bị ném lên không trung, giống như bị một bàn tay khổng lồ hất văng ra, nặng nề ngã xuống đất.

"chớ có lao tâm tổn sức nữa, ngươi không phải đối thủ của ta đâu, hơn nữa ta cũng không muốn chấp nhặt ngươi làm gì" trong không khí truyền đến một thanh âm lạnh lùng, một chàng trai anh tuấn đến mức khó có thể diễn tả thành lời hiện thân trước mặt Glanz, "Ta là Vương Tước Cấp Sáu của Hoả Nguyên Ngải Nhĩ đế quốc, Tá Chi Cách Hoả Hạ Y Lạc"

"Tá Chi Cách?" Glanz giờ phút này đang nằm vật trên nền đất trợn mắt nói.

"Không sai, ta là em trai của Vương Tước Tá Chi Cách Thương Tẫn" trên mặt Hoả Hạ Y Lạc như cũ vẫn không biểu lộ cảm xúc, ngữ điệu lạnh lùng như thể Glanz với một món đồ vật vô tri vô giác không có khác gì nhau.

Nhưng mà đây mới chỉ là cái vỏ bọc thôi, trên thực tế trong nội tâm của Hoả Hạ Y Lạc đang tràn ngập bất mãn. Bất kể Glanz trước đây là ai, hắn bây giờ năng lực cũng chỉ bằng một sứ đồ cấp hai là cùng. Một vì hắn chỉ là

https://thuviensach.vn

sứ đồ lại dám tấn công Vương Tước, hai vì hắn dám tự mình trở về nước, điều này thật không thể tha thứ. Nếu không phải Thương Tẫn cứu hắn, bây giờ có lẽ cũng chỉ như một con [Thao Thiết] mà thôi!

"Ngươi tới đây bắt ta lại sao?" Glanz ngồi bật dậy từ dưới nền đất, vô số hoa văn màu vàng kim hiện lên trên người. Giờ phút này giống như một con đại bàng giương cánh chuẩn bị nghênh chiến.

Vốn đã không để Glanz vào mắt, Hoả Hạ Y Lạc không nói một lời nào. Có lẽ hắn chán ghét phải tốn nước bọt với một sứ đồ phản bội. Đồng tử hắn co lại, ầm một tiếng, Glanz vừa mới đứng dậy đã lại như một tảng đá lớn nặng nề ngã xuống lần nữa.

"Vương Tước Đại Nhân, xin đừng tuỳ ý sử dụng hồn lực ở nơi này" giữa lúc Hoả Hạ Y Lạc đang dạy dỗ Glanz thì sau lưng họ hiện lên một thân ảnh tối đen.

"Là ai?" Hoả Hạ Y Lạc nhất thời phát động những hoa văn hoàng kim trên người, phảng phất hình bóng của một bầy lang sói trong đêm đông, đôi mắt toả ra ánh sáng quỷ dị khiến người ta phát run.

Cái bóng ấy quỳ một gối xuống đất. Áo choàng màu xanh nhạt rộng đến mức che kín cả khuôn mặt. Hắn cử động có chút miễn cưỡng, trên người hắn cũng không toả ra quá nhiều sát khí nhưng lại đem đến cảm giác hết sức dị thường. Không kể là Hoả Hạ Y Lạc giờ phút này ngập chìm trong sát khí hay Glanz đang nằm sõng soài trên đất cũng cảm thấy trong không khí có chút kì quái, trong lòng dấy lên nỗi bất an.

"Ta là Sứ Đồ Cấp Ba, Lợi Ngang Tư" Lợi Ngang Tư cúi người xuống, nhẹ nhàng kéo xuống mũ trùm đầu, dung nhan chỉ có thể dùng từ quỷ dị để hình dung hiện ra trước mặt Hoả Hạ Y Lạc.

Rốt cuộc đây là kiểu mặt gì vậy?

https://thuviensach.vn

Vẻ tuấn tú của hắn có thể dễ dàng nhận ra nhưng lại không thể nào nhìn rõ được ngũ quan, giống như có một tầng sương mù làm thành mặt nạ dính chặt trên mặt hắn.

Ở một bên, Glanz trên mặt viết đầy nghi vấn, cảnh tượng trước mắt có một chút không thoải mái. Tại sao một Sứ đồ Cấp Ba lại phải hạ mình hành lễ trước một vương tước cấp thấp.* Điều này ở Aslan là chuyện không thể tưởng tượng ra nổi.

*trong chương Viễn Thế của Phong Tân Đạo, Ngân Trần và Glanz đều không hành lễ với Tất Lạp.

(mọi chú thích là của người edit)

"Tại sao lại không được?" Hoả Hạ Y Lạc hất cằm, khinh miệt hỏi.

Lợi Ngang Tư giơ ngón trỏ chỉ vào xoáy nước phía nơi xa "Hắn sẽ phát hiện!"

"Ở khoảng cách xa như vậy, hắn tấn công chúng ta như thế nào? Kể cả Hoả Tước cũng rất khó điều động nguyên tố trong cự li như thế, huống chi hắn chỉ là hồn thuật sư hệ nước thôi. Ngươi cảm thấy rằng hắn có thể bắn ra chông băng tới đây hay dâng nước biển tấn công chúng ta hả Lợi Ngang Tư?" Giọng nói của Hoả Hạ Y Lạc có chút khinh thường.

Lợi Ngang Tư không phản ứng lại địch ý của Hoả Hạ Y Lạc, trầm mặc không nói.

Bất ngờ hắn dự cảm được điều gì đó, nhẹ nhàng nhắm mắt lại. Một lần nữa mở ra, hai con ngươi đã biến thành màu đỏ tươi. Ánh sáng toả ra xuyên thấu màn sương mù trên mặt hắn, kinh dị đến ghê tởm, cả người giống như một con quái vật viễn cổ.

https://thuviensach.vn

"Chạy mau!" Lợi Ngang Tư thét lên một tiếng, không khí chợt nổ tung làm hỗn loạn hồn vụ xung quanh. Trong chớp mắt, vô số khí lưu sắc bén cùng tiếng vang chói tai muốn đâm thủng mảng nhĩ như những lưỡi dao tử thần hướng về phía Glanz cùng Hoả Hạ Y Lạc lao tới. Tốc độ của chúng vượt qua cực hạn, đến cả Hoả Hạ Y Lạc cũng không nhận ra được chúng từ nơi nào tới, những vết thương nho nhỏ trên người hắn dần hiện ra, hơi thở của tử thân phút chốc bao trọn lấy hai người bọn họ...

Hoàn

@SuraChan đúng như ta đã nói, xong chương này sẽ dồn toàn lực edit 😶 Vấn đề là chương này dài tới tận 50 trang word lận (lúc nhìn số trang ta suýt xịt máu mũi =.=). Vì mọi người ta sẽ cố, tầm 3 ngày là ổn. Chờ đợi là vinh quang a~~~

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 0+2: 5: [Đặc Điển] Phong Tân Đạo Biệt Chương: Quyền Trượng Của Vương Gia (1/2)

Editor:SuraChan

***

Note: Trước khi bắt đầu đọc biệt chương này, ta muốn khẳng định lại một điều: Chương thứ 13 là do đồng nghiệp của Quách Kính Minh viết, không được xuất bản trong chính văn! Ta không bàn luận tại sao ông ấy lại để cho đồng nghiệp của mình chấp bút chương cuối của Phong Tân Đạo rồi bỏ rơi Tước Tích năm năm liền. Trước khi ông ấy xuất bản quyển bốn, tất cả vẫn là một bí mật.

Ta rất vui khi mọi người có thể chia sẻ chương này với nhiều người hơn nữa, vì không có nhiều người biết đến sự tồn tại của Chương thứ 13! Ta rất vui khi được đem chút tài mọn tìm hiểu và edit chương này cho mn, mong mn tiếp tục ủng hộ bằng cách bình chọn và bình luận bên dưới. Ta cũng là fan cứng của Tước Tích nên những thắc mắc của mn cứ bình luận vô đây, ta sẽ cố gắng trả lời trong tầm hiểu biết của ta hoặc tìm hiểu giúp mn.

多谢!

***

Quyền Trượng Của Vương Gia.(1/2)

https://thuviensach.vn

[Phía Tây Aslan, Tháp Thành Josephine, vách núi đối diện bờ sông]

Giống như quái vật khổng lồ vừa mới thức tỉnh, một trận rung động mãnh liệt cùng hồn lực dày đặc truyền ra từ trong đất, như tiếng chuông hùng hậu trong trời đất đánh lên một tiếng rung chuyển, hồn lực cực đại nổ tung làm vặn vẹo cả không gian.

Tựa hồ như có một con quái thú giãy giụa trong lòng đất, toàn bộ dáng núi cùng mặt đất mấy dặm xung quanh đều kịch liệt chấn động. Hai người đứng trên mỏm núi miễn cưỡng mới có thể đứng thẳng.

"Hồn lực mạnh mẽ như vậy toả ra từ lòng đất, chẳng lẽ Tây Lỗ Phù đã [Ám Hoá]?" Tiểu Cổ Nhĩ Khắc thân thể lay động không ngừng.

Vô số hồn lực từ trong đất mãnh liệt phóng ra, nếu có quả Hi Tư Nhã (Cecila) chắc chắn sẽ thấy rõ, dòng sông lúc này đã biến thành một đại dương hồn lực, gió lốc cuồn cuộn, tựa hồ có thể phá huỷ tất cả. Mà bây giờ, vì mật độ hồn lực quá dày đặc, nhiều đoạn bờ sông đã bị chuyển hoá thành nước bạc. Vách núi bị một lực lượng cuồng bạo làm vỡ ra một mảng. Khi Tiểu Cổ Nhĩ Khắc suýt nữa ngã nhào, chấn động núi lở đất mòn cùng hồn lực được giải phóng bất chợt ngưng bặt, giống như có người vừa nhấn nút ngưng đọng. "Làm sao lại dừng lại?" Tiểu Cổ Nhĩ Khắc mặt đầy nghi vấn, ánh mắt trong suốt như hai viên bảo thạch tinh khiết, gương mặt hắn được bao quanh bởi một vẻ hoàn mỹ tựa như một loại điêu khắc.

"Đây chính là thực lực của Tác Nhĩ. Hắn đã giải phóng [Phược Hồn]." Cổ Nhĩ Khắc nhìn về bãi đất trống ven sông, mặt đất mới phút trước còn phập phồng chấn động trong nháy mắt đã yên tĩnh lại, tựa như gợn sóng đã qua, con mãnh thú bị giam cầm không ngừng giãy dụa đột nhiên khôi phục vẻ an tĩnh ban đầu. Nhưng trung tâm trận địa kia vẫn không ngừng co rút, hắn ở vách núi bên này đã thấy khoảng cách với bờ sông tăng lên đáng kể, một góc núi bị phá vỡ thành những hang động lởm chởm, phần phía bên kia nơi Tây Lỗ Phù cùng nhóm người bị lôi xuống lòng đất đã khôi phục diện

https://thuviensach.vn

mạo, không nhìn ra một chút dấu vết nào. Lông mày Cổ Nhĩ Khắc từ từ nhíu chặt lại, nơi chân mày phảng phất vẻ thanh tú như vầng trăng trên mỏm núi, "thật kì quái, tại sao hồn lực của Tác Nhĩ đột nhiên lại biến mất?"

Đã là hồn lực, từ hồn thuật sư đến hồn thú trong cơ thể thả ra, trừ khi bị trực tiếp hấp thụ và tiêu hao ở bên ngoài, không thể nào trong nháy mắt bốc hơi. Vậy mà hồn lực khổng lồ của Tác Nhĩ phút chốc biến mất, điều này hiển nhiên trái với lẽ thường. Hơn nữa, hồn lực giải phóng ra cũng bị cắt đứt, tình huống như vậy chỉ có thể phát sinh khi hồn thuật sư đó tử vong. Chỉ một cái chết chí mạng mới có thể cắt đứt hoàn toàn lượng hồn lực được giải phóng. Cổ Nhĩ Khắc không dám nghĩ tiếp.Ở Phong Nguyên, về xếp hạng Tác Nhĩ đứng hàng thứ tư, chỉ sau Vương Tước Cấp Một Bạc Y Tư, Sứ đồ thiên Mạt Đức Nhĩ và Tây Lỗ Phù. Nhưng hắn chính là Vương Tước cấp Hai tân nhiệm luôn ẩn giấu thực lực, theo Tây Lỗ Phù, một khi hắn phát động thiên phú thành công, cộng thêm hồn khí, bản thân mình có sử dụng trạng thái hắc ám cũng không bì lại được. Lúc Tác Nhĩ còn là sứ đồ cấp Hai đã từng giao đấu với hắn, thực ra lúc ấy năng lực của hắn đã ngang ngửa Vương Tước cấp cao. Nay hắn trở thành Vương Tước rồi, thực lực chắc hắn đã vượt xa Tây Lỗ Phù cùng Mạt Đức Nhĩ, chỉ xếp sau Bạc Y Tư. Đại khái cũng chính vì vậy mà chỉ có Bạc Y Tư mới có thể dùng [Phược Hồn Tác] ức chế hồn lực cực đại của hắn, Cổ Nhĩ Khắc suy đoán. Thiên phú của hắn [Cực Lạc Tịnh Thổ] cùng thiên phú của Bạc Y Tư [Thần Phong Chức Tác] (Phong Thần Dệt Lưới) là hai trong số ít thiên phú hoàn mỹ nhất, năng lực gần như bất bại, chính là kiệt tác của Bạch Ngân Tế Ti. Nếu thực sự Tác Nhĩ bị kết liễu, đối phương là loại quái vật đáng sợ đến thế nào, hắn không dám tưởng tượng tiếp.

"Đi xuống xem một chút là biết mà" Tiểu Cổ Nhĩ Khắc cắt ngang khúc trầm tư của Cổ Nhĩ Khắc. Hắn chưa kịp nói gì đã thấy đệ đệ của mình từ vách núi nhảy xuống, động tác cực kì ưu nhã, giống như cưỡi trên gió. Thân thể hắn trong không trung được một luồng khí lưu nâng lên, tư thế nhẹ nhàng chậm rãi rơi xuống đất, dưới hai chân văng lên chút bụi bặm.

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt sau khi hắn chạm đất, Cổ Nhĩ Khắc cảm thấy có một trận rung động nho nhỏ cực kì khó phát hiện. Miệng hắn vừa mở ra định nhắc nhở đệ đệ, thanh âm chưa kịp thoát ra, mặt đất đã truyền tới những chấn động kịch liệt. Hắn trông thấy rõ đất dưới chân Tiểu Cổ Nhĩ Khắc nhô ra một khối, một bàn tay nham thạch từ dưới đất chui lên hướng Tiểu Cổ Nhĩ Khắc bắt đi. Nhưng hắn nhanh chóng tránh được, lùi về sau rút lui. Vậy mà ngay sau đó một bàn tay khác cũng xuất hiện, không ngừng quơ múa trong không trung, cố gắng bắt lấy Tiểu Cổ Nhĩ Khắc. Tiểu Cổ Nhĩ Khắc thấy vậy liền phóng vút lên như một tia chớp màu đen, nhanh nhạy tránh né những bàn tay nham thạch xông lên như vũ bão. Mỗi lần tóm hụt hắn, bàn tay ấy lại dài thêm ra, mọc thêm nhiều gai nhọn sắc bén. Một khi bị tóm được, hắn sẽ chết ngay tức khắc.

Tiểu Cổ Nhĩ Khắc nhìn cảnh tượng trước mắt, tinh thần căng thẳng tột độ. Những bàn tay khổng lồ nhanh chóng bị một đao gió lớn cắt lìa, rối rít đổ xuống.

Hắn nhìn bàn tay nham thạch ngã rạp, khoé miệng nhếch lên lộ ra một nụ cười đầy tà khí rất hợp với cá tính của hắn, thoạt nhìn rất giống một thiếu niên tuấn tú bất cần. Trong phút thư thả, xung quanh đột nhiên phát ra tiếng nổ, vô số gai đá nhọn dài thi nhau chồi lên từ mặt đất, hướng Tiểu Cổ Nhĩ Khắc đâm tới. Hắn thất kinh, không ngờ có đợt công kích thứ hai, tay chân nhất thời luống cuống không biết làm sao, một giây kế tiếp những gai nhọn ấy đã đến sát bên mình.

Cổ Nhĩ Khắc trong nháy mắt xuất hiện bên cạnh hắn, hai tay triệu hồi một vòng hồn vụ hoàng kim, trong đêm tối cực kì nổi bật. Bằng tốc độ không thể nhìn thấy bằng mắt thường, hắn cúi xuống, hướng nền đất nhấn một cái, ánh sáng chói loà từ bàn tay khuếch tán ra. Một tấm lá chắn khí to lớn hiện ra dưới chân Tiểu Cổ Nhĩ Khắc, ngăn cản thứ gai nhọn kia tấn công.Tiểu Cổ Nhĩ Khắc lúc này mới dám thở phào nhẹ nhõm, hắn đứng trên

https://thuviensach.vn

tấm lá chắn tản ra thứ ánh sáng đỏ hồng, áo giáp vì phản xạ ánh sáng cũng biến thành màu đỏ sẫm.

"Cảm ơn ca ca" Khoé miệng của hắn trưng lên một nụ cười.

"Ngươi cứ hành động bồng bột như thế sau này trở thành Vương Tước làm sao được" ánh mắt Cổ Nhĩ Khắc lạnh lùng, cả khuôn mặt như bị bao phủ bởi một tầng hàn khí, khiến người ta có cảm giác khó gần.

"Không sao đâu, có bọn họ cùng Tây Lỗ Phù ở đây, Tác Nhĩ ắt tìm được cách làm cho ta sống lại" Tiểu Cổ Nhĩ Khắc cười toe toét. Mặc dù anh em họ mặt mũi giống nhau nhưng lại đem đến cho người ta cảm giác hoàn toàn khác biệt. Người anh Cổ Nhĩ Khắc mang dáng vẻ chững chạc thành thục, làm gì cũng tỉ mỉ cẩn thận, giống như một trưởng giả am tường thế sự mà em trai hắn, Tiểu Cổ Nhĩ Khắc rõ ràng vẫn còn non nớt, hành xử bồng bột, hùng hùng hổ hổ như một thiếu niên nông cạn chưa hiểu cách đối nhân xử thế. Đem hai người ra so sánh, Cổ Nhĩ Khắc lý trí tỉnh táo và ít nói, mang đến cảm giác khó gần, trong khi đó Tiểu Cổ Nhĩ Khắc so với anh trai hoạt ngôn hơn nhiều, tính tình sáng sủa, trên mặt cũng hay trưng lên nụ cười cho người ta cảm giác hoà ái, dễ dàng kết thân. Ở Phong Nguyên, dù hai người giống nhau như đúc, rõ ràng Tiểu Cổ Nhĩ Khắc được nhiều cô gái mến mộ hơn.

"không bao giờ có chuyện dễ dàng như vậy đâu" Cổ Nhĩ Khắc nhìn xuyên qua tấm lá chắn, thấy được gai đá mọc chi chít như rừng rậm, chân mày nhíu lại, sắc mặt càng thêm nghiêm trọng.

Chú ý biểu lộ của anh trai, Tiểu Cổ Nhĩ Khắc không nhịn được cũng cúi xuống, bên dưới tấm lá chắn trong suốt, mặt đất vốn bằng phẳng đã mọc ra vô số gai nhọn chen chúc nhau như rừng trúc rậm rạp, địa hình trong nháy mắt bị sửa đổi hoàn toàn. Trong lòng hắn có chút run sợ "Có thể dùng một luồng hồn lực yếu ớt để thay đổi địa hình trong phạm vi lớn như vậy, thật

https://thuviensach.vn

không thể tin nổi. Những địa tước chúng ta từng giao đấu trước đây cũng không dễ dàng làm được"

"Không, ngươi đã đoán sai trọng điểm" Cổ Nhĩ Khắc nói.

"Cái gì mới là trọng điểm?" Tiểu Cổ Nhĩ Khắc không hiểu.

"Trọng điểm là ở chỗ, người này vừa có thể đối phó với Tây Lỗ Phù, Tác Nhĩ cùng Y Hách Lạc Tư hồn lực hùng hậu, vừa có thể phân ra tinh lực tới đây công kích chúng ta, thử nghĩ xem, trên thế gian ai có thể làm được điều này?" Từ trong mắt Cổ Nhĩ Khắc loé lên một tia sáng sắc bén, tựa như trong đó ẩn giấu hai thanh đao bén nhọn.

"Bạc.. Bạc Y Tư?" bị ca ca hỏi như vậy, Tiểu Cổ Nhĩ Khắc lờ mờ nhận ra. Sợ hãi trong cơ thể dần dần lộ rõ ra ngoài, hiện lên trên khuôn mặt hắn. Ở đại lục Odin, có thể đối kháng với Tây Lỗ Phù, Tác Nhĩ, Y Hách Lạc Tư cùng thợ săn phong tân liên thủ lại, e rằng chỉ có Bạc Y Tư. Nhưng với loại năng lực này, Bạc Y Tư không thể phân ra tinh lực điều khiển nguyên tố khác trong cự li như vậy, hơn nữa lại còn là nguyên tố khó điều khiển nhất là địa nguyên. Hắn không dám tưởng tượng dưới lòng đất kia giao tranh cùng đám người Tây Lỗ Phù là quái vật như thế nào. "Tên kia so với Bạc Y Tư ắt hẳn cũng là dạng thực lực biến thái. Trên đời này còn có loại người như vậy tồn tại sao? Đúng là không thể tha thứ. "Cổ Nhĩ Khắc không trả lời hắn, yên lặng nhìn xuống chân, trên mặt không có chút lơi là, ngược lại còn ngày càng nghiêm trọng hơn.

Tiểu Cổ Nhĩ Khắc lần đầu trông thấy biểu cảm như vậy của anh trai, sợ hãi trong lòng ngày càng tăng lên.

"Chúng ta xuống đó thám thính một chút" Nghĩ ngợi hồi lâu, Cổ Nhĩ Khắc nói ra mấy từ này.

"Làm thế nào được? Người của Phong Nguyên chỉ có thể bay trên trời, không thể giống người của Địa Nguyên có thể độn thổ" Tiểu Cổ Nhĩ Khắc

https://thuviensach.vn

tỏ ra bất lực.

"Dùng [Phục Ma Giả]" Cổ Nhĩ Khắc nhẹ nhàng nói. Sau đó hắn xoay người, không khí sau lưng hắn vặn vẹo một hồi, mười hai thợ săn phong tân trong nháy mắt hiện thân trên tấm lá chắn. Áo bào của họ dưới ánh trăng phảng phất như một đám u linh màu trắng.

"Các ngươi chờ ở chỗ này, ta cùng Tiểu Cổ Nhĩ Khắc xuống đó xem xét một chút"

"Tuân lệnh" Mười hai người bọn họ cung kính trả lời.

Bên cạnh đám thợ săn phong tân là một thiếu niên mặc áo giáp trắng bạc tinh khôi, trên người bao phủ bởi khí lưu, dung mạo trẻ tuổi lại vô cùng tinh xảo, cặp mắt an tĩnh, giống như đang ngủ thiếp đi.

o0o

Ba người vừa mới bay vút về phía trước một đoạn, rung động kịch liệt dưới chân trong chớp mắt đã ngừng lại, mà trận áp mãnh liệt như cắn nuốt hết thảy hồn lực ở đây cũng biến mất, giống như bị người nào đó dời đi không một chút dấu vết.

"Tại sao dừng lại?" Quỷ Sơn Liên Tuyền dừng bước trên mặt tuyết, gương mặt tinh xảo hoàn mỹ không tì vết như tuyết trắng của nàng lộ ra, bóng loáng như ngọc thạch, da thịt mềm mại toả ra những tia sáng êm dịu.

"Ai mà biết được" A Khắc Lưu Khắc ngồi dựa vào thân cây khô, mặt mũi tái nhợt, không khác gì toàn thân vừa trúng phải bệnh rất nặng. Đôi môi tím bầm nứt ra vài chỗ. Trên người hắn chằng chịt vết thương, mặc dù ở trong trận [Vĩnh Sinh] đã khôi phục không ít, vừa mới trải qua vận động kịch liệt nhiều vết thương lại nứt ra, bắt đầu rỉ máu ra ngoài. "Trước kia chiến đấu với quái vật cũng không đến nỗi phát sinh loại chuyện kì quái thế này"

https://thuviensach.vn

Vừa nói xong, trong thân thể hắn dâng lên một trận co thắt, như có vô số thanh đao chém vào cơ thể. "Ba" từ miệng hắn nhổ ra một ngụm máu tươi sền sệt. Máu tiếp xúc với không khí, nhanh chóng bị ngưng kết bởi hơi lạnh, trên mặt tuyết lưu lại một viên đá đỏ hồng.

Thiên Thúc U Hoa bên cạnh Quỷ Sơn Liên Tuyền nhìn A Khắc Lưu Khắc, không chút đành lòng, nghĩ nếu không phải chàng trai lạnh lùng ấy cứu mình ra khỏi khu rừng rậm rạp chằng chịt, mang mình chạy trốn, mà thiên phú Vĩnh Sinh của mình hoàn toàn vô dụng với thứ ánh sáng kì quái kia, bản thân đã chết từ lâu rồi. Nghĩ tới đây, nàng nhắm mắt vận dụng hồn lực, hồn lộ dưới da nổi lên, phảng phất ánh sáng màu vàng chói mắt. Dưới chân nàng, một trận đồ xoay tròn loé sáng nhanh chóng hiện ra, giống như cái mâm bằng vàng không ngừng chuyển động.

Từ trận đồ toả ra ánh kim quang, vết thương trên người A Khắc Lưu Khắc chậm rãi khép miệng, cụp lại như lá cây xấu hổ.

A Khắc Lưu Khắc chú ý những phần da thịt lộ ra trên cổ, hai tay và hai chân Thiên Thúc U Hoa, hồn lộ trên người có rất nhiều đoạn đứt gãy thậm chí trống trơn, có thể thấy được mạch hồn của nàng không hề trọn vẹn. Khi nàng vận dụng hồn lực cũng không được lưu loát như người thường, thực lực giảm đi rất nhiều. Hắn cũng để ý thấy trận Vĩnh Sinh Thiên Thúc U Hoa tạo ra cũng không khác là bao, có rất nhiều hoa văn bị cắt đứt, thậm chí là thiếu sót, hồn lực lưu động phía trên bị tắc nghẽn, buộc phải đổi hướng khiến tốc độ xoay tròn của trận chậm lại đáng kể, giống như thay phiên nhau miễn cưỡng duy trì cơ khí vận chuyển.Cùng là Sứ đồ Vĩnh Sinh, khó trách ông trời tại sao năng lực của nàng không thể ngang hàng với mẫu thân, cô gái này đã thừa kế mạch hồn không hoàn chỉnh. A Khắc Lưu Khắc thầm nghĩ.

Quỷ Sơn Liên Tuyền thấy Thiên Thúc U Hoa hết sức duy trì trận Vĩnh Sinh, đem hồn lực khuếch trương ra ngoài, tạo ra trận Vĩnh Sinh mới, tăng tốc độ hồi phục của A Khắc Lưu Khắc.

https://thuviensach.vn

A Khắc Lưu Khắc bị ánh mắt của Quỷ Sơn Liên Tuyền thu hút, hắn bất ngờ phát hiện, Quỷ Sơn Liên Tuyền sở hữu mạch hồn giống Thiên Thúc U Hoa như đúc. Hơn nữa, hồn lộ trên người nàng cũng không hoàn chỉnh, tồn tại rất nhiều thiếu sót. Đây là thực lực của Vương Tước Thứ Năm Thuỷ Nguyên, cũng chính là người thừa kế của Vương Tước Vĩnh Sinh Tây Lưu Nhĩ sao? Vốn là thành viên của [Phong Âm] rất nhiều tin tức về Vương Tước cùng Sứ đồ Thuỷ Nguyên được hắn nắm chắc trong lòng bàn tay.

A Khắc Lưu Khắc suy tính, hai trận Vĩnh Sinh phóng thích ra lại có thể hợp nhau đến kì lạ, tất cả những điểm không trọn vẹn hay đứt lìa đều ăn khớp với đối phương, tạo thành một trận Vĩnh Sinh hoàn mỹ không một chút sứt mẻ. Trận đồ trong chớp mắt xoay tròn nhanh gấp mấy lần, toả sáng rực rỡ.

A Khắc Lưu Khắc cảm giác được, tất cả những vết thương trên người mình khép lại với tốc độ đáng kinh ngạc. những đốt xương nát bấy hoặc gãy lìa, bắp thịt tê liệt hay các dây thần kinh đều nhanh chóng phục hồi như cũ, máu thịt tươi mới sinh trưởng chóng mặt.

Đây chính là thực lực của trận Vĩnh Sinh hoàn thiện sao? A Khắc Lưu Khắc trong lòng đầy kinh ngạc. Ngay cả Quỷ Sơn Liên Tuyền và Thiên Thúc U Hoa cũng không nghĩ tới, trận đồ họ tạo ra lại ăn khớp, sinh ra năng lượng lợi hại như thế. Trên mặt hai người lộ ra biểu cảm giật mình giống hệt nhau.

Chỉ một lát sau, ánh sáng tản đi, trận Vĩnh Sinh từ từ biến mất, giống như ngọn nến bị thổi tắt, cuối cùng không còn chút dấu vết. A Khắc Lưu Khắc cũng hoàn toàn hồi phục. Hắn ngồi trên thân cây khô, gương mặt tái nhợt kia đã mất dạng. Ở cạnh hai người bây giờ là một nam tử trung niên đứng thẳng dậy, dù quần áo rách nát loang lổ vết máu nhưng trên người tỏa ra hơi thở sắc bén, như thanh kiếm được tuốt ra khỏi vỏ. Ngũ quan cường tráng phát ra anh khí thành thục, hoàn toàn lộ rõ là một nam tử trung niên cương nghị.

https://thuviensach.vn

"Hai người các ngươi thật là kì quái" thanh âm của A Khắc Lưu Khắc có chút trầm thấp, giống như tiếng sấm từ xa vọng tới, xuyên thấu tâm can người khác.

"Ngươi không cần bận tâm, ngươi không phải người Thuỷ Nguyên, với chúng ta không thù không oán, chúng ta không thể trơ mắt nhìn ngươi chết đi, ca ca ta luôn dạy ta phải giúp đỡ nhiều người. Huống chi ngươi mà chết ở Thuỷ Nguyên không chừng sẽ có cớ phát động chiến tranh." khoé miệng Quỷ Sơn Liên Tuyền hé ra một nụ cười nhàn nhạt, như có như không. Gương mặt trắng nõn của nàng tản ra ánh sáng dịu dàng.

"Không, ta không có nói chuyện đó" A Khắc Lưu Khắc lắc đầu một cái, thân thể từ từ hạ xuống, nhẹ nhàng chạm đất, không lưu lại dấu chân trên tuyết, cả người hắn như không có sức nặng, "Ngươi với ta không có thù oán, không có nghĩa nàng ấy với Phong Nguyên bọn ta không có" A Khắc Lưu Khắc hướng ánh mắt về phía Thiên Thúc U Hoa.

"Cái gì" Quỷ Sơn Liên Tuyền không dám tin điều mình vừa nghe.

"Đùa kiểu gì thế, ta từ nhỏ đến lớn đều không ra khỏi thành, bình dân ở Thuỷ Nguyên còn không được gặp, chưa bao giờ đụng mặt với người của Phong Nguyên, có thể gây thù chuốc oán cái gì!?" Thiên Thúc U Hoa chán ghét nhìn nam tử trung niên trước mặt, biểu lộ bất mãn."Xem ra bọn họ cái gì cũng không nói cho ngươi biết" khuôn mặt A Khắc Lưu Khắc thoáng một ý buồn.

"Bọn họ có thể cho ta biết cái gì?" Thiên Thúc U Hoa khoanh tay trước ngực, xoay người đi, tiếp tục lý sự.

"Nói về phụ thân của ngươi, bí mật về thiên phú ngươi được thừa kế và nguyên nhân cái chết của mẹ ngươi" A Khắc Lưu Khắc càng tỏ ý thương hại. "Nếu bọn họ không chịu nói, hãy để ta nói cho ngươi biết tất cả chân tướng"

https://thuviensach.vn

"Chân tướng?" Quỷ Sơn Liên Tuyền hỏi lại, ánh mắt trở nên sắc bén, tia sáng tinh luyện khó thấy phát ra bên ngoài. "Người của Phong Nguyên cho chúng ta, người của Thuỷ Nguyên biết chân tướng, ngươi đủ tư cách sao?"

"Đúng là ngươi ngoài cuộc thường sáng suốt hơn người trong cuộc " Ngũ quan cường tráng, rắn rỏi như dãy núi của hắn toả sáng dưới ánh trăng "Trí nhớ Thuỷ Nguyên các người đều đã bị Bạch Ngân Tế Ti sửa đổi, các người vẫn luôn sống trong giả dối" đôi mắt hắn phát ra một tia sáng lạnh lẽo như ánh mắt tử thần nhìn chằm chằm Quỷ Sơn Liên Tuyền "Muốn biết sự thật thì hãy yên lặng mà lắng nghe ta"

Trong giọng nói của hắn có chút uy nghiêm, Quỷ Sơn Liên Tuyền cùng U Hoa không nói gì thêm nữa.

"Chuyện này phải truy vấn từ hai mươi mốt năm trước, cũng là lúc Ngải Âu Tư lên mười, hắn chỉ là một người trong hoàng tộc có hồn lực bình thường. Khi đó, nắm trong tay vương quyền của Aslan các ngươi là một người tên Âu Lôi Mỗ. "

" Băng đế tiền nhiệm không phải là phụ thân của Ngải Âu Tư, Thác Lôi Nhĩ sao?" Quỷ Sơn Liên Tuyền thắc mắc, trong lịch sử Aslan, Ngải Âu Tư chính là thừa kế ngôi vị từ cha ruột Thác Lôi Nhĩ.

"Trí nhớ của các người đều đã bị sửa đổi, hơn nữa Băng đế của Thuỷ Nguyên cũng không giống Phong hậu của chúng ta thường xuyên lộ diện, thậm chí với quần thần hắn cũng hạn chế gặp mặt, vậy nên ba quốc gia còn lại không thể nắm rõ việc thừa kế ngai vị của hoàng tộc Thuỷ Nguyên. Bí mật này chỉ có Vương Tước của Phong Nguyên mới được biết. Không ai có thể nghĩ đến, Băng đế Âu Lôi Mỗ lại có thiên phú phòng ngự mạnh mẽ nhất Aslan...[Vĩnh Sinh].."

"Đó chẳng phải là thiên phú của phụ thân ta sao? Chẳng lẽ Âu Lôi Mỗ lại chính là Vương tước Tây Lưu Nhĩ (Hilure)? Thiên Thúc U Hoa hỏi lại,

https://thuviensach.vn

trong ý niệm phát hiện có gì đó không đúng, "Nhất định không phải, nếu cha thực sự là Băng đế làm thế nào lại có sứ đồ?" Thiên Thúc U Hoa nghe được tin tức hiếm hoi liên quan đến mạch hồn Vĩnh Sinh, có chút kích động.

"Tây Lưu Nhĩ là tên của người sau khi trở thành Vương Tước Cấp Sáu"

"Ngươi nói Tây Lưu Nhĩ là Băng đế" Liên Tuyền cố nén trong lòng kinh ngạc, hỏi dồn "hồn lực của Băng đế so với Vương Tước Cấp Một không có mấy chênh lệch, nằm trên đỉnh cao cả về phương diện chính trị lẫn hồn thuật, sở hữu quyền lực tối cao. Thực lực của Tây Lưu Nhĩ khi ấy cùng thiên phú của ông ta còn chưa đủ để áp chế Vương Tước Cấp Một sao? Từ một đế vương chí cao vô thượng trở thành Vương Tước Cấp Sáu, chỉ có kẻ ngu ngốc mới đồng ý làm vậy."

"Ở Thuỷ Nguyên các người, mệnh lệnh của Bạch Ngân Tế Ti là tối cao, ngay cả khi bọn họ bảo ngươi chết, ngươi cũng chỉ có thể phục tùng. Âu Lôi Mỗ can tâm từ bỏ ngai vàng cũng là chuyện bình thường. Kể cả hắn không bằng lòng cũng không thể làm trái mệnh lệnh của Bạch Ngân Tế Ti. Hơn nữa nếu các ngươi cho rằng thiên phú của Tây Lưu Nhĩ chỉ có khả năng trị thương thực sự là sai lầm rất lớn. Tây Lưu Nhĩ mạnh mẽ nhất, cũng đặc biệt nhất chính là khả năng phòng ngự bên ngoài, đồng thời cũng có năng lực công kích cực kì đáng sợ. Trong truyền thuyết, ông ta trong nháy mắt có thể phá huỷ cả một thành phố phồn hoa.""Thiên phú vĩnh sinh có khả năng tàn phá đáng sợ như vậy sao? Ta dùng nó bao nhiêu năm nay thế nào lại không biết điều đó?" Thiên Thúc U Hoa chất vấn A Khắc Lưu Khắc. Mặc dù hồn lộ trong người nàng không toàn vẹn, nhiều năm qua nàng không hề phát hiện thực lực công kích của thiên phú này, cùng lắm là tấm phòng ngự mạnh mẽ nhất, bất kì loại tổn thương nào cũng có thể hồi phục trong phút chốc, tất cả công kích dù trực tiếp hay gián tiếp đều không có hiệu quả.

https://thuviensach.vn

"Uổng công ngươi trở thành Sứ đồ Cấp Sáu, ngay cả năng lực của bản thân còn không biết." thanh âm của A Khắc Lưu Khắc tràn đầy giễu cợt. "Trị thương chỉ là một trong những công dụng của trận đồ Vĩnh Sinh thôi, các người không biết, thực ra trận đồ này luôn chữa khỏi và hấp thụ tổn thương, tự động đem chúng tích tụ lại"

"Tích tụ tổn thương?"

"Ngươi thử đảo chiều trận Vĩnh Sinh đi" A Khắc Lưu Khắc nhìn Thiên Thúc U Hoa lạnh lùng nói. Cùng lúc đó, thân thể hắn được một luồng khí lưu nâng lên, trôi lơ lửng trong không trung. Hắn giơ tay lên, Thiên Thúc U Hoa cùng Quỷ Sơn Liên Tuyền cũng bị một luồng khí quấn quanh, thân thể rời khỏi mặt đất. "Bất kì ai ở trong trận Vĩnh Sinh đảo chiều đều sẽ phải chết"

Thiên Thúc U Hoa nghe được lời của A Khắc Lưu Khắc, hơi sững sờ. Từ nhỏ đến lớn nàng đều có người bên cạnh bảo hộ, không có cơ hội sử dụng trận Vĩnh Sinh, càng không nghĩ đến việc xoay ngược lại chiều quay của nó. Trên thân thể nàng lộ ra những hồn lộ chi chít, ánh kim quang loé lên, dưới chân xuất hiện một trận đồ to lớn. Nàng mặc niệm trong lòng, cắn chặt răng, trận đồ đang quay bỗng dừng lại, xoay tròn theo hướng ngược lại càng lúc càng nhanh.

Nàng cẩn thận để ý xung quanh, đột nhiên phát hiện gốc cây khô bên cạnh nứt ra một vết thương, phía trên vết rách sạch sẽ bằng phẳng, không giống như bị búa rìu thô chém vào mà giống như vết cắt của một vũ khí bén nhọn. Tiếp đến, vỏ cây chợt bốc cháy hoá thành tro bụi. Nàng đang định hỏi A Khắc Lưu Khắc thì trong phạm vi của trận Vĩnh Sinh, tất cả vật thể đều xuất hiện dấu vết tương tự, chen chúc ở mặt ngoài, càng ngày càng nhiều, tựa như bị một đàn kiến đen bu lại. Cuối cùng, "bành" một tiếng, những vật thể đó cùng lúc tan rã thành bột, phát tán trong gió. Lấy Thiên Thúc U Hoa làm trung tâm, trong bán kính năm mươi thước, tất cả vật thể đều bị phá

https://thuviensach.vn

huỷ không thể nào giải thích được. Vốn là mảng rừng rậm rạp trong nháy mắt đã chỉ còn là một khoảng trống lớn.

Quỷ Sơn Liên Tuyền trôi lơ lửng trong không trung nhìn xuống mặt đất. Cỏ cây giờ phút này đã hoàn toàn biến mất không một dấu vết. Ngay cả mặt đất cũng toác ra những vết nứt lớn, giống như thân thể bị thương đầy những vết sẹo dữ tợn đến đáng sợ. Nàng vô cùng kinh ngạc, không tin nổi trận đồ vĩnh sinh lại có thể tạo ra sức phá huỷ khủng khiếp đến thế. Nếu như vừa rồi mình đứng trên mặt đất, không phải đã tan ra thành tro bụi rồi sao. Trán nàng không khỏi đổ mồ hôi lạnh.

"Cái này... Chuyện gì đã xảy ra" Thiên Thúc U Hoa nhìn sang bên cạnh, xung quanh trống trơn không có lấy một đồ vật. Sắc mặt nàng tái nhợt, không dám tin đây là do mình gây nên.

"Trận Vĩnh Sinh có thể đem tổn thương tích tụ giải phóng trên thân thể vật khác, nhanh chóng phá huỷ nó. Trong phạm vi của Trận, không có bất kì thứ gì có thể chịu nổi công kích như thế này, cuối cùng hoàn toàn bị huỷ diệt." A Khắc Lưu Khắc nói tiếp, "Ngươi càng trị thương cho nhiều người, sức tàn phá của thiên phú càng mạnh. Nhưng so với Tây Lưu Nhĩ, năng lực của ngươi không là gì cả.""Làm sao ngươi biết điều này?" Quỷ Sơn Liên Tuyền kéo mình ra khỏi nỗi khiếp sợ, đầu óc tỉnh táo trở lại. Thiên phú của Tây Lưu Nhĩ ngay cả người của Thuỷ Nguyên cũng không biết, làm thế nào Phong Nguyên các người lại nắm rõ trong lòng bàn tay?" Trong lòng Liên Tuyền đã giương ra một lớp phòng bị.

"Ta nằm trong mạng lưới tình báo của Tây Lỗ Phù [Phong Âm], nhiều năm bí mật điều tra các thông tin về Thuỷ Nguyên. Năm đó Băng đế Âu Lôi Mỗ chúng ta luôn kính trọng đột nhiên mất tích. Sau đó chúng ta phát hiện thì ra Âu Lôi Mỗ thay đổi dung mạo, che giấu thực lực công kích của thiên phú, trở thành Vương Tước Cấp Sáu của Thuỷ Nguyên. Chúng ta không hiểu được dụng ý của Bạch Ngân Tế Ti, người đem Ngải Âu Tư còn bé lên thừa kế ngai vị, còn Âu Lôi Mỗ lại tiếp nhận vị trí Vương Tước Cấp Sáu. Lí

https://thuviensach.vn

do cuối cùng là như thế nào, chúng ta không có cách nào tra ra được. Vài năm sau, Tây Lỗ Phù trở thành Phong hậu, khao khát có được năng lực của Tây Lưu Nhĩ nên đã bày ra kế hoạch bắt cóc Tây Lưu Nhĩ, đổ lỗi cho Hoả Nguyên. Kế hoạch của chúng ta không hề có sơ hở nhưng cuối cùng lại không thành công, bởi vì Tây Lưu Nhĩ đã mất tích, hoàn toàn không có một tin tức.

Chúng ta điều tra mãi không có kết quả, cuối cùng chuyển mục tiêu sang thê tử đang mang thai của hắn, cũng chính là Sứ đồ Cấp Sáu, Thiên Thúc U Cơ, mẫu thân của ngươi"

"Mẫu thân của ta" Thiên Thúc U Hoa mơ hồ nhận ra được, kích động, thân thể không ngừng run rẩy. "Chẳng lẽ không phải chết vì khó sinh? Là do các người hại chết?"

"Không, đúng là nàng chết vì sinh khó" A Khắc Lưu Khắc thấy biểu lộ khẩn trương của Thiên Thúc U Hoa, nói.

Nghe được như vậy thần kinh căng thẳng của nàng trùng xuống.

"Nhưng là Phong Nguyên cũng có một phần trách nhiệm" A Khắc Lưu Khắc tiếp tục "Lúc ấy người của Phong Nguyên lẻn vào tẩm cung của nàng, nghĩ rằng nàng sẽ không có nhiều chống cự vì còn đứa con trong bụng, cùng chúng ta giao đấu đứa bé chắc chắn không thể chịu nổi. Nhưng chúng ta không ngờ tới, nàng không quan tâm đến an nguy của đứa trẻ trong bụng mà phát động trận đồ Vĩnh Sinh, dù sao cũng là người thừa kế năng lực của đế vương Âu Lôi Mỗ, người của Phong Nguyên không thể dễ dàng hành động. Cuối cùng vì chiến đấu kịch liệt, kinh động hộ vệ, kế hoạch thất bại. Vì trận đấu kia, Thiên Thúc U Cơ đã sớm sinh, hơn nữa còn chết vì sinh khó. Mà con gái của nàng lại thừa kế hồn lộ Vĩnh Sinh, chúng ta nhanh chóng chuyển mục tiêu sang ngươi lúc ấy vẫn còn nhỏ tuổi. Nhưng sau sự kiện của Thiên Thúc U Cơ, Thuỷ Nguyên tăng cường cảnh vệ, giam lỏng ngươi ở thành trong, kẻ bên ngoài rất khó tiếp cận"

https://thuviensach.vn

"Cái gì?" Thiên Thúc U Hoa như bị oanh tạc bởi lời nói của A Khắc Lưu Khắc, vô số tin tức trong đầu rối loạn. Hiểu, rốt cuộc cũng hiểu rồi. Khó trách gia tộc của nàng lại nhận được đãi ngộ hơn hẳn các gia tộc khác, không phải vì phụ thân vừa là hoàng tộc lại là Vương Tước mà là bởi vì ông chính là đế vương tiền nhiệm. Khó trách mình bị giam cầm trong cung cấm mười mấy năm, không được phép đi ra ngoài, ăn cơm hay đi ngủ cũng có hộ vệ ở bên trông trừng, thì ra là vì không muốn mình bị người của Phong Nguyên bắt mất. Khó trách mỗi khi hỏi về cái chết của mẫu thân, họ cũng không nói gì hơn ngoài việc bà sinh khó mà chết, thì ra mình lại được ra đời trong hoàn cảnh như vậy.Qua nhiều năm như thế mới hiểu ra. Bất kể là loại bí mật gì trên đời, dù được cất giấu như thế nào một ngày cũng bị đưa ra ánh sáng. Những sự thật trần trụi đau đớn xuất hiện trước mắt nàng, nhất thời không thể tiếp nhận. Bao năm qua cái sự thật mà bản thân luôn tin tưởng bây giờ bị người ta bóc trần, bại lộ trong không khí như mãnh thú nanh dài hướng nàng nhào tới, trong phút chốc nuốt mất lí trí "Thì ra là như vậy... thì ra là như vậy..." ánh mắt nàng ảm đạm, tự mình lẩm bẩm, như một cái xác không hồn. Biểu lộ trên mặt vạn phần chật vật.

Quỷ Sơn Liên Tuyền nhìn bộ dáng của Thiên Thúc U Hoa, nhủ thầm tiểu thư quý tộc cao ngạo xưa kia đã không còn, mất đi tất cả khí chất vương giả, biểu cảm chật vật, thân thể mỏi mệt. Nhìn thân thể nhỏ bé của nàng, Quỷ Sơn Liên Tuyền cảm thấy có chút khổ sở, thì ra nàng vẫn luôn cô độc đến thê thảm, từ nhỏ không cha không mẹ, bị giam lỏng trong thành như viên kim cương lấp lánh, một mình lớn lên, nửa bước cũng không rời khỏi ánh mắt theo dõi của người khác. Để che giấu bi thương trong lòng, nàng nguỵ trang bằng vỏ bọc bất cần nhưng nội tâm lại cực kì yếu ớt. Suốt những năm dài nàng luôn cô đơn tịch mịch, không người lắng nghe, không người chia sẻ, chỉ có thể đem đau đớn cất giấu trong lòng. Người thiếu nữ này nội tâm rốt cuộc có bao nhiêu mạnh mẽ?... Đang mải suy nghĩ, nàng đột nhiên cảm thấy trong không khí xẹt qua một tia hồn lực sắc bén, như thanh gươm bị tuốt ra khỏi vỏ.

https://thuviensach.vn

Nàng nhìn xuống, chỉ thấy trong ánh mắt của Thiên Thúc U Hoa sát khí sôi trào, đồng tử phảng phất hình dáng hai ngọn lửa cháy hừng hực, U Hoa nhìn A Khắc Lưu Khắc bên cạnh, trong đôi mắt có một loại dục vọng huỷ diệt thiêu đốt. Trận đồ dưới chân nàng khuếch đại lên mấy lần, bao trùm lên mặt tuyết. Trong phạm vi của nó, tất cả vật thể đều xuất hiện vết thương, như vừa trải qua một trận huyết chiến. Qua một giây, trận Vĩnh Sinh loé sáng, tổn thương được giải phóng ngay lập tức phát nát ba vật thể trên mặt đất.

"Các người dám hại chết mẫu thân ta?! Không thể tha thứ!!!" Khuôn mặt tinh xảo của Thiên Thúc U Hoa trở nên đáng sợ, tay phải cắm vào trong thân thể, móng tay sắc nhọn rạch ra một đường nhẫn nhụi trên da thịt, máu tươi từ vết thương chảy xuống mà nét mặt của nàng vẫn không đổi, tựa như đã mất đi cảm giác đau đớn. Nàng lấy từ trong thân thể một cây cung to lớn, vết thương nhanh chóng khép miệng, khôi phục lại như ban đầu.

"Mẫu thân của ngươi không phải chúng ta hại chết, là do Tây Lỗ Phù hạ lệnh" A Khắc Lưu Khắc sửa lại lời nói của nàng.

Liên Tuyền nhìn vết thương của U Hoa, trong lòng không khỏi giật mình. Dù Sứ đồ Cấp Sáu thừa kế mạch hồn không hoàn chỉnh, tốc độ cũng thật đáng kinh ngạc, không giống thuốc của Tác Nhĩ [Tê Phong Thạch Liên] ở thể khí, vết thương của U Hoa nhanh chóng tự động khép miệng, tốc độ khó có thể sánh kịp. Tổn thương đã bị hấp thụ sao?

"Còn không phải là các người?" Thiên Thúc U Hoa hét lên một tiếng, kéo cây cung trong tay, gió tuyết xung quanh đã biến thành tên băng, nhắm ngay A Khắc Lưu Khắc, sau đó nàng thả lỏng tay, trong không khí xuất hiện thêm năm mũi tên nữa, hướng chỗ hắn lao tới.

"Tiểu nha đầu này không nghe ta nói... Tốc độ rất nhanh nhưng dù sao cũng chỉ là một Sứ đồ cấp Sáu, so sánh với mũi tên của Cổ Nhĩ Khắc là một trời một vực"Trong mắt A Khắc Lưu Khắc xuất hiện một tia hồn lực yếu ớt,

https://thuviensach.vn

không khí vặn vẹo một hồi, năm mũi tên băng bị một năng lượng vô hình làm náy bấy. Thân thể hắn thoáng một cái đã bốc hơi trong không khí. Thiên Thúc U Hoa thất kinh, cẩn thận quan sát xung quanh. Bất chợt nàng cảm thấy được một hơi thở khe khẽ sau lưng, lúc nàng phản ứng đã muộn. Từ cổ truyền đến một cảm giác đau, nhanh chóng lan đến toàn thân, mọi thứ trong tầm mắt bắt đầu mơ hồ, bóng tối như thuỷ triều tràn tới, nuốt mất ý niệm của nàng. Trước khi rơi vào hôn mê nàng nhìn thấy A Khắc Lưu Khắc trôi lơ lửng sau lưng mình, từ từ hiện nguyên hình.

"Ngươi!!!" Quỷ Sơn Liên Tuyền thấy A Khắc Lưu Khắc hạ thủ với U Hoa, nhất thời giận dữ, hồn lộ chằng chịt hiện lên trên thân thể, phát ra ánh sáng chói mắt. Gió tuyết thổi tung vạt áo nàng, giống như một nữ thần chuẩn bị ra trận.

"Không cần lo lắng, trong tình huống thế này nàng nhất định sẽ không nghe ta giải thích cho nên ta chỉ khiến nàng ấy ngủ một chút thôi" A Khắc Lưu Khắc từ trong không trung lạnh lùng nói, lông mi cao vút như dáng núi nằm ngang khiến ổ mắt ở bên dưới giống như một hang động không đáy. Hắn từ từ hạ Quỷ Sơn Liên Tuyền xuống, "mục đích của chuyến đi này không phải là gây thù chuốc oán với các ngươi, nếu không phải bị Tác Nhĩ bắt lại, không chừng ta và Ngải Âu Tư đã thuận lợi đến được Phong Nguyên rồi"

"Tóm lại câu chuyện là như thế nào?" Liên Tuyền trấn tĩnh lại, trong đầu là một mảng hỗn loạn.

"Dù gì chúng ta cũng sẽ trở thành đồng minh, bây giờ nói cho ngươi biết cũng không sao" A Khắc Lưu Khắc lạnh lùng nói, "hãy thật nghiêm túc lắng nghe"

"Ừm" Quỷ Sơn Liên Tuyền khẽ gật đầu một cái, nàng đã chuẩn bị xong rồi, bởi vì nàng biết những điều tiếp theo mình nghe được sẽ đáng sợ như

https://thuviensach.vn

thế nào, ít nhất cũng phải giống như sóng biển trong cơn cuồng phong thô bạo vỗ vào bờ cát, mãnh liệt mênh mông.

"Ở Phong Nguyên chúng ta, Phong hậu Tây Lỗ Phù là một sự tồn tại hết sức đặc biệt. Bởi vì Vương Tước Cấp Một Bạc Y Tư ẩn cư lâu dài, nàng thay ngài ấy một tay tiếp quản thế giới hồn thuật, tất cả Vương Tước và Sứ đồ đều phải tuân theo sự chỉ đạo của nàng. Nàng ngoài tham gia các hoạt động chính trị, ngay cả thế giới hồn thuật cũng nhúng tay vào nên với dân chúng Phong Nguyên, nàng luôn xuất hiện nhiều nhất. Trong lòng họ, Tây Lỗ Phù là chí cao vô thượng. Mọi người kính yêu nàng, ủng hộ nàng, tiếng tăm còn vượt xa Bạc Y Tư cùng Bạch Ngân Tế Ti. Hơn nữa, nàng chính là kẻ thống trị nắm trong tay nhiều quyền lực nhất Phong Nguyên. Nàng phụ trách truyền lệnh của Bạch Ngân Tế Ti, thay Bạc Y Tư thống trị hồn thuật giới, một mình chấp trưởng vương quyền, bất kể tôn giáo, hồn thuật hay chính trị đều ở trong tay nàng cả. Có lúc sự tồn tại của nàng còn cao hơn cả Bạch Ngân Tế Ti, nàng thậm chí còn chống đối thi hành một vài mệnh lệnh của họ."

"Sự tồn tại của nàng còn cao hơn cả Bạch Ngân Tế Ti? Nàng ta lấy đâu ra nhiều quyền lợi như vậy?" Quỷ Sơn Liên Tuyền khiếp sợ. Thuỷ Nguyên luôn lấy Bạch Ngân Tế Ti làm trung tâm, Băng đế cùng Vương Tước Cấp Một phụ trách hai mảng riêng biệt, Băng đế là chính trị, Vương Tước trông coi hồn thuật giới, nước sông không phạm nước giếng, thi hành mệnh lệnh của Tư Tế Bạch Ngân. Mà người truyền lệnh chính là Vương Tước Cấp Bốn, quyền hành chia đều. Mà ở Phong Nguyên, quyền lực của ba người này đều ở trong tay một người, như vậy Tây Lỗ Phù không phải là một nhà độc tài sao?"Bởi vì quyền lực của Tây Lỗ Phù quá lớn, gây lệch lạc nghiêm trọng cán cân duy trì trật tự của Phong Nguyên, hơn nữa cũng không ít lần Tây Lỗ Phù trái lệnh của Bạch Ngân Tế Ti, ép buộc họ phải diệt trừ người này nhưng đã quá muộn. Nàng dùng thủ đoạn khiến cho Vương Tước và Sứ đồ Cấp Hai, Cấp Ba nhất mực trung thành với mình, Sứ đồ Địa của Bạc Y Tư dưới tay nàng bồi dưỡng nhiều năm cùng thợ săn phong tân, kết hợp với

https://thuviensach.vn

thiên thú của nàng bắt được những hồn thú mạnh mẽ nhất tạo thành một quân đoàn, phe cánh của nàng thực lực đã vượt xa Tư Tế Bạch Ngân và Bạc Y Tư, không có ai dám đối kháng trực tiếp. Lại nói về thủ đoạn, Tây Lỗ Phù thông minh tuyệt đỉnh, không cần phải đem ra so bì. Để suy yếu lực lượng của Bạc Y Tư và Bạch Ngân Tế Ti, nàng cố ý phát động chiến tranh với Địa Nguyên, tất cả Vương Tước cùng Sứ đồ từ cấp Bốn đến cấp Bảy đều phải ra chiến trường. Cứ như vậy những Vương Tước và Sứ đồ ấy không thể thoát khỏi cái chết, lực lượng còn lại chỉ còn Bạc Y Tư và hai Sứ đồ của ngài, chỉ dựa vào ba người họ làm thế nào đối phó nổi quân đoàn của Tây Lỗ Phù? Nàng còn phát động nội chiến, đem mình chính thức trở thành người thống trị tối cao của Phong Nguyên, bậc đế vương chí cao vô thượng. Nói theo cách khác, Phong Nguyên đã là vật trong túi nàng. Nhưng dã tâm của nàng vẫn không dừng lại"

"Nàng đã trở thành nhà độc tài của Phong Nguyên, còn muốn cái gì nữa?"

"Thật ra nàng luôn khao khát có được thiên phú của Tây Lưu Nhĩ bởi vì hồn lực của nàng thuộc gió, khi lấy được [Vĩnh Sinh] nàng có thể tuỳ ý tạo ra trận đồ Vĩnh Sinh bất kể không gian thời gian, vượt qua năng lực bất tử của Tây Lưu Nhĩ vì ông ta buộc phải có nguồn nước ở bên cạnh mới có thể chế tạo Trận. Bất kể chỗ nào có không khí, Tây Lỗ Phù đều có thể tạo ra trận. Không ai có thể xâm nhập vào trong Trận để tiêu diệt nàng vì nàng có thể ngay lập tức xoay ngược Trận phá huỷ tất cả. Hơn nữa, Tây Lưu Nhĩ chỉ có thể tạo Trận Vĩnh Sinh trên bề mặt, ở trên mặt nước hay băng tuyết mới đạt đến cực hạn, giống như vừa rồi vậy, chỉ cần không đứng trên mặt đất hay nước, dù có giải phóng tổn thương cũng không có cách nào chạm tới chúng ta. Nhưng Tây Lỗ Phù thuộc gió, gió chỗ nào mà chẳng có, Trận Vĩnh Sinh nàng tạo ra sẽ có hình dáng hình cầu lấy nàng là trung tâm, diện tích tàn phá của trận tăng lên mấy lần. Chính vì thế nàng mới để mắt tới Tây Lưu Nhĩ và sứ đồ của ông. Hơn nữa, kể cả có được thiên phú này, thân thể nàng vẫn sẽ già yếu, rồi cũng sẽ phải chết. Vì vậy nàng có ý niệm truy

https://thuviensach.vn

tìm [Hoàn Mỹ Dung Khí] đã lưu lạc nhân gian. Vì [Hoàn Mỹ Dung Khí] trên cơ thể sẽ khiến nó dừng sinh trưởng ở một thời điểm nào đó, toàn bộ cơ năng sẽ vĩnh viễn dừng lại ở thời kỳ hoàng kim, sông có cạn núi có mòn cũng không bao giờ bị tiêu diệt, song song tồn tại cùng với đất trời. Thiên phú [Phụ Linh] của Tây Lỗ Phù giúp nàng ta dễ dàng chiếm được dung khí này. Nhất cử lưỡng tiện, nàng không những có thể tồn tại bất diệt mà quan trọng hơn chính là, nàng cũng có thể chiếm được nguồn gốc hồn lực của thế giới này [Đồng Tử Hoàng Kim] sau đó giống như Bạc Y Tư có hồn lực vô hạn, trên đời này không ai có thể địch nổi. Nàng sẽ thống nhất toàn bộ lục địa Odin, thiên thu vạn đại"

"Trời ạ!!!" Liên Tuyền không tìm ra bất kì từ ngữ nào có thể diễn tả nỗi sợ của chính mình. Nàng không thể tin được tất cả đều là dã tâm của một nữ nhân, thống nhất Odin, trở thành đế vương bất diệt. Một nữ nhân lại muốn làm chuyện lớn như vậy, Tây Lỗ Phù, nàng ta rốt cuộc là người như thế nào..?"Cho nên Bạc Y Tư mới triệu hồi Sứ đồ chúng ta từ chiến trường trở về, mang theo hai sứ đồ Thiên và Hải tiếp chiến với Địa Nguyên. Nếu ngài đích thân đến Thuỷ Nguyên nhờ Ngải Âu Tư giúp đỡ sẽ khiến Tây Lỗ Phù nghi ngờ nên mới phái chúng ta lẻn vào Thuỷ Nguyên, tìm Ngải Âu Tư nhằn nhủ ý nguyện của ngài. Nhưng trên đường ta gặp phải Vương Tước Cấp Hai Tác Nhĩ, bị hắn nhốt lại. Nếu không bây giờ đã cùng những người khác hộ tống Ngải Âu Tư tới Phong Nguyên rồi."

"Còn có những người khác?"

"Sứ đồ từ cấp Bốn đến cấp Bảy của Phong Nguyên đã lẻn vào trong Aslan, chắc Bạch Ngân Tế Ti của các người cũng biết. Chúng ta ngoài việc nhằn nhủ Ngải Âu Tư còn có nhiệm vụ điều tra xem Vương Tước Cấp Một Thuỷ Nguyên Gilgamesh bị nhốt ở đâu rồi giải cứu ông ta. Năm đó Bạch Ngân Tế Ti công bố Gilgamesh đã chết trong trận chiến với Tự Do và Khoan Dung nhưng thực ra chúng ta biết Gilgamesh chẳng qua là bị nhốt lại thôi. Bởi vì với một hồn thuật sư cùng hồn thú chiến đấu, Phong Hậu

https://thuviensach.vn

của chúng ta Tây Lỗ Phù luôn hiểu rõ nhất. Nàng vốn định thu phục Tự Do và Khoan Dung nhưng không bao giờ nghĩ tới năng lực thâm hậu đến mức biến thái của Gilgamesh lại có thể đánh bại Tự Do, thu nó vào hồn khí, sau đó lại đối đầu với Khoan Dung rồi thu phục vào Tước Ấn"

"Gilgamesh đã được người khác cứu ra rồi... Phong Nguyên các người sao lại muốn giải cứu Gilgamesh? Các ngươi được lợi gì chứ?" Liên Tuyền nghe được những lời này, giọng nói có chút run rẩy.

"Bởi khi Gilgamesh giao chiến với Tự Do đã để lộ một bí mật"

"Bí mật gì?"

"Gilgamesh, Vương Tước cùng Sứ đồ cấp Hai và cấp Bốn của Thuỷ Nguyên các người, giống như tất cả Vương Tước và Sứ đồ Phong Nguyên đều ra đời từ [Hang Ngưng Tinh], là dung khí do Bạch Ngân Tế Ti chế tạo ra. Chúng ta đều là sản phẩm thất bại, chỉ có hắn là dung khí hoàn mĩ nhất. Bạch Ngân Tế Ti cho hắn mạch hồn cùng hồn khí thượng đẳng, hắn đáng lẽ có thể cùng Bạc Y Tư thu phục [Đồng Tử Hoàng Kim] nhưng lại cự tuyệt, lần đầu làm trái lệnh của Bạch Ngân Tế Ti. Nói cách khác thì Gilgamesh cũng vẫn là một sản phẩm thất bại bởi vì trí thông minh của hắn không hề kém cạnh với Tây Lỗ Phù, không can tâm tình nguyện trở thành bản thể cho người khác. Vì không muốn dung khí này rơi vào tay ba quốc gia còn lại, Bạch Ngân Tế Ti định huỷ diệt hắn, một dung khí không thể lợi dụng thì không còn giá trị. Hắn không những thế còn xem lén hiệp ước Phong Thuỷ, không chừng sẽ phản lại họ. Nhưng vì Gilgamesh quá mạnh, tất cả Vương Tước cùng Sứ đồ Thuỷ Nguyên liên thủ lại cũng không có cách nào giết được hắn, cuối cùng chỉ có thể lợi dụng Tự Do và Khoan Dung, hoặc là hắn bị hai hồn thú này giết chết, hoặc là chúng bị hắn thu phục, thừa dịp hồn lực bị ngắt quãng đem hắn giam cầm. Nói cho cùng, chỉ có năng lực và thân thể hoàn mỹ của Gilgamesh mới có thể cứu vớt cái thế giới này" ánh mắt của A Khắc Lưu Khắc lạnh như băng, ngũ quan toả ra khí chất cương nghị dị thường.

https://thuviensach.vn

"Thì ra là như vậy..."sắc mặt Liên Tuyền tái nhợt, nàng nhớ mang máng Bạch Ngân Tế Ti đã từng nói Gilgamesh sẽ là đấng cứu thế, cứu rỗi toàn bộ lục địa Odin.

Thế giới này rốt cuộc còn ẩn chứa bao nhiêu bí mật kinh thiên động địa? Nàng không dám tưởng tượng.

"Ta cảm thấy rất kì quái.." Khắc Lưu Khắc nhìn Thiên Thúc U Hoa hôn mê trên mặt đất, "Thiên Thúc U Hoa thừa hưởng thiên phú không hoàn chỉnh từ mẫu thân, hồn lộ trên người không trọn vẹn là điều dễ hiểu. Nhưng ngươi là do đích thân Tây Lưu Nhĩ ban ấn, trở thành Vương Tước Cấp Sáu, mạch hồn trên người sao cũng không trọn vẹn? Hơn nữa mạch hồn của hai người lại vô cùng ăn khớp, tạo thành thiên phú hoàn chỉnh, rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra? Không phải đã cùng Xuyên Trạch Gia Mộc giao chiến?"

"Không, Tây Lưu Nhĩ từ đầu ban ấn cho ta đã cố ý truyền lại mạch hồn không toàn vẹn, những phần thiếu sót của ta chỉ có thể tìm được trên người Thiên Thúc U Hoa. Một khi Thiên Thúc U Hoa chết đi, mạch hồn trên người biến mất, hồn lộ trên người ta cũng lập tức phân rã, mà không còn thiên phú Vĩnh Sinh để khôi phục, hai mạch hồn bài xích sẽ tự động phá huỷ lẫn nhau, ta đương nhiên cũng sẽ chết. Dụng ý của Tây Lưu Nhĩ chính là để người thừa kế hồn lộ vĩnh viễn bảo hộ cho con gái của hắn" Quỷ Sơn Liên Tuyền an tĩnh nhìn thiếu nữ đang say ngủ, giống như tỷ tỷ che chở cho muội muội của mình. Gương mặt của nàng trong gió tuyết hơi ửng đỏ lên. Nghĩ đến những việc nàng ấy phải trải qua, Liên Tuyền không khỏi chua xót.

"Ra là vậy" A Khắc Lưu Khắc gật đầu một cái "các ngươi nếu thực sự gặp phải Xuyên Trạch Gia Mộc thì làm sao có thể sống sót."

"Xuyên Trạch Gia Mộc?"

https://thuviensach.vn

"Vương Tước Cấp Một của Địa Nguyên, hắn có thiên phú [Huỷ diệt], không giống như [Thần Phong Chức Tác] (Phong Thần Dệt Lưới) của Bạc Y Tư, Xuyên Trạch Gia Mộc có thể phá huỷ hoàn toàn thiên phú của người khác, trong phút chốc kẻ đó sẽ mất hết năng lực, chính là khắc tinh của bất kì Vương Tước hay Sứ đồ nào. Khi Bạc Y Tư đích thân đến chiến trường, hắn cũng tham chiến"

Nói những lời này, con ngươi của A Khắc Lưu Khắc bỗng nhiên nhoè đi, không còn sắc bén như trước, dịu dàng như ánh hoàng hôn "Vương Tước của ta đã chết trong tay hắn, nhờ có Bạc Y Tư ta mới may mắn nhặt về một cái mạng. Dù Vương Tước của ta không còn, ta vĩnh viễn cũng chỉ có thể là một Sứ đồ Cấp Bảy vì hồn lộ trong người ta đã bị phá huỷ một phần. Vương Tước sau khi chết, hồn lộ không có cách nào hô ứng sao chép. Đáng lẽ ta vẫn có thể tiến hành ban ấn lần nữa, nhưng Vương Tước của ta là chết trên chiến trường. Ta vĩnh viễn sẽ không thể trở thành một Vương Tước, cũng không đủ tư cách làm Sứ đồ Cấp Bảy"

"Vương Tước? Một lần nữa ban ấn?" Nghe lời của A Khắc Lưu Khắc, đôi mắt Quỷ Sơn Liên Tuyền sáng lên, đồng tử lộ ra một tia mừng rỡ.

"Sao vậy?" A Khắc Lưu Khắc không hiểu.

"Ta biết cách đem mạch hồn Vĩnh Sinh khôi phục lại như cũ rồi" Nụ cười trên mặt Liên Tuyền sáng lạn, nàng nhìn Thiên Thúc U Hoa ngủ say bên cạnh, nụ cười phảng phất bóng dáng của một đoá sen nở rộ trong gió tuyết.

Note:

(""") là cách diễn đạt khác của cụm từ đứng trước trong các bản dịch khác. Ta thêm vào để mn không bị nhầm lẫn.

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 0+2: 6: [Đặc Điển] Phong Tân Đạo Biệt Chương: Quyền Trượng Của Vương Gia (2/2)

Editor:SuraChan

***

Note: Quà Valentine cho mn đây:))) klq nhưng mà ta cũng mới nhận được quà này:))) Valentine vui vẻ!

Quyền Trượng Của Vương Gia (2/2)

Ánh sáng trong huyệt động bị thu hẹp đến cực đại giống như sương mù chậm rãi lưu động trong không khí, phảng phất bóng dáng của những mảng mây tàn bị gió cuốn đi. Thứ ánh sáng kia cực kì tinh khiết, trắng nõn không tì vết như tuyết đọng, không vương chút bụi trần, cho người ta cảm giác không thể chạm tới, thần thánh vô cùng.

Đặc Lôi Á nhìn cảnh tượng phía trước, ngay cả một người đã trải qua rất nhiều sóng gió như nàng cũng sợ hãi đến ngây người ra.

Tác Nhĩ trôi lơ lửng trong không trung, hai tay bắt chéo trước ngực, cặp mắt sáng rỡ như đang cầu nguyện. Hắn bây giờ giống như một thiên thần từ trên cao giáng xuống, mạch hồn trên người đã nổi lên rõ ràng, hoa văn tinh xảo xuất hiện cả trên khuôn mặt, vậy mà thật kì quái, ánh sáng tản ra từ thân thể hắn không phải là màu vàng hoàng kim mà lại là một màu trắng

https://thuviensach.vn

thanh khiết. Toàn thân hắn được bao phủ bởi vầng sáng nhu hoà, tựa như đôi cánh của thiên sứ. Ánh sáng tản ra từ từ lưu động trong không khí, như một chất lỏng sền sệt nhấn chìm huyệt động, không gian giờ phút này như bị bao phủ chi chít bởi nham thạch hay rêu xanh. Trên nóc động, mặt đất, bốn vách, đều là thứ ánh sáng nhàn nhạt, gợi cho người ta cảm giác chúng đang chảy dọc từ trên xuống. Trong phạm vi của ánh sáng, vết thương trên người đám thợ săn Phong Tân chậm rãi khép lại, ngay cả thể lực cũng dần khôi phục, đến thanh đao trong tay Y Hách Lạc Tư vì chém phải [Long Lân Tất] mà vỡ ra một mảng cũng khôi phục nguyên trạng. Trong cả quá trình, người tinh thông về hồn lực như Đặc Lôi Á cũng không cảm nhận được một tia hồn lực nào của Tác Nhĩ. Rõ ràng trên người hắn có hiện lên mạch hồn, chuyện gì đã xảy ra?

Đặc Lôi Á bắt đầu nhớ lại. Khi nàng phát động [Tinh Thần Xâm Nhiễm] (Cảm Nhiễm Tinh Thần) trong không khí chợt vang lên tiếng hát, nghe như xa xôi lại gần gũi trong gang tấc. Lúc ấy nàng thậm chí có thể xác định được vị trí của Tác Nhĩ. Nhưng sau đó, giống như núi lửa phun trào, một cỗ hồn lực khổng lồ được giải phóng, chắn hắn là do Tác Nhĩ, như thuỷ triều nhanh chóng bao phủ cái động này. Ở nơi hồn lực dồi dào như đại dương, nàng đang thi triển thiên phú đột nhiên bị cắt đứt. Mà trong một giây tiếp theo, luồng hồn lực khổng lồ ấy tự dưng biến mất không một dấu vết. Khi nàng nhắm mắt ổn định lại, mở mắt ra đã thấy cảnh tượng trước mắt. Lơ lửng trên không là Tác Nhĩ, trên người không phát ra một tia hồn lực nào nhưng mạch hồn vẫn sáng. Cái này, làm sao có thể?

Đặc Lôi Á nhìn thứ ánh sáng kia, không cảm nhận được cái gì bất thường. Nàng cố gắng do thám tâm tình của Tác Nhĩ, hồn lực nàng phóng ra vừa chạm vào thân thể Tác Nhĩ sắc mặt nàng liền trắng bệch.

Nàng không thấy được bất kì tâm tình cùng ý niệm nào của hắn, trong đầu hắn là một mảng trống rỗng giống như người chết, do thám không mang lại chút tin tức nào.

https://thuviensach.vn

Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra?

Đôi mắt của nàng nhắm lại, từ từ mở ra, ánh sáng lưu chuyển trong đồng tử tan biến thành hư không, trong mắt là một trận gió lốc màu trắng. Hồn lộ của nàng nổi lên, rậm rạp chằng chịt, ánh sáng chói mắt màu vàng kim khuếch tán trong không khí.Y Hách Lạc Tư nhìn thấy ý đồ phát động thiên phú lần nữa của Đặc Lôi Á, khoé miệng nổi lên một nụ cười lạnh lẽo tàn khốc.

Gió lốc trong đôi mắt Đặc Lôi Á đột nhiên dừng lại, đồng tử khôi phục lại màu đen, song nàng không ngừng run rẩy, nỗi sợ hãi không kìm nén được tràn ngập trong ánh mắt.

Nàng không có cách nào phát động [Tinh Thần Xâm Nhiễm]?!

Đặc Lôi Á rối rít giơ tay lên, kiểm tra mạch hồn trên người, khí thế nhanh chóng bị dội một gáo nước lạnh. Trên cánh tay nàng là một bộ mạch hồn xa lạ, giống như lưới đánh cá bao trùm lên người nàng. Nàng nhìn kĩ, thứ trên người nàng thoạt nhìn rối rắm bất quy tắc nhưng thật ra là hai bộ mạch hồn nằm chồng lên nhau. Trên hồn lộ của nàng là một hồn lộ khác, đem mình trói lại thật chặt như tấm lưới đánh cá. Mà mạch hồn bên ngoài không ngừng tản ra ánh sáng màu vàng chậm rãi hút về phía Y Hách Lạc Tư, từ từ ngấm vào thân thể hắn.

Mạch hồn bị phong ấn sao? Đặc Lôi Á mới nhớ ra, thì ra là khi đó...

Mới vừa rồi, Tác Nhĩ giải phóng ra hồn lực tương đương với tứ đại hồn thú thượng cổ, người am hiểu hồn lực như nàng chắc chắn không khỏi giật mình, ngay tại khoảnh khắc đó, thiên phú đang thi triển ngay lập tức bị cắt đứt. Nàng nhận ra rằng Y Hách Lạc Tư đã lợi dụng khoảng thời gian ngắn ngủi bản thân hoảng loạn mà phong ấn mạch hồn trên người mình. Đây không phải là công kích, khó trách [Vạt Váy Nữ Thần] không có cách nào phòng thủ.

https://thuviensach.vn

Nỗi sợ hãi dâng lên trong lòng nàng như thuỷ triều, Đặc Lôi Á vẫn tưởng rằng, sau khi phát động [Tinh Thần Xâm Nhiễm], dù không giết được mấy người này cũng thừa dịp thần trí họ bị nhiễu loạn mà bỏ trốn, giữ được tính mạng mình, nhưng xem ra....

Nàng nhìn đám người đứng trong ánh sáng kia, lại quay sang Gilgamesh cùng Ngân Trần bên này. Cuối cùng dừng lại trên thân thể căng cứng của U Minh. Hắn đang hết sức cảnh giác, dây thần kinh căng lên như dây đàn tưởng chừng chạm vào sẽ đứt ngay. Nàng cũng thấy được sau khi truyền cho mình một lượng lớn hồn lực, hồn lực và thể lực của U Minh nhanh chóng tụt dốc. Bây giờ hắn đã không còn khả năng đối kháng với những người đó, không thể sử dụng hồn thú, [Tinh Thần Xâm Nhiễm] bị phong ấn, chẳng lẽ hôm nay hai người thực sự phải chôn thân ở nơi này sao? Trong lòng nàng dâng lên cảm giác không cam chịu cực độ. Không thể nào chết ở một nơi như thế này được!

Không đúng!

Nàng đột nhiên nghĩ đến. Ánh mắt một lần nữa lại bao quát xung quanh, phát hiện ánh sáng từ Tác Nhĩ mới chỉ bao trùm một nửa, dừng lại tại một điểm. Có vẻ không phải do hắn cố ý!

Chuyện gì đang diễn ra ở cái nơi này vậy?

Nàng quan sát những người còn lại. Thợ săn Phong Tân như cũ vẫn bao quanh Tây Lỗ Phù như một bức tường thành vững chắc, Y Hách Lạc Tư đứng ngay trước Tây Lỗ Phù biểu cảm nghiêm túc, cầm chắc thanh đao trong tay. Về phần Tây Lỗ Phù, khoé miệng nàng lộ ra một nụ cười vô cùng mê người hết sức phức tạp, nàng nhìn Tác Nhĩ trên không trung, hai tròng mắt vô định như hai vầng trăng khuyết. Còn Gilgamesh, hắn vì thứ ánh sáng kia mà nheo mắt lại, đồng tử chỉ lộ ra một ánh hoàng kim nhỏ. Trên mi tâm của hắn, một hoa văn vàng kim từ từ biến mất không một chút dấu vết. Nụ cười của hắn vẫn như cũ mê hoặc chúng sinh, toả ra ánh sáng chói mắt.

https://thuviensach.vn

Vậy mà Ngân Trần bên cạnh biểu cảm lại khác hẳn, gương mặt lạnh lùng như băng tuyết giờ đây đã tràn đầy kinh ngạc cùng sợ hãi. Anh nhìn Vương Tước của mình giống như người ta trông thấy quái vật, sợ hãi cực độ. Ánh mắt Đặc Lôi Á quét qua Ngải Âu Tư lúc này bị [Long Lân Tất] bao phủ, cả người như vừa rơi xuống [Đầm Vũ Nữ] đầy yêu ma quỷ quái. Về phần Tất Lạp....Trông thấy cây quyền trượng trong tay hắn, đồng tử Đặc Lôi Á phát ra một ánh kim quang.

Tất Lạp đang cầm chuôi của một cây quyền trượng, là cây quyền trượng thon dài màu hoàng kim, bên trên có khắc những hoa văn cổ xưa chằng chịt phức tạp, đính kèm vô số những viên bảo thạch đủ màu, toả ra ánh sáng chói mắt. Trên đỉnh cây quyền trượng là một ngọn lửa màu lam, giống như quỷ lửa trôi lơ lửng ở chính giữa, không ngừng nhún nhảy. Xét về tổng thể cây quyền trượng tản ra khí thế tôn giáo thần bí, cùng Tất Lạp hiên ngang đứng bên cạnh Ngải Âu Tư như một vị Giáo Hoàng chí cao vô thượng. Kia chính là hồn khí của Tất Lạp sao? Qua nhiều năm như vậy lần đầu tiên mới được thấy...

"Ha ha ha.." Tây Lỗ Phù che miệng ngăn lại tiếng cười phát ra, ánh mắt của nàng dán chặt lên người Tất Lạp, toàn bộ sự chú ý hướng về cây quyền trượng trong tay ông ta.

"Thiên phú bị phong ấn mất rồi, cũng không thể gọi Chúc Phúc từ trong [Đồi Hồn] ra, bất đắc dĩ mới phải dùng đến hồn khí a...Theo ta được biết, từ trận chiến của Thiên Thúc U Cơ, qua nhiều năm ngươi không hề sử dụng hồn khí. Ngay cả người của [Phong Âm] cũng không có cách nào điều tra ra được thực lực của nó"

"Tây Lỗ Phù" thanh âm trầm thấp ổn định của Tác Nhĩ ở phía trước truyền tới, không còn bất cần như trước. Hắn từ từ mở mắt ra, con ngươi xanh biếc bây giờ đã trở nên trắng dã, giống như một cánh đồng tuyết mênh mông. Khi hắn mở mắt ra, trong chớp mắt trong không khí nổi lên một trận

https://thuviensach.vn

khí lưu, từng mảng màu xanh nhạt hiện ra, phảng phất trong không trung như những con rắn màu lục.

"Thiên phú của ta mới chỉ phát động được một nửa, là bởi vì thứ hồn khí đó sao? Là cái gì vậy?"

"[Quyền Trượng của Hách Mặc Thắc Nhĩ] Gilgamesh nhìn Tất Lạp, cười sáng lạn "Đây là món hồn khí do loài người tạo ra, cũng rất gần đạt đến cảnh giới của thần thánh"

"Hồn khí gần đạt đến cảnh giới của thần thánh?" Ngân Trần thắc mắc.

"Ngươi quên rồi sao? Ta đã từng nói với mấy người các ngươi rồi đó" Nụ cười trên mặt Gilgamesh tản ra mị lực không thể giải thích được, như bậc chí tôn cai quản chúng sinh.

"Mấy trăm năm trước, tên đế vương ngu ngốc của Aslan Hách Mặc Thắc Nhĩ khao khát muốn chế ra một món hồn khí. Hắn muốn có được năng lực của cả [Thời Không Chi Kiếm] và [Thừa Ảnh]. Nhưng hắn lại không được [Thừa Ảnh] tiếp nhận nên không thể có được phần chuôi của thanh kiếm này. Để có được năng lực nắm giữ thời gian, hắn không tiếc tiền của công sức tạo ra một món hồn khí có thực lực của thánh thần, đã san phẳng hai ngọn núi [An Đức Lỗ] và [A Cách Lạp Tư], bóc lột nhân dân, mười năm liền mới làm ra được. Sau đó hắn không được món hồn khí này tiếp nhận mà chết."

"Chính là cây quyền trượng có thể điều khiển thời gian sao?" được Gilgamesh đả thông suy nghĩ, Ngân Trần cuối cùng cũng hiểu ra.

"Cây trượng này có thể khống chế dòng chảy thời gian, khiến cho một khoảnh khắc tồn tại mãi mãi. Thiên phú của Tác Nhĩ bị phong ấn thời gian nên mới thi triển được một nửa liền dừng lại. Không chỉ có vậy, [Quyền Trượng của Hách Mặc Thắc Nhĩ] còn có thể tước đoạt thời gian của người khác, khiến họ nhanh chóng lão hoá và tử vong. Đối với vật thể cũng tương

https://thuviensach.vn

tự. Bất cứ vật thể nào trên thế gian này đều hữu hạn. Một ngàn vạn năm sau biển cạn đá mòn, trừ đất trời ra cái gì cũng không thể tồn tại vĩnh hằng. Thanh quyền trượng này có thể trong nháy mắt đẩy nhanh tốc độ dòng chảy của thời gian, đem chúng hủy diệt. Tất Lạp luôn lợi dụng nó để chiếm đoạt thời gian làm của riêng... cho nên... các người đoán xem Tất Lạp bây giờ bao nhiêu tuổi? Đoán xem hắn có thể sống được ít nhất bao nhiêu năm nữa?" Gilgamesh đột nhiên chuyển đề tài, trên mặt như cũ vẫn là nụ cười như điêu khắc.Ngân Trần đột nhiên nhận ra, Tất Lạp gương mặt nhẵn nhụi bóng loáng như một thiếu nữ, không có một dấu hiệu lão hoá nào, thời gian trên người hắn như đã hoàn toàn dừng lại vậy. Anh không khỏi rùng mình run sợ.

Ngải Âu Tư nghe Gilgamesh nói không nhịn được cũng quay sang nhìn Tất Lạp. Năm đó hắn vẫn còn là một đứa bé, Tất Lạp đã là Vương Tước Cấp Một. Nhiều năm trôi qua như vậy, ngay cả mình cũng sắp ngoài ba mươi tuổi, bước vào độ tuổi trung niên rồi mà dung mạo Tất Lạp vẫn không có gì thay đổi, trẻ tuổi vô cùng. Thời gian không để lại một chút dấu vết nào trên thân thể Tất Lạp.

"Tất Lạp ít nhất cũng ngoài bốn mươi, năm mươi tuổi" Ngân Trần suy đoán, nhưng Tất Lạp trước mặt nhìn kiểu gì cũng không ra bộ dáng một người ngoài hai mươi, không chút dấu hiệu lão hoá.

"Ngươi không phải cũng không có già đi tí nào sao" bị tiết lộ bí mật của mình, Tất Lạp có chút khó chịu, lạnh lùng nhìn Gilgamesh, "ngươi cho rằng ta không biết thân phận của ngươi sao?"

"Ta và ngươi khác nhau, ta không cần chiếm đoạt thời gian của người khác" Gilgamesh trả lời, sau đó nhìn đám người Phong Nguyên nói tiếp" Các ngươi đoán Tất Lạp thọ được bao lâu? Một trăm? Hai trăm? Năm trăm tuổi? Không không không, với năng lực của hắn, ít nhất cũng phải hai nghìn năm đấy. ha ha ha ha..." Gilgamesh ôm bụng, cười lớn như một người điên. Sau đó hắn tự dưng im bặt, thương hại nhìn Tất Lạp "Làm sao bây giờ? Tất

https://thuviensach.vn

Lạp, ngươi không sống được đến lúc đó đâu, bởi vì ta đã thấy được cái chết của ngươi"

"Ngươi nói ngươi biết được cái chết của ta?" Tất Lạp nhếch mép, hướng cây quyền trượng về phía Gilgamesh, ngọn lửa điên cuồng nhún nhảy, toả ra ánh sáng màu xanh da trời. "Phanh" một tiếng, tảng đá dưới chân Gilgamesh đột nhiên hoá thành bột, biến mất dạng "Không biết ai là người sẽ phải chết đâu"

"Ai" Gilgamesh lắc đầu một cái, tỏ vẻ bất đắc dĩ nhìn Tất Lạp, "Chúng ta biết nhau lâu như vậy mà ngươi vẫn không hiểu ta sao? Cây trượng này được sáng tác trên nguyên tắc của [Thời Không Chi Kiếm] và [Thừa Ảnh], tuy cũng gần đạt đến cảnh giới thần khí nhưng cũng không phải thần khí chân chính đâu. So với [Thừa Ảnh] thì không bằng một góc, chẳng qua chỉ có thể điều khiển được thời gian, không thể nhìn thấy được tương lai, lại càng không thể khống chế không gian như [Thừa Ảnh]. Ngươi cũng đã từng dùng cái hồn khí này với ta rồi, chẳng lẽ không nhận ra chênh lệch thực lực? Huống chi vào thời điểm này, chúng ta đều là người của Thuỷ Nguyên, thù oán gì tính sau cũng được. Nhờ có ngươi mà thiên phú của chúng ta không bị Tác Nhĩ nuốt mất. Nhưng mà đám người của Phong Nguyên vẫn ở trong phạm vi thiên phú của hắn, nhức đầu lắm đấy, muốn nhanh chóng kết liễu mấy người đó bây giờ cũng khó."

"Ngươi biết được năng lực của [Cực Lạc Tịnh Thổ]?" Tác Nhĩ nhìn Gilgamesh, tay phải nắm chặt trong hư không, một thanh kiếm cổ hiện ra trên tay hắn.

"Thanh kiếm kia là.." Ngân Trần nhìn hoa văn trên thân kiếm, cảm thấy có chút quen quen, trong lòng giật mình đánh thót "Làm sao có thể? Là [Yên Diệt]!!!" [Yên Diệt] lúc này còn nằm trong tay mình, sao trên tay Tác Nhĩ cũng xuất hiện một thanh? Chẳng lẽ trên đời lại có hai thanh [Yên Diệt]? Nhất định là không! Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra?"Không cần giật mình, cái đó là do Thiên phú của hắn hoá ra đấy. Nhưng cũng đừng có xem

https://thuviensach.vn

thường, nó ít nhất cũng phải ngang hàng hoặc vượt trội so với thực lực của [Yên Diệt]" Gilgamesh nhìn Tác Nhĩ, đồng tử tản ra một ánh sáng dìu dịu, hướng về phía Tác Nhĩ không nhanh không chậm nói.

"Ngươi sau khi phát động thiên phú thực sự khó giải quyết nha. Nói trắng ra thì, [Cực Lạc Tịnh Thổ] không hề có năng lực cụ thể. Bởi vì nó là thiên phú vạn năng"

"Vạn năng?" Ngân Trần thắc mắc.

"Đơn giản mà nói, [Cực Lạc Tịnh Thổ] là khả năng sử dụng tinh thần của Tác Nhĩ. Phạm vi luồng sáng này chính là khoảng không ý niệm của hắn. Chỉ cần có thể nghĩ đến, trong ý niệm của mình ngươi có thể làm bất cứ điều gì, sáng tạo ra bất kì vật gì. Vì vậy trong phạm vi của ánh sáng, Tác Nhĩ không có gì là không thể làm. Bằng trí tưởng tượng của mình hắn có thể sáng tạo ra tất cả, hắn có thể tưởng tượng ra [Tự Do], [Khoan Dung] hay bất kì hồn thú thượng cổ nào, thậm chí là vượt lên cả bọn chúng tạo ra một con quái vật khủng khiếp chưa từng có. Dĩ nhiên trong ý niệm của hắn, Tác Nhĩ có thể sáng tạo cả con người, thiên phú hay hồn khí. Tóm lại là chỉ cần hắn nghĩ tới, hắn đều có thể biến nó thành sự thật. Hắn chính là chúa tể tinh thần trong thế giới của hắn, trong luồng sáng này, hắn gần như bất bại"

Gilgamesh giọng nói chậm rãi mà ưu nhã, thanh âm sạch sẽ tinh khiết như ánh mặt trời.

"Có thiên phú như vậy hắn chẳng phải là vô địch?" Ngân Trần kinh hãi. Có loại thiên phú này, hắn có gì không thể làm, còn có người có thể đánh bại hắn sao?

"Không, trên đời này không tồn tại cái gì không thể đánh bại. Vạn vật tương sinh tương khắc, tạo nên thế cân bằng cho thế giới này. Khi xuất hiện một lực lượng áp đảo, quy tắc bị phá vỡ, cán cân bị nghiêng lệch đương nhiên sẽ đi đến huỷ diệt. Bây giờ thế cân bằng ấy cũng sắp không còn nữa...

https://thuviensach.vn

nhưng mà không phải do Tác Nhĩ, mà là..." Nói tới chỗ này, Gilgamesh đột nhiên im bặt, nụ cười trên khoé miệng có chút biến hoá, có vẻ sáng lạn hơn ban nãy nhưng cũng nhanh chóng vụt tắt "Bất kì thiên phú nào cũng phải có nhược điểm, hơn nữa năng lượng càng cao thì rủi ro càng lớn. [Cực Lạc Tịnh Thổ] mạnh thật đấy nhưng ở trong môi trường thiếu gió hắn không thể tạo ra Trận. Ngoài phạm vi của [Cực Lạc Tịnh Thổ] hắn căn bản không làm gì được ngươi. Hắn biến ra thứ gì, thực lực đến đâu cũng chỉ tồn tại trong lòng ánh sáng mà thôi. Nếu như ban nãy không phải Tất Lạp ngưng đọng thời gian thì bây giờ chúng ta cũng đã ở trong ý niệm của hắn như cá nằm trên thớt rồi. Nếu ngươi có hồn lực thấp, hắn có thể ngay lập tức kết liễu ngươi. Hơn nữa, hắn cũng có thể khiến người chết sống lại hay triệu hồi người đã chết đến.

Thiên phú này cực kì tiêu hao hồn lực, với tinh thần cũng có chút tổn thương nên không duy trì được trong thời gian dài. Tất cả công kích tầm xa với hắn đều không có hữu hiệu, thậm chí còn bắn ngược trở lại. Muốn đánh bại Tác Nhĩ phải trực tiếp đi vào phạm vi thiên phú của hắn, sử dụng công kích trực tiếp. Trong thời gian ngắn ngủi, lợi dụng cận chiến tiêu diệt hắn. Nhưng trong cả quá trình, hắn có thể tạo ra vô số thứ công kích ngươi, thậm chí có thể tạo ra một bản sao của ngươi đấu lại chính bản thân mình. Hắn còn có [Lôi Thần Ban Ân] có thể phòng ngự mọi công kích trực tiếp. Cho nên để tấn công được hắn ngươi phải vượt qua cả phòng ngự của [Lôi Thần Ban Ân]. Tóm lại khi Tác Nhĩ phát động thành công thiên phú, kể cả ta cũng cảm thấy thật khó đối phó. Bây giờ ta cũng không dám khẳng định có thể một trăm phần trăm kết liễu được hắn"Gilgamesh mỉm cười như cũ. Đồng tử màu vàng của hắn nhìn chằm chằm vào đoàn người của Phong Nguyên, tỏ vẻ khổ sở gãi gãi đầu "Ta muốn giết chết các người rất khó khăn nhưng mà đổi lại là các người giết chết ta, lại càng khó hơn nha. Ta thực ra..." Nói tới chỗ này, hắn lại ngừng lại.

"Gilgamesh, ta muốn hỏi ngươi một vấn đề" Phong hậu Tây Lỗ Phù vốn đang trầm mặc quan sát bỗng cất tiếng hỏi, khí chất đế vương đầy mị hoặc,

https://thuviensach.vn

đồng tử loé lên một tia sáng nhìn Vương Tước Cấp Một tiền nhiệm của Aslan, [Cực Lạc Tịnh Thổ] do Bạch Ngân Tế Ti sáng tạo ra chỉ có hai người sở hữu, tổng cộng số lần sử dụng không quá ba lần, ngay cả đại đa số Vương Tước cùng Sứ đồ của Phong Nguyên cũng không biết năng lực của nó là gì, ngươi làm sao lại có thể hiểu biết cặn kẽ như vậy?" Phong hậu cao cao tại thượng biểu cảm lúc này giống như đang suy tư điều gì.

"Ta không những tường tận về năng lực của nó" ánh hoàng kim chợt toả ra từ đồng tử của Gilgamesh "Ta còn biết rõ ba lần sử dụng của [Cực Lạc Tịnh Thổ] là diễn ra vào lúc nào và trong hoàn cảnh nào cơ. Lần đầu tiên a... khi Tác Nhĩ còn là sứ đồ cấp Hai đã chọc giận Vương Tước Cấp Ba, Cổ Nhĩ Khắc, cùng hắn giao chiến một trận, không khoan nhượng mà sử dụng [Cực Lạc Tịnh Thổ] đem thân thể của Cổ Nhĩ Khắc đánh cho nát bấy. Nhưng dồn hắn vào chỗ chết cũng chính là làm trái lệnh của Bạch Ngân Tế Ti, uy hiếp đến người kế thừa của hắn Sứ đồ Cấp Ba nên ngươi đành sử dụng thuốc đặc chế giảm đi tốc độ tàn phá cơ thể Cổ Nhĩ Khắc. Tuy nhiên ngay cả một [Thần Y] như ngươi cũng không vô phương cứu chữa, ngươi đành phải đến [Trái Tim] của Thuỷ Nguyên ăn cắp [Hoàn Mỹ Dung Khí], tiện thể tìm kiếm luôn dung khí ngày xưa bị Tất Lạp trộm mất. Ngươi tính toán dùng y thuật cao siêu của mình để di hồn Cổ Nhĩ Khắc vào dung khí mới..."

"Ca Ca, bên trong có người đang nói chuyện của ngươi đấy" sau lưng đám người Phong Nguyên truyền tới một giọng nói, cắt đứt lời nói của Gilgamesh.

Gilgamesh híp mắt một cái, trông thấy phía trước lộ ra một luồng sáng màu xanh đen, chảy xuống như thác nước. Một con kiến màu đen từ trong đó chui ra, trên đầu đầy gai nhọn mọc ra hai con mắt tím biếc, phản xạ lại vô số luồng sáng giống như hai viên kim cương. Ngay sau đó, một nửa thân mình con kiến lộ ra cũng là lúc Gilgamesh nhìn thấy hai dáng dấp trẻ tuổi giống nhau như đúc ngồi trên lưng nó. Bọn họ giống nhau đến quái dị, mặc

https://thuviensach.vn

bộ giáp có đôi chút khác biệt, một người cầm cung một người cầm nỏ, một lạnh lùng, một tươi cười, âm thanh phát ra tựa như tiếng cười ngây thơ của thiếu niên.

"[Phục Ma Giả] dù không thể chiến đấu nhưng đúng là rất hữu dụng. Chất nhầy nó khạc ra có thể làm tan chảy cả nham thạch, dù không phải người của địa nguyên cũng có thể chui xuống lòng đất, thật sự hữu ích nha.." Tiểu Cổ Nhĩ Khắc đang nói chuyện vui vẻ với ca ca của mình, sau đó mới nhận ra trong huyệt động chật hẹp này có mấy chục con mắt đang nhìn chằm chặp vào bọn họ, hắn có chút sửng sốt, "ai da, phía dưới này sao lại náo nhiệt như vậy? Ách... ánh sáng này là... không phải chứ? Tác Nhĩ ngươi thật sự phát động thiên phú à?"

Cổ Nhĩ Khắc thấy không khí khẩn trương trong động, quay sang trừng mắt ra hiệu Tiểu Cổ Nhĩ Khắc im miệng. Hai người từ trên lưng con kiến nhảy xuống, Cổ Nhĩ Khắc mở ra một quyển sách, con vật khổng lồ trong chớp mắt hoá thành một trận gió màu đen, bay vào trong quyển sách, biến thành một bản vẽ. Cổ Nhĩ Khắc nhìn Tây Lỗ Phù không thèm để ý lễ tiết, ánh mắt khinh thường liếc nhìn một cái, sau đó lại chuyển sang Tác Nhĩ trôi lơ lửng trong luồng sáng, cơn giận trong lòng bất chợt sôi trào. Đây là lần thứ ba hắn trông thấy [Cực Lạc Tịnh Thổ], lần đầu tiên là khi Tác Nhĩ dùng cái thiên phú này đánh bại Vương Tước Cấp Ba là hắn. Khi đó cái thiên phú này mới ra đời, hắn không biết năng lực của Tác Nhĩ, xông vào phạm vi ý niệm, mạng sống bị hắn mang ra đùa bỡn, xương cốt toàn thân bị phá huỷ hoàn toàn gần như tàn phế. Sau đó hắn trao đổi với Tây Lỗ Phù, đổi lấy thuốc từ Tác Nhĩ. Thuốc được bào chế từ [Quỳnh Bích Chi Thảo] trong [Lộc Minh Hạp Cốc], [Tê Phong Thạch Liên] trong Phong Tân Đạo, [Địa Oán Linh Chi Phụ] trong [Đầm Vũ Nữ], trái [A Nhĩ Đặc], còn có [Ngưng Chu Tảo] ở [Toản Thạch Hồ] cùng đủ các loại dược liệu quý hiếm khác. Mỗi tháng uống một lần, cũng có thể tạm duy trì cơ năng của cơ thể nhưng đến cùng vẫn vô phương cứu chữa. Vì không đành lòng mất đi thiên phú và kinh nghiệm chiến đấu của hắn, Tây Lỗ Phù quyết định thay đổi thân xác

https://thuviensach.vn

cho hắn, đến [Trái Tim] Thuỷ Nguyên lấy trộm dung khí, cùng y thuật của Tác Nhĩ và Thiên phú [Phụ Linh] di hồn của hắn vào thân xác mới. Thực ra cũng là thí nghiệm để tạo ra Vương Tước Vĩnh Sinh. Nếu Tác Nhĩ thành công, hắn có thể dùng phương pháp này thay đổi thân thể từ đó thoát khỏi quy luật luân hồi.Nghĩ tới đây, chân mày Cổ Nhĩ Khắc chau lại, sắc mặt vô cùng nghiêm trọng, hồn lực nhanh chóng vận dụng từ trong sâu thẳm, căng thẳng lộ rõ trên khuôn mặt.

Hắn nhìn Gilgamesh. Nam nhân kia một mình đối diện với đoàn người Phong Nguyên, hơi thở không có chút bất thường, không nhanh không chậm, không lộ ra một tia hốt hoảng, an tĩnh như mặt hồ phẳng lặng. Mà trên người hắn không cảm giác được bao nhiêu hồn lực, chỉ có chút hồn vụ rỉ ra từ trên trán như khói mỏng, nhanh chóng tan biến trong không khí. Hắn chỉ đứng đó cười trầm mặc, giống như một vị thần, thân thể như tản ra ánh mắt trời chói mắt, Liếc mắt nhìn hắn một cái Cổ Nhĩ Khắc có thể nhìn ra ngay người này không hề đơn giản, hắn chắc chắn chính là người đã phát động nguyên tố đất công kích hai anh em họ. Có thể buộc Tác Nhĩ phải dùng loại thiên phú tiêu hao năng lượng này, người kia.. rốt cuộc mạnh đến thế nào...

"Ai nha, lại có thêm tiếp viện, Tây Lỗ Phù. Lần này thì mọi chuyện lại càng khó giải quyết hơn rồi đây" Gilgamesh không vì anh em Cổ Nhĩ Khắc xuất hiện mà dao động, nụ cười trên mặt vẫn không hề thay đổi.

"Ngươi không cần để ý bọn họ, nói tiếp đi" Tây Lỗ Phù không thèm tính toán với anh em họ, lực chú ý của nàng bây giờ đặt cả trên người Gilgamesh. Trong ánh mắt nàng cũng không có một chút nào chậm rãi, ngược lại còn nghiêm trọng hơn. Bởi vì nàng lờ mờ nhận ra được, chuyện trước đây mình nghi ngờ rất có thể ngày hôm nay sẽ trở thành sự thật.

"Trận chiến của Cổ Nhĩ Khắc và Tác Nhĩ, chỉ là một sứ đồ mà lại có thể đánh bại một Vương Tước, lần thứ nhất thiên phú này biểu diễn năng lực của nó. Còn lần thứ hai và lần thứ ba sao..." Gilgamesh nhìn Tác Nhĩ, khoé

https://thuviensach.vn

miệng càng nhếch cao hơn "là lần hắn và chính Vương Tước của hắn giao đấu, cả hai cùng sử dụng. Cuộc chiến kia thực sự kinh thiên động địa, nghe nói mấy dặm núi lớn xung quanh đã bị san phẳng thành bình địa, như vậy cũng đủ tưởng tượng ra thực lực của [Cực Lạc Tinh Thổ] kinh khủng cỡ nào. Tác Nhĩ cũng thật là một nhà hồn thuật thiên tài, hắn có thể đánh bại Vương Tước của chính mình, người khác thật không tin nổi nha. Tây Lỗ Phù, ngươi cũng thật độc ác, Pháp Dạ không có chống đối lại ngươi nhưng lại để chính con trai của hắn tự tay giết chết hắn, ha ha, ta phải dùng từ nào với ngươi đây?"

"Cái gì? Vương Tước Pháp Dạ bị chính con trai hắn giết chết? Hắn không phải chết vì bị người của Địa Nguyên ám sát sao?" Tiểu Cổ Nhĩ Khắc kinh hãi, bình thường hắn không hề yêu thích Tác Nhĩ nhưng vạn lần cũng không dám tưởng tượng Tác Nhĩ lại có thể làm loại chuyện đại nghịch bất đạo như thế. Năm đó Pháp Dạ chết rất kì quặc, hắn đường đường là Thủ lĩnh thành [Tô Duy Y Nhĩ] là Thống Soái cao nhất của Phong Nguyên, nhiều lần chống đỡ được đợt tiến công của Địa Nguyên, được dân chúng cùng binh lính hết sức kính yêu. Mọi người đều nói, chỉ cần có Pháp Dạ, người của Địa Nguyên khó có thể lọt vào Phong Nguyên nửa bước. Ấy thế mà hắn lại chết trong tẩm cung vì bị ám sát, toàn thân hoá đá, dính đầy bùn đất, ai cũng nghĩ là do người của Địa Nguyên làm. Không một ai có thể nghĩ đến chân tướng cái chết của Pháp Dạ lại là như vậy. Tiểu Cổ Nhĩ Khắc không có cách nào tiếp nhận được sự thật Tác Nhĩ đã giết hại chính cha đẻ của mình."Im ngay Tiểu Cổ Nhĩ Khắc! Đây không phải là chuyện ngươi nên xen vào!" Cổ Nhĩ Khắc tức giận mắng một tiếng.

"Nhưng mà.." Tiểu Cổ Nhĩ Khắc muốn hỏi cho rõ nhưng vừa mở miệng một cái thanh âm liền bị chặn lại. Hắn nhìn thấy Tác Nhĩ xoay đầu, ánh mắt lạnh lùng chĩa thẳng vào mình, trong hai mắt như có hai thanh đao sắc bén, đâm thẳng vào lòng người làm cho họ phải run sợ. Đó là... sát ý! Tiểu Cổ Nhĩ Khắc nhận ra mình vẫn còn ở trong phạm vi thiên phú của Tác Nhĩ, không thể làm gì hơn ngoài câm miệng.

https://thuviensach.vn

"Hắn làm thế là do ta ra lệnh. Một phần để kiểm tra năng lực của hắn, hai là Pháp Dạ có [Cực Lạc Tịnh Thổ] nhưng lại không thể phục tùng ta, tất nhiên trở thành hòn đá cản đường, chỉ còn cách loại bỏ. Vấn đề ở đây là..." Tây Lỗ Phù gắt gao nhìn chằm chằm Gilgamesh, giống như phát hiện ra bí mật gì, gằn từng tiếng một nói "Tác Nhĩ giết chết Vương Tước của hắn, chuyện này mới xảy ra nửa năm trước, kể cả người của Phong Nguyên cũng không có mấy người biết. Mà ngươi, nửa năm trước ngươi vẫn bị nhốt dưới lòng đất, làm thế nào mà biết được?"

Gilgamesh nhìn Tây Lỗ Phù, mỉm cười không nói.

Tây Lỗ Phù nhìn gương mặt như thiên sứ của Gilgamesh, cũng im lặng hồi lâu.

"Quả nhiên.." giọng nói của nàng trong nháy mắt mềm nhũn ra, tựa như trong nháy mắt đã già nua đi mấy chục tuổi, lộ ra chút mỏi mệt.

"Ta vẫn luôn điều tra tung tích mười hai thanh kiếm của Bạch Ngân Tế Ti, nhưng tìm mãi không có kết quả. Ta liền suy đoán, bọn họ đã tổng hợp chúng lại thành một thần khí bậc nhất đã lưu lạc [Bánh Xe Thẩm Phán]. Trên đại lục này được [Bánh Xe Thẩm Phán] lựa chọn chỉ có năm người. Thứ nhất là Hoàng đế của Địa Nguyên A Cách Lam, còn được gọi là [Thánh Nhân], chính là thân thể cùng linh hồn bẩm sinh hoàn mỹ nhất, không giống như những kẻ ra đời từ hang Ngưng Tinh. Sau đó là Hoàng đế đã qua đời của Hoả Nguyên Viêm Hoàng Thiên Hi, được đồn đại là thiên thần chuyển thế. Tiếp theo là Bạc Y Tư và ngươi, dung khí hoàn hảo nhất đã trở thành Vương Tước Cấp Một. Người cuối cùng chính là kẻ đã bị Tất Lạp đưa đi [Vương Tước Cấp Không]. Thế nhưng A Cách Lam đã cự tuyệt sử dụng hồn khí hay hồn thú, Thiên Hi đã chết, hồn khí của Bạc Y Tư ta biết, Vương Tước Cấp Không sống chết không rõ, chỉ còn có mình ngươi. Năm đó ngươi đại chiến với Tự do, ngươi biết ta sử dụng [Phụ Linh] để theo dõi cuộc chiến đúng không? Ngươi không có cách nào cử người ra ứng phó nên mới làm lộ ra bí mật của mình. Lần thứ hai chiến đấu với Khoan

https://thuviensach.vn

Dung, ngươi dùng hồn khí ngăn cản ta theo dõi, hơn nữa còn xoá sạch thông tin. Ta đã sớm nghĩ [Bánh Xe Thẩm Phán] đúng là đã rơi vào tay ngươi. Khó trách ngươi xem thường hồn khí của Tất Lạp. So với [Bánh Xe Thẩm Phán], hồn khí dựa trên [Thời Không Chi Kiếm] và [Thừa Ảnh] được mấy phần? Tất cả hồn khí trên đời này so với nó đều vô nghĩa. Bạch Ngân Tế Ti của các người thật là ngu ngốc, lại đem thứ vũ khí lợi hại như vậy trao cho ngươi, khó trách ngươi không chịu sự khống chế của bọn họ"

"Ngươi thì khác là bao? Tây Lỗ Phù Điện Hạ dã tâm thấu trời?" Gilgamesh cười cười nói.

"Ta làm sao được như ngươi, trời sinh có một thân thể hoàn mỹ, lại còn được ban tặng mạch hồn cấm kỵ, được trao cho hồn khí thượng đẳng, ngay cả hai hồn thú mạnh nhất cũng bị ngươi thu phục. Ta đều phải tự mình tranh thủ" Tây Lỗ Phù thở dài "Nói đến hồn thú, tự dưng ta nghĩ đến, ngươi có [Bánh Xe Thẩm Phán], khác gì có luôn cả năng lực của [Thời Không Chi Kiếm] và [Thừa Ảnh], ngươi nhất định có thể thấy được tương lai. Ngươi chắc chắn biết trước Bạch Ngân Tế Ti để ngươi đi trấn áp [Tự Do] và [Khoan Dung] là cái bẫy, tại sao còn mắc câu? Hay kể có biết trước cũng không thể nào thay đổi?"

"Có thể nhìn thấy tương lai đương nhiên là có thể thay đổi nó" Gilgamesh nhìn Tây Lỗ Phù, cả người toả ra luồng sáng nhu hoà như ánh mặt trời lười biếng "với trí tuệ của ngươi, lẽ nào không nhận ra mục đích của ta? Ta là muốn đứng ngang hàng với Bạch Ngân Tế Ti, song song tồn tại nha.."

Gilgamesh sờ sờ trán, mi tâm loé lên một ánh sáng nhưng lại nhanh chóng biến mất. Hắn hướng về phía Tây Lỗ Phù, khoé miệng nhếch lên một nụ cười.

Sắc mặt Tây Lỗ Phù trắng bệch, biểu cảm cứng đờ như trong nháy mắt đã già đi mười tuổi. Đồng tử nàng không ngừng lay động, "Cảm giác này

https://thuviensach.vn

là.. [Đồng Tử Hoàng Kim]?"

Gilgamesh lại mỉm cười.

"Ngươi cố tình mắc câu, không chỉ vì hai hồn thú kia mà chính là vì [Đồng Tử Hoàng Kim] ở tầng thứ hai Đồi Hồn!!! Khó trách hồn lực cực đại của Tác Nhĩ đột nhiên biến mất, là do ngươi hấp thụ!!!" Tây Lỗ Phù cuối cùng cũng hiểu, Gilgamesh không phải Sứ đồ, không có cách nào đi vào Đồi Hồn nên hắn tương kế tựu kế, can tâm bị nhốt. Hắn không chỉ có được cả Tự Do lẫn Khoan Dung mà sau này khi được người khác cứu ra còn có thể lấy luôn [Đồng Tử Hoàng Kim] Tất cả đều đã bị hắn nhìn thấy trước hết rồi"

"Đúng vậy, ngươi nói không sai" Gilgamesh vỗ tay một cái.

"Ngươi đã chính thức trở thành thánh thần, Gilgamesh.." trong mắt Tây Lỗ Phù bây giờ là một mảnh tro tàn, nàng hiểu rõ mình giây phút này đứng trước hắn có bao nhiêu phần nhỏ bé, trong lòng không cam chịu nhưng cũng không thể làm được gì. Nàng hướng Y Hách Lạc Tư vẫy vẫy tay, ra lệnh "Đi thôi, Y Hách Lạc Tư, chế tạo quân cờ về nước, chúng ta bây giờ không phải là đối thủ của hắn đâu"

"Nhưng mà..." Tác Nhĩ không cam lòng, tốn bao nhiêu công sức mới phát động được thiên phú.

"Chúng ta đã lấy được hai bộ thiên phú cùng một hoàn mỹ dung khí. Cổ Nhĩ Khắc còn bắt được người kia, cũng coi như là không uổng" Tây Lỗ Phù vừa nói xong, Y Hách Lạc Tư đã tạo ra xong một quân cờ, ánh vàng xua tan đi ánh sáng trắng trong động.

"Gilgamesh, ta thề rằng, lần sau gặp lại mọi chuyện sẽ khôg kết thúc đơn giản như vậy đâu"

https://thuviensach.vn

Tây Lỗ Phù nhìn Gilgamesh lạnh lùng nói, cả người bị ánh sáng bao vây, từ từ biến mất trong sương khói.

"Cái gì a, ta vừa mới tới mà, chẳng vui chút nào hết" Tiểu Cổ Nhĩ Khắc không thấy bóng dáng nhưng thanh âm còn vang vọng lại. Trong huyệt động, ánh kim quang cùng bạch quang dần biến mất như lớp băng mỏng bị ánh mặt trời chiếu vào. Bóng tối lại từ từ buông xuống.

"Hắn làm sao lại sử dụng được thiên phú của Tất Lạp?" Ngân Trần nhìn đoàn người phong nguyên đột nhiên biến mất, trong lòng không khỏi sợ hãi. Trong một khoảng thời gian ngắn, vô số bí mật bị lật tẩy khiến anh không có cách nào tiếp nhận. Anh nhìn Gilgamesh, Vương Tước bên cạnh mình bao nhiêu năm, đột nhiên cảm thấy vô cùng xa lạ. Thì ra ngài ấy biết trước rằng mình sẽ giải cứu ngài. Ngài cũng biết rằng khi ngài rời đi khỏi hòn đảo Đặc Lôi Á sẽ tới, giết tất cả ba Sứ đồ nhưng lại coi như không thấy, cũng không thèm nhắc nhở. Với Gilgamesh, Sứ đồ bọn họ trong lòng ngài là ở vị trí nào?

Anh nhìn Gilgamesh đang mỉm cười, lần đầu tiên cảm thấy sợ hãi. Nam nhân thần bí kia rốt cuộc còn cất giấu bao nhiêu bí mật? Mà ngài còn trông thấy tương lai bao xa? Ngày tận thế?

"Thiên Phú [Thần Phong Chức Tác] của Phong Tước Cấp Một là đem hồn lộ của mình bao phủ lấy kẻ khác, ức chế hoặc phong ấn thiên phú của người đó. Hơn nữa còn tiến hành sao chép mạch hồn, nói cách khác, người phong ấn có thể sử dụng được thiên phú của người bị phong ấn." Gilgamesh nhìn vị trí biến mất của Phong Hậu, khoé miệng lộ ra một nụ cười sáng lạn, thần bí khó lường "Hẹn gặp lại Tây Lỗ Phù _ À không, kẻ sát nhân [Hang Ngưng Tinh] chứ nhỉ, đúng như ngươi nói, lần sau mọi chuyện không thể dễ đang kết thúc vậy đâu..."

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 0+3: 1: Tiên Tri (1)

Editor:SuraChan

***

[Phía Tây Aslan, Lôi Ân Hải Vực]

Trên mặt đất lộ ra hai vết cắt ngọt màu đen sâu hoắm nhìn không thấy đáy, giống như được đẽo tạc tỉ mỉ bằng cây búa của thiên thần. Làn khói màu huyết sậm không bị chút cản trở mà bốc lên nghi ngút, sát khí lan truyền trong không khí lay động tới tận gốc rễ thần kinh con người.

Hỏa Hạ Y Lạc ôm chặt lấy vết thương sâu tới tận xương đang chậm chạp khép lại trên bả vai. Tốc độ hồi phục của Hỏa Tước thường rất chậm, hơn nữa đại đa số hồn vụ hoàng kim đã bị cái lốc ở đằng xa hấp thụ khiến vẻ mặt của hắn ngày càng nghiêm trọng, nhất là khi hắn nhìn thấy mặt đất phía trước mình, nỗi sợ mơ hồ trong lòng bất chợt dâng lên. "Xém chút nữa mình đã không tránh nổi đòn công kích đó, cho dù [Dịch Chuyển Tức Thời] cực hạn cũng không phản ứng kịp, nếu đổi lại là hồn thuật sư Hỏa Nguyên khác, có phải ngay cả cơ hội rút lui cũng không hề có, ngay lập tức sẽ bị cắt vụn?"

Nghĩ tới đây Hỏa Hạ Y Lạc quay đầu nhìn Glanz, hi vọng lần ra chút đầu mối liên hệ giữa anh với con quái vật đằng xa kia.

https://thuviensach.vn

Khác với hắn trên người đầy vết thương, Glanz từ trên xuống dưới không có bị sứt mẻ chút nào, cho dù là vết trầy nhỏ cũng không có. Có thể chống cự được công kích mạnh mẽ đến vậy chỉ có hai loại. Một là Glanz đã đạt đến tốc độ đáng sợ vượt qua cả thiên phú của hắn, nhanh đến mức hắn không nhận ra được anh đã di chuyển, hai là khả năng vận dụng hồn lực của người đó đã đạt đến mức thượng đẳng, trong chớp mắt có thể phát hiện dấu hiệu công kích vô cùng nhỏ mà tránh, dù là Vương Tước cũng khó lòng phát hiện được với độ chính xác cao đến vậy. Nhưng mà vấn đề ở đây là, cả hai lí do này, với Hỏa Hạ Y Lạc mà nói, đều không thể nào tiếp nhận.

"Cái lốc xoáy kia rốt cuộc là quái vật gì?" Hỏa Hạ Y Lạc nhìn thẳng vào mắt Glanz, trong ánh mắt hắn đã không còn sự khinh miệt trước kia.

Glanz cúi đầu, gương mặt tuấn mỹ bị mệt mỏi che lấp lộ ra dáng vẻ tang thương đến đau lòng. Một câu anh cũng không nói, chỉ có tịch mịch đáp lại Hỏa Hạ Y Lạc, bởi vì bản thân anh cũng không có cách nào giải thích.

"Tình báo vừa mới truyền tin đến, rất có thể đối tượng bên trong lốc xoáy này là đối tượng chúng ta tìm kiếm, thực lực thần thánh chỉ có thấy ở thiên phú của Vương Tước Cấp Một tiền nhiệm Thủy Nguyên, Gilgamesh... [Tứ Tượng Cực Hạn]..." Lợi Ngang Tư ở đằng xa phá tan im lặng, cung kính trả lời Hỏa hạ Y Lạc, từ giọng nói của hắn không có chút sợ hãi nào, cho dù trên người hắn giống Hỏa Hạ Y Lạc ít nhiều gì cũng bị gió rạch ra mấy vết, khí chất thâm trầm vẫn như cũ không xê dịch một li.

"[Tứ Tượng Cực Hạn?] gò má Hỏa Hạ Y Lạc co rút nhẹ, hô hấp trong lúc lơ đãng trở nên dồn dập. Hắn liếc mắt nhìn Glanz, chợt ý thức được hành động vừa rồi ngu xuẩn đến cỡ nào. Là Hỏa Tước hắn đã từng nghe qua vô số thiên phú cường đại nhưng [Tứ Tượng Cực Hạn] chỉ có trong truyền thuyết bây giờ lại xuất hiện ngay trước mắt mình, Hỏa Hạ Y Lạc thậm chí còn cảm nhận được nhịp rung chuyển của đất trời nơi đây.Hỏa Hạ Y Lạc trầm mặc một hồi, chợt ý thức được một chuyện "Lợi Ngang Tư, ta hỏi ngươi, ta là người phụ trách cơ quan tình báo [Phong Ngữ], cũng chỉ

https://thuviensach.vn

biết được cái người ở tâm lốc kia có thiên phú giống Glanz thôi, ngay cả loại thiên phú là [Tứ Tượng Cực Hạn] ta cũng chỉ vừa mới biết. Ngươi làm sao lại biết cụ thể như vậy?"

Lợi Ngang Tư phía xa cùng Hỏa Hạ Y Lạc bốn mắt nhìn nhau, mặc dù trên mặt hắn bị che phủ bởi một lớp sương mù hay một thứ gì đó không rõ ràng, Hoả Hạ Y Lạc cũng cảm thấy được gương mặt hắn đang bắt đầu biến hóa, tấm mặt nạ trên mặt kia đang dần bị lột bỏ.

"Hỏa Hạ Y Lạc Vương Tước, mặc dù người phụ trách [Phong Ngữ], quản lí mạng lưới tình báo của Hỏa Nguyên nhưng trong đế quốc này vẫn có chút bí mật chỉ có Vương Tước Cấp Cao cùng sứ đồ của họ mới có tư cách biết. Ta biết được cơn lốc kia có dấu hiệu của [Tứ Tượng Cực Hạn] là do Vương Tước của ta Nhật Thần Tinh Hồn nói, còn vì sao Vương Tước của ta biết, đợi một lát nữa, người có thể tự mình hỏi ngài ấy."

Nói tới Vương Tước của mình, trong giọng nói của Lợi Ngang Tư tràn đầy ngạo khí, chút câu nệ lúc trước đã không còn một mảnh, giống như người vừa hành lễ trước mặt Hỏa Hạ Y Lạc không phải là hắn vậy. Hai người trao đổi ánh mắt qua lại, hắn an tĩnh chờ đợi như đang ngồi xem kịch, khung cảnh xung quanh với hắn bây giờ chẳng qua chỉ là kịch bản được dựng sẵn sắp đi đến đoạn hay. Hắn kiên nhẫn chờ đợi biểu cảm hoảng sợ của Hỏa Hạ Y Lạc.

"Nhật Thần Tinh Hồn đã tới chỗ này rồi sao?" nghe được mấy chữ này, trên mặt Hỏa Hạ Y Lạc hiện lên đầy sợ hãi y như mong muốn của Lợi Ngang Tư. Đồng tử của hắn hơi run rẩy, tựa như ở đằng xa có một hồn thú thượng cổ đang nhìn chằm chằm vào mắt. Cho dù chỉ là một cái chớp mắt ngắn ngủi, sự khốn khổ tuyệt vọng trong lòng có thể xé nát toàn bộ linh hồn trong cơ thể.

Đối với Hỏa Hạ Y Lạc, dù Nhật Thần Tinh Hồn chỉ đứng hàng thứ ba, dưới anh trai Thương Tẫn một bậc nhưng Thương Tẫn tính tình ôn nhu dịu

https://thuviensach.vn

dàng, hằng năm ẩn cư ở [Hang động chết chóc], trong mắt tất cả các hồn thuật sư Hỏa Nguyên, Vương Tước Nhật Thần Tinh Hồn lạnh lùng như núi tuyết ngàn năm mới chính là đáng sợ. Hơn nữa, mấy năm trước hỏa Hạ Y Lạc cũng âm thầm điều tra thực lực của Nhật Thần Tinh Hồn, khả năng hủy diệt của hắn ngang hàng với thiên thần diệt thế. Bóng ma trong lòng Hỏa Hạ Y Lạc ngày một lớn.

Ở nơi xa, Lợi Ngang Tư cẩn thận quan sát nhất cử nhất động của Hỏa Hạ Y Lạc, mà Hỏa Hạ Y Lạc cũng rất chú ý điểm này.

Khóe miệng hắn nhếch lên một nụ cười mê hoặc, không còn giống một đứa trẻ bướng bỉnh nữa, màu đỏ trong con ngươi lóe lên một tà ý. Hắn quét ánh mắt từ Lợi Ngang Tư sang Glanz ở bên cạnh, tựa hồ như vừa mới nghĩ ra một trò đùa quái ác.

"Đã có Vương Tước Nhật Thần Tinh Hồn ở đây, có là thiên phú [Tứ Tượng Cực Hạn]cũng không có vấn đề gì. Xem ra, ta cũng nên tránh khỏi nơi này" khỏe miệng Hỏa Hạ Y Lạc lộ ra nụ cười dương dương tự đắc, giống như là đang mong đợi điều gì.

"Soạt...soạt..."

Tựa như âm thanh của một con quái vật xé nát thi thể của người chết bằng móng vuốt sắc nhọn, thân thể bị gặm xé gãy lìa, máu tươi sền sệt phun ra, Hỏa Hạ Y Lạc đặt tay phải lên vai trái, hai ngón tay như hai cái chùy cứng rắn đâm vào bả vai mình. Xương cốt gãy lìa cùng máu tươi phun ra làm bốn phía kịch liệt chấn động. Hắn từ từ lấy ra trong máu thịt một phiến băng cứng rắn màu xanh da trời. Trên mặt không có một tia thống khổ.Lúc này, Lợi Ngang Tư vốn nhàn nhã như một thiên thần chuyển thế đột nhiên bất tri bất giác run rẩy hai cánh tay. Dù không thấy vẻ mặt hắn, tiếng thở hổn hển giờ phút này đã tố giác sự sợ hãi trong lòng. Hắn như trông thấy tử thần chìa tay ra trước mặt chào mới, đám xương trắng không một chút chần

https://thuviensach.vn

chừ hướng về phía mình đi tới. Hắn cảm ứng được một điều kinh khủng sắp diễn ra trước mặt mình.

Hỏa Hạ Y Lạc cười tà mị nhìn Lợi Ngang Tư, những hoa văn hoàng kim lộ ra trên tay phải như ẩn như hiện, vài dòng hồn lực tinh thuần mạnh mẽ như những con rắn biển từ phiến băng trong nháy mắt truyền vào tay hắn. Sau đó, mấy tiếng kim loại va chạm vang lên, một tấm thuẫn màu xanh xa trời hiện ra đầy đủ trong tay Hỏa Hạ Y Lạc.

Tấm thuẫn tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt màu trắng, ban đầu tương đối nhu hòa nhưng nhanh chóng chuyển thành chói mắt như ánh sáng ban trưa đầy kiêu hãnh. Hỏa Hạ Y Lạc đem nó đặt trước lồng ngực mình, giống như một vật sống có thể chui vào lại cơ thể hắn bất cứ lúc nào. Đồng thời vết thương rỉ máu lộ ra cả mảng xương gãy lìa trên vai trái cũng trong phút chốc khép lại.

Bốn phía hồn vụ hoàng kim đã bị cái lốc đó hấp thụ, trong không khí chỉ lưu lại lượng hồn vụ rất mỏng manh không đáng kể nhưng ở trong hoàn cảnh ấy Hỏa Hạ Y Lạc lại có thể làm được như vậy. Cho dù là ở nơi có nồng độ hoàng kim hồn vụ dày đặc cũng chỉ có quái vật mới đạt đến trình độ đó!

Lợi Ngang Tư đè nén nỗi sợ trong lòng, lẳng lặng suy nghĩ về cái người được mệnh danh "Vương Tước giết chóc mạnh mẽ nhất trong lịch sử Hỏa Nguyên Ngải Nhĩ Đế Quốc", linh hồn như bị ném xuống đáy biển lạnh lẽo. Nhưng giây kế tiếp, nỗi sợ hãi mới chân chính hướng hắn vọt tới như thủy triều, nhấn chìm hắn trong dòng nước lạnh băng.

Lợi Ngang Tư không cảm giác được hồn lực mãnh liệt mênh mông ở Hỏa Hạ Y Lạc. Mặc dù hắn có thể rõ ràng nhìn thấy bản mặt anh tuấn tự đắc của Hỏa Hạ Y Lạc nhưng dựa trên cảm giác về hồn lực thì thứ mình thấy nhất định là ảo ảnh, trước mắt chỉ có thể là một khoảng không khí"

https://thuviensach.vn

"Chuyển lời đến Vương Tước Nhật Thần Tinh Hồn, lần sau ta sẽ tới hỏi thăm ngài ấy" Hỏa Hạ Y Lạc trong nháy mắt di chuyển đến bên Glanz, giống như u linh quỷ dị cùng Glanz biến mất khỏi chỗ đó.

Trong đất trời mênh mông chỉ còn lại thân ảnh cô độc không nhúc nhích của Lợi Ngang Tử như vừa bị tước đi một mảng linh hồn.

Chỉ cần phát động thiên phú, Hỏa Hạ Y Lạc căn bản không thể có cơ hội uy hiếp hắn nhưng đối với hắn đó là một sự sỉ nhục lớn. Làm một sứ đồ cấp cao mà lại phải phát động thiên phú với một vương tước cấp thấp, cái này không khác gì một loại châm biến không hề nhỏ.

Tất cả dấu hiệu của hồn lực nhanh chóng biến mất, chẳng lẽ đây là thực lực của Vương Tước Giết Chóc mạnh mẽ nhất sao?

[Phía Bắc Nhân Đức Đế Quốc]

Tri giác của Glanz gần như chết lặng, bên tai là những âm thanh cao tần giống như tiếng gầm thét của hồn thú thượng cổ quyện vào nhau xẹt qua màng nhĩ, giờ phút này như có hàng vạn dao băng trên người mình điên cuồng cắt xé. Không khí hít thở vào trong cơ thể như cây chùy nặng ngàn cân đánh vào phổi. Mỗi lần hô hấp không khác gì cực hình tra tấn tàn nhẫn nhất thế gian.Tâm thần phế liệt đau đớn, cùng lúc muốn nổ tung như hàng ngàn mũi châm đen xuyên thủng da đầu. Glanz thử mở mắt nhưng cũng chỉ thấy xung quanh là ánh sáng mơ hồ. Cảnh vật bốn bề điên cuồng biến hóa như ngày tận thế. Glanz cố gắng duy trì đôi mắt mở ra nhưng trên người lại bị một luồng khí lưu đâm tới, bất tri bất giác máu tươi từ trong miệng, khóe mắt cùng lỗ tai chảy ra, nhưng rất nhanh liền bị gió thổi bay mất hóa thành sương mù màu đỏ nhạt. Thần trí Glanz dần trở nên mơ hồ, linh hồn không bắt kịp tốc độ điên cuồng ấy gần như bị lôi ra ngoài. Không biết sau bao lâu, Glanz lờ mờ nhận ra mình vừa đáp xuống đất hết sức nặng nề.Đôi mắt mở ra, Glanz thấy được đất trời màu bạc trắng,ánh mặt trời êm dịu như được rắc vẩy lên người mình. Không biết từ nơi nào thổi tới một mùi hương

https://thuviensach.vn

cây cỏ thơm ngát, trong không khí được tiếp thêm nhiệt từ mặt trời mà lại càng mê người. Mọi thứ xung quanh êm đềm tốt đẹp, cảm giác kinh khủng như bị tử thần vuốt ve cổ họng vừa rồi dường như không tồn tại.

Glanz cố gắng đứng lên, ngạc nhiên phát hiện những vết thương trên người mình đã biến mất. Chẳng lẽ thân thể thống khổ vừa mới bị luồng khí đâm thủng chỉ là một cơn ác mộng sao?

Anh cảnh giác nhìn bốn phía tịch mịch tìm kiếm câu trả lời. Khi anh bò dậy thì thấy trên người là một tấm thuẫn màu xanh nhạt tỏa ra hồn vụ tinh thuần khiến người ta không khỏi rùng mình. Đối với hồn thuật sư cấp cao, dù ở nơi có mật độ hồn vụ thế nào, bất kể là bị thương nặng đến mấy cũng có thể đẩy nhanh tốc độ khôi phục. Bây giờ thì Glanz đã hiểu tại sao ban nãy Hỏa Hạ Y Lạc có thể khôi phục với tốc độ đáng sợ như thế ở một nơi hồn vụ gần như không có. Thì ra là do tấm thuẫn này tỏa ra hồn vụ hoàng kim, thật là một hồn khí không đơn giản.

Glanz nhặt lên hồn khí đáng sợ kia, trong lòng dấy lên một ngọn lửa khó hình dung, Không thể tin được thực lực của Hỏa Hạ Y Lạc chỉ đứng hàng thứ sáu, Hỏa Nguyên thực sự còn mạnh đến đâu? Nghĩ tới đây, Glanz không khỏi lo lắng cho Gilgamesh. Nghe cuộc đối thoại của Hỏa Hạ Y Lạc với Lợi Ngang Tư có thể biết Vương Tước Cấp Ba Nhật Thần Tinh Hồn đã có mặt ở đó. Mặc dù anh không biết thực lực của hắn là cái dạng gì nhưng từ biểu cảm của Hỏa hạ Y Lạc có thể biết Nhật Thần Tinh Hồn là một đối thủ rất đáng gờm. Huống chi Glanz còn tận mắt trông thấy năng lực chỉ còn từ hoàn mỹ để hình dung của Vương Tước Cấp Hai Thương Tẫn.

Nhớ tới Thương Tẫn, Glanz không khỏi cảm thấy có chút áy náy. Dù nói theo cách nào Thương tẫn cũng là người cứu mình, hơn nữa còn ngỏ ý muốn mình trở thành Sứ đồ Cấp Hai cao cao tại thượng của Hỏa Nguyên. Tuy chỉ là Sứ đồ trên danh nghĩa nhưng Thương Tẫn đối đãi với mình rất chân thành. Glanz không hiểu tại sao Thương Tẫn một mực công bố với bên ngoài đã thu nạp anh làm sứ đồ. Thương Tẫn đem đến cho anh cảm

https://thuviensach.vn

giác được quan tâm vô điều kiện như một Sứ đồ thật sự, chân thật không có một tia giả dối. Mà bản thân lại cố chấp bỏ lại Thương Tẫn mà trở về với Vương Tước ngày trước....

Có lẽ đây là lí do tại sao Hỏa Hạ Y Lạc bắt mình lại, để cho mình trải qua tra tấn như ngọn lửa địa ngục, xem ra, hắn là bất bình dùm cho anh trai của hắn...

Đúng rồi, Hỏa Hạ Y Lạc bây giờ đang ở chỗ nào?

Glanz từ trong suy nghĩ lập tức trở về thực tế, liên tục tìm kiếm thân ảnh của Hỏa Hạ Y Lạc. Đôi mắt của anh chợt căng ra như không dám tin, một cảm giác rùng rợn lạnh như băng thổi tắt ánh nến trong lòng anh, trên thân thể sôi trào không khác gì những bông tuyết bay tán loạn trong [Hang động chét chóc]. Một trận nhói đau sắc bén như vô số con kiến nhỏ cắn xé trong tim. Không xa chỗ Glanz đang ngã ngồi trên mặt đất gương mặt tái nhợt như một thi thể, hai tay không ngừng run lẩy bẩy, giống như nhìn thấy một cảnh tượng vô cùng kinh hoàng, Hỏa Hạ Y Lạc nằm trên đất, cả người có hàng vạn vết thương, máu tươi phun ra không ngừng, nhuộm cả một mảng tuyết lớn thành màu đỏ sẫm. Cặp mắt sáng ngời đã trở nên đục ngầu, đồng tử vẫn cố gắng động đậy giống như đang ngó chừng một thứ quỷ mị nào đó còn chưa hiện thân.

[Phía Tây Aslan Lôi Ân Hải Vực]

Gió lốc cuồn cuộn trong trời đất không có chút nào giảm bớt, tiếp tục dùng tốc độ điên cuồng hấp thụ hồn vụ hoàng kim. Lợi Ngang Tư cảm nhận được xung quanh biến hóa, cứ một quãng hắn lại phải lùi về sau. Hắn không dám sử dụng quá nhiều hồn lực mà lưu lại lâu, giờ phút này trong đầu chỉ toàn là gương mặt anh tuấn tà mị của Hỏa Hạ Y Lạc. Sự việc vừa rồi đối với hắn là chấn động vô cùng lớn. Hỏa Hạ Y Lạc là Vương Tước Cấp Thấp mà lại có thực lực như vậy, đối với hắn là một loại giễu cợt. Dù thế nào

https://thuviensach.vn

mình cũng là Sứ đồ cấp cao cơ mà, huống chi Vương Tước của mình còn là Nhật Thần Tinh Hồn uy danh vang dội.

Lợi Ngang Tư bất đắc dĩ phát ra một tiếng cười lạnh, quan sát lốc xoáy đằng xa, cẩn thận tính toán mật độ hồn vụ hoàng kim, tốc độ lưu động và phương hướng. Có thể nói, phương pháp này là kĩ năng hắn giỏi nhất, không cần lao đầu vào chỗ nguy hiểm mà lại có thể đo lường chính xác.

Tuy nhiên, Lợi Ngang Tư không vì năng lực xuất chúng của mình mà cảm thấy hưng phấn. Khoảng cách với lốc xoáy trong mắt càng xa thì hắn càng cảm nhận rõ ràng thực lực của quái vật trong tâm lốc kinh thực sự là...

....đơn giản vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn. Cho dù hắn ở cự li xa đến thế mà vẫn tiếp nhận công kích bằng đao gió mạnh mẽ, hồn vụ hoàng kim không ngừng ngưng tụ lại ở nơi xa. Vài hạt hồn vụ vương lại như hơi nước trên mặt Lợi Ngang Tư, mang đến cho hắn cảm giác lạnh lẽo nhưng thực ra trong tâm can đã bị giá rét làm cho đóng băng rồi.

"Ngươi đến đây để du sơn ngoạn thủy?" trong không khí truyền đến thanh âm lạnh như băng khiến người ta phát run.

"cung nghênh Vương Tước đại nhân!" Lợi Ngang Tư ngay lập tức cúi xuống, hướng người trong không khí quỳ một gối. Không khí vặn vẹo một hồi. Vốn là hồn vụ lưu chuyển có quy luật đột nhiên khuếch tán một cách hỗn loạn, giống như bị một ngọn núi vô hình cản trở, mãnh liệt va chạm, rung chuyển cả đất trời.

"Vương Tước, ta chỉ muốn dựa vào tốc độ lưu động của hồn vụ mà tính toán thực lực của kẻ đó" Lợi Ngang Tư cúi đầu, qua lớp sương mù trên mặt hắn có thể thấy được bất an cùng vội vã, trông hắn bây giờ như đứa trẻ cuống cuồng giải thích với hai bậc phụ mẫu, bắt đắc dĩ lại ngây thơ.

"Ta chỉ cần biết kết quả" trong không khí kịch liệt giãy giụa xuất hiện một nam nhân cường tráng. Đôi mắt màu hổ phách của hắn hết sức mê

https://thuviensach.vn

người nhưng lại mang đến cho người khác cảm giác kính sợ, không thể nào tiếp cận.Mái tóc dài màu bạc thả xuống như thác nước, chảy dọc xuống tới đầu gối. Trên trán bị một làn tóc mỏng che đi phân nửa, nhưng từ chỗ lộ ra cũng có thể nhìn thấy một dấu ấn. Người bình thường có thể chỉ thấy nó như một dấu hiệu cho địa vị quyền quý nhưng với các hồn thuật sư, đây chính là bằng chứng cho thực lực áp đảo – Tước Ấn của Vương Tước cấp ba.

Nhật Thần Tinh Hồn nhẹ nhàng sửa lại bộ chiến bào cao cấp làm từ da lông hồn thú Tuyết Hồ, nhìn Lợi Ngang Tư trầm mặc quỳ trên đất, trong mắt lóe lên một tia nghiêm nghị so với vũ khí còn sắc bén hơn. Ngũ quan tinh xảo như được đẽo tạc bằng băng tuyết ngàn năm, vẻ anh tuấn cùng sát khí mê hoặc tản ra hơi lạnh người phàm khó có thể chạm đến."Nói xem ngươi đã phát hiện ra được gì" Nhật Thần Tinh Hồn giọng nói như dao băng bén nhọn lộ ra tia lạnh lẽo không thể nào kháng cự.

"Vương Tước, thực lực của hắn vượt ra khỏi khả năng do thám của ta. Vừa rồi hắn phát động đao gió, tấn công ta, Hỏa Hạ Y Lạc và tên hồn thuật sư tên Glanz ấy. Nếu không bằng thiên phú phát hiện công kích lần này, nhanh chóng rời đi thì giờ phút này chúng ta đều đã bị trọng thương" Lợi Ngang Tư bây giờ còn cúi đầu thấp hơn, giống như không có mặt mũi nào đối diện với vương tước của mình. Mặc dù hắn luôn cố gắng đáp ứng yêu cầu của Vương Tước nhưng thực sự người ấy quá nghiêm khắc. Những mục tiêu người đó đặt ra cả đời hắn cũng khó có thể hoàn thành được một cái. Lần này hắn lại chật vật như vậy, không dám tưởng tượng Vương Tước sẽ tức giân thế nào.

Nghe Lợi Ngang Tư nói, Nhật Thần Tinh Hồn lộ ra một ý cười lạnh không thể tưởng tượng nổi, giọng nói không cảm xúc có chút khinh miệt 'bị đánh trọng thương e rằng chỉ có một mình ngươi."

"Cái gì?" Lợi Ngang Tư đầy kinh ngạc, mặc dù bản thân vừa mới tận mắt thấy được thực lực biến thái của Hỏa Hạ Y Lạc cũng thấy còn xa mới

https://thuviensach.vn

áp đảo được mình, huống hồ mình có thiên phú mạnh mẽ như vậy, đáng sợ như vậy, trên đời này sẽ không có người vượt qua được hai sư đồ bọn họ. Nhưng bây giờ Vương Tước lại nói vậy, khác gì nói mình với phế vật không có gì khác biệt

Nhật Thần Tinh Hồn nhìn Sứ đồ cúi đầu không nói của mình, biểu cảm của hắn phải nói là cực kì phá hư mĩ cảnh. Vẻ lạnh lùng không có gì thay đổi, có chăng là một chút mất mát thê lương. Hắn nắm lấy ống tay áo bằng da Tuyết Hồ, giờ phút này giống như muốn đem nó xé rách. Sau đó hắn nhẹ nhàng phất tay, cảnh sắc xung quanh chợt trở nên vặn vẹo như ẩn như hiện, tựa như bầu trời đêm lóe lên ngàn ánh sao.

Lợi Ngang Tư nhìn cảnh sắc biến hóa, đảo mắt xung quanh một vòng, phát hiện mình giờ phút này cũng Vương Tước đang ở trong một cái vòng kì quái, quanh giới hạn của chiếc vòng là những ngọn lửa cháy rừng rực. Chúng giống như gió xuân xinh đẹp vũ động trong không khí lan tràn ra bốn phía, nhưng không tụ thành một đoàn, như một vách tường mở rộng lên không trung, từ từ tụ hợp lại trong không gian đem Lợi Ngang Tư và Nhật Thần Tinh Hồn bao lấy, làm thành một lá chắn thần cấp không thể nào vượt qua. Trừ hồn vụ hoàng kim, ngay cả hơi nước cũng bị nó ngăn cản bên ngoài, không có cách nào xâm phạm. Lợi Ngang Tư nhìn tường lửa trước mặt, hắn chưa bao giờ thấy Vương Tước sử dụng hồn thuật kì quái như thế. Ở Hỏa Nguyên hồn thuật công kích luôn được xem trọng, sinh ra hàng vạn hồn thuật tấn công cường đại nhưng hồn thuật dạng phòng thủ lại rất ít ỏi. Trong tình huống bây giờ Vương Tước của mình đang ở trong hoàn cảnh nguyên tố lửa gần như bằng không, hồn thuật phòng ngự thực sự hữu ích.

"Đây là [Hỏa Vũ Thiên Mạc], khắc tinh của công kích dạng gió, có thể phản lại công kích tầm xa của gió, bảo đảm an toàn cho hồn thuật sư hệ lửa bên trong, từ đó công kích không còn hiệu quả" Nhật Thần Tinh Hồn nhìn Lợi Ngang Tư, ánh mắt tản ra hàn khí như một mùa đông ảm đảm "tuy

https://thuviensach.vn

nhiên, khả năng vận dụng hồn lực của ngươi vẫn không đủ để sử dụng hồn thuật phòng ngự kiểu này."

"Chẳng lẽ, Hỏa Hạ Y Lạc có thể sử dụng hồn thuật dạng này?" Lợi Ngang Tư run rẩy, không thể nào tin nổi một Vương Tước Cấp Thấp lại vượt qua mình.

"Không thể, nói riêng về hồn lực, Hỏa Hạ Y Lạc là Sứ đồ yếu nhất nhưng Bạch Ngân Tế Ti lại ban cho hắn hồn khí quá nguy hiểm. Hơn nữa bây giờ hắn là Vương Tước Cấp Sáu, [Vương Tước Giết Chóc] có thiên phú đặc hữu về tốc độ [Dịch Chuyển Tức Thời], ở cự li xa ngay cả ta cũng không thể nào làm tổn hại đến hắn" Trên mặt Nhật Thần Tinh Hồn vẫn như cũ lạnh lùng, phảng phất dáng vẻ của một ngọn núi ngàn năm tuyết phủ "Nếu như vừa rồi Hỏa Hạ Y lạc sử dụng hồn khí của hắn, đến cả Bạch Ngân Tế Ti cũng không có cách nào phát hiện ra chớ nói đến kẻ trong cái lốc kia"

"Vương Tước, vừa rồi ta nhìn thấy hồn khí của Hỏa Hạ Y Lạc, là một tấm thuẫn màu xanh da trời..nhưng mà hồn khí đó..." Lợi Ngang Tư dừng lại một chút, như đang nghi ngờ chính phán đoán của mình "nó không giống bất cứ một hồn khí nào trong Ngải Nhĩ đế quốc mà ta biết, thoạt nhìn có chút quái dị, giống như không phải đồ của Hỏa Nguyên chúng ta"

Nhật Thần Tinh Hồn hơi nhíu mi, giống như cũng đang suy tính vấn đề Lợi Ngang Tư nói nhưng rất nhanh vẻ mặt của hắn lại khôi phục như cũ "Ngươi thấy thế nào về hồn thuật sư Glanz đó?"

"Cái gì?" Lợi Ngang Tư không ngờ Vương Tước lại đột nhiên hỏi vấn đề khác, giọng nói có chút khẩn trương "Thiên Phú của hắn [Tứ Tượng Cực hạn] rất mạnh nhưng chính mắt ta thấy hắn bị Hỏa Hạ Y Lạc đánh bại."

"Đúng là nói về mặt thiên phú chỉ có Vương Tước Cấp Một đương nhiệm Tá Chi Cách Viêm Tín [Phệ Hồn Ám Hóa] và Hỏa Hoàng Bệ Hạ [Đấng Cứu Thế] mới có thể đối kháng với [Tứ Tượng Cực Hạn]. Một Thủy

https://thuviensach.vn

Tước có được thiên phú này đối với chúng ta càng không thể coi thường. Hơn nữa nếu hồn lực chưa đủ, thực lực của thiên phú này tuyệt đối không thể nào phát huy hết, cũng chính là lí do vì sao Hỏa Hạ Y Lạc có thể đánh bại Glanz" con ngươi màu hổ phách tản ra ánh sáng sắc bén đầy quỷ dị.

"Vậy tại sao hắn lại ở cùng Hoả Hạ Y Lạc" Lợi Ngang Tư cúi đầu, nhún nhường hỏi.

"Hắn bây giờ là Sứ đồ của Vương Tước Cấp Hai Tá Chi Cách Thương Tẫn, Sứ đồ Giết chóc"

"Tá Chi Cách Thương Tẫn?" Đồng tử hắn run rẩy, một trận gió lạnh tịch mịch quấn lấy hắn. Lợi Ngang Tư giơ lên cánh tay trái của mình, trắng nõn không có một nếp nhăn, ngay cả Quận chúa quý tộc nuôi nấng trong thâm cung cũng không sánh bằng. Đồng thời hắn cũng liếc nhìn cánh tay phải của mình, cường tráng mạnh mẽ, thậm chí còn có chút đen, trong lòng bàn tay còn có vài vết chai do hằng ngày luyện kiếm vinh dự mà có. Hai cánh tay thuộc về hồn thuật sư không có gì kì lạ, nhưng có trên cơ thể của cùng một người có gì đó kì quái không nói ra được.

"Không sai, hắn là Sứ đồ của Thương Tẫn, kẻ trong cự li ngàn dặm cũng có thể làm cho cánh tay trái của ngươi nát bấy" lời của Nhật Thần Tinh Hồn phảng phất một trận gió rét, gào thét quật vào người Lợi Ngang Tư.

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 0+3: 2: Tiên Tri (2)

Editor:SuraChan

***

【Phía Bắc Nhân Đức Đế Quốc 】

Glanz cố đè xuống sợ hãi trong lòng, cầm lên tấm thuẫn vừa mới cứu mình một mạng [Nhật Quang Thần Thuẫn], từ từ bước tới gần Hỏa Hạ Y Lạc.

Những bông tuyết rối rít trong không gian rơi xuống mặt đất. Dòng máu nóng phun ra từ thân thể Hỏa Hạ Y Lạc hòa tan vào tuyết đọng cũng bắt đắc dĩ bị băng giá khuất phục, chậm chạp ngưng kết thành một miếng băng mỏng, yếu ớt mong manh đến nỗi tưởng chừng chỉ cần một tiếng động cũng có thể khiến nó nát vụn. Những bông tuyết mới vừa rơi xuống miếng băng mỏng bị nhiễm một màu đỏ chói mắt tươi đẹp. Thứ tuyết mùa đông màu đỏ nhàn nhạt quyến rũ tản ra một loại nhu mỹ như nắng chiều. Đáng tiếc nó cũng đồng nghĩa với cái chết – điều hoàn toàn không nên có ở một nơi thanh khiết không chút vấy bẩn này.

Glanz đi đến bên người Hỏa Hạ Y Lạc, anh không thể nào tin vào mắt mình. Hỏa Hạ Y Lạc bị thương nặng hơn rất nhiều lần, dòng máu tươi chảy xuống từ động mạch chưa bị ngưng kết không khác gì một dòng chảy liên tục kì dị giữa cái giá rét mùa đông, mang đến cho người ta cảm giác tái nhợt

https://thuviensach.vn

thê lương. Glanz hít sâu một hơi, không khí tựa như mất đi nguồn nhiệt từ mặt trời lạnh như băng, xen lẫn mùi tanh tưởi nhàn nhạt tràn vào cơ thể, một loại thâm trầm kinh khủng cũng từ đó và tràn ngập trong lòng.

Glanz lắc lắc ngón tay, động tác ứng dụng nguyên tố nước vốn rất quen thuộc trước kia hôm nay lại trở nên cứng ngắc, cả người giống như một con trâu gỗ bị người ta treo lên. Tuy nhiên, sau một hồi, tường băng to lớn cũng ầm ầm nhô lên, bảo kín lấy Glanz cùng Hỏa Hạ Y Lạc. Glanz không xác định được xung quanh có kẻ thù cường đại nào hay không, điều quan trọng bây giờ là phải bảo vệ Hỏa Hạ Y Lạc đang nằm gục dưới chân. Glanz điều động hồn lực toàn thân, hồn lộ màu vàng hoàng kim lập tức hiện ra, ánh sáng trên tuyết tản ra một màu nhu hòa, không biết tại sao lại mang đến cảm giác lạnh lẽo khó hình dung. Glanz cầm [Nhật Quang Thần Thuẫn] đặt bên người Hỏa Hạ Y Lạc. Có lẽ [Nhật Quang Thần Thuẫn] vừa mới giải phóng quá nhiều hồn vụ hoàng kim nên mật độ bây giờ so với khi anh tỉnh lại cũng giảm xuống không ít, nhưng mà độ tinh thuần này cũng rất hiếm thấy ở bất kì đâu trên lục địa Odin.

Con ngươi trống rỗng như người chết của Hỏa Hạ Y Lạc dần dần hiện ra một tia yếu ớt màu xanh da trời. Một ít vết thương trên cơ thể đã nhanh chóng khép lại. Gương mặt trắng bệch cũng bắt đầu khôi phục lại anh khí tiêu sái đặc biệt của chủ nhân nó. Nhìn Hỏa Hạ Y Lạc đang dần hồi phục dưới chân, Glanz duỗi ra mười ngón tay thon dài, vô số luồng khí lưu quấn quanh đi dần lên, biến hai tay của anh thành thứ thần khí hoàn mỹ có thể xé nát hết tất thảy. Đồng thời tuyết bên dưới Hỏa Hạ Y lạc cũng nhanh chóng bị Glanz thao túng.

Glanz không thành thục việc sử dụng cùng lúc hai nguyên tố nhưng chỉ cần công kích trên tay không hiệu quả sẽ ngay lập tức có thể chuyển thành nguyên tố nước mình quen thuộc nhất, mà gián đoạn công kích lần hai không bị gián đoạn. Với hồn thuật sư hệ lửa như Hỏa Hạ Y Lạc, nguyên tố nước là khắc tinh của họ. Chỉ cần Hỏa Hạ Y lạc khi tỉnh lại có ý tấn công

https://thuviensach.vn

thì vô số chông băng có thể trong nháy mắt chế ngự hắn. Dĩ nhiên Glanz cũng đã chuẩn bị tinh thần phòng thủ, tường băng bốn phía dâng dần lên, cuối cùng hoàn toàn che kín anh và Hỏa Hạ Y Lạc, Bên trong tường băng khí lưu chuyển thành gió lốc điên cuồng di động, trở thành lớp phòng ngự thứ hai của bọn họ. Glanz tập trung toàn bộ tinh thần quan sát xung quanh, anh tạm thời chưa tính đến việc Hỏa Hạ Y lạc khi tỉnh dậy có động thủ với mình không, người có thể khiến Hỏa Hạ Y Lạc bị thương thành như vậy, rất có thể chính là địch.Glanz lo lắng chờ đợi Hỏa Hạ Y Lạc hồi phục hoàn toàn, hồn lực trong cơ thể đã đạt đến trạng thái cực hạn. Anh bây giờ giống như một người thợ săn bị lạc đường trong đêm tối, không biết trong bóng tối kia ẩn núp bao nhiêu dã thú đáng sợ. Bọn chúng có thể cường hãn hung dữ, âm trầm kinh khủng hay tụ tập theo bầy đàn còn mình lại cô độc chỉ có một mình, thứ duy nhất không phản bội chỉ có hai bàn tay mà thôi. Loại tâm thế này đã hành hạ Glanz không ít ngày. Mặc dù trong Ngải Nhĩ, Vương Tước Thương Tẫn đối với mình rất tốt nhưng cũng không thể vì thế mà tin tưởng người của Hỏa Nguyên, huống hồ Vương Tước Cấp Ba của Hỏa Nguyên Nhật Thần Tinh Hồn gì đó lại xâm nhập vào Aslan đối phó với Vương Tước của mình, làm việc mờ ám như vậy chắc chắn không phải vì mục đích gì tốt đẹp. Nhưng mà, mình còn có thể tin tưởng người của Thủy Nguyên sao? Lại càng không, năm đó suýt bị nữ nhân độc ác tự xưng là Vương Tước Thủy Nguyên giết chết. Trừ Vương Tước của mình ra, đã không còn có thể tin tưởng ai được cả. Nhưng mà...khi mình cùng Hỏa Hạ Y Lạc động thủ, Vương Tước của mình lại hướng mình điều động công kích cường đại. Chẳng lẽ....

"a---" một tiếng thét đến tâm thần phế liệt phát ra, Hỏa Hạ Y Lạc vốn giống như một thi thể dưới đất đột nhiên mở mắt. Đồng Tử trống rỗng tản ra ánh sáng màu đỏ sẫm như máu khiến người ta phải rợn cả tóc gáy.

"Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, Hỏa Hạ Y Lạc Vương Tước?" Glanz từ từ rút lui những thanh băng bày sẵn, không đành lòng hoặc có thể nói là không có cách nào động thủ với người bị trọng thương. Mà ở thời điểm này

https://thuviensach.vn

trong lớp sương mù dày đặc hồn vụ hoàng kim từ [Nhật Quang Thần Thuẫn] vết thương trên người Hỏa Hạ Y Lạc đang khép lại với tốc độ khủng khiếp nhưng máu vẫn không khác gì tro tàn từ núi lửa mãnh liệt phun ra từ trong miệng hắn, mũi thẫm chí cả lỗ tai cũng rỉ ra. Rất nhanh, vết thương trên người hắn đã không còn, cả người như vừa được tái sinh nhưng máu tươi lại thấm ướt phân nửa lồng ngực, thoạt nhìn dễ liên tưởng đến một xác chết bò lên từ dưới địa ngục.

"Ngươi thế nào? Hỏa Hạ..." nhìn Hỏa Hạ Y Lạc dần khôi phục, Glanz chuẩn bị đặt câu hỏi nhưng mới vừa hỏi một nửa đã hoảng sợ nói không ra lời.

Hỏa Hạ Y Lạc không còn thương tích nằm trên mặt đất điên cuồng lăn lộn. Miếng băng mỏng ngưng kết từ máu của hắn bị đè ép, tiếng vỡ ra như mặt băng bị cọ sát ăn mòn. Thanh âm thanh thúy cứng rắn khiến người ta cảm thấy rất không thoải mái, có chút giống như ai đó cầm hai lưỡi đao kim loại ma sát vào nhau. Da thịt vừa mới hồi phục của Hỏa Hạ Y Lạc đột nhiên lại nứt ra, vô số tia hồn lực từ trong cơ thể hắn được giải phòng. Máu chảy ra từ cơ thể vừa miễn cưỡng khép lại từ vết thương mới ồ ồ chảy ra, Những phiến băng mỏng bị bể tan tành từ từ tan chảy, cỗ nhiệt khí kì dị dâng lên ở nơi đầy băng tuyết bao phủ mang đến chút âm trầm hết sức văn vẹo.

"Không!!!" Hỏa Hạ Y Lạc phát ra một tiếng kêu thảm thiết, nhiệt hỏa thiêu đốt cùng cảm giác đau đớn đem hắn trở lại nhân gian. Trong đôi mắt lộ ra những tia máu chằng chịt, đồng tử nhìn thẳng vào Glanz.

Glanz nhìn hắn bị như vậy, tâm chợt trầm xuống.

Đột nhiên Hỏa Hạ Y Lạc huy động tay phải thật nhanh, một cỗ hồn lực kinh khủng hỗn loạn mãnh liệt cuồng bạo như sóng biển vọt tới Glanz."Cái gì!?" đồng tử Glanz trở nên căng thẳng, trong nháy mắt một chông băng bên dưới Hỏa Hạ Y Lạc chui ra, xuyên qua lồng ngực hắn. Máu tươi rải rác

https://thuviensach.vn

dính vào thân băng, nếu không phải bị tường băng trở ngại, nhìn từ đằng xa, Hỏa Hạ Y lạc giống như bị một chiếc đinh màu đỏ ghim chặt xuống đất.

"Hỏa Hạ Y Lạc Vương Tước, ta không muốn động thủ với ngươi. Nhưng nếu ngươi nhất định làm như vậy ta cũng không sợ đâu" chân mày anh nhíu chặt, hai tay khôi phục trạng thái khí lưu tác chiến ban đầu, cặp mắt như đại bàng nhìn chằm chặp vào con mồi hướng về Hỏa Hạ Y Lạc, không để ý tới cỗ hồn lực to lớn của Hỏa Hạ Y Lạc một chút cũng không làm thương tổn đến mình.

Hỏa Hạ Y Lạc lại một lần nữa nằm vật ra đất, hai mắt nhắm nghiền, sắc mặt vì mất đi lượng máu quá lớn mà dị thường trắng bệch. Hồn lực hỗn loạn trong cơ thể thắn liên tục bắn ra, làm da thịt vừa mới liền lại rách toác. Máu tươi chậm chạp chảy những cũng đã sớm không giống máu tươi của người bình thường bị thương mà là loại chất lỏng có màu hồng nhàn nhạt, giống như sinh mạng của Hỏa Hạ Y Lạc đang tan ra, từng bước kéo hắn xuống hoàng tuyền. Vết thương nứt ra cũng dần khép lại nhưng tốc độ so với người thường cũng chẳng hơn là mấy. Hồn lực hỗn loạn thoát ra từ thân thể Hỏa Hạ Y Lạc lại càng khiến hắn bị thương tổn nghiêm trọng.

Thấy vậy, Glanz ngay lập tức giải trừ công kích gió vừa bày ra. Anh cúi đầu nhìn sang bên cạnh mới phát hiện [Nhật Quang Thần Thuẫn] đã không cánh mà bay. Glanz đảo mắt tìm kiếm, cuối cùng phát hiện ra bóng dáng của nó trên tường băng phía sau mình, giờ phút này bị khảm chắc vào đó tạo ra một lỗ thủng to đùng, có tiếng nứt vỡ. Gió lạnh từ lỗ hổng lọt vào, thổi đến mãnh liệt như đao gió. Mặt tường băng suýt nữa bị phá hỏng mất.

Thì ra hồn lực Hỏa Hạ Y Lạc giải phóng là hướng về [Nhật Quang Thần Thuẫn]!

Glanz nhận ra mình vừa phạm sai lầm nghiêm trọng thế nào, vội đỡ Hỏa Hạ Y Lạc dậy, đặt đầu hắn trên vai mình, đồng thời vận động hồn lực toàn thân tập trung vào tay phải. Glanz đưa ngón tay chạm vào tước ấn trên

https://thuviensach.vn

xương bả vai trái của Hỏa Hạ Y Lạc, hồn lực tinh thuần lập tức bổ sung vào thân thể của Hỏa Hạ Y Lạc, vết thương khép lại thật nhanh giống như Glanz dự đoán. Hiển nhiên, anh không có cân nhắc tại sao Hỏa Hạ Y Lạc lại muốn đánh bay [Nhật Quang Thần Thuẫn].

(@SuraChan: Anh đừng chữa lợn lành thành lợn què nữa a =.=...Ngân Trần said: "Con người cậu thiếu nhất đúng là chiều sâu":v)

Biến cố chính là lúc này phát sinh.

Giống như núi lửa bột phát, hồn lộ trên người Hỏa Hạ Y Lạc hiện ra, ánh sáng chói mắt vì tường băng quá dày như mặt trời chiếu sáng trong cái lồng băng có chút u tối ảm đạm, hồn lực mãnh liệt mênh mông trong thân thể của Hỏa Hạ Y Lạc không chút kiêng kị phát ra ngoài. Trong nháy mắt, hồn lộ trên người mất đi ánh sáng, dần dần tắt ngấm, kèm theo một tiếng vang, mạch hồn bể nát tan tành tựa như một con mãnh thú trong người Hỏa Hạ Y điên cuồng loạn động, mỗi một giây lại tàn phá thân thể thêm một chút, đem linh hồn của Hỏa Hạ Y Lạc xuống tận đáy cùng địa ngục. Có lẽ đây chính là lí do Hỏa Hạ Y lạc đánh bay [Nhật Quang Thần Thuẫn]. Giờ phút này, mỗi một tia hồn lực tiếp vào, Hỏa Hạ Y lạc lại gần hoàng tuyền hơn một phân. Vốn là hồn thuật sư hồn lực cực đại trong mơ cũng không ai dám tưởng tượng đến, giờ phút này lại trở thành Vương Tước sống dở chết dở, ít nhiều gì cũng để lại cảm giác bi tráng lẫn giễu cợt...

[Phía Tây Aslan Lôi Ân Hải Vực]

Ngọn lửa vũ động trong không khí như hải tảo dưới đáy biển thâm trầm, chậm chạp mà quỷ dị vây quanh Nhật Thần Tinh Hồn cùng Lợi Ngang Tư, cô lập hai người họ với ồn ào huyên náo xung quanh. Gió rét cùng hơi nước mạnh mẽ rít gào nhưng chạm vào ngọn lửa trong chớp mắt lại hóa thành yên tĩnh vĩnh hằng.

https://thuviensach.vn

Nhật Thần Tinh Hồn đưa lưng về phía Lợi Ngang Tư, hắn đưa mắt nhìn khung cảnh nghiêm nghị như một ngọn núi tuyết, bóng lưng của hắn trong mắt của người đằng sau vừa giống như bóng dáng của thiên thần cũng đồng thời giống như cái chết tịch mịch, hỗn loạn và bất an trong lòng Lợi Ngang Tư càng tăng thêm.

"Vương Tước Tá Chi Cách Thương Tẫn rốt cuộc có bao nhiêu tài nghệ, ngài có biết không?" Lợi Ngang Tư phá vỡ yên tĩnh, ngay cả khi nhắc tới cái tên của người này hắn cũng thấy thanh âm của mình run rẩy.

"Hắn đánh gãy của ngươi một cánh tay, ngươi còn không nhớ rõ thực lực của hắn sao?" Nhật Thần Tinh Hồn khẽ nhếch khóe miệng, lộ ra một nụ cười giễu cợt. Nụ cười này mười phần là lãnh khí, trông hắn bây giờ giống như một vị thần giễu cợt thế nhân ngu xuẩn.

Tay phải của Lợi Ngang Tư nắm thật chắc tay trái của mình, vì dùng sức móng tay đã khảm vào da thịt, mùi tanh tưởi của máu lan ra phạm vi bảo vệ của [Hỏa Vũ Thiên Mạc] không có cách nào thoát ra, bốn phía như bị một bóng ma chết chóc bao phủ thành một tầng.

"Ta không có cách nào ước lượng được cấp bậc hồn lực của Tá Chi Cách Thương Tẫn bởi vì cho đến bây giờ ta vẫn không thể tin được có người lại có thể vận dụng nguyên tố lửa ở khoảng cách ngàn dặm một cách chính xác đến vậy. Trên đại lục Odin, cả Vương Tước Phong Nguyên lợi thế công kích tầm xa cũng không làm được" trong mắt Lợi Ngang Tư loé lên một ánh sáng sắc bén, xuyên qua màn sương mù trên mặt hắn, nhìn qua rất giống một võ sĩ tuyệt thế.

"Vậy nếu so sánh Thương Tẫn với Gilgamesh thì thế nào?" Nhật Thần Tinh Hồn hỏi.

"Ta không biết" Lợi Ngang Tư để lại cho mình một đường lui, giọng nói có chút bi tráng "nhưng ta chắc chắn công kích của hắn không có cách nào

https://thuviensach.vn

tránh né, kể cả khi ta phát động thiên phú. Công kích loại đó giống như..." Lợi Ngang Tư cố ý dừng lại, ngay cả với hắn điều này cũng rất khó chấp nhận "giống như vận mệnh an bài, bất kể chúng ta có giãy giụa thế nào cũng không thể thay đổi"

"Vận mệnh an bài?" trong ánh mắt Nhật Thần Tinh Hồn thoáng một bóng ma "Nói không sai, thiên phú của Tá Chi Cách Thương Tẫn có tên là... [Vận Mệnh Thẩm Phán]"

"[Vận Mệnh Thẩm Phán]? Thiên phú của Tá Chi Cách Thương Tẫn không phải là [Phệ Hồn Ám Hoá] sao?"

Nhật Thần Tinh Hồn lẳng lặng nhìn Lợi Ngang Tư, trong mắt là một mảng âm u khó hiểu như bóng tối nơi đáy ao đầm quỷ dị "Không phải. Vương Tước Cấp Một Hoả Nguyên vẫn là Tá Chi Cách Viêm Tín, Thương Tẫn mới chỉ là Vương Tước Cấp Hai, hắn không thể nào cũng có [Phệ Hồn Ám Hoá]"

"Nhưng Vương Tước à, Vương Tước Cấp Một đã mất tích nhiều năm, mặc dù Bạch Ngân Tế Ti nói tung tích của ông ta không rõ nhưng trừ Tá Chi Cách Gia Tộc ra ai cũng tin tưởng ông ta đã chết. Sứ đồ Thiên - Tá Chi Cách Thương Tẫn và Sứ đồ Địa - Tá Chi Cách Hoả Hạ Y Lạc, nhất định trong hai bọn họ phải có một người thừa kế [Phệ Hồn Ám Hoá] của phụ thân. Thực lực của Hoả Hạ Y Lạc ta đã chứng thực, còn chênh lệch rất xa với thiên phú uy danh hiển hách của cha hắn. Người thừa kế thiên phú ấy chẳng phải chỉ còn Thương Tẫn sao?" Lợi Ngang Tư trao đổi ánh mắt với Nhật Thần Tinh Hồn, trong lòng đầy kinh ngạc và run sợ.Sát khí trên gương mặt lãnh tuấn của Nhật Thần Tinh Hồn đột nhiên biến mất, bây giờ chỉ như sương lạnh cuối thu. Hắn bước về phía trước vài bước, gần đến nỗi mặt hắn như sắp dính vào lớp sương mù trên mặt Lợi Ngang Tư.

"Đúng là khi hắn mắt tích Tá Chi Cách Viêm Tín chỉ có hai Sứ đồ Thiên Địa nhưng ta có thể chắc chắn Thương Tẫn không có thừa kế [Phệ Hồn Ám

https://thuviensach.vn

Hoá]" giọng nói lạnh lẽo của Nhật Thần Tinh Hồn có chút bất đắc dĩ "hơn nữa thiên phú hiện tại của hắn cũng phi thường cường đại. Ít nhất là so với thiên phú [Tiên Tri] của chúng ta."

"So với thiên phú của chúng ta còn mạnh hơn?" lợi Ngang Tư nhỏ giọng hỏi lại, ngoài [Tứ Tượng Cực Hạn] vừa mới trông thấy, loại thiên phú chỉ tồn tại trong truyền thuyết, chỉ có thiên phú của bản thân mới là mạnh mẽ nhất, miễn cưỡng cũng chỉ xếp dưới [Phệ Hồn Ám Hoá] - cực hạn thiên phú. Bắt hắn ngay lập tức tiếp nhận sự tồn tại của [Vận Mệnh Thẩm Phán] thực sự khó khăn.

"Đúng vậy. Mặc dù không rõ [Vận Mệnh Thẩm Phán] có bao nhiêu tác dụng nhưng có thể chắc chắn thiên phú của hắn mạnh hơn [Tiên Tri]."

"Tại sao?"

Nhật Thần Tinh Hồn một lần nữa quay đi, giống như không muốn Lợi Ngang Tư thấy được biểu cảm của mình "Ta mới chỉ gặp Tá Chi Cách Thương Tẫn một lần, lần đó phát động [Tiên Tri] chuẩn bị cùng hắn đấu một trận, kết quả..." thanh âm lạnh lẽo của Nhật Thần Tinh Hồn đột nhiên trùng xuống, sát khí trong yên tĩnh bao lấy Lợi Ngang Tư.

Qua rất lâu, Nhật Thần Tinh Hồn mới nặn ra mấy chữ cứng rắn "Kết quả hắn suýt nữa giết chết ta"

Trong nháy mắt Lợi Ngang Tư thấy đất trời đung đưa, toàn bộ thế giới trước mặt mình ầm ầm sụp đổ.

Nếu trên đời này có người kết liễu được Vương Tước của mình, người kia không còn gì phải nói thêm nữa, hắn đúng là đã đạt đến gần sự tồn tại ngang hàng với Bạch Ngân Tế Ti. Trừ Bạch Ngân Tế Ti, Lợi Ngang Tư không nghĩ tới còn có người nào khác có thể trấn áp được hắn.

https://thuviensach.vn

Nhật Thần Tinh Hồn lay động ngón trỏ, biên độ rất nhỏ khiến người ta cảm giác như chưa từng phát sinh. Ngọn lửa vũ động bốn bề khôi phục yên lặng ban đầu, chậm chạp chìm xuống mặt đất.

Màn đêm buông xuống, mặt trời giống như một tiểu cô nương keo kiệt thu hồi những tia sáng chói mắt. Bóng đêm vô hạn lạnh như băng đem Lợi Ngang Tư bao lấy. Bất kể hắn trốn tránh tuyệt vọng như thế nào, Sứ đồ cao cao tại thượng của Ngải Nhĩ đế quốc bây giờ không khác gì một đứa trẻ lạc đường.

Rốt cuộc là cái gì?

Tử thần chúc phúc hay ma quỷ thương hại?

Trong một ngày, Lợi Ngang Tư bị quá nhiều đả kích, hắn không thể cùng lúc tiếp nhận tất cả mọi chuyện. Lợi Ngang Tư vẫn cho mình là Sứ đồ Cấp Ba, dù không được bằng Vương Tước của hắn nhưng cũng đạt đến trình độ người ta phải nể phục mà hôm nay Hoả Hạ Y Lạc tốc độ quỷ dị, Vương Tước Thuỷ Nguyên có thể điều động nguyên tố trong cự li hàng ngàn dặm, [Tứ Tượng Cực Hạn] của Glanz, bọn họ đều có thể dễ dàng tiêu diệt mình, chưa kể Vương Tước Giết Chóc đã suýt kết liễu được Vương Tước của mình - Tá Chi Cách Thương Tẫn.Lợi Ngang Tư ngẩng đầu nhìn Vương Tước bên cạnh tựa như thiên thần, biểu cảm lạnh lùng như đoá sen trên núi tuyết, tinh khiết không một chút tỳ vết, tản ra khí chất trong trẻo băng lãnh khiến người ta phải yên lặng ngắm nhìn. Mặc dù vừa nói đến Vương Tước Cấp Hai áp đảo vạn vật, gương mặt đã trải qua bão táp phong sương không có lộ ra một tia sợ hãi.

Nhật Thần Tinh Hồn nhìn Sứ đồ của mình, đột nhiên khoé miệng hơi nhếch lên, lộ ra một nụ cười không dễ phát hiện, hai tròng mắt vẫn lạnh lùng như cũ, không ai biết được hắn rốt cuộc là cao hứng hay bi thương.

https://thuviensach.vn

Lợi Ngang Tư bị sương mù bao phủ vẫn lộ ra hơi thở thê lương, dù không thấy rõ thần thái nhưng bi thương trên mặt rất rõ ràng. Loại cảm giác này trong bóng tối đích thực là sợ hãi, người khác có thể không thấy nhưng nỗi sợ thực sự đã dâng lên đến chóp mũi. Cuối cùng Lợi Ngang Tư run rẩy cất lời "Vương Tước, tại sao Tá Chi Cách Thương Tẫn lại muốn nhận một người của Thuỷ Nguyên làm Sứ đồ?"

"Cái này không phải chuyện ngươi nên biết" thanh âm vô cảm như tượng băng không có chút sinh mệnh.

"Vâng thưa Vương Tước" Lợi Ngang Tư cố gắng duy trì trấn tĩnh, nước mắt ghim chặt trong hốc mắt, mặt nạ sương mù cô lập hắn với thế giới, không ai có thể thấy hắn rơi lệ nhưng Lợi Ngang Tư vẫn cố khống chế tình cảm của mình, căm ghét thậm chí là sợ hãi. Nước mắt chảy dọc theo gò má vào trong miệng, cay đắng khổ sở cô độc dù cho có là một sứ đồ tôn quý. Nghĩ kĩ lại, hắn đi theo Vương Tước hơn mười năm vẫn không hiểu rõ con người ấy, không phải vì không muốn mà là không thể. Nhật Thần Tinh Hồn đến bây giờ vẫn không cho hắn một cơ hội. Người đó là người thầy duy nhất, bồi dưỡng hắn thành Sứ đồ mạnh nhất Hoả Nguyên cho tới thời điểm hiện tại nhưng tất cả liên quan đến Nhật Thần Tinh Hồn, hắn vẫn không có cách nào bước vào vùng cấm địa.

Chẳng lẽ mình trong mắt Nhật Thần Tinh Hồn chỉ là khách qua đường thôi sao?

(@SuraChan: Đồ mặt gỗ lim, Tiểu Tư lại đây với ta, ta thương ngươi! *vỗ về*

@Nhật Thần Tinh Hồn: Mặt ta thế nào mắc mớ gì đến ngươi =.=.)

Lợi Ngang Tư bất đắc dĩ cười khổ, thê lương cùng tuyệt vọng, loại cảm giác này giống như chiếc lá cuối cùng trong gió rét, từ từ giã biệt sinh mệnh trong cô độc.

https://thuviensach.vn

Nhật Thần Tinh Hồn cũng thấy được điều này, trên mặt rộ lên một nụ cười quỷ dị khiến hắn trông giống một chiến thần được đẽo tạc từ băng tuyết cao ngạo vô tình.

Nhật Thần Tinh Hồn quay đi, bước về phía trước mấy bước, chiến bào lướt qua hoà tan lớp tuyết trên mặt đất không phát ra tiếng động nào. Con ngươi bây giờ đã chuyển thành màu đỏ, như ánh mắt của hồn thú dầm dề máu huyết, phát ra ánh sáng kì quái.

"Lợi Ngang Tư, ngươi thấy thế nào về Tá Chi Cách Gia Tộc?" Nhật Thần Tinh Hồn quay lại nhìn Lợi Ngang Tư trầm mặc, nụ cười bây giờ đã giấu đi một ít lạnh lùng.

Lợi Ngang Tư đương nhiên không nghĩ tới Vương Tước sẽ hỏi câu như vậy, kinh ngạc cùng chua xót trong lòng kích động nói "Từ mấy trăm năm trước khi chiến tranh bắt đầu, trong lịch sử Vương Tước Cấp Một đều là do người của gia tộc Tá Chi Cách đảm nhiệm, bao gồm cả Tá Chi Cách Viêm Tín còn không rõ tung tích, mặc dù cấp bậc hồn lực của hắn cụ thể như thế nào không ai biết nhưng uy danh của [Phệ Hồn Ám Hoá] vẫn là cơn ác mộng vĩnh hằng trong lòng tất cả các hồn thuật sư. Mà hiện tại dù chỉ là Vương Tước Cấp Hai nhưng trên thực tế Thương Tẫn đã hoàn toàn thừa kế tất cả đặc quyền của phụ thân hắn. Hiểu theo cách khác, hắn không khác gì Vương Tước Cấp Một của Hoả Nguyên. Ngay cả Hoả Hạ Y Lạc bây giờ cũng trở thành Vương tước cấp Sáu, thiên phú [Dịch Chuyển Tức Thời] của hắn có lợi thế tốc độ cực lớn nếu không phải thiên phú [Tiên Tri] của chúng ta có thể khắc chế thiên phú về ám sát, ta chưa chắc có thể đánh bại hắn. Tá Chi Cách Thương Tẫn lại đem Glanz có thiên phú đặc hữu trong truyền thuyết làm Sứ đồ. Mặc dù cấp bậc hồn lực của Glanz bây giờ chưa cao nhưng nghe nói Vương Tước Thương Tẫn về phương diện sử dụng hồn lực rất có thành tựu, thực lực của Glanz sau này không thể ước chừng. Cho nên Tá Chi Cách Gia Tộc có thể nói là đệ nhất hồn thuật thế gia của Hoả Nguyên Ngải Nhĩ"

https://thuviensach.vn

"đệ nhất hồn thuật thế gia?" con ngươi hổ phách của Nhật Thần Tinh Hồn đột nhiên tản ra sát khí, giống như ác ma dưới địa ngục trồi lên "ý ngươi định nói cũng bao gồm đệ nhất hoàng tộc sao?"

"Không dám" Lợi Ngang Tư vội quỳ hai gối xuống đất, hai tay không tự chủ được mà run rẩy.

"Ngươi tốt nhất đừng bao giờ có ý nghĩ này, bất kể thế lực của Tá Chi Cách gia tộc có lớn hơn nữa thì hoàng tộc vĩnh viễn vẫn là cao quý nhất. Hoả Hoàng Bệ Hạ bị đe doạ ngôi vương sẽ dùng chúng ta làm con tốt thế thân" Nhật Thần Tinh Hồn có chút kích động, ánh mắt không còn lạnh lẽo mà ngược lại là một loại mãnh liệt nóng bỏng. "Tuy nhiên lời ngươi nói cũng không phải không có cơ sở, thế lực của bọn họ quá lớn, sau này không ai biết được, kể cả chúng ta có thiên phú [Tiên Tri] thần cấp cũng không cách nào thay đổi được số mệnh. Cho nên sau khi nhiệm vụ này hoàn thành, ngươi hãy đi bắt hồn thú thứ nhất [Thiên Hành Nhân] - hồn thú hệ lửa cao cấp trăm năm khó gặp, có được nó sau này cũng hỗ trợ được ngươi không ít"

"Vâng" Lợi Ngang Tư đáp nhẹ một cái, trong lòng hắn khổ sở khó ức chế. Hắn chậm chạp ngẩng đầu lên, nhìn Nhật Thần Tinh Hồn muốn vĩnh viễn nhớ rõ biểu cảm lúc này của Vương Tước. Nhưng hắn phát hiện đồng tử của người đó lúc này đã biến thành màu máu, cả người giống như thiên sứ vừa rớt xuống địa ngục, khí chất băng sơn quấn quanh cùng với tà khí.

Thấy Vương Tước của mình đột nhiên phát động thiên phú, hồn lực theo bản năng khởi động theo.

Qua rất lâu, ánh đỏ trong mắt từ từ mất đi, trên mặt hắn có nhiều hơn một nụ cười lạnh lùng, phảng phất bóng dáng của một đoá sen tuyết "Lợi Ngang Tư, ngươi nghe đây, lập tức sẽ có hai hồn thuật sư cấp bậc Vương Tước rất phiền toái của Thuỷ Nguyên tới nơi này. Không nên để họ phát hiện ra ngươi. Nếu bị phát hiện, lập tức khiến hắn và bí mật này làm bạn."

https://thuviensach.vn

"Tuân lệnh Vương Tước" Lợi Ngang Tư hai tay chồng lên nhau, quỳ một chân trên đất, trang trọng hướng về Nhật Thần Tinh Hồn hành lễ. Vậy mà Nhật Thần Tinh Hông dường như đã phát chán mấy cái lễ tiết quy củ, thân ảnh nhẹ nhàng đung đưa, kèm theo ánh sáng chói mắt biến mất trong không khí.

Bị bỏ lại một lần nữa, Lợi Ngang Tư nhìn về phía dấu chân phảng phất ánh lửa của Nhật Thần Tinh Hồn, trong lòng dâng lên những trận sóng lớn. Vốn là Sứ đồ Cấp Cao của Hoả Nguyên, đã gần chạm đến tận cùng hồn thuật mà hôm nay Lợi Ngang Tư mới ý thức được bản thân bất quá cũng chỉ là con kiến hôi dưới chân núi, không cố gắng cuối cùng cũng sẽ bị chết rét ở sườn núi, vĩnh viễn chỉ là một kẻ yếu thế, đáng thương mà nhỏ bé.

Nghĩ tới đây, hắn cười khổ.

Ở nơi xa, hồn vụ hoàng kim hướng về cơn lốc ngưng tụ. Mà kẻ bên trong cơn lốc rất có thể chính là Vương Tước mạnh nhất Thuỷ Nguyên - Gilgamesh. Rất nhanh hắn có thể hoàn toàn thức tỉnh, thực lực của hắn có thể hủy diệt cả đất trời.

Lợi Ngang Tư dùng ánh mắt ngưỡng mộ nhìn về nơi xa. Nhưng hắn cũng không biết là, trên hòn đảo còn có một bóng đen chăm chú nhìn bọn họ. Hắn thực sự mới là quái vật. Không! Phải nói là ác ma đội lốt thiên thần...

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 0+4: Đồng Tử Hoàng Kim Của Đại Thiên Sứ (Phụ Chương)

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Editor:SuraChan

***

Phụ chương: Lộ Tây Pháp Đồng Tử Hoàng Kim

[Hỏa Nguyên Ngải Nhĩ Đế Quốc –Đế Đô]

Đây là lần đầu tiên Huyền Thiên Đế Cơ đứng bên ngoài nhìn thấy toàn cảnh cung điện. Khí thế rợn ngợp cùng cảnh sắc tráng lệ khiến nàng ta cảm thấy vô cùng tự hào và thích thú.

Giờ phút này, Huyền Thiên Đế Cơ đã sớm không còn là tiểu công chúa bị trói buộc bởi hàng vạn quy tắc luật lệ hoàng thất hà khắc ngày xưa. Công trình kiến trúc hùng vĩ chói lọi này cũng chẳng còn là cái lồng giam vàng son ngăn cản nàng tự do bay lượn.

Huyền Thiên Đế Cơ hướng về thánh điện, phảng phất bóng dáng nữ chủ nhân tương lai của Ngải Nhĩ Đế Quốc. Quả thật việc này làm nàng ta không khỏi phấn khích. Thánh điện không phải ai muốn tới là tới, được đặt chân đến đây chính là niềm vinh dự chí cao vô thượng của bất cứ con người nào trong đế quốc cường thịnh này.

https://thuviensach.vn

Ba năm trước, Bạch Ngân Tế Ti cấy lên người Huyền Thiên Đế Cơ một hồn lộ mới thay thế cho Khố Lạc Tư đã chết trở thành Vương Tước Cấp Bảy, sau đó cũng lần đầu tiên nàng rời đi khỏi hoàng cung nàng đã sinh sống suốt mười tám năm.

Lúc ly khai, Huyền Thiên Đế Cơ cũng không có đi cùng hoàng cung mà Đế Vương Ngải Nhĩ, cũng chính là hoàng huynh của nàng, Huyền Thiên Linh (=.=) đã đích thân sử dụng [Cửu Long Chi Thừa] di dời. Nàng cùng hồn thú [Hoàng Vệ Trụ Long] di giá, chiến xa bằng bạc trắng xẹt qua chân trời như một ngôi sao rơi sáng chói. Tẩm cung tráng lệ từ trên cao nhìn xuống như một vườn hoa thủy tinh thuần khiết.Nó đã từng khổng lồ như vậy,giống như một đầm lầy chết chóc không thể nào vượt qua thế nhưng bây giờ nàng đã không còn nhỏ bé yêu đuối như trước kia, khoảnh khắc này chỉ cần vung tay một cái có thể kéo nó xuống vực thẳm. Đó luôn là điều Huyền Thiên Đế Cơ mong đợi. Trong giấc mộng thời thiếu nữ, nàng ta đã không ít lần mơ thấy bản thân nắm thật chặt trong tay vườn hoa thủy tinh đó, sau một âm thanh vụn vỡ khô khốc, chất lỏng sền sệt chảy ra qua những mảnh vụn cùng khoái cảm mơ hồ không thể kiềm chế được trong cơ thể bộc phát. Nhưng đồng thời giấc mộng cũng nhanh chóng bể nát tan tành, khoảng không thanh tĩnh lạnh như băng đem nàng vùi chôn tới đáy biển sâu không có một chút ánh sáng, bóng đêm vô tận quyện lại thành một thứ dịch đen trong chớp mắt bao phủ lấy bản thân mình...

Hoàng cung như vậy mà lại trở nên nhỏ bé. Huyền Thiên Đế Cơ mãi mới có được cơ hội từ rã ngục giam hoa lệ, trong thâm tâm nàng tột cùng chỉ muốn phá hủy nó! Nhưng đến khi nó thực sự biến mất khỏi tầm mắt mình, một loại bi thương nhàn nhạt lại trào dâng trong lòng Huyền Thiên Đế Cơ. Cảm giác này giống như phượng hoàng nhiều năm bị giam trong lồng sắt, đột nhiên được trời xanh tiếp nhận, đất trời mênh mông hai cánh giang rộng nhưng trong lòng lại vì mất đi sự trói buộc mà cảm thấy có chút mất mát.

https://thuviensach.vn

Dĩ nhiên rất nhanh tất cả đều biến mất trong tâm trí của nàng thiếu nữ thời đại ngây thơ, bị phong ấn thành kí ức chôn vùi cho đến khi nàng từ giã cõi đời.

Huyền Thiên Đế Cơ từ từ đi vào hoàng cung to lớn hoa lệ dưới ánh dương quang soi rọi mà lộ ra khí chất cao quý cùng thần thánh. Cung điện vững vàng giữa đất trời, những đỉnh tháp nhọn tản ra vô số ánh sáng bàng bạc như vầng sáng của thiên thần còn rớt lại nơi trần thế được điêu khảm bằng những đồ trang trí đắt giá không biết là kim cương hay là bảo vật trân quý. Trong ánh sáng lưu chuyển lấp loáng, toàn bộ công trình không khác gì một tòa lâu đài thiên giới chí cao vô thượng, là lời tuyên bố đanh thép với tất cả nhân gian sự cường thịnh giàu có của đế quốc Ngải Nhĩ.Thay vì đem cung điện xây dựng ở trên đỉnh núi cao không thể nào xâm phạm, hoàng cung Ngải Nhĩ được trực tiếp dựng nên tại bình nguyên trung tâm Đế Đô Áo Đinh Duy Á, không có bất kì tường rào cùng thủ vệ. Bốn phía trồng [Hoa Hồng Huyết Ngọc] và [Hồng Nhan Bồ Công Anh] đều là những loại thực vật quý hiếm. Cũng vì vậy mà Áo Đinh Duy Á còn được gọi là thành phố hoa tươi cùng ánh sáng. Những loài hoa này bất kể là xuân hạ thu đông đều đồng loạt nở rộ, người bình thường khó có thể tin được. Nhưng mà ở cái lục địa Odin này,những chuyện đi ngược với lẽ thường là những chuyện rất thường tình. Huống chi nơi này lại là Áo Đinh Duy Á- trung tâm hồn thuật của Hỏa Nguyên Ngải Nhĩ Đế QUốc.

Hằng năm cứ vào đầu mùa xuân, băng tuyết từ từ tan ra, những người không ở Đế Đô cũng sẽ tới đây thưởng thức băng tan, ngắm hoa tươi trân quý cùng quỷ dị nở rộ tuyệt sắc. Hơn nữa, Áo Đinh Duy Á cũng sẽ tổ chức một vài hoạt động ăn mừng, đến lúc đó, bất kể là bình dân đáy cùng xã hội hay quý tộc cao cao tại thượng cũng có thể ở bên ngoài hoàng cung chiêm ngưỡng hoa nở, suốt đêm đốt hoa đăng ăn mừng. Có lúc ngay cả Hỏa Hoàng cũng sẽ di giá đến biển hoa bên ngoài hoàng cung, cùng hàng vạn con dân tôn vinh sự cường thịnh của đế quốc.

https://thuviensach.vn

Ở thời điểm chính trị bất ổn, mặc dù hoa tươi vẫn như cũ xinh đẹp là thế nhưng lại đem đến cho người ta cảm giác là lạ, dù sao vào giờ khắc này cũng không phải lúc thích hợp để tồn tại. Còn nữa, trên những đóa hoa là băng tuyết, đối với người Hỏa Nguyên, băng tuyết không phải là chuyện để đùa, vì vậy người ngoài nhìn vào hoàng cung bây giờ ít nhiều cũng thấy khó chịu mà xa lánh. Căn bản không có bao nhiêu người Hỏa Nguyên nguyện ý nhìn thấy hoa tươi bị băng tuyết bao trùm mà không có chút nào tức giận, màu trắng của tuyết mang tới cho bọn họ cảm giác bi thương cùng tuyệt vọng không khác gì một tang lễ.

Tuy nhiên, nếu biết được Huyền Thiên Đế Cơ hôm nay xuất hiện ở vườn hoa bên ngoài cung điện, bọn họ nhất định sẽ hối hận đến mức đem tóc mình giật sạch. Là công chúa duy nhất của Hoàng Tộc, thân phận tôn quý của nàng ai cũng thừa biết. Đừng nói là thường dân, kể cả quý tộc tôn quý cả đời sợ rằng cũng không có cơ hội nhìn thấy nàng. Ngoài ra, Huyền Thiên Đế Cơ chính là một thiên sứ từ trên trời rơi xuống, vẻ đẹp của nàng vượt qua hết thảy những chuẩn mực thông thường, nét kiêu sa đài các chỉ có ở nơi thiên đường mới tồn tại. Thật không biết nàng chậm trễ thêm hai tháng nữa thôi nơi này sẽ biến thành cái dạng gì. Nói không chừng một nửa số dân ở Áo Đinh Duy Á này sẽ chen chúc ở đây mà chiêm ngưỡng nàng.

Huyền Thiên Đế Cơ phất phất tay, một luồng hồn lực vô hình lướt qua trên biển hoa. Sau đó tựa như đất trời bị đảo ngược, những bông tuyết trên cánh hoa bỗng rối rít rơi ngược lại về phía bầu trời. Nếu không phải có hoàng cung cùng quang cảnh xung quanh làm nền, người bình thường nhất định sẽ cho rằng mình đang gặp ảo giác.

Trong chớp mắt băng tuyết trên bình nguyên Áo Đinh Duy Á đều bị Huyền Thiên Đế Cơ dùng hồn thuật ném ngược lên tầng mây trên cao.

Không có băng tuyết đọng, biển hoa tỏa ra khí thế mê người giống như Huyền Thiên Đế Cơ trong trẻo lạnh lùng xinh đẹp tựa thiên thần tuyết, khiến con người ta phải mê luyến không muốn xa rời.

https://thuviensach.vn

"Ta muốn xem một chút, có chút việc còn cỏn mà cũng không làm được thì Huyền Thiên Đế Cơ công chúa ta còn có mặt mũi gì" Huyền Thiên Đế Cơ nhẹ nhàng tung người một cái như thiên sứ từ trên trời rơi xuống, biến mất trong biển hoa....

Hoàn phụ chương.

Note from @SuraChan:

[Quảng bá tí xíu:)]

Phụ chương này ngắn nên ta tranh thủ quảng bá luôn =))) sau khi edit xong ngoại truyện này ta sẽ post fanfic Tước Tích do chính ta chấp bút =))) Cốt truyện sẽ xoay quanh thời điểm Ngân Trần trở thành Sứ Đồ của Gilgamesh, ta viết dựa trên những điều đã được gợi mở trong chính văn + một chút trí tưởng tượng của ta, vẫn bám sát logic của mạch truyện chính (mấy ngày nay chậm ra chap là vì mải đọc lại để nghiên cứu:))) Ta thú nhận mình viết ra vì bấn loạn bộ ba Gilgamesh/Ngân Trần/ Glanz =))) (tại tác giả cứ giăng thính a~~~ ta chỉ là muốn vẩy thêm chút thính thôi mà =)))). Fic sủng, hài..(đam mỹ)... rating 16+. Những ai có hứng thú với thể loại này.. chào mừng đến với thế giới hủ nữ của ta =)))) Thông tin cụ thể sẽ up sau khi bộ này kết thúc.

Bìa ta design luôn rồi, mất cả buổi á...

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 0+4: 1: Đồng Tử Hoàng Kim Của Đại Thiên Sứ (1/2)

Editor:SuraChan

***

[Phía Bắc Nhân Đức Đế Quốc]

Máu đỏ cùng nắng chiều lấp loáng trên phiến băng màu trắng tản ra hơi thở chết chóc. Ánh sáng thanh khiết không tỳ vết từ từ biến mất, để lại thế giới bị chiếm giữ bởi bóng đêm vô tận.

Tất cả bây giờ với Glanz đã không còn bất kỳ ý nghĩa gì. Anh đã sớm quên đi sự hiện diện của thế giới xung quanh, vào giờ phút này trong mắt chỉ còn có Hỏa Hạ Y Lạc.

Glanz hết sức không chế tâm tình của mình, cố gắng không để sợ hãi nuốt mất lí trí, không còn dám tin vào đôi mắt của mình nữa, mọi chuyện xảy ra đều vượt quá sức tưởng tượng của anh. Nhưng sau tất cả Glanz vẫn phải chấp nhận, dù lạnh lẽo trần trụi đến đâu, đó vẫn là hiện thực.

Hồn lộ trên người Hỏa Hạ Y Lạc đã bị phá nát, ánh sáng dần dần tàn lụi. Trong lòng Glanz bây giờ tràn đầy áy náy và thương cảm, đồng thời anh cũng lờ mờ ý thức được chân tướng của sự việc. Truyền thuyết nói rằng cách vận dụng hồn lực của Hỏa Tước giống như ngọn lửa, lực công kích

https://thuviensach.vn

càng mạnh thì lại càng dễ phản lại chính mình, thậm chí có thể thiêu đốt hồn lộ đến mức gần như phá hủy hoàn toàn.

Truyền thuyết này trước nay chưa có người chứng thực, cho dù là Vương Tước Cấp Cao Thủy Nguyên cũng không có đủ tự tin để chống đỡ công kích dạng này của Hỏa Tước mà còn chút cơ may sống sót, truyền thuyết từ thời viễn cổ được lưu truyền rộng rãi như một trong những bí mật thần bí nhất.

Glanz quan sát Hỏa Hạ Y Lạc đang hôn mê bất tỉnh, đôi mắt cương nghị như núi tuyết trong ánh dương quang phảng phất bi thương. Glanz đã sớm chấp nhận giả thuyết Hỏa Hạ Y Lạc vận dụng hồn lực vượt quá giới hạn nên mới xảy ra hậu quả như thế. Nếu như vừa rồi không sử dụng phương thức cấm kỵ hắn không thể di chuyển với tốc độ cao đến vậy. Tốc độ ban nãy của Hỏa Hạ Y Lạc ngay cả ác ma nhất định cũng sẽ rùng mình sợ hãi, Glanz có ám hóa cũng chưa chắc đã bằng một nửa.

Hỏa Hạ Y Lạc nằm lặng yên trong căn phòng băng Glanz vừa tạo ra, những bông tuyết bị nhuộm đỏ bằng máu của hắn vương vãi trên mái tóc dài, trông hắn không khác gì quái vật từ dưới địa ngục trồi lên. Thỉnh thoảng một chút ánh sáng màu vàng kim bất chợt hiện ra trên thân thể nhưng rất nhanh chóng tắt lịm.

Glanz nhìn gương mặt anh tuấn đầy tà khí của Hỏa Hạ Y Lạc, không biết tại sao trong mắt lại hiện lên nụ cười dịu dàng như gió xuân của Thương Tẫn. Mặc dù hai người tiếp xúc không được bao lâu, vẻ ôn nhu của Thương Tẫn đã để lại trong anh ấn tượng rất sâu. Mà bây giờ anh không thể làm gì ngoài việc đứng nhìn em trai của Thương Tẫn cận kề với cái chết. nghĩ tới đây, Glanz nặng nề đấm mạnh lên mặt tuyết, lớp băng vì chấn động thiếu chút nữa mà hỏng mất.

Đúng lúc đó, chuyện lạ kì xảy ra.

https://thuviensach.vn

Trong căn phòng băng ảm đạm đột nhiên lóe lên một ánh sáng màu hoàng kim chói lọi khiến cho Glanz không thích ứng được mà nhắm chặt hai mắt. Rất nhanh chóng, hồn lực toàn thân Glanz bất chợt sôi trào,vô số mạch hồn liên tiếp hiện ra trên thân thể. Nhưng so với ánh sáng tỏa ra từ người bên dưới thì không chói mắt bằng.Glanz nín thở quan sát Hỏa Hạ Y Lạc, khuôn mặt bất cần tuấn tú lộ ra bất an cùng khẩn trương. Tựa như có vô số chông băng thật nhỏ đâm vào tròng mắt, không có chút kiêng kị tách rời thân thể cùng linh hồn, toàn bộ những vết thương trong tâm khảm anh bị đem phô bày hết. Linh hồn bị lôi kéo khỏi thân thể mà phát ra tiếng thét dài chói tai.

Giờ phút này, hoa văn trên người Hỏa Hạ Y Lạc giống như những đóa hoa nở rộ, lấy tước ấn trên xương bả vai làm trung tâm, mạch hồn phức tạp dần dần hiện lên như mãnh thú chui lên từ dưới biển sâu. Trong phút chốc ánh sáng lại mờ đi, dường như hồn lực mãnh liệt phun trào bị hấp thụ mất ba phần, tựa như hồn thú trong cơ thể điên cuồng cọ quậy, hiếu chiến đem cả thế giới kéo vào giá rét vĩnh hằng.

Đáng sợ hơn là, hồn lực mãnh liệt như bão lốc còn khéo léo ẩn giấu mình như một bóng ma. Tất cả những hồn lực vừa được giải phóng cuồng loạn quay lại bên người Hỏa Hạ Y Lạc rồi nhanh chóng biến mất, những đoạn mạch hồn bị cắt đứt bất chợt biến mất không một chút dấu vết.

Khi tia hồn lực cuối cùng bị hấp thu, một tước ấn mới tinh tản ra ánh sáng rạng rỡ xuất hiện trên thân thể lạnh cóng như người chết của Hỏa Hạ Y Lạc.Sau đó, mạch hồn như có sinh mạng nhanh chóng sinh trưởng, hiện lên rậm rạp chằng chịt trên thân thể Hỏa Hạ Y Lạc. Mạch hồn bị cắt đứt không ngừng tách ra rồi lại tái hợp, bể nát rồi lại chữa trị, cuối cùng cũng hoàn thiện. Hồn lực hướng về tước ấn trên vai mà hội tụ. Tước ấn mới thành hình, còn cái cũ giống như hạt trân châu rơi xuống đáy biển sâu không còn dấu tích.

https://thuviensach.vn

Tước ấn mới, hồn lộ mới như mang đến cho Hỏa Hạ Y Lạc sinh mệnh mới. Thân thể chằng chịt vết thương chậm chạp khôi phục, da thịt trở lại trơn nhẵn bóng loáng. Máu trên người còn đọng lại một ít bị thâm đen khiến cho người ta cảm giác rờn rợn khó nói thành lời. Thế nhưng so với việc hắn có hai tước ấn, cảm giác này còn không sánh bằng.

Một Vương Tước có hai Tước Ấn cùng hai mạch hồn. Hỏa Hạ Y Lạc rốt cuộc là ai? Hỏa Nguyên Ngải Nhĩ còn bao nhiêu người giống như hắn?

"Glanz" mặt mũi trắng bệch của Hỏa Hạ Y lạc lấy lại chút huyết sắc "Ngươi nhớ kĩ cho ta, không có ca ca ta ngươi chẳng qua cũng chỉ là một con quái vật không có ý thức, không có nhân tính. Nếu như ngươi còn dám phản bội hắn, ta nhất định sẽ băm ngươi thành ngàn mảnh"

Glanz hướng mắt về Hỏa Hạ Y Lạc vừa mới hồi phục, môi khẽ động như muốn nói cái gì nhưng cuối cùng lại không phát ra âm thanh nào.

Hỏa Hạ Y Lạc lảo đảo đứng lên, màu đỏ trong mắt đầy mệt mỏi và suy yếu. Hắn nhẹ nhàng chạm vào vai trái, [Nhật Quang Thần Thuẫn] liền hóa thành ngọn lửa màu xanh nhạt trong nháy mắt bị hút vào Tước Ấn.

"Nơi này là cực bắc của Phong Nguyên Nhân Đức Đế Quốc, ngươi đi lên trước có thể tìm thấy một huyệt động, nơi đó có..." Hỏa Hạ Y Lạc cố ý dừng một chút, giống như vừa động phải bí mật không nên nói ra "Tìm được cái huyệt đông kia, gặp phải bất kể Sứ đồ của Phong Nguyên nào thì lập tức dùng [Tứ Tượng Cực Hạn] vận dụng nguyên tố đất mà kéo hắn xuống lòng đất. Sau đó, ca ca ta sẽ cảm ứng được hồn lực của ngươi.""Phong Nguyên Nhân Đức Đế Quốc?" Glanz suýt ngất xỉu "Không thể nào, ngươi không thể từ Lôi Ân Hải Vực tới cực bắc Nhân Đức trong thời gian ngắn ngủi như thế"

Hỏa Hạ Y Lạc cười lạnh một tiếng, nhưng vì quá suy yếu mà một ngụm máu bầm trong miệng bị sặc ra.

https://thuviensach.vn

"Ngươi cho rằng tại sao ta lại bị thương thành như vậy? Bị hồn thuật sư khác đánh trọng thương à?" trong ánh mắt mệt mỏi của Hỏa Hạ Y Lạc có chút tà khí kiêu ngạo "Trên đời này chưa có người nào có thể khiến ta tổn thương đến mức này. Cho dù là người của Hỏa Nguyên cũng không thể."

Hỏa Hạ Y Lạc ngẩng đầu liếc nhìn lớp phòng ngự bằng băng của Glanz, ánh mắt lóe lên tia sáng khó hiểu "Có lúc ta thật hâm mộ các hồn thuật sư hệ nước các người, không chỉ có thể rất dễ dàng tìm được nguyên tố nước mà còn có thể không cần tiêu hao quá nhiều hồn lực cũng có thể phát động thiên phú. Mà Hỏa Tước chúng ta sử dụng thiên phú một lần thì phải dùng đến phân nửa hồn lực. Thiên phú của ta [Dịch Chuyển Tức Thời]có thể giúp cho ta ở nơi này trong nháy mắt di chuyển đến địa điểm khác. Nhưng khoảng cách càng tăng thì tiêu hao hồn lực cũng càng lớn. Mới vừa rồi ta phát động thiên phú với khoảng cách dài như vậy, kết quả tốc độ lưu chuyển của hồn lực trong cơ thể vượt qua cực hạn, cuối cùng làm hỏng mất một ít mạch hồn, hồn lực mất đi dòng lưu chuyển trong cơ thể mới tán loạn phát ra như đại hồng thủy"

"Ngươi cứ như vậy không sợ chết sao?" Glanz nhìn người kia còn chưa khô vết máu như một vong linh từ dưới địa ngục bò ra. Là hồn thuật sư, anh rõ ràng hiểu được mạch hồn bị hỏng tai hại cỡ nào.

"Nếu có thể chết dễ dàng như thế thì đã tốt" ánh sáng trong mắt của Hỏa Hạ Y lạc lịm đi, hắn cúi đầu trầm mặc một hồi, không ai biết thiếu niên anh tuấn bề ngoài trẻ con này rốt cuộc đang suy nghĩ cái gì. Đột nhiên Hỏa Hạ Y Lạc nhìn thẳng vào Glanz: "Người biết thiên phú của cái tên Sứ Đồ Cấp Ba Lợi Ngang Tư đó là gì không?"

Hỏa Hạ Y Lạc hừ mạnh một tiếng, trong giọng nói có không ít bất mãn. Trời chiều Cực Bắc có một chút ánh đỏ ảm đạm, xuyên qua tường băng chiếu lên gương mặt tà khí ngang ngạch, phối hợp với mái tóc dài của hắn hiện ra một tầng bi thương an tĩnh. "Thực ra trọng tâm là ở Vương Tước của hắn. Ngươi có thể yên tâm nhiệm vụ của Nhật Thần Tinh Hồn lần này

https://thuviensach.vn

chỉ là giám sát điều tra hành tung của người Thủy Nguyên thôi, không có ý định gây thêm phiền toái không cần thiết. Thế nhưng thiên phú của bọn họ tuyệt đối không dây dưa được đâu, kể cả ngươi có thiên phú thần cấp [Tứ Tượng Cực Hạn], đối phó với Nhật Thần Tinh Hồn cũng là chuyện khó khăn. Bởi vì thiên phú của bọn họ hết sức quỷ dị, kể cả thiên thần cũng sẽ cảm thán sự vô năng của mình. Thiên phú đó, người Hỏa Nguyên chúng ta gọi là [Tiên Tri]"

"[Tiên tri]?" Glanz gằn từng chữ hỏi lại, thanh âm trầm thấp như hai khối đá chậm chạp ma sát "chẳng lẽ năng lực của bọn họ là nhìn thấy được tương lai?"

"đúng là như thế" Ánh sáng sắc bén từ trong tròng mắt của Hỏa Hạ Y Lạc lạnh như băng. Một người có thiên phú đáng tự hào như hắn cũng cảm nhận được nỗi khiếp sợ không nên có "Với khả năng tiên tri của Nhật Thần Tinh Hồn cùng sứ đồ của hắn, bọn họ có thể tùy ý phát động thiên phú, tham gia vào bất kì trận đấu nào, đến khi đạt đến giới hạn thời gian cho phép có thể kéo bản thân trở lại thời điểm trước khi phát động thiên phú, thay đổi dòng chảy của thời gian. Vô luận bọn họ đấu với quái vật dạng gì cũng biết trước toàn bộ diễn biến trận đấu. Với bọn họ mà nói, dù không thể thay đổi toàn bộ số mệnh, cũng có thể tùy ý thay đổi một chút tương lai vì bọn họ trên võ đài đã sớm biết trước kịch bản. Có thể nói hai người đó chính là nắm trong tay tương lai số mạng của chính mình. Họ có thể tùy ý sửa đổi hành vi hiện tại cho đến khi đạt được tương lai như mong muốn. Thế giới của họ không tồn tại sai lầm và hối hận. Những gì hai người đó làm được trong tương lai đều là hoàn mỹ. Thiên phú [Tiên Tri] cho Nhật Thần Tinh Hồn và Lợi Ngang Tư năng lực sửa đổi tương lai, cho dù là quái vật đáng sợ nhất đối kháng với bọn họ cũng sẽ rơi vào cơn ác mộng vĩnh hằng"Thanh âm của Hỏa Hạ Y Lạc có chút run rẩy, dường như ngay cả việc nói đến thôi cũng cảm nhận được âm trầm lạnh lẽo.

https://thuviensach.vn

"Bọn họ mới thực sự là quái vật" Hàng lông mày của Glanz khóa chặt, bóng đêm dâng lên tròng mắt sáng ngời như bóng ma chế nhạo sự thiếu hiểu biết của anh.

"Đúng vậy, tuy nhiên kể cả quái vật cũng sẽ có yếu điểm" thanh âm của hắn trầm xuống như đang nói đến một bí mật bị phong ấn trong bóng tối "Cái nhược điểm này tất cả Vương Tước và Sứ Đồ của Hỏa Nguyên đều có chung, thiên phú của chúng ta phải sử dụng năng lượng cực đại mới có thể vận hành. Nếu như phát động thiên phú quá giới hạn sẽ giống ta ban nãy phá hủy mạch hồn. [Tiên Tri] mạnh mẽ thần cấp nên không có ai có thể duy trì thiên phú như thế trong thời gian dài, đừng nói là Lợi Ngang Tư mà cả Nhật Thần Tinh Hồn cũng không có khả năng, Bọn họ chỉ có thể vận dụng Thiên Phú trong thời gian có hạn, bình thường họ sẽ áp chế đến mức thấp nhất, mà ở trình độ đó bọn họ chỉ có thể đoán trước khi nào mình sẽ bị trọng thương, những thứ khác họ không có cách nào biết"

"Hồn thuật sư cấp bậc Vương Tước đối chiến, một khoảnh khắc cũng mang tính quyết định... Ca ca của ngươi đã đáp ứng ta trở về Aslan tìm Vương Tước của mình, ngươi tại sao còn đem ta tới nơi này?" Cặp mắt Glanz có chút đỏ lên, giống như có nước mắt sắp chảy ra, một cánh tay đã nắm chặt vạt áo của Hỏa Hạ Y Lạc.Vô số hồn lực tinh thuần trên tay Glanz truyền ra, mạch hồn tỏa ra ánh sáng chói mắt phản chiếu vào gương mặt còn chưa khô vết máu của Hỏa Hạ Y Lạc, thoạt nhìn rất giống một con thỏ trắng nhu nhược.

(@SuraChan mỹ nhân kế a *cười khúc khích*.. là khổ nhục kế trong truyền thuyết đây mà =))))

"Nếu như ta không mang ngươi tới đây, Vương Tước Nhật Thần Tinh Hồn nhìn thấy ngươi sẽ ngay lập tức phá hủy mạch hồn của ngươi, trực tiếp áp giải về Hỏa Nguyên Ngải Nhĩ. Hắn không giống ca ca ta hiền hòa với ngươi đâu. Hơn nữa ngươi ở đó cũng chẳng có nghĩa lí gì, nhưng nếu ở bên

https://thuviensach.vn

ca ca ta sẽ trở thành món vũ khí lợi hại nhất" khóe miệng Hỏa Hạ Y Lạc lộ ra nụ cười bất đắc dĩ, giọng nói đã không còn ngạo khí ban đầu.

"Vũ khí lợi hại nhất? Là ý gì?" Glanz buông lỏng cánh tay đang bấu vào vạt áo của Hỏa Hạ Y Lạc, ngay cả bản thân cũng không dám tin mình có thể trợ giúp Thương Tẫn cái gì.

"Chỉ cần ngươi ở cạnh hắn, ca ca ta liền có thể dựa vào thiên phú [Vận Mệnh Thẩm Phán] đột phá mạch hồn của ngươi, từ đó trực tiếp điều khiển thiên phú của ngươi.[Tứ Tượng Cực Hạn] trong thân thể ngươi không thể phát ra uy lực chân chính của nó. Chỉ cần ca ca ta có thể sử dụng cái thiên phú này hắn có thể lợi dụng nguyên tố đất kéo người phong nguyên xuống lòng đất, bịt kín không gian. Mặc dù Hỏa Tước trong không gian kín sẽ sinh ra cảm giác bí bách nhưng không giống người của Phong Nguyên mất đi lí trí, chúng ta có thể kích động khiến cho hồn lực càng thêm cường bạo. Không ai có thể dưới lòng đất đánh bại hỏa tước."

"Đây mới là lí do thật sự Thương Tẫn chứa chấp ta?" ánh mắt Glanz có chút ảm đạm như bị phủ một tầng sương mỏng.

"à" Hỏa Hạ Y Lạc cười lạnh một tiếng, "dựa vào thực lực của hắn cần gì phải chứa chấp ngươi để tăng thêm sức chiến đấu? Ca ca ta hồn lực dồi dào, lại có thiên phú thần cấp như vậy, trên đời này chỉ có quái vật mới có thể làm tổn hại đến hắn" Nói đến anh trai mình, sát khí ngạo nghễ trực tiếp hiện lên trên mặt Hỏa Hạ Y Lạc, trông hắn có vẻ tương đối kích động "ca ca ta nếu thực sự cần tới ngươi cần gì phải thả ngươi đi. Ngươi nghĩ với năng lực của mình mà có thể sống sót rời đi khỏi [Hang động chết chóc] sao?"Glanz cúi đầu trầm mặc, đúng là cho tới bây giờ anh cũng không đoán ra năng lực của [Vận Mệnh Thẩm Phán], đơn giản chỉ cảm nhận thấy nguồn năng lượng hủy diệt không thể nào kháng cự, so với khi anh ám hóa còn cường bạo hơn ngàn vạn lần. Qua rất lâu, anh dùng thanh âm trầm thấp hỏiL "Nếu đã như vậy, sao ngươi lại mạo hiểm phá hủy mạch hồn để đưa ta đến nơi này?"

https://thuviensach.vn

Con ngươi màu đỏ của Hỏa Hạ Y Lạc đột nhiên mờ mịt đi, qua rất lâu hắn mới dùng giọng nói nức nở Glanz chưa từng được nghe qua nói "Ta không biết. Có lẽ là, mười năm trước cũng là tại Phong Nguyên này, người ta tin tưởng nhất vĩnh viễn rời bỏ ta mà đi. Cho đến bây giờ ta vẫn không tin rằng trên đời lại có quái vật đáng sợ như vậy...Ta tuyệt đối không thể một lần nữa mất đi...."

"Tại sao ngươi lại nói cho ta biết những bí mật này, ta chẳng phải là người của Thủy Nguyên sao, ngươi không sợ sau này ta dùng nó để uy hiếp các ngươi à" gò má tinh xảo của Glanz hơi run rẩy, ánh mắt lộ ra một tia kiên nghị giống như đang cố gắng kiên cường đối diện với thi thể người bạn quá cố.

"Biết được những bí mật này ngươi vẫn nghĩ mình là người Thủy Nguyên à?" hai hàng lông mày sắc sảo của Hỏa Hạ Y Lạc nhíu lại, hắn bối rối quay đi tránh không nhìn thẳng vào mắt Glanz, tập trung vào bốn bức tường băng,cử độ có chút mất tự nhiên. "Chẳng phải ngày trước là do chính Vương Tước Thủy Nguyên truy sát ngươi, ép ngươi phải sử dụng trạng thái hắc ám sao? Người đã cứu ngươi, cho ngươi một sinh mạng là ca ca ta Thương Tẫn. Người vẫn cố chấp một lòng vì cái quốc gia mục rữa sắp đi đến bờ vực sụp đổ đó hay sao? Ngươi cảm thấy năng lực của Thủy Nguyên có thể chống chọi lại với hàng vạn hồn thuật sư cường đại của Hỏa Nguyên chúng ta sao? Ngươi đã sớm không còn là Sứ đồ của Thủy Nguyên nữa, ngươi phải nhớ kĩ bản thân mình bây giờ là Sứ Đồ Tàn Sát của Hỏa Nguyên Ngải Nhĩ Đế Quốc, Sứ đồ Cấp Hai của Tá Chi Cách Thương Tẫn"

"Ngay cả thiên phú ca ca ngươi [Vận Mệnh Thẩm Phán] cụ thể là gì ta còn không biết, ngươi thấy ta có tư cách gì để làm Sứ Đồ của hắn" Glanz bất đắc dĩ cười lạnh một tiếng, giống như nghe được một câu thoại cực kì nhàm chán.

"Năng lực của [Vận Mệnh Thẩm Phán] trên thế giới này ngoài Bạch Ngân Tế Ti ra chỉ có ca ca ta cùng Hỏa Vương Bệ Hạ biết, ngay cả ta cũng

https://thuviensach.vn

chưa bao giờ nhìn thấy hắn vận dụng toàn bộ thiên phú. Nhưng chỉ với một phần năng lực cũng đủ để hắn trở thành Vương Tước Giết Chóc kinh hoàng nhất lục địa Odin này. Đứng trên lập trường của ngươi, vị trí Sứ Đồ Cấp Hai là vị trí được bảo hộ ưu ái nhất rồi. Trên đời này chưa có ai dám công khai tuyên chiến với Vương Tước và Sứ đồ Tàn Sát của Hỏa Nguyên đâu. Bây giờ ta lập tức phải rời khỏi nơi này, ngươi tốt nhất hãy an phận trở thành Sứ Đồ Cấp Hai của Hỏa Nguyên đi"

(@SuraChan tên lạc cháy kia, ta thấy mi giống như là đang ép thê vậy =.=, miễn cưỡng là không được a...để lại cho anh trai ngươi chút mặt mũi đi

@Hỏa Hạ Y Lạc: *lườm*)

Hỏa Hạ Y Lạc đặt tay phải lên mặt tường băng, một luồng hồn lực yếu ớt khẽ lưu động, sau đó tường băng như bị vẩy nham thạch nóng bỏng mà trong nháy mắt biến thành sương mù bao trùm lên người Hỏa Hạ Y Lạc. Máu đọng trên người Hỏa Hạ Y Lạc bị lớp sương mù biến thành chất lỏng hồng nhạt, khiến cho người ta buồn nôn.

Thì ra đây là cách vận dụng hồn lực của Hỏa Tước trong truyền thuyết. Phương thức quỷ dị nhưng lại rất hiệu quả, ngay cả ma quỷ dưới địa ngục cũng khó lòng làm được!

"Rốt cuộc Hỏa Nguyên các người đang âm mưu cái gì?" Glanz nắm chặt hai tay thành quả đấm, trong mắt phảng phất khí thế cao ngạo cùng tức giận. Dã tính trên mặt lộ rõ, trông anh bây giờ giống như một chiến thần cao quý.

Hỏa Hạ Y Lạc quay đầu liếc mắt nhìn Glanz không nói gì. Hắn chậm chạp phá hư tường băng đi ra, bước chân có chút nặng nề. Hắn lấy trong y phục ra một cái hộp tinh xảo, hai tay vuốt ve mặt ngoài, sau đó một hoa văn hồn lực trên chiếc hộp hiện ra. Hình như trong đó là hồn thuật bị phong ấn. Hỏa Hạ Y Lạc tiếp hồn lực vào giải phong ấn rồi đó mở nó ra. Ba viên bảo

https://thuviensach.vn

thạch giống nhau hiện ra trước mắt Glanz. TRừ màu sắc ra không có chút nào chênh lệch, mỗi viên đều vô cùng hoàn mỹ. Hỏa Hạ Y Lạc lấy ra một viên màu hồng thẫm cùng viên mày đen rót thêm hồn lực vào trong. Hắn lại quét mắt qua Glanz, ngạo khí dần khôi phục, sát khí lượn lờ giữa mi tâm

"Nếu như ngươi còn dám quay về Thủy Nguyên ta sẽ trực tiếp giết chết ngươi" thanh âm lạnh như băng không có chút do dự hay sợ hãi, giống như người vừa nằm trên đất không phải là hắn. giây tiếp theo, mỗi huyễn âm chói tai như kim loại ma sát vang lên, không khí kịch liệt văn vẹo. Hỏa Hạ Y Lạc hướng về Glanz nở một nụ cười lạnh lùng tà ác, biến mất trong không trung.

Thì ra mấy viên bảo thạch đó là quân cờ!

Glanz vung tay phải, tường băng vững chãi biến thành hàng vạn chông băng hướng về lãnh địa Phong Nguyên bắn tới. Anh chậm rãi quay người lại, nhìn về phía Lôi Ân Hải Vực. Ánh sáng trong mắt anh lúc này không phải là tức giận, không phải là hận thù, không phải là bi thương, cũng chẳng phải hy vọng.

Mà là một loại tuyệt vọng mênh mang...

" Vương tước ••••••"

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 0+4: 2: Đồng Tử Hoàng Kim Của Đại Thiên Sứ (2/3)

Editor:SuraChan

***

[Hang động chết chóc, Hỏa Nguyên Ngải Nhĩ Đế Quốc]

Những "bông tuyết" màu trắng xám rối rít đáp xuống thân người của Hỏa Hạ Y Lạc, khiến cho chiến bào hình ngọn lửa vốn phiêu dật càng trở nên mê huyễn lãng du. Hắn đã sớm không để ý đến chúng nữa rồi. Hắn biết rõ mục đích của chuyến đi này không phải chỉ là để ngao sơn họa thủy tầm thường. Trong Hỏa Nguyên Ngải Nhĩ trừ [Trái Tim] và [Nơi bí mật], chỉ còn [Hang động chết chóc] mới sở hữu mật độ hồn vụ hoàng kim đủ để thỏa mãn nhu cầu của hắn, có thể trong chớp mắt nạp đầy [Nhật Quang Thần Thuẫn] phát huy tối đa năng lực ẩn dấu hồn lực của hồn khí này. Dù đây có là tấm lá chắn thần cấp, nếu như không có đủ hồn vụ cũng chỉ đủ để bản thân hắn ẩn thân. Không ai biết trong tương lai sẽ có quái vật gì đang chời đợi, không có [Nhật Quang Thần Thuẫn]hắn dù là Vương Tước giết chóc cũng bị giảm bớt mấy phần thực lực.

(@SuraChan Chú thích cho bạn nào quên: ở chương trước Thương Tẫn đã nhắc đến việc Bạch Ngân Tế Ti trang bị đủ các công cụ cần thiết cho Hỏa Hạ Y Lạc để cậu ta trở thành Vương Tước Giết Chóc kế nhiệm Thương Tẫn. Theo như ta nghĩ có lẽ họ sợ Thương Tẫn tới Phong Nguyên lại mất tích như Viêm Tín nên mới chuẩn bị phương án dự phòng là Hỏa Hạ

https://thuviensach.vn

Y Lạc =.= nên Hỏa Hạ Y Lạc nói mình là Vương Tước Giết Chóc là không sai nhé)

Nghĩ tới đây, Hỏa Hạ Y Lạc càng tăng nhịp bước chân.

"Lục độ Vương Tước, nơi này không phải là nơi những vương tước cấp thấp tùy tiện ra vào đâu" trong không khí đột nhiên truyền tới giọng nữ cao lạnh như băng đầy giễu cợt cùng miệt thị.

"Là ai? Mau ra đây cho ta!" Hỏa Hạ Y Lạc giống như con sư tử bị người ta chọc giận, gương mặt anh tuấn lộ ra vẻ dữ tợn, hồn lực mãnh liệt mênh mông thổi tung vạt chiến bào như ngọn lửa vũ động trong không trung. Dường như chỉ một kích động nhỏ thôi hắn có thể xé nát đối phương vậy.

Ở nơi xa bước tới một thân ảnh bị bao phủ hoàn toàn bởi trường bào màu lam nhạt, hai con ngươi lộ ra phảng phất hơi thở của bóng đêm, xinh đẹp sắc sảo cùng băng lãnh không ai nhìn thấu được nội tâm bên trong. Lông mi dài cong cong hình bán nguyệt, tản ra mĩ cảm xiêu hồn phách lạc

"Ngươi..còn mang theo...một đứa con nít" Hỏa Hạ Y Lạc tràn đầy kinh ngạc cùng thắc mắc "Ngươi rốt cuộc là ai?"

"Ta là Sứ đồ Cấp Một – Sứ đồ Hải – Ngải Li Á"

"Sứ, đồ. Hải?" Hỏa Hạ Y Lạc gằn từng chữ, trong giọng nói đầy bi thương cùng thống khổ không thể kìm nén. Hắn cúi đầu, một giọt nước mắt trong suốt rơi vào trường bào hình ngọn lửa, ngạo khí ngút trời trong nháy mắt không còn một mảnh. Lúc này hắn giống như một đứa nhỏ ủy khuất... Thành thật ra bình thường thì hắn vốn chẳng khác một đứa con nít bướng bỉnh là mấy.

Ngải Ly Á nhìn Hỏa Hạ Y Lạc, lúng túng không biết làm thế nào. Ai mà tưởng tượng được một Vương Tước cao cao tại thượng ngay cả cái chết cũng không sợ lại có thể đứng trước mặt người khác khóc thút thít. Ngải Li

https://thuviensach.vn

Á vừa định bước lên trước xem Hỏa Hạ Y Lạc xảy ra chuyện gì thì ngay lập tức khựng lại. Một cỗ hồn lực cực đại như gió lốc cuồng nộ ngay lập tức nổi lên, vô số "bông tuyết" màu xám bị hất tung, hỗn loạn bay tứ tán.Tại trung tâm của cơn "bão tuyết" chính là Hỏa Hả Y Lạc, hắn chậm rãi ngẩng đầu lên, biểu cảm trên gương mặt trái ngược hoàn toàn với những gì Ngải Li Á thấy khi nãy. Trên mặt hắn lúc này không có một tia yếu đuối, khí thế bất hảo khiến đối phương cũng phải rùng mình run sợ, hết sức kiên nghị cùng quật cường. Đồng tử màu đỏ phảng phất bóng hình ngọn lửa cháy hừng hực, vô số mạch hồn hiện lên trên thân thể. Hồn lực cuồng dã bạo phát như đất trời rống giận, trên làn da trơn nhẵn thậm chí đã có một chút máu chảy ra.

"Ngươi dám phát động hồn thuật cấm kỵ?" con mắt của Ngải Li Á trong nháy mắt biến thành màu vàng kim, thanh âm lạnh lùng giờ đây đã có phần vội vã, trên người nàng cũng xuất hiện những mạch hồn chằng chịt, tia sáng chói mắt xuyên qua lớp trường bào màu lam hắt lên đám bụi đỏ đặc hữu của [Hang động chết chóc] giống như mặt trời lúc bình minh xua tan đi bóng tối, vạn phần thanh khiết.

Nàng ôm chặt bọc chăn màu trắng trong ngực, lùi về sau lao đi. Theo bước chân của nàng, những "bông tuyết" màu xám tro bị cuốn theo, vần vũ dưới vạt trường bào. Trông nàng bây giờ không khác gì một con lam sí xinh đẹp vỗ cánh trong gió bão.

(Chú thích: lam sí: ta đoán là giống như con Ám Sí của Liên Tuyền nhưng mà màu lam:3)

Lùi về sau được khoảng năm mươi thước Ngải Li Á mới quay đầu lại nhìn. Nét mặt của nàng trở nên chật vật, hơi thở trong phút lơ đãng thay đổi dồn dập. Những "bông tuyết' vẫn vô tư rơi đầy trên vai áo khiến thân ảnh của nàng nhòe đi. Hỏa Hạ Y Lạc ở nơi xa đã không còn bóng dáng, đối với Ngải Li Á bây giờ chính là rất vấn đề khó giải quyết. Một Vương Tước có thiên phú [Dịch Chuyển Tức Thời] nhất định không phải chuyện đùa.

https://thuviensach.vn

Ngải Li Á cố gắng cảm ứng hồn lực xung quanh đến giới hạn nhưng cũng không có cách nào xác định rõ vị trí của Hỏa Hạ Y Lạc. Không phải là không thể cảm nhận được mà là [Hang động chết chóc] lớn như vậy khắp nơi đều xuất hiện hồn lực cuồng bạo của hắn. Không thể nào phát hiện được chính xác Hỏa Hạ Y Lạc đang ở nơi nào.

Ngải Li Á lo lắng chờ đợi, tầng mồ hôi mịn rịn ra thấm ướt lưng áo trường bào. Nàng nâng lên cánh tay trái, một tia hồn lực xuyên qua lụa mỏng trên tay phát ra ánh sáng rạng ngời, ngưng kết thành một ngọn lửa nhảy nhót trên tay nàng.

Ngay lúc đó, một luồng hồn lực bén nhọn đột nhiên phát nổ phía sau lưng cùng tiếng sấm. Toàn bộ bông tuyết và bụi đỏ xung quanh Ngải Li Á bị hất tung lên,trong một khoảnh khắc giống như thời gian trên thế giới đã ngưng đọng, vô số ngọn lửa từ dưới đất phun trào, mang theo sát khí nghi ngút bao trùm lên [Hang động chết chóc]

Trận chiến sống còn bây giờ mới chính thức bắt đầu.

***

Hỏa Hạ Y Lạc quỳ một chân xuống đất, máu tươi từ trong miệng chảy ra, từng giọt từng giọt nhỏ xuống mặt đất đỏ rực kinh hoàng.

Ở bên này, Ngải Li Á mỉm cười phảng phất bóng dáng của một Vương Tước trẻ tuổi, trong ánh mắt đầy vẻ giễu cợt. Đúng là hồn lực bộc phát của Hỏa Hạ Y Lạc vừa rồi đã vượt xa thực lực của một Vương Tước Cấp Sáu, tuy nhiên...."Thế nào, đây là năng lực mạch hồn thừa kế từ phụ thân mà hắn không tiếc bỏ mặc ta cùng anh trai yêu quý nhất cận kề cái chết trao cho ngươi, sứ đồ Hải trong đồn đại đây sao? Không phải chỉ có như vậy phải không? Có bản lĩnh trở lại đây, ta sẽ cho kết liễu ngươi ngay tại nơi này" Hỏa Hạ Y Lạc ôm vết thương trên ngực trái, máu từ vết thương rỉ ra nhuộm bàn tay trắng nõn thành màu đỏ tươi đẹp. Dù bị đánh trong thương, biểu

https://thuviensach.vn

cảm trên khuôn mặt tuấn mĩ của hắn vẫn không có chút nào thay đổi khiến người ta phải rùng mình, dường như đã quyết tâm cho dù phải cùng đối thủ chôn chung tại nơi này hắn cũng cam lòng.

"Ha ha..." Sứ đồ Hải Ngải Li Á khóe miệng lộ ra một nụ cười khinh thường, "Những Vương Tước Cấp Thấp như ngươi chưa bao giờ thấy mặt ta là phải. Sau này đi ra ngoài nên nhớ, ngàn vạn lần đừng nói mình là Vương Tước của Hỏa Nguyên, Hỏa Nguyên chúng ta không có kẻ nào yếu đuối như ngươi đâu. Thật là đáng thương nha! Ta ấy à, không phải là Sứ đồ Hải của phụ thân ngươi Tá Chi Cách Viêm Tín mà là Sứ đồ dưới trướng của Vương Tước Cấp Một đương nhiệm. Đừng nói Viêm Tín đã mất tích nhiều năm, kể cả ông ta có ở đây cũng chỉ có thể xếp hàng thứ Ba thôi. À không, phải là hàng thứ Hai mới đúng, dù sao bây giờ Vương Tước Cấp Hai hiện tại cũng chẳng có bản lĩnh gì hơn người. Nói thật ra nếu hắn leo lên làm Vương Tước Cấp Một cũng sẽ lại mất tích ở Phong Nguyên thôi, thật là mất mặt Hỏa Nguyên chúng ta mà!"

"Câm miệng cho ta" Hỏa Hạ Y Lạc trong nháy mắt vọt tới Ngải Ly Á, nhưng vẫn như lần trước không chạm vào nổi nàng ta, giống như đụng phải một vách tường vô hình bị bắn ngược lại. Tuy nhiên, bất kể hắn có tiêu hao quá nhiều hồn lực, chỉ cần không chết vẫn có thể sử dụng [Dịch chuyển tức thời]. Ưu thế về công kích tốc độ là vũ khí áp đảo tuyệt đối của hắn.

Từ đầu đến chân Ngải Li Á dường như bị bao phủ bởi một lớp lá chắn, bất kể tốc độ của Hỏa Hạ Y Lạc kinh khủng bao nhiêu cũng như đụng phải tường, có cố đến toác đầu chảy máu cũng sẽ bị phản ngược lại. Tốc độ kinh hoàng cũng chỉ khiến hắn giống như một dã thú rống giận, cùng lắm hù dọa được kẻ yếu thôi. Hỏa Hạ Y Lạc quỳ một chân xuống đất chống đỡ thân thể, máu từ trong khóe miệng rỉ ra nhưng trong mắt vẫn là tia giảo hoạt không có chút thần sắc mỏi mệt.

"Thế nào, Sứ đồ Hải cũng chỉ như cá núp trong ao, ẩn mình sau lớp bảo vệ của hồn khí hay sao, hay chỉ là loại phế vật không dám đối kháng trực

https://thuviensach.vn

tiếp? Nếu ngươi cảm thấy có thể bình an vô sự sau tấm lá chắn đó thì ngươi thật quá khinh thường Hỏa Hạ Y Lạc này rồi. Bây giờ ta sẽ bắt ngươi phải trả giá cho những lời nói ban nãy. Chuẩn bị chết đi! Nữ nhân xấc xược." Hỏa Hạ Y Lạc đã bị đánh ngã lăn trên đất, miệng không ngừng rỉ ra máu mà vẻ cương nghị vẫn như cũ không có chút dấu hiệu sợ hãi. Hắn âm thầm điều chuyển hồn lực đánh vào tước ấn trên vai trái, một quả cầu lửa ngay lập tức hình thành trên tay phải.

"Chết đi! Nữ nhân ngu xuẩn!" Quả cầu trong tay Hỏa Hạ Y Lạc được giải phóng, ngọn lửa cao hàng vạn trượng nhanh chóng bao vây Ngải Li Á.

Ngải Li Á nở nụ cười đặc biệt khoa trương như vừa thấy một chuyện rất buồn cười "Vô ích thôi" Nàng đưa tay trái không ôm đứa bé ta đung đưa nhẹ một cái, ngọn lửa bị hấp thu xuống lòng đất, "Hỏa Hạ Y Lạc, ngươi đích thị là di truyền từ phụ thân ngươi, rất đáng yêu nha! Chẳng lẽ ngươi không biết mạch hồn của Vương Tước Cấp Sáu không có tác dụng tấn công tầm xa sao, giới hạn nguyên tố tấn công cũng rất eo hẹp. Nhưng đúng là.." Ngải Ly Á không kịp nói hết câu, bởi vị trận đau nhức đến tâm thần phế liệt mà ngay lập tức im bặt. Phía sau nàng, một vết thương sâu tới xương trên vai trái kéo dài đến tận hông. Máu đỏ thấm đẫm trường bào, da thịt trắng muốt lộ ra bê bết máu khiến người ta nhịn không được mà đau lòng. Ngải Li Á té xuống đất, trong mắt đầy sợ hãi cùng ngạc nhiên "Không thể nào, ngươi làm sao có thể phát tan lớp phòng ngự không gian của [Hỏa Ngự Chi Thuẫn]. Tuyệt đối không có khả năng này..."'"Nữ nhân ngu xuẩn, đừng quên ta là Vương Tước đã sở hữu hồn thú, không nói quá thì cũng đủ để đối phó với ngươi. Hồn thú không phải chính là một trong những vũ khí đắc lực nhất của một hồn thuật sư sao?" Hỏa Hạ Y Lạc khóe miệng hơi nâng lên, trong ánh mắt lóe lên sát khí cùng đắc ý "Ta cũng không nghĩ tới nó lại là [Hỏa Ngự Chi Thuẫn], có khả năng phòng ngự hết sức hiệu quả, bất kể là hồn thuật sự hay hồn thú, chỉ dựa vào sức mạnh và tốc độ không có cách nào đột phá. Nếu là mấy năm trước ta quả thật không có cách nào đối phó với ngươi, đáng tiếc, ta mới lấy được hồn thú [Lưu Ảnh Điện Lang] ngay cả

https://thuviensach.vn

[Nhật Thần Chiến Giáp] của vệ sĩ bên cạnh hỏa hoàng cũng có thể một đao chém thành mảnh vụn, huống chi là món hồn khí này của ngươi. Ban nãy ta chỉ định thử xem thực lực sứ đồ Hải là cái dạng gì, chưa vào trận chiến đã tự bao lấy mình đến gió thổi không lọt, thế nào.. [Lưu Ảnh Điện Lang] cũng được đó chứ"

Một cái bóng như chớp thoáng qua trên người Ngải Ly Á, thì ra là nàng ta đã thu lại lá chắn, trong không gian còn vương lại một ít bột màu đen.

Một gương mặt tinh xảo lộ ra giữa thiên địa, đối diện với Hỏa Hạ Y Lạc.

Chưa kể đến đôi mắt xinh đẹp, hai hàng lông mày lá liễu như được hao tâm tổn sức tô điểm bởi họa sỹ tài danh, sống mũi cao thẳng, giống như được điêu khắc mà thành, khuôn miệng nhỏ nhắn, bờ môi căng mọng khiến người ta không nhịn được mà muốn cắn một cái. Làn da trắng nõn không tì vết, dù là thiếu nữ quý tộc cũng sẽ than thở vì ganh tị. Dung nhan diễm lệ nhưng sau lưng lại tỏa ra sát khí ngùn ngụt, mang đến mỹ cảm khó lòng kháng cự tựa như một đóa hồng thấm đẫm máu tươi phủ đầy gai độc.

"Dáng dấp còn trẻ mà đã có thể sử dụng hồn thuật thành thạo như vậy sao? Còn cái thứ ngươi đang ôm trong ngực, ta vừa trông thoáng qua có vẻ như là một đứa bé, mang theo trẻ nít chạy loạn, ngươi thật không bình thường" Hỏa Hạ Y Lạc nhẹ lau đi vết máu trên miệng, trường bào phấp phới đầy lẫm liệt, ngọn lửa lại tiếp tục hình thành trên tay, dường như trong chốc lát có thể tiếp tục phá hủy mọi phòng ngự của Ngải Li Á mà kết liễu nàng "Còn không mau phát động thiên phú đi, nếu không thì ngươi sẽ chết ngay bây giờ đấy, nữ nhân xấc xược"

Ngải Li Á từ dưới đất bò dậy, vết thương sâu hoắm sau lưng đang từ từ khép lại, máu tươi vẫn không ngừng ồ ạt chảy ra, ai nhìn thấy cũng phải đau lòng huống chi trong ngực nàng còn ôm một đứa bé.

https://thuviensach.vn

Đáng lẽ ra nàng không nên sinh ra ở Hỏa Nguyên! Tất cả hồn thuật sư Hỏa Nguyên đều là trời sinh máu lạnh tử thần!

"Để cho cô ta biết lợi hại đi [Lưu Ảnh Điện Lang]" thanh âm Hỏa Hạ Y Lạc lạnh lẽo như vọng lên từ dưới địa ngục.

"Không có lệnh của Bạch Ngân Tế Ti, ngươi lại dám giết Sứ đồ Cấp Một?" Ngải Li Á hoảng sợ nhìn Hỏa Hạ Y Lạc, không dám nghĩ đến hắn lại dám giết mình.

"Đúng thì thế nào?" Hỏa Hạ Y Lạc châm biếm "Bạch Ngân Tế Ti không phải đã hạ lệnh bất cứ ai mạo phạm đặt chân đến [Hang động chết chóc] mà không có sự cho phép có thể lập tức giết chết rồi sao? Tại nơi này, trừ ca ca ta Vương Tước Giết Chóc Thương Tẫn, tất cả đều phải chết""Ngươi là người của [Phong Ngữ] đương nhiên phải biết chỉ có Vương Tước Giết Chóc cùng Sứ đồ của hắn mới được phép thi hành mệnh lệnh này" Ngải Li Á vừa nói vừa len lén đưa tay đặt lên đám bụi đỏ ở sau lưng, lặng lẽ phát động thiên phú của mình "Ngươi nghĩ hắn không đủ năng lực thực thi mệnh lệnh à"

"Thật có chút buồn cười nha" Hỏa Hạ Y Lạc làm ra dấu tay kì quái, giống như ra chỉ thị "Nghe cho kỹ đây, ta là người phụ trách [Phong Ngữ] ngay cả sự tồn tại của ngươi ta cũng không biết thì ngươi lấy gì chứng minh mình thực sự là Sứ đồ Hải? Còn có Vương Tước Cấp Sáu cũng coi như là tồn tại đặc thù, tuy không hẳn là phụ trách ám sát nhưng dưới những tình huống gây nguy hại đến Ngải Nhĩ Đế Quốc có thể tùy ý giết người mà không cần sự cho phép của Bạch Ngân Tế Ti. Ban đầu ta cũng không muốn giết ngươi. Nhưng vì bị trọng thương bởi [Hỏa Ngự Chi Thuẫn] trong lúc có chút mất kiểm soát thả [Lưu Ảnh Điện Lang] ra, nó vì bảo vệ chủ nhân mà lao vào tấn công ngươi. Giết ngươi cũng thật đáng tiếc, Sứ đồ Hỏa Nguyên chúng ta lại bị một con hồn thú giết chết chẳng phải là xấu mặt lắm sao? Nhưng Bạch Ngân Tế Ti cũng sẽ không vì chuyện này mà trách phạt ta đâu"

https://thuviensach.vn

Đồng tử Ngải Li Á đã bắt đầu ngưng tụ, tựa như thấy được cánh cửa địa ngục từ từ mở ra. Nàng theo bản năng ôm chặt đứa bé vào lòng, xung quanh nàng là tĩnh lặng dị thường. Ánh mắt Hoả Hạ Y Lạc thâm thúy màu vàng kim như bị phủ một lớp băng mỏng, sát khí lãnh lẽo từ từ dâng lên. Hai mắt hắn nhìn chằm chằm Ngải Li Á đem nàng vùi trong cơn ác mộng kinh hoàng nhất.

"Cái gì!!? Hỏa Hạ Y Lạc tung người bật một cái, không khác gì lưỡi dao sắc bén được tuốt ra khỏi vỏ, chĩa thẳng lên trời.

"Chính là bây giờ!" đôi mắt của nàng chuyển thành màu máu, một dòng nham thạch từ dưới lòng đất phun ra trực tiếp xông về phía Hỏa Hạ Y Lạc. Không có bất kì một âm thanh giãy giụa hay phản kháng nào, Hỏa Hạ Y Lạc bị nham thạch bao lấy kéo xuống mặt đất, văng ra vô số tia lửa sôi sục.

"kết thúc rồi sao?" Nàng khụy xuống mặt đất, mặt mũi tinh xảo bị mồ hôi dính bết vào, miệng mở ra hớp từng ngụm không khí, tim suýt chút nữa nhảy ra ngoài. Sắc mặt trắng bệch viết đầy sợ hãi. Vừa rồi nàng chính thức là trở về từ Quỷ Môn Quan, chỉ chậm vài tích tắc nữa thôi sẽ bị [Lưu Ảnh Điện Lang] xé vụn. Đối với [Lưu Ảnh Điện Lang] trong truyền thuyết "Nhanh nhẹn như lưu ảnh, tấn công như chớp điện", tốc độ có thể sánh ngang với hồn thú thượng cổ hệ hỏa, nàng mất đi hiệu lực của hồn khí, tuyệt đối sẽ không có phần thắng. Hơn nữa Hỏa Hạ Y Lạc thực lực không thể xem thường.

May cho Ngải Li Á, khi nàng phát động thiên phú có thể trong nháy mắt phản kích kéo Hỏa Hạ Y Lạc xuống vĩnh hằng địa ngục, lại có thể hạ gục luôn cả [Lưu Ảnh Điện Lang] vì mất đi chủ nhân, có thể nói là một mũi tên trúng hai đích.

Ngải Li Á co quắp tê liệt ngồi dưới đất, mặt mũi chậm chạp khôi phục lại huyết sắc. Nàng đưa ra tay trái không ôm đứa nhỏ huy động hồn lực. Nham thạch nóng bỏng dưới lòng đất lại mãnh liệt phun ra, Ngải Li á khẳng

https://thuviensach.vn

định mình đã đánh trúng Hỏa Hạ Y Lạc nhưng vẫn không thể khinh thường. Dù gì Hỏa Hạ Y Lạc cũng là Vương Tước, hơn nữa còn phụ trách tổ chức [Phong Ngữ], hắn tuyệt đối có ưu thế. Trên lí thuyết, có thể phản kháng lại dung nham mình dâng lên chỉ có Vương Tước của mình cùng Sứ đồ Địa. Mới vừa rồi nhìn qua công kích chỉ tương đối bình thường như trên thực tế Ngải Li á đã rót đến chín phần hồn lực, ở Hỏa Nguyên này Vương Tước có thể thoát khỏi công kích bắt buộc phải có thực lực vô cùng kinh khủng, loại trình độ này tuyệt đối có thể hủy diệt cả thiên địa!

Nghĩ tới đây, lông mày nhíu chặt của Ngải Li á dần dần giãn ra.

"Cuối cùng cũng đã kết thúc" Ngải Li Á rũ xuống cánh tay trái mất tự nhiên, vết thương sau lưng đã khiến lực duy trì thiên phú của nàng có chút khó khăn.

"Có thật như vậy không? Nữ nhân ngu xuẩn?" thanh âm quỷ mị vang lên từ huyệt động thâm trầm.

"A!" Ngải Li á thét lên bât xa khỏi mặt đất, cố gắng phát động công kích nham thạch một lần nữa

Dung nham bị tích tụ lâu năm trong lòng đất phun trào như rồng lửa ngọ nguậy, chuẩn bị phá hủy tất cả sinh linh.

Xung quanh vẫn trống trải yên tĩnh, trừ tiếng vang của bọt nham thạch, Ngải Li á có thể nghe thấy tim mình đập mạnh.

Loại yên tĩnh này thật sự hành hạ con người!

Nàng nổi điên vung tay trái, nhưng không giống nàng dự đoán có thể triệu hồi thêm nhiều dung nham mà ngược lại tay trái còn bị quật mạnh văng ra ngoài.

https://thuviensach.vn

"Tay?!" Ngải Li Á cúi đầu, giá rét cùng đau đớn thấu xương trong nháy mắt dâng lên, nàng trông thấy bàn tay mình chỉ còn ngón tay cái, máu thịt túa ra trên xương trắng bị chặt đứt, nhiễm đỏ một mảng lớn dưới chân.

"Thật là lợi hại nha! Thì ra ngươi còn có thể dâng dung nham. Đã xem thường ngươi rồi" cùng với một âm thanh bén nhọn, Hỏa Hạ Y Lạc trong không khí lộ diện. Sau lưng hắn là một con sói màu bạc tỏa ra tia sáng kì dị, thân thể còn có vài bộ phận giống như côn trùng, tổng thể nhỏ hơn so với các hồn thú cấp cao nhưng giống như bàn tay tử thần tỏa ra hơi lạnh khiến người ta phải phát run.

"Cái này! Không thể nào, ngươi rốt cuộc là quái vật gì?"

"Vương Tước Cấp Sáu, cũng chỉ là tạm thời mà thôi"

Ngải Li Á trong mắt mơ hồ có chút ươn ướt, giống như cố vớt vát lại chút cơ may sống sót, tuyệt vọng cúi đầu nhìn đôi mắt vàng kim của thứ mình ôm trong ngực: "Cứu...cứu ta.."

....

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 0+4: 3: Đồng Tử Hoàng Kim Của Đại Thiên Sứ (3/3)

Editor:SuraChan

***

Note: Vốn không định làm trong hôm nay đâu nhưng vì ta thi tốt nên rất cao hứng a~ phá lệ lên up cho mn:3 Đừng quên bình chọn cho truyện nha!

"Thế nào, Vương tước của ngươi cũng ở đây sao? Vừa hay, minh đạo rất dài, một mình ngươi thì quá cô đơn, Hỏa Hạ Y Lạc ta hôm nay sẽ làm việc thiện, đưa đám rác rưởi giả mạo Vương Tước Cấp Một các ngươi cùng nhau xuống địa ngục! Thật là ngu ngốc, không bao giờ có cửa cho lũ người các ngươi đâu. Coi như phụ thân ta không còn là Vương Tước Cấp Một, cũng chẳng tới lượt thiên phú triệu hồi dung nham vớ vẩn đứng ở vị trí ấy. Dù gì ta cũng phải thừa nhận, khi đối chiến với địa tước, thiên phú như vậy có thể áp đảo đi. Nhưng ta là Vương Tước Cấp Sáu, chẳng lẽ lại không thể vượt qua ngươi? Các đời Vương Tước Cấp Sáu trước đều nổi tiếng về công kích tốc độ cùng hành tung bí ẩn, ngay cả hồn thuật sư hoàng tộc cũng không sánh bằng. Dung nham ngươi dâng lên ban nãy quả thật đã hấp thu một lượng không nhỏ hồn lực, sức hủy diệt không thể đem so với loại dung nham tầm thường. Ngươi còn đánh lén ta lúc ta không để ý, nếu đổi lại là người khác, có lẽ đã sớm bị ngươi giết chết rồi. Đáng tiếc, đáng tiếc, ta không thích bị người khác kết liễu đâu.. bởi vì chỉ có Vương Tước Giết Chóc mới có tư cách chấm dứt mạng sống của người khác nha..." Hỏa Hạ Y Lạc cố ý dừng lại, có vẻ rất hưởng thụ khoảnh khắc này,

https://thuviensach.vn

"Nữ nhân láo xược, ngươi biết nguyên nhân thất bại là gì không? Để ta cho ngươi biết, đó là vì đối thủ của ngươi hôm nay là Hỏa Hạ Y Lạc ta đây. Nếu không phải [Lưu Ảnh Điện Lang] thích đùa bỡn với con mồi, cái đầu của ngươi không chừng đã lăn lóc dưới chân ta từ lâu rồi. Bất quá, ta bây giờ cũng không vội, nếu như ngươi nói cho ta biết lí do giả mạo Sứ đồ Cấp Một, ta có thể cân nhắc cho ngươi lựa chọn phương thức chết. Bây giờ, đem đứa bé trong ngực ngươi.."

Thanh âm của Hỏa Hạ Y Lạc đột nhiên ngưng bặt, giống như thần chết âm thầm cắt đứt cổ họng hắn. Hắn rõ ràng cảm thấy một cảm giác bí bách không thể giải thích được, khiến con người ta hít thở không thông, hết sức âm trầm quỷ dị.

"Mau kết liễu cô ta đi! Mau lên!" Hỏa Hạ Y Lạc dồn sức thét lên. Sợ hãi nuốt mất lý trí, gương mặt anh tuấn giờ đây đã trở nên dữ tợn.

Nhưng đối thủ đã không cho hắn bất kì cơ hội nào.

Hai tia chớp màu tím to lớn mạnh mẽ phá tan sự yên tĩnh của đất trời, tốc độ kinh hoàng không thể nào tránh nổi đánh trúng Hỏa Hạ Y Lạc cùng [lưu ảnh điện lang].

Hỏa Hạ Y Lạc ngã lăn ra đất, ngực bị xuyên qua tầm một tấc, máu đỏ chảy ồ ạt ra ngoài. [Lưu Ảnh Điện Lang] bị gạt ngã cũng nhanh chóng bò dậy, che chắn cho chủ nhân. Hai chi trước sắc bén như lưỡi hái tử thần điên cuồng huy động, tùy thời điểm sẽ đem bất cứ kẻ nào muốn đến gần Hỏa Hạ Y Lạc cắt thành một đống thịt vụn. Lớp lông cứng như sắt thép hoàn hảo không chút sứt mẻ, màu ánh kim chói mắt khiến nó trông như một kỵ sĩ bạc trắng trên chiến trường. Xem ra, cho dù tia chớp tấn công bất ngờ ban nãy không thể đả thương nó.

"Thì ra là Vương Tước Giết Chóc lại thích nói huyên thuyên như vậy sao? Sao từ sớm không chặt đầu Ngải Li Á luôn, cần gì phải hao tâm tổn

https://thuviensach.vn

sức bày ra kế hoạch ám sát này?" Trong mắt Ngải Li Á hiên ra một màu vàng kim quỷ dị, gương mặt không có một chút biểu cảm, lạnh như băng giống như vừa bị tước đi linh hồn."Có ý gì? Đại Thiên Sứ?" Hỏa Hạ Y Lạc nhẹ nhàng vuốt ve vết thương loang lổ máu, trong nháy mắt liền khép lại không còn chút tăm hơi.

"Ngươi làm thế nào lại đoán được ta là Sứ đồ Thiên?" Ngải Li Á vẫn như một bức tượng gỗ, ngay cả môi cũng không nhúc nhích lấy một cái. Âm thanh truyền tới như phát ra từ dưới địa ngục khiến người khác không khỏi rợn tóc gáy.

"Bản chất của lửa là ánh sáng và nhiệt, trừ ngọn lửa đơn thuần, dung nham, lôi điện, thâm chí ánh mặt trời cũng có thể định nghĩa là hỏa nguyên tố. Bất quá không giống nước, gió và đất, lửa không tồn tại cố định, có thể tùy ý xuất hiên và biến mất, không thể dự đoán tính cường đại cùng hủy diệt trừ ngọn lửa tinh thuần. Hỏa Tước có khả năng hủy diệt kinh khủng nhất lục địa Odin nhưng nếu không có dung nham và lôi điện cũng không thể tổng hợp được nguyên tố lửa trong điều kiện tự nhiên. Để có thể chiến đấu ở mức cao nhất, chúng ta phải tìm được cách sử dụng tốt các nguồn nguyên tố hiếm hoi trong tự nhiên. Lịch sử Ngải Nhĩ Đế QUốc không có ghi lại nhưng để giải quyết vấn đề này, các đời Sứ đồ Cấp Một đều đặc biệt nghiên cứu, trong đó Sứ đồ Thiên phụ trách nghiên cứu điều khiển lôi chớp. Từ đó ta đoán được từ chiêu thức công kích vừa rồi, ngươi chính là Sứ đồ Thiên. Ta đoán đúng không, nhóc con?"

"Ngươi quả thật rất hay (xàm le =.=) nói huyên thuyên nha!" Giống như con rối bị người ta điều khiến, hai mắt Ngải Li Á hiện ra màu vàng dị thường, không có con ngươi, cũng không có lòng trắng. Nàng giơ lên bàn tay trái chỉ còn lại một nửa, quan sát nó thật nghiêm túc, sau đó đột nhiên một tia sét từ trên trời giáng xuống chặt đứt cổ tay nàng, máu tươi mãnh liệt phun ra: " cái bàn tay này thật khó nhìn a. "

https://thuviensach.vn

Hỏa Hạ Y Lạc trợn tròn mắt, hắn không thể nghĩ tới, Sứ đồ Thiên lại đối xử tàn nhẫn như thế với Sứ đồ Hải.

"Ngươi rốt cuộc là quái vật gì? Vì sao lại tồn tại dưới hình dạng một đứa trẻ? Thiên phú của Ngải Li Á, nếu không nhìn lầm, rất giống thiên phú đã thất truyền của phụ thân ta [Phệ Hồn Ám Hóa] và [Hỏa Thần Nộ Hống] biến mặt đất thành dung nham, cho dù ở đáy biển cũng không ngoại lệ, có thể tạo trận thuộc tính hỏa hoàn hảo để đối chiến. Đối phó với địa tước, thiên phú kiểu như vậy rất cường đại nhưng tuyệt đối không thể xếp thứ Nhất. Cho dù trước khi thất truyền cùng lắm cũng chỉ xếp thứ Ba thôi. Thế nhưng vừa rồi ta thấy ngươi phát động tia chớp, nhất định ngươi là Đại Thiên Sứ "Lộ Tây Pháp". Có thể nói tại sao ngươi và Ngải Li Á lại có can hệ không? Nếu ngươi từ chối, ngươi cũng thấy công kích vừa rồi không đả thương được [Lưu Ảnh Điện Lang], ta sẽ tiếp tục bắt nó thi hành mệnh lệnh giết Ngải Li Á, ngươi ở trong hình dạng trẻ nhỏ bị vứt xuống đất cũng không thoải mái lắm đâu" Hỏa Hạ Y Lạc không kiềm chế được mà nở một nụ cười tà ác, bộ dáng vênh váo "ta muốn xem ngươi làm sao bây giờ" khiến cho hắn trông hết sức trẻ con.

"ha ha ha..ha ha ha" Tiếng cười ác ma cao vút của trẻ con mang đến cho người nghe cảm giác như một bộ xương rữa nát vuốt ve sau lưng mình.

"Lục độ Vương Tước, ngươi tốt nhất không nên đánh giá mình quá cao, nếu không.." đứa trẻ trong lòng Ngải Li Á không có tiếp tục nói, bởi vì lúc này, [Lưu Ảnh Điện Lang] bất ngờ giơ chi trước sắc bén đặt bên cổ họng Hỏa Hạ Y Lạc. Máu tươi rỉ ra từng giọt, sát khí tỏa ra ngùn ngụt bao lấy hắn."Cái gì?" Hỏa Hạ Y Lạc hoảng sợ nhìn thú cưng [Lưu Ảnh Điện Lang] của mình, nhưng đáp lại hắn chỉ là ánh mắt màu vàng mê huyễn.

"Chúng ta trao đổi một chút có được không, Lục Độ Vương Tước?"

"Ta có thể từ chối sao?"

https://thuviensach.vn

"Ai mà biết được"

(@SuraChan *vuốt cằm* đây liệu có phải [Vô hạn thiên phú đồng điệu] mà tác giả đã thả thính từ đầu không nhỉ 0.0)

[Lưu Ảnh Điện Lang] rút chi về, phi thân nhảy một cái như tia chớp nhẹ nhàng đến bên Ngải Li Á "Lục độ Vương Tước, thực ra ta đã thấy được, trong tất cả các Vương Tước, trừ Vương Tước Cấp Một ra, ngươi chính là kẻ mạnh nhất, thông minh nhất"

"Thật sao? Ta chẳng lẽ lại có thể mạnh hơn ca ca ta Vương Tước Thương Tẫn?"

"Ta đã thấy được ở ngươi bóng dáng của Vương Tước Cấp Hai rồi"

Hỏa Hạ Y Lạc: "....."

"Lục độ Vương Tước, hãy trao đổi đi. Chúng ta hiện đảm nhiệm Sứ đồ Cấp Một, hành tung hoàn toàn phải giữ kín, kể cả ngươi phụ trách "Phong Ngữ" cũng không có quyền được biết, ta sẽ phá lệ nói cho ngươi biết nhiệm vụ lần này của ta. Hơn nữa, ngươi nhất định rất muốn biết tin tức về Vương Tước đã mất tích, phụ thân ngươi Tá Chi Cách Viêm Tín phải không? Một số điều ta có thể cho ngươi biết, là cơ mật mà ngòai Sứ đồ Thiên không ai không ai có tư cách tiếp cận. Nếu ngươi cảm thấy còn chưa đủ, ta còn có thể cho ngươi biết tước ấn Cấp Một nằm ở đâu. Không phải Vương Tước Cấp sáu thiên phú là [Dịch Chuyển Tức Thời], trong nháy mắt di động đến bên đối thủ, phá nát tước ấn của họ hay sao?Ngươi hận Sứ đồ Hải như vậy, thậm chí vừa nhìn thấy Ngải Li Á đã phẫn nộ cực điểm, ta sẽ giúp ngươi giải quyết việc này...." Thanh âm lạnh lẽo không có một chút tình cảm, như một con ác ma vừa chui lên từ địa ngục. Ngải Li Á bị thôi miên đứng thẳng trên nền đất, cặp mắt vàng kim tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt, vết thương trên cổ tay không có dấu hiệu khép lại. Có lẽ nàng cũng không biết được bản thân mình đã trở thành con cờ trong tay người khác.

https://thuviensach.vn

"Làm sao ngươi biết ta rất hận Sứ đồ Hải?"

"Rất đơn giản, Ngải Li Á vừa mới nói ra thân phận của mình, ta liền cảm thấy có một lượng hồn vụ hoàng kim cực đại nhưng bị che giấu vô cùng kín kẽ đột nhiên xao động. Trong Hỏa Nguyên Đế Quốc chỉ có hai nơi có mật độ hoàng kim cực cao có thể khiến hồn thuật sư chưa khỏi vết thương theo cấp bội số. Một trong số đó là [Hang động chết chóc]. Qua lâu như vậy, vết thương của Ngải Li Á không có dấu hiệu phục hồi. Cách giải thích chỉ có thể là ngươi đã hấp thụ phần lớn hồn vụ hoàng kim ở đây. Người bình thường tuyệt đối không thể làm được, cho nên hồn khí của ngươi phải đứng hàng rất cao, một trong những vũ khí ám sát bậc nhất [Nhật Quang Thần Thuẫn]. Lúc ngươi đối chiến với Ngải Li Á, biết rõ cô ta dùng hồn khí phòng ngự nhưng vẫn không ngừng tấn công, chỉ có thể là ngươi đang đợi [Nhật Quang Thần Thuẫn] nạp đủ hồn vụ mới chính thức giết chết Ngải Li Á"

"Có thật như vậy không? Đại thiên Sứ, vậy tại sao ta lại thả ra [Lưu Ảnh Điện Lang]" Hỏa Hạ Y Lạc nâng tay phải, dùng ngón trỏ chậm rãi ma sát vết thương trên cổ, vệt máu nhòe nhoẹt trên cổ bị hắn nhẹ nhàng lau đi."Đây là lí do ta quyết định làm một giao dịch với ngươi, Khi [Nhật Quang Thần Thuẫn] chưa được nạp đầy, nó chỉ có thể đủ che chắn dấu hiệu hồn lực của mình ngươi thôi. Ngươi không hề biết lai lịch của Ngải Li Á, cô ta lại dám một mình ôm trẻ nhỏ đến [Hang động chết chóc], nhận mình là Sứ đồ Hải ít nhiều cũng khiến người ta dè chừng, Ngươi đợi cho [Nhật Quang Thần Thuẫn] có thể phát huy năng lực mạnh nhất không chỉ che chắn được dấu hiệu hồn lực của ngươi mà còn cả hai người bọn ta nữa, sau đó ngươi mới thả hồn thú ra kết liễu Ngải Li Á. Ngươi nhất định sẽ không để Bạch Ngân Tế Ti biết Ngải Li Á chết là do ngươi cố tình ám sát"

Hỏa Hạ Y Lạc mặt xám xịt như tro, cúi đầu trầm mặc không có nói câu nào. Không có ai biết rốt cuộc hắn đang suy nghĩ cái gì. Qua rất lâu, hắn

https://thuviensach.vn

mới mở miệng nặn ra được mấy chữ "Tại sao ngươi lại cảm thấy ta có cái gì để trao đổi với ngươi, có thể làm được cái ngươi yêu cầu hay không?"

"Tạm thời không tính thủ đoạn vừa rồi. Ngươi có thể trách được công kích dung nham, điều này làm ta thấy giật mình. Ta ban đầu cho rằng ngươi dùng [Dịch Chuyển Tức Thời] để né tránh, nhưng suy nghĩ nghĩ một chút mới thấy rằng căn bản không có thể. Bởi vì Ngải Li Á đã đánh trúng ngươi hoàn toàn, ngươi không thể ngay lập tức phản ứng không gian đầy đủ. Thiên phú [Dịch Chuyển Tức Thời] vẫn có một hạn chế rất lớn dù ưu thế của nó là tốc độ cực hạn. Ngươi chắc chắn đã tiếp nhận hoàn toàn công kích dung nham. Không là Sứ đồ Địa đương nhiệm nhưng ngươi lại có thể miễn nhiễm với công kích dạng này, thật sự rất bất ngờ. Ngươi còn có [Nhật Quang Thần Thuẫn] hồn khí thần cấp cùng [Lưu Ảnh Điện Lang] hồn thú hệ hỏa cấp cao. Dựa trên cảm nhận về hồn lực, ngươi vẫn chưa có hồn thú thứ hai. Hồn khí của ngươi sau này cũng sẽ trở nên vô ích, vì ngươi còn có thể giống như Vương Tước Thương Tẫn lấy được hồn thú thứ hai mạnh gấp nhiều lần hồn thú thứ nhất. Nói như vậy, thực lực của ngươi tuyệt đối đã vượt qua cấp bậc thứ sáu rồi. Huống chi, để có hồn lực cực đại vừa nãy ngươi đã phát động hồn thuật cấm kỵ [Phệ Hồn], không thể không thừa nhận, ngươi đối với hồn thuật này đã đạt đến trình độ đáng sợ. Kể cả ta là Sứ đồ Thiên cũng chưa bao giờ dám phát động [Phệ Hồn]. Trừ việc nói lắm ra, ngươi thật sự là một sát thủ hoàn mỹ"

"Nói lắm?" Hỏa Hạ Y Lạc đột nhiên ngẩng đầu lên, dùng vẻ mặt "Mắc mớ gì đến ngươi" nhìn chằm chặp đứa trẻ trong ngực Ngải Li Á, trong mắt đầy phẫn nộ.

"Ta có thể hiểu được làm Vương Tước giết chóc, vất vả giết người, giết nhiều đến nỗi mà ngay cả tên cũng không nhớ nổi. Thôi thì miễn cưỡng cũng tha thứ cái khuyết điểm này của ngươi."

"Tha thứ?"

https://thuviensach.vn

••••••

Ngải Li Á bị thôi miên lui về sau mấy bước, đôi mắt của [Lưu Ảnh Điện Lang] biến lại thành máu đỏ tươi như cũ. Hỏa Hạ Y Lạc vội vàng thu nó vào Tước Ấn. Hắn chỉnh lại y phục, bày ra bộ mặt gian thương, thậm chí so với diễn viên còn giống hơn "Ta dựa vào cái gì có thể tin tưởng ngươi? Trước khi giao dịch phải nói cho ta biết vị trí Tước Ấn Cấp Một đi chứ"

"Tước Ấn?" đứa trẻ rộ lên tiếng cười lạnh. Sau đó Ngải Li Á liền chuyển bọc chăn từ tay phải qua tay trái, vì cổ tay bị chặt đứt mà chỉ có thể dùng cánh tay đỡ lấy. Từ vết thương có thể thấy được đốt xương gãy mang đến cảm giác âm trầm quỷ dị. Cánh tay phải không vướng bận gì tháo dây vải, gạt y phục ra.

Gương mặt Hỏa Hạ Y Lạc trong nháy mắt trở nên đỏ bừng, giống như dung nham dâng lên tận mặt hắn vậy. Hắn cắn răng, âm thầm suy nghĩ "Đáng chết". Quan sát tước ấn lấp lánh trong nắng chiều trên ngực của Ngải Li Á, ghi nhớ vị trí của nó. Liệu hắn có phải là người duy nhất biết vị trí của Tước Ấn Cấp Một?

"Bằng đó đã đủ chưa? Lục Độ Vương Tước?"

"À...đủ rồi"

"Giao dịch xong, giờ ta với ngươi có thể đi vào vấn đề chính" Đứa bé cố ý dừng lại như cố tình cho Hỏa Hạ Y Lạc chút thanh tĩnh. "Ngươi chỉ cần giúp ta việc nho nhỏ này là được"

"Chuyện gì?"

"Hỗ trợ ta lấy được hồn thú cổ đại cấp bốn [Cực Quang Kiếm Vũ]

••••••

https://thuviensach.vn

Hỏa Hạ Y Lạc không dám tin vào tai mình "Ngươi điên rồi"

"Có lẽ vậy" Ngải Li Á xoay lưng về phía Hỏa Hạ Y Lạc, vết thương trên người không có dấu hiệu khép lại, máu thấm lên lưng áo biến thành một mảng chói mắt "Nếu không phải là Vương Tước Cấp Sáu, một vạn người cũng không thể làm được. Nhưng ngươi có thật sự chỉ là một Vương Tước Cấp Sáu nhỏ bé, hả Hỏa Hạ Y Lạc? Không phải ngươi còn có bí mật mà ngay cả Bạch Ngân Tế Ti cũng không biết à? Ta nói có đúng không, Tá Chi Cách Vương Tước?"

(@SuraChan có ai thấy câu cuối giống câu cửa miêng của Conan không =))))

Hoàn

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 0+5: 1: Ảnh Chi Tử Thị (1/3)

Editor:SuraChan

***

Warning: Chương sặc mùi ảo tưởng của tác giả, kính mong bà con cô bác trí tưởng tượng quá phong phú lại không được trong sáng cho lắm, đừng để trí tưởng tượng bay xa quá....

[Ảnh chi tử thị]

[Tầng cuối cùng- Hoàng cung Hỏa Nguyên Ngải Nhĩ Đế Quốc, Đế Đô Áo Đinh Duy Á]

Trong không khí ngào ngạt hương hoa, toàn bộ đại sảnh rộng rãi tản ra hương vị mùa xuân đầy lãng mạn. Mặc dù đây là tầng cuối cùng của hoàng cung nằm sâu trong lòng đất, theo lí thuyết ánh mặt trời không thể nào soi chiếu, nhưng không gian sảnh lớn lại ngập tràn ánh sáng, vô số tia nắng thanh khiết chiếu nghiêng nghiêng trên mặt sàn khiến cho không gian nơi đây giống như quang cảnh ngày xuân chính ngọ, ánh sáng ấm áp xoa dịu hai tròng mắt cho người ta cảm giác khoan khoái. Không có ai biết thứ ánh sáng này rốt cuộc đến từ nơi nào, xung quanh không có lấy một cánh cửa sổ, ngăn cản mọi sự xâm nhập từ bên ngoài bảo vệ sự an tĩnh thanh tao của nơi này. Cung điện to lớn như vậy nhưng lại chỉ có duy nhất một cửa chính

https://thuviensach.vn

hoa lệ rất nhỏ thông với bên ngoài. Mà ngay sau cánh cửa này, cũng chính là phong ấn được đích thân Hỏa Hoàng dùng hồn lực cường đại bày ra.

Huyền Thiên Linh (=)))))) lẳng lặng ngồi trên chiếc ghế duy nhất trong phòng, một tay bưng chiếc chén bằng sừng tê, tay còn lại lật giở những trang sách cổ. Đồng tử màu vàng kim tản ra ánh sáng thông tuệ, nụ cười trên gương mặt hắn mang đến cảm giác thần thánh hết sức cao quý như một vị thiên sứ đích thực.

Không! Hắn chính là thần, là thiên thần duy nhất trong tâm trí của hàng vạn con dân Hỏa Nguyên- chủ nhân của Ngải Nhĩ Đế Quốc, Hỏa Hoàng Huyền Thiên Linh.

Đại sảnh xa hoa khổng lồ dưới lòng đất này chính là một tay hắn xây dựng, tất cả vật dụng trang trí tinh xảo được thiết kế trên tiêu chuẩn cao nhất của đế quốc, ngoài ra còn được bao quanh trận pháp phòng ngự mạnh nhất tạo ra bởi hồn lực của vô số hồn thuật sư cấp cao. Nơi đây nghiễm nhiên trở trung tâm hồn thuật của Hỏa Nguyên.

Nhưng là, bất kể Huyền Thiên Linh hay Hỏa Nguyên Đế Vương đời trước đều hết sức căm ghét, thậm chí sợ hãi nơi này

So với cung điện huy hoàng tráng lệ với hàng vạn món trân bảo, tuy đại sảnh cũng được trang trí vô cùng tỉ mỉ, nhưng không có một điểm gì để các đời Đế Vương cảm thấy tự hào. Trừ cây cột bằng hồng ngọc ngay chính giữa sảnh và chiếc ghế, không gian không có gì ngoài tịch mịch trống trải cùng những bộ sách cổ qua năm tháng mà thấm đẫm hơi thở chết chóc cùng máu tanh.

Trong những cuốn sách này là bản ghi chép những bí mật liên quan đến hồn thuật từ thời thượng cổ cho đến khi Huyền Thiên Linh tại vị, Những điều được che giấu giống như vầng hào quang của thiên thần không một ai có thể nhìn thẳng, tựa như những thần thoại xa xưa vô cùng hấp dẫn thú vị

https://thuviensach.vn

nhưng càng tiếp xúc nhiều lại càng ngập ngụa trong máu tanh cùng chém giết. Chúng tản ra khí cốt ngột ngạt như tầng tầng địa ngục, làm người khác phải giật mình nôn mửa đồng thời cũng toát mồ hôi lạnh. Khép cuốn sách lại, tựa như vô số vong linh ở trước mặt gào khóc thê lương, máu thịt đỏ thắm từ thân thể rữa nát của họ chảy ra nhòe nhoẹt, bên tai cũng chỉ quẩn quanh tiếng hô hào rên xiết tuyệt vọng. Linh hồn của kẻ dám mở chúng ra sẽ bị bọn họ giằng xé trong thống khổ không thể nào kháng cự. Muốn tìm người khác thuật lại nỗi sợ kinh hoàng vừa trải qua, nhưng trong đại sảnh yên tĩnh này chỉ có thể nghe được tiếng thở hổn hển cùng tim đập mãnh liệt, sự im lặng như cái chết đang cận kề.Thống khổ dày vò đó cho dù là thiên thần cũng khó mà chịu được một phần vạn, cũng chính là lí do Hỏa Hoàng tiền nhiệm cực kì sợ hãi tầng áp chót, trong mắt hắn, nơi này không phải là cung điện của bọn họ mà là mộ huyệt đổ nát của hàng vạn hồn thuật sư, địa ngục màu trắng đích thực của nhân gian. Chỉ cần lơ là một khoảnh khắc, bọn họ có thể giống như người của Phong Nguyên bị vây bắt mà tự vặn gãy cổ mình. Chết chóc là thứ đầu tiên mà Huyền Thiên Linh cảm nhận được khi bước chân đến đây.

Tuy nhiên, vào giờ phút này, Huyền Thiên Linh đang hết sức hưởng thụ điểm đặc hữu ấy, khoảng lặng hiếm có của hắn. Mỗi phút một giây hắn đều coi như món quà trân quý từ thiên thần. Là một Đế Vương, thứ duy nhất không có được là sự an tĩnh như bây giờ. Chỉ có tại đây, hắn mới có thể miên cưỡng quên đi cơn ác mông kinh khủng nhất sâu thẳm trong lòng. Nếu không, hắn sẽ không bao giờ nguyện ý mò xuống cái tầng sâu nhất này.

Huyền Thiên Linh bưng chén trong tay, uống một hơi cạn sạch, động tác hết sức quý phái ưu nhã. Chợt, hắn buông quyển sách ra, hướng mắt về cánh cửa bị phong ấn chằng chịt, trong mắt lộ ra ánh sáng như sao sa.

"Cạch.."

Trong nháy mắt, tất cả ấn ký hồn thuật trên cánh cửa đều bị bể tan tành, cánh cửa bằng ngọc thạch nặng nề bị đẩy ra.

https://thuviensach.vn

Một nam tử cường tráng đi vào bên trong, gương mặt lạnh lùng như núi tuyết vùng cực Bắc ngàn năm được ánh mặt trời soi rọi, mái tóc bạch kim tinh khiết không có một chút tạp chất như thác nước chảy tới đầu gối của hắn, con ngươi màu hổ phách tản ra khí thế của thượng cổ hồn thú đầy sát khí. Khi nhìn thấy Huyền Thiên Linh, ánh mắt của hắn chợt trở nên vô cùng ôn nhu an tường, tựa như vừa nhìn thấy một thiên sứ thanh khiết mới hạ phàm.

Huyền Thiên Linh quan sát người đang tới gần bên mình, khóe miệng nổi lên một nụ cười xinh đẹp như hoa tươi.

"Ngươi đã đến rồi, Tinh Hồn?"

[Bạch Ngân Thần Điện, Phía Đông Ngải Nhĩ Đế Quốc]

Vẫn là hành lang hun hút không thấy cửa ra, ngọn lửa màu xanh lá vẫn trôi lơ lửng trong không trung.

Hỏa Hạ Y Lạc lại một lần nữa đến nơi này, tuy nhiên không giống như lần trước, lúc này trong lòng hắn đã có chút vui mừng không cách nào giải thích được.

Hỏa Hạ Y Lạc nhìn hàng ngọn lửa màu xanh đang trôi nổi kia, trong ánh mắt cho thấy một tia rét lạnh, cơ hồ còn có chút mệt mỏi bị che giấu. ÁNh sáng thuần túy chiếu rọi lên mái tóc dài màu ngọn lửa chói mắt, mang đến hơi thở thần bí mê huyễn thay cho khí chất anh tuấn tà mị trước đó, hắn bây giờ trông giống một vương tước hơn rất nhiều. Con ngươi đỏ rực tản ra khí lạnh cùng ánh mắt vô thưởng vô phạt giống như tầng tầng sương mù trắng bạc cuối thu

Nếu cái [Vực Ly Hồn] này không thể nào vượt qua được, cứ tiếp tục đi không có ý nghĩa gì nữa.

https://thuviensach.vn

Hỏa Hạ Y Lạc chậm chạp đưa cánh tay phải ra dò xét ngọn lửa bên cạnh mình, mặc dù biết rất rõ loại lửa phòng ngự này chỉ là phòng ngự kết giới của Bạch NGân Tế Ti, không thể làm tổn thương đến hắn nhưng lần đó cũng là những đốm lửa này từ trong bóng đêm tấn công, đã để lại trong lòng Hỏa Hạ Y Lạc một bóng ma không thể nào kháng cự, so với [luyện hồn ngục] đầy dung nham nóng bỏng quằn quại là thứ giá rét tuyệt vọng thê thảm.

Cho dù vậy, Hỏa Hạ Y Lạc vẫn như cũ đem ngón trỏ từ từ tiến đến gần chúng. Hắn hít sâu một hơi, khí thế phong trần, hơi thở mang theo chút bụi bặm tràn vào thân thể hắn. Đôi mắt hơi kích động, đồng tử màu lửa lóe ra ánh sáng nhàn nhạt như bụi lau thanh tú lấp loáng trong ánh trăng đêm hè.

Hỏa Hạ Y lạc khẽ cắn môi dưới một chút, tựa hồ đang chuẩn bị đưa ra một quyết định vô cùng chật vật. Hắn dùng bàn tay trắng nõn không tỳ vết, nhẹ nhàng tiến vào làn ranh của ngọn lửa xanh lục, sẵn sàng nghênh đón giá rét không thể nào kháng cự. Loại tuyệt vọng âm trầm khi đó dù là nước nơi đáy biển cực Bắc sâu hàng vạn trượng cũng không lạnh lẽo bằng. Một xúc cảm mát mẻ thư thái truyền tới Hỏa Hạ Y lạc, trông hắn lúc này không khác gì thiếu nữ dè dặt chạm vào mặt nước trong hồ mát lạnh giữa trưa hè nóng bức, gương mặt hiện lên tầng tầng rung động.

Cảm giác mát mẻ này tựa như trận gió mát đêm hè, mang đến cho người ta thư thả cùng êm ái, thậm chí có thể chấn an nội tâm run sợ của con người

Hỏa Hạ Y Lạc nhìn tay phải của mình, sương trắng mịn từ ngọn lửa nhanh chóng lan tràn lên các đầu ngón tay, khiến cho hai bàn tay tinh xảo như bạch ngọc tản ra mê huyễn trong trẻo lạnh lùng. Hỏa Hạ Y Lạc cảm thấy mí mắt chợt trở nên nặng nề,không phải do mệt mỏi, hết sức quỷ dị.

Hỏa Hạ Y Lạc khép hai mắt lại, một lần nữa mở ra, sương lạnh trắng noãn đã bao lấy lông mi chậm chạp ngưng kết lại, không giống như ánh sáng từ ngọn lửa mà là những chùm sáng thanh khiết tinh thuần.

https://thuviensach.vn

Trong nháy mắt, toàn bộ hành lang trở nên an tĩnh, giống như một thành phố hoa lệ bị chìm xuống đáy biển lạnh lẽo. thời gian vào thời khắc này là thứ đồ chơi trong tay thánh thần, phút chốc bị phong ấn vĩnh hằng...

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 0+5: 2: Ảnh Chi Tử Thị (2/3)

Editor:SuraChan

***

[Tầng cuối cùng, Hoàng Cung Ngải Nhĩ Đế Quốc, Đế Đô Áo Đinh Duy Á]

Cung điện dưới lòng đất trồng trải lại tịch mịch, không khí tràn ngập hương hoa trong trẻo nhưng lạnh lùng, mặc dù hương thơm rất dịu nhẹ nhưng có thể cảm thấy rất rõ ràng, giống như mùi hương tỏa ra từ đóa sen tuyết nở rộ trên núi cao vùng cực Bắc hết sức thuần túy, thanh cao.

Tấm trường bào màu trắng tinh thuần của nam nhân không có lấy một hoa văn hay vật trang trí, gương mặt tuấn mỹ tinh xảo như điêu khắc lộ ra ngoài. Nhật Thần Tinh Hồn men theo mùi thơm bước vào, ánh mắt hướng về phía nơi xa. Sắc màu chết chóc cuồng bạo như hồn thú thượng cổ trong đồng tử thâm thúy của hắn bất chợt nhạt đi, tản ra một tia sáng dịu dàng.

Lúc này, Huyền Thiên Linh đang ngồi ngay ngắn ở nơi cao quý nhất của Ngải Nhĩ Đế Quốc, ngai vàng được điêu khắc từ ngọc rồng, hoa văn màu bạc trắng sáng lấp lánh như mạch hồn trên thân thể của hồn thuật sư. Khí thế thần bí tôn nghiêm như mặt trời mùa đông ngự ở trên cao, trong không gian cung điện rộng lớn lại càng được phóng đại cực hạn, mỗi lúc một rõ ràng hơn

https://thuviensach.vn

Huyền Thiên Linh nhẹ nhàng thả tay ra khỏi cuốn sáng nồng đậm hơi thở của tháng năm, lại cầm cái chén bằng sừng tê lên, uống một hơi cạn sạch. Mái tóc dài phiêu dật màu đen mượt tựa như bóng đêm yên ả, mơ hồ che đi gương mặt tôn quý của hắn.

"Tinh hồn, nhiệm vụ ở Aslan lần này có thuận lợi không?

"Bẩm báo bệ hạ, căn cứ theo cơ quan tình báo của hoàng thất [Ám Dạ Sắc Vi] thám thính tình hình [Khuy Linh] ở Lôi Ân Hải Vực, nơi đó đột nhiên xuất hiện hiện tượng quỷ dị, một lượng lớn hồn vụ hoàng kim tụ hợp trên một phạm vi rộng lớn. Bạch Ngân Tế Ti đã ra lệnh cho ta bí mật lẻn vào Thủy Nguyên Aslan phụ trách điều tra chuyện này. " Nhật Thần Tinh Hồn quỳ một chân trên đất, đầu ngón tay phải tản ra hơi thở chết chóc âm trầm nhẹ nhàng chạm xuống mặt sảnh nhẵn bóng như thủy tinh, ánh sáng màu đỏ sậm từ trong mắt như máu tươi chảy xuôi theo tay hắn khuếch tán trong không khí, một trận pháp rậm rạp chằng chịt hiện lên trên mặt đất.

Huyền Thiên Linh nhìn trận đồ màu đỏ, không khỏi giống như mặt hồ an tĩnh bị khuấy đảo mà rung động. Nụ cười mơ hồ hiện lên trên gương mặt cao quý của hắn, đối với trận đồ này, hắn không thể quen thuộc hơn nữa. Năm đó ở [Luyện Hồn Ngục] chỉ có tử vong và chém giết, chính là trận pháp áp đảo chúng sinh này đã giúp Nhật Thần Tinh Hồn có cơ may sống sót. Nếu không....

Nụ cười của Huyền Thiên Linh trở nên lạnh lùng khó hiểu, hắn nhìn thẳng vào cặp mắt màu hổ phách của Nhật Thần Tinh Hồn, chậm rãi nói " [Khuy Linh]... là Vương Tước Cấp Một tiền nhiệm của Thủy Nguyên, Gilgamesh, người mới đây đã vượt ngục thành công sao?"

"Đúng vậy, có thể trăm phần trăm xác định hiện tượng dị thường ở Lôi Ân Hải Vực lần này là do Vương Tước Cấp Một tiền nhiệm Gilgamesh tạo thành" Tước ấn hình con nhện trên trán Tinh Hồn tỏa ra ánh sáng màu máu, hoa văn chằng chịt nổi lên trên da thịt, qua lớp trường bào trắng tinh mà

https://thuviensach.vn

hiển hiện sáng chói mắt, đồng thời hồn lực cuồng bạo như dung nham sôi trào ở trung tâm núi lửa chảy ra từ đầu ngón tay, [Trận Tiên Tri] màu đỏ sậm bây giờ còn đỏ tươi hơn nữa, càng thêm chói lóa. Tại thời điểm này, bất cứ câu nói hay hành động nào trong [Trận] đều là bí mật không kẻ nào có thể biết, cho dù là Bạch Ngân Tế Ti, bởi vì "tương lai" trong trận đồ không hề tồn tại:"Bốn năm trước, Aslan công bố với bên ngoài vị Vương Tước trong truyền thuyết kia đã chết trong khi giao chiến với hồn thú bạo động, tin tức này đối với toàn bộ lục địa Odin đã dấy lên những cơn bão hoài nghi cùng đồn đoán. Tại thời điểm đó, tất cả các quốc gia đều phái tình báo của mình, bao gồm cả Hỏa Nguyên chúng ta cố gắng thu thập bất cứ thông tin gì về Gilgamesh. Tuy nhiên không giống bất cứ quốc gia nào khác, Hỏa Nguyên chúng ta lại có hai cơ quan tình báo độc lập, [Phong Ngữ] do Hỏa Hạ Y Lạc Vương Tước phụ trách và [Ám Dạ Sắc Vi] do hoàng tộc trực tiếp điều khiển. So với [Phong Ngữ], [Ám Dạ Sắc Vi] mới thực sự là đáng sợ. Vượt qua cả cơ quan tình báo của Địa Nguyên, Phong Nguyên, người nằm vùng của [Ám Dạ Sắc Vi] không phải chỉ có người của Hỏa Nguyên mà còn có cả một số hồn thuật sư Thủy Nguyên. Cũng chính vì nguyên nhân này, [Ám Dạ Sắc Vi] đã thâm nhập được vào mọi lĩnh vực của Thủy Nguyên Aslan. Sự việc lần này ở Lôi Ân Hải Vực, ngay từ lúc hồn thú bạo động trên diện tích lớn đã họ đã liên tục thông báo cho Hỏa Nguyên chúng ta rồi. Ta có thể chắc chắn, kẻ gây ra chính là Gilgamesh"

"Có thể xác định đó thực sự là Gilgamesh-vị vương tước [Tứ Tượng Cực Hạn] trong truyền thuyết?" Huyền Thiên Linh nhìn Nhật Thần Tinh Hồn, đồng từ màu vàng kim hiện lên một luồng sáng thông tuệ. Ngữ khí của hắn bình ổn vô cùng, lại có chút từ tính mê người. Khi nhắc tới [Tứ Tượng Cực Hạn] giọng nói có chút kính nể, với loại thiên phú huyền thoại tôn quý áp đảo chúng sinh này giống như gọi tên một vị thánh thần. Bất quá, vài năm sau, Huyền Thiên Linh cũng sẽ trở thành vị thần huy hoàng đi vào lịch sử như thế.

https://thuviensach.vn

"Đúng vậy, ta có thể xác định không ai khác chính là kẻ mà [Ám Dạ Sắc Vi] tìm kiếm bấy lâu nay. Giờ phút này trong phạm vi Lôi Ân Hải Vực hồn vụ hoàng kim đã bị một lực hấp dẫn không thể nào kháng cự thu hút, ngày đêm không ngừng hấp thu với số lượng kinh hoàng. Ta còn có thể cảm giác rõ ràng rằng, kể cả như vậy giới hạn hồn lực của hắn còn xa mới đạt tới" Gương mặt lạnh lùng của Nhật Thần Tinh Hồn vẫn không đổi, con ngươi màu hổ phách tản ra ánh sáng sắc bén. Hắn dừng lại một chút tiếp tục nói "Thân thể của hắn giống như đại dương mênh mông vĩnh viễn không thể nào lấp đầy. Mà loại thực lực kinh khủng này, trong tất cả các Vương Tước của Hỏa Nguyên, chỉ có Vương Tước Giết Chóc Tá Chi Cách Thương Tẫn mới có thể đạt tới. Bất kỳ ai khác, bao gồm ta, đều không thể đấu lại hắn"

"Thương Tẫn" đôi môi đỏ thắm như hoa đào hấp dẫn mê người của Huyền Thiên Linh hơi nâng lên. Nụ cười rạng rỡ như ánh mặt trời ngày xuân hiện lên trên mặt, đôi mắt đang nhìn chăm chú vào gò má tuấn mỹ của Nhật Thần Tinh Hồn nhu hòa hơn một chút. Sau đó, hắn biến ra trong không trung một cái hộp trắng tinh khiết, xung quanh nó là ánh sáng màu lam rạng rỡ chói mắt.

"Tinh Hồn, ngươi cảm thấy Vương Tước Giết Chóc của Hỏa Nguyên chúng ta, so với Gilgamesh, ai mạnh hơn?"

Ánh sáng trong đôi mắt của Nhật Thần Tinh Hồn có chút chập chờn, có lẽ là không nghĩ tới Huyền Thiên Linh sẽ hỏi mình vấn đề này. Ngay bản thân hắn cũng chưa dám nghĩ thấu, không có cách nào trả lời. Hắn trầm mặc một hồi lâu, khuôn mặt không có bất kì biểu cảm nào, thanh âm lại một lần nữa vang lên trong không gian đại sảnh rộng lớn"Gilgamesh"

"Tinh Hồn, đối với Vương Tước của Hỏa Nguyên, ngươi lại không có lòng tin sao?" Huyền Thiên Linh đưa ra cánh tay phải trắng nõn, vô số hoa văn tinh vi phức tạp, không có mạch hồn của bất kỳ Vương Tước hay Sứ Đồ nào có thể sánh được hiện lên trên bề mặt chiếc hộp, phát ra chùm sáng

https://thuviensach.vn

chói lòa như mặt trời ban trưa không có cách nào nhìn thẳng. Ánh sáng màu đỏ từ [Tiên Tri Trận] cũng bị nó làm nhòe đi.

Nụ cười trên miệng Huyền Thiên Linh từ từ biến mất như đóa hoa khép cánh lại trong gió tuyết. Đồng tử chợt trở nên căng thẳng, một cỗ hồn lực hỏa nguyên tố tinh thuần chảy vào chiếc hộp. Trong nháy mắt, âm thanh như thủy tinh vỡ chói tai vang vọng liên tiếp trong không gian cung điện dưới đất, giống như có một lưỡi đao thật nhỏ trong không khí không ngừng xoay tròn bay lượn.

Từ mắt và lỗ tai truyền tới đau đớn mơ hồ nhưng Nhật Thần Tinh Hồn vẫn chịu được, thậm chí còn không có nháy mắt một cái. Loại đau đớn đó tựa như thủy ngân chậm chạp xâm chiếm lấy từng tấc trên cơ thể.

"Trong cái hộp này là bí mật bị phong ấn có thể rung chuyển cả Ngải Nhĩ Đế Quốc, mà điểm nòng cốt lại nằm ở Tá Chi Cách Gia Tộc" Ánh sáng tản đi rồi, Huyền Thiên Linh lạnh lùng nhìn Tinh Hồn, con ngươi bị bao phủ bởi một tầng sương lạnh. Nếu ví vẻ lạnh lùng của Tinh Hồn với núi tuyết ngàn năm vùng cực bắc, khiến người ta liên tưởng tới chém giết cùng sợ hãi, ánh mắt của Huyền Thiên Linh lúc này chính là giá rét, cho dù có là thiên thần nhìn thẳng vào hắn, sợ rằng cũng sẽ bị giá rét nhấn chìm trong tuyệt vọng vĩnh cửu.

Huyền Thiên Linh nhẹ nhàng mở hộp, ba cuốn sách bề ngoài giống hệt nhau không có một chút khác biệt xuất hiện trước mắt Nhật Thần Tinh Hồn. Thấy được chúng, khóe mắt Tinh Hồn hơi run rẩy. Không giống như tầng tầng sát khí ban nãy, ánh mắt hắn có chút sợ hãi.

Chất liệu của loại sách này hắn không thể quen thuộc hơn. Đây là cổ thư được làm từ da hồn thú cấp cao [Huyền Minh Quỷ Yết] nơi tận cùng của [Luyện Hồn Ngục]. Không tính [Luyện Hồn Ngục] là nơi kinh khủng nhất trong toàn bộ Ngải Nhĩ đế quốc cũng như lục địa Odin, hồn thú này cũng là loại hồn thú cực kỳ cường đại và tàn bạo. Nếu muốn giết hồn thú này, cho

https://thuviensach.vn

dù là Vương Tước Cấp Cao cũng sẽ cảm thấy khó khăn. Bất quá, rất nhiều năm trước, có người đã phát hiện ra sử dụng hồn lực lên da chúng có thể tạo ra một loại phong ấn giống như viết chữ, vô luận là kẻ mạnh đến đâu, trừ chính hồn thuật sư đó ra, cũng không thể biết được những bí mật bên trong. Cũng chính vì vậy, chất liệu này là bảo vật của hoàng thất. Tinh hồn đã từng là người thân cận nhất, một bước không rời Hỏa Hoàng tôn quý, nhưng cũng chỉ có một lần được nhìn thấy cuốn sách dạng này. Nhưng bây giờ hắn lại nhìn thấy cùng một lúc ba cuốn như vậy.

"Phần này ta ra lệnh cho [Ám Dạ Sắc Vi] làm, bí mật liên quan đến Thương Tẫn" Huyền Thiên Linh nhẹ nhàng cầm lên một cuốn ném đến chỗ Nhật Thần Tinh Hồn.

Nhật Thần Tinh Hồn bắt lấy, hoa văn trên cuốn sách giống như có sinh mạng, chậm chạp ngọ nguậy ở ngoài mặt. Những dòng chữ dường như được viết lên từ máu đã đen lại không ngừng phản chiếu vào trong đôi mắt của Tinh Hồn, hiện ra trong đó bao thống khổ."Tại sao Tá Chi Cách Viêm Tín lại đối đãi với con trai ruột của mình như vậy?" Khí chất lạnh lùng khó có thể nắm bắt của Tinh Hồn ảm đạm xuống, nếu cẩn thận nhìn cũng có thể thấy được chút tâm tư của hắn

Huyền Thiên Linh cầm lên cái chén, nhẹ nhàng nhấp một ngụm "Đây cũng là bởi vì tình phụ tử đi, loại tình cảm cha con tàn nhẫn thâm trầm. Không riêng gì Thương Tẫn, thực ra ngày trước Viêm Tín cũng giống như vậy. Toàn bộ cái gia tộc Tá Chi Cách này dùng phương thức kinh khủng không thể tưởng tượng nổi để huấn luyện người thừa kế, bắt đầu từ mấy trăm năm về trước. Hồn lực của Thương Tẫn mạnh mẽ như vậy, ngoài tư chất bẩm sinh ra còn là vì, mỗi năm vào ngày giỗ của mẫu thân, đồng thời cũng là sinh nhật của Thương Tẫn, Viêm Tín sẽ dùng thiên phú của hắn [Phệ Hồn Ám Hóa] đem những mạch hồn yếu kém trên thân thể Thương Tẫn phá nát, sau đó sẽ đem hắn ném xuống hồ hoàng kim hồn vụ trong cấm

https://thuviensach.vn

địa [Luyện Hồn Ngục]. Mức độ tinh thuần của hồn vụ nơi đó, Tinh Hồn so với ta chẳng phải hiểu rõ hơn nhiều sao?"

Nhật Thần Tinh Hồn cúi đầu, ánh mắt lạnh lùng như mũi kiếm. Vô số ký ức bể nát từ vết thương sâu thẳm trong linh hồn ồ ạt chảy ra, đem cơn ác mộng luôn cố gắng giấu kín bao phủ lấy hắn. [Luyện Hồn Ngục] cho dù là ác ma tầng cuối cùng của địa ngục cũng sẽ hoảng sợ đến toàn thân run rẩy. Vương Tước Cấp Ba Nhật Thần Tinh Hồn hiển hách là thế, nghe thấy ba chữ này cũng sẽ không khỏi rùng mình sợ hãi.

Bởi vì mật độ hồn vụ ở nơi đó đã cao đến mức cho dù là thân thể Vương Tước cũng khó lòng tiếp nhận. Nghe nói ở trong hồn vụ hồ, hồn vụ dùng trang thái nguyên thủy tồn tại, hơn nữa lại là hồn vụ thuộc tính hỏa, ở làn ranh của [Luyện Hồn Ngục], hỏa tước có thể tự do tạo trận như Vương Tước của các quốc gia khác. Mà Trận của Hỏa Tước, ngay cả thiên thần cùng cảm thấy cố kỵ, vì nó có thể biến hết tất cả những gì tươi đẹp nhất thành tro bụi, ai mà lại không sợ hãi?

Huyền Thiên Linh liếc mắt nhìn Nhật Thần Tinh Hồn, gương mặt tôn quý của hắn chợt nở nụ cười như đóa hoa nở rộ trong đêm đen "Chính vì thuộc tính đặc biệt của [Luyện Hồn Ngục], Vương Tước Viêm Tín có thể tự do bày [Trận Cấm Thần], mà loại trận đồ này của hắn, theo như [Ám Dạ Sắc Vi] điều tra được, mặc dù không thể biết hết công dụng của nó nhưng một trong số đó là thâu tóm hồn lực trợ giúp các vết thương trên cơ thể hồn thuật sư khép lại nhanh chóng. Cũng chính vì vậy, những hồn vụ tinh thuần hỏa nguyên tố sẽ cuồn cuộn không ngừng chảy vào thân thể Thương Tẫn, khiến cho mạch hồn của hắn liền lại, đồng thời cũng không có bất kỳ giới hạn về hồn lực nào. Mạch hồn bị phá vỡ ban đầu sẽ trong nháy mắt hấp thu hồn vụ tinh thuần, sau đó như bóng ma điên cuồng tăng trưởng trong người hồn thuật sư, không ngừng phân chia, cải tạo lại thân thể. Hơn nữa, mạch hồn mới còn vượt xa hồn lực thượng hạn ban đầu của hồn thuật sư, khiến

https://thuviensach.vn

họ không đơn giản chỉ là hồi phục mà là giống như con giun bị chém thành hai đoạn sẽ tiếp tục phát triển hai thân thể độc lập.

"Đối với mạch hồn bị bể nát trong thân thể thương tẫn, chúng sẽ không ngừng sinh trưởng, tạo nên mấy bộ, thậm chí mười mấy bộ mạch hồn. Đối với hồn thuật sư, kể cả có hồn lực cao hơn nữa cũng không thể chịu đựng được bài xích của hai mạch hồn mà nhanh chóng tử vong. Nhưng những bộ mạch hồn của Thương Tẫn đều là cùng một dạng, cho dù có sản sinh ra bao nhiêu cũng hoàn toàn giống hệt nhau, không khác gì bốn bộ mạch hồn của các đời Vương Tước Cấp Một thừa kế. Cuối cùng chúng sẽ từ từ hợp lại thành một khối hoàn chỉnh. Thương Tẫn thời điểm chưa thừa kế cũng đã vượt qua giới hạn năng lực của Vương Tước rồi"

"Cái này không thể nào!" thanh âm lạnh lùng vang lên như vũ khí kịch liệt ma sát, Nhật Thần Tinh Hồn trong mắt đầy nghi vấn "Nếu quả thật tồn tại phương thức nhân lên mạch hồn như vậy, Bạch Ngân Tế Ti đã sớm dùng nó để tạo ra Vương Tước Cấp Một mời rồi. Vương Tước và Sứ đồ chênh lệch bất quá cũng chỉ là ở mạch hồn, vượt qua gấp mấy chục lần như vậy, nhất định không thể cùng tồn tại. Bạch Ngân Tế Ti của Hỏa Nguyên chúng ta không phải luôn khao khát vượt qua cả Nhân Đức Đế Quốc, Aslan Đế quốc và Ái Nhĩ Tư Đế Quốc liên thủ lại sao? Bọn họ không phải không bao giờ buông tha "kế hoạch kia" hay sao. Nếu quả thật như người nói, Sứ đồ có thể tự động gia tăng số lượng mạch hồn, không cần kế thừa vương tước nữa, vậy Sứ đồ tồn tại cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì"

"Trên lí thuyết có thể làm thì tất cả mọi người đều có thể làm ư?"

Thanh âm sâu kín như bóng đêm nồng đậm. Nụ cười của Huyền Thiên Linh trong nháy mắt đã bị vẻ nghiêm nghị thay thế. Đồng tử hoàng kim đặc hữu của Đế Vương lóe lên kim quang, tựa như ánh dương không người nào có thể nhìn thẳng.

https://thuviensach.vn

"Loại phương thức này đúng là tồn tại, chỉ là không có người có khả năng thực hiện. Giống như Thủy Tước trên lí thuyết có thể dâng nước biển nhưng tuyệt đối không thể dâng nước đánh chìm toàn bộ lục địa; Phong tươc có thể điều khiển không khí nhưng không thể làm biến mất toàn bộ không khí trong khi vực khiến vạn vật chết ngạt; Địa Tước có thể đem đất dâng lên thành ngọn núi nhưng lại không biến một quốc gia trở thành bình địa hoang vu. Vương Tước cùng tốt, bình dân cũng được, cuối cùng bất quá cũng chỉ là con người, so với thế giới này thì cũng chẳng là gì."

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 0+5: 3: Ảnh Chi Tử Thị (3/3)

Editor:SuraChan

***

[Tầng cuối cùng, Hoàng cung Ngải Nhĩ Đế Quốc, Đế Đô Áo Đinh Duy Á]

Nhật Thần Tinh Hồn đã từ cung điện trong lòng đất lui về, không có ai biết được hắn chuẩn bị đi tới nơi nào. Vẻ băng lãnh vô tình giống như khói lửa nhạt nhòa trong không gian, phảng phất bóng dáng của một thiên sứ chết chóc. Nói không chừng, giờ đây hắn đã bắt đầu truy sát ai đó.

Đại sảnh trống trải khôi phục tĩnh lặng lúc ban đầu, thời gian như bị phong ấn ngừng lại. Trong không gian yên tĩnh rợn ngợp lạ thường chỉ còn tiếng hít thở trầm ổn của Huyền Thiên Linh, truyền đến đến cảm giác vô cùng quái dị.

Hắn khép hờ hai tròng mắt, hàng lông mày đen nhánh nổi bật trên làn da trắng nõn, dưới ánh sáng của căn phòng mà lộ ra vẻ lười nhác uể oải nhưng vẫn vạn phần tôn quý.

"Đến đây từ lúc nào?" Huyền Thiên Linh chậm rãi mở mắt, hai đồng tử thâm thúy sắc nét tựa như lòng hồ bị đóng băng giữa trời đông.

https://thuviensach.vn

"Ta vẫn luôn ở đây thôi, chẳng qua là các người không có phát hiện" (Hóa ra anh vẫn ở đây =)))))))) thanh âm truyền cảm mềm mại như bông tuyết nhẹ nhàng bị gió cuốn đi nhưng cũng không kém phần sắc bén như gươm đao, ưu nhã đi vào cảm nhận của Huyền Thiên Linh.

Huyền Thiên Linh nhẹ nhàng cầm lên một cái chén, chậm chạp mà ưu nhã đứng dậy từ chỗ ngồi. Chân mày sắc bén cùng với ngũ quan hoàn mỹ đến vô thực mang đến cho hắn vẻ đặc hữu thần bí đầy vương giả. Hắn an tĩnh nhìn thân ảnh của thiếu niên tóc ngắn màu lửa đỏ đang dần dần trở nên rõ ràng.

Đó là một thiếu niên anh tuấn cực điểm, mặc mũi tinh xảo cùng thân thể tráng kiện thon dài, kết hợp với ánh sáng hồn thuật thuần khiết bao quanh mình thoạt nhìn vô cùng thu hút, tựa như thiên sứ vừa mới hạ phàm khiến người khác vô thức mà rét lạnh cả người.

Mái tóc đỏ phiêu dật của cậu trong không trung vũ động như ngọn lửa. Ánh mắt thâm thúy, mi tâm tuấn mỹ, sống mũi cao ngất. Đôi môi đỏ thắm yêu kiều như cánh hoa, vừa quyến rũ mê người lại có chút lẫm liệt tản ra hơi thở chém giết, rất ngọt ngào nhưng cũng rất nguy hiểm. Vạt áo màu đỏ bị hồn lực khua lên, không gió mà bay phần phật, giống như máu tươi của ác ma bao quanh thân thể cường tráng. Được ánh sáng thuần túy của hồn thuật chiếu rọi, những đường cong trên bụng và bắp thịt có thể rõ ràng nhìn thấy được, cứng rắn nghiêm nghị như loài người thưở nguyên thủy. Đồng thời trên người của còn tỏa ra khí chất cực kì thu hút mê luyến nhưng lại vô cùng sắc sảo, lạnh lẽo như một mũi tên băng.

"Ở bên trong [Tiên Tri Trận], năng lực của Tinh Hồn có thể sánh ngang được với thần thánh mà hắn lại không phát hiện được sự tồn tại của ngươi. Năng lực ẩn giấu hồn lực của ngươi thật khiến người ta phải đau đầu a" Huyền Thiên Linh tập trung quan sát người thiếu niên tóc đỏ, ánh mắt tỉnh táo lí trí, còn có chút cao quý của bậc đế vương khiến người khác phải kinh sợ.

https://thuviensach.vn

"Thần?" Thiếu niên tóc đỏ cười lạnh một tiếng, gương mặt tuấn mỹ cùng nụ cười tà ác này khiến cậu thoạt trông có một loại tàn khốc khó diễn tả thành lời "Nếu người nói thần, bất quá chỉ là thứ tuyệt vọng hèn yếu của con người thôi. Thế giới này không tồn tại thần, cũng không cần đến thần, nhưng có thể khẳng định thần chính là ác ma, cơn ác mộng tồn tại trên nỗi sợ hãi của con người. Tất cả đều tự cho mình là thần nhân, cuối cùng cũng chỉ là loại lí tưởng nhàm chán tự trói buộc bản thân"

"Thật à" Huyền Thiên Linh nhẹ nhàng đáp lại, ánh nhìn khó hiểu không có cách nào giải thích, giống như thiên sứ tự tin cùng tử thần chết chóc kết hợp lại, có chút giống mặt biển an tĩnh thần bí trong màn đêm. Hắn chậm rãi đến bên người cậu, khẽ mở ra cánh môi mỏng "Nói như vậy, ngươi cho là lí tưởng của bổn vương rất nhàm chán?

"Không có a" thiếu niên ngẩng đầu lên, trong mắt xẹt qua vài tia giễu cợt như hạt mưa lạnh lẽo rơi tõm xuống mặt hồ, "Nếu thật sự ta cảm thấy lí tưởng của người rất nhàm chán, làm sao có thể từ "nơi đó" ra giúp người? Đế quốc này cùng những quốc gia khác cũng là một dạng thôi, ngập ngụa trong dối trá và lừa gạt. Thật là khiến người khác phải buồn nôn....Bất quá, với bệ hạ, ta lại rất có hứng thú nha"

Cậu ra đem miệng mình ghé sát vào lỗ tai của Huyền Thiên Linh, nhẹ nhàng thổi một cái: "Rõ ràng là đế vương cao quý áp đảo chúng sinh, cao cao tại thượng mà lại lựa chọn rũ bỏ hết quyền lực địa vị, từ bỏ ngôi vương, tiến đến một cái tương lai không có chút hy vọng nào. Cái ngưỡng vọng về loại năng lực siêu việt đến không tưởng này, có cố gắng cứu vớt cũng vẫn sớm tan thành tro bụi mà thôi. Với trí thông minh đến cả thiên thần cũng phải ghen tị mà người lại ngây thơ tình nguyện bị trói buộc như vậy...Những vọng tưởng đó nhất định sẽ tan biến, cho dù may mắn thành công thì người đời được người cứu vớt kia cũng sẽ không hiểu được sự hy sinh của người đâu. Bọn họ sẽ chỉ căm ghét người như ác ma bẩn thỉu nhất, ngày đêm nguyền rủa người một cái chết thê thảm. Mà ta, ác ma chân

https://thuviensach.vn

chính, sẽ một bước không rời, chăm chú thưởng thức người tuyệt vọng giãy giụa."

"Nói như vậy, ta cũng không còn cô đơn nữa" tia sáng loé lên trong ánh mắt của Huyền Thiêu Linh như bóng cá nơi đáy nước, đột ngột biến mất dạng. Dưới ánh sáng của hồn thuật, ngũ quan hoàn mỹ siêu thực của hắn có chút giống guơng mặt đang say ngủ trong tấm thuỷ tinh của Tư Tế Bạch Ngân

Đột nhiên, hắn di chuyển người một cái, dùng tư thế cực kỳ cao quý ngồi ngay ngắn trên ngai vị bằng bạc trắng. Hắn nhẹ nhàng cầm lên một cuốn cổ thư, con nguơi đen nhánh như nghiên mực toả sáng lấp lánh "Nguơi thật nghĩ rằng mình có tư cách làm bạn (đời..) của ta sao" (ta không có ý gì đâu nhá =)))))

"aaa!" Thiếu niên tóc đỏ đầy phấn khởi, lại có chút mong đợi (ờ hớ =))) Khuôn mặt anh tuấn cùng tà khí được ánh sáng hồn thuật soi rọi tựa như guơng mặt của thiên sứ bước ra từ trong cuốn cổ thư.

Huyền Thiên Linh lạnh lùng nhìn thiếu niên mặt mũi đầy tà khí kia, chậm rãi nhắm lại cặp mắt của mình, lông mi đen nhánh lại mềm mại khẽ rung động như lông vũ của một con thiên nga đen. Biểu cảm trên mặt bây giờ cực kỳ phức tạp, hoàn mỹ, tinh xảo, lạnh lùng, cao ngạo, thần bí, tỉnh táo, lí trí, tà ác... đơn giản là guơng mặt của con người đứng đầu thần giới.

Trong nháy mắt, khi hắn lần nữa mở mắt ra, bóng đêm trong con mắt đã không còn tồn tại, thay vào đó là hoàng kim thuần tuý, không có lòng trắng, cũng không có đồng tử, chỉ có ánh sáng hoàng kim thánh khiết, tựa như có hồn vụ nguyên thuỷ sôi trào. Đồng thời, một cỗ hồn lực tinh thuần cường đại cùng ngạo mạn đặc hữu tản ra như dung nham, không chút kiêng kị mà chảy tràn ra xung quanh. Cung điện trống trải bỗng chốc biến thành một cái đầm lầy không đáy, bên trong chỉ có chết chóc cùng sợ hãi lạnh lẽo trí mạng.

https://thuviensach.vn

"Đây chính là [Đồng Tử Huỷ Diệt] của Hoả Nguyên sao?" giọng nói trầm ấm của thiếu niên vang lên giống như một khúc nhạc mê người "Nếu thật sự danh bất hư truyền, ta cũng muốn coi một chút lắm"

Cậu ta rời mắt khỏi tròng mắt của huyền thiên linh, trong ánh mắt là cảm xúc chiếm hữu mơ hồ. Cậu chậm chạp cúi đầu, miệng nhếch lên một nụ cười lạnh lùng. Chợt, cậu đưa ra hai cánh tay hoàn mỹ, mười đầu ngón tay mở rộng, giống như tượng gỗ bị người ta điều khiển bày ra tư thế quỷ dị, sau đó, gương mặt tuấn mỹ bắt đầu vặn vẹo, vô số hoa văn đỏ thắm phức tạp điên cuồng hiện lên trên làn da trắng nõn, một tiếng ngâm xướng thần bí cổ xưa chậm chạp từ miệng cậu ta thoát ra. Hình tượng ban đầu của thiếu niên đã không còn tồn tại, thay vào đó là biểu cảm giữ tợn, tà khí cuờng đại như ác ma từ nơi tận cùng luyện ngục, hồn lực cuồng bạo cùng âm thanh chói tai lưu chuyển xung quanh thân thể cậu.

Những thứ này bất quá cũng chẳng là gì, điều khủng khiếp nhất bây giờ mới bắt đầu.

Đôi môi của thiếu niên chậm rãi cong lên, nụ cười tà ác lạnh lẽo khó diễn tả thành lời. Trong giây kế tiếp, nụ cười ấy ngay lập tức tàn lụi, con ngươi trong suốt bây giờ bị vẩn đục thác loạn. Cậu khép lại cặp mắt của mình, bộ mặt không có chút biểu lộ như một pho tượng đá. Mà thời điểm cậu ta mở mắt ra, đôi mắt ấy....giống như đồng tử của mèo vào ban đêm, nhìn thẳng vào đồng tử hoàng kim của Huyền Thiên Linh, bên trong là vô số lạnh lùng, giễu cợt, thù hận cùng chà đạp.

Xúc cảm thê lương, lạnh lẽo không thể nào cưỡng lại được tản ra từ cơ thể trong nháy mắt đánh gãy cảm giác bí bách nặng nề từ đôi đồng tử vàng kim của Huyền Thiên Linh. Hai cỗ hồn lực khổng lồ mãnh liệt va chạm, từng giây từng phút trôi qua tựa như cái động không đáy liên tục hút không khí vào. Trong không gian như có hàng vạn thanh kiếm cọ sát, tấu nên vũ khúc rên rỉ tang thương trong sự im lặng đặc hữu của nơi này.

https://thuviensach.vn

"Bắt đầu kí kết khế ước linh hồn đi!" hai mắt của Huyền Thiên Linh dần thu hồi lại được màu sắc ban đầu nhưng ngữ khí của hắn trở nên phi thường tỉnh táo, trên trán đã xuất hiện một tầng mồ hôi mịn. Mặc dù vừa đối chiến hồn lực, trên mình không có một chút xíu tổn thương nhưng hắn cảm giác rõ được rằng mình đã thua, hồn lực của bản thân còn xa mới chạm đến năng lực của thiếu niên tóc đỏ này. Nhìn thẳng vào đôi mắt ác ma của cậu ta, Huyền Thiên Linh lờ mờ cảm thấy hơi thở rữa nát của bóng tối nơi tận cùng địa ngục, cảm thấy bí bách đến cùng cực.

"Người thật sự đã chuẩn bị xong chưa? Một khi cùng ta kí kết khế ước, người vĩnh viễn đem tương lai và linh hồn của mình trục xuất khỏi thiên đàng cùng địa ngục, vĩnh viễn không thể nào bước chân tới, vậy mà những kẻ khác căn bản không thể hiểu được người, có đáng để làm vậy không?

"Ta chẳng qua là đang làm chuyện Hỏa Hoàng nên làm" Huyền Thiên Linh lại cầm lên chiếc chén tê giác nhấp một ngụm, cố ý lảng tránh ánh mắt của thiếu niên nhưng trong giọng nói là cương nghị không thể nào lay chuyển.

"Người đúng là bậc đế vương cao quý nhất" Thiếu niên tóc đỏ tiến đến trước mặt của Huyền Thiên Linh, quỳ một chân trên đất, ưu nhã đưa ra hai tay nắm lấy bàn tay trái buông thõng của Huyền Thiên Linh. Cậu ta cúi đầu, đem đôi môi hồng hào như cánh hoa áp lên mu bàn tay trắng nõn của đối phương, trong mắt lóe lên một tia sáng.

"Linh hồn đế vương quý giá như vậy thật khiến người ta phải mê luyến a! Nếu có thể dùng [Phệ hồn] đem nó đặt ở trong miệng, chắc chắn sẽ rất ngon đi. Đáng tiếc, linh hồn cao quý không hắn sẽ bị khế ước trói buộc hoàn toàn..." cậu ta đứng lên chậm rãi xoay người, giống như muốn rời đi.

"Có chuyện cần ngươi đi làm đây" Huyền Thiên Linh nhìn bóng lưng chuẩn bị ly khai của người kia, ánh mắt mờ mịt thâm trầm.

https://thuviensach.vn

"Lần này là nhiệm vụ khó giải quyết gì đây? Vương Tước Cấp Bốn Trạch Mộc đó ta còn chưa giải quyết xong mà. Thiên phú [Thi Hồn] không phải quá mạnh mẽ nhưng lại có thể khiến cho hồn thuật sư đem một phần linh hồn của mình trú nhờ trên thân thể của kẻ khác, biến kẻ đó thành con rối thay cho hắn tác chiến. Nếu muốn tiêu diệt hắn hoàn toàn, bắt buộc phải tìm được bản thể đầu tiên, dù có tiêu diệt được bao nhiêu bản thể cũng chẳng có tác dụng gì. Vấn đề nằm ở chỗ hắn có thể tạo ra kết giới cho chính mình, dù ta có dùng [Thiên Quốc Mật Thược] người đưa cho ta, trong vòng một tháng đã xới tung cả Ngải Nhĩ đế quốc này lên cũng không tìm được hắn. Vương Tước Trạch Mộc chính là ác ma chân chính nha, nhưng mà ta nguyện ý vì người lao tâm khổ tứ truy sát ác ma đó..Lần này, người còn định cho ta đi nghênh chiến với Gilgamesh sao?"

"Không phải"

"A? Cứ để hắn như vậy cũng được sao? Thực lực của hắn rất thần bí nha! Hỏa Nguyên các người trừ Vương Tước Cấp Một ta chưa từng gặp, Tạp Ách Tư ra, chỉ có Vương Tước Cấp Hai Thương Tẫn là có thể cùng hắn đấu một trận, còn những người khác, người nào đi người ấy chết, bao gồm cả cái thứ [Đại Sát Khí] của người đó."

"Gilgamesh, hắn bây giờ là nam nhân có thể cân cả thế giới này rồi (=)))))))), chúng ta không nhất thiết phải cùng hắn kết địch, hãy cứ ở trong bóng tối lặng lẽ quan sát thôi" Huyền Thiên Linh lấy lại nụ cười quyến rũ của hắn, ngũ quan hoàn mỹ không có gì sánh được

" vậy ngươi muốn ta làm cái gì? "

"Ở nơi đó.... chẳng phải là người của địa nguyên sao?" anh khí giữa hai chân mày của Huyền Thiên Linh thoáng một ý buồn vẩn vơ, ánh mắt nóng bỏng mờ mịt hỗn loạn không ngừng"

https://thuviensach.vn

"Chẳng lẽ là vương tước cấp một của Địa Nguyên Li Ca Lâm Mộ?" Tà khí trên mặt của thiếu niên tóc đỏ trong nháy mắt biến mất, tuyệt vọng trong suốt lạnh lẽo tản mát trong không trung "Nếu thật sự là hắn, chuyện kia coi như khó làm. Theo ta được biết, trong tất cả các Vương Tước hắn là kẻ duy nhất không có hồn khí, đồng thời cũng không có bất kỳ hồn thú nào. Không phải vì năng lực của hắn không thể có được những thứ đó mà chỉ cần hắn nguyện ý, bất kỳ hồn thú hay hồn khí nào cũng sẽ dễ dàng nằm trong tay hắn. Hắn sở dĩ không có là bởi vì không cần. Trong tâm niệm của Tư Tế Bach Ngân Địa Nguyên Ai Nhĩ Tư Đế Quốc, Vương Tước Cấp Một của họ đã mạnh đến mức không cần mượn đến sức mạnh của hồn khí hay hồn thú. Huống chi, họ còn ban cho hắn thiên phú vô cùng khó đoán [Khí Thần], đem tất cả thần giới vứt trên mặt đất, vĩnh viễn giẫm ở dưới chân. Cái thiên phú đó thực sự là kiệt tác của Bach Ngân Tế Ti nha!"

(@SuraChan có thể có bạn thắc mắc theo như

"Ngươi cảm thấy [Khí Thần] so với [Đấng Cứu Thế] của ta còn mạnh hơn sao?" Huyền Thiên Linh căng thẳng nắm chặt chén sừng tê trong tay, cái chén ngay lập tức tan thành nhiều mảnh vụn. Sau đó, luồng hồn lực khó có thể cảm nhận thấy từ đồng tử của hắn khẽ truyền ra cùng ánh sáng màu vàng chói mắt, một cái chén khác ngay lập tức hiện lên trong bàn tay của hắn.

Huyền Thiên Linh hướng về phía thiếu niên, tay nhẹ nhàng vung lên, cái chén như một thanh đao sắc bén bay thẳng về phía trước.

Cậu ta nhấc tay trái như thiếu nữ hái một bông hoa, ưu nhã bắt lấy cái chén, một hơi uống cạn chất lỏng trong suốt bên trong. Một xúc cảm lạnh như băng theo thực quản chảy xuống tới dạ dày hóa thành những ngọn lửa nóng bỏng, ngùn ngụt bốc cháy. Khóe miệng cậu nhếch lên, nụ cười lạnh lùng mà cao ngạo "Thiên phú [Đấng cứu thế] thực sự thần kỳ nha, bất quá khi đối chiến với Li Ca Lâm Mộ, hắn có thể tùy ý theo dõi linh hồn của ngươi. Nếu kế hoạch của chúng ta bị địa nguyên phát hiên, cũng thật là

https://thuviensach.vn

phiền toái. Cho nên ta nghĩ ngươi nên thỉnh cầu Bạch Ngân Tế Ti triệu hồi Vương Tước thương tẫn đi đối kháng với Li Ca Lâm Mộ. Thiên phú [Vận Mệnh Thẩm Phán] của hắn cũng là một lưỡi dao hoàn mỹ, sắc bén, lãnh khốc như lưỡi hái tử thần, kể cả có là ác ma cũng phải rùng mình sợ hãi. Hơn nữa hồn khí của hắn [Huyết lệ của Thiên Sứ] còn cho hắn chiến lực không bao giờ cạn kiệt, cho dù là ta cũng không dám đảm bảo có thể giết chết hắn. Để cho hắn đi đối chiến với Li Ca Lâm Mộ, coi như hắn đọc được tâm ý của Thương Tẫn, kế hoạch của chúng ta vẫn an toàn. Đúng rồi, nói đến Vương Tước Cấp Hai, ta có một việc muốn hỏi. Ta muốn biết Vương Tước Cấp Một đương nhiệm là loại quái vật gì vậy? Lấy cấp bậc hồn lực của Thương Tẫn, thiên phú cường đại, hơn nữa cộng thêm lá chắn [Huyết Lệ Của Thiên Sứ] coi như là Vương Tước Cấp Một của quốc gia khác cũng chưa chắc có thể cùng hắn đối kháng. Hắn còn lấy được hồn thú [Dạ Tẫn Chư Thành], mà chỉ xếp thứ hai. Vị vương tước kia thật làm người khác phải tò mò nha!"

"Ta cũng không biết Tạp Ách Tư là loại quái vật gì, có lẽ hắn, Li Ca Lâm Mộ và Gilgamesh là cùng một dạng, có thể tranh đoạt vị trí số một của thế giới này. Ngươi nói Li Ca Lâm Mộ không có hồn khí lẫn hồn thú, Tạp Ách Tư có lẽ cũng giống như vậy..bởi vì ba lá chấn thần cấp nhất của Hoả Nguyên [Huyết Lệ của Thiên Sứ] nằm trong tay Thương Tẫn, [Thiên Quốc Mạt Thược] thuộc về ngươi, còn [Chư Thần Vệ Miện] là hồn khí của ta. Về phần hồn thú, không có dấu hiệu hắn đã lấy được hồn thú, coi như lấy được cũng không thể vượt qua [Dạ Tẫn Chư Thành]" Huyền Thiên Linh quan sát biểu hiện của đối phương, lạnh lùng thần bí nói.

"Chẳng lẽ thiên phú của hắn là [Băng Phong Vương Toạ]?"

"[Băng Phong Vương Toạ]?"

"Đúng vậy" một tia lạnh lẽo vụt qua ánh mắt của thiếu niên, nhanh chóng biến mất trong bóng đêm sềnh sệch "Cái thiên phú này quả thực rất đáng sợ, có thể áp đảo chúng sinh, cưỡng chế tử vong, là cơn ác mộng của

https://thuviensach.vn

cả thiên thần lẫn ác ma. Vương Tước Áo Thác của các người năm đó, suýt chút nữa đã thu được cả thế giới vào tay."

"Áo thác? Lịch sử Hoả Nguyên không có ghi lại điều gì về hắn"

"Quái vật chân chính vĩnh viễn núp sau lưng của bóng ma a.. Toàn bộ lịch sử Hoả Nguyên các người đã bị Bạch Ngân Tế Ti che giấu. Quá khứ đen tối, cho dù là không trực tiếp ở trong cũng sẽ bị tuyệt vọng cùng tàn nhẫn làm cho phát điên. Tư Tế Bạch Ngân không muốn các người biết về quãng thời gian trước, càng không muốn các người biết bí mật năm đó. Giết chết Áo Thác không ai khác chính là bọn họ, vì muốn che giấu bí mật của [Phệ Hồn] và khiến [Băng Phong Vương Toạ] biến mất khỏi thế gian, Tư Tế Bạch Ngân đã sử dụng thủ đoạn cực kì hèn hạ để loại bỏ Áo Thác. Tàn ác đến mức cho dù ở thời đại bây giờ các người cũng không có cách nào tưởng tượng ra được. Ta không tin bọn họ lại để cho thiên phú này hồi sinh, trừ phi.....chuyện đó nhất định là không thể" Đồng tử ác ma của thiếu niên lại xuất hiện, một lượng lớn hồn lực bùng nổ cuồn cuộn chảy ra. Thanh âm của cậu ta vô cảm, bén ngọt như sắt thép, có lẽ vì có chút kích động. Nắm đấm vì dùng quá nhiều sức, móng tay khảm sâu vào da thịt, mùi máu tanh phẳng phất trong không gian.

Huyền Thiên Linh nhìn dáng vẻ kích động của người kia, lười biếng nhấc lên một ngón tay, một luồng hàn khí hướng vào gương mặt của cậu ta. Giá rét theo sống mũi chảy xuống, đem đối phương nhấn chìm xuống đáy biển băng giá tuyệt vọng.

"Tâm tình nóng nảy trẻ con này so với hồn thú cuồng nộ còn khó khống chế hơn" Thiếu niên đứng đó cười ngây ngốc như một tiểu quỷ bất hảo.

"Thật ra cũng không phải vấn đề, ngươi đến đó phải chú ý khống chế tâm tình một chút" ngữ điệu sắc sảo của Hoả Nguyên mang theo chút ngạo mạn đặc hữu của hoàng tộc "Li ca Lâm Mộ mặc dù cường đại nhưng quái vật ở Địa Nguyên không phải chỉ có một phải không? Lần này đại giá đến

https://thuviensach.vn

nơi đó, biết đâu lại không phải Li Ca Lâm Mộ mà là chủ nhân của thiên phú [Đế Vương Phán Xét], cũng chính chủ nhân của Địa Nguyên, [Địa Quân] Khang Tư Thản Đinh"

"Khang Tư Thản Đinh" đồng tử thiếu niên hiện ra sắc đỏ sôi sục như dung nham nhưng lại rét lạnh như băng.

Yên tĩnh đặc quánh một lần nữa bao phủ cung điện trống trải. Tất cả tựa như cuộc chơi câm lặng, mà bọn họ đều đem số mệnh đặt cược vào đó...

Tương lai vô tận... theo ý nguyện của con người mà ngập chìm trong tro bụi mịt mù hay ánh dương chói mắt....

Hoàn chương năm.

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 0+6: 1: Vong Linh Đạo (1/3)

Editor:SuraChan

***

[Vong linh đạo, Phía Đông Hỏa Nguyên Ngải Nhĩ Đế Quốc]

Trong không khí nhàn nhạt mùi hoa, lòng người cũng tự nhiên mà có cảm giác lâng lâng. Mặc dù bây giờ là mùa đông nhưng nơi này được che chở bởi hồn thuật cường đại của Hỏa Nguyên, vĩnh viễn không bao giờ bị giá rét khuất phục. Một năm trôi qua, ở nơi đây cũng chỉ có mùa xuân vĩnh hằng cùng hoa tươi nở rộ.

Hàng vạn đóa hoa dưới ánh mặt trời nhu hòa mà vươn lên ngạo nghễ, càng tăng thêm mị lực đặc hữu của chúng. Vô số tiên điệp diễm lệ ở trên biển hoa vỗ cánh, vẻ ưu tú rạng rỡ khiến hoa tươi càng thêm phần sáng lạn. Bất kì kẻ nào nhìn vào cũng ngỡ rằng mình vừa bước vào ảo mộng.

Đột nhiên một con [Tuyết Vũ U Mân] trên đóa hoa động đậy đôi cánh nhẹ nhàng bay lên, hai con, rồi ba, bốn con..Hằng hà sa số những tiên điệp rối rít rời khỏi biển hoa, lao mình lên không trung, không bay đi, cũng không đậu xuống, cứ như vậy mà khiêu vũ giữa đất trời tựa như một dạ tiệc long trọng.

https://thuviensach.vn

"Ha ha..." phảng phất trong không gian truyền ra tiếng cười thanh thúy. Một bé gái mang trên mình y phục tơ lụa màu hồng nhạt xuất hiện trên đồng hoa, ngón trỏ của nàng ngượng ngùng đưa lên hướng về phía bầu trời, phấn khích chao qua chao lại. Tiên điệp giữa không trung bị hấp dẫn, bay quanh nàng thành một vòng. Từ xa nhìn lại, trông nàng không khác gì một Tiểu công chúa lộng lẫy phủ đầy hoa thơm và tiên điệp. Một con bướm màu xanh da trời to gan còn đậu trên mái tóc vàng óng ả, nghiễm nhiên trở thành vật điểm tô cho búi tóc. Nếu như những thiếu nữ quý tộc ở Đế Đô nhìn thấy, đoán chừng cha mẹ của các nàng sẽ phải hao tâm tổn sức tới tận nơi này bắt mấy con về mới có thể đổi lấy được nụ cười của bảo bối nhà mình.

Thiếu nữ tiếp tục đùa nghịch cùng bọn chúng trên cánh đồng, trong chốc lát, nàng chợt ngừng lại, tựa hồ như có chuyện khẩn cấp gì. Ngay sau đó, khóe miệng nàng hơi nhếch lên, lộ ra một nụ cười hồn nhiên. Nàng vẫy tay về phía xa, vô số tiên điệp giống như cùng nàng tâm ý tương thông, bay về hướng nàng chỉ.

Ở một góc của biển hoa, thiếu niên mặc trường bào màu lửa đỏ đang khoanh tay đứng nhìn thiếu nữ. Con ngươi màu đỏ trong ánh sáng thoạt nhìn có chút nộ khí, cộng thêm vẻ bướng bỉnh trên gương mặt lại càng khiến hắn giống như một tiểu hài tử bất hảo. Trên đỉnh đầu của hắn là một vòng hoa tươi, kết hợp với mái tóc dài phiêu dật màu đỏ, nếu không nhìn thấy gương mặt tuấn mỹ đầy tà khí kia, chắn hẳn ai cũng ngỡ rằng hắn là một thiên sứ đích thực bước ra từ ngọn lửa.

Vô vàn tiên điệp bay là là trên đỉnh đầu. Hắn muốn lấy tay xua chúng đi, nhưng khi đối diện với đôi mắt long lanh như ánh trăng thuần khiết của thiếu nữ, tay đã đưa lên không trung liền lập tức dừng lại.

Thiếu nữ thấy vậy, không nhịn được cười ra tiếng. Nàng cố ý mím chặt khuôn miệng anh đào nhỏ nhắn, làm bộ tức giận nhưng ánh mắt hồn nhiên kia lại bán đứng nàng.

https://thuviensach.vn

"Y Lạc, ngươi dám bỏ vòng hoa xuống, Anh Ly ta thề sẽ không bao giờ để ý tới ngươi nữa"

Hỏa Hạ Y Lạc giống như bị người ta đùa ác, gò má co giật "Anh Ly, ta đã nói với ngươi rồi, ngươi như vậy đâu có được, tên của ta là Tá Chi Cách Hỏa Hạ Y Lạc, ngươi không gọi thì thôi, ít nhất cũng phải là Hỏa Hạ Y Lạc chứ. Nói thế nào đi chăng nữa, ta bây giờ cũng là Vương Tước Cấp Sáu, ngươi là Sứ Đồ Cấp Năm cũng phải để cho ta chút mặt mũi. Nếu để người khác biết, Tá Chi Cách gia tộc còn chút uy danh nào đây"

Anh Ly liếc mắt nhìn Hỏa Hạ Y Lạc, cái miệng nhỏ nhắn dẩu lên cao "Ngươi không thích nghe, ta cũng không thèm gọi" Nàng khéo léo đưa tay phải lên, tất cả những con bướm đang đậu trên vòng hoa của Hỏa Hạ Y Lạc bay đi hết "Này, ngươi đến đây rốt cuộc có chuyện gì? Nói xong thì mau đi đi!"

Hỏa Hạ Y Lạc hít sâu một hơi, nếu đổi lại là người khác dám nói chuyện với hắn như vậy, vị thiếu gia Tá Chi Cách tính tình chẳng khác trẻ con là mấy sớm chừng đã nổi trận lôi đình. Bất quá, chỉ cần nhìn vào đôi mắt thuần khiết của Anh Ly, cơn giận của hắn sẽ mau chóng biến mất không còn chút dấu vết.

Là Vương Tước đứng trên vạn người, được người đời chúc tụng thật ra vẫn chẳng thể thoát khỏi cô độc của thế gian. Bởi vì vậy, Hỏa Hạ Y Lạc hết sức coi trọng tình bạn chân thành không vụ lợi của mình với Anh Ly

"Ta tới đây là để nhắn với Vương Tước Bái Đình mệnh lệnh của Bạch Ngân Tế Ti, cùng ta đến thành [Diệp Sắt] phía Tây Nam thi hành nhiệm vụ" giọng nói của Hỏa Hạ Y Lạc có đôi phần lúng túng, khiến cho khuôn mặt tuấn mỹ của hắn lúc này vô cùng khả ái.

"Thành [Diệp Sắt] á?" Tròng mắt trong suốt như nước suối kia thoáng hiện ra ánh sáng mừng rỡ: "Vương Tước của ta không có ở đây, hay để ta đi

https://thuviensach.vn

cùng với ngươi một chuyến"

Hỏa Hạ Y Lạc mở to cặp mắt mê người, vô số tia sáng phức tạp trong đồng tử màu đỏ nhanh chóng lưu chuyển. Không giống như các quốc gia khác trên lục địa Odin, các thượng vị Vương Tước đáng ra phải thần bí khó lường nhất lại vì đủ loại lí do mà thường xuyên xuất hiện ở hồn thuật giới. Ca ca Thương Tẫn dù là Vương Tước Giết Chóc nhưng vì Vương Tước Cấp Một mất tích nhiều năm, buộc phải ra mặt chủ trì hàng loạt các sự kiện lớn nhỏ. Tam độ Vương Tước Nhật Thần Tinh Hồn cùng Sứ đồ của hắn đã trở thành kẻ thân cận nhất bên cạnh Hỏa Hoàng, thường xuyên cùng Người lộ diện trước các hồn thuật sư. Khác với hai vị Vương Tước Cấp Cao này, Vương Tước Cấp Bốn và Cấp Năm lại vì thiên phú đặc biệt mà hành tung vô cùng khó lường. Vương Tước Bái Đình lâu năm ẩn dật trong Ngải Nhĩ Đế Quốc, nhất cử nhất động của hắn được bảo mật rất cao. Cho dù là Bạch Ngân Tế Ti cũng không làm sao biết được rốt cuộc hắn ở nơi nào, chưa nói đến Hỏa Hạ Y Lạc. Mà Tứ độ Vương Tước lại càng kín kẽ, ngoài thiên phú [Linh Ngẫu Bác Dịch] âm trầm quỷ dị thì ngay cả tuổi tác, cấp bậc hồn lực, hồn thú, hồn khí, thậm chí là giới tính, Hỏa Hạ Y lạc cũng không biết.

Hỏa Hạ Y Lạc ngẩng đầu lên, vừa lúc đối diện với đôi mắt của Anh Ly. Lúc này, trong đó là cả một nỗi niềm tha thiết từ tận đáy lòng, khiến hắn trong phút chốc cảm giác được trong tim có gì đó cắn mình một cái, đau đớn không thể nào giải thích được.

Thật ra hắn ngày đó lúc buồn chán có thể tìm thị vệ trong cung đùa bỡn, không đòi được cái gì còn chạy đến [Hang động chết chóc] tìm ca ca kể khổ làm nũng. (Đáng yêu thế =)))) Mà đứa bé ngây thơ khả ái trước mặt mình, cái gì cũng không thể. Nơi này là vùng đất thuộc quyền giám hộ của Vương Tước Cấp Năm, [Vong Linh Đạo] cách đó không xa là nơi cư ngụ của vô số hồn thú tàn bạo kinh khủng, mà Vương Tước Bái Đình lại để cho một tiểu cô nương một thân một mình ở đây, ai cũng sẽ cảm thấy kì quái. Ngẫm ra,

https://thuviensach.vn

bao nhiêu năm qua Anh Ly một mình giám sát [Vong Linh Đạo] thì Bái Đình mới có thể đi khắp đất nước, hành tung bí mật như vậy.

Để một tiểu cô nương ngây thơ hoạt bát vô buồn vô lo bị cuốn vào vòng tranh đấu tàn khốc của các hồn thuật sư thực sự là một điều vô cùng tàn nhẫn. Hỏa Hạ Y Lạc rất muốn hận Bái Đình, nhưng hắn không làm được. Khi còn bé đã từng gặp Bái Đình, hắn biết ông ta cùng phụ thân giống nhau đều có phẩm đức tựa vầng dương thánh khiết, đều là thần tượng hàng vạn dân chúng ngưỡng vọng tôn sùng.

Nhưng là tại sao? Tại sao phải đối xử với con bé như vậy? Nếu như không muốn xem nàng như một Sứ đồ thì tại sao còn ban đầu còn thu nạp nàng?

Hỏa Hạ Y Lạc thật sự nghĩ không ra. Khi hắn một lần nữa nhìn thẳng vào đôi mắt to tròn thanh thuần lại mê người của Anh Ly, hắn chợt ý thức được, nói không chừng từ lúc trở thành Sứ đồ tới nay nàng chưa bao giờ bước chân ra khỏi [Vong Linh Đạo] Nếu đúng như vậy, hắn càng không thể cự tuyệt.

Hỏa Hạ Y Lạc suy nghĩ một chút, dù sao nhiệm vụ cũng chỉ là đến thành [Diệp Sắt] âm thầm bảo vệ Huyền Thiên Đế Cơ, chắc sẽ không gặp phải nguy hiểm gì. Nhắc tới Huyền Thiên Đế Cơ, Hỏa Hạ Y Lạc không nhịn được cười. Trên đời này nếu có người có thể làm tổn hại đến nàng ta chắc chỉ có caca Thương Tẫn. Hồn lực hỏa nguyên tố của Huyền Thiên Đế Cơ so với ca ca còn tinh thuần hơn, đối với Địa Nguyên bẩm sinh đã là uy hiếp đáng sợ, huống chi nàng còn có thiên phú công kích mạnh đến nỗi có thể trong nháy mắt phá hủy một tòa thành- [Thiên Quốc Đích Giai Thế].

"Được rồi! Ta dẫn ngươi đi một lần" Hỏa Hạ Y Lạc nhẹ nhàng tháo vòng hoa trên đỉnh đầu xuống, chớp mắt một cái đã biến mất trong không khí. Anh Ly còn chưa kịp nhận thức được Hỏa Hạ Y Lạc đang ở nơi nào, vòng hoa kia đã được đặt trên đỉnh đầu. Thanh âm ôn nhu dịu dàng của Hỏa

https://thuviensach.vn

Hạ Y Lạc truyền tới sau lưng Anh Ly "mà này, dọc đường đi ngươi phải nghe theo ta"

"Dựa vào cái gì chứ? Ta Cấp Năm, ngươi Cấp Sáu, ngươi phải nghe theo lệnh ta mới phải. Nếu không ta cũng không thèm đi!"

Note: Đến những người đã mang truyện đi mà không hỏi qua ý kiến của tôi, tôi không phản đối, chỉ là làm ơn đừng cắt đi những chú thích tôi đã gán mác @SuraChan, và cũng xin được nhắc lại rõ rằng đây là ngoại truyện về Hoả Nguyên và Địa Nguyên, không can hệ gì đến ba phần trước, làm ơn đừng lẫn lộn...Các bạn có thể cắt luôn cái note này, nhưng làm ơn làm rõ hộ tôi Đây là NGOẠI TRUYỆN về HOẢ NGUYÊN +ĐỊA NGUYÊN, không có nhiều liên hệ với chính văn. Tuyến nhân vật này là nhân vật mới hoàn toàn, không phải là của QKM vẽ ra để dông dài.

Kamsa.

@SuraChan

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 0+6: 2: Vong Linh Đạo (2/3)

Editor:SuraChan

***

Note: Cuối tuần ta sẽ cố xả nốt chương bảy để kết thúc phần một của TTLHN, tí nữa mn đọc sẽ thấy bắt đầu có sự xuất hiện của Địa Nguyên, đánh dấu bước chuyển sang phần hai:3 Phần một coi như là để phô trương lực lượng =)))) đừng vội kết luận vì ta cảm thấy chìa khoá bí mật còn nằm ở đằng sau:)) Thứ lỗi cho ta up truyện muộn:(ta còn phải vừa học vừa làm, thời gian này có quá nhiều cuộc thi cùng bài kiểm tra =(((Xin thứ lỗi.

[Diệp Sắt thành, Phía Đông Ngải Nhĩ Đế Quốc]

Trong không khí nhàn nhạt hương hoa, tòa thành màu trắng hùng vĩ đặc biệt thu hút. Khác với những địa phương khác của Đế Đô Áo Đinh Duy Á, địa hình ở đây chủ yếu là núi cao, dù có vào giữa mùa hạ cũng sẽ có mây trắng phiêu đãng. Nhìn từ những trấn xa trong Ngải Nhĩ, nơi này dường như tòa lâu đài ngự trị giữa tầng mây. Đông tới, cũng bởi vì cách xa trung tâm hồn thuật của Hỏa Nguyên, bất đồng với Đế Đô hoa tươi bốn mùa nở rộ, giá rét từ phương Bắc tràn về, cộng thêm địa thế đặc hữu, tòa thành lại càng giống như một tòa thánh điện được bao phủ bởi băng giá. Lúc này, từ phía xa trông lại, cung điện tinh xảo so với hoàng cung ngập tràn hoa tươi có chút ảm đạm thất sắc.

https://thuviensach.vn

Huyền Thiên Đế Cơ nhẹ nhàng thưởng thức hương hoa, nhận ra đó là [Tuyết Vũ Băng Mân] mình quen thuộc nhất. Mùi hương cao quý như đến từ vườn hoa của thần giới, khiến kẻ nào ngửi thấy cũng cảm giác như có một trận gió xuân mát mẻ mớn trớn trên da mặt, hương thơm theo hô hấp từ từ thấm vào nơi sâu thẳm nhất của linh hồn. Không sai, đó chính là loài hoa mà nàng yêu thích nhất. Nhưng chúng tuyệt nhiên không thể xuất hiện ở nơi này, ngoài hoa uyển của hoàng cung, loài Tuyết Vũ Băng Mân mong manh yếu ớt không thể sinh trưởng ở nơi nào khác, đừng nói đến tòa thành lạnh giá này.

Huyền Thiên Đế Cơ ngẩng đầu lên, hướng đến Sứ đồ đang ngồi đối diện mình bằng ánh mắt đặc hữu của một công chúa hoàng tộc. Đồng tử màu xanh nhạt trong sạch tinh khiết của nàng có thể ví như đồng tử của thiên thần. Sứ đồ hiểu được ý tứ trong đôi mắt, nhẹ nhàng di chuyển ngón tay. Tấm rèm xe ngựa không có gió mà tự động bay lên, tựa như có một thị thần vô hình theo lệnh của Huyền Thiên Đế Cơ vén màn lên.

Huyền Thiên Đế Cơ nhìn thiếu nữ xinh đẹp trong y phục bằng lụa mỏng, nhẹ nhàng thở dài một cái. Sứ đồ của nàng, bất kể là hồn lực hay ngoại hình, Huyền Thiên Đế Cơ đều hết sức hài lòng, phải nỗi nàng ta không thích nói chuyện, dù là với Vương Tước của mình cũng không nói quá một câu.

Huyền Thiên Đế Cơ di chuyển một chút, theo hướng rèm mở nhìn ra ngoài, nụ cười so với Tuyết Vũ Băng Mân còn mê người hơn hiện ra trên gương mặt tôn quý. Ở phía sau xe ngựa, hai hàng [Thái Dương Điện Kỵ Sĩ] dài đến nỗi không thấy được điểm dừng đang xếp đội ngũ chỉnh tề đi theo hộ giá. Mỗi một kỹ sĩ đều mang trên mình chiến giáp bằng bạc trắng, được mặt trời soi rọi phản chiếu ánh sáng khiến người ta phải chói mắt. Bọn họ vóc người khôi ngô, ai cũng cho thấy vẻ đẹp hùng tráng như thánh thần. Huyền Thiên Đế Cơ vô cùng tò mò, mỗi người bọn họ có giống như truyền thuyết anh tuấn đến độ có thể làm bất cứ cô gái trên thế gian này đảo điên

https://thuviensach.vn

hay không, đáng tiếc, tất cả đều mang chiếc mặt nạ giống nhau như đúc. (Toàn giai đẹp, hức hức T.T không phải một mà là nguyên bầy =))))

Tuy nhiên, điều đó cũng không có làm giảm bớt khí chất cao quý, ngược lại còn khiến họ càng trông giống những vệ thần anh tuấn. Tất cả đều đem theo chiến mã màu lông trắng tinh khiết không có một chút tạp chất, trên đầu chúng mới được treo thêm túi thơm màu đỏ tươi. Mùi hương của [Tuyết Vũ Băng Mân] từ những túi thơm này tản ra trong không khí, thổi một làn gió xuân lãng mạn vào tòa thành bị băng tuyết bao phủ.

Nhìn những kỹ sĩ kia, nụ cười sáng lạn của Huyền Thiên Đế Cơ đem đến cho nàng khí chất công chúa đặc hữu, thoạt nhìn sẽ lầm tưởng là nụ cười của thiên sứ. Nếu không phải bây giờ nàng đeo mạng che mặt, vẻ đẹp ấy nhất định sẽ khiến [Thái Dương Điện Kỵ Sĩ] cho rằng họ đã gặp được nữ thần đích thực. Ngày nhỏ mỗi lần có chuyện không vui hoàng huynh nhất định sẽ nghĩ ra cách làm cho nàng vui vẻ, cho dù bây giờ đã là đế vương cao quý nhất Hỏa Nguyên Ngải Nhĩ, Người vẫn không chịu thay đổi.

"Hoàng huynh thật là hào phóng, ngay cả [Thái Dương Điện Kỵ Sĩ] của mình cũng phái tới" Huyền Thiên Đế Cơ nhìn quân đoàn tinh nhuệ của Hỏa Nguyên, trong mắt tràn đầy tự hào và cao ngạo.

"Không! Công chúa điện hạ, người nhầm rồi, Hỏa Hoàng không chỉ cứ đi [Thái Dương Điện Kỵ Sĩ] đâu" thanh âm ôn nhu như nước của nam nhân truyền vào tai Huyền Thiên Đế Cơ.

Huyền Thiên Đế Cơ nhìn theo hướng âm thanh, thân ảnh của một thiếu niên trong bộ trường bào màu xanh da trời lọt vào tầm mắt. Khác với vóc người khôi ngô của [Thái Dương Điện Kỵ Sĩ], thân thể yêu kiều, tứ chi mảnh khảnh khiến cho hắn nhìn chẳng khác gì một thiếu nữ quý tộc cả ngày chỉ biết ngắm hoa bắt bướm. Bất quá gương mặt của hắn lại vô cùng tinh xảo, hàng lông mày như được tô vẽ bởi người họa sĩ tài hoa nhất, nếu như

https://thuviensach.vn

để những thiếu nữ kia nhìn thấy, không biết sẽ lại có thêm bao nhiêu người mất ngủ (sao ta thấy bản thân mình trong đó vậy =))))

"Ngươi là ai?" ngữ khí của Huyền Thiên Đế Cơ vô cùng xa cách, tựa như không hề có để hắn vào mắt.

"Bẩm công chúa điện hạ, tên ta là Tạp Nặc Tác Đạo Cách Lạp Tư, phụ trách trấn thủ vùng Tây Nam đế quốc, là người của Tạp nặc Tác Gia Tộc." giọng nói của Đạo Cách Lạp Tư hết sức êm ái, phảng phất bóng dáng của một thiếu nữ yếu ớt.

"Ngươi dám nói ta sai lầm, là đã mắc tội gì?" Huyền Thiên Đế Cơ nghe được bốn chữ "Đạo Cách Lạp Tư], cười khinh miệt. Tuy bình thường nàng căn bản không có để Vương Tước hay hồn thuật sư vào mắt, nhưng về Bát Đại Gia Tộc Hỏa Nguyên cũng hiểu biết đôi chút. Mà gia tộc của Đạo Cách Lạp Tư cấp bậc hồn lực so với [Thái Dương Điện Kỵ Sỹ] cũng không bằng, là quý tộc hạ đẳng nhất hồn thuật giới.

"Thần không dám!" gương mặt trắng nõn như con gái của Đạo Cách Lạp Tư không hiểu tại sao lại xuất hiện nụ cười nhàn nhạt, hắn đột nhiên chỉ tay xuống mặt đất "Không biết, món lễ vật này có thể làm công chúa điện hạ bớt giận?"

Huyền Thiên Đế Cơ cúi xuống nhìn mặt đất, phát hiện cả xe ngựa đang ngồi lẫn hàng trăm kỵ sĩ không có đi trên mặt đường đá thông thường của [Diệp Sắt] thành mà là đi trên thảm đỏ phủ. Đây cũng chính là lí do vì sao nàng ở trong xe không nghe thấy bất kì tiếng vó ngựa nào.

"Nghe nói công chúa điện hạ ghét bụi bặm, ta liền cho mười vạn công nhân tới lát thảm trên đường vào [Diệp Sắt] thành. Hy vọng Người hài lòng" Đạo Cách Lạp Tư nhẹ nhàng nói, nụ cười hết sức nho nhã.

Huyền Thiên Đế Cơ không khỏi sinh ra chút hảo cảm với vị quý tộc này, cho dù ở Đế Đô làm vậy cũng hết sức xa xỉ, không nghĩ hắn lại vì mình mà

https://thuviensach.vn

phí hết tâm tư.

Huyền Thiên Đế Cơ lướt mắt qua hai bên đường, trên con đường thông vào trung tâm thành phố [Diệp Sắt] vô cùng rộng rãi, ngoài đoàn người của nàng còn có rất nhiều quần chúng nhân dân đứng xem. Trong đó, một phần là người Hỏa Nguyên, một phần là người Địa Nguyên. Bởi vì tính chất đối lập mà biểu lộ cũng chia làm hai loại. Người Hỏa Nguyên nhìn thấy kỵ sĩ tinh nhuệ của quốc gia mình mà tự hào lẫn cao ngạo, trong mắt của người Địa Nguyên lại có một loại u buồn sâu thẳm như bóng đêm. Một quý tộc hỏa nguyên mang nhiều kỵ sĩ hồn thuật tới tiếp quản nơi này, rốt cuộc có ý đồ gì?

(@SuraChan thành [Diệp Sắt] thuộc Địa Nguyên giống như trấn Hạp Hợp của Ngân Trần là nơi tranh chấp giữa HN, PN và TN ấy, HTĐC đến là để tiếp quản thành phố này, chắc là Địa Nguyên đã trao nó lại cho Hỏa Nguyên 0.0)

Huyền Thiên Đế Cơ phất phất tay, động tác không vì thế mà kém phần ưu nhã. Gương mặt xinh đẹp nghiêng nước nghiêng thành lại một lần nữa thu hồi vào bên trong xe ngựa, Nụ cười sáng lạn nở rộ như hoa tươi, hai tròng mắt xanh biếc giống như [Nước mắt của Hải Thần] lấp lánh trong ánh mặt trời. Vẻ ung dung của thiếu nữ hoàng tộc này có thể so với thiên sứ hoàn mỹ nhất.

"Công chúa điện hạ, ta có việc cần bẩm báo" nam tử ôn nhu uyển chuyển như một đóa lan, nhẹ nhàng vuốt ve tai trái của con ngựa mình đang cưỡi. Bạch Mã y lệnh đến gần xe ngựa của Huyền Thiên Đế Cơ. Đạo Cách Lạp Tư chậm chạp nâng cánh tay xinh đẹp vén lên tấm rèm, gương mặt nhã nhặn của hắn một lần nữa phản chiếu lên tròng mắt trong suốt thâm thúy của Huyền Thiên Đế Cơ.

Tuy nhiên hành động vừa rồi của hắn lại khiến công chúa sinh ra chán ghét. Vị hoàng tộc thiếu nữ đại khái rất không thích người lạ tiến đến quá

https://thuviensach.vn

gần mình.

Huyền Thiên Đế Cơ lặng lẽ điều chuyển hồn lực, từng hoa văn màu hoàng kim ẩn hiên trong tròng mắt như đuôi cá vẫy vùng. Trên mặt vẫn là nụ cười mê người ấy, nhưng chỉ cần Đạo Cách Lạp Tư còn dám nhích lại gần một chút, nàng ta sẽ không do dự tiễn vị quý tộc này lên hiến tế đài.

"Điện hạ, ta phát hiện dấu hiệu hồn lực hệ thổ của hồn thuật sư cấp bậc Sứ đồ." Đạo Cách Lạp Tư nhỏ giọng nói.

Hàng mi lá liễu của Huyền Thiên Đế Cơ hơi nhíu lại, nhìn sang Sứ đồ ngồi đối diện. Ánh mắt nhu hòa của nàng ta sinh ra một loại cương nghị nàng chưa từng thấy qua, lạnh lẽo như sắt thép. Xem ra nàng đã quá sơ suất.. Đôi môi Huyền Thiên Đế Cơ hơi nhếch lên, lộ ra nụ cười hết sức thâm thúy. Nàng quan sát người đang cưỡi ngựa cung kính chờ đợi ở bên ngoài, đột nhiên cảm giác được trên người hắn ta có gì đó mình nhìn không thấu. Có thể nhìn ra dấu hiệu hồn lực của hồn thuật sư cấp bậc Sứ đồ, hồn lực của Đạo Cách Lạp Tự cũng không yếu như nàng tưởng. Bất quá....

Huyền Thiên Đế Cơ phất tay, giống như thiếu nữ trêu đùa một tiên điệp, nhưng là có một vòng sáng màu vàng kim từ bàn tay trắng nõn khuếch tán ra "Đi điều tra rõ ràng, không được để lộ"

Thân ảnh màu xanh lao đi như một tia chớp, trong nháy mắt từ xe ngựa biến mất.

Đạo Cách Lạp Tư ngạc nhiên mở to mắt, nụ cười sáng rõ trên gương mặt nhu nhược của hắn lộ ra. Không nghĩ tới bên cạnh Huyền Thiên Đế Cơ lại có một cận thần hồn lực trác tuyệt như thế, càng không nghĩ tới sẽ là một bé gái khả ái.

Đôi mắt của Đạo Cách Lạp Tư hiện ra ánh sáng trong suốt, khóe miệng ưu nhã nhếch lên. Nếu có một Sứ đồ giỏi giang đến vậy bảo vệ Huyền

https://thuviensach.vn

Thiền Đế Cơ, nhiệm vụ Hỏa Hoàng giao cho hắn cũng không cần quá khẩn trương.

Dĩ nhiên hắn không biết, nếu như hắn đến gần thêm chút xíu thôi, vị cận thần này nhất định sẽ xuất thủ trước, trong nháy mắt biến hắn thành đống xương.

[Phía Đông Hỏa Nguyên, Vong Linh Đạo]

Hai dãy núi cực lớn cao vút đến tận tầng mây như hai thanh đao ngập ngụa máu tanh chém lên trời cao, Trong không gian chỉ có một lối đi hẹp dài bốc mùi tanh tưởi. Dù là ban ngày hay đêm khuya, người bước vào không thể cảm nhận được giá rét. Bất cứ lúc nào cũng có những sóng nhiệt điên cuồng cùng mùi hôi thối từ thi thể rữa nát xộc vào mũi, khiến cho kẻ đó không thể nhịn nổi phảidừng bước ngồi trên mặt đất, phun ra lục phủ ngũ tạng để bản thân dễ chịu hơn đôi chút.

Cả vung đất hoang vu không có chút màu xanh của cây lá, cho dù là sa mạc cũng không sánh bằng. Hang động sâu hun hút không thấy được cửa ra, mặt đất màu đen kịt chính là những vết máu bị thiêu cháy mà thành. Bất luận là chỗ nào cũng tràn ngập hơi thở chết chóc mãnh liệt

Vô số hài cốt trắng bệch kèm theo những chông đá lởm chởm bén nhọn mọc la liệt ở cửa hang. Trong đám thi thể có cái đã không nhận ra được hình dạng, thậm chí còn vương lại cục thịt còn chưa phân hủy hết, tỏa ra mùi tanh hôi khiến người khác hận không thể chặt gãy mũi mình.

Ở nơi xa hai thân ảnh nhỏ bé dần dần hiện ra, một người đó mặc chiến bào màu đỏ tung bay phần phật trong sóng nhiệt như cánh sen màu đỏ rực nở rộ. Mái tóc dài che nửa khuôn mặt nhưng nụ cười tà khí tôn quý cùng khí chất tiêu sái không thể nào che giấu được. Ở giữa hàng thi thể, trông hắn vừa giống như ác ma địa ngục mang dáng vẻ thần thánh của thiên sứ. Mà phía sau hắn, một thiếu nữ tóc vàng mặc y phục màu hồng nhạt, khi

https://thuviensach.vn

nhìn thấy đám xác chết không còn ra hình thù từ từ lùi về sau thiếu niên. Gương mặt ngây thơ viết đầy sợ hãi. Nếu nhìn kĩ, tròng mắt tinh khiết như nước hồ của nàng giờ phút này đã ánh lên chút lệ quang.

"Hỏa Hạ Y Lạc, ngươi không phải muốn dẫn ta đến thành [Diệp Sắt] sao? Tại sao lại đến đây?" Thiếu nữ nhỏ giọng hết mức có thể, sợ sẽ đánh thức đám thi hài dưới chân.

Hỏa Hạ Y Lạc liếc mắt nhìn Anh Ly hoảng sợ sau lưng, đưa ngón trỏ nhẹ nhàng búng lên chóp mũi con bé một cái "bây giờ Diệp Sắt thành vẫn là lãnh địa của Địa Nguyên, nhiệm vụ của chúng ta là âm thầm bảo vệ Huyền Thiên Đế Cơ, hộ trợ nàng tiếp quản nó, Theo lí thuyết, nhiệm vụ này rất đơn giản, bất quá ta cảm thấy có chút kì quặc"

"Tại sao?" Anh Ly mở to đôi mắt màu xanh nhạt, như muốn để cho người khác nhìn thấy tâm tư của mình.

"Bảo vệ hoàng tộc tiếp quản một thành phố vốn là đại sự. nhưng mấu chốt nằm ở Huyền Thiên Đế Cơ, chuyện này liền có chút kì quặc" Ánh mắt của Hỏa Hạ Y Lạc hơi run rẩy "Nửa năm trước, Huyền Thiên Đế Cơ thay thế Vương Tước Cấp Bảy, nàng bây giờ vừa là hoàng tộc vừa là Vương Tước, Bạch Ngân Tế Ti công khai phái một Hỏa Tước đến Địa Nguyên Ái Nhĩ Tư tiếp quản, khó tránh khỏi Địa Tước sẽ hành động. Huống chi thiên phú của nàng lại có uy hiếp cực lớn với Địa Tước"

Hỏa Hạ Y Lạc nhìn Anh Ly vì hoảng sợ mà thống khổ đến tuyệt vọng, đột nhiên nghĩ rằng đáng ra ban đầu nên cương quyết để nàng ở lại nơi đó, bây giờ còn có thể tiếp tục cùng hoa tươi và tiên điệp chơi đùa. Mà khi đến tòa thành kia, ai biết được sẽ phát sinh những gì?

Hỏa Hạ Y Lạc cúi đầu nhìn mặt đất dưới chân, vô số thi hài hỗn loạn sắp bị thiêu đốt thành tro. Mùi hôi thối trong không trung tản ra dấu hiệu hồn lực hỏa nguyên tố cực kỳ tàn bạo, tựa hồ không lâu trước mới xảy ra cuộc

https://thuviensach.vn

chém giết đẫm máu. Khó có thể đếm hết được số vong linh trong Vong Linh Đạo chờ thiên sứ đến cứu chuộc.

Hỏa Hạ Y Lạc đưa tay kéo Anh Ly sau lưng vào tầm mắt của mình, trong ánh mắt đã không còn ngạo khí hắn dùng để đối đãi với những người khác: "Chúng ta vào sâu một chút, bên trong mới có hồn thú cao cấp hệ hỏa, ta giúp ngươi bắt một con"

Anh Ly ngẩng lên nhìn Hỏa Hạ Y Lạc cao hơn cả cái đầu, nụ cười trong sáng trên mặt lại lộ ra nhưng rất nhanh lại vụt tắt "Ta cũng không phải không muốn, nhưng Vương Tước của ta đã nói bên trong có rất nhiều hồn thú thuộc tính hỏa, cấp bậc hồn lực hết sức đáng sợ, ngay cả ngài cũng sẽ cảm thấy sợ hãi. Bao lâu nay ta còn chưa dám đặt chân vào" Anh ly ngượng ngùng cúi đầu, một cục tròn tròn màu đỏ không rõ là cái gì rơi vào tầm mắt của nàng, liền nhẹ nhàng dùng chân đá đá một cái. Một con mắt màu đỏ thẳm mang theo tuyệt vọng của chủ nhân đã chết thảm của nó đối diện với hai đồng tử trong suốt của Anh Ly, Trong chớp mắt, nàng cảm thấy đất trời đảo điên, linh hồn dường như cũng sắp rời khỏi mình đi mất.

Hỏa Hạ Y Lạc nhanh chóng đưa tay ra đỡ lấy Anh Ly suýt té xỉu, con mắt kia ngay lập tức bị đốt thành tro bụi. Hỏa Hạ Y Lạc liếc mắt nhìn vòng hoa trên đầu con bé, mấy phút trước còn là hoa tươi bây giờ đã khô héo. Xem ra Anh Ly nói không sai, chỗ này vẫn nên là rời đi cho sớm.

"Chúng ta đi nhanh rồi về, tìm cho ngươi một con [Khế ước thú] rồi đi ngay" đôi môi của Hỏa Hạ Y Lạc tiến đến tai của Anh Ly, nhẹ giọng nói.

"[Khế ước thú] là cái gì?" Anh Ly nghiêng nghiêng mái đầu, ánh mắt vô tư nhìn thẳng vào con ngươi màu đỏ của Hỏa Hạ Y Lạc.

Hỏa Hạ Y Lạc hít sâu một hơi, mùi tanh tưởi rữa nát như nước tràn vào mũi hắn, thiếu chút nữa chính hắn cũng không nhịn nổi. Hắn nhìn gương mặt ngây thơ của Anh Ly, cố gắng nén lại câu chửi rủa Bái Đình ở trong

https://thuviensach.vn

lòng. Xem ra, Vương Tước Bái Đình thật sự cái gì cũng không dạy nàng. (Bất lực =)))))))

[Khế ước thú] chính là hồn thú loại [Nhất thi nhất ngân]. Khác với các quốc gia khác, hồn thú của chúng ta bản tính cực kì hung hãn và khát máu, hồn lực của chúng cũng kinh khủng đến độ chúng ta không thể tưởng tượng nổi, Trong bốn loại nguyên tố, hỏa nguyên tố thích hợp nhất cho tấn công. Mà ở trong Ngải Nhĩ Đế Quốc còn một chỗ gọi là [Luyện Hồn Ngục] có mật độ hồn vụ dày nhất lục địa Odin, Nghe nói hồn vụ tinh thuần tồn tại ở trang thái chất lỏng, mỗi ngày tích tụ thành mưa, rót lên hàng vạn hồn thú hung tàn bên trong [Luyện Hồn Ngục]. Cũng chính vì vậy tứ đại hồn thú của chúng ta [Giác Ngộ], [Áo Nghĩa], [Dạ Tẫn Chư Thành], [Cực Quang Kiếm Vũ] là những hồn thú có tính hủy diệt mạnh nhất. Đặc biệt là [Giác Ngộ] và [Áo Nghĩa], ngay cả Bạch Ngân Tế Ti cũng không thể phán đoán được cấp bậc hồn lực của chúng, bởi vì chúng đều vượt cả cả Tư Tế Bạch Ngân, giống như ta có thể phán đoán nhiệt độ của ngọn lửa chứ không thể nào đoán được nhiệt độ của mặt trời."

"Chúng còn mạnh hơn ca ca ngươi Vương Tước Thương Tẫn?" thanh âm của Anh Ly có chút run rẩy.

Hỏa Hạ Y Lạc trầm mặc một hồi, lặng lẽ gật đầu một cái, nói tiếp "Vì hồn thú của chúng ta có tính công kích, cho nên không thể để chúng làm loạn, nếu không thì cả quốc gia sẽ đứng bên bờ hủy diệt. Biện pháp tốt nhất là thu phục chúng làm hồn thú, nhưng số lượng hồn thú vượt xa số lượng hồn thuật sư. Để giải quyết vấn đề, từ xa xưa đã ra đời hồn thuật [Phách Ngân]. Thực ra rất đơn giản, chính là khi hồn thú bị trọng thương đến mức độ nào đó, hồn thuật sư sẽ dùng hồn ấn phong ấn một loại khế ước lên hồn thú, thành lập quan hệ giống như hồn thuật sư và hồn thú của họ. Bất quá, mối liên kết vô cùng mong manh, không thể giống như hồn thú đã thu phục, chỉ có thể ra lệnh cho chúng ở một địa điểm thời gian nhất định. Hơn nữa tiền đề của [Phách Ngân] là khi hồn thuật sư đến đủ gần hồn thú, thông qua

https://thuviensach.vn

một loại thần chú kích hoạt [Phách Ngân] trên cơ thể chúng mới có thể sử dụng"

Anh Ly mở to mắt giật mình nhìn Hỏa Hạ Y Lạc "Chẳng lẽ ngươi trước kia cũng tới nơi này, để lại một ít [Phách Ngân]?"

"Không có" Hỏa Hạ Y Lạc hơi nhếch môi, tia sáng màu đỏ lóe lên trong đôi mắt "Tuy nhiên, không phải [Phách Ngân] nào cũng phải tương ứng với thần chú nhất định, có lúc một loại chú văn có thể sử dụng với nhiều loại [Phách Ngân]. Ví dụ như ở một số gia tộc, tuy [Phách Ngân] khác nhau nhưng thần chú cơ bản chỉ có một. Tuy nhiên cấp bậc vô cùng quan trọng, giống như gia tộc Tá Chi Cách của ta, là một trong Bát Đại Gia Tộc, cai quản vùng cực bắc cùng [Bạch Dạ Quận] Phong Nguyên Nhân Đức Đế Quốc có liên hệ, chỉ cần là [Phách Ngân] do hồn thuật sư [Bạch Dạ Quận] phong ấn, thần chú của gia tộc đều có thể sử dụng. Mà điều đặc biệt là thần chú của Hỏa Hoàng Bệ Hạ có thể có tác dụng với tất cả [Phách Ngân] trên Đế Quốc này"

"Chẳng lẽ chưa từng có hồn thuật sư cố ý bày ra loại thần chú chỉ có mình mới có thể sử dụng sao?" Anh Ly ngây thơ hỏi.

Nụ cười sáng lạn của Hỏa Hạ Y Lạc nhất thời đơ cứng lại, màu lửa đỏ trong con ngươi tắt dần đi, hồi lâu hắn mới dùng thanh âm lạnh như băng Anh Ly chưa từng nghe qua chậm rãi nói "Trừ hoàng tộc, tất cả những ai bày ra thần chú như vậy đều bị quân đoàn [Liệp Hồn Sư] của hỏa Hoàng giết sạch"

"[liệp hồn sư]? "

"Bọn họ là những kẻ tới từ tầng cuối cùng của địa ngục, khát máu cùng cuồng bạo. Cho dù là ác ma đối diện với họ cũng bị dọa sợ mà toàn thân đổ mồ hôi lạnh. Bọn họ là quân đoàn tàn nhẫn nhất cũng mạnh mẽ nhất lục địa

https://thuviensach.vn

này. Bất kì nơi nào họ đi qua, hồn thú hay hồn thuật sư đều không giữ nổi mạng, cùng họ vĩnh hằng tồn tại dưới địa ngục"

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 0+6: 3: Vong Linh Đạo (3/3)

Editor:SuraChan

***

[Rừng rậm bên ngoài thành Diệp Sắt phía đông Ngải Nhĩ]

Vô số cây cổ thụ bị băng tuyết bao phủ giống như những thanh chùy sắc bén xếp hàng chỉnh tề theo sống núi. Mặt trời tản ra ánh sáng nhàn nhạt ảm đạm, so với những cánh rừng khác, lại có chút ưu ái nuông chiều mà ban phát dương quang tinh khiết, phủ lên dãy núi một tầng tịch mịch. Thỉnh thoảng ở đâu đó lại vang lên tiếng hàn điểu thanh thúy, phảng phất ai oán cùng tức giận.

Dĩ nhiên, chúng không phải là những sinh thể duy nhất trong cánh rừng này. Ở nơi sâu thẳm, giờ phút này đang có hai thân ảnh xuyên qua những khe hở chật hẹp trên tán cây cổ thụ điên cuồng tiến về phía trước. Dẫn đầu là một thiếu niên hết sức anh tuấn, thân thủ nhanh nhạy như một con tuyết lang, dù là trên địa hình khắc nghiệt như vậy động tác vẫn hết sức nhẹ nhàng, thậm chí ngay cả tuyết đọng trên thân cây cũng không làm rớt lấy một mảnh. Toàn thân hắn được bao bọc bởi chiến giáp bằng bạc, thoạt nhìn rất giống một vị thần trẻ tuổi.

Mà phía sau hắn, một thiếu nữ trong y phục lụa mỏng sang trọng chỉ có ở Ngải Nhĩ Đế Quốc không ngừng đuổi theo hắn. Khắc với thiếu niên kia

https://thuviensach.vn

nhanh chóng di chuyển trên mặt tuyết, cả người nàng ta tưởng chừng không có một chút trọng lượng, lơ lửng trôi trong không trung, bám theo thật sát thiếu niên. Nhánh cây dày đặc trùng trùng điệp điệp không có đụng phải nàng, như bị một bàn tay vô hình nào đó nhẹ nhàng đẩy ra, thậm chí bẻ gãy, một mảnh vải cũng không chạm tới. Tựa như một con chim xanh trên trời thỏa sức bay liệng, thiếu nữ nở một nụ cười như có như không vô cùng thần bí.

"Có thể đuổi kịp tốc độ của ta, thật không tệ. Bất quá, tiến lên phía trước mấy trăm thước là lãnh địa của Địa Nguyên Ái Nhĩ Tư. Chúng ta không muốn xảy ra mâu thuẫn với người của Hỏa Nguyên, cho nên mời ngươi về bẩm báo với vị công chúa kia, ta không có địch ý, chỉ là muốn biết nàng mang nhiều hồn thuật sư hoàng tộc tới biên giới là có ý đồ gì" Thiếu niên đột ngột dừng lại, xoay người nhìn thiếu nữ đang bám mình chằm chặp, đồng tử của hắn tinh khiết an tĩnh hoàn toàn bất đồng với hồn thuật sư hỏa nguyên bình thường, phảng phất dáng vẻ của một kỵ sĩ lịch thiệp "Tên ta là Bạch Vũ Long Khi, Sứ đồ cấp Sáu của Địa Nguyên Ái Nhĩ Tư đế quốc"

Mái tóc dài màu bạch kim nhẹ nhàng tung bay theo gió, mang theo hơi thở lạnh lùng của băng tuyết, dung nhan anh tuấn của hắn hiện ra rất rõ ràng. Không giống như Vương Tước hay Sứ đồ của Hỏa Nguyên lúc nào cũng tràn đầy ngạo khí, trên người hắn tản ra khí thế câu nệ nhún nhường, giống như từ nhỏ đã được rèn giũa rất cẩn thận vậy. (giống Ngân Trần 0.0)

Bạch Vũ Long Khi nhìn thiếu nữ cũng đã giảm tốc độ kia vô cùng chăm chú, khóe mắt bất giác giật giật một cái. Khác với mình đứng trên mặt tuyết, thiếu nữ lại hoàn toàn lơ lửng trong không trung, gió thổi vào vạt áo của nàng rung rinh như một đóa tuyết liên nở rộ trong gió tuyết.

"Nghe nói Hoàng tộc Hỏa Nguyên vì phòng ngừa công kích của hồn thuật sư Thuỷ Nguyên mà chiêu mộ người của Phong Nguyên làm cận vệ. Xem ra ngươi là một trong số đó" Bạch Vũ Long Khi cẩn trọng nói, thanh âm trầm thấp đầy từ tính, truyền đến mị lực khó có thể cưỡng lại.

https://thuviensach.vn

Thiếu nữ nhìn thẳng vào mắt Bạch Vũ Long Khi, tròng mắt tinh khiết nổi lên một trận gió xuân. Nàng di động thân thể yêu kiều như một con linh miêu nhảy tới trước mặt hắn. Gió tạt làm tung bay mái tóc màu vàng kim của nàng, lớp tuyết dưới chân trong nháy mắt tự động khuếch tán lộ ra lớp đất sạch sẽ. Thiếu nữ ung dung đáp xuống. Dĩ nhiên, nếu đem mặt áp sát xuống sẽ nhận ra chân của nàng ta không thực sự chạm đất, từ gót chân xuống cỡ một phân không sai lệch.

Bạch Vũ Long Khi nghiêm túc quan sát thiếu nữ thấp hơn mình cả một cái đầu, da mặt nàng trắng nõn bóng loáng, biểu lộ trong trẻo lạnh lùng cùng tịch mịch. Mái tóc vàng phiêu dật cùng y phục đắt tiền mang đến một tầng ảo mộng, người khác nhìn qua sẽ ngỡ như được gặp một đứa trẻ do đất trời đặc biệt hun đúc thành.

"Ngươi mau rời khỏi nơi này đi! Rất nhanh cũng sẽ có rất nhiều Vương Tước cùng Sứ đồ của Địa Nguyên tới thành phố [Diệp Sắt]. Không phải là chỗ một tiểu nha đầu Phong Nguyên như ngươi có thể tùy tiện đi lại. Chúng ta không muốn làm tổn thương ngươi cùng vị công chúa kia, nhưng chúng ta sẽ không có thiện ý như vậy với đám hồn thuật sư hoàng tộc kia đâu. Cho nên ta mong ngươi rời khỏi nơi này, càng xa càng tốt." Bạch Vũ Long Khi đối diện với thiếu nữ, nói bằng giọng vô cùng ôn nhu truyền cảm như tiếng ngâm của thi nhân.

Nàng ngẩng đầu lên, hai tròng mắt màu lam nhạt nhìn thẳng vào đối phương, tựa hồ có hàng vạn đóa hoa nở rộ trong đôi mắt. Nếu không có chiếc khăn che mặt, nụ cười ngây thơ hồn nhiên của nàng giờ phút này nhất định có thể làm tan chảy băng tuyết trên cả cánh rừng.

Thiếu nữ nhẹ nhàng cử động cánh tay phải, thân thể dường như được một thiên thần vô hình nâng niu, trong nháy mắt đã biến mất khỏi tầm mắt của Bạch Vũ Long Khi.

https://thuviensach.vn

Hắn khẽ thở dài một cái, nhìn dọc theo hướng đi vừa rồi vốn đầy rẫy những nhánh cây bị bẻ gãy bởi hồn thuật vô hình. Hắn bất chợt cảm thấy trong lòng thật không thoải mái, nếu phải động thủ với một thiếu nữ nhỏ bé như vậy, hắn đúng là có chút không đành lòng.

Bạch Vũ Long Khi xoay người hướng về lãnh thổ đế quốc Ái Nhĩ Tư. Ánh mặt trời phủ lên tán lá một màu vàng nhàn nhạt ngọt lịm như ô mai, ai nhìn vào cũng sẽ sinh ra ảo giác tuyệt vời như bước đến nơi tận cùng của thế giới. Bất quá, hắn không hề biết, giây phút này cũng chỉ là huyễn cảnh trước khi bão táp thực sự ập tới. Trong tương lai không xa, một trận cuồng phong đủ để rung chuyển toàn bộ lục địa Odin sẽ hủy diệt hết tất cả những gì hắn dùng tính mạng để bảo vệ.

"Bạch Vũ Long Khi" thanh âm êm ái từ trên cao truyền lại, mỹ cảm có thể xuyên thấu linh hồn hòa tan vào tiếng gió tràn vào trong tai Bạch Vũ Long Khi,

Hắn ngẩng lên bầu trời xanh biếc, mặt mũi kiên nghị trong nháy mắt cứng đờ. Ánh sáng sắc bén từ trong đôi mắt thâm thúy của hắn lóe lên, kết hợp với tấm khôi giáp tinh xảo màu bạc trắng, trông hắn bây giờ không khác gì một vệ thần đích thực

Hình ảnh trong mắt dần dần trở nên rõ ràng. Vóc dáng mảnh khảnh, mái tóc vàng kim, lụa mỏng phiêu dật, gương mặt ngây thơ thuần khiết như thiên sứ. Không sai, là nàng ta, người vừa mới rời đi.

"Ngươi tại sao còn không đi?" giọng nói ôn nhu của hắn lộ ra chút bực dọc, tựa hồ như trách móc thiếu nữ không nghe lời mình mau chóng đi khỏi chốn thị phi này.

Thiếu nữ như cũ không có trong lượng lơ lửng trong không trung. Bất quá lúc này trong mặt nàng có chút túc sát lạnh lùng. Nàng từ trên cao nhìn xuống Bạch Vũ Long khi, cao quý như một nữ thần. Tấm mạng che mặt

https://thuviensach.vn

trắng muốt mang đến một cảm giác thần bí khó hiểu. Nàng ưu nhã đưa ra ngón trỏ bên tay phải, nhẹ nhàng nhấn một cái. Không khí trước mặt như mặt nước tĩnh lặng vì hành động của nàng mà rung động, từ từ lan rộng ra ngoài. Chất lỏng màu đỏ quỷ dị như máu phát tán trong không khí, càng lúc càng nhiều, cuối cùng giống như một cái hồ bằng máu tươi bao lấy thiếu nữ.

Bạch Vũ Long Khi không dám tin vào mắt mình, hắn rõ ràng cảm thấy một cỗ hồn lực hỏa nguyên tố tinh thuần vượt qua cả giới hạn của Vương Tước chuẩn bị nổ tung trước mặt hắn.

"Hủy diệt.." thiếu nữ nhẹ nhàng đẩy tay về phía trước, khối màu đỏ to lớn nhanh chóng khuếch tán, như một tấm lưới từ từ giăng ra. Vô số ngọn lửa sáng ngời xuất hiện, tiếng sấm nổ cùng bạch quang chói lòa, hất lên vô số bụi mù. Cảnh quan bốn phía trong nháy mắt trở nên mơ hồ, không có cách nào nhận thức được. Sợ hãi trong khoảnh khắc phủ xuống như một cơn ác mộng màu đen.

Luồng không khí đầy cát bụi dày cộm nặng nề đến gai mũi càng lúc càng lan rộng, mặt đất mới phút trước còn phủ đầy tuyết trắng giờ phút này đã hiện ra hàng loạt các vết rách lớn nhỏ, những đám bùn lầy hỗn loạn, không khác gì đống đổ nát sau thiên tai. Vô số cây cổ thụ rốt rít đổ xuống, cành lá rậm rạp nhanh chóng bị đốt thành tro bụi, chỉ để lại thân cây khổng lồ đen xì.

Bạch Vũ Long Khi dựa lưng vào một cây đại thụ còn chưa đổ hoàn toàn, mặt mũi anh tuấn đến mức không thành thật giờ này đã trắng bệch như một tờ giấy trắng, trên đôi môi mỏng còn vương lại một vết máu, vô số bụi đất rơi đầy trên khôi giáp của hắn, thoạt nhìn rất giống một kỵ sĩ vừa chạy ra từ đống phế tích đổ nát.

Tình huống thực tế không phải như vậy. Phía trước mặt Bạch Vũ Long Khi, thiếu nữ dang hai cánh tay, mái tóc màu vàng và vạt áo tung bay như

https://thuviensach.vn

cánh hoa tuyết liên trong trẻo lạnh lùng, dâng lên một tầng ảo mộng.

"Ngươi là ai? Tại sao người của Hỏa Nguyên lại có thể không dựa vào bất kỳ hồn khí hay hồn thú nào ở trong không trung thi triển hồn thuật?" Bạch Vỹ Long Khi đi về phía trước một bước, vô số chông đá sắc bén từ mặt đất xung quanh hắn mọc ra, lấy hắn làm trung tậm tạo thành một đóa hoa bằng đá. Đồng tử hắn co dãn cực độ, chông đá phóng thẳng lên không trung nhắm đến thiếu nữ, dường như muốn đem thân thể mỏng manh yếu ớt xuyên thủng.

Thiếu nữ nhìn biểu lộ kiên cường của đối phương, ánh mắt có chút trầm mặc khó hiểu. Gương mặt trắng trèo mềm mại như cánh hoa nhưng lại lạnh lùng băng đá, mùi hương trên người tản mát vô cùng mê người. Sắc mặt nàng tuy vẫn bình tình như vậy nhưng trong nội tâm đã có không ít chấn động. Trong lục địa Odin, người Hỏa Nguyên giỏi nhất là công kích. Hồn thuật sư hệ hỏa có thể trong nháy mắt vận dụng toàn bộ hồn lực tiêu diệt đối thủ. Thậm chí, đối với Vương Tước, mỗi người đều có thể dồn toàn bộ hồn lực vào một loại hồn thuật duy nhất, tính hủy diệt của nó không có loại hồn thuật nào có thể sánh bằng. Cho dù là phương thức vận dụng hồn lực xa xưa cũng chỉ có thể miêu tả bằng hai từ: tận diệt. Mà đòn tấn công vừa rồi của nàng đã tiêu hao đại bộ phận hồn lực, vốn đã có thể một nhát tiêu diệt gọn đối thủ mà bây giờ lại bị đám chông đá uy hiếp, nàng cảm thấy trận chiến mới thực sự bắt đầu. Xem ra đây là thời điểm nàng phát động thiên phú.

Nàng tự tin đối diện với công kích, đôi môi anh đào nhếch lên, dù cách một lớp vải cũng không làm mất đi vẻ ngiêng nước nghiêng thành. Nàng chậm rãi đưa hai cánh tay lên tạo thành một chữ thập hoàn mỹ trước ngực. Đồng tử không còn an tĩnh như ban đầu mà sinh ra loại mê huyễn thác loạn, vô số hồn lực tinh thuần đánh thẳng vào tước ấn trên vai phải, sát khí khổng lồ như biển gào nhanh chóng ngư trị trên gương mặt xinh đẹp thanh thuần.

"Rơi xuống" giọng nói tuy ôn nhu, nụ cười tuy điềm tĩnh nhưng không có một chút khoan nhượng, khí thế xem thường tất cả không khác gì nữ

https://thuviensach.vn

thần băng giá áp đảo vạn vật.

Trong nháy mắt Bạch Vũ Long Khi cảm nhận được một chấn động mạnh, tất cả chông đá sắc nhọn mình điều khiển lập tức rơi đầy trên mặt đất như gặp phải một tấm lá chắn khí cứng rắn.

Áp lực nặng nề không thể kháng cự nổi buộc hắn phải quỳ một chân trên mặt đất, miễn cưỡng chống đỡ lại lực nén càng ngày càng tăng lên khôi giáp của mình. Chiến giáp vừa mới nhẹ nhàng như mây trắng, giờ phút này giống như tảng đá ngàn cân đè lên cơ thể hắn. Máu trong lồng ngực sôi trào truyền đến cơn đau như thiêu như đốt nhưng hắn vẫn nhịn xuống được, không có kêu than một tiếng nào.

"Ngươi rốt cuộc là kẻ nào?" thanh âm khàn khàn của Bach Vũ Long Khi bị gió cuốn đi mang theo bùn đất lẫn lộn, hốc mắt trở nên đỏ bừng vì áp lực, kiên cường bất khuất ban đầu cũng không còn, thay vào đó là biểu cảm lạnh như băng. Hắn ngẩng đầu lên nhìn thiếu nữ trôi nổi trong không trung, đôi mắt màu vàng nhạt băng lãnh cùng trầm tĩnh.

"Không nói" Mái tóc dài theo gió mà phiêu dật, gương mặt xinh đẹp không mệt mỏi, không khẩn trương cũng không sợ hãi. Nụ cười tịch mịch giống như nụ cười của thiên sứ say ngủ trong giấc mộng vĩnh hằng.

"Bắt đầu" đôi môi chậm rãi mấp máy, ánh nắng mặtt trời ưu ái vuốt ve lông mi màu vàng kim của nàng,. Nàng từ từ khép mắt lại. Sau đó vô số hoa văn màu vàng kim hiện lên trên cánh tay, dâng lên một tầng mê huyễn. Thời điểm nàng mở mắt ra, trong mắt chỉ còn có hoàng kim óng ả, không có lòng trắng, cũng không có con ngươi, chỉ có một màu hổ phách tinh thuần không chút tạp chất. Trong nháy mắt, nàng động đậy mười ngón tay thon dài, hướng tới chỗ Bạch Vũ Long Khi đang đứng làm ra một cử chỉ hết sức phức tạp nhưng cũng không kém phần ưu nhã. Bốn cây đại thụ may mắn tránh được công kích ban nãy như bị bàn tay khổng lồ nắm lấy, nhổ đến tận

https://thuviensach.vn

gốc, đất cát rối rít rơi xuống mặt đất, trong không gian ngập ngụa mùi bùn đất ngai ngái.

Không nói không rằng hướng tới những cây đại thụ, hai tay đưa về phía trước, những cây cối khổng lồ lập tức di chuyển đến bên người nàng. Ánh sáng qua tán lá chiếu lên thân thể nhỏ bé yếu ớt mang đến cảm giác quý phái đặc hữu.

Nàng đưa cánh tay phải chỉ lên đám đại thụ, một đoàn ngọn lửa chói mắt như bươm bướm chao liệng trong không trung bám chặt vào thân cây. Rất nhanh bốn gốc cây đều bắt lửa. Ngọn lửa giống như quỷ xà từ tận cùng địa ngục kèm theo những tiếng "tách tách" điên cùông cắn nuốt thân cây tráng kiện.

Gió lớn gào thét như những lưỡi đao sắc bén lướt qua gò má tuấn mỹ của Bạch Vũ Long Khi, gương mặt trắng trẻo đỏ ứng lên như gặp phải giá rét. Hắn nhìn chằm chặp vào đối phương, trong mắt có một loại cố kỵ không thể che giấu. Đại thụ cháy hừng hực sớm biến thành những vũ khí hủy diệt tản ra hơi thở tử vong nồng đậm, bất cứ lúc nào cũng có thể tước đi sinh mạng của kẻ thù.

"tấn công" thanh âm yếu ớt cực kỳ khó nắm bắt không biết từ nơi nào thoát ra, đối với Bạch Vũ Long Khi là âm thanh đáng sợ nhất trên thế gian. Trong con ngươi màu vàng nhạt của hắn lóe lên bốn điểm đỏ nhanh chóng mở rộng, nhiệt độ nóng rực táp vào mặt, tưởng chừng chỉ cần hô hấp nhẹ nhàng luồng không khí nóng bỏng cùng có thể tràn vào phổi. Hắn còn chưa kịp tránh ra đã nghe thấy tiếng bể nát tan tành của khôi giáp, máu tươi theo đường nứt vỡ chảy xuống, trong không gian xộc lên mùi máu tanh tưởi.

Nhưng là ngay sau đó một trận đồ hình tròn dưới chân hắn khuếch tán ra. Mặt đất ngay lập tức biến thành cát lún. Trong khoảng thời gian ngắn ngủi người khác còn không phản ứng kịp, toàn thân Bạch Vũ Long Khi đã biến mất vào lòng đất.

https://thuviensach.vn

Từ nơi hắn biến mất, ánh sáng dần dần tản đi, bốn cây đại thụ rơi ầm ầm.Nàng xoay người nhìn ra bốn phía, ánh sáng sắc bén từ đôi mắt vàng kim phát ra, phảng phất bóng dáng của một sát thủ nhạy bén. Vô số mạch hồn trên người nàng đã lộ ra hết, thậm chí cả trên mặt. Cảm giác hồn lực đã bị đẩy đến cực hạn, bất kì dấu hiệu hồn lực nào cũng không thể thoát khỏi.

Bất chợt, một tia hồn lực địa nguyên tố đặc hữu phát ra ở bên trái nàng, thiếu nữ ngay lập tức đưa mắt nhìn, đồng thời một đạo quang lóe lên bên vai phải của nàng giống như hoa lan nở rộ dưới ánh trăng,

Ở nơi xa, Bạch Vũ Long Khi đang quỳ gối trên mặt đất, mặc cho gió thổi rối tung máu tóc bạch kim, hắn vỗ vỗ khôi giáp đã dính đầy bùn đất, mặt có vương lại chút máu, nhẹ nhàng mỉm cười.

Danh dự, nhún nhường, kiên nghị, trung thành, kiêu ngạo, thành kính... bao biểu lộ hiện ra trong đồng tử màu hổ phách. Hắn ưu nhã chạm vào mặt đất dưới chân mình như vuốt ve gò má của tình nhân. Bất ngờ, hắn ghim năm ngón tay thon dài, một trận đồ màu xanh lá xoay tròn, dùng tốc độ không thể nào tưởng tượng được tản đi. Vô số hoa văn tinh xảo làm nên một trận pháp khổng lồ. Anh sáng màu lục dâng trào như sóng biển trong nháy mắt bao trùm lên nó. Ma thuật chân chính bắt đầu. Không có bất kì âm thanh nào, cũng không có chống cự, không phải là mưu sát, cũng chẳng phải là phản công.

Tát cả chỉ đơn thuần là biến mất...

Ánh sáng màu lục cắn nuốt hết thảy những mộng cảnh, phút trước còn là cánh rừng chọc trời, bây giờ đều đã mất dạng. Trước mắt chỉ còn là một mảng hư vô. Đại thụ hay sinh vật, thậm chí là tuyết đong trên mặt đất đều bị trận của Bạch Vũ Long Khi thả ra nuốt mất.

"Kết thục rồi sao?" Bạch Vũ Long Khi cúi đầu, thanh âm truyền cảm bị yên tĩnh nức người phá lệ trầm thấp. Thời điểm hắn ngẩng đầu lên, nụ cười

https://thuviensach.vn

rớt xuống, biểu cảm co quắp lại, gương mặt cứng ngắc.

Gió rét như thủy ngân theo sống mũi thẳng tắp rót vào lồng ngực, trong nháy mắt thắt chặt trái tim.

Vô số lưỡi đao sắc lạnh như bầy cá trong không trung xếp hàng chỉnh tề, tạo thành một bức tường đến gió thổi không lọt. Mà mục tiêu của chúng chỉ có một, là Bạch Vũ Long Khi.

Hô hấp của hắn cực kì nặng nề vì không khí đầy bùn đất những vẫn cố gắng không phát ra âm thanh nào. Hồn lực bất ngờ nổ tung bành trướng trong câm lặng...

Không gian không một tiếng động, lại rơi vào tịch mich.

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 0+7: 1: Sám Hồn Khúc (1/2)

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Editor:SuraChan

***

[Rừng rậm bên ngoài thành Diệp Sắt, phía Đông Ngải Nhĩ Đế Quốc]

Gió rét xào xạc cuốn theo cái lạnh lùng đặc hữu của mùa đông, thấm vào từng tấc da thịt. Rừng rậm bị thiêu hủy chỉ còn lại một màu đen kịt, những đốm lửa tí tách lập loè vũ động trong gió. Chiều tà buông xuống xuống trên vùng đất hỗn tạp, mùi cỏ cháy gai mũi quẩn quanh sềnh sệch như thủy ngân.

Bạch Vũ Long Khi đứng ở trong gió, mái tóc bạch kim xộc xệch dính đầy bùn đất khiến cho người ta nhìn thấy không nhịn được mà đau lòng. Vốn là khôi giáp màu bạc trắng hoa lệ, hiện tại nếu nhìn từ sau lưng còn loáng thoáng nhận ra chút huy hoàng xưa cũ, tất cả những vị trí khác đều đã nát vụn, dính đầy vết máu đã chuyển màu. Bạch Vũ Long Khi nhìn tấm thuẫn cực lớn màu bạc cứng rắn như tường đồng vách sắt đã cứu mình, chậm chạp thở ra một hớp khói màu trắng. Đôi mắt băng lạnh vẫn tràn đầy cương nghị, ba vết chém sâu tới tận xương trên gương mặt tuấn mỹ từ từ khép lại, mùi máu tanh nồng như ẩn như hiện qua từng nhịp thở.

https://thuviensach.vn

"Ngươi có biết mới vừa rồi thiếu chút nữa đã chết rồi không?" giọng nói trầm thấp mang theo ấm áp dịu dàng như ánh nắng lúc hoàng hôn, lại có đôi phần nghiêm nghị, thể hiện sự quan tâm hết mực chân thành của chủ nhân.

Bạch Vũ Long Khi cất đi khí thế kiên cường cho dù phải đối diện với cái chết cũng sẽ ngẩng cao đầu mỉm cười, lặng lẽ cúi gằm mặt xuống. Hắn muốn nói điều gì đó, nhưng cổ họng lại giống như bị hàng ngàn cây kim ghim chặt đau nhói, không phát ra một tiếng nào.

Giờ phút này đứng trước Bạch Vũ Long Khi là một nam tử toàn thân bao phủ trong khôi giáp, lông mày nhíu chặt như vừa trông thấy một viễn cảnh quá đỗi bi thương. Ngũ quan tinh xảo, dáng dấp cường tráng, lông mi vàng kim, sống mũi cao ngất, với Bạch Vũ Long Khi không thể nào quen thuộc hơn nữa. Bởi vì y chính là người hắn thân thuộc nhất, Lục Độ Vương Tước của Địa Nguyên – Sa Lạp Mạn.

Bạch Vũ Long Khi lập tức quỳ gối xuống nền đất "Người tại sao lại tới đây, Vương Tước"

"Ngươi vẫn ở đây, ta có thể không tới sao?" (*bấn loạn* soái quá trời ơi~~) đồng tử màu xanh lục của Sa Lạp Mạn dâng lên một tầng ôn nhu ngọt ngào. Hắn đi tới sau lưng Bạch Vũ Long Khi, đưa tay áp vào vị trí gần trái tim, hồn lực địa nguyên tố nồng đậm không ngừng chảy vào tước ấn. Vét thương còn đang khép lại vô cùng chậm chạp trong nháy mắt đã khôi phục không còn chút dấu vết, trả lại dung nhan anh tuấn ban đầu.

" Tạ vương tước ••••••"

"Người ngươi cần cảm ơn không phải là ta, mà là Vương Tước Y Tác Ảnh" Hắn rút tay trở về, nhìn bốn phía vì bị lửa thiêu rụi trơ lại nắm tro tàn trên mặt đất, ánh mắt trở nên xa xôi mà mông lung.

Mới vừa rồi, Sa Lạp Mạn men theo dấu vết cỗ hồn lực khổng lồ mà chạy tới nơi này, cục diện kinh hoàng trước mắt cho dù y đã là Vương Tước cao

https://thuviensach.vn

cao tại thượng cũng chưa từng trải qua, đừng nói là tiểu Sứ đồ Bạch Vũ Long Khi.

Y chỉ kịp nhìn thấy một thiếu nữ giống như không có sức nặng trôi lơ lửng trên không trung, xung quanh là vô số lưỡi đao nồng đậm sát khí, xếp hàng chỉnh tề dày đặc như một bầy cá. Theo dấu tay quỷ dị của nàng ta, giống như tiếp nhận chỉ thị không thể kháng cự của thiên thần, những lưỡi đao sắc nhọn như linh xà không ngừng lao đến chỗ Bạch Vũ Long Khi

Đối mặt với công kích bén nhọn như vậy, bức tường đá hắn dâng lên đã mất đi công hiệu phòng ngự ban đầu, trở nên vô cùng yếu ớt. Vốn có thể độn thổ xuống lòng đất để trốn chạy, hắn lại không có đủ thời gian để phát động hồn thuật loại này. Trừ phi là quái vật đứng trên đỉnh cao của nghệ thuật sử dụng hồn lực, cho dù là hồn thuật sư cấp bậc Vương Tước đối mặt với công kích như thiểm điện cũng không có cách nào toàn lực chống trả, căn bản là không thể cùng lúc phát động đi hai loại hồn thuật.

Trong không khí không ngừng vang lên tiếng khôi giáp màu bạc trắng bị vỡ nát, Bạch Vũ Long Khi dùng tốc độ cực hạn di chuyển chỉ để lại một cái bóng màu trắng. Cho dù như vậy cánh tay cùng bắp đùi vẫn bị mấy lưỡi đao xuyên thủng, màu tươi sềnh sệch chảy ra như những đóa hồng nở rộ trong gió rét, có chút mê huyễn nhưng cũng cực kỳ nguy hiểm.

Có thể đạt tới lực công kích như thế, ở trên lãnh thổ Địa Nguyên là uy hiếp rất lớn, mà bây giờ kẻ đó giống như lưỡi dao sắc bén đã bắt đầu vũ điệu tàn sát, với Vương Tước Địa Nguyên không khác gì một viễn cổ vong linh.

Nghĩ tới đây, Sa Lạp Mạn hít thật sâu một hơi, gió trong rừng rậm vào mùa đông mang theo túc sát lạnh lùng, đặc quánh như thủy ngân tràn vào buồng phổi ấm nóng, trong nháy mắt bóp chặt trái tim.

https://thuviensach.vn

"Ngươi tại sao lại động đến người của Hỏa Nguyên" Sa Lạp Mạn nhìn Bạch Vũ Long Khi dáng vẻ có phần hơi tiều tụy, giữa hai chân mày nổi lên một ý buồn vu vơ "từ mức độ hồn lực cùng trình độ tinh thuần của nguyên tố, nàng ta ít nhất cũng là hồn thuật sư cấp bậc Sứ đồ, Nhiệm vụ của chúng ta lần này chẳng qua chỉ là âm thầm thu thập tin tức liên quan đến Hỏa Nguyên, không phải để gây chiến, ngươi rốt cuộc là thế nào lại để nàng ta phát hiện?"

"Không cần trách hắn, là bản tính háo thắng của người Hỏa Nguyên thôi" giọng nam trầm trong u tịch hùng hậu dị thường.

"Cũng phải, Y Tác Ảnh Vương Tước" Sa Lạp mạn chậm rãi quay đầu, dùng ánh mắt đặc biệt tôn kính nhìn về phía Vương Tước Cấp Năm ở đằng sau mình.

Không giống như người Địa Nguyên bình thường, mái tóc của Y Tác Ảnh cực kì hiếm thấy rực đỏ như lửa, trong gió rét lại càng giống một ngọn lửa vũ động. Con ngươi của hắn cũng là màu đỏ nóng bỏng, không ai biết tại sao, cũng không biết khi nào hắn trở thành Vương Tước của Địa Nguyên. Trong trí nhớ của Sa Lạp Mạn, khi y còn nhỏ chỉ là một Sứ đồ cỏn con Y Tác Ảnh đã là Vương Tước Cấp Năm rồi. Mà bây giờ y trở thành Vương Tước Cấp Sáu, nhuệ khí, dung nhan căng tràn thời thanh xuân đã không còn, thay vào đó là gương mặt vương lại dấu vết tháng năm Y Tác Ảnh vẫn là dáng vẻ lần đầu tiên gặp mặt. Trong ấn tượng vĩnh viễn là vị thần oai phong lẫm liệt trong chiến giáp màu đỏ, từ sống mũi đổ xuống được che kín bởi mặt nạ bằng bạc trắng, trong ánh mắt là cô độc không cách nào giải thích được, hòa cùng tang thương theo năm tháng vĩnh hằng thông tuệ cùng tỉnh táo, giống như một cuốn cổ thư thần bí in hằn dấu vết thời gian.

" Nhiệm vụ Diệp Sắt lần này, xem ra sẽ khó giải quyết đi" Y Tác Ảnh nhìn Sa Lạp Mạn cùng Bạch Vũ Long Khi, trong ánh mắt mơ hồ hiện ra vẻ hiền lành đặc hữu của một vị trưởng giả. Đối lập với dung nhan thách thức

https://thuviensach.vn

thời gian, trong giọng nói của hắn là mệt mỏi cùng tang thương tích luỹ qua năm tháng. Hắn lạnh lùng quan sát mặt đất đầy vết cháy, lặng lẽ điều động hồn lực của chính mình, tấm thuẫn khổng lồ màu bạc kèm theo ánh sáng chói mắt nhanh chóng co rút lại, cuối cùng biến thành một tấm thuẫn kỵ sĩ nhỏ một mặt khắc đầy những hoa văn huyền bí cổ xưa, bị Y Tác Ảnh nắm gọn trong tay

"Chúng ta hiện tại chỉ cần tập trung thu thập thông tin tình báo liên quan đến Hoả Nguyên, đợi Tam Độ Vương Tước Dạ Lợi đến. Nếu không thể tránh khỏi giao tranh, Dạ Lợi là thượng vị Vương Tước của địa nguyên, lấy cấp bậc hồn lực của nàng, Đế Quốc Ái Nhĩ Tư không có lí gì lại thất bại. Huống chi chúng ta đều biết thiên phú của nàng là gì, năng lực nguy hiểm như vậy, bất chấp Vương tước Cấp Một của Hoả Nguyên tới đây, sợ rằng cũng cảm thấy Dạ Lợi rất khó giải quyết đi" Sa Lạp mạn hướng đến Y Tác Ảnh, thanh âm mang theo vài phần kiên nghị.

Y Tác Ảnh chậm rãi thở ra một hơi "Nếu là Vương Tước và sứ đồ của quốc gia khác, chúng ta sẽ không gặp vấn đề gì. Nhưng hết lần này đến lần khác đều là người Hoả Nguyên Ngải Nhĩ. Trong cái lục địa này, hồn thuật sư Hoả Nguyên là sự tồn tại kinh khủng nhất, cách vận dụng hồn lực của họ cũng có công kích tính mạnh nhất. Mà từ khi hai nước kết thúc chiến tranh, đây là lần đầu tiên chúng ta trực tiếp tiếp xúc. Mấy trăm năm qua, hồn thuật trong Ngải Nhĩ rốt cuộc đã phát triển đến mức độ nào, Vương Tước của họ đã trở thành dạng quái vật khủng khiếp gì, chúng ta đều không biết. Mới vừa rồi đụng độ, dù nàng ta thấy chúng ta đến liền biến mất, căn cứ vào cảm ứng hồn lực của ta, thực lực của nàng thật ra không hề thua kém ta"

"Ngài nói, thực lực của nàng ta không hề kém ngài?" Đồng tử thâm thuý của Sa Lạp mạn tản ra một tia sáng sắc bén, giống như cất giấu vô số lưỡi đao nguy hiểm "Nói như vậy, nàng là vương tước Hoả Nguyên?"

"Ta không biết." Y Tác Ảnh dời ánh mắt đến bên người Bạch Vũ Long Khi, con ngươi màu đỏ phảng phất bóng dáng của một bức tường dày đặc,

https://thuviensach.vn

không ai có thể đoán được hắn đang nghĩ điều gì "Long Khi, ngươi ở trong Diệp Sắt Thành đã thu thập được gì?"

"Bẩm báo Y Tác Ảnh Vương Tước" Bạch Vũ Long Khi quỳ một chân xuống đất, khôi giáp hoa lệ đã bể tan tành không thể nào nhìn ra hình dạng nhưng cùng cử động vẫn toả ra khí chất quý tộc ưu nhã "Người ở trong thành Diệp sắt có vẻ như là một quý tộc vô cùng cao quý, để nghênh đón, một trong Bát Đại Gia Tộc đã tốn công trải thảm đỏ suốt từ đầu con đường tiến vào thành. Ta chưa từng được thấy loại xe ngựa bằng bạc như thế, so với quý tộc Ái Nhĩ Tư cũng là quá xa xỉ. Ta rõ ràng đã thấy được xung quanh xe ngựa là mấy chục món trang trí lớn nhỏ tượng trưng cho vương quyền. Ta không biết cuộc sống quý tộc Hoả Nguyên có bao nhiêu xa xỉ giàu có, nhưng ta khắc định vị thế của người này ít nhất cũng ở trên Bát Đại Gia Tộc. Hơn nữa..."

Bạch Vũ Long Khi đột nhiên dừng lại một chút, tựa hồ như không biết nên thuật lại thế nào.

"Hơn nữa cái gì?" Sa Lạp Mạn nhìn Sứ đồ của mình, đồng tử đã ngập tràn nghiêm nghị và từ ái. Trong trí nhớ của y, Bạch Vũ Long Khi rất hiếm khi muốn nói lại thôi.

"Vâng thưa Vương Tước" trong giọng nói thanh thoát có một loại tôn sùng không thể che giấu "Mặc dù ta không tinh thông cảm giác hồn lực, nhưng ta có thể cảm nhận được rõ ràng hồn lực tinh thuần ngạo mạn đặc hữu của hoàng thất. Hồn lực dồi dào, tôn quý, giống như có thể đem tất cả phá nát, thậm chí còn không chút kiêng kị khuấy động không khí bên trong Diệp sắt thành, mang đến cảm giác bí bách đến ngột ngạt. Ta bây giờ không tưởng tượng ra chủ nhân của nó là hạng người gì?"

"bí bách đến hít thở không thông?" Y Tác Ảnh cất lên giọng nói nồng đậm hơi thở tháng năm của hắn, chậm chạp nhắm hai mắt lại, trầm mặc suy

https://thuviensach.vn

tính. Không khí chung quanh hắn như ngưng kết lại, yên tĩnh quỷ dị càng làm nổi bật tiếng xào xạc của gió rét ma sát lên khôi giáp.

"Chẳng lẽ là "quân uy"? năm chữ ngắn gọn thoát ra nhẹ nhàng như làn gió, nhưng ở trong lòng Bạch Vũ Long Khi và Sa Lạp Mạn lại chẳng khác gì một cây chuỳ lớn nặng nề nện xuống.

Quân uy trong truyền thuyết có thể hiểu đơn thuần rằng thượng vị Vương Tước của Ngải Nhĩ bẩm sinh đã có hồn lực tinh thuần đến mức thường nhân không thể tưởng tượng được. Khi bọn họ buông thả hồn lực sẽ sinh ra khoảng không hồn lực cường đại, bất kì kẻ nào không phải hồn thuật sư hoả nguyên bước vào ít nhiều gì cũng bị áp chế. Nếu đạt đến trình độ thượng thừa có thể vô hiệu hoá toàn bộ phòng ngự vật lí mà trực tiếp làm tê liệt linh hồn của hồn thuật sư.

"Y Tác Ảnh Vương Tước, ý ngài là, lần này tới đây là một trong ba thượng vị Vương Tước của Hoả Nguyên?" Sa Lạp Mạn nhấp cánh môi mỏng, trong giọng nói có một tia sợ hãi khó nắm bắt.

Hoả Nguyên thượng vị Vương Tước đều là ác ma đã được tôi rèn nơi tận cùng địa ngục. Sức mạnh cùng bản năng cuồng dã của họ luôn sẵn sàng chà đạp lên chính nghĩa cùng an ninh của Ái Nhĩ Tư chúng ta. Nếu quả thật là bọn họ, chuyến đi lần này chính là trận chiến cuối cùng của chúng ta, nhất định phải dốc toàn lực đánh một trận mới được" Y Tác Ảnh cười lạnh một tiếng, khôi phục biểu lộ hờ hững, không người nào hiểu được đằng sau tiếng cười thê lương tột cùng có tâm tư phức tạp gì, bởi vì trước nay chưa từng có ai hiểu rõ hắn, giống như thứ bùa mê ngàn năm không thể hoá giải.

Y Tác Ảnh thu tấm thuẫn vào tước ấn, nhẹ nhàng ngồi xổm xuống, nhẹ nhàng vuốt ve mặt đất như đang tiến hành một nghi thức cổ xưa. Cùng lúc đó, vô số hồn lực địa nguyên tố tinh thuần hoá thành những tia sáng màu vàng nho nhỏ, chậm chạp từ ngón tay khuếch tán, hiện ra một trận đồ không lớn không nhỏ chằng chịt như mạng nhện.

https://thuviensach.vn

"Tìm được rồi" Y Tác Ảnh tự lẩm bẩm, sau đó ngừng vuốt ve, đem hai tay ấn mạnh xuống mặt đất. Trong nháy mắt, vô số ánh sáng màu vàng kim từ hai cánh tay hắn tản ra, hình thành trên mặt đất một ma pháp trận khổng lồ. Một vòng sáng nối tiếp một vòng sáng nữa bằng tốc độ mắt thường không cách nào theo kịp phát triển về bốn phía, cuối cùng biến mất trong tầm mắt.

"Trận tạo ra lại có thể lớn như vậy?" Bạch Vũ Long Khi kinh ngạc nhìn Y tác Ảnh, từ giọng nói có thể cảm nhận được lạnh lẽo thê lương. Hắn vốn biết Vương tước Cấp Năm có thiên phú thần cấp, năng lực vận dụng hồn lực vô cùng chuẩn xác nhưng được tận mắt chứng kiến phạm vi sử dụng trận của Y Tác Ảnh, nội tâm không khỏi chấn động. Ai mà biết được trận đồ này rốt cuộc rộng lớn đến bao nhiêu, đem toàn bộ Diệp Sắt thành cùng mười mấy dặm xung quanh vào trong phạm vi không chừng.

"Thật là âm thanh lâu rồi mới được thấy nha, tiếng va chạm của khôi giáp...Long Khi ngươi ở trong Diệp Sắt thành có thấy một đám hồn thuật sư mặc khôi giáp màu bạc rất kỳ quái?" Y Tác Ảnh rời tay khỏi mặt đất, từ từ đứng lên, hắn liếc qua bộ giáp không còn ra hình thù của bạch vũ long khi, thanh âm lộ ra chút nặng nề.

Bạch Vũ Long Khi cúi đầu một hồi mới nói "Đúng vậy, ở bên người đó có mấy trăm hồn thuật sư mặc khôi giáp bằng bạc trắng, mà cũng không giống như bạc trắng, là loại kim loại ta chưa từng thấy bao giờ"

" đó là cái gì? " Sa Lạp mạn nhẹ giọng hỏi.

"Bí ngân, một loại kim loại chỉ có ở Hoả Nguyên Ngải Nhĩ. Một số rất ít hồn thuật sư cao cường tạo ra một loại lửa hồn thuật vốn không tồn tại trên thế giới này, cùng với một loại quặng cực kỳ quý hiếm luyện ra thứ kim loại độc nhất, vô cùng thích hợp làm khôi giáp. Theo như ta biết, chỉ có một quân đoàn duy nhất được sử dụng thứ trang bị này, đó là cấm vệ quân [Bạch Ngân Kỵ Sỹ] quanh năm đóng quân ở Đế Đô Áo Đinh Duy Á. Đội quân

https://thuviensach.vn

này tồn tại với ý nghĩa duy nhất là bảo vệ Đế Đô, hoàng tộc. Bất cứ người nào cũng chỉ biết phục tùng mệnh lệnh của Hoả Hoàng hoặc người kế vị ông ta, hơn nữa lại còn là phục tùng vô điều kiện. Bọn họ hiện tại rời Đế Đô tới tận biên thuỳ xa xôi, cách giải thích duy nhất chỉ có thể là Hoả Hoàng hoặc Đế Vương tương lai của Hoả Nguyên đích thân đại giá" Y Tác Ảnh không nhanh không chậm nói, phảng phất bóng dáng của một vị lão giả trong bóng hoàng hôn ngâm tụng một câu thần chú cổ xưa, ánh mắt thông tuệ, tỉnh táo, lại có chút thâm thuý không tài nào giải thích được, tựa như bóng đêm thần bí cô độc xa xôi không ai có thể chạm tới

Một bên, Sa Lạp Mạn cùng Bạch Vũ Long Khi bị những lời của hắn làm cho chấn động, không gian yên tĩnh làm nổi bật tiếng hít thở đầy hỗn loạn của họ.

Chuyến đi tới Diệp Sắt đối với Hoả Nguyên có vị trí như thế nào? Hay chỉ là một cuộc chơi số mệnh đã được người nào đó cố ý an bài? Thoáng chốc, Bạch Vũ Long Khi cảm thấy thành Diệp Sắt giống như một cái vực âm lãnh, mà bọn họ đứng ở mỏm đá cheo leo lảo đảo muốn ngã, chỉ cần lơ là một chút sẽ rơi xuống bóng tối vĩnh hằng, trở thành một nắm xương trắng.

"Sa Lạp Mạn, ngươi biết không? Thật ra thì ta càng hy vọng lần này là một trong ba Thượng Vị Vương Tước của Hoả Nguyên, bởi vì ta và kẻ đó còn một món nợ bắt buộc phải dùng máu để trả" Y Tác Ảnh an tĩnh đối diện với Sa Lạp Mạn, mặc dù mỗi câu mỗi lời nói ra đều rất quỷ dị, giọng nói của hắn lại ôn nhu ngọt ngào như trà mật ong khiến người nghe vô thức cảm thấy sợ hãi. Mà trong tròng mắt của hắn bây giờ đang nổi lên một tầng bão tố, tất cả đều bị hàng lông mi khéo léo che giấu khiến tâm tư của hắn trở nên vô cùng thần bí khó lường.

"Y Tác Ảnh Vương Tước" Sa Lạp Mạn chăm chú nhìn Y Tác Ảnh, chân mày nhíu lại "Ta nguyện ý đem tất cả thống khổ và thù hận của người khắc thật sâu vào linh hồn của mình. Nhưng là..."

https://thuviensach.vn

Thanh âm chói tai đột nhiên vang lên giữa thiên địa như trận hồng thuỷ chôn vùi hết những tạp âm trong không gian. Y Tác Ảnh giơ tay ra ưu nhã vuốt ve một con kiến cực lớn màu đỏ như máu đang rúc bên chân hắn. Toàn thân nó được bao phủ bởi giáp xác so với áo giáp của Y Tác Ảnh còn kiên cố hơn gấp nhiều lần, cái miệng to lớn hút vào từng ngụm khí khiến người ta phải rùng mình sợ hãi.

"Chúng ta đi thôi, Huyệt Uyên!"

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 0+7: 2: Sám Hồn Khúc (2/2) (Kết P1)

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Editor:SuraChan

***

P.s: Bà con vào nhà SuraChan để comment động viên tinh thần nhéhttps://www.wattpad.com/story/97079393

[Diệp Sắt Thành, Phía Đông Ngải Nhĩ Đế Quốc]

Vô số dạ quang bảo thạch cực lớn như những vì tinh tú trên nền trời đêm tháng sáu ban phát ánh sáng nhu hoà. Cách mặt đất chừng một thước nhấp nhô một tầng sương mù màu trắng đậm đặc, giống như những sinh thể vây quanh Bạch Vũ Long Khi chậm chạp lưu động. Lúc này bộ giáp bể tan tành của hắn đã được thay ra, đổi lại thành một khôi giáp màu xám xanh tinh xảo.

Vóc người cao ngất công thêm gương mặt tuấn phảng phất dáng dấp của một chiến thần trẻ tuổi. Mà Sa Lạp Mạn Vương Tước ở bên cạnh hắn lại chẳng tỏ ra chút hào hứng nào. Chân mày nhíu chặt, đồng tử màu ngọc bích loé lên một tia sáng sắc lẹm.

https://thuviensach.vn

Không ai biết tại sao hắn lại không vui, có lẽ vì Y Tác Ảnh đột nhiên gọi ra hồn thú rời đi, một phần có lẽ vì cái tên đang ngồi ở góc xa kia.

"Sa Lạp Mạn Vương Tước từ Đế Đô đường xa vất vả tới nơi này, thế nào lại không báo trước để Bổn Vương ra chào hỏi? Dù thế nào đi chăng nữa, Diệp Sắt cũng là lãnh địa của Bổn Vương, mặc dù Địa Quân bệ hạ chuẩn bị cắt một phần biên cương phía bắc trả lại cho Hỏa Nguyên Ngải Nhĩ, bổn vương vẫn có trách nhiệm làm tròn vai trò chủ nhân chứ. Sa Lạp Mạn ngài thế nào lại keo kiệt đến mức ngay cả chút lạc thú cuối cùng này cũng chẳng cho Bổn Vương?" Một thiếu niên toàn thân ngâm ở trong hồ nước hoa lệ khổng lồ, mùi hương thơm ngát từ những cánh hồng trôi nổi trên mặt nước thấm vào từng bắp thịt của hắn, cùng với nhiệt khí bốc lên tỏa ra khắp không gian. Tay phải hắn bưng lên một chén rượu nồng đậm, khóe miêng treo một nụ cười bất cần châm chọc như có gì đó thú vị lắm trong chén rượu của mình, giọng nói mang màu sắc quý tộc vừa ung dung vừa ngạo mạn.

Ai..Hắn một chút cũng không thay đổi. Bạch Vũ Long Khi từ tận đáy lòng thở dài một cái. Trong trí nhớ của Long Khi, hắn vẫn là như vậy, vĩnh viễn không kiềm chế được mà chơi đùa với nhân gian, vĩnh viễn bất hảo ngang tàng không một ai có thể nắm bắt, vĩnh viễn là quý tộc cao cao tại thượng đầy ngạo mạn..

Hắn chính là Tạp Hi, Thất độ Vương Tước Địa Nguyên, đồng thời cũng là Vương Tước duy nhất của Ãi Nhĩ Tư Đế Quốc có huyết thống cao quý được phong Vương, cai quản sáu quận của Diệp Sắt thành. Cũng chỉ có hắn mới ngạo mạn đến mức ở suối nước nóng tiếp kiến một Vương Tước khác.

"Tạp Hi Vương Tước, người Ngải Nhĩ đã tiến vào Diệp Sắt của ngươi rồi, ngươi còn có tâm tình ở suối nước nóng này chơi đùa sao? Chẳng lẽ ngươi biết, những người đó là ai?" Sa Lạp Mạn tức giận nhìn Tạp Hi còn chẳng hơn Long Khi bao nhiêu tuổi, bằng giọng nghiêm nghị nói với hắn như một vị trưởng giả giáo huấn đồ đệ bất hiếu.

https://thuviensach.vn

"Đương nhiên là bổn vương biết" Tạp Hi không nhanh không chậm đưa chén rượu lên ngửi ngửi như thể đang thưởng thức hương thơm của bông hồng kiều diễm, thần thái cực kỳ say mê "Là công chúa duy nhất của Ngải Nhĩ Đế Quốc, cũng chính là quân vương tương lai, Huyền Thiên Đế Cơ công chúa, đồng thời cũng đảm nhiệm vị trí Thất độ Vương Tước hiện tại của bọn họ."

Biểu cảm nghiêm nghị của Sa Lạp Mạn dần cứng đờ, hắn nhanh chóng liếc mắt qua Bạch Vũ Long Khi, lông mi màu vàng hơi lay động. Nếu như không phải nhờ cái thiên phú [Tột cùng tiến hóa] của Y Tác Ảnh, coi như cả Bạch Vũ Long Khi được thấy tận mắt cũng không phán đoán được chính xác thân phận của kẻ đó. Mà Tạp Hi...

Sa Lạp Mạn trầm mặc một hồi, đồng tử chợt căng thẳng, cơn tức giận bột phát đáng sợ đến mức cả Bạch Vũ Long Khi cũng lấy làm kinh hãi. Hắn nhìn nụ cười tà mị của Tạp Hi, thấp giọng mắng: Đã biết đó là Hỏa Vương tương lai, còn nhàn nhã ở chỗ này làm mấy chuyện vô nghĩa?"

"Sa Lạp Mạn, đối phương là Hỏa Vương tương lai đó. Ngươi không phải là muốn Bổn Vương Thất Độ Vương Tước thực lực yếu nhất một mình đơn độc chạy tới chỗ đám Vương Tước giết người không chớp mắt đó liều mạng? Loại việc ngu xuẩn này còn lâu Bổn Vương mới làm" Tạp Hi nhanh chóng nhấp một ngụm rượu đỏ, giả bộ sợ sệt bộ dáng rất tức cười "hơn nữa, nhiệm vụ của Bổn Vương lần này là đại diện cho Ái Nhĩ Tư ở biên thùy đàm phán với người kia. Nếu không có cách nào tránh khỏi giao tranh, có một mình bổn vương cũng vô dụng. Mà tình báo [Căn Hệ] đã truyền tới rất rõ ràng, Vương Tước Cấp Ba Dạ Lợi còn đang trên đường tới đây. Dựa vào thực lực của Dạ Lợi, Sa Lạp Mạn Vương Tước, ngươi cảm thấy chúng ta có nhất thiết phải cố chấp cùng Hỏa Nguyên giao đấu?" (Đây người ta gọi là tâm lí gánh team =.=")

"Chúng ta đã từng đụng độ người Hỏa nguyên" Sa Lạp Mạn còn chưa kịp mở miệng nói chuyện, một giọng nam trầm thấp đã xuyên qua lớp

https://thuviensach.vn

sương mù nặng nề dày cộm truyền tới.

"Y Tác Ảnh Vương Tước" Tạp Hi đột nhiên nhìn thấy bóng dáng của Y Tác Ảnh xuất hiện từ dưới lòng đất Đại Lý Thạch qua lớp sương mù mông lung, tay làm rớt chén rượu "tõm" một cái xuống nước. Hắn từ từ đứng lên từ trong làn nước, thân thể đã không ngừng hiện lên những hoa văn tinh xảo, da thịt bóng loáng phát ra ánh sáng chói mắt. Sương mù chậm chạp quẩn quanh thân thể thon dài nhưng cường tráng của hắn, dần dần biến thành một chiến bào màu đen tuyền như vớt lên từ tận cùng địa ngục.

Tạp Hi đưa cánh tay phải ra áp xuống mặt tường bóng loáng của Đại Lí Thạch, Suối nước nóng chảy dọc theo mặt đất trong sương mù mờ ảo nhanh chóng biến đi mất. Hắn nhìn thân ảnh đã rõ ràng của Y Tác Ảnh, thấp giọng nói "Ai da, thiên phú của ngài [Tột cùng tiến hóa] thật là lợi hại. Ta cùng Sa Lạp Mạn Vương Tước chỉ mới nói có mấy câu cũng không thoát được khỏi tai ngài"

Y Tác Ảnh chăm chú quan sát Tạp Hi, hai tròng mắt màu đỏ như ngọn lửa bị đóng băng sắc bén lạnh lùng những vẫn âm ỉ cháy, tâm tình nóng bỏng người thường không thể nào nắm bắt. Hắn đi tới bên người Bạch Vũ Long Khi, chỉ lên khôi giáp màu xanh xám: "Nếu ta và Sa Lạp Mạn Vương Tước không đến kịp thời, Long Khi bây giờ sợ rằng đã chết trong tay thiếu nữ Hỏa Nguyên đó. Tạp Hi Vương Tước, nếu đối phương khiến ngươi cảm thấy sợ hãi, chỉ có thể là vì ngươi không có nắm chắc phần thắng. Chúng ta vẫn hướng tới hòa bình, nhưng thân là Vương Tước, khi địch tới xâm phạm, cũng nhất định phải đem máu thịt của mình ra bảo vệ đất nước."

Tạp Hi nhìn Bạch Vũ Long Khi, đôi môi hình bán nguyệt hơi cong lên, lộ ra nụ cười ý vị thâm trường. Sau đó hắn lại đem ánh mắt đặt trở lại Y Tác Ảnh, đồng tử bị che phủ bởi một tầng sương mù dày đặc.

"Sợ hãi?" Nụ cười của Tạp Hi phảng phất bóng dáng của những châm gai sắc nhọn "Trước thiên phú [Sám Hồn Khúc] của ta, thiên thần cao cao

https://thuviensach.vn

tại thượng cũng chỉ có thể quỳ xuống run rẩy ti tiện. Cảm giác kinh khủng giống như bị tử thần vuốt ve cổ họng đó, bất chấp đối phương là Hỏa Tước, nhất định sẽ có trò hay để chơi. Trên cuộc đời này, cảm giác sợ hãi bẩn thỉu đê hèn ấy là thứ Bổn Vương không để vào mắt"

Gương mặt tuấn lãng của Tạp Hi viết đầy ngạo mạn, hắn đối diện với hai tròng mắt thâm thúy của Y Tác Ảnh, khóe miệng cong lên một nụ cười quý phái. Không thể không thừa nhận, trong tất cả Vương Tước Ái Nhĩ Tư, mặc dù Tạp Hi đứng hàng thấp nhất, so với thiên phú thần bí phức tạp của các Vương Tước khác, [Sám Hồn Khúc] lại vô cùng đơn giản, không có bất kì tiểu xảo nào, trực tiếp công kích vào linh hồn của hồn thuật sư, cho dù là Vương Tước áp đảo vạn vật cũng phải rùng mình.

"Bổn Vương không có trực tiếp đối đầu với Hỏa Nguyên Hồn thuật sư là bởi vì, thân là quý tộc Ái Nhĩ Tư Đế Quốc, có những nguyên tắc bắt buộc phải tuân theo. Nhưng là, cho dù có phải chết trên chiến trận, bổn vương cũng nguyện ý ở dòng suối tinh khiết nhất thanh tẩy linh hồn mình, sau đó lấy tư thái hoàn mỹ nhất, xuống hoàng tuyền săn đuổi ác ma làm hoan lạc" Tạp Hi dùng giọng nói truyền cảm của hắn không nhanh không chậm nói, giống như đang cất lời ca tụng khúc văn chương tuyệt phẩm. Biểu lộ cao ngạo trên dung nhan tà mị của hắn khiến Tạp Hi thoạt nhìn rất giống một Vương Tử phản nghịch có thể mị hoặc chúng sinh.

Y Tác Ảnh trầm mặc nhìn Tạp Hi, hai tròng mắt màu lửa đỏ bỗng trở nên nóng bỏng.

Có lẽ hắn không nên trực tiếp gặp mặt tên Vương Tước thiếu niên coi trời bằng vung này. Ở nơi sâu thẳm trong nội tâm Y Tác Ảnh, hắn đã đem những phẩm chất kiên nghị, câu nệ, thậm chí là cam chịu của Bạch Vũ Long Khi làm chuẩn mực. Mà Tạp Hi lại là Vương Tước Quý tộc duy nhất, cao ngạo bất thuần không ai có thể nắm bắt..."nếu như Sứ đồ của mình không có "chết", chắc cũng ngang tuổi với Tạp Hi, hắn có thể hay không

https://thuviensach.vn

cũng giống như Tạp Hi..." Nghĩ tới đây, ánh mắt của Y Tác Ảnh dần trở nên mông lung, giống như giữa thảo nguyên nổi lên một trận mưa phùn.

"Yên tâm đi, Y Tác Ảnh Vương Tước, bổn vương sẽ không dễ dàng tha thứ cho đám ma quỷ xâm phạm đến lãnh địa Ái Nhĩ Tư đâu. Đám ác ma bẩn thỉu từ địa ngục đó, ngay cả Sứ đồ cấp Năm cỏn con cũng..."

"Ba" một tiếng động thanh thúy vang lên, một chông đá sắc bén từ dưới mặt đất Đại Lí Thạch nhắm thẳng đến cằm của Tạp Hi. Hắn lúng túng cười một cái nhưng rất nhanh nụ cười liên đơ cứng lại. Một chút máu tươi đã theo yết hầu chậm rãi chảy xuống.

"Thật là tốc độ phản ứng thật đáng sợ, Bạch Ngân Tế Ti tại sao lại không ban cho bổn vương thiên phú [Tột Cùng Tiến Hóa] thần bí khó lường như vậy?" Tạp Hi nhẹ nhàng rướn cằm lên, vết thương trong nháy mắt liền khép lại. Trên cái lục địa này, với trình độ trị thương của Địa Tước, vết thương như vậy căn bản chẳng là gì.

Tạp Hi nhắc cánh tay trái trong chiến bào màu đen kịt như màn đêm, dùng ngón trỏ nhẹ nhàng chạm đến chỗ máu tươi còn vương lại, nụ cười trên miệng đầu châm chọc. Hắn nhìn gương mặt trẻ tuổi giống mình nhưng ở giữa hai chân mày lại lộ ra tang thương không thể che giấu được của Y Tác Ảnh, dùng thanh âm truyền cảm nói:"Bây giờ bổn Vương sẽ đi nghênh đón Hỏa Tước, bất quá chỉ cần [Sám Hồn Khúc] là đủ rồi."

[Diệp Sắt thành phía Đông Ngải Nhĩ, Dịch Trạm]

Sau mấy tiếng chuông báo, Diệp Sắt thành dần dần đi vào giấc ngủ.

Khác với đại đa số các thành phố khác trong Ngải Nhĩ, dân cư ở đây phần lớn là người từ Ái Nhĩ Tư di dân tới, bọn họ không có cách nào giống như những người Hỏa Nguyên trong thành phố đốt lên ngọn lửa quang minh bất diệt, cũng không có cách nào tưởng tượng được sự phồn vinh của Đế Đô Áo Đinh Duy Á trong truyền thuyết ban đêm sáng như ban ngày.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên, riêng cái thành phố được người ta hết lời ca tụng là thành phố của bầu trời này cũng có loại mị lực của riêng nó.

Tọa lạc trên núi cao, ánh sáng nhu hòa xuyên qua không khí mỏng manh dát lên toàn bộ Diệp Sắt một tầng bạc trắng, ngỡ như là mộng cảnh tận cùng của thế giới.

Màn đêm buông xuống, người trong dịch trạm đã rời đi phân nửa, chỉ còn lại rải rác mấy người trên những chiếc bàn phân tán. Người hầu ban đầu bận rộn đến mức thời gian uống nước cũng không có đã có thể ngồi một chỗ hàn huyên đủ các loại thông tin trên đời, thỉnh thoảng bọn họ còn len lén liếc qua thiếu nữ xinh đẹp ngồi trong góc sảnh.

Tâm tình của Anh Ly thực sự rất tốt, hiện tại trước mặt nàng đã bày ra đủ các loại cao lương mỹ vị, mà đối với một người quanh năm ở trong núi sâu như nàng, thật khó có thể kháng cự. Mười sáu mười bảy tuổi, chính là tuổi ham ăn nhất của một cô gái, cũng là thời gian cô ta vui tươi hồn nhiên nhất. (Ta cũng 17, cũng ham ăn, weishenme ko có tìm được Y Lạc của đời mình =(((((()

Ngồi đối diện nàng, Hỏa Hạ Y Lạc còn đang bưng một cái ly tinh xảo, an tĩnh quan sát Anh Ly mải đắm chìm trong ăn uống. Đối lập với hàng lông mày sắc bén của hắn, ánh mắt vừa nhu hòa như ánh trăng, lại có chút giống như một làn khói xanh mơ hồ.

Mặc dù bọn họ đã đến được Diệp Sắt, nhưng Hỏa Hạ Y Lạc vẫn không thể quên được cảnh tượng bên trong [Vong Linh Đạo]. Hắn đã trông thấy Sứ đồ cấp Ba Lợi Ngang Tư ở cạnh đống xác chết của hồn thú, toàn thân tắm trong thú huyết nóng bỏng, từng chút từng chút một đem những hồn thú khổng lồ như những ngọn núi nhỏ từ từ làm tê liệt, đánh chết rồi thiêu đốt, trong mắt y vẫn còn chút lười biếng uể oải như vừa mới tỉnh ngủ. Mặc dù đã sớm trở thành Vương Tước, nhưng trong lòng Hỏa Hạ Y Lạc vẫn không hiểu mối tương liên giữa số mệnh của hồn thuật sư và chém giết rốt

https://thuviensach.vn

cuộc có gì quan trọng, bao nhiêu loại ấy tuyệt vọng, cô độc, sợ hãi, lạnh lẽo, chỉ là mới nghe ca ca Thương Tẫn nói qua..

Nhưng là..bây giờ..

Hỏa Hạ Y Lạc buông cái chén trong tay, cầm lên một đôi đũa, gắp một khối thịt thỏ thoạt nhìn đặc biệt ngon mắt bỏ vào bát của Anh Ly: "Thế nào lại ăn nhanh như vậy?"

ANh Ly ngẩng đầu lên nhìn miếng thịt thỏ trong bát của mình, ngẩn người một chút, khó khăn nuốt xuống miếng thức ăn trong miệng "Ta không ăn thịt thỏ. Hồi trước ở Vong Linh Đạo trừ hồn thú ra, ta chỉ có một con thỏ Vương Tước mang về" (thịt thỏ là món yêu thích của QKM =.=...)

Hỏa Hạ Y Lạc mới chuẩn bị gắp miếng thịt thỏ nữa, tay liền đơ cứng trong không trung, hắn nhìn lướt qua đám sơn hào hải vị trên bàn, nhận ra chỉ có đĩa thịt thỏ là từ đầu đến cuối Anh Ly chưa từng gắp qua. Hỏa Hạ Y Lạc cảm thấy vô cùng lúng túng không biết nói cái gì. Nhưng khi khi hắn quay lại nhìn anh Ly đã thấy tiểu nha đầu lại cắm đầu vào ăn những thứ khác (=.=")

Hỏa hạ Y Lạc trong lòng thở dài một cái, cho dù hắn đôi lúc cảm thấy mình thật mặt dày không có chút phép tắc quy củ nào, so với vị Sứ đồ Cấp Năm này, mình còn xứng đáng với chức vị Vương Tước chán. Hồn nhiên ngây thơ đến đơn giản, cũng chẳng màng đến lễ nghi, mới vừa cùng Hỏa Hạ Y Lạc chứng kiến cảnh tương kinh khủng như Luyện Ngục mà Anh Ly hiện tại như người mất trí nhớ, chẳng có chút sợ sệt, chỉ mải miết ăn mỹ vị giai hào, giống như mấy thứ kia từ trước tới giờ không hề phát sinh.

"Y Lạc, chúng ta có thể gặp được Sứ đồ Cấp Ba ở đây không?" Anh Ly buông đũa xuống, đối diện với ánh mắt nhiều tâm sự của Hỏa Hạ Y lạc, thanh âm ngọt ngào như một tách trà trái cây ấm áp.

https://thuviensach.vn

Hỏa Hạ Y Lạc sờ sờ chóp mũi của mình, cúi đầu suy tư một hồi rồi hỏi: "Ngươi sợ hắn sao?"

Anh ly lắc đầu một cái, nói: " hắn là người Hỏa Nguyên chúng ta mà. "

Hỏa Hạ Y Lạc sửng sốt một hồi, tựa hồ như đang cố gắng tiêu hóa cách suy nghĩ của Anh Ly, nghĩ kĩ một chút, nàng nói cũng rất chính xác, Lợi Ngang Tư cũng tốt, Nhật Thần Tinh Hồn cũng được, coi như thực lực của họ mạnh hơn nữa, tính tình tàn bạo hơn nữa, cũng đều là Vương Tước và Sứ đồ Hỏa Nguyên, hắn và Anh Ly không có lí do gì phải sợ bọn họ.

Hỏa Hạ Y Lạc nhìn Anh Ly, gương mặt tuấn mỹ bày ra biểu lộ dịu dàng, đồng tử màu đỏ tản mát ra ánh sáng nhu hòa.

Hắn cầm lên một bình trà tinh xảo, nhẹ nhàng rót ra một chén, khẽ đặt ở trước mặt Anh Ly "Đúng vậy, ở đây chúng ta cũng không cần phải lo lắng, là ta quá đa nghi thôi. Bạch Ngân Tế Ti ra lệnh cho chúng ta âm thầm yểm trợ cho Thất Độ Vương Tước Huyền Thiên Đế Cơ tiếp quản thành phố. Mặc dù ta không có tìm được Bái Đình những đã nhắn người của [Phong Ngữ] truyền lời ta đến hắn, Bái Đình nhất định sẽ sớm thôi tới gặp chúng ta"

"Ngươi nói, ta có thể gặp được Vương Tước của ta sao?" Anh Ly nhìn Hỏa Hạ Y Lạc, đôi mắt to tròn sáng rỡ đầy khát vọng, nụ cười ngây thơ như một đóa hoa mùa xuân.

"Ừ" Hỏa Hạ Y Lạc cười cười, tiếp tục nói "chờ Vương Tước Bái Đình tới, chúng ta có thể đi thăm thú vài nơi của Diệp Sắt, Người ta gọi nó là thành phố Bầu Trời, mặc dù không có hoa tươi và tráng lệ như Áo Đinh Duy Á, nhưng nhất định sẽ có nhiều chỗ thú vị"

" chúng ta không đi bảo vệ Thất độ Vương tước sao? "

https://thuviensach.vn

"Huyền Thiên Đế Cơ" Hỏa Hạ Y lạc nhẹ giọng nói ra cái tên quen thuộc, vô số suy tư tràn vào trong tâm trí. Hắn trầm mặc một lúc, sau đó đột nhiêu nở một nụ cười, giống như một hài tử bất hảo "Không có chuyện gì, với tính cách của nàng, ta cảm thấy người của Địa Nguyên chẳng uy hiếp được nàng đâu. Mặc dù nàng chỉ đứng hàng thứ bảy, nhất định hồn lực thực tế không hề đơn giản như vậy. Ca Ca ta đã từng đánh giá nàng, hồn lực của Huyền Thiên Đế Cơ giống như tuyết liên cao ngạo xinh đẹp, sau lưng lại cất giấu vũ khí nguy hiểm chí mạng"

(@SuraChan Lạc Cháy, mi làm ăn tắc trách thế à? Việc không làm chỉ chăm chăm cùng mĩ nhân hưởng lạc =.=

Hỏa Hạ Y Lạc: mi chỉ được cái đi guốc trong bụng ta...)

"Vậy Ngươi với nàng, ai mạnh hơn?" Anh Ly chớp chớp đôi mắt trong veo, vẻ mặt đầy mong đợi.

Khóe miệng hắn hơi cong lên, nụ cười này hoàn toàn khác với nụ cười tà mị trước kia, giống như là bất đắc dĩ vậy. Hắn bưng lên chén trà bằng sứ, nhấp một ngụm "Trong Hỏa Nguyên Ngải Nhĩ, ngoài Nhật Thần Tinh Hồn Vương Tước, Huyền Thiên Đế Cơ là người nguy hiểm nhất. Ngươi không bao giờ có thể biết được khi nào nàng ta sẽ nổi trận lôi đình, càng không thể biết, nàng ta sẽ dùng cách gì để giết ngươi. Đối mặt với nàng, tốt nhất là nên tránh xa, ngàn vạn lần không được đến gần. Ta và Vương Tước Bái Đình, chưa chắc ở cùng cấp bậc hồn lực với nàng. Ta cho ngươi biết, hồn thú của nàng..." Hỏa Hạ Y Lạc đột nhiên ngưng bặt, ánh mắt trong suốt bất ngờ trở nên sắc bén như giấu giếm hàng vạn lưỡi dao găm. Hắn cảnh giác nhìn về hướng Anh Ly ngồi, một gương mặt tinh xảo hiện lên rõ ràng trong đồng tử.

"Ngươi là ai?" cánh tay vươn ra còn đang muốn gắp thêm thức ăn của Anh Ly đột nhiên dừng lại, đôi đũa trên tay trượt xuống, nàng giật mình

https://thuviensach.vn

nhìn nam tử ngồi bên cạnh mình, không biết làm sao và khi nào hắn tiến vào đây.

"Nơi này đã có người" Hỏa Hạ Y Lạc hơi nheo mắt lại nhìn thiếu niên ngồi bên cạnh Anh Ly, mặc dù trên mặt duy trì nụ cười nhàn nhạt nhưng trong lòng đã nổi lên một tầng sát ý. Bằng linh tính cảnh giác của hắn, lại không có chút nào cảm thấy được thiếu niên này bước vào. Tuy hắn vừa mới cùng Anh Ly tập trung nói chuyện nhưng có thể lặng yên không một tiếng động đến gần, nhất định không phải người bình thường. Y rốt cuộc là người nào? Đã nghe được mấy phần đoạn đối thoại vừa rồi? Nếu y đã biết thân phận của Y Lạc, hắn nhất định không thể để cho y còn sống sót rời đi. Nghĩ tới đây, Hỏa Hạ Y Lạc lặng lẽ vận chuyển hồn lực toàn thân, những hoa văn rất nhỏ hiện lên trên cánh tay của hắn

"Đột nhiên ngồi ở chỗ này, thật sự đã mạo muội rồi. Nhưng mà con ngươi của ta vừa nhìn thấy thiếu nữ xinh đẹp từ xa tới đã không kim lòng được muốn bước tới chào hỏi. Tật xấu này ta muốn thay đổi nhưng không tài nào kiềm chế được hai chân của mình. Xin tự giới thiêu, tên của ta là Tạp Hi, chủ trạm dịch này. Mới vừa rồi người hầu có nói với ta, có hai vị khách nhân gọi rất nhiều cao lương mĩ vị. Phong tục của Diệp Sắt thành của chúng ta đối với khách nhân đặc biệt hào phóng như hai vị, chủ trạm cần tự mình ra chiêu đãi nha" đôi môi như cánh hoa hồng của Tạp Hi thanh thoát cử động, phát ra âm tiết mượt mà hơn nước chảy, nụ cười nhẫn nhụi giống như ánh sáng mặt trời rạng rỡ, khí chất ôn nhu cùng mị hoặc trên người hắn là sự kết hợp hoàn mỹ nhất

Tạp Hi nháy mắt với người hầu đứng ở chỗ xa, một bầu rượu tinh xảo bằng bạc trắng được mang tới bàn của Anh Ly và Hỏa Hạ Y Lạc. Hắn tiện tay cầm lên một cái ly, bưng rượu rót vào, một loại chất lỏng màu đỏ thắm chậm rãi lấp đầy.

Hỏa Hạ Y Lạc yên lặng nhìn cảnh tượng đó, trên mặt xuất hiện một tầng sương lạnh.

https://thuviensach.vn

Bên kia, Anh Ly rò mò nhìn chén rượu trong tay Tạp Hi, không biết tại sao rượu này lại có màu đỏ tươi đẹp như máu. Nàng mơ hồ nhớ lại đã từng thấy bóng lưng của Vương Tước mình cầm một chén rượu màu đỏ. Không nghĩ tới sẽ thấy một loại như thế ở chỗ này, cố gắng nghĩ nhưng thật ra nàng căn bản cũng chẳng biết tên loại rượu ấy.

Tạp Hi bưng chén rượu đến trước mặt Anh Ly, khóe miệng trưng ra nụ cười có ý trêu đùa "Loại rượu này ở Ái Nhĩ Tư Đế Quốc gọi là [Giai nhân nhất túy], ta mất rất nhiều công sức mới mua được từ người Hỏa Nguyên, muốn mời mỹ nhân đây một chén"

Anh Ly ngây ngẩn cả người, không biết có nên nhận hay không. Nàng hướng ánh mắt đến Hỏa Hạ Y Lạc, tỏ ý lúng túng.

Không biết từ lúc nào, trên trán Hỏa Hạ Y Lạc túa ra một tầng mồ hôi mịn. Đồng tử màu lửa đỏ gắt gao quan sát chén rượu trong tay Tạp Hi.

Anh Ly không biết thứ rượu kia là cái gì, nhưng Hỏa Hạ Y Lạc thì lại cực kỳ am hiểu. [Hồng liên huyết cơ], loại rượu cực kì trân quý trong Hỏa Nguyên Ngải Nhĩ, chỉ cần một chén nho nhỏ thôi có thể trong thời gian ngắn ngủi làm người ta quên hết tất thảy, vui vẻ, thống khổ, bi thương, ưu sầu... đều không tồn tại. Rượu ngon từ trong cổ họng chảy xuống, người ta sẽ phát hiện tất cả trước mặt đều là mới mẻ, xa lạ, không có nhớ mình là ai, cũng không biết mình đang ở nơi nào,nửa tỉnh nửa mê trong một giấc mộng dài. (phê đến thế cơ à =.= ta tự dưng nhớ là bạn Mĩ Thập có uống thứ giống như vậy:vvv) Vì công hiệu đặc biệt của nó, [Hồng Liên Huyết Cơ] trong Hỏa Nguyên giá cả cực kì đắt đỏ, cho dù trong giới quý tộc cũng là trân phẩm khó gặp, bình dân thậm chí cũng chẳng biết là có loại rượu ngon như thế tồn tại.

"vị khách nhân có ánh mắt nóng bỏng này cứ quan sát chén rượu trong tay ta, ngài cũng biết loại rượu này sao? Nhìn cách ăn mặc của ngài, không phải là quý tộc đến từ [Áo Đinh Duy Á] đi?: Tạp Hi đặt chén rượu trước

https://thuviensach.vn

mặt Anh Ly, chuyển ánh mắt sang Hỏa Hạ Y Lạc, nụ cười châm chọc như đóa hoa anh đào thơm ngát khiến người ta phải lưu luyến.

"Quý tộc Hỏa Nguyên sao? Được vậy thì tốt quá, ta nằm mơ cũng muốn trở thành quý tộc a" Hỏa Hạ Y Lạc cầm chén rượu trước mặt Anh Ly đưa lên mũi ngửi ngửi "đáng tiếc, ta chẳng qua chỉ là một thương nhân buôn trà nho nhỏ của Hỏa Nguyên, hơn nữa cũng không phải đến từ [Áo Đinh Duy Á] mà là từ trấn nhỏ [Bắc Đình Quận], lần này tới Diệp Sắt chỉ muốn mua một ít trà mang về. Lá trà Diệp Sắt ở Bắc Đình Quận đang cháy hàng nha. Cho nên Tạp hi tiên sinh, ta cảm thấy chén rượu này ngươi nên tự mình uống đi. Nếu như có thể, ngày mai ta hy vọng ngươi có thể chuẩn bị lá trà tốt nhất chờ ta và muội muội đến. Hôm nay chúng ta có chút chuyện phải làm, cũng không quấy rầy ngươi ở đây phẩm rượu"

Hỏa Hạ Y Lạc đem chén rượu bỏ lên bàn, đưa tay phải ra với Anh Ly, dùng giọng sủng nịnh cưng chiều nói: "Đi thôi, Anh Ly"

Hoàn

Kết thúc phần 1...

[Đặc biệt từ editor]

Tổng hợp lực lượng hai bên:

Hoả Nguyên:

Hoả Hoàng: Huyền Thiên Linh (Đấng cứu thế)

VTSĐC1: Tạp Ách Tư/ Ngải Li Á, Lộ Tây Pháp (?)

VTSĐC2: Thương Tẫn/ Glanz =))) (Vận Mệnh Thẩm Phán, Tứ Tượng Cực Hạn)

VTSĐC3: Nhật Thần Tinh Hồn/ Lợi Ngang Tư (Tiên Tri)

https://thuviensach.vn

VTSĐC4:?/? (?)

VTSĐC5: Bái Đình/Anh Ly (?)

VTSĐC6: Hoả Hạ Y Lạc/ ko có (Dich chuyển tức thời)

VTSĐC7: Huyền Thiên Đế Cơ/? (Thiên Quốc Đích Giai Thê)

Địa Nguyên:

Địa Quân: Khang Tư Thản Đinh (Đế Vương Phán Xét)

VTSĐC1: Li Ca Lâm Mộ/? (Khí thần)

VTSĐC2:?/? (?)

VTSĐC3: Dạ Lợi/? (?)

VTSĐC4: Trạch Mộc/? (Thi hồn)

VTSĐC5: Y Tác Ảnh/đã chết (Tột Cùng Tiến Hoá)

VTSĐC6: Sa Lạp Mạn/Bạch Vũ Long Khi (?)

VTSĐC7: Tạp Hi/ ko có (Sám Hồn Khúc)

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 0+7: 3: Tóm Tắt P2 +Thông Báo Quan Trọng

Tóm tắt phần hai:

Rốt cuộc cái gì đã dẫn đến trận đại chiến giữa hai quốc gia cường đại Hỏa Nguyên và Địa Nguyên? Thành phố nhỏ bé bên biên thùy [Diệp Sắt] tại sao lại hấp dẫn hơn mười tên Vương Tước đến? Sứ đồ Cấp Bốn nho nhỏ của Địa Nguyên tại sao lại có thứ thiên phú biến thái đến như vậy, [Vận Mệnh Thẩm Phán] và [Tiên Tri] chẳng lẽ lại không có cách nào đánh trả? Liên tục tổn thất những ba vị Vương Tước, tại sao Địa Quân Khang Tư Thản Đinh lại khẳng định rằng Địa Nguyên chính là quốc gia mạnh nhất mọi thời đại? Thực lực bình thường như Glanz tại sao lại có thể kết liễu Vương Tước Cấp Ba của Địa Nguyên? Vương Tước Cấp Một Địa Nguyên đã lấy được lá bài chủ chốt gì? Tại sao có thể nói thiên phú, hồn khí, hồn thú bất quá cũng chỉ là gánh nặng của Hỏa Tước? Tại sao [Ám Hóa] có sức tàn phá kinh người như vậy cũngchỉ là hồn thuật cấm kỵ thấp kémnhất?... Tất cả lời giải đáp đều có trong Tước Tích Luyện Hồn Ngục phần 2...

Thông báo from SuraChan: Chính xác là bây giờ bản thảo gốc vẫn chưa có chương mới đâu =)))))) Chúng ta sẽ gặp nhau sau nửa tháng (hoặc cũng có thể là một tháng nữa:3) khi mà 2,3 chương mới ra nghen:) Ta cũng muốn tranh thủ thời gian này đi bồi dưỡng năng lực Tiếng Trung:v, hi vọng phần tiếp theo có thể thổi một làn gió mới vào phong cách văn chương:)) Nhớ ta quá có thể ghé fanfic Tước Tích của ta [Trọn đời trọn kiếp bảo hộ em] ủng

https://thuviensach.vn

hộ =))) Ta không dám nói mình sẽ viết được như QKM, nhưng mà nhất định sẽ dùng hết năng lực của mình để viết *nháy mắt*:3 Pai Pai:3

https://thuviensach.vn

TƯỚC TÍCH

Quách Kính Minh
www.dtv-ebook.com

Quyển 4

Chương 0+7: 4: [Ngoài Lề] Giải Mã Phong Tân Đạo + Luyện Hồn Ngục

Đôi lời chia sẻ của tác giả:

Ta, một nam sinh trẻ tuổi bồng bột, không ngừng khát khao theo đuổi vẻ đẹp hoàn mỹ, thật không có cách nào tiếp nhận bản thân còn nhiều thiếu sót. Là một khoa sinh chịu nhiều áp lực từ nền giáo dục cố hữu, lại không thể theo đuổi được khát vọng của chính mình, cuối cùng liền phải đem những tưởng tượng tuyệt vời bị kìm hãm trong tâm khảm viết ra một cuốn tiểu thuyết siêu thực. Ban đầu, khi nhắm mắt lại, những nhân vật kia sẽ trở nên vô cùng sống động, có máu thịt, có hỉ nộ ái ố, yêu hận tình thù. Nhưng đến khi viết lên giấy, bọn họ lại trở thành những ác ma kinh khủng, lãnh khốc vô tình khác xa với con người....

Đối với ta, viết lấy làm vui thích cho bản thân là chính nhưng quả thật cũng có một chút áy náy với những nhân vật ấy. Giá trị của Luyện Hồn Ngục không nên và cũng không thể chỉ dừng lại ở như vậy.

Cho nên ta hy vọng các vị độc giả có thể thẳng thắn cho ý kiến, ta sẽ đem chúng sửa đổi. Đây là câu chuyện của ta, cũng chính là câu chuyện của mọi người.

Huyền Thiên Linh

https://thuviensach.vn

Note: mãi không cho ra chap mới, ngồi tán phét với fan thế này đây =)), cơ mà Huyền Thiên Linh rep mấy câu hỏi liên quan đến Phong Tân Đạo và Luyện Hồn Ngục, thấy thú vị ta liền dịch:3 Thực sự ta muốn cùng mn thảo luận một chút a... Còn quá nhiều điều thắc mắc 😱😱

[Giải mã [Phong Tân Đạo]]

[Cảm nhiễm tinh thần vốn là thiên phú của chị em sinh đôi của Thần Âm, Đặc Lôi Á làm sao lại học được? Nàng làm thế nào lại có hai bộ mạch hồn?

TL: Mạch hồn của Đặc Lôi Á và chị của Thần Âm cực kì giống nhau, chỉ cần sửa đổi một chút là có thể tiến hành sao chép.

Đặc Lôi Á học [Cảm Nhiễm Tinh Thần] rốt cục là có âm mưu gì?

TL: Đơn giản là để tự vệ, tuy nhiên dục vọng bá chủ của nàng ta không phải chuyện đùa, Lôi Á vẫn luôn không ngừng theo đuổi quyền lực chí cao.

Tại sao lại phải phong ấn tước ấn của Thần Âm? Tại sao lại phải nhốt nàng lại, đối xử như vậy? Ở trong Bạch Ngân Thần Điện, nàng đã suýt mất mạng đó

TL: Vì thực lực của nàng ấy bây giờ đã gần như có thể coi là quái vật.

Bạch Ngân Tế Ti đem cấy thiên phú [Tuyết Yêu Thiểm Quang] lên người Quỷ Sơn Liên Tuyền chẳng phải là muốn phát động chiến tranh?

Tại sao bọn họ lại làm vậy? Có được lợi cái gì?

TL: Cái thiên phú này đặc biệt hiệu quả khi đối phó với Hỏa Tước, nguyên nhân cụ thể ta cũng không biết.

Ở trong huyệt động bên bờ sông rừng rậm, Gilgamesh đã nói ra bí mật của Phong Hậu Tây Lỗ Phù – Thiên phú [Phụ Linh], nhưng đến khi hắn

https://thuviensach.vn

định nói ra hồn thú của nàng, Tây Lỗ Phù lại phản ứng công kích mãnh liệt. Hồn thú của Tây Lỗ Phù rốt cục là cái gì, có bao nhiêu lợi hại?

TL: Thượng cổ hồn thú thứ hai của Phong Nguyên.

Sứ đồ Cấp Bảy A Khắc Lưu Khắc tại sao lại ra khỏi cơ quan tình báo [Phong Âm] của Tây Lỗ Phù? Hắn tại sao lại phải đối đầu với Phong Hậu?

TL: Vì Phong Nguyên đã chia thành hai phe phái: Tây Lỗ Phù muốn lật đổ Bạch Ngân Tế Ti, Bạc Y Tư muốn bảo vệ Bạch Ngân Tế Ti, bảo vệ Phong Nguyên.

Trên đường đến Phong Nguyên Nhân Đức Đế Quốc, Ngải Âu Tư bị Gilgamesh chặn lại, uy hiếp ngài cùng hắn hợp tác hồi sinh Ngân Trần. Khi đó Gilgamesh nói "Ta không chỉ biết chô ngươi muốn tới, ta còn biết ngươi đến đó làm cái gì cơ... chậc chậc, chuyện ngươi đang làm, thật là tùy hứng, khiến người ta phải nhức đầu..."

Băng Đế đến Nhân Đức Đế Quốc rốt cuộc làm cái gì?

TL: Gặp Bạc Y Tư.

Những câu hỏi chưa được trả lời:

Thời điểm Gilgamesh mang theo dung khí chạy tới, Băng Đế đã ở trạng thái rất không ổn định. Ngải Âu Tư nói "Gilgamesh, chúng ta nghĩ sai rồi.. chúng ta đã phạm phải sai lầm lớn nhất...". Rồi sau đó khi hai phe đang đối kháng, Ngân Trần lại từ trên trời rơi xuống, dùng [Yên Diệt] phát động [Hoàng Kim Thừa Kỵ Trận] Ngân Trần thế nào lại sống lại được? Thế nào lại lấy được [Yên Diệt]?

(@SuraChan cái này ta có coi qua Baike, [Yên Diệt] là hồn khí từ khi là Đại Thiên Sứ của Ngân Trần, em nó dùng được [Yên Diệt] không có gì là lạ:3)

https://thuviensach.vn

Đặc Lôi Á nói với U Minh, Gilgamesh đem tất cả mọi người kéo xuống đất không phải chỉ là muốn giết chết Phong Hậu mà là giết chết tất cả mọi người là thật sao? Nếu không phải, ý đồ của ông ta là gì?

(@SuraChan chắc Gilgamesh không ngu tới mức mất bao nhiêu công hồi sinh được Ngân Trần xong rồi cho em nó chết thêm lần nữa chứ hả =.=, nếu ổng định làm tới thật thì chỉ có mỗi mình ổng còn sống nổi thôi =.=")

Gilgamesh biết nhiều bí mật còn hơn cả [Thiên Cách] và [Phong Âm] của Đặc Lôi Á và Phong Hậu thật sao? Hắn nói "Có thể coi như trong toàn bộ Aslan, ta là người biết nhiều bí mật nhất"?

(@SuraChan ổng mà không biết thì giờ khéo vẫn còn là Vương Tước Cấp Một đấy =.= người ta bảo biết nhiều quá không tốt có sai đâu:v?)

Hồn khí của Gilgamesh [Bánh xe thẩm phán] được tạo thành từ 12 thanh kiếm của Bạch Ngân Tế Ti, tại sao [Yên Diệt] của Ngân Trần và [Phong Tân] của Kỳ Linh lại đơn độc xuất hiện? Hồn khí của Gilgamesh rốt cục là thật hay là giả?

(@SuraChan Ngân Trần là Sứ đồ của Gilgamesh còn Kỳ Linh là Sứ đồ của Ngân Trần, ta bất chợt cảm thấy họ nhất định phải có điểm chung nào đó, Ngân Trần được nhân bản vì giống với Gilgamesh nhất, Kỳ Linh như chúng ta cũng biết hoàn toàn không phải người đơn giản, vì trước khi được Ngân Trần cứu đã tự mình nuốt trọn Nanh Thương Tuyết, lại còn sử dụng được Phong Tân Kiếm. Liệu có phải vì điểm chung nào đó chỉ có Bạch Ngân Tế Ti mới biết mà họ sử dụng được hồn khí dạng này? 0.0 Nếu thế việc Kỳ Linh trở thành Sứ Đồ của Ngân Trần là việc hoàn toàn có chủ đích, mà việc để cho Ngân Trần sống lại một lần nữa, ban cho anh thiên phú biến thái, bày ra đủ các loại phong ấn Đồi Hồn, di tích Entours nhưng thật "trùng hợp" làm sao định mệnh lại để NT giải cứu được Gilgamesh,.. tất cả rốt cuộc là do bàn tay sắp đặt của Tư Tế Bạch Ngân hay chỉ là ngẫu nhiên mà có?? Ta nghi ngờ cái thứ nhất hơn)

https://thuviensach.vn

Kiếm của Kì Linh, Nhân Đức Đế Quốc Thánh Kiếm Phong Tân từ trước đến giờ đều tự mình chọn chủ nhân của nó, một thiếu niên từ Thủy Nguyên bằng cách nào lại bị nó chọn trúng??

Trong dịch trạm, Tác Nhĩ có nhắc đến chữ "Linh", dù chân Kỳ Linh không có chữ Linh, tại sao lại không cho hắn kiểm tra? Thân thế của Kỳ Linh rốt cuộc là như thế nào? Người của Phong Nguyên sẽ đối đãi với hắn thế nào? Hắn có hay không có thể cứu vớt Phong Nguyên đang tàn lụi?

o0o

Có thể hay không tổng hợp thiên phú?

TL:Thủy Nguyên

[Tứ Tượng Cực Hạn]- Vương Tước Cấp Một Gilgamesh: có thể thao túng bốn loại nguyên tố hỏa, thủy, thổ, phong.

[Nhiếp hồn] - Băng Đế Ngải Âu Tư: hút ra linh hồn của đối thủ, từ đó mà tiêu diệt, khả năng chính xác lên đến 50%

[Ngạt Thở] - Vương Tước Cấp Một đương nhiệm Tu Xuyên Địa Tạng, trong nháy mắt vô hiệu hóa toàn bộ hồn vụ hoàng kim trong phạm vi nhất định, thậm chí là hồn lực của hồn thuật sư.

[Không chế không gian, thời gian]- Vương Tước Cấp Một tiền nhiệm Tất Lạp, vượt qua cực hạn thời gian không gian, chế tạo quân cờ, đi đến bất kì nơi nào.

[Vĩnh Sinh]- Đế Vương Tiền Nhiệm Tây Lưu Nhĩ, tốc độ khôi phục vết thương vượt qua cực hạn, trận tạo ra có thể hấp thụ tổn thương

[Cảm Giác Hồn Lực]- Đặc Lôi Á, có thể cảm nhận chính xác dấu hiệu hồn lực dù là nhỏ nhất của đối phương, thậm chí có thể đọc được suy nghĩ

https://thuviensach.vn

của họ

[Phá Hủy Tước Ấn], U Minh, phá hủy tước ấn của người khác tăng hồn lực của mình

[Tuyết Yêu Thiểm Quang] – Quỷ Sơn Liên Tuyền, cưỡng chế tạo ra nguyên tố nước bất kể hoàn cảnh.

[Thôi Miên Hồn Thú]- QUỷ Sơn Liên Tuyền, QUỷ Sơn Phùng Hồn, thôi miên hồn thú trên một diện tích rộng.

[Vô Hạn Hồn Khí Đồng Điệu]- Ngân Trần, sử dụng hồn khí không có giới hạn, đồng thời vì hồn khí có thể chứa được hồn thú nên cũng sẽ có vô hạn hồn thú =.=

[Tiến Hóa]- Thần Âm, thông qua tổn thương mà nâng cấp mạch hồn

[Vô Cảm]- Nghê Hồng, không có thống khổ, không có sợ hãi, không có mệt nhọc, có thể duy trì hồn lực ở mức cao nhất

[Cảm Nhiễm Tinh Thần] –Đặc Lôi Á, phát ra thanh âm không thể nghe thấy được, khiến người ta mất đi lí trí và kiểm soát, tinh thần trong nháy mắt hỏng mất.

Phong nguyên:

[Phụ Linh], Phong Hậu Tây Lỗ Phù, dùng linh hồn của mình chiếm đoạt thân thể của bất kì hồn thú nào, khi đó sẽ có thể ám hóa mà không gặp bất kì thương tổn gì!

[Phong Thần Dệt Lưới], Vương Tước Cấp Một Bạc Y Tư, mạnh mẽ phong ấn thiên phú của người khác

[Cực Lạc Tịnh Thổ], Vương Tước Cấp Hai Tác Nhĩ, năng lực cụ thể thực sự chưa thể đoán được, có thể là buông thả tinh thần ra ngoài khống

https://thuviensach.vn

chế tất cả trong một phạm vi nhất định

[Dây Cung Nguyệt Thần] Vương Tước Cấp Ba Cổ Nhĩ Khắc, dùng ánh trăng ngưng tụ thành mũi tên, đột phá tất cả các dạng phòng ngự Phong Nguyên

[Tước Tích Luyện Hồn Ngục]

Địa nguyên:

[Hủy Diệt]/[Khí Thần]:?, Vương Tước Cấp Một Địa Nguyên Xuyên Trạch Gia Mộc/ Li Ca Lâm Mộ, trực tiếp phá hủy thiên phú của người khác.

[Quân Lâm]: Địa Quân Khang Tư Thản Đinh, mạnh mẽ cướp lấy thiên phú của người khác làm thiên phú của mình, trừ người đã tử vong. Bất kể đối phương hồn lực ra sao cũng có thể cướp lấy hồn thú của người đó điều khiển, bất kỳ hồn khí bị hắn chạm vào cũng bị cưỡng chế sử dụng (@SuraChan ta ko biết là nói tới tiếp xúc vật lí hay tiếp xúc tinh thần =))), ta nói nếu là tiếp xúc vật lí thì Vương Tước Cấp Một Địa Nguyên và Địa Quân chẳng bao giờ dám chạm vào nhau ha =))))))

Hỏa nguyên:

[Phệ Hồn Ám Hóa], Vương Tước Cấp Một Tiền Nhiệm Viêm Tín, có thể sử dụng hồn thuật cấm kỵ phệ hồn và ám hóa mà không gặp tổn thương gì, sau khi hoàn thành ám hóa sẽ biến tất cả hồn thú và hồn thuật sư không hạn chế số lượng trở thành năng lượng hút vào trong cơ thế mình. Về cơ bản giống như ám hóa nhưng thực lực hơn ám hóa hàng ngàn lần

[Vô Hạn Thiên Phú Đồng Điệu] Vương Tước Cấp Một đương nhiệm Tạp Ách Tư, có thể cấy ghép vô hạn mạch hồn lên cơ thể, sơ sơ có [Lôi Hỏa Luyện Đời], [Chiến Thần Lĩnh Vực], [Ăn mòn], [Hỏa Thần Nộ Hống], [Hỏa Lưới Phược Hồn], [Thí Thần] vice versa =))

https://thuviensach.vn

[Băng Phong Vương Tọa], Vướng Tước Cấp Một thời thánh chiến, công kích tính mạnh nhất, khi phát động có thể tiễn mười mấy tên Vương Tước xuống hoàng tuyền. Năng lực cụ thể là ẩn số!

[Đấng Cứu Thế], Hỏa Hoàng Huyền Thiên Linh, năng lực cụ thể không rõ nhưng cũng gần đến năng lực của thánh thần, đã có hai lần đánh bại được Viêm Tín sau khi ám hóa.

Profile hai anh em nhà Tá Chi Cách?

Thương Tẫn

Tên: Tá Chi Cách Thương Tẫn

Giới thiệu thân phận: Vương Tước Cấp Hai đương nhiệm của Hỏa Nguyên, con trai trưởng của Viêm Tín, đồng thời cũng đã từng là Sứ đồ Thiên nhưng vì sự mất tích bí ẩn của Viêm Tín mà không thể thừa kế [Phệ Hồn Ám Hóa], hơn nữa mạch hồn còn bị làm hỏng. Bạch Ngân Tế Ti vì muốn giữ lại hồn lực bẩm sinh cường đại của hắn đã gieo cấy mạch hồn mới, trở thành Vương Tước Cấp Hai của Hỏa Nguyên. Nhiều năm vị trí Vương Tước Cấp Một vẫn để trống cho đến khi Tạp Ách Tư lên đảm nhiệm. Phải chăng họ đã phần nào biết được nguyên nhân mất tích của Viêm Tín và dần chấp nhận sự thật hắn đã chết? Sau tất cả, Thương Tẫn lại đi đâu?

Chức vụ: Vương Tước Giết Chóc

Cấp Bậc Hồn Lực: cấp bậc cao nhất trong lịch sử Hỏa Nguyên, dù là Cấp Hai nhưng kì thực đã vượt xa phụ thân Viêm Tín, có thể đối kháng với bất kì Vương Tước Cấp Một nào của quốc gia khác.

Hồn Khí: Huyết Lệ Của Thiên Sứ, một trong tam đại thần cấp lá chắn khí Hỏa Nguyên, có thể cưỡng chế hồn vụ trong một phạm vi cực lớn, duy

https://thuviensach.vn

trì trạng thái hồn lực của chủ nhân luôn ở cao nhất trong khoảng thời gian nhất định.

Hồn thú thứ nhất: [Lôi Ưng], hồn thú hệ hỏa, khả năng tạo ra sấm sét đặc thù, hơn nữa có thể thả ra [Hoàng Kim Hồn Bạo], đem chủ nhân trong nháy mắt rời khỏi chiến trường

Hồn thú thứ hai: Dạ Tẫn Chư Thành, một trong bốn thượng cổ hồn thú, năng lực không biết

Thiên phú: Vận Mệnh Thẩm Phán, năng lực cụ thể không rõ nhưng từ miêu tả của Hỏa Hạ Y Lạc, thiên phú này có thể giúp hắn kiểm soát hồn thuật sư có hồn lực thấp hơn

Quan hệ:

Phụ Thân: Vương Tước Cấp Một Viêm Tín

Đệ Đệ: Vương Tước Cấp Sáu Hoả Hạ Y Lạc

Bạn tốt: Vương Tước Cấp Bảy, người thừa kế Hỏa Hoảng Tương lai Huyền Thiên Đế Cơ

Sứ đồ: Glanz (trên danh nghĩa vì không có ban ấn, thiên phú của Glanz vẫn là Tứ Tượng Cực Hạn)

Phân tích tính cách: chủ nghĩa hoàn mỹ cực kì nghiêm trọng, đối với người khác tương đối dễ chịu, lại cực kì ôn nhu cho dù là Vương Tước Giết Chóc, trên thực tế là người rất dễ gần. Hết sức thông tuệ, tinh thông tất cả hồn thuật quỷ dị của Hỏa nguyên. Sở thích lớn nhất là đem những gì mình học được thực hành

Hỏa Hạ Y Lạc

Tên họ: Tá Chi Cách Hỏa Hạ Y Lạc

https://thuviensach.vn

Sinh nhật: 25/3

Cung: Bạch Dương

Chiều cao: 177cm

Tuổi: 19

Màu mắt: đỏ

Sơ lược: Vương Tước Cấp Sáu của Hỏa Nguyên, Nhị thiếu gia của đệ nhất gia tộc Tá Chi Cách, người phụ trách cơ quan tình báo [Phong Ngữ], đã từng là Sứ đồ Địa

Biệt danh: Vương tước giết chóc

Thiên phú: Dịch Chuyển Tức Thời. Có thể rút ngắn khoảng cách không gian, ưu thế rõ ràng về tốc độ, năng lực công kích vật lí cực mạnh.

Tước ấn nằm ở bả vai trái, nhưng Glanz đã trông thấy khi mạch hồn của hắn bị hỏng mất đã xuất hiện một tước ấn mới, cho hắn khả năng trị thương gần đạt đến trình độ của thiên phú [Vĩnh Sinh]. Khi đối chiến với Sứ đồ Hải, hắn cũng tự thừa nhận trong mình vẫn còn giữ lại mạch hồn của Sứ đồ Địa đời trước, nhưng còn có thể sử dụng lại được không còn là điều bí ẩn.

Hồn khí: Nhật Quang Thần Thuẫn, lá chắn thần cấp, có thể che dấu hoàn toàn dấu hiệu hồn lực, bất kể đối phương có cảm giác hồn lực mạnh đến đâu đều không thể bắt được một tia hồn lực nào của chủ nhân tấm thuẫn. Đồng thời nó còn có thể chứa được một lượng lớn hồn vụ, có thể sử dụng khi tác chiến. Nguồn gốc tấm lá chắn không rõ ràng, theo như Sứ đồ Cấp Ba Lợi Ngang Tư, nó rất khác với các hồn khí tồn tại ở Hỏa Nguyên

Hồn thú: Lưu Ảnh Điện Lang, hồn thú có tốc độ kinh người, vô cùng hiếu chiến nhưng cũng đặc biệt nghe lời.

https://thuviensach.vn

Các mối quan hệ:

Ca ca: Thương Tẫn, Vương Tước Cấp Hai, Đại Thiếu Gia của đệ nhất gia tộc Tá Chi Cách

Phụ thân: Viêm Tín, Vương Tước Cấp Một tiền nhiệm đã mất tích nhiều năm

Bạn thân: Anh Ly, Sứ đồ Cấp Năm. Huyền Thiên Đế Cơ, Vương Tước Cấp Bảy, tuy nhiên lại rất sợ cá tính của nàng ta

Người tin tưởng nhất: Thương Tẫn

https://thuviensach.vn